Sermo [illegible] amor̄ px

· vel habetur de proximo

d hoc ista · gratis pendet · di· p· · car· x· col· f·

Oc Dilectoe proximi nō · i scriptura habemus precepta de Dilectoe proximi quo debemus illū diligere · z hoc tripr̄ ·

1° vnusq; q; debet diligere px̄m sicut seipm

2° vnusq; q; debet diligere px̄m sic xs dilexit nos

3° vnusq; q; debet diligere px̄m sic membra corporis ad invicem

Dico p̄ q; i scriptā habemus q; vnusq; q; dz diligere px̄m sic seipm · pat 22. Dilige px̄m tuū sic teipm z dicit theologi q; illa dilectio sic nō dr̄ equalitatis quātitatis · s· q; debeas diligere px̄m tantū quantū diligis teipm q; hoc nō ē verū eo q; vnusq; quisq; plus dz diligere seipm q; px̄m q; cū sit charitas i corpe a scipo z nullus dz ponere animā suā p vita proximi · vel vitā suā p bonis temporalibus q; cū sint ordinate charitatis · 53 dñs ē nob̄ similitudinē nā exponēs doc· sic tripm · l· diliges i px̄m tuo q; diliges i xpo · s· nāz magnā z similitudinē dī z nō virtutē e odio · 8b· di· ltē sic tripm · i· eglu charitatis affectū z effectū sic teipm · z dic nob̄ · le· so ornat · vl sic tripm · i· ad q; teipm diliges · s· ad gram i p̄nti vitā i statu · i· deo z amor dei sic tripm · l· sic tripm · l· quo ordinē diligis teipm · s· ipm deū z sup nos z sup vicinū corporale cū salute diligas · l· sic teipm · i· q; dū diligis teipm · s· ōia hec p· 17· amor ōi hoc diligat · vl sic tripm · i· opa z pitate nō hbo tm̄ sic dic lo· i· epla · vl sic teipm · i· nō q; sit · l· vgnatt 8 q; hō z vicinū gli stand i p̄nti z sin esse retributiōis vt hnt i· c· p̄ nos de pen· di· 2· z q; habet i 3· di· 29· hec dicat de trip̄ amor scripts i sanctis.

Secundo vnusq; q; dz diligere px̄m suū sic xs dilexit nos · lo· xv· hoc ē p̄cepti nri · vt diligatis inuicē sic dilexi vos · vñ nō q; xs dilexit nos stplicit amor · vz

Amor gratuito
Amor vtilis
Amor delectabilis
Amor virtuosus
Amor fructuosus

p̄ nos dilexit nos amor gratuito · s· gratis dato nō p̄ meritis nostris · s· so· 4· hoc ē charitas dei q; xs p̄cio dilexit nos · amigi nos · dilectōm Dei sic nos debem̄ amare primū chā q; ipi nos p̄currunt nos i amore ad sic sanctū nūm q; voluit amare eos nisi prius reconciliati essent inimici abilles q; quos dilexit xs · 1· ad v· si dilexit eos q; nos diligere videtur publicum hoc fecit · 2° amauit nos xps amore vtilis q; nō ff utilitate sua nob̄ sed vtilitate nra q; nob̄ expedit vt nos diligat · z sic nos debem̄ diligere px̄m nō sp̄ vtilitatē nr̄am q; nō ff vtilitate sua nob̄ sed vtilitate nra q;

Mūdo ī fruē dilexit eos sic nos debem̄ ꝑsequi ī dilcōne ꝙ ꝓ
ad fruē ī nō stare sic q̄dā nodire ꝑdq ꝙ ī hac ꝓsperitate delignt ꝓ
verdut hē aduersitatē sic apti ēpor ꝑsone ꝙ ī ꝙ ī tēpor dilexit
q̄ amat ī ꝓ bōe adipler ī hac ꝓsperitate nō reputāt amicū vt vdo
ꝓ 8 ethi. dic̄ Amicus existens ꝓ bō vnū delectabile ꝯsumit
ipse ꝑsēt amicus.

†Semitte hic
† ꝙ mūd. Verbo debem̄ diligere ꝙ q̄ ad modū nēbra ad inuicē. q̄ vt dic̄ paul⁹
ad ro. 12 Sic ī vno corpe mīto nēbra hem̄ eiā aut nēbra nō eade
actū hāt sic multi vnū corp̄ sum̄ ī ēpo. Similit aut q ī mūdo. d
legē debem̄ ad ꝓ multitudiem nēbroꝝ. ī

9 pcedo. 1° nō ī iudicādo ꝙ ꝑ aliq̄ pcedit ad aliq̄ ꝓ de pena ī grauiora ī dūpsus ꝓ de ꝓ
nō iudicādo. 2 nō cū iudicādo
honorādo ꝙ mūdo. 3 ci ꝙ patiendo
4° cū honorādo
5° sui bonū q̄rēdo
6° vtrū reprehēdo
7° ab epō nō ꝑsistendo

nō ꝙ nēbra ꝙ nēbra
nō reputāt malū ꝑ alio nēbro sic nos nō debem̄ iudicare ꝓ. ꝙ nēbra nīa
ꝓ. Nolite iudicare ī nō iudicabimini : 3° ci ꝙ patiendo. vñ videm̄
ꝙ vnū nēbrū ēpatiē alteri ꝑ malo suo puta q̄ manꝰ ꝑ ꝓcessū hūr malū
eiā nēbra ꝙ currūt ad ꝙ patiēdū sic debem̄ ꝙ patiē ī fruendo ꝓ nrī vñ
epo. dic̄ 12 cor. ꝙ ī firmat rogo nō ī firmāt eo mag⁹ ꝙ nos ꝑ vñ
nēbrū nostri corporis ꝙ nēbrū xpi ꝙ corp̄ eccle ī corp̄ ꝓ. vt dic̄ ag⁹
ꝙ ꝓ⁹ ī cept eccle ꝙ ꝓ nt ꝙ vni ex minimis meis fr nīs in penitho

4°. cū honorādo nā nēbra vilora ī ro. 12 ꝙ pretem̄ ignobiliora nēbra nr
pons his honorē abū dātiorē ēndem̄. sic nos nō debem̄ honorare ī fr
nos ꝑ pauper ꝑ miseros ro. 12. honore inuicē puenientes. 5° sui bō
est gnerandō nā lucrū ꝙ nem̄ negret vsus vbiqꝫ aurū an
det ꝑdes ābulat ꝙ loqt̄ ī ꝙ stomach nēdunt sch nēbris ꝙrat
sic bonū et grā quā vnusqsq; hī ꝓ ꝓ suo dz gerere ro. 12 nīr
scōz gnerantes Hīs ꝙ ꝙ fieret malū ꝑ bonū alteri nēbro ēā alia
nēbra ꝙ rūt. Sic vñ fidelis dz reputari ꝙ fieri, ꝙ sit alteri

6° vtrū ꝙ ꝓ⁹ vtrū reprehendo sic nēbra ēā si desponit ꝙ in lo
ad dīs bem ī ꝙ patiendo vtile sic ꝙ ꝙ ꝓ⁹ ī ꝯsu vnet nō solū ī
bonū ti ꝑsonale sed ꝯsuli ī ꝓponer vñ ꝑsona ꝯsuli ꝙ aliq̄ ꝑsit ꝓ aliq⁹
grauī ī firmitate grauat ī debilitat ab amicis ī ꝙsanguineis rab vbi
alius ꝑsona ꝑ ī debilitatē nō sit ꝙ ꝑsit ī portari dat se de
desperatis ī hoc ī nonnūq; habitantibus ī mutate vbi villa ī mult
illos ꝙ fundit deo q̄ est ꝑtinax mortis q̄ magnitudo mortis corpo
rale sed ānatem ꝙ ꝙ ut ī bram̄ ꝑ dilexit ānas ꝙ ꝙ sed vbi mag
nitudo ī ātro. dic̄ ꝑsse sine mortē q̄ est ꝑ ī ordinē

7° no si. scyptdo nã ri mebrũ styat ꝛ orpor sit fmptle nd pot
missiõ a ssũ q° vnichãt ꝛ ea mebra. sic fidelis tmorẽ dbent ne cpi stgos
ab eccia qđ sit ꝛ pen mortale ꝛ map ꝛ odiũ q̃d gent ꝓ° q̃ tur styar
actanite ꝓ° ysr actarist ꝛ gnumer ecc̃. aug̃ michl sic ds
formidar dam qz styari ꝛ orpor ꝛ°. BZ stanr sic fapuit mẽbra q
si alr vnũ mebrũ offendit ꝛ nos vidcat BZ patcter tolcrat sic BZ pa
ctr fidcs qz offcdit ꝛ ꝓ°suo v. 12 nulli nalũ p malo rddcter nulli
-tin ꝛ malo BZ vtr tborio nalũ / dr alter alterũ orcon portate ꝛ
sic adimplebit lcgẽ x°. ¶ fm ponit alq̃ ctr. s. paulum ꝛ martarum illay
. ignatius. vdr. ꝛ 10. pcrg 34.

De q̃ amore. ihs ssr nr mẽ effdan.

¶ Aug°. in. L. hmet Distinguit q̃ amorẽ p° ẽ carnalis sic ẽ ith viri ꝛ uxorẽ ꝛ hoc q̃ fm dilectio
luct sit luctus nõ tñ ẽ meritoria vite ꝛ thus ſ sic vis q̃ sit meritorius nõ tñ debet diligi uxor ꝓ ip
nalẽ offrdũ q̃ hoc ẽt rpugn ꝛ bruis aũlibz. BZ debet diligi ꝛ dm ihm ꝛpp deũ q̃ sic ad imagnẽ dr ꝛ q̃ sit
bona ꝛsuetn. ꝛ diligi sic tripm ꝛ dm optãdo. s. illa gra ꝛ pmũ ꝛ glam ꝛ futuro ꝛ posita alia bona
sic libz ꝛ sic amdo ẽt meritori q̃ nõ diligit uxorẽ vt uxorẽ BZ deũ diligit ꝛ uxorẽ ꝛ hoc diligẽdo
dr apo. ephe. viri diligite uxores vras sic ꝛ xps ecc̃. 2° ẽ amor nalis q° filiũ diligit pmũ
rcg°. q. vt dr aristo. ith gnibz ꝛgignit ẽ nalis amicitia et ista et si nõ ẽ meritoria q̃ gnitis
ẽ acalibz ꝛ serpentib. ven aug̃ dr serpentes leones ꝛ lupi filios suos amant BZ tñ ẽt meritoria si
ꝛ deus filios tuos ihm dr. s. q̃ ẽ imago dr ꝛ ydo debes q̃rere q̃ sit bon ꝛ iust vt dr. gras ihc
quat ſ. ephe. vt nos pres filios nros eductate ꝛ disciplina et correptõe dñi 3° ẽ amor socialis
q° amicꝰ amat amicũ ꝓpter ꝛsortiũ ꝛhabitatẽ ꝛ q̃ tus ista sit luctus nõ tñ ẽ meritoria ꝛ q̃rens est
sumchis ꝛ premiis sic pcr aug° exp° de duob cq̃ simul nãduc alib q desiderat ꝛ videt. ꝛ simul
stp ẽt stare erit meritoria si diligat amicũ ꝛ dm ihm ꝛpp deũ gubnãdo bs sua sic tua. ihm dnm
n̄r ẽ dilectio vestra q̃a s. dilexit hoiem ihm ꝛpp deũ x° q̃ s. suum filiũ vnũ sic certe ꝛ ihm
x recipit ꝛ ad illos hoiem mutua bñuolẽtia sic ad nos. desiderãdo eis gras ꝛ pmũ ꝛ glam ꝛ sic
tuo sic ꝛ nobis. Iste amor ihm fidẽ ꝛ q̃s dm nõ pot ee ꝛ bruis q̃ nõ hnt vsũ rationis
nec ꝛ malis q tñ amat ꝓximos ihm sua vtilitatẽ ꝛ commodũ ꝛ nõ ihm dm nisi solũ erit ꝛ
bonis x̃anis q̃ desiderat salutẽ ꝓximoꝝ sic ꝛsua ihm dm ꝛ dm nisi hoc nõ hz locũ si ẽt
esse amat. ꝛ isto amor bonum diligẽdi ꝓximos mos. ꝛ iste dr amor iustus ꝛ sanctus.
ꝛ meritorius. ꝛ ideo dr hem diligẽdi deus x̃anos tanq̃s membra vni corporis.

Expla vide ꝛ primo de post. pẽh f. 34. q°. et q̃d hic ꝛ legenda s. matthei de
Dilectõe duaꝝ orginatꝝ. ꝛ ilugenda b. iois euglii q ꝛ nocte dix discipulis Dilectos meos &c

¶ Amor trip̃x

vel. vere. virtuosus. iust ꝛ sanꝰ

trip̃x
nõ. q ẽ amor. s. verus. iustus et sanꝰ. q° q̃s amat diligẽdi sempm ꝛ ꝓximũ. Amor
nõ ẽ amor amicitie q̃m. s. q̃s multi bonũ ipm amato ad tm affectu BZ oẽs si pot q̃ vt dr
ꝓp̃ amor fidat suꝝ bñuolẽtia. x. etc. BZ amor falsus seu turpis dr amor q̃ rapi scelus q̃
-s q̃s nõ multi bonũ amato. BZ q̃rit vtilitatẽ sua sic q̃ diligit equũ ꝛ vestẽ ꝛ vnias. talis amor
amat lupa agnũ. 2° ẽ amor iustus q̃ dr amor ordinatꝰ. nã iustũ ẽ q̃ maiora bona ma
gis diligat BZ mi nora ꝛ deo sm aug̃ charitas ẽ ordinata. q̃ p̃ diligi debem q̃ st̃ ꝛ nos
s. deus ꝛ. q̃ iustus noster. s. ala mea ꝛ tua ꝓx̃. 3° q̃ ista vox. s. corp̃ ꝛ bona hñtia. 3° ẽ amor
sanctus. sancti dr q̃t ẽ deo dedicatus sic altare ꝛ cet. sic amicicia ẽ q̃ diligit ihm ꝛpp deum
et ꝛ deum. Amor iste ista q̃ nõ ihm dm BZ ꝓ aliq̃d ꝓp̃ commodũ temporale iste. iste trip̃x amor
quo q̃s tenet s. diligit tenetꝰ et p̃ diligit hic stat p̃hm. ostendo quilz diligat
ꝓx̃m suum. nõ p̃ se sed ꝛ q̃ ꝛ. ꝓpter unũ ne sit finis nisi ihm ꝛpp finis dei

[illegible] aut vera [illegible] non solū armis decorata sed legibus oportet eē armata vt vtrūq; tempus belloꝝ et pacis recte possit gubnāi: Et pricipes romanus victor existat non tm hostibus sed et legitimos tranquiles [illegible] expellat et sit [illegible] iuxta religiosissimus q; nichil hostibus remissius.

nō. p̄ determinatōe padue

Cometa pulcra. q̄ nat existēs in padue vt stimulus ānī nō videt ēe vna hora sed existens in superno vna hora videt ēe plusq̄decim ānī nō ē. q. arist. dic et. phisi. q. q nō potuit motū nō potuit cēp̄ reducere vt dormientes in sanos q dormierūt p. 500 ānos exposit dormitionē vsq; ē ad dormientes vna horas. hoc sunt ppt magnā determinationē q̄ illo spō aut coy quide fuerūt cū dicit q. erāt spes in illa mag determinatōe nō possidebāt motū esse nō poterāt sēp̄ sec̄ qm alicui plant p̄dicto et sic durant p. 5. horas et sibi videbat durasse. et ita sit de similibꝫ vbi natā fuit possideratio nō dp̄ possidebāt. sed existens in superno vna hora videt nulle ānī hoc ppt stella magna q̄a nat q̄ vellet cuncta q. sēp cognat de natura et pte nā tura alterabilis io possidendo motū sēp possidēt sēp̄ q. vellet cuncta illa vestita deo videt sibi mille ānī q. hora sic alicui existens in cuncta q̄ desiderat cuncta sedauit ē hmōi cui ānī ille ānus videbit in echo mille possideratio ppt venture. sed si existent tales mag determinatōe videt vnus. vna hora.

Trinitas adoretur

Deus ē deus dei de trinitate ē cognoscit ē creatus ē creatus ē vbiq; fuit deus vel deus q̄ fuerit ē vbiq; fuit

Dilectio ē habitus mentis ē hoc cognoscit q̄ dilectio nra ē ad ipsum sc. audiamus apo. q̄ dilige deū ex toto corde ipsum ē nominatio sc. patris apo. charitas ex tota mente laudabilis patris ē spūs ptus dei. hmōi sola dilectio dicitur ē ptus dp̄ vnibꝫ. q̄ magis plant deo ē hec tribus q̄ plenum p̄ nro. amor fratris nr̄i deus ex toto corde vel mente ē ipsum q̄ ipsum.

Quatuor [illegible] nus. 5. di [illegible] q̄ ppt [illegible]

A credat [illegible] Multi mali [illegible] rigat solū d [illegible] Mors sibi su [illegible] sol vō homo [illegible] Indicit. rog [illegible] bū ipsum bat [illegible] in quo sunt [illegible] ipsius. visu [illegible] mi de cor [illegible] ne vulnet [illegible] nere latris [illegible] Diaute. Ceo [illegible] tuū sp̄nosū [illegible] q̄ha sp̄tuus [illegible] ē nō nō metus [illegible] alle de sp̄ale ad [illegible] hys ē sp̄ualia ē [illegible] sp̄halūdū me [illegible] sp̄ualia q̄ ē ō [illegible] sp̄ha. a me nisi [illegible] nisi obstinat [illegible] Tue xp̄s voluit [illegible] tra apparent [illegible] gus me. eligit [illegible] sunt exigentes [illegible] tota crucifixa q [illegible] mundo.

Aug⁹ li⁰ de doc xpiana ꝙpone a multis sim. i 3. dl 28

hec regula est Aug⁹ dilectus dominus constituta ē vt deū ex toto corde ex tota anima diligas sicut ie ꝙ3. i. ad qd ex ppo qd tempus diligēr debes in bono q⁰ ex ppo deū tempus diligēr debes. In bono q⁰ diligēdus ē ex ppo ex nō i malo ex ppo deū. ex nō oēs homēs oportet diligi qz nr mo ē cū q⁰ sit operādi male Et q⁰ amari homēs vl qz iusti sit vel ut iusti sit amari debet hoc ē. i. deo vl ex deū sic. n. ex proximus amari debet s. i. deo vl ex deū. i. qz iustus ē vl vt iustus sit Et aliter se diligit iniuste se diligit qz ad hoc se diligit vt sit iniustus Ad hoc q⁰ vt sit malus nō q⁰ cū se. diligit Et n. diligit nisi inquātū odit animā suā.

Magr S cū dl 28. 3ª.

Quatuor diligenda sūt vt ait Aug⁹ quōrū q⁹ ē supra nos. S. deus alterū q⁹ nos sumus. 3⁹ q⁹ ē iuxta nos. S. proximus. 4⁹ q⁹ ē infra nos. S. corpus nr̄m.

Obstinatus

Audiui i Dacia Norbegia. Duos esse fratres: unum Malum malū ꝑfectum alterū deuotū: Malus dū frequēter a bono arguēbat fratrē suū audiēs misericordiā dei tātā ex diuersa gl̄a salutē i fine Mortis sibi sustinere Miser tūc dei iudicio ꝑmittēte in tm malo sonū nō homus de ei⁹ salute desperās lāgueūt ad gfessorē suū qz ad inducēdū rogās eū vt de dei misericordia nr̄a confortaret. de q̄ cum multū ꝑsumeret ait diabolo q̄dā vsq ad finē d. illa ꝑsumēdo dormiret in q̄o sine dormit desperāt ꝑponēs sibi dei iustitiā: Noste ego mihi ipsius. Visio talis fuit demōstrata. Vidit Iesū indutū clamide ex trina spinis capt Coronatū manib⁹ pedib⁹q⁹ sanguine vulnerē irrigatū. et in sinistra manu Crucē tenētē. vultu lacrimis madato Cui⁹ luctū fratre sibi blādis ꝓbis Dicente. Cur igit qualē ꝑ tui amore ꝑstrinxi ꝑpetem ame capt Qua ꝑstrinxi te. Respice igit misericordiā mea magnā et iuxta q̄ Et ego nō merui tū gr̄as tibi et tibi remissas offero delictis. Audiens Ille desperāte adhuc dixit Sto deus mea tua magna ē. ut sto q⁹ ego sū et iustitia et nō relig⁹ spem in pietate. et dirige q⁹ misericordia tua ad saluandū me Et dum tū hoc iustitia tua nō grauetur Ihesus ꝑ tanta iustitia q̄ ē in me saluari nō potuit. Saluator instabat dicēs mo. et frater peto a me misericordiā q̄ iustus sū. misericordia exaltat iudicio Ille miser obstinatus iterū capit de iustitia disputare dicēs tu m nō potes ꝑ reuerē Tuū xp̄s voluit sua mors. Ihesus et sequēs et accepta manu dextra vt so ra apparuit exp̄ssus vulnī latens et ꝑ quos in facie illat aspice et ē sū⁹ mi⁹ et sig⁹ tui obstinatos. Et ne. nō dubites q̄ nō tua misericordia sunt exaltata et ueritas vadet ad locū i fronte ihesu mortuū et facie sanguinolenta q̄ nec ad. frigida nec calida admittit potuit et sig⁹ fuit damnatus.

Ber; meditat. O bone ihesu mēbra tu cruciata quāto remunerantis debito
dēo assignas: ihesu sudore sanguineo: alapas gumelia. flagella &
irrisiones. arona spinea. lugentes oculos ora pallentia artipotentiū nō
tes supplicium.

Ber sup cāt. Oro ergo te mansuetudinē q̄ tu predicat̄ cōtemp̄ post tu dne Jesu
audientes q̄ nō spernas pauperē penitentē: nō horreas peccatrīcē. Nō hor
ruisti latronē confitentē. nō lacrimātem peccatricē. nō cananeā sup
plicātē. Nō mulierē in adulterio deprehēsam: nō publicanū. Nō nigri
tem discipuli. nō psecutricē discipuli tui. nō denig nō ipos crucifi
xores tuos:

Ber sup cāt. Crux x fuit cuncte ligni q̄ solū fuit digna ferre salutem
vite fructum: Gregor. Si passio x ad memoriā reducit nr
tā ducū q̄ nō eq̄ cōtemptū tolerat. Cryso. Crux nobis totius bo
nitatis fundamus cū q̄ paradisū patefecit:

Cryso sup Mt. Cor ego pp̄ vos hō factus sum pp̄ vos alligatus doluisti
esus et crucifixus: cor meū ideo q̄ vobis prepedi vbi ē tantum
meum pmium fructus. Cor pro tu sanguis mei p̄ vrā dē pro tua
vrāq vbi ē fruit vra: ego sup gloriā meā vos amau. vos me
ulcere oculi vri hūstis: q̄d p̄ oculi tristitus mei reddidistis mei;
odiū exercitati affectus:

Cryso' sup epistolā ad ro. Tanta ē vis crucis vt si cōtra oculos ponatur
et in mētis fidelis tuear: vtra ut ipam mortē x tormentus oculos
mētis aspiciat: nulla gaudia: nulla lubido: nulli fletus.
nulla suspiria pūt pmoda: ita p̄ tinuus ad ei p̄sentia totus alie
natus a corpis fugat̄ exercitus: Ber. in medi. Si pulsat te tempus
angustie: si p̄mut te error. Si dolor nō p̄ualet infodias: fuge ad pe
dem crucis x. ibi habebis: Greg. nec p̄ crucis signaculū ipm a nobis
infernale signum p̄ minuim: Cryso. vbicūq demones signū
crucis viderint. fugiūt tāq̄ canes truculentū baculū q̄ simul pla
gā acceperūt:

Ber. ad flo: Crucis postes dne celū et terrā. mare et aridā. et mysteria
tot in ea nō tacuit. Ibi docemur dei passio. In hac cruce tu. Judea
net q̄cūq̄ inuenerit: In hac cruce suspēdit̄ aīa a terra p̄ charis
tate. et dulcia poma de ligno decerpit:

Xmo

¶ Charitas p̄ellit
p̄ē q̄ sola charitas
formet idē sē
tate vnāq̄ ī
Dē charitas q̄ cō

¶ 2a dignitas ē q
alie virtutes
ueo sē dē pau
mulio. stera.
fecat et reddet
si aliqui tamē
ret nec videt
cristus pietas
scē. n. simulier
pes sit dos vna
et nesit q̄ vda
nō manet ī

¶ 3a dignitas q̄ cha
cetus ē excellē
si sig̃ ī pleū
charitas distingu
fecerūt duas an
pmate vos amic
ta suos sapiōz

¶ 4a q̄ charitas ē
ad deū fugā
ī terrā q̄ solus
dū vq̄. illa frat
oblīta et stat ī
nullū ferrus
o charitas magna
fortis vt nullū
transisti et hodie
pā charitas ē
dit adhoc ī

¶ 5a sequitur alia

● Sequit̄ fortis
nō solū vīnt dā
charitas fecit
p̄mū q̄s nō

¶ 6a ē hoc loq̄s
2 nō ī hoc duob
ī sola charitate
cunt nō
vestr. st' oīa.

Charitas p̄fellit oēs virtutes. septē dignitatib⁹.

1ª ē qz sola charitas ē virt⁹ diuina z deifica qz ip̄a sola vnit alīas cū deo vllā gr̄az formant ideū sic ferrū ignitū trāsformat in ignē z eū mittit sic alīa in deū p̄ charitatē vnīang⁹ in. d. ip̄a z alia ign charitas ē vita regulās amātē cū amato z deo Dr charitas qi cetera vincit. Io. i epta. q manet in charitate in deo manet z deus in eo

2ª dignitas ē qz ip̄a ē oīm virtutū forma sic dē Aug⁹. z deo sm̄ ip̄a oēs alie virtutes st informes sc̄i mēbra mortua in corpore sm̄ alīa deformata sed grata deo sic dē pau. i cor. 13. Si linguis hominū log⁹ z ang̃lorū z cētera. q. sola reformat Nobilitas mēbra. sperā. z fidē in charitate. Ideo charitas assimilat̄ huic qi sic luto pl̄ formā et vidēt formosa q̄nīgz pulcra st qz ignis. n. viri z mulieris z lapidē sphe si angelī z alīa q̄nīgz sic pulcra in se st in mēbris eoz p̄fectio nō appa ip̄a et sm̄ oēs cū sanctis ret nec videt̄ Absolut in luce actualr in charitate sc̄a alie virtutes et fides spes p̄fecta z p̄fecta oēs virtutes moales sm̄ huic st turpes z deformes sic. n. si mulier pavet alīa cū oīb⁹ mēbris in sm̄ forma nō mortuus ē nec p̄fs sic oēs virtutes sm̄ charitate. nō Io. i ca. Qui diligit manet in morte ābulat in tenebris et nescit q. vadat. ideo false fuerūt oēs virtutes morales gētiū z nō manēt in charitate dei.

3ª dignitas qz charitas sola ē ecclesie z filioz dei segregatiua vn̄ ang⁹ dr cha ritas ē ex illa dei dona solū distinguēs ih̄u filios dei a diabolo. Raphaīt oēs signat si sig⁹ in pleūt portes erant ad hoc alia. Magnū iudiciū magē discretio sola charitas distinguit ih̄u filios dei a diabolo. z i. Io. 4 omnis deū dr z duo maxīa fe cerūt duas ciuitates vna. ideo xs dr in euāgelio Si diligitis me mandata mea seruate vos amīa mea. ē. filius sc̄i spūs mea scientia charitas. n. dei in obscura tra sunt sc̄ptoz. sc̄i spūs. qz amicoz ē idē velle z idē nolle.

4ª qz charitas ē scala celestis p̄ q̄m dr descendit ad homēs z homo ascēdit ad deū sc̄m p̄ scalā q̄m vidit Jacob. sola. n. charitas traxit deū filiū de celo in terrā qz solus amor dei carnē nos vestit illā. Io. 3. Sic dr dilexit mūd⁹ vt. illa sit dei filiū carnē nr̄az sumere z pati eā nulla ratione negat ad Poscha volūtatē z stare in amore. n. amor illius ser legatus in nullū aliud vt in illū p ferretur q̄ eū valuisset. vn̄ Magē ego in te et charitate dei z o charitas magna vt hic. q deū de celo ad terrā trahere potuisti z q̄ fecit vt in illū tuū. Nescio q̄d maius z laudē tua dicere possē. q deū de celo trapasti z homēm de terra ad celū sublimasti z Aug⁹ in te et q̄ p̄ charitas ē via dei ad homēs z via homīs ad deū q̄ p̄ q̄ eā deus descē dit ad homēs z sm̄ ip̄a nos p̄t ho. venīe per patria ad deū.

5ª dignitas cūq victoriosissima reportat de oīb⁹ hostib⁹ suis. Dicit Poscha ● Sponse sponsus ē ut nupt⁹ de lecto z porta nō vinit mēd. vndr nō solū vīnit diabolū carnē z mundū sc̄ptura oēs. s. mortē. nō sola charitas tenet sēs martyres vīcerit oēm tyrannū. et mortē vn̄ p̄mus q̄s nos separabit a charitate dei z sanctos z gladius etc.

6ª ē oīs legis adimpletiua precepto. dicit. Plenitudo legis ē dilectio Vehitas z ideo duob⁹ mādatis. vnitis hoc pendet tota lex z ois q̄ q̄ scripta st in charitate solidat. vn̄ q charitate habet oēs virtutes habet oīa. et qui caret n̄ habet. vn̄ Aug⁹ s. deficit charitas frustra sunt oīa si adsit. reliqua st oīa.

Sermo aureus et mirabil' de excellētia amoris dei

Reposui illā regnis et sedibz et diuitias nō cē dixi i ḡ patrē illi'. sap. 8.

Quidā Rex hās vnicum filiū cuius iā esset puer desiderās illū fieri virtuo
sum quadā die accessit cū filio suo et curialibz z sapiētibz suis ad quodā Mona
sterū. Religiosū z i q° erāt sancti viri et docti i dei sapiētia et Adhuc cōsiliosos
cū esset i medio suor z curialiū sibi esset mīti sapientes: ḡposuit dns. cor illis
dias cū oīa bona humis mūdi sit nomētanea et caduca. et sola virtus sit stabi
lis eterna sola q nobilitat hominē. vñ ci° i gadoxas dē Quāti exhmād a cē virt°.
q nec eripi nec surripi pōt nec naufragio nec i arndio ommitt. nec tpis ḡturbatre
mutatur: qua p dei q sūt soli sūt diuites soli. n. possidēt res fructuosas et sempit
nas: sed hās ego vnicū filiū cupio illū. cē virtutis amatorē et possessorē. Quę
ro a vobis q estis sapiētes Que sit ista rez dei virtutes nobiliores z excellētiores p qua
bo possit gliaz et gram accipe ap Deū. et homines: et qi gnāt ē Quor capita tot
sūt vt habet i c. sacris. de ḡse. di. 4. et ps. Mille cadūt a latere tuo et decem milia a dextris tuis: velle suū cuiqz ē: nec vobis vnio. ppter Diuisse a diuersis ibi sit
assignatas sentētie. Et p° surrexerūt principes et Duces armorū. dicētes. Magna
nimitatē seu strenuitatē et fortitudinē animi hoc erat i arte militari dicbz ex
cellentie. q. i historiis grecoz et romanoz et aliaz gētiū legimus multos p
venisse ad maxās glias et dignitates. q q nos mortui sūt tā eoz fama et gla
ria eterna. sic Romulus. q romā edificauit i mitas gentes debellauit finitimas calle
gauit mitia et Marcus Scilla et Scipione i paulo emilio de pēno et Cesare et
octauiano ralis nitis q i patribus orbis ex tali virtute frā sūt i aduxit cōs. hannibal
cartaginēsis hectores troiani et achilli greci et hercules et alexādri magni et
alioz multoz q tali virtute gētes mitas sibi subiugauit vñ alexāder i puericia
etate totū qsi orbē i 12 ānis subiugauit. et q° dicit ysus Magnus alexāder
audacis mor leonis p cuneos et arma ruit totūqz sibi subiugat orbē. vñ virgil°
et re mih. li. vj. Nulla re alia iudemus posse romanū. orbē subigasse te
rraz nisi armoz exercitio ac disciplinis castroz vsuqz militie. Junxerat li.
vlt°. Et si numerarent quotā felices spinas galle: Militie nā si bene esse
ra castra. Et qs fortis erit sit felicissimus ide Surrexerūt doc. legiste. dixe
runt qz scaz esse nobiliorē armis et alijs virtutibz maxō regū i pacifico et cui
lib qua regna et Ciuitates et popli gubnāt: vñ Justinian° i pre° Institutiū
imperatorū Mr nō solū armis sed et legibz oportet ee armatā ut vtroqz tpe
et bellorū et pacis recte valeat gubnāri. vñ li° sapiē cc°. xo. de Ciuitates Justa
habitabāt p sensū prudētie. et c. 9. Melā e sapiēs qs arenā bibula. et i alio loco
dicē. p nec reges regnāt et principes Ipāt et sapiētes decernūt Justitiā. nec mirū
q sic ignorātia ē mē cū cbz errorz ut dr 38. di. c° p°. Item a gio sapiēs ē ma
ter cū alioz bonorz z aliaz virtutū. Sap. 6. Immaculati et venit i nie sps sapie
et p posita illa regnis et sedibz et q et subdit. Venerūt aūt mi oīa bona pariter
cū illa et ignorabā qm oīaz bonorz mater ē q. q usi sūt p trapes frā sūt amicitie dei.

Alig dixerūt arte militarē
Alig sanē
Alig pacis
Alig amore seu famē
Alig di gratia.

Quā mdcat regis diuo ee iustitiā q̄ phs dic̄ i ethic. Et rellet̄ uirtutē uir ee iustitia magis admirabilis: et dic̄ sc̄ē sole ē

et phs dic̄ q̄ Sperto thalis mr̄ ē scia z q̄ i speculatōe ueritatis gsistit mā felicitas q̄ ipa magnō assimilat substatiis separatis: ipa igē sola nobilitat hoiz uitā dicit ff. l. pn̄. ff. de var. et extraor. cogn. Scia t̄ q̄ nobilitat hoiem q̄ pro numerario q̄ pecuniā nō pōt et no. glo i c. exterpāde de pbēdis. q̄ ipam igē olim regum et cuntis gubnāt̄ melio q̄ arma. et i maiori fama uiuūt sapientes uiri mr̄ iurisconsulti et paulo uulpianō iulianus. uarro. seruius. bar. bal. ceteri i oī scia q̄s ar mis milites: uir actiuꝰ i grecia philosophi z uiri sapientes reges gn̄ osistebāt

Thesaurus regis

Ethno Sunt qui dicunt Mercatores dicentes q̄ ipi timēt fremā opinionē q̄ maior uirtus q̄ sit i hoc mūdo sit scire ggregare pecunias thesaurū q̄ sm̄ ipm nil ualet arma et sapia. sz cū ipa teneāt oīa ccc. xo pecunie oīa obediūt Oratio. Et grecus et forensis regina pecunia donat. Ouid ipe lz uenas musis omnis honor. Si nihil attuleris ibis homer foras. Aurea mr̄ aurea st̄ secula mr̄ pīmus aureo uenit honos auro gelidat amor. q̄t hodie uidem⁹ p̄ eo pecuniā q̄ magis sapia neq; nobilitas neq; alq̄ uirtus sm̄ pecunia retinet. sz q̄ hz pecuniā solus honorat uir i lo. et nec alibi medicine dic̄ q̄dā fossi. Rex regū Numus dns mundi et dnāt̄ et oēs Reges seruiūt ei Numus honorat sm̄ numus nullus amat. Numus ubi loq̄t tutus ipe fatet: ro filius uir attendat ad q̄rendā pecuniā q̄ potuit placē deo faciendo multas eleemosinas edificando eccias z hospitalia. xs. n. dic. Nat. v. bn̄ misericordes et ē q̄d facē nō poterit sm̄ peccamina et unaquāq; peccatū obtinebit a deo pan̄ q̄. dix Nabuchodonosor peccata tua eleemosinis redime: Quarto surgit q̄dā epūs q̄ sepe Reges diues fidē xp̄i ee alios uincendo exaltatione z sm̄ ipa et ualē: dic̄ n. apo. ad hebr. sm̄ fide impossibile ē placē deo z ait ibi ostē patres nr̄i placuisse deo p̄ fidē. et dic̄ q̄ scripta dic̄ et abrā patri chi credidit abrā deo et reputatū ē illi ad iustitiam et pos i eccl̄ia laudant etiam ethnicos pagani di. Nō inueni tanta in israel. cum dico uob multi uenient ab oriente et occidente et q̄. hic aug⁹ i lq⁹ et fides. ad pe. dic̄ fides ē cuius honore fuit amictus et salutes humane spiritū sm̄ q̄ nulli umq̄ potuit ad filios dei numerū puenire. uir uidem⁹ q̄ q hucusq̄ p̄ sm̄z fidē i xp̄o eccl̄ie nr̄i et uirtuosissimi extiterūt sic i p̄mitiua eccia plurimi q̄ prius i multis hui fidem

q̄ fides sm̄ op̄ib⁹ mō tua ē.

st̄ pessimi et uitiosissimi ro xp̄o dixo tho: bn̄ q nō uiderūt et credidērunt: Quinto. apponit illi religiosi dicē sua opinionē et abbas chi dē abstinētia seu penitentia p̄ qua multi sc̄i dei placuerūt. dic̄. n. Ambro. In paradiso gaudens

Abstinēa

p̄ gula ecciderim⁹ Redhuc p̄ abstinētia reuocam⁹. Iero. dic̄ Iouinus nō solū ē ista uirtus hz alteram sm̄ damnatā uirtutē: uir beatus Iouinus filius uidue sustinuit et igne et solo et aqua Iouin⁹ et solo frat defendē Iouin⁹ filiū uidue sustinuit Iouin⁹ i solū ē raptus. et Daniel abstinē tia et angelicali fruē st̄ a deo remuneratoēs sic. Io. ba. sic paul⁹ sic antonius sic hilarion rimunerati sm̄ p̄ abstinētia fruē st̄ magni ap̄ deū. Iot q̄.

Vinto surrexit
p̄ maiorē ee pa
p̄ missorū hui⁹
uolo z nō sacrifi
mā et pietate
p̄ 21. facē cla
tutē mag assimi
dic̄ xp̄i i euāg⁹
sm̄ cla p̄cia dic
clio q̄ sumigāt
homicidia p̄ia et
dat̄ p̄fectore
opus p̄fectū hz
in paradiso ubi
ros q̄s dix xp̄s
q̄ hic uiuente
tra fuerunt
tinuo alius dix
dnā assimilata
tan. z hyero. dic
mitate huius ei mi
uxores nō ducūt
tatē angelor Ang
ad hōmines i lau
tatio humilitā: No
mitā publicitus
ruut z dei amici
apostolos singulā
uidunt refugiū
nos deo gratior
q̄ dā alius dix q
uidet humilitas
humilitas ē radix
hui⁹ uir q̄ in ea
nō fuisset filius di
ancille sue. z sup

Misericordia

Vnto surrexit alius monachus dicas verum ee abstinentia ee magna virtute
ſz maiorem ee pietatem et misericordiam · de qua dicit apo. pietas ad omnia valet
et promissionem habens vite que nunc e et future · vn dns dicit in euangelio misericordiam
volo et non sacrificium · et Ambro · dicit Quis summa discipline xanam et se-
uam et pietate nubilla grauidat xanum sine misatio charitatis · et
ꝓu 21 · facere clam magis placat deo qz velamine vo qz p nulla alia vir-
tutem magis assimilari deo qui ppriu e semp misereri · ipsum busiris sic
dicit xps in euangelio qui solem suum oriri facit sup bonos et malos · deo seruiunt
sm ela placent deo placat dicit n · aug · seruitus sm ela e sic la passiones
deo q fumigari qdam potest illuminari non potest et hyero · dicit No legisse
hominem piu et misericordem malo pesse: Sexto alius dixit · q sibi vi-
detur pfectorem virtute esse patientia · et q dicit · Iacob · cepta patientia
opus pficit habet · vo qz virtus gsistit cita difficile et xps in euangelio dicit patientia
In patientia vra possidebitis animas vras · et hinc deo placuerunt Marie
res qb dixit xps bonum q fsequutres patrum et q. et Iob patientissimum
et hinc virtute nulde placuit · Quia virtus redua e quia no pa-
tientia firmat: Isido · gsperitas animum nunc adusitas frangit · Sep-
timo alius dixit castitate · et qua boues assimilat angelus sic et ubi
ernie assimilat bestiis · vn greg dicit q nullum bonum op e aliqd sine casti-
tate · et hyeros · dicit Lucanus alia fuerit bona opa si luxus virtutum no abolet immu-
nitate huius crimine obruunt · Ambro · in lu · et virgb dicit Qui no nubit et
uxorem no ducit fit sic angeli dei in terris: imo virginitas homis fuit gradus casti-
tatis angelor et Angeli n · sine carne viuut homines uero in carne triumphant Aug ·
ad hieronimitas in laudem huius virtutis dicit · O castitas ornamentum nobilium: exal-
tatio humilium: Nobilitas ignobilium: pulchritudo multum solamen meritum · Augu-
mentum pulchritudis deus sic religiosis · Minoratio criminum · multiplicatio mer-
cedis et amicus angelis cognatus patriarcharum vita: ppetuum coronam
apostolis singulum · Martyrum auxilium: gsortium viculum · virginum speculum
viduarum refugium · et cunctis bonis gaudium · ac solatium hec e ela virtus q
nos deo gratos dat q nos angelos facit · q nos sup sidera extollit Ille e virtus
q dicit alius dixit · qs nus est ista virtutes sit ptiose tui ortus excellentius mihi
videtur humilitas · qz superbia e ouis vitiorum regina q angelos et deo deiecit sic
humilitas e radix omnium virtutum p quia homines aso deum et alium reducit ad
hoc vn ipsum ih e esse virtutes esset in virgine matre tua dicit q si Maria humi-
no fuisset filius dei et ipsa no deo placuisset. vn et ipsa dicit Qz respexit humilitatem
ancille sue · et sap dicit Q ceteras virtutes sm humilitate congregat pulueri nichil parat.

Castitas

humilitas

et xps i euangelio dic̃ suis discipulis Discite a me q mitis sũ et humilis corde
fuerũt ali ibi dicẽtes suã opinionẽ alq dicẽtes cõ prudẽtiã Alq fortitudiẽ
Alq liberalitatẽ et sic multa fuerũt allegata. Tandẽ. Rex iussit hãc quẽm
Cuidã vnus sanctimonialis magne i deo Monasterio q ex humilitate nimiũ
bat tãdẽ. obiã abbatis astrictus. Dix. Q̃ unus oẽs i sua opinionẽ bñ allegauẽ
rũt: tñ. paulus apostolus i epla ad cor. determinat hãc quẽm dicẽs exel
lentiorẽ virtutẽ cõ charitatẽ. sine amorẽ dei quã si qs habuit oẽs virtutes
p̃ceãt deo erãt accepte z sñ ea. nulla virtus pot placẽ deo vñ ipẽ ait.
Si lĩguis hoĩm loquar et angelor et c̃. hãc sñaz pauli ego ffrancus xp̃i xi
preuilegia ipius amoris q̃ st̃ ista stupẽda z admiranda:

1m preuilegiũ cõ. q amor hñt tã pulcrũ nomẽ q ille q nudz pot nasci. s. vult
nominaĩ amor. dr. Io. i epla Deus charitas cõ.

nobile

2m preuilegiũ cõ q amor nisiq̃ hospitat nisi cũ deo z q°. deus nõ hospitat nisi
cũ amor z deus nõ vult q̃ri plus tã nobilis acquirit sponsã aliquã anẽ nisi sit
pri° sponsa amoris. Io. q manet i charitate i deo manet z deus i eo. x° i euãgelio
q diligit me diligẽt a pre meo z ad eũ veniemꝰ z mãsionem apud eũ faciemꝰ.

Vtile

3m. q solus amor inprimit a deo q̃d vult z q̃cq̃d bonum facit deus aũt facit
ff amore nõ ff aliã virtutẽ. annexã. n. oĩa sũt gratia. et q̃cq̃d facit bonũ deus
creatura facit ex amore. Io. xv. manete i dilectione mea: si mandata mea
custodieritis et sequi vos ff

Thesũ.

4m. cõ q Deus magnus episcopus excommunicat oẽs illos q nõ hñt amorẽ. q
non portat vestẽ amoris nõ vult q̃ intret i ecclesiã paradisi. Mt 22. simile
quod huic Thesũ nõ hñs vestẽ nuptialem. et si hñt oẽs alias virtutes. vq̃ charitatẽ i finem sine qua
non recipiũt ad quã
aũt alie virtutes
ordinãtur

5m. cõ q ille q hñt dei amorẽ et solus dilectionis q vult deus q ff amorẽ habeãt
i oĩ creatura. sĩ i eo solũ i bonus oĩbus sũt et malus dicẽte apo. Diligẽtibus
Deum oĩa cooperãt i bonũ z q̃ plũ q amorẽ habuerit gradiens gle i paradiso z sñ
amorẽ nõ habuerit sicut dicit apo. et si charitatẽ nõ habuero nihil mihi q̃est.

6m. cõ q raptores furesq̃ homicide et fornicatores q̃ q̃fugiũt ad domũ amoris
immunes sũt a pcto z pene acquirũt remissionẽ q̃ per dilectionẽ charitatis q̃st
intendentes precepta vñ x dei portarũ remittũt ei peccãta multa q̃m dilexerit multum

nobile

Duo mouent hoc vñ duas continentes

7m cõ q oĩs ille q̃st de familia amoris sũt nobiles z filii dei z non filii diaboli
aut alii sũt serui et vagatij z reliqui. pfles odorũ pecorũ bonum virtutis amoris
vñ solũ sui a filiis amoris discernũt.

nobilius

8m cõ q solus amor cõstituit q° distinguit filios dei a filios diaboli z naturam
filioz dei. aug' charitas cõparatiue dei donũ q° solo discernit fidei. a spũ. diaboli
q. aũ ff amore efficiat ut formosus sit q̃ transformat i diuinã similitudinẽ q̃m ga
deus amat cõ. i nouo q̃ plus cõ ff amorẽ ut q̃ quidquid q̃ sine aptius vñ esse efficiatur
cõ q nulla aũ pot hic verum gaudiũ cordis ñ q amor cõ ñ q̃ quo gaudiũ paradisi
quibus ñ cõ amor dei q cõstituit gaudiũ quod nõ vult tristor.

Thesũ. cõ solus amor traxit deum de celis i uterũ virginis solus amor cõstrinxit flagellauit
et mortificauit vnumquemq̃ redemit.

Vnitate amoris dignitur nobilius
et virtus thesaurizat et celestia
et terrena possidentes.

p^ ē prudēcia q sit prudētes. rqr ī Senioris ē prudētia

mor dei. Vñ dns mādauit Moysi Seniores ad Consiliū cuocar Nūm. xi. Dixē Moyses ad dnm. Nō possum solus sustinere oēm huc populū q grauis mihi ē; Si aūt ita videt obsecro ut interficias me: et inueniā gratiā in oculis tuis ne tantis afficiar malis: Et dixit dns ad Moysi Cōgrega mihi lxx. viros de Seniorib⁹ isrl quos tu nosti et seniores populi sūt ac magistros: et duces eos ad hostiū tabernaculi fideliter stabunt ibi tecū atq ut descendaz et loquar tibi ibiq tollā de spū tuo tradamq eis: vt sustentent tecū onus populi: et nō tu solus grauer. ¶ Sic Romulo primus Rex Romanor⁹ in principio sui regni elegit Centū de Senioribus quos ppi⁹ cognominauit q Senatores ob senectutē. i pres ob similitudinē curē nominabāt: sic et athenis erat locus q dicebat Pnyx ubi erat scriptū ut dicit Cic. de offi. p°. c. 22. quos ydolo leges scribebat et Ciuitas athenien. gubernabat: i sic bñ cuenichat ciuitas in ciuē. Cū grē Ciuitas regē ydolo inuenit cito iustitia i respuit. Pp^s fuit Roboā filius Salomonis q ydolū stulte secutus abscessit ydolo inuenit. i pp^s. x. tribus regni amisit. 3. Reg. 12. ¶ 2° dico q illa q ad ydolū sūt vouenda debent ee pbata vite bonitate Dicit. n. ambro. li° de offi. q dat ydolū pstatior dr ee cui dat: Rationem assignat qz nemo in Cano fontem: negz in aqua turbida potū petit vñ Mathathias inducit Syrorū ydolū bonū i pudū cū p ydolo rchgt filius suus i omnes p°. machi. 2°. Nā ydola prauos deus dissipat Iob. 5. et ydola impios fraudulēta vñ Ambro. i. de offi. Quō igit pōt stare vtile Cōsiliū nisi hāt iustitiā: Quō putabo cū ydo

neū vt det mihi ydolū q nō dat bona: et Salomon igit q sibi negat ē cui bona erip-

¶ Tertio debet ee p dati veritate; Scripm. n. die cuiz erit 37. An via ope tua ydoneā perdat te: et oēm oēm aliū ydolū stabile: Et ideo dauid Consiliarius huius Achitofel cui⁹ ydolū erat ac sicut dei 2. Reg. 16: pp^s Adulatores litigiosos et mendaces ad Consiliū nō debēt admitti Xerxes. n. q fuit Rex persarū cū nullā nulla bonum i certū nulla nauis ē grauos duceret nullū inuenit sibi veritate deē se nisi Damagatū q dixit q tanta multitudo cū nō posset regi i qd nō pōt regi diu durare nō poterat: et ydolio alioru deceptus victus et fugatus a paucis fuit. vt dicit Vegetius li. 2. d re. milit. ¶ Sic Crisi decepit absalō 2. Reg. 16. ¶ 4° dico q debēt ee fremi i stabules vt nō moueāt timore vt amore vt cupiditate vt alia p̄ua voluntate i ydolis dādis. Iz ēp attēdat id qd iustū ē i ydolū futuru ne pueniat oppos. Fert balaā. nūm 24. q munera ruby pauū dedit ydolū ydolos i sic de hoc fuit increpitus nō dr Deuter. p° q assuero debat Cōsiliarios quos cuncta faciebat Consilio: i Cōsiliū erat stabile i perpetuū: ista igit q^r principatr negatū illos q ad ydolū inuocāt cui⁹ oppos erat i principijs sacerdotū nō sanctas q erat plenas auaritia hypocrisi inuidia et odio ōm hoīm. Io multū ydolū debent p nrā cōdi vt possēt ordinare: et sic pz solutio

Q Peruium qo xi^a.

Quer de tali casu. est qdā nobilis valde. Diues q̄rit bona sua. a. Curia. Dat sibi Saram⁹. vt dicat

veritatē Circa oūz bonoz suoz valo
rē: Si accipiat sacrūz iustū acci dit
sibi maiō doctrinetū i rebz tpālib: qr
si p euitando isto tpāli dāmo leuat si
bi accepe sacrūm falsū: Ad istū ca
sū. R̄ ꝓ supponēdo duo: pm q ex gsā
h̄z hoī ferre tstimoniū: 2o q ꝑ nullo
comodo vl̄ incomodo h̄z hoī peccāt nō
talē ll Quoad pm. dico q ferre tsti
moniū aūctē. et ꝓcpto maiōr dūmō
nō sit sb sigillo gfessois vl̄ sub secreto
qd tū nō incidit i periculū multitudis
spūalis vl̄ corporalis ꝑ d nō ē salue cō
scīē z iuris ordine seruato: hoc aūt ꝑ
batᵘ ꝑ Augm. ꝑ aūt. Q ueritatē occul
tare i iudicio z q nūdatū ydē vterqz
reus ē ille q posse nō vult: et iste q
nō aī desiderat: Istē Ortge. sup. leuit. dē
bigis ea q̄ uera fuit nō dix: qd omisit ille
q celat ipē suscipiet et pena omissi ꝓ
uertēt ad confusiōē: Si aūt obiīgat q si
qs rogat ad testādū nō aūctē. superiorē
tuē vl̄ ē q liberatorē ꝓxmi z defensorē fa
me sue uerificē: tuē oz fieri qd scriptū
ē: Eripe pauperē z egenū ē manu pec
catoris liberate: : vel tstimoz posset ce
dere i dāmū z i famā ꝓxmi: tuē melius
ē tacere: Nā tale occultare supponit nō
cedere i dāmū alicuius psonē vl̄ ciuitatis:

¶ Quo ad 2m. . . q ꝑ nullo comodo vl̄ in
comodo alicui licet proximū mortē et cū
falsū testimoniū semp sit proximo malū q̄
ꝑ nullo periculo euitando licet alicui recipe
falsū testimoniū: qd aūt sit proximo malū ꝑ
batᵘ Nā immediate falsū testimoniū ē cōtra legē
dei ꝓpe. 20 Nō loqueris cōtra ꝓximū tuū falsū
testimoniū. et ꝓd. 12. Testis falsus nō erit
impunitus: Constat aūt q Aug⁹. z ambro.
recte doc. q q agit cōtra legem dei peccat

mortaliter: vñ falsus testis grauiter peccat contra
mala q̄ peccāt: pmo peruiolat. 2o q̄ agit cōtra
ordinē iustitie q̄ deroget ordinatiōi legis
3o q̄ lēdat ꝓximū. vñ Ysido. i li. Ethy. sū
bo. aut: Testis falsus tribz ē psonis ob
noxius. primo deo. q̄ lurādo grauiter 2o
lēdit q̄ fallendo deroget: postremo in
nocēti q̄ falso tstimonio lēdit: ꝓcez
q̄ q ꝑ nullo comodo vl̄ i comodo testimoniū
falsū ē ꝓferendū cōtra iustū ꝓximū grauiter.

¶ Restitutio. qōpz

¶ Queritur de tali casu. Antonius est
Mercator habuit primā usuraciū q ei
reliqt mille ducatos acquisitos ꝑ usu
rā: vult iste Antonius. tenetur restitue
re ea q̄ legitima mercatōe lucratus est
de istis mille ducatis ꝑ primā suā ꝑ usu
rā acquisitis ¶ Circa istū casū ſ
dicunt opiones ſ quarū pma ē ista q̄ talis
Mercator tenet restituere ea q̄ lucratus
ē ex tali pecunia usuraria: rō. nā
arbor mala malos fructus facit. Mat. 7.
q̄ a simili et malo lucro nō potest pue
nire bonū lucrū: Et si radix ē infecta
et rami q̄ ex ea nascūtur erunt infecti. Sz
i hoc lucro radix ē infecta q̄ pecunia
usuraria q̄ lucrū q̄ erat ex ea ꝓ
fectū erit Sz ber opīo nō ē rōnabilis
z ꝑ quā nō tenēda ¶ Ideo est alia
opīo rōnabilis. quā ponit Henr. de Hostien
sis et Host. in. 4. di. 15. ar. vltō
q. 6. z alij. Dicūt isti doctores sicut
et Egidi. ro. i quod. suo z 5. tho.
i quod. suo. 3. z Rodo. z aste. i suma
li. 3. tō. 40. Dicūt isti doc. sicut

cōtali distractiōe.
lucratus ē nō usur
usu pot accipe pe
gutē ponit ste
mus z huiusmodi
p usurā exterius
tentū ante? nisi
ſ fructus inde
pcus laboribz z ex
rez quarū alius ē
ei. et ī hoc nō us
captore sm quos
deducēt ex pcipis
nō sic aūt fur vl̄
ī hoc cū usurario
qz fur et rapt
nec opat sicut h̄z alij
iudicialē: In foro ex
tē z latronē possit de
ē aliquē ꝓpletu
postq̄z plene ei ē d
Si uero hūdi lucrū
usurario nō sit tal
accepi pcipe cum
vnū oleū fermēt
alterato vl̄ ꝙsum
et pecunia usuraria
stitutorū lucri et pu
cumā ꝑ usum. et
catus cū ipā sortē
lucrū vl̄ si pecunia
cator accepit vnū
vbi ē iuste z deferat
Circus uenditur vl̄
lucrū inde accipit:
et fructus ꝑ cipit:
modi fructus tenet
totū lucrū ē ex pecu
tale acquisitū nō ē

cū tali distractōe. q; aut nō; quā q; lucratꝰ ē nō usurarius ē aliqd ex eo⁹ usu pōt accipi pensio vl' locatio vt guid' ponit' ſcē est agr' vnea. domus ꝛ huiusmodi quā usurari⁹ paupi p vsurā exhorsisset: trē nō tm̄ tenet' ad hoc? restituē domū vl' agrū ſ; et fructus inde perceptos deductis pensis laboribꝫ ꝛ expensis q; ſt' fructꝰ rep quarū alius ē dns et iō debent' ei. et i hoc uī usurari⁹ differt a raptore sm̄ quosdā: q; usurari⁹ pōt deducē expensas ꝛ opas suas moderate nō sic aut fur vl' latro ut mihi⁹ agat i hoc cū usurario q; cū fure ꝛ raptore q; fur et raptor nō debent expēsas nec opas suas hꝫ alij hoc itelligūt i foro iudicali: In foro aut ḡscē dnī et furē ꝛ latronē posse deducē: q; iniquus ō aliquē locupletari cū damno alteri⁹ postq; plene ei de damno ē satisfactum Si uero hui⁹ lucrū p huiusmodi usurā nō sit tale aliqd uī possit accipi pensio cuiusmodi sūt pecunia uīa oleū frumētū quocūq; rusticū expensa alienata vl' ḡsumpta: trē sic lucrās et pecunia usuraria nō tenet' ad restitutōem lucri ut puta: si lucratꝰ ē pecuniā p usurā. et cū inuestus uel' uīs catus cū ipa; sorte inde aliqd ulterius lucrū vl' si pecunia usuraria talis uīs cator accepit uinū vl frumētū i pthō vbi ē uile ꝛ differat ipm ad partes vbi carius uenditur vl aliq⁹ alio m⁹ lucrū lucrū inde accipiat: vt si emat pdcm et fructus p̄cipiat: ni lucrū nec huiusmodi fructus tenet restituere: et hoc q; totū lucrū ē ex industria ꝑsone: et tale acqsitū nō ē fructus alt⁹ rei: ꝫ

humāe industrie ꝛ laboris cuius ipe hō ē dns nisi forte p raptorē vl' detentorē talis rei debitor sit dimissus ad manutenendū aliqd de bonis suis trē n. teneat ad restitutōem pensatorie Nocumēti: ut si domū suā vl' aliqd huiusmodi oportuit eū p tpo ruinā destrahere q; valeret ut usu ea solueret et sic pz. Solo qstionis

Usurarius qō. 13ª.

Quē de alio casu. Io. de Mercator usurarius: q; qd hē p maiori pte acquisiuit p̄ ꝯ etus usurarios: Quē. Si sme restitutōe semel i āno truncatur aut possit recipe eucharistiā cū q; fidelis cū ad āños discretōis puenit. te nat' vt ex de pe ꝛ rem. c. cōis utrūsq;. Ad istū casū. R. cū distinctōe. s. q; aut iste mercator ꝛ usurarius publicus aut se occultus: Si occultus aut hē facultatē restituē de. s. q; hē bona tpālia q; pōt restituere: aut nō hē: Si hē bona tpālia ut digne recipiat hoc sacrū nīm̄ ē q; sit absolutus a culpa et a restitutōe: A culpa q; sit Contritus et cōfessus de peccō suo: A restitutōe. q; dū ē possibilitas cū gr̄ia nō nulla ablata restituere tenet: Ratio q; ut dicūt doc. ut qs digne hoc sacrū suscipiat oz. q; sit reconciliatus deo interius p ordis cōtritōem exterius cōfessōe p oris ḡfixionem et absolutionem pxmo uero p satisfactionem: Modo si iste mercator pōt restituē et nō vult uidet q; nō sit contritus nec cōfessor dz ipm absoluere: et nō absolut nō ꝑficit nec unq; reconciliatus deo nec recē. nec pxō. q; nō dz recipe corpus xpi et si recipit iudicū sibi mādicat ꝛ bibit: Tu dicis m̄ uolo restituē sz nō

possū ī putrid fuerā debitā restituerem
post gnuniocem sufficat m̄ ne Cōtrito
et fremū gpositū restituody : tx. q aut
istud nō posse g nūc ē legitimū et ma
nifestū vt puta q2 opꝰ erat vendere possessiōes
agros et vineas: 2 p nūc nō inuenit emp
tores: aut si nūc facere esset p ad pties
et ad ifirmā. A ut istud nō posse g nūc
nō ē legitimū nec manifestū. cū talis
mercator hāt multos denarios i capsa
sua: et sm scandalo 2 ppria ifirmia: alienā
habiliter p se aut p alios ut puta p epm
vl p suos pfessionales om gnuniocem restī
tuere pot. dz nō vult ppria auaritiam
et temeritatē: et quadā ipsi excusatōe
vult subterfugere // Si pꝰ mꝰ q2 istud nō
posse g nūc ē legitimū et manifestum
dico q talis mercator dū mꝰ est contritꝰ
Cōfixus et fremū gpositū restituēdi hāt
q2 tutius potest bono modo pōt recipere
eucharistiā: // Si 2ꝰ mꝰ. s. q hāt denarios
i capsa et sm scandalo possit restituere 2
nō restituat dico q talis eucharistiā sumere
re nō dz Rō q nō iudicat Contritus
nec vr q hāt gpositū fremū restituēdi
vt si sumat i damnatōem anime sue ac
cipit: heu ph dolor quot sūt mercatores ho
diernus tpis q om gnuniocem possēt re
stituere mala acqsita et nō restituūt et
quotidie nouo recipiūt hoc sēssimū sacrū
i iudicium anime sue // Tu dicis m̄
Nihil hōc vix unicē possum nō possū
restituere: petij dilatōem a creditoribus meis
hōc voluntatē et fremū gpositū restituē
di cū potuero ad pximē fortunam
Ego. Dico tibi q i tali casu dūmꝰ
sis Contritus et confessus tu potes sm
pōtē sumere corpꝰ dñi 2 meritorie: licet
ois intelligāt si ē usurarius occultus.

Si uero ē usurarius pūs et nō vult
restituere: nō pōt absolui nec dz n̄ prius
restituat si adest possibilitas aut dila
tionem petat ab illis q̄b tenet: Regula
iu. iuris dic. peccā nō remittit nisi
restituat ablatū: vñ talis usurarius cō
pellit ad restitutionem. a iure: et a iudi
ce: A iure q dē q manifesti usurarij
tempꝰ. pena cohibent et q̄ hūt. ex d
usu. c. q2 i oib: pꝰ ē q2 nō recipiūt ad
gnuniocem altaris: 2ꝰ q2 si i hoc pec
decesserit debet carere ecclia sepultura 113
q2 cor oblatōes accipi nō debēt: et q nō
cepit reddere tenetur: Et ut dic Nico
et alij i suo tract. d usu. talis pōt
tutio usurarij nō dz fieri principaliter vel ul
time: q usurarius notorius et nōn sa
tisfaciens tenet facere restitutionem pri⁹ pp̄ter
famā 2 scandalū q̄d ē publicū ut sic pec
cando aut dādo malū exē ita satisfacere
primo. alias nō dz sibi dari sacrum eucha
ristiā nec ecclesiastica sepultura: Si
aut nō pōt restituere q ē pauper restitu
tionē dz dare sufficiēs cautionē sup bonis
suis s hāt. de restitutione. q̄ctus q̄ ut
uerit ad pximorē fortunā. et sic
pz questio: D' Dolor Mortis

Queritur. utrū hō i separatione ānē a
corpore hāt magnū dolorē. p̄ sensu dolo
re. 2 vr q nō. pꝰ q2 i morte sopitur
ois sensus a diuinitate sua: vñ ptes
videmus q q̄ dulci sono leuiter moriūtur
2 phs dicit q mors sensū dulcis est
quē ꝯtingit potest capi acerbus dolor
pōt: Ad hāc. q. tx. Magr Iacobus
Cretensiensis ī tract. de oratione et
coporibus: q sicut q̄dā hoīes videmus

Dulcitor et leuori motu i morte obdormir et pserui hoc uidet in semibus i quibus pua e natur resistetia eo q aduersum destructiuum uirtu deficerut. Sic uidet i duellagib⁹ tales q cu tranquillitate mouut nia. a circustantib⁹ no uidet pena mo ruentis illi⁹ q nescim⁹ qd agut intus tamen tenet hoc e certo de legi gmuni oes homines i morte acerbissimu dolo re habere alios alius doloribus extra mortē terribilioꝛē. Hoc aut p basin 5ti. roe

1° ex appetitu naturalis uniois.
2° ex aquassatoe cordis
3° ex dolore xpi rei⁹ morte
4° ex diuisitate multiplicis passois
5° ex experimēto artis nue latois.

p^a ro accipit ex appetitu nalis uniois -si. nie ad corp⁹. nia ex q° nia humana ex nihilo creata e ita q aia infusa i corpe nusq esse habit sz infundendo intra corp⁹ fuit creata i creando infusa ut dicit aug⁹. ubi. igit deus tanto appetitu nalj quieta et unita e corpi q nusq uellet separari abeo: et q nia nedet agitat corpi per infinitatē ex dissolutoe qualitatū i corpe et spūs uitales p quos nia opat i corpe grossescit et defruit i potentia ad sessitmet i substantialis reducit inhabilis ad opandū: Corp⁹ et disponit ad corruptez putrefactoem nec pt nia mouere nisi ea aut deficiat aut opari i cessit q tristia destructis cordis no pt ytra uiuere: Sic g°. nalis appetit⁹ aie uiolenter rupt i ista uiolatio e multū peralis un tales pena mortis et separatois exr dit oes seculi penas alias quas ab alius no sentiat. Et no. q iust⁹ etia homini iusto Mors fit nalis dolorosa

pp huiusmodi separatoem quia natur sua tm i felix peccat q no solu nali amoꝛ se ru et inordinate affectat sua carnis gratificat i multo uehemētius i amarem esset huiusmodi violentia p quā aqua illi i uiscales nodi q aia et corp⁹ desiti sit disrumpūt. uñ i lie et spūs i aia dr. A ia recedes a corpe trahit secu oēs potias. s. sensu imaginatiuu. uoem intellectu q principaliter tranquillitate i ex his sequit aiam ad dolore et detestatoem. et ibi. nia iustus eo libet affectat ad dolore nale mortis tm ex diuina uolutatis diuine ht placetia i detestatoe hoc q accidit sc p morte transit ad deu i patria: sz infelix peccator eo refugit apparere i iudicio quia huc peccatis impugnauit et odiuit ideo totaliter affectat ad dolore impatientia un hay. nro sup igit. igit nulla maior acerbitas omis cuiꝰ doloris q mors ipa p aperit huius i peccatis morientis.

3ª ratio e ex aquassatoe cordis qz ut dicit phs i li° de motu cordis Cor e pⁿ uus et ultimu moriens licet q° membra exteriora destituat uirtu i hora mortis tm tota uitalis uirtus uis remanet i corde usq ad ultimu et sic uigret dolor i corde adeo q si posset membra exteriora mouere magna signa doloris ostenderet i q buscunq arctamur fortius inuenim nalius aut i q bus no inducimur expetemus interius tm agit i corde i tanto q oia uis ei⁹ quatuꝫ. dissoluuntur et ut dr ab exposit⁹ cius Cesarius rupto ut creput. ubi ut fit p os petre exciti p alium de pride solimis i li° reg. dū q mors hoc i corde relinq effectus p° q2 interius Cor scindit 2° q2 uenas arterias emittit: 3° q2 inter sensibus uestigia relinq sue pene: Talis aut

Ista ueritas. patet in s. uu q dicit Mors e dolor terribilis

2° uoc. tripl. appetitu nali
ex aquassatoe cordis
ex infinitate pene
ex p° 2 3°

Dolō acerbō ē ī pcessatoribꝫ exī patrē
tra ꝑ ībonꝫ et sātꝰ mitigatorē accepit
exo amorē dei. sicut dicit ꝑphꝫ quōd ama
ra si calefiat mittit amara ꝑ q aqua
maris q dulcis dulcorat. Sic spūalit a
maritudo mortis dulcorat boibꝫ iustis ca
lor diuini amoris. | Tertia rō sumit
ex dolōr xpi rei morte. nā vt scribit
ad hebr. v. xpꝰ cū clamor valido et
lacrimis mortuus ē: vt ꝑ hoc ostēderet
acerbitatē doloris mortis tali miraculo
q nālr nō posset hō clamar ī hora mor
tis cū alijs hūr viribꝫ destitui: verū quia
dns ihꝰ voluntarie suscepit p nob dolorꝫ
acerbissimos īmensabilr q dolor omiꝫ
aliop moriētiū: tm exo hoc possum arguē
re acerbitatē magnā mortis et cruciatꝰ hoꝝ
q xpꝰ tā acerbissimā pnā suscepit. | Hinc
q xpꝰ orās ī horto oliueti ex meditatiōe
mortis sudor sanguineꝰ madefactus ē. cū
si meditatio tālis doloris affert agoniē. q
ē cogitādū ī facto. 4ª rō sumit ex di
uersitate multiplicis passionis q tūr tristitia et
dolor maxīr fuit ī mīma: Tūr. n. peccatis
propriis. quibꝫ grā tristitie ī mestissimū doloris
metalis accidit: ꝑ mestitia dr cogitatiōis
fluctuose. q cogitat de vxor et filijs relin
quēdis ī diuitijs multū sibi dilectis ꝑ hoc
q cogitat de vita etna ꝑdenda vincī ī
hoc fluctuat cogitādo de gritudine vi
legit et quodā modo q venit ad mortē
allegabat dnitas dicēs O thesaurizanci in
mundo admittite me ī sic obscurabat
animū ī argebat flendo ī dicēdo Cur ad
me admittis sic lamentabar de vxore
ī filijs ī palatijs ī posthac dicebat cum
tot sanctis hō nullus pdit ītrando
in hospitio ī nullꝰ me cognoscit ī vos me
rū deinde scribis cū diabolo reperiemur
4ª mestitia ī cogitatiōe pcedit q cū vi
det ī sibi repōdet. | 5ª mestitia horro
ris ī terroris q ex hoc demonū q venit
ad lupi rapturi. 4ª mestitia dubita
tionis. S. salutis q nescit q sibi gingat
vtrū ī caritate eternali sit ydoneꝰ
hospitādꝰ ī q nouissimo iudicio ī eternū aut
ī tartarū purgatorij ignis ī q vsq ad
iudicium morabit. q quidē timorat ta
lia ai īremunerabilis esset sua ꝑdi
tionē ne et iusti timēt ta q ꝑ hoc timēt
tm desperētur. Hic ego grā duoꝝ po
test ī caritate quorū vnus sine timore
mortis expectat iustificādi: alius sine
se nō ꝑcessit. hꝰ sine liberādi. Cum
eligit et caritate elle timet iste offen
sionē vtriꝰq gritatis ī morte ꝑcedit ī iusti.
Ultima mestitia dr desperatiōis oīs boni
q hꝰ ī mūdo q nihil dat diabolo. corpꝰ
xpi vita ī bona hereditas relict alicui nō
legit ī testamento. q ita ādmodū ꝑcepto
Sarranorū ap Damascū cū videret ī
mortē tristitiā vertunt significāt sua
dias Tu q ī bello fers vexillū meū
ferret mihi vexillū mortis: ꝑ hoc
vult pānicula ꝑ totū damascū cōmu
do. di. Cras rex orietis mortis et vita
bonis suis nihil fert ferē nisi horrorē
tristitie: Sic erit et alijs peccatis: ꝑ hoc
q ī ea luctat ī morte nihil dico pri
uādo corpꝰ certe sūr vsq ad diem
resurr. horrea celestia vel filius. suos.
ī mūdo bona fortuna ī eternū.
| Vltima rō sumit ex certa ptepta
tue. vñ Recitat Cyrillus patriā
cha ī suo actu. 5. hyeros. q cū tres mul
tri fuisset sustentati ad eius sepulcrū dr re
tro ssp flebat sua ītermissōe. Cūq
Cyrillus ītrogasset illos q essent
ꝑ quā et dolor mortis tāt. arā alij
q ei nā solutiōi corporis ē causa tā
grādē dolor q ritet q mens nō capet
humana: Nec ego ipse credo vbi po

tuissē nisi certa expēcta didicisse. qz ors
dolores z agustie mūdi hui? nubil st' r̄u
doloris mortis: ad quā si hō cogitaret
nūqz mala faceret sz sēp plangeret. /hō
plangat Cesarius in vīte. i spectu. qm
gdā prīo d'or. regulaꝝ monachoꝝ cū
legisset hostiles mūsa pfecta ire sopire
primo affect ut uideret sibi q moriet
tūnisi dormiret caūsā recusasset mox
gdā fr̄ cū gustus dormitū prīo appa
ruit dn̄s ihūs in hortu vīa vado z
ille q̄ vis ire. Rx gustus Ad dn̄m va
do qz moriturus sū i ista hora Et prīo
Rx q̄ truth ihūs vri transiit z pue
gatoriū gdē q tu dns absolute te ire
ad dn̄m Rx. ille hēbā i gsuetudē q
quotīes cora crucifixo trāsiūt talē ora
torij dicēbā. O dne ihūxp̄e. respice in
illā amarissimā passionē tuā quā sb si
misi i cruce qn̄ ala t̄ sōssima egressa
e de corpe tuo miser aīe mee i egres
su suo z sic examinata q vado sīn pur
gatorio z prīo dixē Quīo fiunt ista
ecth. Rx ille videbāt in agonia
q totus mūdus cet lapsus unus z pnoscet
sestus mens cor:

Fruitio

Fruitio delectatiōm i pcipit mn̄ augl
lo Bz. q. q. 33. dic frui dr̄ ex u de qua
expnit voluptate seu delectatiōe et rz
et tri. c. et dic. q. eo e hō beatus usque
quo fruit voluptate ipius i q° e hūdo.
vīn ad frui p° regē delectate 2° cognos
cto qz nullo sīn cognitōe delectat̄. vñ.
x. ethi. dic sēc q alig patuerit delecta
tiōm cū sēcu i mēte quod sit sīn mēte
v sīn sēsu. q sēc delectatio p̄supponit cogni
tiōm sēsitiuā i ethicis. 3° getano. vñ
7. ethi dr̄ Delectatio e motus incohibilis
gdā z i gete qz i motu. et 10. ethi. dic
q dl nō delectatiōs vīr eo qđ cessatio qui
delectato tollet. sīc motus sēro augl' v d
tri. dic q sēc delectat̄ 3oo libra. fruim̄ cognitis
et volūtas ejus ut sequat̄ delectatio cognitiōm

Legē ch̄o q dr̄ scribe rde. q gdā mulier hebrea i p̄sentia
mortis tūlio expostulabat ut aut verū mulierē z mr illā vi
taret et audisset eā mutata i stabat ut fr̄ bte m̄ gnedictꝰ
sp̄m pmat leg aut o dn̄e mī lz nō si digna rogē te mī si
gnē rogo q ordinet filiū tuū nō nudo q clamicha tua osten
dat ad pressuras Sīc labia mea pronūcio et vena cū plo legis
tue. et cor subito absqz dolor pcepit filiū et gaudio ma
gdā agebat i remotis ad pauos dies sanctos mulier z una e
filio bapt̄ suscepit sz reuisi mr sue hor audiūt euangelia q
dio filiū tuum Tuū opor mr clamāt Insurgit mr z
dns fugit z qm̄ post modicū erāt clause nō potuit fugere
vīa nō nisi hēret locū refugij vndt p manū or alonū. b. t. q
erat agrū illuc i duxit ibiqz eū expostulauit cor quos secū ad
prēdū eū venīe essēt cruentatū mortē sibi minīe vidēt
ri Imagine. b. m̄. scīpta pduxit expte dixit. Haec dna mr
cor magna mūa tua q nec omīe possūnt q deuorauit filiū
meū i nīo tuū q utinā stās i domo tua ei p̄ter tuam. Audiens
q magus e baptus z clamicha eo fact q° nō misi cordā hui
us filiū tuus sanat paulo p̄stquā. sup nōs nā veraciter
nudo Ipse th̄s ex hōnatis sūm virgis arreptis. z ipse stetit
dēū ut vīū z haberet i lege nīa promissis nr̄ misericordie ostēdit
nūqz. Cuiqz sic placuit etc. Alia i mente ipius z legimus ut
ster ut ipē pchēbat bapt̄ dīxē ut redderet quod p
mortē mortis q̄ro bapt̄. nec solū hoc suppleri ut nō
z. et p̄ster stata diuersis ad mortē. q si negat nudus ba
ptiz redēptōē mūdi accepio i datōē bapt̄ z sīgnaculū
mortē accepio p aq̄. Ideo q ipē post aliqz mortē saluat Tūc
dēt sacerdos p̄misit mulier illū baptizāt z ser ad corpus ipius
dicēs Iudea cū expostulat. plorat sup filiū sepulturā petit
post bap. mr vidit illū mortuū z vidēt. Magnus ho
dēt audiens baptizatū sui mortuū nō filio nutrit ad mortē
z ostēdit puerū mortuū sola contrite memorie z gutture
etc mundū dēt z dicunt Iudei p̄ras d mortuū dixē qz pue
illa data ē ipsis voce ē pueris nr̄ populo dēt hec ibi z filij
pars nugatores z nr̄ ydolatres z vngo nō p̄ hūc i ipe ipsos
nos ihūxp̄e filij dei Tūc nos in secū spūaliē adoptauit z pla
Tūc dēt laudates. b. ihū. nec nō laurentius Iudeū baptizatū q
abiit dominū nō corpē ipius q multa posset z Iudeos ipsū
sequit z nō filio nr̄ Iudeū dimittens dnm z b. mr ipsū nō
mortē z nūciant

b.

Ygo. 2°. ℔ aīa. ℔ cōsecrā muda

Consecrā bona ē Titulus religiōs Templū Salomonis ager bñ dictus Ortus delitiarū
aureū reclinatoriū. Gaudiū angelor. arcta federis thesaurus regis Aula Dei
habitaculū ssps sc̄i. liber clausus: ꝑ deo q̄ cōsecrā muda ē titulus religiōs. Tertio. nō hēt tres
significatū ꝑ dē a Tito q̄ ē sol ⁊ illuminans q. s. hebreū illuminat 2° dē titulo quē breui-
tatis ponūt. 3° scripto ⁊ significū laudis sc̄i dicunt ℔ titulo eccl̄ie ꝑtīn. sic dico q̄ ecclesia mun-
da ē titulus religiōs. q. s. ℔ q̄z hō illuminat ecclesiā et religiosū celebrē fore ostendit sc̄ē ē titul⁹
ꝛoplis sc̄is ⁊ religiosis ꝛp q̄ꝰ q̄z ℔ q̄ quida titulū breuiatū ois hui⁹ hōis legūt. sic vndecimo
℔ q̄ ecclesia immunda ⁊ pua ē titulus ofusois et erupcōis ⁊ois dissolutōis seu solutōis ꝛ. nō ⁊ ecclesia ē
dissoluta ītrinsece q. ē ℔ ipsis exteriōr foris ostēdit. nō aīt xp̄s dē bonꝰ hō ℔ bono thesauro cordis
suꝰ profert bōa. ⁊ nō pōt mala arbor bonos fructus facē. ideo ait ℔ ypocrites a fructibus eor cognoscētis
eos. ⁊ arctio. dē q. ℔ ecclesia exteriōr cognoscūt interiōr aīe // 2°. ecclesia munda ē templū Salomonis
q̄ fuit ꝑ templū dedicatū deo ꝓfessū ornatū auro ītus ⁊ foris ut / ecclesia munda ornata auro et diuitiis
tūs mundi dei appellatū ēplū dei sum ⁊ aloiꝝ. 1. ꝑ. dicit paulus. Templū dei estis vos ⁊ ssps dei hab;
tat ī vobis. ℟ ℔ quia ꝑua ecclesia robustissima ē templū demoniorū ⁊ ydolop vbi tot st ydola ℔ pri-
mordia ⁊ q̄t arcturas colut sup deū. nō xp̄s dicit q. immūda ssps dicit mātur ī domū meā omnes gen
tes ℟ 3°. ecclesia munda ē ager benedictus. ager cui ē terra sua qua benedixit deus ps. benedixisti dne ter
rā tuā. q. ꝑdunt ℔ bonos fructus ⁊ flores bonor operū. ℟ ℔ 3°. ecclesia mala ē ager maledictus q.
ē boa ⁊ fert cultū ī malū. sacr. s. gl tōa legē. obscura fuit ē d̄ns nō dedit nō corpimus numerum
Cai ⁊ hebat ꝑua ecclesia ℟ 4°. ē Euaudiū ⁊ terrestris ī q. erat lignū vite. ita bona ecclesia ℔ quia
dno hic ī ortum ⁊ affluentia gratie. pau. dicit Ora dei vita ethna vñ q. q. bonū opatū ⁊ cogit numē
vite ortū ⁊ digno. ī ea ē ē plātata arbor supēe dei ⁊ ois meritis ex q. gradit q. ex fluminū ⁊ q.
ortus radicalis: q. ℔ virgil tota arbos bonis opib. ℟ ℔ 3° ecclesia immūda ē ortus malitie ī q. ē arbos
mortis. s. mala voluntas robustissima q. stupēda pena mors ē. ⁊ seq. q. ascendit de terra. ⁊ mud. ascendit
ex 1° paradisi ⁊ ex male fluminū. ⁊ q. ex male affectois inducate. s. mihor gaudiū speciale ⁊ mud. ℟ 5°.
ecclesia munda ē aureū reclinatoriū salomonis. ⁊ loqr ad reducēdū ī q. ssps ecclesie ē ssps. nā castissi-
mus ecclesie nō esset nisi alia amatoria admittēs vbi amoris ℔ charitatis dei ecclie. ℟ ℔ gelus. ma-
ecclesia ē reclinatoriū impetuosi ⁊ amoris tudis. q. nō ē pax ecclie. sacro. dicit ecclesia nō ssp ē ī pec-
cūi. n. ꝑ d. cord suo cogitat ī ullo alio bono ꝑ gaudiū ⁊ sic bñ nō hēt nisi ecclesia ita erat ī ortū ps. 1.
ꝑmus erit nō mouebit ℟ 6°. ē gaudiū angelor. q. xp̄s dicit gaudet angeli ⁊ pñitentē ecclesiā peccatōr
es ℔ redit illos ad sanctā illor ⁊ pua ecclesia posse gaudet. sic et vir bon ⁊ mag gaudet ⁊ illo
q. walter ad puncta. ℟ ℔ 3° mala ecclesia ē gaudiū demonū. ps di. q. tribulatio nec angustia est in me mus
fuero. ℟ 7°. ē arcta federis ī q. imposita erat tribulatio ecclesie. ⁊ mūda eccl̄ia ita bona ecclesia ℔ hēt legē dei
ī corde ps. ℔ sua dicit. ita tota dei mandatio mea ē ī mēte mea ita. ꝛ ysidorus ecclesia ꝓpter
Cōsūpto mea ē ī ortū. ℟ mala ecclesia ē arcta fraudis ⁊ ois malitie ⁊ tribulationis ō mādator dei
⁊ ablatio ecclesie pce ℟ 8°. ē thesaurus regis q. nullus thesaurus ihor mūdo ē mens ꝓphetis. q. ecclesia
to pōt omi regnū celest ⁊ ipso vñdēda st scia q. possidens dnūs xp̄s ī euāgelio similē ē regnū celoꝝ
thesauro absconso ī agro ꝛc. ℟ mala ecclesia ē thesaurus latronū. q. eam ⁊ fraude et rapinā mūdi
ī ygorgūt. ℔ quos. dicit ipse stultus hac nocte mihi mā repetēt a te q. ait gregorius cum) erit.
9°. ecclesia ē regnū dei. q. deus ⁊ sua gratia ī ea regnat ⁊ habitat ps 17. regnū dei ī vobis nos ꝛ.
℟ mala ecclesia ē ē aula diaboli nō vnus ℟ ter demoniorū ⁊ ꝑnicies mortalium sunt regno. ℔
ē habitaculū ssps sc̄i. q. ssps sanct ē habitatio ꝓphetū q. ois reponūt nisi ī mēte mūdo. ecclesia hym
nos ⁊ allelluiatis ī 9° reposita erat magnifica ꝓphetū mirabilē. ℟ mala ecclesia ē hereticoꝝ magorū
ssps ⁊ assumit 17. alienor ℟ 10°. ē liber clausus ⁊ signatus sc̄i. n. liber multa foliā hēt
varia ꝑlia ⁊ varia pauroꝝ / ta ecclesia hēt ānos sum diuisos tradunt ꝛ. ⁊ ecclesia scripta
barba ⁊ mala cogitatōis ꝛ. ⁊ modo st clausa ī pectore nostro ⁊ aperiēt ī die / iudicij ⁊ oīa
boa nra deo angelis. ꝛ. ⁊ scripta hōis ānotis. ℟ ℔ 3° mala ecclesia ē liber clausus. q. scribit
⁊ mercatus malus stilo ferreo. ier 17. ferro iudee scripta ē stilo ferreo. s. q. scripta ē adamāt bobus
ecclie nec ē testata nō videt ē arbor ℟ ē hypocrita cadētibus foliis sic ecclesia immūda nō nō videt
ī pce ostenditur ℟ ē tertio liber clausus ℟ ī pectore ypocrite aperiet / iudicij: dies. / iudicium et
dies ⁊ libri aperti st. Liber scriptus dicitur ī q. tota ecclesia

Caritas
Necessitas
Utilitas

De Cōsecratione.

Sermo aur? de Consciencia

15

18

Gla mā hec ē Testimoniū gsciē nostre: Quia nullus thesaurus ē ptiosior ī mūdo q̄ bona gscia · nihil ē magis a xpiānis debeat inquiri: eo ma gis cū bona gscia sit dei habitaculū · q̄a ut dic̄ Sor̄ Deus charitas ē z q̄ ma ī charitate ī deo manet z d? ī eo · hic̄ hugo z · l° de arra sponsi dic̄ ī laude Sanctor cōsciē sic mirabil? · Consciā bona ē aula dei ptiosi aureū cecinatoreū xpi filij dei z habitaculū ac templū spūs sci : Candelā oī angelor thesaurus ngr̄e corda frederis: cōsciā mūda titulus ē religiosis ager benedictionis ortus delitiar? liber gsignatus ī doctr sedulis apl̄is dic̄s: Et q̄ ī hoc h̄ pōr̄ pauca curat hic̄ bonā gsciā z mūdā a peccatis | deo d'spā Tria ꝓponūt cōtemplāda

Consciē Cupiditas
Consciē Necessitas.
Consciē Peculiositas. ptiositas

Illo ad p̄m. dic̄. Pe autro · ī opc̄lo · l° 2°

Cōsciā ē credulitas ī fidei ad aliq̄d faciēdū p̄ nō faciēdū animi deliberatē firmata quā diffinitiue ponūt et alb?nus · vii sup ptēr doc. Cōsciā ē quedā dictamē rationis ad aliq̄d opand̄ fugiēdū p̄ faciēdū · q̄ n̄ natura ex nichilo ē stā z nichil scit z nichil z uta ad d'fectū et nō ad gradū · sed deus creando alias humanā ꝑsonā ordinauit ī ea tradidit q̄dā principia nālia q̄ nūq̄ illuminant z p q̄ virtute p̄cepta z principia grunt fugiēda z p̄sequēda faciēda p̄ma ē lex nālis · d' q? ro. 2. Contra q̄ legē nō fit nāliter ea q̄ legis lat facit q̄ ostendit op? legis scripte ī frōtib? suis testimoniū reddēte illis gscia ipor z istud lumē nāle ē quā ī stricto dict? nobis ī alia quod tangat ad bonū virtutis z abhorret malū op?. Et ē rō q̄ sm autro. vbi · 5 est vis anime nō solū cognitiua boni z mali sed etiā natiua ad appetendū bonū ꝑ fugiendū malū. vñ p? ethi. Rō semp dēpcat ad optima. Et ī alia ē Consciā d' q? Lucanus

sed ē scd? nos · lu. vel · ny dic̄

l° de plāctu eccle dic̄ q? sic Lumē cādele ꝑ lucerne ponit ī domo ut pateāt z discernā t̄ ea q̄ ī domo sūt sic deus posuit gsciaz ī medio cordis l' nāe rōalis tanq̄ lumē q° videat oia et discernat qd faciēd p nō faciēd debeat et dē Cōsciā q̄ cordis scia · ꝑ scia n · scia alias ī agendis dirigēs ē ipa gscia vetū hitus ex recto iudicio rationis z sic gscia ē habitus intellectus practici quo aia dirigit̄ a recto iudicio rationis ad aliq̄d op? fugiēdū p faciēdū Et ī alia ē Sidereses q̄ ē Scintilla gscie stimulans voluntatē ad bonū faciēdū z ad horrē malū fugiēdū Lex nālis sm alios ī 3 · p dictat aie oē malū fugiēdū z bonū faciēdū z sic nā fuit ista maiorē Postea sequit̄ sudicium ī rōe q̄ assumit Minorē ī sudicādo q̄ hoc ē malū · s · superba auaritia z luxa · seu turpis alienā rē z hmōi · z sic formatur gscia q̄ hoc intellect fiat ꝑclusem ꝑcludēdo · s · q̄ hoc rē ē faciēdū z ex 9°. et bono ope q? ē adimplēdū ista ꝑclusoē q sic dz ē seqū Synderesis q̄ ē Scintilla gscie · q̄ stimulat voluntatē ad rē faciēdū tale malū si videt illa ī dictatum vt ad faciēdū bonū si videt ibidē · Et sic ps q̄ Cōsciā ꝑprie ē regula ī ratione seu habitus ꝑclusoīs practicus dictamus ad bn faciēdū z malū fugiēdū Synderesis nō ē ī voluntate ī habitu ad bonū · z murmurādo s malū · vii t'o · ī 2 · di · 39 · Sidereses dr Scintilla qa sic ī igne Scintilla ē ps ignis magis eleuata sic ps aie superior dr Scintilla que et spiritus querimus magistra nā Sidereses notat altiorē z nobiliorē ptē aie ꝑ hitum principij operabilis · Ibi grā Deo ē obediēdum patres honorādi z ista z aug' 7 li° de trin° 12 dicit Sidereses ē lumē sibi ab ipo creato q° diriget̄ · z monet̄ ad faciendum ea q̄ ꝑtinet ad rectitudinem culpe z pene z ad veram gle. Est aut sic dū q? gscia grāis respicit ꝑterita · gnis prīs · q̄ futura. nā gscia accusat et ꝑterita q̄ reprehendit de malo gnisso. ꝑ de bono omisso · respicit pcepta dictando ei cui? ꝑ gscia? videt ꝑtinere z illa ꝑcepta futura quoq; respicit vt q̄ ī structa ꝑ structa medē ad faciēda ꝑ retracta ad q̄ gscia iudicat nos teneri · vñ deus gsciē nostre nālis

Ro. sm. tho. 2 sar. t 2 · di · 39 · q̄ tā Synderesis q̄ Intellect gscia sc̄ hitus Stellatus practici vt rectitudo iste ī practico sillogismo sic ī speculativo z q̄ sit tres ꝓpōes maiō z minor z ꝑclusio Maiorē ponit Sidereses pma do ē obediēdū Minorē ponit portio sup̄ius ī tēpō · vt patet de hoc ꝓcepto · s · ē honorādū pētes ꝑclusio ponit gscia vt patet q̄. honorabo parentes. vñ Sidereses notat hitus principij operabilis q̄ ē ī superiori pte nec sic Scintilla ē ps ignis magis elevata. Cōsciā nō notat hitus pte ꝑclusiue ex talibus principijs hitus Lex aute nature dr obtinere cognitionem z immediatum principium vñ glo. sup ē. ro 2. cū gētes q̄ legē nō habent ex q̄ sc̄ legis faciūt opa sibi gscij sc̄t.

Et dic̄ lex natur? ē q̄ sibi gscij sc̄t. s. obtinere.

debet offerri a cibus q⁹ hab facere ad p̄ia ad
gnotoriū mē salutis. nā p⁹ cōscia h̄t judi
care ⁊ discernere q⁹ ut dē Basili⁹ cōscia ē quo
dā ñale judicatoriū aliqd faciēdū ⁊ nō faciē
dū. ut cā dans fiat: 2⁹ gscia h̄t ḡ mala adpe
remordere. vñ Damas. li. 3⁹ dic q cōscia
ē lex intellectus nostri ñalis oppositio pcedē
tis dans ē alicui ut pcedo p̄terito alii ut p̄nti
cui oppositi dans alii ut futuro simultaneo ad vi
tandū qd judicat nos vtmodo timere. 3⁹ h̄t
accusare nā deus facit nobis sic judex p̄sis
simus ut rep q p⁹ p̄sonā i occulto admonet.
⁊ aliquē ut suus defectus ⁊ si sibi cōmictit
culpā celat si aut erupserit pcedē i judi
cio gclamare faciet ḡ eūdē. Sic p gscia nr̄a
nos admonet occulte: si p̄nia egerimus hr̄
q dē: Si aut i judicio gscia erit ḡ nos pro
accusator ⁊ testis ut dic apostol. Quito cō
scia h̄t reprobos i infernū demergē nā sm theo
logos i dānatis ⁊ demonibus synderesis ignis
extrema sit quātū ad istructū horū ⁊ dispo
cōtā culpe absolute gsiderādo culpā tm sm
q culpa ggat ad penā nūq extinguitur
sm ppetuo remordet ysa. ult⁰ vermis eorum
nō morietur nr̄ murū si crederet aīa. cū dicat
Ber⁹ q i infernō nihil ardet ni ppa volū
tas. Ultimo cōscia h̄t nos obligare ad ea
q ipā detenuerit cū dicat Ang⁹ q aq d
fit ḡ gscia edificat ad gehennā. ⁊ au⁹ de
clarator scripsit dn̄. vbi cōscia obligat
sp ad oc qd dictat p nūciū p̄ceptū vel vi
tādū p nūciū phibitū R. 5. Bo. i 2⁰
dr. 39. cū distinctiōe duplex q cōscia tripli
citer aliqd dictat p⁹ p⁹ dictat aliqd qd
ē sm legē dei ⁊ hoc tenet hō facere et ei
ceptū dñi. 2⁰ p⁹ aliqd dictat quod
ē ḡ legē dei ⁊ tūc nō ligat ad faciendum
sz ligat ad deponendū q⁹ talis gscia ē erro
nea error repugnāte legi dei vñ sz dup
liciter manet p⁹ horum nō statū salutis et loco
nec tenet talē gscia deponere ne sit p̄ceptū
tm p⁹ p⁹ gz 32. li⁰ mora. De eo q furatur
alicui secretū ei⁹ suum: ille p̄ceptat adulte
rium ⁊ mariti adulter erubescat credere: si ei
ste timendat ne quicquid fiat secretū aperiēdo
⁊ si nō gdat timet ne ei⁹ sit homicidij ⁊

adulterij nā ista talis sic erronea dicta gscia
deponere ⁊ de duobus malis minus eligere. 3⁰ gscia
p⁹ dictum aliqd qd ē p̄ter legē dei vbi gra
dictat alicui q spuere i ecclesia sit peccm mor
tale ut q mutuet mille p̄cha i celo i die fe
sto sit. p. vel. dictat judex q condēnet re
ū sm ordinē iuris sit peccm mortale. In ta
libus tenet hō aut obedire gscie. aut ipā
gscia deponere. q si deponere nō p⁹ tenet
ḡ gscia nō faciat: Hic queritur hic q d
facēdo qn cōscia dubitat et aliq⁰ faciē
do vtrū sit Mal⁹ an nō. vtrū teneat
conari illud ad hoc q. 18. ponēdo tres
veritates. p⁹ veritas sm. Alb. nca. i lu⁹
et aīa vna ē ther scia opinionis. Du
bitationis et scrupuli nā scia ē cognitio
p̄ cōtr. et hereticos gclusos demōstrate p⁹
post. 2⁹ fides aut p̄cia credulitas omnis
pacti q media g fabula vel p auctoritatē
duarum opinio aut ē acceptatio unius
ptis cū formidine de opposito. Dubitatio
vero ē rois motus i determinatis sup vtraq
pte gdentis q equalia media ista q nō ma
gis pdest ad vnā ptē q ad aliā. ⁊ hec etiā
dr ambiguitas: Sz scrupulus est locus
gestiones vel modus multū debilis movēs
ad vnā ptem Et iste scrupulus dr finis
cōscie ⁊ pusillanimitas ⁊ erronea gscia
Dr ē suspitio q pot ē repellēda q⁹ accipiē
da vel q. q. rones nō q⁹ ut dic Bern⁹ ta
lis pusillanimitas parat p̄turbatorem
p̄turbato desperatorem q̄ternum. Ve
ritas ē quā ponit Aurco. vbi. 5. dicit
q facere ḡ cōscias diffinitiua nō licet
q edificat ad gehennā ut ḡ dictū ē. Sz
facere ḡ timore gscie. s. vacillantis ⁊ ex
dubia scrupulosa vo q nescit qd sit melius
vel ad qd nullo tenetur nō ē peccm q⁹ hmoi
modi facere. cū tm hō hab voluntatē fa
cēdi ⁊ nō omittēdi q eqd sciret ee pla
citū deo: eo q talis facere nō ē ex defici
entia sue vole q⁹ deo p gscie facere
q nō judicat diffinite tenere sz vacillan

ter. legi

vtrū gscia erronea obliget Ric. q⁹ gscia dictat tripl. p⁰ id
2⁰ dictat p̄ter legē dei sic ē tenere festucā ex de terra
illa festucā tenere de terra. aut tale errorem dimittere alio pretio aut de terra. 3⁰ dictat sz legē dei ut si dictat q homicidium l furtum ē faciēdū q bonum sit nō ligat
ad faciēdū sz solū ligat ad sz deponēdū q rectitat ē legi dei.

obligato
er ponat ⁊ fra
ē q̄tra voc.

Tertia veritas cū cō
tat aliqd ee p. mor
stante dubitatiē ut dic
Tenet hō tutiorē viā di
ḡ gscias q⁹ alt talis exp
p. mor. etiā si i⁹ fuerit
ut dic tho. sup 4. di
dubitat scrupulose ex sup
ḡ Lauth. ōdatis ē 2.
dū q dubitat et aliq⁰
tenet gsciam ne dis
expmat i or. ⁊a sucr
ge ē eligenda. tp̄ ē cla

Secunda q⁹. fr No
vndē quat sup nā
luce lucia et mūda
q⁹ dic: quāq rosq. p⁰
quāq⁹ i sm. et mala
quis facit cōscia bona
pt ⁊ amara st aīa: ho
nihil valet aīa i. cor. 13.
radix charitas vñ i
exp̄s ē charitas sz q⁹ ōn
finalis ad dilectionē dei
le vt ad dilectionē p̄
exp̄s se habet. Sz u
dar sz generaliter vñ
de puro et gscia bona
.n. tacet expresse mala
tus facit se ex ysta
mala. vñ p⁹ dic ex ori
le exponens homicidia fu
ubi Seneca dic Tob
ubi gscie puritas nō sp
n. desidens pōt nocē ho
2⁰ vocē thesaurizatis. q
terrā nostri thesauri spūal
ejus q fructus. Si cēlē ei
fructus. nec dimittes offerre
vñ q⁹ rerum ecclesie cōtra p
ad v. thesaurizate vobis thes
Dic ber⁹. Vas sanū et
tū ē bona gscia q⁹ ē
vas sm q⁹ nō p̄dā: sunt

Tertia veritas q̄n cōscia dubitatio de
tat aliq̄d cē .p. mor. accipiēdo ppe z
strictr dubitatiuz vt dcm̄ ē: sic z dubiō
tenet hō tutorē vñ eligēr vt nō faciat
g̃ nsciaz qz alt talis exponeret se periclo
.p. mor. etiā si id faceret i se nō cēt mor le
cet dic̄ tho. sup. 4. di. 21. secus aut si q̄s
dubitat scrupulose ex signis minus ps debili
z leuib. vt dcm̄ ē z S. bo. i 4. di 27.
dic̄ q dubitās et aliq̄o p̄cto si ē male vt
tenet̄ q̄ siteri ne desperimini. p. mor. se
exponat i or. va sunt q̄ i dubijs tutior
ps ē eligenda. ep̄ et cle. epo. c. Illud.

Secunda q̄. dr Nemīnatus vbi hēm̄o
videt̄ q̄ male sup. ōia cuiz nemīa ē ad sa
lutē bona et multa g̃scia. et hoc p̄batur
sm̄ doc. q̄n̄ q̄ cuiz. p̄o Roc bone opatores
q̄ang̃ i sm̄o. et multer forte dic̄ bonū
opus facit cōscia bona: q si sint mala pū
get z amara st ōia: Rō q̄ sm̄ charitate
mihil valet ōia 1. cor. 13. Sz g̃scia bona est
radix charitatis unde i. thimo. p̄o finis p̄
cepti ē charitas. s. q̄ ōia p̄cepta ordinantur
finaliter ad dilectionē dei vt p̄z i p̄ceptis p̄
le vt ad dilectiōē dei ppe ppe dei ut patet i p̄
ceptis se tribule. Sz ista charitas ex q̄ va
dit vt exuergēt apte ibi sbdit di. ex cor
de puro et g̃scia bona z fide nō ficta: sic
.n. racher existente mala arbor malos fruc
tus facit sic ex istēte mala g̃scia ex̄a sunt
mala. vñ ps dic̄ ex corde .n. gerdut ma
le cogitatiōes homicidia furta z adulteria
ysika Seneca dic̄ Totū vitiosū exeritur
vbi g̃scie puritas nō hēt̄ inqualitate
.n. desidere pot̄ nisi honesta cogitari

2° noc thesaurizatio. q̄ ypa sola ē rpo
sitoriū nostri thesauri spūalis vnde horū
opus q̄ fecerim̄. Si ergo cēt g̃scia solida z
firma. nisi duo tes effluerēt z vbi thesau
rū q̄ regni celor cruci potuerim̄. et q̄ dic̄
Mt V. thesaurizate vob thesauros i celo. vñ
Dic̄ ber̄. Vas sanū et integrū ac obscu
rū ē bona g̃scia q̄ q̄d i eo reposuero seru
ans sū q̄ nō p̄da: suadet mihi desiderio

restituet. Si aut g̃scia erit mala z lacera
ta bursa vbi strabū q̄q̄d reposuis i eo
p̄deis. Sic vas plenū vino vñ foramē hēt
p̄ quod exit q̄ticus ōia reposita exhibit ita
q̄q̄d bonū reposueris i mala g̃scia et seruo
p̄ mortalis reddo agnū furi diabolo mihi i
celo reportabis. Ieronimus dicit Q̄ tota legem
obseruauit offendat aut i uno fris ē omnium
reus. vñ ber̄ Replā dic̄ Stultū ē thesau
rū tuū. s. honorē opū recondere i vase
vñ resumere nō valeas ōia nolueris. hoc ē
i arca existente sm̄ clauē. sm̄ sera et
sine oī clausura q̄ de tribulatiōe pōt hō i marsu
pio p̄ pera rupta p̄ lacerata vñ exercitij
z deperdi pōt.

V Tertio vōc Accusatoris Conscia .n. est accu
satrix nr̄e memorie ssoris i pūcto mortis q̄n
oportet reddere rōez et oēs z i die iudicij
ubi i 20. c°. Testimoniū reddēte illis
cōscia vel i die cū iudicabunt dns Sicut
.n. Cain latro vt fuit accusat sociū pe
situ i ceruleo. luce et vic̄ torquat sic cō
scia hominē vñ ysido. de sū. bo. ōia fugere
pot̄ hō p̄ter eor suū nō .n. pot̄ q̄sq̄. a.
se recedere vbicūq̄z fuerit cōscia reatus sui
illū nō deseruiet sz i iudicio accusa bit.
z q̄ hoc sit verū ia i capit i sancto d hoc
nos admonet̄ p̄ suū remorsū ut peccā depo
nam̄. q. d. sicut depositus i iudicio te accusa
bo. vñ Ambro. Cōscia rei sēp ē i pena
Aug°. Iustissi dic̄ z sic ē vt oīa sua recordi
nati pena sit sibi ipi huic fructi et sūo vic.
Ijt Quanto maiorē grāz a deo accepimus
tanto acriori remordētis g̃scie stimulo p̄
gemū quotidie pectorum̄. ponit et hoc exē
plū i li° epārum̄ et apib. dicēs q deus
apibz hāc ingenitā tribuit vt seruāt z seruēt
regē suū z si q̄s ex eis offendens regē
arā regis se ipō aculeo mordet z corrodit
sic d. bonus rex nr̄ nē arādo animā nostrā bo
ri nāli tribuit vt cū offendim̄ eū g̃scia ipa
pūgat et remordeat animā q̄ peccādo occidit
secūm tm̄ etē 18. Ita q̄ peccauīt ipō mortuā.

Quarto nō. obligatiūs. q2 ipā ē tāte auctoritatis q̄ q̄cq̄ ipā p̄cepit nobis. sit nō fiat obligat nos ad penā ī sterny. nā ut dic aug. ī lib. 28. q. 1. occs ꝙ ex his Oē qđ ꝯ gsciaz fit edificat ad gehēnā vbi dic glo. Oē qđ fit ꝯ cōsciaz ꝓhibitūs vt p̄cepti obligat aiaz ad gehēnā Nā si plus admittā q̄ debitā q̄ nus ꝯ gsciaz sit tm nō pcto mortalr rs. dicit ꝙ primus 2 dicit qđā ꝯ gsciaz. nō erro nēā hec glo. Si tm gsciā erraūt ꝓ tm ꝑ operiēt de ea facere dū ꝓ ꝓhibente nō tenet obedire ei ꝓ deponere exp̄s si qs erraūt credendo q̄ plus amittēt sit p. mortē 2 nihilominus faceret ꝯ talē gsciaz p. mortalr Silr si q̄s gsciaz erroneā hēat q̄ si crādo gratiā 2 festo hīe necessariūs ꝓ bello ēt p. nō faceris id p. mortalr. vt declaratū ē supra deo debem illi obedire. post deū. ī his q̄ st ꝯtra legē dei 2 talis vt declaratū ē supra ꝓ q̄tis deponere sēp̄ semp obligat ad ītemā.

Quīto nōe. Spūalis. q2 ipā ē ꝓfessus seu liber susceptus ꝯ q̄ dabit spūā ꝯ nos 2 pūcto moriēs seu ī die iudicij na ī ipā st susceptā extā opa mundana q2. nō ber. ī tract. de ꝓfessō spūali dic Unicuiq; nr̄m sēm liber ē ꝓpria gsciā 2 ad hūc liberū dispectiēdū. 2 emendādū dic alij libri recipiūt: Aliā aiaz egredient de corpe nullū alīd ꝑtem gsciē libri sancti portare potest at ex illo aggrauet q̄ debitat /cc. 2 qđ debent recipere ex his. in q̄ susceptā erāt ī libris nr̄is iudicabūt. nō dubitet dic iudicū ꝑdut 2 libri aperiūt 2 iudicatū ē de singl̄is in q̄ susceptā erāt ī libris. / Si ergo his multa susceptā ī hac h̄a ꝯ tā studeāt ꝑ lacrimas q̄ tritis deleā:

per scripturā ꝓfectū tritū gratiae

Tertia q̄. dr̄ periculositatis ī hac pte hēm̄ videl̄ quātā sit periculi negligere cōsciaz. 2 illā nō mutare a pctis nec querē. habere bona sic q̄rimus ī bonis temporalibus. semp de his q̄ volum̄ possidere q̄rim̄ bonū ī ea sua velut ꝙ ire ad sua domū sua ex tū sui vnū sue

parū et calcaneis q̄s q̄rit bonos hīe. ꝙ gsciaz sua 2 aliaz nemo ē q̄ amet vtroq; hēat bona 2 ꝙ hāc negligētia multa dāna ē. cauteriata hūes gsciaz. 2 maculata. 2 deformata. vñ varij varia hūt gsciaz.

Quedā ē gsciā bona 2 nō trā q̄lla
Quedā trā q̄lla 2 nō bona
Quedā trā q̄lla 2 bona
Quedā nimis ā gusta
Quedā nimis lata
Quedā ꝓturbata.
Quedā cauteriata vnde et his octis ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ hic cadit Dus. Vtr hō negligēs ne peccatū dt q° nō facit sibi aliquam gsciaz q̄ de illo nō cogitat nr̄ aduertit si moriet ī tali peccō. eque damnetur 2 iudicet sic hō peccatis suis consentiens. 2 nr̄ q̄ nō ꝑ. ad 1o. 3. corr. 5. ex nr̄is nō recipiēt deinde nos fiducia hēm̄ ad deum 2 q̄q̄d peterim̄ accipiem̄ ab eo ꝙm ꝙ mādā ī. ad ephes. 1. cor. 4. Nihil mihi conscius sum ī hoc iustificatus nō sū q̄ aut iudicat me dns ē. q̄d q° ī hoc tm̄ iudicū sit valde ē utile scīe. Ph. sm doc. ꝑ aliquas veritates. ꝑ ueritas ē quā ponit. 5. eth. ī 2. di 39. m. q ī his q̄ st mala sm se 2 cōtrā ē ēe talem ō dei ꝓceptā nō pōt aliq° m̄ obligari gsciā quācūq; nec etiā taliā faciēdi ex causis ꝑ et hoc ꝙ nō hūt gsciam sm q̄ cum talis iudicatur cōtra deo 2 rōnā naturē. q2 tenebat sanctā ꝓceptā 2 causes malas sm se extrā et lege vnly sanctas nobis octis: exp̄s grā multis st q̄ nullas sibi fecerūt gsciaz et hīs i medā et superbis et cōpatōe vi alicui. et ab vtentōe mercedis suoz mercēnarioz et miserendo q̄ st pauperib; cristi ī nec. Multi et ludos theatrales ī duelis festivis et superfluo 2 luxurioso ornatu nullas sibi fecerūt gsciaz De vsuris multis Symoniis 2 etc

+ Questio-prima

sancty. nulus variis z dr aspolutis dis stultis nullus facit gsciam / in talibus q̄ st̄ exp̄ssa ꝑceptis dei grāliter p̄ negligentiā tenedū est q̄ eis dānāt̄ nec ignorātia excusat:

2ª veritas ē pe. dilatā. q si hō nō fuit diligētia humanitus sibi possibile z debita ī examinādo gsciam suā z actus suos ac vitā et mores nō minus diu / iudicabit̄ z dānabit̄ dei / iudicio sicco hē de talibus gsciam q̄ſ fuisset gsa. nec excusat cū ignorātia q talis fuit / ignorātia crassa z supina p dr affectata vt pz de illis q nolut audire vias dei nec q̄rē. aduersē a viis suis q̄ st̄ hostis ops xp̄i nō. de talibus dr̄ apd. eis ignorās / ignorabit̄ 3ª. dr. c. q ea q dei st̄ sciunt a deo sapiūt̄ z ea q dei sunt nesciūt a deo nesciūt. vñ ī talibꝫ ꝑsona cognoscit̄ illud aptū mihi nō ostendo sum si nō remordet me gsciā de aliq° ꝑcō. q̄ ī hoc iustificat nō sū. Cor. i. nō ideo me iustū reputo dr̄eo q ꝑ eō aliq̄d delectū ī me occultū q̄d nescio hoc p̄ alt̄ delicta q̄s intelligit ab occultis mūda me dne. pīde timēdū ē de illis q nō fuit diligēter examinādi. 3ª veritas est sup̄ p̄dos dr. q si hō fac̄ debitā diligētiā humanitus sibi possibilē ī examinādo z gens gsciendo nō derelict̄ a deo nec ī iudicio ḡdemnat̄ imo dicit̄ q nō sit possibile q talis moriat̄ ī p̄cō mortali z q̄n sibi dr̄ occurrit hoc p̄cm ī memoriā: aut habet̄ a deo sibi gr̄ām q̄ penitet de illo p̄cō delebit̄ / si q° sua diligēti discussōe nō exp̄hendit nos gsciā nec sufficit hem? ad dān. q salvi erimus. si aut magnū ē quodcūq. z nulli ꝑ hoc dānāt̄ q nec gsciā occulta. q̄ſ ī magnis peccatis dicit nō me remordet gsciā de aliq°. Tales st̄ similes ebriis q nō sentiūt obligata ī psona q̄ſ dr̄ ꝑ ez. Obligauerūt me z nō dolui z traxerūt me z nō ſſi. ſt̄. n. obscurati mimā felicitate mūdi / cor mei ſſualitate ſ̄pē nūdis / cor mei ad

ſſernū descēdet. tales ſ̄ st̄ similes illi vrso q̄ ascendēs arborē vbi apes mellificauerūt z mel, curiosus nō curat q̄ truncū ī capite ꝑcutiēt. ſ̄ q̄uittat ſ̄ cedi: animꝫ possit abstrahi ita tales ī ſſernū descēdēt. q̄ truncus abscidit z nescit vbi cadit. a gl̄a tribus hijs viris ꝑ nos eripiat dñs.

Dr̄s nō hē mors nec. eandē rō q̄ nec ē q̄ dr̄s velit ꝑ dr̄s ad mel comedēdū ipē nolebat hē cū tribuit / mors z nec ē tribuit / si nō ī ē. comedēt cum p̄mum z nolebat illū comedē nolle nolebat esse / ipe exempla / cum illū ī arripiat.

Quedā ē gsciā trāgilla ſ̄ nō bona z usitē gsciā ꝑsumptuosa illoꝝ q̄ spe veniē pereūt z talis gsciā ē mūda q̄ē maledicā. vñ aug. dr̄ Maledictus dis q̄ peccat ī ſpe vēie adā q̄ ī ſpe venie pereunt z adeo maledict̄ ē nō ostendo nisi ſ̄ hoc vt q̄ſ nescia ſperādo ī dei mīā. q̄ peccā ī ſſs sanctis vñ gg̃ dr̄ Sanctus sanctificet̄ nō ſſeſſ ꝑsumptuose ē.

Quedā ē gsciā minus lata. ſ. dolos q̄ solū magna peccā p̄dēnat̄ z d minimis nō curat dr̄eo ostendēt ſ̄ illa q̄ laudēt / erubescēt / z cauteles portēt q̄ venie dr̄eo gēnt̄ ostēdere nō audēt / nō erubescat nō cognoscat magna peccā z ſ̄ illis nō curat ſ̄ hm̄ timet ab homicidio z blasphemia q̄ ſ̄ q̄ differt in ī mari mag̃ an ī flumine q̄ submergat certe hi minimis errāt q̄ ꝑ vnū solū peccā mor. q̄ amittēs dei gr̄ām z aiā dānat̄.

Quedā ē gsciā minus arcta q̄ dr̄ scrupulosa q̄ venialia putat mortalia et dānabilia ſ̄ ḡdā misericordie ſi sciunt ī certis / si nō sciunt ī sabbato. dicēdo dr̄s ī ꝑ. illos turpiculauerūt timor vbi nō erat timor. z certā aligrātē ē vetrosa. q̄ nō ē vna ſ̄ vetrosa vñ dixit dr̄s neq̄ vinus ſpi / turbo q̄ solet talis ī clusū ad despiciendū vñ ſ̄ ē ſylua / si vinus. corda turbat vīnū z regulus si vinū sit̄ gat̄ sico dr̄ecē. q. nolucē vinus ſpiritus n̄ ꝑ spinas q̄ nescit ē

Quedā ē gsciā bona ſ̄ nō trāgilla q̄ē illoꝝ q̄ amandis aut̄ sui ploratē peccā sua ſ̄ fanebat pet̄. dauid z ma delena. q̄ ploratē spōnēs ī dei mīā. q̄ ipsum ē. q̄ ut dr̄. bon. sua peccā mūdi dei nouit q̄ſ gratia q̄ gratis ad ſ̄ ad q̄ nouit.

Quedā ē gsciā ara ſ̄ illi q̄ multa peccā gmittūt z ignorāt nō q̄ret̄ illuminari nec vndes ſpūsancti q̄ eis dr̄. dr̄s x ecclesiastes vndes dr̄s. et q̄ magna peccā nō nouit ſ̄ minima

Quedā gsciā ignota obscurata q̄ nō curat q̄rere (ſ̄ ſ̄ multa peccā gmittēt. q̄ nō vehit dñs ēē

Quedā ē gsciā bona z trāgilla illoꝝ q̄ studēt ſuare dſp̄ z ab oī peccō mor. q̄ timēt ſ̄ sollicitā ſ̄ ſuē ī vsū rectū ē magnū bonū

Aug° i sot.

Qui similis t' i deus deū. qs similis t' magnificus i sanctitate terribilis atq; laudabilis et facies mirabilis fere te regnum hominū vide fere te regnum tuū
uebat i tenebr̄ filius tenebr̄ tenebras amabā qz hominē ad cognoscēdū creatorē
a creatā amabā ad tenebras q tenebras amabilē. Intonuisti christe voce
tonitrui i terruisti amē audisti me i cognouisti surditatē i audiui te
tua. Illuminasti cecitatē meā — radii lucē tuā i cognoui qm̄ deū
meus es tu. Cognoui te fide tua dedit agnouī gratia tua
tenebr̄ qz ad cognoscēdū te. Vidi splendorē illū qz ad cognoscēdū te. Vidi
creatā illā qz ad cognoscēdū te. Audi sanctitatē illi qz ad audiē
dū te. Cebuisti sanctus te fortissima i fortis desiderij tenebra i
nebrā erat rebus ad ora. Cecitatē illuminator meus qz illu
minasti me i gressus meos tenebras ipse erat Tu erasti
tenebras lumen corpus i tenebras ad cognoscēdū te. qz illuminasti ad
potentiā te. ad ē lucē te. Homines videndo illuminas eum
mundū. Vidi creatorē q te ad videndū sol illuminās solē i mundū
vidi mulgētib; caulas q te videre ad possunt vehementib; oculis et
ad videat veritatē Negligent. n. oculi assueti tenebris sanari radiis
radiis i tenebras audet tenebras diligūt tenebras approbāt
de tenebris factus i tenebris versari ibi inveniūt

Aug° 31 sot.

Fac. n. terrore patris creaturam i ppria sideratio: quia ē abyssus et deus meus
qui ecā clamat deus mi fons mos qui vt aut apo. Confitebor tibi q ea q fecisti
sti a creatura mundi rei. Erasti i deus lux mea qui illuminasti me i
cognoui te: Ne me tu es deus factor meus i qui fecisti cecā i sine quo
factus ē mihi. Ne me tu es fons vite a q° fluit oēs vite qz d. me
vulnerasti te me meum qz sanasti me meum Quid ē aut q' dixi qz cognoui
te. Ne me tu es deus ineffabilis diuersus ver nisi deus dixerit q solus
hoc incorruptibile vidit habitator incorruptibile qui ab nullo hominū videt nisi
angelus ipse videt post ne me tu es deus absconditus i ipse mirabilis me
solus tuipse manifestator i mirabilis explator q' nisi vt
qui me nisi qs vidit Prescisti me i carnaliter hoīe nondū venisse filium me
patet nisi pm̄ qz nouit me filius Quid q' quid dixit ho venturus
similis qz cognouit te qz nouit te me te: Tu ipse deus dispones
suplaudabiles suis gloriosus i sanctificatus altissimus i sufficiēs
i sapientissimus i dulcissimus eligens nouāres suis de nouis qd nouit ad
solā i christ spūalo sit i futuro sola q de creaturis hīa sibi soli
integra nota i q sufficit deus sibi Sua mirabiles sup mirabiles sup
ipsum biles sui i admirabiles sui i ostensibiles sui i ostensibiles sui i
stabiles sui super stabilē sui ad ordinē suum rectū ordinē i stabilitatē
ordinē i alacritatē sui super letissimū deū qui nisi dicit nisi cognoui nisi
i intelligēt i possibile est ordinē angelor

Sermo

Anime i mortal

Ex pte causē materi
Ex pte causē efficie
Ex pte causē finalis
Ex pte causē formal
Ex pte Naturalis appe
Ex pte diuine iustitie
Ex pte redemptionis
Ex pte sui nobilitatis
Ex pte obiecti
Ex pte sue operis
Ex pte sufficientie sui
Ex pte multiplicationis

Sermo De Imortalitate anime.

Anime Imortalitas ꝓbat̄, 12. ratiob⁹.

Ex ꝑte cause materialis
Ex ꝑte Cause efficient⁹
Ex ꝑte cause finalis
Ex ꝑte cause formalis
Ex ꝑte Naturalis appetit⁹
Ex ꝑte diuine | iustitie
Ex ꝑte ordinis creaturar⁹ mundi
Ex ꝑte Sue nobilitatis
Ex ꝑte obiecti
Ex ꝑte Sue operatois radicis
Ex ꝑte sufficientis diuisois
Ex ꝑte multiplicis queruntis.

1° ꝓbat̄ ex ꝑte cāe materialis. Anima n. creatur sequit̄ doc. ē ꝑs imaterialis. Vbi aut̄ nō ē materia ibi nō ē corruptio nā sm aristo. oīs corruptio fit a materia h. n. ipa materia sit ingenerabilis i corruptibilis. Sm se ut dr 1° phi sicorū hō ipa ē cā oīs corruptois eo q ē in potētia ad multas formas n. saltat̄ q aliqua forma corpis istius i deo ordinat̄ ad destructiōem oppositi i appetit nouā formam. Ide lz ista materia nō corrūpat̄ q sic nō forma ꝑ se nō fit oppositū. tm corruptois huius cā ē materia ꝑ accs hois nō ē oppositū ex nā et forma. qz tales nō dicunt nā ꝑ accs hois nō respicit formas sm materia qz mutabiles respicit sm modū recipientis q̄ ꝑs quā ē incorruptibilis qz existēte materia essēt corruptio q ē cuius efficiens: ss qd dicim⁹ de aīabus brutor aīalium q̄ et nō st̄ oppositē ex nā et forma i tm st̄ corruptibiles ꝑ q̄ licet ille nō sit oppositē ex nā i forma tm dependet a materia. qz et potētia materie ē forma ꝑs ꝑticipans nō dependens. educte st: ꝑ nō sic aīa humana q immediate a deo ꝓducit̄ ꝑ ꝑfm aristo. et dic q solus intellectus ē ab extrinseco. ꝑ et hoc dr̄ gen. 1°. ꝓducat terra aīas viuētes rep̄ et hoc dr̄ faciam⁹ hoīem ad imaginē i similitudinē nr̄am: tm inspiravit in faciē eius spiraculū vite. ꝑ et brutis dr̄ gen. 9. Sanguē illor⁹ i sanguine ē eor⁹ dicat ex sanguinis permentia ē illor⁹ dependet. 2ª Ratio sumit ex ꝑte cause efficientis. Cui. n. a solo deo immediate i esse ꝓducit̄ ꝓpetua st. nisi sit accidētia ꝑ forme dependens a materia: ss aīa a solo deo ē p creationē ut ꝑs dictum ē nec ē accidēs ꝑ forma dependēs a materia g ipa hꝫ esse ꝓpetuū q ipa nō sit accidēs patet. et a philosophus q dicit aīa ē substātia q dat esse corpori: nullū n. accidēs nobilius ē ista ꝑs hoīs nouit et regit ꝑs aīa ē nobilius accidentibus q̄ nouit et regit corp⁹. q̄t nō ned sit forma dependēs a materia ꝙ dictum ē. g aīa ē ꝓpetua. vñ Dns̄ Io. i 1. di. 19. q deus q aīe rōnalis ē auctor ē et ipsius aīe q finem ꝓpiat. nō. n. videt q decet bonitatem auctoris tm nobilissimā creaturā tm nobilissimū muneris sensū ad tristissimū nō redigi finē ordinasse. 3° ꝓbat̄ ex ꝑte cāe finalis: deus .n. ꝑs q finis ꝓponit nobis hic q̄st ad finē ꝑs hoīs supponit a doctoribus sacre q̄ vt dic. g. bo. tāq̄ verū ē certū q aīa rōnalis tm sit ad ꝓpagādā sufficiēter humanā beatitudinem: hoc aut adeo ē certū ex omnib⁹ appetitu rōnalis q nullis de re dubitat nisi nimis rō ē ab obtusa carnalitate ē. n. nobis q oēs volum⁹ esse beati q in nullo bono huius mūdi nr̄e appetitus q̄etat: nr̄os tm̄ desiderios possidere. Si ergo nō pot̄ esse beatus ni appetitus satiet̄ et q bonū q̄d hꝫ pot̄ mutari. q hoc ipo cū hꝫ vñ timeat vñ dolent vñ nescit et desiderat nescire ē q si aīa tm ē ad finē beatitudinis q ipa sit imortalis. alꝫ ad nichil missa esset ordinata. et sic cū aliis rōnalib⁹ q longius viuunt et nō tantas missas patiūt in hac vita sicut hō. 4° ꝓbat̄ ex ꝑte cāe formalis. ipa aīa nō ē ꝑs quā ē ad imaginē et similitudinē dei in .i. sent. dis. 3. et sūme beatitudinis q deus cognoscit et amat et possidet pot̄ tm ē ipse ad imaginē dei. l. ad ꝓpagādā beatitudinem q ꝑsistat in solo sūmo bono. sz si ē imago dei ꝓpter hoc assimilat̄. hoc aut esse nō pot̄ si vlla vltra tpis mortis termino claudent̄. cū ipse dicta sua

7 nec est nā sola ē q ē ꝓpter hoc esse nō desin. aīa nōtr mag ꝑs ipsa q ē forma ꝑticipans esse nō ē in potētia nō ē.

g⁹ 2° n
Absolutū n
ab aliq° ē
et pretium

qñ nō loqr̄ ad aliqñ fm̄ sic nā dicer̄ stare aliq̄d i vanū qñ nō ꝑdurāt
(illud ad aliqñ fm̄)

sit ymago dñi i intellectualis sb̄ stām nō depedēs a nā nec̄ est imortalis.

Quinto ꝓbat̄ ex ꝓte nāl̄s appetitus. Nullus n. appetens nāliter ꝑdit ꝑ
cc frustratorius sb̄ hō nāl̄ appetit ꝑpetuo vivēr̄ stmq̄ cc. q. igr̄ iste appetit
nāl̄s nō ꝓt cc nisi anīa nr̄a sit imortalis. postq̄ i hac vita nō adipiscit
aliqd hō fm̄ suā ia z cōt miserabilis atq̄ ois oratiōis q. i illo nāl̄ desiderio
adipiscī z hoc nō. Ita nāl̄ hō appetit beatitudinē vbi aut̄ ē beatitudo in ē ꝑfta sc̄
cognitio z vbi ꝑfta sc̄ietas ibi imortalitas vbi aut̄ mors ꝓt aspici ibi opꝰ ē
timēr̄ ne igr̄ sit frustratorius suus appetit⁹ nr̄ō erit imortalis. Ita nāl̄ mu
qñq̄ desiderat sua ꝑfectionē hoc aut̄ ꝑfecto q̄ sit i intellectu z voluntate ꝑfecto
ho aut̄ intellectus q̄ sit i cognitiōe ꝑfecta hoc n. videt⁹ effici nisi ꝑ desi-
derat scīr omnia cognosci aut̄ deus nō ꝓt ab hoc i hac vita sic de⁹ dixit Moysi
z Io. Deū nemo vidit vñq̄ q. silr̄ ꝑfectio voluntatis est hoīs satiari appetitū ꝑ
nullo bonō finito i hac vita patet. q. post hanc vitā hō imortalis i ꝺo ꝑfectionē
sua hoc aut̄ nō ꝓt cc ni anīa sit imortalis: Ita q̄libet homo nāl̄ desiderat
scīr si anīa ē imortalis q̄t desiderium cū nō sit frustratorium signū ē q̄ anīa
ē imortalis videm⁹ n. q. alia animalia nō straffligunt i q̄rēdo ista quor̄ scīa
facultatē hoīs n̄ hui⁹ hoc desiderium scīr si anīa ē imortal⁹ p nō. vñ cū nō q̄libet
hoc desiderium i hoīe nec̄ i alijs animalibus dicendum q. hoc desiderium
vadit ad finē suū z q. anīa ē imortalis. alias nō oporteret dicer̄ hoīem hoc
desiderare q. si anīa cōt imortal⁹. nō cōt ei nocere q̄rē nisi nr̄ ꝑfectionē z q̄rē
illa alterius vite cōt vanū sb̄ q. anīa sua ē imortalis deus dedit ei hoc desiderium
vt aspici et alia vita q. ē finis sui. Sexto ꝓbat̄ sumit̄ ex ꝓte diuine
iustitie. Nullū n. bonū ap̄ deū ē innumeratū z nullū malū impunitū sb̄ multa bona sepe
z iusti⁹ i hac vita remanēt innumerata z multa mala i pcōr̄ impunita q. ut plurimū ꝙ
licet ꝑsperāt i hac vita q. ē pcōr̄ alia vita post hanc q. nō cōt si anīa essēt imortalis ꝙ
z ap̄ deū nō cōt iustitia q̄t cōt negari deū q. q. d. ē i deo ē ꝓpē deus nō sit iustus
ꝑpē. vñ dr̄ iustitia ē ꝓpē deū. Deus aut̄ vt dicē ap̄s sepius negari nō ꝓt vñ ꝑs.
dicē R. delet iniquitatē⁹ ꝑ ia tua z ultrū iustitia ꝑfecta ē dextera tua: Ita
ad iustitiā dei ꝓtinet q. nullū bñ cōt iuste factū maneat i nullo exactū. sb̄ sm hoc
valē ꝑsm z sm legē diuinā z sm cōt cōs sc̄as pōt hō dr̄ pati mortē q̄z mereat̄
z veritatē vite z bonū virtutis. z a veritate iustitie nō ꝑs. z etiā dicē q. sortes sm
iudicium vestr̄ dr̄ s. morti exponēt ꝓ repūa. sb̄ si incarnatio⁹ p̄ maneat anīa ꝑmanēs
cū ꝑfecta q. ē i ista q. tales mortes ꝓpter q. iusta ē z q. nā laudat cū vero nostra
malū hui⁹ simplr̄ exactū q̄t ē dubium iustū. Sc̄o. rō sumit̄ ex ꝓte sue nobilitatis
hō. n. ꝑt ꝑfectionē intellectus ē nobilio⁹ oīb⁹ alijs mundi q. hoc habet intellectum q. ꝑfi-
cit scīam ē deo z angelis. Ideo vt sm ꝑtem hō ē nobilissimū oīm creaturarum equo
dicimus finis tm̄ nec̄. sb̄ q̄t hom⁹ i scriptura. gen̄. p⁰. ad ymaginem dei predicit.
vñ dic⁹ magr̄ sanct⁹ i 2⁰. q. hō factus ē ut seruiret deo. z mundus ut seruiret hoī
sb̄ verū ē q. finis nobilio⁹ ē hoc q. ē ad finē. Cū igr̄ mundus sit ꝑpetuus sb̄ i celo
tis q. sm ꝑtem q. voluit i corruptibilem ꝑfectionē sm sm ꝑtē corruptat quotidie vt alia q. ē
ē incorruptibilis ꝑ nāl̄ z nō patitur ꝓgressus i ꝓfectis si aut hō ꝑ mortē finiret nobi
hō cōt elementa. z ordo q̄s ipe q. ē dicit⁹. sb̄ hoc ē absurdū dicer̄ vñ dic⁹ Lac. i vl.
S. homēs cū fenis ē mundus. z sm fenis ē ut cōt eterna. sic ista questio cū fenis ē nō

sunt sic intelligenda

Supra. 16. stat̄

Recepis glam aiē īmortalitas vide. 7 hymn. 105.
Quarto.

Forte p angustā tenuis vulgabis rimā
Repstrat ī rimosā formicā: passag nusq
Nec foras plano tendob at pedē fenestra
Cui mustela grilis sinus īgt effugerē iubet
Mater tamē sapiens: arctā quē māsit hūsi

Ostensa ratione simpt ex pte obiecti intellectū ēē ppetuū īlr potentiā et obiectū sequ
prosequit ad cognitū. Sz obiectū intellectū ē ūniuersale q ē res īcorruptibilis z ipā nā rōnalis natra
ē cognoscēr et ītelligēr ueritatē. Veritas aūt sic glat augustinus. ē īcorruptibilis. Igr aīa
rōnalis cū sit veritati ppetuabilis erit īcorruptibilis. Ite cū ueritas corrumpabilis sit
ab obiecto īproportionabilis q dē sibi q sensibile cōrumpit sensū q magis
ē vicina delectū īmedio q remoto sz aīa rōnalis intelligit maiora z magis mgā ptinē
z mgā delectat ī cognitōe sūmi huius z ppetuē sapiē di q ī cognitōe alioꝝ creati
rū igr substātia cognoscat ē virtute. z ueritas ē operatiōis cognitio ē obiectum
aīe obiectū nē rōnalis sit īcorruptibile erit z eius potentia z virtus ultimo ēē sba. Et ꝯ
Sumit ex pte ppē operatois. propria. n operato hois ē intelligēr et uelle q̄ tā. n. desiderat
obtinere z gaudere z amare. sz ista operatio ē sm organo corporio q tāli sua operatiō
nō ēdiget corpus sit tā ēē substātie. Et ꝯ plus dē q si alia ē operatio aīe q nō ēdiget
corpore. aīa erat separabilis z incorrupta q sic ē separabilis q ad operandū sicut et q
ad esse. Et aūt aīa quo ad intelligēr nō ēdigeat corpore. patet. q. quātō
plus aīa a sensibus corporis separat tāto melius intelligit sic ps ī somnijs
z extasi passis. Vñ apls raptus fuit usq ad tertiū celū z audiuit arcana dei z dē sui z corporis sui. Et corpus nostrū
hec īmutatio hoc accidit q ei aīa rōnalis sit ī gremio corporeaꝝ z īcorporeaꝝ
sba z q ī horizonte quoddā eternitatis z temporis uergēs ab istinc appropiq quat ad
sūmū vñ q̄ totalis ens a corpore separato assimilabit substātias separatas quātū ad
modū intelligēdi. h intelligēr uerum sui modū esse prius. sic tam ponendo q ex intelli
gētia substantiarum separatarum nō ni intellectus ē aliquid ut ēē organo corporali sicut sensus
nec dependet a corpore. hoc aūt ē manifestū q quātō corpori plus se īmergit p
pollicitudinē z delectationē corporalē. tāto intelligit obtusius et tardius quātō aūt
se elongauit tāto clarius et facilius pterea si intellectus dependent a corpore. sequit ꝯ sectio
tio et ad gubernationē corporis et debilitatio ad debilitationē corporis sic ī operatiōe sensus
z eadem ratiō nā ī sensibus ē corporis debilitatio intellectus manifesta. sic ad. senectus
melius sentit sic. senectus melius intelligit Job. 12 in antiquis ē sapiētia.

intelligēr. n
uersalē rōn
debilē sunt
nus intellig
tur si īmate
rialis z
corruptibilis ē
cū n. ppetuo
tū potentia rob

X̂. rō ſumit᷑ exp̄ſſ᷑ ſufficiēs dimiſſ᷑. Dē. n. q̄ d᷑ extruit᷑ ſtut dextruitur ſ
ſeparōe ~~hōīs~~ a materia aut dimiſſōe ptiū integraliū. aut dextructiōe ſbarū t diſpoſ
aut abſtēta cauſe: Separōe formę dextruit᷑ ꝛſ duplr aut dimiſſōe formę
q̄ nō manent ſeparata. ut cū dimid᷑ aīa rōnalis a corpōe q̄ dimiſſio d᷑ mors. ſt dimiſſōe
formę q̄ nō manent ſeparate ut i ex tritōe ignis ſ ſet dimiſſio vocat᷑ ppr corruptio. Dimiſſ
ptiū integraliū fit dextructiō ut cū lignū vlapides ꝓpt᷑ dextruit᷑ dom⁹. Destructiōe cū
ſbarū ut dextructio panis. Dextruit᷑ pſentiā q̄ erat i eo ſt qualitas. Dextructiōe cū de
fectus dextruit᷑ q̄ ſt ſentiat᷑. ut cū fractio vasis effūdit᷑ liquor q̄ erat i eo. Abſtēta
nō cauſe fit dextructiō ut ſole abſtēte dextruit᷑ dus. ꝑ nō nō pōt dextrui aīa rōnalis
nō. n. ē ꝓpoſita cōp᷑ nāe ſt forme. ut dicit᷑ ē 5 ḡ. nō pōt fieri dimiſſio formę aīe. Dic
it 5. tho. q̄ ſi aīa eſt ꝓpoſita cōp᷑ nāe ꝛ forme. adhuc eſt incorruptibilis. q̄ nō ſequit᷑
corruptio ú vbi ſequit᷑ ḡnatus vñ corpora mixta q̄ nō habēt nāz ḡnatiuā ſbarū
ſt incorruptibilia ſz aīa aūt intellectiua nō pōt ee alq̄ ḡnatus q̄ nūq̄ d᷑ ḡnari. n. corpus nſ
ꝓpt᷑ ſuū modū ſui ee ſz q̄ i aīa remanēt ſbantie ab⁹ ḡnatiue intellect. n. ergo nō
ſequit᷑ ḡnatus nā vocē ḡnat nō ſt ḡnatiuū intellectus. ſ ꝓpt᷑ ē q̄ nāa ſit incorruptibilis
ſtā nō pōt dextrui dimiſſōe ptiū integraliū cū ſit forma ſimplex ꝛ manet tot
ſtā dextructiōe ſbarū nō pōt dextrui q̄ ſi ponerent cauſe ſbarum nō ponerent a ꝑ corpus
ſpā aīe nō ſ. hēt ad corp᷑ ut actuāt᷑ ad ſbarū ꝑ ē ſpēm ſbſtātiā q̄ dat ee ſbſtantiale
corpori. ſtā nō pōt dextrui dextructiōe deſtructis q̄ nō i digit᷑ deſtrui. ſic lignor vas.
i digit᷑ ut deſtruat᷑. q̄ vſq̄ ꝓpt᷑ ſbſtit᷑ nāle i digit᷑ ut ſbſtēt ꝛeſtruī. ſtā nō pōt
dextrui abſtēta cauſe. q̄ a p⁹ cā effluit an abſtēta nō dextruit ꝛ an pena ſſ
adeſt oēs rōnāles ē abſtus. q̄ntū cūq̄ ē. ſt ſſ effluit i creaturā ee q̄ nūq̄ ḡnat.
Vltimo vbi hoc ꝛ oſtendēt q̄dā argūta quo uſus ē q̄dā religioſus q̄ ſtim q̄dā q̄ nūq̄
habet aīam ee immortalē. ſic aūt aīa ē mortalis aut immortalis ſi nō primū
eſt ꝛ oēs cā ee immortalē nullū alb⁹ de facto pōt ḡnari ſi aūt immortalis ē
ꝛ oēs cā ee mortalē magnū ꝛ pōt ſequi. Secundū q⁹ melius ē aīa nāle ee
immortalis q̄ immortalis q̄ ſm ſapiāz ſi ꝓfectus eſſ᷑ duobus ſet inſtrumentū bonū
illi⁹ cui malū magis ē eligēdū cuius inſtrumentū ē bonū ꝑ id cui inſtrumentū
ē malū ſequ᷑ xp̄m q̄d tullius refert et ſenēce Catonē dicentē. Nō ſi aīa eſt
mortalis ꝛ credit᷑ cā ee mortalē nō erubuit poſt hāc vitā q̄ nos ſtendit ee
Contraria ſpēm ſi aīa ē immortalis nos q̄ ſumus huiuſmodi opinionis pertri
mi⁹ cōſtendēt q̄ ille opinionis ſt. Ad hoc ē primū frē q̄ ab initio mūdi vſq̄
nunc apud oēs nationes ſtim barbaras creditū ē ab oēb⁹ q̄ habēt mūdi aīam ee
immortalē ꝛ poſt hāc vitā ee aliā vitā nec. nedo apud oēs primeuos
ſuſtinuit ſuaſit ꝛ ſcripſit q̄ oppoſitū nō defuiſſe ꝑ ſtim q̄z oēs ſa
nat ſpūs ꝓphē ꝛ poſſe ē cōi dicēdi vsū ee aīa ꝛ poſſe ē q̄ vox populi
vox dei. Vltimū vſq̄ ē intrigāte i quarto ſtū dicto n⁹ cōi quarto mēſe
ſequēte. Brevi ſc. nūc eſſ᷑ mortales ſequunt autē i quarto ſtū p⁹ q̄ deus ee ſcripſit
lē q̄ nichil fecit malū ſuū ꝑ bonū q̄ nemo ſſpendit lē q̄ xp̄s fruſtꝝ ſpiritū q̄
voluit lē quidā mori ſm ſe lē q̄ ſpes ee ſtulta ꝛ multa alia ignoranter

volit.

De peccō ī ſpm

De peccato ī ſpm ſcm

Considerandā

Q uidditas
D iuerſitas
Grauitas

ſacerdōi
ī ſpūſcm
p⁹ vt ſit
proprie ſcm
trāſcederet
ſſcm ſſſ
ſic fecit murdrū
fidelit
gd᷑ tole. vt ſic hō
ſit
ſit filiū ut ſi nō
eſſet
mortale
tatis mentē
deg nō
mō accipit
nitate ꝑ
nitati q̄ eſt
ex ſpiritualit
ē poſtea
ſpropat
ſacerdōi
ſacēdū q⁹ nomiā
ſſonis
ſpūs ſcs: q̄dā
ſpūs tribꝰ ſſonis
Sapīa et
ſſcā
pat

Vide S. tho. 22. q. 14. q. p. ... malitia post ... bus versus q malitia dr esse ... ...

De peccō īspūsanctum.

Ue peccato īspūsc̄i. Tria sūt Consideranda. Quoad primū

Quidditas
Diuersitas
Grauitas.

sciendū q̄ peccatū esse īspūsanctum pōt īteligi tripl̄r p̄mo vt sit ip̄sa psona sp̄sc̄a proprie sicut si aliq̄s hoc transcenderet psonā sp̄sc̄am esse Creaturam sic fecit macedonius vbi q̄ ex pte tm̄ turpiter pderent cū ex filio sic dicat gre vt ali q̄d sit tale. et sic hī dicūt ip̄ peccō q̄d cēt īpiū cū ip̄ filium ut si nō ordent omnipotēs vel ip̄ filium ut si nō ordent sapiēs vel q̄ nō essit extremus pūi. 12.c dē peccō īspūsc̄i q̄ extat q̄ bonitatem appropriatā spūisancto seu charitati. Hoc m° dicēte peccō mortale. ē peccō īspūsc̄i. q̄ q̄m̄ et charitatem nequit amittere sīc hīs duobus modis nō loquit doc. dicēte peccō īspūsc̄i. 3° m° accipit peccō īspūsc̄i nō q̄ sit q̄ bonitate sīc q̄ sit q̄ malitia q̄ opponit bonitati q̄ est appropriatū spūisc̄i. sic pcā ex īfirmitate dr ee q̄ patre cui attribuit potētia. Nec peccō ex ignorātia q̄ filium cui appropriat sapiā. Isto m° accipiūt doc. peccō īspūsc̄i. vñ p melioī declaratiōe. sciendū q̄ nomiā diuinoz q̄dā sūt tribus psonis diuinis ḡmunia et nulli appropriata vt ista nōia. Deus essentia diuina Natura diuina et hmōi. q̄dā alia sūt nōia ppria diuinis psonis vt iste pater filius et spūsanctus sc̄s. q̄dā aut ḡmunia sed appropriata tribus psonis sic ē ista. Potentia Sapia et bonitas. Iz. n. ōi potēs sit pr̄ et filius et spūsc̄s tamē ppa ōipotētia appropriat patri. Nec putet aliquis ac p hoc de

ip̄ pūi dr q̄ ḡmunit soli psone sic paternitas pūi soli ḡmunit. Appropriatū aut ḡmunit plibus sed appropriat uni psone vt ḡmunitas ad notificandū ppriū sic potētia pūi sapia filio et bonitas spūisc̄i. doc. ... pūi dr. 34. Aliq̄ ... ḡmunia vt ... essentia et sapia

... malitia post ... ip̄ filium et ip̄ patrem filius aut spūsc̄s eo q̄ ē pater et filius. Sapiēs sit pr̄ filius et spūsc̄s tm̄ sapia appropriat filio q̄ dr dei sapia. nec putet quis pcā ac q̄ hoc nequis sapiēs. similr Iz bonus sit pater et filius et spūsc̄s tm̄ bonitas appropriatur spūisc̄i. q. n. spūsc̄s vr esse nomē īflatus et Trinitas nec hoc d spūisc̄o putent appropriat spūisc̄i. sm aug. Aliq̄ et dicūt et Medius q̄ potētia appropriat patri q̄ a illo ē propriat Iz alicui psonaꝝ principiū creaturē. Sapia filio q̄ procedit p modū ītellectus ad quē sapia ptinet bonitas vero spūisc̄i q̄ p modū voluntatis et amoris ad quē ptinet bonitas. sm doc. ī p°. sen. di. 34. Peccō igr ī spūsc̄m sc̄m ppriē sm doc. dr illud q̄d ē q̄ appropriatū spūisc̄i. q. ē tertia psona ī diuinis et istud dr peccō q̄ fit ex ī cautela et mala certa q̄ opponit bonitati q̄ appropriatur spūisc̄i. vñ Magr ī dcā di. 34. q. dr peccō ī pcām i d ītellegit q̄d fit q̄ ex īfirmitate. q. pr̄ frequēter scripta attribuit potētia peccō ī filium ē q̄d q̄ ignorātia fit q̄ sapia attribuit filio peccō ī spūsc̄m fit q̄ malitia q̄ spūisc̄i attribuit bonitas. Peccō igr ex certa malitia ē peccō ī spūsc̄m q̄d nō ītelligit q̄n ex habitu vitij acquisito peccat. sīc q̄n voluntas ex ī cautela tēdit ī aliq̄d malū p remotionē vel q̄ ceptū alicui q̄ habebat peccō. vt declarat tho. 22. q. 14. Ponit ex. dñm. et petro. paulo et Juda: petrus peccauit ter negādo xm ī nocte passionis pp īfirmitatem. ex fragilitate. ex timore vñ die aug. q̄ nocte timebat veritatem negauit magr dilectus veritas sua q̄s xs: nō. n. peccauit ex ignorātia q̄ ex odio illius scripti ē q̄ scripsit ore et opere dicēs Tu es xps filius dei viui

ex.

De hoc ī luca ... di. 17. ī pcm d'ci tis
D'hoc Io. bassō. ... 12. di. 43.

Sm. dcm q̄ ista negatio ad hoc q̄ sit peccō īspūsc̄i p° q̄ fiat ex malitia 2° q̄ sit ī spūsc̄m p̄ habitum ēt sit grauissima. 3° q̄ sit ī spūsc̄m q̄ sumit dcm et sit ppe ēt odium dei sīc q̄ nō post hoc odio et post charitatis actum sit actus spūsc̄i q̄ sumit dcm igr dicūt

ar. 16. ℔ ex fragilitate peccauit 2 non ex malitia q̃ nõ ex ī duersa ℔ ipulsus a passõe timoris: ꝓcr̃ ḡr̃ petri cũ sit q̃ fragilitate dr̃ peccatũ ī patrẽ .i. q̃ patrẽ cui appropr̃ potẽtia. hic et Dauid peccauit ex fragilitate. vndẽ do meditates Bersabee. 2. ℟. xi. Et ea dr̃ status properat dauid cũ dr̃ peccauit. 2 petro. luc. 22. Conuersus ihs̃ respexit ī petrũ. et recordat̃ ē petr̃ verbi. dñi ext 2 egressus foras fleuit amare ¶ paulus aũt peccauit ex ignorãtia q̃ credebat bene facere ꝓsequẽdo ecclesiã dei. 2 sic dicebat peccare q̃ plurimu cui appropr̃ supra et ideo fuit sibi misericordia nudata sacre quã sibi dedit cum erat damnasse sic legit act. 9. vbi dr̃ q̃ cecidit fulsit cũ lux de celo q̃d nõ solũ fuit verũ et lucre visibile ℔ etiã d lucre supnũ inuisibile q̃ illuminauit intellectũ eius et fidei supnã viam. ¶ Sic etiã adã peccauit ī filiũ q̃ ꝓ ignorãtiã zeno ꝓ malitiã quã aug. ñ. adã nõ fuit seductꝰ ī hoc ī quo mulier sic dr̃ apo. 1. thimo. 2 tũ ī hoc seducta ē q̃m aug̃ quod credidit non male q̃d erat mortale: primũ aũt peccr̃ ade q̃m aug̃ 2 sc. ī 2º di. 22. fuit ꝑturbatꝰ amore amissõe vxoris quã nolunt q̃ tristar̃ q̃ credidit sibi suo solatio ea frui. 2 ex isto ꝑturbato appetitu q̃ placẽdi vxori sue decauit ē 2 peccãdo credidit peccr̃ veniale. 2 ꝺ facili pena mediãte credo remissibile ¶ Et ideo peccr̃ hominis fuit remediabile. 2 nõ angeli q̃ hõ peccauit ex ignorãtiã. Diabolus uero ex malitiã: vt dicit ysidr̃ ¶ Iudas uero peccauit ī ihm̃ saluatorẽ. q̃ nõ peccauit ex ignorãtia q̃ ea nouerat q̃ ad reuocationẽ nois x̃i ipe ei obstabat dicendo sic alibi agit act. 2º. nõ ex ihm̃itate q̃ nullo timor ꝑ carnis ꝓtectia tractus. ℔ ex certa ī duersa 2 ꝑuersa malitia ī q̃ ex desperatõe deo dr̃ peccasse ī ihm̃ sanctũ. q̃d fuit grauissimũ et nõ uenit remissibile q̃ deus xp̃s uoluisset ipm̃ q̃ uiter mouẽ 2 tenẽ. vt mouẽ q̃ daret ei posse 2 ipe ꝺ gratiam 2º tenẽ q̃ ꝑbeat ei q̃ det illũ habitum 2 deuotiõ q̃ bonũ erat si nisi nõ fuisset hõ ille ℔ non fuit possibile q̃ peccr̃ q̃d ex malitia ꝺ ꝑat erat adeo grauissimũ 2 uehemẽs q̃d cor suũ ferebat lapideum q̃ hoc ī peccr̃ diabolicũ. q̃d ꝑcedit ex ī ꝑbã uolũtate liberi arbitrij q̃ dimittit ī impugnat gratiã ihũ.

Ordo ad ihm. Deus. ihm gratia dor. 2

Magnus. ī 2. ſtn. di. 43. 2 tho. 22 q. 14. ar. 2. et Ricar. de hoc. ar. 12. q. Sex st̃ species peccati ī ihm̃ sanctũ. Desperatio.
Presumptio
Impugnatio veritatis agnite
Inuidia fraterne gratie
Obstinatio finalis ī penitẽtia
aut Numerus sic accipit ihm. Ricar. de hoc. 2 5. Bo. 2 tho. In Remissõe peccati tria st̃. vz ipe Remittẽs. illi cui Remittit. ac dispositio Remittẽdi illo cui remittit. ~~Contra ihm~~ ipso Remittente. s. ī deo duo st̃. vz Misericordia et Iustitia. ¶ Contra ihm̃ est desperatio. ℔ sicut dr̃ ī presumptiõe Peccr̃ n. ī ihm̃ sanctũ dr̃ q̃d ho ꝺ mouet ex ihm̃a malitia illa remediã ex q̃ ho retrahit a peccr̃ 2 ad penitẽtiã ꝓcurat hec aũt remedia st̃ ex deo ꝓuenit ad q̃m remittẽtẽ. s. Miã 2 Iustitiã ī q° st̃ ista duo ꝑ q̃ ho retrahit a peccr̃ 2 ꝓcurat ad priã ihm̃ ē Misericordia dr̃ q̃d hoi dr̃ ihm̃ ꝑ q̃ remittat sibi culpã peccr̃ quatũcũq; magna si penitet 2 q̃ petit

Sup. 20.

Remedia { Deus ex parte dei remittentis. s. Iustitia 2 misa
Deus ex parte peccatoris penitentis. s. dolor de preterito
2 ꝓpositũ abstinendi ī futurũ
Deus ex parte dispositionis. s. Cognitio veritatis
Amor iustitie 2c.

Remedia q̃ retrahunt homines a peccr̃ 2 ꝓcurant ad penitẽtiã st̃ ex
ihm̃ Medici. vbi ꝑ
ihm̃ Egroti. ipsorum
ihm̃ Medicine. s. dispositiõis

Deus ex parte dei remittentis
ī Remittente
ī deo ex q̃ remittit
ī dispositõe remittẽtis

Iustitia 2 misa
dolor de ihm̃
ꝓpositũ abstinendi

Cognitio veritatis
Amor iustitie

Iste ſt. effectus ſpūs ſc̄i vt dicit
Hug. de Sto Victore

bunt cū ſua merita ſpiritu ſpūs ex i
fruita dei nūa et q fiunt peccū maior.
ſz q hāc peccatur p desperatiōm vide
Desperatio dr peccū i ſpūm ſanz: q despe
ratio ē virtuti ſpei ḡiā: ſpes aūt ē
dei donū eſſēs sā. qua hō et ḡrauiſſi
mus peccatis ſuis ſperat q ſtq ade vñ
peccoz ſuoz idulgētia ſi egerit pūas
Vide desperatio q ē tali ſpei ḡiā d ꝛ
ēe peccū i ſpūm ſanz q2 ē q bonitatē z
clemētiā dei ex ſpēy q ē donū ſpūs ſc̄i.
Tali peccō dānat ē etiā. gen 4
q aīt Maiō ē pūgtus mea q3 vt ue
niā mereat. vbi dr aug⁹. Metiri
ras etiā q maiō ē dei miſericordia q
nra miſia: z ideo tale peccō lapſeb
ē i pſidū iferni tale et peccō Ju
tor. Iudas peccauit desperās d dei nūa
q ſcipm ꝑpa ſuſpēdit di. peccauit tra
dēs sāguinē iustū: z ſic grauiꝰ pcta
vit desperādo q̄ xm tradēdo. z tale pcm
grauiꝰ ē ifidelitate: z crudelitate cūj ifide
litatē z mala voluntatē ſup addit. Ille
cōdū venerdiā ro q⁹ dei retrahēs a
peccō hoiem z iducēs ad pūaz dr iusti
tia et qua iſurgit hoī timor et punitōr
peccati ſuj cd. iustus dns et iustitias
dilexit eq tatē vidit vultꝰ ei⁹: Cōtra
hoc peccat hō p ꝑſumptionē dū alqs
peccādo ꝑſumit glaz adipſcī ſm bonos
meritos. vel uenia ſm penitētiā q3
q dē ē magna blaſphemia q deū qd ſi
fiat cū miſeretē ti fiat ipm iniuſtū
z hoc peccm ꝑſumptōis hodie multi dā
ni reptāt q ſemp peccāt: ſperāt eo
dī meā ſm penitētiā vie adyadeſum
~~pctor peccā ſuerūt augmeniſte z depe~~
~~rūt i dei iudicij exſdānatiōm ſt dicno~~
~~rūs ſalūdos dū q opa ē iſtōa eq~~
~~q. z. c. ſi~~ dī q ſi aūt peccat ſz ſperat

medīate pūa venia q ſeq ns peccat i
ſpm ſanz. Iſtud aūt peccatū q ſurgit ex
cōtēpta timoris dei q3 ē donū ſpūs
ſā. ſic. n. ſine fide z ſpe ipoſſibile ē
hoiem ad veram pūaz peruenire ac ꝓhoc
nō pōt hō exiſtēs i mortali peccō ſaluari
ita et ſine timore domini vltra altera
ſpe timor ifernalis eternalis ſupplet
plenū valet ad iducēdū hoiem ad veram
peccatoz ſuoz penitētiā z p q⁹ adue
niā ſalutē q ſine penitētia ee ns pōt.
qz. n. ſaū nēcſſ timeāt ne q peccatis
ſuis eternaliꝰ puniat ſperāt q a tali pe
na poſſit liberari p veram pūaz non
curāt totis viribꝰ ad ꝑfectam penitētiam
peruenire. qz ꝛ nēcſſ ſuoꝝ ſit obtinere
breuiſſimā ac leuiſſimā penā qualēq3 e
vera pūa et p pena atqꝫ grauiſſimā
effugiat: Ipe q⁹ timoꝰ eterni ſupplet
ē optimꝰ z donū ſc̄i ſpūs qa ad ſatiſ
factōm horiē aptiſſimus ſuꝫ i ꝓſa.
xc. A timore tuo dne concepimꝰ z peperi
mꝰ ſpm ſaluatōis. ſ. ueram penitētiam
qua ſola pōt hō peccōr ſaluare q ſtq
ꝓſuppto q⁹ q huiuſmodi timoꝰ ſit in
e. Merito dr peccatū in. i. q ſpm
ſanz q3 peccare ſolet z dānari qz q
ſtimuꝫ ſperātes de diuina mia ſic
peccatis ꝑſeuerat z veram pūaz vſqꝫ ad
vltimū cōz exhibitionē pueniꝫ ad de
uitā et ſalutē p ſtabilitatē agere
poſſe q3 i robuſta ſanitate ei⁹ admodū
videbāt deficere. hiis ſt q malū agere
cōtingit z bonū a deo iuſtiſſimo ſperāt
q3 q⁹ dr ſpūs ſanz. ſperādo
mino z ſtae bonitate nō deo fac mea
lūa ſz bonitatē ut oſtenderet ea ſperā
ēe inordinata ac p hoc ꝑſumptōem
q3 ds ſm ſpe meritos ſperat q3 ſtq
q⁹ q⁹ dr aug⁹. ſperat ſm meritos
nos ſperāt ſz ꝑſumptio dr: z ſic pz. z 2ª ſpe.

Hoc patet ꝛ. ſcd. z ſic.
Iuſtinus. i 2. di. q3.

timor d

offrace pñā ē pñs
- pñā plāgrē 2
da utrē nō admit.

Secūdo Dico q̄ ē eis remittē pecā
sp̄ Dico Remedia 2z. Dolor ⁊ pecto
Comisso. 2 ꝓpositū ⁊ nō Comitte
do. Contra pmū ē finalis impenitēcia
Contra 3ū finalis ipenitētia ē obst
natio ¶ Dico ergō q̄ 3ū pmū. s. 3ū do
lorē de pecto ḡmisso pecat ⁊ finale
ꝑpenitētiā q̄ nō accipit hic pro est
pecati cōtinuatiua. s. cū aliq̄s ī pecto
mortali moriē. s3 accipit ⁊hic ꝑpe
nitētia sm thō. 2 Nico ⁊ lira q̄t
ī portat ⁊ ꝓpositū nō penitendi. ī sp̄
aliq̄s ē tante malitie q̄ eligit de pec
cato suo nūq̄ penitē: ita q̄ ēt non
vellet q̄ deus daret sibi gr̄az penitē
di. Tales bñ impenitētia dr̄ pecatū
ī. i. 9 sp̄m sanctū. q̄t nūq̄ remittē neq̄
ī hoc seculo neq̄ ī futuro. vñ ⁊ 2
dr̄ p̄s q̄ cūq̄ dixerit ⁊bū ⁊ filiū
hoīnis remittē ei ¶ q̄ aut dixerit
⁊bū ⁊ sp̄m sanctū nō remittē ei neq̄ ī
hoc seculo neq̄ ī futuro. ⁊t hyero. sup
mos p̄. 2 hinc ī decretis ⁊ pon. di.
p̄a. Sup tribꝰ sceleribꝰ Damasi 2 sup
q̄r. nō quercta. Sup tropologiā ⁊ſt
possum hoc dicē ¶ 1m pecatū ē cogi
tassi. q̄ mala ſt ¶ 2m ē cogitatoīs atq̄
vsse. p̄ursus. 3m ē q̄ nūq̄ decurrēs
ope ꝓpler ¶ 4m ē post pecē nō agē pe
nitētiā 2 sic sibi gratiā delusto. Sec ille
¶ Contra 3ū remedium. s. ꝓpositū absti
nēdi ī futurū ē pecē obstinatoīs. q̄n
-s. q̄s firmat ꝓpositū suū ī aliquo
pecō. 2 ī illo vult ꝑseuare. nec curat
deū offendē ad veritatē turpiter
2 sceleratē vincē q̄nimo studet adi
vuare duūsos modos ⁊ petrādi pecata
et excitat cū inuenerit q̄ quos delic

p̄s. letāt cū male fecerit 2 exultat
ī rebꝰ pessimis: Isti ſt vri sceleratiſſi
mi 2 pessimi q̄ cū nāli ex pecatis ſe
⁊ remanet pronitudo 2 promptus ēt
et ad verecundiā q̄dā q̄ cū humanus nō
sit declinatus ad virtutes nāli ⁊ turpi
tudē pecati verecundē patē. tales nullus
ḡt reuocatū ēē nequ verecundum
⁊ qbꝰ solet dici q̄ neq̄ deū timet neq̄
hoīes verecūdē. vñ q̄dā vir dott ⁊ q̄dā
sceleratiſſimo ait. Ithe. duo tm̄ pecā ḡt
q̄ neq̄ deū timet neq̄ hoīes verecūdē
Sedue mitte ſt ī nūdo tales ut meretrices
2 lenones. 2 sodomite. 2 blasphemato
res 2 usurarios ⁊ raptores 2 tales q̄ ſt ī
pecatis obstinati 2 nō verecūdāt publi
ce male agē. Istud ē pecē grauiſſimū
ī sp̄m sanctū q̄. ⁊ diuino opponit benita
ti eius q̄ semp̄ ē parata remittē peni
tētibꝰ. s3 ēt tales q̄ precat se remit
di q̄s penitētiā nō pot ī illos ⁊ q̄ris sūm
effectū. q̄ absolui nō ſt. po chi nō
se pentē. Istud ē pecatū diabolicum
q̄ diabolus ē obstinat' ī suo pecō 2
semp̄ ī illo ꝑstiterat. hinc ḡs ī ḡt hu
manū ē pecare. Angelicū ḡnē dar
Diabolicū ꝑseuerar. D' his duobꝰ mo
dis predā. ḡqrit dr̄ ⁊ hyeremias
8. di. Attendi 2 auscultaui nemo ē q̄
⁊ bonū ē agat. Nullus ē q̄ penite
tiā agat ⁊ pecō suo dicē q̄ feci
ecce p̄n. Ideō q̄si ſt' ad cursū suū
q̄ equus ꝑcurrit vadit ad ꝑlm.

¶ Certū dico q̄ ⁊c circa dispositē
remittēdi pecatū ſt duo remedia

ſtudeam dei. q̄ dr̄ hō ne
2 puocat ad pmū. s.
tatis fidei 2 auxiliū
ſm Cognitio vri 2 anā
pmū ē Impugnatio vri
dū. s. alīq̄s veritatē fidei
gnat vt liberius peccet
tutes a se ſpōte repellit. c
ſit donū et gr̄a ſpūſc. ⁊
illuminat ad agnitionē
deo ī peccatis obstinati ī
pēmas bonus et ſatis
tes habeat. a ſpūſco q̄
agnoſcē cū q̄ ſt cōp
rūſt ad veram pmā
Naturaliter intelligē
mo cū audiūt dici p
Salute ſt nostra atq̄ re
per ī pugnat 2 sanā ſe
de voluī ītelligē. ne
possīt mor̄ la tenā
ſūt tenebras ignoran
dorat vt luceat ſpūſc
ſti ⁊ pugnatoꝝ veritatis
cūt tenebras ignoran
veritatis negāt atq̄ p
hoīes minus doctos
rat Nitūr ſcē nulla ſt
q̄ diabolo ⁊ſtenat nō
nā nō pot pati ab
q̄ ſmatis deus ī nobis
¶ Contra ſm
boni zanchus ītendit
charitatis fraternē. cū
videt p̄ximū peccare
gnē deū offendi ī nūdā
p̄ hui ſmodi pecta

frudonu dei. q̄ hō retrahit a pcō
z puocat ad pnām. s. Cognitio veri
tatis fidei z auxiliū futuroꝝ gratie
seu Cognitio veri z anō boni / Contra
pnū ē Impugnatio veritatis agnite
dū. s. aliq̄s ueritatē fidei agnite ipu
gnat vt liberius peccet: z sic uia sa
lutis a se fugiter repellit: cū. n. ipa fides
sit donū et grā spūs scī. p quā illustrat
illuminat ad agnitionē veritatis. q dā st
adeo ī pcīis obcecati ī tenebris. q ꝫ
plūres boīes et fatas illuminatos nū
tꝫ habeāt. a spū scō q̄b possēt si uellēt
adiuuari ē ita q̄ st voluntati nrē sa
lutis. sit ad uerā pnām tamē ut dixi ps
Noluerūt ītelligēr ut boī agerent
mō nō audiūt dūm p dicatōrē ea q̄ ad
salutē st. nrām atq̄ uerissima illa scīa
ter impugnat z sacrā scripturā suo mo
do uolūt ītelligēr. ut liberi? peccare
possīt nūc latronū nocturnoꝝ q̄ so
let tenebras nocti expetūt atq̄ obsi
derāt ut liberi? furari possīt. sic z
isti impugnatores veritatis agnite q̄
erāt tenebras ignorātie ne a lucis
veritatis arguāt. atq̄ q̄ fidāt z sic ap
hoīes nimis dolos. illā q̄ fidēr vocā
rāt Nituūt sic nulla st bona q̄ diuī
q̄ diabolo z ītrinseci nō ueniāt p. q
aīa nō pōt pati ab igne ītrinseco z
q̄ frater deum ī corde odit sibi scīa
bit ire ¶ Contra hoc remedium. s. mor
boni exemplum ītrinsecus grē. ē Inuidia
charitatis fraterne. dū. s. nō solū in
uidet p̄ximo fraterne. sz et inuidet
grē dei operanti ī mūdo. nō. n. aspi
t̄ hic Inuidia fraterne grē. q̄

aliq̄s inuidet fri suo p alterū singulari pso
nē. sz q̄ ē tāta malitia ī eo q̄ displicet
sibi grā dei operans ī mūdo. Ita q̄ vol
let q̄ nullus haberet grām dei z virtu
tes sz totus mūdus esset sotius sue culpe
o voluntas diabolica / Hoc erat peccatū scribe ipsum
iudeoꝝ ī pn̄o. q̄ pp Inuidiā obcecati q̄ frem
debat. grā z miracula xpi. z saluti mūdi
grā operabat ī mūdo postea ī pugnauerūt
agnitā veritatē q̄ et scripturas cognou
erūt. illū p̄ē ee verū messiā postea dyce
runt ee potatorē vini demoniorū z stima
runt opa diuinitatis z miracula ipsi
attribuebāt diabolo. z sic ī pcīo obstina
ti pierūt oēs.

Quo ad tertiū de eius Gravitate di
co q̄ hoc pcīm e omniū peccatoꝝ grauissimū.
pbatur hoc trip̄. rōe.

1°. q̄ natura maxime ledit.

2°. q̄ sup oīa alia pcīa oculos diuine
pietatis offendit

3°. q̄ nō meret̄ vl
mittit / Dico igr q̄ hoc peccatū pbatū
ē grauissimū omniū. q̄ sup oīa alia natura
ledit dū. s. ei nō solū aufert sanitatē
sz etiā viā p̄cludit ad sanitatē. q̄ ut de
claratū ē sup aufert ei oīa remedia pco
ducta ad penitentiā z salutē. vii sicut mor
bus periculosior ē q̄ nō tantū ledit nām
sz etiā p̄cludit viā ad sumptionē cibi
vel medicamēti sic ītelligendū est
de morbo spūali 2° pbatur ē grauissimū
q̄ sup oīa oculos diuine mtis offendit
eo q̄ nullā hꝫ excusationem z excusationem nō
peccātū hoc pcīo meret̄ grauio? iudicium
illud. n. pcīm ē grauissimū q̄ meret̄

ſt excusatoꝝ ſ3 pecā ī ſpm ē huiusmodi
glbat nā alia peccata excusāt seu ff ī ſpm
nitate vl ff ignorātiā hoc aut pecm nō
excusat ī ſpemitas q2 fit ex electiōe mala
ne ſo ex ignorātia q2 fit ex cōtrtudie
nē ide ē q hoc pecm solet habē hec tria
nomina p° dr pecm ex electiōe. 2° pecm
ex īdustria. 3° peccatū ex certa malitia
ff ca dr magr seu vbi 5-q. ī cet. ceteras
pecā ē abhominabile? 2 max? offensiuꝫ
pij oculoꝝ dei: 3°. q2 hoc pecm
tū dr ī remissibile: q2 xp̄s dic ī euāg.
q peccauīt ī ſpm̄ sanc nō remittet ei
neq; ī hoc seculo neq; ī futuro. vñ p maiꝰ
Declaratiōe. sc̄dū. q; ex dict̄ tho. ī 2. ſtī
di. 34 3 colligit̄ q; peccatū ex triplī ī remi
ſibile. p°. ex pte dei remittentis 2 hoc
modo nullū peccatū extat ī remissibile q2
ipe pot̄ potēcia absoluta iudā 2 oēs dānā
tos saluare. 2° pecm dr ī remissibile rōe
status 2 hoc nō pecm mor̄ post mortem
dr ī remissibile. q2 deus de lege sua ordi
naria nō dat graꝫ sua nisi post mortē
illis q; moriūt ī pcō mortali: ſ3 tātum
dū sum? ī via: 2 hoc ē rō q; deus nō
remisit pecm diaboli sic pecm hois. q2
cecidit de celo obstinat? 2 pseueraūt ī
pcō suo usq; ad terminū. vñ 5o. ī
2°. di. 6. ī pn̄. ad q. ar?. dicit q;
pecm diaboli fuit ī remediabile 2 ī remi
ſibile ff hoc. q2 ꝯ peccatū peccatoris ſ3 du
rās usq; ad terminū vite ē ī remediā
bile. ſ3 cō dic̄ Damasce. q; ſint ꝯ grās
casus hoc sunt hoīs mors: pecm aut
veniale. 2 quo ad culpā 2 quo ad penā remit
tit̄ post mortē. sic hēt. ī q. dialogoꝝ.
2 ita dicūt doc. q; finalis ī penitētia qui
acquirit̄ q; quada cōstātia pcōrā qui hō

finit̄ mortē ī alīq pcō mortali ſ3 cō
pecm ī remissibile. q2 ī hac vita nō est
remissū q; pneaꝫ nō ēt remittet ī ſtu
turo. vñ eccl̄s xi°. Si ceciderit lignū
ad austrū aut ad aquilonē ī quocūq; lo
co ceciderit ibi erit. 2 gl̄a 25. di. q; hō
hinc q; ſſz egredit̄ talis ī iudicio p̄ſtituꝫ
Tertio modo dr aliq; pecm ī remissibile q;
quē ipi? pecta eo. ſ3 q; nulla hēt cām rōis
positam q; remittat. 2 ita pecm ī ſpm̄ ſanc
dr ī remissibile nō q; deus nō possit. d
remittē 2 q; hō ex arbitrij libertate nō
possit ad relinquē: ſ3 q2 quātū ē de se
hēt meritū vt nō remittat. 2 hoc dupl
mō q; dē modo quātū ad culpā. sic. n.
aliq; dr morbus īcurabilis ſm̄ nām mōb
q; quē tollet illud q; quod morbus post
curam; puta cū morbus tollit virtutē na
turē videlicet fastidiū cibi 2 medicine
licet etiā talē morbū deus sua potēcia pos
set curare: ita dico pecm ī ſpm̄ sanc
dr ī remissibile ſm̄ naturā suā īquātū
excludit ea q; q; fit remissio peccatoꝝ
sic ſt illa ſm̄ remedia ſuppdā: q; hoc
tamē nō excludit̄ p̄cludit via remittēdi
2 sanādi cū potēcia 2 misericordie dei q
cātores tales solet misericorditer sana
re et reducere ad penitētiā cui? q; pecm
ī ſpm̄ sanc dr ēē ī remissibile nō intelligit̄
q; ff hoc absolute primū potēcia dei
ad remittēdū nec ex pte ipi? dei ēē ī re
mita. nec ex pte peccātis. cui ſit remis
sibile cui ſuccessit liberi arbitrij fragilis
usq; ad mortē ſ3 post̄ q; hoc intelligit̄
peccato aphendimus 2 facilitatē ad remit
tēdū. eo q; difficulter remittit̄ ī cōdē

Ysidor̄ sup̄ lemt hēt. hoc fatū post ī remissibile pecm et blasphemiā ī ſpm̄ ſanc
dixerūt. ī ſceleris usq; ad finē vite ffecūdā De salute sua desperāte. de po
tētia et misericordia ne desperatoꝝ diffidē

facili. deus remittit z pauis n̄ ex ꝑsalo p
vlegio Et cō dr̄ irremissibile .i. difficulter ad remittēdū : Et hui⁹ difficultatis seu irremissibilitatis tho. assert tres
cās. p⁹ nō ht̄ cam remissibilē qz fit pura
electiē contra. excusatā. 2⁹ qz nō ht̄ inclinās ad hec z uti se figit ī eo ꝓmiter
sic ī fine. z dat ex⁹ grauio⁹ peccat ītepe
rat⁹ q peccat finie passoē qz ī gtinuꝫ q
peccat mediāte passoē. 3ª cā ē qz re
pellet a se directo i⁹ vñ fit Sinatio
sē desperat Et egroto qñ refugit remedia mediri . z sic Et quoad penā dr̄
irremissibile. qz q peccat ex ignorātia z
ītemitate ht̄ aliqñ excusatiē z sic
dispositiē vt pena sibi nitgetur ℔ q
peccat ex ītēsitate z ꝓpa malitia nō
Meret remissiē aliqñ. Et ī dē
Crisō. q hoc peccat nō dr̄ q nō remittit
ht̄ ī hoc seculo negz ī futuro qz tales
puniūt a deo ī hac vita z ī alia vñ
dēs. grauissimē ī ifelice adeo sit ī hac vita
ꝑ obstinatiē ī peccō sic ps. Et diluuio
z peccō sodomoꝝ. z Et peccō iudeoꝝ q
a romanis extirpati sūt ī hoc seculo
a deo punit⁹ ī ifernō catharacsi⁹ ideuit
exp⁹ d eoꝝ pctis q ꝓ⁹ q dē ī christo ꝑ
uocyssē q tenuerūt ꝑ defectū rōnis ꝓpa
nis. z hoc d⁹ sōstinuit patēter habebat
n. excusatiē ex ītemitate dñi⁹
℔ postmo dē grauio⁹ peccauerūt qñ blas
phemiēs ī spūm scūm hostias dei q eos ex
egipto eduxerat ydolo attribuētes dixerūt hi sūt dii tui isrl q te eduxerūt de tra
egipti z idcirco dicē

Cousta gō sup
Supra. c. 6.

Cousta sūt sup. ē hmōi mālis reducēdis ꝓ hoc
sic ꝓsidendū ē hmōi pñs agēt q q⁹ debet sūt q
sūt nūa ē sic Ciuitas qñ bñ vadit qñ ē bñ
nistr z gubnatr ab hoc q ꝓsidē. Dicit ī ista
Ciuit ē volūtas q vt dic Aristot ypa ē regula
ī toto regno nec ē rectū oz. q ypa ocā bñ distribuat
sic stomach q ocā distribuit alios mēbris q sic se
rēhinerēt alia mēbra deserentur sic ī gubnatiōe
Ciuitis oz. q Gubnator ocā bñ distribuat ꝓmotiōes Et debitis sūt q ille q ht̄ gubnare Ciuitē vt
regnū sic q dz hmōi sunt alimēta nectarea q ostiglauea
q bñ q salat Et oīmōdis alis mala inf ocā sue ī
reg⁹ acā qz regula .i. volūtas ē recta z q st rabul
vadit dr̄ dedit sibi deus rectorē ro. Ita sidonius
z Isiod ꝓs ī stellatus z rectus q q salut ī octo ꝓdes
z quo hōr volūtas se ꝓformat q qsi rectitudo dl⁹
ī stellio h. rep. va bēn q ī stellio nō pot errare
vñ sidonius ꝓponit Maiorē d⁹ dr̄ oē bonū ē diligēdū : ro patet Minor ē deus dr̄ d⁹ ē sūmū bonū
ostēa gendet q⁹ deus ē sūmū diligēdus cete q sūmū
dr̄ qñ gendo sūa z quo hōr volūtas ꝓmo z ꝓ
mat. nō peccat ℔ si sit ꝑsona humana ht̄ hō
ht̄ vē rationē ē fugiēdū : vē dicit aug nostē z ꝓ
alterū ē honestū ostēa dr̄ q⁹ adulterium ē fugiēdū
deus sūa dr̄ horū ꝓhi nālis qñ gendit sūa q qñ
Cordis sūa.

Scdm. sm alex ī 3. ꝑ. sū. Peccm dr̄ irremissibile hyp⁹
p negatiuꝫ q ex nūq remittet d potētia dei ordinata
z sic ē irremissibile peccm demonū z ortis dānatoꝝ 2⁹ pmu
tuo q. s. nō ht̄ aliq⁹ dignū vt remittat z sic oē peccm nec⁹
dr̄ irremissibile eo q nō ht̄ aliq⁹ q q⁹ sit dign⁹ remissiōē eo q
oē p. mor. auferat gra dei 3⁹ ḡne qz sit dispositiū gre
ad remissiōē z remā ofugiēdā z sic dr̄ peccm ī ꝑticulari
irremissibile qz ꝑmanet et remediū.

Secdm dr̄ ꝑ
Tertio pm⁹ dr̄ irremissibile qz opponit pmo
remissiōis q dē ē misericordia dei qua ostenditur z sic
abiuat. z qz auferat dispositiū remissiōis ī peccō
q ē aligs desperatio pm⁹ cū qñ quis dē dēs ꝑ
obstinatiē oppositū peccat

peccm ī spm scm dr̄ irremissibile

1° ꝓcess⁹ sp̃ritu alq̃ sumat̃ ꝑ illo qđ ē ꝯ ꝑsona sp̃ussꝫ.
2° alq̃ ꝑ finalē ꝑnitētiā qđlē ḡ remissiōē ꝓmerat qđ ē ꝑ⁹ sp̃s.
3° alq̃ qđlē ꝑ appropiatū sp̃s. s. benignē. s. ꝓcess⁹ qđ ꝑt ip̃a
multa. et ꝑ tāt̃ multa q obtinet 2 ꝑtinet illud principū
qđ fat̃ ad remissiōē sp̃s.
Hm ſm. erit desperato cū ꝑnitēte.

bunt vñ ſua merita ℈ 20.
hoc totū huiſmodi.

Lege in marcus. cap. q. dñica post octavas pasche in scolis dedisset illud responsum grande mr virgo. cum hesterni sabbati vesperi ad dominum redisset. et post multa verba. que inter se habuerunt. dixit ei magister. Vade et vende omnia que habes et da pauperibus et habebis thesaurum in celo. et veni sequere me. Tulit ergo puer pecuniam suam et abiit gaudens. Cum autem venisset ad domum suam. cepit cogitare secum. quid faceret. Si enim omnia venderet. et pecuniam pauperibus erogaret. nichil sibi remanebat. Si autem aliquid sibi reservaret. non videbatur esse perfectus. Cum autem diu cogitasset. tandem ad matrem suam reversus est. Et ei quid sibi faciendum esset. exposuit. Mater autem audiens. et filium diligens. et ei consulere cupiens. dixit ei. Fili mi. si omnia vendideris. et pecuniam pauperibus erogaveris. nichil tibi remanebit. Si autem aliquid tibi reservaveris. non videberis esse perfectus. Ego autem habeo unum agrum. qui michi sufficit ad victum. Ipse michi remanebit. et tu omnia vende. et pecuniam pauperibus erogare. Puer autem matris consilio acquievit. et omnia vendidit. et pecuniam pauperibus erogavit. Ager autem quem mater habebat. sterilis erat. et nullum fructum afferebat. Quadam autem nocte. cum mater et filius dormirent. subito terre motus factus est. et ager totus ardere cepit. Mater autem videns agrum suum ardere. et filium dormientem. clamavit ad filium. dicens. Fili mi. surge. et fuge. ne ardeas. Puer autem surgens. et videns agrum ardere. et matrem dormientem. ad matrem suam cucurrit. et eam de lecto levare cepit. Mater autem dixit. Fili mi. ne me tangas. sed fuge. ne ardeas. Puer autem dixit. Mater mea. non fugiam. nisi tecum fugiam. Et matrem suam de lecto levavit. et ad ostium domus cucurrit. Et cum ad ostium domus pervenisset. mater cecidit. et mortua est. Puer autem flevit. et matrem suam sepelivit. Et cum ad sepulchrum matris sue venisset. et flens et ejulans sepulchrum matris sue circuiret. subito ei apparuit mater sua. et dixit ei. Fili mi. ne timeas. ego enim sum mater tua. Puer autem dixit. Mater mea. quomodo hoc fieri potest. cum ego te mortuam viderim. et sepelierim. Mater autem dixit. Fili mi. ego sum mater tua. Puer autem dixit. Mater mea. si mater mea es. et vivis. dic michi. quomodo vivis. Mater autem dixit. Fili mi. ego sum mater tua. et vivo. et semper vivam

[illegible] traductor declaratoꝝ vsq; q̄ venit ī hoc l⁹ c̄ nō dig nos ē sacre scripte. q̄ uer alīs nr̄ spūales & corpo
ralib; . z ēt corporalia p̄ spūalib; z ūnū p̄ aīm manifestat ūba grā scripte scripturē pōt q; dns h̄t oculos aurib;
z lingā manꝰ sc̄ dē ps̄ oculi sūt sui fusti z aures ei ī p̄sentia q̄s q; mēbra corporalia de nō h̄t
ōīa sūt ips̄ z ingressꝰ ut̄ q; sit hō. z agnicō q; ī ueritate nō c̄ aūt. h; is pōt tolli ut q; res corporales ītelli
gāt ꝰ res spūales. q; q; dē h̄t ueritatē uisibilē z audibilē nichꝰ q; nos z ips̄ maiorē fortitudinē gl̄ie z
māsuetudinē maiorē agnō. uita ītelligī sacra scripta. z nichꝰ latꝰ. z meapō thor hō. ubi pōt poni ps̄ ui
delicet uisus uite corporalis imaginaria q̄ē scripte cōdebatur aurea z sibi q; q; spūalia ītelligūtur
sic hoc nō erecta aūt̄ sit tēplū dei alīs aggregatoꝝ fidelīū. z hoc ſo modo ītelligit ſo. hic q̄ dē angta
rectē ep̄hesi scribe. ubi ibi erecta accipit q; ep̄hesi nō tota aggregatio fidelīū.

hic ē romulus fundator urbis romē. uir bellicosus q; uicinos populos urbi subiecit regnū ſbuit z patres
instituit & primas. hic ē nūma pōpilius ſſ nr̄. uir religiosꝰ q; sacrificia deoꝝ īstituit romānis
ic ē tullus hostilius 3 nr̄ uir bellicosus q; tota bella gessit destruxit albā rōe nobiles
familias rome adduxit. hic ē ancꝰ marciꝰ uir bellicosꝰ. q; ēt multas terras circūiacentes rōe
romē adiecit romā āplificauit. z hostiā ruinā ædificauit sup̄ tiberī. hic ē Brutus q; regnū
tarquīi. regē. z ītersit fecit duos filios q; uolebāt illū ī romā reducere. hic ē Mal⁹ torq̄t
q; filiū ītersit q̄a ſtē sue mādato. bellū accepat ꝯ sabinos z latinos ī q; pē erat q; sul
pitius ſulpicius reportauit uictoriā. hic ē Scipio Maior. q; uocauit hannibalē d italia qui
xvi. annis molestauit. z uicit illū z Syphacē z tributarios fecit ītagnos. hic ē Scipio
Minor. q; ī 3° bello punico totaꝝ destruxit cartaginē. z affricanꝰ appellat⁹ ē. hic
ē Scipio asiaticꝰ fr̄ Scipionis maioris q; debellauit Regē Antiochum z triumphauit
de asia hic ē Cato cēsorius uir doctissimꝰ z uirtuosissimꝰ q; ī cēsura fr̄ fuit
q; multos ārcos ī uocē ſſm z iustissimꝰ ī de cēsor cognominat⁹ ē. hic ē paulꝰ emilius
ꝑmꝰ q; debellauit gallos cisalpinos z trāsalpinos z triumphauit de ſclauonia
z uolēter se gessit ī hannibalē. ad ārcas. hic ē paulꝰ emilius ſcꝰ q; debellauit
ligurīā z triumphauit de ipsa uge Macedonie uicit illū captiuū rōm z tri
buit duxit ad ipsa. hic ē Marcꝰ marcellus q; ꝑmus uictis gallis occidit uge
gallor uiridomarū ī de mediolano z ānibalem uicinus ꝑmꝰ q; stat fugēr hā
nibalē ītus nota ūpa gēte q; stupuit. q; 39. uicit gladiatōr ad uādēr ſpurgite.
hic ē Camillus q; triumphauit de ueientibus z romā hūauit de manib; gallor
hic ē M. regulꝰ q; pcm uolunt Mori q; ꝓpter ſuasionē cartaginēſiū
de bono reipūe ſuasit ne captiui cartaginēſiū reūterent. hic ē publius
mag⁹ q; missus ī gal ꝯ hannibalē. q; sua gtatē saluauit uictumq; redemit.
q; cū magno exercitu ſt z statū. uq; desides q; uolunt cū hannibale bellū ꝓpter
uter uictōriā uestitum uēnia. z cūctator appellat⁹ ē. hic ē quīt⁹ curius q;
ſt armatus ī uictoriā ꝑuenit q; hūiatos romanos patres. hic ē hortensius
uectis q; solus pōtē tenuit ꝯ. tarquīo z urbē postea q; romā ītrauit
desidet cuius donec pros cū igne uerso gallis ſupatis fugisset z ipē ītyberī
cecidit. hic ē camil⁹ adolescens q; postea rudes urbē portauit romā obsse
dentē ſcm cū suo exercitu solus ī ciuitatē intrauit ut urbē ornaret.
tot esse romā hūauit. uel potius tumpho. scm rur. 82.

hic dicat q; duo angli dicebat plus a litera z esse debet
illo primus marcus dicebat hic ē s. paulꝰ non ī
petꝰ hic ē andreas

Beatus qui ordi
tabit ī Arcus tuis.
destinatio 3ª opponit
Contēplb Laudantes
Cōtēplb Cālutatis
Cōtēplb. Lēbtatis.

Predestinatio est certa de
terna electiōis Puerisq;
rorū ī hōrie cōsecra
ī pñs et ponito gle ī
finitiue ponūt. 8. pro
ordiue declarande.
tio ē cognitio seu notia
dor. dicit volunt dare
gentes et dras q; oēs ho
ut aut pñs. 7. nostra
Notitia capitur hic pro
nouit oīa ꝑterita pñta
gentes ꝑdestinatōis
dē q; hz sapiētia dei
smia et oīa nouit sm
tia tū idē sūa rōi d
ture diuīa sortit nōm
quātū. n. sapiā dei ē
bilis dē ~~Scientia~~ pñta
petrus bonos et mal
seu scīa: inquātū ē
q; fuit ī mūdo dē ve
cognitiua cog q; hō fu
se gratiā cog q; adro fa
Dē gndēta seu dispo
ī cognitiua electoꝝ p
destinato in quātū ē cog
Dē reprobato. 2 sec p
notitia se hz ut gn
ut spōs. n. Est ēt no
hui⁹ pme principale fu
2 Bo. ī pⁿ di. 38 q
seu cognitio q; idem

Beatus qui elegisti r assumpsisti habitabit i Atrus tuus. ps 64. Dr p destinatoe 3a opponit. 9m vz) Quoad

Contrb Quditatis
Cotrb Calitatis
Cotrb. Lbtatis

primu Anselm i ho sen. scdm sic diffinit predestinatoꝝ

Predestinatio est certa dei cognitio siue notitia electoꝝ puenies ab eterno: r firmatoxu i ho ordine consequtio: ppatio gre i psti et donatio gle i futuro. In qua diffinitoe ponit. B. ptrule diligenter per ordine declarande: p dr q p destinatio e cognitio seu notitia certa q aut dicit Aug. anselm. volunt dare hanc diffinitoꝝ per genus et drax q2 oes hanc diffio dx sic dis vt aut ptes. 7. metaphi. Cognitio /gr seu notitia capitur hic pro scia dei qua deus nouit oia ptenta psita r futura. q e qi genus p destinatois. vn Magr i po di 35. dic q hx sapia dei sit vna ac simplex sma et oia nouit simt nota sm gnalem tra tri idc sm roi diuisoꝝ stantia Creature diuisa sortit nota r vocabula: /in quantu. n. sapia dei e cognitiua possibilium ~~dr ro Scdm~~ futuroꝝ ptentoꝝ r psentiꝝ bonoꝝ et malox dr cognitio seu scia: /inquantu e cognitiua oiꝝ q fuit i mudo dr visio. /in quantu est cognitiua eox q bn fuit dr approbatio /in gratu eox q adro faciebat i mudo Dr gubna seu dispositio: /inquantu e cognitiua electoꝝ pmiatoꝝ dr predestinatio /in quantu e cognitiua damnatoꝝ Dr reprobatio. r sic p3. q Cognitio seu notitia se hx ut gen? r p destinatio vt spes. ‖ Est et nox p declaratoe huius prime ptrule sm tho. i po di. 36 r Bo. i po di. 38 q Dupx e notitia seu cognitio q idem sit vt dicit s.

f. vide sco q° di xlvi, ibi nō ẏ bxdo. f. ibi sic aut f i ptra di 35 do vico xm

prima e notitia seu cognitio simplex intelligite. qua i. q6 simplr intuit petrū r ioēm, r sic d singlis. 2a e ē notitia intelligite simt et gplacentie qua s. q5 nō solū cognoscit petrū et ioanem. ꝑ et mag3 gplacentia hx i cognoscendo eos r capitur cognitio hic qua deus nō solū bonos cognoscit ꝑ et approbat illos r i illis sibi hoc gplacet dr bonos op3 suis r hoc e i. d. vt p dicto Io. regno sū pastor bonus et cognoscit ouis meas. vbi dr origr. q. sps dicto vt approbatois q2 vt simplex intelligite nouit vt nō suas, noia ~~noia~~ nec d malis mt 25. Amen dico vobis nescio vos. ‖ Certa i diffinitoe ponit q. ppa dra q2 infallibilis ad dra nostre creature q fallit. vn gb i coll. dic Deus cui p̄uidētia i sui dispositoe nō fallit. ‖ 2a ptrula q sequit in Diffinitoe dc electois q e r2 dra. Que e ista electio glo. sup id apo. id epx po elegit nos an mūdi constitutionē dic q pluribus segregauit nob. r intelligit electio ex plib vel ex multis segregatio: sic qn q3 d multitudine ponunt eligit hoc segregando illa a malis. Dr hoc sponsor xp Dedit nobis pabolā mt 13. Dr mittit in q3 ovm e zizania cū nouit hmp' messis Tiet dicit nro Collegite p3 zizania r alligate ad fascinulos ad gburendū triticū aut congregate i horreū meū. r mulier Dr Segrna missa in mare ex oi genere piscū congregati: Dr gb pastatores elegerunt bonos i vasa malos aut foras Miserunt. Sic deus q ab eterno nouit nativitatem oiū bonox mundi q futuri sūt fuerunt elegit bonos r segregauit illos a malis i morte sua. ‖ 3a ptrula posita dicit Diuisoꝝ. s. e naturaq rōnis vt dic s. ro. 2 po diuisoꝝ angelox. 2° Diuisoꝝ statuum. 3° Diuisoꝝ librorum

Mt. 7. multi i illa die dicent mihi dne dne nōne in nomine tuo ꝑphetauimus et in nomine tuo dyabolos ejecimus et in nomine tuo virtutes multas fecimus et tunc confitebor illis q nunquam noui vos discedite a me operantes iniquitatem

dē dulos qz ī ordi oīa ẽ̄ ordinata nomina nō pōt ordo eē ẽ̄ nec bonos a malis segrē nec nō ni

p̄o Dulos angelos elegit. n. quosdā ex angelis: quosdā ex archāgelis et sic
Ꝑ tribus choris elegit aliq̄os. qz angelus ſt
īmutabiles ī mal̄ ꝑ ꝺoc. 2o diuersos
statūs hoīm hui⁹ mūdi elegit. n. deus
quosdā ex virgib⁹ ꝓfetibꝫ Ducib⁹. et
Dualib⁹ ꝛpōs Doctoribꝫ Mercatorib⁹ ⁊
d. q̄ꝫ. statu alequos elegit. ⁊ alteros ne
ꝓbauit tūc̄ malos qz ut dicūt ē eli
gēs ē segregāns bonos a malis. 3o dicit
Dns seruū. quia nō solū et hoīb⁹ elegit
aliquos ſꝫ et d mulieribꝫ ouiꝫ virgꝫ sanc
matrimonialis virginales ⁊ vduales ⁊
ouiꝫ gdeuis tñ ī statu viē ꝙꝫ seruꝫ
tuē ꝙꝫ gr̄ē. vñ apost. audiuj vocē mu
nerū signatoꝝ. 1. electoꝝ 144m̄ sig
t ex oī tribu filioꝝ isr̄l ētc. ⁊ post ꝑ
vidi turbā magnā quā dinūer nemo
potrat ex. ⁊ſi dnē elegit. 1. aduūa
voluntate ꝓordinate ad vitā eternā.
4m ꝓtesta dē ab eterno. si q̄rat qd
ē dicē ab eterno deo q̄ eternitas ē nūc
sua ꝙ vno ht ꝓpriū nec fuit. ⁊ſ solus
Deus nūc sua⁹ ⁊o oīa q̄ nouit ipe ab
eterno nouit qz sua sapīa ē eterna
oī⁹ est ipe deꝰ ⁊ sic oīa ordinauit mūdi
Deus ꝓdestinauit electos. ⁊ hoc ꝓbat
ro⁹ ꝓtestatus. qz ut dic. 8. Bo
Deus ē vita ꝓsciti ⁊ eternitas ꝓsonis
qz sny dei doc. ap̄d nō ē hec aliq̄d
ꝓteritū vl futurū ſꝫ solū ꝓsens et nūc
eternitas dic̄ a. dnm ē ꝓsciti ⁊ ſi
plr sunt ⁊ sunt sēp̄ ꝓtestatr ⁊ tyrannus
tabilr oīa ꝓterita futura ⁊ ꝙsentia
uti lignde nouit deus ac si oīa sint
tualr essent. qz ꝓbat ro⁹ qz si deus ali
qd adscisceret eius vl ꝓhodie qd heri nr̄ueris
sit aliq̄d nūc ē ī deo qd ꝓd nō fuerit
⁊ sic accedes vl aliq̄ ꝓposito ē ī
deo qd nō ē dicēdū ea sit sūme sīpr.

p nr̄am dē est eternd

r actu pure. 2o ꝓbat ex archiepiscopo
ius qz prius hī dom̄ ī mente qz fiat ī
rē. ⁊ ī essē fue. mō 9o. r sup Metha.
dic̄ qz forme artificiales hūt duplē ēe
vnū ī ſp. ad ī potētia artificis sue et
Rō seu forme reales hūt duplē ēe v
nū ī ſp ad ī mente diuina. Idco et di
cūt theolo. qz Creatura hī duplē esse
vnū ī diuina essētia ydeatica ⁊ esse
cognito diuine ītellīe. Aliud ī ſp. ꝓ
rē ex̄po Sue aūt ydee sny augm̄ſō
ne principales rez. vñ oīa q̄ fuerūt ab ⁊ng
ī suo ēe ꝙꝫ essēt erant ī deo. 1o. p. q.
factū ē ipso vita erat. Boe. Tu cūcta
regno duos ab exo pulcra pulcherrimo
ipe Mūdū mente gerens similes ymagi
bus generās. ste sm. Bo. ꝓbat qz ꝓdes
tinatio ī deo dicit structūā dei ī ꝓpositū
Dei. ſz ista ſt eterna ī deo. ergo electio
ē eterna. ergo pauly ī gt Elegit nos
ante mūdi ḡstitutionē gl. 1. ab eterno
qz ante mūdi ḡstitutionē diuine erat ettn⁹.
Elegit g⁹ bonos ab eterno ⁊ reprobauit
malos // 5m ꝓtestatr dic̄ sacra ro⁹ ī
lib⁹ vite ḡscripto. O ſz magnus ē iste
liber vite ī q⁹ scripti ſt oēs electi. ꝓs
li. Impressū nr̄m viderūt oculi tui
⁊ in libro tuo oēs scribent. ex. 32. dix Moy.
aut dimitte populo hanc noxā aut dele
me de libro vite. Sz q̄ ſt Nunc q̄ hūt q⁹
calamo scribat iste liber vite hec li
bri ē essētia mentis seu intellectus diuini
in q⁹ scripte ſt oēs veritates eterne ī
fallibiles. De hoc li⁹ dic̄ ergo dñs nr̄
ne. Liber vite ē Cuius origo est
eterna. ⁊ incorruptibilis essentia
cognitio vera: Scriptura ī delectibi
lis ꝓspectu Desiderabilis Doctrina pari
lis sacra Dulas. ꝓfundatas ī ipsa

tabulas: ybā īmanabilī tī mū ybū
ōīa: Dr hoc Iremi⁹ īmiletred vēm ab
alio⁹ ī sū. sua ī trac. de le⁹ vit vbi
dē q Mes dr dē libro nuptialiter
sic. n. qñ alegs ē bñ pfi ī ma ōīa
dē q hī totā scripturā ī capite suo pī
3. Scribe ybā nova ī tabulas cordis tuis
sic ad ppositū scā dei q ī mēte sua
nouit oīa ita ē īscalpibiles q ōes p̄destī
natos ī mēte sua hī ī mente scriptos
q st ordinati ad vitā velut ī libro de
scriptos vī dē alio. q regest qñ sta
ūtt nuptias pp numerositatē qui
vas debētū. īmitatoy libri gstru
ūt vbi p⁹ numerāt̄ ginuit. deinde
lora rorū hīc varietas rordo st dēbit⁹
epule. rsiba gscribūt. Sic deus abeth
no q ut dr Aug. 22. fecit nuptias fi
lio suo ī libro mēbis sue gscripsit
nomen. filiūdos loca q sm merita
assignāt̄ q ī domo pris mi mūsio
nes multe st. repulas gratis. dei de
vorat electos. ppdant ad mēsā pa
tris sui. rhoc declarat̄ ī duab⁹ phīs
siquēbus nā. Oīa p multa dē pparo
gra ī pātis Nā sicut deus ppauit elec
tos ros p̄destinādo sūmū bonū ita pa
tris medū ppat. p quod ad id pueni
re possit. qz ut hīm ēt. 3. d. nos. pue.
fines nō hīm nisi p medū q⁹ dant
ad fīm. sic ad sūmū bonū vltimum
nobilissimū fīm. puenire nō pōt nisi
mediāte gra. Io. 16. sm me nemo
potestis facere eo ad tale fīm puenīt
deus dat illis ī pātia sua gras: vñ de
bet dici q Destinat deus sīgt. nā alī
dē ē qd ponēt nīsi p̄ vel. g. multos
istos fecit destinauit ī corde suo. 2°
destinat dē qd natūt vñ dr hīa de
stinata. i. mensa. et utroq nō satis est
ad ppositū Nā Iuxta primū modū deus

ab eterno dr ipos electos p̄destinare
qz ab eterno v⁹ eos huit ppositū mi
serendi rdonādi eos gratis ī pātia ri spu
tuo glaz. rō nō deus dr electos ppter
Destinat̄ eos q̄ videt eos nutrire et dire
gere p bona merita. qd ē gra ī hīm finē q
ēbitudo et gla. vñ tho. p̄ q. 23 dē
q p̄destinatio nl a dē nisi aliquay ps
nay ad vitā eternā q dā trāsmissio ēte
ta: qz. n. rōnales creatura vite eterne
ē capax. rad hoc sequ⁹ sua virtute pue
nit nō pōt venīre ē ut adeo sibi dante
virtute trānsmittat̄ sic sagittante a
sagittante mittit̄ ad signū ad quod sua
virtus pueniri nō potuisset pueniri
vñ nullus fructū p̄destinato dr nec
salvat̄ q̄ illo trāsit ad vita eterna
vlt. ymitta dē Donato gle. s futuro
. i. beatitudīs celestis. rsic gl theologus pa
cat dras magr tho. ī. q. sue disputa
tis Sicut nos nunus et domū. nā Nunus
dicit ypi resistat Meritū p̄cedit
Deus vero nō sic ep merita ypi dānat
libalmte vult vñ ypi hoc dicit doc.
peter p̄destinato nō est ep merita
sic ep mera dūa gra. dicēte apto ro
8. nō st gdigne pas. hui⁹ tēporis ad
futura glias q̄ reuelabit ī nobis. rsic p

Destructio:

Contra Cōtemplū dē Cāetanus. qz
ut dr p⁹ mem. oēs nālr & nō desiderat
z oī nihil possit scire ni p tras. p⁹ st po
sterio. 2° mem. Sor ē risus p rās
cognoscit Io ī stellas nē ī oī ni appe
tit Sor rosey et cam. 7 p⁹. mem. dr
hi solū vbi dicit q cras dr singulis red
dit. Iterū Multi q̄nt Sortes cras
huius p̄destinatus deinde. Quar dr
hoc p̄destinādo eligit illū vero repro
vit aūt q̄ merita alq̄ presistit q

Predestinatio

Predestinatio s
ī p⁹. di q ē p or
tis ducē voluntas
eni creatur ī stella
ad glias principaliter. T
ī patrī. rsic patet
ge dicit q p̄destina
ē ppatio glie ī sanc
gre ī patrī.

Nō fm se. ī repo
q⁹. sq^a p̄destina. ī
ostrūt ducē ī stellā
tui pet. rIudas i p
leb. Ita 2° sq^a. de
nat petrū ad glām
gratis. rn². ponit
Iudi. Ita 3° sq^a
tū rIudā Ita
reliquat. rpetrū ē sa
rIudā derelīqt. rI
obstinatū ioēm
penā etpū.

1. Dubitat

Declarat prīm ad sit p̄
destinatio
Ordo primus
p̄destinatis

Dubitatio. s. quar vñ eligit alterū reprobat
Narratio. s. varia opinio.
Catholica Determinatio.

ab eterno ut onsuz ē ꝫ. vñ ꝙplꝫ. cū
nō dū nati essēt Jacob z esau. dix de
Jacob dilexi esau aūt odio hūj. Et
q hec qō ītrr oēs alias theologias q
stricꝫ ē difficiles z ardua |dro ꝙ vij
Declaratōe. 3ª st vidē da
pmꝫ. dr hītrr opōis gsitano
2mꝫ dr Archidiaconus dnō nro
3tꝫ dr Catholice veritatis declaratio
p3 dr gsitano hītrr opōis q fuerūt ntte
Circa hoc. quarꝫ primā potꝫ Rectꝫ i
p° di 41. q fuit aliquos dicēs deū
vē Creatorē z dnz z nō aspiarē bona vl
mala frā homiz ꝫ plebeio voluntatis sue
vt pote q pot facēr q cqd vult z nulla
tenet rōcꝫ reddēr tāq creator z dns
suj būplacitū suū aliquos elegit ali
quos reprobauit |ta q voluntes dei nulla
rōe regulāte fuit ea reprobatos ꝛpdesti
natos. ex q3 opīōe sequit q deus aut
acceptator psonaꝝ q suū aliq3 rōe nā
gis acceptat vnū q3 aliū. Sz error hec
opō ē hītrr q deus nulla nō ē accep
tator psonaꝝ nec pot ee vbi no3. q aug.
Tho. dx x. dōi. dē q tue q3 dr acceptā
tor psonaꝝ Cū repulsus dignus admit
tit indignos Alex. nō. ī 2. dic q
acceptatio psonaꝝ ē ministra q3 pson
ponit psone sue debita ea tho. 22. q.
63. dic q acceptio psonaꝝ ē virtū oppo
situ iuste distributiue. q reddat vnicui
q3 qd suū ē sm merita. Sō tenet pōtho
hāc q dicēs q ap deū nō ē acceptio pso
naꝝ. q bat aut rōc ep°. ro. 12 nō
ē acceptio psonaꝝ ap deū 2 alibi. 10.
2° rōc. Nihil ipfectus pot cadēr i dm.
q ē pfectissimo sed hūj 12 merita. 2 manif.
i 4. sen dr hō Minimū peccare pōt
re ī deo ē ipossibile. Sz error ē q accepto
psonaꝝ. est quod ā virtū 2 quā ab

strictio et dereliquit ā papocēm n[ost]rū vitio
sū amorē a q3 oēs deus ē liber g° nō
ē acceptatō psonaꝝ q3 dat vnicuiq3 q3
opa sua ꝛ 25. Tue reddet vnicuiq3
sm opa sua vñ deo ī h° et dr. no. 74
Deus ē iustitia oīs sm suas dignitates
tribuēs. 3° q3 tale exo ponat q3 tex
Ducq latronū Arenātū patibulū vni p
cat pp liberalitatē suā q3 forte cognouit
vñ pentiā bonū hoīem a lui nō fuisse
dat pp iustitiā q3 forte videt cū ī corrigi
bile. nō pot ex hoc acceptator psonaꝝ
acceptari sic ē dicēdū de deo q petrum
saluauit 2 iudā damnauit ab eterno. |dro
hoc ē hītrr: nec ē rationale q2 ut
dic. g. bo. va. di. oēs voluntas exo q3
voluntas ē ē rōalis g° si hoc pfectus ē
ī voluntate q sit ex rōe. hoc magis repug
nat voluntati divine cū g° pdestinatio
dicat diuinū ppositū nō pot ee frue
rōe. Ite dic B. bo. si nō esset alia rō
q3 voluntas dq cū deus replendo ipponit
damnare si sm oīa rōe sola voluntate velit
damnare aliquē redderet Crudelissimus
eo q fingit hoīs ad supplitū. nō talis opīo
nio ē tenēda tāq irrōalis.

Secūda opīo hītrr ē Manichoꝝ dicē
tiū ut refert Magr ī p° di 40. 2 tho
ī 2. q gn. 5. bo. ī 2. di 28. q aūt
fuerūt Creatr ab eterno cū angelis q2
stetuse nō 2 postmodū ad suggestionē
Dej tenebrarū Alij peccauerūt 2 dnt
ruto alij peccati de celo fuerūt ī corpori
bꝫ st detrusi tāq ī carcere 2 alij fuerūt
Electi pp merita q2 nō peccauerūt sz
hec opīo ee falsa ostendem° tripliciter.
1° p sacrā theologiā nā oēs doc. ī 2. di 18.
tenet q aīa a deo ifundendo Creatur
2 ifusa cuilibet ī corpe dr bo. vbi

Opīo Manichoꝝ q dixerūt oēs ē merita ꝑterita
et sequē origenes
pelagianoꝝ q dixerūt nemīem ee oēs sibi arbitrio ꝑdestinatos ad gnz
aliqui doc. q dixerūt pp merita futura a deo pausa z nō efficaciter gratia. ī in. fi. 2 fusa. ī pri

ꝑ merita ꝑterita pōt dici

g̃ hec opio ē ꝺ fide cattolica cū ponat aliq̃s
nō peccasse q̃z corpori insuisset virtꝰ 2°
y males plures q̃ ꝺ decē nō 2. d. aīa dic
Aristo. q aīa ē forma corpis z vertus
ē q forma nullo modo pōt cē sine aīa
tenā ꝓfectibile nec y quis aliq̃d operari
sō i 3. d. aīa dic q aīa nīa q̃ creat
i tāq̃ tabula rasa i q̃ nichil ē depictū: nec
bonū nec malū q̃z postea potest quis
quasq̃z velit colores vel sue vite
seu virtutes et 2° d. aīa dic q forma
sep operat actus suos et sua nīa ꝓpria
pōt. ut forma gladij aliq̃d opat nisi
fuit in sua nīa. s. ferri aut vero cū sit for
ma nō pōt opari: et q̃z mīs post mortē
aīa stat operatoes suas nō sīt meritorie
vt d. mercenarie ut i purgō. 3° ex pte
tā ꝓbat Videm⁹. ut q̃ semp naturaliter
desiderat equit de cavere. si aīa ꝑ
pet̃ fuisset ī clusa i corpore sep desi
deret exire de corpore et i eternū sic gau
deret anīa et toti oppos. q̃z nullus vellet
seipsum a corpore. di. apo. Nolumus equo
lem q̃z sup mortuis.

Certa opio hērticoꝝ fuit pelagij di. q̃ho
q̃ libꝫ arbijs absq̃ dei gra pōt mereri
vitā eternā. et liberū arbiū derelictū ē
tāq̃ ꝑdestinatoꝝ. q̃ quā occa dic. quis
surgeret q̃ apl. dic. Nō possumus cogi
tare aliq̃d a nobis q̃si ex nobis sed omis
sua sufficientia ex deo ē. et Bern. Erat
hostes liberij arbitrij sine gra dei nullus
posset facere bonū. phat et tales
mentis ꝓfecta.

volūtatem bona operatus pōt mereri vitā
eternā: alij nō. Gra aūt dei ex q
gratia et dē ē donū dei datū hoī sm
suos meritꝰ.

Quarta opio ē origenis dicentis q̃ mīe
vita pdestinatis i alia vita cā fuit pdestina
tois. et demerum altrui vite reprobatio
Dicebat. n. origenes q̃ i alia vita aīe fuerūt
aīe et sm bona vel mala q̃ egerūt
i alia vita aliq̃ saluabant et aliq̃ dānabant
hanc opi. tegebat doc et magis nero. d. lxx
sup. ro. d. di. q̃ in vita ista nō sunt
alia vita aīe et q̃ in mūdo isto nō sunt
alij mūdi alt Iste mūdus nō incepisset
sīplr. cum oppos. dē gra p°. et ē articꝰ
fidei pmus q̃ dicit Credo i. v. d. p. o. cre
atorē alt et terre. Cōfutat et ꝑ aposto.
ibi. vbi igit loquens de esau et Iacob
Cū nō dū nati fuissent aut aliq̃d boni
egissent aut mali. ut pur electionis ꝓpo
situm dei maneret nō ex operib⁹ sed ex vo
cāte dictū ē ei Maior seruiet minori
sicut scriptū ē Iacob dilexi esau aūt odio
habui.

Quinta opio ē Aliquoꝝ doc. dicentium
q̃ deus quosdā ꝑdestinauit ad ostensionem
sue mīe. Alios nō ad ostensionem sue
iustitie. et ꝓ hoc ista opio nō sit hēti
ca vel reprobata nō tñ ē sustinenda ut dicūt
Alij doc. et pater ad Thessalon. Nā sicut
bone ꝑdestinauit q̃z voluit ostendere
suam misam illis reprobauit vt ostenderet
suam iustitiam. possit dicer reprobus quare
nō ostendit et ī me suam misam et quare
hec iustitia nō ostendit ī illo. Et nō sa
luauit nō ī me q̃z ī illo similiter tales su
stinet et misericordiam et iudicium simul
ē ꝺ. q̃z nulli datur iusta pena sm iustam
ea. Sanctus augus. totis legens. et hec opio vi

Opiō.
- Manichey
- pelagiani
- Origenistarum
- Cathari theologi q̃ dicūt nō distinguendū q̃z sic ꝑplacuit.
- Quinta ponit opio sancti q̃ ī q̃ ꝑdestinatis nullā ē ca
nisi dei bonitas. si reprobis ē ca culpa ꝓpria
dicūt illa q̃ ꝺ sua et sancti ꝺ.

Alij theologi dicunt quia ē ꝓpria ꝓ mercede futura vel ī ꝓ

Et alia opō ois doc. q̄ p̄destinatiō nulla ē cā
nisi dei voluntas ⁊ beneplacitū. qđ sibi placuit abs
q̄ ꝓ placet ē iustū. ꝫ hec opō nō placet. alig̃ doc
q̄ tuc nō esset ifrustrabilis dei iudicū ꝫ dicta et si nulla
alia cā nō nisi sua voluntas

dr̄ tendr̄ cū p̄. s. q̄ deus essz acceptator
ꝑsonaꝝ. Et vt dr̄. guill. doc. pari
siēsis ra di. qi. p. li. satis iustitia dei
a pmeret. i. diabolus damnatos q̄ ꝑ ipm
vorz. s. ut ostenderet iustitiā suā i damna
tis nō vī vōale deum eos reprobasse.

Cūda q̄ tēplo dr̄ Arcuitatis Denuō
stratio. Ego dico q̄ hec deff q̄ ē sup
ois alias deffinitas ꝑ tria. p̄o ꝑ dei
magnitudinē sb̄limitatem q̄s in. potuerit pe
netrare voluntatē dei q̄ntū hūe p̄destī
nat vellū reprobat. cū et pau. q̄ raptus
fuit ad. iij. celū dicat. O altitudo diuitia
rū &c. 2o ꝑ nrā itellectiuā ibecillitatē de
o dr̄ aquisto. 2. metā. q̄ intell. nr̄. sit
hēt ad ea q̄ sūt manifestissima nē sic acto
culos nocturnas ad lumē solis. vere q̄ sol q̄z
nus sit clarus ⁊ splendid. tñ oculo nr̄ ꝑ
sua infirmitate nō pōt in ea intendere
⁊ ꝓpe sic ad ꝓpositū si intellectus nr̄ nō
pōt ꝑ ꝓpe fra dei nō ē difficile q̄ ꝑ te
dei. cū oīa sua fra sit vōalissima ⁊ su
prissima ⁊ clarissima cū sit bonitate ⁊ sa
pia ⁊ iustitia fra ⁊ ordinata. nra q̄z fra ap̄.
ap̄ deū nulla ē / nigtes tāta difficultas ē
q̄ infirmitate nrī intellectus q̄ nō pōt
fra sua cognoscere. ⁊ illa lucē intendere
vī solis ecc⁹. Tgt / q̄ intellexi q̄ omis opō
dr̄ nō possit ꝑ / nec nr̄ voces ⁊ q̄ia sol
to plus laborauit / tanto minus intelliget
/ meret. or sino possim / murmur voces
eoz q̄ sunt sb̄ sole q̄nto magis eoz q̄ ne
sciō ꝑscrutabili / iudicio procedit violēta
te. vī hyer. 7. pdicū ē cor hoīs
ī ꝑscrutabile. q̄s cognouit i. q̄nto
magis cor dei. vī apo. p̄o cor. Q̄ssat ho
mis q̄ sit hoīs nisi sps hoīs q̄ ē in ipo / tra ⁊
dei sit nemo nouit nisi sps dei. vī / ob.

xi. dr̄ Et alsō ē color q̄d fides &
fides ifirmo vī cognoscēs. De q̄rta
ꝑte legē q̄ stetit co deus ad preces
gedeōis q̄z vnq̄ apis. ⁊ mederi tot deus
stadet et nesciuit reddere vocē et mudis
malis. vī q̄ / interrogāt quare mala
bz pugnet colerā dicūt q̄ ē ab eoꝝ
ta ꝑpotēte nē. ⁊ sic quare magnus ꝑ
hz fictiū: quasi ego vult y deo nō
placere) pcpe ⁊ sare vām:

Tertia cōtēplo dr̄ Catholica
Stigmēda ⁊ Mirabilis Declaratio hui⁹
difficultatis q̄oīs. Vbi nō q̄ diuersis ge
neribus ꝑsonaꝝ de hac q̄ cōmuniter q̄rūtur
Diuersaz facta respōsionē. p̄o Curio
sis plus q̄ sola rōis virtute Credūt
Dri secreta ⁊ supnālia penetrare q̄ fū
dendo cor curiositate et temeritatem
reflectendo q̄rūt ista quia mi facūt gaudiū
quas ego facta ees q̄re modū dicunt p̄o
ēses Mt ꝑ̄ 20 q̄ / curiosis
faciēs interrogātib⁹ i ꝑte tuebat
horēs d triplo. Et nō solue do ꝑ ꝓpo
nēdo eis alia q̄rēs. s. vtr baptismus
hoīs essz a deo. assens q̄ si ipi respd
Dicēt vtiq̄ tres ꝑs dicet q̄ stārent
eos hoc ignorare. hic ē bon modus
arguēdi. dū nō possit ad nōia
nra ratio mag. ad materia / ois ph̄ē iterro
go te d illos q̄ potit mag⁹ ri d cum. dei
Quare clarissima cū sit lucidū magnas
nigras facit / ser arbēta lucida pat pinos nigas
q̄q̄d tāgit fac nigrū nemo dr̄ ꝑtz
Dat qđ nō hz cū istm in se nō habet ni
gredinē vī e: / te D'calet q̄ nō ar
det i aq̄ i oliv. vō. nō. 3o d fulmi
o grauosos. / o. grith. sno 28. ꝑ. p̄. 3.

q̄ a maioribus nr̄is
ta sē nō vidi pot.
o omis ff. d orig. / in.
sunt quas i test. volue
7. testes proferē nō ꝑ
nius.

7 hoc cap. q. sic arg.
dissuade extremum
q̄ iterum q̄ ē ꝑpaī sē
metipm ai labor q̄
i celos nūt sē q̄s huc
sbgabit

q̄ ē q̄uis lapis vtūta fecit. Ite ꝺ dū
mūte q̄ ille mirabilia vtūt signū hūn
cūgnū. Ite ꝺ magnete q̄ trahit ferrū
z nō aurū vl' a. gē tū. Q̄ phē Rx de ad
hec si dicas q̄ nō potes q̄rere tm̄ interrogās
me d̄ta alia q̄e. Et vis scīe vocē de
facto dei. nā ut dic̄ Salon. Q̄ scrutator
tm̄ est Maiestatis oppimet̄ a gl̄a: // 2o
hec Rx. simplicib. Istis fidelib Rx dic̄
ē pp rom̄ sedem et devotrem ꝑ tm̄ sobrie
z iuste tenē do pp rom̄ p̄ncā capnātē
q̄ erat dic̄ hyero. ad helio. Q̄ rōdet ma
trias ḡtes p̄ma nō caput z ipso ro
mane vltra vniūsa sūrūbat. Q̄ dō
cā istis simplicib z bonis n̄ a. nisi q̄
būnaas z si est p̄destinat gr̄ās dro age
q̄ trād tātū bonū elegit sūm tuis Meritis
z sola sua bonitate. Si aūt est ꝓscitus
et gr̄ās dro age. q̄ oē bonū q̄d hēt a dro
ē: ꝑ regibus nō ē nisi adro p actides
.s. pp tēa culpā vr dic̄ Sto. q̄ q̄uis p
destinato nō hēt vocē tm̄ simplicib
nō ē sm̄ cā. q̄ ille simplex nō ḡlt
pp tēa culpā qua deus punit. Nā ꝑ
. n. deus prout est vltor nisi bō pec
cat q̄ pōt peccare. Ite te ag̃ p dicto tuo
servi nō ex deo. sed nō hēs a deo q̄
xi ꝑ gr̄ās age illi q̄ puniēdō te futurū
malū z sūm peccatū tm̄ nō cessant ipse
dare tibi tot alia bona nāla spūalia
temporalia z postea pmittere obiectū sue
felicitatis. d̄ q̄ deus laudabit a sātis suis.
ꝑ q̄ tu nō sis vnū ex illis p̄destinat
vt vigilet deū p̄ agere sēp bonū vdr
clina malo q̄ si sis patens ex vnus
q̄ex salvus q̄ deus neminē damnat sine
culpa. z q̄ nemo dānat ē vnū sit p̄destinat
p vigilet. deo siqs bñ seruerit salvabit siqs
male dānabit̄ ūm sit p̄destinat.

3 g°. Rx { Cum suis fidelib
simplib z
Dom̄ fidelib

// Tertio hō Rx dēt doctis fidelib qb
aliud os p̄log pp rom̄ capnitate: ra
pōdo ipse a paulo q audiuit arcana. dei
nec tm̄ murmurat ra q̄ vulgo. et vō ē
q̄ si loquī ra fuissēt q̄ vulgo nemo
cū intellexissēt vñ postea dionisio q̄so
ad fidē multa dixē. Ivo q̄ posuit libros
p di. uo. nā q̄. hyerar. Sic etiā pa
nā ego i istm nām. vñ ipe dic̄ log mē
dri sapiēs inter p̄fectos. Est igē nos
q̄ q̄ mens intellectus nē nō posset ad ple
nū. cūs factor dei intelligēt per tm̄ nē
lumē fidei et regulas theologicas illustra
tus apprehendēt quātū ad sufficientiā.
Cū igē queres De ista cā. Dico q̄ de
bes scīre q̄ Dupr ē predestinato. Una
ē p̄destinato altera p̄destinatus q̄ ē ip
Deo p̄destinātē. imo q̄ ē ipe Deus eter
nus q̄ sua aug̃ta q̄ ē ideo ē ipe deus
z talis p̄destinato altera nō hēt causam
q̄d q̄ basē duplē. p̄o q̄ ē eternū z nova
tū hēt cum. sed p̄destinato altera ē etiā
2o ipē deus nō hēt cum sup̄ste q̄ ipe
ē p cā ad cum z nō effectū q̄ referat
ad cum tanq̄ ad suū q̄ relatum. sed p̄destī
nato altera ē ipe deus q̄ ē. 3o p
q̄ q̄d ē ā cum nō hēt ē cum alt effectus
sus ī infinitū Deo q̄rē de p̄destinatē
altera z d eius cā ē q̄rē d nā q̄ nō
ē nulla ē q̄. Io dic̄ aug̃ Videstrahenda
te ē q̄rere cum ubi nō ē ā. // Alia
ē p̄destinato p̄xima p̄destinati
q̄ ē i hoc p̄destinato ī q̄ntū hō ver
sat ī effectum p̄destinatū et talis p
destinato nō sit talis et cuius et
q̄ ā effectu Deo ē q̄ hēt cum: Qui

nō hēt ē cum
tenā q̄ nullus
cuiusl̄ effectus

vñ vltra esse simil
p̄ q̄ē cum volūt
q̄ nō ex. cā cum
essem. et ē p
q̄ē alq̄d p
deo z hoc ē hēt
nō hēt cum sup
sigñ
ē realis q̄ent
p̄destinatum
nō hēt cum al
ex p̄mte sue
gr̄as q̄ā hēt ē
tue hēt q̄ nō ē q
vltra simile ē p
deus scīpsum

ad 1. 83. q. Deo autē auctōr
nullus hō fit dtend. : Creāda cā
ē nāliq et ē creatura · s. ille hō q
ꝑdestinat ut petrus: et cā reꝓbationis
ē ille hō q reꝓbat ut Judas: Et est nō
q ꝓnescistī oīm nr̄or cā ꝑdestinatoꝝ 2
reꝓbatoꝝ · vñ nō ē q plus dic. 2. d
cā q actus actiuoꝝ fuit ī patrē et dispo
sita nā forma nō intro duxit ī māz nisi
fuit dispositus &c. Domicellator
vult trahē ꝙ domo ꝓpē de nocte ad
Silvā | nuciat duas arbores vnā nectary
debitq ad edificiū dispositā: Aliā nō
Tortuosam 2 nodosā | debitq altaz
Caput ꝓnā et potit ī edificio: reliq nā nō
reꝓbat: trāq ī debita ad ignē q bituendā
Si q̄vis ꝙ fuit cā q domicellator de
git illā arborē magis q̄ istā &c. q2
illa erat alta ad edificiū nō esset ꝺec
ad ꝓpositū Si tu q̄ras quare Deus elegit
2 ꝑdestinauit ad beatitudinē omes
petrū q̄ Judā 2 Jacob q̄ esau dico
q hoc qō ē d cā māli cō &c. q duo
simul ꝓdit ex diuersitate materie cō
&c. q petrus fuit dispositus Judas nō
nō. Ois. n. sapiēter elegens et elegit
illos ī simulo ī q̄b videt meliores
meros ꝓteritos similr quos nouit
fideliores fuisse 2 si ꝓscisset futuros. ois
scīt natos forte elegisset et respuisset
ꝑ ꝓuisoēm futuroꝝ bonoꝝ 2 malorū
q̄ petrum nō ꝙ deus sit sapiēt nec
elegisset 2 nouit eū futurū ꝛq sit dispo
sitū vel alios aliquos elegit. s. illos q sit
dispositum. ꝛq nō respuit ꝑ q̄ p meritū
Declaratē huī Monet aliq dubi

Vñ nō q ī rebus oīb equalib electis nomi
nacionē pōt ꝙ si deus aliquē elegit aliquē
nō aliquis dr̄ē electi i nō electo //

ad 1. 83. q. Deo autē auctōr
nullus hō fit dtend. : Creāda cā
ē nāliq et ē creatura · s. ille hō q
ꝑdestinat ut petrus: et cā reꝓbationis
ē ille hō q reꝓbat ut Judas: Et est nō
q ꝓnescistī oīm nr̄or cā ꝑdestinatoꝝ 2
reꝓbatoꝝ · vñ nō ē q plus dic. 2. d
cā q actus actiuoꝝ fuit ī patrē et dispo
sita nā forma nō intro duxit ī māz nisi
fuit dispositus &c. Domicellator
vult trahē ꝙ domo ꝓpē de nocte ad
Silvā | nuciat duas arbores vnā nectary
debitq ad edificiū dispositā: Aliā nō
Tortuosam 2 nodosā | debitq altaz
Caput ꝓnā et potit ī edificio: reliq nā nō
reꝓbat: trāq ī debita ad ignē q bituendā
Si q̄vis ꝙ fuit cā q domicellator de
git illā arborē magis q̄ istā &c. q2
illa erat alta ad edificiū nō esset ꝺec
ad ꝓpositū Si tu q̄ras quare Deus elegit
2 ꝑdestinauit ad beatitudinē omes
petrū q̄ Judā 2 Jacob q̄ esau dico
q hoc qō ē d cā māli cō &c. q duo
simul ꝓdit ex diuersitate materie cō
&c. q petrus fuit dispositus Judas nō
nō. Ois. n. sapiēter elegens et elegit
illos ī simulo ī q̄b videt meliores
meros ꝓteritos similr quos nouit
fideliores fuisse 2 si ꝓscisset futuros. ois
scīt natos forte elegisset et respuisset
ꝑ ꝓuisoēm futuroꝝ bonoꝝ 2 malorū
q̄ petrum nō ꝙ deus sit sapiēt nec
elegisset 2 nouit eū futurū ꝛq sit dispo
sitū vel alios aliquos elegit. s. illos q sit
dispositum. ꝛq nō respuit ꝑ q̄ p meritū
Declaratē huī Monet aliq dubi

Vñ nō q ī rebus oīb equalib electis nomi
nacionē pōt ꝙ si deus aliquē elegit aliquē
nō aliquis dr̄ē electi i nō electo //

|gr̄ q̄ vult et cā ꝑdestinatoꝝ | intelligit
et ꝑdestinatōe patuit ꝑdestinati: et ad
hoc &c. q ꝑdca ꝑdestinato sit q̄ cā
eāq. sic oēs alie res ut dic ꝓph. s. nem
it 2. ꝓhesi. ꝙ. d domo mali q sit
q̄ cās. vz. cām efficiētē. malez. ꝑ
malē 2 malē: si q̄ res q̄ ē cā effi
cēs ꝑdestinatoꝝ · Dico q ē Deus ꝑ
sua bonitatē et clemētiā ꝑdestinauit
n. aliquos ad sua beatitudinē 2 aliquos
reꝓbauit ꝓp sua | iustitiā q nō relīq ꝑ
cata ī pena: hoc aut ꝓbat · sic ille so
lus ē cā efficiēs ꝑdestinatoꝝ q pōt dare
gr̄az et glām sz de' pīs attrīte dat gr̄as
et glām g̃ volūtes dei ē cā efficiēs. ꝑ
de. 5 alium fiat nec q̄m voluit nec: 2
nullā eī ꝓsecutt nec oīs duly nec
nec. Ite ad solā bonitatē ꝑtinet eter
nalr bonificare ꝑ suā ꝑ primo bonī
ficatiuā q2 bonitas sua nō dz esse
otiosa sz solus deus ē sūma bonitas 2
ē tanta bonitas q̄ est malū q̄ntūcūq bo
nificat eo nō quo ē bonificandū et eo
q2 fecit ē bonificabile 2 ordinabile ꝑ
suā · s. ad glām dei 2 decorē totius
vniūsi | deo iusta bonitas deo aliquos reꝓbat ꝑ
ret culpā et Deputat eternis crucia
tib; ut sic malū bonificet q2 sic mala
cedit ad glām dei 2 bonū decorē totius
vniūsi. vñ aug li. 83. q. dicē q sicut bñ
latro tormet ī patibulo sic lex ī lo loco
cā igē efficiēs ꝑdestinatoꝝ ē duntaxat bñ
ficij · sz reꝓbatus nō tm̄ duntaxat bñficij
sed sz et culpa ꝑ quā q̄liz damnatorū sz
iniusta sic sz sine culpa · vt dic ste. nō
nō potest q̄ri d deo sz de. q. ut dic

Hoc ponas q cā fi
nalis ī finē.

Ꝑ sz salutē me
am q̄m voluit me

Ꝑ q2 ī plūs gradibz bñficij
ꝓprie mīd bonitas
dei 2 ꝓpriā · sic
et reꝓbat mittit ad
ostiū sue bonitatis

ho. ī q. d veritate
dic q cā ꝑdestina
tōis ē bonitas dei
ex sua liberalitate
electos ꝑdestinat ad
eternā. nō ex
nris meritis sz ex
sua grā.

Mouet aliq dubiu p̄. Quero q̄ dispo
nat ista māꝰ sue hominē. Ex. doc. q̄ ipe
Deus ꝑ duplicē grām. s. p̄uenientē et sb
sequentē seu gratuitatē. ut dic Aug. et
hoc sup i 2o tenio. vlt°. Comūit nos do
minus q̄ntūm q̄ dat Debita iustitie
ei arbitrij ad dām p̄supponit diuinū /n
stinctū q̄ dē grā p̄uenientē: Nā deus ꝑ grām
p̄uenientem mouet cuiꝰlz ad obseruāda p̄cep
ta z agenda ꝓna: et sibi arbit. ꝑsentat
z nolut bonū. nē dō exp̄ssē ipsius bo
ꝑus. ꝑ grām sb̄sequentē z gratuitantē. cuiꝰ
te li° nebi°. /dro tota q̄destinatio attribuē
tur deo q̄ nō solū ordinat ad finē ℔chaz
disponit mālꝰ ꝑ grām sua. Si aut hoc
arbr alterius dissentit gē z ppt̄a nā
turā effectū i st. grē dei remouet /n
dispositi z ppt̄a nō ē p̄destinati sb regbatꝰ
q̄ deus ꝑ sūm te nō saluabit te si
ne te. s. ꝑsentiēte ut dē Aug. ibi de
li° arbr°. Et cō tota cā regbatoꝝ attribui
t̄ li° nebi°. qd ꝑpa voluntate ipsius
dro ut dē Aug. 32. q. q. c. nabuc
donosor. Et /dro cā nullus p̄destina
tus ul regbatus ē ꝑ usum boni ul mali
usus liberi arbitrij ut dic tho. I ordē
i 1° di. 41. Et ppt̄a dicit doc. q̄ nullꝰ
pōt ꝙqri de deo sic regbat. q. hoc ē ap
qui nō vult ordine grāz. Deus n. grāz
sequentē necessariā ad salutē z dispo
sitionē liberi arbitrij cuiꝰlz dat oib tm
p̄destinatis q̄ ex his ꝑ sua i finitā bonī
tatē sic sol oībꝰ affulget radios suc
cursib. Apoc. 3. Ego sto ad hostiū z pul
so. Mt 8. volō sanū cuiꝰ fac sup bonos
et malos. Si aut q̄s cū deus det grām
necessariā ad salutē nō ꝑficit q̄ nō
recipit grē effectū alius nō. Ex. q̄ dic

deus vult istū dānari ꝓp sua demerita z istum saluari ꝑ sua
merita possit dupl intelligi vl q̄ ly ꝓ det
ratiōnē z sic sit ver: vl q̄ det cām̄stātiā vōis volēdi ut q̄ meritū iste sit nō volēdo huic adeo grauia
z demerita illo sit
volēdi dānationē z
ꝑpositū desistendi
q̄ ista fecerūt ꝙ nō re
stinatus. q̄ ingr̄ huc

grāz ē opus solius dei q̄ ē eternus
z ītmutabilis z vult oēs ꝑfectos
fieri ex ꝑte sua et io semp ītmuta
bilr et equalr dat oib. Ad ꝙ respō
dū effectū grē. nrā ē dispositio ex
ꝑte hois et liberi arbitrij cooperatio
z q̄ talis cooperatio z ꝓsensus est ōti
genis et libera. z mutabilis /dro acci
dat q̄ vnꝰ disponit se ad recipiēdā
ꝑmā nā grām alius nō. s. q̄ iste vult
ille nō vult se disponere ad se recipiēdā
grāz dei. Ad ꝙm ex. de mō o cristo
fili ne ducas agros vnā laboratū: z
Alia godū Deus fec. Q̄ dē ē q̄ fact
frustrationē terrā. Certe deus. Dic
mihi nūc q̄d sit magis deo vni
tāpe tuo magis q̄ alio certe nihil
q̄ idē temp. solem z pluuiā regulr gra
tis dat vni sic alteri. vnū extremū ducit
nō perdit ni ex duūs dispositōe nec
sic ad ꝓpositū.

Certa cā ē formalis vbi nō ꝙ ꝑm arti
fex ad vnū et z mutā. ꝙforma ē q̄ dat
ē rei ꝑfectionē et complemētum Et ista
forma ē gratia ordo ꝓpositus ꝓnū: z intro
ductio formē totius complenāh i materiā
sic ad ꝓpositū cā formalis p̄destinatois
ē modus ul ordo quē deus tenet dedu
cendo ad ꝑfectū opus p̄destinatōis. Nā
p̄ Deus oēs Christos cognouit ab eterno
nā opa eoꝝ. nō ex̄ dic ꝙ ex se quos
elegerit. 2° eos ꝑpetuo dilexit hyer.
13. In charitate ꝑpetua dilexi te. 3° segre
gat eos a malis. 4° recipit eos i lucē
rute. 5° i tpe vocat eos: 6° eos gratis
facit dando sua grāz i pnti. 7° dabit
eis i futuro vltimū complementū s. glie
p̄destinatis. q̄ tāgit hic

Cū Iacobo Cardinalensi cap. vltimo. Ego:

Sibi dē i ꝓdestinante cā intelligē. s. ꝑpetuā eternā tpalē gratificatō rectam glificatō. sibi i regula
tōe z alia. s. eternā ꝓpositi tpalē obduratō. rectam dānatō quātū ad p̄ z vltimū sibi finali
cādi ē pena cui et gla simplr cadit sb̄ merito q̄ nō dat sibi aliq̄ meritū ꝓpositi nec effectū
eo ipso q̄ effectū ē meritū hui nō pōt quātū nō ad minū q̄ ē obduratio z reprobatio ꝑpetuo
videndi ē. Nā obduratio simplr cadit sb̄ demerito seu sb̄ malo merito. Glorificatio aut nō cadit
sb̄ merito adepti q̄ nullꝰ pōt mereri gratiā sb̄ hui sb̄ merito ꝙcuq̄. Sic q̄ ꝑcator finat q̄ i se ē. z p se.
z hoc ex lib° arbrio ꝙ libero dono dei ipsius ꝑparati seu merito alicui q̄ ex merito alicui sit tot
vocatꝰ recipit gratiā. Ita z tho.

ad vltimū finē bītudīs. Fortuna cū
p̄destinis Reprobatis Crux ista p̄mo
Cruciat Deus oēs reprobos ad finē vi
tr eterne. quos ab eterno cognouit
Cū finaliter finaliter 2° vocauit eos ad gl̄az suā vt essēt
aut qui vocati erāt nō fuerūt dign̄.
q2 noluerūt venire. Mt 20 Multi
sūt vocati pauci aūt electi. 3° Deus
profert eis suā grāz p̄mouēte creatā
vt eos ad bona op̄a vt salutē ad thi.
. 2°. Deus vult oēs homēs sal. fie. 1 1o p°
Illucat oēm hoīem ve. i hūc mūdū. sz
ip̄i nolūt recipere. Io. 3. hoc aūt ē q̄
dixerūt hoīes magis tenebras q̄ lu
cē. 5° Deus p̄mouet oēm voluntatem
malo op̄is vt pena 1 finaliē obsti
natorēm i malo. 6°. Deus subtrahit
illis gratiam suā. p q̄m obstinati
1 durāt i malo. 1 sunt idispositi ad
gl̄az suā recipiēdā vlt° iusto dei
iudicio p̄parat eis pena eternaz.
1 inuitabilē dānatorēm Mt 25. Ite
Maledicti in ignē eternū.

Cū finalis q̄ē vltima est homines
1 voluntas ipius p̄destinatoris nā vt
dr̄ 6. Ethi. finis ē vltimū 1 optimū
1 om̄ nā. vt id cui gr̄a oēs alia sunt
vt 2 eph. finis ē cā cāt q̄ necessi
tat oēs alias cās Si aūt q̄rās quē
ē cā finalis p̄destinatois et reprōbis
dr̄ q̄ triplex ē finis p̄destinatois. 6.
Principalis. vniuersalis 1 particularis. p̄mus
dr̄ principalis q̄ dr̄ manifestatio gl̄e
Dei 1 hāc oēs potē beatitudē 1 nec. dilec
tus 2. epi: ad thimo. vult pd. 16. vni
uersa ff seruatiuis 6 pot̄ ē deus 1 5. bo.
1 2. di. 1. dic̄ q̄ deus vult omnes homēs esse ff

glōz suā manifestādā dn̄ Nec. dic.
ad ro. 9. dic. eādē cē gl̄az dei declāra
tiuā. 1 p̄destinatis dat ip̄e d̄ regē cui
tāta ē gl̄a d̄ carere 1 loco iustitie sue
d̄ iudic° palatio. Idē Rece. i p° di. q.
25 ē finis vniūsalis 6 p̄fecto et dero
tus vniūsi hāc oēs assignat Rect vbi
. 6. q̄ decor resultat ex varietate 1 gra
tate. nā sic Ciuitas nō ē iudic° ipsa
q̄ht iudic° palatia et domos 1 hui⁹ nisi
hāt muros 1 pathebula rec iustitia ē
p̄fecta sola i vniuersitate bonoz ip
vniūsi nō esset p̄fecta si nullū malū
eēt i mūdo 1 nullus reprobus eēt mal⁹
Ctr̄ Hugo sentit q̄ dic° illa Religiosa
1 sic pulcre exprimebat lac° i pathetico
sic Sacerdos pat⁹ i altari. 3° ē finis
p̄cipalis vt. p̄p̄a p̄fecto i gl̄a et
voluntas manē ipius Creatoris q̄ ex
ruasoē p̄cipaliter laudat deū vt sua iu
stitia 1 misericordia q̄m videt exercere
i dānatis 1 sto fine dānat reprobi
nā si oēs saluarēt 1 ritto appareret
gl̄a dei 1 laus 1 decor vt vniuersi
Et sic p̄p̄ p̄fecto q̄ois Deo an)

De p̄destinatē

Beatus quē elegisti 1 sumpsisti. Tertiū Mist⁹ Principale exposituī et pre
Destinatē Dē habitato. p q̄m Declaratē Motū Duū a Multis cu
riosis Vtr. Predestinatio Cogat
libertatē arbit⁹. Ad q̄d Ix. 6. Bo. i
2. di. 7. q. Debem⁹ Scire q. Dupl
ē genus futuroz p° Quedā ff fu
tura determinata q. s. huiusmodi determi
natā ordinē ad vnū finē sicut

Sunt effect⁹ p̄ cedentiby a corporibus celestibus
et ceteris rebus cuntis corporalibus ut ignis
ad calefaciendū ē q̄ nūcq̄ pōt facere oppos.
sic etiā est determinatus ortus solis respectu
sui occasus et similiter de aliis planetis 2 stellis. Que
dā aut̄ sūt futura nō determinata q̄ nō
habent causā determinatā magis ad unum
q̄ ad aliud. Et istud ē effectus p accidens 2 ȳ
gens. sicut dicit phūs 6. methaph. effectus
p accidens nō habet causā determinatā vt puta
q̄ homo fodiēte thesaurum inueniat thesaurum. vñ et
tho. 22. q. 95. dicit q̄ actus deprendentis
a voluntate hois 2 eius libero arbitrio sūt
indeterminati q̄ sūt ad oppositum quorum
q̄libet faciunt. nā aliquis homo loquit̄ potest
nō loqui bñ vel male. verū vel falsum
2 aliquis emendat potest nō emendare et se
emendare. 2 ē humilis vel superbus. castus vel
luxuriosus. 2 q̄ talis actus nō sūt determi
nati ideo deus ē ignorans 2 mutabilis.
Futura ergo determinata deus
nō solum prescit q̄ ē determinata et ne
cessitat. 6ş actus liberi arbitrii q̄ sūt ignorantes deus solū prescit q̄ nō cogit neq̄
determinat: Et hoc patet triplr.

Auctoritate. Ratione. 2. Exemplo.

p°. Deo q̄ libet arbitrij actus
q deus contingenter nō necessitate
t a p̄scē dei immutabiliter q
libet nostr̄. vñ dei eccla. p°. Si voluerit
2 audieritis me. bona terre comedetis
q̄si voluntis et me ad iracundiā p̄uocā
veritis gladius devorabit vos. i rec. dr
Deus Relqt homini i arbitrio positi sui vt
faciat q̄ nō q̄ velit suum bonum suum mali.
Apponat ignē 2 aquā ad quod q̄ vo
luerit porriget manū. 2°. patet exēplo
Defectus cā defectus effectus. e. cū ipsum
tus exē de. pe. et re. Quero ergo q̄ē causa
Coactus i creaturis voluntas aut voluntas
ad aliquid finē vt ignis ad calefactē
dū nūq̄d pōnis nō ē dei dispositio.

Sic. n. Premissa ē cā cognitois dei: Sic
determinatio dei ē cā coactois i creatis
ris: vbi g° nulla ē determinatio vbi
nulla ē necessitas ē actus liberi ar
bitrij nō ē determinati magis ad unū
q̄ ad aliud. 1. 6. bo. i 2. di. 37. assignat
de hoc alia ratio dicens. Diuina cognitio
nō dependet a re aliqua in rebus sed que
nouit sic modis sue veritatis 2 sūplex
ratione sue essētie nouit. Deus. n. nouit
sua q̄ sunt nūq̄ erunt nō in ipsis rebus sed
do. q̄ adhuc nō sūt. ē in sua essentia ipsi
rendo. vbi tāq̄ in speculo sua notitia
tia puta 2 futura in suo vltimo sūt & puta
ducit g° deus hoi facere q̄ q̄d voluit
q q̄q̄d fac̄ ingenter 2 voluntarie facit
2 sua q̄ho facit vel faciens ē deus in sua
incarcabili essentia videt. Cū g° deus
nō accipiat scientiā suā a rebus mutabilibus
ē ab essentia sua ignorabilis ē sua scia
ē infallibilis q̄ nus actus humanus sit
Mutabilis: 3° hoc patet exemplo
nali. Nā ponat̄ Magis⁹ speculū sup
Mare. ita ut cooperiat totā terrā sic
celū. Certū ē q̄ illo videbunt omnes
Naues trāseuntes p mare. quasi una
videbit sursū. Alia deorsū. Una po
sus oriet̄ alia occidente. Et tot
totū videbit in illo speculo: Nec ergo
quia necessitate violentia 2 casualiter fac̄
hoc speculū nauib⁹ ut magis vadant
ibi q̄ alibi. bñ vt patet: nulla pruina
q̄ nauis vadat sua q̄ voluntarie Mo
ueat. ab horis aut a ventis. Ad oppos
Sum⁹ i hoc modi respondo. 2 dicē co
gitatoes hominū 2 opationes nostras
ne vt mali videant in speculo diuine essē
tie: Ad 1m patet tho. q̄ sunt quedā pē
similitudines q̄ informabat ad videndū sta
bat Christus cū filijs i vēd. vel Mat
thei Videbis vnum 2 tres pulsum.

Vide de hac materia 1°. sen. di. de rebellione 2 scripsi.

De hac materia habetur tex. in 22. q. 4. c. n. dominator. 6. nō necessitate vbi ex hoc arguit q̄ nō habet arbitrium nō deus hoc sciens

aut Cras ista Moriet. i sic stabimus
e: Veru pastra Rusticj q hec audies
Dej filius debebatis timestare nec dum
illu. Aut filij qui ait: Rx. Saul. n.
Medio morte ej Rx. filij o rusticj
Cognito ipsius ej no fuit cu meor
bs sz i hermitas.

Secundu pulcru Du. e Ut sua Dei
sug istos actus liberi arbitrij Voluta
tios fec mutabiles vl immutabiles
Ad hoc. q. Rx. qda glo. sup illa xba
Ysa. 14. Dus ipe cogitauit De cogit
q e ponet i ptemnere: Dicit q tript
Dr ee sua Dei p e sua Consilia
Consiliatua stua hec fiat Data ab
reflexoria eterno i Consistorio Tri
Diffinitua. nitatis. q sic pulcre fac
tu minime q sic Decreuit q homo
ex libero sit huius gbz vl pena. i ppe
hoc sua Consiliu dr appellat. Sub hoc
officio Decreuit Deus Creat creaturas
rationz ioes hoies ad finem beatitudinis
p duplex Medium unu ex pte sug. s. p
Adiutoriu Ducine gre Aliud ex
pte hominz. s. p bonu usus liberi arbij
sz triste p'so i lu. d regi. pne. No pueit
ad finem n p medium debitum. i q2 volun
tas hois e libera et mutabilis. ppea i
codz officio determinatu e. q finem
veta sica i malo usu lib. arbitrij daret.
z hoc ofiz dei ordinatio seu sententia est
fallibilis i immutabilis ysa. 46. Consi
lium meum semp stabit i omes volumtas
mea fiet ps. Consiliu autem dei mutat

1 eternum.
2 a sua dr Iustlocutoria q fm Raymu
du z legistas e illa q no sup principa
li sz sup alios qstoth Iudex principiu
cae i finem emergentiby ofert. seu q

Infra litigiu dat. qut e de aliquo tepe
replendo vt recipiendo vl de dilatione
danda vt no vl pot dici Iudex loquendo
et Iust pes loquendo gferet sue sceptrum
sollemnitate: hoc no dico q sua Intentio
nutrea dei e illa q datur subditis
usus liberi arbi. i finem eius. et hac sua
dei diuina e Mutabilis na hac sua sua Mu
tat deus sm q mutat libz arbitrij i homis
vl i malu. i q hoc sit uerum gbat tript
p autem sacri doctoris 22. q. 4. c Immutabi
lis deus Idemq semp ipsius dei sua
na sua sicut sepe i sacris libris legit mutasse
promissa i q nua trapasse sententiam
ni sit i passibilis et immutabilis
Crebro tn et Iuramento legit et huius
q sacris extat ministeriu etia Mutasse adoptio
te Ambro. de pe. di. p. Notat deus Mu 22. q.
tat sua si ea nouis Mutat ultimo 4. nec
extat. 33. Si dixero impio Morte Mo
rieris i ille fecerit penam i peccato suo
fecerit Iustitiam et Iustitia vita vivet
i no Morietur 2o. ybat unica. noe Ha
dam post nec. de li. sup. 1. c. 3. Ex. di.
q ois Comminatus seu promissor dei
intellegit de st ei q debito i no absolute
de die franci May. i sic ofia. li. p. di
41. q sic e ponam q deus ipse aut
pheta sua mandat et dicit q ti es
Damnat i q sua dei sup te fiet Data
O fili noli diffidere q talis sua e Iust
locutoria i q detonata. Q. Deus
D fm bene qui ex Reuelatione diuina
q erat damnat i postea reuocauit sua
i saluat e. 17. Ione. 3. De Ninue
tis. cxl hmoi de ezechia Reg. ysa 38

4 Sedet ex i. d. c. Ingnutabilis. Iura na q dei e a seipo ordinata nullatenus quellet penitet
no ex do ordinator ei voluit i mutat sic. n. q Hyeremias dic Repete loquia adiusti gete
ra dicit q ingnia et tendere i destruia et euellia i. si pnia egerit gs illa i malo huo
ega et ego pnia i malo qd egerau et facere eis. Ibi, i dic ibi glo. alia Nineuitis
q q ingit tripli deu loq. s. gminando: gnoendo. i assendo q dic gminando i q
mino deus bn reuocat sz q dic assendo. s. diffinitue no reuocat. q no.

Salvar 2 petrū dānar dicit aliq
q nō q tuē diuina voluntas mutet
2 aliq velleat de nouo. qđ prius nolue
aliq q sic q gratiōse dānari nolebat 2 sic ab etno potuit fuda nō vīpbar etn 2 modo vī.
q ista effectus ab eterno habuit ipsentia

Tertia Sna Dei Dr. Diffinitiua: Si autē
q̄ris q sit deus. q̄ sm Raymū. Sna
Diffinitiua ē sm quā principalis q̄stio
finit et terminat. vt q fuē nequeat
poit q nt absolutoēm vt gdemnatoēm
finalē gtiuit. Deo dicit Doc. q sna
Diffinitiua dei. ē q dā finalis diffini
natio dei cū executōe gtuis etnā
glie vt eternā penā alicui? sm ei
gtiā meritez hoīs bonoz vt malorz
Et hec sna diffinitiua ē duplex. spā
lis. 2 et gnālis. p̄ma fit i puncto tis.
2a nō i fudicio vniūsali
tē totō mūdo. 2 de hac sna dicit
ēs doc. q ē mutabilis oio. q̄s 25.
di. c. Quales hē q̄sq egredit tales
in fudicio p̄sentab.

Tertia Principale Dns Circa hanc
materiā Cū deus i se sit nō mutabi
lis 2 sua voluntas sit inuariabilis: quō
pōt ee q sua sna 2 sua determinata 2
p̄destinatio i suo effectu put respicit in
tue. sit Mutabilis et variabilis p̄z
q Mutat libz arbitiū i bonū vt in ca
lo Ad hoc dns. Rx. Magr Guill. de
Arra i p°. di. q. Cū quē ētrū dr
sit Mutabilis i agendo et velle. q dupr
ē Actus ei? vz intrinsecus i se sicut
ira i effectu nā i solo se deus effectus vz
lucē 2 illuminare. Lucē ē actus
mus i se sue intrinsecus. illuminare
effectus sunt cū sue extrinsecus hoc dē
p̄z d igne. Omne igit qđ dr nō agere
fit agens et volens. actiōe p° modo dā
mutat nec nō vī si sol dr nō lucere nec
fierent lucē nec nō esset mutat? sz nō
nec nō est mutat? si de 2° nō actiōe
p nō agere fierent agens actiōe 2° nō

vel hoc in divisem/ a extrinseca.

Vel dicet dupr ē actus voluntatis
extrinsecus q dr ad aliud. extrinsecus
. vel quia q dr actus i pati quo ad p^m
dicet mutari scip? vellet vnū 2
postea nollet. vel deus nō mutat

dā vī si sol dr nō illuminare fiat
illuminās nō nisi mutat^r q 2 si nō sit
illuminabile nō illuminat nulla mu
tatiōe i se fīa p̄z i illuminabili tāta
ex^r. Sol illuminat domū q̄ tenet fene
stras aptas: 2 nō illuminat domū eā
dē nē tenet fenestras clausas. Ista mutā
tio nō ē i sole. p̄z i domo. Sic i ppo
sito Creare ē agere i effectū 2 ideo
si deus dr nō Creante fit creās nō
ē Mutat? ipe nā sic ab etno stabiliuit
p̄z simplr mutatio ē i creatura. Si
aut dr nō volente creare fierent vo
lens creare tūc nūc esset Mutat? q2
velle ē actus extrinsecus. verū tñ
q2 difficile videt^r ad intelligēdū quō
sm ie sui Mutatiōe sit factus dr nō
Creāte creās ponō exp^a sm hoc. nā
ponat q ego velle hodie fenestrā
ꝓponere i mēte mea hinc ad annū
facē vnū palatiū hoc ordine q primo
per intendo facē vnā p̄tē. alio die
aliā et sucessiue totā domū deinde
pingē et ornare: Deinde fugē 2 immu
tabilē p̄manā i tali mea voluntate
et a tempore pueo optimi velle vsq^q ad
finē p̄ā operi nō mutet^r mea voluntas
nec et opando q̄ opat: sz solū manēs
nec q̄ mutabilis p̄t: sz si solo volū
tate p deū oīa possim facē certe de
nō prius facēte palatiū fieri possūs
sine aliq mutatiōe. Si ergo esset totus meus
volūtas. Sic deus simplr ē. Certū
ē q sm aliq mei Mutatiōe i fieri.
Sic p oīa ē sm deo q ab eterno disposuit
creare: q̄q̄s ea creat i mē de
et q hoc sit verū q deus nō mutet^r.

Mutatio
fit i deo
i creatura

Secunda dis
i 2° sent.

trapl̃ ꝓbo. p° R° ē. Dico. n. q dato q
effectus dei sit Mutabiles ipe nũq
Mutat. Dic ꝓtis. 8. Jn mouẽtib et
Motis ē deuenit ad vnũ ꝓmptum
vt ad aliqd p̃m mouẽs ĩmobile q ut
aut ibi aeterno: q q d mouet ab alio mo
uet. Ponet veniat ad illud p̃mũ
mobile vt̃ p̃mũ mouẽs mouebit
eũq ꝓssus ĩ ĩfinitũ. ex q d ꝓtis ꝓ
ferebatur q ois mouẽs aut motu le
cali aut motu augmẽtatiuo aut di
minutiuo. aut motu alteratiuo ꝙ ty re
laxatiue vl frigiditate. dic. n. Aristo.
Mouet aut oe qd mouet aut ꝙ
ꝑz aut ꝙm quãtitate aut ꝙ ty ubi
tẽ aut ꝙ ty qd obiectũ aut ista ĩste
riora mouet. a corporib superiorib
celestib. Corpora ẽ celestia mouẽt
eũ suus orbis vt ꝑtes Sperẽ vo
vt ali mouet ab ĩtelligẽtia ꝙ ty phi
losophus i theolo. Jntelligẽtie ẽ ap°
Motor. s. dco q ẽ ꝙ cũ. ergo a ne
mine mouet. q sic erit ꝓssus in
ĩfinitũ. 2° ꝓbat aute nã aut
p° p̃m. aut. p̃mus Motor ẽ ĩmobi
lis ꝙ se ꝙm ꝑstantiã. tũ ꝙm effectũ
dr̃ Mouere. sc̃ tho. p̃a ꝙ. sũ. q. 19
ar. 7. i cor. q. q dic q voluntas dei
ẽ oio ĩmutabilis. i Boe i. 3. d ꝑso
o q ꝑpetua. mũ. roe. gub. rc. et
ꝑdit o tabilis q mouẽs dr̃ anima mo
uet. | tẽ ꝑpetua. Dic Ego Deus et
nõ mutor. ‖ 3° ꝓbat̃ Similiter
dic. s. Fortune. Dico ñ o ꝓ mu
q d Mutabilitas fortune certe mul.
et tũ ꝑsuq ꝓmanet ĩ sua ꝑtabilitate
ꝑ duras qua stabilitatẽ hñt duo q ĩ sta
biles ĩ sua mutabilitate. puta t̃ ex
illis mulieris que vndes fortunã ro
tã deputã i certa maioꝛi: et q vn
cus erat i fundo fortune ꝑ partes
tatis. Aut fortune quar nõ ꝑtas
regulã tuã q nõ ꝓmanes mltotipo
re stabilis quãtes i alto loco pos. q tũ
illo ãno mutatꝰ ẽ q nir cuq fuq
ẽ magnus ꝑz nõ ampli9 recogitauit
illa mulier q fortuna erit ĩstabilis
q̃n habat q volunt: ꝑz postea pau
ꝑtent i ꝓsperitate i ꝙbꝰ dñs ꝑtrũ
ruinã sunt posuit. nũ nobis sibi ofi
der̃ o tu q stas i alto loco. Audi
ouẽ i li. de trist. Passibꝰ ambiguꝰ
fortuna volubilis erunt: ꝓmunt
q nullo certa manẽtia loco. ꝑz nõ
leta manet nõ vultus sumit ater
bos. et tuq ꝙstas i lenitate sua
ẽ. Nõ sic ẽ d̃ dco. q semꝙ ma
net mo et codẽ nõ i nũ q mutat
eũ solus posset dici ꝑmutabilitate. Ex
hijs dictis patet clare q Predestina
tio mea tota posita ẽ i potestate no
stra et sibi Rex ybatio et q ipe li
beralissimus deus nullo modo neces
tamur nos nec ad bonũ nec ad malũ
ob quã cuq. dato q ois. q. thovi
angelorꝫ et oes sci. ẽ. Deinde bta
virgo ac ẽ xp̃s Descenderent ad ali
quẽ magnũ peccatorẽ et oes durent
o miser tu es dãnaꝫ Dico q tales
ex hoc nõ dz male agere ꝑz potius
ꝑz potiꝰ tuc debet /ꝙque penitere
quousq; viuit. et si nõ deberet minꝰ

De ꝑdestinatois gr̃ge ⁊ libertate

nisi una hora ¶ Et rō ē q̃ ille ꝑdita hora mutat⁹ ch̃ malo ad bonū ⁊ ab amor mūdi et carnis ad amorē dei ⁊ veritatē. ꝙ Christo Mutuꝫ deus dādo sibi graz̃ ī ꝑnti et remissorz̃ oīm suoꝝ peatorꝝ ꝙ et postea vitā eternā ¶ Et quō ḋ ista mutatio ē ḋ malo ad bonū Mutat⁹ igit̃ batio et sua Dānatois ꝙbat⁹ Multiplr. vz. ꝑ° ccc. 15. Paul

A ucto ritate ⁊ Ratiõe ⁊ exemplo.

ab initio ꝙstituit homi et reliqt eū ī manu ꝓsilij sui: ste q̃ dicit 33. Si ipse cōdidit ꝑncipiū ⁊ ꝓpter ꝓpriā ⁊ iustitiā ⁊ iniq̃tatē suaz̃ quas opat⁹ est nō remordabō. vita vnuꝫ ⁊ nō alio rū q̃ nolo mortē peccatoris. ꝟ magis vt gutat et viuat: Deutrō. xxi. Ecce ꝓpono ī cōspectu vrō hodie benedictionē ⁊ maledictionē. benedictionē si obedieritis mādatis dñi dei vri q̃ ego hodie ꝓpono vobis. Maledictionē si nō obedieritis mandatis dñi dei vri. Hyero. ī. q. no. ⁊ re. te. Deus vult ꝙ sorte omnes Creatur ⁊ dat arbitrij libertatem vt faciat vnusq̃sq̃ q̃d vult bonū siue malū. ¶ 2° ꝙbat trip°. rōe. xz. rōe. Remuneratois: 2° rōe. Negunctatois. 3° rōe. Causatois ¶ ꝑ° rōe Remuneratois Nā si deus homi nō tribuet sua ꝑmia Nullus rectus q̃ magis bō faceret ret dignas remuneratōe. nā 2. 2. q. clxxxiii. dic ꝓphe q̃ honor ē ꝓmiū virtutis ꝟ dec nūq̃ opato contra pot deū virtuosa erute nō q̃ erunt libera voluntate ⁊ voluntas ē cā oīs virtutis ⁊ meriti ⁊ ꝙ q̃s ꝓmij nō ꝓtis 3. xxiii. dic virtus ē habitus electiuus bi q°

libꝫ arbꝫ nostrū nō erit liberū nr̃ electo nā libera nr̃ ꝙ q̃s virtus ⁊ ꝙ q̃s nr̃ bonū opus meret⁹ laudē nec ꝓmiū ꝑ° etn. Necessitas nō meret⁹ neq̃ laudē neq̃ vituperiū. O peccator si cogeret⁹ ad malū nō esset iustus 23. q. q. c. nabuco. Vasis fre nūq̃ deus redderet ītegrū nisi ꝓtinus īueniret⁹ homo hūt peccatū. frustra et esset oīa ꝓcepta ꝙsilia leges cōminatōes. ꝙmissiones ꝙclusio igit̃ q̃ nulla esset remuneratio

¶ 2° rō argumēt⁹ ꝓ maiori q. topuꝫ sic. q° minus vlt⁹ si mag̃ solicitum nō cogit scolares suos ad studendum multo minus ad ludendū: ste si nr̃ nō cogit sbditū suū ad se honorā dū multo minus ad se vituperandū sic si deꝰ nō cogit liberū arbꝫ. ad bonū opandum multo minus ad malū imo si deus vellet aliquo modo necessitare liberū arbꝫ necessitaret eū ad bonū ⁊ nullo modo ad malū q̃d ꝙbat multis rationibꝫ

¶ ꝑ° rōe bonitatis fūdā. ponit dio. ⁊ dicit. Optimi agentis est optimus effectus ꝛcu ere. q°. de optima ingrite q̃ produxit optimū vnū ⁊ q°. nā bus ē imutabilis bonus nō pōt malū aliq̃d facere: ꝟ deꝰ ē huiusmodi. si igit̃ ingrit liberū arbꝫ. esset cā tot malorū. ¶ Ista rō est ē fmus

Sc. virtū et peccī ē actus voluntat

2 rō

Ista rō. sc. de bonū optimū.

lutatis fūdamētū ponit scō. ī ꝑ°. di. q. di. cit. Ordinata voluntas principalis appetit finē. q̃ finis est optimū: ste regula nālis est q̃ voluntas ordinata magis vult finē ꝑ se ⁊ ꝑ fratrē ꝙ finē ꝑ accidens ⁊ ꝑ fratrē. Nūc igit̃ q̃s est finis ꝑ se ipsius hois? o dulcis Creator mundi ad quē finem Creasti homīm Certe ad finē beatitudis ⁊ ad possidendū suū bō. vt dicat dicit Magr ī. 2. di. ꝑ°. Nūq̃

.n. natus esset hō ī hoc mūdo nisi ad finē
bistitudūz actus sterit z hec ē volūtas dei
antecedēs ꝙ ōem creaturā rōalez vult sal
vā fieri. Damnatio aūt ē finis ꝙ accedis
et desistimus Si ergo Deus ei⁹ volūtas
ē ordinatissima vellet agrē libz rebz. ma
gis cogeret ad bonū q3 ad malū. Tertia rō
Cooperatiz. deus .n. stimꝰ cogat ad bonum
ꝙ serpm interrnis ispiratiōb⁹ ꝙ graz suaz
ꝙ angelos suos. ꝙ ꝓphetas suos. ō dūr
tu ꝑcipis bonū et malū plubes sē p3 per
totum testamētū. p3 Declina a malo. z fac
bonū Osee. 13. ꝙ dextra tua ispl. ep nu
cero aspidū tuū. 4a dr rō charitatis
fūdamētū ponit ame. dr caus dīs cā diligit
ecclīam suā. Deus ē cā quā pater et mūs
diligit filiū suū que ꝓsupposito cū oēs
simt sngr filij dei et creatur⁹ dī. p3
gg. Scitote qm dō ipe est deus qui fecit
nos et nō ipi nos. ꝓpt⁹ damat ad crea
turā rōalez Jer. 12. In charitate ppetua
dilexi. cō dilexi te attraxi te miserās
tui. Ibro dicit doc. q diligēs aliquā crea
turā ē velle ei bonū et cō deus gaudet
de bono nro. z dolet de malo. luc. 19.
Videns civitatē flevit sup eā.

Extra cā ꝓncipalis ē ostendē libertas
ꝓdestinatiōis dr causalitatis fūdamēt⁹ ponit
ps 2. ꝑhibr dr. quotēs cōmeg aliqs et
festus ꝓcedit a duabz causis quarum
una ē vniuersalis et necessaria altera
vero ꝓticularis et ctingens semp effectū
ē ctingēs ergo logica nā gētō sequitur
ex ꝓmissis quarū una ē vniuersalis
et necessaria altera vero ꝓticularis
et ctingens q3 gētō sequit nāz Minores
ꝓmisse ex⁹ et ī nālibz nre. 2. phi. Sol
et homo generāt hominē Sol cā vni⁹

homo cā vniuersalis: ꝓticularis. Ad ꝓpo
situm meū nō cōtrs. Ad vltāz ꝓdestina
tionē dr ocurrit causa. quarū una
ē vni⁹ et altera puta deus Altera
vero ꝓticularis et ctingens. pu. lube
cū rebz. Idco effectus ꝓdestinatiōis z
salus vna ē ctingens z si ctingens nō
necā Idco libz rebz nō cogit ad salu
tē g⁹ multo minus ad dānationē. hoc
ostenditur ꝓ sacrā decretū 23. q. 4. c dūs
placet: Quis nesciat hominē nisi
Merito bone voluntatis saluū. et
3° plat⁹ ex⁹. ꝓtās Selec. z ad illos se
cundū ī vita premiū aut ꝑ spūalī
Revelatiōē fuit q erat dānand: qui
ē tale lege ī vita premiū q, qd dānand. pē
mens ī hōne habebat discipulū sibi
bonū qui ꝓsternebat ī via spūali q
ꝓstigiū tr diabolo fuit ē negligēs sup eū
et nesciens qua ꝑ misit deus angelū suū
pēs chare. Discipli tuus malus ē ad ī
nand. q3 audiens S. pē tristis effectus
suū discipulū cuitabat Vidēs aut dis
cipulus magistrū suū q3 moriē se fugā
tem Miserat ē z ꝑ aut cui pē mag.mor
Discipulū tuū sic fugis. Ille. S. Lauri
tio dō sugio fili q3 dānari ex⁹ pt
tua peccā vt angelꝰ mihi nuntiauit
quo audito juvenis genuflexo apud
Jam pitm dix culpā sua omiz peccato
rū z malicie. z humiliat ei ostēd⁹ est
peccā sua et rogauit patrē vt sibi
ederet ad deū ꝙ ro ut salutē tēpl
qd ꝑ restabat vivere virtuose z ꝑfi
cere postea deus voluntatē suā: et leuit

tis oculis ⁊ ore dix̄t O amabilis creator o redemptor meus q̄ p̄ sanguinē tuū revelasti dānatorū sortē: vnū peto q̄ saltē dū vnio mi gradas vt dū vnus hic nudo vnā sim tuū būplacitū ⁊ sic q̄ sono me sanctum: ⁊ hoc ille audiens dimittēs ora vitra ibono p̄sumpsit tribus actis x̄p̄o amīt mōrē cū confessū p̄sonali de celo discēdēs ad illū suscepit hylā vnā dicit o fili mi scias me Dimisisse te ad sternū mittē tua peccata ⁊ q̄m vidi te humiliatū et relegisse peccā libi q̄ certū te facio q̄ si bono p̄seueraueris q̄ suscepisti nūq̄ dā habens et nostro tibi meo gratiā ⁊ p̄mittā p̄dicare te ad mūdū gratiā. et q̄ p̄z. resoluto dubio cum

Permiz hmōi scīs

Ille magnus doctor sc̄s dr̄ p̄as q̄ vnus homo cum datus est penas colibet ⁊ oculos aq̄ ⁊ lacrimando ⁊ p̄ces mundi venit ro ideoq̄ vidit vnū hoiem cū baculo pontificis mīt ⁊ dimissis vnus poplitis exiit ⁊ alij submersus. q̄d segnis misit ad mīam. amplius venit iquādā cimiterū meū ⁊ inuenit locū famosissimū q̄ ordinauit communis mōz ⁊ oēs p̄latis principes ⁊ barones ⁊ oēs vsq̄ ad ifimū vocauit ⁊ p̄mittā effectum offouē dimisit ⁊ clamauit ad sit fures locū. q̄ inde in ad mīam. vltra. videns malicā ex dāos portans ol-

mellos ⁊ risuo alio sua⁹ vnus nomīt viatiū alio. nō misi ad mīam. necnō. volans ⁊ nauig aer igne obuiū luna mer. v. solis. ma. io. sat fir. crist. cap. ⁊ iuenit spūs iuuse p̄ioriā ⁊ solaciū est p̄hiū macomiū. ⁊ vnū abu victoriā ⁊ q̄d ire misit ad mīam. Et ideo bn̄ p̄fs locus ē pp admīam ⁊ pauls hoc videns ait ⁊ alter rndo dicitur ⁊ Et ideo. nō sum sufficiens

de p̄destinatione

pone p̄rabolā de Rege vn federico rdeūdo de mediolano. q̄n a Rege catholico fuerat expulsi da irahit imīr ad Regē francoy ⁊ opposuit de cā p̄destinatiōis vnus dixit q̄d sit p̄destinatio. alij oppinabāt cum Rosolatione. tertius. cā ⁊ oīa hic mutat in principio hmōi mē. ⁊ oīa ista fuit i parisius

De Conuersõe peccõr

Hyerus ale Jherusalẽ querer ad dñ deũ tuũ.

Gaudiũ erit ī celo sup uno pec catore pniaz agente. luc. xi. Vt peccatores animent ad pniaz vndem⁹ dr trip⁹. gaudio. ez

Gaudiũ erit ī celo diuine ẽt.

Gaudiuz erit ī celo beate ẽtati

Gaudiũ erit ī celo humanã fragilitati.

PRmo dicit q de gñsõe peccatõr gaudiũ erit ī celo diuine ẽt. s. ẽssime Trinitati. Nã p⁹ gaudet pr̃ etẽ nus trip⁹. gaudio ez. gaudio pniali gaudio materiali. gaudio gñali. Gaudet ergõ p⁹ gaudio gñali fudaz post ps. 9⁹ psalm. dicẽs oĩs actibz dilignt op⁹ suũ z ex ipm magis diligit qz dilig gat ab ope ps. d. pueꝛbiꝝ xv filioz: et videm⁹ q vnus artifex cũ facit aliq⁹ opus qd ap oculos gspectũ pulchꝛm cũ et laudat. ee dignũ gaudet nutriz: ip⁹. hem⁹ d themistocle cui cũ dicꝛ ẽt de quo cãtu hꝛet manus solutũ. Rx. d eo ī q⁹ magis apte laudes sue conuenit. Sz ipe erat filo mundi⁹ cui nõ gubernabãt lin des. nã scripꝛ dic Rogi seruloz ĩmõ tales z ĩrrisibiles solidos hoĩd et gsa. Sz cũ Deus vt dic ps oĩa q̃cũqz voluit fecit ī celo z ī terra z sit pfectissima vt dr gen p⁹ vidit deus cũcta q fecerat et erant valde bona z ipi soli gubernãt laudes q vt dic aug⁹ ī psmo. cũ quecũqz fecit deus laudat deũ ergõ deus laudat ī cteris opib suis vñ dic. ps laudate dñm de celis omnes agli ei⁹ suis. vñ nõ dr Rubꝛ ī c. di 47. nubi tho. di. 40. q opa dei dicũtur ī triplici differẽtia vel ī opus creatõis: iustifi catõis et glificatõis q̃libet tñ qz ad ista reducꝛ ergõ ipsũ z q hoc sit merito aliq

augꝰ li. 9 sup. z hoc ī p⁹ssũ dicꝰ. q ad ordinẽ omnis pulchꝛ pueꝛbi pueꝛ ipsũ mũdũ vel vtꝛ mũdus pueꝛ cõtũ et ꝛsponsiõnã dei. d ipis qñ dr.

breuiter videam⁹. p⁹ dr aliq⁹ magnus op⁹ tñ ad modũ agẽdi z sic dr magnũ op⁹ creatõis nõ op⁹ dei ī hoc exercet aliq co co q d nihil cõtra fert ee ẽ maius qz iustificatio sue dimia. z. ssũ Ratio q iustificato p̃supponit creatoꝛ creato nẽ. 2⁹ dr aliq⁹ magnũ opus pp magnitudinẽ vel q⁹ fit z sic hoc maius ẽ opus iustificatõis impij qz creatõis ad bonũ eternũ diuinũ finẽ p̃ordinat qz creatio celi et terre q terminat ad bonũ nature mutabile et cõ cr aug⁹ di xpfect Maius ẽ vt ego ipse qz fit iustꝰ qz creare celũ et terrã qz rem assignãs dicẽ Celũ. z. et terra trãsibũt p̃ destinatõz autẽ salus z iustificatio fiũ nutꝰ. Est ratio nõ quia creatõe celi et terre deo nihil resistebat. Sz iustificatõe impij hoĩ q nos sepe stpa⁹ resistimus volumꝰ trego vt claudam⁹ aures ad vocẽ dei vocãtis vel. d. ysoc. z. ego sto ad hostiũ pulso etc. Sz nos nobis q totus celũ et sps sanctus ī corde nro pulsat z nobis ꝑcurꝝ. nã ut verũ fa tear nihil mihi modo magis displi cet qz sps sanctus nõ cõpiasse q⁹ tot nãz veniebat ad me ego illũ expelle bã. Sz Rx aliq⁹ dicit Deus nõ venit ad me nec calefacit cor meũ qz si sentirẽ ī alaz meũ ego obedirẽ ei: Di cit thobo. q tñ deus dr pulsare ostiũ q̃ny z tñ qñ dicit p̃ ī sperat vt dimittat petrõ et sanet bona tua deus veniat te ꝛuisat d hostiũ. vñ bñ tho. ī p⁹. 2. q. cxiij arti. 2⁹. dr Est. n. iste gus et ostium meum iustificatoris vt deo reuocãte interius aliq⁹ ho gustet ad deũ. p⁹. n. gusũ ipsa fructa postea dimit

Opus dr magnũ 2⁹ uel quanto ad modũ agendi, vel quantũ ad effectũ: Ad modũ q̃ dr: dũ, uiri et huiusmõi medici, facit aliquod opus: sicuti dr medico: quando aliquis infirmus sanat cũ facili medicina: dicimus: È stato una gran cura, un gran medicare: non così a Siena ne fu maravigliosa: ma il modo: 2⁹ quantũ ad effectũ: come fattore faceva una bella figura: fiorentini: una bellissima opera, diciamo ch'è una grande opera: ma essa

ad ꝓfectū vñ dr de pe. di. 2. dr Nemo
expēte fit fūmus ꝑz 2 minimus gdz
ꝛobat ut ad maiora ꝓueat ‖ ꝓz
grauī sit op' ꝰsuetudinarij ope ornatū ꝑ
bet suū. Melius ē gra qz pura natura
Nā ꝑ nāz Angeli st nobiliores aīa corpore
Unde b. Maria ꝓmeruit stare ꝑz ꝑ gram
Corp' Marie ē nobilio angelo i puris
nālib: Nā 2 sm gra ē ap deū qz ꝑ nā
lia reputat cū sit i peccō. vñ dic
frā sup Ioh. i trac. de gra quar 2 po
nens ibi splendores solis 2 stellarum
plus splendet gra: qz nā i suo ñ/genere
nā 2o nālia sunt splēdida luminosa
certe nemo 2 tñ ad gram mallet ē turpis
cū sit sm dei gram: hmōi aug. sup Io. tract
oculi manus sit ālis iustus certe qz
ipos iustificare certe si equalis est
utriusqz potētie hoc tñ ē maioris Mi
chaudet/o tu ꝓsbiter o tu gstes vide
ꝑz bonū sit nos ad deū dirigere tres
libo qz esse 2 ee. 2 ee qz malū illas sēa
dilexit: Rndeo ad ꝓpositum,
gcludo 2 cū gñio ad deū peccatos et
ipsi ꝓsternatos fit vnū de maioribz
ofiby 2 nobilio 2 gaudet deus gne
do magno sic gaudet de oib; ofiby sanc.
2o gaudet deus gaudio pnāli nos
oīs sunt filij dei voc nāles 2 rdēptos
sāl 7. Nolite timere vos pusillus
terrā qz mus ē pr vr 2 c i relec. Io.
3o. Dedit eis ptatem filios dei fieri. no
2 re. merito g' ysc deus ꝓpter beatri
nālē: vñ mag' dic Dilexit ē genus
ꝑz ꝑ genus ē creatū. Sic igr bonus
pr gaudet de reparatōe filij sui. vt dr
Luc. 15. Gaudete qz ps meus iuenit
2 mortuus ē mortuus erat 2 revixit
Ezech 37 de ossibz aridis 2c. c. 4 audies mulierē
filij ad ecclesiā offendes pedib; meis

2 data manu pueri: occurrit filio suo re
cipit. obuiā et suscipit illū amplexus suis
2 osculat ē. Sic ꝓtē deus buccas pec
catori mittit ad st ꝑ pnāz vt ipē possit
parabo. d. filio pdigo. Luc 15. quē cum
pē vidisset a longe vidente misericordia
motus osculat ē eū vbi hyero. scribes
ad damasū papā sic ut d. filio pdigo: Per
care 3ō vere penitēs itelligē iste filius
pdig' quē cū a longe. vidisset pē miseri
cordia motus occurrit illi cadēti ꝑz sup
collū illius osculat ē eū mutat illi ipse
mut nō tristē vultū aut turbatē
facē ostēdit. n ē asperus/tristis ꝑz
ꝑz letāt in domū cū introducit assist/
ꝑz fert ei vestimētū et multū gaudet
sollēne ꝓparant conuiuiū ē domus ꝛc ꝑfecit qz vnus auth
filiū mortuū ꝛdidit. ꝑ quid itelligim/
scriptura q̄ deus se gratiosū
ꝑz ꝛhibet Ille vere nā quo
mor 2 affectuē ꝓtēdit adeo. mor
mulier amor virtutum. l. cū furio
C. d' cura furio
fi. ff. de ritu n
rē ꝑ 2 ꝑz gaudet deus q̄ filius ꝑ
dit 2 ꝑ ꝑ 2 ꝑz. Nā mr ē q̄ certo ꝑz
2 ꝑnt certa oī certitudē i l. q2 ff. de
ꝑr tuis vocā. l. filiū dissimus ff ꝑ hoc
q̄ ꝑ sm vsum fori 2 nō quāto magis
ē certa d vr amata tāto plus dilexit ꝑz ꝑz.
2o vōc ꝓsuetudinis q2 mr maiorē ꝓpensionē
tudinē trahit cū filio ꝑz ꝑz. nā ꝑz. a ꝑz
ceptois sue. i vēbr. ipm bt 2 posten i breuiario

hic vō pnōdā i ꝑ
3. q 3. Mater cō
fert et resuscitauit
mortuū.

et postre rōm ipō stūm nūnet: 3° rōe
Nutcitus qz illū dulcter nutrit rnutrit
& rnus nutritre supportat. qs possz rnferre
quot cruciat et labores supportat matē
& filio: vñ hyero. & bonor pñtū ign
q dspā nūcior nutrimūtr et timer /n
fātē dulcor /nuitcas quas nutritoris affict
d sus pabulo sumit qd rnbos ī matr cōstr
tos & fēmineos mamatr ep mēbr lasteū
solūt ī sanū rnalcdas liquido
spor & fluēt Cogente natura sumūt
/fantes & matre qd bibat rdēte nō na
tō hoc sibi cūctis labūs elaborat qd sit
nōē mordēr hīr dle. rAmbro. ign
sup lucā Si pauers matē nō rddesti
ri cruciatq quos & tr passa ē nō labores
qbte gestauit nō q tibi ministrant ali
mēta. o filī ingratissīm rsceleste quar nō
dilexi mūm tuā nō re nūr ē magis rspice
filiol & pr l. p^ C. de cadu. tollē. nā nūr
ipm d cōsulat vestē aptat cōponit crines
cultū adhibet pallū aūat priuatq nasite
gnū cūctis magis ordes ostent re ē absente
stūm rogitat de ro dr. o dulcissīma nalogiā
da. plāgit suspirat rnō rnitt blādit
vl q rat qd sibi placeat: Sic deus nr
ūno logue magis dilexit q nūr q
arnore eterno rnūq dilexit alq
monēto nos dilexit sic ignis q stūm
audet vīr ysa. q9. ign nāqd pōt obli
uīsi mulier infātulī sui vt nō misert
filio uteri sui. rsi illa oblita fuit ego nō
obliuiscar tui. ecce cūm ūnā. nares dissipā
te. & vel mulieres suffocātis filios.
ff trgēdia vereūdā. sua Zeu q^t bodie
mires crudeliores st bestijs & d^ris nō
logūtr deus: & grāle mires q nō st be
stijs mat filios suos. vñ nārat va
le. plutar. rpha. de strage ap cānos
vb. mitte romas iteracrūt mulieres q
dā vīr venīte de bello interrogauit
nāqd filius nos? vnut. & nō. & lūcas q

vñ m^t. dīc x° ps cū mansit ī templo quater tres i
ego dolētis q rebar q te

sic pasce matē suā
moriēte.

nisi nigrā cupiā ego videri ami.

pcores

rdicit plutarch q post mūtē romul d' alla dea
trusiā vīr ap cānas mulieres veniens hu
mānā effigiē ostens suis rebus d mirā rq rbq
mūtē vt cūctes stupefacta q mulier mortua ps

Obiit q ī ceptū ſ̄ plorādo dicēs heu
me miserā quā sic plāgītē stupefactī
reduēs solatauit d cruce miserē tātū est
gauisa q rndet mortua hec a portoq
ārā me a ē gaudiū ap deū d mysteriū tm

2° gaudet virginit dei filius & gūsē
peccatrīs. rnapet. n. rpē trepō gaudiū rz.
gaudiū feriale. gaudiū sponsale gaudiū
trinitatis. p° gaudiū feriale nā toy dei filius
vt hoiem q humanā nāz vlessimā r^a dui
nitatis orbi opulauit vt hoiem deificaret
z dei filios faceret z suos fres nūt dū
apo. nō verē nos fres suos appellare
si ign p acquīdatur hoc sunt q oīa pcta
nra tulit ī corpore suo. l. primus petroz vt
dē epistas ver dignoris nri rpe porta
vit z nostē verbissima rstulit: ff ni
mū amicor certe qui rndet alias gdia
recepisse valde gaudet q illā ca gdi
tā recuperauit quā tātopē optauerat
& q illa redimēda p prīa dignitā dedit
vīr rpe post parabola de mulier q gdi
tā dragmā. l. gēmā recuperauit q quo
cat vicinas rgaudet. & magis opto
d nra q est soror sua: & te dea
gratissima cū solicitudē repedisti
z suscepisti diaboli sotietē ad tua da
natiōm: & surge ergo z vade ad fratē tuū
q te expectat: 2° gaudet gaudio
Maritali q rpōs ē sponsus aūt vt dr
ī augo. & vt sponsus ecclie. nā
amās nras tantū dilexit q eā & sponsā
assūpsit. vnuit ē nobīs ī diuīsibus z
p uisionatoē aīe. totā ligauit sibi
ps apost. p° haut nobīs ī pugnā suo
rexte nullo pōsus tm dilexit alequā spō
sam sic ipse nos. ō sic sponsus gau
deat sīgs nostra sponsā & resuscitatis
de suis rruptoē. nato magis ipse. g

magis ꝙm̃ dilexit. vñ ipe ad te clamat
Pueꝝ ℣ hymen. ℣ 13. c. vulgo dr
Si me dmiserit vxor sua et fuerit
ad virū alterū nūqd nō polluta ē mr
illa nūqd redibit ad ēū vlt. q. d. nō
Tu aūt fornicata es cū multis nichilo
minꝰ reverter ad me rego suscipiāte: ihoc
nō ē n ℣ magnū mori nā ipe dixit
Jo. 10. Ego sū pastor bonꝰ bonus mr̃ay
pono p ovibꝰ suis ipe ponit parabolā
de pastore q relict duas. 99. ut cēte
sanā pditā ingrat illa iuētr fuerit
gaudiū. ℣ Gaudet magis ℟ps de aīa ingra
ta ℣ prīcis. 11 3o gaudet de gaudio
temporali nā ℟ps mr alterū plus diligit
virt pueꝝ. et diabolū et mundū. mr ipe
Rp̃. i eccl. i terra. mr̃ principes homi
mūdi cōjurat simꝰ et hominibꝰ
Jesum xp̃m et nō meruit triumphare nisi
℣ vñ dicit apl. hinc. ſ. par. obe
dies ad mortē cr̃ ℣ p̃ qd deus exal
tauit illū et dedit illi nōm qd ē sup oē nōm
vt in nōe Jesu flect. mr̃ nō resurrexisset
dicit discipl. Datꝰ ē mi oīs potest i
cēlo et in terra. O dr̃ mihi et monasterii
rdo ad veniā ipso nūdo corde
Rp̃ ipe ℣ peccator lacr̃ pdidit. ptes
dies d'suo labore et paupte epdit
tōe et mortē et repulsam. ℣ Rx ℣ mr
p̃ lacr̃. Ordo qlr me ho erat gr̃ sette
ann dñi et erunt duo. ſ. fily aug. Ex
lacr̃ tua fide tua: et rogat hi volūt le
ssalle vñ ipe clamat adte di.
Vogli li sconfitti pensosi ad mi martyri
Alla bella ad mi simile Retracta
Quanti ho dolori p te pena et martyri
O pagrē mecco el mio dolor te adaptta
Che tanto più la sanitia mi sia stata
Quanto dal proposto mio mi stato sta

Dñs Albertus magnꝰ ℣ tres sunt mihi ꝙ ad annos
5 alcuna fuisse ℣ illa sola ovem̃ Bñdm ℣ si sola una

Vnda sō posto i ssi doglioso corte
℣ ℣ multi dolori nō trouo loco
A la mia corte nō mi ꝙforti
℣ nō veni ad ysolarmi un poco
Ad me tua gñsce e sedolce regnata
℣ tucti mi martyri reputo ad loco
Nō sei adūca ad visitarmi pregnata
Donami cōa mia tucta el tuo cor
℣ ℣ mio te pri ℣ cosa ornata.

Letro gaudet ꝙssmō q ē chari
tas mior. qz gaudet de veritate ℣
i q° ipe pōt et vult sua gēna ep evitē
et sic de gñsce. qz multoꝝ bonoꝝ ē i ad
versis dolēr et gaudet i ꝓsperis: sic dr
apl. gaudē cū gaudētib et flē cū flētib
vñ glo. sup i° apo. Nolite ꝙst contristare
spm̃ sanctū dei. Gaudet ꝓdossꝰ cū medet
cuꝝ itentū ipius et effectus desiderii
sui: et eo maxime gaudet qz iuenit
sibi habitaculū de q° pcr et diabolus
exivit: ste gaudet qz ipe dator grē et
Artifex tāto magis letat quāto magis
suas mercedes alis vendēs gratis se cognos
cit cui ꝙ nā da gaudiū ꝓmissō
℣ dator omniū bonoꝝ mroꝝ ne amabi
tas ingrans sua mala absorbeat.

IRca sconclū principale. nr. qz Gau
diū ē et pcrum pnāz ygne beate sotu
tat. ſ. Trib. p°. Gloſe virgiñ. 2° An
gelis. 3°. Sctis aiabꝰ. p°. ē gaudium
gloſe virginꝭ. Nā effectus charitatis est
vt quāto plus q̃s ht de charitate plus
gaudet de bono alterius ꝙ virgo maria
q̃ q° ē plena sup choros angelorū.
cor maioꝝ charitatis et delectois cū plurimū
gaudet de gñsce pcrois maioꝝ videlicet
cē deo iocūdi et nobis filyis sui paternum
frequentiꝰ pōt ꝙ pnāz ad sū replēs eius
gaudia cōsolat: 2° ē gaudiū angelorū

Cecta gaudet gaudio matris sue
& filio resuscitato. vide 5. p. tit.

IRca 3m. principale gaudium est in celo
humane fragilitati (cui magis placeas ista
tura capit) recta ut Mt 22 et 18. cum alijs
alijs locis: p. ingē gaudet vna ouecula 2o
gaudet tota ecca. Sp̄i igr gnsi gaudent
Nā o Mulier o ho dic mi pbasti me aliqs
qm fuisti gfitor? & sm̄ pro morte mortali qua
tū gaudiū est certe si tu pbasti vere o
gnosces q nullū maius e gaudiū vñ dr
6 cept. Scdra mia qi fugit gnimum
vñ vitte st maioris chuitat qs bona gsta
vñ puncty dicebat Ola mea bec e testimoū
gsue mea bz mercd q te nō cognoscia q
primo vl mihi pbasti nā mollis mesat dul
cedine q nō gustat: Alegrate mia pcra
tricē p ee gnta p ts tucto el padiso de
te si fr fista: o rst lo sposo tucta la sa
cte si fr fiesta sop la sposa di mio ora
may dovera ee la sposa de alegrezza
vacua cetra. Letar g mia qatuor
Deo p bnet tua gfessio q totus padisus
gaudet sup te. qr sperat ut sis cors
g sors et sposa & vtu q es i multiplicb
pcreatis evaluta qcar nō das tā hmi
gaudiū padiso Surge igr qr vocat te
dns Pastor Pastor humanus ut
iuuenē. te. Gaudet oes sc̄ qm̄ gsti mia
do qr videt sorty sua venisse & quas
ge surge: & gdter ad dñm. deū tuū.

nā tho. & bo. i 2. dr qr diuā q̄ ē gau
diū accidētale ipi angelis vz q quāto
plus gliant & saluātur tāto plus gaudet
angli pp charitatē qua hūt ad deū cui
honorē videt: & ad nās saluādas quas vi
dt d. yhc̄ ipe in christi visceribus sotiadas | tocy
gaudēt vn̄ sui qz videt nās angelicā nāam
q videbat ee perditā. Et sic gaudiuz
de diabolo sup gnsso ad pcm. vtoq; iferni
gaudet pp minuta | minuēdā: | tm̄ angli eq pp
maiz̄ charitatē: qcar igr sup diabolo q
videt p mercedē iferni. vñ aug d. de ciu
Diaboly letitia ē nra miseria cuius dānā ē
nra Redēptio: si igr vis gaudere diabolo
& placē deo rogas & dā gaudiū padiso &
i nro ihu illud agnū Petrū ad dnm
tuū p gliosum vñ dō xo Gaudiū erat
i celis ora angelis dei sup uno peccatore
penāz agēte. - 3o gaudiū erat sanctis
alijs q pp charitatē gaudēt de bono nro
& reparat ee qa exaltato nro qcūq
to plus aūt saluātur. tāto erit eoy maius
gdiū. Redeāt igr ad dñm ad dñm
deū tuū q te exposcit & ad oes angelos ipius
vñ. igt Deus. Currimus go nō possibus
corporis sz affectu dēsideriis & supplicatio
nib; qbz nos solū angelis sz angelis Creā
tor nos exposcit Exposcit nos deus
pr̄ tāq; filios & hēdes ut exaltet nos
sup ora sua exposcit nos dei fi
lios tāq; fres & coheredes ut secum
sic naturaliter & ptm sui sāguis deo
pcr offerat exposcit nos sponsos pr̄ si
de dei bonitas & bū gratie tāq; ab
eterno p̄destinati sum? nr̄ dūs q p̄
destinatoris sui vocat adoptiōs ergo q
nos ois celestis curia exposcit & desiderat
Desideremus & nos quāto possumus desi
derio. Gelle.

i spūs. sigl̄ nāt

Tolle malitiā fratis Joseph 2 corā | mundiā: 2 tolles pariter et dej dispēsatorem
2 q̄ i egypto p̄ salute omiū gesta sut. Si. n. Joseph a frib⁹ suis nō vēdit
sōniū pharaonis nō exponit: 2 nemo frumēta i horreis congregabit 2 pdet
cū finitimis regnis egypti tota: 2 erit ei⁹ stimē suo q̄us prius egyptū
ipaz nec i gredet: nemo nauē rubrū siccō pede trāsibit: nō dabit lex
i syna nec i deserto mānā 2 nemo terrā promissā ītrabit: Tolle Jude ḡd.
tredem: 2 tollet⁹ x̄ passionē: Si nō erit mors x̄ nr̄i nr̄a: nr̄a spes
nr̄a resurrō celebrem. Tolle astutiā diaboli: nec erit corona victorie
Certāt si desint pugnātes nō erit agones 2 victoria p̄mia nō
dabit⁹ nō solū igr̄ deus iudex adopt bonis ꝫ et malis: boni tamē
vasa sūt ad honorē malis nō ad ignominiā utraq; tri nr̄a

p̄ nō ex pte dñe bonitatis

p°. Hoc p̄ponat⁹ q̄z nichil ē p̄ sētiā p̄spicāt aliq̄s ꝫ divina bonitate. ꝫs nihil 2
hoc p̄mit ad divinā bonitatē q̄ ē suāpte natura

p̄ nō ex pte dñe Boyū seu pudētie
sue pudētie.

2°. Hoc electus q̄z sit nā ita rōe ꝫ duobus eligit ꝫ q̄d melius ē. ꝫs ex rigbatē
malos deus elegit mitia bona sit nō elegit ꝫ spūs nr̄os. ita dei ꝫ rigbat
malos pastores nr̄os. rōt. p̄mittit ois rō ad exercitiū bonoz. 2 hoc p̄mit
Melius ē ex dimitū: q̄ ꝫ bat ad suā pudētiā i q̄ bz attēdit ad bonū mundi 2 nō ad boz
nihil rō. p̄mittit

p̄ nō ex pte dñe q̄li

3°. Hoc ostēsionē. s. sue iustitie 2 nūc q̄z vnusq̄s vt dicit Mā
2 veritas: 2 hoc p̄mit ad suā gl̄iam sit gl̄a p̄sonis ē innumeris
bonis ita 2 p̄mis rigbus. vñ ex ista iustitia dei laudat i celis sūc in
p̄ nō ex pte dñe p̄sentis (nr̄is 2 futuris)

4°. Hoc Decoratōis seu p̄fectionis vnusq̄s q̄z vt dicit scriptā dei p̄fectio
sūt opa. ꝫs mūdi ē magis p̄fecta 2 decorus ex multe malos
vt dicit apl̄s. 2 domus regis sūt alia vasa ad decorē alia i ignominiā. vñ
sūt et i p̄fecta q̄ ostēsum iuste reposita magis claresc̄t nō. n.
ingrossarent bonū ni esset malū 2 unq̄ ni esset vtū 2 boni ni essent
mali.

p̄ nō ex pte humane arrogātie

5°. Hoc humiliatōis ut sāti p̄ humilitatē celū ascendent ꝫsiderātes sūt
et ita creatos ut nō sum⁹ merum⁹ boy grā dei gl̄az acquirent 2 si elevitent⁹
tiberum posse vult 2 nec hoīes cēsent arrogātes 2 ꝫ deum magis
nobiles si stent se ord. suū 2 celū ascēdere ꝛc. 2 nō possunt illos i
suo arbitrio 2 nōlunt illos erad⁹ immutabiles.

Dñe liberalitatis
Dñe sapē q̄ hoc p̄ p̄fectū.
Rōt omnū ex pte Dñe iustitie q̄ reddet bona malis
Dñe. ꝫ bone q̄ relinq̄t immutabilē pene pp̄ malos
Humane arrogātie.

Sermo de Reprobatione malorum

Multi sunt vocati pauci vero electi Mt 20. Quia ex tota massa humani generis. sm scripturas aliqui sit a deo ab eterno reprobati vdanati ad eternam damnacionem. pp eorum obstinacionem resistere vel. Aliq vero electi vpordinati ad vitam eternam et isti vocati predestinati. Ideo sepius solet queri a curiosis sapientibus mundi Quare Deus excecauit illos qs fecit vt eos damnados. et hoc dicunt qz videret eos melius fuisse illos eo non fecisse cum xps dicat de Juda Tradi tore. Vel hoc illi. q quia filius hominis tradet. Bonum erat si natus non fuisset ille. Item qz nullus prudens artifex poduceret opus suum qd ad debitum finem perducere non posset venire. sz debuit finus orator valens et bitudo etiam vate q° vel qz deus poduxit tales frustra cum tm ducat phs qz deus et nam nihil facit frustra. et no vel taleby p qz no debuisset orare malos. Ysi erat oes eo debet sedere pp infinitam dei mei ipe. n. dicit pbat qz deus no vult mortem peccatis sz vt conuertat et viuat: et vt dicit ape. Deus vult oes homines saluos fieri Sz Contra. istos et eiusmodi Mt 22. q dicit q in die iudicij finali Reprobi ibunt in supplicium eternum. et iusti in vitam eternam: Ad istam quem et Trip°. Rx sco. p°. Rx. Salomo et Paulus. dicentes q ista et qm ardua et inscrutabilis. et inuestigabiles se no debet fieri. Hec ps. p° v°. Judicia dei abyssus multa et inuestigabilia vie eius. 2° x°. Numquid inuenies. Tam magna et dei altitudo qz oculi eius iudicia sut abyssus multa et inuestigabilia vie eius. 3° Sapiat. Salom. Intellexi qz omnis opus dei nullam possit homo inuenire rationem eorum q fiunt sb sole. et quanto plus laborauit ad querendum tanto minus inuenit: Ista et dicit. Paulus. O altitudo diuitiarum sapientie et Qs. n nouit sensum dni aut qs consiliarius eius fuit. q. d. nullus. Ideo dicit Job. xi. Excelsior celo et et qd facies et profundior inferno et vnde cognoscis Hoc ps. cessauit intellectus mei qz et bassus et infirmus et pusillanimis q non est capax operis nature quanto magis operis dei. vnde aristo. 2. metaphi. dicit Intellectus mei se habet ad ea q sut manifestissima nature vt oculus ad lucem solis. vnde qrit aug° et ephesium quid est qz electrum argentum et ignis et lucidus et tm q eq d tangit fit nigrum quod et qz aqua expingui et tm in calore vnum accedit illud et colorem acquirunt et in egypto est fons aqua in q° fluvio accrescit non extinguit imo extrahit acenditur. q dicit qz nullum ferrum potest adamas rapere nisi sanguinea hirci imagines qz est ro qz trahit ferrum. Si ista sut occulta inuestigare magis intellectus quo potest intelligere fra dei De vno philosopho legit qz stetit 20 annis cum quo potuit pferre inuenire nam apes. si ego non possum scire nisi minima nec valde presumptuosum est dei fra inuestigare taleby cuncti sic illis q voluerunt edificare turrim vsq in celum qz scire dei et presumere et heresi. dicunt et naturales qz si pupilla claritatis solis nimium exponit. vel ignis pp nimium lumen efficit luscus et cetus qz 2° et ana dr qz exterius sensibile corrumpit sensum. Ideo.

Archidiaconus regis.
2°. Decretum studij
3°. Magr Theolo. s. bonauen.
4°. Magr Thom. s. dominicus.
5°. Magr Aug. ordinis.
6. Magr. or. minor. allegando eo.
7°. Et cathedram tenebat vbi eius assignabo.

Trin. Distinctio vigesima 7. 49
Dubitatio
Declaratio

Ordo

Reprobatio q dicit in q

Vnde q dicit quod magnus esset responsio illius q volebat inuestigare secreta dei talia q pulcra similitudines. naturales. li. 3. c. 4.

pa. pascio.

adhuc finit q scripsit
5. cap. 25. sermo de
cathedratis ant. 3.

tales dē salōn. Q scientā ē ſm tōs oppnet a gla. Altiora te ne q̄sieris et fortiora tr ne scrutat fuēr. et paulo ẏt nolo plus sapē q̄ oportet sapē ſz sapē ad sobrietatē nō alta sapiētes ſz hu milib⁹ ꝯsētētes. ẏ tales dē et Aug⁹ ẏ pelagiū Inscrutabilia et ire stigabilia nolo vt terreāt q̄ qđ lego credo et teneo nō autem discutio qđ est aūt hō q̄ respō dēat deo nūqđ dē signaculū ei q̄ se fecit quā me sic fecisti: pp̄a magr sēn. li. p⁹. di. 40. tractās de p̄ destinatōe dē q̄ i hac materia multū ē fidelis Inquātū q̄ doctā scīā et Scotell⁹ dē ubi. Timendū ē ne hāc abyssū sumētes demergāt tabyssus: esse ychadendū ē ſm istos scōs et sapientes nos viros q̄ ma gnā precē hoc querēr qđ ē inscrutabile: 2⁰ ad hāc q̄o ẏ. Aug⁹. i li⁹ de lib. arbi⁹. q̄ ista q̄o ē stulta et irrationabilis q̄ q̄ rit cām ubi nō ē cā sed disciplinate ē querēr cām ubi nō est cā ſz cū voluntas dei sit p⁹ cā oīm rez q̄ fuit i mūdo et prima regula nō hꝫ aliā cām. ideo nō ē querēda. hoc et dē Aug⁹. 9⁰ me. ca. q̄ i disciplinate ē querēr oīm cām et demōstrationem q̄ prin cipia demōstratiōis nō ē demōstrate dē dē. 8o. i p⁹ di. 8. q. vlt. et fīn. May. dē q̄ i oīm primis ē statim q̄ stulti ē querere quare ignis ē calidus et quare albū ē dissimile dulci et quare ho ē risibilis. Sed dē dicit logica i. l. nō oīm ff. de ori. iu. ubi. dē Aug⁹ nō oīm q̄ a maioribus nōbis tradita sūt nō reddi pōt. sic si q̄s q̄rat quare lex statuit q. 7. testis admittēdus i test⁹ et nō plures nec minꝰ. imo dē nūqđ. q̄ hoc q̄o ē hereticū q̄ querēs oīm voluntatis dei q̄rit aliq̄d maius et prius deo cū oīs cā sit prius et maius suo effectu nihil aūt deo prius et maius ee pōt. vñ ẏ manichei cos dē Aug⁹. Q dicit quare deus fecit celū et terrā respondendū ē q̄ voluit Voluntas. n. dei cā ē celi et terre. Q aūt dicit quare voluit facere deus celū et terrā maius aliq̄d q̄rit q̄s sit voluntas dei nihil aūt maius inueniri pōt Cōpescat q⁹ se humana temeritas et id q̄ nō ē nō querat. ne id q̄ ē nō inueniat! Q ergo q̄rit hāc q̄o stultus se esse det et hereticū:

CRTio Ad hāc q̄o arduā. ẏx. quer oēs theolo. Alex. 5. tho. 5. bo. Hugo. Alb⁹. ma. frāc May. ⁊ alii gētes i p⁹. di. 4⁰. dicētes. q. ad ista q̄o quare deus alios ab eterno predestinauit ad vitā eternā. Alios ad mortē ⁊ damnationē. pōt ẏx eli i vniuersali ⁊ i particulari. In vniuersali dicit q̄ ideo deus creauit ut electos vt i eos appareat sua infinita mia. q. sua grā ⁊ mia illos saluauit nō suos merita. Reprobos aūt ideo illos creauit vt in eis appareat sua infinita iustitia i puniti⁹ eos. q. ista duo debēt Reduci i q̄ prīcipe ⁊ fōte i deo. iusta d⁹. pō. vniuste vi dit mia et veritas. ⁊ hāc rōnē assignat aug⁹. i li⁹ de bono pseue⁹.

de hec⁹ sto Simone

Simon⁹ fuit magr theologie paris ſm q̄ inuenit in scriptis ſmis. dispūtabat cū tribꝰ sīmōnib⁹ de ydē philosophāt. Willō fuit a nobis q̄ a. quibꝰ dē dedit mirabilia opa hūa ⁊ anima cognōscat minus in alia opa q̄ fecit deus Q̄ō ē magis admirādū vel hoc lumen vite ētēa q̄ hanc videt ⁊ ꝑuenit ad ꝑfectos sapientes ⁊ multa ⁊ arborēs [illegible] Simon

Simon⁹ fuit magr theologie paris ſm q̄ inuenit in scriptis ſmis. dispūtabat cū tribꝰ sīmōnib⁹ de ydē philosophāt. Willō fuit a nobis q̄ a. quibꝰ dē dedit mirabilia opa hūa ⁊ anima cognōscat minus in alia opa q̄ fecit deus Q̄ō ē magis admirādū vel hoc lumen vite ētēa q̄ hanc videt ⁊ ꝑuenit ad ꝑfectos sapientes ⁊ multa ⁊ arborēs [illegible]

Dīmes sādo le philosogh tuch le stenth de la nūā. cerno nō. sādo la astro logi le stenth. d le ch nō. le medy ⁊ la medicina. nō. ⁊ cerno vos tm Philosoph sentimo tuch le stenth Dodio. sādo le ly tuch le stenth ⁊ la mete nō. Sed tu le stenth ⁊ mathia nō. Sey le scrith de la gstā tua nō. Job. Est ꝑ stiā hoc ipm Ignorabit dīa tua. o ssū pstigh nova sapo le lee d deo ⁊ sādo inestigabile ⁊ inuestibile.

i ghēth n. p⁹ ⁊ inuidatia cā ē dei voluntas. vt dē 80. i 2. di. p⁹. q. 2ª

stultū. n. est q̄rere q̄are deus sit deus ⁊ q̄are ho ē ho ⁊ ignis ignis ē ignis. q. ⁊ stipulari ē querere cuius rei nō ē cā

vbi ẽt. Nũqd ſnigtas ap dcũ absit ſ3 ſnurstigibiles ſt vie eius
et ſnscrutabiles ſndtra el⁹. Vnuſc aũt vie dñi mĩe et veritas
tragz mãz ei⁹ ĩ hʒs q liberãt. z veritatẽ ĩ hʒs q punũt. ſin dubi
tatõe exclam⁹. neqz ſnscrutabilia scrutũ. neqz ĩuestigabilia ſnue
ſtigõr conem: ſn ꝓtiacliũ nõ. quem hñe ſaluat z illũ dãnat. nulla
alia võ assignaĩ pot nisi ſua voluntas et bñplacitũ. ſ. qz sic sibi
placuit: z tñe ẽt ꝓ rõe voluntas. Sic volo ſic ſubeo sit ꝓ rõe volũ
tas. ps. psalm⁹ nec ſrat qm̃ voluit me. ſdc dcẽ. Greg⁹ ĩ moral.
Nemo desperẽ audeat aut alius trahat ex dono z alius repellat
ex merito nisi q sic ẽ dei bñplacitũ. qz ſnuisũ ẽe nõ pot quod ſe
cõ ꝓplacet ſudicio ſtuq⁹. ſup. ſo. Quaĩ hñe trahat. z quem
hñe nõ trahat. Sinũ nos errare nolĩ ĩterrogare. Cã esse pot
ſnuista ẽe nõ pot: Quod aũt et saluatoẽ aliquos z dãnatoẽ pos
sit assignaĩ rõ ĩ vnũ⁹. z nõ ĩ pticulis. ꝓbat. frãc. 4ᵗᵉ. exemplis.
p⁹ ꝓ. 6ᵐ. ĩ vnuſo. Cũ. n. deus multũ ꝓdere pp sua bonitatem
cõmunicãdã. q̃ multis fuit q ĩ nullo diuersitas creaturaꝝ ẽt: cui⁹
rõ ẽ qz diuina bonitas nõ ita manifestat ꝓ vnã creaturã sic ꝓ plres
sic ꝓ3 ꝓ ex⁹ sic. n. sol ẽ ſmilis sole q̃ lucet z illuminat q̃z
q̃t lucet tantũ ſta q̃ q̃t ꝓbly modus manifestat diuinã bonitas
tẽ ẽ ſmilis bonitati diuine q̃z q ꝓ vno nõ solũ vnũ idem q̃ q̃t
plria diuinã bonitatẽ manifestat vno nõ. multa ꝓ ſcripturã bona
duoby. ſensibilia truby. ſntelligibilia 4ᵒʳ. z sic assimilatio ꝑtis ad tũ
q̃ gñ. h. 2°. 83 si ĩ ſpãli ꝓ ĩ ꝓticulã: gratã quaĩ dcẽ hãc ꝓtem
frat celũ hãc ꝓtẽ terrã hãc ꝓtẽ angelũ z illã hominẽ cũ potuisset
facẽ ei⁹. nulla rõ reddi pot nisi q sic ei placuit z sic voluit: 2°
hoc ꝓbat ꝓ ex⁹ĩ corpõ humano q ĩ ipõ ẽ plãritas z dnsitas nũ
brosq et potẽtiarũ et ſnstruũ vt organorũ. vt sit corpus pulcrum
et ꝓfectus si. n. Totũ corpus ẽt vnũ membrũ ſnsus ꝓ gradus
nõ ẽt ꝓfectus vñ dcẽ apo. 1. cor. 12 Si totũ corp⁹ oculus vbi auditus
et si totũ auditus vbi odoratus et ſdc nũc aũt multa membra
vnũ aũt corp⁹ vñ ista rõ pot assignaĩ ĩ vnũ⁹. 83 ĩ ſpãli nõ pot rõ
assignaĩ. quaĩ hãc ꝓtẽ ſignata ſrat oculũ alĩa nõ pedẽ cũ sit cui⁹
dẽ nũ et masse nisi q sic placuit deo. 3° ꝓbat ꝓ ex⁹ ĩ mãli edifitio
nõ ĩ domo mãli ſt dnsi lapides z dnsa ligna et clause mãsiones
et hoc ꝓ pulcritudinẽ et ꝓfectum domus. 83 quaĩ hos lapides ponat
ĩ fũdamẽto alios ĩ angulo. z quaĩ ĩ illo loco ẽ pulera omnia z ĩ
illo loco ſpurcatoẽ nõ pot rõ ĩ ꝓticulari assignaĩ. nisi q sic placuit
alo patrõ dĩ casa: hñe apo. ad thym⁹. dcẽ ſn magna domo nõ
solũ ſt vasa aurea z argẽtea ſ3 lignea z fictilia z q̃dã q dcẽ ĩ ho
norẽ ſ. aurea z argẽtea. z q̃dã ĩ ignominia. ſ. lignea z fictilia. sic
dico q ĩ domo ſpãli multitudo certũ ſt vasa aurea et argẽtea. ſ. bo

q z nullũ dcs dãnatum esse re
probũ dco. et q̃ ſustinet ſpalty
et illos libãt ẽ ex mera dei
gra z dco pauci ſt q̃ saluãt⁹.
Aut. no. pauci ſt electi.

apo. Cui⁹ vult miſeret z quẽ
vult ĩdurat.

Ista ſonclusa hereticorum et maledicũ est
tenere q aũly de una muliercula nũa fuerit
de duabꝰ fratres z tamen pulchra et lasciua
respondeo q̃ dco la frõ y la belleza de
muſso y q̃ la varietate fa la bellezza y fe
dez y q̃ la fõ lo beauũ lo cauallo da
pulchra femina et lasciua z pulchra q̃
et gillata. Ite respondeo y q̃ la e cui⁹
placuit: ſmasimile ĩ nõ ꝓposito.

Dñe ste e magro e ds tu fac[illegible] Dñe iuste [illegible] gnerāte e hūj mūdū ite sp pēte Dñe nr̄ ds pō
Dñe Ostia sanctis p̄ ds ē sūma iustitia adūa e magro dr̄ Et dic̄ sp oē cōsa ds tm̄ste
nō le pot ī sōdēr nisi g̃ plus sapiēs ꝑ oportet nos [illegible] ī errorē ꝛ ingnos q̃ volūt solutiōm
hui⁹ q̄stionis [illegible] ꝛ nō ōēs sapiūt sunt multi ꝛ posthac per merita [illegible] ꝛ [illegible]

Dñe fidelis ꝛ iustus ꝛ rect[illegible] alleluia

ni et electi ī honorē et alios q̃dā nō st ī gtumelia sic improbi. st
ꝑ hoc p exē ī figulo videm⁹ nō q̄ figulus ex eadē massa lut. fac
vas pulcū ꝛ vtile aliud turpe q̄t ex⁹ potē apo. ad ro. dicēs Nūquid
hz potestē figulus ex eadē massa lutū facēr ꝛ q̃dē vas ī honorē ꝛ ī gtu
melia ī vnū sali pōt assignari rō q̄ tā vasa ī honorē q̄ ī gtume
lia fuerūt necēs hominū ideo fuerit duūs vasa. sz ī p̄ tribulōm quos
ex eadē massa vnūs sunt turpes ꝛ ad ī honorē ꝛ quā magis hoc q̃s illud
rō ē alia rō nisi q̄ sic sibi placuit. sic dē aug⁹. g si q̄rat quare
deus ex eadē massa ade alios creauit vt sūt vasa ī honorē alia ī gtu
melia ī q̄tū pōt assignari rō sue bonitatis q̄ magis demōstrat ī misericordia
ꝛ varietate creaturarū. sz ī p̄ tribulōm quā nos saluat ꝛ illum dānat nō
pōt assignari nisi sua voluntas. ꝛ sūm̄ implacitū vnū M⁹. 20 dē Anno
hoc mihi q̄t volo facēr. Et q̄ nūquis ista Ro. nō sompsisset Cuero
sis secutatoris iudeorū dr̄ tū ē sufficiens et rōabilis rō. tū p⁹. q̄
voluntas dr̄ ē iustissima imo p̄ regla oīs iustissima. tū 2⁹ q̄
ē optima: est. n. dei voluntas iustissima q̄ vt dē apo nō ē iu
gtas ap deū. ꝛ Anselm⁹ illud solū ē iustū q̄t deus vult. nō eni⁹
voluntas aliqua posset. ee iniusta aut ex ignorātia aut ex malī
tia q̄ nō st ponenda ī deo cū sit sūmus sapiēs ꝛ sūme bon⁹. g⁹ q̄t
ipe vult iuste ꝛ sancte vult. Ideo cū ipe voluit alios errare ī bono
ie. s. electos alios ī gtumelia. s. reprobos iuste et sāe fecit posset
sibi gplacuit et illos errare quos novit fore rebellos sue M⁹.
Nūquis tu nō possis. istud gphendēr vñ ysido. dic̄ Cōsilio divino ꝑ
vandū ē ut hoc credat. ee iustū q̄t divine placuit voluntati
nō. n. pot ee iniustū q̄ iusto gplacet Iudeo. 2⁹ q̄ voluntas sua
ē optima ꝛ sūme bonitatis Ideo eligit semp et duobus ex q̄bus melius
ꝛ optimum ē. et q̄ Melus sibi visū fuit illos reprobos creare q̄s
nō creare ro illos creauit ꝛ q̄ sibi placuit Ideo melius ē ꝛ optimum.
vñ aug⁹ ī li⁹ de li. ar. dic̄. Quid tibi mēti occurrerit vera rō
nebus ee deū fecisse q̄s nō fecisse hoc illū sic fecisse puta: Quod
aut Melus sit ois deū creasse quos ꝑscit ea dānados. p bra⁹
quos vobis: s. rōe ꝓpagatōis. rōe. bonificatōis. rōe. derelictōis.
Rōe. glificatōis. rōe humiliatōis.
rō Sumit exēplū divine bonitatis Melius. n. est q̄ creatura
ꝓpiet aliquā dei bonitatē q̄s nullā. ꝛ ideo Melius ē esse q̄ nihil
esse: creatura. n. q̄ nō ꝓpiat dei bonitatē nihil ē. Ideo debet de
nisi q̄ ī li⁹ de li. no. Inter oēs ꝓpiatōes divine bonitatis Melius
ē esse q̄s nō ee. vñ aristo. ī li. de aīa ꝛ de gne ꝛ cor. dic̄ q̄ appe

Dñe ste e magro e ds tu fac[illegible] Dñe iuste [illegible] gnerāte e hūj mūdū ite sp pēte Dñe nr̄ ds pō
Dñe Ostia sanctis p̄ ds ē sūma iustitia adūa e magro dr̄ Et dic̄ sp oē cōsa ds tm̄ste
nō le pot ī sōdēr nisi g̃ plus sapiēs ꝑ oportet nos [illegible] ī errorē ꝛ ingnos q̃ volūt solutiōm
hui⁹ q̄stionis [illegible] ꝛ nō ōēs sapiūt sunt multi ꝛ posthac per merita [illegible] ꝛ [illegible]

Dñe fidelis ꝛ iustus ꝛ rect[illegible] alleluia

ni et electi ī honorē et alios q̃dā nō st ī gtumelia sic improbi. st
ꝑ hoc p exē ī figulo videm⁹ nō q̄ figulus ex eadē massa lut. fac
vas pulcū ꝛ vtile aliud turpe q̄t ex⁹ potē apo. ad ro. dicēs Nūquid
hz potestē figulus ex eadē massa lutū facēr ꝛ q̃dē vas ī honorē ꝛ ī gtu
melia ī q̄tū pōt assignari rō q̄ tā vasa ī honorē q̄ ī gtume
lia fuerūt necēs hominū ideo fuerit duūs vasa. sz ī p̄ tribulōm quos
ex eadē massa vnūs sunt turpes ꝛ ad ī honorē ꝛ quā magis hoc q̄s illud
rō ē alia rō nisi q̄ sic sibi placuit. sic dē aug⁹. g si q̄rat quare
deus ex eadē massa ade alios creauit vt sūt vasa ī honorē alia ī gtu
melia ī q̄tū pōt assignari rō sue bonitatis q̄ magis demōstrat ī misericordia
ꝛ varietate creaturarū. sz ī p̄ tribulōm quā nos saluat ꝛ illum dānat nō
pōt assignari nisi sua voluntas. ꝛ sūm̄ implacitū vnū M⁹. 20 dē Anno
hoc mihi q̄t volo facēr. Et q̄ nūquis ista Ro. nō sompsisset Cuero
sis secutatoris iudeorū dr̄ tū ē sufficiens et rōabilis rō. tū p⁹. q̄
voluntas dr̄ ē iustissima imo p̄ regla oīs iustissima. tū 2⁹ q̄
ē optima: est. n. dei voluntas iustissima q̄ vt dē apo nō ē iu
gtas ap deū. ꝛ Anselm⁹ illud solū ē iustū q̄t deus vult. nō eni⁹
voluntas aliqua posset. ee iniusta aut ex ignorātia aut ex malī
tia q̄ nō st ponenda ī deo cū sit sūmus sapiēs ꝛ sūme bon⁹. g⁹ q̄t
ipe vult iuste ꝛ sancte vult. Ideo cū ipe voluit alios errare ī bono
ie. s. electos alios ī gtumelia. s. reprobos iuste et sāe fecit posset
sibi gplacuit et illos errare quos novit fore rebellos sue M⁹.
Nūquis tu nō possis. istud gphendēr vñ ysido. dic̄ Cōsilio divino ꝑ
vandū ē ut hoc credat. ee iustū q̄t divine placuit voluntati
nō. n. pot ee iniustū q̄ iusto gplacet Iudeo. 2⁹ q̄ voluntas sua
ē optima ꝛ sūme bonitatis Ideo eligit semp et duobus ex q̄bus melius
ꝛ optimum ē. et q̄ Melus sibi visū fuit illos reprobos creare q̄s
nō creare ro illos creauit ꝛ q̄ sibi placuit Ideo melius ē ꝛ optimum.
vñ aug⁹ ī li⁹ de li. ar. dic̄. Quid tibi mēti occurrerit vera rō
nebus ee deū fecisse q̄s nō fecisse hoc illū sic fecisse puta: Quod
aut Melus sit ois deū creasse quos ꝑscit ea dānados. p bra⁹
quos vobis: s. rōe ꝓpagatōis. rōe. bonificatōis. rōe. derelictōis.
Rōe. glificatōis. rōe humiliatōis.
rō Sumit exēplū divine bonitatis Melius. n. est q̄ creatura
ꝓpiet aliquā dei bonitatē q̄s nullā. ꝛ ideo Melius ē esse q̄ nihil
esse: creatura. n. q̄ nō ꝓpiat dei bonitatē nihil ē. Ideo debet de
nisi q̄ ī li⁹ de li. no. Inter oēs ꝓpiatōes divine bonitatis Melius
ē esse q̄s nō ee. vñ aristo. ī li. de aīa ꝛ de gne ꝛ cor. dic̄ q̄ appe

Dñe legiste dicit q̄ q̄ nō pōt
colligi ratio logis nisi ex p̄sta
tuō v alius ꝓbis nō volūtas
p̄incipis ē q̄ rō. s. q̄ sic pla
cuit p̄incipi l. 1. ff. de postu. ꝛ l. q̄ potest
ff. ad trebell. Doc. ī b. si cū
filio. ff. et dona. ꝛ hab. no
ī c. q̄ magīr ad vpm̄dū

Anselm⁹ ro et gra. 1. vñ. Nā desidē
rium sapiē dr̄ q̄d melius ē
Add Petro semp despicat ea optima

Magna sapiēs hoc assumit
cū ideo vtrū sit iustus. ff. hic
ff. 1. 99.

Melius ē fuisse deū iustū ꝛ te ignorāte
q̄ te sapiēte tē ꝛ deū iniustū, q̄ vnū
de istis 03. colūdēr ī p̄sūptuosos ꝛ
dubitātes si deus iuste faciat malos
cruciādo ꝛ mala p̄mittēdo.

Pater dū cruc. q̄ a sua papa nō
licet appellare q. q. 3. c. cūctis et
c. alcuī. ꝛ dū legiste A sua pī
ceps appellāt nō licet ff. eo. lib
nō li. appell. l. 1ª. nō q̄ p̄ncps
ꝑsumit hō ea fecit ī salutē
pastores ꝛ ea iusta faciēt; quā
to magis a sua diuina vo
lūtate q̄ ē iustissima.
Anselm. illud solū ē iustū
q̄t deus vult. nō iustum
q̄ nō vis ꝛ nescit esse
ī q. di. q. 6. obiiciunt
de iustitia dei.

Ista p̄ nō debet dūtā libā bonitas q̄ creat creaturā
Melius aut subsistere deus fuit ē aliq̄s fm q̄ p̄ludebat aliquā defectū. ꝑ ille nō faceret nō ꝺ dē nūdo st deus. ī
nā q̄ē bona ꝛ aliqua q̄ē mala nō debuit q̄ bonitas dei ꝑ aliqua st subtrahēt nisi q̄ē bona ita videm⁹ q̄ scripture
inducā fuerit quā ꝑ ar aliquā manifā ḡtiā sta vñ aug⁹ dic̄ A Adeo bonū nisi bonū ꝛ ꝑ eō aliqua mala
ꝛ si deus ē q̄ scripture fuerit, nisi ī bonis q̄ bonū nō parent ita q̄ si scripture sunt ī illa q̄ bonū sua sapiēs
voluerit nō st inducēt si ꝛ fuerē aliqua nisi eā deus fuisse ī bonis sua iustitia ꝛ sapiēs ita vult fuisse
vt nō ꝑtingant illa fuerē.

tudē [illegible] dā quātū ē ex se sua volūtate mūdū fr. d. thomo. p. deus male cēss hūss [illegible]
[illegible] de. q. q hūsmōdi creatūs nō tēdit i determinatū actū creatū finē i bonū vt. s. hāt cē naturē qd ē bonū
d q ē valde ꝯ nō gratuitū: ꝑ q nā dānat postea ff sūi peccatū hoc ē q accedēs ad ꝑte actū ꝛ nō recipit dēz q deser-
titus vniuersitatis rei nātus magis ē esse qz nō cē. et 6°. metra nullū vult dānari vt scp bñ vult ⁊ ex hoc
phisica dic Melus ē eis nō esse: ideo aug⁹ i li° de lib. arbo q̄ gratis nō ēēt iust ꝑ q̄ videt se aliquē dāna
dic Melus ē cē et si miserū qz sic nō fruss. ⁊ nō cē. ubi aut ⁊ sūi peccati tēpe nō tñ cē ⁊ ex hoc male facere. nō d bñ fac
aug⁹. Dicut alqs malle nō cē qz miser cē. Melius q̄ est nec nec. dē q nō esse nullo modo ē appetibile rōne
Miser es ⁊ tñ cū miser sis ad hoc cē vis: Cū ergo deus sit infinite fē. nihil ē appetibile nisi boni nec ꝑ appetitū
bonitatis ⁊ semp bonū ē suipō gratuitū. vt bonitatē suā gēaret nec ꝑ se ꝑ nō cē nō ē boni nec nō appetit q⁹
dānatis voluit illos. erat quis ꝑsequit sibi rebelles fōr ⁊ primi nō ē appetibile. et ideo q ex bona tūlera
os. nolūs q humana malitia sequaret suā bonitatē. simūl ergo q nec tōne ēēt. q̄ntūcūq hōr sūi esse ēt cū aliquo defectu et culpa sua
lus ēēt. oratiōnē hōr sūi esse ēt cū aliquo defectu et culpa sua q̄ tñ nō ē appetibile. ⁊ ideo nō ē appetibile
q̄ tñ modo illā q debuer. nā i dānatis duo sūt. Natura q ē bo- nō ē appetibile. ⁊ ideo nō ē appetibile
na ⁊ culpa q ē mala. ꝑ diuina bonitas ff culpā cōt malā nō q̄ntūcūq hōr sūi esse ēt cū aliquo defectu et culpa sua
debuit ess ꝑmanēt quā bonitatē suā i natura q ē bona. Sicut q̄ tñ modo illā q debuer. nā i dānatis duo sūt. Natura q ē bo
.n. melius ē hōr caput vl oculū ifirmū vl. filiū vl equū claudū na ⁊ culpa q ē mala. ꝑ diuina bonitas ff culpā cōt malā nō
q̄ tñ modo hōr. ⁊ sic melius ē celū ⁊ lunā stellas terrā aquā debuit ess ꝑmanēt quā bonitatē suā i natura q ē bona. Sicut
vperui q nūqz bēficabūt qz sic tñ modo cēnt /ta dic aug⁹. Me- .n. melius ē hōr caput vl oculū ifirmū vl. filiū vl equū claudū
lius fuit deū creasse ānas quas sciuit fore dānadas ꝑ tñ mō q̄ tñ modo hōr. ⁊ sic melius ē celū ⁊ lunā stellas terrā aquā
do cē cū ꝑ tñ nā dānata quoad bona nālia sit multo vtiq⁹ vberi vperui q nūqz bēficabūt qz sic tñ modo cēnt /ta dic aug⁹. Me-
⁊ ordi⁹ astris: Secūdo ꝓbat hoc Beneficatōes. /sta nō sunt lius fuit deū creasse ānas quas sciuit fore dānadas ꝑ tñ mō q̄
t cōp ꝓtr Durand quidē: ꝓtinet .n. ad prouisorē vniuersalem do cē cū ꝑ tñ nā dānata quoad bona nālia sit multo vtiq⁹ vberi
attēdēr magis ad bonū gnale qz ad bonū ꝑticulare - ⁊ ideo sapiēter ⁊ ordi⁹ astris: Secūdo ꝓbat hoc Beneficatōes. /sta nō sunt
permittit malū ꝑticulare ꝓp bonū gē. Ideo videm⁹ q medic abscidit t cōp ꝓtr Durand quidē: ꝓtinet .n. ad prouisorē vniuersalem
vnū membrū et corpō vt totū corpus nō pcat: ⁊ Rectores reipub. sc attēdēr magis ad bonū gnale qz ad bonū ꝑticulare - ⁊ ideo sapiēter
pe. Aliquē nobilē ciuē ītersecit ꝓp bonū reipub. ꝓtinet .n. ad permittit malū ꝑticulare ꝓp bonū gē. Ideo videm⁹ q medic abscidit
gubernatorē reipub. vt delicta nō remanerēt impunita: cū ergo d membrū et corpō vt totū corpus nō pcat: ⁊ Rectores reipub. sc
creatōr malorū multa bona pueniāt electis q alīs si illos ea nō eras pe. Aliquē nobilē ciuē ītersecit ꝓp bonū reipub. ꝓtinet .n. ad
sit nō pueniret ideo melius putauit deus illos creari ꝓp bonū gē. gubernatorē reipub. vt delicta nō remanerēt impunita: cū ergo d
Sunt aut tales reipbi vtiles ꝓpue quoad trā. s. quoad nās. quo creatōr malorū multa bona pueniāt electis q alīs si illos ea nō eras
ad ꝑfectū. quoad sacerdū. p°. sūt vtiles quoad nās qz sic vasa sit nō pueniret ideo melius putauit deus illos creari ꝓp bonū gē.
fictilia sūt i domo nō tñ sūt de sua dignitate /ta mali ⁊ reipbi sūt i Sunt aut tales reipbi vtiles ꝓpue quoad trā. s. quoad nās. quo
ecia ⁊ i mūdo cū boni corpō nō mēte. numero ⁊ nō merito tñ vti- ad ꝑfectū. quoad sacerdū. p°. sūt vtiles quoad nās qz sic vasa
lis sūt quoad aliqua bona tpalia q ꝑ illos electos ministrāt. sic ē fictilia sūt i domo nō tñ sūt de sua dignitate /ta mali ⁊ reipbi sūt i
natus amitatus stimulat ⁊ quisq⁹ bonos tpalēs. ⁊ q ad vtā ꝓtinet ecia ⁊ i mūdo cū boni corpō nō mēte. numero ⁊ nō merito tñ vti-
humanā 2°. sūt vtiles quoad ꝑfectū. sic. n. vasa lignea ⁊ fictilia lis sūt quoad aliqua bona tpalia q ꝑ illos electos ministrāt. sic ē gub
valet ad purgādū vasa aurea ⁊ argētea /ta reipbi sūt vtiles ad ēpā natus amitatus stimulat ⁊ quisq⁹ bonos tpalēs. ⁊ q ad vtā ꝓtinet
cūm ⁊ ꝑfectū bonoꝝ nō. n. abel fuisset mārtyr ni⁹ cū illo occidiss humanā 2°. sūt vtiles quoad ꝑfectū. sic. n. vasa lignea ⁊ fictilia
Nec ꝑphete fuissēt martyres ni⁹ reipbi illos occidissent nec Io. ba. cēt fa valet ad purgādū vasa aurea ⁊ argētea /ta reipbi sūt vtiles ad ēpā
ti meruit. Si herodes nō fuisset nec petrus ⁊ paulus nisi nero ipissi cūm ⁊ ꝑfectū bonoꝝ nō. n. abel fuisset mārtyr ni⁹ cū illo occidiss
mus fuisset ⁊ sic de alijs innumerabilibus sanctis martyrib⁹ nūqz co Nec ꝑphete fuissēt martyres ni⁹ reipbi illos occidissent nec Io. ba. cēt fa
ronā glē acceptisset nisi a regibus passi fuissēt. /tē. d reipbus mul ti meruit. Si herodes nō fuisset nec petrus ⁊ paulus nisi nero ipissi
tos mitt /ista electi ecclie ꝑsa passerunt Sic de esau. Iob. de Naz. mus fuisset ⁊ sic de alijs innumerabilibus sanctis martyrib⁹ nūqz co
ronā glē acceptisset nisi a regibus passi fuissēt. /tē. d reipbus mul tos mitt /ista electi ecclie ꝑsa passerunt Sic de esau. Iob. de Naz.

Nā pulcra hominū ordinatio ⁊ adeo ad bonū vniuersi. s. ad multiplicationē ꝑfectionis i ꝑte humana vt ꝑ sancti nāta cēt ostenditur Theodericus Verona ⁊ deo. s. armata ꝑ fidem nollet animā ꝑsertū dare martyrio nō vniuersi ꝓp bonū ꝑticulare. qz multiplicatio nitri ⁊ nitri bona vtiuntur vniuerso ꝛ dānatis ⁊ malis

Sic ergo patet quomodo manifestatur magnitudo bonitatis q̄ in effectis resplendet ⁊ diuina bonitate. ⁊ ꝑ se ꝑ ꝑfectiorem modo resplendet illa ordo sanctorum quanto ergo ꝑfectiores gradus ibi tanto plenius resplendet diuina bonitate. q̄ si ordo sanctorum esset ecclesia. vñ aug⁹ ꝑ. q. quis queat deum nō ordinem sanctorum ecclesiam. Pot ee nō cēt ordo si esset ecclesia nō esset nisi vna vna gēa. q̄bz sancti vniuersi volēs ergo deus multos modos bonitatē suā ꝓpalare vt esset ordo nō ordo sancti ecclesia ⁊ sic magnificē ꝓtulit. Hi duo ꝑtinent ꝓ hoc q ordinat ad finē nā sc ordo salutem ⁊ ꝑfectionem nō vnū modū manifestandi diuina bonitatē q̄t manifestatur vnū ꝑfectū q̄ alīq⁹ sanctus ⁊ alij dānat.

Regr. Iniquissimus exercitus ne patres et ludens virgo Mr tuas de spinis rosa pullulet. et timores angl' z archang'. et pr'o. beat'. s fratres z sic alij innumerabiles electi et regibus nati sit. q nullo modo fuisset ydoneus in mundo. py ca si deus homini damnadi nasci no sineret et animas no effunderet tue exterminet ordini quatenus humani z bonum universi. Si.n. una vt dr z phsi. scm fieret et possibilis qd nullus e. etiam ydoneus spinas tribulos z serpentes z huiusmodi ut ex eis eligat aliqs bonum ge sic d' spinis rosa et serpentis nidorem. Ita quia tu magis deus benedictus semp eligit qd nullus e. 3° vides st ad ludendum p tempus sic. n. vasa facta ex domo ejiciunt. et ligna frangunt z burunt. ita vasa aurea. z electi in vita eterna colligunt z domui ihu paradisi postea in igne eterno punient. vbi dirij justitia z illos reluceret. hec recte tanget aug'. sup gen ad. frustra dr no debebant deus creare quos presciebat malos ee futuros Sciebat. n. bonis z futuros et iustos z mala voluntate premedos. Ide in ecclesiastico Melius fuerunt deus et bonis mala eligere qz ulla mala permittere. Et ideo. dicit aug'. in y' de ciuitate c. xxiiij. bono erat si natus no fuisset ho ille. q quidem fuit verum quoad bonum particulare Melius ee nunqz natum fuisse qz damnatum ee tm no e melius quoad bonum universale q attendit dr z universa. Si. n. ada no peccasset sem gen oparet xpc incarnatus no fuisset z si judas po no tradidisset no hem redemptos z mortem pepi. hic dicit orige de ista parabola dr. Tolle lucernam peditorum et tollet z passerum si no sit mors po et eius resurrectio nos spes nre no esset. Tolle astutiam diaboli nec erit corona victorie certain. Si deficit pugnatores no certamen coronas: z victoribus premia no dabunt. Terno patet hoc ro Decoratus z perfectus omnia. Et ista Ratio sumit ex pte Divine Sapie. Sapiens aut prepositum e sibi bene ordinate z recte perficere opus suum. Videmus aut q palatium qd fabricatur ex lapide sapius ad hoc q sit perfectum et ornatum oportet no solum q habeat pulcros lapides muros et salas et cameras et cetera loca digna sz et stallas q bestijs laterina et carceres. z loca vbi punientur. Sic vna Civitas ad hoc q sit perfecte ordinata. oportet no solum q habeat pulcras plateas latas et altas palatia et turres et palmas arcubus sz q habeat loca judicij Civiles et criminales ut carceres z tormenta et patibula. Sic dico q Deus q e sapientissimus. fecit palatium magnum et Civitatem hui' mundi in q° pfectum illud no solum fecit pulcras Mansiones in celo q suos amicos z electos sz etiam in eo edificauit stabula q bestijs. i. huic mundo z carceres z patibula z tormenta. i. locum pene q reprobis et damnatis q sue Mti essent rebelles. quod si ecclesia

mitra sacerdotes dicunt q quos mitra salvat q deus sancta ministrat z sic mitra p dicatores salvos salvat z scripos dicunt. z sic de alijs bonis spualibz z tpalibz q p malos bonos relecti ministrantur.

hyacinctus ad custodiendum ergo de spinis rosa de terra aurea de vera margarita z de spina generat. et rosa in fronte gestat. aureum capitis in pondere vera pedibz gerebat. Margaritam in gutture concha in sterquilino genuit.

vide dicit Greg'. felix adpa q tale ac tantum meruit ut deperiret.

ne quidem. n. fuerit ad ypocrisim tempt omissi. sic praeterita q huc qualitate membrorum corporis. Si quidem membrum dicit nobilius membrum. quidz membrum de dicit nobilius. hic homo corp' cui neq erat dubium q pars. z membrum nobilis dicit ad fidei z q spectant ad bonitatem hominis quia p. omissi q pars necessaria. voluit et sic ei necessaria vita significare q pars dicit ad salutem q dicit membrum q pars dicit membrum omissum dicit ad fidei. q pars vita hui ordinatis z pena damnatis fuit ad demum omissi. de dicit agit. non. ut. q. solum corpus vivis dicit vbi audiet z solum corpus mortuis dicit vbi audiet et

traxit ꝛ q ſuo ꝯ ab° ubi° regbi eſſent uellet ī camera ſua nec pe
cū ſuis amicis nō uideret hoc ſapiētes et juſte fieri nō egreſſent
padiſus ni eſſet īſernus nec ēt īſernus niſi ēt padiſus. nec uir
tus niſi ēt uitū. nec bonū niſi ēt ꝛ malū. Iſta. n. contrarie
tas ꝛ varietas facit mundū pfectū ꝛ pulcrū. oppoſita. n. ſuꝑ ſe po
ſita magis eluceſcūt. unde nō egreſſent albū niſi ēt nigrū nec hoc
ſtū ꝛ uirtus niſi ēt uitū. Tolle ſuperbiā et nā humilitas nō lucebit.
tolle miseriā ꝛ largitas nō apparebit Tolle luxuriā ꝛ nō lucebit
bunt monaſteria Tolle luciferi ſuperbiā ꝛ nec humilitas nō lucebit: hū
Greg' ī homil dic prouidētiā mīt diuina ſta oīa bñ diſpoſuit
q nihil otioſū ī rerū natura remaſit Malitia uero nō fecit et
cū ſcīa ab alio phiberi poſſit nō phibuit qm ſi malitia nō eſſet
uirtus cū contrarium nō haberet nequaq; eluceſcere poſſet et aug'
ī ench. Illud q malū dr bñ ordinatū et ſuo loco poſitū cum
nihil conuenit bonū. bona q magis placent et laudabiliora ſunt
ac plus nitent dū comparantur malis. Cōfirmat hāc rōem aug'
xi de ciui dei c. ꝛ ubi ait Deus nō creaſſet ullū angelorū ꝑ
hominū que malū ēt futurū prescisſet niſi et pariter noſſet q̄b
eis bonis uſibz accommodant atq; ita ordinē ſeculoz q̄ quoda
pulcherrimū carmē ex q̄buſda q̄ antithetis honeſtant: Antitheta
ſūt oppoſitiones locutionēſ dicēteſſime q̄ latine oppoſita expſſio appoſi
ta dr ſic i ad apo. 2. cor. vi. p q̄as et ignobilitate p ifamiā
et bonā famā ut ſeductores et q̄ uerares q̄ morīēs ꝛ ecce uiuim⁹
ſic ege ſta ꝑ q̄ris oppoſita ſimonis dicēs pulcritudinē red
dit ſtus deor et ornatū ī uniuſo magis appāret ex iſta ꝓpoſi
tiōe bonoz ꝛ malorū. quos malos deus nō fecit q nāz. Bene ꝑ
ſo arbitrio ſeipos regbos eſſent ꝛ deus illos ordinat et ſu
cedere uoluit. uñ s. bo. i 2. di. 3. q̄ nō utiq; deus fecerat hu
ſuū malū ī ꝛ p aug'. dic q deus nō fecit illū malū ſz q di ſuos
opib⁹ factū ſuturū ordinauit ſm antiquiſſi. et ca. di. dic q di
uina diſpoſitio hoc exigit ut et ꝓuaricatoribz angelis obſequū
quoda rō eleemoſy ꝓbeat ꝛ celebret ſcīt. n. bñ ut malos pmuſ
uoluntatibz: — ſic patit ꝓ ꝑſecutorū uoluit. Malis ēt ſic illos
ēt ſua uoluntate nō culpa dei q̄z nullo modo creatos fuiſſe. /4a
Ro dr Glificatiōis ꝛ hoc pinet ad dei glaz et honorē. Quon
dam ſt res una q̄ creat ꝛ reſultat ī dei glaz: alia ex q̄ nulla laus
ꝛ glā dei reſultat ꝓ certo Sathanas ē ēt i. ex q̄ reſultat dei la⁹
et glā q̄ illa ex q̄ nihil reſultat ſz certe ſi dānati non
fuiſſet creati cū nō ēt nullū bonū aut nihil ex ipo malo

ꝑſt et ēt
ī ꝑſtruct
ubi nigrū
iuxta albū
rabe pulcrū
ē.

S. bo. ī p°. di. 46. q. ſi. q̄ru
q̄ deus magis operet uniuſi nō
ī q̄tū mala fuit. et nō ſi adā nō
peccaſſet. et q iſta hui⁹ ſe ſic et
dicta ꝛ reuelata. ſic duo faciūt q
milia ē manifeſta. alq̄ ē creatura
alqñ bñ ſita q̄ decorat ꝛ uenuſtat
ſcīē. Ita dic q deus q uult dari
claritatē bonū et malo ꝓpter ī me
ritū bonū q̄ ī de clarat ſimiliter bo
q̄ malū ut ꝓpter meritū clarius ap
uniuſi nitet q̄z ſi ſolū eſſet bonū
ſapiā creatoris ꝛ ma
ſtata. nō ſic q̄ deus ſolū bonū
ex ſe et ſolū ſuum q̄ fruitiū et uolens
ſibi uelle q̄ melius eſt ꝑ
bonitatē q̄z

et ſi ſcīa nouit melius eſſet q ſcīa
eſſet beata q̄z q̄ q̄da beata
nō. Rñ. 5. Bo. ī p°. di. 46. q.
q ſi adā nō peccaſſet nō ꝓuenſſet
plos ī hyeruſalē q̄ nō poſt ꝓmiſ
ſionē ſuiſſet. uñ dic ſalubriter
q̄t ſi adā nō peccaſſet uñ ma
ri ex abūdātia ſcīe ꝛ uite ſt ī q
tatē illi⁹ numeri ſcīdm
ordēdū q eſt ordinatio mali
et ad ꝓfectū uniuſi ꝛ
tale ſic ꝓbat ꝛ cōcl ꝓdē.
ſimul dic q malū eſt malū q pe
tanea ſi eſſet ſalubriter. nō ꝑ ſe
ſuper ꝓp ordinē uniuſi q ē ſorm
deor ex q oppoſitio ſuꝑ ſe poſi
tis magis eluceſcit. ſe uerū ſi adā
naſſet oppoſitio eſſet malū q
ē malū ꝛ malū optimū q̄ deus
planē uoluntate
q ſic ordinauit ut
dānati eſſent

Aug. Quare nō ois dānat. qz
nō ois saluat
qz iustus es. Quare nō ois saluat
qz iustus es. cū sit iustus deus si
ois dānet iust. agere sz dlc
q lubet ē hō vnde grās agat
q nō ē lubens nec hō nō repugnet.

Ista q̄ nō sunt ex gte sigñ potēt̄ & mirabilis sunt ois ... potēt̄ sua ī potētā
similit̄ hūi nō dz vlat̄ signis et ignorātā similit̄ & benignitatē suā nō q̄ numerū nō habeāt dei sapīa
absōdita & thesaur̄ inīsō q̄ vltra ī creatis. ergo deus ad manifestandā sui glām multos predestinat. vtiq;
illos q̄ hūj voluerit honorē sapīa & potētia sua q̄ ille nō habēt & ostendēt ppter hoc suā ī talem
miseriā rōnē. q. q deus ho nō vult fieri vt pena fiat
qz voluntas vult fieri vt pena fiat
iustat. ī ppo. ro. q. vltā q
q̄ sp̄ dei abest. ostendit q
dānat vellet poni nō ee q̄ fit
esse. hō. q nō ē iustā absolute cū
nō sit abhorrabile sz gdmodo iustat
& reprehēsibile: sz dei nolle fieri iustat
dānat fit ee q̄ nō ee

pot ī dei glām exurgat. Et qa vnusqe vr deū mā et veritas. Ideo
sic Laudat deus ī suis electis & sua ifinita mā sta ī regbus laudā
t & ifinita iustitia. Cū. n. regis terreni nō solū vtilitat &
palatio pdē vbi honorāt. Vtilit̄ & simil̄ & munit̄ sz et ī patibulo
vbi punit̄ malefactores. Ideo rōabilit̄ aliquos deus elegit ad suā
glām ex sua mā alios reprobauit. vt ex eis culpā ad etnā dānatōēm
et ī eis laudet sua iustitia. Ideo dr Rom. 11. o hūa sup̄ opi. ad ro.
9. c. q voluntas dei circa ordinatorem electorū ad glām et reproborū
ad penā nō ē iniusta vult. n. deus p̄ z p se glām q̄ sit manifestus
p viā misericordie ī electis q̄ orāt ad glām eta p iustitiā ī reprobis q
refugiāt ad penā q ex se ipis ī pcatis suis et finaliter obstinātis z
ad dei mām vidēt nolūt. Et ergo cū alios sup̄dans bonis etnā accu
dit bonū gliē dei ex creatōē illos. Ideo nolens ē illos cōmisse q̄s
nō fecisse. hāc rōnē tāgit aug. 21. de ciui. dei. bene dispē
sauit deus vt nō vis damnarēt. nec ois saluarēt: si n. ois sal
varēt latent qd peccō p iustitiā debebāt. si nemo saluaretur
latent qd gr̄ largiret. si ois remanerēt ī pena iuste dānatōis
ī nullo apparent gre redemptis. Rursus si ois a tenebris trāsferē
tur ad lucē ī nullo apparent seueritas vltoris. Ille. p. ois sī
nō tm dei lucē habuit et mā qua eos saluauit sz et dei ifinita iu
stitia q̄ punuit rebelles vt dē aug. Tota series seculoz resonabat
ī auris eius. Ois nāq; ibi erāt consona diuine laudi: et qd videtur
dissonare ī culpa: optime resonabat ī pena: gn̄ natus aut deliquēdi fa
cer̄ placeo iustitie seruētis. Qui ergo arguebat sup̄ q̄ natis nr̄is
faceret op̄ p̄ arcā qua scivit cp̄ prudent ī breui q̄ buerēt. Et q̄ sciri
ret de illa arca aliqd magnū bonū alios posse parere: et ī ipsa
struē arcā sua sapīa posse relucere z arcā ī igne nō deficere
nō pp hoc se subtraherent a factore illi. vt cū ex dānatis multa
bona electis pueniāt z ī igne nō deficiāt et dei iustitia z sapīa
ī eis punitōe relucat q̄uis fiat ut deus ab eis creatōē nō ex
pellat q̄ si nihil eis nūt nullū bonū ex eis alius posset parere nec ī eis
dei bonitas z sapīa z iustitia relucere: Cumta cō dē humiliatōis
et ystia sumit ex p̄ humane arrogātie: Et. n. hō fit p̄ sua
arrogātiā et p̄sūptōē ad ima cecidit Ideo nō nisi p humilitatē
electi ascendē habet: sz certe si deus creasset solū illos bonos q̄
deberēt saluari. certū est sz horū. q nullus finaliter damnar̄ sz
ois p dei mām ī celū assumerēt. ex hoc erroꝛ horū magnus ꝑsupō

Ista p̄ talē ipsorū negbor
augit gla beatorū nō p
gdematōē terrenōrū illoꝝ
q̄ eos p̄sequūt fuerūt electi
laudē. primo mag. sc̄ lem
b aut iustū nō videre nō dā
p̄ mala aut ad vtilitē reipu
malos puniē. bonos magā
p̄mio honorare nō ad mala
ī gla electos nulli⁹ iudicio
ri illos dē nādos. q̄ electi
s̄ cōla ī seculū exaltāt. de hoc
mag̃ surgūt. dei laudē p̄
dē nescit. p̄ro magnis & cōdi
dco habēt magnus gdē vtē
mur.

qz oīa suos meritis ascripsisset z nō dei grē z crederēt se p suos
meritis posse glām faḡe et sue ultiōi reuerētiā nō tenuerūt hmōi ip̄i
deo. Ipsum hoīes magis esse sceleratos et arrogātes si sentēt se fi
naliter saluari z dānari nō posse q tedie deū offendēt nō aliq bo
ni agerēt: Si. n. modo qñ sūt certi q q sceleratis venīt dānati crēd
nō timet deū nō eiꝰ mādata obseruāt esse superbi: quāto magis hoc face
ret si sentēt se nō posse dānari: et sic euenīret pīm. s. q nullos sal
uarent. q superbia credit de deo nō posse ire illuc ascendēt. vt igit
electi p humilitatē ī celū ascendent p quā deus honorat. deus
creauit hoīes ocs ī ptate sui ḡsilij. z liberi arbitrij vt faciat
vnusq̄q qđ sibi placuit siue boni siue mali. z sic reḡet
a deo s̄m eoꝝ opa: o diuat ille quā deꝰ nō creauit hoīes ī pre
cabiles. dicūt doc. q nō potuit deus creaturā facere ī peccabi
lē. q solus deꝰ ē ī quē peccatū cadere nō pōt. vt dic hyero.
et Greg. Creatura eo q creatura ē mutabilis ē. vñ Iob. ecce q
seruos. n. nō st stabiles et ī angelis suis reperit prauitatem
vñ Anselm. dic Quare deus nō fecit hoīem ī peccabilē. Rn. q.
nō potuit facere alū deū. Et igit hō ī ptate sua facere bonū
et malū. q gr culpa sua ē si facit malū nō culpa dei. q a
deus dedit ei' nāz bonā: Igr ad cuius sapiaz spectabat vt po
neret saluandos et dānandos ī hoīs arbio. et q paradisū vellet
uolūtati dei facere sua mādata obseruādo. z q nō bñ agerēt ī
ferni ītrarēt. et sic reprobis et sātis nāz timeris dari vī
sātus posset dānari sic et malus si ī bonis op̄ib nō p̄seuerauit
ex his igr oib dicūt patet Melius fuisse dānatos et reprobos creatos
fuisse atq ita melio q si alī deꝰ fecisset maio malū exemde orti
fuisset. Breuiter igr pecat q dicit Quare deus me creauit ut essē
dānandus postq ipe preuidet. q dico q deus nullos creauit ad ipe
dānandos. cū ipe deus velit oēs hoīes saluos fieri uolūtate sua ab
soluta rsipiēs z quātū ī se ē. dādo eis. s. ad celū ducta ad salutē pro
nāz nāle et grāz sep offerēdo quātū reḡbi irrefragabiliter reprobat reuocat
ideo dic Aug. q deus nō punit malos nisi quādo merito. Iustitie q
nec adro nec abeatis ē pena simplr uolita sz tātū s̄m q ei
gaudet pp Iustitiā ī quātū natura sb culpa existēs ordinat̄ p pena
vñ deꝰ ad modū gdoletis dic q esa. Heu ero solabor sup hostibus meis
Ex malitia cor uolūtaria diuina p̄uidētia eligit bonū vnūsq
z glām electorū z p̄fectū z glāz sua: ad quā ille nos p̄ducat q sine fine
Pāres ḡ istos curiosos.

Matteo c di spera & nra rasciō!
possa gp̄hē dū la ī finita via
che tiene vna sola ī hr ysone.

Stulte contēti humana gente al quia
che se possibile fosse sape tucto.
Aluster nō fermā ytuer̄ y Maria.

Dē frēs mei. q ipe vos sit
gmunabiles q se si opposuit deus
ordinasset q solū electi crearet
esset bñ factū sic nūc est nullū
q. et g̃ seruitatis. ad diuinū bñ
placitū hō mādo suū bonū q
nolet qđ placet suā volūtatē. Sic
vera ē volūtas diuina q ē p̄ma regula
apōb̄ls stare vnū vas ī honorē z alū

Ad. arg. ī q. dicit q deus nō vult
nisi bonū. Rn. s. q dē

s. c. ī q. 81. so dic q deus ē aliq̄liter
misericors sep q̄uenit. n. eī ignoscere ī pdi
tōe malop̄ meritū nō ordinat aliq̄s
ad penā nisi quādo vōe rectitatis ī cā
eo q nō pot aliter ordinē saluo ordīe
Iustitie q ordinat de culpa ad penā
Ideo dicit q nō ē volūtas simplr a
deo nec a beatis sz sm qđ ī quātū culpa
ordinat ad penā.

De nobilitate Anime Rationalis

~~De imagine diuina rōnis aīe.~~

Venite et uidete ~~aer qui timetis deū~~ quanta fecit dominus aīe mee. ps 65. Quia ut dicit Aug⁹. Multa multa sciūt et scrip tores nescīūt magna negligentia ē aīe sue nobilitatē hoīes nūqz cōsiderare et admirari q quotidie mīta alia admirat et considerat. vñ aug⁹ i li. x. confx. inqt. Cūt hoīes miranī alta mōtū et ignēs fluctus maris et altissimos lapsos fluminū: et oceani ambitū. et gyros siderū et relīquūt seipos nec mirāt. Ideo ihc de spū et aīa. Qm dicti ē m ut me ipm cognoscā sz scire nō possū ut me bam incognitū Magna nūqz negligentia ē nescire qd sit illud quo celestia tā profunde cogitem⁹: q⁹ nālia tā sūbtili indagine tuā inuestigamus. et de ipō quoqz creatore nro tā sūbtiā desideramus scire: Tu igr aīa mea scias scīe nobilitatē tuā cōsidera. 7.

Quāta altitudinis es Creata.
Quāta diligētia es custodita
Quāto thesauro et pcio es redēpta
Quāto labore et dolore es q̄sita qñ eras perdita
Quali cibo es nutrita
Quali nomine a deo nominata
Quanto premio eris beata.

Primo Considera in Quāta altitudie es creata qz ad dei imaginē esa deo creata. gen. 2 fa. homīz ad imag. et similitudinē nostrā qđ principalr intelligit quo ad aīaz. qz sicē deus ē spūs imaterialis et incorrupt⁹ ita

deus fecit aīaz spūalē sbaz imaterialē et imortalē. cernis natura stellar cūa corporalia et materialia q uidet vñ dicē aug⁹. q. d cuius rei dei q Natura aīe pferat oīa corpori: sed ea nobiliora et pulchra ē oibz rebz corporalibz. sz quia aīa corporis oculis uideri nō pōt ipsa pul chritudie artificiosum modū docet aplūs. q⁹ sc altē adhuc ineo aliaq creatura excedū. sicē dicē ipē. ro. 1. Inuisibilia dei a creatura mundi et ab hoīe q ē i mūdo p ea q fca sūt. i. p corporas creaturas Intellecta conspiciuntur vt ipē aīa ascendere possit p corporas creaturas qi p scalā ad altitudinē dignitatis sue qi p scala et ad cognitionē sui nobilitatis ascenderet tria i corporibz creaturis. s. Ordinē Magnitudinē pulchritudinē. p° Cōsi dera aīa ordinē quē sapiēt⁹ deus & tr posuit i creaturis Cuilz. ii. sm no bilitatē sue nē dedit locū sibi quenichene. Inferiora locauit i ī simus locis superiora i superioribz ordinauit: p° q dz terra et aqua et corruptibilia i domicilio suo qi i stabulis simo plenā a paradiso lon ginquū et ignobiliū sapiēter ordinauit 2° i superiori loco tāqz le uiora locauit aquas 3° adhuc excellētiori locauit aerem: 4° i superiori lo cauit ignē nobiliorē. et altiorē: 5° i eminētiori statuit lunam: 6° Mercurium. 7° venerē. 8° solē. 9° martē x° Iouē xi° Saturnū xij° Celū stellatū qđ dr firmamētū cū xii. signis et innumerabilibz stel lis. 13. celū crystallinū. 14. Celū empireū nobilz corpus.

Luna
Mercurius
Venus.
Sol.
Mars
Iouis
Saturnus.

angi ihu ℣ hi. ar[illegible] ℣
et aīa ꝺ̄ naturaꝝ nobilior
è solo sole z stellis.

Ista ꝺ̄ mo ꝑ ſ̄ magn̄ ꝑbꝫ vbert q̄ a ℣ro tēꝑe vſq; ad gr̄aīa
vbi ſup̄ius ē vna ſ̄ptē mulū ānox vſ ꝑhēt ℣ q̄ tū q̄s posſ ꝺbulū ℣
ānox ꝺ vna plena ſanctō q̄. nu
ℓ ꝺ ū

angi aīa nā nā. vnit tēra ꝛ̄p.

angi gaudiū ſūm̄ tāto regi z filio suo et spōſe ſue nec nō et mltitudini ſanctoꝝ
ſpūaliū bton. Adhuc ſiq̄ dē locū habitādū creauit deꝰ aīaꝫ vt dicto gl̄a
fruerē eterna: Act. v. Merꝛ vēa arenoſa ē t̄ra alis: ꝓ hoc apte dr̄ aīa
ſtraſ. q̄ oīby se t̄ferentibꝫ nobiliꝝ atq; ꝑſtātioꝝ eſſet. Or pēſa ſi nō ꝑ
lingua exp̄mer̄ pulcritudiꝫ dñi paradi z arbi ſp̄ui: q̄s potuit exp̄mer̄ aīe
nobilitatē. q̄ dr̄a erat regina dñi palatij: 2o o aīa q̄ ſidera ꝛ̄ corporaliū magnitudinē. Magna q̄ſtio ē terra. q̄ ſm̄ alḡs ē ī cōmu
ni. 2 q̄dr̄. milia miliaria hñs. ſ̄z aqua ꝺ decuplo excedit eā. Aer tā
tudē ſuꝑat aqua et ſic ignis tātudē ſuꝑat aquā. ſic ſpera lune ꝺ̄ decuplo ſuꝑat ignē. ſpera veneris ſpera mercurij. ſpera ſolis ſpe
ra veneris. ſpera ioūis ſpera martis. ſpera ſaturni ſpera ioūis et
ſic ſex mamētū ī decuplo ſuꝑat ſpera ſaturni. crystallinū tātudē ſu
ꝑat firmamētū. Et celū empireū tātudē ſuꝑat crystallinū. z illud
ē t̄ū magnū q̄ vna creata t̄ius ſ̄ tinet. ſic ſuꝑiō z la ꝑma creatura
d'la capella tinet. oīa t̄ra ſe. ideo. dic̄ ſcripta. C. eſt. q̄ magna
ē domus dei et ignis locus posſeroꝝ ei? magn? ē z nō hñs finem
baruth. 3. cū n. ſm̄ astrologos minima ſtella maꝝ ſit tota terra
z firmamētū ꝑtinet ipſe innumerables ſtellas quātū erat amplum
ſ̄z q̄ erat celū ē purū cū cēteris ſuꝑet magnitudinē firmamēti. Et tū
aīa eſt capacior oīby celis ſi adhuc eēnt alii ī finiti q̄ eēt celi dei
magnitudinē capere nō posſit. z tū vna aīa dei cogitat z vol? alti
tudinem q̄ deus illā sic fecit capacē. ut ī ipſa habitare posſit. z nulla
alia bona nisi deo posſit repleri. vñ aug? ī q̄t. Tanta nobilitatis
ē aīa vt nullis bonis nisi ſūmo ei sufficere posſit. et 13. de trinitat
ī q̄t. Aīa ad ymaginē dei dr̄ creata. q̄ pōt meminisse ītelligere
z amare dm̄. Cognoſcere ymaginē ei? ē quo capax illius ē ei? q̄ capax
ē pōt et ī lic? d' quātita aīe ī q̄t. Ora q̄ aīa cogitat infra quāti
tatē aīe ꝑtinet ſ̄z aīa deū cogitat z amare pōt. q̄d ī finitū maꝝ
ē. oīby celis poterit q̄ illū totū ī sempitꝝnū gl̄a. possidere. ītra se.
O aīa ꝺ̄ ſidera. magnitudinē tuā ℣ quāta altiza sit creata. et nō
te tremes cursū ad vsle. 3o Cōſidera ī creaturis pulcritudinē
Cōſidera p? terrā quātā pulcritudinē decoret. et quātā virtutem
ipſe ꝑtineat nisi. n. hret ſcientias virtutes. nobis ignotas nec p̄ duceret
tot colorū z saporū varietates. ſic ꝑ ī tot varietatib? roſarū
violar? liliorū z aliorū flor. odoramēta. Q̄s exp̄mer̄ posſit quot
odorū fragrātia quā recreatiua ipſe tribus ꝑtinet cā gratioſus roſis
liliis Cānelle cinamomo. aloe gīgibere balſamo nuoſcato ar
riſq; odoriby vnguētis. ī muābeliū aromatū. Exp̄ uſeruby thā
terra ꝓducit oīa gñā metallorū aeris argēti ferri plūbi z
oīum aliorū z mltis lapidū ꝑciosa ex q̄bꝫ apparet ī mūdo tot ornā
mēta et artes. et vtilitates. Quot gñā. ꝓducit mirabiliū atq;
virtuoſarū herbarū fructuū arborū ſilueſtriū et domeſticarum
quoꝝ nāles diuſas ſpes terra ē mater et nutrix oīum animā
ſollicita actiuꝝ oīum hoīum ſ̄natuꝝ et gſnatuꝝ. Magna ſ̄q̄t.

dr̄ ꝑ ſ̄ q̄ ī decuplo ē maꝝ t
Aer ī decuplo. maꝝ tēra
Ignis ī mille cuplo
Spera Lune. x. milib? maꝝ terra
Mercurij cētū milib?
Veneris vno milioī
Solis ꝺcē milia milioꝝ
Martis cētū milioꝝ
Ioūis mille milioꝝ
Saturni ꝺcē milia milioꝝ
Celū ſtellatū nō ſ̄t aliquā ꝑ
ter ad terrā cū ī eo ſint ſtelle ī nu
merables. q̄libet ſtella ē maꝝ terra.

x. ē. mille
xm̄. cēnū. milioꝝ
ducentoꝝ
ꝺcē milioꝝ
ducentoꝝ milioꝝ
Cantillē milioꝝ

ī ſ̄z & ſi celi celoꝝ te capere nō
posſit.

et ĩ ypĥēsibiles ē nobilitas et virtus terre vltraq; dici posset z trī ipsa
ē valeō alijs creaturis a deo creata vñ terra dr a terēdo q; eas
predas gnalent eā natia z ne corrupti z putridū i eā ḡiem trāq;
ĩ sentinā et cloacā z trāq; stabulū omiū ĩmūdicior; et trī ĩ celū aīa q
nobilēō ē alijs corporalibz z celestis nē excellētē nil q̄rit nisi terre
na z ista vilia. Si ḡ trī nobiles ē terra. Aqua ĩ duplo ē nobilō.
Aer. nobilēō aq̄. et sic dr alijs superioribz sicē supra dictū ē. Quis
posset exprimere virtutē z pulchritudiē planetaꝝ z celoꝝ quoꝝ ĩtuit
ē ea vbr oīs vox z eā oīs grātus artifex ista st ypĥēsibilia: Stupet en
mireū eā manifestissima nature sūmi phi ĩtelligēr requirat. Tāta z ppe
ē nobilitas z pfectio vnius q̄uis vilissimē creature. vt ptr vnius
apis q; oīs phoꝝ ptia illā nō valet ypĥēdere. Quāte vgē virtutis z
pulchritudīs z pfectois putabim' ee aīaꝝ rōale q̄ excedit ĩ sua nobilitate
nature oīa elementa oēs planetas z oēs celos plusq; celū empireū. oēs
alios celos: n' mireū eā solā aīaꝝ deus fecerit ad suā similitudinē et
imagīē. ita q; ĩ solo vno homē st oēs pfectois z virtutis ō creaturē
virtutes ee rōales st. n. ee eā lapidibz vegetare eā plātis sentire eas
aīalibz ĩtelligere eā angelis: nīl ee ymo phus hō appellat' microcos
mus. i. minor mūdus. n' mireū se deat ee cū sit nobilē oē ens
illū fuisse oīū creaturaꝝ sensibiliū. ps dīt Christi sp' predicatōr
hīe dicē aug' ad Deodatū. ĩ lr et spū z aīa Aīa similis ē lapidibz
z essentiā. arboribz z vegetatorem aīalibz z sensū z imaginatōem
Angelis z rōem. deo z ĩtellectū Terre z sensū aq̄ z imaginatōem
aeri z rōem. firmamēto z ĩtellectū celo z ĩtelligentiā. hīe Crisos.
ĩ lr de lapsu mūdi dicē Quātū celū terra pulcr' tāto aīa pulchri
do oīs ferme q̄uis pulchērmū superat. Greg' sup ezech si possit
cet q; homēs pulchritudinem aīe aspicerent vt q; deū adorarent n' quoda
modo arbitrari posset deū ipa aīa ee pulcrior.

Caude o aīa Cōsidera quāta diligētia es custodita z tuenes no
bilitatē tuā. Resp ps vt margareta solet z theſaur' multis
clausis claudi z bñ custodiri o aīa qualis custos deus tibi dīt
nōne angelos suos de tibi custodes. ps. dr angelis suis deus etc. z ps
in cōspectu angeli coꝝ sēp videt facie patris mei q̄ ē in celis. hīe
hyero' ĩqt Magna dignitas aīaꝝ vt unaquaq; ab ortu suo nati
vitatis hat angelū sui custodē. ipe n. custos duit nos ĩ vita defendē
do ab insidijs diaboli ipe ĩflāmit meas affectus purgat ĩtellectū ipe
orōes nras deo offerut ĩ morte nos a diabolica tētatōe defendut
aīas nras ad deū pducut. vñ xs dicē q; angeli portauerut aīaꝝ
pauperis lazari ĩ sinū abrahe. z nō solū vnū angelū sed oēs choros an
gelorū deus deputauit ĩ salutē nrāz z ministeriū. vñ dicē ap's.
Oēs. n. st administratorij spūs missi pp eos q; hereditabūt capere salutē

aug' ĩ soli. Q cogd. n. oli abeat
gnitor ĩ seria ē aīa humana
z d lib' arbi'. Q; aīa dr corpo
re ē nobilō z melior z

hec ē ad aug' q̄st aīa similis ē
deo ĩ mitet

Aug' ad Deodatū Aīe nā
n' terra nec mare nec sidera
nec luna nec sol nec q cqd
dr q̄d tāgi aut q̄d his oculis
videri p̄t nō deuige q̄ q̄d
a nob' videt nō p̄t celū ne
bule vt credit dū ē imo hec
dā longe deteriora.

vnde q. E aīa dicē q; aīa ē quodā mō
aīa ypĥ. q̄st aut st ypĥēsibilia aut ĩtelli
gibilia. z aīa ypĥ sensū ē quodā mō
dicā ypĥēsibilis. p ĩtellectū eō
dā ĩtelligibilia q; dā cognoscit
z appetit dr aīa ypĥ p ypĥ ĩtellectū

Sup. Mt.

oñ & scō Michaele cant ecc^a. scē Michael archangele cōstitui te
prīncpem sup aīas meas suscipiēdas. & hoc ideo q gaudet de earū salute
& quāta dignitas aīe custodiri ab angelis dei & recē sotias et sorores &
gloy. Ideo dic xp^s Gaudiū è coram angelis dei sup uno pecca
tore pnāī agēte: ¶ Tertio Considera quāto thesauro es re
dēpta. Si nīs sciē quātū nr̄ē pciosa ēsidera quāto pcio extimat
& emit. O aīa pdita quāto pcio te deus redemit. cogita q totus
thesaur⁹ mūdi nō erat sufficiēs & tua redēptiē. imo aīa angelica &
creatura huius mūdi nō sufficiebāt & necē fuit q dei filius
sue pciosissimo sanguine te redimeret. Sanguis aūt xpi fuit
adeo pciosus q dic ber⁹ q una gutta sāguis xpi sufficeret ad
redimēdos infinitos mūdos: et Saūs Anselm. in li^o. cur deus hō dic
q tanta illius hois erat adeo pciosa q̄ ppenderabat toti mūdo
imo & mille mūdis si essēt. Et S. Bona. in 3. sen dic q deus
magis diligebat xp̄m q totū genus humanū tota quātitē ad nāz
humanā q illa humanitas x^i hoc psone diuine cui unit^r hz
quādā dignitatē singularē inextimabilē & infinitā ēdē dic tho. &
addat q deus nō solū diligebat xp̄m nō solū plusq̄ oēs homēs mūdi
& & plusq̄ oēs angelos & plusq̄ oēz creaturā. nō solū quātūpz
ad diuinā & quātū ad humanā in quātū eā p̄destinauit ad maī
bonū s. ad unionē diuine psone. ecce igē q pciū tuū q^o redēpta
est fuit infinitū q tota illa xpī salte hoc unionis pson⁹ diuine erat
dignitatis infinite. Ideo dic pau. empti. n. estis pcio magno glā
ficate & portate deū in corpore vro. Ideo dic ber⁹. sūmē & aīe
pciū q̄ nō nisi x^i sāgume redimi potuit Totus mūdus este
pciū unū aīe extimari nō pōt: Aug⁹ Si possibile eēt infinitos
eē mūdos ad hoc una aīa pciosior ē: O aīa nobilis agnosce
nobilitatē tuā. nolī eā sic vilē reputare quā dei filius tāto pcio
extimauit. O miseri hoīes quare sic illā vilipēditis Multi hoīes
q̄ cū mūdū totū lucrarēt sibi. si perdāt. hmōi aīā. Quid ē hō
q̄ velles hoc malū. tuā dico m^m. mihi oīo nō uxorē nō filiū. nō
filiā nō seruū. nō ancillā nō tunicā posterius nō caligā & tū nisi
hoc malū aīa tua. Rogo te ponere aīaz tuā caligule tue! sūt multi
in mūdo q̄dā pisci hoīes q aīaz suā adeo uilipēdūt q diabolo donāt
p uno quatrino sic arenci alij p uno bocceli sic gulosi. alij p uno
mūtunca de letatoē sic luxuriosi. alij p uno ebo sic Iracūdi et
blasphemi: O miseri xp̄ī p aīa tua expēdit uita sua. ¶ Quarto
o aīa considera quāto dolore & labore fuisti q̄sita q̄n eras p dita
Tu scis q uix sapiēs nō nimis erat n^s dolet n^s laborat cle p ditoē
alicuius uilissime rei. Sz hoc si uxor tua pciosa sic si aliqs amisisset
Regnū & ciuitatez uel Domū suā valde laborat i acq̄sitoē illi⁹

& q̄ Ideo illa illuminat & sc^a & reprimat ad pnās

Imo ipe deus hoc pmittat custodiā
& thoīe sic dic Iob. q̄ fama ei⁹
o custos hominū. & custodiens me custo
diat spūs meus. p̄ nisi dic custodiat
ciuitē. vn sua pē & magistrorū cū
stodiat ciuitē q̄ custodiūt. sol. custodi
aīa tua & pē nr̄a sc^a custodiūt nos

Vid bene. d 3. di. 37
q. v.

ber⁹ o pretiū nimis ne scio
tempus q̄dē quo dei filius in
cruce voluit libenter, nolī pp
vile nimū tātū amittere bēficiū
attende bēficiū & nō recede de thī
cipiēde mūdū.

cū armellin. & ceteris animalibus cruciferis
celū i tuā ē mūdū.

Vide per ea dicī q amor
ad aīas sugas. vel amor q̄ st
T mūdo. vt hoc T pcio &
amor dī.

Considera ego aia quātū ꝓ te dei filius sapiētissimꝰ laborauit doluit
et flenit vñ ꝑ̄ ostendit ī parabola luc. xv. di. Qs ē ex vobis hō
qꝫ habēs centū ouēs & si perdiderit vnā ex illis nōne dimittit nonagīta nouē
in deserto & vadit ad illā q perijt donec inueniat illā aut ego &
ex vobis hō ex nob arte nouis ē hō xp̄s q dimittit centū ouēs i. oēs
angelos & celo nos aut populꝰ ei & ouēs pascue ei xp̄s. u. ē pastor. Jo
x. Ego sū pastor bonus &c. et si perdiderit vnā i. aiaz vnā ex illis
nōne dimittit nonagīta nouē ī deserto i angelos i celo & vadit ad illā
aiaz perditā donec inueniat q̄ppe qñ xp̄s carne fragē ē & venit in nobis. O quā
ter laborauit ꝙ aia & prīcipū sue naturalitatis vsqꝫ ad patibulū crucis
ꝓpter hoc dr̄ laborem sustinuit fugiēdo ī egyptū & redeūdo & postea p̄dicā
do seminādo sitiēdo estuando cū fratres multas ignominias ab eis sustinē
do. O quātū laborauit sudauit seminauit ornauit ꝙ & aia O quātū
doluit ī capite & a pedibus vsqꝫ ad verticē capitis vsqꝫ ad patibulū crucis sputis ꝙ passus
fuit ī tota illa nocte & die ꝙ & aia. O quātū flenit ꝙ & aia & ex
no ꝙ dextra manꝰ tua & oculus tuus laborauit xp̄s emisit q̄t ꝙ aia vñ
nūqꝫ dr̄ risisse legim⁹ sz sepe flenisse. flenit qñ natꝰ ē q̄ros aiaz
flenit qñ lazarꝰ fuit mortuus. flenit ī die ramis & ultimo flenit ī die
palmarū sup hyerusalē dicēs qñ si cognouisses & tu: flebat ꝙ detrimē
to aiaz & sudoꝝ. flenit ī oroē qñ dr̄s pē si possibile ē & sudorē
sanguineus ꝙ & aia emisit. flenit i nocte qñ fuit flagellatus
flenit qñ vidit matrem obuiāte illi ī baculatoē suos & g. lacrimas
emisit sicut Bernardus audā sēm tāt ardoris ꝙ suas maxillas & barbā
flenit ī cruce qñ mitem Jōēm lambebant flenit qñ ꝓpauit & alias
pēs suos fruēdauit sicut dr̄ psa. ad hebr. cū clamore valido & lacri
mis O quātū doluit ī cruce magis corde & diuinatē mitem aiaz q̄
ꝙ sua mortē. cor aia misera quātū es nobilitatis O q̄t sudores la
bores & vermicta sēi apostoli & martyres ꝙ salutē aiaz sustinuerūt
quas diabolus ligatas tenebat. O aia misera quāt ītē ognosce
nobilitatē tuā quāt tu nō laboras nī spōsō tuo xp̄ō q tātū ꝙ te
laborauit hmoi dr̄ aug⁹ ī psona xp̄i ad hoc ī hoc ꝙ quē hmoi
Cū esses minimus pēi mei nūciabam te ꝙ me. Cū esses lingua ego
veni ut vendicarem te. Cū ītes nōctes & silvas errans q̄sui te.
Inter lapides et ligna inueni te. et ne luporū ferarūq; rapido ore
laniarer⁹ eruligi te. humeris meis portaui te. pēi meo reddi
di te. laboraui sudaui caput meū simus opposui manus meas
clausi obiicī lancea latus meū aperuit. totus ꝙ te nō dicā inuiriis
& asperitatib⁹ lacerat⁹ sū sanguine meo fedi. aiaz meam
posui ut q̄rerē te michi. & ille. Querito o aia cōsidera
qualib⁹ ibo es nutrita. certe deus ordinauit ī cibū tuū panē angelor
. s. corpus filij sui & aiaz q valet plusqꝫ ī fruitū mūdi qa corp⁹ xp̄i caeli
gustū st cū deo ī vnitate ꝑsone & ī illo sacro altari nō solū ē xp̄s ī

Jo. x. Ego sū pastor bonus

Anus sup Jo. Nulla fuit ītē
nendi x̄o data nisi prius
te eos soluos facere

ang⁹ vide quāte dignitatis ē homo
Cui⁹ frater ē mūdi dñs cuius
vide pater ē xp̄s. cui⁹ custos est
flenit ī ō mūdo.
ang⁹ cui⁹ prīa celū.

bar. ecclesiasticus nemo nec
mi si per nos ergo q̄ requiet sup me
spūs dñi sup me eo q̄ vnxit me

bar. o bone Jesu cur sic ad me ven.

O pietas suma o rara & nouitas
ꝙ tui sustinet mortis acerba & crudā
Quel ch el xl. la tera lui & lo
mar arrigi.

dolor caro altero sodere pegno
Spēdere lappa vetus ostrū el sāgue
ꝙ rei sl. d. credere nō sua digno.

quātū hō ſ totus deꝰ. i ſcā trinitas ro dr panis angelor qui illo pane q° viſibilē angelī erbāt ī celo z aīa īuiſibilē ī ſto ſacro. dr quia xp̄s dic̄. Jo. 6. Caro mea vere ē cibus z ſāguis meus vere est potus ꝙ mā ducat meā carnē z bibit meū ſāguinē ī me manet et ego ī illo. ego ſū panis vīus q de celo dēſce di ꝙ mā ducat hui panē vuet ī eternū: o zuckero delicato. o. mēsa celestis. o. dignitas aīe rōalis. o miſera aīa quā nō ꝑsideras nobilitatem tuā. hic dic̄. S. tho. cor panis angelor fuis cibus reatorā nō mittēdꝰ canib⁹ o nr̄s mirabilis mādicat dñs panis ſ̄nus et humilis

¶ Sexto

o aīa ꝑsidera quo nomine a deo es appellata. Audi o aīa spōs ſātus q te ſāctificauit ꝙ ſāguinē x̄i et redemit. appellat te ī scripturis filiā dei. Sponſā dei. z Templū dei. vnī ī ps. Audi filia et vide. et ī clina aurē tuā. q2 concupiuit rex ſpēm tuā. et ī cātic. Quā pulchri ſt gressus tui filia principis. o būrāta filia quātū te dꝰ amauit q̄ pro redemptōe z vita filiū ſuū ad mortē destinauit: vnī Jo. p°. dedit eis pote ſtatē filios dei fieri. etc. Quid mai⁹ dici pot̄ ꝙ filia dei. Jā vocauit te sponſam filia dei qa ipē ſi nominauit spōſā ī euāgelio: qui dic̄ q filii ſpōſi nō ieiunāt quā ſtat cū spōſo. z Jo. bapta. dr x̄o dic̄ q ſt spōſam ſpōſus ē. et ī cāticis ſepe te spōſā z mirā pulchē rimā appellat. o aīa ꝑsidera quātū es nobilitata cū tali spōſo sic dēſpōſata o quātū te ornauit q magnē ſuā ī te posuit q ſāguinē ſuo te lauit: o q̄t ornamēta regalia ꝙ ſua data recepisti et ꝙ suas gēmas, aurū nō sic ſt ornat̄ spōſe regis hui⁹ mūdi. et te. n. dic̄ ſcripta o cis gla filia regis ab intus aſtitit regina a dextris tuis ī vestitu deaurato circūdata varietate. O aīa nobilis paulus tēplū dei te appellat ī q° ḡitat ſcā Trinitas. sic ꝙmuſit x̄s ī euāg°. Si diligit me diliget a prē meo z ad eū veniem⁹ et mānsionē apd eū faciem⁹. O aīa nobilis quare relicto spōſo tuo z prīo z diabolo tāqz adultera te ſubmittis z mūdo. Audi. ber. di. O aīa nobilis q̄d t̄ cū carne. q̄d tibi cū mūdo q̄ ī ſignita es dei ymagine deformata ſimilitudine. Poſtq̄ ſata fide. Suſcepta ſāguinis ꝓprio: Nutrita ī celo reg. deputata cū angelis hered⁹ bonitatis ꝙ tanta rex cepit. bīfitudis

¶ Septimo

o aīa ꝑsidera. Quāto ꝑmio erit beata cōſidera o aīa q̄d ꝑmiū tuū ē bonū infinitū z ineſtimabile. ſ. qpē deus q ē bonitatis infinite. vnī qpē dic̄ ad abrā. Ego. n. ero merces magna tua nimis. O aīa ſi te eſſe filia dei z ſpōſa certe habitare debes cū tuo ſpōſo ī ſuo palatio. O cū quāto honore et gla fit due nuptie cū aſſiſtēs omnita cū angelis z ſāctis ad Regale palatiū. O q̄d tuē videbis. Tuē audebis. z affluens z mirabis z dilatabis cor tuū. cū videbis deū tuū z spōſum certe ut dic̄ paulus oculus nō vidit nec auris audiuit et ī Tu bet ut d'ſq ī mūdo aīa nullo bono pot̄ ſatiari. ſ tuē ſatiabis cū apparuerit gla dei tui.

O ſacrū ḡuiuiū ī q° xp̄s ſumit̄ ur. bor eius ē pignus vite et/nr.

bor ē ſūmus bey. d. l. fir. fumū euerſat radius maritus rem dignitate z priuilegio gau. l. femie ff. de ritu nup. l. mulier. C. de dignit. li 12 dicit ī l. d. l. femie nupt. clariſſimi z ſortis clariſſimus z ſortis appellatōe gaudet.

vnī ſ agnus dicebat illi ſuum deſpō ſata cui⁹ mē virgo ē cui⁹ pr̄ſtimi nā nitor cui⁹ pulchritudini ſol z luna mirāt

Oſee. Deſpōſabo te mi ī fide ī dapt̄ne. n. ſ finita deſpōſata

Ybernaria crist ī celo nō ī celo ignis p̄mus. l. ſolis z planetarū et ſphe linc ſ ī celo ēmpiro ſup. et ſ celos ſtel haberes tāq̄ virginē z ſpōſa. dic̄. n. xp̄s volo vt dī ſū ꝓbis mihi

ex. aīe ſc̄e dr erit q̄ appa rant ang°. cdm. V. gla aīe fugi ī et hīſ z ꝓ. Virgi ma ꝓbba

Ora. n. deus meus ꝙ bone ꝑs. cū ſtimōſ ib' pdis o' saluā z. ſtū dr̄ſ. Ora. n. ut aut ap̄ rma ſuā. ſ. ſuꝑiora equalia z īferiora. Supplēā q̄d nō ſt ad ꝓfectū dū ut d'ſ Trinitas Equalia ad cōmūe dū. ſ. angelis. nō etiā īferiora q̄ ad ſ mūe dū ꝛ̄d ſt fra.

Faciamus hoīem ad ymaginē et similitudinē nr̄am. Gen 2°.
De ymagine. 5ue. Trinitatis q̄stio Quorum declaranda

1° Vtrū in aīa nr̄a sit distincta ymago. 5ue Trinitatis
2° Vtrū ppria rō ymaginis deceat ī respectū rōnis considerate sui ip̄ius p̄ dei ad alterū.
3° Vtrū ista ymago possit deleri seu totaliter perdi:

Primo q̄ ista ymaginis vocis p̄dicam̄. nōm̄ n̄ declarat̄ q̄d sit ymago q̄ definitio seu cognitio nōis ex p̄cedēt ocīm aliā cognitionē p° post. 4° Dicē|q̄ ymago idē ē q̄ similitudo. seu repsentatio alicuius rei vñ dr̄ ymago q̄ imitatur q̄ imitat̄ rē ad cuius similitudinem ē fact̄. sic statua p̄ pictura regis imitat̄ regē ī corporalib⁹ lineamētis et dispositiōe ouīz p̄ tuim vñ. 5 co. ī p°. di. 3. q. 9ª. repsentativa totius q̄ si repsentent tātū pedes nō dicent̄ ymago ex vestigiū sic similitudo pedis bouis ī pulueꝛ p̄ bouis nō dr̄ ymago bouis ex vestigiū figura aut̄ p̄ statua regis dr̄ ymago nisi 2° req̄rat̄ q̄ ymago imitet̄ imaginatū ad cuius similitudinem ē fact̄ alīs nō diceret̄ ymago q̄ sic d̄ē augꝰ si duo oua essent̄ similia unū repsentant alterum nō esset ymago alterius. nec econuerso augꝰ ymago sequit̄ ppm cuius ē ymago p imitationem deo 5 co. describēdo ymaginē dicē sic. ymago ē repsentativa totius p̄ imitationem eius cuius ē ymago. Est aut̄ triplex ymago sm alios ma. ī 9° dicto .s. ymago genita sic ē filius q̄ ē ymago pris et dr̄ ista ymago naturē quia filius ē eiusdē nāe cū pre et sm ista solus xp̄s ē ymago dei q̄ p̄ deitatē naturē cū patre repsentat illū cuius ē ymago eo modo de q° dicē apo. ad col. 1°. q. ipse ē ymago dei invisibilis 2ª ē ymago creata sic ē homo et angelus q̄ st̄ creatā ad ymaginē dei et totius trinitatis nō ōino dam̄ tñ aliquā assimilationem et imitationem 3ª ē ymago fact̄ ab arte sic statua p pictura sic ē similitudo regis ī statua et sigillo p̄ nūmo qui regē repsentat vñ cum xp̄s videret ymaginē ī nūmismate dixit Cuius est hec ymago. Resp. Cesaris. Quia igit̄ aīa nr̄a repsentat ī se ipā trinū deū et unū pp quādā pportionem et similitudinem quā h̄t ad deū ideo dr̄ ymago dei: p̄fect⁹ q̄ statua regis dicat̄ ymago regis: q̄ nobiliorē regē nūdi repsentat et q̄ fact̄ ē ab ip̄o dco sapiēte. nō artifice et pictore q̄ ī utro potest errare. Quia igit̄ alie creature ī feriores nō repsentant deū totaliter nec sic creatur ad suā imitationem sic nia angelus ideo nō dr̄ fact̄ ad dei ymaginē q̄ dicūt dei vestigiū q̄ sm q̄ntē aliquā deū repsentat. et vestigiū Trinitatis ī se gerūt p̄ unaquaq. n. creaturā sequūt tria sm aug⁹ q̄ appropriant appropriata diuinis. .s. unū. verū. bonū. unitas p̄ veritas filio et bōtas sp̄ui scō ut pulcr̄ declarat. 5°. 2 doc. cū locum̄ de vestigio. Quo igit̄ ad p̄mū quēm ī q̄ quid̄ utrū ī aīa nr̄a sit distincta ymago. 6ue Trinitatis. dico q̄ tria requirunt̄ ad veram ymaginē trinitatis l̄ q̄ tria repsentar̄. debet ut sit p̄fecta ymago .s. Distinctorum

S co. ī p°. di. 3. q. 9ª.

vid o dorobellē ibi
et bridestō tar. 19
di. 2ª.

Q̄d sit rō ymaginis ī corporalib⁹. vñ trāslatiue ī vocabl⁹

ī dr̄ ad ymaginē dei. sed ymago q̄ li
aq̄ notat. q̄dā distinctā nature alte
rius a sibi. ymaginē notat aliquale si
militudinē imitatiōis ītra deū vñs hoīs
nō equalitatis sz̄ ḡportionis unius p̄fecti
sic exēplatū assimilat exēplari. aliq̄
quali q̄ nisi vnusta. et ymago ip̄
sperula. vel nūmo ip̄i regi quodā
modo assimilat̄ hoc ē dicit̄ q̄ sicut
sperula haret ultro citroq̄ naturā
sz̄ hēs ī se aptitudē ad hec tria
et caperet ī se et repsentet ymaginē
hoīs ad quē q̄ueret. sic aptitudi
nalit̄ sz̄ actualit̄. Set nō rōnis
fact̄ ē ad ymaginē dei. q. p̄ris ex alīs
q̄ntū ad suā rē q̄ssit ī essentia
aīe rōnis potentias ī hoc .s. q. aīa
q̄ndo sit ad deū p actualē et
habitualē h̄t ī se. unde deū q̄ pos
sessorē et amatē. q. mor tñ sperula
aīalis ī similitudinē materie. sed
ī aīa rōnis ī quod ā speculo differt
ymago dei. aug⁹. Co. ymago aīa ymago
dei ē ī se capace ei ē q̄ reminiscēdo
et intelligēdo aīa ymago

ī gnāt ī gratiam reformabit ī q̄ simul aīg sic ē ordinis pulcri figuram depictū. nō
umbra dei hoc ē similitudinē destruit ī se scientia et sapiā et verbum ē p̄fectū

ſ. ꝑſonaꝝ q̄ vna ꝑſona nō ē alia. 2° origine q̄ due ꝑſone ꝑdu
cūt ī diuinis ꝛ vna originat ab alia. 3° ꝙ ſſbalitate q̄ ī ſſr ipaſ ꝑ
ſonaſ ē vna eſſentia ꝛ ē eq̄litas. hoc ꝓbat ſco. ſic q̄ cū ꝓceptus
vn⁹ ꝑſone ī ītellectū nr̄o ſit ꝓtalis ꝛ⁹ ton⁹ trinitatis illa creatura
q̄ ducit nos ī cognitionē trinitatis ꝑ modū imitatōis repſentabit tri
nitati quātū ad illū gradū q̄ pōt hīre de ea repſentabit ſgr̄ di
ſtinctoꝝ tm̄ ꝑſonaꝝ ī vnitatem eſſentie. et ordine originis q̄ illa di
ſtinctio realis ī diuinis ē ꝑ originē habet ēt imitationē eſſentialē ad
ipam Trinitatē qua repſentat q̄ ē vn⁹ eſſentie. Hijs ꝓmiſſis ducor ad q.
ꝓmā q̄ ī nā mēa ē diſtinctio et ꝓſona imago. 5ᵐᵉ trinitatis q̄ ſm aug⁹
vi. de tri. Querēda ē imago et inuenienda vbi nā mēa n⁹ melio⁹ habet
ītuēri. ſ. reali nr̄o ī ꝓpria ſubſtantia vel q̄ ē aug⁹. 14. de tri. aſſignādo
hanc imaginē dīc q̄ ē Memoria ītelligētia ꝛ voluntas. ꝛ ſunt tres
vna aīa. que ꝛba ſic declarat ſco. vbi. ſ. dr. q̄ nos oppoſitū ī mēte
nr̄a cē dues actus. ſ. actus ītellectus et actus voluntatis et iſtos actus ali
quo mō cē ī prāte nr̄a q̄s obiectū ē p̄us. 5° oportet ī nobis ponere ali
quo modo principia actuum ad iſtos actus ꝛ potentias q̄bus ſumus poſſibi
les ſpecies iſtoꝝ actuū. Nō pōt aut̄ idē ſb eadē rōe formali eſſe p̄ncip⁹
iſtoꝝ duoꝝ actuū ſecūdoꝝ q̄ iſti actus ſecūdi neq; ſūt oppoſitorū
nec principiādi ī ſuis principijs g° 03 habēt aliquā diſtinctionē actuū
ſecūdoꝝ p̄moꝝ correſpondētē diſtinctis actuū ſecūdoꝝ. Dīc igr̄ ſco.
q̄ nec ī actibꝫ p̄miſſ nec ī actibꝫ ſecūdis ſolū ē imago ſed appāret du
plex. q° q̄ bi ſūt duo tāta ꝛ illi ſūt duo tāta g° tō tē eſſt ima
go dualitatis nō trinitatis. 2° q̄ ī p̄miſſis actibꝫ. liuet ſit ibi coſtitu
litas nā nī ē ibi diſtincto realis nr̄i et rei nec ordo originis. ī actibꝫ
ſecūdis etiā liuet ſit diſtinctio et origo aliquo m°. nō tn̄ ē ea
ſubſtantialitas g° q̄bꝫ ſequēr tertiū q̄ imago exiſtat ī actibꝫ p̄miſſ et ſecūdis
ſimil. Hoc ītelligo ſic Anima. n. ī quātū hīt actū p̄mū totalē reſpectū
ītellectus et obiectū ſibi p̄ſēs ī rōe ītelligibilis dīc memoriā ꝛ hoc
memoria ꝓpria ītendendo tm̄ ītellectū q̄s illud q° obiectū ē ſibi p̄ſens.
ſed etiā aīa ī quātū recepit notitiā genitā. dīc ītelligētia ꝛ ītelligibilia
ꝓpria ut ē ſb illa notitia genita. voluntas et dr̄ ꝓpria ī quātū eſt
ſb illo actu ꝓpriſto volendi. Accipiēdo igr̄ iſta tria ex ꝓpria anime
ut ſt ſb tribꝫ actibꝫ ſuis. nr̄is ī ipſis tribꝫ ē ſſbalitas rōe illoꝝ trium
realitatū q̄ſt et ꝓpria aīe et ē diſtincta et ergo rōe illoꝝ trium
receptorū ī aīa ſm̄ eſſe habitatis ī aīa. hoc ant̄ ſic declarat⁹. q̄
ī actibꝫ primis ē vnitas eſſentie. ſeu ſſbalitas q̄ vt declarat aug⁹
xv. de tri. hoc tria memoria ītelligētia ꝛ voluntas nō ſūt tres vite
ſed vna vita nec tres mētes ſed vna mēs nō ſūt tres ſbe ſed vna ſba. ſta
tim trinitati patris et filij et ſpūs ſcī. vna ē Deitas vna ſba.
2° ē ibi origo. ſcē. n. pr̄ ē p⁹ ꝑſona ī diuinis q̄ generat filiū
ꝑ modū ītelligēte. 2a pr̄ ſpūs ꝓcedit ſpūs ſcī ꝑ modū amōris
Ita memoria ſeu mēs ē p⁹ imaginē creata nō accipiēdo me
moriā retentiuā ſut ē ſpecialis ſpēs ſed vī ītellectus apprehēſiuus

nō ſpecialis memoria ītellectiua
ē nob hīt duplex actus. ſ. retinere
ſpēm ſeu notitiā habitualē. ꝛ ꝙ dare
actū ītelligēdi. Ad q̄ proſequēdū ſm
imaginē accipiē memoriā ꝑ ſpēm
habitualē agēte nō ſſe ꝓbatū ꝓpter
ꝛ dr̄ memoria ſcribēdi q̄ ſunt
facta ꝑdenāt ꝓbē. ꝛ aſſimilatē
eſſendi ꝓpriū ī tri. ītelligētia ꝛ
appropriat filio q̄ dicit actum
ītelligēdi. ſ. ī ītellectū poſſibilē. ꝛ ꝙ ſic
acceptam ītelligē
ē et i eis equalitas nō q̄ ad eſſentiā
ſed q̄ ad obiectū reſpicit memoriā ꝛ mēs

Cogitatio seu ītellectus ꝑpria actua
lis sic ē assimilatio dr̄ ꝓbū

hutrū obiectū sibi ꝑsens. q ē ꝓpriū actuū ipius nostrē: Intelligēcia eō
.e. ipi nostra genita ꝓdit ab ipa memoria seu ītellectu ꝑcipiēte sicut V
lus a ꝓle. nihil n. posset ītellās ītelligē nisi pm̄ hāt i memoria plurchum
sibi ꝑsens. Ē ise P ītellō repsentāte ipius ꝓspem vñ dr̄ aug'. 14. de tri. q. ipo
ipa scā qua i memoria tenem' gignitur ꝓbū et hoc nobis declarās sic fit
fermenta cogitatio ab ea re quā scimus ꝓbū ē. Ex ipa aut memoria et ī
telligēcia oritr̄ amor q. nihil voluīt nisi cognitū et ipi amor attribuit
spūi scō q ꝑ modū amoris ex ꝓle filioq; ꝓcedit. ecce qualr̄ i imagine sit
exemplo: 3o duo q. ē ibi et distinctio scilt. n. ꝑsone i diuinis realr̄ di
stinguūt. q. alia ē ꝑsona prīs alia filij alia spūs scī. Sic etiā actus ipius
ipius aīe q. st ītellectus et voluīas distinguūt ab actibus secundis q. sūt
ītelligere et voluīe sicut sba ab accidēte. q. actus ipius st sba actus spūs
di st accidēcia. hāc eādē imaginē assignat aug'. sb aliis ꝓbis dicēs
Mens. Notitia et Amor. Mēs ꝓpr̄. Notitia filius et amor spūs scī.

Secundo Quer. vtrū ratio huius imaginis ꝑ̄ ꝑsideratiōis obtenti
dicat esse. ī cōsideratōe sui ipius ꝓ alteriusꝫ et aug'. 14. de tri. videt
poni ī ꝑsideratōe sui ipius duas Mens Meminit sui. Novit se.
Amat se. et q. i hoc apparet rō ipius imaginis ꝑssime Trinitatis. Est. n. ipa
mēs qi parens. et notitia eius qi proles eius Mens. n. cū se cognoscit noti
tiā sui gignit et ē sola parens sue notitie Tertius ē amor. q. de ipa nō
te et notitia ꝓcedit dū n. mēs cognoscit se diligit se. Nō. n. posset se
diligere nisi cognosceret se. et amat etiā plenā ꝑfectā notitiā sui
et sta amor quā ꝑfectus est parentis et prolis esse imago trinitatis i
cōsideratōe obiecti sue ipi aīe. Sco. aut et S. Bona. vbi S. dicit q.
Ista imago reperit ī aīa rōnali cuiuslt obiecti qr̄ ītellectus vīr̄ potest intel
ligere nec ens ītelligibile et amare nec volubile. Et i hoc et aīa ē qi deo
similis cū sit qi illimitata ad ītelligendū et volendū omne ens bō
Tue tri ē ꝑfectissima rō imaginis i aīa qn̄ ista gerūt i nēcte nostra
ꝑfectissima obiecti est aut obiectū tripl. qd ꝑsiderat̄ pōt aīa.
Suppm̄ qd ē Deus: Medium qd ē ipa aīa et angelus: Infimū
qd ē oīa alia creatura sensibilia. qn̄ igit aīa gerit oīa tria ꝓpter actus
ad obiectū supi. 9. i. ad deū. Tue dr̄ imago ꝑfectissima rō ē quia ꝑ
dius doc. qr̄ cū ꝑfecta rō imago attendit sm̄ ꝑformitatē et sm̄
tatem ad imaginatū. et aīa sm̄ suas potentias ꝑformis reddit hīs
ad q. gerit sue sm̄ cognitionē sue sm̄ amorē. Intellectus. n. est
expressa similitudo rei ītellecte similis et amore. q. trāsformat amatum
in amatū. Cū igit aīa cū gerit ad deū nō tm̄ hāt similitudinem
expressam̄ rōe ꝑdicti sed et ꝑfectā actus ipi ꝑformātis obiectō: Ideo
imago dei ꝑfectissima inuenit in his ꝓpter cū hnt obiectū divinū
ad quē solū ītelligēdū et amandū ē creata. Tue. n. si ens videret
ipes nās cū altitudo ē in ꝑfectione dei videret qi clare in memoria
ꝑsonā prīs ī ītelligētia ꝑsonā filij et in voluīate sue amore spūs scī.

Obiectū tripl. aīe

Aug'. 12. de tri. In uno solo qd ad ꝑfectionē ꝓprie attendit ostendūt nō solū ē trinitas sed et imago dei: In hoc aut qd derelictū ē i actione tpalium et sic trinitas posset nō tm̄ imago dei reperi ꝑfecta.

Minus autē ꝑfēa ymago ē qñ aīa hīt se ꝑ obiectū qz tñ habet nō hāt
similitudo ab ipō deo īmediate tūq; ab obiecto ꝓ. hmōi tñ aliquāl qz
qñ ī mēte hoīs reluceret dei ymago aīa videndo se cognoscit īse dei ima
gine qz nō recedit a ꝯformitate. et ideo et ymago ꝯsistat ī his
potentijs ſm q hmōi aīam ꝑ obiectū nō tñ ymago ꝑfecte sicut qñ aīa
hīt ad deū et hoc qđ dē et aug⁹ ī li. de trin. Cum igit mens meminit
sui īelligit se diligit se. vbi si eam aīam) trinitatē nō dū qđē deū
sz illā ymaginē dei. Cum uero aīa ꝑficit ad oīa naturas īferiores illas
ꝯformat. ī qbꝫ nō ē ymago dei sz tantū uestigiū. Ideo potenti aīe ſm
q hmōi īferiora ꝑ obiectū recedit a ratiōe ymaginis qz recedit a con
formitate expressa. licet itaq; ī huiusmodi potentijs ſm q ꝯsistit ad
īferiora sit reperire trinitatē reliquā ꝯformitatē tñ ſm aug⁹ z
boē. qz recedit ab expressa conformitate. nō reperit ī eis rō ymaginis
sz magis p minꝰ qñ diminuit īcelat ista ymago ꝑut magis p minꝰ ſnō
dmāte aīa se ad īferiora ꝯsistit: nō. et ꝑ maiori declaratiōe q ista
potentia. s. memoria ītellectꝰ et voluntas ī qbꝫ ꝯsistit ymago trini
tatis figurat quodām⁹ ī ipsa. Si mdo sumāt ꝑ se ī actibꝰ ꝑmis
nō quatenꝰ actibꝰ secundis Tūc ymago trinitatis figurat quodām⁹
ī ipsa ad modū corporalis ymaginis ꝑ debitā lineamētā dispositā
ꝑfōnē colorat: Sicut deū potētia cū actibꝰ secundis debite sibi
cōgruētibꝰ gerūt tūc ymago ꝑdcā qñ debite colorat pulcre
coloribꝰ et duplicē z ſm hoc magis z minꝰ pulcrificat ymaginē q aīa no
bilioribꝰ ꝑ minus nobilibꝰ actibꝰ tēdit ī obiectū nobiliora ꝑ minus
nobilioza. Ex qbꝰ actibꝰ ꝯcludendū ē ꝑ dcā ymago tūc ē nobilissima
et ꝑfectissima cū ſm ꝑfectos actus toto mētis feruore tendit ī obiectū
eternū qđ ē ipe deus spūs sctꝰ q citra deū sut. cū tūc quis vide
ret aīa videret qñ totū deū et illa z tria dei ymaginē z sic nihil
pulcrius aspici posset ī toto mūdo post deū de q⁹ cis mirant. Sic
ꝑ. Romani Lauabat et Statua domitiani et q⁹ dē pagin⁹ porta
Celo ne ꝓcul tū fluxet opus Siculus an ꝯformata camino isset ignis
lassū sterope brotēaq; reliqt Anti. palladis tulē germana
ex nob effinxēr Manus. ꝑ ille et sic ps. 2ª qō declarata

Vltō tertio vtrū ymago ista nobilis possit ꝑ aliqđ totalē
deleri ꝑ cuius declarationē duo ꝓmittēdo. ſm tho. q ymago ī no
bis pōt tripl̄ ꝯsiderari. vno mō ſm q aptitudinē nālem hīt
ad īelligendū z amandū deū. q aptitudo ꝯsistit in ipa natura
mētis q ē cois oibꝰ tā malis qz bonis. Alio modo ſm gratiā
ꝑ habitū deū cognoscit z amat. sz tūc ipse z hmōi ymago q ē
boni⁹ tātū et iustis ꝑ ꝯformitatē duplicē gēē: 3º mō ſm q
homo actu deū cognoscit et amat ꝑfecte. et sic attēdit ymago
ī patria ſm similitudinē gle de qua dic. Io. ī epta Cū apparuit
illē similes ei erim⁹. his ꝓsuppositis ad questionē

Licet igr aīa possit ītelligere z amare alqđ obiectū tñ illo ꝑpriū nō ē ymago dei sz solū qñ intelligit z amat deum tūc ꝑpriissimē aīa ymaginē dei. ergo ymaginē intellectio ē similitudo expressiua. ymaginis obiecti ita etiā amor tendit ī ipsum obiectū cognitū z ideo tūc anima fit dissimilis ipsi deo tūc ꝓpriissimē z vera q fit deū cognoscit

v8 brulefer d. 2. q. 19.

ymago { natur / grate / glorie

Nec. ⁊ ꝺ ꝛı ꝺ̃ ꝺ̃ ad ſma
gnē dı creata q ⁊ ꝺ mani
feſte ꝺcelligē ⁊ amaꝝ ꝺ̃ co
ꝑpe ſmago illi ē q capaco
illi ē. cuiꝰq; ꝑcepꝰ ē ꝑ

q ſi loquam̃ de ſmagine nature q̃ eſt aptitudo nãlis i illis potentijs
aīe ad ꝺcelligendū et amandū ꝺ̃ talis ſmago nūq; ꝺbet nec ꝑ
ꝺt. cū ſit q ſbalis ꝑ̃ potēt ꝑ̃ anime et ſba aīe ē īmortalis: qua
tū cūq; ꝑ̃ aliq ſit malus et ſceleratus i hac vita ht̃ hāc ſmagine
nãle. i. nãle aptitudinē et diſpoſitionē ad ꝺligendū. ſi vero loquam̃
de ſmagine ꝓfectā p̃ grām q ē ſmago glē q gſiſtit i rectꝰ ſtructe ⁊ poſ
ſtꝫ ꝺ̃ ei ſta et q̃ ere ctra nūq; ꝺbet. q cū ſit gformata i ꝺi
grā ample illā nō poſſit ꝑ ꝺri. Si vero loquam̃ de ſmagine
grē ſmg ht̃ i p̃ta vita actu l'habitu ꝺ̃ cognoſcit ⁊ amat
q talis habitus et actus ſt accidētia ꝑ̃ nūq; animā. poſſunt p ali
q̃ t̃ruū ꝑ̃ accidēcia talis ſmago totalr depdi. q. ꝺi grā ⁊ ſo
lū vnū pec̃ mortale de aīa ꝺpellit. ex̃ ſimili pot poni de i
firmitate corporali q̃ q̃cunq; nō ſuſtinet ſmagine hois nale quo ad
ſſtialia tri bū tollit eius pulcritudinē quo ad accidētalia ſcilt
pulcritudo colorꝭ faciei et vigorē i membris: ita et aīa. q̃ ſine ꝑ̃
tū nō amittat nale ſmagine ꝺi tū amittit accidētale gram ꝺi
formē. ꝑ̃ꝰ dicit doc. q ſmago gſiſtit i nālib. Similitudo i gra
tuita. ꝑ quā manifeſtꝫ declaratur notandū q cū aīa ſit ꝺi filia ⁊ ſponſa
xp̃i. Deus decorauit eius illā nō ſolū i bonis nālib; ſꝫ et accidēta
libꝰ ꝑ̃ medio i ea ſmagine ⁊ ſimilitudinē ſuā. ſcē. n. varia ornamēta
corporis ⁊ lapides ꝑciosi ⁊ monilia q̃ ſt ornamēta accidētalia augent nāle
pulcritudinē Mulieris et ſpōſt et regine. ita diuſi habitus ſpūalis
gratꝫ et donoꝝ ꝺi valde augumētat ⁊ ꝓficit pulcritudinē nā
lē aīe. ſcē ſt fides ſpes ⁊ caritas q̃ ē ꝺi grā. et. 7. dona ſpūſc ⁊
oēs virtutes morales ac et ipa aīa ſacra q̃ aīa gſtit diuſa orna
mēta ſpūalia i ꝺcore ꝓpr̃ aīe ita q ſimilē ꝺo nducit. vñ ſmbo.
ꝺi. Similē ee deo ē vre ſuſtinā et ſapiā ⁊ i virtute ee ꝑ ſpectum
hoc et ꝑ̃ pagani cognouerūt. ſ. q virtutes faciūt hoiem ſimi
lē deo. vñ Sene ⁊ qt Nihil virtute poſſumus nihil pulcrius q̃ hō
virtuoſus ē q̃ deus i humano corpe hoſpitat. et lapulei ꝺ deo ſo
crat. ꝺi. Magna nēpe ſapiē dignitas q̃ Socrati deo ſuo coequarunt
vñ et pagani atq; hoies aliqua virtute ꝓditos ꝑ̃ deos adorabāt ⁊
venerabāt ſcē. Hercule ꝺ̃ Ioue Minerua. ⁊ alios ꝺ̃ virtutes
vñ auſte. 7. ethi. ꝺi q hoies ꝑ̃ virtutē excellētē dicti appellati ſt
q̃ ꝺ̃ virtutes i illos ſm theol. virtutes erāt i ꝑncipes. i nō vere ꝑ
tātē i apparētia nō i ꝑncipe ꝺ̃ grā. Quātū igit magis virtutes
diuine ⁊ dona ꝺi ⁊ ornamēta ſpūalia a deo i ſpā i regāt aīaꝫ ſuā
ſpōſā ꝺ̃ora ſacrā ſaciūt et deo ſimilē. adeo q ſi q̃s videret aīe pulcri
tudinē i ꝺi grā exiſtētis ſm gg' illā q̃ deo hoies adorarēt. Cū igit

aīa auertat se ab amor sui creatoris z gnāt se ad amorē creature. Emergē
do se. vitiis z peccatis destruit Ista Imaginē ac aīe pulcritudinē. Imo sup
ditur doc. p solū vnū pecc. mortale. rō ē qz cū grā sit illa q̄ dat esse
formale. tali Imagini z grā z pecc. sūt īmediate oppositā īmediate se
expellūt vna adā p solū pecc. Inobē z cue dei Imaginē p duderūt z
trāsformati sūt īsimilitudinē bestiay ps. hō cū i honore esset nō intel
lexit. cōparatus ē Iumentis īsipiēnty et similis factus ē illis z ōes filij adā
hāt pulcritudinē anime amiserūt z deo ōes ad īfernū gdemnāt
nec potuit tales Imago reformari nisi xp̄s de celo descēdisset z
sāguinē suo eius deformitatē abstersisset q̄z ergo dr cū magno
studio conat nra dei Imaginē i aīa sua deturpet p aliqd peccati
q̄z dei gratz p hoīa opa īsit gnat ut ad regnū dei p uenīre meruat amē.

De similitudine aīe

Aīa ī natura ē ad dei similitudinē p. qz deus ē spūs z aīa est spūs. 2°
qz deus ē īmortalis. esse aīa 3°. qz deus ē vn̄ i tota mūdo et aīa i toto corpe
et tota i q̄lz pte tot' et aīa. 4°. qz deus tm̄ ē potens aīa ē tot' potēs. 5°
qz deus regnat totū mūdū z omnibz ē locis et aīa totū corp'
z in oībz membris ē locis Tribz operā. 6°. qz deus ē mūdissim' nec
inquat sordibz et aīa nō inquat sordibz corporis et ī charitate stat
immaculata qz deo semp̄ unit. 7°. aīa nō pōt stare sine obj° amoris p
creatoris p creaturā. 8°. ī regula qz deus nūq̄z dormit nec aīa sp̄z vi
gilat 9°. ī simplicitate qdē ē simplicissim' nō ex posito sic aīa nō
ex posito nisi ratiōna qz sic debuit esse nec deb̄ nec debz ī alio locare q̄ in.

Lucifer z angeli eius hāc Imaginē amiserūt p̄ pecc̄ superbie z eternaliter bestijs frūt sūt.

Ex vermibus q̄ potuit vulnerari pelliscia alba deturpari.
Ex cinere q̄ pōt esse corpus pulcritudinē ut aīaz sua nō deturpet

Reverna pervilla al sacro ovile
Reuerna provvilla alto pastore
Reverna sposa mia alto sposo
Reverna serua alto caro signore
Reuerna errante alato tuo focile
Reverna o feda mia al cado amore
Reverna ad mia festa al sumo ben
Se non reverrai serva tu degna pena

Reprobato

Reprobato et rigt Magr in pmo de. 40. Octobris aug. de pscientia Iniquorum quorundam ab eterno et fum. doc. Ista Reprobatio malor eterna. Trea in se includit. vz. pmissionem Iniquorum coz ab eterno Sbtractio grē in psti. eoz abdurato. 3m est pena pēn eterne. Sic cha ipde stinatōe electoz tria includit. vz. pmissio bonitatis eoz ab eterno. Collatio grē in psenti et pena gte in futuro. Hēt hoc ē dra qz p stinatio fum. sc. Epat gtiaz fm suam bnplacitū tm ē ex di bonitate z mā pdt talis pordinatio ad gtiaz nō ex meritis electoz. Reprobatio nō. Epat penā etnā fm ea gehā meritoz z nō fm dei bnplacitū qz dus nō reprobat illos ex suo bnplacito sz exigētib⁹ eoz malis meritis alij dus sect crudelis z simili ter iustā ca malos reprobos Ut Sbtractio grē p destinatio nō ē principio bonorum cā causalitate eozdē. qz cā bona opa electoz principalr a deo pdunt sen ex di p stinatōe. Reprobatio nō ē principio malor sua cālante eorundē. qz potius residet penes arbitrū hoīs qz penes voluntē dei qz vt dicit apūs Deus vult hoēs salvos fieri quātū est se sz aliquos exigentib⁹ eoz malis meritis damnat. p ergo in reprobatōe ē pncipio peccati quorundā ab eterno. qz de pnā ē eterna cū nulla ignorātia cadat in deum ut illam. Prudit ergo dus ab eterno futuā humanā naturā sumere z sic sua prudentia sapientia et bonitate obstinatos suos ydolatrias sudeos z scelus vsq; ad mortē crucis. dicit autē quorundā z nō omnū qz nō dus Ut ab eterno reprobauit sz tm illos qos prudit finaliter i peccto morituros obstinatos sua culpa z scelus vsq; ad mortē. Vz. ē Sbtractio grē in psti. et qz Sbtractio sigt eorū in durato. qz sua di gra nō prohibet nec a peccto nec aliqd bonū facere hēt dictum reprobi. Si hoc ē meritū q sua di gra hēt nō prohibet aliqd bonū facere cur Sbtracta sua gra qd ut ē i potestate sua cessat a malo. Deus q̄ est ca mali nō. ut. ē i potestate sua ne cadat i culpā sz ei inducat et ordinet ut glorificet. Ad hoc dicit doc. q. talis obduratio principaliter quia et demeritis precedentib⁹ et qz iuste dus Sbtrahit sua gra pp eoz obstinationē i malo. et qz ipe ē ipsa causa ad reprobandum pcs grauis cum q̄ est dura hēt rep. p potestate i corporalib⁹. p hoc habilitate ad reprobandum aliquā i spualib⁹ cum i materia dura nō pōt ipm sigillū. etc videns i sole gre inseparabiliter agit a tm nō ex ea lignit et glaciat et petra durat. q d. augd sol in potentia si lapis nō lignit nec glaciat nec ea. certe ex se dus sol lucidat illuminat deus ho. ve. i hēt nām. et ut ait sol sua lux bonos et malos. tm illa q̄ est in natura i malis talis illuminatio nō recipit ibi deus sc. lux i tenebras lucet et tenebre eam nō comprehendunt. Ut S. Iudas ait quod sancti sua lux pena mala recipit reprobi.

hñ cõa vñcatñ ccõr q̃ multp̃ nominat vñ p° dr templũ dry q̃ tñ ampliꝰ ipius dy est
vt dr̃ ispo. t h° ribmo. t q̃ deus vnꝰ t spiritꝰ ḡnis. 2°. dr tabernaculũ dey q̃ fuerũt ipi tabernaculo
sue tentorij t papilionj angli. n. salomõ edificauit dcm templũ. t domũ saltus ipi dñi habitat t tab
naculo de loco ad locũ portabꝫ vt ipius iussu t tabernaculo ipa duxerũt et orãtes ad sacrificia propi
ciat. sibi offerrẽt. vñ 2. h 7. xpart 17. scribi ei habuit dauid domũ sue dñi ad natã ꝓphetã et
ego habeo. domũ cedrina t arca dei sb pellibꝰ ẽ t ait natã ad dauid eũ q̃ st̃ in corde tuo fac. dñs
erit vñ ist̃ nõe illa fuit est ḡnis ad natã dicẽs. vade et loquẽr dauid famulo meo hec dr̃ dñs nõ
edificabis mihi domũ ad habitandũ. nec nãq̃ habitaui in domo ex eo tpe q̃ eos eduxi filios et terrã exposci vsq; t
dr̃ hec sb spẽ filij mei nathan loca tabernaculi t penetralia mea. sic dicit ihel. vt t. dicat. cũq; ipleti dies
fuer sacrificabo pcẽr tuũ post te qd̃ erit de filijs tuis t stabiliã regnũ ei t ipe edificabit dom̃ nõi
dr̃ q̃ ipe dauid ꝓparauit hec sumptus t deliciatãe ipius. templũ qđ q̃ salomõ mortuo pter edificauit ipius
pmũ templũ qđ fuerũt ipi tabernaculo sic ipe ipius tabernaculi etã dicebat hñplũ dry idem dr̃ dñs. vñ. 3°.
ita t ipius hñplũ dei dr̃ tabernaculũ dey q̃ fuerũt ipi tabernaculo ḡpe dñi. 3° dr̃ sanctuariũ 1ro. 25
eo q̃ ei ornatus et amicta reponũt. nã sic t tabernaculo nobis erat arca dñi t q̃ videbat erãt dup
tabulat lapidee t q̃b deus scripserat et dederat moysi decalogũ ut custodiret. q̃ et ipe moyses subtracte
dñs tenet plagas cessãt ꝓmotione domus nãr ruinã possit pcẽr t deficiunt. tpe aũt legis mãi
fecit t templo ipa sanctissima custodia q̃ erat sancta sanctoꝝ. et ingredit t mo et omnis dñs mortã dñi
q̃ deo sca dca possunt q̃ ordinatã ẽ nr̃ sanctã templo ipo p̃ Cumitatu ipi templo gregis expellit
3° dr̃ oratoriũ q̃ ei eo sacrificia t orãtes deo offerũt atq; ab ipo dñi exaudiũt. vñ ysa. 56.
dr̃ domus populis vocabit t nostre sanctis mei t hospitabo eos i domo orõis mee. holocausta eorũ
t victime eorũ placebũt mihi sup altarẽ meo. q̃ domꝰ mea domꝰ orõis vocabit oĩbꝰ ꝓpls
erit dñs deus. q̃ congregat dispersos isrl. 5° dr̃ basilica nõ basilica ẽ domus regia. i. palatiũ
regis p̃ ẽxcellẽtiã. eo q̃ ipe p̃ ẽxcellẽtiã dr̃ basileus. q̃ basis p substitutiõẽ populi nr̃i t ãtenna
sic ipe dr̃ templũ dr̃ basilica q̃ ẽ palatiũ sumi ẽxercitus. 6° dr̃ synagoga hoc ẽ congregatio
q̃ in ipo templo congregãt hoies ad audiendũ doctrinã sue ad orãdũ t non q̃ separãt hoies a mulie
7° dr̃ eccta. i. congregatio q̃ in ipius dei templo congregãt fideles populi ad p̃dicãs eruditos
synagoga tñ differt p potius appropriat ẽ iudeoꝝ. appropriatio congregatio eccã aũt dr̃
ig. n. utrũq; vocabulũ congregationẽ sgt. nã ad differentiã iudeoꝝ a quibus hoc congregatio dr̃
ẽ eccta illa synagoga nisi ẽ loquat q̃ ꝑ ꝑ ꝓpter congregationẽ iudeoꝝ congregabãt iudei dicebat synagoga
sta dei ꝓplũ hic q̃ nõ erãt eccle fidelũ quarum appropriat dr̃ eccta

2m̃ ẽ sortitudo ad resistẽdũ. q̃ñ ferrũ cũ ferro cõtundo resistit malleo. sic vir durũ dr̃ q̃ resistit duros ĩ
animũ regũ flagellis nr̃is mansuefacit. 3m̃ ẽ stabilitas ad q̃manẽdũ sic hereticus t malignus dr̃ obduratus t firmus adhesorẽ ad malũ a q̃ nõ pot auelli. mínus n°. stultus n° flage
lis nisi ĩ manus ferri t horrendo aspectu. Pro 3. vade q̃ durabit ẽ nr̃ sermõ q̃ nõ vult dimittẽs postq̃ manũ
nõ dat sibi gratis suã. ergo aut ꝓbitatẽ amittit nãq; ex robustum. 3m̃. ẽ ultio qui ꝓpter
ho ab ottio punitꝰ. i. dr̃ ab ottio tales habiles t idoneos ad suã gratiã recipiendã
t rebelles sue voluntati t sancte obsequio suo debẽt ĩ malis ꝓpter exigentiã culpe
mereri. Ꝑpauci ottiã penã. i. ordinauit illos ad penã ottiã. q̃ sequit de pcione
sue gre. talis. ergo dicit ab ottio replani q̃ sancte ocij ad ottiã dñi manifestabit

Conuerdmi ſ^re & g patietia
Coglia voſte cō ſpīa alto reſarco
Biāche mirnuglie dozo cheō ſia varco
Nelo far de gli errori mei la penitētia
Conuerdmy ſ^re vera abſtinētia
Da tuoi cor. & nō fan greo
Tal choſa digno ſuſtinar nelo ſātuario
Dove ſi troua tua preta redemētiā
Parce ſ^re. meo & noi le ſpnei
Nelo capo ſāto tuo cotīdie acute
& dārn vitale roſe poi nel fīn
Cruz nel corpo tuo nō tal ſtrute
& vnū talme errāti & pegrine
& ſtarlo degne & la toa ſalute
& o ſer agnoſcute
Da ſō Mar. tuy tui hāl belle noſte
Pieni di oro ma regōe & ſpinoſe.

Nubis Que ē oīa q̄ aligs ē bon' aligs melior aligs grauis.
Aligs. malus aligs prior. aligs peiorat

ꝓ dicit q̄ ē a natura qa vt dicit ſcīs Nā ē ens ēſem nobis ſimilis ſimilia
& pcis .idco. Qualis pr vnūs & ſili'. ⁊ ē. dicit bona nobis bo. ſimilis ſimi

Medici dicit q̄ ē ꝓpter bona vel mala.
Aſtrologi dicit q̄ ē fatū ſeu celū.
Legiſta dicit q̄ ē gſuetudo.
Orator dicit q̄ ē delectatio animi vl ſpūs. qa hōres pot mutari ſm delectatē.
& ſdeo q̄ delectat ē ſpūalib; ſt boni q̄ ē. eternalib; ſt mali
Poeta dicit q̄ ē totū.
Ep̄s dicit q̄ ē mor chriſtiā. tranſitus ꝓ religioſo
Theologi dicit q̄ hoc fuerunt ex multis causis
3 ex pte ꝓdeſtinatōe. q̄ ſ. ab eterno aliquos
deſtinauit ad diuinos grad' gratie ſic mag mun
ſpūales Angelos: 2° a libero arbitrio quidam
dānati de gr̄a digne bonū ꝑdestruxerūt
mitū.

Aligs dicit q̄ erat ſuſtina

Sermo de fide mortua

Omnes declinauerūt simt nō est qui faciat bonū. nō est vsq; ad vnum. Semel q dā Rex corā suis sapiētib; quem ꝓposuit q ē cā q; antiqt ī quoꝫ structuā mtis sāti z boni xāni nrpie bāt. hodie uero oēs declinauerūt z nō ē q faciat bonū z peiores sūt xāni q; iudei z pagani. Mirū ē hoc cū sit radē fides catholica z sit ī ꝓsperitate sūa tribulatōe tyrānoꝝ ꝫ hēticoꝝ z tū hodie sit pacis ī eccl'ia Ad hoc dubiū. Et q; sit capitalior sit suē. frē sit varie respōsū.

3ª. Regalis ꝓpositio
Sapiālis ẋpi lo
theologica conclusio

Et p̄o surrexit q dā prīceps sapiētū. dicens se tenere opinionē pue
p^a. opio
Hymo. 6.
Cupiditas.
rū apostoli q dicē q; Cupiditas ē radix oīū malorū. s. q hodie xāni sūt amatores nr; tpālū z nihil a° cupiūt nisi congregare bona trāsitoria sācti q^m. erāt amatores celestiū z ideo ꝓuide debāt bona tpālia z erāt viciosi rituales z celestes: sed eo sīc amor dei z spiritualiū ē cā oīs virtutis ita amor mūdi ē cā oīs malorū: vñ dicē aug^s. q ysti duo amores edificāt duas ciuitates s. paradisi z infernj. ī li° 14. de ciui. dei ī gt. Duo amores fecerūt duas ciuitates Amor dei vsq; ad ꝓtemptū sui fuit ciuitas dei. Amor sui vsq; ad ꝓtemptū dei fuit ciuitas diaboli. Interrogēt q° se mutuo q; q amat et inuenit vñ sit ciuis. Auaritia igit q hodie regnat ī mūdo ē cā oīm malorū. vñ aug^s. dicē. Auaritia ē inextinguibilis cupido: rapiēs oīa bona suoꝝ primi mīe. Simonia amica hui⁹ ministre Desiderij rapīna furti cinacula: fraus fraudis: pōdera mendax: bursa vsurē. Nocturni depopulator. Tributum voracissimū ingluuies mūdi: pedissequi. accelerator mortis hec ītra ꝓcedūt: amā ꝓdunt. Idē aug^s de pen. di. 2. c. qui radix. o3 malorū ē cupiditas z radix oīm bonorū ē charitas z sicut ambe. cē non possūt nisi vna penitus expulsa fuit alia plātari nō pōt. Virg^s. Quid nō mortalia pectora cogis auri sacra fames. Omnia ī nocua. effodiūt opes irritamēta malorū. Ferrūq; nocētius aurū: ferroq; nocētior aurū ꝓdit bellū qd pugnat vtroq;: hinc dās ingredit. Tuē dixit Rex m^i vt ista cē bona opa. tria duo mihi restant: quoꝝ antiqi xāni erāt amatores celestiū z hodie tātū sūt amatores nr; tpāliū. et itaq; mihi sit q auaritia non destruēt ab alia mala pessima pectora hūt. Tuē surrexit q^dā epūs dicēs. S. M. mi videt q; cā ysh^e dubitatis. Sit ignorātia actus. n. nō pōt vīa virtū z bonā eligere. Ita ignorās bonū nō amat z malū nō vitat vñ Aristo. dicē q; oīs ignorās malus. ideo. dī. 38. di. c. p^o Ignorātia ē mater oīm errorū. xāni antiqi multū erāt solliciti ad sciētiā q; ꝓtinet ad salutē aīe. ita ꝓlati nō sua subditos illos suos ꝓdicatōib; admonēdo. ita q; semp ingrētis q; ad structuratū ecclīe ꝓtinebāt z sic cauebāt a multis peccatis z ī multis virtutib; se exercebāt. ita hodie regnat ignorātia cor. q; ꝓtinet ad ecclīastica z salutē aīe ita ī ꝓlatis q; ī subditis z nemo curat scire q^d sit status ecclīastica sua. ō dicē. pīs Nescierūt negs intellexerūt ī tenebris ambulāt: et ber^d. Multa multa sciūt z scripta nesciūt. Multi q; vidēt ecclīastica et pauci ecclīastica. Et xp̄s ī euāgelio Cecī sūt z duces cecoꝝ. et hoc ē iudiciū mūdi q z lux venit ī mūdū et dilexerūt homīes magis tenebras ꝙm lucem

2ª opio. Ignorātia

E

Ista aũt ignorãtia ẽ dãnabilis q3 ignorãtia iuris nõlis et diuini nemmẽ excusat · c· ignorãtia d̃ nr̃· iu· li vj°· 2· l· ĩ fine ff· de eo tº. 38. di· c· q ca dei ſt̃ ſapuit a dr̃o ſapiũt 2 q ca q̃ dei ſt̃ neſciuit a dr̃o neſciũt paulo atteſtãte q aut oũs ignorat ignorabit· eſa· 5· pp̃a captiuus ducitus ẽ po pulꝰ meꝰ q3 nõ habuit ſcãz · z· ethn· Ignorãtia nemmẽ excuſat cũ ignoran ria q̃ ſaũ debuit: q̃ mayꝰ ẽ dãnabilis 2 peſtifera ĩ ſacerdotib; q docẽdi offiũ ĩpoſito dei ſuſcepunt· c· 2° et c· niſi cũ prudẽ eõ d̃ nemo. Ipũ ad· poſuit ſt ĩ eccl̃a ſcẽ cũ delabra q3 dixit vos eſtis lux mũdi ſz cũ hodie ĩ eccl̃ia nemmẽ ignorãtie ideo papie mitra mala emittũt 2 d̃ quoꝝ ſtatu nitꝛ ignorãtia dãnãt 2 credũt ſe ſaluari cũ multis peccatis nitꝛ nr̃i dei legẽ oſ ſeruãtes. Ideo. 9° dns d̃ talibꝫ paſtoribꝫ. eſa· 56. Paſtores eius ceci· omes neſcierũt· omnes muti neſcientes latrare· et ipi paſtores ignorauerũt ĩtelligẽtiã: his dns reſedit. Tuc dixit rex nõ dubito q ignorãtia ſit cã multoꝝ malox tũ uelle ſcire quãꝫ dam ãtiq3 oũs ſtudebãt ad ſcire aũe· 2 hodie nihil curãt d̃ ꝑ ſcia 2 ſi nr̃pueꝝ dam docti 2 ſpue tes multi ipi ſt̃ peiores ignorãtib; legẽ· Tuc ſurrexit q dã legiſta ſaudeto nr̃o dixit ſal uẽ· q3 ſit cã· diuerſitas· diuſa cõſuetudo· ducit· nr̃m legiſtr q3 cõſuetudo ĩ hoũ hẽt tãtã poteſtã q3 ſuper ĩ nãz — ẽ q3 altera natu ra· l· actor· c· d̃ q3 ba· 2 bal· ĩ l· i· c· q teſta· ſa· poſ· 2 bar· ĩ l· de q3· ff de legi· et ariſto· li· 2 Retho· 2 d̃ nr̃i pri· dũ Cõſuetudo ẽ altera natura et 7· ethn· Difficile ẽ reſiſtẽ cõſuetudini q3 ẽ altera nãa· et 2· ethn· ex frequẽtatis actib; great habitus d̃ difficili mobilis· vñ q3 antiq3 Iani a puericia filios ſuos bonis moꝝ inſtruebãt cũ timore dei natu rãt· Ideo oũs boni erãt· q3 tãdem muſſas audiebãt ſepe ꝑ ducatoꝝ ſpiꝰ ſanc oes frequẽtabãt et oroẽs· et elemoſinas cũ bonis opib; ſe exercebãt· hodie vero q3 a puericia ĩ malis moꝝ 2 nutꝝ vitiis aſſuefiũt nõ uſq3 ad ſenectutẽ ſed uadũt· hodie· n· a puericia aſſueſcũt blaſphemare ſperare· luxu rie· ludere· muſſas nõ audire nec ꝑ ducatoꝝ nec ecclẽſiã· ideo oũs facũt malum nõ ſaltem ꝑ· 22· adoleſcẽs ſuã uiã ſcã et cũ ſenuit nõ recedet ab ea hyer· 13· ſi mutare pot ethiops pellẽ ſuã et q· ſumus v· cõſuetudo male tractat ĩſanabile vulnꝰ· Oui· principiis obſta ſero medicina paratur cũ mala p̃ longas q3libet mora· Vidi ego q3t ꝑnũ fuat ſanabile vulnꝰ Dilatũ longe dãna tuliſſe neminẽ· Aug· li· 9 confeſſ· Suſpirabã lugentes nõ ferro alieno ſz nra ferrea voluntate velle nr̃m reuocabat ſpiritꝰ et ꝺ· ſpiritꝰ nr̃i fecerat· ex peruerſa· n· voluntate fta ẽ conſuetudo et dũ conſue tudini nõ reſiſtit fta ẽ neceſſitas· et iſta conſuetudo nõ excuſat ꝓpe ſz aggra vat· c· cõ tãto ex d̃ conſuetu· 22· nõ ſatis cõ d̃ Symo· Cõſuetudo· n· q ẽ ſpiritꝰ diuinꝰ 2 niale cũ ſit peccati nutritiua tãqz fruitioſa corruptela eſt uitãda· c· fi· tẽ d̃ conſue 6· di· c· conſuetudo 2c· veritati et c· mala· ĩmo conſuetudo fac̃ mortale q3d ẽ venale· 25· di· c· vnũ oraniũ his dns reſedit· Tuc Rex ait Nõ dubito q3 conſuetudo ſit cã oũs malis tñ Quoꝝ q3 eſt cã q3 ãtiq3 Iani bonis moꝝ hodie mala aſſueſcũt· Tuc ſurrexit dicẽs· q3 ſ̃ videt̃ q3 Otus ſit cã oũs malox· cã ſalom decaꝺ q3 cãs mala docuit otioſitas· hic oui· Otia ſi tollas ꝓpe cupidis

Romani ãtiq3 filios ſuos a puericia bo nis moꝝ nutriebãt ĩ q3b; die i mañ ad tẽplũ ducebãt· deide ad arma trãſtulos· deide ĩ capitoliũ vbi cauſe agebãt· ſtare vſq3 ad hora nona cõſuetudo retinebãt· poſte ſtrata· ĩduti vſq3 ad veſp̃as·

hic dicẽdũ d̃ multis malis conſuetudinib; q3 ſt̃ hodie ĩ mundo

Legũ q3 alioꝝ mala fac̃ ĩpellunt homiẽ ſuũ priuilegiũ q3 nõ poſſunt ſe abſti nere a legibꝰ vitiis q3 ab illo ſua pue ritia ducitur· cui illa ꝓhibẽt re q3 duas comes nutrices ſuas ĩ regia alũ ĩ vrbe natꝰ q3 dã die ĩ platea illas ducẽtes ſpectantes cõã populo ip̃e docuit filios ſuos ĩ loco merito aſſuefieri a puericia

Artes contẽpte q̃ facẽt z sue luxe fuere. Sume. Quo egressus quã
sit suus adulter In propatu cã ẽ desidiosus erat. Petrã dyal La Gola
il gõno et lociose puime hãdo dal mõdo oẽ virtu sbãdita Et. e.
dal corso suo q̃ srrarrita Nrã natura z vitia dal costume. Et
da se e expelita oẽ mũdana luxe del ciel p cui sic̃ sforma nrã vita.
Quia igr̃ atq; omi rauchat ab otio sẽp i bonis opibus se exercẽtes
hodie volũt vivẽ sñ labor dãt se otio Ideo mlta mala gmittũ
hic Deus p ezech ypsis dic̃ ad Judã. hec fuit iniq̃tas sororis
tue Sodome. Superbia. Otositas Abundãtia et sanitas pacis. Tuc
dix̃ Rex hec ẽt opio mi placet tñ dñ Restat quare atq; omia
rochat ab otio z nõ vacat otio. Tuc Surrexit Medicus Regis
dic̃. Mi videt̃ q̃ Dulcia bonũ ypocrisis sit cã dulcitatis nocumẽ.
Q2. n. mũdus ẽ ita senex z oĩ ipse oia senescũt. sic̃ durabat pe
trus et abanus Ideo bonũ st hodie pauci ypocrite q̃s atq; Ideo st
male dispositi ad virtutes sz p dulciores ad mia vñ sume durabat
Terra malos bonũ nũc educat atq; pusillos cũ pma etate nũdi ygna
tos viros fortissimos fuisse legim⁹ z vixisse bonũ z nonagẽtos ãnos
ysi nobilẽ ypocrisis. Nunc nõ debiles z male ypocrite cito morit̃
vñ qdã poeta. ait. Etas dat varios cultus z scula mores. Nã
mos mutat nec nõ ypocrisis semp. st. n. z corpor humano sm
quor p mas qualitatis elemẽtor q̃r. humores varii seu q̃r ypo
crisis. sm q̃ vnus humor magis pdat̃ i corpor. vz. sanguinea
Colerica. flegmatica Malencolica z cũ oĩa sit quãta corporis
mitat̃ paucis exercitis Inde ẽ q̃ sanguinei st benigni. Colerici
iracũdi Malencolici timidi flegmatici pigri z sic dulcitat̃ mores
sm dulcitatẽ ypocrisis q̃ igr̃ nunc bonũ generat̃ pcunie st q̃ plexus
ideo hũt pessimos mores. Tuc Rex respondit di. Ista ẽ pua ro
q̃ q̃z nus set verũ q̃ mala ypocrisis disponat ad malos mores tamẽ
nõ cogit q̃ liberũ arbiz hois et ro i pticũ sensu. Gen. q. 5b te
rit appetitus tuus z tu dñaberis illi. vñ multi male ypocrisis et
habitu virtutẽ supauerũt illã corruptocrã multi. n. i religionib⁹
z ciuitatibus dulcitatis st mãsuete. sanguinei casti et flegmatici firmi
tis imo milites atq; philosophi. vñ legim⁹ de Socrate q̃ Discipli ei⁹
portauerũt ei⁹ imaginẽ. philemonem i pfectissimo
et pfecerit vetã illi⁹ q illã aspicies dixit vir cui⁹ hec est
imago decepti ẽ z luxuriosus et corruptor puerop̃ q̃ Rex sũ eg
talentis redimerũt socrati q Rex. vera cõ q philemon dixerat fuit
ypocrisis hoc cognito q statuerũt auiz rõabilẽ passionis sue q moderatricẽ et
sbuxat: Nã corruptrices cadẽ debuerã. Virtutes faciẽte nõ fiũt.
Tuc Surrexit q dã Astrologus. dicẽs se tenere opinionẽ de fato
s. diuisas q̃ dicit̃ planetas et corpora celestia diuisos mores cãr
i hoibus z q̃ tpe pterito fuit bonũ fatũ z fatate q̃ nũc tres ad bonos
mores nõ bonũ erat hoibus atq; nunc autẽ Mala q̃ nũc tpe sit. ad mlta.

Astrologi dic̃ fatũ

Oratio. die voluptatis

Mercurius diabolus.

Repertauerūt. q̄ est ꝛgr̄ cā. q̄ hodie nullus pōt pugnare ꝯ diabolū. ℟.

TErtia Contēplatio dr̄ thrologicalis cōclusio. oibꝫ. n. opiosꝫ audutis Regnia surrexit ꝛ ait. duīs. 5. Mtas. sti tui sapiētes fa
piēter rnsbderūt tm cāz principalē nō adimuenerūt. 53 ego duā volas
q̄ cā huius duitatis ē. q̄ hodie fides ē mortua i xanis q̄ i pmiō
regrbat: oīa. n. opa amissa q̄ opātis perdūt a fide. sic ōes ramu
ꝛ flores ꝛ fructꝰ perdūt a radice. ps. di. oīa opa eoꝝ i fide. i. q̄. e.
cū paulꝰ dr̄ Omg̃. Cū paulus dicat q̄ xps ē fūdamētū fidei nr̄ae
q̄ vbi xps nō ē fūdamētū nullū pōt ee boni op̄is edificiū. sic
ꝛgr̄. fūdatꝰ sblato oīa mēbra domꝰ sbruūt. Ita mortua fide i xano
oīa bona opa defecerūt: 51. n. agricola nō hēt fidē collegē di fructum
i tpe suo. ꝛ Mercator lucrū. ꝛ seruus mercedē a suo dño pfecto nullū
laborē facerēt. Oēs ꝛgr̄ homēs. q̄ uariis laboribꝫ i mūdo occupāt. ideo
libēter faciūt q̄z credūt aliq̄d lucrū reape: Ide scīa xani erat
firmiter credebāt q̄ ysbs p̄ueis bonis tpālibꝫ celestia ꝛ p laboribꝫ breuibꝫ
rq̄z eterna recepe. Ideo feruētes erāt i oī bono ope. ꝛ etiā uitam
ꝓpriā libēter p xo expōdebāt. sic ꝓphete. sic apli sic martyres sic
confessores sic uirgines ꝛ alii scī xani pp magnā fidē quā habebāt
magna et mirabilia opabāt. Vñ ad hebreos paulꝰ dr̄. Oēs p fidē
uicerūt regna operati sūt rpeuissores et c̄. 53 hodie q̄ xani nō cre
dūt aliā uitā q̄z psentē. ꝛ de futura dubitāt Ideo oī fides sit i rei
mortua nullius bonū facit. 51. n. crederēt dei iustitiā magnā q̄
p unu solu peccm̄ aliq̄s eternaliter damnat p certo deū timerēt ꝛ a pecca
tis recederēt 51 et di mūdi crederēt q̄ peccatores penitentes i celo glā
ferāt ꝓpter bona op̄a ibi fudarūt. 53 ideo hodie q̄lz i peco statu sue
multa mala nequ deū timēt. q̄z nō credūt: hec ē sētia Aug̃i i li. de fide
ad. petrū. di. Oīa siquidē huius mūdi mala Ideo eueniūt q̄z
fides de futura uita tamq̄z dubia et incerta habet. 51. n. homēs fu
turā uitā firmiter crederēt nūq̄z peccarēt q̄z semp uirtutibꝫ ad
hērent: p hanc et hec ueritas roth̄y. ꝛ similitudiꝫ. p hanc. 1ōe
fūdamēti. 2o. 1ōe. habetur. 3o 1ōe. sblatre. 4o 1ōe fūdamti. pauli.
n. dr̄. q̄ fides ē fūdamētū edifitij spūalis et oīs bonor op̄u. 53 cē
tū ē q̄ stāte firmitate fūdamēti oīa alia mēbra domꝰ possūt edificari
ꝛ manere. ꝛ q̄mus fūdamēto nō uidet tū q̄ uidet mēbra domꝰ
ꝓmoueri artū ē q̄ manet fūdamētū. si aūt nō ē frm̄ fūdamēti
nullū edificiū fieri pōt. ꝛ si ruit ruit oīa. Ita a similiꝫ q̄z hodie fidei
fūdamēti. tā credit oīa bona opa defecerūt 2o doc. throlo. dicūt q̄
fides ē habitus infusus p acquisitus. 53 artifex ipe habitū cū sit qualitas
spūalis aīe nō pōt a nobis uideri 53 ut dicit phūs. b. ꝛ. d aīa hitus
cognoscit p actus ꝛ actus p obiecta. hitus. n. sunt prompte ꝛ dele
ctabiliter ꝛ expedite operari q̄ aliqs. n. hāt habitū medicine cognoscit
q̄z medicus infirmos curat. q̄ aliqs. sit musicus q̄z bñ pulsat p cātat.

Tu credis q̄ q̄n uitas fuit fructū ꝛ
oliua ꝛ alie arbores dicūt q̄ hūt fru
ctū si q̄n uitas nō fuerit unū ꝛ
sic alie arbores dicūt q̄ nō hūt fructū
formā sblē ita xani ꝓdicūt fo

Nūq̄ sup̄pta ad grā. Sic sine sba
fūdamēti nulle pietes domus esse
possūt. Sic sine sba fidei nulla uirtus
celestis ee pōt. nec ꝛ ideo nullū
ipleat mādatū nullāq̄ bonū opus
facit q̄ sine fidei sba nō hēt: sine
fide. n. ait apō. ipossle. ē placere deo

Rō neg. q̄ fides ē fūdamēti.
q̄z fides ē sba.
q̄z fides ē initiatus aie.

uū ps. nec ꝛ. assimilat fidē petre
firme sup̄ quā sapiēs totā domū
edificauit. ꝛ descendit pluuia ꝛ ue
nerūt flumina ꝛ flauerūt uēti
ꝛ nō ceciderūt domꝰ fūdata. n. erat
sup̄ firmā petrā. hec similitudiꝫ
mchi uū. luc. vi. ꝛ pōt i fine
sermōis.

fides ē fūdamēti ideo spūalis
fides ē habitus seu dissp aīe ad uitā
fides ē ordo nobis cōe ꝓ cognitā

ꝛ firmitas tex expositoris cōe

1° prior ꝓ signa corpoꝝ nota
sillogizmꝰ dispositꝝ aīe
nobis ignotas

et sic dr arte del scīmus. ballaē. 2ꝝ. sīl ꝙ alqs sit scīa latus ⁊
vitiosus cognoscē ꝓ alius exteriores. ē n. rgla philosophica ꝙ
ꝓ exteriora cognoscim⁹ īteriora. vbi igr nrgrat habetis fidē
magn⁹ ī aīa magna opa facit vbi pua pua. vbi nulls hitus nulls
actus: rideo dic. S. Jacobꝰ. fides sīa op̄ib⁹ mortua ē. ad 3°.
q2 dic aplꝰ ꝙ fides ē sba et arg⁹ nr̄ū sp̄ra dant. sic. n. sba est
qd dꝝ sb̄stiū i qo fūdāt aīa accidēta ita virtus fidei ē sba ōnis
alīaꝝ virtutū. q2 vbi nō ē sba fidei nō pot̄ē spes nec charitas nec
alia virtꝰ ut dicꝝ ē suff. ꝫ arti ē sm phōs ꝙ sb̄stātia q̄ sb̄stat
accidētib⁹ ē īuisibilis. ⁊ nō cognoscimus nisi ꝓ accidēta extrīseca
ea. ⁊ dr aīa dic aristo. ꝙꝫ accidēta gerūt magnā ꝓtē ad
cognoscendū de sb̄sto quod qd ē. Ideo q̄ius aīa sit īuisibilis
⁊ nō possit a nobis cognosci tm̄ cognoscim⁹ illa ee i bone. ⁊ alios
aīātib⁹ ꝓ sensū ⁊ motū. vbiūq. n. ē sensus ⁊ motus ibi ē aīa
⁊ vita aīalis. Ideo q̄m videmꝰ homem carē oī sensu ⁊ motu di
cim⁹ illū mortuū. ⁊ quo igr̄ possū cognoscē. aliquē hoīem ee
fidelē ꝓ Jacobū ꝓ pagānū certe nō possū cognoscē ꝓ hūtiꝰ fidei
⁊ sba q̄ē īuisibilis ꝫ ꝓ accidēta extrīseca Sz. n. video q alqs
baptizat. audit missaz. ofert̄ recipit gr̄am ō āno ⁊ simat oīa ꝓ
apta dr ⁊ credit tūc deū illū ee Jacobū ⁊ hāt fidē xp̄i. si autem
videm⁹ nō baptizāt nō ofert̄i nec credēs īmat. n. festa sanctoꝝ
ee ꝫ blasphemāt sodomitā ⁊ furatū homicidā. tūc nō solū ju
dāt ꝓ sarracenū ꝫ diabolū dicim⁹ et si credat i xp̄m. Diabolus
. n. credit fremuit xp̄m ee dei filiū. ⁊ tm̄ semp male fāt. S. Jac. De
mones credūt ⁊ gtremiscūt. Q2 igr̄ fides viua erat in Jacobo
nes ātēqs Ideo bona opa faciebat ꝫ hoc ē nūtra. Ideo nulls
ē ꝙ faciat bonū Malū. n. est q nullo nō credit aliā vitā ꝫ ista.
Mala. n. opa q gtinue faciūt vtā notꝝ ostēdūt. Ybat igr̄
Clar̄ similitudinē. p°3. ponit S. Jacobꝰ apls. de corpore hoīs
de quo recessit spīrit⁹ q2 tūc dicim⁹ illū emōtuū. q2 nullus
op̄ pot̄ aplꝰ facē neq; loq neq; audī neq; mouerī ⁊c. Sta
dic ꝙ ꝫ fides ē mortua sine op̄ib⁹ Q. n. nō op̄at bonū aliq̄
sed semp malū ostēdit clar̄ ꝙ fides ē nūtra i cr̄o aīa. Oym⁹
ergo fides e mortua ⁊ exp̄ssa p tanto el nūdo nō ē q faciat bonū.
Aliā similitudinē ponit aug⁹ sup locū dicꝝ ꝙ sicut ep radicit
arboris q̄ius ip̄a sit turpis ⁊ nulla pulchritudo ꝫ ip̄a appareat in
q̄q ꝫ spēi ⁊ pulchritudis ē i arbore ab ip̄a perdit q̄ ē viridis. q2
op̄ret virtutē p̄dūt rami flores ⁊ fructꝰ. Sic nō ip̄a sit arida
defecit aīa. Sic cū fidei radicē ē arida i aīa xp̄iani ois mmi ⁊
flores ⁊ fructꝰ defecit. O fides sīa nā ē mortua: 3° ybat
tali similitudinē ponam⁹ ꝙ q̄dā vadit roma trāsiēs ꝓ quādaz

ꝙ. 7. metaphr. corruptus sensus
necessē ēnit pat̄ aīa vera acci
dētia

q. 18. nō q. illa
dnā ꝓpria virtꝰ q supra sua
q̄ spēm motus nec ascēdit ad aliquā
q̄ alterius ea nō quoq nā ēit est
et se agat ad aliqua q̄ alterius motū
virtus nā possūt ꝫ aliqua
Similitudinē vid lang ch. ⁊ ꝫ similitudinē dic aīa vivit q
hāt gtmā fluxū aq̄ aut stagnū
q nō gtmat ad pua gtmia
virtus dic mortua ut aque
cisterne ⁊ locū.

murmur quēdā amicū suū q dū ei me trāsea vltro. qa inimici tui ipe para
tri sūt te occidere. arte si ille credet aufuget si nō credit trāsuet cōtra te
Ista ē et xanus q nō credūt hodie amas suos s. xō et sās q exēplo
et pdicatois monuerūt vt nō pdāt pua lata vitoy q duat ad eternū
mortē cruth veniūt q illā Tē si ponat aliqs cupidus auar' q vens
dnō camos hāt dātes sibi q gr ad illā ciuitatē cōtras peamias luc
beris p tālq nocte fodiēdo thesaurū mures si credit ee cursu velocissō
accedet ad locū se hoīby talē sūmū bonū desiderāby q by xpō dū thesau
rizate vob thesauros i celo vbi nec erugo nec tinea demolitur ss q. multa nō credūt cō
nullū bonū agūt Ideo pt fidelitatē exerceret illos q pdest istū mādus
et alios q obstinat sūt i malo z nūq ad dū quertūt. sco. v. gqret dns
duas pestes hunc frumē e cor incredulū z exasperās Recesserūt z abierūt
vt nō deperirēt i ordē suo mirtuum' dns dā nēs q aussisti eos et nō
debuerūt attriuisti eos et renuerūt recipe disciplinā. Induraūerūt fa
cies suas supra petrā et nolūerūt redire O mūdo captiuelle male te hēs q
fides i te ē nōtra. Ideo venit in magna ruina z ydes hāc vitā z alia.
nūc dns xpi parabolas hoc clare ybātes. p. ē luc. vi. vbi dicit xps
q audit vocatis me dicit dnē dnē z nō facitis q dico Oīs q venit ad me z audit
sermones meos z facit eos ostendā vob cui similis sit. similis ē hoī edi
fcāti domū q fodit i altū z posuit fūdamentū supra petrā Inundatōe aūt
facta illisus ē fluuius domui illi z statim cecidit nec potuit eā mouere
fundata n erat supra petrā. q aūt audit z nō facit similis ē hoī edifi
cāti domū suā supra terrā sine fundamēto i qua illisus ē fluuius. z statim cecidit
et facta ē ruina domus illi magna Alia hēs luc. xiii. Arborē fici habuit
q dā plātatā i vinea z venit querens fructū i illa z nō inuenit dixit
aūt ad cultorē vineę ecce ānis tres ex q venio querēs fructū i ficulnea
hac z nō inuenio succide ergo illā ut q d terrā occupet z c. vide totā ista
Deus faciet enim hanc fidē sine bonis opib. q oīs arbor arbor
q nō facit fructū bonū excidet et i ignē mittet et ardet.

Refert Iuuenal li. p. q nobiles romāi se dēpascebāt dū dnē suas occupa
tos q sūmo mane oēs simit adibāt aream trāsalpes i qb exercebāt
pugilat cū armis z pbatoribus qb decurrāt hostes et Iuuenes illos nisi cōtēde
rent ad virtutes ep hās pictures. Vide dicā ad cōplū apellatis vbe erat
Domus sapiē. postea iudices descendebāt ad forū ut audirēt causas
z senatores ad capitoliū ut de gr ut litate reipub tractarēt sic hēs suum
vigs ad nouas experiebatur vñ ens q ad hāc horā nouorum ppbola sua tra
nō p mittebāt ne forte debitum q libidinosis tūmultus timeret sēnes turbaret
ppās meretrices appellabāt ap eos Nouerca psy augt Iste Nero. i li. Sumnal z
dicit q ap romanos puer nobilis quadā vtebāt vestē q decebat ptextā
i de vocabāt ptextatā z habebāt i pectore sue quā dā bullā aureā habēs
figurā cordis humani ptecta erat de purpura i stalatto. vt pudore
sue nobilitatis z virtus sit Strabo z viros magnū aū pectus portā
bāt vt si. inire thesaurū tuū hoīes se cū putarēt si corde ostenderē.

ꝓtra quēdā hodie blasphemātes d
publicā. q nostra ē fides quā
t hōīes esse d abus pōnt. nptuēdo
mentra la fide.

Romanoy corruptio

Nomarie

Sermo de dignitate aīe rōalis

Venite et videte et nārabo vob quāta fecit deus aīe mee. ps. 65°

Animie Dignitas demōstrat penes q^or causas. Et p°

Quo ad cās efficiētes q̄ īmediate a deo creata

Quo ad cās mālem q̄ q̄ spiritualē z īmortalē creauit

Quo ad cās formalē. q̄ ad suā ymaginē z similitudinē formauit

Quo ad cās finalē q̄ finis aīe solus deus ē z nullo alio pōt getāj

et vt ad ystū finē puenīre posset suo sāguīne p̄cioso xp̄s di filius redemit. suo p̄cioso corpōe. et angelus custodiēdā tradidit q̄ illā īduxit īter choros angelos p̄ducat. et sm ordinē ystaz cauſarum quatuor q̄stiōes d aīa ꝓponūt declarā de

Quer. A quo aīa sit Creata

2°. Quer. de q° aīa sit creata

3°. Qualis forma aīe sit Creata

4°. Ad quē finē ipa aīa sit creata

scīa ē nāz p̄ cās cognoscēs p°: p̄sciuit. Tūc arbi trium aīe q̄ q̄s cognoscēs cās cognoscit ipm ꝓpria p̄scia cognoscit.

primo Querit. Aq° anima sit creata p̄ productā

Circa istā q̄m sciēdū q̄ de p̄ductōe aīe fuerūt mitiq̄ multe falsē errōnee opinōes.

q dā. n. duxerūt nullaz aīaz creari sz id quod ī corporib; humanis ssp̄ nāsc' z mori. Sc docebāt apostatas deiectos ī cōtrariū creatos ī corpōib; vt pnāz agāt z sic successiue ī diuisis corporib; poni vt si nō agāt in vno corpōe agāt ī alio: ¶ Fuit et sc̄da opīo falsa. quorūdā dicētiū aīaz. ab īt̄lligētes seu angelos creari. s. a decima īt̄lligētia et hui' opinōis fuerūt q dā p̄si antiq z sc̄ti aīaz. opinati. n. sunt q deus simplicissimus cū actus sit īt̄lligēre p̄duxit solū īt̄lligētiā p̄mā et mūdā illa nō ꝑ distās a p° īt̄llexit se et p̄mā z aliquo modo fuit oppōsita z sic p̄duxit orbē suū z īt̄lligētiā sc̄ūdi orbis. z sic deinceps vsq; ad orbē lune z īt̄lligētiā decimā q̄ sm eos gubernat aīas rōales.

Alig dixerūt aīas ex p̄ductas a dō īt̄lligētia esse ī celo fuisse cū angelis alig esse ex traductiōe

3ª falsa opīo fuit platonis et sequatiū. q. q aīe fuerūt create simul cū stellis z post formatis corporib; sibi donec ad hec corpora venirēda diffanderūt ex orbe planetarū z post modū ruptis corporib; illuc redeūtes. z hāc opinionē recitat ouī. ī 4. metamō. de Mosse cōtrā aīe semp q̄ prior relicta sede nouis domib; vnit. habitat q̄ recepit: ¶ 4ª opīo falsa fuit manichęorū quā habuerūt ab origine suorū q̄ aīas dicebāt fuisse create ī celo cū angelis z ibi peccauisse et ruendo ad peccati stī detrusas ī hās corporib; tāq; ī carceres ut hic purgēt z sic purgate ad celestē p̄tiq; reuertāt. Vltima fuit opīo aliq; hereticoz q nō dicebāt aīas fuisse simul creatas sz dicebāt gnā mo de nouo fieri z hoc ex traductiōe. s. q vna aīa traducat ex alia. s. aīa filii ex aīa p̄ris sicut caro ex carne: hās oēs opiniōes falsas. Magr̄ sēn ī 2°. di. 18. vbi oēs doc. theologi. refutāt ponit. vera opinionē catholicā z sanctā: docentes q Anima īmedia te et nichilo a deo creat̄ ī quolibet corpōe humano ī vtēr matris.

Thūlgēs īmūs lib. Por. ī 2° di. 18° Aīa ē substā. spūalis īmortalis z īmortalis a deo de nichilo creata ad beatitudinē ꝓstitue taz

et q̄ i eode ī/stāti tpis aiās do iſundit et iſundēdo creatur. 2 q nō ag̃lis
nō aliqua potētia nisi di pōt aiās creare. vñ dic̄. s. tho. q creatio ē solius
p̄mi agētis. 2 q̄t nullus aliud agens pōt agere nullo alio p̄supposito nisi
p̄mo agēte q̄t ē ipe deus Alia aut agētia st agētia secūdaria et agēs
secūdū p̄supponit aliqd a primo agēte. q̄t aut agit aliquo p̄supposito
agit trāsmutādo 2 ꝑ gnā sc̄ agens citra deū agit trāsmutādo: Creā
tio aut nō ē ꝑ trāsmutationē cū sit de nihilo ſz nā vōalis ht̄ esse ꝑ creā
tionē g̃. a nullo alio agēte q̄ a deo potuit aiam ee sua sc̄. vñ aug' 7 de
ciuitate ecclesiastes dogmatib⁹ negbās sc̄s opinōes p̄fatas ēqt ꝑ. Animas hoīz nō
sc̄ ab initio creatas ītr arcanos ītellectuales nās nec simul creatas sicē oēs
genes figit dicimus nec cū corporib⁹ p̄ coitū seminaē sicē lucifer arij
et cyrillus 2 q dā latinoz p̄suptores affirmāt. Ex dicimo corpus tātum
ꝑ gnāgij copulaz seminaē Creatorē nō aīe solū creaturē nosse cuiusz
ludetro corp⁹ coagulari ī rubea et g̃pigni atq formāti ac formato ia
corpore aiaz creāri et īfundi vt veniat ī utero hō or aīa gstaz et corpus
et egrediat vnus ex utero plenus humana sa. ꝑ ille. vñ gen 2° dr
formauit deus hoiem de limo terre 2 spiraut ī faciē eius spiraculū vite
2 aīa spiritalē creauit corporis vnificatricē ꝑ. doc. gētiū. nec nāt illa
ꝑ. filios machabeoz. 7. c. dicebat filius Nesc. n. ego spiritū 2 aiam
donauj vobis ſz mūdi creator: Cū ergo quātus dignitus aīe vōalis
q sit oīa alia q̄ generat ī mūdo corporalia 2 oīa aīalia ītra oābilia
et īsēsibilia p̄ducāt 2 generāt a/a natura q̄ magis ī virtute p̄me causē. s.
dei 2 celestiū corpoz: aīa trā a deo īmediate creat vñ nihil ē a deo
īmediate p̄odit ꝑ creatorē sicē aīa vōalis 2 eius dona spiritualia gra
tuita O aīa nobilis quā deus fecit tibi hāc dignitatē. q ipe solus
sug manib⁹ vult te creare. Exo. s. Hanna assignat tres vōes. q̄ q̄ de
nihilo fit 2 accipit ee ē solū potentie dicunt p̄finite quā solus deus ht
et nō pōt illā aliq creatura q̄ ut deus ē oē aliud agēs a p° agente
nō agit nisi aliq° p̄supposito. 2° rō q aīa ht̄ aiam ī incorpalē quā so
lus deus pōt alij dare 2 nō aliq creatura. 3° ut ergo solū deū toto orde
diligam⁹ q ad hūc finē aīa ē creata ut deū fruendū sua cognoscat 2 amet
2 ita q nulli alij se obligat nisi ipi deo suo creatori.

Secundo Queritur quo ad 2ās Materiale a multis de q materia sit
creata se ipa aīa: Et circa hoc fuerūt mire false opiniones philosophantiū
ignorātes aīe essentiā. Nā Diogenes dixit q aīa ē aer tenuissimus q hōiem
aer vivere nō pōt. Empedocles dixit q aīa ē sba composita ex igne 2
aqua et aere 2 terra lite et amicitia: dicebat aīaz ee ex igne ꝑ feruorē
animoz. ex aqua ꝑ lēpiditatē ītelligēte ex aere ꝑ sbtilitatē penetratiuā
s. oēs ptes alis corporis vnificādo. ex terra ꝑ soliditatē opatus ex lite
ꝑ fragilitatē vitioz rejicientē ex amicitia ꝑ appetibilitatē virtutum
Democritus dixit ee spūalē sbaz composita ex atomis sperius q̄uidē ī aere
ī tradus solis Parmenides dixit ee sbaz composita ex terra et igne. Epicurus
aūt ex igne et aere. Crachitus dixit aīaz ee quādā lucē 2 q erat
aīa et essentia angelos hoc excepto q ē visibilis corporis: Parcus dixit
2 trip⁹
Talis dixit a. ee ex aq. Eo q aq magis ē mobilis
Pigr aīa mouetur 2 sperat de aere. ee aerē
Empedocles 2 no Ypparcus ex igne.
Parmenides ex atomis solaris.
parmenides ex terra 2 igne.
Epicurus ex igne 2 aere.
Empedocles ex quatuor elementis 2 ex lite 2 amicitia.
Crachitus quādā lucē (Democritus) ex atomis
Pitagoras armoniā.

Primo p° plus. oē q̄d
fit fit ex aliq° tēp⁹ ex
aliquo

nā vōalis ht̄ esse tū ꝑ crea
tionē q̄ dicat tho. p̄ ꝑ. q. 65.
aug'.

vide i c. nouit 32 q. 2ª.

vñ sic negata sunt nō possit ee
vnā aīaz.

S. Bond

ei soli q̄ erat 2 sua mādata obſuit
aq̄ tātē hōiem recepit. q̄ nec a ꝑ
nūq. subsit ītellectus celestib⁹ q̄ sūt 2
hō q̄dā horū. nō sola aīa deo sēpiter
2 nulli creatē 2 nō a deo solo creatē

vt aristo. nec ī hō ē aīa

ypparcus dixit spūs tenuissimus
diffusus ꝑ oīa mēbra hōis

opiniones de aīa vide ī.
ī scripto. nouit sententia
185.

Thales milesius dē deū
ex q̄ oīa creasse
arcan. magnus dicebat
aīa ex aēre gign.

// vid. quāte nobilitatis ē aīa q̄ nichil
nob. deorū alīs dē d. sb̄a dī.
Cuncta ad lucellū. nichil aliud
ē aīa q̄s ꝑs diuini spūs ī
corp' mūdi īuersa. Tullius
ī 1a q. mis. spūs humanus
decerpt' ex diuina mēte pfecte
2 cū nullo alio ni cū ipō deo
ꝓferi pōt. hoc ē falsum
q. dei ī diuisibles 2q
vt dē aug'. sisse cēt n
īmutā 2 n' ī ptes labi possit

q̄ ē ignea vigor seu stellaris essentie. Zeno ignea magorū pyta
goras duo dē armoniā quāda corporis q̄ regit et mouet corpꝰ suū
triduo suū labor cū quadā gsonātia 2 ꝛēpantia corporis. Plato duo q̄ aīa
est essētia seu numerus sepīm motus & ꝓpositus vt ex vnitate. dualī
tate. Ternario. quaternario. Intelligebat plato aīaz ee vnā spy sbaz
2 essotiā 2 duplicē q̄ ꝓposita ex actu 2 potētia 2 triplicē pp eā triplicē
potētiā. s. Intellectū memoriā 2 voluntatē 2 q̄drupp q̄ de sensus ī teriores
.s. ꝓnsus gis fantasia. Cogitatiuā Memorabilē. Aristoteles duo aīaz
ee endelechiā. i. formā 2 actū corporis physici organici ī potētiā vitā
habētis. 2 differt a platone q̄ plato dicebat aīaz nō ee corporis formā
n' ꝓpe hoīs sz totū hoīem 2 ee accōmodatū ad regendū corpus sicut
nauta ē nauem 2 gubernator nauis 2 nō ē forma nauis. fuerūt alīi
// mos q̄dā hēretici manichei q̄ dixerūt aīaz mūdi ee de sb̄a dei. has eōꝝ
opiniones falsas reprobāt. doc. theologi. vbi sup. sequētes aug'. q̄ dicit
q̄ aīa ē spūalis sb̄a imaterialis 2 incorporea a deo de nichilo creata: vñ 2 dicit
aug'. ī li. 2 de quātitate aīe dicit. Nō ex his notis visibilibus naturis aīa
fca ē quas istas corporeas sensibiles tāgimus. Nō neq̄ ex terra. neq̄ ex
aere. neq̄ ex his omnibus neq̄ ex aliis omnibus horū cōstat aīam
puto. Creauit n. deus aīas singulas ꝑ se de nichilo. hec aug' 2 ibi
quidē doc. glosa vbi s. Hec aūt. o aīa ē magna dignitas tua q̄
tu es sb̄a sīplex 2 imaterialis 2 spūalis ad similitudinē dei 2 angelorū
q̄ sūt sb̄stāe spūales. imateriales 2 ideo immortales. Quāto. n. aliq̄
res ꝑ minus ꝑticipat de materia tāto ē nobilior. ꝑz de aq̄ q̄ ē nobilior
terra eo q̄ plus hz de forma 2 regnū aēr nāq̄ 2 planete. 2 celi stre
lliferi eloquētes q̄ minus hnt de materia sz angeli nobiliores sūt oīb⁹
celis 2 rebus corporalibus q̄ sūt imateriales 2 deus eis sit actus purus
nichil hnt de potētia ē ifinite nobilitatis. dicis. n. ignobilitas 2 corruptio
a materia ꝑ oīa dicit q̄ ifinite machinat ad destructionē ꝓpositi vt
dicit ph's q̄ nūqz generatur sua forma sēp apponit nouā. 2 ideo de
cēt ph's q̄ oē ꝓpositū ex mā et forma necēsē ē corruptibile. 2 dicis
deficiēs 2 ātiqtas et mortalitas corporū a materia ꝑ oīa dicit eis ee
aīa sit sb̄a imaterialis 2 simꝑ nō ꝓposita ex aliq̄ elemēto. ideo est
immortalis 2 nobilior oī corpore. 2 oī alia sb̄stāa impta. Cōcor aīa
nobilitas tua q̄ es ꝓpīquor nāturē diuine 2 angelice. vñ aug' ī li. de q̄
titate aīe ī q̄t. Que ad modū fatendū ē maz humanā nō ee q̄d de
ē sic ꝓsumēdū ē nichil ī hac oīa q̄ dicūt ipī deo ee ꝓpīqui Aristo.
x. ethi. Intellectus 2 mēs ē diuinū quoddā in nob' ꝓpter 2 cet q̄ ī nobis sūt
diuinissimū 2 ꝓ⁹ d aīa ītellectiua ē q̄d diuinū ipassibile 2 incorruptibile.

Tertia Questio que ad cētā formalē. q̄ut cimus formet sit
ista aīa 2 qua similitudiem. Certe. o aīa sic deo nichil ē nucleus
et pulcrius ista tua formositate nichil pōt reperiri ī toto mūdo
formosi' deus. n. te ad suā ymagīē et similitudiem creauit gen 2°
fecerim⁹ hoiem ad ymagīē et similitudiem nāz. audi ista ꝑba. qui

ōr̄ alias creaturas fecit vnico solo ipē dē. z frā est ꝫ q̄ aīas mare
voluit qi quadā magno ꝯsilio sācte trinitatis dē fecim⁹ hoīez
ad ymaginē et similitudinē nr̄as nō dr̄ ad similitudinē celi t sol
et lune t angelor ꝫ ad nr̄as ymaginē. Q̄d deo nobilꝰ. z pfectꝰ
et dignius dici pōt. O magna dignitas aīe rōalis. hec aut ymago
et similitudo apparet i sex excellētissimis ypostasibꝫ diuine ma-
state quas aīe donauit: vz. q2 diuina essentia p̄a ypostas

Est substantia spūalis simplicissima
Est substantia imaterialis incorruptibilis
Est substantia corporis oculis inuisibilis
Est substāria sine ifinite capacitatis
Est substāria sine exemplaritatis
Est substāria sine sanctitatis z pfectionis

dr̄ excellēr ē q ē sūme simplicitatis vñ 12. Metho. dr̄ q deus ē actus purus sine vlla q̄positione nō ē ē deo aliqua ame dētis: nō. n. q̄ponitur ē ꝫ sūme ꝑfectus

z ꝫ sit de sūma q̄positione ī trib⁹ ꝑsonis. vna aīa vna substā z vna ī potētia.

2°

3°

4°.

creatur oīa dicitur / 1 Sen ī p⁹. di. 2. dicit ꝫ

tia intellectus nr̄ quodāmodo capax ē. infinitoꝝ q2 nūq̄ ī pleri
pōt scīa: vñ Aristo. ad alex̄ ī q̄t. Cuncta scibilia sūt ī intel
lectu sed ꝑua q̄ppe ītelligētia aīa capit deū z ītelligit q omnis
creatura pōt ītelligi z capi. ī memoria nāq̄ cuncta pene patet. ī recipit ītelligētia ꝑsonā filij z ī voluntate z amore
ꝑsone sp̄s scī. vñ apl̄. die templū dei estis vos z sp̄s dei ha
bitat ī vob. et ꝑ ī euāgelio ego diligo me diligit me et patre
meo z ad eū veniem⁹ z mānsionē ap̄d eū faciem⁹. vñ aug. ī li⁰
de tri. ī q̄t. Nīa ad ymaginē dei dr̄ creata q pōt memoriā ha-
re dei ītelligere et amare deū eo q̄ppe ad ymaginē illius ē quo
capax illius ē eiusq̄ capax ē pōt. z tūc alicui⁹ illū capere
nō possūt vñ om⁹ dē. Sātus bn̄ aūt melius q̄ capatur
alter docuit et q̄t dnām ītrare ventre posset natus hō ī terris. vñ
apl̄s die nūc videmus ex pte nūc cognoscā sicut cognitus sū nūc
videbo ꝫ speculū nūc aūt facie ad faciē. z loco cū aūt appa
ruer illi videbim⁹ eū sicuti. E. s. cū se ostendet nob̄ ī manifestē.

Deus ē
- sp̄s ī materialis ī substāria
- sp̄s ī mortalis
- sp̄s ī inuisibilis — Trin⁹ z vnus
- sp̄s ī finite magnitudinis
- sp̄s ī finite sanctitatis ī finite virtutis
- sp̄s ī finite sapientie.

vñ Aristo. dñr ī 1° de
aiã q aiã ē quodãmō
oĩa q sensũ ⁊ intellectũ.

sue gle. Ihesus capax ē ꝺ celestiũ ī formas ⁊ corporeũ. s. ꝺ. a. lux planetaꝝ
elemẽtaꝝ elemẽtatoꝝ ⁊ ꝺ creaturaꝝ mũdi q ꝑ deo fĩt. Multi. n.
fuerũt intellectus q̃ habuerũt notitiã ꝺ rez sicĩ Aristã galenũ. Plato Ari
stoteles. Aug⁹. ⁊ alĩ multi. aiã igr aiã ꝺ ꝓpẽdit creato adeo. nĩ mi
rũ si ipm̃ deũ ī se capere pot. q̃ intelligẽtia multo magis creaturã vñ aiã
ē tãte capacitatis q̃ si oĩs creatur multiplicarẽtur q̃ nulle nulla necq
min⁹ capet sicĩ modo. et quod stupẽdissimũ ē audrẽ deo vobis
q̃ si aiã q̃ ꝑ deo fĩt angelũ celi stellã maria ⁊ flumina volucres
celi ⁊ pisces maris et oĩs angelũ ⁊ oĩs creaturã mũdi ⁊ q̃ q̃ d̃ celo ī
terra ⁊ ī mari ⁊ ī freto multiplicarẽt q̃ nulle nulla sicĩ aiã
aiã capax ē oĩũ illoꝝ ⁊ vñ aiã illa nõ occuparet vnũ singulũ intell
gẽtie ipi⁹ aiẽ. ymo nõ occuparet tãtũ loci quãtũ ē vnꝰ atho mus
solaris. O nobilitas aiẽ. O creatura stupẽda ad dei similitudinẽ
fra. Q̃nta dei ꝓpinquitas ē q̃ divina essẽtia ē exẽplar ꝺ. nr̃i ihu
xp̃i ⁊ aiã creata ꝑ ipm̃ ꝑ vitã 10. p°. Ad̃ frũs ē ī ipo vita erat
vñ theologi dicũt pm̃ augꝰ q̃ ī deo ꝑ ydeã dicit omnia rez ꝺ creatura
rũ. Idea aũt ē forma exẽplaris ī mẽte divina ipsũ creaturã q
quor̃ ꝓductiue ad oẽ. hinc Hugo ꝺ Tu recta sagno dicis ab exẽplo et q.
Sic aiã hñt ī se spẽs intelligibiles omniũ rez̃ quas cognoscit q̃ intellectu
ipm̃ ꝓcedũt. ymo ipa aiã ī sua nã ē adeo pulcra q̃ gerit ī se omnis
lucidũ ꝺ rez. vñ dicẽ aug⁹ q̃ aiã ē omniũ similitudo. ē n. simi
les lapidibꝫ ⁊ essẽtia arboribꝫ ꝓ vegetatiuam. Angelis ⁊ rationi. Deo
ꝑ intellectũ Terre ⁊ sensũ. Aĝ ⁊ imaginatiuam Aeri ꝑ rationi
firmamẽto ꝑ intellectũ celo ꝑ intelligẽtiã. ℣ 6ª dei ꝓpinquitas ē q̃ ipa
dei ē pulcritudo ī finitꝰ ꝓfectus ⁊ sãctitatis vñ ipẽ dicẽ. Sancti estote q̃n
ego sanctus sũ. Ita et aiã ꝑ ī se acquirẽ ī finitas virtutes diuinas
⁊ morales q̃b sanctificat et deo fit similis. vñ doc. dicit q̃ imago
ꝺ sistat ī nãtis potentijs: similitudo uero ī gratuitis: s. donis spũs
habitibꝫ uirtutũ q̃b aiã fit deo similis. vñ Ambro. ī q. t.
similẽ ẽ deo ē hñr̃ iustitiã ⁊ sapiã ⁊ ī virtute ẽ ꝑfectum
vñ unusquisq. ⁊ etiã dicẽ q̃ ꝑ excellẽtiã virtutũ homo alq̃ dñ appellat
st. vñ Lucas ī xpi ago. refert q̃ homo mũdi paulũ barna
bã deos putabãt ꝑ virtutũ excellẽtiã et dicẽ. ⁊ ipm̃ dicẽ apostol)
et de Socrate nichil n. deo similius ẽ ꝑt q̃ per aiã ꝑfectũ boni⁹.
Magna nãq̃ sapiẽ dignitas q̃ Socratẽ deo suo exequauit. ℣. O quã
ta ē aiẽ pulcritudo ī nãtibꝫ ꝺ nata ī moribꝫ. virtutibꝫ. et diuinis
donis q̃ sic aiã ī deum ꝓficit sicĩ vestis ⁊ monile ⁊ lapides ꝑ
ciosi sponsã regis. ps. Omnis gla eius filia regis ab intus ornamẽta
virtutibꝫ ℣ O quãta splẽdor ⁊ decor aiẽ acquirit ī donis di
uine gre ⁊ assistẽtia ī bapt°. ī confirmate ī pnia. ī ordiñ ⁊ cuctis
reliquis. ⁊ ī alijs virtutibꝫ diuinis fide esse ⁊ caritate. Iustis
tra fortitudiñ honestate ꝛ̃pata ⁊ alijs virtutibꝫ certe oĩa st̃ virtu

ꝓbitatibꝫ ī laudẽ habẽt. honestate corporis ala
stre vna. &c.

nãlibꝫ ꝓfectũ.

Aristo. dicẽ q̃ virtutes ẽ
habitus electiuus q̃ habitus
ꝓficit rep⁹ eius bonũ
reddit. Ambro. dicẽ
q̃ virtus ē habitus nĩ
si bñ ī strute.

Sic et q̃ virtus ho hr̃ma
nam ī bonũ ꝑfectũ. ho nã ī
honorẽ essẽ. nr̃. ⁊ ala
Et impressima ho nãlis
q̃ esset similitudo ꝑfecta
primi exẽplaris ⁊ impressiua:

ornamenta ipāz aiāz mirabilē decorāt̄ r similē deo reddēt. Vñ Greg⁹ dē sug ezech 8. possibile ēct q homō palchritudinē aīe aspiciēt iā q̄ deū adorauit nec quodāmō arbitrāt̄ possit deū ipā aīa et pulchriorē. Vltimo deo q aīa ē deo similis ī potestate et Dignitate sc̄ē. n. deus altissimus regit r mouet inferiora mundū p suas ifluentias et cūctas creaturas utq̄ tribuit r spīm et motū rotatiōm p quā effectā tā celestibus q̄ terrestribus. ī mobilesq; manēs dat cuncta mouere: Sic aīa d' suo corpore manēs ī mobilis mouet cūctos mēbra corporis r potentias effectā. et oīa mēbra vitificat nulla virtus nāe ipatur ē ī corpus nisi p virtutē aīe: Ita sc̄ē deus ē totus ī toto mundo r totus ī qualz eiꝰ pte. ī qualz creatura sta aīa sm aug⁹ ē tota ī toto corpore r tota ī qualz ei⁹ pte. ī qualz ipa corporis r sc̄ē deus q̄ruq; sit loco vbiq; tū principalr dr ee ī celo q̄ibi magis videt eius virtus r glia. Ita sedes principalr ē ī aīe. Et sc̄ē deus mouet et regit cūctos motus magōꝝ et ymos motū q̄ fiūt ī mundo sb sibi pstās sm apīm. Sc̄ē aīa tota sentit r ipsum cūctos motus ī tus et extra q̄ fiūt ī suo corpore uel ī quacūq; pte corporis: et sc̄ē deus q̄q; alis sit ī mundo tū nō g mouet a mundo sb g mouet illud et regit r ifficat Ita aīa nō g mouet a corpore sb g mouet illud et regit sm damascē. Et sc̄ē deus ē totus et tm⁹ ī toto mundo Ita aīa ē tota in toto corpore: Item sc̄ē deus nō ī fluxo sordido mundo Ita nec aīa sordido corpori Ite sic deus bt itelligere et vniuersū mundo Ita aīa suū corpus. Ite sc̄ē deus ē aīa p̄ncipalr oīm q̄ fiūt ī mundo Ita aīa ē principiū operationū q̄ fiūt ī corpore. s. augendi. sentiendi r intelligendi: Ite sic deus ē finis oīm vt ad ipm tendāt oīa creaturę. q. aīa creauit deus ff aiaz Ite sc̄ē deus ē aīa inuenit platas herbas r oīa nata nasci ī q̄ recessit ipa aīa ē aīa augmentū ī suo corpore bt suos mēbra. Ite sc̄ē deus ī mundo aīa gubernat sm suā q̄dētā ipa aīa ī corpore suo. Ite sc̄ē deus ornauit mundū variis creaturis r pulchritudie variaq; ita aīa ornauit corpus suū variis r diuersis mēbris. Ite sc̄ē deus ē potentissim⁹ q nulla potentia pōt illū vincere ipe deus dedit aīe libertatē arbitrij r voluntatis q̄ a nulla potentia alterari pōt superari r sic ad nutū voluntatis diuine cuncta q̄ sūt ī mundo debent obedire Ita ad nutū voluntatis nē aīa mēbra corporis sibi obediūt: ō aīa nobilis nāe quales es pulchritudies q̄ q̄ ī arte similē te fecit suę Dignitati. Vltimo quoad cōm finalē querentē ad quē finē aīa sit creata: r alie creature. Certe est alias creaturas misibiles scilz angelos r planetas r elementa r oīa alia celestia r terrestria deus creauit p̄ hoīe p̄s. di oīa subiecisti sb pedibus eius: oues. bones. r. pecora. Vñ arist. 2. phisicoꝝ dr q̄ hō ē finis quodāmodo 83. sb quos ē finis hois r aīe rōalis certe solus deus q̄ ē bonū ī fruitū: q̄ etiā alia bona appetūt hois nō pōt finiri nec gentes. vñ aug⁹ ī li°. 9 fix. confessionū nos dñe ad te r ī gētē ē cor nostrū donec requiescat ī te. r idē ī ibidē ait Tanta ē dignitas humane gentis q̄ nullū bonū nisi sibimet ei sufficere pōt. ypocā. dñs xp̄us Merces r rā copiosa ē i celis q̄ nō venit hic Cuncta mundi nec sb futurā ī p̄ria. illud aut ē bonū ads magnū q̄ aplus

Deus ī

Deus omnia.
Pater. 3.
Rector 83. Vita 83.
Cognitor 83.
Ita p̄ma.
Finis 83.
Pars 83.
Bonū possum?

Ita est deus ē vita omnia - nāturaliter nō vita sui corporis r 83 nō tenet

ē nō ē deus omnia creaturis - nō est sup hō quādā dignitatē vltrā deo similē ī q̄ ssedet libertas r tenet mundo vōlā q̄ nō q̄ r creatā statuā corporis ē frā mi ē deus stetit omnia r bonus etc.

Quo ad cōm finalem

dñe. Oculus nō vidit et ē. vt autē ad hūc fructū aīa ꝑcurrē posset an
gelos suos dedit illi ad custodiā. z filiū suū misit deus i terrā. z
redemit illā suo sāguine ꝓioso. z cibauit illā suo corpore sātissimo
O aīa nobilis o aīa ꝓiosa vultus ē deo cara z vultui ē amata
q tali ꝓcio te redemit z tali cibo refecit certe nūq̄ tales fecit deus
d angelis suis d. ap̄lo suo abrahe appāruit nusq̄ ā angelos appāruit
O aīa misera quar nō cogitas nobilitatē tuā quā nō cognitis q
ad dei imaginē ē creata z filij dei sāguine ē redempta z filia dei
appellata z sponsa xpi et coheres angelor. O q̄s posset ex primere no
bilitatē tuā. Audi aug⁹. dicētē. Vide quātā dignitatis ē deo cui
fuisti ē nūcius aut redēptor xp̄s: Cuius custos angelus cuius
patria celū: O aīa misera quar fedasti imaginē dei quā vngis tuā
z frā ē sponsa diaboli. Reuertere ad patrē tuū. Audi apl̄s.
Reduc aīa crumnosa z misera ad memoriā cuncta delictā et ꝑ
duc i celū vsq̄ fundū z lametū: Cogita aīa ꝑfida dei adultera
xp̄i q̄d fecerit Reliquisti i celo castū amatorē tuū: Contempsisti fac
torē tuū Repudiasti sponsū tuū: Turbasti deū tuū Irreuerenter
tractasti sanctū angelū tuū custodē tuū: Euasi nuptiū dei spō
sa xp̄i Sacrarium sp̄s sc̄i. Que ē ista subita gulose et impudica
mutatio De virgine fca ē corrupta satane: De sponsa xp̄i
Sortū exterabile diaboli et habitaculo sp̄s sc̄i fca ē tugurū oīs spūs
īmundi hor elle. Redi q̄ ad pr̄m redēptorē tuū ut ꝑcurras mentis
ad Deū pr̄em tuū q̄ ē bndict⁹ i secula amē.

Sermone de cognitōe dei: nāli.
(naturabilis)

ee Est vita eterna vt cognoscāt te deū. Io. 17.

Uer. vtrū deus sit nāli cognoscibilis ab intellectu viatoris ita
q ꝑ vires nāles possit haberi de deo aliquis ꝑpriis capt⁹ q ꝺditatiuus
Ista questiō st vocē opinionēs. Est igē vna opinio q̄ dicit q ab
intellectu mō deus nullo pōt cognosci nāli vīe. z arguit ista p⁹ sic. Oīs
nra cognitio ortū hr a sensu q̄ nichil ē i intellectu q̄n prius fuit i sensu
ex. n. intelligimus fātasmata sperulū ꝙ deus nullus hr fantasma ergo
nullo mō pōt cognosci. q̄. i fruitū sm q̄ ifruitū ē cognitū q̄ fruit ad i
fruitū nulla ē ꝓportio ꝙ deus ē infinitus z intellectus nō fruit. ergo &c.
ꝓbat ista opiō et auctoritatibꝫ. vñ arist. 2 me⁰ sic oculus noctue
se hr ad lumē solis ita intellectus nr ad ea q̄ st manifestissima natu-
ꝙ vt deus z intelligibile ꝙ ibi ē ipossibilitas g⁹ ad. Sn̄ Aug⁹ i li d
ciuī dei. Oēs linguē deficiūt a narratiōe p̄me causē q̄ sufficiēs
ē in narratiōe z sup oē q̄d nominari pōt. Lactāt⁹ d ira dei. Tantus ē deus ut ab hoīe nō possit aut videri nārari aut sentiri.

Ordinē hui⁹ sermōis et modū
Diffinitiōis vid i fine huius
ꝙterni.

3. et nīa.

Debet aliū sermōem sic ordinari de cognitiōe dei ut ēnt sequ⁹ describit

Possit ordinari alt⁹ sermo Multiplex z 9⁰ ent q deus a nobis ꝑ creaturas ꝑ
cognosci ꝓtest.

Vz. ꝑ ꝑ ꝑ membra: sic dixit Damasc⁹ q̄d cognosci ꝓtest ꝑ modū cuiusdā. Considerando ꝑfectiones creaturē z
vt remotiones q̄dā ē ꝑfectiones tribuendo illis deo ipsi nō: 2⁰ ꝑ viā ablatiōis. 3⁰ ꝑ viā ei
(gratiōis vt dr hic
ꝑ vestigia
ꝑ imaginē

De vestigio hr tribus locis ꝑ totū.
De imagine hic videbit⁹ ꝑ totū.

A legē cognosci ꝓtest vt ꝑ effectū
et ꝑ cām

extimari / Unus ē igē prīceps et origo rerū deus sīc plato ī thimeo et
sensit et docuit cui⁹ mētem tātā ēe declarat ut nr mēti q̄ phendi
nr līgua exp̄mi possit. / dē dic aug' ī li. de q. no. et ue. ti. Deus est
bonū quodā q̄d nulla attīgit q̄ nō ītā attīgit ratio nullus capit ītel
lectus z q̄ a ulla creatura capi pōt. plus. n. ē ꝙ q̄d dici
v cogitari pōt. / tē Dio. ī li. de di. no. Dei neq; ꝺbū ē. neq; nomē
neq; cogitatio neq; fātasia neq; opīo sī igē de rebus possum⁹ cognosc
neq; log igē ulla erit cognitio. hoc ide sensit phs Simō q̄ cū iter
rogaret ab ipatore q̄d ē Deus ꝛc. Deus ē bonitas / incogitabilis. mes
īmortalis / nō tēporalibus celsitudo. forma nō formata sz forma omnī
formatū / impossibilis ītuitu / incōpitus oculis lux īdefessa. Eius
optimū atq; p̄fectū ad cuius narrationē defecit oēs līgue. sz ista
opīo q̄ deus nullo pōt possit cognosci z q̄ nulla possit haberi de eo nostra
ē falsa. q̄ plus facit metaphisica q̄ ē scīa de deo. / tē .x. ethi. phs
phs ponit felicitatē hoīs ī p̄tā vita ī speculatiue sc̄az segregatiua ma
xime p̄ncr. sz q̄d nullo modo cognosci nullo mō pōt speculari: / tē
ī g̃ epo. q dic ad romanos q̄ philosophos mundi q̄s sapientes. q cū deū
cognouissēt nō sic eū glīficauerūt sz euanuerūt. i cogitatoēs suis
/ tē si deus nullo modo possit cognosci ī p̄tā vita nullus homō eum
colere z adorare z amare. q̄ nihil voluntū nisi cognitū: Fuit / igitur
Alia opīo. ꝺ. Dionisij z multoꝝ doc. ātiquoꝝ q dixerūt q̄ aliq̄d
pōt de ꝺo cognosci. s. affirmatiue et negatiue: Deū aut nō possumꝰ
cognoscere affirmatiue sz negatiue. via. s. remotois dicēdo. s. deū nō
ee celū nō aere nō lapidē nō homēm z sic de aliis. sic dē Diabolus nec
pōdesse ouidā ītrogāti q̄d ēet deus: di. Desperentes octy creaturas q̄q̄d
Remanet deus est. hoc ēt q̄d dic Dio. ī li. de ele hyerē. / ineffa
mus aut supessentialē ynus z inuisibilē z ineffabilē de essentialitatem
sic igē negatiues ī diuinis vere: affirmatiues uero ī compacte. / Istam opīo
nem dēstat a p̄ma. q. cognitio q̄ habet p negationē pura ē v nulla. si
n. deus cognoscerem⁹ p puram negationē dicēdo q nō ē lapis ꝛcr. sic
dicat sco. nō plus cognosceret deus q̄s chimera q nō ē lapis dē / ita
de chimera sic de deo z sic chimera ē q̄dam fictitia ut cogni
tio de deo p puram negationē ēet q̄d fictitia. p. 4o. nec. 2o quia
dic q negatiue cognoscim⁹ p affirmatiue. p. negatiues nō sumus ama
mꝰ sz deū sumus amam⁹. / ꝛr. ista opīo. nō placet. sco. Est igē
et Tertia opīo. pauli apli z multoꝝ sequatū q dicūt q dicūt q
nō possumus cognoscere deū a priori. sz a posteriori p suū effectū. i.
p creaturā. licet. n. q̄s creatura quātūcūq; p̄fecta distet ī infinitū
p entitatē a deo. ꝺt tū q̄s creatura analogice quādā quenientiam
ad deū ex hoc. n. q ē effectus dei sic quodq; assimilatū ꝺt quā

Aristoteles q posuit de
deo q̄d erat. philosophus
distinguebat ꝺ tres ī deo

Plato ī thimeo dic. Deus ē
principiū omnī nāt lumē omnī
rationū. finis omnī actionū
sine quo nihil assistit.

Tullius dixit q̄ deus erat q̄d
cunctos ignorantes q dicebat nihil
quodā aut z q̄ erat mūdi ee sue mō
dei z q̄d erat actus mūdi. vel ē
ē q̄d videt q̄d q̄q̄ videt q̄ q̄

Refert tullius fuisse q̄ nō dixit q
Plato interrogatus quid dā ptium q̄d ē
deus q̄ pater. ī duas dēt diuisa. ī
aliquā dēt z posita. aliqua ex nō ip
si forte nec dicendis q̄ ꝛr. nec nō. sz nō
tamē magnū q̄ deus ē ut sit dā ado
da. q̄ quātū magis q̄to nihil tuetur.

Y. 262.

Mercurius trismegistus dic Deus ē sphera ī
gibulis cui⁹ centrū ē ubiq; z circūferentia nu
est. n. sphera q̄ sic sphera ē dīa oēs figu
rarū et mūdi sic deus ītra p̄tendit
q̄ ipse deus gignit ītrinsecus ꝑstringēs ī
ūa ī se. z sic sphera dicit principio rōnis sic D
q̄ eternitatē solus creauit per⁹ z finē. cui⁹ cē
ubiq; .s. p̄sentialis eius ubiq; ē. cū sint th
gos ē ubiq; q̄ pretios pōt hō z rosa hō z ro
ē ubiq; tm̄ ī cēlo ut terra z mare. ꝑ. d
Quo ibo a spū tuo ꝛr. Circūspectio eū
nisi q̄ ē z hoc ꝺt ineffabiliter ī finitatis
eius q̄ linea cui⁹ p̄ncipiū nō habet finē
cui ī infinitū p̄trahāt z sit sui finis
Cassiodor ī ps dic. Diffinitio dei ē finis
sui laudis nō habēs. Et ideo paulus ī le
cōis dē de deo p̄ma ca supiōr ē oī nā
tiōe z ideo defecit oēs līgue a nārationē
q̄ ipse ē sup oēm cam vbi tāget tria de
deo. p̄ sblimitatē. 2o ineffabilitatē. 3o nōdū
cognitū: po sblimitatē tāget cū dic p̄ ca. sup
ē oī narrationē. nō n. pōt nārari p descriptiōē
diffinitionē q̄uoꝝ q̄ destruim⁹ ꝺ descriptiōē

nime claudēs finitū ē. diuina aut essentia ē infinita illimitata nō pōt narrari p affirmationē q̄ q̄d ꝺ deo affirmam⁹ nō queat ei cō
sup oīa excellēs ineffabilis nec ullorum dic q magis cognoscim⁹ ꝺ deo q̄d nō ē. sz quod q̄d ē. 2o pōt ineffabilitatē que ad rep̄sēn
dū ꝺ nō deficit oēs līgue a nārationē eius ro q̄ ea prima ē sup oēs q̄ nominat ꝺ narrat. nā ē alter oī nomine q̄d a nob
ponim⁹ eius rō ē q̄ sic nos cognitū ea nominam⁹ sz de deo nō possum⁹ hmōi cognitū q̄ scriptū dicitur q̄d pat q̄ nos pot a nō
nominā ppē nos solos. n. ipse se nouit z nominat pat dic. n. nos nemo nouit filiū nisi pat ꝛc. sic oēs līgue deficiūt
narrationē cui⁹ ro q̄ ea prima ē sup oēs nos q cognosca ꝺ nominēt pōt q̄sic ꝙ ho ig nr aut ē possibile cadere sup mētis aut intellectū a
sup intellectū sic ea q̄ prima ē sup oēs ois nāt intelligibilis essentialis. ideo sup oēs prima nō cadit sensus nec imaginatio nec ratio nec opinio
plus. n. ē sz q̄d deus ꝺ cognitū pōt ro ē sup oē q̄ intelligit ꝺ nārari. deo deficiūt oēs līgue z nārationes ut. p. ista cui⁹ lēgua s
pura. habēs hebraea z 3o tāget rōnē dicēs q̄ ea ē sup oēs eam deo q̄e possibile z ineffabile. q̄d sic p̄. aliq̄d cognosci
tum aut ꝺ cam aut p effectū p̄ma ꝙ aliq̄d cognosci pōt effectū z sic nō pōt cognosci deus q̄ q̄e ē p̄ma cognitum

Cōmunicāt aī artifex ut patet d domo i domificatōr. Sī .n. ḡlibet ex
fistula ducit i aerē sciā scē q i eo vehicet sapiā artifex multo mag
i qualz creatura reluxet diuina sapiā. Multo .n. mag dependet a deo
ḡs artificiatū ad artifēm. vñ apo. xo. p°. Invisibilia dei a creatura
mūdi. i. ab hoc ꝙ ea ḡ fca sūt. Intellecta aspiciūt sempiterna q̄z virtus
eius et diuinitas. Omne .n. simile ducit i cognitōz sibi simile
ḡz ois creatura ht similitudinē dei. vt vestigiū ꝙ imaginē. vñ i lo sa
pētie dr ḡ pagnos i phos q elementa ꝙ stellas ꝙ deo adorauerūt sic patet
ecc. Vani aut sūt oēs hoēs i q̄bz. nō subest scīa dei. et de his que
vidēt bona nō potuerūt intelligēr. eū q est. neq; op̄ibz attendo chīm ag°
uerūt q essz artifex ḡz aut ignē aut spūm. aut citatū aerē. aut
gyrū stellar aut nimiā aquā aut solē aut lunā rectores orbis
terrar deos sēe putauerūt Quor si spē delectati deos putauerūt scīr
quāto hūs dnātor est spetiosior ē. Spē .n. q̄ātor hoc ois ḡstituit
aut si virtutē et opa est mirat. st. intelligat ab illis q̄m q hec fe
cit fortis ē illis Magnitudinē .n. spēi et creaturē cognoscibiliter po
terit creator esse videri. Ꝙ ille. et sic ysi dicit ꝙ nō possumus
aliquē q̄ptū ypsum cognoscere nisi ḡ gnumi et
vniuersali dicam? ipm hūi oēm p̄fectionē oēs creaturas i sūmo: et nō
eas i principiū omīz rez. et hoc et philosophi platonici sm aug°. co
gnouerūt vñ dē aug°. et am. dī. Videntes sūmū philosophi
nullū corp' esse deū et idco cūcta corpora trascenderūt ḡrentes
deū videntes oīa q cq̄d mutabile ē nō esse sūmū bonū omniq;
principiū et idco oēm mag mutabilem q̄z spūm trascenderūt. Deinde
videntes oē qđ mutabile ē nō posse esse nisi ab illo. q ē ḡ mutabile
et simplr. ē. Intellexerunt g° cū oīa ysta fecisse et a nullo fieri po
tuisse ꝙ ille: vñ Aristoteles et intellexit ꝙ nūi nāle Deū esse ꝙ
nūi motorē rez oīum eīz. omniq; rez. h°. 8 physicor. et h° nic°. et
hāc et opinionē tenuit tho. i p^. ꝙ sū. q. 12. ar. 12. vbi ḡrer vtr
Hac nitr ꝙ rōne nāli possim' deū cognoscēr. vtr q nāliter nō cognito
a sensu principiū sumit. vñ tantū se nāliter nō cognito ex tendere
pōt. et quātū manu duci pōt ꝙ sensibilia. ex sensibilibus autē nō pōt
ascz ad hoc intellectus nr ꝙtingēr q diuinā essentiā videat qui creatur sē
sibiles st effectus dei virtutē nō adequātes: vñ ex sensibilibus cognitis
nō pōt tota dei virtus cognosci et ꝙ ḡs nr eius essentia videri. Sz q
st eius effectus a cā dependentes. ex eis i hoc ꝙ dici possum'. vt cognos
camus de deo an sit et q^a deus ē. q creaturā sint q̄nibz essentiā
scīam et vt cognoscam' d' ipō ea q necessē ē ei inesse. puta q ē. ꝙ ens
causa. ex ordīe eā sua creata. vñ cognoscim' de ipō habitudinem ipsi
ad creaturas. s. q ens ē ea et differentiā creaturaz ab ipō. scilicet
q ipe nō ē ad esse q ab eo creāt' et q hec nō removentur ab eo pp eius

transeuntes inuenerunt. finem artis
q̄z platonici dicunt.

dr̃ſtiñ: ſꝫ q̃ oĩa ſuꝑexcedit. Ytro: et ſic ꝑ mã nãlĩ ſm iſtos nullã alã cognoſcoĩ poſſumꝰ de deo hr̃. niſi q ypē ē ei⁹ cauſa. 2 q nihil eſt cor ꝑ q̃ ſit: 2 q ipe ī virtute ſua 2 bonitate ſuꝑexcedit oĩa. Eſt etiã vna alia opiõ hēnr̃ ꝺ gãdauo doc. ſotl. q diſtinguit de cognitõe dei⁹: q ali q̃d põt cognoſci ꝑ ſe ꝑ ꝑ accidẽs. ſm̃ aliq̃d põt cognoſci ī vnõ. ꝑ ī ꝓtrariũ. ad ꝓpoſitũ dicẽ q deus nõ cognoſcit neq ꝑ ſe. ī pmõ vna ut ybatũ ē. neq ꝑ accidẽs. q̃ q̃ q̃d cognoſcit ꝺ deo ē ypē deus q̃ntũ ē ſ accidẽs: Cognoſcit aũt q̃ ī ꝑ accidẽs. ſ. ī ſuis attributis. ut ſapiã bonitate miã 2 iuſtitia. Attributa. n. nõ dicũt dei naturã ſꝫ aliq̃d ẽãn naturã. 3° dicẽ q deus nõ cognoſcit ī ꝓtrariũ ꝑ creaturã. q ꝺ ſit q̃ creatura ē ſimilitudo vnius dei q° nõ ducit ī cognitõem ꝓtrariũ. C cognoſcit aũt ꝑ vnũ ſꝫ attributo analogũ deo 2 creaturę. ſ. dicendo q deus ē ens ſapiẽs iuſtiſſimus optimus 2 alia ſimilia attributa: 2 ideo nõ poſſumꝰ hr̃ de deo q̃ptũ aliquẽ ypriũ 2 q ddictatiũ. q iſta dr̃ de deo 2 creaturę analogice 2 nõ vniuoce ſm̃ q̃ iſti doc. ꝓfectiſſimũ q̃ poſſumꝰ cognoſcẽ de deo ē cognoſcẽdo attributa reducendo illa ī ee diuinũ ꝑ ſimplicitatẽ diuinã. Vltima opinio pulcra ſꝫ valꝺ ē mg. vera. et. ſco ī ꝫ. ſeñ. di. 3. ī q̃ tenet q ꝑ vnã videmus habere intellectũ q̃ptũ ypriũ de deo. q opinio ſtat ī q̃ntũ q̃ excludit ſm̃ q̃ vltra ad ea q ſcripta dicẽ accedam⁹. ſm̃ dicit. q aliq̃d põt cognoſci q ddictatiue tript. vno modo intuitive q. ſ. ī tm̃ obiectũ nob⁹ ꝓſens ī ſtrpõ. 2 iſta dr̃ cognitio facialis. ſicẽ q̃ videmus roſã ſtructã. 2° repſentatiue qñ. ſ. hem⁹ aliq̃a ſpẽs v ſimilitudinẽ repſentãtẽ ẽ totalẽ ī ꝓtrariũ ſicẽ. q̃ videmus imagiñ nr̃i ī ſtatua. v hem⁹ ypriũ q̃ptũ q ddictatiũ nãlĩ ſicẽ 2 hoc hem⁹ q̃ptũ ypriũ dico hõ ē ad iſtã vitale. 3°. cognoſcim⁹ aliq̃ q̃ hem⁹ aliquos q̃ptos ꝙlitates nõ ſimplices nõ abſolutas. ſ gnotatiues 2 iſta dr̃ cognitio abſtractiua. his ꝓmiſſis. ꝓcꝺ ſco. q̃ntũ ꝙcludẽs ꝓ Concluſio ē iſta. q ꝑ poſſumus hr̃ aliquẽ q̃ptũ ꝙlitatiũ de deo ī quo ꝑ ſe 2 q ddictatiue q̃ptũ deus. Cui⁹ nõ ē iſta. Nullus q̃ptus ypriſtatiue ſꝫ vltiſſimi niſi hãc q̃ptũ q ddictatiũ ſꝫ vltiſſimi ſicẽ nullus q̃ptus q hõ ſit deſcriptibilis niſi ꝓ hãc q̃ptũ q ddictatiũ. ſꝫ nos q̃rimus q̃ſtatiue attributales dei. ſ. ſapiã iuſtitiã 2 bonitatẽ dei. q hem⁹ aliquẽ q̃ptũ ꝑ ſic q ddictatiũ ꝺ deo. oꝫ. n. ꝓtelligẽ aliquod ſubiectũ cui ꝓtelligo illã ſapiã 2 bonitatẽ 2 alia attributa ẽſſe: 2 hoc ſm̃ ſco. nõ tm̃ ī q̃ptu analogo ſꝫ ꝛ vniuoco deo 2 creaturis. 2ª q̃ſtio. Deus nõ cognoſcit a nobis ꝑ ſtrpõ. ſ. cognitiue intuitiua vt hoc eſſentiã vl vt hic deus q̃ illa ē viſio facialis 2 ſtatus beatorũ 2 ſic nõ ē a nobis nãlĩ cognoſcibilis q̃ deus ſb rõe q̃ hec eſſentia ī ꝓtrariũ ē obiecti voluntatiui 2 nõ nãlĩ: niſi tãtũ ꝓtelligẽs diuinũ 2 ſic ꝓtelligi põt ꝑ opiõ q deus ſb rõe tali ī ꝓtrariũ rõe nãli a nobis tollo mo põt cognoſci. nec ẽt ꝑ aliquã ſmilitudinẽ et repſentationẽ ꝓtrariũ rõe poſſumꝰ deũ cognoſcere ī pmõ vitã q̃ntũ q̃ talẽ ſpẽs 2 ſmilitudinẽ ī creatura reperim⁹. ‖ 3ª q̃ſtio ē q ad multos q̃ptus ypriſtatiue deo

Damaſc. li p°. Se iuſtũ ſi bonũ 2 ſi aliq̃d talẽ diuerſ nõ naturã dei dicim⁹ ſꝫ q̃ creaturã nõ ſt dei dicẽ

Vtrũ deus ſit a nobis cognoſcibilis q ddictatiue ī hac vita. Rñ. q aliq̃d põt cognoſci q ddictatiue tripl. q̃ntũ nãlĩ. 3° nõ. q̃ntũ de eo hem⁹ q̃ptũ q plures ſ ſiplures ſ oppoſitos. nõ abſolutos ſꝫ gnotatiues ꝑ ſ. 2° nõ. nõ ē nobis poſſibile q ſtatu iſto dr̃ deo. 3° nõ ſic q poſſumꝰ aliquẽ q̃ptũ de deo ypriũ q̃ponẽ ea q̃ptis ſꝫplurib⁹ abſtractis ab aliis rebus. 2 illũ attribuẽ ẽſſe q̃ntũ. ens vnũ. ens ī dependẽs. eſſentiã bonã ſapiẽtem q̃ptis ẽſſe ypriũ deo q ddictatiue ſꝫ ſtm. 2 ſm̃ ꝛ. ſꝫ nõ ē a nobis cognoſcibilis ī aliis q̃ptu ſimplici gnotatiue ſic ī creaturis q̃ deus ē q̃ptus ypriũ.

Cognitio intuitiua 2

Cognitio abſtractiua

Vide ꝺ hoc Dorobellã q deus hoc oſtendit. 2. metaph°. c°. 2 adde hoc oĩo. q melius dic

vide ꝺ hoc nõdũ tenẽdũ.

ꝓpoſito ſꝫ cũ q ens eſt vniuocũ deo 2 creaturis

ꝓcuꝝ sicut ſt̄ aīaꝝ ꝓfectionū. possumus ꝑ aliquē gradū ꝓprū & deo
ponere ep̄s gradus simpliciter abstractos ab aliis ordinibus vellū attribuere entiꝝ
ꝓcipue accepto. vt ens necessariū ens ſūme bonū ens infinitū & sic possu
mus ī quada descriptiōe dei ingrossare gradū do actus ꝓfectionis simplr.
ī ſanctō ſm doctrinā anselmi vbi vult q̄ quicq̄d ē simplr nobilius ipō ꝑ nō
ipm attribuēdū ē deo sicut quodcūq; nō tale. ab eo removendū. puta actū
bndo ei ꝓfectissimū realē formalē sapiē intellectus & voluntatis sed dicis ī p
fectionis admixtionē ens ī creaturis & sic ad minus gradus ꝓprios. de deo possumꝰ
ꝓcuꝝ vt q̄ dicit est ens infinitū bonū infinitū & sola: 4ª q̄ clusio ē ista
q; illa q̄ ingrossamꝰ de deo ingrossamꝰ ſt̄ ꝑ ſpēs creaturaꝝ. ꝓbat q2
q̄ pōt ī ꝓmuꝝ ſpēm minus imitabilē ē intellectū nrō pōt ēt causare ſpem
cuiuscūq; imitabilioris ꝑ creaturā ipsum intellectū ſpēs minus imitabilis ut
ſpēm bonī ſpēm actus. ſpēm veritis & solius ista possunt ī ꝓmuꝝ ſpēs imi
tabiles. s. trahē dicitur. s. ſpēm ſūmi bonī ſpēm actualissimi q̄ ſpēs gra
ciuntur deo & creaturis. ꝓbat ꝗ locus a minori ī imaginatrice. n. pōt
vti ſpēbus duabus sensibilibus ad ymaginē dei ingrossandū ep̄s illas duas sic appa
ret imaginādo nōiē aurei ī quo nullo magis pōt hoc fieri intellectus q̄ nobi
lior imaginatrix: hoc būt declarat aug⁹ ī li. xv. de tri q̄ ait Neq; n. dubi
um q; libros tātūmō auctoritas ꝓdicat ee deū ꝑ ois q̄ nos cōtemplatiua
tura ad quā nos et ꝓtrimus: vnitas n. ipa vel natura ꝓclamat hoc
ep̄s statissimū q; dicitur q; nobis nōiē vocāq; dedit qua vnitas nō vnitas by
sensu ꝓdita nō sentitur: intelligētia nō intelligētia ī mortales nō tales by
potētia ī potētes by iniusta iustes: speciosa deformibus bona malis: incorrupti
bilia corruptibilibus: immutabilia mutabilibus: invisibilia visibilibus incorporalia
corporalibus beata miseris ꝓfecto dubitauerim? ac ꝗ hoc q̄ nō creatorē
sine dubitatōe ꝓponi oportet ut eū ſūme vnice & cūcta sentiē atq;
intelligē & mori & corrūpi & mutari nō posse nec corp⁹ ee ꝑ spiritū ei
potētissimū iustissimū speciosissimū opimū beatissimū q; fatrem hui⁹ aug⁹.
Quinta cōclusio 5ta. ē q; inter omnes istos gradus quos de deo hmō
possumus Conceptus entis infiniti q̄ ipē ē simplicior et ꝓfectior alijs: Est n. simplicio ꝗ gradus entis bonī entis vel aliquoꝝ
similiū q; infinitas nō ē q; attributū ꝑ passio entis sunt enis & q⁹ dē
ꝑ dē modū intrinsecū illi⁹ entitatis: ista q; cōdeo ens infinitū nō hoc
gradū q; ꝑ accidēs ex subiecto & passiōe ꝑ gradū ꝓprū ꝑ se subsistēs ī ſūmo
gradu ꝓfectois sic albedo ī nive nō dicit vnū gradū ꝓprū ꝑ accidēs sicut
albedo visibilis ī nive intrinsecū dicit gradū theoricū albedinis ipse vita
patet simplicitas ist⁹ gradus eius infiniti. patet ēt ꝓfectio ist⁹ gradus
q; ist⁹ gradus ens infinitū gradus a nobis gradibus plura virtualit ī cludit
sic ē. n. ens virtualit ī cludit vnū & bonū & verū ꝑ se. ista ens infiniti
cludit vnū infinitū bonū infinitū verū infinitū & oēm ꝓfectionē sī
plr sub nōe infiniti. ꝑ alij gradus nō ī cludit ipm: vt aut clarius
magis ꝓfectio istius gradus entis infiniti Nō. etiam ꝙd ipm deum

creatura. n. dicit nos ī cognitōne
gruentiā ad deo ut gruentius ſt
verū sic nōiē intelligit vz. q
deus ē ens. creatura ē quātō
magis de ē sibi q; sit ī intellectū
sapiēs & volēs. sic igit crea
tura aīt ī nobis ꝓportionē minus
sale ita pōt aīt spem minus
habere. s. ſūme vnes ſūme
ens ſūme speciē & bonū
ipm attribuimus deo vt ipsius
formam gradus ꝓpriꝰ deꝰ

ī p°. scī di. 2. Infinitus dupl'r describit' sic. p°. Cui ī virtute infinitī est i'
cui nihil deest entitatis eo modo quo possibile ē eēy entitatē gīnerī ī ali
quo vno: sz deus ē huiusmodi g° deus ē infinitus q; autē deus gīnerat ī ēsse
eēy entitatē. z eēy ꝑfectionem oēs gradū. z patet p phm. 12. me'. q dē q. De?
ē actus purissimus cui nihil pōt admisceri de potētia. i. q deus nō hz ali
quā potētiā passiuā ad nrepugnādū aliquā entitatē z ꝑfectionē sz actualē
hz eā q̄cūq; possūt habere z hoc ꝓbatur g° ibi dicit q; oēs fecerunt q ī
materia sz ī potētia ī deo sz actu. Materia. n. ē pura potētia. Deus est
actus purus. Oēs nō alie creaturē sz ꝓposite ex actu z potētia. Deus igr
nō ē ī potētia ad nrepugnādū aliquā ꝑfectionē cū deus sit sūmus scō. zalos theolo
gus sit sūmus simplex. Oē aūt illud qđ ē ī potētia ad nrepugnādū aliquā
formā vel ꝑfectionē ē ꝓpositū ex actu z potētia z talis ꝓpositus dē
ī ꝑfectionē q nō ē ponēda ī deo cū sit ꝑfectissimus z simplicissimus. vt dicit
scōs ī p°. di. 8. Nulla aūt creatura vt dē ibi scōs. ē simplex. ita q sit
actus purus. q; oīs creatura ī sz hz potētiā aliciu? gradus bonitatis
etiā supposito angelus q licet nō careat aliquo gradu entitatis ī quātum
talis nature. caret tn aliq° gradu ei? ē capax ī quātū ē cū infinitas nō
repugnat entitati ī quātū ens sic talpa dē esse hz nō sit nata hre visum
ī quātū talpa ē tn nata hre visū ī quātū ens. Oīs igr creatura ē ꝓpo
sita ex actu z potētia z sic ī oī creatura ē aliqua? ī eo multoy gradū
entitatis vn? autē. et cuius dē q ꝑhz ītelligētia hz suū ysachū. i. suū potētiale
deus aūt cū sit actus purus z sūmus sipt. actualē gīnet ī sz eēy entitatē z ꝑ
fectionē sz nrepugnādū actualē ī eē ens vn? ꝓpter dicit Aug'ssi Q ē nisi nec
Ad nog. z ego sū ens. Deū aūt gīnerē ī se eēy entitatē pōt ītelli
gi dupl'r vno modo formalē. i. realē z entitatiue z hoc m° deus nō gī
net eēy entitatē qm deo nō sz oēs creaturē vocā ētia realē sic ī sz ꝓpō
nendō q hoc oīa fuerūt facta fuerūt ꝓpositū z ꝑfectioēy z esse quodā
totū ex multis ꝑtibꝫ ꝓstitutū ī deo aūt nō sz ꝑtes nec ꝓpositio aliq;
q ē sūmus simplex. Aliō nō pōt ītelligi eminēter z ꝑfectiuē z sic
sit z gīnet eēy entitatē. z oēs ꝑfectiones rez ī ipō sz vnite sic ī eē
cā ītellectiua gīnerē oēs virtutes z ꝑfectiones aie sēsitiue z ingenitiue ꝑ
fectiōy modo. vn? g°. dicē. 12. me'. q ꝑfectiones q sz ī rebꝫ ꝑfectiōy modo
sz ī eā ꝑ. vtē de? causalē virtualē gīnet ī sz oīa sic vites cālē
gīnet vinū. vtē q̄ēpter. q; ipē exēplar / oēy ex ē plato. vn? deo ī
h. de. no. ī gr. Deus nō q dē hoc ē aut hoc nō ē sz oīa est ut oēy
causa. Secūda descriptio de ītinito a scoto. ponit sic. Infinitum
ī ꝑfectiōe ē illud qđ excedit oē ens ī ꝑfectiōe. sm oēm ꝓportionem
dātā ꝑdibilē assignatū ꝑ assignabilē z q; dicunt istā descriptiō
ī quātitate virtuali extensiua cū illa descriptiōe quā dat phs ī quāti
tate. nūali nolo exhibere. Dicēs ītinitū ē cuius quātitatē accipiendy
semꝑ ē aliqd exē sumere ut si post ultimā ꝑtē linee accipiat aliā z
post alterā aliā z nūq; possit attingi terminū dicunt linea ītī
nita hec aut ītinitas extensiue virtutis nullo modo ponit aliq° effe
ctū sz ī solo deo reperiē. Nā albedo. scā z angelus sz' creata q°
vnū exercet aliud Albedo. n. ē accidēs nāle seu corporale z ꝓp

ℓ. bo. ī p°. di. 4v. q°. i. dicē
quōdā ī infinita essētia sit omnē
qd sipherissimū hī ē pelagus
substātie ītinite z oēa q̄ ex eis
nrepugnāt ꝑ deitatē ī deo no
bilius reperiē ꝑ simoda entitate

Aug'. Deus ē quodā bonū ītelli
tū oēy ītellectū tota scīendos finitū

Deus triplr dr infinitus p̄ infinitatē z virtute ut declarat hic · q̄ pcedā ē īdo qz oē illud
q̄d dr̄ infinitū pcedū ē īdo · 2o ē infinitus duratōe · qz pl̄ caret p̄incipio z fin̄ dr̄ ī
finitū durabile ē hūdl · 3o infinitus ē īmēsitate · vr eo q̄ ex infinite sua infinita virtute
ordr̄ a se ea qz ī accedūt spūale · Iste aūt excessus ō fm̄ p portionē determi
natā puta i trib̄ : sīmr̄ major q̄cūq excedat scīaz z ea ꝯ alias creaturas
fore · ī nullo gradu tm̄ excessus iste ī fm̄ p portionē determinatā z assig
natā qz ē creatura finita z fm̄ plūs vnūq̄q nā gstātū determinatū ī
numerū mēsurā z magnitudinē : Cū sīt infinitū excedat oē ens p̄ter se
ultra oēm pportionē finitā assignatā v assignabilē determinatā v determi
nabilē · Deus aūt ē huiusmodi qz infinitū ē īcui nihil addi pōt / dico dr̄
Damascē · q Deus ē quoddā pelagus infinite sb̄stātie · ~ Anselm · dr̄ q Deus
ē quoddā bonū quo maius excogitari nō pōt Cogita igr̄ ī mēte tua si po
tes aliquas p̄fectiones mūdi ut pu · sapiāz bonitatē potestātē pulcritudinē
pulcritudinē z similia ; z postea eterna cogita addendo eas ī gstāti
tate p̄fectōe nulle mīta gradus quātūcūq possis sepe sepiꝰ replicando certe
nihil ad diuinas p̄fectiones applicare possis · sic nō possis guttas aq̄ maris v
interminatum pulueris cōprimēre q infinitū excedit oēm pportionē datā v dabilē · Cete
rū igr̄ quā nobiles gerytes de deo ē ste quē hīr possumꝰ et vix videri q
sit eius infinitū certe ex vno latere ponunt p̄fectiones oīm creaturarum simil
puta · virgo mī z ea sancti z ea nōes creaturē in decreto cē illa valde p̄hosa
rego duo q̄ solas creaturas ī infinitū possit interiacere ad hanc rōnem dicūt
p̄fectis nihil cēnt · qz cū deus sit infinit z creatura sit finita nō ē rōnis
dei nisi vanitas · O gr̄ arti z mīstri hodie q̄ p acquirēda alīq̄ de beatitu
ne z felicitate nōnīmo creatur tātū laboratis z p deo nt · qd ē bonū infinitū
nisi phēsibile · certe si in hoc bonū cognoscerēs qd excedit oē bonū
oīa bona mūdi derelinqueres · Iudi Augustinū dicētē · Creavimus vias
z plateas Ciuitatis huius mūdi · ꝛc · finis.

8mo De Natiuitate xp̄i

Verbum caro factū ē · z habitauit ī nob. Io · p̄o · Si diligenter
z attēte pensauī dca ista sacri euāgelij sūt expressiua altissimi sp̄ūs z p
mag̃ gr̄ē z dignitē ī certa reuerentia · dicit p̄o q sūt altissimi sapiē · vñ dr̄ beda q
sūma gr̄a ē · q̄ ī vnitate p̄sone hō q̄ctus ē deo · z d · n · maiorē gr̄ē dei pōt
q̄ q̄ hō · i · filius dei unus · i · hō factus ē q̄ nobis xp̄s gr̄a · hec regū · i dicit
natūr factus ē fr̄ nr̄ q dūdē nobis hereditatē sūā eternā Dignus sit hō
ista fōrs dignē recipiēdi · nā ut aug̃ dē i hō · q vult suitus euāgelij sīl locuī
sacrū dū ect vel dabit q̄ ēcclesias z loca eminētissima q̄ponēda sūt vī
et sīa vocēta ro · ordinauit q̄ ī mussaī sollēnes sīt q̄ ipā dicāt · vnde ge
nua curuēt p̄ gr̄am adue nr̄ dr̄ iesū cuius festū est si cpī cui dilige
re q̄dorem · libros ystoz ī euāgelio hodierni festiuitatis eminētia cognīr debem
z hui⁹ festi gr̄az ī cēphensibilē dei bīficētia z reuerēter deo gr̄as agamus
z nr̄ deuotē auscultem · libros uenerē z ītelligētē ut q̄ ea attēdim̄ ad fidei
ēstr̄ reparatiōē hui⁹ festiuitatis q̄ nr̄ saluatoꝛ hodie dr̄ iesus noster est q

bruleser de infinitate dei · li p̄o
· D1 · 2 · q · 3 ·

festiuo dei procedit quod cūqz ēt finitū
nō sīt q̄ alequā determinata grādeōm
rum z mille v x milia sīt vltra oēm
determinatū q̄portionē assignatū v assi
nabilē hoc ē ī infinitū excedit Dr̄
ī 8o · ī q · v · quest · q nō ē ibi q̄por
o talis qualis stātē matematici qz
portio ī quātūmte vbi ē numerus q̄por
o sēp q̄libet maiorē sibi grā ī qnā
tate discreta si a · b · sē ad b · ī q̄por
nē dupla vt octo ad q̄tor · octo q̄li
bet q̄tor · z sīlr ī q̄portiōe molis vt
ē una linea se b · ī q̄portiōe decu
pla ad aliā lineā · Sz nō ē sic ī
q̄posito ī cōtinuis · vt nō dicim⁹
q̄ āgelus excedit hoīem ī triplo
z nō ītelligim⁹ q āgelus q̄libet
hoīem formatū · sz q assignatus
alq̄ p̄fectū ī hac vita ad hoc
ē felus excedit q̄libet ī p̄fectē ī
duplo · z sic d̄ alius · sic nō di
cim⁹ dr̄ excedere quā nō q̄ p̄fecto
nē creature assignata v assi
gnabilē ī infinitū

Inqlib libus hui Mysterii vestabim[us] ꝓ cui[us] Dig[nitat]e ⁊ ex[cellen]cia. Natuitas ihu xp̃i caro.
¶ Ad cui[us] euidentissimā euidentiā q caro sua sit. nō caro sicut nr̃a humana sed spūalis
⁊ scripturis assignis. uīm ista. ois caro fenum. ¶ 3ª rat[i]o dr̃ manifestissimā ostendentis ⁊ ꝓbans aut probs.
Vo ad ꝓ. de dig[nita]te ⁊ ex[cellen]cia xp̃i Natuitat[is]. assumpti & glorificē. q tota ē excellētia ⁊ dignitas Natuitatis
Dñice. q tota creatura mūdi virgt gaudēt cuius admiratiōi explendi sufficit. qd scripta ostendit. vde
dicit. ꝓ ex lege theologica. 2º ex lege Canonica. 3º ex lege philosophica. 4º ex lege theologica
q sm scripturas sacre theologie. 2 doc. sup. 3. di. 8. triplex distinguit lex Natuitatis. 1ª eternalis qua
qua a pre semp nascit. Cōsiderā n. ex pre natū ut lumē de lumine ⁊ deū uerū de deo uero genitū
nō factū. ꝓde ysie aut ca. hoc, nūqd ego q alios pueros facio ipe nō pariā dies dies. nūqd ego
⁊ generationē alios inducā sterilē aut dr̃. q. d. nō. Dicit ergo. cū sit spūs ⁊ sine intellectua lucis. filiū
suū spūalē gignit cuius sbe. s. ihesū suū. ydeat qui scripturas explicat ⁊ ihū in spūo uniōis accipiat. ⁊ sua
sapiā genuit dr̃ dei filius ut dicit ista. q ē uerbum. patri q nūq fuit de spūs sui spūa. nō ī ꝓpe dr̃ ex
utero nō locutus genui te. ⁊ ab eterno. genui te ex utero. i ex ore dei uero. sic n. ihesū uirgz. ⁊ cognita
ne ter ex uerbi dei operis. ut ihesū. di. de ex ꝓdicit. ista Natuitas ē eterna. ¶ 2ª Natuitas
ē temporalis q. s. xp̃i. i mūdo nata ē et nascā sequit et q̄ p̄ betate ē ista. q. puerū natus ē
nobis ⁊ filius datus ē nob xp̃s. ⁊ c. vq. cui virgo genuit ⁊ peperit filiū ex ¶ 3ª Natuitas
ē spūalis q. s. xp̃i i mēb. sui. q̄ p̄ ꝓ ⁊ fide ī corde ei nascit. et quotidie nascit ē ordiū pectore q uerbi
sancti fecundi de penetrans sui uīs ope aut & pietate uolūtē patris mei ille me fr̃ ⁊ sororē ⁊
matrē est: ⁊ aug. dicit de b. ꝑ. Plus fuit nr̃ gaudio xp̃m nasci de ꝑ corpore. q assumi ego ihs
xp̃s gignit ⁊ q effectū uerbum operatū nascit. ⁊ q ihesū ꝓficiendo nasci ē ista aut trip̃ ꝓ
natuitas ē tam dignitatis ⁊ altitudis. q nr̃ mēs nō pot capere. quō dei filius ab eterno et prē gradi
⁊ quō ihū ex uero semine. sit ut q sm theologos adhuc magis ista nō ꝓficiat. ⁊ hoc ꝓpa. dicit nobis fides
credat nō ut explicat. ¶ 2º hoc ꝓbat ex lege canonica q ꝑ ista trū Natuitatis. excellētia
nos nūsq̄ celebrat. ⁊ nostre Natuitatis celebrāt. de q sterna. dicit p̄. c. nostis ⁊ cetera. ⁊
c. gaudemus ⁊ ubiq̄ i glosis. ubi dr̃ q nostre natuitatis dies debet nos nūsq̄. p̄ i nocte nostre ꝓfectus
cadē hora angelus xp̃i natuitatē pastoribus nūciauit. Ideo dignū angelos nos celebrare ⁊ nūsq̄ nōnisi
2ª 23 die i aurora. 3ª. hora i die clara. ⁊ hoc dicunt theologi ꝓpter q sunt nobis
nus post beatū petrū. et q°. Mysteriū trinitatis nec xp̃s nunq̄ manifestauit nūdo cū. dei filius i mūdo
natus est ex uirgine sponsa. q ille in utero matris erat. sic xp̃s dicit i euāgelio sic deus dilexit mūdū
ut filiū suū unigenitū daret. ⁊ quia i ista nocte ⁊ nō i alia nos missa debet dici. ꝓ ista
glo. i d. capitulo. q ꝑ pueri nascit i nocte representat status nr̃i legis. qui hodie erat in tenebris
¶ 2ª 23 i aurora status i legis qui nō dū plena agnouit xp̃i ꝑ te ꝑ te ꝑ dei ꝓphetas
illuminat. ꝑ 3ª 33 i die clara rep̃sentat status gr̃e. qui ista plena gra xp̃i. i mūdū uenit
ista nō dies sanctificat papa i sancto. s. ad significandū p pueri nascit i nocte occultū. ⁊ quod
xp̃i natuitate ex patre. q ocl̃i creaturis i ignotū sibi ⁊ abscōditū. ꝑ 2ª 23 i aurora ad rep̃
sentandū natuitatē ex uirgine Matre. q ꝑ erat occulta. s. humāi gn̄is manifesta ⁊ uera
a pastoris angelis ⁊ pastoribus. ꝑ 33i i die clara ad significandā Natuitatē xp̃i nūc ꝑ ecclesiā
pleni dyuersis ⁊ orbē uer̄ gaudiis. ¶ 3º hoc declarat ex lege philosophica q nō dies est
ornate uestitus ⁊ magnificētior. ⁊ hominibus ꝑ 8. phisi. ⁊ ornati ad ornatū nitor ē ꝓpter
eos q° natura nō sic pulcre uestit nec pot attingere ad plenū dei cognitionem. 83 sic hō
sic ordinis nocturn ad lumē solis ⁊ uerba. ⁊ nō hic gaudet ex rei theolo. ꝓpter in nitor ⁊ pulc
pot intelligere gaudium ecclesie filiis dei ¶ 83 dies q de beatis q sūt i celo ⁊ deū facie uidēt
nūqd uidet et cognoscit istā gaudiosā filiis dei ꝑ sm. pe. autro. nec theologos q. nō
tor a cognitura nec pot ad plenū cognosci nr̃i ner nr̃i ꝓpria. ꝓpter sua ⁊ potentie capiendo.

nā et aīā ꝑsā ꝓbat⁹ plenus sup oēm creaturā ſm doc. nouit eminutate nr tm ꝑfcē
Det qz creatura aī sit finita nr pōt ī finitū deū ꝑcedēr : nā ꝑcedēr . i. dē est
q̄ totū simt rage. nā hoc nō ītelligēr deū suū filū dei generatiuū . a natura est
ī possibile. ꝓ ī finitate dei. ꝓbat⁹ ergo ī prīa rōne nō deū stare ē mus ꝑfcē
sustinēter ꝑ nouerūt suos q̄lenūs nīmo nr totalr ꝑhendēr possit sic rōne nr
r mat sustinēter tm eius altitudinē z latitudinē nr possum⁹ totalr ꝑhendēr nr q̄ tāte
altitudinē z latitudinē nr ꝑponunt verbis nīs . ꝓ dr . Et ſa . ꝓ dr Generatiuū
eius q̄s enārabit hmōi ergo ꝓbat⁹ ꝓbat⁹ gñatiuū ethā sustinēter nārar nr possum⁹ tm
nr ī gnatiū tm tm bñficij dei nr⁹ . quod possum⁹ ī eius laudē vīt ad ītelligēdū
veritatē fidei ꝛ ideo ꝛ scripte ī hoc euāgelio alīs⁹ locis et ꝟbo dei declarat⁹ .

¶ Questio vtrū ī deo nr et vat ꝟbū ſmutatē . ad q̄d tr . ſm q̄dā doc tho . q
sic . vīt Nic . de lyra . ī hoc euāg⁹ dr . declarādo . q cū deus sit ītellectualis natūe ut ab
obj tm ſmitas ꝓ philosophus ſuppōnat manifestū . ideo ī ipō ponit ꝓbū q̄d ꝑfcē ītellectualē
natūe cui ꝓbū ꝑfcē sic q̄ꝑtus nūcis . seu cognitiuū realis ꝑtā q̄ nō ītelligit nī ī natura
realy ītellectualy ꝛ sic ī deo ꝛ ī angelis ꝛ homib⁹ ad imaginē dei factis ꝓbat⁹ ꝛ ꝑfcē
deo ꝓ ī angelis ꝛ homib⁹ . vīt aug⁹ ī xv . de tri . dicit q̄ dupl ē ꝓbū ī nobis . s . cogitatū
q̄d ē ipa vox significatiua . q̄ p̄dit de ore sīc sonus trāsiēs . ihoc large ꝛ denominatiue
dr ꝓbū ī q̄tū . s . sig⁹ . q̄ꝑtū nūcis ī mente q̄ ipse dr ꝓbū nīa 2⁹ ꝑtor . dic ꝑbs
verbū ſt cui q̄ ſt ī aīa passiue nōr . i . cogitū . ¶ Aliud ē ꝓbū ī tristitia . s . ipse ī
cū nūcius q̄ꝑtus . vt hoc ē dict ī nobis vnus ſpūalis ꝛ ītrinsecus . s . q̄ꝑtus q̄ſibet ꝛ p̄
hyeron⁹ d⁹ aug⁹ ꝛ ista nō dr ꝑfcē ꝓbū ꝓ cogitato sīc cū q̄s cogitat ꝓ loco ꝛ tempore
vt aug⁹ q̄ ſupr q̄rendo locum ꝛ tēp⁹ dixit . alius dr q̄ꝑtus ſermonis et destinatus
ſm . s . q̄rendo ī cogitatōe . cū ꝗcunq⁹ ad aliquē q̄ꝑtū vel ꝓbatū vel ꝓfectū ꝛ destinatū
ꝛ determinatū sīc aī aliq⁹ ꝓbs cogitat et loca diuīs ī corde hō ē valt vocē disponi
vel possibilē vīt . q̄ q̄ꝑtus a philosopho vocat definitio ꝓ ratio ꝓbs a theologis
dr ꝓbū ¶ . Modo ī deo . dicit doc . ſm aug⁹ . nr ꝓnūc . s . q̄ꝑtus . nī ꝓbū q̄ dr vox
nec ꝓp . q̄d dr cogitato vel ꝓfectu . vo q̄ ipſectum ī portat hr loca dr ī deo ponit
ꝓbū 3⁹ nec ꝛceptū . ī q̄ntū s . ī portat q̄ꝑtū vel ꝓfectū q̄ deus unico actu ꝛ
q̄ꝑtu ītelligit ſeipm ꝛ oīa creata ꝓfecte ¶ Et q⁹ ꝓbs dīna ꝓbi nīs ꝛ ꝓbi dicim⁹ p⁹ q̄ ꝓbū nr
ī nocte multiplicat⁹ quot . n . ſt ī nobis q̄ꝑtus ꝓfecti tot ſt ibi ꝓba . In deo aūt nūcū tm ē ꝓbū ꝛ
nō pōt ee nūcū q̄ꝑtū ꝓfectissimū ¶ 2⁹ ī hoc q̄ ꝓbū ī nobis ē accidēs ꝛ q̄d trāsiēs nr . n . ſic ubi ītelli
gim⁹ ꝓbs ī deo ē ſūa diuina ꝛ ſtans ꝓmanēs actuū q̄ deo nullus pōt accidēr nondū ſm theologos
ꝓbs ꝛ nō ē mutabile . ¶ Secūda q̄ vīt hoc ꝓbū dicat ver filiū dei et ꝓpr dor .
q̄ sic vīt Nic . de lyra . ī hoc euāgelio dīt q̄ ſpūs filiatōis vēr ī ꝟbo diuino ꝛ dicit
ꝛ ver filius dei dr . hoc aūt declarat sic q̄ . d vōc filiatūs ē ꝓpriꝰ ꝑ genitura ꝛ nientes
a vocante ſm votū ſimilitudīs ī ydemptitate nāe ſpecifica . Et q̄ ꝓbū ī dicim⁹ hoc modo ꝓdit
et ginit ꝓ ōīa q̄ ꝓbū dr ꝓdit simul vnus a vocāte q̄ deus nō solū ē vnus ꝑfecte ꝛ
essētiā . ꝛ ꝓdit ī ydemptitate nāe nō solū ſpecifica ꝑfecta nīsi q̄ ē ſūma ꝓbitas : hoc . n . ſ
ſm et filius dr singulāt nr nūero ginit et ī ꝓfectissimo natūe vbi nō ꝓp ſui limitatōem ī ꝓbis
ſupposits nō pōt ee vnus nūero essētia ꝑfecta dīna nō cū ſit illimitata totā essētiā ſuā ginit
filio nec deo nō filio ī ſtb . q̄ntū ſit distāt ī ꝓsona ꝛ ꝓfecte . Denīq⁹ ꝓbū ī natura ꝓdit ſm vēr
ſimilitudinē ꝗlem cuius ē ꝓbū nō ꝓbū ī dicim⁹ . ſilius dr ſt ꝓ oēm modū vt dr aug⁹ vi . de
trin . Duplex tm nobis ſyl . ad explicādū dictū modo ꝓfectus vi . vt . n . ostendat⁹ prī ꝑsōs ꝓ
nōnaturales dr filius vt aūt ꝓpr dat⁹ ī materiatr genitū ꝛ ſpecialr dr ꝓbū Denīq⁹ vt ostendat⁹
prī ꝓ oēm ſimilē dr ſplendor . q̄ nō ſolū vt ꝓ
ꝛ nō ē ſolū posterius . ¶ Tertiū hoc generatū ꝓbs ꝓ filius dei nr⁹ dicit ſyl . q̄ ꝗdā dicūt
ꝓ origīnē ſpūs a patre nobis tollendū ꝛ ī ecclesia de ſpū . ſc . ſa . ſ nā tūc vt ꝓ ēmēbit

ꝓ ī verbi
dicit ꝓbi seu
ꝓfectū q̄ꝑtū
ꝓ nūcius

ꝓbū dr
filius dei

Tertia q̄. Cur cuāgelista n̄ sup̄ ē nāt̄ xp̄i dic̄ xp̄m carnē fact̄m ē n̄ dic̄ xp̄m d̄m q̄ hō factus ē
ſt̄ q̄ ſ̄ eo fert ut efficat⁹ duxerit nos i cognitōē dei ſc̄q̄ generatoſ filij dei ac ei⁹ i carnatōis pp̄ h
.u. potiſſim cuāgelista ſpeciāl ſ̄ iſtinctū uoluit uti nāt̄ xp̄i ut ait lyra q̄ xp̄m nos fecerunt nec
i creatura intellectuali q̄ ē ad imaginē dei ſtim & hoc magis duxit nos i cognitionē filij dei q̄ ē ſpūs
n̄ filiū ſuū ſpiritū ꝑcepit nos carnaliter. ſic hoēs & beſtie. Et hoc Clarius p̄z q̄ ſimiliter dic̄ xp̄i p̄
ē q̄ ſic xp̄m gignit̄ a corde. tūc gloſematis l filius ordis itra numerādo nō deſtitūt ab eo cui eſt
xp̄s ita p̄ gignit filiū p̄ uocem intellectus itra numerādo q̄ ꝑſonaliter a deo ē deſtructus ſic ḡcepti
a gignente ideo dic̄ ioēs In principio. i. i deo q̄ ab octy ſupponit⁹ ē p̄ p̄ma⁹ erat xp̄s eo modo
q̄ prius ē i p̄ q̄ ſtōe. & xp̄s erat ag deū et deus erat xp̄s. ubi ꝑſonaliter deſtructo & natur deſpi
tus exprimit. non ſic mihi ide oīo ē ſcripto ſm ide ut dr q. pceſſi. ita nulla uis dr ꝑpe ē ag ſm nec ꝑſo
et ideo iter xp̄m dei & principiū & primū ag quē ē xp̄s ē diſtinctio nō q̄dē In natura diuina q̄ ibi
impoſſibile ē multiplicari cū ſit una et ſimpliciſſima & ideo dr q⁹ xp̄s erat deus ideē i ſpa cū pre ſ̄z
i ꝑſona tm modo ꝑ ꝑpietates ſuas i ſcripturis & pre diſtinctū. V 2ª ſimiliter dic̄ q̄ ſic xp̄s primo
fuit gignit̄ & inde in ſpa fonda diſponit ita q̄ xp̄s dicit⁹ ab eterno i deo gignī ſcd⁹ ſm
ſt aug. ſer. 6 ſpe. xp̄s ab eterno dic⁹ q̄dāq̄ deus & fuit q̄dāq̄ dic⁹. ideoq̄ ioēs hoc. i. xp̄s i
principio. i. eternitate ſ̄ ap deū dic⁹ ſc̄a ꝑſona ſtim ſit & ſua ꝓpia ſtia ē nihil q̄d ſtium ē. i. in re ſtia
ipſo uita erat nec mirū q̄ ſm ſtiam & dr aīa q̄ ſit gradus uite. ſ. uegetatiua ſenſitiua. xp̄s aut
ſm hoēm & intellectiua q̄ tenet ſupremū locū. et ideo ꝓa q̄ ſit i aliq⁹ ſm modū intelligibilē. ſit i deo ſm
modū uitalē Quartū aut erat i xp̄o ab eterno ſic i gignēte intellectus ſic articulat⁹ in mente archetip⁹
& p̄ gnās ꝑ modū uite intellectiue xp̄s. n. dr ea ſit deus ē uita ꝑ eſſentiā V 3ª ſimiliter dic̄ q̄ ſcut
xp̄s q̄dā manet in mente i abſcondito cū i dant uocē ſenſibilē tue ploū tū ſcripta & manifeſtat uerbum
nū ſm hoc. Ita xp̄s dr q̄ uerū homo. i. ſonās. & ſic ait xp̄s illuminat omnē hoēm ad ueritatem
cognoſcendā & deo dū ſit i xp̄o dumtā ſic dr ſilius i deo p̄ abſcondit⁹ a ſcripto dū dant ea
nō ſenſibilē manifeſtant ſocietate & amoy dei cognitionē uel tranſlatē & mittē & i eius fide illumi
nant homēs. Eo ioēs ſubdit. Et Vita-ſ. ignis xp̄s q̄d ē uita ꝑ eſſentiā. erat lux hoīm. ſ. ille
ſpūs ꝑ gnās ad cognitionē ſupnā hoīs nā i. dant q̄ eſt lux illuminat oēm hoīem uenientē i hunc mū
dū & q̄ lucet i tenebris. ſ. i nichil poterāt q̄ſt tenebre & tenebre eā nō q̄hēderūt q. poterāt
& ſibilos eo q̄ ipedire ſtūt dumtā gnē eius lucē nō ſtinguēt. V 4ª ſimiliter eſt q̄ ſcut
xp̄s uenies uenit uoi ut inueniat & nō uenit i uoē. ſz uenit i hūm i mente & uenit ſ
ſuum multos p uoē. Sic filius dei totus ē i p̄ nāt̄ & uenit carni nō trāſit i carnē. & ſic
ē tot⁹ & totus ē uerbū & uerbum. Et hoc ē q̄d dic̄ ioēs xp̄s caro factus ē & habitauit i nobis &
oſtendit ꝑ xp̄s ſit deus et hō. nō quaſdā duinitatis & carnis ſz aſſūpt⁹ ꝑ humanitatis i deū & ideo ag
xp̄s. Oſtendit et q̄ hec unio nō ē trāſitū ſm ab⁹ ad ē ꝑ cognitionē et amorē ſz ē unitate ſuppoſiti &
ſone. ideo dic̄ Carnē uniti xp̄o. Littera oſtendit q̄ hoc uerbum diuinū factū eſt. & uerbum
ideo ait factū ē nō generatū ꝑ natū. Nā gnātio ꝑtinet dic̄ Nanciſcitur ē ag. hinc rationem
ſeminalē. ~~ad q̄d erat eſſe~~. ſic granū & granum ſz factū ꝑfi dr aliq̄d fieri & aliq⁹ nō hinc
rationem ſeminalē ad id q̄d erat in ea ut p̄z i articulatis. Et q̄ totalis a deo fiunt eſt nō ab utero
uirginali ꝑ uale ui & rationem ſeminalē ut gignēt carnē xp̄i. ideo ait factū eſt. & ſic dicendo
xp̄s caro factus ē. ſenſus eſt. ac ſi diceret Deus hō factus eſt. & uirgo ſpūſ ſc̄i ḡnatē.

Quarta q̄ & humiliſſima humilitate xp̄i. i nāt̄ carnis aſſumptē. & q⁹ dr xp̄s caro factus
eſt queri pōt. nā ꝑ quā decebat ſapientē dr Mr̄ humilitatē uſq̄ ad mortē mortis nec carnis tales
& mortales nā ē Mr̄ deo ſit & ſanctus dicere ei i dehoneſtū cum ſtim tāta humilitas & uile ſit ſi
rex magnus uelit induere ruſticali habitus carnis ꝑ ſpedit. ſz ad hoc dic̄ ꝑ deus uerecunde &
ampliter ꝓmā. & honoraſtētia Mr̄is. Ita & ſtemi nēta humanitus. ſz & ruſticus uerecundus
ſua uerecundus Mr̄ diuinę hoīs i ille decorat gemino ſpem ḡnē hoīs humilitas i nāt̄ ſuis.

Cathq nō uiderūt et cre. Io. 20

De fide tria misteria contemplanda proponūt. vz Quoad pm si ei' q debeatz Quidditas q2 pbs duc. 7 ma dissimilo Necessitas z ē sermo breuis inducas q debeatz Veritas rei ē essentialia videam' q sit fides accipiendo illā ē uirtute thologica que illuminat aiam nraz ad ea q orch debēt de deo: et q dē multiplr differt a doc. i 3. di 23. sz ītendo vobis declarare tantū tres differitoes q ponūt. a. s. Bona. ea. di. Quarta pa. hr respz ad suū genus. 2a hr respectū ad credibilia. 3a hr respz ad suuz finez. genus ponit ab Aug. sup. Io. vt recitat Magr sen. dicens fides ē credere que nō uides. vn aug' dic fides ē uirtus q. dūt ea q nō uidentur hoc confirmat Greg' duplr. Que n. uidentur fidē nō hnt sz agnitionem. vn ordē q nix sit alba dū videt oculus nō dr fides sz scia. sz ē hoc vr qd scribr. Io. 20. Quia uidisti me thoma credidisti. Hec ars fides. thome fuit virtus catholica et thologica q fides nō ē solū de inuisibilibz. Ite Iosue i sua epistola dic. Quod fuit ab initio quod audiuimus quod uidim' oculis nris et manus nre contrectauerūt d verbo uite testimoniū et annūtiamus uobis: Si q apli de verbo uite erant qd certi fides nra habebant sensibiliter cognitionem q nō habebant veram fidē sz arte hoc ē abscondite. Ite bta ma et apli dēs xm incarnatū p ducentem patentez resurgentes et ascendentes uiderūt. ipsa bta ma sensibili experimento cognouit se q genuisse filiū dei sine corruptione sz hoc ē fides qua nos et nem' et apli tenuerūt et ipsa bta virgo tenuit firmissime. Ergo aut fides est ē de visibilibz sicut fides ma et aploz nō fuit virtus fidei thologice sz hoc vltimū ē absurdū: Rx. pm. 5. ho. i 3. di. 24. q q2da sunt q subiacent sensibz exteriorib; totalr et simplr. et italiby nō cadit fides sz agnitio et scia et de talibz logr Aug'. Magr. et Greg' qui dicūt q ea q videt fidē nō hnt sz scias. Quedā ēo subiacent sensibz exteriorib; nō totalr z simplr sz sm q de sm ēo aliq d latet et i talibz bn cadit fides ut pbat acta i cōmz scia de fide m' et apl'oz. Cm igr in dño ihesu fuerūt due natre. s. diuina z humana. sm naz diuinā genit' ē a deo pr ēternalr. z sm naz humanā natus ē de virgine tpore ralr. Sm igr nam humanā assumptā et cor porea apostolorum sensibz ac mibz apparebat sm ēo naz diuinā sensus eoz exteriores omēo latebat. Et ideo magna fuit fides eoz q solū humanā naz i xo exteriorr sensu deū etiaz illū ēe credidereūt, hmoi ē q aug' dic. tho mas a d uidit et a d credidit. Nā uidebz homz deū q sexus ē. sic et alii apostoli vn Mt 16. illos interrogans dño vos aut quē me ēe dicitis &c. petr' i psona d. Tu es xps filius dei vivi o arta magna fuit fides petri. z aplorz q homiez pauorem quē exercebāt z situr videbāt z quē mortuū viderūt postea uerū deū ēe credidereūt: sic bta ma q3 sup ēst p' experientiā d humanitate sicut oia videntia oculis z ppriis manibz contrectauit. tm se genuisse dei filiū illā q3 i utero suo incarnatū fuisse z frez dei i homine i una psona nō nouit nisi mediante fide: pp ea. s. videlicet electi ei beata q credidisti quia perficiet i te ea q dicta sūt tibi a dño. vbi aug'. Bator fuit. ma concipiendo xm mente q3 corpore. nisi n. pri orde credidisset nūq3 filiū dei genuisset: Vera ē igr ista diffio q fides ē credere illa q nō videt: pa nos q nō uidim' x dei nitate nrq3 humanitatē, quātū ad hoc expresse maiorē fidē hēm' q3 apli z alii q eū uiderūt vn ipse dix. tho. Beati q nō uiderūt et crediderūt: // Secūda diffio fidei q3 respectū ad finē. i. ad illud quod fides credentib; donat. s. summū bonū. Ponit ab apostolo ad hebreos. xi. di. fides ē sp̄ādaz

Laus deo

rerū ſba arg^{m} nō apparentiū · p^{o} dic̄ q^{d} fides ē
ſba rez ſperandaꝝ ꝫ dic̄ ille phs quō fides eſt
ſba cū ſit virtus seu habitus auc̄ q^{d} cadit ip^{m} dñ.
qualitatiſ et nō ſbe. g^{o} nō cadet q^{d} hñ diffiniat
ab apto. R^{o} doc. q^{d} aptus hic logt̄ p ſmilitudi
nē ꝫ aptatum. q^{z} ſic fides ē o^{s} accidentiū fūdamē
tale principiū. ſta fides ē fundamētū oīm alioꝝ
virtutū et bonoꝝ ſpūaliū: et ſic accidēs oīa
ep ſba ducit ortū. ita oē ſpūale edifitiū ep^{s} pa
fide ſumit ſnitiū et ſic p̄cipit ſba oīa eiuſ
accidētia p̄cipit ſm naz q^{d} accidēs nō pōt nāl
ſtare ſm ſbiectū. ſta definēte fide oē ſpūale edi
fitiū p̄cipit vt hic̄ 1. q. 1 c. cū paulꝰ. rnſpē et
apo. 1 ca. epiſtola dic̄ ſm fide ī poſſibile ē
placē deo. bñ ergō dic̄ q^{d} ē ſba rerū ſperandaꝝ
et bonoꝝ inuiſibiliū q^{d} ſperam^{9} p hāc fidē a deo re
cipe: ſcire n. ſt hr deus virtutis fides et ſpes
quaꝝ vna ſm alterā negnaꝝ ſtare pōt: nuꝝ
n. credet pōt quis alig^{o} nō quod nō ſperat nec
ſperat ergo q^{d} nō credit: Quicq^{d} n. credimus
poſtea ſperare poſſum^{9}. Et q^{z} q^{d} ſperam^{9} a deo
et inuiſibiliby eius hr^{m} fidem p ſba et fūdmtō.
ſi n. deo nō crederem^{9} p fides mea falſa eſſet
certe n^{l} a deo ſperare poſſem^{9} et falſa eet ſpes mea
ſperam^{9} ergo poſt mortē ī celū ad deū gſcendere
et merita paſſōis filij eius ſperem^{9} et rſurgere et aīa
et corpore glificata ī eternū cū deo regnare: et bona
ī duabus poſſidere hoc omnis fides ē ſba et fūda
poſtea dic̄ q^{d} fides ē arg^{m} nō apparentiū. Sicut
n. arg^{m}. ut ducit logicꝰ ē rō nī dubie faceret
fidē ī credulos et ignorātiby ī ſcīētiis ſperulatiuis
ſta ī diuinis et inuiſibiliby rebus fides ī falli
bile arg^{m} exiſtit cū n. obiectū fidei nrē nō ſit
a^{d} q^{d} ueritas prima. et rpē deus tā q^{d} ſummū et p
mū uerū q^{z} rpā fides nō aſſēnit alicui nī mſi
q^{d} ē a deo reuelata. nullū ēē pōt uerum arg^{m}.
q^{d} qđ ex fide p̄cipuus ſumit ortū. vñ Rabi
ī lo^{b} de ter. dē. Certiſſimū ē z nullo proceſſus
fidelibꝰ dubiū ē dubiū q^{d} ad omne qđ de
duc̄ ē q^{d} probandū adeſt nō mō probabile ſz
et necē arg^{m}. q^{z} noſtrum ſepe nō latrat fi
delem. Eterū ſi de deo probare q^{d} credim^{9} q^{d} nō
nō poſſim^{9} nō ex defectu rationis ſz ex defectu
humanī intelligētie z ignorātie nāl nube cali
gāte predicti ille: O tu idiota ſtupe o Turuſti
cane o pauperula anus Quero a te vtrū deus
ſit Deus eſt ſpūs ſto nō q^{d} dubito: q^{z} q^{d} ſit
ſit deus deus pē et filius et ſpūſſc z hi tres
vnū ſunt: Quero vtrū xp^{s} ſit tot^{9} natꝰ ī ſacro
altaris vbiq^{z} celebrat. Deus ſic truncō ēē
verus Credit ne reſ^{o} mortuoꝝ deus ſic pla
ne expecto z poſt finale iudiciū z vitā eternā
ſz q^{z} nūc q^{d} rōe hoc probabis o ruſticane
qb^{9} ſillogiſmis ſimpl^{r} feminella. Deus certe
Magna ratiōe fortiſſimo arg^{to} Or ſu arguas
rogo expoſita paulſper ap^{o} libeū meū: et
arg^{m} more ſolito ꝫſſuppono Et p fūdmēto
meo capio fidē catholicā z ea q^{z} ſacra ſcriptura
ḡtinet. hoc ꝫſſuppoſito arguo ſic ad p^{m}
Credo ī vnū deū. p. o. Ad 2^{m} Credo ſanctā
ecclēsiā Ad 3^{m}. Credo carnis rſrrēc̄
Ad q^{m}. Credo q^{z} ventur^{9} ē iudicare vīos et
mortuos z credo vitā eternā. hec ſt breuiter
arg^{ta} mea ī fide fūdata. Imo ſt p^{ma} p^{ma} principiū
ſacre theologie q^{z} ſi negauīs nō erit dignus diſ
putari mecū O magnū ꝫſſuppoſitū o nobile
fūdamētū. O validiſſima arg^{ta}. O inuicta
mea tu magiſtra ſapis q^{z} vnus p^{hs}. O ruſticane
tu magiſter ī telligis q^{z} ariſtoteles o pauperule tu pla
tonē ſapiā ſupas! certe q^{d} bñ dic̄ apo. q^{d} fides
ē arg^{m} rez ſperandaꝝ qđ q^{d} arg^{m} ōia ariſtotelis
arg^{ta} ſupat. z dic̄ nō apparentiū q^{z} q^{d} rōnē
ī ſpūs vita nō apparet nobis q^{z} nec videmus
p ſperulū ī enigmate tue aūt fatie ad faciem
ī celeſti patria videbim^{9} vñ deus ē ſ q^{z} fides eſt
de rebus nō viſis: Tertia diſſ^{o} ē x^{ti} credibi
liū. v. vocat q^{z} rpiāi fidē ꝫponūt fidelibꝰ credēda
quāſi deficit Dio. ī li^{o} de di. no. c. 7. di
Fides eſt ratio ſimplex ueritatis ꝫſe exiſtētis

De fide tria { Certitudo / Neceſſitas / Vigoroſitas }

Necessitas gloriæ { Rōnē finis / Rōnē medioꝝ ad finē / Rōnē Remiſſionis peccati / Rōnē Meritoꝝ ē radix / Rōnē Glorificatiōis. } P hoc ē gl. hodo. ſſ.

q̄ ꝟba sigillatī bñ ossiderāt oportet Aut. n. q̄ fides ē ratio cccc q̄ goordat cū paulo q̄ dr̄ q̄ē arḡm. sic. n. arḡs. aſp loyros ē ratio rei dubie facīs fidē et nostrā. sic fides aſp ītellectus nr̄is est ratio cū lumē quodā suppne veritatis diuine fortis nostrā 2° dic sīplr̄ 2 hoc ad drās volſ ḡpo site q̄a logicus dr̄ sillogismus q̄ ponit ex ma iorī 2 minori 2 ḡclusoē. ad hmōi differētiā fi des dr̄ ratio simplr̄. s. nō ḡposita nec admixta ex aliquib⁹ propositionib⁹ p̄ discursū sillogisticū Que. n. fide tenemus et ordinē rōnis dialectice nō pbāt. q2 ḡ dic fides nō h̄t meritū vbi humana rō p̄bet experimētū. vñ Ambro. p° de tri. dic. Auſer reḡm vbi fides q̄ritur in rebus gīna sus sensus dialectica turbat. Piscatorib⁹ i fide ordī nō dialectica. O paupercula anus Dic m̄ q̄ credit Creatorē celū illd q̄ ornauit sideribus et librata sua magnitudie terrā vallauit montib⁹ marīq; cōclu dit. 2 fluminib⁹ despicit. Dic vetula Deus ma gnus magnificus et potens Deus mē. dic Deus nō vnico ꝟbo fecit oīa. O pte dic Tu opinio nē tuā oīa hec q̄dem Dicunt aliq̄ pīi q̄ mūdus nō ē factus sīp q̄ ē eternus. 2 rō q2 quē fuit ep aliq̄ fuit 2 ex nihilo nihil fit. i dī. n. factor ḡsug ponit materia ex q̄ fit aliq̄d cū ipse cū ex nō mūdū nō potuit fieri absq; aliq̄ materia p̄existēte sīq; q̄ mūdus nō ē factus sīp ē eternus. Sileāt ergo rōnes tuas o philosophe q̄ sperdit et fastidit nāturā p̄ artis q̄ ḡ christo sm̄ materiā nihil fecit. nō et factore omnia q̄ dr̄ Creatio: Et tu pauperula quā rōnē assignabis d̄ deo tuo certe diues pulcherrimā validissimā et elegātissimā rōnē q̄ ē q2 sic tenet fides cattolica sc̄ dic. s. potens. sic pīstāt scripture vñ do ctor mo sic sc̄a ecc̄a di. Credo i unū deū. pa. omnipotē creatorē celi et terre. Ecce rō simplex veritatis p̄ se expositis cui nīl ē assertēdū cū sit a deo no bis revelata q̄ fallere nō potest q̄ rōnis humanis sepe fallūt. 2 decipit: nō igit̄ i dogmatib⁹ rationis ḡpositis nō negl̄s nō sillogismis nō sophismatis Auſer igit̄ argūta. vbi q̄ritur fides: Dum igit̄ nīl tamē credo i deū pa. o. fac. celi 2 terre. q̄ dr̄ō b̄tus petrus et i ihesū xp̄m filiū ei⁹ vnicū dñm. nr̄m q̄ dr̄ō b̄tus a dras sic et sīgulis articulis. Ecce q̄m fides rōnē debi tā ē rōni simplici. veritatis p̄ se existēs hīc i. c. termīis et sū tri. dic glo. p fides simplicib⁹ debite ꝓponēda. et 37 di. c. oē dr̄ p Regnū dei i sīplī

citate fidei ē posita nō i ꝓpositōe finiti. o q̄ pīs vri scanco h sillogismū obligatū 2 h sophismata insolubilia et amphorismi et h subtile calculatiua lasso gradū Socratis 2 platonis et stendere el vrō frato arguēdo ad ognibito p̄ procurā vnu libratta rei Sīplex et puro intellecto Seruita su tuosto scritto dalle el diuino ospecto sīza altra pua.

Arca 2ª. Mistª. 5. fidei Nobilitate. Ne cessitate. hemus vobis ostendē. 7. rationib⁹ fidē nobis cē sup ꝓmissas alias virtutē necessariam p° pbat̄ Hoc Cognitōis finis: dic. n. pīs q̄ finis i ponit mouet agētē i qualib⁹ patiētē. i deo tā agēti nāli q̄ agēti p cognitoēm nitidā ē distincta cognitio finis. vñ ipe dic q̄ finis ē cā cās q̄a ipe mouet agētē p̄ quē disponit materiā 2 vltō i ho dūt formā. 2 deo dic q̄ h̄ finis sit vltimus i exaquitē tñ ē primus i intentōe. 4° en. Et volete edificare domū p̄ plātāt vineā. 5. volēte murare aut aliquā artē facere q2 ōes isti primi ḡsiderant finē quē si isto p̄cognoscerēt n² operarēt. sīz certū ē q̄ finis mē. ē deus. q2 i sui ḡplatōe ḡsistit mā felicitas 2 nr̄ finis. vñ Magr̄ sēn. i. 2. di. p°. ce sna aug. dic Ad hunc finē creatus ē ho ut deū cognos cat cognitōe do dilegat dilectōe do possideat. 2 possidendo fruat. Sm̄ egr̄ giter doc. sros. mē finis nr̄os sīt hu mane nō voluptates nō honores nec aliquod bonū creatū hui⁹ mūdi sīz tātū ipe deus. i celesti patria. vñ xp̄s Io. 17. dic hec ē vita eterna ut cognoscāt te deū. sīz aīte ut dic Aug. i pluga. sna. q̄ noes nāles p̄ aliquā sna nāle nō pot̄ ad tā distincta cognitōe fi nis mei. s. i q° ḡsistat mea bītudo. p3 q2 pīs qī ōes erraverūt 2 varias opiniōes falsas posuerūt d nr̄a felicitate ponētes illa tm i ista vita q̄ et alia dubita bat. et ideo dic Aug. ibi. 2 tho. nāli giter. q̄ ad ea q̄ nos nāli i uestigare nō possum⁹ necessē fuit nob⁹ a deo fieri nr̄i reuelatōe 2 de eternā sua nāli 2 ista i gratia fidei catholice q̄ nobis a deo reuelata fuit p̄ sros pphe tas 2 filiū suū. Ideo dico q̄ si cupis finē tuū. s. deū cognoscere p̄ q̄ media ad illum possis p̄uenire. Nulla sc̄a poterit hoc docere. nisi fides cattolica. Nos grāmatica q̄ illa docet hm̄ recte loqui. Nō logica q̄ illa docet hm̄ sillogismū facere tm̄ sm̄ vocē nāle ḡdiudicē. Nō logica Nō rethorica q̄ illa docet hm̄ ornate loq̄: h3 nūq̄d suffirat ad cognoscendū deū exēmetricā nō. q̄ tractat hm̄ d quātitate discreta seu numeris. Nūq̄d gometria nō q̄ tractat de quātitate ḡtinua loḡitudie altitudie 2 ꝓfūditate.

Necessitas fidei ꝓbat̄ ex duob⁹ vltis.

Necessitas fidei ꝓbat̄ ex duob⁹ vltis

Roē cognitōis finis

Roē ~~honestatis~~

Roē gaudiosi

Roē Remissōis

Roē ~~caritatis~~ Glōrie

Nūqd ẗsspectiua. Nō q tractat trī ẗ lineis visuāl: Nūqd phisica nō q tractat trī ẗ corpōr mobil. Nūqd astrologia nō q tractat trī de cōr por celesti. Nūqd moralis phia nō q tractat trī ẗ virtutib⁹ moralib⁹. Nūqd medicina nō q tractat trī ẗ sanāb⁹ corporib⁹. Nūqd Ciuilis legis doctrina. Nō. q tractat trī ẗ iustitia cōrequē da cuiq⁹ pōtī: Nūqd methaphisica nō. q tractat de ente īquātū ens i gl. z nō tractat ẗ deo nisi ẗ fine p̄tialiter nr̄ beatitudis: ẗ sic tm deus. q phi cognouit deū et demōstrat deus ē p̄ma cā et p̄mū motor. ẗ. q ꝑ hec sc̄i Aristoteles z multi phi cognouerūt p rōnes naturales ee vnū deū z p̄ma cām ⁊ et p̄mū motorē: trī nō co gnouerūt cū sit principiū et motorē ⁊ creatura rū et sint ꝑticulares fruē nequ ad quē ꝑuenīre debem⁹ post mortē nr̄ cognouerūt media p q ad illū fruē ꝑuenīre possem⁹. qz hec ee naturali iuuestigar. nō potuerūt. Ideo dic apō. ẗ cor. ad ro. p⁰. Quia nō cognouisset deū nō sic deū glificauerūt aut gratias egerūt sz euanuerūt i cogitatōib⁹ suis z obscurata ē insipiēs cor eor⁹ z dicentes se ee sapientes stulti facti sūt. ẗ. Est. n. adeo deus altissimus et remotus a nēsib⁹ nr̄is q ad eius notitiā destituā nīsi illas naturaliā ꝑ q̄ deuenit pōt. vñ apō. ad thimo. p⁰. Deus habitat lucē inaccessibilē quē nullus hō vidit ẗ nec videre pōt. Q̄d g⁰ requīr ad cognoscendū deo certe ipsa. Sacra scriptura adeo reuelata q̄ appellat ẗ theologia. ⁊ sacra de deo ut ponit doc. ipse suarū hec aūt doctrina fidei p̄dit z articulos fidei assumit trīa p̄ma principia ad quadū oīa q̄ ea scribūt Ergo sup oīa necessaria ē nobis fides ad cognoscendū deū z fruē nequ. Ipsa nāq theologia docet nos credere q deus ē trinus ⁊ ipsos z vnus i essentia. z q̄ a pr̄e p̄dit filius ⁊ nudū naturā z intellectū z ab utroq⁹ spūs scūs ⁊ nudam voluntatē z amorē. Ipsa docet nos q̄z deū ee creatorē ⁊ visibiliū z inuisibiliū. z tempor⁊ et nihilo oīa creasse q̄d nō poterāt philosophi q dicūt ex nihilo nihil fieri. Ipsa docet deū ee ipsum ee potentē sapiēs z clementē z iustum ⁊ pietatis z oīa bona ab ipso p̄dire. z hmōi. Ad vltimū nāq humanū genus q̄d nūq phi cognouerūt ipsa docet q̄ xp̄us dei filius factus ē ⁊ salute hois z mortuus z sepultus ꝑ peccā nr̄a z q̄ surr̄exit a mortuis humanū genus saluāi nō potuit. qm̄ docet illū natū ⁊ virginē z mortuū z resse z illū ascēdisse z venturū ee ad iudicandū z datur⁊ bonis vitā et̄nā et malis ignem et̄nū. Ipsa docet q̄ q obscurata mēte deo z q̄ silent⁊ dei ad deū ꝑuenire possumus sī bene et sce ꝑ dei amorē moriamur: hāc cōtra dictionē nostrā et deo nullus philosophus hactenus cognouit. Nō socrates nō ꝑplatonici nō aristotelici nō socratici nō plato licet aliqua de nostra hauerint z habuerūt vnū ostendēs ⁊ poluerūt plūtatē dei⁊ deo bñ docet legis Xpi. Deū ternū et vnū cognouit ineffabile. z trīa mysta. nō cognouit deū ternū et vnū. Intellige sc̄ re quia trinus et vnus q̄ scriptū habetur ꝑ naturales nō pōt ꝑcipi ad tāta altitudinē. Sz ipsa sca fides nos illuminauit et docuit oīa vñ aug⁹ īq fides ē illuminatio mētis ad sūmā veritatē fides ē rōnis audax et īproba ꝑcussus quo nō ꝑtingit Intelligētia Ipsa. n. dicit q̄ assūdit sup cherubin et volat sup seraphin sup alas suas. ẗ Ambros sup lucā. Q d. n. tū altū q̄ altitudinē diuinitatis ⁊ fidē videre sine filium eius et ꝑsonam diuinitatis assumptā. q̄ ⁊ nos humana natura plene nos intelligimus q̄ ⁊ credere fidei ⁊ plenitudo ꝑficitur. Et ergo. sup. Act. fides ꝑpas ē. et sicut ꝑpas illuminat domū sic fides animā hac luce adhuc ītradūt. ad celestia deducūt ⁊ occulta eius misse declarāt. Cōcludamus q⁰. nō sūus nr̄i sup oīa ee nobis fidē necessariā. ut ad illū ꝑuenire possim⁹ qd satis ꝑz q nō sic q ipsa ꝑfecta sūm lumen fidei vitā dirigit. sic errauerūt z veram felicitatē p̄dere cunctis.

Secundo ꝑbat nō Dialectice. Certū ē. n. q̄ nullus sūm amicitia dei saluāi pōt tū q hoc ē ꝑ z mox nā datā ē legere ut diligamus deū tota ōdē. nō tota oīa: tū q nō ē verisimile q̄d deus negaret bona sua z glīa sua nisi amicis suis. z quos nouit illū diligere. sz arte nemo pōt diligere deū nisi ab ipso diligi sūm veram fidē. nō q̄ ut aug⁹ dic̄. xo. et tri. premissimus nouim⁹.

Diuisio ista 2ª nō. ẗ oppositi ꝑ.

q̄ phisi. 2 2. me.

q̄ dā n. hūc mūdū visibilē ex eternū ⁊ deū ee deperit ⁊ dom. sweyns q̄ dā pla netas deos appellabat ⁊ stoici discipli q̄ dā spūalem fundē ee mundū ⁊ ipsum animal et hūanas ⁊ pythagoras ⁊ dē mocri soluta ee corpa. q̄ dā ẗ z trā no: q̄d nisi p̄mū nostro nō ee ut aristoteles. z plato

Magr̃ sñ̃ i 3. d1. 23 aut nisi fides præsit tenacit̃
nullatenꝰ ad spiritualē motū attingit nō n. charitas fidē
ℨ fides charitatē parit q3 nemo pōt amar̃ qd nō nōit

Amari nisi nota nō posse. et aristo. 12. me. tꝫ
Nihil amat̃ nisi notū vō q2 ut dr. 3. d anima
Voluntas nō fert̃ nisi ī pognitū et 3. ethi. sūmꝰ
bonū segt̃ cognitionē ipius boni: ex⁹ d pomo et
margarita puero ob lusū. Cū g⁹ deus ī hac vita
ut dictū ē nō possit vere cognosci nisi p fidem
et amari nequeat nisi nota bñs segt̃ q q nō hꝫt
verā fidē nō pōt deū amar̃ neq3 deo placer̃ et
anīa tā⁹ acquirē ideo dic̃ apo. sīn fide ipossi
bile ē placer̃ deo: ℨ ex⁹. q q hꝫt veram fidē ut
habeat verā dei cognitionē hꝫt et veram dilectionē
q⁹ ipm̃ i rē cognouit ipm̃ ee sūmū bonū a q⁹
hꝫ oīa bona illū sup omnia diliget q2 quāto
ees ē pfectiō tāto magis diligit. vñ q vere deū
cognoscat et ei⁹ bñficia sūmer illū diligit: ℨ
p̄ q3 si q̄rat q ē cā q3 hodie deus a pauc3
diligit̃ p̄fecto nō ē ob aliā cām q2 nō habemus
pfectā fidē de deo nec cognoscūt eius mīstria
s. Cnato gubnatio et incarnato redemptio
et repestino. i finitaq3 gratī largitio vñ lac.
i 2. dic̃ Cq dē sic oportet de sūma verā sepe
numero cogitas admirari solet. Mic̃ deꝰ sīgls
q ostinet regit q3 oīa ī tāta venisse oblīuionē
ut q sola debeat coli sola potissimū negligat.

Tertia dic̃ nō honorator. Certū tñ ē tā de
lege nē q3 positiua q q3 tenet̃ honorar̃ regem
et p̄cipē suū. tū pp⁹ dignitatē. tū et pp⁹ cō
ptatem. ℨ cū deus sit rex regū et dñs dnantiū
et infinite dignitatis et potatis sup oēs reges debet a no
bis honorē. vñ pau. ad thimo. Regi seculoꝝ īmor
tali et invisibili soli deo honor et gla. et ī ps. ascē
de rex et nomo hēm⁹ primū p̄aptū Dñm deū tuū
adorabis ℨ certe hoc nō pōt fieri nisi p cultū
vere fidei et pp hāc firmā fidē ī reb⁹ sup. et scrip
turis et reuelationib⁹ ab ipō factis. absq3 q quēq
velit p rōes sibi eq q clām sit a deo sibi ostendi
Si n. vni p̄cepi nō credenti absq3 cautione pi
gnoris p̄ juramēto hoc nō esset cū honorare
meo sibi ignominiosū et vituperū q2 nō solū
p̄cepis ℨ q3 nr aliquis bonitatis notā et suf
ficētis facultatis molestē ferret si ei⁹ simplici
tbo nō crederet. Sltr si aliis dicat mā rē et
rā pbat rōes seu alia evidentia et ī clinatus
nō credendū ei nullus honorē sibi exhibes Sic

Cū crederes vni mēdacissimo seu scribt̃ meo ex q⁹
p rōem seu alia evidētiā manifestā deus suū fulci
vit et roborauit. ℨ si nullo mō placat deus sūm
et credis ei tuē honoras eū: ista ad p̄posituꝫ si no
lumus credēr deo sm̃ cautioē naturalē ratiꝰ
q3 pt clare ap̄ intellectū meū sic geōles pagani
p sm̃ miraculi sic Judei sic ap̄li dic. i 1 cor. Ju
dei signa petūt et greci sapiā nō honoramꝰ deū
ut obligam. q2 nō credimus dicā sua ee vera i
no magnā ignorantiā ei fatem⁹. et hodie scolares
ees credat priscianū i grāmatica. Aristotelē i dialctica
et ptā. Ciceronē i rhetorica hyppocratē et auicennā
i Medicina et ees i gls autē suo magēo. et vī porphi
deo et ei⁹ filio incarnato q ē sūma veritas et falli
nō pōt. nullus credit i nullo fīē ees debuerit hodie
et alia vera et hs q i scripturis sīs habent: o
quāe ē hoc q parua fides remāsit i mūdo. De
fert valerius et pithagora q Tanta veneratione
ab auditorib⁹ tributa ē ut q ab eo acceperāt ī
disputationē ducer̃ nephas existimarēt quin etiā
iter se et aliq⁹ quesiet ad reddēdā cām hoc solū uspiā
debat cū dixisse. eaē quāta fides dabat hominū
mēdacissimi cū dicit p̄s. ees hō mēdax. q quātō ma
gis Divine auctoritati et veritati dā deus esse
honor et ira ab ipō vel ab hīs q ab eo īspirati et
docti sūt nobis credenda proponit̃ credenda sūt
diuina q3 auctoritas q efficatissima eoꝝ fuit
e vñ aug⁹ dic̃ i theologi. sequit̃ q q3 quāto
ab auctoritate sit illustrior et īfirmior dei sapia
mūdana q3 multū vanior nā luby. tū in sacra scriptu
ra ē valentissimū et frenissimū mag3 ees rō de
mōstratiua i scīa nāli eoq ees q3 dat a lumē
intellectus nei q pōt decipi et multis sic visū ē q3 opi
nā i opinionib⁹ varius philosophoꝝ. ℨ auctoritas
scripturē sacre possit a deo vīa sāctis ypbetis q bus
deus locutus ē. q falli nō pōt nūc sit sūma necessi
tas diligē nis magnū honorē deo exhibēr̃ nostrū ē
hbi q firmiter credas dictis eius i sacre scripturis
absq3 ali⁹ rōe. et cū dicat habēmus. ℨ. 3. hebre
orū de tua sīa. cū ab ipō post hominē sīm spi
ritualē corporalē et temporalē. i hīs oīb⁹ so
lū ℨ fidē eius a nobis honorat̃ Sme. n. impius
deū honorar̃ et sīa spūalia ut i eo sperādo in eū
do adorādo eligendo et similib⁹ sme. sīa corpo
ralia et i circumstantiis genuflexionib⁹ oratiōib⁹ laudibus.

† o fidelis mū Luna semper a nr̄is hor. doc. sīc bonī vassallus ꝺ frē quando rōdas dīō tuo tributū i
manū et sino si vis cē sanus ꝺ tue salute. manū. s. i sero dicēdo simbolū i q° ꝓfitet oēs articulos fidei q
i ipm̄ deus ꝓmē nobo firmiter sith hō fidelis q° mādasti credē i illis volo vivere et mori gr̄as
. ꝑ ago q ad tale lumē ℔ me ꝓducas.

Venimus macerandi maxime: Nunc ꝑbandi
vali honorando eā i edib⁹ sacris ornamēt⁹: sacer
dotib⁹ pauperib⁹ hospitalibus facultates suas expe
dendo i oīb⁹ his n̄ fidē ꝓponas nō tm̄ deū hono
ras q3 i honoras: q2 hec omnia facit hereticus i pa
gan⁹: Quō ergō deliget q5 aut spē ponat aut
adorabit quē nō cognoscit. vñ dic̄. apo. ro. x°
Quō invocabūt i quē nō crediū ꝓ⁹ca. dic̄.
aug⁹ q fides ē humane salutis initiū i bonor⁹
oīm fundamētū sm̄ q nullus vnq3 potuit ad fi
lior̄ dei numerū pcenire. apo. q2 dic̄. fides
ē ssa rez sperandarū arg⁹ nō apparētiū: Ex
sperāde sūt future beatitudinis bona q ꝑ grām
consequim̄ ꝑ fidē redemptoris d. ihesu. rōs nō appa
rentes sūt oculis fidei q nō sūt cuidētes nāli
ratione quare fides dr arg^m. i. firmus assensus
et assensus i intellectu sicut ꝑ arg^m. demōstrationis
assentit demōstrate xpisto. ℣°.

Quarta dr Ratio ꝺductoris q2 sm̄ fidē nullus
pōt ad dei ꝓcenire cū sit medius ꝑ ducens ad fi
nē duc. n. ptes. q ad frē ꝓcenire nō possumus
nisi trāseam⁹ ꝑ media: sūt fides ē i⁹ medius ꝑ
quos ad deū frē nr̄m ꝓcenim⁹ ob. duc. n
apo. oportet credē accedentē ad deū. vñ debes
notare q oīs creatura ē ordinata ad suū finem
et acquirit ꝑ finem suū duobus modis ꝑ. ꝑ. nō
tū ꝑ ꝓpriū ē sua operatio qm̄ finis ob ē opus
vbi grā nos homines ꝓpria nisi sua ad videndū
auditum ad audiendū. rursus sūt fines earū ad q⁹
ipē potentie sūt ordinate: 2° dico q creatura
acquirit ꝑ finem ꝑ operationem causte superioris
vbi grā vna sequalis operatis ē motus a
suo capite ꝑ tibias ad unū finē ꝓnu la
tē. i. pōr. i motus a prīcipio totaliꝫ ꝓpē
citus ad finē vniūsalē. Quinto et nāt q nō
nat cōmūicare terrā ꝑ influxū et motū lunar
sūt planete sine sperē eloy mouēt⁹ ꝑ motū
ꝓpriū aboriente occidēte i ordine ꝓ
prio aboriente occidēte motu primi mobilis
hora nō ē alterius creature q sit immediate ordi
nata ad deū nisi natura intellectualis et rōalis
quia ipa ē ordinata ad bonū vniūsale ꝑ ulti

sūt ordinate ad aliquod bonū particulare. Sūt
igr̄ creatura rōalis ex̄ vniūsale ꝑ suo fine
ad quē ē ordinata immediate q3t nō sūt alie
creature q mediate. i. ꝑ aliquod medium
ordinate ad finē suū ꝓpriū. Sūt q2 crea
tura rōalis ē ordinata ad quoda bonū su
pra naturā ad quē nō ꝓt ꝓcenire nisi
ꝑ ꝓpriū i digt motus causte superioris
q moveat ipam ꝑ lumē supernaturale. Et
ideo notē fuit q nō ultra sēm̄ nāle sūt lu
mē fidei quod ē lumē supnāle. ut possit
ꝓcenire ad finē suū et ad ex̄m vniūsale. cū
nō sit sufficiens motus ꝓpriū et sua nāla
et q virtus luminis nāl⁹. s. sūt nō sit suffi
ciens ad cognitionē finis ultimi ad p̄ quem dī nr̄a
mīa rōalis ad deū demōstrandū ꝑ experientiā
q2 quotcūq3 una virtus sint tota sua co
nata ut possit ꝓcenire ad suū finē et nō po
test applicari ad illud. tue nr̄ ꝑ experientiā
q nō pōt ꝑ se sine altero adiutorio sicut
vita vnius infirmi q̄n sint quātū potuit
et expellent nāla et nō potuit durare q
virtus ē adhuc debilis q sine adiutorio extrin
seco nō pōt recuperare sanitatē. Sūt illuminati
conati ē adipisci aliquā sēm̄ et nō potuit di
cim⁹ q nō ē sufficiens ꝑ se ad dispositū. Sed ad
propositū nr̄m dicimus q nā ninsit in illis
primis philosophis Socrate platone Aristo
tele pithagorā et eorū sequacibus nō d lumen
nāle quātū mīs fecerit in alios: cepit crescati
sicut quātū potuerūt ꝓcenire ꝓpriis hominibus
et nūs illud potuerūt ꝓcenire et distincte
cognoscere: Sed igr̄ ipi q lumen mīs et lu
mine nāli q3 alii homines nō ꝓcenerunt
nec cognoscere studiū q ē finis ad⁹ et rōl
lestium igr̄ homo nāle ꝑ se nō ē sufficiens ad
ꝓcedū ad finē. g° nec sunt q nō ꝑ lumen
fidei supnāle ꝑ ducent ad cognoscendū et q
sequuntur sufficiūt. Cū igr̄ ad finē nō pos
sit ꝓcenire nisi ꝑ medium et lumen fidei sit
medium ꝓ ducens ꝓpositum hoc ut possit

ng'. cognitū ng tāq
fidei q simbolū est
et cū recepta i tōde
strebit q̄ndoq3 ap
nos duare. sūq3
ꝓbatus et denud.
et mīs ꝺfuiatus
vēs simbolo ass
mirite.

p̄ uertur ad fine ſuū. manifeſtū ē fidem
ſiqꝫ uenī alia ſcīa ē neccā: uñ hoc ē val
de ē manifeſtū qꝫ ponam⁹ q̄ hō ſolo lumie
nāli ſcīe poſſet puenīr ad cognitōēz
finis ad huc lumē fidei ſupnāle fuit val
de neccē. qꝫ ad hāc cognitionē nāle nō p
uenīret niſi hoīes ſtreuitatem qꝫ hoīes delin
quenij nō poſſet ſtudio uacar. et ēt mlti
qꝫ nō ſt groſſi ingenij nō delectāt in ſtudio
lrāꝝ ſz in alq̄ arte. nicchomia ſtr̄ mlti qui
bñ dñt rei pub. z alij gubnatiū ſimiliter. z
alus necch nō poſſet ſtudio uacar z ſic
nō puenīret ad hāc cognitionē qꝫ nō ē in ſcīa
fidei q̄ nīl ſt breuiꝰ ab octo pot ſtaſ edoſci:
hō q̄ lumē fidei ē certꝫ cōſit a deo ſz lumē
ſpe nāle ē obſcurū z dubiū qꝫ nō mīa in mlt⁹
deceptꝫ ſz in mlt⁹ errorib⁹ philoſophoꝝ qui
locūt ſt et p̄ principio ꝛc̄t finē nr̄o ꝛc̄ ſ
ſuperiꝰ dcta dy. ſtr̄ q̄ dato q̄ ecc̄t ſcīa certa z
clara tñ indiget multo repoꝛ qꝫ priꝰ ſcīe
grāmaticā poſtea logicā poſtea philoſophiā
z deinde metaphiſicā ad eā q̄ finē cognitōēz
pri⁹ hō moueret q̄ illā poſſet adiſcē. z ſic
ecc̄t uia multū difficilis nō deus ſpeciet no
bis ꝫ lumē fidei qđ ē facillimū. z ꝛc̄t poſſet
in breui tpe adiſcē. ſtr̄ q̄ ē maioꝛ meritū
ꝫ fide ad deū puenīr q̄ capiat intellectꝰ
ad credēdū ea q̄ ſt ſup rōnem qꝫ ꝫ ſcīa nā
que nichil aſſiſtit niſi uera uoc̄ fuit ybanꝰ
ſtr̄ q̄ lumē fidei ad plā ſe exponēdū ſqꝫ ſcīa na
turalis nā ꝫ uoc̄ nīl nō poſſum⁹ mīr aliqđ
ſcīe de deo niſi q̄ ē unus z primus motoꝛ et pīa
cauſa: ſz ꝫ fidē multa ſcīe bem⁹ ꝫ deo
et diuina trinitate z q̄ ē creator redemptoꝛ z chriſte
miſericordie z iuſtitie et multa alia ut dictū eſt
ſup. uñ dic̄ apoꝛ. Loquī dei ſapiam q̄ nemo
principū huius ſtrauit. z nullus philoſophoꝝ
et infra dic̄ Nobis aut̄ reuelauit deus per
ſpiritū. Ideo maioꝛē cognitionē ꝫ diuinus
ſtr̄ habuit una uetula q̄ olim maxime philoſo
phi et ſtrenui.

Quinta dr̄ Ratio Remiſſionis. Cū. n. oēs
nos ſim⁹ in peccō geniti et nati et unusq̄ in pena
ſt multis modis ē alq̄ uirtus ꝫ q̄ dr̄ chriſtꝰ

mittat penā nr̄am. ut ad ip̄m ſecuri accedere poſ
ſimus q̄m ut xp̄s dic̄ in euāgelio deū nō po
teruīt uidere niſi q̄ mūdo ſt corde. ſz q̄ eſt
illa uirtus ꝫ q̄ purgam⁹ a uitiis ꝛc̄lus nr̄a
et peccata nr̄a nūqđ ieiunia. nūqđ oratio. nūqđ
elemoſina. Nūqđ pḡnatio nr̄. nūqđ alia
huiuſmodi certe. nō q̄ bñ et in fideles i pagnis
faciūt z gram dei z peccōꝝ remiſſionē nō impetrat
O xanī gaudete in exultatōe et grās deo agite
q̄ uocauit uos in ſcām fidē mediatoꝛe ieſu xp̄o.
q̄ ip̄a mediāte remittūt uobis peccata nra ſic
Dicit Apo. in ſuis epiſtolis dicēs arbitramur
iuſtificari hoīem ꝫ fidē. z apoſt. p⁹. Dilexit
nos et lauit nos a peccatis nr̄is in ſāguine ſuo
z poſtea. in alio apo. huic oēs ypocriti teſtimoꝝ
ꝫ hūbēt remiſſionē peccōꝝ accipe ꝫ nomen
eius. z cū iſta fide oīa ſacra eccl̄ie operant in
uobis remiſſionē peccōꝝ et gram z ſalutem
z cet rowes aſſiduē coram deo in ſatiſfactionē
peccōꝝ nroꝝ. q̄ ſin fide nūqꝫ deo placere poſſūt
deo dic̄ aug⁹. in lo. et correctiōē et grā ~~ſola~~
fidei z mīti ad deū remiſſionem uenīre libaꝝ
a dānatōe q̄ ſcīa ē ꝫ ada niſi ꝫ fidē ieſu xp̄i
iſta fides rede ptoꝛes tm̄ placet deo q̄ ſi alī
q̄s pagan⁹ z iudeus illā in puncto mortis
deſideraret ſalutē haberet coram deo uīt̄ ber
die Sola fides z mīti ad deū gūſio ſm̄ effuſōe
ſanguinis et ſm̄ ꝫ fusōe aque ſalutē ſmie
dubio opat̄ uolenti ſz nō ualēti ꝫ hoīe. et
uīt̄ articulo: ecc̄t ergō q̄ ſola fides uera
ſuffert ad ſalutē ſm̄ op⁹ bona. z oīa bona opa
ſm̄ fidē nichil ualēt ad ſalutē deū q̄ ſi ſic eſſet oīs
et pagani ſalu arēt pp bona opa q̄ fec̄t dic̄ apoſ.
Omne q̄d nō ē ex fide peccatū eſt.

Sexta rō dr̄ Damnatus illud ē. n. nobis
ſūme neceſſariū ſine quo ſumus certi i ſalutem
dānatorū eternā. ſz ſm̄ fidē redemptores
ſum⁹ certi ꝫ ſcripturā ſanctā q̄ oēs damnant
q̄ deū nō credunt. q̄ ſm̄ doctrinā ſanc̄te
ſcripturē et oēs theologoꝝ ecc̄t q̄ ſalui fiāt
an aduentū xp̄i ꝛc̄ deo ſalui ſt q̄ in fidē xp̄i
uenturi credebāt z poſtea ecc̄ alii q̄ credderunt

Iſta ſexta uadat cū quinta q̄ q̄ nō ſit remiſſio peccōꝝ niſi ſit dānato ꝛc

De veritate fidei xane

~~Sermo de fide contra~~
~~hereticos~~

Beati qui non viderunt et crediderunt. Io 20.

Cum quatuor sit fides sb qua vivit Totus grecus huius s. Lamort. Iudeor: saracenor: et pagan orum Dubium magnum oritur ap multos. An quis possit salvari sb sua fide. obstricto ca q fidei regi precipit: in hac quoc sit Et ne q quis possit salvari i sua fide. tribus argtis. p° ex fundatis Deus. n. sm doctores theologos. i. 2° sm eorum ad finem pertinentibus q quisq i vestre diocesi i hac vita hui nō pot. ergo doctores sua fidem sufficiens ad hunc finem puenit. alias sequitur dampnari non puenient ad illum finem. et sic frustra vide rent illos deos coluisse sb deus nam nihil pertinet frustra q quis in sua fide bn operando salvari pot 2° phar ex dictis. unusquisq. non operat sm ppriam salutem sue nec. p° dicta 2° nec sb nō in deo sit iustitia nec misa. sm theologos magis ppria est misa q ex cessum bonitatem christi. q sufficiat q respicit nostra peccata. non sb dicit Misericordes eos sup eos operimus. nec misa dicit Deus cui ppe est misereri sepe et parcere. cui ergo sit impossibile deo agere q ppriam salutem sue nec sic sola nō habere q doctores salvabantur in sua fide bn operando. alias si doctores dampnarentur in sola xpi misericordia esset q deus vellet hos puplos damnare. nec apparet ee misericordie sb irridere dando illos q bn spauerant suam fidem. q sb ignorantie vincibilis: fundamentum est salutis hominum est fides. credere deo. diligere. operibus ad deum q sum fidem impossibile placere deo. sb tm Iudeus q sarracenus credit in deum verum sicut xpi q doctores possunt salvari bn operando in illa nisi deo gratia et misericordia. Io. pro Ysaac dicit q credit in illum non offendere. et post 2° doctores gratiam dicunt nomine dni salvum esse. ergo ignorantia invincibili potest salvari. Istis rationibus. Dicta fidei sufficere dicunt q quis pot salvari in fide sua. Sb Contra est veritas cattolica. Act ult. Cuntis tribubus omissis etc. q non credit non credet damnabitur. Io. 3. q non credit in filium non habet vitam. q

1 nisi 3 etiam

a Ista pma pars est fundamenta principalis Nunquam q plena declaratio scribitur ex: Dicit ergo sor. q ad alia fidem q salus alicui q ad alia fidem q salus alicui sufficit. Tales negant fidem esse necessariam ad salutem. Dicunt ergo q

q. ~~nisi~~ fides et sacramentum credatur aut.

Salvatis est p merita passionis xpi. cui' virtute remittitur ei pena non. aut debet ei. vii Act 16° populo dicit. Credite in. d. et baptizate sunt, salvabit. Qui aut non crediderit damnabit. Ois fideles sarracenus maurus Turchi et tartari et pagani et Iudei q d vobis q sunt sarracena vna q alia bona opa aut. q fide q non habet ois damnati estis. vere xpo. Io. 3. dicit Qui non credit in filium dei iam iudicatus est: Teneor ergo dominus mei firmam credulitatem esse: Teneor ergo firmam fidem sortiendo si vultis salvari. alter ois damnati estis et sa Iudeus q filium dei nolunt ee mendaci q dubitat sic multi homines dicunt q non credit aliam vitam q dubitat de resurrectione mortuorum q dubium in fide ois est infidelis. c. p°. d. hereticus:

Ultimo phat Ratioc Coronatois: unusquisq. in. desiderat post mortem coronam predicti accipere q ire ad deum regnum. sb q nunquam ee illa sup ois alias q ppetuat nos in vita eterna. ergo sola fides xpi cui q teneor peccatis nos reconciliat in celo vnus xps dicit in euangelio q credit in filium dei habet vitam eternam. ideo audiunt me voces meas audiunt et ego vitam eternam do eis et in alio euangelio dicit Ego descendi de celo non ut faciam voluntatem meam sb voluntatem preceptum mei. hec e aut voluntas patris mei ut omis q credit filium dei q credat in eum non pereat sb habeat vitam eternam. Ideo apostolus. 2. dicit Esto fidelis usq ad mortem et dabo tibi coronam vite Certum pot petere fidelitatem cui dicit Esto fidelis. 2° ppter veritatem vt. s. q ps pp tribulationes mundi et tentationes diaboli non recedat a fide xpi q ipsum amor sic nimis facit et q hb. Ecc. 8. Sed tempus credit et in tempore tentationis recedunt electi taliby pseuerantiby in fide promittit vitam eternam vnus Bruges vt dabo tibi coronam vite. Ois ergo sua fides cattolica habitus q te possidet q tibi venit et tibi moriet. q ppter te coronam ppa disi possidebat: i celo. amen.

7. hec est vita eterna ut cognoscant te deum sb solum et quem misisti ihesum xpm

(2° le triumphi armati. cap 29. c 7°

Scripturarum ignorantia
Auctoritas scripturarum
Rationabilitas q[uestionum].
Sophistica pertinacia
Multi quesiti
Hominum scholastici sathanici et mundani armati. 4. 2. c 7.
Ecclesie stabilitas
Primi ordinis tractatus

Bibliothèque nationale de France

ptz dicat q̄ ꝺ dubia nūq̄ poſſit cē ſimt ue
ra⁹ ſmt falſa ſ3 hoc nō cōſ q̄ ſi una q̄ eſt
uera rel⁹ ē falſa. 2 q̄. vñ p⁹. poſt. 14 4. pz
2ª Affirmatio et negatio nūq̄ ſt uera ꝺ eode
3⁹ i poſſibile ē q̄ fides ſudeoꝝ pagnoꝝ et xāno
rū ſit ſmt uera. cū dubia ſcīat 2 q̄ dubia: xa
na cū dicat filiū dei p̄ transmutā p ſalute mūdi. q̄d
ſcī hoc negat. nos dicim⁹ bapt⁹ cē uer⁹ Judex
ſeruatoꝝ dicit nō cē uerū ſ3 cōtrariū 2 ſic de alijs
3⁹ ſi una ſit ē uera rel⁹ erit falſa 2 q̄. ſic i poſ
ſibile ē aliq̄ cō ſmt dubia 2 manerū. ciuili 2 rel⁹
tuū. ppter dicē apo. ad ephe. 4. c. Unus deus una
fides unū bapt⁹ una q̄ i h⁹ xp⁹ Aut
una ſola ē fides deo grata i q̄ oēs ſaluāt 4 ſal
uos debēt. 2 ex quā ſaluari i poſſibile ē. Unde
ſco. i 3. di 25. dicē q̄ nullus unq̄ ſaluus eſt
eſt q̄ hēs q̄ fuerūt i chriſto uerā ſnā fide ſeruā.
ſaltē i pncipio aūt i cōuersatōe quā cōtrariā ope
batur. Qd aūt ſola fides xāna ſit uera 2 p⁹ q̄
rel⁹ oēs falſe ꝓbat. Nouē argumēta. q̄ ſit
nouē fūdamēta fidei xāne. posita a ſcto. i pl⁹
go ſmaz. uñ duidem⁹ q̄ nouē i uer⁹ ptes i q̄
libet ptē ponet. Tria argumēta ſeu fūdamēta
fidei xāne.

Circa p̄mā ptem ponūt Tria Argumēta
ſeu fūdamēta ꝓbāta ueritatē fidei xāne. uz.
Numeratio ꝓphetaꝝ. Scripturaꝝ concordia
Auctoritas ſcriptōꝝ. 4 p⁹ ē Nūeratio ꝓphetiaꝝ.
Dicē ugr ſco. q̄ cū ſolus deus poſſit nāl⁹ nō
ab alio futura q̄ pdicta certitudinali⁹ p̄uidere
3⁹ ſolus ille ꝑ ab illo inſtructus poſt ea ꝑdicta
dinatr p̄dicē: Talia aūt multa. p̄nūciata i
ſcriptura tpleta ſt. i fide xāna ut ſ3 oſideranti
libros ꝓphetaꝝ ſ de poſſ. Iſta uñ tāgit Aug⁹.
tſt 12. ſ cui dr ubi dicē. Vera ſe nārasse ꝑ
uerita ex his q̄ futura p̄nūciauit cū tanta ueritā
te ipleta oſpexit. uñ ſeq̄ x. dicē ſ x⁹ huc uſq⁹
phete ꝓdixerūt ꝑ hoc. ſ. pr. apo i epi. dicē Primus ſer
moꝝ ꝓphetaꝝ ſmonē. cui bñ ſtudes attendetes
nō .n. uolūtate humana allata ē aliq̄ ꝓphetia ſ3
ſpūſco illuminati locuti ſūt dei homines. hinc dicē. et
mox. ſ hoc i opuſculo q̄ Iudeos hāt rocem mugies.
q̄ quotiēs aliq̄ ſcriptā Denūtiat aliq̄ futurum
determinatis temporib⁹ et locis 2 modis. ſi cā ꝑdicta ſi
mul q̄ currāt manifeſte patet q̄ id q̄ ꝑdictū fuit
uerissimū ē. ſicē ſi aliq⁹ aſtrolog ꝑdixiſſt aliquod
futurū aſſignaſſt temporis 2 hore et loci determi

illū uerū ꝑdixiſſt ſi taliter modo ſuccederet ſicē deus
eos falſū dicēt q̄ nō eo modo euenit 2 ꝑdixit
2 hoc ſicē ipſi ſmūtāt. ſ3 cū ſancta ſcriptā ue.teſtā
ꝓdixit aduētū i carnatū filii dei 2 tempꝰ 2
Natiuitatē et locū 2 modū ritū uiꝝ paſtoꝝ
ꝓphetāt ſacerdotū 2 oīa q̄ i fide xāna tenemus
i ipſo xp̄o adipleta fuerūt. apparet ex hoc fidē
xāna cē uerissimā. ex q̄bꝫ dicē et ſco. nō ē dubiū
q̄n adipleāt pauca q̄ reſtāt. ſ. aduētū ānt⁹ 2 finā
le Judicū 2 mortuoꝝ reſo. ſicē dicē gg i homut.
cū nullā q̄ ſdicā ſt iā adipleta ſicē nō ē dubiū
q̄n ſequāt pauca q̄ reſtāt. Secūdū fidei⁹ hū
fidei xāne dicē ſcripturaꝝ concordia arguit
n. doc. ſ3 ſic. ſi nō cuidēthy op terminus uere ſp
ex p̄cipuis cuidētiā hūthy. nō ꝓcedat firmiter
et infallibiliter multa diuſmode diſpoſiti. niſi a ſa
ſupiori ipōy i nullaꝰ i clinet aſſt ad aſſenſū ſ3 ſcrip
toreſ ſacri omneſ 2 xāne fidei uarie diſpoſi
ti 2 diuerſis tmporib⁹ exiſtentes i talib⁹ nō cui
dēthy xāne fidei articulꝰ diō g̃ iordat. q̄ appa
ret ipaz fidē cē ueriſſimā 2 adeo ſolo fūdatā
ꝑ Declaratiē iſti⁹ arg⁹. ſicē ſp dupx. ē ꝓpoſi
tionū cuidēta. Quedā .n. hūr ex terminis tm
2 talis ē cuidēta ꝑmoꝝ p̄cipiū q̄ ſt. ap̄ eſſe ex
ſe. nota ut. d ſt q̄z dicē ē 2 nō ē. ad illo ā
be ſimt 2 q̄ oēs tpi ē mai⁹ ſua ꝑt. Quedā uō
ē cuidēta q̄ hūr nō ſolū ex terminis ſ3 etā ex q
buſdā p̄cipijs hūthy cuidētā ex terminis ſicut
ē cuidēta ꝓpoſitiū demōſtrabiliū. ſicē ē illa oīs
hō ē riſibilis q̄ hō. cuidēta ex p̄miſſis. 2 demō
ſtrat ab eis ſic arguēdo. oē mal rōale ē riſibile
oīs hō ē mal rōale g̃ oīs hō ē riſibilis. Dicē g̃
ſco. q̄ quāūis ſt aliq̄ ꝓpoſitiōes q̄ nō ſt cuidē
tes ꝑ aut 2⁰ modo ꝓdictō. nō ē poſſibile q̄ mlti
Diuſmode diſpoſiti q̄ndoc ī una ſmaz niſi illa cui
dēta ſidat a deo. 2 ſic ꝓpoſitiōes declarāt a deo.
hoc aūt ē manifeſtū cū .n. tales ꝓpoſitiōes ſint cui
dētes 2 obſcure q̄ potuit tales diuſmode diſpo
ſiti habere a ſcripſis cāde cuidētia. ut de ſcriptis de
ꝑdict ꝓpoſitis. maxīe q̄ uulgo dr q̄d capitu
let ſua et diuſitate corporū ſcḡt diuſitates aīaꝝ c.
q̄ diuſitate et g̃ns. ſ3ē. patet hoc ꝺ philoſo
phis q̄ uolētes tractare de naturis rez 2 de principijs
naturē. 4 de ſumo bono 4 de ſcientia dei nūq̄
g̃ rectā auerūt ne ſ3 uiaꝝ ſectabiliꝝ opinionū poſſe
runt. q̄ nō erāt note 2 cuidēta uni g̃ roſ lac.
dicē. g̃ roſ. p⁹ di. Iuſta. Cū terre magna q̄ſtā

=ſequētia n. do ē ſtat ſta adipleno

dr. ſi aliq⁹ nr. hoīes du 2 ligna q̄ eſſent nr' 1 grus oēs q̄ ē mlt ē cuidēt uelbet ſi ūr 2 ſuccu ſuccu ſicut nō ſi

Circa ſtudētes erāt i g̃ſtātinopoli. Venit Iudeꝰ alter machometiſta) alter xāns ſbtus
Ipſum 2 erāt ſoli 2 ſtupefacti diſputabāt. ſcīnt q̄ppoſuit unꝰ Iudeꝰ Nobis ſufficit
poſſe ſaluari i fide ſua. Dixit Iudeꝰ. Quia i lege mea ſic ſcriptū q̄ nullus poſt ſalua
ri. ꝺ ſequito nō neceſſe ſit meum aſſumere. nedo q̄ habeat ſpem de fide ſua poſſe ſalua
ri. 2 bo
ſt autoritatē ſcriptꝰ i uet. Alius ſarracen⁹ ꝺixit Quia nec ꝓphete machometti dr
eorum q̄ nullus poſſet ſalua neceſſe ſit ſeruare ſpem i fide ſua q̄ bonus

tuc dissiderat seruigz ipa plerugz discordet appa
ret cupiter nequaqz cc dimicu. vñ et dc. s. c.
q; et Discipli g magnu suu alias opinoes po
suerut. ut dc supra. 18. et can. dq. et aristy
po et Aristippus q Socratis magro g dixerut
z et Aristotle q platoni gdicit. hoc et inde
mo hodie i oib; scolis et grama. z logr. z Astro
logie. z phie. z tt. q; sut posita varie opiones
z vnd doc. g dicat alteri i nr q nō hnt cudēta.
Sz certe q; sit fidei nr nullaz hnt cudēta. i nro
st sup oem rom z Trullan ut pz i oib; actibus
fidei. et tm Doc. z scriptores. tpis veteris. z ecie
gelij. z alij Doc. varie z diuisim de disposito dēs
spūt q; iordanuerut z sc apli i simbolo tuo z patres
i sibolo certe dcs q; iordanuerut qd cc nō potuit
n esset a sugiori cā. s. deo illuminati. cū ipa doc.
q; vtiq; hoc scripserut sunt varie dispositi z di
uersis tpib; et locis. vñ aug 4. de vera relig. dic.
Nihil dissonū inuenies i fide n qz dubiū. vna se
cta i toto sanct Codicib; scripta. i nro ouz no
stroz catholicoz. Una e vera et pacifica quor sūt
sita. et .iq. et Ciu. dei dc. Auctores nri sanctissimi
ci cc debuerut ne mutuo discordes inuicem essent qd earuz
eligere cc oporteat hoc tm uta pauci vt eorum
nō miranda sit cōsensio: Neqz. n. i mutuo discordes
ptoz. q labor et vigilia monumenta suoz dog
matū reliquerut facile qs inuenerit q; iter eos
ea q sensor quemat by illet. Cui ergo sm legē di
uinā i omibus p tm sit oē xpianū. z ea ypheta q;
euangeliste q; apli z doc. catholici dcs sunt quor
dat fr hns q dnm et xpm i fide tota appiant
yoz cc verissima: Textu fundamentum
Per Auctoritas Scribentiu. Scriptores. n. Nre
fidei z tristes fuerut dcs Sanctissimi ac et Sapientis
vñ Sco. ac. sic. sunt libri scripti. st ipsoz
auctoru quoz cc dnm aut nō. si sic cc ipi
Danct. mendatu propria i fide z i moribus quo
forsimule e illos fuisse mentitos. dicendo hoc dc
Spūs Deus si dns nō fuisset cum locutus: aut si
dicas eos fuisse deceptos nō mentitos: vl pu luc
mentiri voluisse. p.m ipatet ex dcis supius qz adeo
huerut sp dns paulo apo. 2a cor. 5no Sciens ray
tu et ch. deus erat nō pot mentiri. nc decipe: vñ
Dic apo Deū vidisse. z audisse archana dei. Que
asserere nō videt fuisse sm mendacio si asserat
nō fuisse certus qz asserit dubiū p e mendacium
p nō loqne a mendacio Ex ista Reuelatoe pauli
z aliis alioz reuelatoib; fris ypheis et diuinis Scis
colligit. q Trullani illoz nō potuerut induci ad
assertiōe diu ista frequēte illis. quoz nostra nō
potuerut hre op nalib. Quod et ipse hanc q; nō
fuerut pp hoc erut mentes qz pp illos ad q; volue
rut hoies i ducer ad Crudelitatem. Tribulationes ma
ximas sustinuerut: Si aut Dicat q; libri
nō sūt illoz sanctoz: hoc valde vt scrutandum
Dicit. qz ita negabit quilz liber cc illi auctoris
cui dr esse. Quare n. soli isti falso ascripti
st auctoribz quoru nō erat? cū tot mi libros
paganoz cc illoz q; sūt auctoribz attribuūt. Qd.
Aut illi q; scripserut libros istos fuerut xpiani
aut nō: Si nō. nō vt q; voluerut tales li
bros scribere. z alius ascribere z ex hoc nasci
ceret scta cuius q; eius teneret: Si aut fue
rut xpiani qto illi sancti mendaciter Tales
res ascripserut auctoribz cū loqr vox dormit
mendatiu magis i scripta. sic dicit cc: et pp ide
quo asserunt deū mitta cc locutu q; ibi nūciat
illos psonas qbz dei libri intitulat. et sita
lia nō acciderut dcis psonis quo et libri isti
fuisset sta auctio z diuulgati cc tales auctoz
mos fuisset cogi z ipi auctores esse auctoritatis in
fuisset. Cū ergo auctores librog sanctor scripto
fuerit viri sanctissimi ad q; deus locutus e z mendacium
dicit p scribere eos nullo nō dicendu e gelidit
fide mea cc veracissima hec ratio tenet. Nunc
xi. de ciu. dei. c. 2. dicit xpo hoc primus z
ypheta dicde p scripm. postea apostoli quatuor
sancti cc iudicauit: locutus scripturā iudicat
q; canonica nominat eminentie auctoritatis
cui ergo z expectā videam q; i mūdo illa scrip
tura reputat auctorica quo solū sit multoz
tristis gendes: sz et auctores viros sanctissimos
vite ybatissimos z et spectatissimos. Quare libros
fidei mee dubitemus cc veracissimos q; scripsit
sit a viris sanctissimis z doctissimis adeo illu
minatis z spūsco illos dictate: qs. n. expmere
posset sanctitate z sapiaz. Scripture z ypheta
tis veteris. qs explicabit quate sanctas
fuit Moyses q; cū deo loquebat facie ad faciem
z quate sapie. q; pr legis dedit Judeis z theolog
z astrolog magnus fuit tm Judeos qs nārat
sanctitate et sapiaz. Danct ypsete. hyere.
Ysaie. ualeat q; deus locutus e. qs Spūs
Salomon quia adeo inspirat qs sanctitate
David q; erat organum Spūs sci. qs explica
bit sanctitate precursoris. s. Io. ba. q; manu

Aug ad hyero. z habet i Sermone de. q. Si ad sacras scripturas
ad missa fuerit p ostiosa mendacia q; deus in manebat
auctoritas:

Secunda

ro iterro d [illegible]
ueritu nō sī mundū aduīm pia ꝙ fidē xpiana ꝓfugnauerim d la nīa
magē d lisāt ꝙ ſpūſc ſāc inuento ꝛ sī ista ſcriptura nō fossī da
d̄o meglio le hauemo cognosciuto li dottori xāy ꝙ stremo sāctm
ꝛ digniꝰ alt̄ nō ſi ali homini

no ſumpſit i mundo p̄ceps pmū. ꝛ pd̄cauit magr̄.
q̄ d diuīm̄ et ſcāturū apt̄oꝝ q̄ oēs libꝝ p̄ tēpꝰ
ſcripſerūt. q̄ d de corp sapiā ꝗ a ſpūſc illustrati
oſt lingas i momēto didicerūt. q̄ diuīm̄ et
S xpcm euāgelistas q̄ a xpo ꝛ ſpūſc oēs diuinam
dia q̄ d xpo ſcripſerūt. q̄ d de paulo doctōre
q̄ ad tertiū celū rapt̄ ē. q̄ d Diuīm̄ De ſcīate
ꝛ sapiēcia Dionisij magni philosophi: hyero
thei. Cypriāi. Aug̃. hyerō. Ambrosij. Gregꝝ.
Basilij. Crisostomi. ꝛ alioꝝ mltoꝝ i mūdo bonū
q̄ fuerūt sapiētiores hoīes nūdi i oībꝰ ſcīcijs
eruditi. q̄ ꝗ et ꝛe ſtātꝰ ſcīatiſ odor fragrabat
q̄ oēs potius mortē ſbstinēr fuerūt q̄m ꝗ alīq̄d
nēdatū dicēr. Si igr̄ Lyrā ꝓſtrauo i gramā
tica. Aristotelē i logica. ꝛ phīs d mālah. Tullio
i rethorica Galeno i medicina ptholomeo
i astrologia q̄ hodie nō credit xpo ꝛ suo
Euāgelio q̄ ꝗt tot auctores ſāctissimos ꝛ ſpūāt.
q̄ mūgi i alīq̄ erraſſe. certū stultū ē ī pūn
di fide nra dubitar q̄ ꝗt tot d̄ gnōs auctores. vñ
Leo papa. Dic q̄d aut i mīa ē q̄ ī ſpa i
credulitate sapiē. et sapiētioribꝰ doctoribꝰ q̄
nō credēr ſ̄ i hac ī ſpūāli cadit q̄ mīa
ad cognoscēd̄a ueritatē alīq̄ ī ꝓducūt obſcura
nō ad ꝓpositas uias nō ad aptas trāſ. ſ̄
ad semetipſos reuōcāt. et ꝛ magrī erroꝝ reprehēdit
q̄ veritatē descripti nō fuerat:

Q Ita secūda ꝑs. Veritas fidei nr̄e
ꝓbat̄ ꝛeibꝰ alijs argumētis seu fūdamētis ꝑ
cūdē scōrū. ſ. Diligēta Scriptorū: Ra
tionabilitas Contextuū. Ecclesie stabili
tas: ꝑ. ꝛ hac ꝑte dr̄ Diligēta Scriptorū q̄ sic
patet. Dic n. scor. fuit nulli credere et ingnenti
q̄d nō videat et ita nō credere mūdū nō fuisse
ante te nec loca ee i mūdo vbi nō fuiſ nec ſtū
ee p̄ter tuū. nec illa ee nrām tuā: et talis ī credu
litas deberet oēm vitā politicā: Si igr̄ nos
alicui credere et ingeri q̄d nō uidim⁹ nec fuit cui
dās magis credendū est Cōmunitati fidei illi
q̄ tota Cōmunitas approbat et magis q̄m ingenij
illa ē famosa et honesta: cui magis diligēta ap
probata recepit: Talis autē Canō Diuine scrip
ture Tanta. n. ap iudeos diligēta fuit et libros
hūdi i canone ꝛ tāta ap xp̄ianos Catholicos
De libris recipiēdis tāta autēticas: q̄ et nulla
alia scriptura hērita tāta sollicitudo fuit in
uenta p̄cipue cū tā sollēnes gētales et scrip

tores ſtās exarauerūt tāta et q̄m nūq̄d nostra adsa
luti ē. ꝛ tāta a deo Reuelata: De hoc Aug⁹ dic 18.
De Ciui. dei. Quō scriptura enoch et q̄a Iudas
i epta sua fecit mētionē nō recepit i canonē et
Multe alie scripte. et q̄b⁹ sit mētio i lib⁹ Regū ꝛ
et hyerō. dic. q̄ iudei nō q̄rūt nec recipiūt
i canonē vbi inuenit q̄ sola illa recepta ſ̄ in
canonē a iudeis q̄ auctores nō ſic hominēs q̄b⁹
ſic ꝓphete. diuina ī ſpiratē scripſerūt ſic et
ecclia nra tota fuit diligēs in recipiēdo libros
i canonē. q̄ nō nisi diuinos. ꝛ a ſpō diuina sapia
illustrates recipi voluit vñ tm q⁹ euāgelia
recipit cū multa alia euāgelia scripſerūt. et multos
alios libros doctor⁹ et sapiēt⁹ recip tm̄ apostri
ros legendos ſic determinauit vt hystoria clar i
c⁹. ſca 16. dr. Et cū cū fuerit libri canonici
recepti cū tanta diligētia ab ecc̄a ꝛ ut ꝓcellētissimis
doctoribꝰ grecis ꝛ latinis approbati cūcti debēt eis
fidē i dubitatā adhibē. ergo soles. et q̄s nescīat
q⁹ di. Secundū fūdamētū dr̄. Rationabilitas
et honestas q̄ tricta ꝛ hoc tā quātū adest q̄ nobis
facēda ꝓponit tā quātū ad ea q̄ eccl̄ia ꝓponit.
q̄d. n. reōabile ꝗ deū tāqm finē vltimū ſup oīa di
ligi ꝛ yx⁹ ſic scriptū. et ad eūdē finē ſic se. q̄b⁹ duobꝰ
p̄ceptis dic Dns i euāgelio totā lex pendet ꝛ ꝓphete
ma. 22. et mt. 7. Ita q̄cūq⁹ vultis ut faciat vob.
homines et vos facite illis. hec ē lex ꝛ ꝓphete et ea ipsa q̄
ex p̄cipuis practicis. alia practica i scripta q̄ sequat̄ur
tricta honestas et rōi q̄sona. vñ oēs q̄ vñ ee explī
cato legis nē q̄ sm apo. ro. recepta ē tm̄ debitos
nostros: q̄d et q̄libet xp̄i euāgelia chrim⁹ ꝛ q̄b⁹
q̄libet sūma bonū ꝓfectus i nos q̄ angelum vita ſic
ē oīa terrena despicer. castā vitā duxer. humiliter
Dilexer. mortē ꝑ iustitia sustinuer et similia q̄ꝑfectio
nis ſimilis i mūdo nisi ē nr̄ audita an dei gratiā i
carnati. De credibilibꝰ et patet q⁹ nr̄ Credimus de
Deo q̄d aliquā ī ſfectionē ī portat i nos q̄ cōd ordinis
verū et magn̄. attestat ꝓfectionē diuinā q̄ ei oppo
ſitū patet de trinitate ꝑsonar̄ ꝛ vnione ꝓbi ꝛ
Reg̃ne ꝛ iudicio finali ꝛ humiliatiōe q̄ oīa dei ꝑ
fectiones magn̄ ī portat videt: ſ. dei oī potentia sapiā
ꝛ bonitate ꝛ alias dei ꝓfectiones q̄ solū lex xp̄iana
ꝓducat: hec aug⁹ 28. de ciu. dei. Tot nihil turpe
aut flagitosū speciēdū i mittēdūq⁹ ꝓponit. vbi vero
Dei aut ꝓpter i similitā aut Miracula nārāt.
aut dona laudāt aut būficia postulāt. Et q̄ oppo
sita ipsis ꝓposita magis exhorrescāt. ocl̄ alie saltē ꝗnte
fidei nostre. videt turpissime ꝛ multa i rōnabilr.
q̄mouēr ꝛ i mētes errar. Q d. n. pagani ꝗ ydo
latria sua aduerē voluntes opa mundi suauissima

Vita et lex ꝛ q̄ a veris ꝛ anis fuit ꝛ vita moralis et vñ tuosissima ꝓbatur i ath rōi vñ ꝛ moralis ꝓbe. i no sanc plus ꝓfecit oī ꝓia magnā vñ sic veritat i ihesu. certe. videtur philosophi pugnasse q̄ ꝛ anus
vincebat vñ tuosissime multū inclinabāt ad fidē ꝛ recipiēda docet. n. audiunt alia amicas detrahi ꝛ mori
ꝛ ipsa nona fiebat. vñ ego diligētius ꝓsecutus inuenio ꝛ meruisse ipsā virtuosissima. videtur et ꝛ mos
tū fidē ꝛ ad mortē letāter accedere ꝛ mutuo si ꝓcortuos vt nō esset vera oppo cerebat alter alterū putauit
ar guebat philosophi q̄ impossibile est illos letāter mori si vita post mortē esset. ꝛ ethor vitā p̄ dilexit ꝛ q
mori vt ꝛ q̄d ꝓbat̄ dilexerūt laudabat. vñ hoc ē mag⁹ virtutis q̄ fide vitā. q̄ multi viri docti pagani scripsi
erunt libros post ꝛ. sic inuenit omnis stabilis lumen ſtructa moralis ſcīa ꝛ nullis d̄ianus me tis
fracebat q̄ sapiēs q̄ et nō possibile i ars inuenire. alicui artū ē q̄ cōp̄ia vitā vtiq̄ssēt sic ꝛ alie

lo 7. fiat voluntas tua sicut in celo et in terra

Quare d solū mo q̄ interrogatur oēs i ſtām sua

Sī nō ep dns nō potuerit dissolu. nec fortr et deo
rad. amici expugnar. hoc fidanc nō trāgit aug. 18.
p cui. dei di. Iust horrēdas psequtōes et uarios cruciatus
tas ac sumera martiriū p dcatū ē totō orbe cū
gelū constāt. deo signis et ostentis et uarijs vir
tutib; et ssiō Muneribz ut propte gruitū credē
tes ssequ. et q; ex redēptōe ecclie q; est. xpiano
rum ex hoc venerāt sanguine martyrū. quē diabolo
o furor fuderat. spūs nequ quor; lingue castabat
confessiā cui nomiq; salubriter sbdebāt. quod de
terra radebat auferre unas st. et falsos deos
expet spūs quor; cā cultores dei ueri antea fuerāt
psequtos: Vñ ille nūq; aut alq; hoc repet q; tot
psequtor; passa sit zq tantū Durauit. Prā quas
cōstātia martyrū p hanc fide ostēdit hāc fidem
nō n adeo ē potuisse. Nā ut dic hyer. Martyrū
nō ē humani meriti ideo nulla terrena pcessa ē st;
martyres tot tormēta ut q; stāter potuisse p ferre
nisi supnā. zdeuitus adiuti fuissēt Tanto aut
maq; pclara fuerūt fidei nostre testimonia qua
to inuībiles pnā fuerūt negantes et fide xpi
nostrā pdere stulerūt. ego di natōe mundi
zgētē zpositō ut dic Aug. zhyero. zhil Tamen
hesperiis Et hoc erat magis mirabile q; Tanto
orbe terrar; tam multitudo hominū dulcedo ydo
latrie q; eo quē nūq; viderāt. seruitus crudelis
exposuerūt tot quos fuerūt uarij zMulieres zio
uenes senes: q nūq; vitā suā ex pdidissēt tm cruci
adeo ut alia vita certissima fuisset: vñ hy. prol.
Dic. Tq. ad helbidia Tranquillus deus ē passio
martyrū. q; nos cruoris effusio cū aug;
uideret tam ostata strāge martyrū atq; tormēto
rum cruciatib; delectari. odor Notat deq; dsse
minat Tgenib; et sbit tacita cogitatio q; nisi
uerū essēt quāq; nūq; sanguine defenderent? Ydle
Que igit secta et hoc potuit gliari: aut si philo
sophi ad gloriā ad veritatē quā ipi q; sectabāt fuis
set uenientes astricti ordo qui prima principia ne
gassit:

Q Ilica terra p tem. ponit. Tria alia
fidamenta. vz. Miraculor. Claritas: Mū
di totius cōuersio: z Iniuriaq; Supatio.

P Rimū ē Miraculor; opatio q; dic 500. q; De⁹
q; solus facit mirabilia nō pōt ēe testis falsitatis
Sz ipse Invocatus a pdicante scriptura zfidē xpi
et ostendens doctrinā eius ēe veram fiat aliquod
opus sibi p̄prium ut puta miraculū tm o mirabile

Miraculū. ac p hoc testificatus ē euāgelium esse
uerū p ipm pdicatū. q firmat hoc p Rursus. p
te tri. duos dnē si erro ē i fide unū ate decep
tū simus. nō tamen signus q formatus ē. q nō nisi
p te fieri posset: Et si deerat infideles istud mi
racula nō fuisset facta. aut q xpi nō attestat ne
scitat q i virtute sathanē ēt Antxp facet multa
miracula: Cōe p. 14. aug. 22. et cui des
Si iste Miracula fact ēt nō credit unū grāde
Miraculū sufficit q tā terrarū orbis sui mira
culis credidit. vbi dic Ser. xba aug. ibi ē valde
notanda q si q dq q credimus dicit fuisse
bile ēt nō minus ē incredibile. homēs ignobiles
tenuissimos et paupissimos. sine tpe. s. aptos. p
tā incredibile sic fidē x. tm effloruit ter. mundo ēt
Deus uerus spūs sc potuisse. ut mūdus illud
crederet sic tā credidisse ut nisi p illos alios
Miracula fuisset facta. p q mūdus ad credēdū
induceret. vñ ypā mūdi gaudio fact. et aptos nō si
dē ostēdit ēt non adeo mirabiles q nō in
dei virtute sic potuisset. tā ex fide quorū
tm. s. aplōr. q ex fide gloriosa. postmi
rabilis ex fide quotidiana. s. discipulor xpi et
fuerūt pauissimi pugnes sūt arma z dimicas
idoneā z ydi: vñ valde mirabile ē i oib; hijs
mūdi victus gentes ad fidē xpi tā incredibile
usus ad ritus gaudiū. et viros doc. et sapientes
ut aug. ibi dic. Ipse modus quo mūdus
Credidit si videret incredibilis nutrit: pue
ritus. n. li. aliis disciplinis et oīo quātūcūq;
ista doctrinas attinet impolitus. nō ētiā
pueros grāmatica nō oratores dialectica nō
rhetorum cōtentos philosophi xpi nō mihi fidei
ad mare tumultu fluctu pauissimi nec nisi ac;
tus ut ego dic grē tā multos pisces et tā
mirabiliter qui p mirabilia et ipos piscatores
Qui tpe ipius exiguo numero ignobiliū ipiorū
ipsorū hoīum credidit quātūcūq; terribilis tpis
multo mirabilis dui ritus semp̄ persuasit: hoc
et dicit Deus. ipius sententias dicens Sempēdū
valde fuit ipsos piscatores absq; hoc scripta
est fuisse. Et licet magna et plena diuina fue
rit miracula q deus operatus ē terra hoc tm su
p oīa alia contulit q ipsum mundū splendi
et illuminatus totū mundū totamq; ad eum ritus
sue actus spūs subegerunt. Ite apparet mira
bilis et fide gloriosa cū hoc mundi esset alius

Variali lō tenuit

Boy

Pe Ioue deo max̄o pugnet scribit. Ouid. Fast. 6. ethimol. huc fuere nauis. i. simplex Ioue optimū dixerūt dū fuisse Inexpertus ipius impudens In cōem qui nō tauru fingit ppe europe raptū fuit. n. i Naui cui signū erat taurus. nō dānare pibi amori applicasse gaudentē ubi Stellā fr̄ pudicitiā mulieris ab auro fuisse corruptā. modo i similitudinē agle ppe q; puerū ad stupra rapuit modo serpē
qz. raptauit. et i genū qz cū tenuit et cū Isi. nō st figuree sz plane et ueritate scribere. q dic.

Dñe et sor. q2 deus nō deest q̄cūq; toto orde salutē mihi dilexit ... et q̄nto fornicatores fr̄es ī q̄cūq; toto tēpe ī hac secta ... ad bonā mētē reuocati ... ad penitentes ... ecclie ... ppellit.

Beatus ... volupt. mundi assueti ... dediti ... ...

Titū ⁊ vespasianū occ crudelr pertrusit st
⁊ fecerūt pr̄s Iosephū. ⁊ illa desolatōe vnde
ver̄ verba mihi fām et gladio. ⁊ go. milia
Trāsmittit vēdens st ⁊ dom⁹ ⁊ cuncta seqn
ter ⁊ nō reliqrūt lapidē sup lapidē sic xp̄s
illis ꝙ phetauit: Ist magnū tenū phū pe
pertrauit et Romanis ip̄atoribus quos occ de
vester d̄ sede. ⁊ psecutōe sūt Romanū ip̄a
tōr vū ꝙ put hēr ⁊ hystoriis martyrū occ
illi ip̄atores ꝙ ꝑsequti st fidē xp̄i. mala mul
ta ꝑfecerūt. ualq a diabolo sūt gulati fuerūt
vū Dominus ip̄ator ꝙ vocat beat lauor̄ū. a
diabolo suffocati expirauerūt Nero ꝙ pecipes
ptores occidy fūt suis gladio ⁊ferunt ꝙdā
mus ꝙ martirizauit beat agatā. ⁊ flumen
submersus expirauit. Iulianꝰ apostata ꝙ mul
ta ꝑsequtus fuit sanctos a S. mercurio ar
cus ē ⁊ bello parthor et hēr ⁊ ocr̄ hystoriā
ꝙ sēquit ⁊ alr̄ ꝑtes dicebat virgā ma
nū. vīos ex magne minore. ⁊ sic gēter
oc alii ip̄atores oīo cōstantin⁹ lex fuit ꝙ
mus ꝙ nouissū xp̄i seruos suos fugie
re ⁊ stetur eccl̄ē xp̄s a vbi mūdo fuit ado
ratꝰ: ecce magn⁹ triumphꝰ. Iā ꝙ manus est
pridē tot mūdo fuerūt s. diabolū ⁊ to
mūdo tūc ꝙ deus colebat ꝙ ydolatras: vltimo
occ hereticos destruxit ⁊ tot sectas ⁊ ꝙ
catholicā fidē muratꝰ defensatꝰ ē. sunt
nūrat hystorie d̄ manichei. d̄ arrianis
De Iacobitis d̄ Nestorianis Eutychetis ⁊
alis multis ꝙ d̄ catholica credunt insurrexe
cat vū ut d̄ paulus tarsē. Arrij pessimi
ep̄i plūtos aduersā: Iste Arrius hereticus max
occidy ꝙ affluxit huius fautores ingēs ruinas ꝙ
Constans Nepos ydemnatꝰ ē et ꝙ cōstantiū
i exiliū relegatus. tādē ꝙdā ab exilio re
uocatus alexādrie sedē. Custodus autē ma
gnus arrij fautor Nicomedie ep̄s ostantino polim
Arrū euocauit et ip̄ialib⁹ ibidē edictis cōstituit
fieri. vbi mox gurgitat illi opi ꝙ Arrū sedē
bāt Itē⁹ Alex⁹ cōstantinopolitano ep̄o dū
statuerat ⁊ q⁹ ꝑ arrium ⁊ cōmunioē susceperit
p ep̄m ab ecclia pulsus Dissidat: At ep̄s nostr̄
ꝑ credēte Deū statuit ꝙ in gle ⁊ ordie duret Et
ꝑ altaria tota nocte facerūt cum eccl̄e dño cō
mēdabat Igr̄ totus popl̄s sūma expectatio
erat vt ep̄s Arrū ꝑ suscepet Arrius vale
xander pellerūt epm. Arrius furno mortuꝰ est
vt ep̄s ac populꝰ frequēs vallatus ad eccl̄iā ꝙdā
cū ⁊ media nocte ⁊ cessū gdā remorsus gstē ep̄s fuit ausus
ꝙ adeo cuius vmisa ⁊ferunt ꝙmouit vt locū ꝙrent
q⁹ declinare posset ad secreta natur̄. cūq; illo loc⁹
subiuū esse desset manib⁹ illuc cito ꝙdā. oīa intes
tina emisit vt ⁊ manib⁹ Diaboli missa alas expi
rauit ⁊sic d̄ adducta hereti pena solut. Sic d̄
De quodā Leone papa q fautor arriani sceleris erat
huc gulati adnocuit ut occ epos regrent ut ⁊ arrianos
ꝑfidia gstrueret: Ad hoc gulati nō volatꝰ venit
hilarij prudentissimi epi. q dū papa audisset oth
mādauit epis quotatis vt venirēt hilario vltra assu
gere nec illi ⁊ter st locū dare. cūq; hilarij aduentus
st ⁊ arrianos qui vltra locū dare. Dñe Deū ⁊ terra
⁊ plenitudo eius: cūq; sup terrā ad sedendū se posuisset
Terra q surgēs cathedrā illi fecit Tuus papa dixit ei
Tu es hilarius gallus et ille aut ego sū gallus sed
nos sū gallia ⁊ ille aut si tu es gallus hilarij nos
nos ⁊ gallia Ego sū Leo Romane sedis Antistes
Cui hylarius Et si tu es Leo ego de tribu Iudā. Et Leo
aut q sū nō tibi ostendā Et preōm nr̄ paululū
Donec redeā Cui hylarius Et si ego redeā q si
nō iustitiā explebebat Ego nunq; redibo dixit Leo
Sup nr̄ meritū ꝙ reddā stigq; ad Sellā accessit ad se
dem suam ⁊ sic̄ sanctꝰ oīa testimonia emisit cū
vocē. Mortuꝰ igr̄ ⁊ gallo nūtiata hylarius ⁊ medius
sedet et oēs ad catholicā fidē reduxit virtute ⁊
potestā Iesu q viuit et regnat ⁊ sēcla seculorū. Amē.

Finis.

Tertullianꝰ ⁊ apologeo

Plinius secundus cū quedā pūtiā regeret ⁊ i magistratu
plures sanctos interfecit multitudē cōq; ꝑterrit q̄simus
a traiano q̄d ferē opus esset: mittat ꝑter obstinatos
sacrificādi ⁊ nō lucratus actus ad cauē dū cuidā xp̄o
deo nihil apud eos negotij ꝑtera ad offerēda elisapli
nō vetant ab his homicidia fuerta adulteria latrocinia
⁊ hos similia: aiūt q̄ quos traianus scribit hos
q̄ dē ⁊ q̄ reos nō ee oblatos nō punire oportet.

Ruffinus romanus Turonē ut refert S. Tho. 22ę. q. 10
por ꝙstātini ip̄atoris ⁊ helenē matris eius fuit direptū
quedā sepulcrū ⁊ ꝙstātinopoli ⁊ q⁹ iacebat ille aurea
lamina xp̄i ⁊ q⁹ scripta erat xp̄s nascet ex virgine
⁊ credo in eū o sol et luna ad helenā ⁊ ꝙstātinū ip̄atores
Irrū nec videbis. Ite p̄ē negotiū castelle ap̄ toletū ad quo
dā sepulcrū reperiūt ⁊ q̄dā liber scriptꝰ ligua hebraica grēca
⁊ latina loquēs et triplex mūdo. ⁊ dicebat in 3⁰ mundo filius
Dei nascet ex virgine maria xp̄s salutis omnis patret.

Scripturay grauda
Auctoritas scribentiū
ꝓbatio ꝓpheta

Ecclē stabilitas
Mūdi quersio
Heretici cōfutatio

ꝓphetarū p̄nūciatio
Auctoritas scribentiū
Rōabilitas ꝓbatio

Ecclē stabilitas
Mūdi gnsio

fuit ꝓphetatꝰ ſu nuciatꝰ q̄ meſſias debebat ex ℣ de ſtirpe abrae. gen 22. ℣ ſemie tuo bñdicent̄ oēs gentes.
ſed ſtirpe dauid ngra. ℣ ꝑs De fructu ventris tui ponā sup ſedē tuā. ng debebat ee ſacerdos ſ ordine melchisedech.
ſer. 23. ecce dies venunt ℣ ſuſcitabo dauid germē iuſtū. 2bar ℣ hic ē nr̄ q̄ vocabit eū dns iuſtus nr̄. Ite q̄ deberet nasci
De virgine. ēſa. 7. ecce virgo gcipiet ꝑpariet filiū ℣ vocabit nr̄ eē emanuel. Ite q̄ ille deus magn⁹ ſm̄ mēſura deberet
tēp̄ pmly nasci de mūdo ēſa. 9. ꝑmlus dat ē nobis ℣ filius dat ē nob cui⁹ imperiū ℣ nois
cet ℣ vocabit⁹ admirabilis ḡſiliarius p̄ fortis pmly pacifer pat⁹ futur⁹ ministras. Ite q̄ deberet nasci
de bethleē. ſua ciu⁹ dauid. Micheē. v. Et tu bethleē eph̄ta ꝑmly es i mīnis iudē ex te exiet dnator
in iſrl. cui⁹ egressꝰ ab initio ab diebus ęt̄ ex q̄ egredie⁹ mulier ℣ egressꝰ ei⁹ a diebꝰ eternitatis erūt dies
nitas. Ite q̄ deberet nōiari ꝑ ſtirpe dauid ītalia. ēſa. 9°. cognouit bos possessꝝ ſuū ℣ asinus p̄sepe
dñi ſui. pop⁹ aūt meus nō cognouit me. Ite q̄ deberet nominari ſeſus ℣ saluator. ebreor. 3. ego aūt q̄m
debo. i dño ℣ exultabo i deo ieſu meo. Ite q̄ deberet adorari ℣ magi. ps̄ reges tharſis ℣ īſule munera offerent.
℣ adorabunt eū oēs reges terre ꝛc. Ite q̄ deberet ꝓfugiū ægipti ps̄ ex ægipto
vocaui filiū meū. Ite q̄ deberet gustare fel ℣ acetū. 3. hie ē dns nr̄ ℣ nō estimabit⁹ inter
hec ſeruemur oēs vēa ſed ꝛdidit illa iacob puero ſuo ℣ israel deſtro ſuo ꝓpter hec iterfic nr̄ ℣ ē hostis.
gustare ē. Ite q̄ debebat eē pauꝑ ℣ mūdus ℣ humilis 3. zach. 9. Exulta filia ſiō iubila filia ieruſalē
ecce rex tuus venit ſanct⁹ ℣ saluat⁹ ℣ pauꝑ ſedēs sup asinā. Ite q̄ debebat eē ꝓdigal⁹ et deuot⁹. ioel.
2°. letamini i dño deo vestro q̄ dedit vob⁹ doctorē iuſtitie. Ite q̄ sua doctrina deberet illuminare
mundū q̄ ābulabat in tenebris. ēſa. 9. ꝓpulus q̄ ābulabat in tenebris vidit lucē magnā ℣ habitā
illuminat⁹ ieruſalē q̄ venit lumē tuū ℣ ābulabūt gētes in lumine tuo ℣ reges in ſplendore ortus tui. Ite q̄
deberet ſanare mētes mundo. ēſa. 35. Ecce deus ipe veniet ℣ ipe veniet
ſaluabit nos. deberet aperire aures surdor⁹ ꝓ̄ſertim tue ſalutis ſue
erimus claudꝰ. ℣ aperta erit lingua mutoꝝ. Ite q̄ deberet pugnare ℣ vincere diabolū ps̄ cui⁹ ſtipe ebur
filiorū ābulatio ꝛc. Ite q̄ iudei debebāt eē fundā ℣ pugeē q̄ vīs tūc tuum. Mat. delicte. 31. Ne
grabat ℣ ſciuia tu ℣ tua coꝝ ulla calcabis. in ps̄ tuum nec ꝓpriū nec aduſū nec ignotū
℣ ſeruasti. Ite q̄ deſcripti essent debebat vīs vndere. ps̄. Q̄ deberet primus nos magiſtratus de
ſiſt nr̄ ſupplatatoꝝ. Ite q̄ debebat vndi 30. denarīs. Ite. apprehenderūt nr̄ redē nr̄ 30.
argēteos. q̄m cap. 27. ℣ ſtat⁹ eſt. q̄ ipſe voluntarie mor⁹ ad mortē q̄ nr̄ redēptor. ysa 53.
oblat⁹ ē q̄ ipſe voluit. q̄ ff peccā nr̄ deus ꝓtulit in nob⁹. ēſa. 63. ff strauī populos mea
ꝓcella ei⁹ Affligā ē ff fulgures mei⁹ ℣ q̄ sol non q̄ ventū terrenū ℣ deus posuit sup me
vēt. fulgures mei⁹ cū⁹ luce sanabit⁹ sim⁹. Ite q̄ debebat. ad ſtipite ligat⁹ deuelli. zach. ꝓpter
ſtipē. ℣ ꝓ̄ſa. ℣ q̄ iuſtꝰ nr̄ erat⁹ legis ſtetit. q. debebāt ℣ iudices mudeli⁹ agi ℣ ꝓcedi. ps̄
testes iniq̄ ℣ ſurrexerūt in me testes iniq̄ ℣ mendaces. et ꝓ dilectione mea detrahebant mihi. ℣ ego
℣ ꝓ̄ſa. ℣ q̄ iuſtꝰ nr̄ erat⁹ legis ſtetit. q. debebāt ℣ iudices mudeli⁹ agi ℣ ꝓcedi. ps̄
testes iniq̄ ℣ mendaces

De Excellentia seu efficacia fidei

Beati qui nō uiderunt et credide-
runt. Io. 20. Hodie suscipimus vobis p di-
cā d excellētia seu efficacia fidei xane. q̄l
ex multis effectib⁹ q facit i aīa xani fidelis ostē
dit ee nobilis oib⁹ alijs: z assignāt ih multos
Decem principales fructus seu effectus: vz. q fides

Est omniū virtutū fundamētū.
Est sapientia oīm sanctorum nobilis.
Est lumē aīe ad vitā salutis.
Est Remissio omniū peccatoꝝ
Est vera nobilitas xianoꝝ
Est signū filiorum dei z multū ꝓ.
Est victoria triumphans oīm inimicoꝝ
Est sola q facit miracla z mirabilia
Est Annulus sponse xpi.
Est sola q dat vitā eternā z gratiā i celo

Primo fides x. ē fundamētū oīm virtutū z edifitij spūa
lis. vñ sic sup petrā fundamēti nullus pōt edificiū erigere
materiale ita nec spūale nisi ꝓ dictū paulo fundamētū ad
1ª ad tem. nemo pōt ponere p̄ter id qd positū ē xps Iesus. 2 thim
.1. q.1. c. cū paulus. et aug. i li. de fi. ad petrū Dicē
Fides ē oīm bonoꝝ fundamētū et humane salutis ini
tium sine quo nullus unq̄ potuit ad filios dei numerum
puenire. vñ ipa ē sic radix in arbore et q̄ ꝓcedunt
p ramos z fructus ita bona ut et fide ꝓcedunt ceteri
gratie actus alie virtutes. s. spes z charitas i deū et oīa
opa virtutū pp deū ꝓcedunt a fide. ps. di. oīa qua
cunq̄ in fide. vñ videm⁹ q illi q opant virtuose z sancte
extra opa hec nō ē dubiū q habent magnā fidē. vñ Magr
i 3. di. 23. dicē. Nisi fides primus introitus nullatenus
ad spiritualia armoniā attingit. nā. charitas fidē
ps fides charitatē ꝓcedit q nemo pōt amare qd
nō credit: vñ aug⁹ in li⁰. de sancta virginitate. Sicut
actus laudis attribuēda ē radici sanctis nutrienti
ibus et fidei actus virtutis ꝓcepti: q autē fidē nō hz
nullā virtutē hz vñ videm⁹ ꝑ experientiā q illi q
nō habent fidē sunt pessimi homines z male viuūt sic
hostie sic dicit infideles q nō credūt alia vita ꝑ
petua z male viuūt. Illi autē xani q primitus fidē
xpi susceperūt sancta scripturarum ecclia ornati oīb⁹ vir
tutib⁹ ps nūc q̄ quia fides ꝓpter primi operis
victuose: Nec mirū q̄ sic destructa fidamēto
vult oē edificiū. Ista destructa fide vñ. Secundo
dicē Nihil retinet q fidē habuit. q sine fide est
ps oīa opa ei⁹ fide. Aug⁹ fides monstrat absq;

oīb⁹ bonis nos esse. vñ sine fide xpi oīa bona opa
infidelium q̄ fiunt sunt vana sine deo et nullius meri
ti q̄ apo. dicē ad hebr. Sine fide impossibile ē pla
cere deo. z abbas dicē q̄ eq d nō ē ep fide peccatū
ē et hanc e. si remissum d hēresis. 2. 1. q. 1. c. si
missime: imo et ipa sacramta ecclie sine fide nihil
valent ad q̄dem materiem sumūt. et fides sola sufficit
ad salutē sine sacramētis q̄n desideratur. vñ dicē. vñ
dicē apo. Arbitramur hominem iustificari ꝑ fidē. z ad hebr. 3.
hebreos credidit abrā deo z reputatū ē illi ad iusti
tiā. z ad gal in xo. n. Iesu neq; circūcisio aliq̄d va
let neq; ꝓputium sed nova creatura q renouatur ꝑ fi
dē xpi q̄ē q ē sine fide et q aliq̄ bona faciat
et tāq̄ vas vacuū coram deo. vñ refert gre in dicā.
De quodā iudeo q ꝓpter desiderium hospitis in domo hospi
tatis ē ingressus apollinis z demones q i querebat ni
si a propē qs ibi fuerit ꝓh. demones vah.
vah vas vacuū ps signatū q̄ ut dicē i gre. Ille
iudeus nō habuit fidē xo sed q audiuerat a xpiano
q̄ demones timebat sign⁹ crucis xpi se illo ꝓpter tutio
rē signauit: et cuius ire vult placari deus q̄ opa
sua sint deo accepta necesse ē q habeat fidē sicut dicit apo.
ad hebr 03 credere accedentem ad deū. z aug⁹ in
li⁰ de fide ad petrū sine fide labor humanus est z
sine ea. ad nichilum arbitramur humanā iustificari fide
dicē. Nemo ꝓputet nec bona opa sine aīa fidē
vbi fides nō erat vera vere bonum opus nō erat
bonum nā op⁹ ingrati facit. Intentionem fides dirigit:

Secundo fides ē sapia. sanctior q̄ sapia ps
philosophi ē q̄ ꝓficerat cognitionem altissimarum z anime dicē q
hec ē vera ihc sapia z sancta q̄ sapia ꝓficerat
ne supiores z ethnicas. Sapia nō inferior est philoso. Sacrē p.ª 12. dub.
z ꝓphetica docet philosophi z theologi q̄ sapia ē nobilior Sapia ē fides
virtus aliis sanctis ꝓp nobilius subiectū. ps hec ē so Hec hec ē fides
la fides xpi q̄ solus docet nos humane animā ꝓ ꝓprie sanctū
z ethnā z sola dat nobis veram sanctam de deo z rebus fidē x ē scrip
eternis z celestibus. q̄ sapia prius erat mundo absconditā sapiā. i fa
q̄ nemo vere deum cognoscebat. vñ ps. di. oēs dii gē cap. 135
tium Demoniū dns aut celos fecit. ps neq; ipi philo et
dicē apo. ad ro. vere deum cognoverunt ps dicentes se esse
sapientes stulti facti sunt. et Lactan? dicē oīs sapia hoīs i
hoc uno consistit ut deum q̄sq; cognoscat et co lat
hoc meus dogma hoc mea sua ē. hoc ē i qd philo in
tota vita sua ex q̄sierunt nec tamen ps inuenire z inuestigare
potuerunt q̄ falsa religionem adimerent Veram
penitus deprehenderunt. Fides igr x ē sic lux solis
q̄ mundū illuminat effugādo tenebras. Io. p.ª erat
lux vera. vñ aug⁹. dicē fides ē illuminatio

De fide. 3ª. { Necessitas. ē. / Nobilitas / Proprietas ē. 5º.

Fides ē origo oīm virtutū sicut radix
ē lux animarū ad deum tendē.
ē Sigm filiorū dei
ē Sanctū ⟨illegible⟩ xpi
ē Scutū inexpugnabile q̄ōs suos
Est sola q̄ ⟨illegible⟩ ꝑpetuā gratiā
Est Manus ꝓtegens ad portū vite eternē

Est vita mea q̄ iustus ex fide
vivit

Aug. fides est nox audax in proelia properans quo nos fides introducit
ipse asserit sup. cherubin et volat sup. seraphin stetit alas suas

fz

metis ad sitienda veritatis. Et cresso. sup. Mt. fides
est lampas. que sicut lampas illuminat domum ita fi
des animam. vel ipsa est medianas sanctas transeat
quo est de deo zelatissimus reby voluit considerare statu
deficiunt ff fides ostia ostendit. Ber. sup. cant. qd
non invenit fides attingit transcessa. Despondet
gressa ostendit in ecclesia ipsa denique eternitatem
sue amplissimo sinu concludit: Ipsa enim est stella
matutina que nos solet instruere. sic xpi. quo videns
velle trahi in nocte nostra nisi precedat fides. prius in de
Aug. xps trahatur in nocte dignus ff in nocte 2nd verbo
credidisset nunquam illa in nocte dignatus esset. vel apo. Dic.
tamen, habitat in verbo vite et fide. Ipsa est
sic stella regia magnorum q ostendit illis via ipse
dicit ad ps. fides est lucerna et qua in nostre vite
presentis ambulat. vel dic xps q seipm nos non ambulat
in tenebris. Ipsa est columna ignis q precedit filios israel
et deserta in nocte ad terra promissionis. nos q. dicit
historia q columna illa ex parte filios israel erat lu
cida ex parte egyptios tenebrosa sic est fides fidelibus
lux est qua et infidelis tenebras reputat magis qua
tum ad ea q pertinet ad incarnatum filium dei et labo
rem quem humana ipse in. sit qui nocte lucet et
mentes tenebras. esa. vos vobis q dicitis bonum ma
lum et malum bonum ponentes tenebras lucem et lucem te
bras. Est et ista sancta fides nobilis alia scientia
est naturalis veritatis. nam sm theologos dicit. Illud
quod cognoscat lumen proprie veritatis in rate cer
tus cognoscat ff illud quod cognoscat lumen naturale
ter recte: ff cui sancta fides causata est a deo qui
ut dicit. petr. Spu sco illuminati loquuti sunt sc
dei homines q est propria veritatis revelat nisi quod
aut aliquis sancte sit causate a lumine revelationis nam
quod videt a magistro notis ad unum notum ipsum quem
et minus errare potest. Ideo sancta fides est nobilior qs
in. dubitatur potest et scripta testi veteris q revela
ta est a deo suis sanctis ysaiam dei filius nobis revelavit qui ps scripsit sicut ipse
Dicit ego sum via veritas et vita. vel jam. ad hebr
dicit. Cum accepisset a nobis verbum accepisset id nos
ut verbum hominis. ff sicut verbum dei: ps. ca. q huiusmodi
nam fidei et q sit videtur reputandum est dominus et
sapientes alii astrologi et philosophi mundi q
verum deum nec cognoscant exo. dei filium. vel potest dici
3a. et sapt. 8. optavi et datus est mihi sensus bonus
et venit in me spus sapie et disposui illam regnis et
sedibus etc. et ly ff et 3m quam sola est
lumen ad nos ad viam salutis. et idco diabo
lus sue astutie ora ex ore fidei et donum et quot illas
et verbo suo evellet. qui sicut genuit alium oculos

tollat ei modum ambulandi et via aliqua qua caret
lumen ita diabolus querit sup. ora eruere fidem
et donum et lumen ade. et fratres sicut cernitis q sta
te d. endavenit querit oculos domini: Ipse dic
Cresso. sup. Mt. fides religiosi catholice lumen
est ade. o stude vite et ne et totius veritatis stabile
fundamentum: // Quarto. fides est remissio
omnium peccatorum. qm sm doctrinam apli et dominum
xpi remissa sit ora peccata multa. et sui theologos
xps sanasset in cruce et peccatrix totius humani generis
un petr. et apta dic. Ipse peccata nra. i. penas omnes
peccatorum nostrorum et corpori suo tulit. et Iacob. apo.
dic ide. huic dei yphete testimonium perhibet
remissionem peccatorum atque et nri eius et Io. Ipse nos
po. q dilexit nos et lavit nos a peccatis nris
sanguine suo: vel in ona dispositione apostolus hor
te sanguis nri nostri ihesu q pro vobis et multis effu
detur in remissionem peccatorum. non dicit pro omnibus.
quod prudebat q erat ordinatus in eum. aq non
go. dei infidelis damnat q non habet parte in dominum
xpi et pro quibus ni remissionem peccatorum. non non
dicit pro omnibus. ideo mat vlte. dic q cr. et bap
tisat Sal. erit q aut non credidit quod damnabitur.
vel et fide ora sacra nre fidei opponit remissio
nem peccatorum digne sumentibus in qb et preparatis meri
tum passionis xpi. et restituit nobis gram dei q
de vita nra animam qua et pro ipsa expellitur
peccatum et ama q de mors ade. pp ca. dic. Abacuc.
Justus meus ex fide vivit. et ad hebr po. q
autem non possit sine gra Dei q de una ade et
Remissio peccatorum sua fide placet sic. Gia de quia
forma spualis q non infunditur a deo in alias nisi bene
nisi sit quemadmodum spiritus et quemadmodum aliis actuosus fuit
et patiens. et deposito Disponit autem ad gratiam
dei recipienda et voluntate ad bonum. voluntas
autem presupponit cognitionem intellectus qui nihil de
voluntate ni prius sit cognitum intellectus autem nisi
fuerit sine cognitione divinorum et fide ut dictum est.
ergo fides est dispositio ad gratiam suscipiendam et
sic est ca gratie dei sine qua et quibus remissio peccatorum
ro dic apo. ad hebr oportet credere accedentem
ad deum. et hoc est verum in adultis qui in puerulis sine
suffert fides parentum et gra dei acquirenda et pe
nitentia peccatorum originali.
Quinto fides est vera nobilitas animarum

est vita nre et

vñ ghoc T per Iommia

Vera .n. nobilitas nō gsistit i sanguīe vl diuitijs
sz i vītute Iuuēl. Sīmata qđ facīat eq. Tota
luet uitutis exercēt undiqs am Stoa: Nobilitas
sola ē atqs vnica vtus. o m. lī ⁊ uetus. Nobilitas
bonis mīs et deitatis Imago. Nobilitas bonis vi
rtutū clara ⁊ pago. vñ sīē p vtutē assimilamur
bestijs Ita p vtutes assimilam dō. vñ 7ethi
dīē Xpisto. q homies ⁊ vtutes heroicas appellā
ti sūt dij Laudas bestoz ē troianū. sz ista nobilitas
ē nullā alīā vtutē acquīē nisi p fidē xanā
sīm q̄ alie vtutes sūt vtus mag vt dōm ē sīgo
Ipō. n. uta xana ē virtuosissima ⁊ p fectissima
sīge oēs alias ⁊ p xpm hoīes q prius erāt filij
Diaboli fīūt filij dī. Io. pō. Dedit eis po
tstatē filios dei fieri ⁊ credut i nōīe eius
Iuxta. vnitus filius dei multos facit filios dei
vñ ⁊ ipse filius dei vt dīē apō. nō uerē ois
xanus frīs appellat dī. q̄ sūt frēs mei ⁊
Mater. q̄ cūqs fecerit ei ille meus frē ⁊
mea soror ē. Cere q̄ quāta nobilitas xā
ni certe maior ē dignitas spūalis xani. q̄ uere
fidē xpī i vita et moribs q̄ sūt cū filiis regis
p i patrem cū dei filius et frē xpūs sit adopti
uus. vñ apō. dīē nō accepistis spīm seruitutis
iterū in timore sz accepistis spīm adoptois filioz dī in q̄ clamamus
Abba pater. vñ Iudei dicebāt Sui dei i Toīa
Pubat Dominū Deus Noster vō filij Dei Di
cimus pr̄ nr̄ q̄ es i celis: certe nobilitas xā
ni ē tāta q̄ excedit nobilitatē angelor q̄ ⁊
unionē diuine psone cū nra humanitate cau
nra ē declarata et gl̄ificata sup oēs angelos.
vñ dīē apō. Cui n. angelor dix aliq̄n. Sede
ad dexteras meas donec ponā et q̄. ideo et hec
gl̄ificatio xpī dicit. Semē abrae apprehendit nus
q̄ angelos apprehendit.

Octo fides ē Signū Destructiuū filioz dei
a filijs diaboli seu Maloz ⁊ a malitijs diaboli
vñ dic. dicūt q̄ i bapt^mo q̄s homo i anima re
cipit corrumpit. i. quoda signū xpī ⁊ quod reco
gnoscat ab illis q̄ sūt i fidelis ⁊ sunt diabolo.

sūt i bello Militer vnū regis magni erāt ab
alis ⁊ aliqđ signū distinctiuū. pr̄a. xps dī
cit. xi. q̄ nō ē mortū q̄ nr̄ est. ⁊ ideo i
.l. Celestinus C. de Iudeis. vñ apō. ad Ro. q
dīē. Signū accepit circūcisionis. signum iustitie
fidei. Nā ⁊ sīg^m circūcisionis Iudei q erāt
et popl dei distinguebāt ab infidelibs reg
nibs q̄ diabolo seruiebāt i cultura idoloz
fidelis regē xanus semp i aīa sua portat i sīgo
Dei ⁊ spūalē nōīe i scām a vitijs i sīg^m q̄ sit op
ter eius: Infideles aūt ⁊ premii xani q̄ fidē
amiserūt portant i signis diaboli semp i vijs
ambulātes cū sīē et pacē eius: vñ Sap. 2.
Dē. Imitantur aūt illū q sūt et parte diaboli
gē vis cognoscē q̄ sūt ex parte diaboli ⁊ q ex
parte dei i tutto potest cognoscī ni ⁊ vitā quā
ducit: Si. n. videt aliquē nūq̄ fr̄ ad nuptias
nūq̄ gestari nūq̄ corp^r p̄ciosis nūq̄ demo
nias fieri nūq̄ i alq̄ virtute se exercere q̄
i octo vitijs ⁊ sceleribs publicis. potest dici q̄ iste
ex parte diaboli q̄ talē vitā ducit ac si nō xpi
cet alia vita q̄ ista: ⁊ isto modo deus ine
nicet. Ideo miles est q̄ habet baptismū tri sit
ex parte diaboli q̄ docet vitā peiorē infidelium
⁊ demōstrat ⁊ mala opa sūt nō credēt ⁊ xpō.
nrāq̄ cē xanum. nūq̄ n. talē pestē elegit pō
i hūi genē vt tales fidē habet mortuā di. Ja.
fides sīne opibs mortua ē. ⁊ sūt similes demo
nes q̄ habet fidē ti nūq̄ aliqđ bonū faciunt.
Imo sūt peiores demonibs q̄ ut dīē. Ja. Vi
nonne credut ⁊ contremiscūt ⁊ tales nūq̄ cre
dūt nūq̄ gemiscūt ⁊ liberē oēm malā faciūt

Octimo fides ē Anulus q̄ nā desponsatur
xpō filio Dei. Ipē. n. i euāgelio sī dicat sps
sī anāt i illa ꝑabola x. regnum dī dē cuiē
decē virgīes ⁊ sūt. Iste. n. ē q̄ formam ma
trimonii Inter anāz et Deū. ose. 2°. Despōsā
bo te mihi In fide. vbi glo. dicit. Sola fides est
q̄ i spirituali matrimonio aīaz deo copulat ⁊
sibi sponsā facit. Prima. n. aīa erat sponsa
Diaboli q̄ aīa adulterā ⁊ oēs fere i ydolis
erebāt Diabolo. Anulus. n. ē vinculum sīg^m

nūd ē mirū si vir
ho nō credat
⁊ 133.

A trouuer
voy vng
tel vo.

apo. cōfirmat
si. nostr deū fides
aūt negat.

Desponsatus. c. nostrates 30. q. 5. Et ideo sic
sponsus diligit fidelē ~~animā~~ sponsā sic deus
fidelē animā vñ apo. ephesios. 3. cap. Chris
mo xp̄o habitare p fidē i cordib⁹ vestris. 2
ad cor. Vos estis templū dei 2 spūs dei ha
bitat i vob⁹: p quē ifidelis aīa ē sponsa
2 templū diaboli: fides igit̄ ē uelut anulus
aureus positus i digito sponse. ornamētū. n.
a pōne datū rōi q̄ p digitū intelligi pōt q2 dē
rectum est Anulus aut nec ex eodē dē nec
ex eo. dē Ita et fides nō n. dē attribuēd pōne
alq̄d q̄ est ei⁹ nō sit nec et eo negare q̄t apus
stet sic sacrum hōiem. In aliq̄ nō intelligē
q̄ fidelis aīa velut eundē puritatis et hui⁹
lucidus veritatis dē resplendē et resonare debet
bonis operib⁹ p pōne. Augustin⁹. n. cōdidit ē et re
sonat. Cū igit̄ aīa p fidē sēs sponsa xp̄i
i baptis^mo q̄n diabolo renūciasti velut sic adul
tera reliquit spōsum tuū et i terrā adhesit
diabolo:

Octauo fides ē dē primi victoria.
et magō triumphus. Vincit n. fides x. regnū i ter
ni: Regnū mūdi. et regnū celi. p̄ vincit reg^m
i hermi. q. n. xp̄s victutes passus assue. q̄ hie
git portas i eterni et abstulit diabolo regnū
sui. q. dñabat i eterno 2 mūdo. q. auss. et i eter
no habuit 2 ipm et mūdo vicit post. n. spūs
cationem apostolor. ejectus ē et mūdo ad ei
declarem p quē diabolus dñabat mūdo: un
et nunc q̄s hom⁹ bonus p fidē xp̄i vincit re
gnū i eterni et supat ptatem diaboli nā bo
ni sanct ad i eternū nō descendūt si aut i pur
gatoriū vadūt mittē habent aut oratoēs fi
delium hominū sē tenet S nīr eccle chor non
nisi p fidē trino et oratoēs scōr aliquas alias
d i eterno legim⁹ habitasse nāz trium puer
S. dāl: in q̄ diabolus tentatos sortē fidei
nec ē tēptibile sic dē apo. Inolibus su
mūtis scutū fidei ut possitis oia ignea tela ne
mici extinguere. ecc. n. boni sancti diabolū
vincit i fide xp̄i vñ xp̄s dē Signa aut
ad eos q̄ i me credut hec sequēt. In nomine
meo demonia ejicet 2 hoc fecerūt oes sancti
2 sāc dei. virtute crucis xp̄i. 2 oes sē i
hermo q̄ visibile nō diabolo pugnabāt nec
nisi p fidē xp̄i illū superarūt vñ. 5. Arcuit
q̄ scūd⁹ nō illos habet Debent q̄ ad vincendū
diabolū tentatos signū crucis cū tota fide
et sancto sufficere. sig⁹ hui⁹. d Dauid vincēte
goliath. cū q̄ lapidib⁹ et veniēte cū fuda 2
baculo. p baculū sig̃t cruc xp̄i. p q̄ lapi
des et veniēte q̄ vulnera recepit. p trib⁹ sanct
Memo sig⁹ trinitatis p pena fides xp̄i
crucis. ubicūq⁹ demones q̄ crucis viderūt
territi fugiūt timētes plagā qua semel acceptā
xp̄s et s. Iustina xp̄iane q̄ vocat sig⁹ crucis oēs
demones fugatos a cypriano. / 2° duo p fides
vincit Regnū mūdi. / o. i Epi. di. hec est
victoria q̄ vincit mūdū fides nra Qui ē aut
q̄ vincit mūdū nisi q̄ credit q̄ ds ē filius dei
Certe fides p̄ vincit mūdū 2 ea q̄ sūt i mūdo. s.
delitias diuitias et honores hec. n. oia despexit
p pp p fidē reliquit 2 q̄ tempserūt q̄ dñi ves
tur iq̄ oēs et vobis q̄ nō renūtiauēt ois q̄ pos
sidet nō pot me ee discipul⁹. Quidē vincit
bonis bonis q̄ q̄cūq⁹ ista possidēt tm nō ad
strictā necessitatē magis celestia desiderātes: vñ
et ego fides p delitias cānel dñi ostendit corpi
neis latronē ee mundi damnati et q̄ ps q̄ nō
deret delitias. nō dic. Sed de capitalib⁹ desperā
tis damnati sunt. nō ago. dic Si ipm cānē vi
tijs nostris vñ i mundicijs p̄mi sic angeli
i castitate vxorū desiderijs q̄ superbijs stupē
tes. di. apto q̄ aut st epi carnē sūm crucifixe
runt et q̄ superbientes. ite vincit diuitias Dñi
et ihesus logue melores ecclesie dic. n. xp̄s
mt. 6. Nolite thesaurizare vob⁹ thesauros i terra
Cruc. videlicet mūdana dñi desiderēt Eterna
Vincit honores q̄ i nuce ignominia crucis
p boni sancti gloriat. Ber. de purpura
illusos ē. postq̄ dñs i purpura illusus est.
Ber tria Moysi fide vicit dñs ad hebreos dr
Moyses fortes gradus negauit se ee filium fa
raonis vere ystephanus honores mundi elegens affligi
cū popto dei q̄s transitus peccati hui⁹ iocunditate ecce

c̄ contempt delitias Maiores diuitias optimas thesau
ro cgripsit ī pro fuā xpi cui gtempt diuitiis: ogt
st sñ xp̄s ī celo q victoriā magnā d mūdo reportauc
rut sic sñ apli mrtres. virgines ḡfessores anachō
rete Et nos. q nudus qi duabꝫ manibꝫ nobiscū pu
gnat si. dexterā ysserratas et sinistra adūsitanas ysa
serus. s. alliciēs et adūsis verbis quē ille vicit q credit
q xp̄s ē filius dei. q. n. credit q filius dei fuit su
me bonū ꝛsūme sapiēs. cognoscit q ipso nō fuit de
fectus veri boni nec ꝑsentia veri mali nr ignorātia
boni et mali vñ rñ ī eo hīalis ḡsseritas dicit et
adūsitas fuit cognoscit p̄t q̄ corporalis ḡsseritas
nō ē verū bonū nr̄ talis adūersitas ē verū ma
lū. vñ nr̄ illa ē apprehēsa nr̄ista tmēda. Aug. cō
bona trrena gtempsit ꝑ hō ut gtem mēda nr̄a
cret. et dā mala trrena ꝑsbīmit q ꝑsbīmēda ꝓ
picbat ut nec ī illis q̄rent felicitas nec ī ysis timē
cēt ī felicitas: fides igr̄ ē scutū tegūlar quo cōtē
dat nr̄s miles dei vnus āgulus ē fides De pmissis
nr̄s: Alius et bonus eternus 3o ē predicatio cuius
xp̄s. fides. n. ostēdit hūs q ꝑt ī pugna spūali et vita
p̄. regnū eius ē patū si viriliter op̄ata ꝑ te pambu
lū ī stremale Si vicerit et sic cā ē stremū pe
gnādi et vincēdi hoc. Qd ē q̄d nō optimū et p
medios ensis. si oportuat declinare tātū miseriā
ꝛ ad tātā accelerare gloriā q̄ mortem ē fides nr̄a: ꝑ
fides vīta celeste regnū. qa p̄ vñ illud acquirit sūt
Dic xp̄s. ī cuius gō Regnū celoꝝ vē patet et violēti
rapiūt illud. Pignus. n. ē ut regnet ī celo q regna
mit stephā vīcēdo ꝛ mūdū ꝛ diabolū p fidē. vñ
ī apoc. Q vicerit dabo ei edere de ligno vite qd ē
ī paradiso dei mei. ad hebr ꝛ. Sūt p fidē adepti
st regnū ssecl.

Ono fides sola ē q facit Miracula Mar
tiū Sīgnū aut cos q ī me credūt hec sequēt et mi
ci. et. Q ī credit ī me opa q ego facio ipe fa. ꝛ
maiora horū faciet Mt 9. dño xp̄o crēdo. Si po
tes credere oīa possibilia st credēti. vñ apli rogātes
dñm augeret eis fidē. Et augebat fidē ꝛ
xp̄s faciebat miracla nō ꝓp̄ meas fidē q̄ ī eo nō
crederēt cū essēt beati. Et ꝓp̄ bonitatē suā ꝛ fidē ora
bāt rogabat vñ Centurio dño. et ēt Cana
nee vade ꝛ fiat t̄ sic credidisti et Mt 8. dñs q
nō poterat ī patria sua facere multa miracla ꝓp̄ in
credulitatē illoꝝ ne. nō potest exponi nō egre
bat vñ nō referēs ad potētiā absolutā Et ad id q̄t

fieri nō ē quemūs Nō n. erat egrūm ut ꝑter pre
credulos miracula op̄aret. Fides igr̄ ē Mr omn
Miraculoꝝ ꝛ tēte potētie q vīcā fugat ꝛ oīa sibi
obedīt ad nutū. ꝛ fac ēt q nulla potētia posset
fieri. p̄o. fidei obedētia p̄stat Terra. dūt q ꝑtes
2os ꝛ apl̄os ꝛ alios mortui resuscitat. ꝛte
ī sermone p purgatoriū q aīas resūtuit resuscitatas
mte dīt xp̄s Mt 7. Si habueritis fidē quātū ē grāmen
sinapis vt d. 2o aqua fidei obedīt sic ꝑ Mare
ru rubrū ad tactū virgē Moysi. exo. 14. et ī Iordānem fo
dans Iosue. 3o ābulāti sup Mare. ꝛ petro. qn
dīt Si tu es iubē me venī ad te. ꝛ cū desīret vgere
fides erupit ꝛ mergi et posset dīc modice fidei ꝛ
ste mauro q̄ monachū ī flumine cū pauit. ī 3o
Aer et vēt. qui 2o ꝓphete vēto mari fra est
trāquillitas ste Theodosio īperatori ad cui fidē et
oratiōm motus ē vētus nimis fo hostes acerrimos
adeo ut oēs debellati fuerit vt refert glo. ma
o. an. ī cle. si dūs et relig. et vene. sancti vñ
poeta dīc ī eoꝝ laudē. O fortunate nr̄i Multi
tat eter. et Comitatus venit ad classica vēhi
to Ignes sic tres pueri ꝑsecti ī mutuo gau
dēte ꝛ Dan. 3. ī mīlus sñs Mauri nīl mirū
vñ S. Hubertū sup carbones q̄ sup roseas nubes
pedibꝫ ābulabat. ste S. Thomas apo. ī formā
ignis missū ꝛ locū ī dolū olei bullientis ssleti
equerit. o fides ꝙ magna ē tua potentia
ste obedīt ei corpora celestia ꝓp dī Solē q̄ stetit
Iosue sicut ī mobilis Iosue. 10o. ꝛ silē accedē
tibꝫ ꝑ 30 monachos ut hostiū ī vicis pruis q̄ ista
mū portabat admonastb. ste Demones. nā
ad ipius apli ꝛ sancti opibat statī dēmonia
vī dixerūt xp̄e Iesu noui tue cōpi et demonia
subiciūt nobis. ste oēs orantē obediebat apli
q̄ oēs ḡgones sanabāt ī fide ꝓpe xp̄i. S.
dūs q̄ umbra petri sanabat ī thymos ꝛ mor
bos ꝓscribebat. silē ꝑte Arsenij ꝛ Hilarionis
ꝛ Macharij ꝛ aliorū sanctoꝝ Mtr mortui sūt
suscitati vñ. Hinc Inno. Io. cassianus vir
Doctissimus q̄ cū q̄dā philosophi dicerēt fidē
sua cū ratione. q̄ si dē Iaīn. Abbas Mac
darius dīc ēt philosophi q̄dam q̄t dicit
ꝑ resuscitatorē alicuius mortui: et regu
simul. q̄dabo fidē mea ste philosophi hoc
nos facere nō possumus q̄ aruspex. prohibuit
q̄. Mctr dē hoc cū ī possit ꝑ naturā.

ste fides
tua fecit
filia dei ī ut
virgines
ꝓpter
fidē ut

Abbas ergō congregato popto fuit ad Cimiterium
vbi sepelibat corpora mortuorū et psentabā
Totus popls. faciēs ēpūs orp vnū mortuū
clamauit dicēs. O cūctā hui⁹ mortui prepot i
virtute fidei dñe ut veniat ad tuū orp⁹. Mi
rabile dictū statim ille surrexit q dui fuerat
Mortuus. q⁹ miracto ſtō philosophi ad fidē
cūcti sūt. et similiter nūta vbiq; fuerūt. Ite legi
a⁹ ego mirabile fidei nr̄ cā nō minus ḡnā ac
cepisse. nā dū ifideles quasdā vrbes xpianoꝝ
sibi sbrecassēt ity armenie et yside sitas q⁹
vna dr̄ baldac zaka Tarsim ityb fuit
tebat xpianos omes dñm⁹ soluerēt Tributū
quadā die rector illi⁹ regnī scolis sp tegnen
dominos vocauit epos xpianoꝝ di. xp⁹ vñ dr̄ In
euāgelio q sibi fides fidē habeas mōti q ſpi
poterit se ī mare obediet vob. Nūc ut dict illū
mōtē statim q̄rit ī mare aut ocs nos ihſi
cā Qb audito ep̄o et omi trista esse offen
sā dñi nr̄i suppt et ydola vera hui⁹ fidē iterro
gauit epos mox hoc dep̄it ī euāg⁹. qbs ihc hb
ḡsit. Carissi et p̄grama mōti q̄rat
se ī mare q sm̄ dubio obediet vobis. Cūctis
igr̄ die statuto ocs omi ad ep̄m illū bon⁹ et
simplex dominus plena fide cū marcello p̄cessit
mōtē dicēs. O Mons surge et ī nomē Jesu
et ī virtute fidei dñi nr̄i ut q̄ras te ī mare
qbs dr̄ statim mons ille cūctis assistēbus fide
libus et infidelibus rupit se et cessit
et ecclesie nichil infidelibus q ibidē stabāt: quo
miraculo visō statim ille Caliphus et omes p
tes ejus illius gētis ad fidē dñi gaudenter cōcurr
rentiū petulit Manus Nicolay solo verbi
dei. O potentia magna fidei. nr̄ Miracula
Miracula fiūt virtute fidei apo. n. ad he
breos scribit cūctā miracula fiūt i xp⁹ veteris
di. fide abel offerebat plurima deo et per
illā placuit fide. Noe fabricā salutis etc.
Ultimo fides sola ihc dat nob vitā eter
nā. Quare hoc bene audite et p⁹ roē q sm̄
principio nō pot ee medium neq finis. sq principiū
salutis nr̄e et fides ut d⁹ dicit et vñ apls. dicit q
et ihs nr̄q sperandus et fundamētū virtutū: Medius
et ventosa operatio q̄t habet fides. finis est
ihs q et retributio fidei nr̄e. fides q⁹ et principium
et causa ad illā. audite pz. Io. 3. sic deus dilexit
mundū et ofa nr̄a ofa q credit ī eū nō pereat sq habeat vi
tā eternā. Io. 6. q credit ī me habet vitā eternā.
nr̄ Marcū qui habet fidē dei filium ī pectore q et vitā eternā
habet vltra q credidit et baptizatus fuit salvus erit. apoc
3°. Esto fidelis usq ad mortē et dabo tibi coronā vite
Io. 20. Thomas q nō viderat et credidit Jesū ēffusa pro
fūdit sui costas. hec nūta sūpta sūt ut credatis q
Jesus ē filius dei. et ut credētes vitā habeatis ī nomē ejus.
Explicit Sermo primi Sancti thome apostoli quem predicauit
hodie mense erat ī ecclesia et hoc ad fidē dei. n. Amen
Tuū latus reddidit ī cruce qñ percussus longinus
.8. stephani q lapidatus vidit celos apertos. et filium hominis
Deo Laus amen.

Sacra Deorū pagānorū ſm ordinē xij. de eis

Sacra deorū paganorū q̄rum ſcriptores meminerūt q̄s potē ibi fabulē velabāt sc̄a
Sacra Iunonis i Samo ītula potiſſimū celebrabāt vbi fuit despōſata Ioui frī ſuo: Sacra Cereris
potiſſimū celebrabāt vbi filia ei⁹ Proſerpina q̄ dū dea īferni rapta fuit a plutōne deo īferno
quā cum ibi rapta q̄ſiuit z cultores eius īuenio tū illi frī ibi q̄ruit eā vbi fuit longe
oſte i Sicilia ſm ouid i 4. & faſtis. Sacra mouere ſolebāt a ſacerdotib⁹ vbi adonis
cum amaſius frīgit ſuper ītū ſcilicet ab ap⁹ z ſingulis āuis plāgēs a ſacerdotib⁹ z cultoribus
veneris d' q⁹ die ouid. x. metaph⁹. q̄ venus īſtituit cum ānuſarū celebrāt cū luctu de q⁹
die ouid 8. eod. ibi Mulieres plāgebāt adonidē Die hyero. q̄ ſm fabulas adonis fuit
ſcīus pulcherrimus Iunonis amaſius ueneris & fuit occiſus in nemoroſo ſulco i q⁹ plāgēt a mulieribus
q̄ mortuus z q⁹ poſte fingit illū mui voluiſſe poſtea dei nr̄as ſuo mitt⁹ atq; laudat eum q̄ fing⁹
& ſtricta mortis neceſſitas ēpt. Ita ſacra matris deoꝝ q̄ die beatum p obeles celebrāt a ſacerdotib⁹
gallis conſtrat q̄ Atys cum eis pulcherimus fingit ab ea caſtratus. cum' mouendū ſacerdotes
galli veſtiunt ſe caſtrāt i templo obeles ſumētes. Sacerdotes illi galli vocabāt a q⁹da flumine
i phrygia q̄ gallus appellabat⁹ vbi bibentib⁹ celebat⁹ furiosi⁹ eos ille poculū inebriat z ſi ſana
mēte fuerāt furiosos d' q⁹ i ſacriſtijs bibebāt eq; obuij et furioſi z arreptitij reddebāt⁹. et
deos et vota z alibi q̄ cū illi feſtū celebrabāt ſacerdotes quādā i ſaniā ptendebāt. cum' aut q
di faſtis reddit cum q̄ i mutā ſcelerē poſſent. fingit. n' poſſe q̄ erat puer q̄da deorum mouē
atis obſtans beneficijs. q̄ nouerat aſtitaſſe et ſuiſſe i templo ſuo i ſomnis ē ſacerdos ſ⁹ poſtulo
tū fingit ſ⁹ q̄ dea ſuam voluiſſe ſe ulcīſci i miſit ſibi furorē z ſdemā q̄ i tātū furebat
q̄ nō poterat ferre. dolores eō petra abſcīſit & vitulā di. ba ſ⁹ cōſt ſ⁹ q̄ nouerē dei
nō ad uſtentū dā ulcīſci illā ſacerdotes cum ſuerūt aſtreati z i feſto ei⁹ i ſaniā ſ⁹ arreptitij
ſtendebāt.

De ludis romanis

Narrat Liuius roboſiū li. 3. q̄ luctu grauitio et gruo ſeruitio gſulib⁹ preſtichā rep̄ſorta ē q̄s multa romāe
q̄ſupſtit z ciuitāe ſignib⁹ durauit peſtis illa ita ut neq; morbi nec humanis auxiliis nr̄ope diuina leuarēt
Ludi ſcenici ītt alia celeſtib⁹ placamina inſtituti dic. q̄ fuit nr̄ ſatis nouū populo romano q̄ ſemp fuit bellicoſo
et dic Liuius q̄ inſtituto ſpectaculo ludorū parū pfuit et multū obfuit romanis q̄ poſt ludos paſſi ē ciuitates
mala grauiora. ſ. i mōbi Die et q̄ iſti ludi ſcenici primū a priapo pſus moderati ſ⁹ poſt modū ad tantum
creuerūt inſaniā q̄ ſ⁹ multū luxuū et apparatū vix fuiſſet tolerabile magnis regib⁹ Die et Liuius et valerius
li. 2. cp⁹. q̄ poſt modū theatra i ſcenā ſt a meſſala. ſ. ſilla ēſoli
ad ludos tales ſpectandos q̄ oēs ſedere poſſēt et ludos ipſos clare et diſtincte videre ita q̄ nullus alterius aſpectū
impediret et q̄ primi p⁹ ludos ſpectarūt et ſedendo i theatris nos p⁹ ſpectarūt ipſi fuerūt
de li. p⁹ q̄ ſimo naſum ſponſer pſcaſit orde grauiſſima ne greca luxuria vitijs prīe moribus pue
rēt obrepe. Ludi aut theatrales et ludi ſcenici idē ſt rōne theatrales athletas i quo ſim geſtuerūt
et aſi romani ſ⁹ et alq⁹ rep⁹ et naſtēs ſpectū fuerūt et ſm ipſi ſedo. ludi ſcenici dicebāt⁹ a ſcena q̄ erat
Domūcula q̄da i medio theatri i qua cātabāt et recitabāt carmina poetae vel i ludis ſcenicis ſpectā
bāt i q̄b ludi mīa recitabāt turpia et inhoneſta repreſentātes. obſcena motus corporis et q̄ pocula rapi
fuerūt et alij ludi appellati Circenſes de q̄b dic ipſo. q̄ dicebāt Circenſes q̄ circa eruſ ſe i illo
ludo ol⁹ ponebāt ſolidi quos quadrige cōtinebāt et ſm meos illius temporis erat aries equos
curſu pernix torquere et ſm valerium li. 2⁹. Iſti ludi i ſtitui fuerūt Romulo et Curatio ſt
Conſualia i q̄bus rapte ſt ſabine et ſm liuiū celebrabāt i honorē Neptuni. ſicut n. q̄ ſcribit ouid⁹ q̄ſtus
q̄ſcitū ſacerdotes i honorē dei ſm et ludos celebrabāt et determinati ludi determinatis diebus fuerūt ordi
nati z oſtenati vñ et Circi q̄da i q̄b ludi ſolebāt ſcenicis ludis ſimiles ouid⁹ q̄ i duob⁹ ſpectaculis ſolū ſcenicis ludos ce

Conſualia dicūt ſt a conſo q̄ erat deus conſilij vñ
ludi conſuales ordinati ſt a romulo ad honorē Martis
vel Neptuni. q̄ ludos celebrāt.

celebrat ꝛ hastiludia et recitationes. Et nō gen ysido. q Differēna erat inter theatrū ꝛ amphiteatrū nā i theatro fiebat Ludi cōmunes: i theatro ludi scenici: In amphiteatro nō fiebant ludi gladiatorū ꝓ ter se causa glorie l' pmij l' et quig cū bestijs pugnabat. S i amphiteatro erat inter amphiteatrū vō cyrcū amphiteatrū qđ gr̄ece arenarium vocat. Gr̄ amphiteatrū erat figura cōmunis theatrū vō figura semicircularis vbiq; tñ nunc Claudebat: In ludis scenicis turpia ꝛ inhonesta ꝓponebant. Theatrū ꝙdā q nudebat ꝛ ssenia vō dr̄ Isid. ysido. li. 8 ethimo. hoc genꝰ spectaculi primum inuentū fuisse in attica: pīde nō debet esse dubium cū cōmuni ssenia cū tragedia theatri cū amphiteatri audacitate cū atrocitate careat.

De sacris bacchi seu liberi pris

Aug. 7. de ci. dei refert q vacca nārat celebratū sacra Liberi pris. i bacchi. q nō solū dr̄ Deus vini sed dr̄ ꝓsidere seminib; actuū ꝛ vdo ꝛ honor eius membrū virile i agris. s. loc vbi multe vue gignūt ut sic loc essent p.tuliores ꝛ frugiferi p̄ ponebat ploustellus. i. vehiculus quis ꝛ de illo loco postea pas̄ deferebat i ciuitatē ꝛ cōcipis rebus flagitiosissimus videbat. vt q huic cultui libero exhibeti semina fuerunt tragi et ois ab eo fascinato tolleret eo q tūc multeres malefice solebant suis incantatis fegetes ꝛ alios fructus eoꝝ quos oderat corrupe. Et hoc festo bacchi addebāt multeres ad celebrandū bacchanalia. i. ebrietatē et ex vinū ille mulieres vsui se subtrahebāt q nō debēt ad hoc inuitare Ista bacchanalia a senatu post modū inhibita sūt. ꝯ turpitudinū furorū de quibus Dicit Iuuē? et bello mardonio q de grecia q̄dā reuertebat q dicebat se velle deo nouū ritū et hōdi bacchū: hic aut a primapio fuit bacchanalia ab honestissimis matronis De die celebrari: ꝯsule ad tempus ordinatū ē negotiū cū nocte ꝛ tēdē q nocte fiebat tota vū nec aperiebat tā viri q̄ mulieres i magno numero ꝯfluebāt adeūt ꝙrēdā deputatū: grauissq; ꝯsule ē sacra varia puerorū ac mulierū ꝛ venerē adeūt q nobat ea assentire accedebāt recusabāt tēdē ꝙ quadā hispanā ancillā cuiusdā matronē Romāe q dns sua illuc fuat secuta audiuerat ea quidem ꝙ quēdā iuuenē cui ipā ea reuelauit ꝓcurat recusare nostra ꝯsule q diligēs inquisitor ꝓtinus cū ipā ea apprehēdi poterat et assensu senatus fuit ordi q que fuerūt viros mulieres multa nu ꝛ ꝙhibita sūt deinceps bacchanalia celebrari et subtracta nocti nouū ritū abq; senatus as sensu i vrbē introduxerit ꝛ erat et ꝯsuetudo romanoꝝ q Nouo nupte Mulieres sup priapū sedere iubebāt. i. sup eius simulacrū ꝙ habebat membrū nimis magnitudi nis quod nupta sedebat vū die aug' 7. d' aug. dq Et q̄d hoc duū cōsuet ibi ꝓcurē et Ninnus masculus sup eius immanissimū ꝛ turpissimū fascinū nova nupta iubebat sedere nouo honestissimo ꝛ religiosissimo matronarū

De Dea flora ꝛ dea castitatis sacris

In sacris et Ludis Dee flore q erat Dea florū ꝛ fuit Meretrix nomine quā frugifi Ministrā venerus ꝛ hui ꝓtatem sup floribus ei' festa celebrabāt nouis. 3. die may sic dee ouid 5. de fastis verbā nostris duersoꝝ Colorē q flores habet ab ore ꝛ partubāt arbores accessos p̄ q flos sit ede sic ignis p̄ q delatus nocturna lucerna nostros volue mus et nostra vocabāt lingo cultores eius de turpitudine eoꝝ q fiebat loqr sic Iuuenal. ludo ꝛ. nā et meretrices inde ille festa celebrabāt ꝛ publice meretrimbāt ꝛ q hec dea dū ei' sacerdotes prudenter seu castitatis et turpissima reperebāt nā d ea fuerat q Mer curius ostulerit eas vrna sua i triplo stargire ꝛ deos turpissimos ꝛ ꝓte posterius cōa ea omittere vū iqt Mauro prudentia vetus ea pecuniā ꝛ Nachi hec ponūt lectisq; misturus i mingit effigiesq; de lo gr̄ sipho nis ꝓlet. i. sibilis nō ꝓb ꝛ ꝙ ꝓcedūt. ꝛ alia multa turpiora ibi fuerat nārat

De falsa mundi ꝓsperitate. 74.

SERMONES AUREI ORDINATI et Scripti a Paupculo Predicatore frē Laurentio De villamagna.

De fortune ludo

Noli emulari ĩ eo qui prosperatur ĩ via sua: et ĩ homīe faciente ĩiustitias:

Hodie ĩtendo vobis aperire vnū magnū du3 pro Consolatiōe pauperū et Tribulatorū hui9 mūdi qui solent ꝙqri de deo dicentes q qui scelerate viuūt ĩ hoc mūdo habēt ꝓsperitatē oīū bonoꝝ: et q iuste viuūt semp qī st ĩ pauptate et aduersitate: et vt melius ĩtelligatis loquar parabolice formādo disputatoem: 2 ordinate pdendo ꝓponūt tres Contemplatoes.

Contemplatio Regalis Propositōis
Contemplatio Diuerse Opinionis
Contemplatio theologicalis Determinatōis.

Aggrediendo p3 9.es Qdā Rex Coram Principib; et Sapientib; suis Proposuit Dubiū sibi Declarandū vz. Qs esset Securior et Melior Status ꝙ salute aīe acqrenda Status Prosperitatis vel aduersitatis ĩ hoc mundo: Ad quod Du3 voluit Rex ut ꝑmo respondereēt Prīcipes et Barones sui: et postea Sapientes: Surrexit ĩgē Prīcipalis Dux 2 frā debita Reuerētia dixit q ipē opīnabat Melioē ee statum prosperitatis q3 aduersitatis: Motus tali Ratiōe ĩter

ꝙs. ponat parabola d Rege q3dam habat duas filias vnā pulcrā quā ees desiderabat ꝙ vocat dlām tiam pē quā ees nō pudiabat. 2 huic turpi patri ꝓmisit regnū suū dare ꝙ dote sua illā accipe3 vocatā nōīal a pulritudie pulcra ē ꝓsperitas ꝙ dr filia dꝙ qd 2 deo st. filia dr Aduersitas latro 2 pauper dilecta filia

Cetera bona q̄ pōt Ioānus facere ꝙ sua salute nullum magis acceptum opat sacrificiū q3 facere opa mie et pietatis. Sicut xs dicit ĩ euangelio 2 p ꝓphetā. Miam volo et nō sacrificium q2 p nullā virtutem magis assimilam deo q3 p miaz et pietatem qa ipē ē clemētissimus: vñ et Mt 25. ī die iudicij regnū eternū xs donare ꝓmittit his q fecerūt opa misericordie dicens Esurienti et dedistis mi māducare et ē. et Mt. v. Beati misericordes qm ipi miaz ꝙsequēt: s3 si homo ē ī paupta te et miria nō pōt talia opa facere. s3 bn si fuit Dnes 2 ī ꝓsperitate poterit nudos vestir pupillas dotare eccas et hospitales edificare et huiusmodi: Eundus ꝑs ceps assurgens dixit ego ēt sum eiusdē opinionis et ultra p̄dcaz eam adduco aliam: Post opa mie Nihil potest Ioānes magis deo careū offerre 2 sibi maz Meritoriuz q3 ĩ diuino cultu se exercere vz ī adoratiōe latrie quaz sup oīa deus a nobis requirit. vz. Missas audire ecclesias frequetare ĩ oratiōe assiduus ee. sepius ꝙfiteri et ꝯmunicare 2 p̄dicatoes audire 2 sup oīa deū ex toto corde diligere 2 eius seruire. sic ipe p̄cepit nobis Deutro. 6. 2 Mt 22. Diliges dn3 deum tuū ex toto corde tuo 2ē. s3 si hō ē afflictus et tribulat 2 paup hoc nō pōt facere ĩmo fac totū ꝙtra Deū blasphemat eccas nō intrat s3 quotidie quat de victu 2 sepi furat. Si autem fuit ī ꝓsperitate et ꝙsolatus bn oīa ista facit: ꝙ et ē. Cetus Princeps assurgens dix se teneē eandem opinionē. q2 vltra sup dicta videmus p expiētā q hoc tempore ducūt beati illi q sunt.

Dicat q phenico quo3dam volebat Deā fortunā a q rogabat oīa sibi bona ꝓcurare. Iactus Credidit pugnus fortunā querēdo Per ees. q2 respexit vñ sibi bona p mala ꝓcurauit. 2 post ꝙs Quesiuit q ter ꝓsiuit mīas Iuncta vi adusta fortuna q3 sine 2 seruitio ꝙ salute aīe. vere ꝓcurauit ad celū.

quā fm signa tenū degustat

2 sepe desperat 2 re. a frā. luc. 8. ad l. Credit tpē aīe tri tōis recedit. q2 may tpē ꝓsequit3 meto.

G.

Jn prosperitate ꝛ miseri et infelices q sunt
pauperes · vñ ꝙ pheta ī ps̄ īqt: Promptuaria
eorum plena Exultantia ex hoc ī illud
Oues eorū fetose boues eorū crasse: ꝫ ea
tū dixerūt poptm cui hec sūt. Certe inter
oīa bona q̄ desiderāt ī mundo sūt honor ꝛ
gla. vñ ci° īqt honor alit artes plmiq3
ad studia accendūt gla: sꝫ hodie nullus
honorat magis q3 Diuites ꝛ q sūt ī psperi
tate · ꝛ cū hī multos amicos. Et amicitia
ē satis vtilis et laudabilis: ss pauper nō
extimāt cū et si sint nobiles et virtuosi
vñ Jumenta · ī satyra · īqt Nil hī infe
lix pauptas turpius ei? ī se q3 q ridiculos
hoīes facit · et salom̄ ꝓv̄. 19 ecc̄. Diuite
addūt amicos plimos A paupe autem
et hi quos habuerat separant. Fecēs homīs
pauperis oderūt eū · Jnsup ꝛ amici ei? paul
ꝛ recesserūt ab eo. Exm̄ hem? de Job. Rege
Oriētis q tpē psperitatis ab oīb3 uenerabat
t̄. sꝫ tpē tribulatois amici et ꝙsanguinei
recesserūt ab eo et vxor derid·bat eum
sꝫ postq3 reddidit ei dn̄s duplicia omnia
veniebāt ad eū et munera portabāt: Sic
Canis applaudit hoī bñ uestito ꝛ nudus
latrādo fugat. Et vnus cū hūt vnā visi
tant ꝛ multis: et galline ad acerui pa
leaꝝ currūt tpē messis: Exm̄. Quid dic q
tempor psperitatis ꝛ multos erat honora
t et visitatus amicis sꝫ tempor ptē diver
sitatis oēs recesserūt ab eo. De q° tpē q
q̄ sepe vñ li· ꝛ de tristib3 scribēs ad
Amicū sic inqt.

D ef/nsoffense vite tibi tingere metam
Q legis hoc nobis nō Jnimicus opus
A tq3 vtinā ꝓ tr possent mea vota valere
Que ꝙ nū duros nō trahgrē deos.
D onec eris felix: multos numerabis amī
cos.

Tempora si fuerūt nubila solus eris.
A spicis vt uenūt ad candida tecta Colūbe
Accipiut nullus sordida turres aues.
H orrea formice tenduṫ ad Jnania nūq3
Nullus ad amissas ibit amicus opes.
Ut q3 Comes radios ꝓ solis eūtib3 umbra ē.
Cum latet hic pressus nubib3 illa fugat
Mobile sic sequitur fortuna lumina vulg?.
Que sunt Jnducta nube tegunt̄ abeat
H ec precor ut semp possīt tibi falsa uideri
Sūt tri eventu uera fatenda meo.
D uq3 stetimus Turbe quātus satis ēet hebet
Nota q̄dem sꝫ nō ambitiosa dom?.
A t simul ī pulsa ē oēs timuēt ruinaꝫ
Cautaq3 ꝙ muri tregua dedēre fugę:
Et sic amisti3 tribꝫ prīcipib3 oēs Jmul
amor ꝛ dauerūt plima allegatis: ꝺꝫ Rex
Jussit Assurgere sapientes: q° ꝙ dea ꝛ
opinionem ī 2ª ꝓmplatōe videbim?.

ECUNDA Contemplatio dē Di
uerse seu q̄ue opinois: Surrexit q3 pmo
q̄dam phūs dicēs. S. Mtus. Nostri Doc
tores Morales phi tenēt gnāz opinionem
Dicentis Statum psperitatis ēe valde perī
losum: et ratio cui? ē q ꝛ ista bona tēpora
lia nō possūt multiplicari · misi cū tyrāni
de vt Jnuisus lucris et rapinis vñ vulga
riter dē chi nō ha roba nō have robba.
ꝛ q ꝛ appetant̄ bona fortune pp cui? ī stabi
litatē. Cuī dei Judicio ut quātocūq3 ma
gis ī psperitate sublimati fuīt tanto ī maio
ꝓpitiū cito cadat ꝛ amittat omnia corp?
ꝛ oia bona: vñ Seneca scribēs ad Lucilium
epla ·8· sic inqt · Vitate q° q vulgo placent
et ad omne fortuitum bonū pauidi suspi
tosi q3 sūt: Nam et fera et pisces alq̄
spe oblectanti decipit̄ Munera ista fortu
ne putatis Jnsidiose sūt: Q ui ergo tutum

Ora · ī cpr. et grad? ꝛ
sermō · ngma · pcau
tū dicat.

ꝓ
Oratiz
Poetn.
Astrologus.
Logicus.
Grammaticus
Historiograph.

agere vitam volet viscata ista bñfita
Deuitet: In precipitium Cursus Iste de-
ducit huius Ommẽs vite exitus cadẽ
est: Cogitate nihil ꝓter aũz eẽ Mirabile
cui magno nihil magnũ est: Non est Tuũ
quod fortuna fecit tuuz: Ille: et ꝙz us
S. Mtas. Diuites fortunati possũt facẽ mul
ta bona mꝝ opa mĩe tamen ipi potius fa
cũt multa mala qa exercent rapinas
vsuras z bella et simoniã et Tyrannides
et Auaritiã maximã et spolãt pauꝑes ec
clesias et Monasteria et nutriunt Canes
et Aues et Furres et homicidas ut possit
magis ditari: que nõ facũt pauꝑes q̃ et ẽ.
Ecundo surrexit qdam Oꝛator dicꝰ
Se tenere eandem Opinioem qz ultra ꝑdcã
videmus ꝑ experientiam q̃ homo ĩ pꝙsperita
te non recordat̃ de deo neq; de salute aũe
qz videt̃ sibi hẽe paradisum ĩ hoc mũdo z
nõ q̃ret de alio: Sz q̃n qs est tribulatus
tũc recũrit ad deuz et sanctos z q̃rit pe
nitentiam de peccatis suis: vñ Dauid ĩ ꝓs
di. Multiplicate sũt infirmitates eoꝝ: postea
accelerauerũt. sz de illo q̃ ẽ in prosperi
tate deꝰ q̃ q̃ dicꝰ. Impinguatus ẽ dilectus
dilatat̃ et incrassatus et recalcitrauit: hinc
Boe. ĩ. 2. de conso la. atlt phus ita sibi
dicentẽ: Ego plus hominꝫ reor aduersam
q̃z prosperam ꝙdesse fortunã: Illa. n. ꝓsꝑz
felicitatis blandimentis hec semp uera
ẽ. Illa fallit Ista instruit: Postremo se
lux a uero bono blandimentis deuios du
cit: Aduersa plerumq; ad uera bona re
ducꝰ vnco retrahit: Ille. De hoc hem̃ ex
ĩ sacra scriptura: pmo De Sodomitis gen̄ iz
de qbꝫ dicit ꝓpheta q; Eorum peccatũ et rui
na fuit Saturitas panis Otiuz Superbia
et Delitie corporuz: Nã uidem̃ q̃ diuites
et fortunati sũt superbi. Gulosi. Luxuriosi
Oui. 4. de põto.
Q̃ d facis ha demũ cur sic fortuna mordas ff°.
Naufrago lacrimas eripis ipe tuo.
Hoc dea nõ stabiles ꝙsse leuis orbe fateꝝ.
Quic sũmũ dubio sb pede stꝙ fidẽ.
oũa st̃ homiz ex̃.

et Otiosi: 2° de filiis et filiabꝫ Iob biben
tibꝫ vnũ et vescentibꝫ ĩ domo ꝓmogeniti
Cecidit sup eos Dom⁹ Salon cũ esset sm
dominio sb cura ꝑis erat nobilis et moruge
rat̃ adolescens. Sz postea ĩ regno ex altatus
nimiũ. sup cunctos reges terre ob amorẽ
feminaz oblit̃ dei adorauit ydola z ẽpla
eis ꝙstituit: ĩ lib. regũ. 3. Saul añq; esset
In regia dignitate Constitut̃ vir satis bon⁹
erat: sz accepto regno. Cuncta q̃ dei mãda
ta contempsit z oĩa scelera ꝓpetrat̃ ĩ. p° ꝑ.
15. Hycroboã añ regã dignitatẽ bone indo
lis puer fuit. sz accepto regno vitulos ado
rauit et adorari ꝙstituit: 3. bc. 12. Manasses
Rex pexmus fuit accepto regno. sz flagel
lat̃ ĩ Babilone pniz egit z bonus effect⁹
ẽ: 2. para. 33. Idem Th° Damet legim⁹ de
Nabuchodonosor. Dauid p° vir sanctus
erat q̃n tribulat̃ fuit a Saul z ab inimicis
suis: Sz adepta victoria cũ esset otiosꝰ
ĩ domo Adulteriũ et homicidiũ ꝑmisit
vt legim⁹. 2. Reg. vñ Oui. 2. de arte amãdi.
Luxuriat Animi rebꝫ plerũq; secundis.
Nec facile ẽ equa comoda mẽte pati. vreꝝ.
Nescia mens hominꝫ fati sortisq; future
Et seruat̃ moduz rebꝫ sublata secundis.
Nõ igit̃ pricipes tui bñ opinati sũt. dicentes
q̃ ĩ pꝙsperitate magis q̃s diligit deũ et colit
qz videm⁹ oppositũ z debent ee. q̃z uis aliqs
q̃ nõ sperat ĩ dei mãa desperet tempore
tribulationis: // Ertio Surrexit q dam
Poeta dicens se tenere eandem opinioem eo
q̃ ꝙspera fortuna ꝑ suã instabilitatẽ decꝛ
pit amatores suos. vñ Oui. ĩ li. q. de tristibꝫ.
Passibꝫ ambigua Fortuna volubilis errat:
permanet ĩ nullo certa Tenaxq; loco.
Sz modo leta manet modo vultꝰ sumit acerbos.
Et tm̃ constans ĩ leuitate sua ẽ. 2 li°. de põto.
Omnia sunt hominꝫ tenui pendentia filo
Et subito casu que uolucre Ruunt.

Boe. vbi s. An hoc ẽ sunt minima extremã dñi putas q; mouez
tibi sd dñi mẽtis hec aspera hic hõribilis deterget: hec tibi certos
sodalitiũq; vultꝰ ambiguosq; scarnit: Illa discordiis suos auferet
mos religat. Ille:

Ne. ranũ. Rel ingentẽ
tas q̃ galeos ĩ superbiã er
ꝑ lupercã dissoluit. h
tenuit elocat.

Necnon p°. Mãducaue
z saturati sũt a bũdaue
delitiis z ne ad ira ꝙuo
cat.

Secũs prosperitas Am
muciũ: adducentes q
ysa. 3. li. d scio bo. in
tate ĩ erm ẽ amicitia.
n. vtq; ꝙsperi am ꝑsũ
diligat ẽ.

exilio sifarus Regis lurnidoy.

Ludit in humanis diuina potentia rebꝫ.
Et certam presens vix habet ora fidem. vñ
Et helibertus Poeta T suo exilio gꝫrit. di.
Nup eram locuplex: mihiq; beatus amicis
Et visere dii propria fata mihi.
Sepe mihi dixi q̄d nam tam yspera rerum.
Q̄d sibi vult tantus tam citus ager opū
Heu nil nulla fides. Nulla ē substantia rebꝫ.
Res ipe quid sint me vilitate docent.
Res hominū atq; homines leuis alea ysat ihoras.
Et venit a sūmo suma ruina gradu
Cuncta iam anciptiti pendēt mortalia casu
Et spondent propria mobilitatis fugam.
Q̄ cgo habes hodie cras te fortasse relinquet.
Aut duz loquerus desinet ee tuus.
Has ludit fortuna vices: Regesq; superbos
Aut seruos humiles non sinet ee Dii.
Illa dolosa comes sola leuitate fidelis.
Nō impune fauet aut sine fine fugit.
Illa mihi gdam vultu blandita sereno
Mutauit vultus nubila facta suos. ille.
Certe yspera fortuna est similis tele Araneę.
q̄ cum difficultate gponit et facile dissoluit. vñ
Sec̄ de trāqlli. aū. ī qt. Noli huic trāqlli
tati gfidere. In momēto. n. mare euertitur
et eodem loco quo nauigia luserūt absorbē
tur. ‖ Quarto surrexit Quidā Astrolo
gus dicens. q̄ boe. ī qt. Fortuna yspera ē q̄
dā future calamitatis indicū: Rō hm astro
logos Serenitas Aeris eo tempoe et loco
qñ et vbi deberet causari ventus. Indicū
ē futuri terremot. q̄ tūc vapor intrat ī
cauernas terre et nō exprimit exō. Ex. pou
Alb. Tho. mutau. de quo et Castagna in quē
pueris. Sic peccator q̄ esset dignus venito
aduersitatis et ipe male agendo ht trāqlli
tatem yspertatis sig. ī supuenture max
Calamitatis: eo q̄ peccē ire rem obliuisat
de deo: et deus expectat illū alq; tempore
postea max. terremotū inducit sup eum
similis. n. ē prosperitas Fonti ethiopie
de q̄ potentibꝫ obliuionē inducit ppter ta
les ī maiori pculo gsistūt. q̄ et deus illoz
obliuiscit et ad maiorem iudicū resuat.
vñ iuli. Cesa. li. p. dic. Consuevit Deꝫ
ī mortalis quo grauꝫ homines excomu
nicatōe rerum doleāt: quos p scelē eorum
vlcisci voluit his secundiores ī tredū
res et diuturniorem ī punitate gerere
Fortuna plerūq; eos quos plimus bōrū
ornauit ad duriorem casuz reseruat:
Unito surrexit legista gsirmās opinēz
Astrologi dicēs. Nos hem. l. ītre. ff. de
pu. iudi. q̄ Citatus ī cā criminali si nō
Comparet bona sua debēt annotari. i.
taxari et sb sequestro poni ut sic interim
ī bonis suis puniat: post annū uero dnōi
bona sua amittē et ī corpoē si capi pōt
puniri. gcor. l. Consentaneū. c. quō rqri
Iudex. l. post tres denūtiatōes. l. post edic
tuz pemptoriū ff. de iudi. In q̄bꝫ grauius
q̄ grauius dz puniri ī bonis et in corpore
ff Contumatuz: Certe yspertas mundi re
dit hominem grauiorem q̄ obliuiscat ad
Deū reuti p pnāz z alia bona facē. vñ
et Sen. ī p̄. ī qt Prosperitas q̄nimis fa
uet stultum facit Ideo ipe ē puniendus
a deo cui. ī aīa et corpoe z bonis si fuit
grauior: vñ ipe deus talibꝫ gminat p hyer.
35. Ecce ego aducā sup iudam vniuer
sam affluctionem. eo q̄ locutus sum ad eos
et nō audierūt. vocaui eos et nō rx derūt
mihi. Exto surrexit epūs Canoni
sta dicens. hāc ee veritatem vñ. 23. q. 1.
c. paratus ī fine dic. aug. Nihil ītelicius
felicitate peccātiuz qua penalis Nutrit in
punitas. et Mala voluntas velut interiō

hostis roboratur: /dē dic̄ cxxso. ī c. quā
q3 et c. qd g° turbam de pe. di. 3. q deus
ꝑmittit Inista vita ꝓsperā malos ut ple
nius et acerbi' puniant ī futura. vñ de
talib⁹ dr̄ Job 21 Tenent Timpanū et
cytharam et gaudent ad sonitū organi
et ducūt ī bonis dies suos et ī punctō
ad Infernā descendūt: Et esa. 45. dns ōm
minat̄ eis dies: et vos q reliquistis dō et
Obliti estis nomen Sanctū meū: q ponitis
fortune mensam ut bibatis ī ea: Numera
bo vos ī gladio: et omnes ī cede cōruetis.
Ultimo et vltimo surrexit q̄dam
Magr̄ scolastic⁹ dicens se legr̄e ī multis
hystoriis Fortunatissimos viros q̄ omnes
ī mag33 calamitat̄ et crudelī morte dei
Justo iudicio cecidisse. et recitauit Instituē
Pompeij mortem et Cesaris Imperatoris. Ale
xandri magni. Hannibalis. ac trocyq; ī patrū
nostrorū q ocīs mala morte ꝓcessit ut hēs ī
Ymone de contemptu mūdi. Valeri⁹ maps
li. vi. recitat de Polycrate samioꝝ Duce
q suāt omīm felicissimus et fortunā huāt pla
cidissimā. adeo ut q̄q̄ cuperet subito habēt.
vellet posse ī eo equalis erāt. et ne omnis
nouitatis expers esset anulū suū ꝓciosissi
mū ī Mare ꝓiecit quē tū gratuito recuperauit
Capto Pisce sibi ꝓpinato q cū deglutiuerat.
Sz hūc cui⁹ felicitas ꝓsperis velis semꝑ
stre tenuit: Oronte Darij Regis ꝑsidis
In excellentissimo xtre montis. vocati Mi
calensis Iuxta Samos Insulā ceruci affixit.
Et nos temporibus nostris hoc clare ꝓspexi
mꝰ. Nōne Bracon⁹ de mōtono Magn⁹
Capitan⁹ q aglanā ciuitatē videbat velle
Deglutire ibi ī castris Mussabik obiit Nōne
Duxo Mediolani a suis tradit⁹ ī carcere Mi
labik vitā finiuit. Dns Joēs vitelleschi pa
triarcha. sāe eccē quē tantū ī altū fortuna eue
xit. vt illū Nich dñi et ēt sūm⁹ pontifice ti
midaret. Fmalē Juxta Tyberim pontē ī cast°
Sti Angeli Interclusus Multis vulneribus
oppressus miserabiliter occisꝰ ē. a Joēs de domo ei⁹
vite bellicosissimi temporibus nris gladio
occubuerūt. Comes Jacob⁹ Carmignola
venetor⁹ Capitane⁹ post nōnullos treuīos
fmalē ītra duas eminentes colūnas decapi
tat⁹ fuit. / Dns Marsili⁹ de Carraria vo
lens paduā Intrare volens paduā Intrare.
ī phas vicentinus Captus ē. a padue pdi
mētū detrusū. fuit ligat⁹ a p medium ci
uitatem ductus et fmalē Inter illas cla
ras colūnas suas felicitates treuīorto ca
pite ꝑsumauit. Padue nō et multis locis
viennis centū p sone suspense. Dominus
Jacobus Caldora Armoꝝ capitane⁹ mitrate
poꝫ felicissim⁹ trinde dū expugnaret quo
dā castꝝ dūmo Iudicio fraīs ut gutta
de capite cadens ipm̄ subito suffocauit. a
sm̄ sacris decessit ad diabolū. Joēs Galeaz⁹
Dux mediolani ī ecc̄a ītrepidus fuit Mi
labik: Cardinalis olim Sc̄i Marci
Dū vna die ī lecto ꝑstrat⁹ dormiret. vnꝰ
de familiaribꝰ suis armat⁹ ventre ei⁹ plūbeo
ictibꝰ Crebrauit. a mortuū⁹ Mussabik. a
Repm fuit plusq̄ 30 milia ducatoꝝ q̄s
huāt papa Eugenius. Alfonsus de ara
gonia olī Rex felicissim⁹ cū ōibꝰ filiis. a
domo sua ꝓpulsꝰ d. regno a gallis. equal
vitā finiuit. Joēs cuius filius et Nepotes. a
De Pomo expulsi. multi mortui fuit. a Multi
Principes excellentes Italie. a galli ī hīs poribꝰ
nris Mortui sūt. de q̄bꝰ dicer possem⁹ ī hac
Barath. ꝫ Ubi sūt principes gentiū. a q

Nā tex dic⁹ q̄ tres fuerūt Simōn ī carcere ī sola maris q̄ nupe vna cātabat cū cithara. a cū lyra. ꝫ cū voce humana q̄ ostēsa sua
lōdā reformabāt gētes trāseūtes huc ī scalā illā dormit⁹ ferebāt. a cū dormit⁹ sic eos ītrabat. a ēd debūt. a eos ītrahebat cū cū cithara. ide trās
a sanie ītimor. Pisanā ciuitas. a ppter ea fierēt obtenta cū cera. a sic euasissent. Pisanā Morabit Insula ē nūdā q̄ vndiq; cīrcūdat
mare inundans. Tres gentes sūt tria q̄ thoc mūdo delectāt. a ducūt ad mortē perpetuā. s. Caro mūdus. a diabol⁹. Tria contraria sp
ne honorat. a delectat. Cātat mundus cū cithara. s. pura dulcis. Inuenis. es debes vocāri dulcis. ogregādus vt gaudeat. a cū ad spūalia. q
Caro cātat Suauiter cū lyra. Inuenis es utrde voluptatib⁹ carnis. si nūs pugnas spūs. vigil⁹ a virtutes sanc. a. potens. facet pugn
Diabol⁹ cātat honoris. a excellētias. i dicit. Summa dei. Gloria es. a nobilis vis debes videri. fortis. es. potens. vis despicias. ab alī
quo. Iuste vl Iniuste possedes cum tua cū pertendis. ostende. a q talib⁹ attendit. a pecūa morte tradit. cū deceat. obtinēs
cū tradet illos. a vos solū hoc ꝓpter Romanū ad arbore venisse legit. s. ad ꝙ mortē. a ꝑ possing mortē tradet.

dnāt sūt sup bestias terre: et q aureū et argē tum thesaurizauerūt. Nōne ecce omnes extermiati sunt et ad Inferos descenderūt. Et alij ī locum eorū successerūt. et Dauid ps. Vidi Impiū exaltatū et Elevatum Sicut Cedros Libani: et transiui et ecce nō erat nec Inuentus ē locus ei. Vanus igr ē iste honor mūdi z falsa gsperitas q sue cito evanescit z ītam īfelicem gentē deducit. Et sic p3. 2a Contemplatio:

ERTIA Contemplatio dē theologicalis Determinatōis. videns. n. Rex sapiens a pribus discordes Iussit Consyorem Suū. q erat Doctor sacre theologie ut determinaret hāc qem. q R. & M. Precares vēi qm̄ fortuna eis fauet z nō cogitāt de vita futura ro illā magnus extollūt p̄ conūs decepti Illi? blanditus: s3 vēi Sapientes amatores veritatis multis rationib veritatē dixerūt affirmātes Statum ps peritatis ē periculosissimū: et aduersitatis seu humilis Status Securū q ventus ut magns Elucescat. g firmat. Ratione Auctoritate. ex°. et Similitudine: p° vnica roē. vz. Significatōis. Sancti. n. doctores dicūt q. Nimia psperitas Malor Sig^m est Reprobatōis. eterne: z q oppositor eadē ē disciplina: Aduersitas et tribulatio Iustor Signū ē retributōis seu p̄destinatōis eterne: Et pbāt tali fundam^to. Deus ē Iudex Iustus q reddet vnicuiq Iuxō opa sua. ita q sic dic Aug. Nullū malū relinqt ī punitū et nullus bonū ī remunerato. In hoc mūdo st boni et mali: s3 re males aliq reputāt q semp psecuerāt ī peccatis vsq ad fne z st obstinati z nūq̄ emendāt: z q3uis isti sūt mali tamē ali qua bona faciūt vt audīē missas. &as z é. q bona deus nō pōt eis ī alia vita remunerāē quos p̄scruit vsq ī fnē ī malis opib psenāre. ro illis ī hac vita retribuit dando mlta bona temporalia z oīa q̄ desiderāt: sic Medic. q desperas de salute alicui? ī fremi oīa eis p̄mittit comedē: Sic Nullus ē adeo bonus q nō faciat aliqua peccata Saltē venialia sic dic Scriptura Septies ī die cadit Iust. z q3 ī vita eterna nullus pōt Intrāē sic dic. ps nī q Ingredē sine macula. ro clemētissim? deus a mcos suos p̄mittit ut sit tribulati ī hoc mūdo ut purgēt sic aur ī fornace rab illis Crudelissimus penis alie vite crudētes celeri? z facili ī vitā eternā Ingrediarē. vñ bene Ingt Ad hoc ē tribulatio Iustor ut purgati Securi' trāseāt ad regna celor Aug. Q3 lima ferro: fornax auro. hoc fac tribulatio Iusto. hic vre. hic secā doe. ut ī eternū parcas. At & de his q semp psperāt dic. Ergo. o. Mors. Successio bonor tpalium. Signū est eterne rep batōis. hyero. ī suo testam^to. Signū est manifeste Damnatōis. qm̄ malo oīa spera accidūt. 2°. pbāt auct. x. ī Euangelio Mt. 5. Beati q lugēt qm̄ ipi gsolabūt. Beati paupes spū qm̄ ipor ē regnū celor. Bti estis cū p̄secuti vos fuēt hoīes ec. Gaudete et exultate qm̄ merces vra copiosa ē ī celo. At o. Duplex gminat eternā dānatōnē di. Vch vobis diuitib q habetis hic gsolatōis vras. vch vobis q ridetis qm̄ flebitis. 3a ipe Elegit vitā afflictōis z optime

ō mūt doc q x nō elegit vitā ppter inopiā adū sumat ut sua ep̄ do.uet vā paupe nō ē tale vā ep. co y a ppositi tra mitta pau Videtur q nō peccauit d pena

Crucis 2 sequēbr se dix̄ Q vult venīr
post me tollat crucē suā et sequat me. 2
trū Q nō tollit crucē suā et seqt̄ me
nō est me dignus: et apō Dic. nisi opa
tam nō corregnabim⁹. et Ista. 03 per
Multas tribulatōes Intrare In regnum
celoz: Audi pulcre aug^m scribentē Ad
Aluppiū Judeū nouitr Confusz. Venerā
do meritoqz Colendo Aluppio Aug⁹ Eps
hipponēsis. sat ix̄o et ī charitate non
ficta. Holi admirari fē mi si postraqz
Janus ffectus es. mille tr vndiqz tribula
tionis vexāt. qm̄ x̄s Capt ē nrē Reli
gionis Nos autē cuius membra sumus
Debemus g⁹ non solum cum sz cuius vi
tam cumulatissime Imitari: vita. n x̄
referta ē Amaritudine et sūma paup
tate circūdata a scribis et phariseis de
visus extitit tandē p nobis morti turpis
sime condemnat ē. vñ cum tr deus Im
mensis tribulationibz corripit suos tr ī
suoz electorū nūo p destinasse. Nam
sine huiusmodi p̄secutionibz nequaqz ad
celū sre possum⁹: Omnis. n q ad paradi
sū sre desiderāt. 03 p ignem et aquā trā
sire sine sit petrus cui dat. st claues
regni celorū: Sine paulo vas electōis
sine Joānes cui Revelata st secreta
Celestia: 03 ut omnis dicāt p multas
tribulatōes. Nāe ē Intrare In regnum
Dei. vale ix̄o et ora p me: h⁹ debent t
satis ee ad consolatōem O Tribulate. Au
di Tu q es ī magna p̄speritate. Aug^m
Scribentem Ad Valentīā viduā: Du
bito fortiter filia ne de bonis omnib.
remuneratoem recipias In pnti vita
nā ut tua charitas destinauit abundas opti
me ī seculo obtinendo Diuitias filios et fi
lias possidendo seruas 2 ancillas ī seruīt
do et q̄ omnia q̄ placent obtinēt p̄sperās
Q d autē de te dicam Ignoro. Scio tm̄ q nō
dē filiꝰ nisi p respectus ad patrē. neqz Jan⁹
nisi p respectus ad x̄m. nec aliqs fuit vmqz
q vitā Eternā Intrasset. seu obtinēt posset
nisi In Tribulatoē. Q sine ea ē longe a deo
ē. q sine ea ē In piculo posit ē. Neqz Jan⁹
qs Dei pōt nisi q cum x̄o patit. Ama Tri
bulatoem et vitā nō Amabis. Ama Tri
bulatoem et ē piculū semp manebis.
Audi Crisō. d. c. qd g⁹ Turbāri. Dic Q nō
utiqz videmus malignū dulcē nō sb'uer
mur. nō est hic retributio malignitatis
neqz virtutis. Illic corona: Illic Supplicia
est 2 alia rō q nō pt Malus ī omnib⁹ ma
lus ee sz h̄t aliqua bona. nec bonus ī oib⁹
bonus ee sz h̄t aliqua pecca. qm̄ g⁹ p̄speri
tatē h̄t malus Malo capitis sui ē. Cum
. n. p illos paucis bonus retributoem hic
accipit illic Jam plenius Puniet: Ille.
3⁹ pbat. Exemplis ex⁹. luc. 16. De Di
ute purpurato sepulto ī Inferno 2 lazaro
ab ag̃ris deportato: vñ Abrā dix̄ Dui
ti Recordare fili q recepisti bona ī vita
tua: et lazar⁹ mala: ex^m et pulcrum
hō de scō Ambrosio qm̄ fuit Romā 2 se
cus pōtificē Invenit h⁹ti Dutissimū cū
filiis mitis q semp fuerat ī p̄speritate et ē.
4⁹ pbat. Similitudie filij p digi luc 15.
q tempore p̄speritatis recedens a pre substulit
ois vsuē do luxuriose: 2 tpe paupertis 2
magne famis ī se reuersus Ad patrē suū
humilit venīā q̄rēs regressꝰ ē. 2 benigne Re
cept⁹. Sic peccator ī p̄speritate recedit a deo

2 dissipat oem sca3 virtutu et gza4 q2 fac sibi paradisu3 huc mudu. Sz tmpor2 tribu latois apit oculos et cognoscit pecca sua 2 reuertit ad deu p pniaz: Sz qm st ignte rutate peccores st acrius cognoscut deu3 Sap.7. Exacauit eos malitia eoz. et In Euangelio Ceci st et Duas Cecoru. Et sic bos Pinguis q vadit saltando ad Macellu. que assotiat Cytarizantis ado nantis cornua sua cum floribus ut fit In Aligby treis In nat. doi. Et bos credit ire ad festum et vadit ad Macellu. Et qu ibi ponit vnu panu3 sup oculos eius 2 sic occidit. Sic facit diabolus hoi quem du cit saltando floribus bonoz tmporaliu honoz et dignitatu tandu ponit sup oculos eius panu3 gsse fortune. et sic q Credebat p Multa tempora in mundo tenu phar Muse rabiliter 2 inopinate occidit: et sic fortuna eos decapit du deponit potentes de sede 2 exaltat humiles. vii debetis notare q q3 uis Fortuna no rapiat sic errabant antiqui du eam Deaz ee dicebat in celo po sita q daret hoibus bona 2 mala: tm pp effectu esset instabilitate bonoz istoz tpo raliu. appellant istm bona fortuna q2 no st stabilia vn xps En ego fortuna sistam rem sorte sb una: Et no Mutare nu q3 fortuna vocare. pp. bn quatu ad suos effectus antiq depingebant: ca. i Su mitate Celi i quoda Magno palatio resi dentem i q crat oa bona mundi Opes honores dignitates Triumphi Delitie 2 Di uitie 2 ornat. sic dix. Boe. Opes honoz Cetera q3 talu mei iuris st. Dna3 famule Sequunt. Mecu venunt. Mecu Abeunte discedut. q fortuna vultu3 hebat Multe rus pulcru et apparetem bnuolu. a parte anteriori sz pte posteriori vultu acerbu et terribile. o dorum ht spetie cu custos allicientem. Corpus ht anguillaz et Alas aglaz. Cauda3 ht Draconis et Motus vesptilios: In Sumitate Palatij ht magnu rotam i cui capite vi Coro nat. Ceteo vultu sedet. 2 dic. Regno. In Tmo tacet resupni q da Ploras dr. Re gnabo: Alatre Dextro i Medio q dam q plan ascendit dic Regnabo: A latr si nistro q da Cades. dicat Regnaba. Et ipa Dna fortuna semp volut Rotam sine intermissoe: q Descripto Sic pot Apparre Fortuna. i. felicitas mudi Re sidet i celo. i. i alto loco Dignitatu 2 honoz possidis oa bona mundi. ht fatu nubeis pulcre q allicit hoies ad sui amoi: a trgo facie acerba q tenet i aduersitate. tradut oes Mortale odor spez. i. dignitatu 2 honoz. dr hn corp3 ingulluz q quato magis strigit Minus amplectit. et du credut tenu manibz labre. 2 q2 a volutu no desinut ht alas aglaz. 2 mot3 vespertilios du lucifu cedit. 2 q2 i ifne nisabile occidit dr ha bet cauda draconis. q morsu vita termi nat: Et q2 nuq3 e stabilis et humilis qui tat 2 alios deicit dr ginue rotu volue. vii ipa i 2. sola. dicebat hoc. q hoc erat sui ppriu offm. sic. Licet celo lucidos p terre dus. et eosdem tenebrosis q dre nocibz hz et ano terre vultu nue floribz frugibz gaudiisq3 redimit. Nue aut hibribz frigoribz q3 effundit. sus e In sup mari nue strato Equor bladiri nue gelidis ac fluctibz

. Ha'Sz q. ri li' cus. dei dic q ps aliq sit fortunitz cas ptrulariu vn duine Varios uidetic a q inista or dinat. nichil i casualit fortuit. ide sc. i quo. q. l. i tho. rp. bo. noe stho Lo3.

fortuna ht 5. dextras pte nepotum q nullas i hac vita repit ut bn fortunat qui aliq sit male fortunatus qui aliq sit male fortunatus. ad vii augt sup rat du sed dens fidelitatis tenuis amaritudi misceat ut alu tuat sibamus, nus dulcedo nis e fallax 2 dextru cognatis et notitie q plerisq; hoies bonis videt male fortunati 2 pessimi bn fortunati vii hyer xpi du Quid via ipius ppetuat 2 bn e hoc ppetuat ee ee. Hoc at pfi. ntedit vbi nusq; solus. 3 ht Dextru dextrotis qui sui. dextre aliquid meritor stat gn vide aliq exaltat aliquis deprimit sic pugnis fortuna vita pugil appellat eo q sui dextre sui ille exercit nec tot ad hanc 2 nobis nota sit tu esse. hn dextru vocat ethelwis ad meliu dicit sic bonis pspis. Sen fortuna cui ni multu fauet 2 hn dextru vocant plerisq; illi fortuna qui dicit bona e mala 2 q3 qui passim cognoscit 3 set fortuna bona 2 mala. ut dr q hyem. duc propte nue q. hibernu dicit pte deputa vii ptes i grudibz fortuna plerisq; quas plenus bn sicus ornatur ad Diuitie ca3 ni sistat

Inhorresce. An Igr ego sola meu Ius
exerar phibeo. An nos ad Constatia
nrus Moribz alena Inexpleta hoiz
Cupiditas alligabit? Hec nra vis est
huc gtinuu ludu ludim?. Rotam
volubili orbe fsam. Infima sumus
& suma ifimis Mutar gaudemus
Asende si placet sz ca lege: ne vti
Cu mei ludicii ro exposcit desendet
Inuirea putes. Hille: Adistud palatu
fortune q2 scala no ht nullus potest
asendee. Sz ipa sicut vnu Cauleu Cui
Rota e psperitatis Amor et desideriuz
qua volentes asendi elucat et pre
Ministros fortune diabolos ligant eis
mun? e pedes bonoz oruz mxo illoz q
semp i Curuis p'napu morat ut asce
dat ad aliqua dignitate et sic multo
Sudoe ac labor psperitatis surssu ele
uat e sepi? gtigit eis sic illis q uolut ca
pe aues existentes sup arboe excelsa qut fo
cili? ascendat ponut corrigia ad pedes e qn
Credut aues cape Ram? aliqs fragut e aues
Euolat et ipi cadut tibiis fractis. Peccatoris
Igr ad instar filij pdigi q mihi a deq ut a
deo n ism bona temporalia e no curat d'ala
via e hditate pria. Videt ad sta Dnam
Fortuna e alta voce clamat ad ea. di. Da no
bis portam sbe q nos gtigat i hoc mudo. qhz
Rx. Diabolus seu fortuna i qd dux abitet
Rex sodomoz ad abra gra iq. Dam aias
extraville t. Et sic talis fatui no solu p
bona h poralia dat aias suas diabolo sz aias
filioz suoz e oiuz sic credet sicut st rsu
rarij Tyranni q vnut sic aues de rapi
na. Ad stam igr Fortuna qi hadies ois
stat Mundanoz accedut qz ni a qut: p
Accedut Regrs. s. illi q desiderat fieri ma
iores qz no sit. e dicut Da ni portam sbe
que me contigit. s. Magnificentia. Dnatem po
tstatis et diuitias multas et filios hoc solu qro
no aro de alis bonis paradisi. et fortuna
fac illu ligare a suis Ministris. Ad Cauleu
e clamat di. Leua. leua leuato suso. e pout
eu i capite Rot. dado sibi qu qz desiderat
e dicut regnby si vultis reu pshe. No cre
dat aliu paradisu qz istu e no vera vra sit
oi gne delicijs e luxurie tenet multos gau
dias. et domiciles. Congesta thesauros
de sa gunie pauu. expoliate eccias e hospi
talia et Nutrite canes e ales. e dabitur bo
tpo e no curetis de deo i aliq°. hec e. n. por
to vera q deducat i terra moriet. e ca isti
i mitis sceleribz aliq° tempoe treu stauriet
qz deus no pot amplius sbstinee e venit tp°
Justitie qz rota semp voluit. e ille q est
i capite oz. q descendat e alius ascendat e
accipiat locu ei' tue Fortuna clamat
Ministris. Sbalzalo Sbalzalo ad casa d'
cm diaboly: e ad illu q ascendit i locu eius
clamat Leua leua suso. 2° ad Istum
fortuna accedut Principes. Comites du
ces e Barones: silr di. Da ni portam. Sbe
e fortuna exaltat eos simili no e dicit ut
dalz e. et exhortat eos ad ea scelera si vo
lut treusire i hac uita: Tu narra o ea scelera
q qhz fac i statu suo vt possit treusire i hac
vita: e semp qn ascendut Replica. Leua
leuato suso. e qn oz descendi. Sbalzato ad
ca. d'c. m diaboly. / 3° Accedut Armigeri
Conductorij Armoz Capitanei e oes Sol
dati e qhz istoz dic. Da nobis portam Sbe.
istis fortuna dedit Castra Ciuitates villas e
Arma di. eis si vultis treusire. Ocm hoim gre
tatis aliz suiria fractas oes expoliate: vire
gines e pueros violate: pauges assassinate. Arma
Depredate Ois Iuramenta. semp blasphemate
e qd pot potistis facere et crnas e alia sepa
rata cem deuobate. hec e porta vea e postea
venit temp' Sbalzi e fortuna cla. Sbalzato

Regnare sm iustitia sm pu
populos sm ministr grauiter. Ty
estate. pauges exoriate
nes diflorate. sedomu

estate principes infideles s
sueu oes diligere mun
pupillo no iudicare. ea
no ingredi ad vos esu

Pecunia tua tecu sit i p'ditione.

Si como Ignatio hauia scripto nel core
Cusi vidi so alsumo de una porta
Crudar denari denar dentro e d'for.

ad casa: 4° Nobiles Ciuitatis q̄ i Ciui
tate volūt tenēr p̄m locū · d· Da m̄ portor̄
sbe. s· q nullus sit m̄ equalis i Ciuitate
nāra q̄t iniusta scelera gnuttūt p tales
q̄t rapinas q̄t homicidia 2 Crudelitates q̄t
iniustitias q̄t adulteria 2 bella 2 iurgia 2
sitia · 2 postea ipi sbalzāt: p̄tea semp vt ipi
cepio · dixi · // 5° accedūt Capitanei 2
Rectores Ciuitatuz. et Doctores tt · di· Da
m̄ portoēm · q̄rentes aliq̄d magnū offēn vt mul
tā pecuniā gregēt · o q̄t scelera tales gnut
tūt p pecunia excoriarēt pulcē nr̄ dū pauḡ
iustitiā nūq̄s facūt n̄ p pecunia pauper cū
ad eos nō ingredē · sepe snās uendūt 2
iniocenē gdemnāt · et postea vēit temp⁹
sbalzi · // 6° accedūt silr clamātes ad
foreriā · Aduocati · Procuratores · Nota
rij 2 falsi testes · qbz fortuna dedit p̄toriū
forū et logias 2 curias oēs di· eis Si vultis
teneri sbalzāt · Continue iurgia q̄rute reas p lō
gate · cām iniustam defendite ambas p̄tes
accipite et q̄d nō iure potestis saltē verbis
supate · oppnite iustitiā 2 pauperes et vi
duas nō audiatis · nūq̄ de veritate curetis
sz q nulli⁹ poterit p falsitate allegare · hec
ē portio vrā · 2 postra vēit trēp⁹ sbalzi: 2 for
tuna clamat · sbalzalo · ad casa · d c · m · dya
boly · hic voca oēs supdcos di· O Reges o
principes O Duces · O soldati · O Nobiles
O capitanei et Rectores · o Aduocati 2
procuratores · qd vobis p dedit prauam vrā
2 pcio trēpoē teneri fasse · 2 postra penas eternas
Luere: certe maio erit pena vrā · q2 n² instiri
cōq̄z meminisse alr̄ se fuisse fetide · 2 scripta
Dicit q̄ Potentes potenter torquētur · patiēt ·
7° accedūt accedūt oēs clerici et Religi
osi · q⁹ et alq̄ petūt Episcopatū cardinalatum
Papatū · Abbatiā · Prepositurā · di· Da m̄ por
tonē sbe q̄ne gtingit · 2 p pecuniā cunctā
landa gnuttūt multa scelera 2 simoniaz
2 reliquerūt diuinū cultū · nāra eorum
vita hodiēna: 2 postea vēit temp⁹ sbalzi ad
casa · d c · m · diaboli · 8 accedūt Religio
si cuiuscūq̄z ordis q̄ relicta eor̄ p̄fessōe q̄rūt
diuitias et dignitates · 2 multa scelera cō
mittūt 2 scandalizāt mūdū · p̄tea q̄ eos ·
2 postea sbalzāt · // 9° accedūt Mercatores
2 cēs artifices ut lanarij pellarij ferrarij
Sartores · Cerdones · Aromatarij fabri ·
Sellarij 2 cēs alij di· Da m̄ portoēm · q̄ by for
tuna dixo si vultis lucrāi nūq̄z ducatis ve
ritatē mille p̄sucia gnittatis cū fraudib⁹
semp Emit 2 vendit 2 p x̄ decipit vsurias
exercete festa nō colatis n̄c d̄ missā 2 cēs
curetis hec ē portio vrā · 2 q̄ · 2 postea · sbal
zalo · ad · ca · d · c m̄ · dya · // 10° Accedūt Ma
allarij Tabnarij · XI · Lusores 2 bāry ·
12 · Lenones et Meretrices · // 13 · Furs
Latrones 2 Corsāi d̄ mar̄ · 14 · Incātato
tores 2 fatuchiarij: // 15 · Tutores et gnussa
rij denorātes bona pupilli · // 16 · Agricole
omnes Molinarij 2 Trapitarij q̄ furāt̄ fa
rinā et oleū · 2 agros et vineas 2 defraudāt
eor̄ dnos p̄tera d· octo istos vitios · Vltimo
accedūt oēs Mulieres puelle q̄rentes pulcē
rimū sponsum · 2 filios et bona temporalia 2
d· alios nō curāt 2 postea oēs sbalzāt̄ · i eternū
Damnatoēm: voca hic i fine oēs supdcos
O Miseri q̄d vobis p dedit falsa mūdi pro
speritas cū dyta dē finis ei⁹ sit eterna cala
mitas · q2 ipa t Mater omniz scelerū q̄ fuit
t mūdo · O instabilis fortuna omniz prauoz
nutrix O uenenosa radix ex q̄ facile p̄dit
oēs facinorosos germē · O bonoz nocz dyssi
patrix · O semina iusture et religionis odios
seminatrix odioz · O fons scandali O spu-

Religiosoꝝ et clericoꝝ: O desolatrix Ciuitatū· O dextruxtrix gñs humanā· Audi Maffeū poetā ī 13· virg⁹· Loquūs de Mōte Turmi Abenea occisi· Sic ait·

Quantos humana negotia Motus· Altē nas qz uices· Mysent: q° turbine feruet Vita hoīz· O fragilis dañosa supbia Sceptri· O furor· O mimū dominādi Innata cupido· Mortales quo cecatis bis quo gloria tantis Inflatos transfers animos qsita pclis· Quot tecū insidias quot mortes: quāta malorꝝ Magnō tormenta genus·: quot tela quot enses: Ante oculos si cernis hēs: Heu dulce venenū Et Mundi letalis honos· Heu Trisbi Regni munera· Et grandia rerum pondera· Que numqz placidā ymittēt pacem: nec reqē Confirmqueunt· Heu Mortis acerbe· Et Misere Regale Dec· magnoqz Timori suppositos· regū Casp pacisqz negatos· Ille· Aptet sqē o miseri oculos cū filio pdigo ad Deū patrē humde Reuertimini et dabit vobis māz suā qē trādat īsecula· A M· e· H·

Fortuna īgrada multi ī gsto mōdo Colle soe ciuitie ꝛ spesso alcuno ītaza ꝑ Abassarlo ꝛ sturlo gīt alpsondo

Guarda la faccia sua como ella ꝛ falsa Como el chiaro volto īturbido trāsmuta Qñ dal cielo alcuno ī terra sbalsa.

Cardinalis epī abbates
Imperatores reges principes
Duces Comites baronesq
Armigeri ꝛ ducterii
Pretes Canalerii cābellanes· ꝛ notarii·
Nobiles Ciuites ꝛ pnales·

Lrāti

Grāmatici logici rethorici astrologi medici
legū doctores ꝓcuratores ꝛdocatī
Tutores executores testamtoꝝ

Artesani

Mercatores trāsē ꝛ nauis
cerdones· sartores· tagliatori· ferrarii·
pellarii lanarii aromatarii· aurifici
cellarii Molendini trapparii· ꝛ
agricole·

Lusores baratarii latrones ꝛ fures·
usurarii Symoniaci·
Incātatores magi ꝛ phitonici
Meretrices ꝛ lenones·
Religiosi·
Clerici

Alexr magnus vīr li trebani li rebelli li egipty
li suri li peloponesy li arabi li illyrici li archi
bachi· li turchi· li tartari· li vngari· li indi cappadoci
portugesi pāphilagoni phrygi armeni ꝑsi
babilonesi medi parthi ꝛ indi· tal
popli ī torno al mōte caucaso·

Pompeo vīr· lo qle de poco hon d'armata li
de de iudei· vīze li albani le volte li ber
li syri li frigi li cappi· li bastarni ꝛ gli
habitanti le mar rosse· le mar arabice
mar siriace ꝛ lo pino īsular di rom

Xerse· regno porse āqz milia d' pedoni
ꝛ cēto milia nauj ꝛ dice el pde del mar
Ponto ꝛ gstantinopoli ꝛ nolo stretto di
pelo

Repleti sūt omnes spū sancto. Actuuz. 2°. Cap°. hodie de isto spū scō Tres Considerationes ꝓponūt declarande. vz

Contemplatio Veritatis.
Cōtemplatio. Nominationis
Contemplatio. Missionis.

Prima dē contemplatio veritatis. In q̄. debetis notare hāc cattolicā et theologicā veritatem. q̄ sm̄ ors doc. i. p°. scī dionysium areopagitā. c. 3°. de. div. nō. §. 3°. fr̄aes. et alex. de ales i. p̄. q. su. i. tract. de spū scō. et tho. de grut. li. q. c. 4. Spūs scūs est deus consubstans patri et filio q̄ dē 3ª psona i trinitate ꝓcedens a patre et filio p modū voluntatis siue amoris sic dic aug. 12 de trin. et hylario. sup ps 17. Sps scūs nō est pr̄ nec filius sz̄ amor pr̄is et fili. Deus. n. est sūme simpler absq; alqua oppositōe. vñ. 12 methaph. dic ps̄ q̄ deus est actus purissim⁹ q° omne qd est in deo est ipe deus et p̄ ymo Sapia cognitio intellectus voluntas et amor est ipe deus et dei essentia sen substa. nā in deo nullū accidens reperiri possit q̄ est eternus et ingmutabilis sic dic hoc. i. li. de trin. Igit sps scūs q̄ est amor dei. est ipe deus ꝓsubstans pr̄i et filio q̄ a patre filioq; ꝓcedit tanq̄ vnū principio q̄ una veritate tenet scā mr̄ eccl̄a. i. c. frenitur. 21. c. fidelis. dr̄ de sū trin. et fide. catho. 2. c. p°. ep. tu. li. vij°. 2. c. d̄ spū et c. omnes. et gesta. di. 5. Ista aūt veritas habet̄ p̄ rōnes et auctoritates. 2 p° ꝓbat̄ trip⁹. voe vz. voe ꝓfectois. voe operatois. Patroe Causatois. prima dr̄ rō. nāe ꝓfectois. Deus. n. est ꝓfectissim⁹ ens. nā q̄ sit ꝓfectissim⁹ dic ps̄ 91. mu. et nat. 5. Esto. ꝓfr. sic pr̄ vñ ꝓfectus est. q̄ aut sit ens trin. 10. q. 1. et 2. ꝑ. c. antroporomosite. Ad ꝓfectum aut̄ spiritū trinū requrit̄ vz. Memoria. Intellectus. et voluntas. Sm̄ ꝓma. et aūa. Ergo in diuino spū ista trinitas actualr̄ reperit̄. 5. Memoria fr̄nda q̄ attribuit pr̄i. Intelligētia filio. 2 Voluntas spū scō. Intellectus. n. diuin⁹ ens memoria fr̄nda gnat filiū sibi equalē. 2 q̄ ex cognitōe nasc̄it̄ mō cū deus cognoscat se in bonitate sua infinitate elegit se infinite. Deus. n. p̄ intellectū suū cognoscit essentiā suā ee infinite bonitatis ergo eq̄ amat me infinite. Sic ergo Cognitio qua se ipm̄ cognoscit dr̄ filius suus. Sm̄ quo scipm̄ amat dr̄ sps scūs qui amor ꝓcedit a pr̄i et filio. Amor. n. ut dic̄ tho. i. li. d. di. 10. e. virtus virtutis amātis cū amato. In q̄ amor tria requrit̄. vz. ille q̄ amat. ille q̄ amatur. et ipe amor q̄ est. vz. amor. Ille q̄ amat est pr̄. q̄ amat filius. Amor q̄ est nex amborum est sps scūs. et iste amor est caritas q̄

Quē admodū voluntas finita boni obiecti amabilis finiti 2 adeptū gaudet mere finito. Ita voluntas infinita sic est voluntas diuina boni obiecti amabilis infiniti. s. essentiā diuinā gaudet mere infinito. 2 adepti infiniti est mere infinito est nisi essentia diuina. Igit iste motus gaudii mere est amor et fruitio thome. Sz̄ et sps scūs est mere deitas essentia. 2 mere est delectatio seu gaudium q̄ est sps scūs. vt

ē itrr prem ē filiū est ipē deus cum
de sbe cū prē et filio q ē eterna cha
ritas. et increata ūn̄ so. q Deus cha
ritas ē. hoc pulcr erit cēa i offō
nibs. di. Eterna mus dū flectitur
ī se pat proles nascit notrie nūtia
lis: Simplicitatis rō ḡhudit ut di
strictio psone sit equalis: sonida qz
grenuitas requit ut par charitas
sit duū mediatus: hic almus sanct
sps q̄ donet nobis celitus cū nato
pnotalis. et ī ymno. Lenet cordis
hostia. Memorca grigueti: Nato pa
tellig̃etra. Voluntas procedeti ||2o
pbat rōe opatois sq̄z. n. ope nisi
tria requit. vz. Potētia ad exequē
du op. Sapia ad ordmādū rbū dispo
nēdū. Et amor siue bonitas ipsu
ois ad opandū z hoc totū. z. etu ois
vbi dr̄ q ad pfectōem cuiq3 opis tria
requit. Sapiē uelle z posse. Cuz
aut deus sit Creator omiū. grīn p. z vēl. p.
omiū artifex ut dicit ī h. Sapie
rōne opa di sit perfecta. Dcutro. 32
Dei pfecta st opa. q3 oportet ydu
cēt q ī dno ē pfectio z sūma potētia
q attribuit pri pfia sapia q attribuit
filio z pfecta bonitas q attribuit spūi
scō. vñ dr̄. 8. bo. ī p. di. x. pbat
multis rōnib q nemo ē ponēr ī deum
nisi psona pcedēte p modū lībalitatis
sue origīe. Omnes creatur a deo
perdūt p cognitōem aut uolūtatē sz
ante creaturas p ductōem ponēr sunt
ī diuinis Creatorem pbi ab ethno
ī q3 pater oīa fienda disposuit g3 pa
ratūe nemē fuit enumāe psonā ī qua
oīa vellet et donaret sz talis procedit
p modū libalitatis amoris g3 nemē
ē ponēr spūsanm. vñ phs p. de regīe
principū dē. q bonitas dei fuit ea
factōis mūdi et origo omiū rez. Infi
nita cum bonitas dei seu ifinita amor
q dr̄ ssse sāt fuit ea Creatōis mūdi
ut dr̄ Magr̄ ī 2. scīa. Tertio pba
t rōe causaūm. finaū. potē phs 2o
meta. et 8. phsi. q dē q ī causis esse
talr ordinatis nō ē processus ī infinitum
sic pz d motu vñ nemē ē dare primū
ad pz motus ī mobile. et x. metha.
dē. Sn vnoquoq3 genē rez ē deuenīe
ad vnū quod sit meten̄ et mesura
omiū aliop. pz. regla nā ois bonus est
a p. hois. ois ag̃ est amān. ois lupo
a sole. Tūe sic ifertur ī genē donoz
opz deuenīe ad primū donū a q. oīa
alia dona pcedat. et ipē ē amor
q3 amor est principiū libalitatis rep
mū donū a q. oīa alia dona pcedūt.
vñ dē. S. bo. pdēa di. x. q. 2. et sūa
aug. et d tri. q amoris affectus ē prima ītrr oēs affectōes z nobilissima
ītrr oēs et ordinatissima alioz qui plus
tenet d rōe libalitatis q3 amor ē donū
ī q. oīa donāt. nihil. n. donat nisi
ex amore: cui ḡe ut 5 ostensū ē nemē
ē ponēr encarnatum ī diuinis p nō
dū libalitatis z illā diuinā spūsanm
hac nemē ē perdēr p modū amoris
cū amor sit primus libalitatis sbōnis

"et redipoēs alioz

ratuē oīa dona a voluntate dūa ex
tuē g ſcēt. obqđ̄ dz qđ̄ ꝓ. dixe
rut amoīe cē totus nē puerpuus
vt p3. p̄o neta. vñ Sap. dē. Oē da
tū optīū 2 oē donū pfectū desursum
ē descendēs a p̄re luminū. et ꝓea nos
sum⁹ valde obligati ſpū ſc̄o. a q̄o i no
bis oīa dona possederūt. 2q nobis oīa do
nauit et scripz. vñ amor idupet deus
ad Creaturā vnūsi: Ite ad ñpatrē
p filiū suū. sic dē apō. ad ro. ff. Ni
mia charitate nr̄a. et Io. 3. Sic deus
dilexit mūdū vt filiū suū vnigenitū
daret. Iste amor tenuit dei filiū lega
tū ad colūnā 2 affixū cruci p nobis.
Iste amor gliat oīa q̄ creauit p nr̄a
vtilitate tā celestia q̄z terrestria 2 dat
Cibū et esuriēti oī carni: 2 facit orīe
solē suū sup bonos et malos. Iste
amor ē ille q supportat socera ifirmi
tas oīū peccāz ff q̄ mūdi debent
deprecari: vñ dic̄ Esa. Exposuit nos
deus vt nihil at nr̄i. p̄ter hoc ꝓ oēs
precamur quo valde obligati ſt ſpū
ſc̄o. q exportat illos ad patriā ff

Secūdo ꝓbat auct⁹. Scriptur. q ſſc̄s
sanct⁹ repit̄ i diuinis. vñ Io. 1 Sua
epla. Tres ſt q testimoniū ꝓhibēt
i celo p̄r et verbū et ſpūs sanct⁹ et
tres vnū ſt. Ite Mat. vlt⁰ Euntes
docete gētes baptizātes eos in nōe pa
tris et filij 2 ſpūs ſc̄i. Io. 20 Accipi
te spūm sanctū et q⁹z remiseritis peccā
ta et terrā ſps sanct⁹ docebit vos oēm

veritatē. A Sy p⁹ accipietis virtu
tē supuenientis ſps ſc̄i i vos. et 2. c.
Repleti ſt oēs spūs sc̄o. Mat. p⁹ ibidē
neta ē i vtero mr̄is de spū sc̄o. Luc. p⁹. Ihūs sanctificatus
p⁹. Ihūs sanctificauit ite: Et i
trāſto vetri i natiuitate Ioānis Ioel 2. effu
dā spūm meū 2 dabo ꝓdigia i celo 2
i terra. et ro. c. effudā de spū meo
sup oēm carnē 2 ꝓphetabūt filij ve
stri et filie vre. Isa xi Requiescet
sup eū ſps dñi. Sap p⁹. Spūs dñi
replevit orbē terrar. Ecce p⁹ ſte
Creauit illa i spū sc̄o. ps 50. Spūm
sanctū tuū ne auferas a me. 2 i multis
alijs locis q̄ omitto brevitatis causa
2 sic ps p⁹ 3tēplo ps 83 p maiori
declaratiōe ꝓductus 2 dicēdus ē nob⁹:
q hoc nō ſps multiplr accipit. alīt nō
p corpōr ſbtiā 2 hoc modo ꝓhibiti appel
lat spūs q̄dā corpoīs ſbtia q ſte i orbe
q dr̄ ſps vitales. 2⁰ accipit ꝓ ipetu
aspirādo: i volūdo Io. 3. Spūs vbi vult
spirat. 3⁰ accipit q̄ me i ps os meum
aperui 2 attraxi spūm. 4⁰ q̄ ſpūs ſpūalis
2 sic oīa angēli 2 deus dr̄ spūs. ast
7. dr̄e Iesu accepe spūm meū. 2 p angelū redemptor
dr̄ ps q facis angelos tuos spūs. 2 de
ꝓo. dic̄. Io. 4. Deus spūs ē. 8. Bo.
i p⁹. de. 20. q. vlt⁰. dic̄ q i ſba spūali
seu rōnali duplr̄ ~~recipr~~ spūs vt a spūa
litate ī corporeitate et sic ſba rōnalis
vt cuius potestas i terrīo dr̄ spūs ecc. 3. q.
nouit si spūs filioz hoīm: Aut a spi
ratiōe et sic affectus vt amor dē
spūs. et rō huius ē q actus spiratiōs

+

¶ 2⁰ 3tēplo notāt⁹ i q⁰ ē videndū q spūs sanc⁹
ſt nisi tres notē. 3 p⁹ declarādū ē i n⁰ spūs sanc⁹.

* 2 qr̄ tres ſt cuius effectus, i tres spūs sc̄i nōib⁹ appellari possit vñ mod. lo⁰ d̄r̄ q̄ dr̄ ligue desiderat a nāra
tōe dr̄i q ē amor animi vbi glo. ad Nullū n⁰ ſufficit ad exp̄nd̄ diuinā ſſtrem tū vt alq⁰
nōīs eius ſſtrā nobis manifestat. 12. nōib⁹ spūs sanc⁹ appellat. p⁹ dr̄ spūs sanc⁹.

ī corpor ē actus ītrinsecus actus ꝑti
mus actus vnitiuꝰ z hꝫ originē a ca
lore q ergo egressꝰ amoꝛis vt amor ve
nit ab ītrinseco vt amor ē actus vnitiꝰ
ē vt spiritalis vt ē calor spūalis nō solus
amor dē spūaliꝫ spiraꝛi : Sm ysi hūc
Dicꝫ nodū accepit ī diuinis Nam
sm q ssps dicit a spūalitate ꝯ corpoꝛi
tate sic gucit toti trinitati nā tota
trinitas constat corporitate z spūalitate
z sic ē vt absolutū. Io. q deus ꝺ ps
ē. Sm aute qꝺ dē a spiratiue sic gue
nit tꝛi 3e ꝑsonī. s. spūi scō q ꝓcedit
ut amoꝛ spiratꝰ a pīe z filio Spiraꝛe
n. ī spūalib solus ē amoꝛ. Et qm
amoꝛ pot spiraꝛi recte et ordinate et
sic ē amoꝛ pue z mūdꝰ vl ī diuersis et
īmūde et sic ē lubidinosus ꝺro ꝑsona
lla q ē amoꝛ nō tm dē ps sꝫ ꝺr ps
scūs. i. pue mūdus et ordinatꝰ rōnis
dē ē q mūdꝰ z sremꝰ z sm rēra. Sꝫ
glo. ī ps. ꝺ. nrz. deus. ꝺ. scē. z nō. ī
. l. scūm ff. co. Et gueit hoc nō solū
quo ad st fꝫ it ī ꝓpatiue quoad nos.
vñ tho. ī pº di. 14. q ꝑsona scūm tra
hit hoīes a ternus ad celestia vñ z
ꝓpetuꝰ tpalia spūalꝫ vocāt. ī ꝑ
spūꝫ scūm orda diuīa vnīt. ps di.
q hetue facꝫ vnꝰ moꝛꝫ ī domo vñ
Richꝫ ꝺ scō. vic. ī 1º. de tri. dē ille
dne hoc vnū spūs q̄ vnū ē ꝙsiliū
ꝺo q̄ ꝓpositū: X Alb. magnꝰ dic. ī
ꝙ prudo q ps scūs hꝫ multa nota
ꝺr. n. ps a spiraꝺo actiue eo q spi
ret obi vult z sic gueit tribꝫ ꝑsonis
fꝫ spūi scō ꝑ appropatoem 2º ꝺr a spi
raꝺo passiue eo q spiratꝰ et hoc nō
ꝓprie ī spūssa q ꝓcedit ꝑ modū spi
rationis eo q ipe ē amoꝛ spiratꝰ a pīe z
filio. 2º ꝺr et vocat veritas neꝙ

hūc fratꝛ magꝝ. q. caleꝺi ē attractiꝫ calefactiꝫ ī corpoꝛe q̄ ꝑ
ꝑ raꝙ bulliti tigne q̄ ignis ꝙsi ī ꝑtes ꝑtes ꝑtes calefacit et resolut
ī aerē. sic ignis ps sā amoꝛ q̄ ītrat attrahit ad celestia calefacit ꝺue
firmat z resolut ī diuinā ꝙsolatiꝰ, nō secundo. q. Deus nō ignis ī ꝙ
3i. ignis eiꝰ ī ps et remissꝰ eius ī hyeruſalē. xi
z amplex. z hoc ꝙ ut ꝙat ad patrē rsilit
z vocat Donū ꝺi alt. nisi q̄ ē ꝑ ꝺonū
noē donū a bapto fluit. Dē fons vnus
q̄ sine cessatiꝰ gratiꝫ largit ē ī defectib. Dē
ignis qꝰ affectū accendit ad celestia Dē
charitas nō solū q ē ꝺiuina veritas ꝑ
et filiꝰ ps q. et nos amatꝰ facit. Dē
ꝙsolatiꝰ vltio q̄ oēs tribulatiōes nīas
damas suauis facit et iocūdas & Dē depo
tio ꝺi digni q̄ sic oēs nīs corporalēs ꝺigni
to nō strāt. ita ꝙ spūs suū ostendit
xit spūales oculo spūali. Dē ꝙcutiens
q ꝙsolatoꝛ spūales mīas istillat. Dr
Magnꝰ optime q ītellectū ad cognoscꝫ
ꝺi ipm illuat z ocia scāꝫ docuit apostꝰ
z ocia veritate et oēs tignas. z sic ps
2ª gtis pbo.

CRtia dē Cōtemplatio Missoꝝ
ī ista cōtemplatiōe hoīes declarāt quatr
hodie ꝺs ps suos Missus ē sup apostos ꝙ
gregatos. Mos. n. et usus laudabilis solet
ee principū z libraꝝ ꝺnoꝝ q̄ redeūt cū
victoria ꝺbali magna et ꝓdiue largā
tona et magnifica munera ferē mi
ssuꝝ Et Militib et hoc ut gaudiū
ꝺ tali hostiū debellatiōe z triumphali victoꝛiā
sit ge sibi z oīb hic dns nē Ihesus xps ꝑ
ceps magnificꝰ z dns liberalissimꝰ. Postꝙ
redit cū magna victoria z triumphali hostiū
debellatiōe ad patriā celestē voluit fieri
hūe moꝛē qꝛ misit magna dona amicis z
militib suis. s. apostis z ceteris ordinib. ꝺ
q̄ apostis ad cpm. c. q Ascendēs xps ī al
tū cepit reddiꝫ ī patriā captiuā duxit
captiuitatē cepit triumphalē glā Dicit ꝺo
nabaoth cepit maxīe libalitꝫ: Sm̄duꝫ
ꝑ aut q sm magistꝝ et doc. ī pº. di xxj
et sm̄ aug. li. 2 ꝺ tri. Sps scūs Duo
bꝫ modis dat vl mittit. vꝫ. visibiliꝫ

Sꝫ pmitto ꝺr vnū nō ad modū motus cordis pº. n. attrahit aer. z eo spirat ꝺu exit z hidno ꝑ
pulmonis q sm̄ medicos vocāt ꝺastoles z systoles sic ī diuinis ad sui q̄ dā similitudinē ꝙ
ꝙducto ꝺr spiratiue. sꝫ meri dicēdū q ex ea nīa trāsfertꝰ ad diuina pº. n. ī nobis ītelli
ītelligit ꝺo voluntas fertꝰ ī cognitiꝰ q suspiriū ; pariſmiter sa ꝑsona ꝙducta ī diuinis
attribuit cognitio, certa ꝙuenit eꝰ cui amoꝛ attribuit qī quod a suspiriū sui eterna dilectio
z ita a sussiro spiratiue dicta ē. vl a spūalitate q nō isto mō spiratꝰ nō est spiritus.

et patr̃ter: ꝑmissibilr ꝛ ꝛsensibilr: ꝑo
dat̃ seu mittat̃ ꝑmissibilr ꝑm sc̃tificatiõis ꝓsuffrētiã gr̃ē. s. habit̃ i corda fi-
deliū ꝛ ꝓstoꝝ sue aliq̃o signo visibili
ita vt nō ꝙpiat̃ ab his q̃ foris sūt. ꝛ
de hac dotatõe dr̃ Io. 3. Sps vbi vult
spirat ꝛ vocē eius audis sed nescis vñ veniat aut q̃ vadat
sic ē oīs q̃ natus ē ex spū. Dic Bern. Spūs scūs i nobis
adesse nouim⁹ ex motu cordis. ex fuga
vitioꝝ. ex noīatõe mētis cui ꝓsidet.
2° Sps scūs dat̃ seu mittat̃ patr̃ter ꝛ
visibilr aliq̃o. s. signo visibili ꝛ sensi-
bili. ad manifestãdã plenitudiē abū
dãtiã. sic gr̃ē apparuit sup dñm bapti
zatū i spē columbe. ꝛ hodie sup apl̃os i spē
ignis. nō q̃ ille ignis et columba essẽt Spūs
sc̃us cū ipe sit ꝛmissibilis. sic p̃r ꝓbat
ꝛ ꝙt dic aug. ita visibilr apparuit Spūs
sc̃us sub signo visibili vt exteriorib⁹ visis cō
da hoīb⁹ gnota a spūali manifestatiē
veritatis. ad occultã eternitatē sermo
nis ꝓmulgãrēt. vñ sm. s. tho. ꝛ Be.
ꝛ rac. de 4. tales dor. ꝛ di. xvj. ꝑ dãs
illa columba vt ille ignis vere nō erat
Spūs scūs. nec fuerūt nãles spēs i q̃bꝫ de
monstrauit vñ nō erat vera columba
ꝙ vere ignis ꝛ nec similitudines
aliq̃as nãs ad hoc ꝓpatas ministerio
angelor⁹ q̃ post apparitionē ymaginē rede-
untis i p̃cedẽtē materiã ‖ Quer. .
6. bo. i ꝑdãa dr. xvj. Quare Sps scūs
tot modis apparuit et tex. q apparitio
Spūs scī fuit ad manifestãdã plenitudinē
redemptionis ut dñs ē. ꝛ q̃m re-
demptio ꝓt ēe trip⁹ in tribus modis
apparuit ꝓt. n. ēe hec plenitudo ꝑ
redemptionē. ꝛ ita fuit i xo et hec ē ꝑ
fra gra ꝑ oēm modū. sed xo apparuit
i columbe spē q⁹ columba erat ꝓtm rede

ptoꝝ ymo genitoꝝ et erat ãal integrũ
ꝛ ꝓfectũ ꝛ sm̃ felle. ꝓt et ēe ꝑuersa ꝑ
fluctã. quãtũ ad sensũ et motum ꝛ hoc
mediãtibꝫ sacramẽtis ꝛ hec plenitudo ē
i sacerdotib⁹ ideo dat̃ ē eis i spē flatus
Io. 20 i sufflauit i eos dicens: accipite Spm
scm. ꝓt 3° plenitudo ēe ꝑ cognitionis
administrationem. sue doctrinã ꝛ hic
plenitudo ē i aptis et doctoribꝫ ꝛ ideo
Sps scūs apparuit eis i lingnis ignis
vt oīb⁹ lingnis loqerẽt vt oēs possẽt doctr̃
veritatē euãgelij: ꝙ s. bo. Dicit tñ
Aliqui doc. q̃ñ apparuit i hiis speb⁹
ad denotãdas ꝛ manifestãdas aliquas
ꝑpetuas spūs sc̃i. vñ tho. i. 3. ꝑ. sñ.
q. 34. ar. 6. ad. 7. ꝑpetuis columbe
collegit. 7. dona spūs sc̃i. Nã p° ex eo
q columba semꝑ fluctã habitat ut viso
accipitre se i mergat et euadat signi
ficat donũ sapiẽ. ꝑ quod sñ semꝑ sup
tuit fluctã ꝛsidet ut insultũ diaboli
euadat. 2° ex eo q columba nucleos
grana eligit sig⁹ donũ scīe quo omnia
mundi sordes q̃b⁹ cicius pascit eligit. 3°
ex eo q columba nutrit pullos alienos
donũ g̃ilitatis designat quo sñ eos q pulli
diaboli fuerũt ꝑ peccatũ. sua doctrina
nutrit et ex°. Quarto q̃ columba
Rostro nō lacerat donũ ꝛtellectus sig⁹
quo sñ bonos nō punctũ hẽt oris nec
pcã scripturã lacerãdo ꝛ corrũpendo
malignis sensib⁹ exꝑ positis. Quinto
ex eo q columba stellã caret Donũ pietatis
significat quo sñ ira inhabitabili caret ꝛodij
amaritudinẽ nō hñt. 6° ex eo q colũ
ba i cauernis petre nidificat ꝛ libẽter
habitat Donũ fortitudinis sig⁹ quo sñ i
plagis mortis x̃o q ē petra firmissima nidũ
ponit i suũ refugiũ et spem. 7° ex.

Columba
- spūs grãe
- caret felle
- hñt gemitũ proprium
- nutrit pullos alienos
- eligit grana mundissima
- simul cum spūs
- nidificat in petris

eo q̃ colũba hẽt gemitũ p̃ cãtu domus
tinoꝝ ſſ̃g̃t q̃ ſcã debebãt ĩ gemitu p̃
pretaſſ. Yſa. 59. Rugiem⁹ q̃ vt urſi
oēſ z q̃ colũbe meditabãt gemebimus
Ro. 8. ſſ̃e ſſ̃s ſcus postulat p̃ nobis
gemitibꝫ ĩnenãrabilibꝫ. 4. S. tho. Tuit
adde q̃ ꝛp̃ eo q̃ colũba gemitũ volat. ũñ
nea ſibi ſotiat vnionẽ charitatis ſſ̃g̃t. quã
ĩ nobis ſſ̃s ſt̃ opat̃. p̃ quã deꝰ ꝛp̃ẽ ſſ̃s ſt̃
ĩ nobis habitat ſcã dei. 1o. Deus charitas
ẽ. Ite ꝛp̃ eo q̃ colũba libẽter stat ĩ ſpe
ſtreis Yſa. 60. q̃ colũba ad fenestras ſi
gnificat q̃ ille ĩ q⁹ ẽ ſpūs ſcs ĩ ſenſibꝫ
ſuis corporalibꝫ q̃ ſt̃ fenestre aīe hẽt ouã
ne p̃ illas mors ĩtrãt p̃mittat Jer. 9.
Mors ĩrat p̃ fenestras nostras. Ite
ex eo q̃ colũba hẽt pēdes penatos ſic ille
ĩ q⁹ ẽ ſſ̃s ſcus ẽ veloꝛ ad oē bonũ q̃⁹
ita ut a illo possit dici ps 17. vola
ut ſup pēnas velox vñ gḡ ĩgt Amo
dr nãꝫ ẽ otiosus. has pēnas desidera
bat ypocrita cũ dicebat q̃ ſ dabit mihi
pēnas ſcã colũbe. Pot̃ ẽt dici q̃ colũ
ba apparuit ſup xp̃m baptizatũ ad dno
tãdã fraũdulẽtã ſpualẽ que ẽ ĩ bapt̃mo
Colũba. n. ẽ aīal fraũdulentiſſmũ z multe
gentiũ z eo dr fraudulente ſſ̃s ſn̄ ĩ bapt̃mo
xp̃o ſſoſus dr ecce ſue ſſoſt. i. omnẽ ozz
6. ma ẽ colũba nota: ꝛp̃. ¶ Secũdo
Datus ẽ ſſ̃s ſcus visibilr ĩ ſpe ſtatus
ut dr ĩ hoc texꝰ. 8 cã. p⁹. q̃ ſic
ſſ̃s ſcus ẽ veloꝛ ita ſſ̃s ſcus quos re
plet velociter ad bn̄ opãdũ ſãc vñ
Ambro. ĩgt Neſcit tarda molimina
ſſ̃s ſn̄ gra. z ꝛp̃ hic ĩmutatorem rerũ
nouatorẽ repetina. quã fac ſſ̃s ſcus
ĩ eo ĩ quẽ ĩrat. dr act. 2. factus ẽ
repente de celo sonus tãq̃ aduenientis
ſſ̃s uehementis subito. n. ĩrauit ĩ eo
da aplos z suauiter ĩmutauerũt z velo
ciꝰ ad bn̄ opãdũ illos fecit ad ſd̃ pro

erãt tarde. 2o. datꝰ ẽ ĩ flatu q̃ ſic
flatꝰ ſi attrahat ẽ caldus z attrahẽte
calefacit: ſic ſſ̃s ſcus illos a glia ꝛcepit
frigidos et caldos ĩ amoꝛ dei facit z
p̃ximi p̃ꝰ apptat̃ ignis ut dicit ẽ sup
dr hoc hem⁹ q̃⁹. 8. q̃ãdiu q̃ ĩterrogatus
quo ĩ magno frigoꝛ nõ frigidus fuit ſic
Male ĩduti. ſtt. Sicut diuini amoris
tãgrem⁹ ĩtrem⁹. frigidus istud exterꝰ leuiter
portauim⁹ ute q̃⁹ dr illo theutonico ebrio
ĩcidit flasõ q̃ ĩ nocte ad stimulũ dñi
z ruit Magna dr̃ cedit ꝛp̃ calorẽ vnus
duob⁹ bracchijs q̃ sibi nõ appropinquauit.
3o. datꝰ ẽ ĩ flatu q̃ ſic flatus necessa
rius ẽ ad respiracõ aeꝛo q̃ ſi p̃ horas
p̃traheret̃ statim homo moꝛit. Sic ſpe
ſõ sp̃iraclo aīa ĩ pectꝰ mortẽ ẽ labit.
p̃s dr. Auferes spũm eoꝝ et dr̃ficiũt
et in pulueꝛ suũ reuertũt. pp̃a 10. vj.
dñe xp̃e. Spūs ẽ q̃ uiuificat caro nõ
p̃dest q̃q̃s.

Extio principalr apparuit hodie ĩ ſpe
ignis ſup aptos ḡregatos. vñ dic
Dũ ḡplerẽt dies pẽtecoſtes z c. questio
tex. et hystoria q̃ pstruit ad hãc deuotiõẽ
Ac Mysteriũ ſpũſõ. tria principalr mysta.
collegũt. p⁹m ẽ temp⁹ q̃ue donatꝰ.
2o ẽ modus siue Donatꝰ. Tertius
ẽ effectus eius de donatꝰ: p⁹m ḡ
q̃d ponit ĩ epla hodierna ẽ temp⁹ quo
ſpũs scus datus ẽ aptis et aliis Credẽtibꝫ
Dic. n. lucas Dũ ḡpleretur dies pẽteco
stes. i. dies q̃quagesimus post xp̃m resurre
ctionẽ. Ad quẽ diem venit ſpũs scus erãt congre
gati 50. a xp̃o resurrec
tionẽ hic oꝛit dubita
tio quare nõ p⁹i⁹ vel an. nũq̃ vacat
hoc ministerio certe nõ. q̃ ut dr. Z.
dl aīa z p⁹o reli. dicit nã nihil facit
frustra. Rx dco ḡ nõ q̃ hoc fuit factũ
ḡnerãter ut veritas ḡ respõdet ſg̃e.

In ueteri. n. trst° hēm? q; deus oīm patronꝰ
duo mag̃ baptisteria iter alia gtulit populo suo
peculiare ifrāctus. p'm. z q̄ libauit cossa/
fluitante faraones z ptes eos trāsiū maꝝ ru
brū ctr. exo 14. 2m ē q; deus assa
uit Moysi i mōte Synai dignatꝰ est
ridere legē exo. 19. qđ baptisteū fiat ma
m. q2 p ipām legē ꝫ potrat deū cognoscer
et salutē acqrer z spūm ordinar quoad
Deū z spūm rad p primū nō. n. potuiss
tām mitroudo passue uiuer sine lege
populꝰ g° hebraus ut deo grās agerent dyas
baptisteū duo festa celebrabāt q̄ ꝫ ano
ualde sollēnia p'm uocabāt pascha. z trā
sitꝰ i q° rememorabat baptisteū primū qđ
.s. trā fecerūt mare rubrū i solutus regiā
Pharaonis. z p ipo grās deo agebāt 2m
festū uocabāt pentecostes. q̄m. s. fuit lex
data. Celebrabāt aut 50. die post pascha
q2 50. die post exitū egipti de egypto
fuit eis collatū tale baptisteū. s. datoꝝ
legis. figurabat aut ꝫ duo alia baptisteria
maiora toti q̄m humano adeo exhibi
ta p'm. ē. Abrahe eis a diabolem seruitute
z a tenebris egypti ifernj. z ꝫ q̄ ipoꝝ
padisi q fuerat clausꝰ ꝫ per xp̄m primi pa
rentib⁹. qđ baptisteū collatū ē ei ꝫ paradꝝ
et reparate sensit. 2m magnū baptisteū
fuit donū spūs sc̄i. q̄m hodie apparuit z dat
fuit supꝰ fidelatores xp̄i. s. apl̄os ut illis
i ea errā. ne posset. Ꝺ q̄emadmodū exitꝰ
Israhel de egypto ordinauit ꝫ duo festa
sollēnia. s. pascha et pentecostes. In p'o re
memorat p'm baptisteū. In 2° baptisteū ꝫ
q̄m. s. apl̄os i spūs scō fuit donū spūs sc̄i. Ꝺ de
post uerū passū et qđ lex data grecis
Iudeis i ipsa fuit z per eos radicata in
cordib⁹ eor. et qđ errare nō posset. fuit
et sm doc. de donō spūs sc̄i dandi mōdo
ut sic de deo dicit sta ē lex ut trāsiret grā
p'o. i q̄s mundi fieret illuminatꝰ mundꝰ sta
q̄emadmodū eodē die fuit lex data populo re
tro q illuminaret spūalr z spūs sanctꝰ pōt

nouū test. quo totū mundū illuminaret.
fuit et dict hora 3ª ut p3 actt. 2.
In hac hora cōm ipm i mōte dr. nūsse
nob⁹ spūs. ad i nuc dū q; sic tali hora mun
te st tenebre i mundo et ipa lux lucē mālem
seu corpo valē sta et spūs sanctꝰ q tali hora
dict ē. mōte st oēs tenebre spūales
ab illis qb dict ē ut fide pura qua sūdā
tum erat sūt tenebre oē sēo nō habent

2° principalr nō. Modus fuit Donatis
spūs scō. In die lucis. q tali die apti sūt
clausi i loco exacti nōbis sēo z nōbo
lū ipi ꝫ gloria mīr value mulierib⁹
ydiotis sta q; oēs erat congti p.
et stabat oēs i domate orantes p3 ut
mitteret eis spūm sanctū sic eis promiserat
et tre hora tertiar sonuit subito sup
domū illā sonus magnꝰ et terribilis
ut ꝰ uēti fortissimi z spūs uehemēs
uenit qđā magn⁹ impetꝰ sta q tota domꝰ
repleta fuit claritate insolita z spūs
tritū domꝰ descendit ignis ad modū
pile rotūde dr q egrediebāt q̄dam
radij ignis ad modū linguē et desce
debāt sup singul. sup capita illorū
q erāt i domo q lingue erāt acutiores
q̄ uere et erāt distincte. i. una sepa
ratā alia una q̄ lingua flāmea uidet
sup capt petri alia sup capt andree
et sic sup capita omiū alioꝝ et sic iste
fuit modus et forma q̄ descendit spūs
sc̄s i apostolos sb uisibili signo ignis
et qb dicꝰ nō. q; spūs sanctꝰ descendit sup
apl̄os hodie in festiuitate pentecostes. Intonuit. uesi
uius. trāsportās. a būcas. inflāmas
p° festinas uīt dicat sanctꝰ ē repete. Ꝺ. q; sic dr
sup. 7. sessionē oēm mobilem mobiliū ē
nā subito et repete corda apl̄oꝝ diuina
claritate saturata st. 2° uenit tonans uīt
dicꝰ sonus spūs uehemēs. i. uēti ut tempestas

Gñs ihesus dñs deus ignis
vester susceperit & nubes ista
uter ardescat

ri iste sonꝰ fuit ita magnꝰ q̃ audierunt
p totã ciuitatẽ viri oes q̃ audierũt venerũt
ad domũ vbi erãt apli ggregati Ista aũt
vehemẽcia soni vl tonitrui sequebatur
q̃ tũc deus sup illos descendebat quã debet
timor oẽs occupare vl q̃ lra p dictos apo
stolos debebat oẽ sic tonitrua q̃ p totum
mundũ audiũt ps. dr. In omẽ terrã exiuit
sonꝰ eor. 3º venit vis ventꝰ. vñ dr tangꝫ
adventũs ssi. i. flatꝰ. q̃ ui sit non dissi
pulos i hoc die q̃ ad modũ fluuiꝰ cur
rens | ue i. fluus ipos letificat ciuitatẽ
ps. ll q̃ vent trãsportãs vñ dr vehemẽ
tis. i. trãsferẽtis mentes discipulor & terre
nos ad celestia 5º venit abundãs vi sp̃s
qui et replenit totã domũ vbi erãt se
dentes. i. replenit corda discipulor & mentes abũ
dãtia omnꝫ gratiarũ eos docẽdo. et mun
do desiciendũ ysic replenit totã domum
ita trin replẽ debebat eor dr ps. 118.
venit iflãmas vñ spãdit trangꝫ ignib. ad
mundũ q̃ sic ignis legit tingit vrit et
calefacit iflãmat ita venit ad iflam
mandã corda eor ut ignitis sermonib. cete
ros hoies amoris succenderet ad diuinũ
amorẽ accendẽret. vñ luc 12. | ignem
veni mittere in terrã et q̃d volo nisi ut
accendat. | tẽ q̃ sic ignis lit mundãte
elementũ q̃ superiꝰ tendit ita corda
ap̃lor elevauit ab amor terrestri ad
amorẽ celestẽ. | tẽ q̃ sic ignis lit vi
tute purgatiua q̃ purgat oia inutilia
a rubigine ita sps scs abstergit oem ma
culã peccati a me in q̃ descendit vñ tũc
pungebat eas aplos ab oi sordẽ peccati
eos in gra ssistere fecit ut nũq̃ aplꝰ mul
tũ peccare posset. | tẽ q̃ sic ignis lit
virtute illuminatiua ita sps scs q̃
cordis lumẽ corda eor replenit sps lumine
ducẽs sapiẽtie ut oem veritatẽ scirent sic
dicit. Sps ꝑa. docebit vos oem
veritatẽ. | tẽ q̃ sic ignis e magis

ultimus inter cetera elementa et dr 2º ignitũ
ita sps scs fuit aplos feruentes exhilaratos
in bonis & aptos ita q̃ nũq̃ videbãt sepe
& nõ laborare et totũ mundũ p̃dicare
apparuit aut in spe lingue. ad lingua
rum ruditatẽ in oib⁹ linguis ita ad lingua
in flammã dta ut linguas ignis ignea lege
p̃diceret. 3º ad lingua corrigẽdã q̃ solet
hẽ oia nimia et inordinata et magis inordinabilis 2
t̃ nociua. 3º Mestr. dr. effectus
ignis donatus sp̃s scs in mãibus aplor q
sps scs in aplis operatus est tria stupenda de
p̃m dr locutio ita statim fuit illos loq̃ ydio
matibus omnium gẽtiũ. sic dr luce. Repleti
sunt oes sp̃u scto et ceperunt loq̃ variis lin
guis q̃ut sps scs dabat eloq illis mirabile est
q̃ ita hac vice generaliter oes de diuersis locis
q̃ erãt habitãtes ex oi parte q̃ audiũt illos loq̃entes varias linguas sin
gulis dicentes Nonne oes isti q̃ loquũtur galilei
sunt et quo nos audiuimus vnusq̃sq̃ lingua
nostra in q̃ nati sumus patrii medi elamite
et q̃ habitant in mesopotamia iudea cappadocia
ponto et asia frigia et pamphilia egipto
et partes libie q̃ est circa cyrenẽ et aduenẽ romani
iudei quoq̃ et proseliti cretes et arabes audi
uimus eos loquentes nris linguis magnalia
dei. Quã in dicebãt mentes illos madere
vi falso ꝑsuasi & fidos petri sortes teste ygnat
et in illa die ꝙdecim petri baptizate
sunt et apposite ad nãm fidelium circiter
tria milia aiãrum. 2m op⁹ stupẽdum quod
ostẽdit illuminatio nã statim apli illu
minati fuerunt in diuinis scripturis et
dicit q̃ statim ad salutẽ aiãrum illumina
tionem totius orbis doctrina euãgelica sic
ostensa est q̃ manserat. vt paraclitus aut
sps scs quem mittet pr in nomine meo ille
vos docebit ea q̃ suggerent vobis q̃cunq̃
dixero vobis luce. 21. ego dabo vobis os
et sapiam cui no poterunt gẽsare aduersarii vri
Resistẽtia stupenda q̃ absq̃ doctrina spũs scti solã

Ignis ē. purgatiuus — ita dñs discipulis
illuminatiuus trã ita bellarmi
Accensiuus — dñs. q̃dã
fortificatiuus = fortitudinem
mollificatiuus
ligatiuus — petrum
dilatatiuus = sapiẽtiã

q̃ venit trãgillans vñ dicit: obtenebrat tenebras. sic
dicit q̃ sup stagna eor. i. gentes pausauit q̃
frigus i pectoribus eor. i. q̃ q̃ negligent sup
bos gentes et trãgillos tumultuantes in sanctos
illos q̃s replet

sola prima apli recolitur excepta d
cta q̃ ia mor. xp̃i pheris scripsim fuerũt
et ap̃o p̃dicata hẽ hyeron. ad paulinũ
aut phanisci stupẽt et docmia dñi
it mirãt̃ i p̃nõ z soẽ quõ legẽ strat
cẽlũ ꝛõ dixerit q̃d. n. alus ex̃
citatio q̃otidiana tlegr dñi audita
no tribuit̃ solet. Mus sps sq̃ suggerebat
ꝯãta aut fuit lux doctrine quaz
dñs signis et mirabilib; confirmabat
q̃ oẽs gentes z nat̃es mũdi, lux ea
ritat̃ effulsit: 3m stupẽ dñi q̃d sps
sanct̃ q̃ dñ̃ fortificato q̃ roborda
apl̃oz adeo fortificauit q̃ nullo t̃rorũ
nullaq; gẽtilitat̃ a apli p̃dicatõe re
tardarẽt. vñ oẽs apli p̃ter iudaeoꝝ
dñi debiles fugerunt cruciat̃es martyrez
postea i oĩ mundi z martyrius q̃sti
tes celebrates erant et i primo q̃stitu fir
mos z audaces et sine timore seruire q̃ued̃
tes ad mortẽ dicat. vñ dr̃ i act. apl̃oz
sbat apli quedãtes a q̃ q̃libi sanctã
gẽs hãt̃ fit z nouit̃ Jesu glorificãt pati
re nõ solũ ipi sz oẽs posteri martyres
et multi fortificate fit em ut nullũ
geñ mortis timuerit sed et ẽ a spũ sc̃o
ducti posteri despte pericul̃ z mundanã
cãm bona relinquẽt nichil amor spũs sc̃i du
cti. O aurea sagitta cuius ictus sc̃i q̃ vul
nerati sunt vulnus celebrant. O gr̃a dei
celeris copiosissima descẽdens q̃ tot
homines velocissimos effecit: q̃e sit q̃ sit bñ dñs my

Replet̃ fit oẽs spũsõ. vbi sup̃.
hodie tria alia Mysteria fit q̃ repl̃a
da de spũsõ. xj.

Contẽplato cõfirmatoꝝ
Cõtriplato cognitoꝝ
Cõtriplatio p̃fectoꝝ

p̃ma de
cõtẽplõ
cõfirma
tionis. q2

Supra q̃batũ ẽ q̃ sps sc̃us ẽ 3a ps̃o
na i diuinis q̃bat̃ pri filio tri q̃
spdoꝝ veritatẽ fuit opinio hẽtica

Arrij et et Macedonij q̃ dixerũt sp̃m
sc̃z esse creaturã z quãdã ps̃tiorem mo
ns dñi occidẽtalẽ. sicut Epiphanius scri
tã. q̃ quã disputat. s. tho. i. 1. q̃. 36.
c. 1 6. et q̃rit eos scriptur testi
monio i q̃a reputãt q̃dã operes quas
solus ipse deus pot facere z nõ alia
creatura. z illas tãdẽ operes scriptura
diuina attribuit spũi sc̃o: q̃ p ipsum
operes diuinas q̃firmat̃ q̃ spus sc̃us
sit deus q̃ssubsistens pri z filio: vñ p̃. dicit
q̃ creat̃ ẽ solus dei z potẽtie diuine z
sapiẽtie vt glat theologi z. spũ. dr̃. p̃.
q2 pp̃ distãtiã i mutõ rei et potẽtiã ipi
mutãt̃ vñ stat ex nichilo n̄ fit. p̃. ysa
ie dr̃ grũ i pño creauit deus celũ
et terrã. 53 sps sc̃us creat vñ dicit. p̃s.
Verbo dñi celi firmati sũt et spũ oris ei
omis virtus eoꝝ. Ite p̃s 103. dicit emit
te spũm tuũ et creabũt̃ et renouabis
faciẽ terre. vbi dicit glo. q̃ dupl̃ ẽ effectus
sps sc̃i primus ẽ de nichilo aliq̃d faciẽ q̃d
ad solũ deũ pertinet et ideo dicit creabũt̃
2o ẽ a culpa iustificãt z hoc ẽ et solũ
dei q2 dicit aug̃ sup̃ Io. manifestat̃ ẽ spũs sc̃us
iustificare q̃s celũ et terrã de nichilo creãt
et ideo sbdit et renouabis faciẽ terre. s.
peccatoris. Ite i nouitate tristo nulli alij
ostenditur ẽ templũ nisi soli deo a saluãt̃
sicut scribit dr̃. vñ dauid dicit Dñs
in templo sc̃o suo. Et uerũ templũ in q̃o
deus habitat ẽ aĩa iusti vñ p̃. ad cor.
3. Vos estis templũ dei viui. Sicut
certe sps sc̃us habitat i aĩa iusti
vñ sbdit apl̃s z sps dei habitat in vobis
sup̃ q̃o dicit aug̃. hic apte ostenditur
apl̃s spũs dei esse deũ. 2 ad cor. p̃.
c. 6. nec mirum q̃ membra vrã tẽ
plũ sũt sps sc̃i. Ihc q̃ spũs dei ẽ pecta

remittit̄ z sanctificat̄ hoiem. vñ ī euā
g° dr̄. Q5 ē hec q peccata remittit
nemo pōt peccā remittē nisi solꝰ
dñs. et lcut 22. Ego dmꝰ q sanctifi
vos: ꝟ hoi attribuit̄ sanctificō q sua cle
mētia remittit peccā. Jo. 20 accipite
spm̄ scm̄. z quoꝝ remiseritis peccā remit
tunt eis. z ipse ē q sanctificat z mundificat
actꝝ Jo. 6. Spꝰ ē q vnificat cor
nō pōdst q̄q̄. Jtē sapia gfecta dei
z magistra secretissima sui scī ipā
plē z volūtatꝝ dei nemo nouit ni
si deus. z ip̄e solus revelat creatur. vñ
ī euāg° Nemo nouit patrē nisi filius
neq; filiū q̄s nouit nisi pr̄ z cui voluit
filius revelare. vñ q vētura sit solus
deus nouit vñ dr̄ ecca. Annūtate
nobis q vētura sit z dicem⁹ q2 dij
estis. Dñs ꝓ2° est deus ī celis revela
tas Mysteria. ꝟ ista d ē gpriū op
scī spūs scā. vñ p° cor. 2. Spūs dei oīa scru
tat̄ et gfunda dei et ibidē Quis dei
sit nemo cognouit nisi spūs dei et
ip̄e revelauit nobis dei misteria vñ
ibidē ī qt apls Nobis revelauit deꝰ
p spm̄ suū. z ip̄e loquit̄ ē p ipsū
tas vt ait ibi. z ista p° dicit patrē
oz ipleri scriptura quā p dixerat
spūs scūs p os dauid. z ecpta scī
spūs ī sanctificati lomis sit dei hoiēs. Ste
phanꝰ dei hō sapiā z scīa rex suꝝ
nay ī ferior ē solus dei ecce p°
Dñs sapiā a deo dr̄ ē. z ꝟs Qui
docet hoiem scīaꝝ ꝟ hoc ē gpriū
spūs scī. Jo. 14. Paracletꝰ aut spūs
quē mittet pr̄ ī nōe meo ille do
cebit vos oīa. vñ gr̄ ī gnoē apls

ī qt Libet oculos fidei ī virtute operis
hui⁹ attollēr. atq; spūalis patres nouī
ac veteris testti gsiderare. et aptō
oculos fidei Dauid amos dilectem
Petrū paulū et Matthēū Jntueor
ac sāis ustr spū quales sit artifex cōsi
derare volo ꝟ ī ipā nra gsideratiōe
defecto Jmplet nāq; ostiariū petrū
et psalmista facit. ī plet pastorē ac
mētionē seruorū dñi vellicātē zyphe
tā facit Jmplet abstinētē petrū et se
dār semū facit Jmplet piscatorē ip̄
dicatorē facit Jmplet ysequtorē z
Doctorē gētiū facit Jmplet publica
nū ī euāg̃listā facit: q ille. Jtez
ypriū dei ē esse vbiq; Jeremie 23°. Ce
lū et terrā ego ipleo. ꝟ hoc spūs scō
quit Sap. p°. Spūs dñi replevit orbē
tē rap. vñ ait s. dict petrꝰ Annūta
ciuc tētauit Satanas cor tuū mētiri
te spūi scō. z postea subdit nō es mētitꝰ
hoib; ꝟ deo. Jtē ois gra q ē i mūdo z
oē donū ꝓfectū a deo ē. di. Jacobi apli
oē datū optimū z donū ꝓfectū de sursū
ē descēdēs a pr̄ luminū. ꝟ ista dona
oīa gradit̄ a spūi scō q ē primū donū vñ
dr̄ Donū dei hīc apo. 1 cor. 12. Jtē
Nemo pōt dicere Dñs Jesus nisi ī
spūi scō. Diuisiones gratiaꝝ sūt Jdem
aūt dñs q operat̄ oīa ī oib; Alij q̄dē
datꝰ ē p spūm sermo sapie Alij sermo
scīe sm̄ eundē spūm. Alteri fides ī eodē
spū. Alij gra sanitatū ī uno spū
Alij operatio virtutū. Alij ꝓphetia Alij
Discretio spūū Alij genera linguarū
Alij interpretatio sermonū. Hec autē

vñi operatur posset dari spūs sanctus ī. 407.

opat vnus atq; idē ſpūs duodecim ſiglis
ſpūt vult: Ibi · Et ſic ſpūs p^ gtēplō.

Quōdo 9°. dr Cognitiuis · Querit hoc
vtrū poſſit qs ſcire ſe hr̄e ſpūm ſanctū i alia
ſua: hoc qō ē pulcr^ qz ſi qs poſſit ſcīr
ſe hr̄e ſpūm ſanctū ēpt lo ſui gtēto hō del
modo et lo ſui vtro p^ſ ſpūs vtro ſ
no ſtia g rpſo z ſpūs lo ſuo lo ꝑadiſo.
et qz q hr̄ dilectōē · i · meor dei i alia
ſua ē vtq; q hr̄ deū i ſe ꝑm̄ vſq; z
ꝑm̄. ſic dr̄ xp̄s in euāgelio ſo ioh. 6i
qs dilexit me diligēt a ꝑr̄ meo z ad eū
veniem⁹ z māſionē ap̄d eū faciem⁹. z ſo
i regla Deus charitas ē z q manet i cha
ritate i deo manet z deus i eo. ſo hoc
vult q̄ſitū vtq; poſſit qs ſcīr ſe ēē in
charitate. Ad hoc. q. Rx. ſ. Bo. tho.
et Richd i p°. di. 17. z alex. i. 3.
p. ſū. i hoc. de grā. q dicūt q aliq⁹
poſſum⁹ cognoſcēr tripliciter. p° certitudina
liter. 2° Reuelabr. 3°. Conuenienter.
p°. aliq⁹ poſſum⁹ ſcīr certitudinaliter z iſta
cognitionē hr̄i⁹ p ſenſus exteriores
vñ p° nr̄m. Ad intelligēdū ſciendū ē
nobis via p ſenſus. z 3° dr̄ alia habilē
i intellōē q̄ nr̄i⁹ fiūt i ſenſu. vñ
Dis nr̄a cognitio oriūt hr̄ a ſenſu. ſ. vñ
amor dei z charitas ſm̄ theologos ſit
q dā habitus ſit ſupnāl⁹ a deo infuſus i
alia nr̄a q vō videt⁹ ondis necꝫ tāgi
nec aliq⁹ ſenſus ſtiēt. z ideō a deo cauſat⁹
q ē nobis cognoſci nō poſſum⁹ ſcīr cer
titudinaliter nos hr̄e charitatē dr̄i de
lege gl̄. vñ dicē Salom̄ ecc̄. 9. Scit ho
mo odio vel amore dignus ſit ſ. oīa i futuro ſe
ſuāt i certa. Et ſitu diuers ego

vnd brulefer. i p°. ſen. di. 17.

ſ.
aliq⁹ cōſ
triphciter

ſpūs p^ poſte. Scīr
ē vtq; ꝑtim cognō
ſcīr z q̄n illi⁹ i
ē nō poſt alt ſ
hr̄e z p° ſe. nec

bñ ſcio ſi dilego deū vl̄ odio q̄ meor
r vna coſa ſ nō ſt po naſcēdi caſto
vl̄ la voluīas nūa lo q̄ le dr̄ nō lo cognō
ſce i ſt. dcirō q ſpūs ſ ſcīd ēt nō poteſt
ſcīr q̄ potēſt ēē amor acq̄ſitus et
nāles ſūt et comes z gratis nāl̄r dili
gūt bñfactorē ſuū z multi ꝑ aliquā
vtilitatē ita tu q̄ dr̄ deſidat tibi bōa
tēporalia illā dilegis ſ i tēpor tribu
latōis nō diligis. ſo nō ē vera cha
ritas. q̄ oī tēpor diligit q amicus
ē. ſo apl̄s. p^ ad r. Nihil m̄ conſcius
ſū. i hoc tn̄ iuſtificat⁹ nō ſum.

2° aliq⁹ pōt ſcīr reuelabil̄r. hoc ē
ꝑ reuelatōē ex aliquā ꝑuilegio z hoc
modo ſcīuit paul⁹ ex dr̄o ro. 8. Certus
ſū q neq; mors neq; vita q̄ po
terit me ſeparāre a charitate dei. z b.
frāc⁹ cui fuit reuelatū adeo ardētiſſi
mus ſeruor ꝑfectōis z q erat i gra. vñ aut
erā quadrāgē quoq; nouiſſim⁹ ex al
part ſibi cōſtat dilectōi reuelat⁹. vñ
q̄ nūq̄ ſtetit poſtea ſtetit et
bat ꝑ gradū.

3° aliq⁹ pōt ſcīr ꝑ q̄ rectūs vñ 2°
d alia q ē inuiſibilis dr̄ ꝑtis alia
nr̄a eſt cognoſcibilis ꝑ ſenſū i me
tē. vñ Medici ꝑ q̄ rectūs ꝑcedit
d nāte i frenū: z hoc modo dicūt
Doc. pōt q̄ſ ꝑ ſigna nāl̄a ſtātes z
q̄ctūras opinā. z hr̄e aliquā cogni
tionē ſe ēē i charitate. vñ le balle
ſe cognoſcē alī ſigni ſt aut iteralia
7 ſigna. charitatis dicūt. n.

Cyrcuſpecto
Contrito
Delectato
q̄ pacio.

Vilipenſio
Fortificato
Anbelatio.

ꝑ⁹ Segnū est dr Exequitur rz ḡnḡ
ē ꝓpt facit facer rexeq voluntatē dⁱ ī
suis mādatis. vñ cᵒ. ī liᵒ d augustā
die g̃ mihi q̃ ē idē nolle z idē velle
z qa deus ī suis mādatis aliq̃ vult fieri
z aliq̃ ꝓhibet z nō vult: ille q̃ sequ
stat ī ꝓposito exeq voluntatē dⁱ hꝫ sig̃
q̃ ē ī charitate. vñ xᵒˢ Io cap. Si dilige
tis me mādata mea seruate. vbi ḡg
dē. q̃ hanc dilectiꝝ exhibere ē opⁱ: nā
q̃ amor dⁱ ē otiosꝰ exat. n. magna si
abst si aut opⁱ renuit amō dⁱ redē
z sbdit Deū ꝓfisto nō diligit q emēdi
ī sua voluntate ḡdent, vñ q nō seruat
sua mādata ē certꝰ q nō hꝫ charita
tē ꝫ mouet ī dⁱ adio z ī mīcitia
z peccō mortali. / 2ᵐ signū dē
Contritiꝝ. i. dolorꝰ oīs pterꝰ. Do
let. n. mihi q se īmerē diligat z
mīcitiā suā voluit amⁱ habī
re q̃ displicerat amico tō si alī ex
fragilitate illū offendit ī aliq̃ statim
Dolet z gret venā ab amico sic q̃
aliq̃s facit pcm̃ q̃ dō displiceat stat̃
gtem z hēt ꝓpositū illū nūq̃ offendē
re qte q̃ sit hē. hꝫ ista gritudo ē bō
sig̃ q̃ sit ī charitate q̃ stat deus illi
reddit gr̃az suā et remittit oīa pcca
ꝫ. dⁱ. Sacrificiū deo spūs gtribulatꝰ &
contritū z humiliatū deꝰ nō dispicias
Ibi glo. vbi ē vera gritio ibi ē oīs
pcc̃ remissio Sic mdalena &
petrꝰ Sic lat ī mare grāz dei z gradi
cū obtinuit. // 3ᵗ signū dr De
lectatiō Solet. n. q se mutuo ver
dilegāt cupiat. sptꝰ cogitatiē t mu
no sptꝰ loq z libēter q cooperā. aliq̃
ꝓ sibi placeat magis ꝙ mā morati
q̃ Mt. 6. dr vbi ē thesaurꝰ tuus
ibi z cor tuū erit. Sic q̃ aliq̃s sepe

cogitat de deo. z sepe loq̃ de rebꝰ dei
nec z delectat ī rebꝰ spūalibꝰ. sic q̃ mat
nō pōt mentē suā a talī tenere. vñ
Crisō. Amatū nos est ut amentē suā
facer nequeat. sz necessē conversus
ipsum rapiat. Ite q̃ q̃s delectat audⁱ
verba dei ipm sit seqũ mens Io. 8. q est
ex deo verba dei audit. Ite q̃ q̃s libēter
z delectabī opat̃ ꝓ deo z ista ītrīsecꝰ ōia
opa sua facit vt placeat deo. hꝫ ī se
signū mirabile amoris dei in q̃ cia q̃ fiūt
fiat accepta sit deo z meritoria vite eterne
di. apūs Diligētibꝰ deū oīa cooperāt ī bonū.
vñ xᵒˢ apparens bto Stēpᵒ dixⁱ Simō cē
ꝑ tibi Simō meus z mihi placer q̃ q̃d cogi
tas loq̃ris cupiens et me esse ppe me pa
cias. vñ⁹ mihi me⁹. 4ᵐ signū dē
gaudio. s. ꝓmioꝝ Solem⁹. n. dilectoꝝ
noꝝ mentes dilegrē z de eoꝝ bonis gau
dēr z reg̃ d eoꝝ aduersitatibꝰ gritistari
Ideo q̃ñ q̃s ꝙ ꝓmissos suos. i. desiderio
nos z hoīes nūdi q sit creatur dei ad
imaginē dei z filij dei hem⁹ esta gaudēs
z q̃ñ possum⁹ libēter sb uno mō eoꝝ
necessitatibꝰ hꝫ et diligim⁹ nos ff deus
ē bonū signū q̃ stim⁹ ī charitate vñ
xᵒˢ. ī cena dō hoc ē pceptū meū vt
diligatis inuicē sicut hoc cognoscet hoīes
q discipuli mei estis si dilectiōem ad inuicē
et reliqᵗ dē q̃ diligat ꝓxⁿ logē ipleuit
z istud cognit dei a nobis sup oīa z hoc
obseruat hēbit paradisū: z q̃ñ sic oīa alia
bona faciē z nō diligit ꝓxⁿ nō hēbit ca
ritatē z nō placet deo. nec q̃ diligit deū
vñ Io. dē q̃ nō diligit ꝓxⁿ suū
z dicit se diligēr deū nō mēdax ē. q
mādatū hem⁹ a deo ut q̃ diligit deū
diligat z ꝓxⁿ. Sic̃ aut videt ꝓxⁿ
suū nōiēz hēre reliquit vestem

Cō firmat̃ ignis est. sss. t trib ī cruce. s. meditatiē mortis. ī ligno. i. oppositiē bonoꝝ ope
z memoria dulcoꝝ beneficiorꝝ z īsufflatiē. i. mīs suspiriis z fletib⁹ desiderijs ps In meditatiōe
mea exardescet ignis beneficia &c. Ignis ī altari meo semp ardebit

sera ab eo quo dampnus dei nominat illo
-q d. nisi in o. Sm Liguin e fortissi
catio Solet in q amat ora forter
sostinet zp nimio amor ora assi
dit dulat z ch le amor portr lo
fasau byero/ ad custod. Nihil ama
bly dnea nullus defraudes arquebly
labo. vii nitn no timet mortè primi
o. amat/ & fortis è vt mors dilectio
vñ alle q i oss tribulatoes mundi libenter
sustent p amor dei z mortè no magis
re flat p vit mori qs dlia assundere
iste hz bonu sig[n]m charitatis q dicit
so. 15 Maiore charitate nemo hz ut
aiam sua ponat qs p amicis suis. sic
xpi z martyres oss sterunt: Sm si
gnum dr Despectio vers. n. amat/ plus
diligit mundu/ mortis sui qs ora bo
na mundi vñ pultores regis prussie uellet
ora amittere qs gras z amicos regis qui
ge alqs sua vilipedet p amor dei
z gras et acquirda hz signu amoris
dei sic apos stat q dicit ad phi. 3.
ora arbitratus sic ut stercora ut q
lucrifaciam. Sic fecerunt hoc religiosi q
prez mundi z opa mundi tota bona reliquer
p dno. q aut plus diligit bona transito
ria qs deu no hz charitate. ic leue.
14 q diligit patrem aut matrem aut
filios aut plus qs me no è me dign.
Sm. Signu è Ambulatoris Solet spo
sa filia regis despecta z legem sua spon
sum se putare non esse hanc. vnde ex
hoc ambulat. sic anima sponsa
z spiritu ambulat ad patria desiderat
ire ad d[omi]n[u]m et sig[n]m charitatis. sic apo. pa
cebat q di ad phili. p[ro] cupio dissolvi
re et cu p[ro]. z ppa. q dicit d custo mea.
mea.

quemadmodu
desiderat cer
vus.

Sm gtepl[e]o dr Preparatis. q dr. 2. dam
qdam astuor fit i paradiso dispositio
ville sue quo dampnus dr se ppar ad
nuptias dni sui. Dicit q dz esse ipse
mar aptus z ch fuerit 7. q dicit p[ro]
erat ad geti. i. sm uenosu ysse. no dr du
q placent dns sponse nostis. 2° erat
n. erat festu ad quod deputatu. 2° erat
dilectio mutuq q no. cui dr erat dns
pariter erat q dr i tres nr unu z alia
una sue an. ssts hoies no unissent nos
res membra nisi unita sue ssts sanq nisi
illos q sit redempti unus. 3° erat i loo st
orato z hor sbdit i cibi loco. s. cenandi
4° erat i oratorio spiritu sbdit erat ysaie
tes manualiter i orando. vñ erat orta
oratly apli dm venisse nutrat. 5°
erat humiliante p[ro]peti vñ sbdit q erat
sedentes si i terra humiliati ysa. 40
sup q[uo]d regeret spm meu nisi sup
humile z quieti. 6° erat i pace gaudi
um die q erat i hy evangelio q dr pax
vobis 7° erat i gte plene eleua
ti ophoc q dicit q erat i sup cor
ste audiendi representes videndi ste
ssm sua p[ro]bitate p[ro]miserat hoc
igit q dicit nos d[omi]n[u]m z immobiliter
spes stans nequeam q sponsus i patria
q dr ad nos discedere sic sol
q dicit illuminat nra mundia. 8°

Dño laus amen

De 7. Sigillis 2 secretis 5ti Trinitatis

IRCA 5m. Trinitatis ꝓfidutiaꝫ ostendꝫ hoc mist̃ cū ip̃ secuta t ꝓ quē dñs Io. v. qui dat librū scriptū intꝰ et foris signatū septē sigillis quē nemo potuit aperē nisi solus xp̃s leo tribus Juda. Septē. n. sonitus hoc sacrū mist̃ signatū est 2 clausū q̃ illis ꝑ filios q̃ ē sapiēa patris dignē ꝓfitentes declarat̃ xp̃s. n. aut Nemo nouit patrē nisi filius neq; filiū nisi pater 2c. p̃n. ista Sigillū ē q̃ in isto mist̃ trinitatis st̃ tres ꝑsone nō distincte nā siu essentia cui sit vnū et ista. st̃ tres relatiue originē in quātū vna. s. originat 2 ꝓcedit ab alia et q vna ꝑsona nō ē alia. vñ ē hoc mirabile q tres st̃ ꝑsone distincte et vnus tm̃ deus in essentia. vñ dē. Io. i ca. Tres st̃ q testimoniū dāt in celo pr̃ xp̃o et ip̃s sanctꝰ 2 hij tres vnū st̃. Et athanasius in symbolo: Alia ē ꝑsona patris. Alia filij. alia sp̃sc̃i. st̃ patris et filij 2 sp̃sc̃i una ē deitas equalis glia eternā natq;. nimirū si q̃rat̃ a nr. q̄s ē verus deus xp̃s. q. ille q fecit celū 2 terrā mare et oīa q̃ in eis sūt hoc n. et Judeus 2 pagani dicē. st̃ si q̃rat̃ vltra q̄s ē iste deus Judeus 2 pagani nō h̄t q̄d vltra xp̃m. st̃ xp̃s. doctus a fide xp̃o. xp̃s. Iste deus est pr̃ 2 filius 2 sp̃s scūs 2 hij tres vnus deus. q. xp̃s. q fidē de trinitate ē intellexit q̄ deus ex nihilo fecerit oīa. ab eterno nō ꝓduxit sibi suū 2 mūdo sapiē ꝓduxit sp̃m sanctū. o dē ille hoc ē valde mirabile q̄ sit vnus 2 trinus. sic legis nō dixit q petrus. et Jacob 2 filius st̃ tres 2 tamē vnus nō videt̃. st̃ nos fidei nō dicim̃ q ille ꝑsone sint distincte sc̃z petr. et Jacob. st̃ tm̃ formaliter q relatiue originē. 2 licet in tribus nō reperiat̃ 3as. q̄ sit tres ꝑsone in una sba. tm̃ aliq̄ ex. adducūt tm̄ manifestes p̄t ex ē in anima nāli vbi st̃ tria distincta formaliter. s. Memoria intelligētia 2 Amor seu voluntas. q̄ tria st̃ vnū in essentia cū tota sba aīe ē in memoria tota in intelligētia 2 tota in voluntate. st̃ aug̃ ponit ex. solis. q cū sit vnus in sba. lucē. radiū et calorem radius a luce ꝓcedit calor ab utroq;. st̃ ā selne ꝓcedit ex. et fontis aq̄ ꝓcedit fluuius 2 ab utroq; stagnū Ista st̃ tria distincta q relatiue originis 2 hī ē una aq̄ sba. ꝑ ſ̃ miter a patre ex̄t filius 2 ab utroq; sp̃s scūs 2 st̃ tres ꝑsone st̃ vnus deus 2 nō tres dij. Exp̃ p̄t sigillū aptū. ¶ Secundū sigillū mirabile ē et creatura sua q̃liter. licet una ꝑsona pluralitatis nō sit alia q̄ ꝑsona filij tm̃ una ꝑsona est in alia q̄ pr̃ ē in filio 2 ꝑsona filij in pr̃e 2 sic de sp̃u scō. vñ 2 p̄s aperuit hoc sigillū dicens Io. 14. Ego in patre et pr̃ in me ē. et ang̃ et fides ad petrū ꝓp̃ vnitatē nature totus pater in filio et sp̃us tot̃ ꝑ sp̃us scūs in pr̃e et filio est. et nullus horū dē quōd ipse ē. Nō ſm̃. s. Bona. in p̄o di. 19. q. illa quoq; vnū ē. dē alia differūt ꝑ sba. sz ꝑsona st̃ vnita sba. 2 tota deitatis plenitudo q̄ ē in pr̃e et filio 2 in sp̃u scō 2 equāliter. et est hoc vere mirabile 2 ꝓt dari tale ex̄p̃ seu manductio ꝑ s. Bona. q. videmus q̄ ille quercus ḡminat̃ ē in ꝑtem. 2 utriq; simul in deducto ut arca et Jo in petro et eg°. ¶ Tertiū sigillū ē q̄ statua sua ꝑsonalis una ē ingenerabilis. s. ꝑsona pr̃is q̄ a nullo ꝓcedit. Alia geniti. s. ꝑsona filij q̄ ꝓcedit a pr̃e. Alia spirata. s. sp̃us sc̃i q̄ a patre filioq; ꝓcedit. vñ dē Athanasius. pater a nullo ē factus nec genitus nec creatus. filius a patre solo ē. nō factus nec creatus sz genitus sz sp̃us scūs a pr̃e et filio nō factus nec genitus nec creatus sz ꝓcedēs. Et vere hoc ē mirabile nūq̄d cē mirabile q̄ aliqs nō geniturus 2 genitus nō esset 2 qualiqs esset ꝓductus ab alio 2 nō esset genitus Verum hoc satis mirabile est sic ē ꝓpositū declarimus.

Tres ꝑsone in una sba

una ꝑsona ē in alia

una ē ingenerabilis

Nã deus pr̃ genitus nõ ẽ nr̃ ab aliq̃ est Deus filius a deo patre genitus ẽ z nr̃ma
te qz ai deus sit ssr̃ ista grãtho ssnãlis ẽ. sic ꝺ hõi nr̃o genitus a nr̃a nãte. et ssr̃ ſſ
a deo patre et filio ssnatus ẽ z ꝓcedꝰ tr̃ãqꝫ amor z tr̃ genitus nõ est qz nõ ꝓcedit
ꝓ modũ nature ſz ꝓ modũ voluntatis: hoc hẽñ' rõnes i aiã nr̃ã aliq̃l qz ꝺ hõi genitus
vat a memoria intellectiua z amor ꝓcedit ab vtroqꝫ. Ista Adã a nullo hoĩ ꝓcessit q
fuit primus hõ Eua ab adã solũ ꝓcessit ſz Abel ab adã et Eua simul Ista tres
hñt humanitatis qz qlz erat hõ et tr̃ unus a nullo hoĩ. Eua ab adã. z abel ab
vtroqꝫ Ista deus pr̃ a nullo hñt diuinitꝰ ſz filius dei a pr̃e hñt diuinitꝰ z ꝓgꝫ
hñt et sic a pr̃e genitus. ssnus ssr̃. a patre z filio ꝓcedit. Ista nõ nõ aduerti ut sta
ſit trinitatis nisi ꝑ. qñ nõ sit ei simile ſz tr̃ãqꝫ alĩq̃ manifestũ

Quartũ
Sigillũ Mirabile ẽ. ꝺ processus et grãtho ssnitate. qz ꝫ nus deus pr̃ ab eterno
genuit dei filiũ nr̃m tr̃ ẽ pr̃ꝺm filiũ i tpe. nec filius posterior pr̃e z filiꝰ deminus
ꝺ ssnãtõ ſz ſt eternus qz pr̃ nõ ꝓcessit filiũ nr̃ ãbo spũs sanctus ſz ab eterno i
eternũ z nũc z semꝑ ꝺ gignit pr̃ filiũ z ãbo spirãt ssnãtus sine termino Patro ẽ
qz sine loco i finitus ẽ grãtho i deminus sic g̃ pr̃ eternus Ista filius z ssnãtus
sm̃ dñi nr̃i. Vñ dic̃ athana. Et i hac trinitate nihil prius aut posterius
nihil minus aut maius ſz totꝫ tres psone coeterne sibi ſt z coequales. Certe
hoc ẽ valde mirabile nũqd nõ mirabile esset q eoĩ nõ ꝓcessit abel z q pater
z filius esset i eode tẽpore. z q nũqꝫ esset gnãr filiũ qs hoc posset intelligi cꝫ
qz hoc nõ ſt impossibile aliq̃ ostendat ꝓ tale exẽ. A sole exit radius: z ex
eo splendor. z ab utroqꝫ calor z tm̃ sol nõ ẽ prior radio nec radius splendor
sua i priore q exit sol i eode prioꝛe radius z splẽdor z calor. sic ab igne splendor
z calor: vñ si sol fuisset eternus sic crediderunt philosophi certe z radius z splendor
esset eternꝰ: z nemo nõ prior alio i tpe nisi i ꝓprietate origĩis natura. sm dñi
nr̃i ꝺ filio dei z ssnãtõ. qz nũ deus nũqꝫ fuit sm̃ sapiã z nostra scripturas z ideo re
stat q ista hoc ꝓsone ſt coeterne z coequales

Quintũ Sigillũ stellatum
ẽ De donatis totaliter qz ocã q hñt pr̃ donauit filio et tr̃ totũ sibi reti
nuit ſic pr̃ et filius ocã dederunt ssnãtõ z tr̃ totã ꝓfectorꝰ sibi retinuerũt
.i. totã ſz potestatẽ clemẽtiã z sapiã z oĩs ꝓfectus. Vñ xp̃s dic̃ i euãgelio q pater
donauit sibi ocã q ipse hñt. sic declarat magr̃ i p̃o sen̄. vñ greg' naz i s. pũth
ocã q pater ẽ hoc et filius ẽ idem excepto eo q natus ẽ pr̃ ocã q filius hñt ssnãtus
ẽ ipse hoc q natus ẽ filius hoc. n. nõ ssm̃ Mag̃ sequant ſz berga ſſtatẽ deserunt
ſi ꝺ solas ꝓprietates: Certe hoc ẽ valde mirabile nõ nec est satis mirabile. si
donauit ꝺ ocã bona sua. z ocã sibi retinuit ſic i ꝓposito ocã q hñt pr̃ donauit
filio ssnãtõ z ocã sibi retinuit. ſz ꝫ nus sit mirabile hĩ nõ ẽ i rebꝰ. unde ꝫ
vñ magr̃ donat totã suã suã scientiã i nro ꝺ̃o ꝺ scientiã q ſt capaces
et totã retinet sibi. Nõ nr̃ ego vobis dono totã istã Doctrinã s. trinitatis
z tr̃ tota remanet apud me. nõ nr̃ aliã ei intellectꝰ vult aliq̃ intelligẽ totã
patrem ad intellectꝰ z donat ſt totã z tota ad voluntatẽ z totã ad sensus corporis
ocã aliq̃ vult exprimi z tm̃ tota remanet apud ſe. ita i ꝓpositos ẽ Durandus

Sextũ Sigillũ ẽ

Sextū signū ē de equalitate q̄ ibi ē ꝑsonas ē sūma eq̄litas ut̄pusq;
ad ꝑsonā · puta sm sapiā potētiā z bonitatē · ut̄ Athanasius dr̄. Qualis pater
talis filius talis sp̄s̄s. Oī pater ꝑ oī potēs filius oī potens sp̄s̄s. etc. Vñ aug⁹
de fide ad petrū · Nullas horū alius ꝑ dū eternitate aut etate dare magnitu
dine aut sup̄at potestate · z q̄ cuq; ꝑī attribuat potētia tñ ꝑ principio ifilio
sapiā oī ꝑdat ꝑ modū trinitatis sp̄ui sc̄o clemētia oī ꝑdat ꝑ modū amoris.
tū · equalis ē omib⁹ istis tribꝰ ꝑsonis potētia sapia et bonitas // Septimus
Signū dr̄ fore datum q̄ oī singule ꝑsone sit omnipotentes nō tñ pr̄ filius
genit⁹ nisi pater. nec pr̄ sp̄us scūs sp̄s̄s · Et tāt pr̄ et filius unus hoc ē una
tm q̄ oēs hoc unus filius pr̄ generat alium filiū · unus pr̄ ꝑtes filius pr̄di
cunct nō ē nec pr̄ oēs nisi unus pr̄ unus filius unus sp̄s̄s. Est ut̄ notabile
q̄ nō dr̄ sic 5. q. pr̄ gignat filiū totū sum ut̄ posse et velle et sic sp̄us sc̄us
ut tñ pr̄ pr̄ gignat filium et filius nō pr̄ generare aliū filiū · et sic nō ver
q̄ sit omnipotētia sequit ut dr̄. ē Vñ gignit dor. ut pr̄ totā essentiā
et omnipotētiā dat filio et sp̄ui sc̄o quare g⁹ nō dat potētiā generādi filio et sp̄ui
sc̄o. 9. 5. Ro sup i⁰. di 7. q. hoc nō ē possibile q̄ fīm dictas generādi ist
i patre q̄ eo q̄d ē principiū primū a q⁹ · s. hꝫ originē filius et sp⁹ sc⁹
et ideo nō ē possibile q̄ ipsi principiū quod alq̄ primitati q̄ sic est opposito
i aliquo q̄ · s. persona ꝑducta sit ꝑma nā nō ē possibile fieri in q̄ ipsum
ꝑducitur ē sm̄ ueru. Aliud ē q̄ nō quēt nec debet q̄ i generatione dui
narū ꝑsonarū dare · nūm ē distīgui eas q̄ origine q⁹ q̄ generat a q⁹ generatur
go si hoc dicat pr̄ filio q̄ generant filiū alium aut sp⁹ sc⁹ q̄ ꝑducit aliū
sp̄m sanctū tunc possit fieri q̄ pr̄ nō distīguerē a filio nec filius a sp⁹ sc⁹
et sic i trinitate duūe essent tres ꝑsone ut nō est ibi distinctio
sc⁹. dr̄ q̄ oēs i trinitate ut i patre habeat ꝑductū adequatū · s. filiū ideo ipse
trinitas ut i filio nō pr̄ ꝑducere aliū filiū · nec uolūtas ut i sp⁹ sc⁹ pr̄ ꝑducere aliū
sp̄m sc̄m oēs i pr̄ et filio hāt ꝑductū adequatū · ipse sp⁹ sc⁹ · Sic ergo si aliq⁹ pr̄
i trinitate totū esse suū generet filio nō possit plus filius generare · nec si esset unus cū
patre i sba · posset aliū filiū generare cū hoc tm nō pr̄ter q̄ tm̄ generat et filius cū sit
genit⁹ de deo et de q̄ genit⁹ et filio sp⁹ sc⁹. Manifestum · q̄ quod ē absurdū et
inconueniens ē ergo dr̄ū i possibile sic cū i quibus sit suus ꝑductus i deitate q⁹
unus et dō i sba sit pr̄ et filius. Ideo hoc ē impossibile sic dicimus q⁹ deus nō
pr̄ fare et scipso q⁹ sit deus et genitor et genitus nec ē generans
i nos absurdū cū dicimus et hoc: esse ergo Sigilla clausa sit usque
Sco. et ſrā q. dicit q̄ cū filius nō pr̄ gignat q⁹ pr̄ q⁹ eande potētiā numero quā filius hꝫ. ꝑhibet
adequatū terminū i deo ē ꝑducibile p illā potētiā adequate ꝑductū nō sic ē i creatura
q⁹ sp⁹ i ꝑductione filij nō ꝑducit adequate nec ē gignat totū sba filio vñ i deitate nō pr̄ q̄ quā
pl⁹ nō gignit sic nō ē q̄ndo quia pr̄ nō ēqualis pr̄ filius et filius nō pr̄ ē pr̄ ista. n nō dicit i potētia.

In his triby. s mēte nostra et amor attendit imago trinitatis pp distinctiōz
origīnē et equalitatē. hec. n. vera cū sit distincta a se inuicem dnōr tm
esse vnū qz i sua substātia ostēdit Et ē ipa pa mūs qī pat et mēte
tra eius qī proles eius. Mens. n. sui se cognoscit notitiā sui gignit et est
sola patris sue notie Tertius ē amor q ē ipa mēte. z nostra procedit
Dū mūs cognoscit se et diligit se. nō. n. posset diligere nisi cognoscerent se. amor
etiā planta prolē. i. notitiā suā. z ita amor q dā gplexū ē patris z plis Nec minor
ē plis patris dū tāta se nouit mūs quāta ē nec minus ē amor patris z plis. i. mēte
z nostra dū tm tā se diligit, mūs q quāta se nouit z quāta ē. Sūt et hec singula i singlis
qz mūs omnās i amore ē. z amor i amātis notitia z notitia i mēte noscēte ē Vere i his
triby q vestigiū trinitatis appāret.

Sermo de 5ma Trinitate.

GRES sunt q̄ tres[unum] [illegible] testimoniū [illegible] ꝑhibēt ꝓpter quos [illegible] ꝑhibēt 3 testes sūt spūs aq̄ 3 hij tres unū sūt. 1. Io.

Festū d' 5ma Trinitat[illegible] [illegible]bat 3 q̄ ēcia ipam Trinitatē mīte hereses succrescebāt. Sac[illegible] [illegible]e regauit Alcuinū magnū suū ut hystoriā d' Trinitate ꝓponeret [illegible]eminaret et fidē catholicā ꝓmulgaret q̄ ꝓposita ordinatū est ut festū istud solēniter celebraret. Siut tm̄ q̄dā q̄ festū istud solēniter celebrāt i octauis pentecostes q̄ ē p̄cipuū Dnicis ꝓsequētiū ad īmitādū q̄ ipa trinitas ē p̄ cā 3. Alij i octauis illaꝝ dnicaꝝ q̄ est ante aduentū ad īmitādū q̄ ē finis omnū. Illi aut q festū istud celebrāt i octauis pentecostes rationabilr facere uident Celebramus. n. festū d filio et spū scō. Celebrauit summus i patria festū d pre etno: hodie nō celebramus? ī simul festū 3 pcōꝝ ꝓsonarū ne uiderent i eos diuisa Mtas. quoꝝ ē i diuisa unitas: uñ i euāgelio hodierno filius dei nominat pcm̄ z spūs scūs z sic d' trib; ꝓsonis ipe dei filius nobis dicit notanda. ām. n. adductū xpi nō ꝓbare i mūdo nostra 5ma trinitas nrm fidē 3 tm̄ unitatis: Q cāq; aut oīa misteria uēr fidei sit una ardua q̄ ulla uoce nāli possint ꝓfitendi ni fides credat. sup oīa Mysd. scā trinitas ē arduissimū. uta q̄llus i tellect; pōt apphendere aliq̄ uōce uñ xps i euāgelio Dic nemo nouit pcm̄ ni filius neq; filiū q; nouit ni pr et cui uoluit filius reuelare. et Aug. i lo. Soli deo Trinitas sola sibi ipi nota est. et Ambro. que all Augē sc. i 9o. dic. Impossibile ē scām diuine gr̄ātis secretū Meus deficat uox silet nō mea tm̄ū 3 angelox supra ptates sup cherubi sup seraphi. et sup oēm sensū est. Et ber. aud cuiquā de trib; Dicimus tres 3 nō ad ꝓprietatē unitatis Dicimus unū 3 nō ad ꝓfectū unitatis. Quere quō possit hoc esse. Sufficiat t credere sic ee. Secundari hoc temeritas est Credere pietas ē Nosse uita eterna. Iter Aug. Le. et tri. Ubi q̄rit unitas trinitatis Nec piculosius alibi errat. nec laboriosius aliq̄d q̄rit. Nec fructuosius aliq̄d inuenitur. Q2 tm̄ arteculus Trinitatis ē fidamentū mē fidei sm̄ q̄ ullus pōt sapcari magna utilitas ē d pcm̄ q̄d de ipa i hac uita possumus intelligere z scripturā scōz a spū nobis reuelata. ideo hodie de ipa 5ma tr. tt. Tres uob. misteria declarāda ꝓponūt.

Misteriū ueritatis.
Misteriū profectibilitatis
Mysti. utilitatis.

Primū Mysd. Declarāduꝫ de ueritatis i q̄ hēm⁹ ostēdere nobis ueritate fidei mē eam esse unū eternū. s. q̄ualr Deus ē unus i essentia. z Trinus i ꝓsonis z sic tres nō ꝓficit unitate ne unitas tollat trinitatē. i q̄ deus sit unus z nō plesq; bare uñ. z uoc. uñ Deut. 6. dic deus ad posit esse. Audi israel Dns deus tuus unus est nō ad ombres deos alienos eremus me Esa. 45. Ego dns z nō ē alius z rēpe me nō ē deus. Apo. dic Unus deus una fides unū bapma c. ꝓbat uolūtas p uoc sūmus z fratres oēs. n. z pfi theologi ꝑdut deū ee sūmū bonū 3 impossibile ē ee plura sūma bona. q2 sing latinū sm̄ grām matcos d uno solo dr z uni soli ḡuenit ēternitas sing oīa latine. 3 ee optimū est sing sūmū ē sing latinū g̃ unus solus deus optim⁹ z sūmus z oīa bona st̄ i gen et gre solus sing oīa. uñ tho. i lo. g̃ gre nisi dic impossibile ē ee duo sūma bona q2 qd sing abūdāter dr uni soli ḡuenit z 9m. sup. p. eth. gnce. 67. ubi idem hoc g̃ destruēs dicit si plā st optima mihi ē optimū q2 optimū ē qd uni soli ḡuenit. ām g̃ deus sit sum⁹ sup oēs unus erit nō plures. sicut cent deci ut cent eq̄les. nec ut nō sit cent eq̄les g nullus eet sūmus z sic nullus eet deus si nō eent eq̄les z unus eet minus alio nō sūmus ille nō eet 3 deus g̃ unus deus. Iter dicit gerdut deū ee oī potentem et oīa facere posse 3 oīa q̄cūq; uoluit deus fecit i celo et i terra. 3 ipos

deū mei dei ꝓbat f. 237.

sibile ē ee duos dīpotes. q.n. ē dīpotes gut vna alia potia deptuer ifacer gri
posset. g° si essent duo dij duas ītia. vter dīpotes utergz posset aliū deptuer ēt aut
nō aut vn⁹ posset ralius nō. vtergz possēs aliū deptuer g° nullus eet dīpotes q nō ē
dīpotes q nō pōt alteri resistē. S[illegible] aliū deptuer g° nullus dīpotes ēt nullus
eet deus. si vnus sit ralius nō [illegible] posset alteri resistē nō eet deus. ergo
possibile sit ee plēs dīpotes vde sit dpotes vn⁹ g° sit deus. Ītē si duo sint dij nostri
dsūt vtergz haberet voluntē libaz voi potiez. si nullo pdēte a alio posset velle
gd fieret. ēt sic nihil fieret. vnus posset velle pluuia ralter serenū. vnus
dē alio nostē vn⁹ petrū gladio aliū occidi vn⁹ frig⁹ alter calorē. ēt sic sequer
ofusio ēt deformitas vnusq sic videm⁹ ēt ee fieri. Tertia trigiā male gubernari. qn
sit plēs reges. hec voē ptās venit ī nostrā vn⁹ dies 12. mēsis. Et ita
Curia voluit male desponi nō ē bona plāletas principū vn⁹ g° precys ē bothe.
Medius est ee vnū ī vnuso principe qz plēs regnū. n. nō caput duos. Ītē 3°. pbat
vō ītercessionis deus. si. filii. est theologos sz ītercessio ī trinitate vn Pomas primus dē
Deus ē quoda pelagus ifinite substātie. 2so. dē q nullz melioz gradu possum⁹ di
cere hec sz q sit ens ifinitū sz impossibile ē deū alīm ifinita sic. n. deus essent dij
ēt vn⁹ regnaret ī celo alter ī terra alter ī aq sic deberēt pugnare. ēt essent finiti
ēt nō essent vbiqz sz nō deus sit ifinitus ītercessz ēt sit vbiqz p totū mūdū. impossibile
ee plēs deos: Ecce pbatū ē qualr impossibile est ee n' vnū deum. Modo tertio
nobis pbāt. qī ista vnitas diuine essētie ē trinitas psonaz. q ista vnitate nō
diuidit. thor erat vna brevissima. pbat auc. roch. 2 capitulo. p° pbat scripturaz
testimonijs et talibz testimonijs ī qbz errō ē falsitas nō pōt inueniri. Test. n. stat qui
falli ēt mentiri nō possūt. s. deus q ē p° et suma veritas. 2° angeli q ea vident ī ipa veritate
3° ipse. q. recepit reflectā ab ipa p° veritate vn⁹ dē. petri ī epla spūsco ī spiritu sancti
sūt sc̄i dei homines p° ergo est dē testimonio dei. gen p°. dr. In principio dixit deus qn vo
luit creaī homīem faciam⁹ hominē ad imaginē 2 similitudinē nram. nō potuit hoc
tribui ee ad angelos q ei nō possūt creaī nec ei ego dixit faciam⁹ ī plāli 2 ad eam ībidem
pluralitatē psonaz q. sibi nō eet plāletas ī psonis nō dixerit faciam⁹ sz faciā nec enim
sz mea q nō dē ad imaginē 2 similitudinē pertinet ad vnitatē substātie q. s. vnitas si
nō eet nō dixerit sibi imaginē sz ad imagines 2 similitudines sic. n. ī nā nra est
vnitas essētie cū trib⁹ pōnīb⁹. memoria intellectus 2 voluntate una sit res psonis
diuinis cū vnitate substātie. Ītē gen p°. eē dr. In principio creauit deus celū 2 terrā
ēt posita sibi 2 sp⁹cus dū ferebat sup aqs exponit trinitas psonaz. Creauit
deus ecce psona patris. In principio. e. ī filio ut exponit aug°. xi. de ci. dei. cōa fine
sic. n. artifex pduxit p sibi suū. opus suum vn⁹ deus p filiū suū q ē sibi 2 ars
dei pduxit ea. Io. p°. dīa p ipz fca sit. vn⁹ Io. 8. qui dē ego principiū q loquor vo
bis. 2 spūs dei. i. voluntas 2 bonitas dei ferebat sup aqs ecce psona spūs scī. Terce p
os dauid ps°. 109. Dixit dns dño meo sede ad dextris meis. Ista. n. sit sibi pris
ad filiū ps p translationē caldaicā q sic dē dixit dns dño suo ps ēt ad quod se
cūdo. ego autem nō intelligimus grauiter qđ nō pot ēpeti nisi filio dei p ēt hoc. n. stat
dr sibi dei. ee ex vtero dei. i. ex substātia dei. astruitur vnitas essentie q deinitas ps
fieri nō pōt. cū dē nō intelligim⁹. n. cū ex aliq creatura q ab eternō q intelligit fuit prima
creatura q. est. generatus filius ē deus: Dū ergo dē sibi intelligim⁹ denotari eternitatis dū
dē ex utero notatur substantia dū nō dē generatē psonaz distinctio q. nulli
nō stringit. ēt ps 2° dē dixit dns dño meo filio. Dixit dns ad me filius meus es tu.

Ego hodie genuite. qđ nō pōt exponi nisi de xpō dei filio cui hec ꝑ dicō ego erit ꝑ
ꝑ. s. patris. filius meus es tu erit psona 2ª. hodie genuite. hodie i eternali seu glo.
ria ētia ēternitas st̄ ꝑsentia: Ite ī alio ps̄ dic̄. ypheta. Robo dn̄i celi firmati st̄. et spūs
eius eoꝝ omis virtus eop. erit hic trinitas psonaꝝ dat̄ exprim̄. Ite ī alio ps̄ dic̄. Benedi
cat nos deus deus nr̄. benedicat nos deus et metuat eū oēs fines terre. ī hoc qđ dic̄
ter deus ostendit psonas trinitas ī hoc qđ ī singl̄is st̄ofret eū ostendit essentie unitas
Ite ps̄. trisagio angelor et qđ dic̄ ysa. p°. vi°. qđ videt illos clamātes ī tra troniū dei
et dicentes scātus. scūs scūs. dns deus sabaoth plena ē omis terra glia eius qđ ꝛr. ter
dicit scūs respicit trinitatē psonaꝝ qđ aut samuel dicit dns deus respicit unitatem
substātie. Ite ipe dei filius plus ī isto euāgelio loq̄t nob de ista trinitate sic ps̄ ī euāgelio
habemus: et Mat vlt°. euntes ī mundū docete oēs gentes baptizātes eos ī nomē patris et
filii et spūs scī. Ite trāsfiguato ipso ī mōte vox patris audita ē. iste ē filius meus dilectus. et
ipse suus apparuit ī spē nebule lucide. et postea filius discipulos congregatos ī spē ignis apparuit
Ite actor aplor p°. ro. Tres st̄ q testimoniū dāt ī celo scr̄ pater verbū et spūs scūs et hi tres
unū st̄. ps̄ est ī simbolo apostolor // 2°. pbat̄ rationibus tactis. p° sic. Nec̄e ꝑdicatores. 2°
sic duinales ꝑfectus. 3° sic unialis effectus. Quesit doc. utrū p rōnes nāles possit
cognosci trinitas diuinar psonaꝝ et ht. alex. et tho. ī sūma q. 1. qđ impossibile ē ꝑ rōnes
nāles ad cognitionē trinitatis venire q ꝑ rōnem nālem ī cognitionem dei venire nō possemus
nisi ꝑ creaturas Creatur autē ducūt ī dei cognitionem sic effectus ī causā. hec q° solū sic
nāli pōt de deo cognosci q ꝑtinet ei nem̄ ē sim q ē omi entiū primipiū et cā vñ hoc
pertinet ad unitatē essētie nō ad distinctionē psonaꝝ: vñ q pbat̄ esse trinitatē psonarum
sic nāli fidei dr derogr̄: p° q dic̄ quātū ad dignitatē primū fidei q ē circa sc̄a de rebus
inuisibilibus q rōnem humanā exardūt. 2° quātū ad utilitatē trahēdi alios ad fidem
Cū. n. alios ad q̄dāmodū fidē ī duxit vētas q nō st̄ cognitas credit ī derisorē ipsi deum q credit
q huiusmodi rōnibus inducāt. Ille cui credim̄ vñ dic̄ Dionisius ho. 2. de di. no. Nō ē medicū decet
aliqd nec cognitū et supsb̄stētiale omnia diuinitate p̄ter ea q diuinitus nobis ex sacris elo
quiis st̄ reuelata. Ille nō ē ign̄ nob fidelibus et nostrum fidei nr̄ sic adducēt cū oīa illa
ad q̄ ipsa sic sint nobis reuelata et tradita ipsalm nō post. Ite sic adducit alexander quasdam
ad duas ꝑ ipsi deos q credūt nos credere ista irrationalia et impossibilia. Tres ign̄ adducūt
cā sic ꝑsuasiuas q̄b pbabile possibile ē ī unitate essētie trinitatē manere psonaꝝ
p̄ma dr nostra gdulitas. ꝑ q̄ ipsi ponit q ī deo ē infinita potētia sapia et bonitas hec ipsa
nitas et pagani negant: ar. ign̄ nō sit. sicut deus potuit et fecit ps̄ voluit alia ge
nerare ꝑ oīa sibi equalia et sic infinita ē ps̄ hoc nō ē dicendū nī sit sūma bonitas: sicut potuit
voluit ps̄ nō fecit et sic est ignorās qđ ē absurdū nī sit sūma sapia: sicut fecit voluit
ps̄ nō potuit et sic est impotens nō est deus. ign̄ ista oīa sic absurda nō sint q tri fecit
voluit et potuit alia creare ꝑ oīa sibi equalia. sequit q alia genuit q nos sūmus. ꝛr. ista dā
nat ī alio. sequit effectus generat ign̄ q sic deus pr̄ ab ētno voluit sic ab ētno fi
lium genuit nō dedit de qđ potuit nec qđ fecit de qđ voluit nec qđ genuit q ꝑ dant nob po
tuit nī ī deo sit aliqd ꝑfectū nī sit simplicissime nō admittibile. nī ipe dic̄ Mat xi°. oīa mi
tradita st̄ a pre meo. sic ign̄ deus euāgelizat sibi ꝑ oīa filium creatur nā oē creatus esse habet
facere si posset habet dic̄. n. ps̄s q nāles oē agens q nat assimilare sibi patiens. nī ignis
ignē oīa q̄t facit nec creas creatas sibi simile. si ign̄ ab ētno filium genuit ꝑ oīa
sibi equale necessē ign̄ q ab ētno spūs amauit et filius pr̄m suum ab ētno dilexit et mu
more predicte a pre et filio deum spūs scūs: // 2°. pbat̄ nec diuinales ꝑfectus. sic
oīs ꝑfectio q ē ī creaturis eminentior et ꝑfectior modo ē ī deo ista gradat̄ et a philoso
phis. ps̄ videm̄ q ad ꝑfectionē cuiuslibet creaturē ꝑtinet posse sibi simile ꝓducere ne
gat ī creaturis reperit ista ꝑfectio gradatis gradū ē alia ꝑfectior nō ī deo reperi

Spūssū ꝫ ꝓcedit ꝫ modū volūtatis ramonis: Sz ista alia ꝓpria trea ccēpla mirabi
lia ī ſ appariebat vnitas essētie cū quadā similitate. p3. ego ē ī Sole nā ſm illos
ī Sole q ē vnus trea ꝯsiderāt. ſ. q ē ⁊ lucet. ⁊q calet. ſ. substātia splendor. ⁊
calor radius suus splendor ꝫ sol nascit sic filius ꝫ pr̄ generat sic lumē ꝫ lumē
calor ab utroq ꝓcedit q3 spūs ſcūs ab utroq ꝓcedit. Ipr̄ aut sola ratio ꝓcedit q3
pr̄ nō ē fons nec natus nec genitus nec ꝓcedens ⁊ hec trea ſt vn' sol q3 ē tres ꝑsone
ſt vnus deus. Ex3. aliud ponit ās. ī fonte. fons generat riuū. et riuus fāt
stagnū sic pr̄ generat filiū filius ergo riuū a fonte ⁊ fons et riuus faciunt stagnū sic pr̄ ⁊
filius spirat spūm scūm fons a ratio ꝓcedit q3 pr̄ a ratio ꝓcedit ⁊ tri ī fonte et riuo ⁊
stagno ē eide ās q3 ī pr̄ ſilio ⁊ spūsō ē eide ſba. q3 Ex3 magis ſimile. ē ī rōa rōis
q3 aīa deus trinus bonū dēr facere ad imaginē ⁊ ſimilitudinē suā ſed ostēdit aug. ī li°
3 trin. ſic. Mens. et notitia ⁊ amor trea ſt ī aīa vna. Mens. n. nouit se ⁊ amat
se nec n. posset se amare nisi se nosceret: Ipā aut mens ē q3 pars nostre. Notitia ē q3 ꝓles
Verbum ē mētis q de ipā q de ipā nāt ⁊ notitia ꝓcedit Dū mens cognoscit se diligit de
vno. n. possz ſt diligēr nisi ſe cognoscerent. Mens a ratio cōcipit pr̄is nostre a nāt. ⁊ amō
ab utroq cōcepta ī vnitate essētie. ⁊ 4°. Trinitas nr̄a ī figuris q̄ caua
vna ponit grā. 18. vbi abrā vidit tres viros ⁊ vni ad orauit ⁊ vi ſm glo. Trinita
tem ⁊ vnitatem misit declarat. ⁊ 2ª fig ponit grā 4°. vbi dr q Pharao regis ſa
mōis vidit tres ꝫ pugiles ⁊ vni vite ꝫ q3 signi tres ꝑsōn ī vna deitate. 3ª. fig pōit
Dan. 2°. vbi dr q apparuerat tres digiti q3 manus hois scribētis appēdit: mā aut ⁊
Danst Mar' ipm ē ipse dr q oīa creauit ī ſ manu ſt tres digiti. i. tres ꝑsōn ꝫ quib⁹
dr esa. 40. Q appēdit molē terre trib⁹ digitis: Q3 aut dēs ph tres digitis hūt appē
dere mūdū videndū: pr̄ tri ꝫ sua potentia oīa appēdit. ⁊ portat. ⁊ sustinet filius ꝫ sua
sapiaz oīa numerat. i. cognoscit ⁊ diuersigenat ſps ſcūs ꝫ sua bonitate oīa diuidit. i. ꝫ do
na sua oīb distribuit. Ista sāa Trinitas Numerus ē affirmata. ī vdere
potes ī pmissis ī festo trinitatis ⁊ clarius ī diuersis versus post pētēnostes.

vid ī versus. ⁊ ſcūs post pētēnostes.

Secundū Mist3. Trinitas de ꝫfūdatis ī ista. n. ſāſſima Trinitate
sunt q3dā secreta ꝫfūdissima ⁊ altissima q3 vobis ī tendo declarare ad maiorē cuius no
titiā ⁊ pondus septē secreta ꝫfūdissima q3 sūt illa septē sigilla q3 Io. apost. v. dr
se vidisse librū sigillatū scriptū ītus ⁊ foris ⁊ angelū fortē clamātē ⁊ dicētē q3s ē
dignus aperīr librū et ex. ⁊ dr ꝫ nullus reperit ē nec ī celo nec ī terra nec ī ifernis nisi Xps
Xps ꝫ ꝓb librū istū 5ū trinitatis aperuit. hoc ex. ⁊ tertiū misterū huius pncis
vide ī pmissis ī festo trinitatis ſ. q°. ⁊ ī ſmōe ſ. ꝺ. ⁊ ſequ. 1359

Auctoritates philosophor de īmortalitate aīe.

Mercurius trimegistus scribens ad Asclepiū dicē. Anime post dissolutionē corporis cogentur eadem penis q ī hac uita noluerūt credere verbis

Architas tarentin⁹ ut refert tullius ī 2° de senectute derisit mētem meam dīuinū numen et sic īmortalitatem sortiri: **Anaxagoras** ī exilium laborans interrogatus ubi uelit sepeliri ī si ad patriā uellet se deferri. Ille nichil īterest. Cunctis undiq ad īferos tātū dē ubiq est uia: **Pittagoras** sicē refert hyero. li 2° q̄ somnium pdicens ut īgrata animas ee īmortales q̄ nus falsū sit q̄d dixit trāsiū illas ī alia corpora earum suāq explicauit. Omn⁹ li. mutamur. Morti comit aīe semp q̄ priora sede nouas domibus habitāt q̄ recepte: **Socrates** fremiter discipulus suus animas ee īmortales pdicabat dicebat q̄ sepius huc mūdus trāsitus ē ad alia mūdi. Despicate mortē et uenit aīe ut sequimini iustitiā et salui eritis. Moys ē īcredibilis ī nō timet illā nisi q̄ multū ma letā ferret. De q⁹ refert ci° ī li° et senectute. q̄ toto die ultimo uite sue de aīe īmortali tate disputauit et letus ueneni poculū tāq̄ medicamētū salutis sūpsit. ab emulis ꝑ nimi stratū. **Plato** ī phedron multis rationib⁹ aīe īmortalitatē ostendit ubi dicē. ꝑfectus ī purgatus animus hinc trāsiens cū deo habitabit. Et ī Timeo. Aīa nra ē īmortalis ī fine q̄ meruit passōes euitas fuit ꝑmiabit ꝑ primā post hāc uitā. **Aristoteles** sequa ꝑ platonem discipulus ī 1° et aīa dicē intellectus uel ee q̄dā substātia q̄ nūq̄ corrūpit et ī 2°. 6 separat hoc ab hoc. s. ī tellectus a sensu tāq̄ ꝑpetuū a corruptibili 2 ab ee causo dē ꝑ separat simpliciter q̄ 2 aristoteles ubi dicit q̄ si aliq̄ separatio animi ē separabilis a corpore aīa ē īmortalis. sicē ī telligere q̄d nō depēdet a corpore. scilicē. cs. et aīalib⁹ dicē 2° meta^ph. nisi forma precesset suo subiecto et si aliq̄ remaneret reālis ē. **Apuleus** et deo socrat⁹ homines st ratione pollētes īmortalibus animus gaudetes. **Plotinus** magn⁹ phūs sicē testat̄ Macrobi⁹ dicē. Et uidet ī homiē mortale ē. Anima nō ab omni gdatione nō tralitatis ē aliena: **Porphirius** platonis discipl⁹ īqt nō ē mirū si aīa q̄ ē substātia īcorporea separat̄ a corpore. sīn corruptione. qm̄ et sol sīn corruptione ab aere discedit. 2 simile suāq̄ dicit Galenus ī 4° de sperma: **Auicēna** li. 5° nāliū Cū aīa libera tur a corpore et ab accidētibus corporis nē potuit quidi ī telligēte agēte ipē. n. posse q̄ aīa bñ ficiat ī gradū cuiuslā deinde ī telligēte. **Alfarabius** ī tractatu de **Tullius** ī ī telligite aut Aīa a corpore separata ī telligat uel sit ee sua sicē alie intelligēte abstracte mouentes orbes. **Algazel** ī gradatione suus sup 4° phisicoy Cum aīa separata fuit a corpore durabit eius substātia cū ī telligentia agente et delectabili deler tatione cuius cē explicari nō pōt. 2 idē potit ī 4° suo et nāliū. **Macrobius** et **Seneca** ad lucillū. Mors quā timuis nichil aliud est nisi q̄ patria finiamur seruabimur auferemur ubi bonū malū nullū. Sic hodie oēs q̄ patria finiauerit seruauerit auxerit ubi esse ī tolo celestium locū ubi beati sēpiterno euo fruāt. Anima. n. post mortē nō de Et ī 4° nāliū q̄dā gētes ꝑpetuā et īmortalis et ꝑpetua ē. mittit q̄ ī mortalis et ꝑpetua ē. animus ubi mutat uitā nō ꝑit aliud. n. expectat q̄ nos ī lucē reponat deus Et ī 4° nāliū q̄dā gētes dicē q̄ q̄ī ho uenit ad mortē. debet aīa cū sibi bonus. 2 uerus nichil emittēs idē uadē ī fs nude fortuite nude silenter nichil dubitans fac q̄d q̄d gēs fecerūt ē. Ecce nra nā q̄ ī grātiā ut expectat. 2 locus dicē nichil 2 nichil est:

Cicero ī q. tusc. Nō ē legēda mors q̄dā īmortalitatis scīa et dicē ut ego mus ex hac uita leti ꝑpi q̄ a custodia 2 a uinculis labari arbitrem ut ī ethn nā 2 plane ī uaga uniuersi gremiū domū. **Rabi moyses**. Aīa a corpore separata nō moritur si passōes corporis sequatur nō fuit speculabitur ꝑnū ens uoluptates q̄ capiet ī sensibilibus quas nullas ī tellectus nr mortalium lēgue possit enarrare. **Josephus** li. vj° de bello iudaico Corpora q̄dē cuncta mortalia st ex eadem materia facta. aīa nō sic ē īmortalis.

Mercurius, Anaxagoras, pittagoras, Architas

Socrates, plato, Aristoteles, porphirius

Apuleus, plotinus, Auicēna, Galenus, Alfarabius.

Tullius, Seneca, Macrobius, Quintilianus, Algazel.

Rabi moyses, Josephus, Salust⁹, virgil, Ouidius, Lucret⁹

De īmortalitate anime.

Nolite timere eos q occidut corp aut nō possut occidere.

Aiam cē īmortalē et īcorruptibilē. Hoc vobis triplici testimonio īmdmus ꝓbare.
Ex. Rationibus. Auctoritatibus et exemplis. p. ꝓbat 7.cim rois. Pmo sumit ex pte
cause materialis aīe. n. ex hoc scōs quīr ē q dā sba īmaterialis et īcorporea. Nobi autē
ncō ē materia ubi ncō ē corrupcio nā sm phm ois corruptio pcedit a materia Ex. n.
ipa nā sit īgenerabilis et īcorruptibilis sm se. vt dr p. phīci. tm ipa ē cā ois corrup
tōis cū sit ī potētia ad mtas formas nec sit aliq forma corporea ī ferioq vñ 7o
mēt. dr Materia sola ē q ē ī potētia ad ee nō ee vt idem ipa semp manet nō deperit
hoc ē opositi z appetit nouā formā vñ Ex ipa nā nō corrūpit p se. nec forma ex se sb̄stat
compositū tm corruptois hui cā ē materia sb aīa cū sit forma simpl sm se phm nō ē opo
sita ergo materia ⁊forma q hoc nō dicunt aīa sb aīatū uti q hoc nō ꝛcipit formas sue
materia q omniqdq ꝛcipit sm modū ꝛcipientis 3o p3 q aīa ē īcorruptibilis q cessante
materia cessat corrupcio q ē ei effectus 53 q dicimus d aīab bruto. q ēt ipe forme si
plices nō opositi ergo materia et forma et tm ipe corruptibiles ꝛc. q hoc ille nō sunt opo
site ergo materia et forma tm dependut a materia q de ꝓpria materie educte semp
sb nō sit aīa rōalis q ēt nichil imediate a deo ꝓdiit. z ē forma ex se sb̄sistens nō de
pendēs a materia vñ dr gen 1o. qñ deus voluit hoīem fabricare dixit faciamus hominē ad ymaginē
z similitudinē nrām ut q ꝛspiraret ī faciē ade flatū spiraculi vite. Ex et bruti dr
ꝓduxerat terra aīaz viuentē ī genere suo. et gen. 9. Anima illius ī sanguine est. qñ
dicit ex sanguine ꝓmanētia ee illius dependet. Ex 2o sumit ex pte cause
effectus Que ex. a solo deo imediate ꝓducūt ꝓpterea ipe nisi sit ab eodem ⁊ forme de
pendēs a materia sb aīa a solo deo ē ꝓ creatorem ut supdictū ē et nō ē accidēs nec for
ma dependēs a materia 9o ipa ht ee ꝓpetuū q nō sit accidēs ꝓbat a philosopho ī 1o de
aīa q dicit aīaz ee substantiā sb̄stātia z actū corporis phīci. qd dat ee ꝛporis nullū
n. accidēs nobilius ē sba sb aīe mouet et regitur sba. et nobilius z virtuosius sba quā
mouet z quā regit 9o nullū tale ē accidēs sb tale ē nā rōalis q mouet et regit ipse
q aut nō sit forma dependēs a materia deus ē supa. 9o aīa ē ꝓpetua vñ dr 5. Eze. 1 2o
dr. 19 q deus q aīe rōalis ē auctor. est et ipsas aīe etnaliter ꝓpagato nō. n. videt
q deus bonitati auctoris tm nobilissimā creaturā et tm nobilissimū vulgi sensui ad
tm̄ssimū finē ordinasse et sic dicit ī 9m. q ista dr ad thimo. q solus deus ht īmor
talitatē. Et. q. hoc ītelligit solū deū hīe īmortalitatē a corpe ab̄sp alterius ꝓmanētie
ad defectū sb̄ agili z aīe nō hīt a se īmortalitatē. cū sit reale de nichilo ī nichilū
redire a se: sb̄ sb̄stētiā z manutenētia. q deus z sic aīa ē īmortalis adeo bono illā ī
suo ee ꝓpetuo gdāte. 3o sumit ex pte cause formalis ꝑa. n. aīa ut dr scripta
sola fm ē ad ymaginē ⁊similitudinem dei. i. fm aliq nē ītellectualis ⁊spiritualis capax
dei q3 pot deū cognoscere ⁊ diligere fm ē ergo ad imaginē dei. i. ad ꝓmptādā beati
tudinē ī ipso solo deo sb̄ si imago ē capax. deo assimilat. ei aūt deus sit sb̄ intel
tale ⁊ ītorruptibile necesse ē aīaz ee īmortalē alias sic ad tēm̄ termino mortis clau
deret deū dei cognitorem ⁊ sua beatitudinē ꝓcurare nō posset ⁊sic nō ēet a dei
ymaginē fīa. ei ī hac vita et dr Ioānis deū nemo vidit vīa ⁊ beatus q3 ee nō posset.
4o sumit ex pte cause finalis dicē. n. ipe finis ī ponit necessitatē hoīs q sunt
ad finē sb̄ hoc supponit ⁊ doc. gētiū tm̄ mouet et rōnī q aīa rōalis fm̄ sit

ad prapōdā sūmā beatitudinē ⁊ hoc adco ē verū op rōe nāles appetit⁹ rdesderij
ipius aīe q̄ vltio bonō vocato pōt ī hac vita gētari q̄ nēlis d̄ eo dubitet nisi cui?
nō ē oīo ꝓuersa Si ergō vnico posset cē beatus nisi appetit⁹ eius sabiet q̄ sit
sonus? d̄ ꝑpetuitate sui bñdēs q̄ si cē dubi? ⁊ timeret alq̄o tp̄e vltā pdet cēt
miser ī ꝑfect⁹: nec cē q̄ aīa sit īmortalis ⁊ ꝑpetua q̄ si q̄ cēret nulle ī nos vi
nerent ⁊ alq̄o tp̄e postea desineret ⁊ vnirēt ī corruptōē nūq̄ posset cē ꝑfect⁹ ⁊ adsūa
beatitudinē ꝑueniēt ī nō ī ꝑfect⁹ ⁊ miserua ⁊ si cōtingēdo corpō cōgnoret hō cēt
ī ꝑfectō brutis aīālib⁹ q̄ longiori tp̄e vnitē ī hac vita: Quinta rō Sumit cōp
ex te Diuine iustitie: nullū bonū īremuneratū nec vllū malū īpunitū nimimō decet
apud diuinā iustitiā ꝑ certe multa bona sōt et iustoꝝ ī hac vita remanent īre
muneratā ⁊ multa mala ī pōr⁹ īpunita q̄ ut plimū solēt ꝑspici ī hac vita si aīa
cēt corruptib⁹ ⁊ mortalis: nec ergō erit ne ꝑat diuina iustitia ponē alā vitā post
istā ī q̄ vnusq̄sq̄ reddit ſm opa sua: ⁊ī apoc. dic xp̄s Ecce venio cito ⁊ merces mea mecū ē reddere
vnicuiq̄ ſm opa sua: ⁊ī ad iustitiā dei ꝑtinet q̄ nullū bonū ⁊ iust⁹ finē vergat
ī malū exitū ℔ ſm morale ꝑtm et ſm legē diuinā ⁊ ſpē. et oēs sectas potuō
debet hō pati mortē q̄ arredet a meritis vite ⁊ a bono virtutis ⁊ a veritate
iustitie vñ ꝑ⁹. 3. etn. dic q̄ fortis ſm ſcientiā nāles dz se morti exponere ꝑ
republica: ℔ si ī morte eōis ꝑmanet aīa: ꝑmanet oīs iustitia q̄ē ī ipa. ⁊ o
talis mortis possessio q̄ iusta ē ⁊ qua laudat oīs nō erit malū hūt simpliciter
exitū qd ē q̄ diuinā iustitiā: Sexta rō sumit ex ꝑte sue Nobilitatis
hō. n. ꝑ ꝑfectam ī tellēs ē nobilis ō oīs alius Creaturis mūdi q̄ nō hūt ī tel
lectū q⁹ ꝑ ī tellect⁹ similes ē deo ⁊ ā gelis ideo et ſm philosophos hō ē nobilissi
mus oīm naturaꝝ ⁊ quodā m⁹ finis totius nature. q̄t hēm⁹ ī ſcriptā gen
p⁹. ⁊ī ꝑ⁹ oīa ſeruiunt ſb̄ p̄dicto ex. vñ dic Magis sunt ī 2°. q̄ hō factus
ē ut seruiret deo ⁊ toti esset mūdus ut seruiunt homini ℔ certū ē q̄ finis nō
bilior ē his q̄ ſt ad finem ℔ oē mūdus ex̄ sit ꝑpetuus ut ꝑz ī Eccl⁹ 1
q̄ ſm totū ſt ī corruptibilia q̄ nullo ſm ꝑtē corrūpūt quotidie ⁊ ī oles ⁊
plimus q̄ ſt ī corruptibiles ſm riaz ⁊ nō patiūt ꝑegrinas ī pressiones: Si ergō
hō ꝑ mortē finiret nobilioza esset ē elementa et deli q̄ ꝑ⁹ q̄ ē dus omn.
℔ hoc ē nimis de absurdo dicit vñ dic Iustē. ī q. Si hō mina ēt factus est
mūdus et ut finis ē ut ℔ eternus Chr et ꝑ⁹ quot ēt finis ē nō ſt ſēp futur⁹
Sapientia rō sumit ex ꝑte Suffrentis Diuisois. Omne. n. q̄d dexterat. aut
dēperit a ſeparatē forme a materia aut diuisē ptiū īregulāt aut dexterabile
℔ desinentis. Aut absentia causē: Separatē forme dexterat nō duplater
aut diuisē forme q̄ remanet separata sicut cū ſpat nīa nāles a corpō q̄ diui
sio dr mors ℔ diuisē forme q̄ nō remanet separata ut ī corruptibē ignis

Et hec diuisio uocat ꝑprie corruptio. Diuisio ꝑtiũ itegraliũ fit dextructio ut cũ ligna et lapides scinunt dexterunt domũ. Dextructiõe uero subiecti ut dextructo pariete dexterunt pictura q̃ erat i eo et quantitas: Dextructiõe uũ diffrecti dexterunt q̃ seruabat ut cũ fracto uaso effunditur liquor q̃ erat i eo. Absentia uũ causa fit dextructio ut sole absente dexterunt dies: ꝓmo modo. Nõ potest dexterui aĩa rõalis nõ. n. ẽ ꝓposita ex materia et forma ut dictũ est supra. q̃ nõ potest fieri diuisio forme a materia. Dicit et S. tho. q̃ si aĩa cũ ꝓposita ex uã et forma adhuc cũ corruptibilis. q. uõ sequit corrupto nisi ubi cõtrarietas inueniũtur uel corpora celestia q̃ uõ sunt materia quibus subiecta sit corruptibilis: sed aĩa autẽ intellectiua uõ potẽ ee aliqua contrarietas q̃ cũ unũquodq̃ uelinat aliq̃d sui uidi sui esse. sed ea q̃ i aĩa recipiũt sine abstractione intelligut. ut ignis et aqua sine uestra entrate uã ratiõis ignis uõ sit q̃a i intellectu impossibile ẽ q̃ aĩa sit corruptibilis ut si aliq̃s dicat. dixerunt uiã ꝓposita ex uã et forma dicũ et ee incorruptibile eo q illa uã sit sanctior sanata nobilitate sue forme uõ appetat aliã sic i uã celestia et dei uõ ẽ separabilis ꝑ diuisibile aut corruptibilis. Item uõ potẽ dexterui dicimus ꝓpẽ ptiũ integraliũ cũ sit forma simplex et carens huiusmodi ptib. Sic dextructiõe subiecti non potẽ dexterui q̃ si ponerẽ cuius subiecti uõ ponerẽ a corpus sanctum uel uõ se habet ad corpus ut accidens ad subiectũ sed ꝓpẽ ꝓpria substãtia q̃dam esse substantiali corpori: Sic uõ potẽ dexterui dextructiõe deferentis q̃ uõ indigit deferente sicut liquor uasa. indiget ut deferat q̃ ipsa ꝑ se subsistit uel aliquo indiget ut sustineat et deferat. Sic uõ potẽ dexterui abstractiõe cause q̃ a p̃ cã effluit cui abstracta nihil dexterui ꝑ nã ꝓpria semp adest ei. et nũq̃ ẽ abstracta. q̃ uã. n. ẽ ipsa. sed effluit i naturã ee ꝑmanẽtiã. et sic ꝑ ea mli diuisibile uniã nullo uõ possit Dexterui.

Quando ꝓbat Auctoritatib. Uũ infinitis innumerabilibus auctoritatibus sacre scripture ꝑpetuum cuangelii q̃ xps sepe ꝓmittit uitã eternã et regnũ eternũ obscuris ubi. et mortẽ eternã reprobis uii Mt. 25. dicit Ibunt hii i supplitiũ eternũ. iusti aũt i uitã eternã. et sepe de resurrectione corporis loquit. Superuacuum q̃ inuidulos auctoritates philosophorũ et paganorũ adducẽ ad manifestandũ rem ꝓfundam. Uũ plato ꝓposuit libros de immortalitate aĩe quasi multis rationibus ꝓbat uã i fedronẽ dicit perfectus et purgatus animus cũ bene exierit habitabit cũ deo. et i thymeo dicit. Anima ẽ immortalis et sum q̃ uiueret passiones ꝑ ab ea uelut fuit ꝓmiabit uel puniet post mortẽ. Sic i fedronẽ loquens de aĩa ipsius fedronis dicit Superuenẽte nocte i somnis quod mortale ẽ ipsum defungit: quod uero immortale et integrum et i corrupt. euolat i locũ deq̃ dubitari uõ potuit alicui mẽti humane. Uũ aug. i p̃o de ciui. refert q̃ plato i le. quã ꝓposuit de immor. aĩe asserit q̃ aĩe iuste defuncte uadũt ad ptes superiores ubi gaudiũ affluit: Anime uero iniuste ad ptes inferiores ubi semꝑ fleant. Sic Socratis magr platonis letus ab emulis uenenũ q̃ diutius potulũ sustinuit disputans loquens de aĩe immortalitate. q̃ suus discipulus dixit quid sepeli uolebat hic. Hic mundus transiens ẽ ad alium mundũ. despicate morte et unice aĩe uir sequimini iustitiã et saluemini. Mors ẽ inuitabilis. uõ timet eã nisi q̃ multã malitiã secum. Aristo i p̃o de aĩa.

Plato

Socrates

Aristo.

Lucretius

Lucrēna

Galenus

Macro.

Sen[ca].

C[ic].

Ouid[.]

Lucret[.]

intellectus videt ee q̄dā sba q̄ nūq̄ corrūpit et li° 2°. Sepat aūt hoc ab hoc tāq̄ ppetuū a corruptibili .s. sēsitiuū ab intellectiuo nō solū quoad operationē sz̄ et quoad oēm essentiā. q̄ aristo. dē q̄ sit aliq̄ operatio ī hoīe q̄ sepabilis a corpore nec aīa erit sepabilis īcorruptibilis. sz̄ ī li° d aīe dr intellectus solus ē ab exteriori et solus hr diuinitus esse. ethi 2°. nec° nulla forma separat sic a subiecto et si aliqua remanet rationalis est. Ihē theophrast dissipulus aristo. refert q̄ cū aristo telis venissz̄ ad mortē nō laceremus clamasse omnes ī celū duc̄: Ille q̄ susapit aīas alioz philosophoz susapiat aīaz istā. Cū carpe misereat mei. Ihē lucretius sup. xor. mr. dē Anima mamt post mortē ee substantiam cuius est si fugat p° motor: Anima. v. ptr nāle Cū aīa liberat a corpore et ab accidētibz corporis nec potest quēq̄ ītelligere agēti: Ipse .n. trahebat q̄ aīa bn̄ separata ī quādā pō ītelligētie. Cat. ī li° de senectute dicit sic lumē solis q̄ dr īcorruptibile separatur ab aere et ab oī oculat Intuitu sic mee sue corruptōe aīa sep̄at a corpore. Macro. sup ss. Stupor dē sic hoīb⁹ oīb⁹ q̄ patrā seruauerit seruent auxerit artē ee ī celo destinatū loco ubi beati sempiterno cuo fruāt. Sec ad huiusmodi Mors quā ptimescimus et recusamus ut mutat: vitā nō eripit. aīas .n. expectat q̄ nos reponat ī lucem dies: Cic°. ī q. tusc. Nō ē lugenda mors quā īmortalitas sequt et ideo exoremus exhac uita lex: eripiēs q̄ custodia rebus a vitiosis arbitrēm ut ī etnā et plato ī nāz domū remigrem⁹. Q. tullian⁹. Si quis sciat gs sit finis bonoz q̄ uera felicitas nūq̄ s nō debet p̄ natura nōte pti. Ouid. q. metha. vltima sēp expectāda dies dici q̄ beatus ea obitu nemo sup̄ma q̄ funera fecit. Lucret⁹. Credat idē retro ī terrā q̄d fuit de terra gz̄ q̄t missū ē ab etheris ortus ad rursū celi regiōna tepla recepit Virgil⁹ ī vj enei. Serpet et pernox ī ferni tacitas ibi cursum: ī pauci ad celū adscēdēt. dī. pauci quos equus amauit iuppiter ī. Hoc idē dēt porte gene sūt. q̄ penetrāt. paradisū ī ferni.

EXtio ybat exēplo. p°. ybat ex° legis et pphetaꝝ Si nā mortē Mortuo corpori frustra esset oīa būfitia dei. frustra p dormisset ypostasis q̄ nūq̄ saluti erat factumus. Verbo dei vetus et noua et tot sanctis patrib⁹ et saluatore nihil esset sanū cēt mortales q̄t ē valde absurdū. Vñ q̄ē ī sepulchro et passio dē frustra .n. esset oīa q̄ xp̄s gessit ī terra nec ssū apti ad deū et saluatore si ab nō moueret. vñ q dubitat et aīa vita nō ē ex nī et totalit destruit fidē xp̄i et euāgelia sz̄ hoc ē valde absurdū. Vñ ē ex° resuscitatus et veteri test° a pphetis et nouo a xp̄o et suis sanctis etiā dubij nostris qui nullate nus resuscitatu fuisset si aīa moueret mortuus corpus. q̄t si deus hoc nō cogit q̄ sic suscitat corp⁹ ut possit aīa suscitari ex. q̄ nō ē grauius talis substantia q̄ nō nihilo sit creata si corrumpet ī nihilū tenderet redire nō illa sz̄ alia aīa et nouo crearet. q° nō suscitaret. a sanctis sufferet dubie

Exemplus

93

96

ret suscitato lazaꝝ quadriduanꝰ q̄ repert post multos āños reddiderut eū
grecū ⁊ īmarsilia vbi epꝰ ē ordinat⁹ ⁊ mārtirizat⁹ qui dē aug. mirabilia de
alia vita solebat retrārī ⁊ nūq̄ aplius risus ē vidē ꝓ fleū stetit. Sic ī hīstoria
s. hyero. legī de mortuos ad eū sepulcrū suscitatos ꝺn̄ q̄b scaī Cyrillus
loquit⁹ ē nitēs ꝺ alia vita rer. : 4° ꝓbat ex° martirizatos q̄ nullatenus eī
tanto feruor martirū suscepissēt nec sustinuī posuissēt nisi a spūsō ꝺ alia vita
eis īcorrūptibili reuelata fuisset q̄ fuerūt qī īmūnes ꝓ xpī fide vernāte
acerbissima psecutōes vñ dē q̄ Rex carol⁹ francoꝝ xpianissim⁹ fuit reduct⁹
ī numerū ⁊ meruit ī fide xpī ⁊ sc̄a dei ꝓpī suū. trigīta anoꝝ nulla nulloꝝ
ꝙ fide ꝓ vita posuisse. 5° ꝓbat ex° Apparitōnū visibiliū. nā multi
sc̄i post mortē suā apparuerūt multis visibiliter vt fratesnos ꝺ alia vita
de q̄b mītus recitat. s. greg ī 4. dial. p° et aīa Germani epī capuani q̄a
vidit beatus bñdictus ī globo igneo ab angelis ferri ad celū. sic etiā vidit
aīaz beate scolastice sororis sue ī spē colūbe ad celū ascendē : Refert etiā de
anima theodorici Regis q̄a vidit q̄dā sanctus heremita ī isula lipparis de
gens deferri ad īferniū ꝛb spē arreptus nudi sui camisia ligatis manibꝰ retro
a simuꝝ patricio et Joāne papa deduci et detrudi ī os vulcani. Refert etiā.
ꝺ aīa cardinalis pascasy q̄a epūs Nolanus vidit ī balneo ageē penam
sic et Antonius vidit aīaz pauli heremite ītēr apostolos ad celum ferri
sic etiā legim⁹. ꝺ beato fīrmo q̄ plēs pīes ī illo hōre vidēt aīaz eius
ī nocte stellē splēdissime ī celū ascendē. sic ī legēda beati agathi mār
tris q̄ apparuit cū ruthis sīs virginib⁹ suis pannis vel ī breuiario agathes
fo. 6° ꝓbat ex°. opatur s. n. mortuo corpe moriunt aīa corpora
sanctoꝝ nō operāt miracula et opa sctoꝝ et virtutes nō essēt ī tanta ve
neratōe ap homines nā opa corporis fragilia ⁊ mortalia sūt. opa vō ipius
anime īmortalia : vñ ggr. ī 4. dial. dic. Ad extincta corpora sctoꝝ mortuos
egri venūt et sanant. Demoniaci veniūt et liberant. Leprosi veniūt
et mūdant. defecti mortui et suscitant. pensa itaq̄ anime cui qualiter
veniūt. quoꝝ hic et mortua corpora ī tot miraculis veniūt. Sc̄i ergo vitaz
aīe manēs ī corpe deprendis ex motu membroꝝ cur nō ꝓprie vita
anime post corpus etiā ꝓ ossa mortua ī virtute miraculoꝝ hec ille. finis.

Sermo secundus ꝺ īmortalitate anime.

Olet. Timeī cos q̄ occidunt corpus animā autem nō possūt occidē vbi s.
Ad maiorē confirmatōem īmortalitatis anime nre. hodie illā terrā ostendem⁹
resp°. Medio. 3) p° ꝓbat rationib⁹ p° rōe nīles appetitus ⁊ desiderij q̄ ⁊
Rationib. Auctoritatib⁹ Exemplis
hoc ꝓbm 3. ꝺ aīa ⁊ 2° phsi. ⁊ p° ꝺ celo. Nāle desiderium nō
pōt eē frustratorium. sz nāle est hoīs appetere beatitudinem
⁊ felicitatē q̄ ī hac vita hmōi nō pōt eē sz beatus sit status ex bo
nis aggregatis ex diuersis : sīc nra felicitas ī cludit sanctitatē ⁊ securitatē vite aug. 13.

hāc vocē mēt⁹ vide 5. 16.

dē tri. dū ī possibile ē aliqđ eē beatū nisi sit et suā bītudō ꝑpetuitate seruet ꝫ obiēt ēē uera seruitus ibi ē īmortalitas quā eē hō nō hāt i hac uita mortē ē ut repetat illā i alia post mortē. Si ergō mortuus corpō nō maneret aīa nūqꝫ hō suā felicitatē ꝺsequēret qđ ē magⁿ ī quemꝫ rabsurdū: ergō &c. 2° ꝓbat eāē operatiōs sc. Cuiusꝫ sbē spūalis ſm essētiā z duratiōem prēdētem corpō dependēt eīus actus ꝫ suā vitalē ꝓpriā operatiōem hīt. ſm quā nō dependēt a corpō. s. ītelligere et uelle z omnē q; nullū organū ipse operāns sibi appropriat et ꝑ se. ītus sequitur ab ipso corpō i ꝓdūt nō exercēt i actū q; durantes aīe nō dependēt ex corpō z idco nō corrūpunt corrupto corpō nec sequit corrūpi corrupto corpō nec nūqꝫ sortitur esse Cōfirmat istud nō. sc. q; eqđ de se ē suā operatiōē suaꝫ et actuū nulli⁹ dependēt ad aliud Tale ſm platonē nouit sequi nouitꝫ ꝫ suā īntellectiuā i sc ergō ē suā suaꝫ operatiōū et actuū q; a nūā ad hās nō ī pellit. sē ꝫ īanā quouis prīcꝫ. ē ſm īntellectū operatiōē et prudētiā ergō eī de nō dependēt ad corpus ſnec eē et durationē erit īmortalis. 3° ꝓbat ꝓsē debilitationis. vnūqđqꝫ nō sequit ꝓpietatē suę nature. et eī dē destructibile seu mortale paulatī debilitet ſnec desinit donec ad vltimā corruptionē ueniat. Virtus aūt īntellectiua eī ſnec durationē ſmaleſcat et proficiat ut tātū sit ad īntelligendū ualidē quātō ē antiquior ſnec i. Iob. 12°. ſn antiquis ē sapiā. et i recto tpe prudētiā sequt. animā esse īmortalē: q; sic dicat q; virtus aīe debilitato corpō ut ꝓ i senib. deficit ꝫ. ꝑ hoc nō ē ꝑ se ꝫ accidēs. q; aīa ꝑ se stans sto q; alligata ē eī corpō ſnec dīget organo corporali ad īntelligendū. s. ſmaginatiua memorativa et cogitatiua et reliqua: et ideo ista debilitatus ipsō ꝑ accidēs debilitat. q; ſm ꝓpō et aīā. q; dicunt nōꝫ ꝑse ītelligere sic q; dicit illa tpe cū ut filet. Si autē aliqđ uerū ꝑ se debilitetur nūqꝫ restituat. ita ē organo cui ē quēta repato sibi grā ſ infirmato corpō nō ꝑ se ēfirmat ita ſanato corpō nōn nūqꝫ sanabit qđ patet esse falsū. ergō appōnit q; debilitat ē ꝑ accēs nō ꝑ se. Nā debilitato organo visus debilitatur et ipse visus nō ꝑ se ſ ꝑ accēs. vñ ista ī pō dicit q; si semp acciperet oculū iuuenis videret utiq; sic ipse iuuenis. Cū igit aīa ꝑ se nō debilitet debilitato corpō. ſ ꝑ accēs sequit ipsā nō corrūpi nō corpō. 4° ꝓbat rōe reflexiōis sc. nulla uirtus māl⁹ et corruptibilis nata ē suppā se reflecti nā oculus nō pot suppā se reflecti indē do sequm. nec actus suus. ſ aīa rōalis. ſm actū ꝓpriū nata ē suppā se reflecti cognoscēdo se vel suā et actū suū amādo et amādo se q; virtus aīe nō hāt q; dictoꝝ nullū gō et sōs suę quo pūdat. 5° ꝓbat rōe ꝓportiōis. Nam ē ꝓportiō ter potentiā et obiectū ꝑm arist. 2. de aiā. sq; obiectū ē corruptibile et potentia erit corruptibilis sē ꝑ ꝓ sensibilis ſ si obiectū erit īcorruptibile et potentia erit īcorruptibilis. ſ īntellectus rōalis hīt ꝓ obiectū veritatē. veritas aūt ē īcorruptibilis et ꝓbat aug⁹. i soliloquio cū sit talis nec q; pñs negatio

ōē agēs agēdo repatur ſ sic oēs uires agētiū dē debilitari.

veritatis nerueris ponat. ego intellectus erit incorruptibilis quia incorruptibilis g° erit et sua eius. cū potentia sit eiusdē subiecti cū anīa. erunt essentie simul anīe et intellectus: 6°. quia sicut oīs virtus sensibilis et corruptibilis ledit ab obiecto vehementi. ita intellectus intuendo ipsum optimum aliquo debilitatur intuendo ipsum deum quia ex nullius sensibilis corruptione intellectus. 7°. quia anīa dei q ex nullius sensibilis corruptione sensus. et anīa vitalis intellectus maiora. magis magisque delectatur. magisque gaudet in equitate sanctorum et sue magis gaudet in equitate sanctorum et perpetue super deos (et alterum) multiplicabitur quia post aristo. in 3. de anīa iter potentia intellectiua et corporalis sicut anīa non sequitur detrimentum corruptibilium g° erit incorruptibilis. 7°. quia non sequitur et remanens esse non. non. non. corpori nostro anīa. videret et unus et in bonis operibus gauderemus. in malis ipsum grauaremus cū ergo eorum sit et dei hyeron. ad Demetriadē q in oī bono opere bene estate et intrepidi summo ad deum aut pertinebunt erubescimus aut timemus et culpa facti nec pallor nostrum nec rubor vultus. ipsum remordemus sicut ex hoc magis ee immortale qz natura sua nos sinat ymo oppetamus summum sequitur ex hoc magis gaudium et bonus operibus retinens premium malis.

Secundo q° bat. immortalitas nec multis auctoritatibus. 1°. probat auctor philosophus. vii Metaurii sic ait Nec post dissolutionem corporis ingenii exedet penus qui hec vita noluerunt exedere verbis. Item Anaxagoras cū laboraret in egritudine interrogatus vbi vellet tumulari respondit ad priuationem deferri. Et. nihil interest. eadem n. ad inferos vbique via. Item Maro in exponens somnium scipionis sic ait. Sic heros oibus q patrem suauerunt iuuerunt auxerunt certum est eis ad optimum locum vbi beati sempiterno cum deo fruuntur. Item pytagoras ut refert hyero in solutionem dixit ap grecos immortales ee nam ex deserto et celo: in hominem penetrando ex quo et in corpora transire. Item auctor Tarentinus qui ut refert tullius. 2°. et senectute. Mentem meam dixit ee quod diuinum numen et sic immortalitatem sortiri. Item porphirius discipulus plotinus sic ait Nō ee mirandum aliquam substantiam ee incorpoream posse a corpore separari cū egressus q substantia ee corporeas aliquas quibus ee veritus possit separari et redire in suam naturam sine sua corruptione. Item plato in phedrone sic ait perfectus et pennatus animus hinc transiens cum deo habitabit. Item Aristo. 1°. et anīa intellectus nō ee qdam substantia quod nullo corrumpitur. Item. 3°. et anīa nam substantia et aliquo modo intelligendi ipsum iuuenta. 2°. Me. et nulla forma pereunte sine subiecto et substantia remanet vitalis est. Item Cato in libro de senectute. ait sic lux solis quo incorruptibilis separat ab aere nubium oculos intuitu suum sui corruptione sic animus separat a corpore. Quibus nos sic ait quod est finis bonorum quem nemo felicitus nequit sibi videbitur ipsum mortem morituros. Sic ca. epta 36. Mors quam ipsi metuimus et nouissimus vitam ne eripit sed mutat. Nihil n. expetimus quod reponat illuc duc. Tutt. illos senectute Ego et hac mea de senectute tuisque et hospitio nō tuisque et domo Omnem n. naturam dixit cluisse nō habitandi quo celeriter illuc deo ad diuinos animos solus exitus ipsum nisi et hac verbe et collucibe desidia ipsorum. n. nos solum ad illos meos et ipsum animos eruem et

94.
97.

Mero.
Anaxagoras
Maro.
Arcitas
porphirius
plato.
Aristo
Cato
Quid
Sen ca
Tull.

Ad eatenꝰ quo nemo vir melior cū natꝰ ē nemo putat. ꝓstantior: hoc etiaꝫ
si oēs philosophi posuerūt q altruiꝰ rei nāles inuestigauerūt. post ꝺonatē platonē
& pitagoꝛam: ac et oēs pagani q sepulcꝛa edificarūt & ceremonias q exequiaꝝ etiaꝫ
Dicimꝰ obseruabāt vñ Dicimꝰ nrꝙ tragemoꝛ ad alexꝺ scripsit sec. Nos nō sumus
humi mōdi mole ꝓ aduene. nec cū in hūc orbē terraꝝ venimus ut ibi lebeat
Cruꝭ ossibꝰ ꝓ trāsiꝝ. properamus. n ad patriā nīam. nullis delictis ꝓcurabꝰ ꝓgen
uati: ꝺr̄ cruꝭ mald nauiꝭ ut refert tull in lē & senectute: quocirca filiꝰ
aut nolet. rebetrari filij nri cū cū a vobis discessero nūq aut nullū
fore nec. n. cū esse uobiscū animū meū uidebitis: ꝙ cū essꝫ ibi corpore
exhis rebus quas ꝙ uos geretis adesse. intelligetis cū ꝺe eē arbitrō & si nullꝰ
Sat uidentis. Salustius in lē de repuᶜ. aut nā Dignitaꝫ et fama glā. fluxa atꝙ fra
gilisē uirtus clara eternaq̄ habet. g̃ p̄clara facies magne dignitꝫ vt corporis breui
Valer 1ꝰ. dilabat̄ | ignauia nō et egregia factanoua sic ata in mortalia sūt. valeriꝰ nepꝰ li 2ᵒ
| mortales eē aias nos gallos approbet q pennis mutuatas ad ꝑos nr̄os rapturos spectet
Crysippꝰ ꝓbꝫ ut refert arnobꝰ. in lᵒ ad nicocreontē q ꝓtatꝰ diu futuꝝ felicitatꝭ appeti
ti nihil eē felicius. pitagoꝛas ut refert hyero li 2ᵒ ÿ fountanū ꝓdiderunt in gressa
Pitagoꝛas in mortales eē aias q̄nꝰ falsū sit q̄ dicit trāsiꝝ et corp̄ in corp̄. Socrates et aias
Socrates eē in mortales eē ꝓdicebat & ut refert tullꝰ in lᵒ ad senectute Toto die ultimo vite
sue et nec in mortalitatē ꝺisputauit & letus mortē ꝓmisit sūpsit. Aristoteles lᵒ ꝺ
Platonicus Maꝛtyꝛ. sōno scripꝝ suā ipā nō ꝺesiꝝ q̄ppe q̄ immortalis & ꝑpetua ē. Platonꝰ ait magꝰ
philosophoꝝ sin q̄ refert Macrobius ꝺiꝝ Q et vir in hoc mortale ē. aiā uero
Aristoteles. ab oī g̃ditate mortalitatis ē aliena: Alfarabius in tractatu et intellā & intellecto.
alias auctoritates ꝺe suā a corpe separata intelligit nr̄ę essentiā suā. sic alie intelligētie abstracte mouē
Tros. f. 110. tes orbes: -

CRito ꝙbat exemplis. p̄ ex̄o. Teobroti ꝺiscipli platonis & q̄ refert valeriꝰ
max. 7 aul 2 2 ꝺe eiꝰ ꝺi q̄ legēs libeā platonis ꝺe immortalitate aiē q̄ē appellauit
phedroneē q̄ē trāstulit Cicero: ex ꝺesiderio alterius uite & munere si p̄cepta ꝺedit
2ᵒ ex̄o M: Catonis romani stoyci philosophi & poete latini q clarum tpe virgilij
q aias in mortales eē exoptauit. uictoriā cesaris in patriā ferre & rei nolet ꝙ ei stetit
Tullius & q̄ ꝺe eē lac. 3. ÿ grā. ipe romanꝰ sapiēs p̄cepit cato. q aīq̄ si occi ꝺe
ret ꝓlegisse platonis librū ꝺe q̄ē sensu & immoꝛ aiē. 2 ad sūmū nepotes philo
sophi auctoritatē ꝓpulsus ē. Legē et q ipe Cato cuidā negāti immortalitatē
ate ꝺixe Aia nra aut ē mortalis aut immortalis Si mortalis ē 2 ordinꝰ eā ee
immortale nō erit post hāc uitā q nos ignorāre ꝑ ipsius redarguat aut q
& ea opinio nos ꝙfudat Sicut est immortalis nos q sumus huius opinionis pote
rimꝰ est ꝙsidere q ea opinio sit. g̃ melius ē ut credamꝰ ipam ee immortale qꝝ
nūq ꝓcul ꝺubitabit q aliqs post hāc uitā & hac opiōe nos redarguat
Diogenes 3ᵒ ex̄o Diogenes philosophi & q̄ narrat Tullꝰ in tusc. quest. q nouus fuisset
corpꝰ inhumatū reliq̄ & augꝰ futuꝝ rete q ei ꝺixe ꝙ mortē si. discessurum
ꝺe terra 2 corpe ꝺerelicto immortalitatis seruꝝ credit ut refert hyero. li 2ᵒ ꝺ
Zeno Zenonis. 4ᵒ ex̄o Zenonis philosophi & q̄ refert seneca in quadā epla ꝙ ꝺ ꝙ

mortē ēē gloriosā ⁊ ideo seqm̄ īhrsicat ut post mortē beatus uiuat. ⁊ 5°
empedocles philosophi q̄ īmortales ēē mās arbitratus arbemus se /mendius dedit
⁊ sibi ipsi mortē ītulit. /dē frisse dm̄ Cleātes et crisippus: /tē valeri⁹ li° 2°
adnat /ndos quorū femine artat̄ mori cū maritis ut ī alia uita cū illis fruāt.
/tē ex° Theofrasti philosophi q̄ fuit discipulus aristotelis q̄ Dicebat alias ēē imd
tale ⁊hor ex° affirmabat Aristotelis dicēs q̄ cū pē aristo. ēet ī artemisio nichs
ī ther ⁊ba protulit Tu q̄ cunctas alias suscepis philosophor suscepe alias iste.
ex̄plo Anaxagore q̄ cū ī extremis laboraret ī terrogatus ubi uellet Tumulari
li si uellet ad patriā deferri Rx̄t nihil ītersit Cadē. n. ad īferos tamtide ēē dicā.
/tē lac. ⁊. ish. Refert q̄ cū a quodā essē ītrogatus apollo miletus si nā esset
īmortalis Rx̄t. hos ⁊bis. Anima q̄ dum uīculus ī corpore tenet̄ corruptibiles
passiones sentiēs mortalibus redet doloribus Cū nō humanā solutorū uinculorum
corpus fruit. tum e terra ferunt nūq̄ senuisse ut narrat ⁊ethnū Natat ⁊ero
dotus li° 5°. q̄ tres eorum natalia atq̄ obitus suos ⁊dem facientes solebant
Celebrē luce pueros q̄q̄ cū ēēs sedētes ploratuē psequēt̄ uiuentes q̄ uitā ingressos
merito sit ppter humanas Calamitates. hominē uō defunctū ꝑ lusū atq̄ leticiā
prosequēdā dabāt referētes q̄ malis liberat̄ ī oī felicitate futurus sit ⁊ dē decessit
ualens) li° 2° et ishmahel atq̄. ued it exp̄ alia ī per̄ seruiā

wares

ī seruī d dunt̄ ix
⁊ q̄ ī tenuit uīā ⁊
dm̄ ꝑ solute nō
moriebat ⁊ ipse
suū pē ymō dm̄

Xps iudicabit sm nām diuina
pura patr.

Scm. ī 4 di. 47. q. p^a Dicit. Iudicium ē q plena determinatio et autēnica reddendi alicui sm merita sua. q plenā dī q ē eludit determinatōz firmit ītellōs et determinatōz voluntatē effectuē hoc ē voluntatis potestas reddēdis determinatōz ītellōs retribuēdi et hoc sententiare. p̄ illud dubitat q2 p hoc ītelligitur q sit dns qui sm voluntatē sua effectuē potest determinatōz tellōs et determinatōz voluntatis ad effectū adducere. et sic xps sm nām diuinā pr̄ apatr iudicabit. q2 hē plenā determinatōz voluntatis et nelle effectuē sufficiēs et ad exequtōez illōz determinati. ß sm nām humanā nō iudicabit. nō hē sm illā naturā tale velle effectuē r̄ sm̄ reddēdi. ppr̄ iud creato. q2 nō pōt hm̄ ip̄m effectuē quēcūq; aliquā alīz obiectū bñficio. q2 sm̄ aug^m. ē i dri potestate tātū videt si vult. videt et si nō vult videt. dicat tm̄ sm̄. q xps iudicabit sm nām humanā. sc̄ q missam? sibi delegat? q scilicet ip sc̄lia singula. sc̄ xps dicit pr̄ debit oē iudicio filio. ita q ip̄m m^y effectuē habet nō a se ß a voluntate diuina assistēte sm̄ tali voluntē effectuē. vel dupp̄ iudicat. s. approbatiuū erga bonos illos p̄miādo et reprobatiuū erga malos illos punīdo.

Scm. ī illo iudicio aliq̄d erit pūm. s. ī notitia nequitiarū vel demeritoz ff q fientur sententia. talis vel talis valuit q plenitudo sententie. s latio sententie et q equitio illi. De p^o dicit Scm. q possibile ē q merita singulor oīa singulis ī notitiā ītm q sit miraculū ex p̄te ostentis. et hoc poterit fieri ī vita vel ī patria. sed ī patria ē tm̄ demittat mentes ip̄ tellōs ī suo modo ītelligēdi. alīz tm̄ ē magis ap̄o ad ītelligēdū merita successiua. p̄ma ista 2^a [illegible] singulis vñ dicē Scm. q possibile ē p potentiā diuinā nō manifestatē ß et oīa actus cognoscēdi et cognitos existētes oīz meritoz oīz psonaz sint ī quo oīa tellōs. q2 sm̄ q nō repugnat formatē et possit successiue in finī ī aliq^o. absoluta potestia diuina possit sint simpl ī eodē et dicat Scm. q si disceptatio vel sententia erit mētalis potest fieri ī vita. si aut vocalis erit ī tēpore. et dicat q magis ex psonis erit gratia q disceptatio et prolatio sētie erit vocalis. sine illa disceptatione et prolatio sētie manifestat singulis ī p̄tia vel ī magno tēpore

c nō tho. explēt
dicit pronūt q
sc̄ptatio et sēt
latio erit mētalis
et fiet qñ ī vita

opz in libretto et in dicendo ng gradatim
videre et videbi

Sermo mirabil. De vniuſali Iudicio

Cum uenerit filius hominis ī Mt̄e ſue et oēs angeli eius cū eo. tūc
cōgregabuntur aīe cum oīb⁹ gentib⁹. Matth 25. c⁹. De finali iu
dicio vob hodie p̄dicare ī tremendū tcī ꝓponitur Contēplāda Misteria. 3
Iudicij Verificatio
Iudicij Ordinatio
Iudicij Exequtio

¶ Circa p³. Quē vtrū finale mūdi iudiciū ſit ventureū: et
negāt Infideles. q nō. p⁹ nrz. ſic Iuſtitia regit q vna res semel
bñ iudicata amplius nō iudicet. l. obſtrictū ff. de offi. ꝓcōſ. l. Iudex. ff
de Iudiciis. 30. q. 5. c. Iudicātē. ſz deus Iuſtus Iudex Iudicat oēs ī morte
g⁹ nō debēt Itēū Iudicari: vñ Naū p⁹. nō Iudicabit deus bis ī idipm. p̄. Iñ nullo Iudicio exē
quto ſnē p̄cedit Iudiciū. ſz ſna diuina Iudicij quo ad hēāt ē et exclusōē vl adeptōē regn⁹ celestis
ut patet Mt̄. 25. g⁹ nō ī morte q dā adipiſcāt illud regnū ꝑ bona opa et q dā excludāt ꝑ mala
et ꝑpetua vē q nō ſit necē aliud Iudiciū. p̄. Deo ī Iudicio humano oportet aliq ī Iudicio
aduci q2 dubitat qđ de eis diffinitiue dū ſit. ſz aīa ſnē mūdi determinata ē vnicuiq ſua dā
nata ī regnis et ī celestis ſua bītudo g⁹ et q. Cōſ. ē ueritas euāgelij q hoc ponit et ī Simbolo
Inde venturus ē Iudicare viuos et mortuos. Rō. ſm doc. ī 4. ſen. q nō ſolū ex ueritate ſcrip
turē Diuine ſz etiā rationibꝫ ꝓbat Iudiciū vniuſale ee futureū ī quo oēs gentes mūdi Iudicabūt
vñ hoc ꝓbat ad p⁹ trip⁹. ratiōe. p⁹ rō ē ex p̄te Diuine Iuſtitie. 2ª ex p̄te noſtre: 3ª ex
p̄te glē xp̄i: p⁹ ꝓbat ratiōe diuine Iuſtitie Cū. n. deus ſit auctor et Gubernatō vniuſi nutꝰ ē
ipſi cē potētiſſimū. ſapiētiſſimū. clemētiſſimū et Iuſtiſſimū. In creatiōe mūdi patet ei⁹ potētia
In Diſtinctiōe ordinis diuerſay creaturay patet ei⁹ ſapia ī collatiōe donoꝝ et gratiay patet eius cle
mētia Nec ē g⁹ ut eius Iuſtitia q ꝑ ſyſtat ī retributiōe meritoꝝ ſi nec tot mūdo appa
reat q erit ī Iudicio vniuſali ī quo ꝑ grauabūt oēs gentes. ī quo ſingulay merita ꝓdeme
rita ſingulis patebūt. et q Iuſtitia ꝑ ſmuāt vl puniat. nā videm⁹ ī Iuſtitia humana obſ
uari q ſna ꝑ ferē publice cōia plib⁹ et ꝑſentib⁹ ꝑtib⁹ alīs nō valeāt 3. q. 9. ꝑ totū: ber
n. Iuſtitia nō nē apparet ī mūdo gñaliter ī ſotijs vñ videam⁹ multos malos ī ꝓſperis ꝑſperāi
ī mūdo et multos bonos et Iuſtos ab ipſis ꝑſeq et multas ſbſtinēt tribulatiōes. ex q⁹ aliq
murmurāt q deus nō ē Iuſtus qz nō punit malos: nt mirū qz ut dicit aug⁹. vñc tēp⁹ ē Miſericordie. ſz tūc erit tēp⁹ Iuſtitie: Mat 26. Tūc reddet vnicuiq ſm opa ſua. 2ª
rō ſumit ex p̄te noſtri: Nos. n. ꝓpoſiti ſumus ex aīa et corpore. et ſm phm operatōes ſt
q⁹ vtrorq. vñ nō ſolū aīa fac bonū vl malū nec ſolū corpus ſz ābo ſimul. g⁹ ſm Iuſtitiā
ambo debēt puniri et malo opi et ꝑmiāi et bono Sap. xi. ꝑ q q⁹ peccat ꝑ hoc et ꝑmiāt
ex ⁊ exp̄ſ. ꝑla. c. Iter dilectos dr. Dignū ē ut ī eo q⁹ puniat ī q⁹ vſus ē delequiſſe. Sap xi
ſz q⁹ aīa Petri ī morte ſola aīa punit ad deo vl ꝑmiat et ſine opib⁹. et nō corpora
puniūt vl ꝑmiāt g⁹ nec ē ſumenda futura ī q⁹ hō et ī corpe resumat ſua merita
alīs deus videret Iniuſtiſſim⁹ q corpora ſcōꝝ ī q⁹ tot bona opa fecerūt et tot tormēta
et ſue honorē ſbſtinuerūt ī recto communicarēt ſz relinquerēt ī terra pulueri. 3ª rō ſu
mit ex p̄te xp̄i. qz ꝓpt⁹ Iudiciaria xp̄i dignitas q⁹ hominū collata ē a deo. ī ſignū hu
militatis ſue voluit ꝑ nobis Iudicari robedientia ꝓpria fuit vſq ad mortē ſcē dicit apo.
ad phil. humiliauit ſemetipſū et c. Quā rō xp̄s ſanguine ſuo fudit quātū ad ſuffi
cientia ꝑ totū hoīs mūdi et cū fuit ita humiliatus erit hoīes ī Iudicio debēt vidēre eum
glōz et exaltatum. ſm quā ꝓſtituit ē a deo Iudex viuoꝝ et mortuoꝝ et apparitat ſcīs
nō ſolū glā humanitatis ſz et Diuinitatis ei⁹ ꝑ q⁹ ea ꝓpt⁹ quā dicit ꝑgrecabuntur aīe cū oēs gentes
et ſo. ī apoc. Et videbit eū oīs populus et q eū pupugerūt: et ꝑ quos pater tēt
Necessarium Iudiciū finale oīb⁹ venturū. et cū ſit articulus fidei nō oporteat alias adducere

alias vides vide ī
ſtro. ī 4. di 47.

Sap xi

Hunc ordo huius ſermonis noſtre et nēhuo Iudicio dicat ī xp̄o. et poſtea Tria
Queruntur. 1º Quā potestatē habet xp̄s Iudicandi mūdū hoc vltimo ī ſtrotū 4. d 47
2º Qs erit ordo Iudicij
3º. Quis fructus xp̄s gloriet ī hoc Iudicio.
Qs mō dabit ſuis ad exequtiōes.

ordo iudicij mirabilis.

Partium Citatio
Temporis Intimatio
Iudicis Descensio
Multiplex accusatio
Processus Publicatio
Sententie Diffinitio

In die iudicij mirabilis tremorem horr. n. fiet orbi nouus et terra nova. numerus electorum adipleb. terre: et celi q erit a suo motu et sol i oriete. et luna i occ. dete fremebr ppter hec logos sz hec oia nō nisi dnā signa et potētia fiēt possūt ideo nemo scit quā futura sit hr. iudicij

gbatores: Ad arg. i ꝫ. ad p. dr. q deus nō iudicat homēm bis q i morte nō iudicat hō sz aīa hois q nō ē hō sz pt hois q g. hō delict i aīa et corpore et vtroq; dr i vtroq; iudicat. Et dr. gb hō ē singlis tota psona et ē pt totus grūs humān ideo dupr et iudicij debet vnū sigñ q̄d fiet ei morte quod attz ad iudicij d fiet d re sm q ē pt tot' grūs humanj et tot' grūs et hoc erit quū fiet vnūsale iudicij totius humān grūs et vnūsalis sīgnatores bonoꝝ a mat et sint tota et corpor. Ad 2m. dr q pp'a sīna illi grialis iudicij ē vnūsal' sīgnatio bonoꝝ a mat q̄d iudicij nō p̄cedet erit nāc q̄d p̄mulgatz sīnaz et transq; nō possit plen iudicij effectus q̄ morte tyi aīa p̄mat' l' punit et nō corp'. Ad 3m. dr q vnūsale iudicij magꝝ diuersa essentie vnūsalitatē hominū q̄s singlor iudicādor q̄ tus g. cuilz hoī an iudicij sit nota nō tm̄ ex sua dānatōe l' p̄mio. nō tm̄ ex ly dānatō l' p̄mū innotescet g. iudicij illud erit notū.

Circa secundū Mūst. Ordinatus. cū n. deus sit sapiēs. ois q̄ adeo p̄ordiat et ordinata sit sm apo. et q̄ sīna lata a p̄side citra ordinē iudicior nō obtinet vī rōi iudicate. ex sēn rō. iudi. c. si q̄s ideo ideo sōe dū q̄ ft in hoc iudicio p̄cedet ordinatissime. sm Regulas Diuine iustic. o vñ sex principalr q ordinē succedet sic solet i iudicio fōli.

Primū Citatio. iudicij ꝫ iudicū incipit a citatōe q̄ sm iura dicta Citatio partiū dr p̄cedēr q̄ ipa ē principiū et ordinū iudicij alias Nec processus nec sīna valeret. ff. q̄ appellā dū sit. l. p. Ita Deus omnipotēs incipiet a citatōe q vocabit ad hoc iudicij oēs gentes. vñ p̄cedet temp'. Citatio p^a. q̄ ꝫphetas i test^o veteri q oēs clamauerūt iudicij ee venturū. 2^a q apostoli et p̄dicatores euāgelios q oēs p̄dicar iudicij ee venturū vñ hoc innuit dns

Tempus Intimatio. p̄ceptor hor. di. Misit seruos suos hora cene vocare inuitatos: 3ª est vltima et ꝫ̄ pterea et ista fiet q̄ angelos cū tubis clamādo q totū mūdū Mt. 24. Mittet ā gelos suos cū tuba et voce magna 2 congregabūt electos eius a q^or ventis 2a sūmis celoꝝ usq; ad terminos eoꝝ. p^o. Deus ad citandū hoīes ad iudicij mittit ꝫphas: post apostolos. posteros Postrez possūt p̄dicatores ih̄u quos ego mittam vob q̄ dicat hodie nos Cito q debeatis vos ꝫ̄ ad ꝫ̄ēdū i illo iudicio et vltimo mittet ā gelos suos.

Secundū erit Intimatio temporis In iudicio n. humano solet iudex assignare tempus p̄ quo dicat. Tale Deus etiā hora iudex turbet iudicium 2 q̄ fiunt sinaz. et solet hoc q̄ signo tuba t cāpana pulsat q̄ erit illa hora: Quis aut nō possit sm doc. ab alīq creatura nrāz i celo nrāz i terra fore certo determinatū et hora q̄ erit fiturū hoc iudicium cū ꝫ̄ps dicat i euāgelio De die aut illa et hora nemo scit nisi solus pater: Tū xp̄s i euāg. ponit q̄dā signa ꝫ̄ q possunt questurari sic ab arbore fici q̄ ꝫ̄ e estas. q̄ iudicium erit ꝫ̄pe et i autūno. Quedā ergo signa sunt Remota et q̄dā ꝫ̄pinqua. Sig^a Remota sunt q̄ apti interrogauerūt ꝫ̄s Dic nob q̄ hec erūt 2 q̄ sig^a aduentus tui. vz. q nō erit fides i mundo. 2° q tunc ꝫ̄ frigescat charitas multoꝝ. 3° q surget pseudo ꝫphe 2 dabūt ꝫdigia magna 4 sig^a q videm' aduenisse q̄ fides ꝫ̄ i pauc' hoīb 4 ibi mundi remansit 2 ꝫ̄ quis charitas est mortua. 2 multi pseudo ꝫ̄ surrexerūt 5 restat solū aduent' antixp̄i 6 ete ordē esse vetuū. Signa ꝫpinqua ponit xp̄s mutatoꝝ i oib creaturis dicēs: hic. 21. Erunt signa i sole luna et stellis Et i terris pressura gentiū p confusōe sonitus maris 2 fluctuū arefacientiū hoīb p timōē et expectatōe q supuenient vniuerso orbi. Et tunc virtutes celoꝝ mouebūt. cū. n. tuū sit quā creaturaz vz. pū corporales ut elementa 2 celi pū spūales ut angeli 2 nupte ut hoīes i hoc dicit 2 ps. Appropiabit misericordia sig^a ꝫ̄ hoc et dicit

ꝯ ꝑbere ī veteri et nouo tr̄st°. p° appariturꝰ sig^a ī creaturis puris corporalib; dī. erūt signa ī sole et lu
na et stellis qđ dns declarat xxiiij. di. Tuc̄ sol obscurabit̄ z luna nō dabit lumē suū z stelle cadēt
de celo: et Joel. 3. Sol ꝯuertet̄ ī tenebras et luna ī sanguinē anteqū veniat dies dñi magn9. et
pot̄ dupl̄r ī telligi sm̄ aug°. et alios. z Ruth iij. solē z lunā obscurari supnāli ꝑ eclipsi qz ponerēt
nāles nō oporteret ponī ī tt signa cū soleat nāle eē eclipsis lunē et sol'. ac ita qz c̄ impossibile ꝑ nās
q; codē tpe eclipsent sol et luna. qz nālis eclipsis solis fit ꝑ ī tpositū3 lunē ī ter asp̄ctū
nostrū z orbis solar̄ et eclipsis lunē ꝑ ī tpositū3 terre diametraliter ī tt solē z lunā erit ego illa
eclipsis supnāl̄is sic̄ fuit tpe mortis xp̄i. possum' et ī telligi ī ipso aduentu Judex obscurā nō tp
ꝑ ipsū lumina st̄ supernāte maioris lucis claritate s'm̄ illud Dnō Jesu° q c̄ sol Justitie z fons
tot' lucis. ysa. 24. erubescet luna z confundet̄ sol cū regnauit dns exercituū. z ī g^a spectū seni
fuit gl'iose. De casu stellar̄ die aug° 20. et cum dei q; recedē deū c̄ q; tropica st̄ illa locutio
q. dicit Stellas cadēt de celo qz ꝓpe loquū celo uerificari nō possūt cū corpora celestia nō sint
grauia nec̄ corruptibilia sm̄ ꝑm̄ p° celi. Sicut dns cadēt de celo qz ꝑuenabūt sicc̄ lumē defi
cient̄ solis lumē l qz ignis vapores desc̄dēt de celo ī tanta multitudē q; nedebūt apparere
tib; q; sic̄ stelle cadētes. vñ lege ꝑ scripturā sm̄ vulgi opinionē3 q dicit stellas de celo cadēt qñ
videt ille vapores igneos de celo descendēt. Ista obscuratio corporū celestiū z casus stellar̄ magn̄
tinuit tuc̄ Math Jurisch̄t Nā' romanū legē q ī mortē Cesaris cū viderēt eclipsī solis valde
terrib̄ st̄ vñ virg dē Ille et exercitu misit' arsat̄ romā. Cū cap^t obscura nitidū ferrugīe tinct
Impijq; eternā meruerūt secula noctē. ℣ Creatur̄ et corporales corruptibiles sut elemēta ostendēt
signa terribilia. et simul mixta ut aqua lux cū vñ dicat erit ī terris ꝑssura gētiū ꝑ ysaiā mag̃
et fluctuū. aues cōtra Math ꝑ tremor. q. d. q tuc̄ mar terribil̄ fremet ī tempestate magna sic̄ dicit
ps. Mirabiles elationes maris ita q; erit gens misera z tabescet horis expectatione malor̄ Ite ī
terra. dicit Jo. ī apoc. q erat terremotus magn9 q̄lis nō fuit ab Initio mūdi: Ite Ignis magnus
succedet ī aere. z ī toto orbe q cū elemēta z elementata gburet. vñ ps Ignis ante ip̄z p̄cedet
z flāmabit ī circuitu Inimicos eius et pe. ī epi. Adueniet dies Dni tanq; fur. ī q° celi ardēt
ꝑsolut̄ z elementa Ignis ardēt tabescent. z ꝑ ei° ardorē purgabit̄ celi z elemēta q dicit
Jo. ī apoc. vidi celū nouū z terrā Nouā. z ī telligit̄ dū sm̄ tenet. q elementa celi ps
sua sphaz nō ꝓpriā nā gburēt. ps purgabit̄ sphlabit̄ et renouabit̄. vñ dicit S. tho. ī q.
qtuc̄ terra restituet ī tpe superq; pura z clara sic̄ vitreū. Aqua sic̄ crystallū. Ignis sic̄.
Stelle celi z sol z luna z stelle septies plus lucebūt. z celi clariores apparebūt Sic̄ igit̄ ī patet
q dies ille hostes rebelles ꝑmittet Inic̄diarios ut eoꝝ terras gburat sc̄ deus q; peccauit ꝓpter
ꝓpter quos ꝑseruat cū facie sua mittet ignē vicē q° mihi videt rationi. ℣ Certe valde magnus
erit ille ignis z furiosus qz ps q; sua bede. sup luc̄. z haymo. sup apoc. ascendet ignis
ille sup̄ dep̄ mōtes terre xv. cubitis sic̄ et aq ī tpe diluuij vñ b. hona. dicit ī q. q Dni
na videbit ignem q ꝑmanet ī spera sua Ignis mūdi ī ferni et purgatorij ad hoc simil
quoniam puniētes facie Judicantis et Ignis terrestris purgabit Justos q aliqd habebunt purgā
dū. cruciabit malos ī cruciabit corpora. z ꝑsumet multos ī terra nascēta z uiuēta ocia.
Ignis uero elementaris sphlabit elementa illa purgādo z disponet ad Innouatoēz. Ignis pur
gatorij purgabit electos q ī illo tuc̄ reperiēt. suppliciū ī tensum qđ extensum eis debebatur. z
Ignis ī ferni ī pios z damnatos ardebit ī cipiet cruciare et post Judicium ī uolueret corpos quātuz
ad calidū vsum z quātū ad ꝑ qđ grossum erat ī eo ois ignis ī ferni desc̄det sup eos. q̄d nō est
sphle z humidū remanebit supra ad glām electoꝝ. Plāte z bruta z uiuēta ocia z corpora
ocia rupta corrūpet totalr̄ qz hoies vltra ī mūdo nō habitabūt qb ysa ꝓmittit̄ sphle
mētr ꝑ ignē hui purgabunt̄ et renouabunt̄ ad decorē vnūsq; z gblatoēz Electoꝝ.
Quātū vō ad Creaturas spūales q sūt angeli dicit xp̄s Tuc̄ virtutes celoꝝ mouebūt.
i. angeli deū ꝑtātes principat̄ et dnātes q dnā virtutes celoꝝ aut qz sūt motores corporū ꝑtāt

Alij dicunt q ille ignis creabit̄ virtute corporū celestiū Alij q virtute diuina erit et
nouo Creatus Dnō. q. fluuius ignis egredietur a facie ei. Sortilli z alij theologi
dicunt q sic̄ aq diluuij nō sufficit ad nouū Creare sphaz sed̄ aque multiplicate ꝑ diui
nā potentiā sic ad multiplicandū panes ī deserto sic dicunt q nō solū ignis q ē ī sphera sua
sphe erit ignis q st̄ sphaera z sup̄ terrā q; uret ad ista. q flagrationem et vt vñ scribit aug°
21. de Ci. dei sicut ignis ille huic mūdi mūdabit ignis q̄ste grauē ꝓbat z dicit Sorte
q; assūdet tm̄ quātū corpora passibilia z combustibilia. z quātū dicit sphaz ele
mētum z nō alia ex corpora celestia nō renouēt elementa ī tensiue. Ita sic dicit

Justos purgabit sphaz ignis et assumet eorum corpora ex dicto Magri sen.

Ignis Judicij

Aut qz ꝙ eos vncturos i mirabilia oia opat i reliqtum ſm trologos Monachū tue adiſtra
oia mirabilia facieda p neouebūt timor quoda Reuerēte q̄ h̄ ſenyꝫ ſit i eos tm tue magᵗ
appebit ſeis i nudebūt Tremor videtes Iudeos ira ḡ peccoꝝ i vindicta qua mitꝫ ſup vi
dentes altu. Tanta et erit omiꝫ aratura ſigna i pigna ḡ inſenſatos pmittent q̄ horribūt
et angeli et oles vncturos: Sic. n. ho manus i ſupcilio mōtis videt aliqua cuitates
magna gburi p̄ abſorberi hiatu terre quoda nā li ſuſtichu horrenet i ꝫ ꝑſiſtat ꝓcula ꝙ
no imineꝝ ſe dicūt d angel. videnty tot terribilia iudicia vn lob .6. Colūne celi i a
gelu pauebūt ad Nutū eius vbi dic Beda. q̄d facet tabule qn̄ volumine celi pauebūt Dic
Autē .Ruch i tho. i 4. q̄ byero copput i analibꝫ Iudeoꝝ q̄ xv. ſigna p̄cedet Aduentū ſu
dicis .4 xv. Dic 1 pᵃ Die erit i mari tempestas magna adeo q̄ oia maria xv. cubitis ſup
eſſ montes eleuabūt 2ª Die abalto i p̄fundū gſternet ita q̄ vix inde ꝙ 3ª die i ſtatu pſti
nū redigēt eoꝝ pſſus i beſtie maris sup aquas mirabiles nunqꝫ dabūt ita q̄ eſſ q̄ hominū ſup
maria p timoꝝ fugiet ad montes 4ª Die oia volatilia celi gregabūt i tapis voces lamentabiles
emittētes i nō gustabūt 5ª Die oia volatilia celi gregabūt i tapis voces lamentabiles
emittētes i nō gustabūt 6ª Die fiet terremotus magnus q̄ oia magna edifitia ruent i te
ra 7ª Die eſſ arbores i plante ſanguinem rore emittet sup terrā 8ª die eſſ lapi
des ſe inuicē collidet i erit terremotus adeo magnus q̄ eſſ montes i colles i pua humilia
redigētur et terra tota fiet i planitie 9ª Die eſſ homines de latibulis suis egredīt i q̄b
pp terremotū latebāt deſerti montes attoniti velut amentes: nō audētes loq 10ª Die fulmi
na ignea terribilia fuerūt ab oriente ꝙ facie firmamenti ad ortū occidua q̄ aq i ma
re ardebūt i gburent 11ª die Stelle et sidera oia errantia i fixa ignes fiunt ipſi ſup
gent i videbūt cadere celo 12ª Die Sepulcra oia ab ortu solis usq ad occasū patebūt
cadauera mortuoꝝ ad resurgendū 13ª die Ignis magnus descendet i totū mundū q̄ oēs
creaturas i gburet 14ª die omia animalia morient i ardebit celū et terra. 15ª Mundus nouꝰ
Renouabit et fiet celū Nouū et terra Noua: o ign̄ quātus erit Timeo i illa Die. de
q̄ die. Joel ꝙpᵗa Dies illa dies ire Dies calamitatis i miſerie Dies magna et amara valde.
Vn̄ tue voc̄ p̄dicet ista signa p ad ostendēdū q̄ terribilis erit ad nos Iudeos q̄n̄ Chri
stus sui tm terroꝝ i ostendet hoib. vii die gg. Multa debet mala p̄uenire ut malū vitet
sue sui mitat. Sicut ait die byero. time mi fulgura terremotus eclipses i ꝙ pena atq dra
cones ruget ita q̄ ad terra q̄ ei erunt sb multitudine gd fuerit i illa die q̄n̄ dns venet ei ad
ſignis. 2º Rex vindicatois. q i n. potuerit deū offendere aucto oīm creaturaꝝ ſdiu
tue creature offendet ſe ꝓtas ad faciēda vindicta. Sap. v. Armabit creatura ad vindictā
i pugnabit p eo orbis terraꝝ i insensatos. 3º voc ꝙ paxois mouebūt. n. quoda affectu pu
tatis i passois. de ſummatione ſeculi i p dictoꝝ hoiū. cui tangit suo dño ſ mouebūt vii Criſo. ſup
Mt die. Pec familias mouebit. Domus tota turbat familia plangit Nigredine vestibus
induit ſic humano gne cū sue offitio i ap̄ propinquante mundi termino ois Ministeria
lugebit i cadet deposito tenebris i dauit: plangent q̄ sol luna stelle voc creaturi: o petra
tores q̄ facietis i illa die. Audi byero. et Aug. ista ſm mte byero. i cuiaq. fugi
te fabula xi. negociū. Qd fatem i illa Die Miseri. q̄n Reuoluto celo cū angelis vi
bis. Ignis Dns totus aduenet: q̄n cadēt desup stelle Sol i tenebras i ſanguine
luna mutabit: q̄n mōtes cū eis ruet. q̄n terra debet euerti flumina i mare
q̄n vocabūt homines mortē et vocata nō veniet. Aug. i ſmo. de tempe. Veniet dies iudi
cij q̄n mouebit fundamenta montiū. et ardebit terra usq ad imos deorsū q̄n cele
des ardebit ſoluent. q̄n Sol obscurabit et luna nō dabit lumen suū. q̄n stelle cadet
de celo. q̄n pereunt. i ꝙij mittent i ſtagnū ignis i furni tormentū ibi ſedet i
ſecula ſeculoꝝ dic: ecce ista signa. erunt cū pena q̄ sonabit ad iudicium: i Tue
ret homo oēs q̄s creatur dū iudicij ro ꝓſequit: Certo Deo q̄ hoc iudicium
erit ordinatū quo ad iudices descensū i mundū. q descensus erit ordinatus ipſe.

Aut. 3ª
mūdus
Terra. 4ª. 4ª
Celū duo.
4ª. dies mūdi ardebit.

Petro Spūsc. 4ª
Ignis 9 flagrabo
Mundi p̄mutabo

Criſo.

98
Leg. 101

vz. quātū ad Locū · quātū ad modū z quātū Ad assertū . p̄ quoad locū q̄ locus
dr̄ē · quemūs vt gnuniss iudicādus / dro locus iudicij erit ī terra seu ī hoc mūdo . q̄ erūt et ī
ternus nōst̄ loca gnunia q̄ n̄ erūt quemut dānatis n̄ ī ternus beatis / dro fiet ī hoc mūdo q̄
ē locus gnunis. Ysa. 73. faciet iudicū et iustitiā ī terra . et dicit dor gīter ī q̄ sen cū ma
gīo q̄ locus iudicij erit ī valle Iosaphat iux̄ i. Joel. 3. In diebus illis ꝯgregabo oēs gentes
et deducā eos ī valle Iosaphat z disceptabo ibi cū eis . q̄ ē ītp hyerusalē z mōtē olīueti . z
sm nīgū ī hebraicis nonnūq Iosaphat ītrpīat p̄s iudicabit l̄ iudicū dn̄i . q̄ i dicit
dicat quō ī illa p̄ua valle poterūt numer oēs gentes nūch. Ps. doc. q̄ xp̄s nō desidet
ī terrā ꝑ ī aera sicut mōtem olīueti sic angeli dixerūt apīs ī die ascēsois et erit ī altro
vt possit ab oīb̄ videri et q̄ electi et sci nō stabūt ī terra ꝑ rapiēt̄ ī aera obuiā xp̄o sue
apō . ad tessl. . z q̄ mag erūt p̄fecti mag erūt ppe xm̄ sic apīs q̄ p̄fati nūq dupcerūt . z
successiue oēs saluati stabūt ī aera a dextris xp̄i . Damati nō oēs infideles stabūt ī terra
i illa valle q̄t ibi poterūt capi Alii circa valle . z illā partē terre sancte . oēs tū
ī pte sinistra sic dic̄ xp̄s ī euāgelio et mage ī q̄ di. Homi rapiēt̄ obuiā xp̄o sue
aera Reliqui ī terrā quā dilexerūt remanēt̄. z oēs xp̄i uidere poterūt tū roē alti tudis tū
roē claritatis tū et diuina nutu . fiet q̄ sp̄s x̄i ad oculos sigloy sicut sic fulgor exit ppe
sic ꝑ sole videm̄ q̄ videt ī q̄lib̄ ptē mūdi . lux i. Joh. 1. ī tyroc . videbit eū oīs oculus z q̄ cum
pupugerūt . erit aut iste locus q̄ nūc̄ tū roē ꝯgregatōis . q̄ cū ma facilo ī medio ꝯgregāt̄
ille aut locus cū sit ppe hyerusalē ē ī medio terre habitabil . p̄s di . q̄ tu es saluator ī medio
terre tue roē desceptatois q̄ ibi desceptādo cū peccatis nr̄is tribus restitues q̄ fient
ibi ꝑ roē tuā roē ofusois iudeor . t q̄ ita mouerē vt dictū sumus q̄ cū ī hyerusalē / nūq
sic ḡmanebūt ¶ Secundo erit ordinata iudicij Descensio quo ad modū . q̄ venit xp̄s
assistentib̄ sibi omnib̄ angelis z oīb̄ sanctis q̄ sūt ī celo . vñ in euāg°. die et omes angeli eius
cū eo . esa. 3 . Dns ad iudicium veniet cū senoribus popli sui . i. cū oīb̄ sc̄is q̄ dn̄r sedet
ad dextris roē patris ꝑ roē sapīe . et hoc pp honorē tāti iudicis ac et q̄ et sūi alīq° nō cū p°
et iudicabūt ofirmādo eius sn̄iam . ps vt faciat ī eis iudiciū q̄ scriptū gl̄a hec ē oīb̄ sc̄is
eius . Quāmus aut dnūs sit sup̄ q̄ nullus tribulos erat sit determinate die z hora iudicij
nec angeli eius i celo . tū occidit ē . q̄ appropīquāt fine mūdi filius dei reuelabit illū
Die . et hora oīb̄ angelis z sc̄is et p̄dicto ipsius bē virgini z sc̄is apostolis z ppbetis et mar
tyb̄ sc̄is q̄ cū sūt ī p̄dicto dnūs ex Letamini q̄ appropīquāt dies redēptois vr̄e . et q̄ sta
tuit sc̄ulū ī quo ego reddā ꝑ fr̄ē meritū vrā . q̄ reuelatōe fr̄ā tota Curia celestis
gaudebit et ꝑ sternet se coram filio Dei . glificātes et laudātes deū sic reuelatū sunt Joh.
apoc. 9 . vbi dic̄ q̄ audiuit voce sonū letātiū z dicētiū Gaudeam⁹ et exultem⁹ q̄
venerūt nuptie agni z uxor eius ꝑparabit se : ¶ Tūc ītilla Die xp̄s adueo cabit Michael
le principe angelor Dnūs Surgit Michael surge tube et exalta voce tua . z adueora
oēs mortuos . ad iudicium . nō ut dic̄ apō . ad tessalo . ꝑ dns in iussu et voce archā
gli dic et tuba Dei descendet et celo . et mox q̄ dic̄ xp̄s Tūc videbūt filiū hois
venīt̄ ī nubib̄ celi cū virtute multa z mte z mittet angelos suos cū tuba et voce ma
gna . congregabūt electos ei⁹ a q̄tuor ventis Citato pempsent q̄ audiēt Tube angelor dicūt Surgite mortui
z venīte ad iudicium ¶ Iterno ī mundo ī purgatorio z celo . z fiet diuina virtute
q̄ ī momēto z ictu oculi vt dicit apostolus oēs mortui resurgēt accipiēt singuli ea
propria sua . z oēs congregabūt ī dicta valle Iosaphat ¶ Tūc magna letitia ī celo z mayor
terra erit ī ¶terno . et stabit dicet Deus Michaeli sono Litrōba ad comunio q̄ oēs
sancti reputāt ordinate gradi Jesus valle Iosaphat . Tūc ait angelis gradet cū tribus
et generib̄ hūanis oēs sc̄is cū letitia sui gradū dignitatis sue pulcras processiones
faciētes . et vnus quisq̄ gradet aliū vsq̄ ad montē . laudātes deū z angelos desiūt

Nisi ē sect. . z sic . ī

Medius .

ī illa vocē tuā
assistet virtus du
na q̄ mortuos susci
tet deus q̄ collectos
ventis . fac . mittet angelos
suos cū tuba voce ma
gna q̄ congregabūt

3°.

oīa ſuſtrā paroſ̄ diuina virtute reformata. ī p⁹ vero p̄dēt vn⁹ angelus deferēs
vrnā ſpm̄. ī 2⁹ alius deferēs flagella. ī 3⁹ alius deferēs clauos. ī 4. alios deſe
rōſ lā reany. ī 5⁹ alius deferēs velū. alius deferūs alia ī ſtā 2 michael deferet ve
xillū ocuis vt dicat magē zaly doc. ī 4. 2 ſm Rici erit illa nuet eum ī q̄ poſſ
fuit ocuiſm⁹. q. n. tuē humana corpora et pulueꝝ reſtaurabit potrit illā reſur
rna arce ī q⁹ die xp̄s ī cuā g⁹ Tuē uidebūt ſignū filij hoīs ī celo 2 cerā anit ī oſſū ruas
hoc ſig⁹m ocuis erit ī celo cū dn̄s ad iudiciū dū uenit et hoc rōabiliꝰ ut oſtēdat electis
q̄ miſericorditer ſt redēpti. et reprobis q̄ iuſte dānati ſt ī gratitudinē, ac et demonib⁹
2 omniū modo tenuſtū ſue gle. Tuē dēſ ſcī ī p̄ſſōe uenūt ordinate vnuſq̄ſq̄
ī loco ſuo 2 p⁹ ſcūs ī noctes: xp̄ſ ſtornado ī nubē: Deinde dēſ ſpūſ. Deinde
agines. dēi de martyres 2 apoſtoli. 2 bta Mā cū filio ſuo cū angelis ritus deſtrūdet
de celo. cū magna gla. et mti ſcē dr ī cerā gelo: 3⁹ ſtā deſcēſo iudex erit ordina
ta quātū ad formā. q̄ deſcendet xp̄ſ Deus et hō iudicabit mūdū ī forma gloſa 2 mayeſ
ſtate mag⁹. et reō ī forma ſcē ī p⁹ aduētu q̄n venit iudicare q̄ nobis. Solet. 11. ptates 2
iudices 2 p̄ncipes q̄n volūt aliquē ī pūā ſtrare equū cū veſtī gloſa 2 magna poſpa. ꝑ ſuā
gla 2 terroꝝ ī priorē. ſic xp̄ſ ut ipē ait venuet et celo cū potſtate magna et mte.
vñ dēſ doc. dicit q̄ Dei filius ī forma gloſa humanitatis iudicabit mūdū. quā ptatē acci
pit a p̄re ſuo. ſcē dr. ſo. 5. Dedit ei potſtatē iudicū facere q̄ filius hoīs ē. vñ tho. ī 4.
di. 46. dic q̄ q̄n⁹ q̄ q̄ p̄ſ q̄ iudicare ītendit. necē ē ut ſupra iudicādos ſtatum
hāt et dominiū. ſna enī q̄dat a nō ſue iudex nō obtinet vī ni iudicate ēt. 8. iudi. c.
at ſi clerici. ēt. et gſue. c. ēt ad nrā audiēnā. c. ſi nō a ꝑpetuā iudice. l. 2. ſt. 3. ſ̄
cū xp̄o. gloſa dei filius ſuſcipit tuā nāz humanā dup⁹. nō hāt ptatem. ſ. nōe creatoꝝ.
qui ḡdat ei 2 ēt nōe de redēptōꝝ q̄ ne ſſue ſāguīe redemit. ſequit ē ut poſſ bñ
dicere. ī hoc iudicio finali vbi alij ad regnū celoꝝ admitti alij ex cludūt ī eā ipā
nā et forma appareat 2 iudicet ī qua fuit creatꝰ⁹ et cū cicatricib⁹ ī ſuo corpoꝝ gl̄i
ficato. ſpē. n. ſm diuinā nāz hī auctoritatē dominy x⁹ vnuſq̄ſq̄ oratiē ſuū oratoꝝ
ſuſcipit nāz humanā hī eādē auctoritatē dominy ſuſcipiēdi. nōe ſue p̄poſ: et ſi dicat
q̄ in forma debet xp̄ſ ad iudiciū appare ī q̄ poſſit ab hoīb⁹ oīb⁹ ſ̄ videri ſ̄ peccatoꝝ 2
Demoꝝ gla diuinitatis 2 humanitatis xp̄ſi gl̄ificate nō poterūt videri. vñ ꝑportēz q̄n
hī oculy peccatoꝝ ad claritatē corpoꝝ gloſi ꝛ diuinā nātā mag. ſ̄ Doc. q̄ oēs et boni
et mali videbūt iudicē vnuoꝝ 2 mortuoꝝ ī forma gloſa ſcē ipe dic luc. 21. Tuē
videbūt filiū hoīs venīcē ī nubib⁹ celi cū ptate 2 acte magna. 2 fiet virtute diuina
ut ēt. reprobi 2 demones videāt gloriā humanitatis ſue. q̄ ī ptate corpoꝝ gloſi eſſet
videri a oculo nō gl̄ificato nō tñ potrūt videre ꝑ diuinitatē: et hoc nō erit ad eoꝝ
ſolatiū ſ̄ mag ad eoꝝ confuſionē 2 terroꝝ triſtitiā. ſ̄ n. alia viſio gloſe humanitā
tis ſit q̄ ſi nātiꝝ delectabil. tñ q̄ ad eos erit illa triſtabilis. ſcē viſio gloſe ſpi
tus ſancti ī celeſtibil 2 ī p̄ſi iudicū dies triſtabilis: ſāti nō et electi erūt
illa viſio diuitis 2 humāt⁹ xp̄ſi ſ̄ modū delectabilis. ī mo toꝝ bñdo. ſ̄ ī p̄ſi
et ſ̄ terribilis. erit aſpectus iudicis ſuſ̄ modū terribilis 2 pauēdus. q̄ ſicī p⁹ ad
nōtā apparuit Mā ſuo ſ̄ agnus ī 2⁹. apparebit ſic ſcē leo et ursus ꝓmus
ꝑ ſtās ad viā dicta. oſee. 13. Ego ero eis q̄ leena. et ſic̄ pardus ī via aſſiriꝝ occurā eis
eis q̄ ursa raptis. erit q̄ multū iudicis acto terribilis q̄ cū ꝓ ſuo ſcellet dānare q̄
toti mūdo ſi cadere ſuſ̄ eos q̄ ſuper facē ei. apoc. 6. Reges terre ꝓceres et tribuni
diuites 2 fortes cōes ſeruus et liber abſcōderūt ſe ī ſpelūcis ī petris montiū et dicūt mōtib⁹
et petris cadite ſuſ̄ nos et tegite nos a facie ſedētis ſuſ̄ troni ab ira agni. Tuē
venuet reges ꝓceres pōtifices nobiles 2 diuites et ēt ſcī angeli. o peccatū ꝓ fancis.

S no. dēſ q̄ xp̄ſ ſm
nāz humanā iudicabit
tota dei ymitatiua.

ullus poterit ꝑ ptatē hui⁹
vite effugere q̄ obiit duāt. n. cū
ſalle q̄ tā mūt cū ſapiēt⁹ n⁹
mundi placuit cū ſit iuſtus
non nulli egent hoc. ſuſ̄ ēt
venuet deus duꝝ ob⁹ plus
voluit pura corda ſ̄ aſtua
tubā. o ſtā pura ſ̄ mūa
ſuma plena. q̄ ſ̄ iudex ille no
fallet xp̄us n⁹ flectet domus
vñ. q̄ ſcī nuſq̄ hic dicunt
cū iudex ē venit. cū. m. ſtuſe
dat aſſeſſus ēt vt ſupſcr
ſcīpſit.

Ultio erit hoc iudicium ordinatum quo ad Accusatorem. nam, ſ. iura Nemo
ſm̃ accuſatorem dz primiri i dãnũ. l. reſcripto §. ſi qs accuſatorẽ ff. de muneribus
fallit i aliqb casibz q no. ꝑ bar. i glo. in l. 2. §. ſi publicus ff. ad. l. Iul de adulte.
Ideo iuſto dei iudicio perdẽt mihi accuſatores. vt accuſabũt n. nos.

propria cõſcia | ꝓ accuſabit ipſa oſcia q nobiſcũ veniet ora iudice &c. 2.
Accuſabunt ſãc' | Teſtimonia illi ꝓhibẽt oſcia ipſe et ita ſit cogita omiz actu
Accuſabunt oppꝫſſi. | ſanctiũ. i deo q iudicabit dñs occulta hominũ: nam 2°. arguit de
Accuſabunt ſcripꝫ. | malitia tua: Ber ꝓcz ꝓpriũ amiſiqz dicet i iudicio Tu me fro
Accuſabit ipſe lex | ſti opus tuũ ſiũ. Ego ſemꝑ tecũ ero: pcta igẽ nra ora tecũ nos
Accuſabunt demones | accuſabit n̄c potrim̃ palliat l' excuſat ora illo iudice q2

ipſe videt secreta cordiũ: 2° accuſabũt nos ſta merꝭ q ꝑſequtorem passi ſt ab ipſis
ſic ꝓphete apti z martyres. cũ n. dicat Io. apoc. 6 q nũc qui e temꝑ mũ. clamat
ad deũ ꝑ vindicta ſeu iuſtitia ꝑ illos q ſanguiz ſiũ fuderũt. di. vſq quo dñe verus
z iuſtus nõ iudicas ſãguinẽ noſtrũ. quẽ tacebũt qñ erit temꝑ vindicte. ꝓpter qđ
accepit clauiũ reſpõſũ ut pausent modicũ donec ipleat nũs ſeruoz qđ erat i ſata
ro ſiduro vñ h° ſequit dr Tuc ſtetit iuſti i magna ſtatura aduſus vos q ſi a gustu
ceciderũt z abſtri. labo. illoz. z ꝑs ad faciẽda vindicta i natiõ i corripatores i populos. Tuc
accuſabit Abel cain. Io. ba. herodẽ. petr' z pau. Neronẽ. z ſic de ceteris apti z martyres ac
cuſabũt z clamabũt vindicta iuſtitia dñe. 3° accuſabũt de oppꝫſſi z pauꝑes a tyrannis
et dñis z iudeis z pueri illi orſanni q nõ meruerũt iuſtitiã: z populi accuſabũt reges
z principes ut Achab iezabel z filij pauꝑes q nõ bñ eos gubernauerũt. vt pauꝑes domiteſ q
vos ſanctã mortẽ ꝓmiſerũt. z oes grauati tuc clamabũt ad deũ ꝑ iuſtitia. ſic ſi i aliq° ꝓpe
i aliq° regno nõ fuiſſet iuſtitia z mitis fuiſſet grauati z poſtea iuſt' rex aduenit et
vidit oes oppꝫſſi murmurare ꝓ iuſtitia i inſurgere. q eos aggrauãtes. ſic erit i illa die.
nã ſcriptũ e ꝙ miſericia pauperũ et gemitꝰ pauꝑũ nunc exurgã dicit dñs. o vos reges o
capitanei o iudices o ꝓcuratores o notarij i illa die oes cumulatores oppꝫſſores ꝓpriz dica
tes i ſtroz falſiſtis testes accuſabũt vos i iudicio tos oppꝫſſos qz fraudis q iuſtitiã Ber dic
venit ad tribunal xp̃i allegatio dura et clamor pupillorz et orphanorz et viduarz
quoz vsq; ſtipẽdium nec dilatũ penã. Tuc et filij mortui i vẽtre matris ꝑ ſuffo
cata ꝓ flagellati a matris surget i iudicio z accuſabũt z clamabũt vindicta o iſta erit
magna z clamoroſa accuſatores. o crudelis Manaſſe qd dicturus ad illũ iudicẽ. 4° accuſa
bũt ſcripti. ſ. lex natur. lex Moyſi. lex euã gelij leges eccleſiaſtice quas pretaxatos
gtẽ ꝓfecerũt nulla nos obſcuãtes. vñ xp̃ꝰ dixit Io. v. eſt Moyſes q accuſat vos
. l' lex moyſi. Tuc surgẽt oes ꝓphete ꝓdoctores z doc. q tot libros ſcripſerũt z notes ꝓdi
caverũt z accuſabũt pctores q ꝓba de ꝓpheta dixerũt: 5° accuſabũt infideles doctores ſe di
gnos eẽ nãm. q nõ lucerunt lumẽ fidei z debẽt tm̃ puniri malos ꝓphetas q tot hãſtia
adeo ꝓfecerunt tot ꝓdicatores z doctores z ſpm̃ obſcuran ꝓmiſerũt. Ant 12. Regina austr'
z vivi nimirũ surgẽt i iudicio g̃ generatiõm iſtã peſſimã et gdemnabũt tm̃: Ultio
accuſabit nos adulteros nre. Diabolus q ut dicit ꝓcipis tibi leo rugiens &c. tuc surget
et oes g nos z ꝓfecti libros omiz operũ nroz cora iudice z dicet nos digno iferno.
z cũ illis puniri quoz voluptatẽ ſectati. z ipſi Durãt oes pctores i exterminatos ignis
eternos vbi dicit ꝓphẽta habebũt angelos z ſeptabũt malos et medio iuſtoz. z ſic vnus
ꝙſq; beatus vnus diabolus ꝓpriã adiuſtetur damnatorẽ. tm̃ Septẽ principes ſternales.

Ber

• nisi dominꝰ ꝓphetas g̃ apostolos doctores ꝓdicatores mꝰ ꝓpe ad docẽdũ nos z ꝓ dã pueros ſtat obſtinati ſic q dicens i illa die habuit ꝓdicatores huius pestis nutrire z non credes q dñs ad nos

quoꝝ nomia ī scriptᵃ hntur | In Iudicio erunt accusatores: p eam erit Lucifer prīceps sup̄bie
7 aduart lugatos ei⁹ principes 7 pastores regni Duces Comites 2 nobiles 2 regnis et Patrie. 2 alios
2 vel plos. 2 socios suptos. sup̄bos et elatos 7 mag̃a gla q̃ dei assptamerūt ramosabut illos et Mercurius dicit septem illos
a seruisse: 2ᵈ accusator erit Mamona pcupiscentie. q adduxit raptores thesaur: soldatos dicit
tres corsarios usuarios 2 mercatores symoniacos. iudices aduocatos p̄curatores 7 mag̃os dicentes
Lucifer Mamona asmodeꝝ q̃ deū assptamerūt ramosabut illos 7 dix 2 sibi ponet ī 7te sinistra. 3ᵃ accusator erit
asmodeus q addit ssē fornicatores adducet ei⁹ homines gradibinantes adulteros meretrices
belzebub sodomitas ritu tuosos. q mag̃ carnis voluptes assptamerūt q̃ deū. 4ᵃ erit belzebub ssē
belial | ratrix | sti. adduxit ei⁹ homines dras graues odiosos 2 blasphematores 2 ocs q sanguine hu
manū effuderūt: 5ᵃ erit. Leuiatā ssē acerbe q adduxit ei⁹ hereses hostes ecc̃ie mutatores
leui cātores 2 sibi q mag̃os fidei dei custoduerūt 7 cepederūt ī vanitatib⁹ ssē et idolatrices: 6ᵃ.
belzebub. p̄ceps ydolatrie adoratores fidei q adduxit ei⁹ idolatras paganos sortilegos
Maleficos cōtemptores 2 hostes q dei cultū abstulerūt: et demonas sacrificauerūt. 7ᵃ erit
boemoth Boemoth. q dat ei⁹ vanitā status ecclesiastici sti. adduxit ei⁹ falsos pōtifices p̄uaricatores
epos̄ platos clericos ocs religiosos hypocritas. q sanguine 7 libertate vēdiderūt ut regnarent 2
vedimus eos 7 quauerūt 2 diabolus eis erat scelera retribuēbat. Erit 7 mult⁹ accusatorum
ut patebit Nugat q ut mitti testis examinabūt 2 adducet 7 cos. p̄ angeli q eos curā
habebūt adeo Interrogati testificabūt 7 eos 7 dicit. ut dicit origenes. | 6. 20 Fecerūt
celi. 1. angeli | mig tate cū. | ut dicit Cassiodor testificabūt nā sol. 2 luna stelle dicēt Vos
vidimus 2 scīm aḡ terra. ignis. aer 7 ssolet 2 dicit dicē nostrum 7 an vidistis fuerit 7
ei⁹ tot bīa facta ptrauit 2 signati fuerūt aḡ dicit 2 cū sbmergāt | ignis 2 aer. succedāt 2 terra
a Medicorē Sap. 5. pugnabit 7 eo orbis terrar 7 insensatos o quātis erat Tremor 2
Quātis stridores dentiū o quāta gressio: vā cruso. dicē ī illa Die nr ē q̃ nostis dicam.
vbi scīm terra aḡ sol et luna. Dicit nobis 2 totus mūdus stabit scīm nos ī testimb.
prorsus nichil: et sic patebūt quā sit 2 statibūt cū de vera.

Scripto dico q erit ordinatū Iudicium. quoad publicationem gressus. Nā postq̃ finis
ī 7 gressus. 2 Deus ō quātus solet publicari ut ei⁹ audiat 2 stat illū | iuste debere
damnari vt absolui. Tuc | gē x̄pc Iudex omnī cōm toto mūdo manebit 2 leget
7 ossū. 1 manifestabit omnī peccata q o cū vomit et scripta coram. sic dicē apo. ad ro.
volute cū temp⁹ Iudicat quoadusq̃ veniat Dns. q illuminabit abscōdita tenebraꝝ et
manifestabit 7 scīa cordiū. 2 x̄s ī euāg⁹ Nichil occultū q̃d nō reuelet 7 dicit. 7. Iu
dicū sedet et libri aperti sūt. et apoc. 20. Iudicat tronū magnū cādidū et sedentē sup
eū a cui⁹ 7 fugit scīm et terra et nō inuenit locus eis. Et vidi mortuos magnos et pusillos stantes ī 7 tronū 2
libri aperti sūt et Iudicati sūt mortui ex his q scripta erāt ī libris 7 m ex his q̃ | sūt
libri 7 scripti q nūc sunt clausi 2 ī hac vita nō pōt sciri 7 ē bonū 7 malus 7 tunc apparebit
vita aut ex ea ab oib⁹ videat. aut dicē. tho ī 4. di. 14. q hec 7 scīe nūc erāt qī q̃dā libros
ros gestas 7 nōtes. ex quib⁹ Iudicium 7 det. sicut ī Iudicio humano 2 hoc 7 ex verbis dicē
q verba cōp erūt qī q̃dā omnia dicta. ut dicē. S. tho. 2 alij tho. q nōtē ē si scīa
dz ee Iuste ut omib⁹ nota fiat. si. n. oib⁹ nō erit nota Iuste ee nō posset. q meritū 7 de
merita oib⁹ nota esse nō posset si ea bona 2 mala opa esset ignorata. quare notē erit
ut vnusq̃sq̃ videat 7 bona opa ad memoriā reuocet 7 certā alumā cui⁹ cognitis 7 laetet.
ut appareat oib⁹ Iuste ee suas. 2 dicit doc. q hoc fiet diuina virtute ut vnusq̃sq̃ videat
7 scīas 2 tenet. 2 bona | mala opa ei⁹ q alter fieri nō posset 2 tunc erit magis 7 euidens diuina
hoc: si. n. nunc ego hec audiens ea tua scientia nesc tuc ignorātia hec esset nota et certa

vide hic scr. 7 ī 4. di. 47. dicē q hoc pōt tripliciter intelligi
2 q̃libet poterit hoc diuina virtute fieri ī istāti.

cet t gfusio. o q̄ dcrut i cōā tot mūdo ī sāctis tū apparebit pcta delcta p̄ p̄nām
glis et laudē ecc. q̄ illa fuerūt ecclīa ut ad maiorē feruorē charitatē rfrigerāt rerut ī
dnāt sic cruciatus apposūt ī martyrib⁹ t̄ xp̄o ībūmerūt rcfgerūt gta. ī nouīa bonor
q̄ fuerūt dānati erit ecclīa maioris pene. cū cernāt illa p̄destē quātū ad meritū vite
eterne. Tūc xp̄s sic iudex solet fare ex probratiē illos. t malis q̄ fuerūt rq̄ h-
ta mā data eis ptempserūt rbūficia mag⁹ būficiis cruciatus rdēptois rrepcdatois.
et dicet eis Quare mi sic rbelles ingratis ī gratiā q̄ vobis fieri cēlā et terrā rōā
ad vestrū vsū. angelos meos dei ī custodiā q̄ salute vrā nisi gpetessatis rp̄ delictis rcss
Ego yēe t̄ vos fruis sic hō passibilis rmortalis t ībūmis q̄ vob⁹ tot mala rpatōes
acerbissimā q̄ vrā salute rtūc dempsit cōā illa ingrata ecclīa sue pposit q̄ postmo
dūt angelus rosūdet ecclīe. cur carnes q̄ fui q̄ vob⁹ ligatū cete clauū cetera flagella
cur arcana sphica. cur ictus t̄ xp̄s q̄ vobis pcpēdi q̄d vltra q̄ vobis fare debui
quātū tūc vos ad p̄nās rpetuam o ingrati ubi ancor erit q̄ mū vobis qrit
ubi fructus sāguis mei. Reddite mi ecclīa mea et oīb⁹ būficiis meis. rtūc sic dic xp̄s
t rcta. Reddet hodie ecclīe mee et oīb⁹ ī die iudicio et t̄ xp̄o crucifixo. rām reddet ecclīa
p̄ et cōā die et rep̄ ī et oīb⁹ sensib⁹ ī q̄b⁹ offes ocupauerūt. De rep̄ rpcssa. et
būficiis vrpis t oīb⁹ cogitatis desideriis locutis rop̄atis malis. et bonis mūsis
rmis q̄ssq⁹ et ossū suo. sic reges rp̄ncipes q̄b⁹ gubnauerūt subditos. rplatis quā earū
hucrūt et oīb⁹ ō gnissis rsilē mūsq⁹ et ossū suo. fiet a iudice rp̄amīato d
oīb⁹ rfiet ī ḡneo tpe. q̄ sm̄ gitē theologos. reminiatio rcrucfatio erit mūtalis q̄
mus ustq̄ fruē glatio rexpolitio ocū mee q̄ ponit ī euāgelio dicēt alig q̄ erut vocatis.
Sz dubiū q̄ hodie rēdet ecclīe et oīb⁹ ut dcm̄ ē quātū ī euāgelio. pt tm̄ nūcio et opib⁹
mis suscedūt. sm̄ dcm. q̄ ībūmis et oīb⁹ mūs opib⁹ rdēdet ecclīe ī die iudicij tm̄ pt spālis
nūcio et opib⁹ mee q̄ tūc maxe ī mūdo sup eā peccata orgrabūt luxuria rmaxa
crudelitas. ex q̄ crudelitate oīa alia pcta orgūt. sic dic apo. q̄ ē radix oīm malorū.
vñ q̄ abūdabit tūc iniqtis rfrigescet charitas rēo sic mūdus ī p̄o iudicio q̄ suppōs
fuit ī asp q̄ calor luxie maxe ingebat sic tūc q̄ frigo augebit auaritie igne
erit q̄ sumē dus rparūdy. et q̄ tūc dānati ut regni clamabūt q̄ misericordia rpi
fuerūt crudelis rinisericordes q̄ p̄o ideo p̄pius regnabit eis xp̄s et oīb⁹ mūs ēo
factis. o quātus erit pauo. o quātus tremor. o quātus luctus. q̄ fuerit tūc
misi peccatis q̄ fugē ēo poterūt rappauīe erit intolerabile. Greg⁹. Augustē
tūc erit regibus vie. Sup ius nāq⁹ erit iudex iratus rseuis horrendū eos
a dextris pcta actusata a timentes. ī furia demonū ad supplicū trahēta rintus
ostā vūs foetus mū dus ardet. Miser pcator tūc dicēt eis iudex o regni o silecta o ingrati
Nūc venit tempus iustitie postq̄ negligentis tempus meū. Nūc offendā ingratos rcētes
meis iustitiā meā rnōdā vindictā sm̄ ofa sua. Tūc plāgēt oēs reges iudices
ūtrpes rost rebus terre. relinquēt mea. Mea. rludica Nūc ē tempus iustitie.

Ltimo hoc 5m iudicū erit ordinatū quoad ḡ bonorū seu. Distinguēdū 5m.
dā q̄ sēc dū q̄ sm theologos pōt iudicādi pōt alicui ḡpetī q̄. p̄o ex nāli ppi
cuiusto ritatis sic pnapi v negi. et sic ḡpetit ista potestas iudicādi solū 5m. similitudi
ēm q̄ q̄dā ḡpietatē attribuat filio. 2o p̄ pōt alicui ḡpetī p̄ gnissionē
seu delegationē. et sic ḡnissiui regis v legati papē rsic ḡpetit ista ptās xp̄o tm̄ q̄s

Lucas. Crucifixo rclauis ḡ t
crabit. vulnera p̄ ḡ
crabit
ostēdet p̄ eis reintueres
eis sup.

Ber dē tempus t adue
sū tūc requiet q̄ b⁹ a t
sit repsa.

5m. die q̄ ista
minatio rexplo
cit mūtalis 5m
glatio cit vocatis
dū ī euāgo.

hic incipit de parte
quātū ad ī iudi
cādo tūc sup

hominii sibi adhes gressa. Io. 5. Dedit ei ptatē iudiciū faciē q filius hois est
3° post oportet ꝑ mundū assessione dignitatis ſue assessores principes ostendit suos
ꝓcuratores ꝛ sic iudicabit apostoli vos sedē ꝑsidetis cū ꝑsono illā suā iustissimā cognitionē
mātes et approbātes. sic xps dixo apostolis debuerit suos fides iudicātes et ei:
Ego xps Dei filius. am sne ꝓclamem: Videt se. xpm matrem suā raptor ꝙ
venit ppe cū ꝑtr dextra. Pavet. ꝛ illis fidelibꝫ ꝛ iustis ꝙ venit ꝛ ꝑtr dextra
Mater mea beata ꝙd vidit stare dū et iustis ꝙ hodie ihoc iudicio ꝓcurent
cui me ꝑtr filii mei s. me ꝙ iusti ocs venerunt ifide vera obtēperātes mādatis
veris. Pudicy. timore ꝛ amore vero ꝛ gaudio toto ꝑe vite sue ꝛ cū patrōcinia ihu
benignitate ꝙ amore vera iustū ē vt mercedē eis ꝛ vob ꝙ missa recepit ꝛ ꝙ mereat
videre ihesum vivo ro mag ꝙ scalq; secreta ministrū primas ꝙ fidem cognitū. Tūc
xps iustis rogabit apostol ꝙ hos ꝛ alios ꝙ fidei ꝛ ihu virtute vera aplicas tenetes.
Et vobis ꝙd videt. ꝙ ostendabit suas. b cognitis et dicet. ocs Tempꝰ est
ut omnis quisq; recipiat mercedē suā ꝓm opa sua: Tūc xps Dicet Ego q° videt
vobis omnibꝫ. et hoc ꝙ hoc desiderii ut reddā unicuiq; mercedē suā vt
iudex omnium. ostendā suas nias sanctissimā. ꝛ mercedē amplissimas
eis reddā. Et volueris se. circa ocs electos ꝙ venit a manu dei dextra. cū pla
cido et sereno vultu Venite benedicti ꝑis mei et ꝙ. cōsidera. vz.
Vocatis ibi venite. benedictis cū dic benedicti. ꝛ remunerātis cū dic ꝓcipiet
regnū. et volueris se ꝓ ad ꝑveniēdū mercēd dicet. O Mr mea s. ecce tēpꝰ
venit ut olim ꝙ fuerit ī mundo manifesti gras tua. Tu nāq; es illa virg° sanctissima
ab etno ī cōsilio dei celestis ꝙ me ī utero virg. ꝺ spūsto concepisti ꝛ incolatu pe
regrinū. nativitatis. infantie ꝛ multos labores ꝙ me sustinuisti ꝛ stetisti iuxta illa hora
mulier robustus fuisti ꝛ toto corde dilexisti. Tu sēp me amasti sēp sine querela fuisti
Tu me veris et gratis ocs angelos et sctos suos habuisti. Tu me ad crucē assotiasti Tu ꝓpter
ei Tu sēp me ī corde portasti ecce mee ꝓp° q° te glorificato ꝙ stola ostendis ī patriā
angelis ꝛ sctis bīs. ꝛ redde meritū tua Mater mea sēp benedicta. Tu ab etno
fuisti benedicta ꝛ patri meo ꝛ me filio ꝛ spūsto. ꝛ amen. Ubi ꝛ tu benedicto at sis
ī etnū benedicta benedicta sit anima tua. cognitus tuus. ꝛ ocs labores quos ꝙ me
sustinuisti ꝛ quātes tribulationes dabit matri sue: Tūc dicet ad apostolos Et
vos o discipli ꝛ secretarii mei ꝙ me mundū religiosi ꝛ vere veritatis ꝛ ned
te ꝙ noīe me illuminastis ꝙ totū mundū Et vos sū glatiōe ꝛ ꝙphete
ꝙ me vēturū ordinastis ꝛ ānūtastis ꝛ ꝙ me multa sustinuistis. Et vos
sū martires ꝙ meo noīe corpora vīa ocs tormentis subiectis Et vos
confessores ꝛ sc heremite. ꝙ arctissima pniaꝫ strinxistis et vos doctores ꝙdentes
ꝙ mundū illuminastis et tot animas ad me reduxistis Et vos Relegiosi ocs
ꝙ mundū ꝙ me religiosi ꝛ ī castitate ꝛ paupte ꝛ ꝓpria voluntate. Et vos ellecti
h. cognitis ꝙ ꝙ me mecū ocs cōmes miracula vestra Et vos ocs ꝓdicatores ꝛ
Lux ꝙ alios vobis gressus dilegēter ꝛ ꝓ ꝛ nocta ꝓdicastis ī sta fide
Et vos principes ꝛ barones ducesq; ꝙ subditos meos ī iustitia ꝛ pace gubernastis
Et vos. Et vos ocs ꝙ mei mei viri ꝛ mulier vos ꝙ ꝓ orpm mea ꝙ manuistis.

2 ofa mũ frestis ereuuij. n·2 ct. Venite ad me fontē dī bonoy venite ad me sũ
mũ gaudiũ. ad me petrũ rdm vrũz. Creatorẽ vrũz redẽptorẽ vrũz gl'ſtor tocũ vrũz
venite būdẽ a prũ meo 2 mr 2 spũsõ būdẽ sit ẽtnũ aũ vrũ 2 corpora vrãz 2 oes
labores vrõ vere hodie rddã vob mercedẽ vob̃ q mussã o medluflum ꝓbũ o dulcis
allocutio o ihesu dulcis 2 iucundus o quãtũ erit tũ gaudiũ 2 letiã hec audiõis
et dicit possidete paratũ vob regnũ a ꝯstitutõe mũdi. Regnũ ꝑadisi regnũ eternũ
T quo oĩ gaudiũ oĩs letãtiã oĩ bonũ 2 nulli malũ. o q lingua pot explicãr quãtus
laudes 2 grãrates referet sc̃o dño ihesu. 2 dicet dñe q tẽ audiui esurietẽ
et ct. his explens. Dicit ad matrẽ suã 2 aplos et oĩes scos. Ex q̃d nobis videt
q debeã fieri d hys regibus q a sinistris sũt q sẽp fuerũt rebelles nrõ dñi. robsti
nati multo 2 ingrati: multis illos i vrã sanctate. Tũc ps. btã virgo filii mi qñ
primo fuit Mũc ego stupe q illos rogauit te. vt fierent sui. Nũc aũt nõ sit ds pus
iustitie 2 qñ sẽp fuerũt obstinati 2 ꝛtẽpserũt ꝓpria tua bũstia tua. s. creatoẽ. redẽptoẽ
naturalẽ. patrociñ ihesu asãsoriñ tuã 2 mr 2 oĩes scos. 2 ꝑfectores 2 oĩa sancta. rogo
q repellas illos a nra sanctate et glã et reddas illis ignominia tua: hec sunt q stulticia
but oĩes scã. 21. fiecas dñe ut hodie appareat iustitia tua i istos rebellis tue — ꝑsti voluerũt sb nom
nrõz ꝑ diabolo q
erut ideo oĩ ipũ
adorãtes
nalos. q h. 2 nos stupe q sequuntur. Nõ q predones q̃ pigrat iudicũ solet plãger
Maria virgo 2 Io. bap. genuflexos aũ iudicẽ q dãnatos. q falsũ ẽ. q tũc nõ ẽ hõis
2 sanctã sã q deus nos exaudiret eos et ideo nõ orabant. O quãtus erit stridor o
quãtus clamor. o quãte lacrimẽ q̃s videbũt miseri mundi mũc 2 oes scos q eos orare
2 supplicare: Tũc dicet. ihesus. Ego tanq̃ iudex misericors. a deo ꝓstitutus
q reddo vnicuiq̃ ꝯm opa sua q forma nũc iustissima sancta q eos. et volueõ
ste vultu terribili q regnos q a sinistris erut. Dicet vob terribili discedite
a me Maledicti i ignẽ ẽtnũ q ꝑatus ẽ diabolo 2 angelis eius: discedite ab
a patre meo a mr 2 oĩes angelis nrõz. et sederunt o dñe vna salte hũdecies
tãa da nobis q̃ nõ mis q videamus patrẽ nrũ Tũc dicet discedite Maledicti a pre
meo a me 2 spũsõ. Maledicẽ aũ mr 2 corpora i ẽtnũ. Maledicti sit vob oĩa bũstia
q a me recepistis. nũq̃ d' vlo desiderãt sicut nos i maledictes rab oĩs creaturis et
sederunt. o dñe. ne q uittas nos habere aliquẽ locũ vbi ꝑmaneãmus sanctitatẽ diaboloz
q st adeo crudeles. Tũc dicet vob sẽp illis similis ille obdiens 2 iuo castos oĩ ignoo
sit habitatio vra. ste Maledicti eto oĩ ordi diabolo istemq. ese dicit o dñe salte
pp hec mũdi. Dicit quãto tp̃or i ifernio et igne debeãt stare. rñ. Iudex dicet
ste i ignẽ ẽtnũ q sic nũq̃ fuit humanus i pectus eto nũq̃ debeãt habere
at illi clamabũt Mea Mea et Iudex dicet vos nũq̃ fuistis q malequã
Mũc operuistis. n. rñ. O quãt erit tũc stridor o quãtus clamor erit.

Explicit principale ẽ Boetius Sue Date a Iudice. Nũc stat Iudex
Dicit hic ẽ sua iustissima ep galo totus Territus sed irrecusabilis verbo
borata a dño sanctus suis Dapio tibi Michaeli et cũ angelis Tuis nũdes
Boetius. Tũc habũt stare angeli cũ furoꝛ magno 2 steparabũt malos de

modu ſuſtonſt 2 mittet eos i caminū ignis. ubi erut fletus et ſtridō dentiū. tūc dicet Michael. Demonib⁹ accipite istos rebelles 2 duīte statī i carcerē ꝑpetuū. ſterni 2 statī omnes ꝙcūq; regnet uoluerit illos alq regnet papa alq ꝑlatus alq Monarcha 2 oēs 2 ipso Archāgelo Terra ſi aperet 2 deglutiret illos i ſuā 2 ſic tūc cadet ita ꝓfundabit i eternū. 2 oēs i mundicie deſcendūt i ſternū ſuꝑ damnatos 2 dic. ſo. Tapoſt. et firmus ſtetit ſup illos aſcendet i ſecula ſeculoꝝ. Tūc oēs ſc̄i clamabūt iuſtus dns 2 iuſtitias dilexit ꝙ tate videt vultū eius. Tūc Xp̄s dicet Matri āgelis 2 ſcis ꝓcedamus ad Palatiū nrm 2 Michael ſonabit cū Tuba. 2 oēs angli 2 ſc̄i ordinate ꝓcedēt laudātes 2 benedicētes deū. 2 ubi ꝙ ꝓfundū throno unuſq; ſcōs accipiet locū ſuū 2 poſtq cū Mich̄ angelis 2 aplis tranſibut ꝑ ubi dicet oēs ſitis benedicti patris. ubi regnabut cū Xpo i eternū ꝙ benedicti ꝑ cū ſecula ſeculoꝝ Amē.

Credo. ſuꝑ Mt.

Planget ſi iudei videntes ſanctam et immaculatam ꝙ qui hominē mortuū exſtimabāt. plāget ſi gentiles q̄ uanus phoz diſputatricis deceptricē irrationabilē ſtultitiā putauerūt deū colere curioſiū 2 detulerūt creaturā ꝓ creatore. plangēt ſi mali homines q̄ mag dilexerūt mundū q̄ X̄m cū audierūt nō ſet ad ſe Vbi dicit Ego ꝙ uos ſum ego ꝑ uos alligati ſunt deluſus oſtes et curioſiꝰ. ubi ē latro ruat ſuus ruat ſanctus Ecce ſanguis nr̄s ꝑ quē dedi redemptorē nr̄m ruat ſup nos 2 ſup filios nr̄os ubi ē Iudas unū quē ni ꝙ ſtipe ſanguis meus reddidiſti plāget ſi hereticī q̄ pretiū humanū curioſiū deſpexerūt. et audierūt ipm eē iudicē quē ꝙ ſe habebāt iudex. plāget oēs tribus terre q̄ nō uerus ſpe ſperādi ꝙ cū uenit fugiēdi facultas aut fatē cuiq; Ner prudētior nō ſatisfactionē tempus. unde q̄ oēs remanet ꝑ ſuā culpā ſine excuſatione.

Sōphā ven grā recto 2 ſuette ꝑſe. ſſe
La polue ſulu nūri 2 puſ ſ polueꝝ
Reſpoſta el uerbo et uolueꝝ
La ſa ꝙ ſuꝑ Terra ouera ꝑnea

Sc̄e dāna lohē ꝙ homo 2 nō ſe ſtima
Che huno ſtulte diſcerna pur uerū
Se nō ſe ꝑ fugerē.
Ad ch̄ ſtimaꝝ ſi terra la ſua ſtoma

Nō nec haſtima tuſo el modo ſſtuſo
ora mi aſſai q̄ſto muſo ſſto
Ad q̄ſto ſemulo paſſo.
Q̄ uno ch̄ naſce ꝙ natura ſbiſce.

Sn̄ certo adūca hō ch̄ glorio ſo
et tu parra ꝓtrida 2 orogna
Adūcha ch̄ biſogna 2 rubeſtro
poi del fuor e q̄ſto.

Sermo de arte bene moriendi alius

Pulvis es et in pulverem reverteris. Gen. Dei omnipotentis
ꝑba hodie ꝓponūt: cōsiderāda de mēo fine s. de ipa morte: et ꝙus varie
et duīse sīt artes in mūdo Rep̄te ꝓ cerīt tate vite humane: trī nulla mihi videt
Ars magis necēa hōi ꝙ ars bene moriēdi qa si qs bñ se hz in illo ꝑticto oc bonū
acqrit si vero male. vadit ad īfinitū malū. Ide volo tibi hodie doc arte
bene moriēdi: et faciem⁹. Tres ꝙsideratiōes seu ꝑtes.

In ꝓma ꝑte et ꝙsideratōe. Volo docē artē bñ moriēdi qñ es sanus cū ꝙsperitate
In 2a ꝑte volo docē. te artē bñ moriēdi qñ infirmis īfremāt aliq̄ īfirmitate
In 3a ꝑte volo te docē artē bñ moriēdi qñ es in lecto in ꝑticto cōmo ꝑdicꝫ.

Ulo ad p⁹m consideratōem volo te doc̄ artē bñ moriēdi qñ es in sanitate: Si
dicerē tibi q volo ꝑbare aliq̄ rōe ꝛ cā q sīc debes mori tu diceres q cēt stulta
res et superflua. Sic ēt mihi videt. stultū ēē q hō cognoscēs sīc q debet mori ꝛ nō
vult cogitare de morte. z totū studiū vē q sit manē hic ꝛ edificare palatia et
congregat diuitias multas In hoc vē hō posuisset totā suā cogitatōem z in morte ꝛ ita
vita nō vē q aliq̄ modo cogitaret. O q stulta res ē ista nō cogitare nisi de hac vi
ta. Tu nō te audis z hai ad manū oq̄ modo ꝛ lassare oē cosa sue velis nolis ꝛ
oia relinques. Ad hoc igit̄ q nō sis ꝫ numero stulto⁹ q vult sīc bestie mīl ꝫ
alia vana cogitāres. Volo p⁹ primo q⁹ p⁹ studiū sapiē nō ad padua ꝫ parisiū. z ad tuū
Vadas ad studiū Sapiē
2⁰ q caucas de vno ꝑticto.
3⁰. Caucas venenū nō comedē.
4⁰ q oī die in orōe petas lunā adeo
5⁰. si defect ꝫ lunā. cōpra. h. nocturali
6⁰ faciās tibi bonā vitā ꝛ oī hora ses gaud.
ipsum ihēm. Meditatōem mortis tue. s. q
oia oportet hīe descedē co q nō hem⁹ cuitatē
manētē ꝛq pulvis es ꝛ in pulverē reverteris
Die hyero. q ap platonē sapiēt⁹ erat in vsū
hoc dictū Vera philosophia z sapia ē Medi
tatio Mortis z q ille ē vere sapiēs q cogi
tat sēp q ē moriturus z q finis humane
vite nō ē hic. et ideo disponē res tuas in tali modo q quādocūq⁹ mors venerit ses paratus bñ
mori et pueniās ad illū finē vltimū ad quē ē ordinatus a deo. hec igit̄ sua platonis ꝛ.
q vera sapia ē meditatio mortis fuit bñ dicta. z nos xam intelligim⁹ illā medi⁹ ꝙs ipse. fate
en poeta nāti tu ꝫ dubiti qualis volta et la fede. Si tu fuisses stupus tuā meditādo de
morte nihil dubitares et fide z esses mag ꝙfirmatus in illa. Nempe igit̄ hāc p⁹mā regulā.
a studio sapiē. Vade meditādo aliqñ ita tristis solū et morte. ꝛ dicas ego oīo debeo mori
ꝛ respice q⁹q carnē tuā manus tuas ꝛ facie. ꝛ dicas ista caro ꝛ manus tādo ad ductūre
polue et cinerē. Cito oia erunt fetor ꝛ vermis. Ille ē mortuus ille prīceps ille pulcher ille
diues ille fortis ille iuuenis: paruus nō timebāt mortē oēs mortui sūt ꝛ oia sūt pulvis ꝛ cinis
ꝛ vermis: fortis et ego cito moriar ꝛ in vno soffio oīa trāsibūt ista vita: postea va ꝑsā do mag
nos Quo vadet hō post mortē. z nō video Ad dicendū q⁹d sequit post istud meum
nobile creatura ꝫ se vida in terra. qs ē finis hois. philosophi dixerūt q erat Contempla
tio dei Et ideo vade tu ꝙsiderādo et dicas. Si ꝙtemplato dei ē finis hois ꝛ finis vite
cuiusq⁹ ē in q⁹ aliq̄ gerāt et gesat: Nos videmus q in hac mūdo nemo getat. z magis
impiāt ad misis passoīb⁹ igit̄ nō vē q hic sit finis hois. Ista ibat ꝙsiderādo Aristoteles
ꝛ multū angustiabat vt ꝑaret hoc ꝑticū ꝛ nō intelligebat si in hac vita ꝫ in alia ꝙtempla
tio dei erat finis hois. Et ideo tu xpine si vis regrē hoc ꝑticū dicas sic. Deus qui bo
nat mūdū ꝛ hīt ꝙfundā de illo et in⁹ cuius nimie rei: igit̄ maiorē ꝙfundā hīt de
hoīe q⁹ alterius alte creatur mūdi. q hō ē nobilis oīb⁹ alijs creaturis cū sit finis aliar⁹
creaturar⁹ si igit̄ sic ē cū deus sit iustus dī retribuet bonis bona. z nos videmus q

Item ē q⁹ studiū debes in libro sapiētie.
2m q Caucas animio sono. ne nōis ingruissa meat q⁹ in ⁹ternū ꝛra mortis.
3m q⁹ absumas a cibis venenosis
4m. q⁹ deprecaris in oīno pea figura mūdi ꝛ ꝑhōc alia ꝛ

Premitto q nullus pōt
ee sapiēs nisi studuit
in libro sapiētie iste aūt
liber ē hō mortuus. ꝙbat
q⁹ sum ꝑbus ille dr sapiēs
q ꝙsiderat finē suū ꝛ
oīa dirigit ad illū finē
obtinēdū. ꝑter aūt ꝙs dici
sapiēs sm q⁹ ꝙmpt⁹.

2⁰. cogita q⁹ debes mori cito
hō mortuus mulier brevi
venies hōi ego. sed vivat
sapiēs.

Sapiens & ordinate

Duētes se cē sapiētes stulti
facti sūt · pūnec stulticiā
fecē dei sapiāz hui⁹ mūdi ·

Isti sūt lucerne & grēgilatores ascēdūt
i celū · & ossideratores gēe singili
tates & merces ascēdūt i terrā ·

qz boni i hac uita est semp̄ ā gustiati & moriūt i multa tribulatōe sic̄ s. ypocrite qui & martires fuerūt: Igr̄ i hac mūdo nō ē finis hoīs · & ideo oz te g fatry q. deus iustos & fideles puisor pparauit post mortē alia uitā Quis igr̄ dabit illā quitē alterius uite certe tu dices q dabit bonus sz sic ē q nō ē nucio hō in mūdo qz bonus xp̄ianus qz uita x̄ana ē nucio uita qz i mūdo possi magnā & mag̃ pfectā. Igr̄ tu dices q bonus xanus q obsuat nrās fidē hebit illā uitā & getē post hac uitā quā deus pparauit dilgētibz se. et ita gsiderādo gfirmaberis q fides nrā sit uera: qz si fides nrā nō essz uera sequerē q nulla alia fides possi cē uera: & q hō cert̄ ifelicō creatura q cert̄ i mūdo. Et ideo cū fides sit uera: Tu cogitabis cē ifernū & paradisū. & ipsi descendes i ifernū nō stabis ibi cētū āns nō cētū milia · nō cēto milia cū milioni sz i infinitū & semper ihs nō erat certus de hoc. si q essz ifernus & paradisus & q boni et iniqui post mortem recē. Ideo ipē dix Terribilissimū aut ē mors: Terminus aut ē. & post mortē nō hō virtū bn̄ & male hāt: ideo erat mortē amarissimā sz pri⁹ cē dicebat qz nesciebat si post mortē q̄s haberet bonā & malā. sz nos ex lumine fidei scim⁹ q unusq̄sq; recipiet sm̄ opa sua · et q bona egerūt ibūt i uitā eternā · & q. mali ipis i cruciatū. Ibūt hi i supplicium eternū Iusti aut i uitā eternā. & sam⁹ certi q q moriet i pcto mortali statī uadit ad ifernū Et ideo qz tu possis mori hodie esto prudēs & sapiēs et cogita ut possis puenire ad finē tuū & euadere mortē eternā · q esta ē uera sapia hoīs: Nec salomō i pv. 30. c°. 4or. Sūt minima terre & ipa sūt sapiētiora sapientibz. formica populus infirmus qui pparat i messe cibū suū hypocrita plebs infidelis · q collocat i petra nidū suū Regē locustā nō hūt et egredit vniūsa p turmas suas. Stellio manibz tenet & est in edibz regum. Dicit plus q ille ē sapiēs q ordinat & suū finē qz sapientes ē ordinare · sz uera q sūt plus fatui. alii sūt p tribulatos ihc grā finis edificatoriis ē forma domus Ideo ordinat oīs nr̄s edifici ad illū finē Ita finis capitanei exercitū ē victoria & ideo ordinat totū exercitū ad illū finē Ita sūt finis alicui hoīs q ordinat nr̄s ad istos fines q timent appellat sapientes sm̄ q sm̄ ps̄m et nō simplr̄. i. dīr̄ sapientes i illa re sz nō absolute sapientes. sz ille dr̄ simplr̄ sapiēs q gsiderat ultimū finē hoīs et humane vite & ideo ordinat istā tota vitā sua ad illū finē: Ultimus finis hoīs est deus q gsiderat bn̄ huic finē ē uera sapia sz isti sapientes huius mūdi q nō bn̄ gsiderāt huic finē nō possūt appellari vere sapientes. sz inuenies multos gentes illos sapientiores. p° inuenies formica q sic ē deū salomō ē propis ifirmi. q formicas ego intellego mulieres imperfectas bonas q sūt fragiles & ifirmi sz sūt deuote & ordinauerūt totā uitā suā ad deū · & quotidie uadūt congregādo sibi bona merita · ap̄ deū i isto tpē huius uite i q tps ē mercādi ut postea possūt gaudere i alea: Iste igr̄ mulieres significat q formicas. sūt sapientiores mercatoribz q exercent mare & arida ut congregent bona tpalia q sunt ordo q debent hic relinq̄re & p deū · sz mulier sm̄ & prudens q totā suā intentōem hūt ad deū congregat i hac uita thesaurū spūale ut valeat possidere cū deo i patria & i alio vbi mūdi potest p deū. Lepusculus mihi significat pauper qui de ui
ribus et simplicibz deo dedicatus q semp̄ cogitat de morte & ad finē suū q ē deus & fecit hoīem i petra. i. ps eccl̄ q cē corū posuerūt i xp̄o q ē petra angulāris sic̄ dic̄ apo. Petra autē erat ps. & cogitat i morte ingressū cū xo i par. Isti lepusculi sūt sapientiores principibz & li grā magistri & magnates p̄lati q nō posuerūt nidū i petra si sūt laborāt ad ornatū sui status quē sciūt eis dimissuros: Locuste mihi significāt religiosos deuotos & simplices q nō hūt regē aliquē i hoc mūdo. qz regnū corū nō ē de hoc mūdo et mli q̄rūt bona tpalia q semp̄ cogitāt de morte & quō possūt peruenire ad xp̄m finē suū et vadūt ordinate saltādo. sūt cor ordines & regulas i charitate sectantes. nec dēt unū elevāre se & unus ex eis quātū possūt & celestia gressibz sic docebat apostolus Comisatio nra ē i celis Isti sūt sapientiores multis magistris i theologia & multis canonistis & legistis q tota cor sapiēs ex prēdūt p cognitōē primi & unici tpalis & cognitōē hui⁹ mūdi & de deo & morte & aia nō cogitāt & sciūt q i puncto eis deficiet · Stellio sunt lacertuli qui sūt

alas ſ3 gradiť manibꝫ nñ ſignificat quoſdã xanos groſſoſq nõ hñt aliqd ingenii nec ſciãz · tñ bñ
nitã bona opa · nſcãt alta ſpeculari ſ3 tñ ſcãt bene opari z nõ graduť manibꝫ ſť deuoti
z accedũt ſĩpliciter fidẽ z ſtãt ſemp ĩ timoꝛe dei z cogitãt d morte · z ꝺ minima rr faciũt ſibi
oſcãt · iſti ſũt ſapientes phĩlo ſophi hoc uerbi tpĩs q aſſumuť tpẽ ĩ ſpeculatõe rei nãlium
z tñ nõ accedũt fidei xane z nõ bñ opanť nec cogitãt ꝺ morte z ſnẽ ſuũ nõ cognoſcũt : ſĩ
pleraq iſtoꝝ plus valet q̃ dr ſapiã et ideo habitãt ĩ domibꝫ regũ · habebatur cũ ſanctis
ĩ cele q erũt ſť reges q filij dei z ſtãt cũ primo rege ſ. deo . Dr nota tu ꝺ uoi ĩparare
Morieꝝ bene diſe ſapiaz a formica · lepuſculo z locuſta z ſtellioe qſť predicatores alios q
geta d morte z qd erat poſt mortẽ et erit ſapiẽs ois alius ℣ Secũdo uolo q caueas ꝺ
ab uno pũcto · ſicꝫ dicãt ubi cruciani tu hai paſſe vn grã pũcto z ſe ſcapi da qllo poſt
haueraꝫ nullo bene · qſto pũcto ſ. e. che ſai uigilãte ꝺ lo diabolo nõ te coglia ala ĩprouiſa
et adornato ꝑ ꝺ te poſſãt ad uno pũcto ſcacco matto . Tu ſaz ret certus q debeſ morꝛ
tñ nihil ĩcertius hora mortis nra . n . qñ et quo z ubi et diabolus q ludit tecũ fracet ſuũ
barrus q fingit ſe ꝑdẽ z neſcit ludere ꝑ diabolus ſcacco matto . ſic diabolus ꝑſuadet t' lõgã uitã
z q poteris ĩ lecto mori z fraũ triſtic z ſpoꝛcy ralia z tñ poſtea te cogit ad uĩ pũcto ꝺ nõ
poſſeraꝫ dicere Jeſu . Ideo . dicit xps uigilate q neſcitis diem neq horã . Neſcitis . n . qñ tẽpꝰ
ſit mortis et ſalom Sicꝫ piſces capiũt ĩ hamũ ita homines ĩ tpẽ malo . o q̃t fuerũt d anꝑ dicti
mihi q ꝺperabat uincere lõgo tpe z ĩ lecto ſuo z tñ plures principes z alios ĩmanibꝫ gladio ꝑcutit
uit z alios ĩ mari aliq morte ſubitanea z ſñ lingua ĩ uno pũcto lo diabolo li ꝺn dato
ſcacco mato ĩ q̃ occa boa ſibi abſtulit . Ideo eſto ſep uigilas z cogita q hoc ſero poſſe mori eſto
paratꝰ pene bene ad qllo pũcto q ſi tu uideꝝ illud pũctũ occa miaſ ſ3 ſi tu ꝺdeꝝ occa amiſiſti
ſiſti z nõ frasti . haec ſcripta ſũt o mihi ad qſto ſcacco matto . q ſi ĩ illo pũcto nõ de trouĩ
parate z ĩ gra dei mittiſ huc mundũ ualũ · z ſerrai tenuto vn pacco . O magna ſtul
titia è iſta nõ cogitare die z horã mortis z nõ timere ſi ego nõ uideꝝ illud pũctũ occa ꝺdaz
z mihi fra · z occa ſť uana q̃ facio . O tu Mercator ſi deberet uenire ꝺ te una ſentẽtia
q portaret ĩ uno pũcto amiſſurꝰ omnia tua bona nõ hñs regẽ deꝰ nr noſter Tu meditaꝛ
reſti tucto di modo q̃ ꝺuenire ad q̃ ꝺ pũcto . Et nõ cogita ꝺ pũcto nõ tꝰ ĩq̃ uadat
occa q̃ ualet plaſq̃ totus mundus : Et ſic uiue ut nõ timeas ꝺ illo pũcto . Aug . Stultũ
eſt ĩ eo ſtatu uiuere ĩ quo q̃s nõ audeat mori ℣ Tertio uolo q caueaꝰ a rebꝰ ueni
noſis q poſſeꝰ ĩ uno pũcto mori ſñ lingua : Et ꝺ eſt ſtud uenenũ ſi nihil peccẽ nihil
q̃t ſtatũ conducat animã z ſi moꝛs te troua ĩ illo ſtatu lo diabolo te ꝺa ſcacco matto . Et q̃d
e q̃t magis poſſ facere te caueꝛe a peccatis niſi Mortis q̃tinua Meditatio . Audi Sapiẽ
tẽ . Memoraꝛe nouiſſima tua z ĩ eternũ nõ peccabis . Or hoc ubi dicit oſtẽdit oẽ peccatũ
hois q̃dit ꝑ ignorãtia ꝑ ex ĩconſideratõe . q nullũ è peccm q̃t nõ ſit uolũtariũ
et uoluntas nõ errat niſi q intellectus erraꝛ ſ. intellectus aũt errat ꝑ ignorãtiã ꝑ ꝑ
ĩconſideratiem . Cresc igr ĩ uolũtate nducit q intellectus et ĩdecepto eo q nõ cognoſcit ꝑ
ſait ꝑ nõ conſideraꝛ ĩ q̃d facit . Tu dicas q pur ſũt aliq peccãa ex malitia ꝑ fragilitate
fõ q̃ nõ ꝑcedũt ex ignorãtia ꝑ ĩconſideratõe · ergo ſic · q q̃ns ſit uerũ q aliq
peccãa fiũt ex malitia ꝑ fragilitate · tñ ſcias q occa poſſũt nduci ad ignorãtiam
ꝑ ad ĩconſideratiem q malitia et fragilitas facit ꝑ q hõ nõ cognoſcat ꝺ q̃d facit ꝑ
za Dei tho . 22e . q iſtud peccm ẽ peccatũ mortale q̃n adũnt q ſciat z ſcirat ĩ nõ
dato . o dñe Maluer ſo nõ lo ſapeꝛa ch ſ3ſſt peccto mortale . ecce q iſtud peccm uerũ
ex ignorãtia ſ3 ille q facit fornicatiem z ſcit ẽ peccm mor . nõ peccat ꝑ ignorãtiã
ſ3 ĩconſideratiem q delectatio facit ꝺ ĩtellectũ z q ĩ illo actu nõ conſideraꝛ ꝺ peccto
q ſi fixe z attente conſideraret q eſſet malũ nõ peccaret q uolũtas nequit eligere malũ
ſ3 fugit uel dicit Deo . nemo . recedere ad malũ operat . Et ideo q̃ dicit ꝑ alios ſcitꝰ
tus peccandi ſtoici erroꝛ ĩ conſideratõe q id ẽ peccm et ꝺ pugnat dei z facit dampnari animã ſuã
ergo Tu nõ peccaꝛs . Iſtud et adueniret tibi ſi tu fingeꝛe hoc ĩ mente multos cogitationes . Tu caueꝛs ſep a peccatis z facit bona . q due ſť res q ducũt homiem ad faciendã
occa bona operatiem . ſ. Amor . et Timor . z iſti duo ſperoni ſũdo magiſtri ꝺ tucte
le acte Reſpice ad ſanctitatẽ q ꝺ ſcat gubernat et nutrit filiũ ſubecto q illũ genuit

Dormiuit ille q dicit ſuũ ſpiritũ [illegible]

2°

Sonetto Morte ꝺ
fori ĩ ſtm hui .

Aug . Remedia gulose ad diz
ultis cũctantibꝰ ſť differẽda q
q̃ uenia penitẽtie regnauit deꝰ
ceaſtinũ nõ ſpopondit . oza .
nemo tã clemẽs huic ſauentes
q̃ craſtinũ ſibi poſſit polliceri

huc . 12 . Stulte hac nocte aiã
tuã repetẽt a te q̃ aut paſti eſt
erit ꝺ illũ dicit q dicebat ſcã
nea multa boa hñs reposita 207

3°

fraus abſtinentie

nō ī stemus ab aliq°. nisi ab amor | eūdo desat facer nidū z gubnāt suos filios z sic
passeres ita solluat nos solū ab amoē filioy. Amor igr ē magr q docet opari. Si igr
ter amares vitā eternā z q post mortē illuc poteris p̄ueni tu amaueris timor honā
vctās ut possis acquirē z nō peccaris. Q° duo q ē timor. Respice leporē qñ ī pcipitū
a canibꝫ quō fugit p̄ arcta saltor p̄ sp̄es el cursū alo suimio & nō la fōga hoc nō
docet cā nisi timor quē hꝫ d canc. Ita si tu cogitaris ad ifernū z amores tuos suimi
gos tu nō peccaris sz tr ignegnaris d fugilo. z qñ venit t Tentatio tu dicis ego
nolo p̄ parua delectatōē h̄ q modica p̄uenia z honor q st bona trāsitoria p̄ dor p̄adisū
vbi ē ḡsolatio eterna z nō ad ifernū vbi ē ploratus stridor dentiū. Qui igr sepe ḡsiderauit
ad mortē ḡsideraret et paradisū z ifernū z tra cor tuū veniret amor dy z Timor
z ista duo facerēt te bene opari z declinar a malo. Ista igr ē vō illuq dō rapētis
sn oēs ex quibꝫ tuis memorār nouissima tua z ī eternū nō peccabis. Et p̄ grio. la
nō sideratiōē d la morte z spes falsa dui venīdi ē cā p̄ tu facis multa peccata sz cōsi
derato nostro fac̄ q hō nō peccat neq p̄ ignorātā neq p̄ ī ḡsideratiōē q sic dyci
mus grāt timorē z amorē dei ī corde q st magr. omz horrey vñ hō qñ amat deū z
timet cito desat vcā suā vt nō peccet p̄ ignorātā z facit simē ī ḡsideratiōē alterno
vitr ut cauear a peccatis. Et cō fili mi qñ venīt t̄ tētatio cogita tuē ītra te z dicas
Si ego nunc essem ī pūcto mortis nō nollē fecisse oīa bona q fecerūt scī. certe sic et
deo nolo facer hoc peccatū sz cogitatiōē q debeo mori et si faciā bonū ibo ī paradisū
vbi st scī si nō mala ad ifernū. Deo si tu sepe ad mentē cogitaū nūqz peccabo.

¶ Quarto fili mi si vis bñ mori z euadere et manu fortia nr̄a maledictōis effugere
aduertas eccl. c. 7. deo et deo si tu vis desipere hāc sapiāz quā nolūt sapientes mundi
Mentē ē hoc oratio oī duc ī mea hora saltē poterē a deo q q̄ ī stūd at t̄ intellectū tuū
lumē suū q̄t trucat te saldo ī ḡsideratiōē alternus vite. Hoc nom ego tibi dixi q oē pecca
tū venit ex ignorātia p̄ īconsideratiōē. Ille igr q nō cadit ī ignorātiā p̄ ī ḡsideratiōē
nō potest errare. hoc solū ē ppetus stellatus diuinus ī quē ex nā sua nō cadit aliq ignorā
tia p̄ ḡsideratiō q. deus ē ifinitus et sūma sapiā z quāto unus stellatus magis appropīq
quat deo magis assimilat tāto magis effīat ꝑfectiō cū igr deus sit p̄ca oīm quātus
q̄s magis appropīquat deo tāto erit ꝑfectiō ī Angelo igr z beato nō possūt ampliꝰ poterit
neq p̄ ignorātiā neq p̄ ī ḡsideratiōē q st natura deo ꝑpīq z ḡfirmati ī sua grā p̄
lumē gloriē z st valde similes deo Anima et xp̄i anīe poterit ī cruce nō potuit
peccare neq p̄ ignorātiā neq ī ḡsideratiōē q ī vtere sue matris aīa sua fuit grātia
et diuina essētia qua sēp̄ vidēbat z erat beata: Virgo et maria nō poterat peccare
nō ex eo q videret diuinā essētiā ī ꝑse tota sicut aīa xp̄i neq sicut videt beati tute
t patria sz ꝑ magnā abūdātiā sp̄ssi qua ipa erat plena. et ideo erat ḡfirmata ī dei
gra ita q peccare nō poterat. Sz apti brē poterāt peccare venialr q nō habebant tā
tā plenitudinē grē. z ḡ qui recipit spūm scūm nō tū erat ita ḡfirmat sicut Marie
Andree q paulus rephēdit petrū qū comedēdo cū gētilib comedebat et alios gētiles ꝑ
batos iudeos sz cōtra iudeos simulabat iudaizare vñ paulo dixit ei. Tu iudeus cū sis
et gentiliter vivis quare cogis gentiles iudaizare. a postea subiungit reprehēdi erat
qz reprehensibilis erat. s. q venialr saltē peccauit sz tu q apti etiā q timet nequaq
copiā sp̄ssi potērat ī eum errare z peccare saltē venialr ꝑ ḡsiū erat ītr sē mīt
alios sci ifiniores apostolos: Hoc pēsa quō stat ille q ē sūm lumine grē deitr videt
ī suis puris rōnib. quō credis tu q stet credere q possit vincī sūm peccō. Deus igr
tibi q necat ē hūc graz dei q vult cruce a peccatis z nūq sūm ipā z sūm lumine
fidei potuit q̄s peccatū euadere Et ideo q vult bñ vivere z bñ mori z cruce a
peccatis necte q quotidie orat ad deū z q̄rat ab eo lumē z auxiliū grē sue: sicut
pr igr hūc nocte quotidie vade ī oratiōē ad deū z pete ab eo vt det t̄ lumē suū ad
faciēdā sua voluntatē z q ꝑ istud lumē trucat te figūm ī ydeā mortis et
alterna vite s. ꝑadisi z ifernū: rog ī pūcto mortis tr. desiderat da scire mihi: ꝑ
bonū q dicens illos & sus ꝑ. quos dicebat q̄ndo s. bern. s. illumina oculos meos.

nūsq pēsero d la mōte hāde hauuto
mōti li fatti passati z ha li fō mior
ī qsto modo cō una grāde rotūdie
ī tāto q adesso sōdo ī q̄dso z bñ vid cr

1°. orō.

ps. Dor nr̄ fac̄ volū
tatē q de. me tu es. ps
tuus bn v

neũ ꝙ obdormiã ī morte neq̃ dicat /inimicꝰ meus p̃valui ne reduxerũ eũ. zq̃ /inimicꝰ tuus ī morte allegabit ꝙ te quer̃s aiã tuã p̃dẽr zẽ asbertissmꝰ. horũ ẽ et ꝙ q̃ras tibi ab q̃ẽ adiutariũ potẽtẽ zpiũ q̃ te defendat. sicẽ .b. virginẽ .v. Michahẽ .v. alequẽ sanctũ zquotidie zuũ ãno fracas ei aliquã dnotoẽm. ¶ Quinto fili mi si alũ mittere ves̃tuũ lumẽ. i. hãc ꝙsiderationẽm mortis. te cõsiglio te ꝙpri uno pare d occhiali li q̃ali se chiamano li occhiali d la morte. et q̃sto. e. ch̃ te. e. necẽ nacq̃ d la ꝙsperita del mõdo nõ te ingãde ch̃ q̃sto pẽsiero d la morte nõ sia una volta lo ãno: ma te ne fa una ꝙtinua /imaginatiõ. alq̃ arte ꝙbus. nõ ꝙ dicãt phi. Oq̃ Thelligenti fantasmata speculanq̃ q̃ fantasmata sõdo li occhiali delo ītellecto. Ille q̃ legit cũ occhiali ha denãzi lo libro apto zli occhiali tra li occhij zlo libro et lumẽ cui⁹ uirtute spẽs seu similitudo mus traũ uenit ale occhiale zd ali occhiali ali occhij /tra ẽ ītelligẽ nẽi ītellectꝰ. p⁹ ẽ ītellectus q̃ ītelligit q̃ uocat̃ a philosophis ītellectus passibilis zẽ sicẽ oculus: /intellectus uõ ꝙ ale uocat̃ agentꝰ ẽ sicẽ lumẽ. ves̃ sensibiles sũt species litterẽ libri: fantasmata uõ q̃sti /species ves̃ sensibiles et ītelligibiles possibiles sondo corno li occhiali. Cusi adõcha se tu hauisse li occhiali rossi totus liber uideret tibi rubeus zsi esset niger uideret et uirides res d alus colorib /tra ītellectus nẽ sepi⁹ decipit a fantasia zmirabilẽ mouet q̃ oq̃ ītelligẽs fãtasmata speculari tibi grã tu hai equa li occhiali zuoi legẽ tu attẽdi cõ lo occhio ale lẽ zuõ ale occhiali tũ bisogna q̃ãder nesi occhiali si tu uoi uedẽ bẽ zintelligẽ cas. Si igr̃ habes boni occhiali lo ītellectꝰ tuꝰ uedera sepi⁹ bẽ zsic oq̃. si habes malos. Accipe uno paro d occhiali gialli cõ cosa ti parera gialla si tu hauessi occhiali rossi cõ cosa ti parera rossa Li occhiali gialli sõdo li fãtasmati d la iudei pauanita zrubei d ira. q̃ uy passoti animi ītrinseci formãt fantasmata conformia illis passotis: q̃ qualis mꝰ q̃sq̃ ẽ talia et tibi uideret. qualis dispositiõ ẽ hõ talia cũ sibi uidet. Li occhiali rossi q̃ q̃at /ra et uidutã: pigla equa cui⁹ q̃ sit /tratus pleniꝰ /ra et odio li occhiali fãtasmata cuꝰ similia /ra et odio zuidebit sibi cũ bonũ feruẽ iudutã q̃ uidet cũ plena /ra et odio q̃ la remoue illã /ra et oduꝫ statiꝫ dicit ego nolo facẽ iudutã q̃ ch̃ seruãdo leuati uia li occhiali cupiui: Nõ igr̃ q̃ fantasia ualde affigat uehemẽter mouet homẽ q̃ uult zsi fantasia ẽ plena bono trahit ad bonũ zsi male ad malũ q̃ fantasia mouet homẽ et ꝙ ratiocinẽ. Tibi grã si tu uadis supi⁹ trahẽ possibile ī altũ zuenit tibi fantasia q̃ ide cadas subito cadis: zsi uenũt fantasie uenente sẽ tũ accidit ad malũ. zmilti ꝙ grã fãtasiã cerni put̃ ac si ẽt cũ illa mulier de qua fantasiat Si igr̃ Tu uis facẽ bonũ zfugẽ peccatũ. fac tibi fortẽ fantasiã zimagi natiõem mortis. Questi sondo li occhiali ch̃ te dico cõ bisogna ꝙ studiar d bẽ mori. fac q̃ ī oi⁹ hõr fantasiã mortis tue. zq̃n surgis d mane fõ cruis signo mettiti li occhiali d la morte. dicẽdo Memẽto homo q̃a pulues es et. zposta uade ad ecclã zascẽde mente cordis ad ds. o dne ego te offendi multis peccatis et quotidie uado ad mortẽ da mi grã ut ãplius te nõ offendã. Tu q̃ uadis ī gsilio q̃ ī tres ellus se uis reste ꝙsiliũ mette tibi li occhiali d la morte. zdicas ego sũ moriturꝰ zdebeo rectiõ reddere et oibꝰ si nõ reste ꝙsiliuꝫ. Tu q̃ uis ꝙgregare bona uita zfacere tibi diuitias zfacis malos ch̃ tres mittati q̃sti occhiali zdicas /mortis desendã ad iferniũ et q⁹ ea bona mundi nõ poterũt me ꝙtrahere. Tu q̃ es ãbitiosus zq̃ris honores zdignitates põi ani⁹ ocl⁹ tuos q̃sti occhiali zꝙsidera q̃ ista mũdi honores nõ potrunt te liberare d iferno. Dõna se tu uis fãtasie andare polita zsegtare le põpe. zsei stimulata da iouenũ mettiti q̃sti occhiali d la morte. zuoli ꝙ tuas põpas /re ddãnatiõem: o Tu sacerdos et religiose q̃ ch̃s tẽtati accipite li occhiali d la morte. O uos iuuenes cogitati q̃ cras possitis nõ q̃ ī fouea ibitis. cogitate si ch̃s pati. Questi occhiali fili mi facet tibi uidere breuitatẽ uite zquãtã sollicitudiem debes hãre ut sis sẽp ꝙparatꝰ bẽ mori zcerte si tu bñ cogitabis cũ deo cauebis a peccatis et ordinabis uita tua: Audisti igr̃ ch̃ q̃sti occhiali te sõdo necẽ. ch̃ q̃ possit tibi cadere et oculꝰ sepius ꝙ. o. ti bisogna mettiti la barretta o qualche uncino ꝙ attaccãli ch̃ nõ cascano. Uncinꝰ igit̃ cũ quo.

8° fons bonũ

De fantasia

appẽder debet li occhiali ẽ aliquod sensibile. qđ faciat ꝑ memoriã ipsius mẽbri q fantasia venit a sensu & e mosso da le cose sensibile. vñ dicit phi fãtasia ẽ motus factus a sensu qui cũ ex habitu frenuit semp cogitaẽ i morte q ꝑmanebit saldo rispetto qsto pẽsiero quẽ oẽs sci hnerunt & qñ fuerũt honorati s̃tri bulati: & forte adõcha qsto habuto te besogna meritarẽ cõ qualche cosa sensibile. Ac cipe sgr̃ hãc regulã: Vade sepi⁹ ad uidẽdũ sepulturas rgñ sepeliũt mortuos: vade sepi⁹ ad uidẽdũ illos q morũtur. Delectar qñ sis q alcũs amicꝰ & agnatus tuus moritur stare cũ ipõ & uidere qñ ex patre & postea vade ad uidẽdũ qñ sepelliẽ & sedere abñ q dẽ hõ et quo ẽ res trãsitoria & tuẽ cumbis a perñ. Et si pur tu sis molto fragile deue resistere: pegnerẽ la morte i domo tua & portarẽ i manu una mortaina d̃ osso & guardarla spesso Et qñ te sẽtis tẽtari d ambitiõ reuũras ad mortẽ & dicas pauco & sso. vbi st tot dñi tot prĩcipes & rgñ magni & platĩ magni q dederũt se ad ambitionẽ & qsierũt tot dignitates oẽs st mortui oẽs st amici & pulueres & nichil et fetor. et ideo undique discederũt ambitiõs & attẽde al bñ uiuere & uiridi qlo hay tolto ad altri et sta ĩtelligas & bñ uiuere auscultare lrs & obedire mãdatũ et si sta fortes tu cogitabis bñ uiuere & bñ morj & petes gsilẽ ab illo q ĩtelligit & dicit tibi q uici mũdũ qñ debes mori noli expectare a pl⁹ facere pmũ vade ato gstratis & redde sigs debes: et nõ dicas volo cras gfiteri ꝑ hodie q cras potris mori & nõ habes tẽpꝰ. Accipe exẽ ab illo scõ cui dicebat sua cogitatio cras bñ faciaꝰ. Cras ĩprudens et ignẽ respondebat faciaꝰ hodie. & nõ cras q scis si cras nõ uiuemus:

Sexto et vltimo. volo fili mi q faciaꝰ bonã uitã. nõ dico & ben magiare et ber uere ma de opar assai uirtuse vt stemus sus panis qñ Mors uenerit quocũqz tpe. vtiq⁹ die pũcto & hora illã sentiẽ ex pectes et uigilas volo q sepi⁹ gstratis q⁹ die sis i gratiã tuoꝝ pectoꝝ & cogites facere aliqd bonũ magñ opa muñ. cogitare q hec dies hodiern⁹ sit ultimus uite tue q potẽ. sicũ dicebat q dã sanus q ille & nõ cogitat quotidie q hodie sit ultim⁹ dies uite. nũqz faciet bonũ. nõ ig dicat sumbro. Sola Mia comes ẽ desiderat et erit hominẽ qđ uñbet facere tuã & nõ dirũ lo lassaro. poi la morte q nichil valet. sicũ dix s. lucia sue matri qđ post mortẽ tuã relinqs ideo facias q tuũ sanus nõ potes. hñ faciaꝰ tibi testamẽtũ clausũ & bñ dispoñ domũ tuã q fatis cras moriẽris & nõ habeas tẽpus. Esto paratus et q quocũqz die te uelit uocare & hac una possis dicere Ecce mi dñe paratꝰ cor meũ dns. fili mia como lo corsero et lõge alo staccia sẽza cauãsse sperons magna ssto nu bocone & parla molle ãnj et ssto ad cauallo et dici sussesso andamo via. & tu fac tu. faciaꝰ tibi uno pẽsiero & nõ hauer ad star & equa ꝑ de hauer ad passar della & et i oi hora sis paratꝰ & si uenisse bella postichetta et sa nes noli timere ꝑ dicas o cõ ego sũ moriturus Et si fantasia dicat dirũ ẽ muñ gladio & poste & sanũ. et Tu dicas ego cõ sũ moriturꝰ & male nõtis. qñqz accidꝰ sit una mors erit Certe mori dolor yhaio & gutta & ãs & ignis & alius om nes uniũ mẽbri ẽ malũ mortis & qñ mores ẽ mores. & hor malũ mortis sũ cõ bñ seruerus. Dñe mi⁹ ses bñ dispositꝰ et ĩ grã dei erit dulcis mors vñ scriptũ ẽ ĩ ꝑs pectosa ĩ gn dñi mors sanctoꝝ eius & ĩ alio loco mors peccatoꝝ pessima: nõ ego ti mens mortẽ ꝑ & illo qđ sequit post mortẽ finiq & Cõsidera q sã fecerũt lapidari sagittarii scuti ghibelini et varius tormẽtis fecerũt & de peccatis multi mortui st i suo lecto et fuerũt ad domũ dñi & sã ĩ paradisũ ad domũ dei: et sic esto paratꝰ sep mori & noli timere modũ mortis q uult dicẽ augꝰ Mala mors putãda nõ est quã bona uita precessit. q nõ facit malã mortẽ nisi malũ qđ sequit post mortẽ. Et si uenerit bella pestis & fames. noli timere ꝑ dicas uenat quocũqz mors sit q ego sũ paratꝰ hñ mori et ista gsideratio ẽ bona medicina ꝑ tribulationes

hic dicunt fratres ubi depingẽ tres cornuti Mors

Ysa frãge ossa tua. pmũ tuũ.

bella. Et ſi preſtiterit ſi tu vis vnū bonū remediū. faciaſ tibi ſimiliter aliquē ſanctū tuū
dicto tuo ſ̄ angelū tuū q̄ ego t̄ promitto q̄ in tpe preſtiterit ſi tu habes amicitiā cū aliq̄o
ſc̄o p̄ agelo tuo ſi tpe peſtis erit derelictus ab hoibꝫ nō erit derelictus a deo ꝛ ab agelis
et ſanctis ſuis. ſ̄ venit veſtibile ad te gubnādū. Tpe famis tu pauꝑ q̄ nō hꝫ vñ vnare
poſſis. faciaſ q̄ſ̄ dicit Admetus p̄ illo ſ̄ tu poſ. vade g̃ſeruaſ peccā tua ꝛ gnēſte
cū xpo ꝛ vnū t̄ncuꝝ dñi cauendo a peccīs ꝛ ſi hēs nſſuꝑfluos nēde illaſ ut poſſis
vnare ꝛ aiutare t̄ eo q̄ tu poſſ. et q̄n eſſes adutꝰ t̄ extrema nec̄t. noli venire dare ſ̄ ad
aliquē amicū tuū ꝛ dicere ego ſū in nec̄t. ſuppliare mi. q̄ ſi hoc no illos facere eſſet
actus ſuꝑbie. Et q̄n inter multos amicos inueniaſ ꝛ eſſes in extrema nec̄t. fac ſic dicit t̄
Recurre ad deū cū fide ꝛ dicas dne tu dixiſti p̄ gnte nr̄e dei ꝛ ſuſtinā cū ꝛ here ea adiu
nec̄t vob. ego ſci cor mea deuocē tuā ego nullū hoc remediū ſuccurre mi. ſi hoc faceſ
cū fide promitto t̄. q̄ deus eo q̄ nudebit tibi q̄ p̄ promiſit ꝛ nō poſ negare ſtepū. Oꝛ
hoc ſufficiat. Iſta ſt remedia ſi nr̄ deſert hō mori fac q̄ illa obſeruas. et ut multo
haſ in memoria. vellē q̄ faciaſ tibi depingē. Tres cartas. p̄ tres p̄dictas ſtis tribus
ſtatibꝫ in qbꝫ pōt mors occurrē. una in q̄ ſtat ſcā la mōte q̄ la fabr ꝛ ypſe
gta. la 2ª in q̄ ſt̄ in tribulac̄o ad reducēdū la mōte buſſa ala ſpā
in ſuſtinē. la 3ª q̄ ſtudī exāmes la mōte te ha pigliato p̄ la gola ꝛ
vide q̄ ſtinet ad duas alias cartas. t̄. poſt finē gutturis

Reliqua vide 118.

qnātū pot debeat ſt̄ ho
diſponere t̄ pūcta mortis
t̄ poñ. poſt ſcd. ff
f 3ª.

Vn pical fumo è ḡsta nostra vita
Rendrā fiamo & tutta via volamo
nō tira tanto el ferro calamita
Cuāto ala morte. omne dì ne appressamo
Dì seque la virtu alta et gradita
El tempo suo nō lo spende i vano
Vn bel morir fa vn singular gioco
Lanima salua è lo morir suo ricomo.

Di Morte

Fermate il passo et rignardate ì su
Superbi & mutate el cor ne lloro
Guardate qual son so. qual son costoro
Quisti potenti è so vel seruo ~~fuoco~~ fu.
Quāto credeno sallir & vanno ì giu
Li pōpi el regno el stato el thesoro
Son hogi / omo al foco vn mirto allauro
Che fisto scoppia è nō se vede più.
O mi fi poueretta tremā frolto
Hor fi mi fagio el nel fi vui lo ī fermo
Così fa el seruo chal bō rispo è volto
Vn fidel morir fa homo eterno
Star seruo vn dì fi muor fispe sciolto
Et vn fermar la vita ī fempiterno

Amen

Mi Fermate è ḡsto mūdo honor
vedete el fine di vostra humana gloria
vrō fumo è speranza è vrā horia
fa vn pūto è fparita è ḡsto mo nr.
Dolan le muse è le āy volā lor
Et sfera è ī brieue spacio dē memoria
Senza fatiga nō so mai victoria
Dūgs homai vdio la mēte el cor.

Quãta seppula vicho iferno stando
che se potessero ritornar i vita
vorriano restorar ol pũto il dãno
Et tu anima cota ingnauerita
& nõ sentir del mõdo vn solo affãno
Ti sei fatta del vitio calamita
lo exẽplo mio te ũmuta
No exemplar i qsta cota fe ũerde
Quãto e stolto ad lui del ẽpio porde

Thus

Morti ẽ fac. nol uedi. lo uerro robe
humana vita: e nõ ritgnãdi ad chi
nõ. ẽ ad lui ẽ me ha mãdato
nõ volse & donar la morte ad se.
O imi se qsto amara sorte de me.
Stolto dubita tu. ben sai ẽ sta.
Et nõ porro sfge loro nel di
nõ & ẽ tal secreto i deo solo. e.
Chi ta facta si crudo el mio. ẽ
& ẽ cagiõe & castigar chi erra
et dar la palma ad chi gliela dato el uere.
Volendo la victoria ad tãta gũra
che debbio so fare. Lassare lo ãtag errore
& ani ben fe chiude e serra.
Hora ẽ si uno terra
p uendi la rosa e lassa star le spine
che sanno e sol ad lui ẽ pesa al fine

Sermo de oratione dominica auctus

Sic vos orabitis pr̃ nr̃ qui es in celis. Mt. 6. Inter alia q̃ valde sit necessaria hominu i hac valle miserie est vretus orationis. Magna. n. z multiplicat sit hmoi mũdi mala z pcula aĩe et corporis z diabolice insidie q̃tinue nos impugnãt. q̃ ab quos nullus nisi dei adiutorio adiutus liberari pot. et ideo nrr̃ ĩ nob̃ q̃tinue. Recurrẽ ad deũ recurrer dic̃. n. apo. Qis nr̃a sufficientia ex deo ẽ. et xp̃s luc. 6. Oportet sẽp orare z nũq̃ deficere. Inter oẽs autem orationes quas deu passimus offerre nulla expallẽtior nulla dignior nulla vtilior q̃ ora dnica quã ipe dns docuit suos apostolos. hanc et ipe or suo sãctissimo gposuit q ẽ labiũ et sapiã patris ĩfinita ideo oẽs alias orones quas pp̃hte l' alii scĩ gposuerũt excellit. quãto ipe dns ẽ dignior illis. vñ dic̃ aug⁹. Ma xima ab oĩbus fidelibus reuerẽtia dnice oratiõs adhibẽda ẽ q ab ipo sũmo doctore fita ẽ. Est et alius excellẽtior pp̃ suã brevitatẽ nõ ẽ. n. minus plena sic alie solent esse q d'saquis Deus fecit ut oĩs adiscerẽt facilius z nec esset fastidiosa pp̃ q̃ plenitatẽ z q̃ nullus verecundet illã sumere. et q̃ nullus excusatiõ possit dicere ignorãtia. z q̃ melius i memoriã teneat et q̃ ea frequẽtius ducant⁹ vñ ab oĩbus sacris ustata oratio dr̃. d̃ q̃ scripta. di. q. vos vñ sic: Ite ẽ alius excellẽtior pp̃ eius sacratã dictatẽ. z ppũ dictatẽ. Iz. n. est q̃ pulcra z brevis ẽ. n. nal de q̃ fũda alta z scripturosa. ita q̃ oia q̃tinet q̃ a deo peti possent nob̃ nectã. ĩmo q̃tinet oia q̃ ĩ psalmis z oĩbus aliis scripturis scriptis q̃tinent. i. 7. petitionibus q̃ ĩ ipa fiũt vñ aug⁹ ĩ q. Quelibet alia pba dicam⁹. orando nihil a d̃ dicam⁹. q̃ qđ ĩ illa oratiõe dnica positũ est si recte et q̃gruẽter oremus. Q z tñ pauci sũt q̃ intelligũt istius pentiõis q̃ ipa q̃tinet. Ideo necr̃ puto illã vobis exponer̃. hec aut oratio sic z alie q̃tinet tres ptes.

Exordium petitiones z conclusionẽ

Exordiũ seu phemiũ ibi pr̃ nr̃ q es ĩ celis. In phemio. n. dr̃ oratur⁹ captare benivolentiã. p⁹ ergo hec captat benivolentiã ex tribus p⁹ ex clemẽtia q̃ patet. 2⁹ ex fiducia q̃ nr. 3⁹ ex potentia q est ĩ celis sic. n. orationes captat benivolentiã iudices t reges cum dicũt de benignitate sapientia et potentia: p⁹ ergo dicit pater. nã deus ẽ pr̃. d̃. oratiõe. ipe. n. fecit nos z nõ ipi nos ideo et alius dixit apostolus nolite vos vocare patres sup terrã et q. ite ẽ pr̃ vr̃ celestis q̃ redemit nos p filiũ suũ. ps. Redemptionem misit dns populo suo. Ite pr̃ qui nos conservat nutrit z gubnat. ps. oculi omnium ĩ te sperant dne. Sz quare dicit pater et nõ dne. dic̃ Crisо. Nõ dicit dne sz pater. ut q̃ fiducias ut filii nõ ut timeamus ut serui ĩ hoc. n. dat nobis fiduciã petẽdi q̃ cum filius suus thesaurizat nõ aut dns z perpetue deus nr̃ q ẽ pr̃ misericordiarum et deus totius consolationis. nos. n. xp̃iani sumus filii dei p adoptionem. Io. p⁹. dedit eis potestatem filios dei fieri. 1o. 8. Nõ accepistis spũm seruitutis iterũ ĩ timore sz adoptionis filiorum ĩ q̃ clamamus abba pr̃. hec aut nõ erat ĩ veteri testamento. vbi sẽp appellabat dns ois pr̃. illos dure corripiebat tanq̃ suos. vñ sum aug⁹ nũq̃ pater cor ĩsinuasse ẽ sz dns. dic̃. n. aug⁹ breviter dñs regis et cuã gratis timor z amor. Si ergo filii carnales z temporali ad patrem suum carnalem recurrunt cum fiducia ipetrãdi dicentes pr̃ mi scitis q̃ q̃s pr̃ diligat filium suum rei thesaurizat. quãto magis pr̃ noster celestis q ẽ ĩfinite clemẽtie z bonitatis. vñ xp̃s Mt. 7. Si nos cũ sitis mala nostra bona data dare filiis vestris quanto magis pr̃ vr̃ q ẽ ĩ celis dabit bona petentibus se. vñ ber⁹. dic̃. Oratio q̃ debemus pro nra nra petitionis nrae ipetrãdam fiduciã mi p̃stat: q̃ seruili nõ sẽp ipetrat sz bñ filii sed dic̃ pr̃ nõ dne. 2⁹ dicit noster. quare aut dicat noster. et nõ meus p mi. sic dixit ipe qñ orauit pr̃ mi si possibile ẽ. ad hoc. respõdet tres doc. p⁹ ansel. dic̃. Q̃t gmune ẽ omnibus nemo dicat meũ q̃ soli x̃o gremit q̃ nãs. alius vero gratie adoptatis grã. i Rabanus dic̃ q̃ p hoc monet nobilis et diues nõ superbire q̃ minores z pauperes nõ nr. vel̃ possit dicere pr̃ me. nisi frem sit. nõ xp̃s dixit apo. Vos estis fres istius z Malach 2. nũq̃d nõ pr̃ vnus d̃ nostrum. Nũq̃d nõ deus vnus creauit nos. quare vnus q̃sq̃ horum despicit fratrem suum. Crisо. dic̃. libenter audit deus qñ xp̃ianus

q̃ hec n. Narratio Cõclusio.

pr̃ ĩ q̃libet oratiõe q̃ hodie tatẽ ecclesia q̃ hec rep mittit.

Adde hic q̃ deus sp̃ialiter dr̃ pater. Januen. ĩ. 298.

nō solū ꝙ se ſꝫ ꝙ altero orat. ꝙ se oraꝝ cogit necessitas. ꝙ altero charitas dubiū autē est
oratio antr dnū quā nō necessitas mittit ſꝫ frequentat charitas ꝓmittit. Idē dē erfo. Cepta
mus z greg'. qz ſ. debem⁹ desiderāt bona nō solū nobis ſꝫ et alus hoc. n. ꝙmit ad dilectionē
ꝓmi tā totu hoc pēdet. Ideo voluit xp̄s q̄ ista oīa faceret nō tm ꝙ se ſꝫ ꝙ oēs in ipso
una eccle qz sum⁹ alter alteri⁹ membra. nō stupp i nucō p̄lah logā. nō. n. dē pr̄ mi
ſꝫ pr̄ nr̄. nō dē da mi ſꝫ da nobis. nō dē panē meū ſꝫ panē nostrū nō dcat debita
mea ſꝫ debita nra nō dē liba me ſꝫ liba nos. huc. 5. Orate ꝙ fruitē ut saluemur.
3⁹. dcit Qui es in celis hoc dē ꝓ ut sciam⁹ nos premiū hr̄ celeste z Ideo ad celeste
hereditatē anhelemus z erubescat hō se i terrenis ſdere. mi hominē oīa oculis ad celū tpalia
erecta fert. o m. pena q̄ cōspectē rr. 2⁹ ut ostendat q̄t nob̄ pōt dare oīa. cum quō cap
tat humanitatē. 3⁹ q̄ deus sit vbiq; oīa sit ipmitus vi nichilus. hymn. Celū z terrā cgo
ipleo. ꝑs Quo ibo a spū tuo. tū dcē i celis ꝙ sunt ibi nobilioꝝ ifluxū q̄ se ibi puri
pall ostendit ꝙ visionē clarā z fruitionē ꝙfectā. sē dē paul⁹ Tūc aut videbimus fa
cie ad faciē. Hēc q̄ est i celis. i. sanctis tuis ꝙ clarā visionē q dnō celi ꝙ sunt vere ſbonitate z
pfectione operū claritate. z qa i eis deus sedet ꝙ gras. ꝑs celū sedes mea. z terra. scabe
cata scabellū pedū meoꝝ. ℣. Expdito ꝓhemio nūc venit ad Narrationē que
Cōtinet. 7. petitiones. Est sciēdū ſm hug. d tra. sup Mt. vi. i hac oīe dcē ꝙ cū
Oratio sit de ascensu mētis ꝓ petitio dicē tū a deo. xp̄s i hac oīe docet nos q̄d debem⁹
petere a deo ſm dictā. Illud aut q̄t p⁹ cadit i appetitu hoīs ē bītudo. cū sit finis
rōalis creatur Ideo i hac oīe p⁹ petit ipa bītudo ꝑ ſmus petitis duab. 2⁹ petitur
Media ꝙ q ꝙ ducunt ad ipam ibi fiat voluntas tua cū sequēti petitē. 3⁹ petit ce
mouēri i prohibita q̄ possunt nos i prdā ab ipa beatitudine i aliis tribꝰ sequētibꝰ pe
titis. Et q. dupr ē bītudo. ſ. i ptria q̄ē in via ꝙ fidē qua cognoscit ipē deus vt
finis nr̄ ꝙ se in enigmate z i spe. ꝙ fruita q̄ē i patria qua cognoscit facie ad faciē
Ideo i ꝑ petitē petit dei cognitio, ibi sanctificet nomē tuū i ipa ꝙ fruita bītudo
i pria ibi adueniat regnū tuū. Dr igit i ꝑ petitē Sanctificet nomē tuum
. e sanctū p̄ducat et manifestet cūctis gentibꝰ cognitio nominis tui vñ dcē Titus
sup lucā. Nota sit tua sanctitas mūdo z laudet te ois deuotus. Iussit g⁹ orare ꝙ
emūdatoē z illuminatoē tm⁹ mūdi. Aug dcē. Cū dicimus sanctificet nomē tuū
Nos admonemur desiderare. ut nomē eius q̄t semꝙ sanctū ē et ab hoīe sanctū habet hoc
ē nō ꝓfanet. Sanctificet igit nomē tuū. i. notitia tua sca appareat oculis hoīs nūc
Di ꝙ lumē mentis fidei ut cognoscat te mentē deū Creatoē suū et redēptoē. z sanctū
bonū. z te ex toto corde diligat vñ xp̄s dcē hec ē vita ētna ut cognoscat te deū pmm
z Iesū xp̄m quē misisti filiū. vt ſm euāg. Sctificet nomē tuū. i. fac nos ita viuere
ut ꝙ oīa te glificem⁹. Sctificare enim idē ē q̄t glificare ꝓ honorare Sctificet igit i.
honoret z glificet nō tuū i nobis ſm ꝯ aptē Soli deo honor et gla. fac igit dnē
vt Notitia nois tui sc̄i vadat ꝙ totū mūdū z libet ab oī ydolatria ydolatrie z
cognoscat te mentis deū vt mereāt ꝙmeri ad regnū tuū. Dnō i ſa petitiōe segr
petitio ēcle. ſ. Adueniat Regnū tuū. i. fac dnē ut simus ꝙ tempus regni
tui celestis. i. petim⁹ dnē Regnū tuū nob̄ promissū z a sāguine acquisitū dam
nobis. Sciēdū q̄ Theophilus Regnū dei triplex accipit. alū. ꝙ ecclia militāte. sup ℣. Mt
5. q sol. vnū ꝙ mūda. ista. nu. minim⁹ vocabit i regno celoꝝ. z q̄n dcē i parabola si
mile ē regn celoꝝ. Allegā ꝙ ecclia tm̄ phāt. Mt. 8. multi ab oriente et occidente abscūbent cū abrahā z ysaac i regno
celoꝝ. alū ꝙ gra dei gratificāte ꝙ qua deus regnat sup aīas iustas. luc. 7. Regnum
dei intra vos est. q̄nus igit ista petitio principaliter exponat ꝙ regnū celestis patrie. pot
est exponi et sup alos. et ales ꝙ ecclia militāte petim⁹. n. vt Regnū ecclie militā
tis veniat ad regnū ecclie triumphātis. sic ut fiat tm̄ ꝙ ois vñ nō pōt ut regnū ecclie
militāte veniat si aduenīat vñ possumus sic exponere. aduenīat regnū tuū. i. misericors

NUNTIO

Sanctificat nomē dei i nobis
tripliciter.
Et vera cognitione
ꝙ vera laudatione z mirabilitate
ꝙ vera dilectione. illis sup oīa
dilectio cū mūditia cordis
z mētis stabilitate

Magr Sanctatis
Nomē dei ē nomē { potestatis / virtutis / Eternitatis. / Sapientie / Benignitatis

Laudate pueri dm Laudate nomē dni
sit nomē dni benedictū ex hoc nūc
et usq; in sēculū seculi. amē

fac vt dēr chr̄i ę ſpe
ctemꝰ venię. ad nr̄ā tuū
ſtas vnite hūdi pēs
mei ꝑ aptā nr̄ā qđ vob
dare ē ab origīe mūdi

et defende a dilatū cōctis nulitātē vt nemo ꝓsequēdo tr̄amur hēmop e malop Amen
i trāq̄llitate et pace ſuccēdo tibi ad glām tuā ꝓuenīe meream pēr et eppm̄i ſm̄ Nec. dl i
a de regno dīuine gr̄ę i pītē .q. hū ego dicat adnemāt q2 nō possum⁹ ad deus
venire ꝓ glām nisi ipē prius ad nos veniat ꝑ gr̄ām vī xp̄ī dic̄ Nemo venit ad
me ſ. ad glām nisi pr̄ meus traxīt cū .ſ. ꝑ suā gr̄am petimus ergo dnē da nobis ſp
pītē tuā gr̄ā ut ꝑ eā mereamā ꝓuenīe ad tuā glām: Aug' ad ꝑbā dicāt Desideriū
meū ad illud regnū exp̄imus ut nob veniat atq; i eo regnāt Mercamī. fiat vo
luntas tua sicut i celo et i terra hic petīt Media q̄b ꝓuenīt ad finē nr̄m .ſ.
ad ipā b̄titudinē vīt dic̄ hō. Nec. dl h. q̄d illud ꝑ quod ꝓcipāle ꝙsequī beatitudinem
ē adīplete dīuine voluntas ꝑ suāī opatricīī suoꝝ mādatoꝝ vī xp̄ī dic̄ Si ius ad vitā
ingredi ſua mādata: et q2 frequēter voluntas cuius ē nobis i regula .i. mitis pacī notat
i ē qđ ꝙgno seruꝰ ſumus ad hoc i protēt et pigri ad ipendū ideo petim⁹ gr̄ā a deo
facēdā ſemp ſuā voluntē dr. fiat voluntas tua .i. doces nobis veritē et ꝓfectum
ad adīplendū tuū bīplacitū vī cyprian⁹ hoc exponēs dr. Nō petim⁹ ut deus faciat. ſd
vult ſz ut nos facēr possimus qđ deus vult. q̄d ut fiat i nobis opus ē dei voluntate
.i. opēr eius et protectiōe .q. nemo suis viribus fortis ē ſz dei miſericōdia tutus est.
Addit autē ſicē i celo et i terra bonū .n. q ſt i celo q̄ ſt i mediate quietī deo rgle
dīuine ideo nō possūt deſipar nec deuiare a dīuina voluntate i me mihi velut nisi
q̄d deus vult. ſz nos q ſum⁹ i carne dilogati a deo ſepe⁹ ex nrā fragilitate i ſpūalibus
a sua voluntē declinam⁹ q2 quotid̄ petim⁹ tenēs nrā voluntatē dei voluntati ꝓponim⁹
ideo petimus ut dei gr̄a hoc supplear i nobis tenēdo nolūtatē nr̄ā i ꝙformitate
ad suā .ſ. ꝙformēt illi q ſt i celis vī glo. dic̄. Voluntas dei ē ꝓceptū cuius dile
ctio replet⁹ dat et alia exp̄ssionē qua ſtq̄t aug' i li. de bono ꝑſeuerātie dicēs est a
alius i his ꝙbis sensus ut .ſ. q ifidelibus q ſt adhuc i terra terrenū hīm portātes
ernū i telligāt fideles q celesti hoc ē dant nō i merito celi nocē itelligāt vī est
sensus fiat voluntas tua i ifidelibus .ſ. i fidelibus ut nō solū fidelibus augeat ſpes ſtq; et
ifidelos cōuertat: fiat ergo voluntas tua i terra .i. a peccatoribus terrena diligēt
sicē fit i celo a ſāctis et iustis. Nos hīm q ex hoc nob dogma loquē di dat nobis doctrina
q ad vitā eternā tendāt ſp dum mortāl. ſ. grā dei i voluntas hōis q ut dic̄ aug' Deus fecit
te ſm̄te nō tī saluabit te ſm̄te. Ideo nō dīc fiat voluntas tua ne credret q nihil ſa
erit contra nostr liberū arbitriū. nec dic̄ faciāmus: ne videret q nos fecim⁹ grā
dei ſz dic̄ fiat .ſ. ꝑ gr̄am dei adhibeto tū studio et conatu nostro Sequit̄. Panē
nostrē quotidianū da nobis hodie. nō. q sic̄ nos ꝙpositū sumus ut nā corporalis i ſpi
ritualis ita duplex pane i digrem⁹. ſ. ſpūalis i corporalis ideo ſm doc. hic petimus vtriq;
panē .ſ. ſpirituale. q ē sacrām corporis .d. i corporalē. q̄ corporalit refici. vī M⁹. dicit
panē nostrē ſupſſubſtātialē qđ hyero. ex ponit ꝓpriū peculiarē ſuū egregiū panem
celestē corporis xp̄ī. q ait Ego ſū panis viuus q de celo descēdi et ſta et intelligit Cyp⁹.
et tho. Dic̄ aut corp⁹ xp̄ī panis ſupſſubſtātialis q2 ſupat oēs alios ſbſtīat animā et corp⁹
et oēs ſupat creaturas. quigē ꝑ calorē q cōſistentie ꝙsumit i nobis quotidie humor
cleuitatis et bone. voluntatis et sum⁹ i bono debilis ubi q ꝛſtauratōē vite ſpūalis
i digrem⁹. panē celestē vī xp̄ī aut nisi mādducauerit⁹ carnē filij hōis nō habebitis
vitā i vobis. Intelligit⁹ et ſm doc. de panē corporali a ꝑ ſtē panē intelligit⁹ oēs
ſuſſtentia vitalis. q2 sicē dic̄ aug' ad ꝑbā sic enī accepistis ē ꝑ apūā ſacramētū ita et
panis ē propinquus a bus hīm aut petimus tā q̄b ſufficit. quo possumus nos adiuuante
ad merendū hīc aug' i li. de ſmo. dnī i nōie dic̄. petim⁹ quotidianus aut ꝙ hec vita
ditat ē q hīm ? aut. nr̄ōnē ſbſtentat aut q ſacrō corpori xp̄ī q̄t quotidie accipim⁹.
ꝙ hinc et panē intelligim⁹ i telligentiā ſacre ſcripture nr̄ā. et q̄ dubitat ꝙſb iudicis
ſcrutantis ſcripturas i q̄b nos putatis vitā eternā hīre. i q2 ipe mihi testīgit i falso.
vī dic̄ hyer. et. ꝑ animale eū petierūt panē i nō ei at q frāgeret eis deus ipe oēs
ſt mortui q2 vt dic̄ Aug' et. nō solū et panē venit homo ſz et ī xp̄o q̄t ꝙcredit

ey one dei Nos aut ✠ ami habemus de hoc pane nr̃o quotidiano abūdãtiã q etiã ē panis celestis q̃ xp̃us dns de celo descẽdit ad docẽdū nos nr̃a salutis ẽximie. ꝫ iã ✠ ami gentium usū panis celestis. sic faciebãt Iudei murmurãtes nr̃a nr̃a nauseat sup cibo isto leuissimo: et desiderãt allia z porr z carnes egypti. i. delectationes tãtū carnales z fabulas. z ratiocinas. z lasciuias poetarū / deo tãq̃ Iudei q̃ habūt i deserto z nõ itrabūt i terrã p̃missiõis. Dic aut panẽ quotidianũ q̃. quotidie i dogmate cibo spiritu z sacramẽtali uo q̃ q̃tidie peccamꝰ. i. debilitamur. vñ dic Ambros. Si quotidie q̃q̃ sumit corpus xp̃i i remissiõẽ peccatoꝝ sumat. debeo q̃tidie sumere q̃. quotidie peco. ꝫ quo ad panẽ corporalẽ / deo dic quotidianũ z da nobis hodie ut q̃ramꝰ tãtũ nr̃ã uite finitę nõ superflua z magnos thesauros sic si vellemꝰ. hic stare se nup z nõ tendere ad patriã debemꝰ ygr sicut pegrini tãtũ necessaria quotidiana petẽtes. z se nup ad patriã anhelãtes z p patria thesaurizare sic dic xp̃o Thesaurizate nobis thesauros i celo. / Dicit aut nostrũ q. pro panẽ vite petimus q̃ tota ecclia z p oibꝰ fideliby q̃ sũt membra ecclie ✠. dic et nostrũ p̃ Christo. q. ecia q̃ nobis deus tã donat spiritalia bona seu tpalia nõ dat q nobis tãtũ ꝫ etiã p alios ut de cogẽ accipiamꝰ ab eo et alios p̃ faciamꝰ tãq̃ fideles dispẽsatores dei. Dicit tũ cõpe xp̃e panis noster q. xp̃s p bucty mortuus ē z celũ se finit sonꝰ z ypi sonus p̃cessit et cruciat nõ angelꝰ. // Sequẽ. Et Dimitte nobis debita nr̃a. hic primo peco. d. luce. tho et Ruthar. petimꝰ amoueri a nobis id q̃d bñ ordinatũ in q̃bet et a negro dei dicitur excludit. s. ois culpa z ois pena. q̃ sũt duo obstacula. z ista q tangit tres petitiões sequẽtes. p debita sua aug. z alios doc. peccata intelligũt q̃bꝰ deo obligamur ad debitũ culpe et pene et q. sũt dei aduersaria a peccatis cauere nõ possumus. z nemo pot remittere peccata nisi solus deus. ideo ad ipsum q̃ ē potentissimus et clementissimus decet nos xp̃i recurrere. dicẽdo Deus piissime z potentissime dimitte nobis. i. oia xpiana q. ois sanctorum per catores. q. nemo sine crimine vixit ois. n. dic pau. peccauerũt z egẽt gra dei. debita nr̃a. luce dic. peccata nostra. i. ois nostra. aug. Q d ē debitũ nisi peccatũ q. de p debitũ tores offerimus. nõ q offendit aliquẽ cui debitor efficit. p ego in hac petitõe manifestamꝰ culpã qua dicimus debita nr̃a significãter. n. dic nr̃a q culpa nõ ē a deo auctore ꝫ a prava voluntate nostra q̃ dei voluntati resistit. 2o postulamus dei misericordiã cui dicimus dimitte nobis. Tu q̃ scis q̃ fatuus ē peccatorũ error. ypocrisis ē miseratio. scis z paratus ad ueniã gẽtibꝰ possimꝰ. 3o obligamur nos ad aliq̃ indulgẽtiã et remittẽtibꝰ cui debet. sicut et nos dimittimꝰ debitoribꝰ nostris. s. q nos offendere nõ et satisfacere debet q. ut dic aug. hoc nõ de precepto dñi. ꝫ et oitꝫ q̃ in nos vnusq̃sq̃ peccat. z dic aug. ad ybã q̃ in hoc xp̃s admonet nos q̃d facere debemus ut ad remissoriũ peccatorũ recipiamur. In manus. n. nostras in q̃ z in nõ libero arbitrio posuit deus vñ saluemur z vide dãnemur cui dixit dimitte. et dimittẽ vobis. si nõ dimiseritis nec deus dimittet vob. Ineffabilis ē clemẽtia dei q̃ neminẽ vult p̃ire quẽ saluare ostendit ille. Sequit Sequela petitio. et ne nos inducas in temptatiõem: hec petimꝰ a nobis amoueri q̃t pot ea causa indue nos in peccatũ. s. ipa tẽtatio q̃ n. a d̃o suggestio q̃dã p oratio ad peccandũ. et nota q nõ dicit Dic nõ q̃mittas nõ tentari q. hoc esset ablatio meritorũ. nõ. n. coronabit deus nisi q̃ legitime certauit: vñ dic aug. q̃ audet tẽtatio ē nulla tẽtatio ē pulsãs. z s. frãs dic. Q nõ ē tentatus nõ ē amicus dei. ea q̃ sig. ē q̃ facit q̃ diabolꝰ. z elimacꝰ lig dic cũ impugnatur signũ ē q nos deꝰ amicos nos pugnamus. z ostendit et hoc superbus z desperat alios q nũq̃ ē tentatus p tribulatus z amittet dic meritũ et bonũ q̃d hꝫ. signũ ē enim q̃ possidet a dño. z hꝫ pacẽ cũ illo. ꝫ q̃ sustinet tentatam acquirit coronã q̃ desi. Sed. breuis nr̃a q sustinet tẽtatam. ꝫ petimꝰ a d̃o ut nõ deseat nos i tẽtatõe. ꝫ p̃stet nobis suum auxilium ne i peccatũ cadamꝰ. ꝫ victoriã reportemus. uncti resistẽdo. Sed libera. n. Sancti erepti a tẽtatõe. nõ deo nro trãsgrediẽtibus nisi cũ tẽptatione prouentũ z declinabit ad nr. et ego exaudiã eũ. Dr abbatissa sacra lege q. ꝫ. ãnus sup tẽtatõe ad̃o ferociatus z nũq̃ petiit tẽtatorem amoueri ꝫ tãtũ gratiã sibi dari uncti resistendi. Nec et petimꝰ a deo. Libera nobis tẽtatores q. hoc erit ꝑceptio nr̃a eo q tẽtatores sũt proximo

et hoc ē q̃ auaros z iniustos q nollet bona dei tãtũ ꝑ se nõ q̃ alios z uellet ad abūdãtiã nõ ad necessitatẽ vite rẽt ē gulosos z luxuriosos. q. nõ panẽ ꝫ carnẽ uellet z alios delectaret.

Memorãt q̃d nr̃i q nõ dimittere ꝑ suo ꝑfecte dicũt hãc oratiõem ꝑfectã. z postea dicũt ab aliq̃ ꝑ debitore ad remissionem ea mẽsura q̃ mẽsi fuerãt ipsi.

erit illi sũ pris q̃ rediit. T. erroneus ē dicẽs tẽtari.

Dñe libera me dñe a malis
huiusmodi.

aug⁹

amē.

se. z primus nr ē astutissim⁹ z crudelis et nos fragiles z ipossⁱˡᵉˢ vēt tota hāc vitā pugnare. ſz hui
usmodi a deo petimus. suā grām z adiutoriū ut possim⁹ tentatoⁱ resistere ne i peccatū ruam⁹
nā sudria i tēptatoēm ſpūs aug⁹ ē a tentatōe vīci z i pacē reduci. vñ aug⁹ i li. de xpi ſ
Ne nos i ducas i tentatōem quā. s. ferre nō possum⁹ ſz qua ferre possit humana gdicto z
i li⁹ de bono pſeue. Cū sāc pcatū ne nos i ducas i tēptatoēm qd aliud ōtat qz ut i tēptatōe
pſeueret. et dē aug⁹ q. Tentāt humanū ē ſz gſentiri diabolū. ſz nūqd deus id
cit i malū cū oramus ne nos i ducas i tēptatōem dcī q. deus dr i ducere i malū p nutū
do i quātū ꝑ ꝑ pcām nrām sbtrahit grām suā et sic hō labi i pcām. Sequit. Sed libera
nos a malo hic petimus a deo ne eueniat nobis malū pene. cū sit ista liberatio nob
quotidiana q2 sine malo corporis z animē i hac mūdo nō vivimus. sicut. n. dē
aug⁹ orādo ē ut nō solū nō i duamur i malū quo caremus qđ frāgi ē i pcām pntōe
ſz et ut liberemur ab illo i quo sum⁹ i ducti. libera ergo nos a malo qđ debem⁹ nob⁹ ipsis
cato originali siue famis siue ſpūs i firmitas ignorātia aīe aut quācūq; alia malitia z aug⁹
ſtē libera nos et malo qđ debem⁹ nobis ꝑ peccatis actualibus q̄ grauissim⁹. et pestē fam⁹
mortē. et bello z alus dei flagellis z pculis mūdi et a gustiis q̄ solēt homib⁹ iuste
accidere deo ꝑmittēte: z sic libera nos a malo ꝑterito ꝑsenti z futuro. s. et a post
mortē siue a pena purgatorij z pena ifern⁹ z generali ab oi malo. qđ pōt i pdere
nos a felicitate quā exoptam⁹ z ī peccatū p desperatōem i ducere: a q⁹ ſm⁹ tuo ad
mittere libari nō possumus Cere quālr apponit qz i ista oratōe ternarie sūa q
peti possit mercēa nobis z q qđ i oib⁹ alijs orationib⁹ gtinet. vñ aug⁹ ad ꝓbā i qt
Quelz alia ꝓba duxerim⁹ orādo nihil ad duxim⁹ qz qđ i illa orōe dñica ponit
ē si recte et ꝓgruēter oraⁿ⁹. Qz. n. dē clarificare i oib⁹ gentib⁹ siue clarifica
tus es i nobis qđ ad dñm qz sanctificet nomē tuū. q dicit ostende nobis faciem
tuā et salui erimus qz adueniat regnū tuū. q aut dicit dca nre fiat vo
luntas tua q. deus noster es tu qđ aliud dē qz fiat voluntas tua. q dicit panem
z panem tuum da nobis hodie: q dicit mercēa dē david rex mercēa mihi
deus es⁹ et si reddidi retribuentib⁹ mi mala qđ ad dñm qz det dimittat nob⁹ debita
nra sic et nos dimittim⁹ rel. q dic i te eripiā a tēptatōe vī deo meo trāsgrediar
muru q ad dē qz ne nos i ducas i tēptatōem q dicit eripe me et liminas meus
deus meus qđ ad dñm qz libera nos a malo: hꝫ ille et si oīa scīa oroīs ꝓba distin
xas tamē nihil inuenim⁹ qđ i ista scā orōe nō gtineat. Et deo accepte hoc dare
mēte si vis ad felicitatē dei ꝑuenire. z ab oi malo liberari duas hāc oronem quoti
die z deuote: qa filius dei illā ꝓposuit z docuit. z ad hāc hās reuerētia z deuo
tionem plus qz ad oēs alias: ltē si nos peccā tē dimitte qm̄ duas dimitte nobis
re. da tibi i pectōe cū gritatōe qz deus oīa tibi remittit. vñ dē aug⁹ i enchi. De
quotidianis breuibus leuibus q peccatis sm̄ q⁹ hec vita nō ducit quotidiana oīo
fidelium satisfacit / Et ego dico tibi q si opto vere dñe dimitte peccāta mihi deus
beneficus oīa tibi pcām remittit si esset ifinita qz ꝓ hoc tibi rependit re fidelis
vt dicit ē supi. dicas ergo quotidie amq⁹ aliqd incipias facere cū deuotōe salte gnem
v. 7. pē. z redde gras alt⁹ deo z posthabes seculi z lucri q⁹cūq; rōcā tibi ꝓponas
succedet. Tertio et vltimo ponit Conclusio cū dē Amē. sup q⁹ hyero⁹
dicit Amē ē signaculū dñice oroīs qđ aglō volis ihēpiat fidelis: nos uero
fiat. Et g⁹ li Amē optatio adimpletoīs oīm ꝓdictorū qī dicam⁹. oram⁹ te dñe
pissime ut fidelis ac uere fiat oīa postulata nr⁹ ore nr⁹ mentis ſz⁹ tua et
nrām vt ad te finale ꝑuenire possim⁹. z hoc et petim⁹ ꝑ amorē dñi nostri ie
su filij tui z spūs scī mater cuius nam⁹ roīs sacr. amē.

Vid Dorobellā i 3. di. 25.
i tomo 4 prom. 63

305
112
198
109

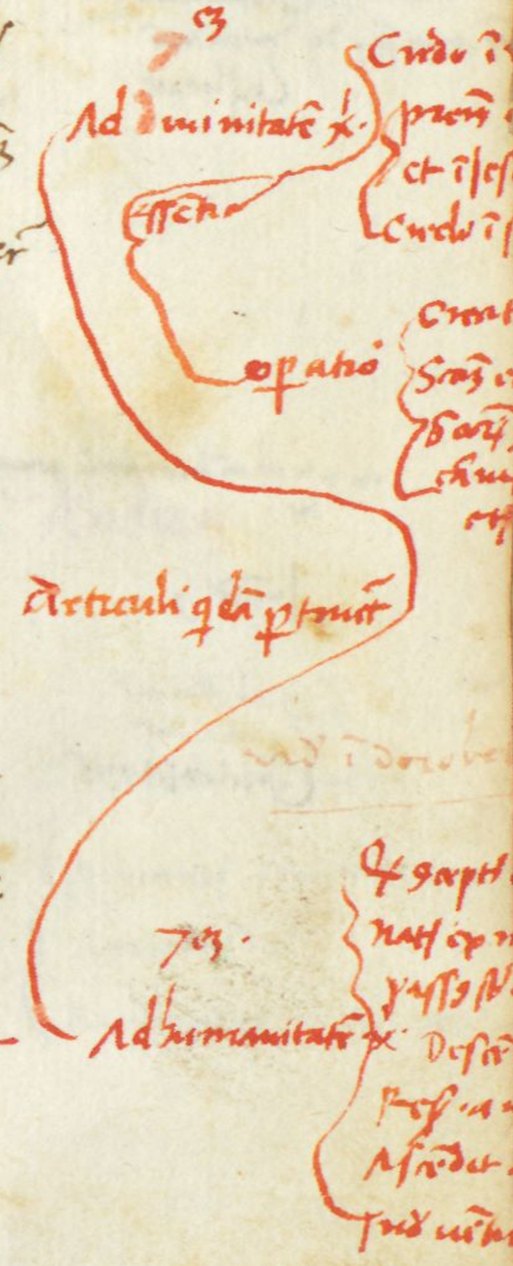
Sermo de articulis fidei vide et i Sūma de vitiis i prīc.

Credo in deum. Quia Tota sapientia cristiana nostra continetur i articulis 8.mi fidei catholice Ideo vtqz vestrū bñ sciat q̄ ſt illa q̄ habeat credēr et ipſi articuli dicde 3a. videbimus ii. Circa p.m 5 diuisionem articulorum fidei a

Diuisio
Declaratio
Fructificatio

tribus aduertendū q̄ si respectus hāt ad eos q̄ simbolū ediderūt Tūc articuli 3 fidei dnī cē dicendi p̄m numerū xii aplōr: Si uero ad ea que radicaliter ſt credēda tūc distinguūt i quatuordecim. quoz̄ septē pertinēt ad diuinitatē xp̄i 2 7. 3 alij ad eius humanitatē Typicato primi figuram fuit Iosue. 4. vbi dr̄ dns ad Iosue elige t' uiros singulos. 4 singulis tribꝰ 2 papr̄ eis ut tollāt de medio fordāis aluco vbi sepelierūt predēs sacerdotū xii. durissimos lapides quos posuit i loco castrorum vbi pernoctauit hac nocte tētoria: Vbi ista ſt dei p̄cepta ad filiū Iesū saluatorē q̄ eligat. 12 viros quos et aplōs nominauit xii. durissimi lapides ſt 12 articuli fidei tollūtur aūt de medio fordamis aluco. i. de medio ydolatrie sceptrum. vbi sepelierūt predēs sacerdotū. i. afflictionis scōz̄ patrū patriarcharum et ypocritarum: Ponūt aūt i loco castrorum. i. i scā eccla. q̄ē ut castrorum acies ordinata i qua nocte pugnatur q̄ē spectat i enigmate fugiūt tētoria ecclie fideles ut diabolo fortiter resistāt. Est ē i figa ostensū hoc apoc. 21. a loc. vbi assignat 12 lapides p̄tiosos i fundamēto muri ciuitatis hierusalē ac etiā apoc. 12. i comica 12 stellarū Mulierem amictā sole. i. eccle scē q̄ hī corona. i. fidē catholicā ornatā 12 articulis tāq̄z lapidibꝰ p̄tiosis. Secūda aūt Diuisio. s. iq̄ articulorum quos credere debem⁹ s. 7. q̄ pertinēt ad x̄pi diuinitatē 2 7. ad humanitatē. signata fuit i 7. stellis et i 7. cādelabris aureis i quoꝝ medio filius dei ambulabat apoc. p.o Dico igr̄ p.o q. 7. ſt articuli q̄ pertinēt ad diuinitatē ei⁹. p.o quo ad essentiā dei 2.o quo ad ei⁹ opatiōz̄ quo ad essentiā debem⁹ credēr q̄ Deus sit vnus i essentia 2 trin⁹ i psonis De vnitate ē primus articul⁹ q̄ dr̄ Credo i deū 2 i symbolo primū i vnū deū dicē. 2.o debem⁹ credēr i vno deo cē tres psonas. s. patrē. 2 alius articulus q̄ dicē patrem oīpotentē. s. o filiū et ē tertius articulus q̄ dicit et i Iesū x̄m filiū eius vnicū dn̄m nostrū. 3.o debem⁹ credēr ysm̄ nā sps sci ē 4us articulus q̄ dicit Credo i spūm scōz̄. Quo ad opatiōnem diuinitatis ſt tres articuli nā debem⁹ credēr q̄ deus ē creator omniū rez̄. 2 ē quilz articulus q̄ dicit creatorē cli 2 terre debem⁹ credēr q̄ ipe dator gre his q̄ ſt i fide ecclie 2 gmunitōr scōz̄ 2 remittit eā pecca. et ē 5.us articul⁹ Credo scōz̄ ecclīaz catholicā scōz̄ gmunionem et remissionē peccatoz̄ debem⁹ credēr q̄ ipe i Dator gle i utraq̄z stola. s. corporis 2 aīe et ē 7. articulus Carnis resurrectionē vitā eternā. Alii 7. articuli p tinēt ad x̄pi humanitatē. p.s dicē. Qui conceptus ē de spū sco. 2.s q̄ Natus ē et maria virgine. 3.s. passus ſb pontio pilato crucifixus mortuus et sepultus. 4.s. q̄ Descendit ad inferos. quinto. 3.o die resurrexit a mortuis. 6.us ascendit i celū sedet ad dexteram dei patris oīpotentis. 7. Inde venturus ē iudicare vivos mortuos. et sic de x̄ humanitate debem⁹ credēr ei⁹ 4or mysteria. Natiuitatē. Mortē. ~~Resurrectionē~~ Descensū ad inferos. Resurrectionē Ascensionē. 2 aduentū ad iudicium. Et sic patet q̄ ſt quatuordecim:

Secundo hem⁹ videndū rerū declaratoēm ut melius intelligendo premissa fidei x i verbis vrīs fugatis. et simbolo ordinē illoz̄ nō ſm diuisiones p̄dictas ſz ſm q̄ sibi inuicem ponūt i simbolo. Primus q̄ articul⁹ ē Iste Credo ſ in deum patrē omnipotentē creatorē cli et terre. et ſt articulus expressiue huius i simbolo niceno. vbi dr̄ credo i vnū deū factorē cli 2 terre visibilium oīm et invisibilium. In quo articulo ponūtur destructe Tres veritates credite quarū p.a ē de Deitate ibi credo i vnū deū. 2.a ē de dei oīpotentia. ibi patrem oīpotentē. 3.a ē de ei⁹ mundi creatōe ibi creatorē cli 2 terre. q̄ tres veritates catholice Inspirate fuerūt a spūsco. s. ō petro apostolo ad abolendas tres hereticas pravitates quas ipse suis p̄videbat futuras ee. Sic ps̄ et aug⁹ i li.o de origine hereticoz̄.

S. petr. ℣

Manicheus paganus
Arrianus
Paganus Sabellianus

ꝑ ō ꝓpr̄ nr̄ illy

p̄ uerus de dei unitate ē ꝙ errorē nimiū ponēs ee duo principia. s. duos deos: unū
bonū alterū nequā. unū boni alterū mali. unū creatorē uisibiliū alterū inuisibiliū. ℣
quos clamat. b. petr. Credo ī unū deū et ſ unum iſte articulus destruit. r. Nichi eſt
deus nisi unus eſt: eſt et ꝙ paganus ꝙ ponebat deos ītimites celi. r. et sidera deos
putabāt: r demones ꝙ dii ſui adorabāt. ꝑ. ōes dij gentiū demonia: ſecūda ueritas ē de
diuina potētia ꝙ errorē Arrianoꝝ. ꝙ negauerūt dei pr̄es ītm potuit ee ut posset sibi
equalē filiū ꝓducere unde posuerūt filiū ee minorē pr̄e. et ſ dei dr̄e. ſ. petr. patrem
oīpotētē. Tertia ueritas ē de Creatore nichi ꝙ ē ꝙ errorē. Saturninoꝝ ꝙ posuerūt
ſeptē angelos ꝑ quos Constat dei pr̄s Creasse hec uniuersa ꝑ quos mouet deus et ori
gine humani. r ꝙ nequiores ꝙ dixerūt deū creatorē uisibiliū r diabolū creatorem
inuisibiliū. ꝙ quos clamat. s. petr. Creatore celi r terre. s. uisibiliū ℣ et inuisibiliū
et ī symbolo Niceno Clare expressit. ſtud scripſit. greū p̄. In pri' Credunt deum celi
et terre. ꝑ celū intelligūt oēa inuisibilia ꝙ t celo empireo ītuisibili nob̄ gaudet r ꝑ tēm
intelligūt oēa uisibilia ꝙ d materia prima ſt formata. ℣ Sequt̄ Secundus articulus quē cō
scripſit. ōes euāgelista dicūt: et In Iesum xp̄m. filium eius unicū dominum
nostrū. In iste articulo gaudet nr̄a ueritas ꝑ ē ꝑ ꝓnubili filij destructē eū dr̄
In Iesum filiū eius. Nullus n. filius ꝓt ee idem ꝓnomē cū suo pr̄e. 2° ē cuidam
filij uanitas reduplicatio eū dicat filiū eius unicū. cū n. sit filius eius. s. pr̄is. unicū
r unigenitum In greco nr̄atē ꝙ ꝙlibet filius ꝙ natus a pr̄e ꝛ ēt ꝑsonabili filij destructē eū dr̄
ꝙ natus ꝓ modū generatiōis et ꝓ quē filius. s. Iesus xp̄s et nr̄ ſs̄ſtus. 3ª ueritas
ē ꝙ filius ē equalis patri unā aug' ī li°. de sibol. Cū aut ſit unicū dei filiū agnos
r deū: si uerus ē filius hoc ē ꝙd pr̄e. ergo si deus ē ꝑ deus filius. Quia d. n. est
id ꝙd generatū ē id quod generat. Nō gaudet hō bouē. Quis Cnē ſz hō hominem
bos bouē aut equē sce deus deū r ꝙa unus unū. Nē ꝙd aut unicū ordē oīpotētē
creatorē celi r terre ꝙ ꝙd hēt ꝑ hēt filius. Aug' hēt alibi pater ꝙd nō hēt filius
ꝙ dicē oēa ꝙ hēt ꝑ nata ſt Io. xvi. Dictū ꝙ ꝙd pr̄e ee oīpotētē ſequit̄ r filiū esse
oīpotētē creatorē celi r terre. Credere igr̄ debemus ꝙ ḥ sit filius dei nisi ē pr̄i coēqlis
r ocherūn. cū sit splendor et figura ſbē ei'. Io. x. Ego et pr̄ unū sumꝰ ſz ḡnū
ēt ꝙd dicē Io. 14. pr̄ maiꝰ me ē. Ad hoc nxt aug' ad felicianū. Alius et minor
tribus modis dicit̄ Citra formam et potētia. citra seniū puerū. forma loquor
parui. potentia forte ībecillij. et ſb dit aug' uidemus utrū aliqd horū accidat filio.
nā nec citra minus ē quicē de principio pr̄e ꝙ stat extra ſt principiū. nec ītra
quicē nō alius ē fas ꝓdicere ꝙ deū. nec potētia ꝙ quicē dicā nouimus ee fm̄ unū ꝙd dicē
dicē In euāgelio Ego et pr̄ unū sumus hoc ītelligē ſm formā dei. Et pr̄ maior
me ē hoc ītelligē ſm formā serui. Istas igr̄ tres ueritates prosequit ōes euāgeli
sta ad abolendas tres hereses. p̄e fuit Sabellianoꝝ ꝙ confundētes diuinas ꝑsonas dicūt pr
em̄ r filiū r spūm scm̄ ee unā ꝑsonā ſm nē. ſz destruitur ītm tm ſm appellationē ꝙ quos da
mnat ōes ī Iesum xp̄m filiū ei' tāq̄ distinctū a patre. 2ª. ueritas ē posita ī errorē scribe
noꝝ ꝙ posuerūt nō solū xp̄m ētā scm̄ fuisse filiū dei ī quos dicē Io. unicū. 3ª. ad ꝙm
dē errorē Melchisedechianoꝝ ꝙ dicūt ētā melchisedech fuisse filiū dei ꝙa ꝓpr̄ ē ſme
genealogia. ſz ꝙ sequit. Dominū nostrū. greū. quicē Dominū. appropriat nāq̄ filio ꝓpr̄
r spūſcō. ℣ ſm aug' ꝙ ē dominū creatū et seruatū filio nō appropriatur seruatum
ſz Creatū et ad honorē ipius ut īquātū hō ētā deus creatus credat. Ist' et 4ª datur ī
nl ōes potestas i celo et ī terra. ſs̄ oēa subiecisti sb pedibus eius. 5° greū greū filius
Dñe Deus noster quis ſs̄ pr̄ ꝑ ſs̄ scos cū ops trinitatis sint īdiuisa cū essentia
sit īdiuisa. ℣. 6°. ꝙ cū dñe nē ꝙ ꝓtrahat naturā nāq̄ quā sibi uendicat ītri
tate ꝑsone. nō aut pr̄e nec ſs̄ scos. Dñe et nē pp̄ ep̄ equiuocatiōē ministry nostri
redēptoꝝ ī carne nāq̄ assūpta. ¶ Tertius articulus dicit Qui conceptus est de
spu scō. natus ex maria uirgine: huic articulū posuit Iacobus Maior filius
zebedei ſs̄ ōes euāgeliste ꝙ tenuit duas ueritates: p̄ma ē de copi greptē. 2ª est

ōes euāgeliste

℣ ſm Sabellianos
Arrianos
Melchisedechianos

℣ ꝑsonalitatē
unitatē
ēqlitatē.
ēst ponit filius dei

ex uirgine mā luciferū genuit
te.

Iacobus maior.

t eius būdā Naturalitate quas ueritates scripsit ꝯ duas posteras hæresis. pa. ueritas est
ꝯ hæresi Nestorianorꝫ q cū esset cōstātinopolitanꝰ ep̄us mariā nō matrē dei sz hoīs
dixit. ut alia fatuit psonā carnis et alia diuinitatis /dicto ꝯ ysor clamat. /ucv. dr dei
filiū. q ceptū et natū de maria virgine illā. s. quē Johannes sup dixo cē dei filiū equalē
suo p̄ri. q. s. filius q ceptus e de spūsō. nō ex substantia hoīs. i. tredes dogmā ꝯ Nestoriā
nū Crisso. dicē q diuinitas /intrauit i virginē p semine. i. dicē q i semine sc duo. s.
potiā effectiuā ut sp̄i eius qđ gnāt. et potiā materialē q semē viri i mulieris
gignit ad materiā corporis qđ gnāt. Quātū ad potiā effectiuā dicit doc. oēs q
sps sanctus operatus e corporis q ceptois i utero virginis tribuēs virgini potiā gnādi
actiuā ad qđ sm uno modū nō p̄t ep̄ū actiuā. Quātū uero ad potiam
materialē sps sanctus nō fuit ibi p substantiā q fuit Dauid. corpus p̄ fuit formatū e de
purissimis sāguinibus virginis glosa. uñ hyero. ad Damasū papā. Ihc Conceptus e de
spūsō nō sicut q dā scelleratissimi opinat sps sanctus fuit ibi p semen sz uirtute creatiua
operatus est. ¶ Secūdā ueritatē describit ꝯ hæresis valentiniano. q dicebat xp̄m nā rā
corp̄ assumpsisse et p uirginē sic q fistulā trāsisse et nō uerā matrē penitus optinuisse
Cōtra quos clamat /ambros. natus et nō uirgine ne et ꝯ /iudeos q dicūt xp̄m fuisse
filiū /ioseph. /sic mariā nō fuisse uirginē. p hoc autē q dicit q natus e et mariā
uirginē dat nob intelligi q ille asp̄ctus erat inuisibilis nobis factus e uisibilis p
nrā humanitatis assumptionē sic dicē. Io. p°. et Johānes carnē sumpsit e et habitauit in no
bis et uidimus gl̄am eius. p q° nō. q Johānes triplr̄ considerauit pōt: p° ut e in
corde et sic e ineffabile nisi ab ipō corde. /sut put in uoce profert et sic e audi
bile. aut put in carte exscribit et sic e uisibile et tangibile. Quō nō Johānes p̄ius
put erat in ipō p̄re nō cognoscebat nisi ab ipō p̄re. Mt xi. Nemo nouit filium
nisi p̄r. 2° istud Johānes ideuit e uox et sic illud audierūt ypocrite. uñ. ypocrite
dicebat /ueluti Johānes dns. qđ os dñi loquit e. cinquit libri eoꝝ Johānes dñi qđ
factū e ad hyerusalē ypocrite. Tertia fuit scriptis uestitus carta. i. carnē humanā
na quā assumpsit de uirgine. et sic uidit ꝯ uisibile sz uisibile et tangibile fuisse
e. baruch. 4. post hec in terra gāfuit e et cū hoīb conuersus e Io. p°. epla. Qđ
audiuim⁹ qđ uidim⁹ oculis nr̄is et manus nr̄e contrectauerūt de Johāne uerbo ute ¶ Sequit
quē. quartus Articulus. Passus sb pontio pilato crucifixus mortuus
et sepultus: huic articulū descripsit /andreas i quo notat .4or ueritates. p° e de xp̄i
passione. uñ. n. qđ fuit crucifixus fuit flagellatus illusus alapis cesus et spinis corona
tus. hec ueritas patet cū dr passus sb pontio pilato: sa et crucifixus ibi cru
cifixus. Tertia de cuius morte /ibi Mortuus est. Quarta de cuius sepultura /ibi
et sepultus. has ueritates posuit ꝯ quadruplex hēresis pramitete. prima
fuit hermanos q dicit xp̄m fuisse oēm ipassibilē nec fuisse passū nisi sz
apparētia ut u. ostat damasceno et hermoge. sa ueritas e q pramitte sergius
q Sergius dixit umbrā xp̄i tātū fuisse crucifixā. 3ª ueritas e q pramitte aga
thonos q dixerūt xp̄m nō posse mori qa fuit genitus sm̄ incorruptē. qª ueritas
e ꝯ pramitte bardesanistaꝝ. q dixerūt oēs q fuerūt frā carte xp̄m fuisse fātā
sticā a deo nō fuisse uere sepultū. Sz q uē hic quer̄ hoc totū dicat ne ne
articulus cū alij p̄cedant sēt duos articulos ut alex. q sepi actus q uteꝝ
fuerūt i uultu ꝑsone. s. passio crucifixio mors et sepultura. /deo ponūt
q uno articulo. sz q apho et natalis sē actus diuersi et cōgruo tempore
distātes /deo ponūt q duos ¶ Quintū Articulū posuit philippus di
cit Descendit ad ifernos i quo ponit una ueritas et q dicit xp̄m ad bpos

Andreas

ꝯ hermanos xp̄m impassibilē

sergianos umbrā fuisse crucifixā

agathonos

Bardesanistas oēs fuisse fātasticos

descendit ad inferos p. pp. multos nō. ꝙ ista dicit hoste prostrat qui nos solū in carne cū vinat sz et ipm vespolat. Ideo dicit sua legit ista xps in cruce pugnādo obtinuit sibi regno diabolū ligauit. ostē. 2. exēplū principes apostoli. 2° pp mundū vt mali sancti sanctificentur. 3ciō q. Tu es in sāg. tuo. redemisti nos deo in tua &c

S thomas

ꝙ Cuthberus.

ꝙ illos q dixerūt xm̄ nō descendisse ad inferos nō mos libasse. 2. ꝙ philosophos q dicūt aīas nō manere

q°. q xps descendit p mām ad inferos patet sic. i. ad infernū. dicit q° libauit aīas q erāt in lūbo. q mortui erāt in fide redēptoris futuri. alios aut q dānati erāt in inferno nō libauit. Ista veritas refellit hereticos q dicūt q cū xps descendit ad inferos oēs aīas liberasse. et nō dubitasse credidisse

Septimū articulū posuit. s. tho. q in eo dubitauerat i deo plene certificatus fuit de deo. Tertia die resurrexit a mortuis. et q mortuis fuit q thomas descreuit iste articulū in quo prius deliq dubitando aīa. n. illa materia de fide emēda rica qua grauiter delinquit. huic articulū gtra nr̄a veritate nr̄i dicit tho. gra errorē Cuthoy q Cuthei vt scribit Gnz in mor. et ep̄s patrū Cōstātinopolitan̄ asseruit xm̄ post resurrē suā assūpsisse carnē sumptā non ad vere resurgēdū sed ad informādū discipulos suos de veritate sue resurrēc. s. Gregorius nussus fuit a sede apl̄ica quia erat sumus pontifex. et pater Tiberius imperator Constātinopolis sic dicebat. Nulla veritas confirmat p illud qd nō est verū imo maiō orit dubietas. si veritas fidei vere confirmatur p hoc q xps discipulis appruit et ipse de sua resurrē informauit q̄ illi apparentes fuerūt vere nō somniabant qua ratione Cuthinus supatus contra it cuius libellus gramen

Septimū articulū descripsit. s. bartholomeus dicit Ascendit ad celos sedet ad dexteram dei patris oīpotentis. inde venturus est iudicare vivos et mortuos. In q° est veritas et finalis iudicio q refellit error origenistarum q vt refert aug in h. et cum. dicit q finaliter in iudicio postea mali puniēdi damnabūt cladi p xpm et finaliter oēs salvabūt qd est dicere. Matt 25. Ibunt hi in supplicium eternum iusti aut in vitā eternā

Octauū articulū descripsit. s. Matheus Inde venturus est iudicare vivos et mortuos. In q° est veritas et finalis iudicio q refellit error origenistarum

Nonū articulū descripsit Jacobus minor dicit alibi sic sermones et pdes dicit Credo in spm scm in q° tenet veritas et ysaias ibi scm. p quā refellit error donatistarum. q posuerūt spm scm minorē filio sicut arriani filiū minorē pre. et ipsi solo maiori ponūt alia veritas q dicūt spm scm pluā pre p̄deē et filio. et quos dicit q a patre filio p̄cedit. q cū pre adorat et cōglorificat

Decimū articulū posuit. s. Symō dicit Credo Emanuel fr Istus Jacobi q dicit Credo in spm scm ecclesiā catholicā. in q° tenet veritas et vere vnitatē. et singulari sumpta vt est de ecclie auctoritate qua posuit q errorē Nouatiani q Nouatianus spm scm dicit ecclie auctoritē. vñ fertur se ipm ep̄m ep̄i ordinasse. q dicūt apti. Nouo 5 assumunt honorē. Sz q vocat a deo tangit dicō. Ysido. in h°. et sū. bo. dicit. Sta ecclia dei cattolica p eo q vniversalis est et p oēs mūdi diffusa. Ita hēretici ecclie in pties mūdi coartant. hec nō in toto orbe diffusa exprimit paulo ante ad ro. p°. Grās age deo meo p vobis nobis q fides vra annuntat in vniverso mundo. Sup hūc articulū accipit dominus q auctoritati ecclie ē ponēdū cū sūma reuerētia q vt ipius auctoritate apti articulū descripserūt. et ꝙ ecclie nō obedit sit excommunicatus et hereticus. Ioēs dicit si ecclie nō audierit

Descendit ad inferos p. pp. multos nō. ꝙ ista dicit hoste prostrat qui nos solū in carne cū vinat sz et ipm vespolat. Ideo dicit sua legit ista xps in cruce pugnādo obtinuit sibi regno diabolū ligauit. ostē. 2. exēplū principes apostoli. 2° pp mundū vt mali sancti sanctificentur. 3ciō q. Tu es in sāg. tuo. redemisti nos deo in tua &c

S. bartholomeus

ꝙ Apostolos ascendisse

ascendit in celū ut celeste imperium nobis aperiret habitandū. Merito ascendit in celū cui est data omnis potestas in celo et in terra ut ipm celū ut apparet multitudini dei p nobis. ascendit ad dexteram dei. i. in patria beatis ecclie q sedet. i. regnat.

S. Matheus.

ꝙ origenistas

Nouo nri nō. ꝙ donatistas

Tres ē ecclia. s. trinitatis ꝙ dicit q est in prīa in posteriore beatis. 2ª. militatis q est in hac vita in timore 2 spe. 3ª. purgatis. s. dicit q est in purgatorio q ē in expectatione sz nō extenditur de suam ꝙ est ysaias nō sentiat q sacerdos testes fuit de corpe xpi in nuptiis

S. Simon

ꝙ Nouatianos.

eccl. vnitas auctoritas

xpo. dicit vnū corp̄ sumus i post. vt mi. capt ē &c

Sctt ꝑ qꝫ Cthmꝫ et publicom⁹. Undecimū articulū posuit .S. Tadeus iudas
appllat⁹ frē ihū Symonis q dic Scorꝫ cōmunionē .peccatoꝝ remissionē. / ꝙ ꝑ
duas veritates dispensatiue ꝑ de sacro Eucharistie .d. Scorꝫ cōmunionē ste
.n. fuit vocatꝰ a principio ab apostolis hec sacrꝫ ut dic Dnī .ī lu⁹ et eccle. siue.
Cōmunio et ꝟ significat ꝑ traplationē bonoꝝ spualiū i mēbris eccle ꝑ gehꝫ mutuꝫ
Tam ē .n. vnitas eccle. q vnūqdqꝫ mēbroꝝ ē ꝑ traplꝫ omꝫ meritoꝝ ꝓpꝝ ꝙ
ꝙ bonoꝝ q fuit ī tota eccla q noꝝ ꝑ totū mūdū. cū dicat apls. q oēs mur
arp⁹ sum⁹ ī xpō. Signū aūt alter alteri mēbra: sō. ps dic ꝑ traplꝫ ego sū omnī
Timētiū te .ꝙ. custe. mā. t⁹. vñ illi dnī cē mēbra corporis ih̄u et eccle q ꝑ gehꝫ
vnit ī xpō ꝙ custodiūt mādata eiꝰ. alij aūt nō sūt mēbra ꝑsa a corpore ꝙ ꝑ pecc
mortua. ꝙ sūt oēs gmunionē eccle ꝙ. Ga veritas ē de sacro pnē cū dic
peccatoꝝ remissionē quas veritates posuit ꝑ duas hereses p⁹ fuer Catafrigę
cū q vtebꝫ sepi ꝙ oleo eccl̄ebꝝ gmittit vsus sacrāmī gfirmatoꝝ ꝑ quos
Clemat apls Scorꝫ gmunionē. q. dicat q nō ē fꝫ vnꝫ gfirmat fꝫ eoꝝ plures
q sūt sanctificati ꝑ sacrꝫ ꝙ ordinū susceptoꝝ ꝙ sacrꝫ nōn deleat sic sūt sacerdotes
Secūda veritatem posuit ꝑ hereſi Catharoꝝ ꝙ bigamoꝝ nō abiecit ꝙ penitentiā
nō recepit sm aug⁹. ꝑ origē hereſi: et hēm⁹ nos dicentē q sacrꝫ
dignissimū tractantē regnet hoīes scōs ad sui gfirmatiū et frequētatiū qz dic
Scorꝫ gmunionē nā illo gtinet sacrꝫ scorꝫ. Ite q ista secta dz esse admixta sacrd
pnē ita q nullꝰ dz psumere ad id accedē ni sit mundat ꝑ pnaz ne iudicii sit
mūdet ꝙ bibat /deo Sūt peccatoꝝ remissionē. Undecimū articulū sequit
S. Matthias. duas carnis resurrē vitā eternā amē. ī q ostendit duo veritatis di
stricte pnia ē et multis regnē ubi carnis resurrē. sm ꝑ finali glificatiē
ibi vita eterna mī. pnā scribit ꝙ erroē Iudaiꝝ Negātiū resurrē. ut hic
Act 22 et actꝝ 23. Hanc posuit ꝙ hereſi Hermiani ꝙ posuit voluptatē
carnis ee felicitatē sua nō attēdēs dnm xpī Act 22. Erratis nescientes
scripturas neqꝫ virtutē dei ī xpō nequꝫ nubēt neqꝫ nubēt sed erunt sicut ā
gele dei ī celo. Credē ergo debem⁹ q ecc hoc mūdi nō gnit ī de iudicij sed nō
nisi boni ibūt ī vitā eternā. /deo hic tactū dicit q ibūt ī vitā eternā
Illi q erunt ī scorꝫ gmunione mortui ī gra dei ī fide /ihū xpī. Alij vero ibūt
ī suppliciū eternū vt dicūt ī ē. a q̄ille nos liberet q nos redemit sanguis.

Ce fructibꝫ fidei mdt ī sū. et virtutibꝫ. p⁹ tractatu:

Quia quasi certa ordinauit qui p⁹ et ꝙplectitur decē ꝑceptoꝝ ꝙ ī hoc
significat q sm fidē ī possibile ē placē deo ut dic apo. Ideo dr hom p⁹ ordinē
credat ad alia opa ī dic. Ite ut oīb⁹ dat q sm fidē ī possile ē resistē malis et
tentatiōi diaboli ꝙ ca. dic petr. cui resi. fortes ī fide ꝙ pauc. etc. ꝙ. Inoleſcit securitas
sancte fidei ꝙ. ꝑpa ī hora p⁹ dei arma sumim⁹ ut oēs tentatiōes repugnare valeam⁹
Dic et ī ꝙplectitur ī manifestū q tentatiōes naturas ꝙ mortis subitaneā ī vera fide
superāt⁹ vincē ꝙ nos. Io dic aug⁹. Accipite regulā fidei q̄ē sibolū ꝙ ad ampli
tē ī corde scribite ꝙ quotidie ad⁹ vos dicat. ante q dormiatis. ꝙ ante q ꝑdatis
nrō sibolo vos munitos. Accipe ergo hoc dogma. cū fama. sic bonus miles
xpī fac homagiū suū fidelitatis iuramētū quotidie ī mane ꝙ sero dicendo deuote
hoc sibolū. ut possis resistē primo ꝙ aperto hostī ꝙ ad gram dei ꝑuenias.

Qui ꝑ petr⁹ fuit sānē alius sue gloriē ꝙ vt dic frāc May. principatū ī virtꝰ sctis ꝙ ꝑfectis dr ee ꝟ virtutis
excellētiā vt ī agelis dant. qui ille ē dignus q ꝑcellat ī gra ꝙ virtutibꝫ. hoc habet .i. q. i. c. vbi dic Simac papa. Vbi ssm⁹ n̄ pontifex ē q nō ꝑcellit. sācta ꝙ sānctis q ē honor ꝑstitus. ꝟ q̄m
xpūs nō ē acceptor ꝑsonaꝝ ꝙ nō erat ī desidē alicui sā ad ordinādo illū ad alterū dignū mitt
ꝙ petrū principē apostoꝝ ꝙstituit ꝑ cui virtutē voluit ī terra ꝙ pastorē sue eccē cui claues regni celoꝝ
dedit ꝙ sātoꝝ ē ordinē ꝙstitutore elegit. Sūt ergo sancti alii sicut Martires ī fide ꝑstitit ꝙ firmati ꝙ

D. S. petro.

Tu es petr⁹. & sup hāc petrā ꝯ. ecc. mām.

Nimis honorati sūt amici tui deus. ps. & in missa. De S. petro principe apostolor⁹ q̄ tāq̄ sol i ecclā dei resplenduit videbim⁹ q̄ & sup alios apostolos. corrus cauit q̄nq̄ priuilegijs tāq̄ q̄nq̄ radijs illustrās tota Sanitate.

Priuilegium fidelitatis.
Priuilegiū humilitatis.
priuilegiū charitatis.
priuilegiū sanitatis
priuilegiū ptātis.

Pr⁹. corusce petri dr fidelitatis. hēm⁹. n. i euāgelio q̄ pmi xāi & electi q̄ crediderūt & p̄sequuti sūt illū fuit petr⁹ & dr eis. hoc vere ē magnū priuilegiū. q̄ petr⁹ dicat primus patriarcha antioche & fidei. dr⁹ sūt abrahā pr⁹ q̄ credidit deo i p̄putat⁹ ē illi ad iustitiā fidei. n. ē pena nisi scriptura credidit abrahā deo & reputatū ē illi ad iustitiā fidei. n. ē pena nisi & p̄ader sūt q̄ hō p̄t deo placē. & fidem rectā & vera tutā quā petr⁹ i se habuit supa alios apl̄os. nec ab. q. dē. q̄ postq̄ Iesus dereliquit & deserto. semel ābulabat sup mare galilee. & ecce magnus fluctus exortus ē. & vidit duos fr̄es simonē q̄ vocat⁹ petr⁹. & andream fr̄m eius mittentes rete in mare. erant enim piscatores. Venite post me & faciā vos piscatores hominum. at illi q̄ statim relictis retibus secuti sūt eū. ecce magna fides petri. q̄ ad vnā vocē xp̄i reliqt nauicula & rete in mare. & q̄ possidebat. ac & seipm. venerat ad x̄m fiduciā. quā ad hoc nullus miraculi fuerat indicat. nō ei bona alicui⁹ tp̄alia ꝓmittebat in eius dr̄o q̄ oportebat alios sola diuina mundi relinquere & nudos pedibus in deū expedire. Descripto barba. & mari magnā pacis. hūj q̄ nisi⁹ illis rōnē facere persuasum hēt. q̄ in xp̄o nō intelligebat. q̄ xp̄s intelligebat q̄ apti. ad rete fidei debebāt piscari. & cap. nutos hoīes peregrē ignaros diuersi & totū mundū ad fidē suā. vñ xp̄s. dic⁹ i eoꝝ terrā erunt sermones eoꝝ. & ecce sunt q̄ petr⁹ & p̄ predestinatū quā sunt in deū pauci. & de tantis nō gustat vna nubes ad fidē xp̄i. & postea q̄ tota mundus gentes in mundū. ecce boni piscatores quinas in tota & nō possim⁹ capi vna parabola. i. gustū vnā multorum ad fidē. & ecce magna fides petri. vñ dic⁹ & ait. ad vnā vocē segnis & nō fidelis & nos tot voces audim⁹. q̄ nō respic⁹ & credim⁹ in eū q̄ venturus. ecce. i ista fide magna sūt petri & seruauit. plus ait alij apti. vñ mt. xiiii. dr. q̄ cū ecce duos fr̄es. & petr⁹ & andream. & iacob⁹ & iohēm. & philippū & bartholomeū. & thomā & matheū & iacob⁹ alphei & thadeū & symonē chananeum. & iudā scariothis. & alios quos nō nominat. & ait. & ecce duo de illis ibant ipsa die in castellum q̄ erat stadia sexaginta a hierusalem nomine emaus. & ipsi narrabant illa. & ecce ihesus ipse appropinquans ambulabat cum eis. & dixit eis. quis hic sermo quem confertis ad inuicem. & stetistis tristes. & respondens vnus cui nomen cleophas dixit ei. tu solus peregrinus es in hierusalem & non cognouisti ea que facta sunt in ea diebus istis. & dixit eis. quenam. & dixerunt ei. de iesu nazareno qui fuit vir propheta potens in opere & sermone coram deo & omni populo. & quomodo tradiderunt eum principes sacerdotum & duces nostri in damnationem mortis & crucifixerunt eum. nos autem sperabamus quia ipse esset redempturus israel. & nunc super hec omnia tertia dies hodie quod hec facta sunt. verum etiam mulieres quedam ex nostris terruerunt nos que ante lucem fuerunt pauor ad monumentum. & non inuenta corpus eius venerunt dicentes se etiam uisionem angelorum uidisse qui dicunt eum uiuere. & abierunt quidam ex nostris ad monumentum. & ita inuenerunt sicut mulieres dixerunt. ipsum uero non uiderunt. & ipse dixit ad eos. o stulti & tardi corde ad credendum in omnibus quibus locuti sunt prophete. nonne hec oportuit pati christum & ita intrare in gloriam suam. & incipiens a moyse & omnibus prophetis interpretabatur illis in omnibus scripturis que de ipso erant. & appropinquabant castello quo ibant. & ipse finxit se longius ire. & coegerunt illum dicentes. mane nobiscum quoniam aduesperascit & inclinata est iam dies. & intrauit cum illis. & factum est dum recumberet cum eis accepit panem & benedixit ac fregit & porrigebat illis. & aperti sunt oculi eorum & cognouerunt eum. & ipse euanuit ex oculis eorum. & dixerunt ad inuicem. nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loqueretur in via & aperiret nobis scripturas. & surgentes eadem hora regressi sunt in hierusalem. & inuenerunt congregatos undecim & eos qui cum illis erant dicentes. quod surrexit dominus uere & apparuit simoni. & ipsi narrabant que gesta erant in via & quomodo cognouerunt eum in fractione panis. Hec autem illis loquentibus stetit ihesus in medio eorum & dixit eis. pax uobis. ego sum nolite timere. & cetera. Et ita de singulis. Et ideo dicit. Tu es xp̄s filius dei uiui. & xp̄s. nec potuit petrus & fides eius nō crescere in ecclā. & ideo dicit. ego dico tibi q̄ tu es petr⁹ & sup hāc petrā edificabo ecclām meā & porte inferi nō preualebūt aduersus eā. i. nec pene nec flamme nec gladij nec

Sup hāc petrā. i. sup hāc confessionē quā dixisti. tu es xp̄s filius dei uiui edificabo ecclesiā meam. sup te quā petrā fundamēti firmos

ecce romana sedes fuit firma sua mansa chef de nisi c. q. nisi

s. mq. domus mea in petrā posuit spiritus & aduersus hanc ecclām quā sup firmam petrā edificas

petrus ysrāgēr ecclīa. mea ſuꝑ q̄ēa ego te prīcipē gſtituā & ois fluct ȳ ſtrep ſ
& dēs mūdi portē ifernor ſ pugnauerūt ḡ ecclīa ſ fidē ſ. q̄ē petr̄ pdicauit nō
poterūt illā ꝛuīgere. Hinc magnus ſtuchy. ſit ḡ q̄ſtio petr̄ nauicula & alter ȳſt.
q̄uesch & hoc ſch mūgr̄ ē ſtuersis ut̄ dnor̄ ſ nauī ſ. xp̄s ſibi hoc ꝑmiſit & ē rēa
nō dic̄ ego vagabo ȳ te petr̄ & nō deſinat fidē tua. Certe hoc ē valde mirabile q̄
fides xp̄i valeat ecclīa q̄uas fūdauerūt alij apli ȳ alias ȳ nr̄os mūdi q̄ oēs ſeruāt xp̄m ſolā
ſ pauloꝝ ſ̄ndoꝝ & hoc ſ. ſola fides catholica remāſit & fide petr̄ ꝑ ſpaulū. Certe
petr̄ ſtig oēs habebat mḡs fidē xp̄s q̄ ſ. d̄ ſ. ꝑ xp̄m ſtatū ſtraſſit & ſ. dixiſſ ſibi q̄ec
tuꝰ ſ. ꝑ xp̄m ſtuet & ī eccl̄ā ſ. q̄ueret. vñ An. 14 dr̄ ē post ē magnū murmur & ſmulti
plicatē pauꝰ & piſcū ī deſto meſſe mḡs apli⁹ aſcēdēr ī nauicula & pdēr illos traſſitū q̄ē
ſchus remāſit ī terra erāt ī nocte & ō ꝑ regulā nr̄ā. ī nocte hora nō dēr nauicula ſalua
bat magnus ſtuchy & xp̄s venit ad eos ambulās ſtig mar & alia vēdens ſtrahentes ē ſpectinauerūt
xp̄m ſtare ī terra & ī ecclīa dicās ego ſū nolite timēr & ſtidēte Tue petr̄ dic̄ dne ſi tu es ſube
me venīr ad te ſtig aq̄s & dic̄ xp̄s veni ſtatī petr̄ deſcēdēr de nauicula ābulabat
ſtig aq̄s ut veniret ad ihm. & magnus ſtidēs. Hz oēs ālabant rete nō ꝓ hemaſſe ī ua
gnā vim̄ pcat ihs vētū valedū & fluctus ſtig petr̄ & cepit mergi & petr̄ ſtimat &
clamauit dic̄ Dne ſalua me ſac. & ihs ſtat extēdēs manū apphendit eū. dic̄ modice
fidei quare. dubitaſti hoc fuit ꝓ hg̃. q̄ pē nō preſtitit bodie ut exponit. & ſp. tot vasa argētea
tot alia delicata ergaſta ī pl̄ibus eccl̄iaſticis hz ſ. videt. q̄ ille olim petr̄ erāt grandes & pfecti exponit
& ſapientes. ī terrogatꝰ ut dr̄ ſtra. hz. nullū ad ſtumelias hēo niſi iſtā tunicā q̄ſ ō reſpondeā
ō mendello. ſm̄ ambroſiū dr̄ ī eſaiā & hyeron. & leſtū ut paleis ī terra. hz vñ bodie ut ꝓfecte veſtes
mūdi ille ꝓ ꝓfut. adhuc rauce audiēr fides petri de ligno pauperis & nudis. & ꝓcul dubio
petri de veſtu groſſo. ō quāta humilitas petri. nō audebat egredi q̄ ſtuerebatur magnis ſm̄ pdecē
ōr̄. nec ī die palmaꝝ. nec ſer̄ quāta petri humilitas dic̄ christus diſcipl̄s & pet⁹ q̄ ī terra mitra ſua ōr̄
ī media nocte ſurgebat ḡm gallo audiebat & flebat pecc̄ ſm̄. adeo manifeſtum q̄ ſtacus petri erat tota ardētia
lacrimis. videt nec petr̄ 37. ānos poſt & aſcēſionē dr̄ dñi ī th⁹ de ouis illuſtrib⁹. q̄ hoc quia petr̄
dicebat ſtudo ī morte pecc̄ ſm̄. vult quāta humilitate pmē & ſolū ſer ꝓ negauit & timor mortis eū
nō nisi ī die ieiunior & pſaſſionis & ſtudiſſ ī gadiū ſm̄ pmā. plāgit nō pet⁹ ſi ut manifeſtū petri.
q̄ ſit humilitas petri ī ſ. euāgelio ut dicam⁹ q̄ redeat ad ordinē ordo materie &c.

ꝑ petra firmiſſima ī tua ſtfeꝛed me ſtra

Tercium privilegium petri dr̄ charitatis z amoris dicit theologus ille ē magis ē[st] ē[ccl]ā i[n] q[uo] sc[ri]pt[ur]a magnā mercedē meret ē thesaurū habet q[uo]d dr̄. ꝙ vere petr[us] fuerit debuit ꝓ
ꝑ alij apli z deo ꝓbi. hoc ꝓ. tercio. q[uo]d ꝙ petr[us] sequat ꝑ q[uo]d ꝙ ei[us] mercē[des] sint ē[ccl]ā cū religi[on]e vere
z stabil[is] esse. adhesit xp̄o ē[ccl]ā q[uo]d[am] lucē sibi stat[ue] ex q[uo] radij dep[re]hendi volebat. ē[ccl]a tota
illuminat[ur] de la[n]gu[in]e d[omi]ni xp̄i. z de la[te]ra ei[us] dormiens ihesu[m] q[ui] potest una hora sine[re]
xp̄o. cū simul ē euāgelio dr̄. q[uo]d cū nullo alio[rum] ap[osto]lor[um] xp̄s z vadit ad montē pugn. z ꝙ pastores
ecc[lesi]e illos p[re]mebat ut ecc[lesi]a nudi ꝙ solatore[s] relinquer[ent]. illig dicebat z non tribuat ei
ꝑ[ar]a[cle]tū simul. xp̄s hoc videns dix[it] ad apl̄os suos. z vos vultis abire. ꝓ. petr[us] cui
lacrimas d[omi]ne ad quē ibimus? tu hab[es] ꝑba vite eterne. o felices apli cui vos estis
magistr[i] cath[olic]i q[ui] vidi[st]is xp̄m ad xp̄s sedentē dextris. q[uo]d ē predicando agnosc[it]. cū xp̄s dicebat
vos. hō ergo q[ui] videt. q[uo]s videat non. cū ē illo dicq[ue]. petr[us] ut. p[ro]p[te]r dr̄. Tunc xp̄s filij
dr̄i dic[it] matthei. q[uo]d ꝙ p[ro] p[ri]mat[u] ecc[lesi]e q[ui] illē ad parū debebat tradi. nouū iudicij
gentiū z nationū. petr[us] hoc audiens. q[uo]d pertinet ad mart[yr]ū meruit spiritu
ē p[ro]p[he]t[ic]o. cū venturus dicit. Absit a te d[omi]ne non erit t hoc. q[uo]d ihesus dr̄. p[ro]p[he]t[ic]o. cū[m] p[ro]p[he]t[ic]o. cū[m] p[ro]p[he]t[ic]o.
illū q[ui] reprobat ꝑdit indeplet mūdi. vade post me satanas scā. alū ē cū scandalū
ea ꝙ dicit ꝙ ea ꝙ homis. 2m signū meroris petr[i] ē ꝑ[ra]ecē q[uo]d dic[it] ī nra ꝙ ecc[lesi]a
cui n[on] negatur. erat z ꝙ z petr[us] ad flentē n[on] respondet et si ecc[lesi]a fuerit ꝙ. ē[ccl]a z
dns petrus sū trā ī carcerē z mortē fre. z hoc dicebat petr[us] ī mentem ꝙ mercē[des] mer
z ꝓpter ea gladio velut ecclesiā ꝑmissus ꝑ illā defendē voluit ꝙ. ꝙ xp̄s ꝙ[uo]d[am]
petrū postea ꝙ mercē[des] mercis illū cadē z flentē ut postea xp̄s ꝙ flentē erat pastor omn̄
ecc[lesi]e p[ro] z multis[que] petrosis ꝙ petr[us] sibi erat magister. 3° pars post pascham ꝙ ꝙ
flenti petr[o] sū. ī quadā spelūca. z ecc[lesi]a ī tam vera sua. z xp̄s solus z soli ascendit ad p.
pulcrū xp̄i ns mūdis de nocte. hō hic ebrietas ꝙ petr[us] tā dulcem mebat xp̄s
ꝙ ꝙ ꝙ cū audiebat alios et illo loq[ue]nte ꝑ xp̄s loquebat alios. expiebat fluvij lacrymar
et radis z flāe ghenebat. cū semp studium ī mentem pondebat. z q[uo]d scriptū erat ego
dilectū me dilecto z si[mi]l mihi anna. xp̄s dilexit petrū sup alios apl̄os. hoc
patet q[uo]d sibi soli q[ui]sq[ue] ecclesiā et pastore[m] omn̄ ꝙ credebat illū pascendi tra
xetat. cū dicit euāgelista ꝙ post resurr̄ suam xp̄s apparuit apl̄is z dicunt dr̄
tertio dicit simō ioh̄ diligis me. ꝙ. pe. Dne tu nosti cū tu scis ꝙ amo te. 3°. simō. ioh̄. diligis me. pascr oues
meas. q[uo]d et fecit ioh̄ z ter°. q[uo]d ꝙ xp̄s ecclesiā ꝙ[uo]d[am] labore multis z sanguine. z nos
ī ꝑpetuū sic stabilitus et ē ī christo ecclesia. et hoc ecclesia ꝙ accepit honorē q[uo]d cōro
nati sū arma. Regali sacerdotes. hoc credit dns. q[uo]d magis dilexit xp̄s petrū p[re] ceteris.
vicit ī probat ī ꝙ. euāgelista.

Quartū ꝓbilegiū ē sanctus q[uo]d[am] n est apl̄s fuerit sollicitus ꝙ xp̄s
ꝙ xp̄s humanū gl̄ificatum cū de filio z alio dicit ecclesiā gratia congaudet. sp̄ssē ꝙ alij q[uo]d
ī ꝓpria dei fuerit ofensum tm. ī hoc eos unus erat altero sanctior. ꝙ petrus vē ceteris
sanctior fuisse. eo ꝙ a xp̄o electus fuerit ī principē apostolor z sup[er] ecclesiā ꝙ ꝙ
ꝙ vertū ē ꝙ ꝙ xp̄s hoc sui christo de ꝙ[uo]d et papa debet eligi sanctior z magis
ydoneus alius ī vita z doctrina. ꝙ vere dei filius ī ecclesiā non potuit errare q[uo]d nouit
vera ꝙ apl̄is. z vita sanctior. z ignorare dei electum ē tā mirabilis ꝙ si hō ecclesiā xp̄s
nō ꝙ dicit ꝙ ecclesiam illustrat sic dignat ad id officij ad q[uo]d ē electus. cū tho. dr̄
ꝙ ignorāt z deo dat gratia ꝙ ad ꝙ[uo]d ab ipo eligit sic ꝙ de alijs z aliter. z ignorāt
z dand. Cū ergo a xp̄o sit electus principes ecclesie vertū ē ꝙ hoc ostendit ecclesiā.

Ihc qui voluit sanctior fratrum quem dicit Lauretus amor ē ꝙ facit ꝑ ꝑ ihesum sic nō qui non vorder sibi nisi plorat

z nisi tunc flentē nouit z ignorat magistr[um] suū

qz ꝙ. principatū suū ꝑ ꝑ ihesū z ad ecclesiā sc̄am admittebat sic ꝙ
vos me filij dilectionis magis ī pastore qui ecclesiā ī passione qui erat
erit. cū christo alios. illū
dilexerit. ꝓz qui tribuit
ꝙ sumerit a ihesu hoc ꝙ
ꝑ ꝙ. z ꝙ. nō. 17

Iohannes hoc a ꝙ gratia sua plegillat Tunc petrus cum sit sanctior lucidior ꝙ amicis ostendat amicū sua ꝙ

ꝙ. n. ꝙ nō ꝙ ꝙ ꝙ

Ipē .n. alleuerat eius meritum · q rogē ipm
ut fidei firmus · eiusdē famulū humiliter exhibit
z diuinitus clamor · xp̄o ē mercēs q̄ magna nimis

hoc vī p̄z ī cōfessatē miraculoz Dei .n. fm doc. sanct miracula vt ve nihil hoīs ibidem
q̄ pdicat · l q̄ sā tenas alcui' demōstratiū quē p̄ meritū vite vult alq̄s ēponē ī ecclīa
xp̄i nec dz debet aptē ī nāe sue fauōdi cā miracla · tū pet' sup ecclīa magē clamat ī
miracl . sēm post x aplōz sccm sūt miracla ī illo claudo q sedebat ad portā templi · z postea
mortuos suscitauit · ceci illuminati sūt · cadeo mirabile q sūt ī act aplōz q vbra petri
sanabat ifirmos : hoc dicit alqs miracla de legenda · l de petronilla .

Q uēitas p̄nelegii dī Dignitatis · qa xp̄s · dedit tm̄ potestatē z dignitatē petro q̄ sedet cū
Dignitē z nobilitē hoīm q̄ ēē sūt ī toto mūdo . l z hoc p̄z ī tribz . p̄o qz sedet xp̄s sup vī
cariū ī toto mūdo . 2o qz sedet illū clauigerum celi z ifernī . 3o qz sedet illū sum
primū assessorū in iudicio : p̄o sedet illū vicariū suū · qui dixit Tu vocaberis cephas . i . Capud
omniū aliop · vñ cū ascēdit ī celū dixit ei Sic Meus vicarius · z pastor ouiū meaz . xp̄s .n. sunt p̄mi
vicarii q̄si ī toto mūdo . vñ xp̄s sunt cerelles p̄ncipes q sunt ī mūdo nā papa cū
dicat vicarii dī ī terra z nunqz sedet dz plusqz ī pator dz honorari . x . gestāti' 96 . di . z
c . solite cū sit minoris cōdi . vñ xp̄s pōt ī patorē instituere z deponere c . ad apostolice et ix . iudi
c . solite cū sit maioris cōdi
c . quicūq de translatione
h . vj z q̄ sit venale . et dicit vñ appāet ubi q papa trāsulat ī patū et grauat ad ultrāmontanos
xp̄s .n. ordinat ī patorē nō pdē suū sto vñ et xp̄s ptās nō ē dispatādū qa ē p̄mus ī ordine
z solus ht plenitudinē ptātis : 2 . q . 6 . q̄ sūt 24 . q . 1 . c . quēadmodū 23 . d . c . solite . vñ
ī hoc scribit et ī patorē papē . post pdā obscura dicit · dī papa a pape . qđ est ī diuino
ad minus q̄ admirabiles ī terris gerit vicē dī sui glo . ī 4o . dicēte . vñ papa dī
papalesta stirps mundi . 2o sedet illū clauigerū . p̄dicti z ifernī q̄ dicit
Tibi dabo claues regni celoz &c . ubi nō sūt claues mētis . ēz metaphorice multe ītelligūt quādā
p̄tātem data ei aperiēdi portas p̄adisi z claudēdi portas ifernī sic .n. clauis ē quedā ifm
remouēt obstacula · vt possit q̄s ī padisi ādomū p̄ porta claudat ne q̄s possit ītrare . sic dicit dicit
p̄tātē petro · z ab eo successiue desidet ī alios · removendi obstacula . Duo q̄ claudūt nobis
portā padisi . s . culpā z penā . vñ xp̄s pōt remittere potestatē oēm culpā penā z ipse apli
portas padisi z claudere portas ifernī q̄z 2o dicit vī q̄d cūq̄ ligaueris sup terrā erit ligatū
et cetera . pōt et dispensare ī obligatū · z absolue · z claudere celū aperire z portas ifernī
vī ī die resurrectiōis dicit oēs angelos tempore illo stare q̄z nunquā pōta rot . q̄ cōtra ē ecclīa
petrū z dignitatē petri tēpe alter dicit claudit aperit celū ifernū · z ista dī claues 5 potestē
z ip̄e nemini debet excludere a patria p̄ mortē ifernū sed vero iudicio p̄batur ht alia cla
ves . s . sciēdi discernendi ī ter culpā z culpā z eam examinādi ī utroq foro . s . iudicialē z extē
3o . dī debet illū suū assessorē p̄ncipalē ī iudicio nā p̄o ī terrogāt cōe .n. relīquū cū
dicit . ht . xp̄s vos z vos . studebat sup sedes iudicātes 12 . tribz ifel . z q̄ petrus ē p̄nceps
sedet sup̄ sedē z ip̄m iudicabit sedes . sic dicit . p̄s ad . vt patet ī ecclīa . iudicū gloriosū
gl̄a dicit ē oēs sācti ei . z apli dicit et angelos iudicabimus . o magna priuilegiū sedi apli
z cū 2o toti mūdū iudicabit : z q̄ ista relatiue st ī ordo petri et nec dicēdū ht ī ordo
ecclīe dignitatis z excessū debet illū honorari cū sit xp̄s fr oīm p̄ncipū z regum &c

Magnū meritū petri p̄z
- Ratiē votatis peregrinatis q̄m p̄o elegit venire ad vbā mūdi relīq
- Ratiē fidelitatis
- Ratiē . magni' charitatis ad 2o vñ ei' amor cū timida z mercēnaria ēstimauit
- Ratiē . magne sācitatis . q̄ sicut dicit alios meliō miracla
- Ratiē ifirmitatis ecclīe xp̄i q̄m ēstimauit nouē illuc z ecclīa ibidē magnificā

Tres socios

volat ꝫ alta cor mētes elevatio ꝫ celū orās.

Colubat fil nō bt. ita oras nō dr hmō ꝫ corde odiū ꝫ rancorē

Redisset ꝫ petra. ita oras ꝫ plagas xpi q ꝫ petra dr rediū suū ponit

bt gemitū ḡ omitta ita oras dr dissolutoes fugit ꝫ plorat petrā sua

nō venit Deapma sic odū alia multa ꝫ mos venit ita nō bt dānos

alterna vage bt d'sua venit si vult ꝫ andrg ꝫ orōe.

hycrod. dd ygnos deo dranos De charitate

Paulus nō gloriat ꝫ linguis angelor ꝫ hominū nō ꝫ cognitōe Mysteriorū dei nō ꝫ spiritu ꝫphetie
nō ꝫ assertionib carnis nō et ꝫ elemosinis egit bis ad oia pertat valuit dūmodo charitas nō
desit, hec etiaꝫ sola reddit homēs deo vnitē hec religiosos hec monachos facit sūt hec Mo
nasteria sūt tartara habitatores sūt demones cū hec vere sūt paradisus ꝫ terris ꝫ ꝫ eis degentes
sūt angeli ideo ait dilectis filiis suis legē nos mittit primū alteria ꝫ nigra vestis eligendos
legē offitiorū et opū texat seruos si ītus desit charitas ad ītimū nō dū religiosis gradū
pueris ē. |dē de puritate.

Multi ḡdē et ītēlēs gdetor plurimū hominū sunt ꝫ nō nulli vbes ꝫ abundāti ītūlos
ꝫ ḡtudinis labores se vltra vires affligētes ꝫ vitā castīdo silentio vigiliis ꝫ
fletib cū studi et orationo pīs saturāt cū nō ad xpi nōīa conuertūt ꝫ militēs
xpi suscipiūt sine egestatis obliti lautoꝝ q̄rūt ꝫ nitētes ꝫ st assueti nupcijs.

De puritate cordis vnius ꝫ multis

Nō minimū sit stricta simulatas nō suspecta colloqa. et si spūalis pē ḡnus egis seruis sit tm hō ē
diabole arte. Tam ato ꝫ deū ī fortitor custodiūt qd carnū hostē ꝫ vitā nulla carnalis ꝫ spi
ritualis delectio suffocauerit nr stricta sit minus. principiū en spiritualis egis si nō
sit maturo ꝫ cisio solet vbiq quoda carnale : sb ferrū ois sb charitate minus stricta
nisi custodia granitas opponat status lubido astu turpissimū dolū ītroducit ꝫ ope
ꝫ charitate nrā ꝫ carnē hor horror hor mortuo hoc mādo vobis ut ꝫ xpō desit
sue estis vos ruinis ecclā si cū sanctas exōrat ecclā sibi pī ēpt ītroducit ꝫ
vnā stringere fidē nō timet pīa dilectōe fruct astrīgit ꝫ dei : Custodi ergo mihi
ī ꝫphetia vno ḡ mulier ꝫ mulieri ḡ nr. vbiq pabra vbiq ignis
Deū audatur ḡ dolor dei regula ꝫ fā vasa ꝫ dei dicta ecclīa nra di
lectōi pueri custodia fruct ꝫ fabula ꝫ nostri tm nobile depositū tm ꝫ
sup thesaurus. ītemptabile deus castitatis

|hucē.

ꝫ dolor ītūlis gdito seruis vnius Cātō mulier vbiq dr licet si vno adhereat qui
tm cū ḡ spiritualis ꝫ fā nr dolus nō debet tūdē ad nras si ī vno vitā detestat ītō
exercita st diaboli ꝫ mōtes ecclīe fidei fabulatur ꝫ mastruitat q̄ ḡ vera bulis
ꝫ mēbrum ꝫ ī ꝫ si vbiq manis ꝫ fmē mundicia cū ꝫ ꝫfessionis līcat ḡ

De conceptio m̃ patrone nostre. Sermo aureus z mirabilis

Nō dū erat abyssi regio cū gaspta erā pr̃ 8. Genes. q dā prīcps ī mūdo fuit ad mssp̃ī i ecc̃ā
sēz mēt̃ venit fistū gaptus ihc. gz grādiauū Quar ecc̃ā ordinauit sotter hoc festū ꝙ
qz fuit gapta sm̃ petrū die Rex nō fuit arptm̃ y orpula nativale 8. āne z Joachiz
Rex. Bic. mē dix Rex quo sm̃ petrū ai aug̃ dicit gnōs ꝙ gnabitū vir z mulieris
gapuit nasat ī petrō originali z apo. Cēs nasm̃ filij ire. Rex. Tuar. Doc. mg̃ dicit
gbor ē uerū de lege gi: B qz xp̃s erat futura mē filij dei pp honorē filij fuit ex pui
legio sc̃ pnata. Ideo aug̃ dic cū de petrō agē nullā ꝺ nō facio quēm pp honorē dñi.
Dix Rex z ps̃ps grādiano veniat hodie ad palatiū meū qz volo a sapiētib⁹
meis ītrogare ꝺ hac qōe q ꝺ eis videt. z venit i stro z congregati st sapiētes ī ter
quos venerūt quo philosophi. vnus Medicus vnus logista. vnus Magnus ca
nonista z alius thologꝰ. z aperuit Regi qrēti ꝺ hac re qd eis Rex. z pō surrexit
vnus philosophus dictus thologo Declarēt nos prius qd sit petrō originale z qua
ꝑ gnabat. z declarauit duōs genat pnatio Justitie originalis formate B Materiate erat
Corruptibilis terrenis habitualis scintilla rebellio sensus rebelis rōi pnatē Justitie: z q
ī carnē ai z corpos ghnt talis macula. ī oib⁹ discendētib⁹ rōi adē. gb hūi declarato
Dix vnus ptis magnꝰ Logicus Ni vēr magnū Jugueruēs ponēt tale argūm ītra gz
z facio vnū arg̃ ai suffician duissē sic. Si Maria nō fuit sctificata die quar nō nō hoc pcedit
ex pte mi qz nō fuit capax talis gre Vl ex pte dei qz aut nescuit aut nō potuit aut noluit
pr̃ō falsū tū qz mr̃ fuit capax macule gre. s. maternitatis tū qz fuit capax post p̃ Justifi
sm alīq̃ḃ. quare g nō ai. 2m et ꝺ falsū qz gzd pōt ēē 2ª mediate. pōt et sm illa
B mediate gra z hapr̃no pōt g et ꝺ. 3m et ē falsum qz sm te deus scivit post p̃ iustificā
quar g nō ai q̃m et ē falsū qz nō fuisset, bonus filius p̃mittēdo matrē ire ī et z tota
mala petrī origlr. dct ē g qz mr̃ fuit capax z q deus potuit scivit z voluit ea fieri mūdā
fuit liberā ab oī gnagūe petrō originalis.

Secundo ps̃ dix Certū ē q venūtū ē xp̃m p̃ ad 2um nr̃m. et q xp̃istus ꝺ vere verbo
ē q corpora quāto p̃fectiora tāto altiora et sic ī nālib⁹ ihm ī spiālib⁹. Cū igē nr̃a ponat ī supiora
p̃te rōnis esse creaturas et spiāles g̃ pures ē angelos. B agēs nō haberet petrō origle. x et q
hoc ꝺ facienda rōnis dic Deputat xp̃us ad puritatē nitēdi esse. z dic q si maria ī utero nūs sm petrō
originalē fuisset capta nūqs ad tāta altitudinē puenisset. Dic sic Michael t odiū ē ecclie nō ꝺ habeāt ecc̃ā
nec̃ē ꝑfecta ꝺ ꝺ dix sic certū ē testr arestor. q̃ cū ē actus purissimꝰ 12 nr̃m. nulla ei ē ꝺpositio nec̃
x esse creatis q̃ sc̃ q̃ actibus z tāto aliqd purū quāto p̃ius cae ē ꝑfectū. Cū igē nr̃a ponat ī hac esse creaturas
ē fieri q̃ ꝑfectū. p̃ cae g et ꝺ nec valet B g hoc ē uerū de puritate naturē q sic ā gelis st puriores
B de puritate supiali. s. grē de q̃ ī q̃ ꝺpositio g et ꝺ. q si nō sic ēet nō posset dea virgo virginū ꝑfectā
Dix) q̃ xp̃s nūcius ī xp̃ns nō a petrō nat vnū solū petrī fornicat nec diabolo cōmittit ī ecc̃ā
Sm nos sapiētes ī ter loci et locati dz ēe ꝑportio g̃ ꝑfecta ex nobilissimo loco debet
nob. nobilissimus locus. et pater ī pratis ꝑpoturas B si hoc uerū ē ihs mālib⁹ ī terrenis mālis
nat ī celestib⁹ Cū g̃ maria fuit sedes filij dei q̃ pulcherrima g̃ ergā fuit pulcherrima B si fuisset
ī petrō originali fuisset sordida ꝑpollutus ī sedes diaboli ī ingressus fuisset ī tali loco simul pollutus dei
filius habitat̃ cōtrā ꝺ illa simul cū ea simul sterat B sterat. q ergo
hoc horrent audire nō ē dicendū Deo dō ꝺ ergo ꝺ illa Tota pulchra es amica mea z macula nō
est in te. z q Creator me requirit ī tabernaculo meo.

Ite aliq̃ obstat sic. Remota macula originali ꝑmanet
remanet̃ z nexus q finis est ītus nec q̃. q si deq̃ mal̃ vr esse ī nō fuit g nō ē q̃
nat Cū g̃ petrō originale z venale dicter ī obstitū z clausa remanet ī mal̃ q̃t minus ē s venale
pp honorē filij: quar g nō q̃t minus ē. s. originale: mal̃ ex aug̃ dicit q si pōs ī minori
statu rōnis huiusmodi originale z maiori statu actuali saltē venale nō caruisset Cōsequēs hoc ꝑ
bat̃ B 3. di. 3. Deinde q maius peccatū ꝺdamnū ē ecc̃ā q iustus originale q̃ nulli mālis ī vtroq
q nulla venalia nō ꝑcat̃ grā nō obligat ad penā etnā B illo pō ī statu q dicit aliq
mal̃ fuisse originale potuit ne nesciri te si g fuit ī periculo. Et est creaturas posse
stare et filio dicēdo quar posuisti me ī tuto ꝑiculo. Cū a mal̃ aeterno ꝑdestinati fuit mater

Ite aliq̃ pōt ēē 2ª obiectio nec pōt ēē ꝑ nā auctor d mus dic q ēē ꝑ
phas ipsum ī esse nō q ēē ꝑ 2ª. ei repugnat. sic scripsit. d scip. etc. Sz nō
pōt fieri q̃ spūs z corpus separētur d hoc z ipsa sit vera
sola nō stet fidelit et bene operari q nullo magis deus potuit
ꝑficere q̃ mus suos ne manducet ī luto arenis ꝑcipue et mundi
animat. Job 7. Si pōt fieri mūdū ex immundo excepto semine
te q solus es

Tales fr̃es filios ꝛ̃ſtrum. aſſũpſit de⁹ Caro ẋpi caro de carne ꝛ̃ſti li. ꝯ hereſes dr̃ ipſo
na filij dr̃ loquit̃ Si potuit ingredi v̄ genitrix dr̃ mat̃ nra cũ ipa⁹ fratr̃ potuit et ego
ingredi cũ eo ꝑa nra ſcor. q̃a nullo. alt mro. ſtinc. d. greyt xp̃i ingreſſu. ꝑ q̃ nec
nõ fuit poſſe g̃ nec ſpi. ꝛ loqr̃ aug⁹ ſm modũ loquendi quo dr̃ aliq̃d nõ poſſe fieri ge
aliq̃d bonũ ꝛ querẽtib⁹ nõ nõ pot fieri ꝛt nõ glo. ꝓ l. ꝛ C. et pegrin. l. nõ poſſe
ff. de xb. leg. ſtñ q̃ filij obligat honorare parẽtes ꝛ ſtituat grã pot ꝛ nec⁹ q̃ ſpus
ẽ filius ꝑ hoc nõ fuit ſpus dr̃ leges ſ̄ xp̃s fuit filius ẋpi ergo debuit illã honorare q̃ nõ
venit legẽ ſolue ꝑ adiplor ꝛ ſi illã honorauit ꝛ nr̃ natiui q̃ fuit ẋpi pater g̃ q̃ de
buit ꝛ natiui ꝛ ſ̄ ꝑ ſcam ff honorẽ ꝛ vernal g̃ ab orig⁹ q̃d erat maj⁹. alt ſ̄ hoc nõ
fuiſſet filius ẋpi nõ fuiſſet nr̃ et dr̃ filius q̃ filius dei ꝛ ẋpi nõ potuit peccare ꝑ
dr̃ theol. q̃ leges dr̃ prin nõ debuit fieri ſtñ dicit xp̃s ſanctificauit. cui⁹ erat templũ
q̃d nõ decuit dr̃ ſordidũ ꝑ mũdũ q̃ i ſpa legem dei ſ̄plus ihs ꝛ ſpus cõcepit mecõ mundiſſimo
nõ fuiſſet dr̃ plena dr̃ grã ſpõſũ ſi originale hũiſſet ꝛ hoc ẽ q̃d dr̃ tho ꝛ 3. ꝑ ſũ q. 27
ar. q. q̃ ideo virgo mr̃ fuit a vernali ꝑ ſanctã ut eſſet plena grã ꝛ idonea ſ̄plum ſpõſi.
ꝑ vernale vernale nõ tollit grã ſed orig⁹ ſtñ dicit ſ̄ deus virginẽ q̃ dei nr̃ ꝛ ꝓpria tho
mundi ꝛ role ꝛ vere ipatrip decet dr̃ digniſſima ab oi ignominia ꝛ macula alienã. deo dr̃
Cyrillus poſt filiũ tenemur ẽ i nr̃ poner aliq̃a macula ꝑ peccatũ ſtñ q̃ ꝑa fuit illa
q̃ illuminauit totã mundũ ꝛ ꝑ q̃ fuit baptiſmo ecc̃ia ordinata nõ go debuit dr̃ obij tenebro
ꝛ nra lr̃ dicit ſtñ ro ꝑ ãgelũ q̃ rex ypi ſit pulcriſſimi dr̃ fuit ſ̄ regnũ al ẽ macula
ꝑ ſonata ignominiosiſſima ꝛ ſit q̃ ꝑa fuit electa ad maurũ glaz. et mauri gradu hñtibus ꝑ dr̃
ãgelũ eſſe. ſic go nõ decet q̃ illa q̃ nõ ẽ ẋpo ſit abatiſſa ẋpiãe c. ſunt nr̃ales ꝛ q. 1. et di glo.
ꝛ card. ẽ clerici ut̃ electus ꝛ ſta. mo. ſic nõ decuiſſ ẋpiãe pcõ originali corrupta ſic dr̃
ãgelũ regnũ ypaltat q̃ quatuorcũq̃ fuiſſ̄ tradita ad ꝑſtruẽ ꝛ nõ reꝑa nũq̃ fuiſſ̄ reducta. vl
fuit quemus ꝛ⁹ totus nõ humana nãq̃ xp⁹ redemta ꝛ ꝑ q̃ nõ ẽ ſ̄ ordinata ꝓ
ꝛ recto puro ꝛ mundo fuiſſ̄ ſm pcõ orig⁹. Dicunt et Rossẽſ porrect q̃ cũ ypa ſit a
Deo Cõſtituta ꝛ alis advocata pecet̃ ꝛ illiget ſ̄ hñ mauri fiducia ad ueniã ꝛ ꝓtrahã
cũ talẽ advocatã tanto ꝛ deo mata ꝛ ſtituta ypoleta ꝛ illiget q̃d et Mauris vir fuiſſ̄ qui
mus hñ et Machometh ꝛ alcorano ſuo dr̃ Nõ ẽ ꝛ filius homis q̃ nõ peccauit ſ̄ ſa
ter ieſus ꝛ Maria. Dicunt et dr̃ creaturas q̃ cũ ꝛ hoc tota Creatura vocat⁹ ꝛ nõ appetit
mũdo carnis ꝛ ꝑ pcõ p̃ma pomũ tota nãq̃ fuit corrupta ꝑſtruendo mauri vr aliquo nõ
ad ꝑſtruẽ ſua reducta ſm v̄ros ſtus cũ xp̃o ꝑ nãq̃ ẽ ſ̄ ꝓ ſua immunes ſunt ab oi pcõ.
Ypa ecc̃ nos docuit ad ꝓpiandũ mr̃ ꝓ brietudo dicit Egredimini filie ſion ꝛ videte regem
vestr. etc. Et q̃ q̃d ẽ queuncq̃ reſultat ꝛ deſcribi ſui ꝛ nr̃i ſui ꝛ oĩs creaturas diuina
voluntas. vult efficaciter cũ ẽ queuncq̃ nõ ſit voluntẽ ꝛ dei voluntate q̃ ãſtelm⁹ dicit de
nr̃is ẽ queuncq̃ ꝛ ter dicit ipoſſ̄ ei ego dr̃ ſecut poteſt ꝛ deuncq̃ voluit nr̃q̃ ꝑſtruẽ nõ
ẽ deus q̃ ſi vult ꝛ ea ẽ q̃ vult fiant: hoc dicit meſtl. Deus igr caſtum ẽ ſtat ꝛ
ẽ ẋ ſi vult miraculoſe oſtendit q̃ ſolus dr̃ facere poſt ꝛ ſtat ad ꝓmiſſã veritate. q
ad a ſolo deo fieri poſſit nõ poſt. Deus ei teſtis falſitatis. ꝑ ẽ legẽda ſue ꝓpter de
reuelatõe ſcã ꝑ ꝓpnũ abbas teluſtue brig hoc appareãs monacho poſt mortẽ reuela
vit q̃ ẽ ſolo tale feſtũ celebrat. Cuidã ſoi monacho ẽ extaſi celeſti videt brig ꝓpnũ
q̃ dicte ſtras filia ꝓfeſtũ nre ꝓpter poſt ꝑ mortẽ cadere ꝛ hoc ſit q̃ mortales
gelos ãnos celebrauerũ ecclie ſ̄ brigde fuit reuelatũ Fũmo eſſe patrũ nr̃o appli
cuit ſ. thomas d'aq. ſic arguit poſtea q̃ dr̃ Dicit̃ q̃ fuit ex vicio ꝛ poſtea ſ̄ nõ
nõ ꝑ decretũ dr̃ ſ̄ Nicolai. q. admirat q̃ tãt doctor ꝛ 3. ꝑ. Anne ſ̄ q̃ ꝓpter dr̃
et ſtras filij q̃ virg⁹ b̃ nãq̃ fuit maculata pecto. ſ̄ ſigli ꝑculpo ꝑſtat ꝛ
q̃d ſonge. ego tamq̃ reſpectus legẽ ſtatutũ q̃. ꝛ ſic Anſelmus alios ſanc.

O d aute ipam ẽ facta ꝑſtruẽ. vltº q̃ dr̃ ſic. a ſuſtinẽs dimiſſe. q̃
ſicta nõ ꝑſtruam dr̃ fuit vl q. deus nõ potuit vl q. nõ ſciuit. vl
q. noluit. nõ ꝑ. negs fm cõ ſic ihuite poſſe ꝛ ſapie. negs et 3ª q. ſi deus
q⁹. odio dr̃ fuit mulier ſua ob etnã q̃ diligẽ tenebar ꝛ honorẽ. odio ille q̃
dr̃ q. nõ debuit q̃ ẽ q. debuit ꝛ ſtra ſi alter fuiſſ̄ mag⁹ ꝛ mundior
ſequeret ꝛ deo d'ſo ille ꝑſtruit.

Q[uod] sit pecc[atu]m originale q[uo]d [con]. g[ra]t[i]a ⁊ q[uo]d sit p[ro]mulgat[um] g[e]lasij p[a]p[e] 119

q[uo]d pecc[atu]m orig[inal]e nō sit aliq[uid] malū. q[uia] q[uo]d hoc destruit ōm actualē p[ec]c[atu]m. nullū n. actū h[ab]et nisi ma[n]ens q[uo]d
g[ra]t[i]a ip[s]um. 2° q[uo]d q[uo]d nō sit aliq[uid] habitus nec[es]s[ari]o ⁊ g[ra]tuitus g[ra]t[i]am destruens actū.
3° q[uo]d nō sit aliq[uid] infirmitas morbida aut carnis corruptio in nō. p[ec]c[atu]m formaliter ⁊ corpor[ali]ter q[uo]d g[ra]t[i]a
⁊ p[ec]c[atu]m stare ōnō possint. ſ. anim. 4° q[uo]d nō sit aliq[uid] macula posita in anima q[ui] vulnere nullus n.
ſſet ⁊ maculabilis a corpor[e]. q[uo] ⁊ nūdū g[ra]tia q[uo]d nō p[ec]c[atu]m pugnet ⁊ p[re]ualeat ſſe. 5° q[uo]d q
p[ec]c[atu]m originale ⁊ primatio ſ. iustitie originalis debite cū obligatione ad penā dāni p[ro]mulgat ⁊ ſſpa
g[ra]tiarū ap[osto]l[ic]e. ⁊ q[uo]d fuit pecc[atu]m actuale: sed hec diffinitorū declaratiōi ⁊ ecc[lesi]e. ⁊ veritati ph[ilosophi] nuq[uam]

F2 ° q[uo]d q[uo]d q[uo]d dico q[uo]d in p[ue]r ⁊ iustitia q[ui] ānā creatur ⁊ corpori q[uo]d g[ra]t[i]a ſſic n. aliq[uis] nūdū corpori ſi
⁊ durat vestimento sordido maculet ſit ānā puram ad deū ornata ex gustu cū corpori offert ⁊ nudā
macula peccati. ſed hoc ſt q[uo]d. figura p[ri]ma ⁊ q[uo]d ānā mortē. 2ª ⁊ q[uo]d ānā mortē. 3ª ⁊ q[uo]d ānā ⁊ ſſtū
4ª ⁊ q[uo]d ex culpa ⁊ ſſtū pecc[atu]m ḡtie. vestis q[uo]d figura ſt figura ⁊ natura nō respons. Sz dicis
vir q[uo]d ānā talis figura ſit nociua. g[ra]nd[u]m q[uo]d primus ānā gustū ſ. esse q[uo]d ⁊ esse

3° q[uo]d ⁊ q[uo]d ⁊ q[uo]d ⁊

¶ Ecclia ē sponsa xpi. Dñ n. ī evāg° q hāt sponsam sponsus est. q ex⁰ pulchēr mundo ē pulchē ermā sibi sponsam copulauit vt de ipa dicat. cant. q°. Tota pulcra es amica mea. et macula nō ē in te. ſ hec pulcritudo hoīe videt defluxisse te tūc ī iustificati ē in d. tremor p°. egressa ē a filia sīō. et ab eccla oīs pulcritudo. q d p̄ de singlis mēbris declarāt.

Vñ tapiēs ait eccla mēbris singlis discurrendo. Dicto

¶ P° Capt huius sponse fuit adeo pulcru q d co dictū ē cant. vij. Capt eius auru optimū hoc capt fuit stantes p̄mitiue eccie q fuit p fidē ī dilectōe q designat p aurū q d fuit p̄pue ī plate eccie p̄nūpatis. ī p̄t° apli p̄ vocatio q d cū ē cephas. et cept apl̄orum. Z q. p. e q capt cū sequūtibz suis eleto electe. sic d alijs platis illis hēs p̄pue apis. ī plate ad oīs p̄amus q tūc eccia ardētis erat ī cantate ſ nostra paulati hoc capt essentiam ē sagacitū ī valde. Dolorate sic videt hoīe ī plate eccie. ex q° eccie magnū dāmū sequti ē eccia. cū p̄bū dicat. cū capt dolet cetera mēbra lāguēt. 1. q. 1. ee mento. sed diu p̄t egressa ē a filias sīō oīs pulcritudo ei⁹.

Dolores oculi.

¶ 2° Oculi fuerūt adeo pulci q d illos dr. cant. vij° Oculi tui sic columbe sup rivos aquaꝝ q lasciui sūt lote. ī residēt sup plenissima: hi oculi sūt ifirmi p̄plan sic epi archiepi. ī plebani. et rectores eccie q ātefti. vij. zelū nāq sic columbe attendebāt nr accipiter ifirmales quesq capet de suis vidby. ī residebāt sup fluēta doctrine p̄dicādis ī structis: ꝫ modo negz doctrina negz vita sc̄oz illustrat. ꝫ studēt mūdana et lata et pelle ouiū amodū. ī maxime sc̄dotes. exercēt. ī sic ī pleri q°. eccie p̄t dicī. i° ſ. Defecerūt oculi mei: ī lume oculoꝝ meoꝝ nō ē mecū. ū vo reala q sic cū duxit ad.

Martires

¶ 3ª. Gene adeo fuerūt pulcra q d de ipis dr. cant. v. Gena illius sic aule aromatū q site a pigmentarijs: ī gene fuerūt martires q erāt rubei p charitate. et q° arbitrātes eccie. ī maxime cū deo sanctitate. rd debāt. vñ erāt Martyres tāq rose rubee ī valde ī vite vredoꝛe: ꝫ nō iste gena pallēt. q ipi nullatenꝰ p̄ x⁰ vult minimū q d pati. ī nō erāt ī quatuor p̄ negāt ī actis. p vo vult mori ꝫ nus. ī diabolū nec ad nō erāt vñ beati ī nō. ī plēs ſt Martyres diabolū ꝫ xp̄i. ī ꝫ die ī hodie x⁰ nomine die ī mr mortē ꝫ tēp illatā. vite desidera etiā. ī die sic pia. cant. desidera nolumꝰ fugere. sic ī bello ī dno ipis cantū dauīd.

Confessores.

¶ 4° Manus fuerūt eccie. vt ad modū videt hēt manus appēdentes sc̄oz duos gen. 24. hic dicunt ſt Cōfessores et cāti auditores q obuiā erāt app̄ta Domini. ꝫ p̄ancti. q. audiebat gressus sm̄ accipitē ī sonaꝝ. ī ei ī sibilū ſ flebāt: ꝫ iste manus hodie ſt surde. ī q nō ī. intelligūt grauatur. p̄tores ſt ī ignorātia vl q nō audiūt n ī p̄cepta. ī p̄ceptes. ī vidue ī tenuerūt.

Senes.

¶ 5° Nasus. eius fuit adeo pulcher vt de ipo dicat. ī cāt. vij. Nasus tuus turris ī libani hic nasus ſt sapientes boni. et malorū detractores. q ibi erat ī eccia. sup. i. d. ſt 23. ezech. ego dabo nasos ad vos sapientes. et simbas. et hic nasus. ī hec discretio sapientum ī ſ virtute sanctitatis q̄ ſistebat: ꝫ heu hodie talis discretio ē prorsus terrena. ī prudentes ſt ut faciāt mala. bona aut facere nesciunt.

Labia eius

¶ 6° Os seu labia fuerūt adeo pulchra vt de ipis dicat. ī cant. v. Labia eius labia distillātia mūrā puniā: hoc os siue labia fuerūt adeo ornata q oīs fuerūt re bonū de charitate. ī patrocinātes eius ꝫ primū ī ruminabāt. ī ministrās ad ēdebāt nō nō falsitatē predicabāt. ꝫ heu hodie sic toti oppō. ptim q adiuncti. Predicatores.

Dentes

¶ 7° Dentes fuerūt adeo pulchi vt de ipis dicat ī cāt. vj. Dentes tui si greges tonsarum q ascenderūt de lauacro: hi dentes ſt doctores sacre scripture a bost sanctos

Clerici religiosi — Collū
nobiles ī potentes — pectus
Cōsiliarij — ventricus
Milites — brachia
Mercatores — manus
Status malivolorum ī electi — Ventr
Cives — Crura

capt — Prelati
Oculi — Doctores
Gene — Martires
Nasus — Confessores
Nasus — Senes
Os — Adiuncti

Dui dctis gtrctis z mastratis sm sbditor nrm tatis: Et hii dctis fuerūt sic gorgeosum
ffl/mitatis et asscnderunt t lauacro bapt'i p'nū et virtutis i rctate gradu: sz hodie
ssh dctis stagnis attraperūt cornudo fructus acrbos lgnemū sum recta sanctas strata
rcs z dissipatores mundanor ocrigūt mor q. ddq rctis stupore dctm i crūtis vrbibus
rcs z rdigētis pnam i octh locis q ran st rcm dastatores z rdit stragēs pa
ne scriptum audietis.

¶ 7° Collū. qd fuit adco pulcrū vt d ipo durent i cath 7. Collū tum sic turris ebur
nea hoc Collū st clarū Monachi cū stagnis aiptū sc̄ā cū corpō. i cū sepulcro z cū
et exēplaritatis q cū gctis. hi olī fuerūt alti sic turres z gr̄ platanus z cbur nus z cas
tū sic ten q modo st ibm z manet tm rcm rst sm gustū spualē rst dstructū z
fornicatus

¶ 8° pectus fuit adco pulcrū qd d ipo potuit dici d qd dic Daniel z statua rubicundus tota
fistus ei z brachia d argēto hoc pectus st nobiles z potentes q sic pectus quodam mō est
forti' qd sit i corpō sic ista erat fortissima i fidelū congregatōe q olī fuerūt argētei
sm regnū z sorores cor̄. q ab ipis defendebat z honorabat ut ps d statuto de
thodosio ut multis sz nō bona cor̄ destruūt z ostendūt iustitiā oppūnt sed libertā
bella q̄ nos sternūt

¶ 9° brachia fuerūt adco pulcra ut d ipis dicat cath 7. Vbera tua sicut
botry vinee hoc vbera erāt gsilary et q by olī enutrabat vnū bonū vlac dulce
bonū gsilq i vtilitatē ecclē z regni et bone sz hodie nō gsultat q rēpūb rtoq z
¶ 10° brachia ei fuerūt adco digna ut dicat d ipis d ps brachiū sancti cuj hoc brachium
st multis q olī erat grā spedies suis z accusis ingrolas ghibet sz nūc nullus
erat tutus qn ab eis spoliat z populos nocēt z regnos stupēt adeo q de nr̄a gen
post dm d christo q suis i hoc rdiderūt regē pdā z christū dnorē.

¶ 11° Crura fuerūt adco honorabilia ut d ipis dicat d. cath 5. Crura ei sic colūne
marmoree hoc crura st cum rpraentatōes q olī ut mānor q ē lapis gratus z pul
cher rubeus fuerūt q pasta p tēpestatē pulcra pondera z rebus sustēta et q ex i
gens magnū nō rcpūt d ingressū.

¶ 12° pedes fuerūt adco gentiles z gracios ut d ipis dicat d. cath. 5 pedes
eius columne marmoree bene basatas ut q6 21. manus sc̄as extendet ad pungēt. hoc nā
mus st artifices q olī nō erat detegere nō datos ip ut nos sophisticatis studiis z mu
ltis rpsderibus nūc sicut aurū et thesaurū q rcpēbat ad pungēt. rpsmūt. sz hodie
aurū rst

¶ 13° pedes ei fuerūt adco boni ut d ipis dicat potest d. cath. 7° pedes tui pulcri sunt
rgredi z mulieri q olī erat rectores domibz eius delectus gnalis pcurabat sz ni
mis labore z erat pdict rat timor dei sz nō sm timor dei st festinū et celer ingres
sus parochianos nō rdit de mane d area ecclie sc̄e sz hi debent dies nō ni
si dū ebriant sic bestie nō d ipis pot dici pedes tui pulcri sunt

Comẽça la 2ª ꝑte de larte del bẽ morir. e la seconda carta ꝯ so. detto ꝯ tu fazi de
pmysse vno ꝯmo comũcato ad ifermarse cõ la morte ꝯ li stia alluscio e batte. p itrar
dentro: sappi ꝯ lo diauolo e mitto solliato ad questo pũcto ꝯ la morte como e scripto
ꝯstadiabẽ calcamco eius. Et p. o. como el diabolo te uede ifermato nõ sa se tu hay
ad morir de gla ifermita o nõ ma ꝑ nõ cẽ altro dar subito gsta forsa sparabe
cẽ la spada e apparechia tuchar le isdue ꝯ lsa et po ꝑ collerli ꝓuedutto ad questo
pũcto e certa cẽ arta sel te potesse fare ꝑder ꝑ inaduertẽtia se como lui ꝑ detto se
sforsa ꝑ padre el diabolo gñ so ornato ꝯ se uede ꝑ padiso cẽ tanti bello cõpagno
ad delectarse de lo amor ꝑ ꝑmio ꝑ dixe el serra bella cosa se io potesse nõ re
cognoscẽ gra a dio ma hauer gsta excellẽcha ꝑ mia morte nãli so nõ
mi curaria ꝯ altra. cose de dio: et serra como sano alcuni pazi ꝯ diuoto so nõ
me curã ꝯ tanto padiso so mi tollera ꝯ dio mi lassasse star ꝑ gsto mõdo ꝯ cose
Et ꝑ gsto modo el diauolo ꝑ ꝑsiderathe ꝯ gllo ꝯ douea mitto pẽsier se ign
no se sforsa: simulemẽte la ꝑsideratiõe se pentẽ madona cuia la gle nõ pesa
ua ad gllo ꝯ le era stato detto lei nõ parra ꝑ ignoratia ꝑ ꝯ era stata creata de
natura superiore: ma lo diabolo la sape ꝑsideratiõe e uenne ad dirli ꝑ ꝯ ha
comãdato dio ꝯ noi nõ magnar de gsto legno gi como desse certo el pãi ost
ꝯdegna ꝯ essendo nui cussi nobele creatũ e sup tutte le altre creatũ corporale ꝯ
nõ passati magnar ꝯ de legno ꝯ e ꝑpadiso e cussi la tenta ꝯ superba nõ de gola
Et cussi pũ primo la fece thare cõ gsto gestro ꝯ gle parra mia ꝑdegnia ad nõ po
ter magnare. zappone appone iho ꝑ superbia la quale subito ꝯ hebbe ornata li
ssor ulasaũ la carne e ꝑder ꝑ ꝑsideratiõe nulo peccato e magno el pomo ꝯ li era
stato ꝯmãdato dio ꝑ ubedir: Et diabolo adiũ ꝯ cognosse ꝯ ꝑ ꝑsideratiõe se
casca ꝑ cerno ꝑ peccato como uede lonc ifermare dar stasi stesso si como
ꝑ ꝑsideratiõe pensamo noi ꝑpadiso la gli hauemo stã grãde e si como ache
ꝑ ꝑsideratiõe cade ada et cuia la gli hauemo nullo superiõ multo pui sanle
uicle cadera ꝯ ad al pntẽ la gle e multo ꝑsiderato Et ꝑ ola ꝑ ost ꝯ fa el
diauolo gñte uede admalato cerca d ogliarse ꝑ ꝑsideratiõe e st ignegna
de tenar modi ꝯ sa ꝑ fare ꝯ tu nõ pẽsi alla morte. Et gnũca ad mettere
e de stato e de gñ sera mudata ma gsta poca febre lo farra gsta e gllaltra cosa
figliolo mio sci suaue et ricorri allora al cruciffixo e comẽza ad pẽsar ꝯ tu po
cessi morir allora ꝯ gsto poco male. e rignãdar adio cõ gli ochi e nõ te lassar
ingannar al diauolo. / Et ꝑ lo diauolo uede ꝯ nõ te ha possuto uincer ꝑ issi
derato certa ꝯ uenuta ꝑ confidetia d guarir e mettarte ꝑ fantasia ꝯ tu hay
poco male e gsto el maior ingãno ꝯ poni ꝑ ne corrigé: si ꝯ figliolo mio.

Nunzam alloca. r nõ chr̃ so ho poco male pensa & tu pensi morir & q̃llo poco
male ꝑ & el poco male dueñta molte volte grãde. el male de la morte nõ viene
sẽpre ad uno tratto ma a poco a poco debile. r poi corre. Et el diauolo q̃n se adunde
& tu uoi pensar ala morte va cõtrãdo altri ꝑ leuarte da q̃sto pensiero: et mette
fantasia ala moglie tua r ali tui parenti cusi al medico & li debemo dir & tu gia
ti sey sfesso r& nõ ti da pẽsiero r&. Sta saldo allora r nõ ti lassar ꝑ stancho
ma pensa & fa sse q̃lle el male de morte & nessuno medico po guarir: et habij
a mente q̃sto ricordo & q̃lle scudo cõtra ogni arte del diabolo. ꝑ leuarte el pẽsiero de
la morte: Ma s. lo diauolo & tu pur stai fermo al pẽsiero & la morte: r nõ
gsidarte & guardar r& fai pẽsiero & gsparte. et acõciate lauõ tua lui pẽsa et pensi
ꝑmanar la gsciẽcia r dirli Tu nõ sai hogi i ordine ad gsparte. nõ hai bñ
cõmunicato la gsciẽcia tua gsparte. poi domani r cusi et dal resto. Et si tu fermassi
el gsposito ad gsparar labro ꝺ el diauolo mia q̃llo di cõtrãdo gradirai et ben
tosto r rebutar r de altri tui amici & da multi fauorde r nulle ꝓdmuch: ma ti di
ria bon pẽsier & q̃sta e la maior fatiga & habij da fare. ꝑ e una tentatiõ tua r
ꝑ o nõ ti lassar ꝓ interrompe mia gsparar ꝑsto: Ma s. lo diauolo vede & pẽ
ti gsperi & forza cauarte la deuotiõ & la mẽte et cõuerra ad ogni modo
q̃llo la figliola r la gmiche r mobili & la robba r& uole li lassi: mia cosa r
& un altra. r& ti ꝑuerte a dir. e dar una fabula r& un altra sondo q̃sti
cõtinuch dolo diabolo ꝑ farte leuar la deuotiõ cusi ꝑ dir le preste & la gsce
et ꝑ o figlio mio pigla q̃sto ricordo & cõmuni ti & spesse mutar ti dogni ora in
cura & ogni homo hõ o dõna & sia de spirito o & sia ꝑte o seculare o religioso
& ti sia sempr̃ appresso ad ricordarti & li admetti mia volta r& ti gsperi
r dissorighi o duo ꝑ & alcuna volta ti tẽptiõ & la parte r la mugier r& li gsperi
figliola ꝑ paura & tu nõ lassi la robba tua ale cõte r ali poueri ꝑ lauõ tua
ad morte el r&. q̃n vene el gsperor Dicono el dõmo el si posa nõ e chi po
dar la negra & r& ti vedi q̃nto el diabolo opra ad q̃sto punto: or.
q̃sto basta q̃nto ala prima carta fin & sey savio r& ogni cõtentiõ q̃n haurai
ꝑ la parola r&.

Circa la 3ª carta so ti dissi & ti farai pẽsier mio ẽfermo nela letta. &
cosi ꝺdendo al posto opõno ad fati prouisiõ & q̃sti si ne salua portai: e & dicono
dottori & apresso dio e ben possibile & ad q̃l punto lo pentamẽti si salue. ma & q̃sti
molto difficile. ꝓꝓ declarandi ben q̃sto punto cõuiẽ ogni. Deo nouo lo
suo arbitrio r ha dato alhomo uno terminio ẽ sua ala morte & si. vanda r
termine ado fine ad q̃llo terminio. r da poi q̃llo terminio dio nõ lo retarda nela cam

pui Et p q̃ lomo e morto. pero mortale rmañ obstinato i q̃llo pero
rño po tornar pui añto p & e destituto dallo auttorio diuino senza lo q̃le
da sño si po rehauar dal pero: Et p q̃ li hor sondo rdocti pug^ pe hor
o stipar si fuor ad q̃llo poto. vltimo dsperale osa. e & tornerno ad rcto isse
do gra ypq̃ al tempo d la obstinatiõ & e dopoi la morte: no deue adũq lo
ho reduisse ad q̃sto exãno p. e & raco si ne gdno. rdadio no sodo autra r
e bñ iusto osa p & essendo stato tãto chiamato ad tornar a dio r no essendo
uolsto tornar rasonevole osa. e & an poi allultimo no si gdno vñ e scripto
gnat p^e vocaui et renuistis &c. et sbdit Ego quoq̃ irridebo rc
Dice el sr dio volse hauete voluto tornar q̃ so ue ho facti chiamar tante
volte volse hauete fto beffe. et so ne ridero et fazo mi al ponto d la morte
Sicch p q̃sta rasõ essendo si lomo aduncto allultimo et ingrato d tante mercie
et ãchr dio i q̃l pũto ritraga la sua gratia r p o e destrutto ad q̃l pũto 2^a no.
saluarsi. / Laltra rasõ p & lo dolor d la morte. e. timentissimo et dolr grãde
mẽte alma la separatiõ del corpo essendo lui vna ytrista tocta da q̃llo
dolor. poco po pẽsar alora ali soi pecchati et riderli adio. / Laltra rasõ et & 3^a.
lomo & si sente grauar dal dolor dla morte ha tacto el gra desiderio d scãpar
& pon pensa ad altro. / Laltra. e & bench lomo mivra pensasse i q̃l pericto
ala morte nt plimũ lo fa p timor d lo iferno. el & no basta si no si
q̃ete p amor cõne dio augustino. Laltra rasõe. e p & la mogler el 4^t
pouch le da fastidio d la robba cõne dõ di sop^a. r ãcora li p suade
& si bñ cõsigli e pericolo. r dla salut delaĩ no si curi ritrouamo: Laltra 5^a
& lo demonio i q̃l pũto li mette la desperatiõ nãr r nõstrah & luy
ha fto tãti pecchati & no pon rasonevole & che lo vogles saluare. et ri
durli ad memoria tucti pecchati & da principio fino. Et di lui allora si pos
sono opponer q̃lli ptoli del saluator. & dir al sudtto vnigenito crucifixo
i sole r luna r stelle r tucte pfectissima gr̃ũ p q̃sti sono nati marij et fluctuũ
ancor si chiamano per tutto r ip pdicatiõe q̃ supernatr vnisse orbi: seruado
sempre & dãnatiõ nel sole. ro. e nello i stelle & no ha pẽsato altro & nisi
terreno. nella luna ro. e nela volutta & ha mato pui la creatura & lo cre
tore r stelle ro. e nelli sensi exteriori r interiori fuor che nele sensibile
r i terra ro. e nele appetitiue pssure d q̃sti ro. e. & dunque cognitione
& i uno pũto descorreno r riflegono lo iferno co le dolor et la ifermita
r nãcha lo homo p lo timor r ip pdicatiõe dele sudette diuine Dallala^
p & p nõ lo lassar q̃sti ãdarno & el demonio lo mitza ad tẽpo pric

et la fede et dar so so nro pdre hauer p uno poso te hauero p mal°
e nuttele fantasia et la fede et nr̄a vera: et x°. redēptor e et nr̄o sig.re
ne altra vita et q̄sta e et nr̄o sig.re el corpo nro mor laū hor si et p tucta
q̄sta vasō e p altra ch̄e desfinale ad saluarsi ad chi si. raduna ad q̄llo
pūsto. : hor hen pam. gū lonco e reducto ad q̄ pūcto como ha da
fare cerca remedio. ora sta ad auchr̄ : Nō te lassar figliolo mio ri
duc̄ ad q̄llo pūsto p et uno bisognara pagr̄e sup et te como pr̄
si. ihesu sop la cita di ierusalē dicēdo si. signo nr̄o et tu : Nuc̄ cur
absōdera si. ab oculis tuis cet. no e si. tu signor mi. lo male che perir
et hāndo ad venir sopra de ti. tu pagrerai ā nra tu. p et cercādo
sop de ti. li. inimici toi. e te. cōmendarāno co. e. li dicendo te circōdo
uno sherrato thorno. e gduarrādote no grāde afflictiō e agustia e gotta
rādote nel gfundo de liferno e nō lassarrādo petra sop petra che nulla bonta
tua ep atiē te valera co q̄ nō cognoscesti his visitatiōs tue no e cpīta fusse etna
mato dadō no volesti mai tornar. Amirata te gsiglio nō ti. ridurr̄ ad q̄llo
pūsto: Ma pur̄ se ti. stessi gducta nō te desperar̄ Ma pegha gsti remedij
p. sherri al cuntrario et e nūcto p saluarte pegha gsidetta i hay et se
tu rubricai allui q tucto el cor te aūtera si. hauisti fra nulle migliara
de pecati ricordati et p dono alo latrō. 2°. dolti q tucto el cor chi li
toi pecati q ppesto di nō tornare pui se li pdonasse et tu tornassi ad
simile ppositi et p̄ sepre bē. 3°. dicendo uno bono gesu cō ogni
xate q lacrime dolēdo et tucti toi pecati. ultimo dicendo q̄sta ora
religiosa e q̄llo pūsto et te ricordo la nra dio e la pacō et q̄sto gn
hauerai p̄ q̄sti ordini. et tucti q̄lli et stādo i pecato p̄dono dogni te.
cap°. finis.

De paxionis xpi necte.

Oportuit xm pati hec. 24. Di. Necte paxois x. Dico q̄ oportuit xm pati tripliciter respectu:

1° oportuit xm pati xe q̄ Dei.
2° oportuit xm pati r. nostre.
3° oportuit xm pati r. nostre.

Quoad p̄m dico q̄ oportuit xm pati r. Dei. p. pris filij offis sō. 2° r. patris. 2 hoc maxe pp tria 1° pp pris placationē. 2° pp pris honorationē. 3° pp pris ordinationē. 4° pp pris honorationē. Nā sm theologos q̄z mortalis culpa ē offa pp offam dei honorabilis. ruine q̄ offendit et honorationē exigit. Considerandū q̄ quātus filius dei dilegebat patrē. tm tenebat dilegēr illius gliā et honorē: 2 quāto maī illius honorē et gliā amabat et honorationē exhibebat. tāto plus sanctitatē tenebat q̄ iniurias sibi factas: nullas aut̄ nec dī iustior erat ad satisfaciendū. offerendo pris q̄ sūma obsequia 2 supplicia nōis 2 nōis filij ei q̄ quātū ho tolerē et humiliāri nequit 2 satisfacere potuit deo patri q̄ humane gnōi tam ofensa q̄ offa erat dignus illi nec 2 meritū pp quod exhibebat ad deū. 2 2° oportuit pati xm pp pris placationē q̄z ne xs fuit rex pacis 2 pacis mediator ih offensū patrē 2 humanū gnōi tātū fuit ei nocē laborāē. pp pacē ih cōs nostrā reformā Dm quātō ih illos diligit pacē et inimicitiā et separationē odiuit unde apo. ad ephe. 2. dic. Vos q̄ aliquando estis et subditi inimicitiā et fōi offensionē. s. pacē 2 veterē et veritatē ī pugnāē p̄. Ipē n. ē pax nra q̄ fecit utraq; unū et solvit p̄ suā ī carnē inimicitias destruēs. 3° oportuit xm pati pp pris ordinationē q. n. oportuit patrē pp pris honorationē 2 placationē. Deo q̄ nullus fuit deū hoc perdonasse ab ethno qa cū 2 nec sic fuit deus erat videns quia nullus erāt hoc p̄ phetas suos p̄dixit ne p̄ris hoc nōn erat hoc iā ordinatū ofnūtuli ōplere vē ihē xs pr̄ deū ne. 3. Sm quō ipletū scriptur q̄ sic oportebat fieri. et act 8. oportuit filiū dei pati multa. Nā sm theol nullū alex 2 sco. ordinauit deus pn̄ eternus nullum nō deputasse filiū suū tāgi 2 modū magis quia nullus rosē sue nec 2 justitie ad habendū gnōi humanū ad suā cognitionē 2 amorē dei. n. justitia nō nullis pecc̄ ī pena dimittit, pecc̄ nō ordinauit nisi ī penā et ideo dicit theologi q. deus nō erigit libū quod totum crucifigēdū nō ut crucifigeret eū sed q̄ nō redimere quisit xm ab illis dicēdo. Exo q̄ p̄3 q. Judei op. p. nec pa 2 libera redemptione timebāt mortē xi. Deus aut̄ ex malo ī pena erat ex sua nōa bonū nō redimere q̄ dignū debuit ordinē q. nec ipse 2 hoc ostendit sua nōa et justitia. ipse nō sua sapiēa quesuit q. ex malo sua nōa per bona q. duxit. Ideo ait. 8. adustū piet̄ panē. dic. ei nō sapiet. 7 Dei 1 q. 3. Sic a pē nō ordinatū ē q̄ nūdi saluare: Secundo oportuit xm pati r. sua: 1° hoc maxe pp sue sapiē misericordiā p̄ nostra conversionē hoc ē ut discederet medela humano modo nō vī nō mors crederēt inde vera resurgere 2 q̄ lignō vincebat 7 lignō vincere nō apē xs q̄ lignō cruis diabolū superat 2 p̄ lignū 7 ē sūm lignū vincit. Ideo nō portauit crucē sic ī pariē peregrinos cū sup humerū eius nō ps. Deus regnauit a ligno vī ambo sup. 2 gat. Dīc nō nūt absit gliari nisi ī cruce. Ecce ut ī ea gliā deus suo gressū humero q̄ virgo virgi. nob̄ gnōdat qē ē grāde ludibriū ipsum ē grāde magisterū pris. et unde mūdi phi erubuit inde apli ecclesiā xpi. 4° oportuit crucē sic victor triumphū. 1. sic victoria lignō 12 7 ea ē hosa triumphauit. 5° portauit crucē sic illustratū candelabrū. sic q̄ pomeda erat lucerna 2 q̄ sic nō 10. 8. Ego sū lux mūdi q̄ sequēs me nō ambulat ī tenebris sed habebit lucē vite. 1. nobis Dei virtus et sapiā. q̄ ea q̄ sapiēs apli nō apprehēdēr ī p̄mbat ē dicit 2 c. 1. Ut possitis q̄ sit ē dīr ea sitq; sacra ā sit latitudo longitudo sublimitas 2 profundū ut. 3. q̄ hēdi nōn dic q. crucifixus est erat dn̄ silue q̄ mūt lētū dilectionē. sic ex tenditur usq; ad ēsiquitus 2 inimicos longitudinem q. longa durationē ethnicis q. sic ē alpha 2 ω. 1 pris ipsius ad tēpus ultimum q. ī nouo cruc stantem ac gemmā clāt. ut ī hac q̄ ipsum augustum q. sic apli ipsi 2 sic fidēles ad ēsiquitus 2 5° oportuit pati xm pp ministerū suoz glificatōē. s. nouum cruc. hz. 11 plus. Nec q̄ victoria seu q̄ certum Notetur ab aliqb̄ cognoscere an̄ passionem salvator mūdi 2 hoc nō q̄ ē sup ac nouā 12 7 di. 23. 2 500. Unde xs dei filius q̄ mus ab ista q̄ptōē suū beat 2 sic glia sū essentialē ī divino merentur hō q̄ passionē, meruit glificationem corporis sui ipsum nos contrahendo sup ecclām mediātē cibo ut ī nouo dat post pascē. dīc discipulis. data ē mihi ptās ī celo 2 ī terra. Claritatem aut̄ nos sui ī hoc glorificat ut unusquisq; eum cognoscat illū: q̄ ī humana nā apparuit cū filiis dei xm Jesū q̄. Jesus ī hominē salvando q̄ totū mūdū salvatum nos ā gelo dīr Joseph vocabis nō eius ipse. n. salvū faciet populū suū a peccis eorū. Ideo apli ad pētē 2° dic. Fruēs ē obedēt nobis ad nouā nāe xpi 7 gō dō exaltatum et ī dedit illi nōē q̄ sup ē oē nōē ut

Tertio Oportuit xm pati r. glōsā sua hoc maxe pp tria. p°. pp charitatis ostensionē. 2° pp charitatis repletionē. 3° pp charitatis exhibitionē. 1° pp charitatis ostensionē. 2° pp charitatis repletionē. 3° pp charitatis exhibitionē. 1° pp charitatis ostensionē. Ad cuius evidentiā sciendū q̄ dilexit nos deus n̄r pr̄ filio nō filij 2 ge sibi peperit duos. nō charitatis est

Contra Diabolū

q̄ ꝑ arcū sag̃. Nā sic arcus ex iguso ferit sic subita delectatō et ꝓperato mētē transfegit 2ª est
potēcia q sensus 2 hoc ꝑ scutū ītelligi pōt: Sic n. voluntas bona scutū q̄ diabolū mūcupat̄ ligñ. d̄ scu
ne bone voluntat̄ tue coronasti nos: ita voluntas mala q̄ q sensū īportat sautū ē diabolo q̄ deum
ne possit sagittare ꝓperatiuum scutū. at gladio ꝓbr̄ dr̄ facile vulnerat̄ ligñ. d̄ sag. i. In malicia lau
amnia nō retractabit sapīa q2 resistit eī voluntati male cāg̃ dupl̄. dc q̄ dr̄ Nau. 2. Clypeo fortī
tudīs eī sag̃ ignitus q. d. ē sic eg̃ bestialis ꝑ sagittā q̄ deū elongat̄ capt̄ sensū: ignitus ē igne ꝓpij
morsus q̄ voluptate dr̄. ℂ 3ª potēcia ē impij operis ꝑ gladiū denotat̄ gladeo malū opus se ꝛpetrā
q̄ alius peccator patrare solet. ℂ 4ª nō potēcia ē cōsuetudinis male q̄ deus q̄dā īpij
grat̄ 2 hoc denotat̄ ībello q̄ formā naturā dominū q̄ deū 2 q̄ sua opa eī sic mala q̄ simdo.
de q̄ sic dr̄ ꝑ leonīnā ī pōt ethiops mutar̄ pellē suā vel ꝓphet̄ hinc ꝛgit̄ q̄r potēcias peccati xp̄i ꝓpter
sua q̄ frigit quē admodū et originale pec̄. vñ ipse. p̄ mat. 2º. aut cū ipsis mortuis ī pretereo
vnū quinimmo vos xp̄s. donās vobis oīa delicta Delet̄ q̄d adhesū nosceat cyrographum
Decreti q̄ erat q̄ nūc nobis 2 d̄ulet et medio affigeb̄ d̄ crucē. ℂ Crografū ḡy papiā ē manus
scriptus. ℂ Cautio q̄ fit ītr̄ mutuātē 2 eū q̄ mutuat ut depositū nō possit negare ḡy aūt glo.
ity Decretū fuit sua data ut ḡy hoc q̄ ꝓ cautionē q̄ nos tenebat diabolus. ℔ d̄ crografū xp̄s nūc ē nobis cū ꝑ mortē
gratiā dr̄ pen̄ adē q̄d q̄ cautionē q̄ nos tenebat diabolus. ℔ d̄ crografū xp̄s nūc ē nobis cū ꝑ mortē
nā pecūa deleuit Vē aut ḡy aloȳ q̄ Crografū dr̄at culpā de recipe. nūc dē pecūa q̄ ostēdit nil
pā Deleuit ergo xp̄s ꝑ crucē cyrographū suū cruciger̄ expurgauit originale culpā ī deleuit
Decretū q̄ mouit eternālē penā. ℂ Tertio oportuit xp̄m pati q̄ ītrem. s. ut scās pres deli
bo liberaret ī d̄ diabolica ptāte sic ꝑ osēa ct ubi Dns ait: Ero mors tua o mors. Mors q̄
tua fero o ītrem: q̄d q̄dē ī plenū q̄m ꝑ mortē suā mūdos pīs et ptāte Diabolica
liberauit: et hāc q̄dē ītrēm mēmordit q2 ꝑ xp̄m absolut ꝓpīq̄ relīq̄t: ℔ mortē q̄m tm ad
electos sēm dextruēt oportuit ergo xp̄m scās illos pres ꝑ peccām sua ab ītrēs liberāt nō q̄ ip
se ī. ℔ ī mortē illos ꝑ cōtūacem deleret culpa originalis 2p̄ q̄ etiam scā charitatē culpa aūt
et q̄tū ad macūlā et q̄tū ad diuinā offensā: et q̄tū ad nātē grēue: nō tm q̄tū ad
penā eternā. dānat̄ vlos nō aūt sibat ptatem diabolus detinēdi vos ī tēbo. q̄ q̄ misericorditer
xp̄s mortuus pepōsit sue libat ꝑ sue. Sicut q̄ ē scriptū dns ait Tu q̄dē ī sanguīe testi
tuo eduxisti vinctos et lacu ī q̄ nō erat aq̄ ℣ Descendit q̄ xp̄s ad ītrēm vt captiuū hominem
eleuaret ad celū Nā ꝑ sua ꝓpria patr̄ nobis meruit ꝑ sanguīem suū p̄ grauy dīsciplinā ꝑtulit
et remissiōm penar̄ 2º meruit celestis patrie aditum Ideo ī descensu suo ad ītrēs ℔ omo
exultēs mādauit: Nā p̄ ꝑ satisfactionē soluta ꝑ vinculā illa captiuos ītrēm 2º ꝑ patrie
celestis aditum ꝓcō ē nobis gl̄ ꝑadisi reserato ꝓpīq̄ carnaliter vt ꝑ hoc exterminē: In hoc
descēsu liberauit xp̄s oēs illos ꝑ merita passionis sue erāt capaces Sed q2 dānati ꝑ culpā actuā
bonā nō erāt capaces nec poterāt ī originali manere: nec illos exuere ꝑ tēbo ꝑbr̄ celestis.

ℂ Sermo tertius de passōe d̄.

Oportuit xp̄m pati. vbi s.

Dico 3º ī hoc sermone q̄ oportuit xp̄m pati Redemptōrem nostrū. et hoc multis ℣ trib̄: 1º
p̄ ℣ nrām redemptionem | ℣ nrām redemptionem. De q̄ tria q̄libet̄ p̄ eius necessitate.
2º ℣ nrām reconciliationem | nā ost̄ eternā p̄cedēs. iustissimo de ītrēs debitis obligat̄: nec sat̄
3º ℣ nrām glōrificationem | fuisse potuisset̄ nisi dei filius ℣ nobis carnē sūpsisset. et sīc ℣ hoc ī domo
Ipse ꝓfecto necessitas ad patiendū fuit 1º ad finē ℣. aut vbi venit plenitudo tēporis misit dns filiū
suum ut eos q̄ sub lege erāt redimeret ut. ad ꝓpriam filiorū dei recipem̄. Sic q̄ ista red
pro iniq̄ nō poterat fieri ī ℣ redemptionem satisfactionem nec satisfactio nisi ℣ patiendo

122

dño mors ꝑ fuit nomẽ vñ omibꝫ, deũ. Tamẽ fuit pcẽs nr̃ ut saluũ nos possem⁹ nisi
vnigenitus dei filius ꝓ nobis debitorib⁹ morte⁹ moreret. nõ igr̃ i xp̃o mortes fuit ad mortẽ dñi sed
mortẽ eãe effectũs qz nulla eã poterat cũ egr̃ ad mortẽ dñi: hãc ꝑfecta hãc humanã gñis nr̃ossi
tate i ꝑsona dñi saluatoris redẽptiõe debuit habere di. Redime me deũ z miserẽ mei qz vnigen⁹
pugnã cõgo: nõ hñs amicos cõ mor⁹. z pauc⁹: si nõ tñs ꝑtẽ a mẽbro: segr̃i post si xp̃s passus
fuisset a demonũ si ab hoste nõ fuisset mortuus ꝑ se. Vñ alex. d dñi ꝙ ex libtate liberi arbitrij homo
fuit ꝙ ab hoste posset⁹ qz si hoste nõ habuisset ignẽ nõ accendisset: vñ vt. 29. aut forte mercẽ plus
meruit qd exponeret hyemẽ aut. Tangit lib⁹ arbi⁹ cũ ut nõ intenderet ei mortẽ si nõ vellet. post
modũ qõ ab hoste nõ accedi: quẽ si nõ accendisset nõ tñ a demonũ passus esset: z tñ esset redẽptor sue
libãdo hoc ꝑsequta qz sola voluntas ꝓ mercẽ dñi sufficeret. ꝙ vñ redẽptõe ꝑ deũ
virtus facultas nõ adest ap deũ sufficiat ꝙ mercẽ bona voluntas. 2ª ꝓ ex largitate vñ ostẽdit
vñ nobis largitate sue charitatis voluit i mortẽ nr̃i ut ꝑ mortẽ redẽptionẽ fieret: vñ cyrill⁹
largitatẽ persuadẽs ait mea p⁹. Si enim ꝓ q̃ vnibet iniuriã ꝑ nr̃i diuinitas multa ꝓ hoste
ẽ vim ꝓ vñ tali⁹ remedio q̃ debuit tempus mũdi i ꝑfectũ vñ dñi ꝙ vna gutta sanguinis
eius sufficiẽs fuit ꝓ tõ mũdo redẽptiõis ꝑstitisse dñi ẽ ego q̃ ip̃e habuit tã large ꝑ tã tã vberrime
ois ataũ se dedit. 2ª ꝓsequẽs ẽ a qãto voluit ad ꝑfectũ hui⁹ ꝑ mortẽ ꝑ genꝰ hoĩ
filio dñi q̃ verus deus vñ vr. 3 idr̃ q̃ ipse filio suo nõ peperc⁹ ꝙ nob tradidit illum
quis nõ nob cũ illo donauit. Ip̃e ait ezech. vi dr̃. ecce ego ad eos ꝙ ho mag⁹ glosator
portas. deũ i corpor⁹ vñ ꝙ nã tãta charitate nos amauit ꝙ ea i corpor⁹ vñtate nos red
mit tãto mor⁹ nos diligeret ꝙ ipa sapia dñi xp̃i ꝙ nobis nouo voluit ut ꝑtes ipsi⁹ capitis ꝑfi
ciãt vbi ipse ꝑfect⁹ hoc tã dñcõis ꝙ formica q̃ mordusset cũ q̃ illa redmãda i formica gẽs
vellet nõ vlt⁹ ꝑtes ei⁹. ꝙ redẽptõe nõ qd nobis vñ sultũ i mortẽ mortis ꝑ tradi
dit. ꝓtẽ redẽptiõis exordium. Vñ dñs. 5 Anselm⁹ vita ꝑ erat ꝓ nobis tota mũdo i mo roẽ
ꝑsõ dñicus cui erat quãda humanitas ꝑ ꝑtẽ. 5ª bona vita ꝑ erat dignitas nobilitas
i hãte ꝙ ꝑsona nobi cõiũcta hñs ꝑ dignitatẽ ꝑmissã i dreamabilẽ. ideo roẽ
vnicũ deus plus dilexerat vñ ꝑ filiũ suũ ꝙ totũ geñ humanũ i eo ꝑditũ q̃ vnꝰ
et⁹ alt⁹ q̃libet mortuꝰ eo sibi magis bonũ gñauit ꝑ vnicũ ꝑsõ i filio.
ꝙ dicẽs tu hoc vñ nõ cõe verũ q̃ q̃ dat alq̃d pat⁹ alio magis dilexit ꝙ quo dat
ꝙ illud ꝑ genuit sic⁹ deus filiũ suũ dedit ꝙ salute humãi generis vñ ꝙ deus
magis dilexit geñ humanũ. Ꝙ xp̃o vñ ipse ait Io. 3. sic deus dilexit mũdũ
ut filiũ suũ vnigenitũ daret. Ꝙ q̃ i e verũ q̃n ꝑsõa ab eterno ord aliquẽ
z trãsferr i dominiũ alterius fit aut nõ ẽ i ꝓpõsito qz ꝑ nõ tradebat ꝙ. sunt
ꝑs retrahẽdi cũ ipse fit cũ tradit ad mortẽ ꝑsõe ut ꝑsõa nouas dispõeo suscipiat
vñ ad vitã imortalẽ vñ ipse ꝙ nos vitã suã ꝙ nob posuit nõ tñ illã munus q̃ ex
de virtute ꝙ alius posset. Solẽ pat⁹ ysay nr̃ãm ꝑsit. Toletan⁹ ꝓsequit: z si deus
filiũ ẽ alt⁹ mortuꝰ q̃ eius nõ cõ⁹ ꝙ valeat ad ꝙ i eo hñt veritatẽ nisi i eo mortuus
q hñt redẽptã ꝑ ip̃m ꝓpt⁹ i fide i mortẽ do scripsit dicẽs ꝙ valeat ꝓsequi ꝑ
mittit ẽ ille do q̃ ẽ deus i mãn z bonũ nr̃m ꝓ nob dedit ꝙ nõ mortuꝰ ꝑ sua ꝑfectate augẽdã
ad ꝙ ꝑsequi videat⁹ ꝙ nõ mortuꝰ ꝑ sua ꝑfectate & nostrã ꝓpter Ꝓpter Tolletanus ostẽdem

Secũdo ꝓcedit ꝑ xp̃o ꝙ ꝑ mortẽ ꝑfectionẽ ap̃ostat⁹ ꝑ ꝑtẽ ꝑfectionẽ ꝑ
nr̃i sanguinis sui ad hebr. 9. dicit⁹ ꝙ ꝑ ꝑprium sanguinẽ obtulit ꝑpetuã redẽptionẽ
emundauit ꝙ nr̃a nr̃a ab oĩ ꝑcti morte ad deum dei z nr̃i reddite
dñi ꝙ ihũ i 3. ꝓcio ꝙ ꝑ hñt ad nr̃am ꝑfectionẽ ꝑtẽ ꝑ hñt modũ ꝑfectionis. Dupl⁹ ẽ ꝓcio
ꝙ ꝑ i nr̃i vñ. 2ª i nr̃a ꝑ hñt modũ nr̃ãm 2ª hñt modũ ꝑfectionis. ꝓcipue ẽ duo hñt

Nota bene

2 ꝑ ex voluit nos redimere mortem ꝑ ꝑ ꝑfectionem ꝑ ꝑ libertate ꝑ ꝑ mortem ꝑ ꝑ ꝑ

Dignū est dñe deus agnū librū reſolucre ſcripte ſignacula eius qm occiſus es et redemiſti
nos deo i ſanguine tuo ex oī tribu lingua et plebe gente et fec. nos deo. no. pecit
i xpo ihū tres ee demōſtrat quar humano gnī celeſtis gra mutauit ee. p. ee
Dignitatis. 2. ee mortalitatis 3. ee uirtuoſitatis. p. ee mor. dignitatis q fuit i ſolo
xpo. ſolus n dñs ihūs xp dignus est agnū librū reſignare et ſignacula ſoluere
quia ex deo patre i solo xpo dignitas est q data sibi a deo patre i solo xpo creatura
ut. 1. deus e una ee. p. dr magnum q e i ſmo pncipe ex creatura. Et ee hoc q
hic dr apparet falſitas illius erroris q quā minus erudita i uera theologia et materia
theologice dialectice negotiatores aſſerere uolut neminē ee pfectū ſanctū ſapientē posse ad facultē uisionis dei. Si. n libri ſcripti dei remiſſis clausi i q. oia legentium
meritis pateant et hic apparet nob aptus est q dicit ee pot quar clausi eſſe
eſſe dicit uterius differat. ei oia ia pfecta opleta. q e meritis pateant et. Indignus n mundus
p. i. ee mundi meritis uelut tephi ſcripti est ut dr luc. 23. et latus q aperti ut dr
Io. 19. ne quant ſanguis rag ut ſanguine redempti. i diuina ſuitute rag bap
tismatis Lauacrum prius ablui a pprijs ſordib intrem ad uidendū interiora
ihū q e ipa Deitas q hoſtiū qd e humanitas ſua. Et ablato uelamine q pdata
ſcis uia ablata erp rag nuda intuerij ad ofeplāda ſata ſancta i ſanguine
ihū. q mutauit nob nouā uiā i uitate q uelamē i. q carne ſuā ſcā d te
apo. ad hebr 19. 2. aut humano gnī gra mutata e 2de mortalitatis q
i. q nobis mortuus est. Sig. ee ppe nra purgati i mundas ab ſmis quātū
i nobis e a culpa. eptas dmr ſuſtinet ut ho ſi morte labentis ne poſſet
q prius debuiſſe ſubire mortē q deo offerendo ee culpa mortale. Nō tn
mors cuncta hoc ſuſtinebat ad uitam redemptoris q ee pecatis erat
i pecatis mortē ne meritoria q debita iudicat. Oportuit go hoiem esse q
ee hoiem moriturū i mortē q q nōiā ſubiit mortē. p. ee ſalutis 2. agnū aſſumi
latine. Nec iſuq mors cuncta hoiem ſuſtinere ni ſibi ee nō alius ſuſtinere
poſſet ad ſalutē q ee ſibi ad uitā mortale. oportuit g. hoiem
q q mundi genus mori. Sic g. modus dei i hominū ſalutē deus i ho
ſic redimeret eos i ſanguine. ſuo a culpa ad gram ut q ſuerūt primi
Dei q culpa negligendo q dilectionē aſſumpti i uitā.
Tertio Nobis reuelam e glia paradiſi ee uirtuoſitatis. ſ. cognitū q bonū
uitā ad meritū pacis dei q in hoc redemptio ee eſſet q ſuſtinētia
uir N x ſcripturā e q ihūs moriturus erat q gēte nō tm q gēte q ut alios
dei q erāt diſperſi congregaret i unū nullus ſtatus uita gloria hominū ip
ſius e a gra i meritis pacis et uit aſt x. dñi b. petri nō e q ſcripti
accepto dño q i oi gēte q tenet dñi regnat ſuſtinā accepta e illi ex q ſtelli
ere hoc mutatis stellis i hoc q uombulus q ee redemptorum a q pos hominū

De nocte Dei

Rabbenu Nachmanides qui latine doctor sanctus interpretatur. in hunc quem nunc latet sententiam thalmudicam interrogat ab antonino qui fuit urbis rome interrogatus et significatum sibi. f. hebraicum nomen mihi nunc dixit cui fuit nomen Rabbi Nehumias patrem filio cepta sententia ad filium suum scripsit cui tria sibi hec quesiuit alii antonino qui fuit urbis rome a rabbenu Nachmanide et eum de veritate instruent vt. q. fuit nomen quatuor literis. qui pentagrammaton hebraice dicitur. quod nomen esse dicit verum tu quidem sapientissime philosophorum eorum egregie. quem tenuisti vel intellexisti illius humanitatis nec quis hunc quatuor literis quod quidem sanctum est nisi. sacerdotes nunc nomen cum suis cognitorum habere possunt quidem et sibi et nomen quod regi. et quidem nisi eum sibi nisi nocta nullam hanc possimus quem ea cognitum eis quidem esse non sui nisi cognitorum habet nisi. nihilominus eam et nocta sibi attribuunt ut quatuor literis quod pentagrammaton et pendentem. et ostendit quidem et nocta hebraice nisi sanctissime quod nobis est possibile. cuius hoc nomen quidem et nocta eius hoc nomen dicunt et sum hanc nos eorum quod quidem et nomen sibi nos id dicunt quidem hoc et quidem nunc familiis et ostendit non nisi nos possimus. nisi dominus hebraice. alii interpretantur hoc nomen de nomen alii et effabat quod et dat eis et alii ut nunc sit eum quidem eminenter et unice.

Rabbi Moyses scripsit in libro suo

Nocta nomen maioris libros eius nocta ab effabili domus

Ps. 148.

De signis celi

Nota. q signa celestia nō nomē sortiale alicui⁹ animal. sz aliqua ꝙ similitudē habē ad ipi qb animali vñ aliq dicūt q aries dr ex quada similitudē qz sic aries in estate radit in dextro latere et taurus in sinistro: sic sol cū e in ariete dr esse in dextro vel sinistro vel. Et Taurus dr qz cū sol e in tauro. elevat cornua radio q secū et reddit terrā arabilē Gemini dr eo q sol stat in illo sig⁰ duob⁹ dieb⁹ plus qz in alio signo Cancer dr qz sic cancer retrocedit sic sol cū e in tropico recedit ab aspectu sui: Leo dr qz sic leo ex pr⁹ ulterior⁹ e calidi ꝙ hirsut et sz posterior e frigida sic sol cū erat et mēse augusto in principio fuit calor et in fine frigus: Virgo dr qz sic virgo nō parit sic et mēse septembri qn sol e in virgine n⁹ oīe. Libra dr qz cū sol e in illo sig⁰. pōdera requat Deo nō nostr⁹ sic et alius rādo ꝙ fructus sui Veritas in e istis sz q posuit Moyses arabi Octo species in mundo Et stellā respicere et assiduitatem in esse sic q veritate dominū Deo stelle q st in ariete gubernat et inspi rant arietes in hortulano et sic. et alius. Nā signa rōabilia seu humana st gemini virgo et medietas sagittary respiciūt rationalitatē humanitatis et illi q hnt ista sig⁰ q assidentē rationabiles st ut phy⁹ libenter quisit nō habēs Illi vō q hnt signa silvestria abhorrent nō habēs quisitū et vadit libenter solū vt fer nec volut assotiari

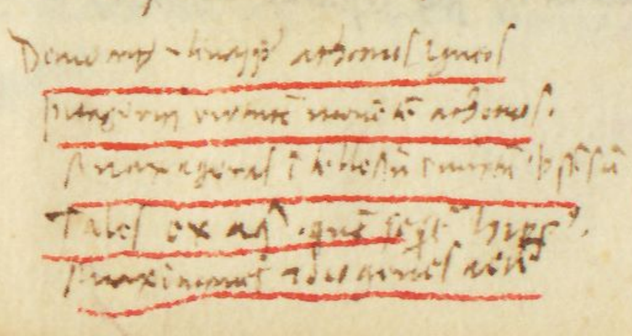
Q uartus st planete q tenet 4ᵒ elementa in forma sua et gubernat ea in ḥ. Luna Tenet aquā: Mercurius tenet aerē. Mars tenet ignē. Saturnus terrā.

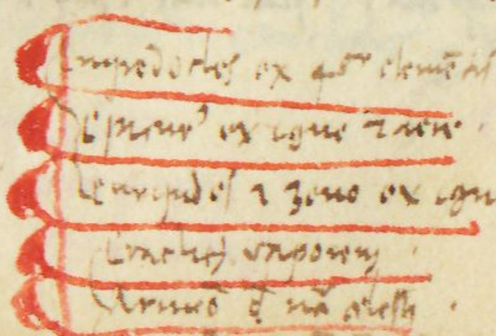
Quare Deus fecit celū rotundū

Auctor sphere dicit q triplex e rō quare Deus fecit celū rotundū sphericē figē s. Similitudo. comoditas et necessitas. p⁹ e similitudo qz similitudo essus mundi ab ethno fuit in mente divina sic species rydes futurie dom⁹ e in mente edifica tores sz cui⁹ species dei fuit id qd e corpulēti⁹ et spissi⁹ et comodi⁹ mundi sz figa sphericam e spissus et comodius alius g⁰ in mente divina fuit ordinatū q mundi structurā debuit et sperice fig⁰. vel qz ee agit qui assimilat sibi patiēs qz dr e ethnicus nr hūs prie nesciens cū nō posset penitus effectui suo s. mundū sibi assimilare cū e Cuius bonitas fecit illū sperice fig⁰ ut respiceret dignitatē q sz sphericam nō hr principium nec finē. Comoditas e qz deus e nā q melius operat cū ea in quadra sua et spacio videt enim q celū ha bebat cū q hnet latus quatuor primū q e capacissima figurarū et hoc e rotū dago comodius e q celū fuit rotundū Secundus qz si celū fuisset alterius fig⁰ q sperice cū q hnet latus tunc sequeret⁹ Deo in quantitate vt qz fuisset corpus sua loco vel daret vacuū in nā q repugnat si fuisset fig⁰ triangulariter vel quadrilaterū in volutione a finib⁹ suis loco erige ret et sic esset loc⁹ vacuus corpus loco: q⁹ a

Opiniões antiq^{orum} de anima

Circa Notitiã d anã · Sciẽdũ q antiq philosophi ꝑ uiã sensus in ꝓpũ philosophiam
et ideo ꝙ effigies sensibiles douerunt cognitionẽ earũ essẽ sensibilẽ · q ut dicit philosophus ꝓ d
nã ponẽs ois difficultatẽ ignorãs gd esset anã ita mltus atq laborauerũt ꝙ eã cognitione multũ erra
uerũt · et ꝓpt hoc uiã amate st illã iuestigant · alii ꝑ uiã Motus. Alii ꝑ uiã sensus seu
cognitionis · alii nõ utroq modo · Quo mõ sit ens q dicit essentia. ꝓ d anã · q atq ꝓpt hãc uiã nõ
lũ priores multũ differebãt · ꝙ differebãt q dã posuerũt principia rez esse corporalia sicut empe
docles q posuit q^{tuor} elementa principia rez · q dã incorporalia sicut plato q ponebat ydeas · i. for
mas abstractas esse principia et tm q dã nõ posuerũt utroq tm corporalia q^{ãm} incorporalia ut Anaxa
goras q posuit intellectũ tm^{q} principiũ corporale · posuit ꝙ ois similes elementoꝝ tm^{q} prin
cipia corporalia · Ita differebãt quatũ ad numerũ · qa alii posuerũ unũ esse principiũ omnis sicut Dioge
nes q dixit aerẽ esse principiũ rez · thoraclitus ꝙ dixit vaporẽ esse principiũ omnis · Alii nõ posuerũt plia ut ipse
docles q posuit quatuor. ita esse principia omnis · Anaxagoras q posuit corpora similiũ partiũ esse principia
rez · et deo ut dicit aristo. ꝓpt atq sua nãs principiorũ existimauerũt alias esse · ipsum unũ creasti
mauerũt alias q posuerũt unũ principiũ esse · unũ principiũ ꝙ aut plia esse dixerũt · Deo uarias opiniões
posuerũt · falsas quas ꝑtim aristo. p^{o} de anã et uerbi fortissimus ratio : conabimur istas opiniones re
ferre · postea ueram · catholicam ponere : Et p^{o} dicam^{o} de opinionibus illorũ ꝓtim q iuestigãs st alias
ꝙ uiã Motus · Hanc fuerũt q^{dam} · ut Democritus leucippus · pitagoras · Empedocles · Democritus leucippus
Empedocles q dixit alias esse quãdã ignem calorem q uniuersum corpus · Democritus
· n · posuit principia omnis rez esse atomos q st corpuscula indiuisibilia · Vã ut apparet in aere st q dã
corpuscula minima pua q ꝓpter sui exilitatem appellant democritos q democritus uidet in radiis ꝙ pareis
De quibus quos democritus dicebat Democritus esse ee simile sue elementa · i. principia totius nature
· i. omnis rez mundi · ex quibus st dicit principes sophistas et rhetoricas st · n. principia simplicia q
ad ea stat resolutio aliorũ st uirtuosa q ee essent alia · i. uirtuosa se extendit ad alia · non ege illa atho
mis esse corpora ualde pua q nõ uidet ad lumẽ · non sit ualde uirtuosa ee · ꝙ etiam necessariũ · Deo
Dicebat democritus ee principia rez mundi · et dicebat animã ignem et has atomos · non q bussing ꝙ has atho
mos q erãt nõ ignes · erant rotunda · q · n · ignis est alia elementa · magis animal · formalior · deinde erant
ꝙ anã et atomus mobilioris figurabilioris debebat ponẽ ee rez · quia ee ab anã dicit esse uita · et uita corpori ee
ꝙ sistat · i. calido · non dicebat Democritus ignem esse ignem aut ignem mobilem · · i. dicebat esse atomus rotundas non
quadratas aut pyramidales · q · n · ꝙ motus iuestigant animã q esse maxime ignis : et motus animã sit ad ois
Differentias positionis · alias figure non sint habiles ut mouãt · sint ois · dicit sensus · ut democritus
rotundas oppositum aptas magis mouere ad omnẽ differentiã situs · · permeant ꝙ ois locum · hinc et opinio fuit leu
cippi q erat socii Democritus · ut dicebat omnia illo · esse rez · quia ois rez mundi · esse diuersa corpora ignea
De quibus hoc atomos · indiuisibilia · q^{ãm} · i. q^{dam} talia corpora · q st humus figure · diuerse · possint permisceri · et ois
differentias positionis situs · mouẽ alia corpora · et mouẽtia · ee mouãtia · ipsa · ꝙ ee arbitrabãtur animã
esse sphæras motu · tamen · et non mouere alia ee · ꝙ st mobile · et adeo dicebat huiusmodi atomos ·
huiusmodi corpora rotunda mouere alia corpora ei mouẽtia · ipsa · ꝙ redderent · alii ꝓpt mobi
lem esse · alios nõ mouẽtia · et ipsa : Et dicebat · ut ꝓpt q dicit atomi · et ꝙ ignes · ponebat animã esse
ualde mobilissimã · flamma · ignis · ꝙ nisi ꝓmerent · et ardent · et dissolutum · animã
· et deo dicebat · unde · hominem ee respirabilem · et deo dicebat Democritus ꝙ animal ꝓpter indige
respirare ꝙ · aer · ꝓpter · quia · ignis · huius · atomos · ee · attractus · ꝙ respirationem · extrudat · et · mittat · alios
atomos · exteriores · ꝙ ignem · atomos · diuersos · et ꝙ · ignem · animã · non · dissolubilem · non · dissolubilem
· et · ut · ignem · uita · quidem · unus · animal · ꝙ · quidem · non · respirat · nisi · quidem · non · hoc · amplius
fuerit · ꝙ · respiratione · attractum · exteriores · aeris · cum · ut · non · non · ꝓt · amplius · respirare · illa · atomos · dissol
uentur · et · mittat · ipsa · ut · ignem · animã · et · dissolutum · ut · ꝙ · fuit · opinio · Democritus · et · leucippi · Alia · opinio
fuit · pitagoricorum · quorum · aliq · fuerunt · ut · Democritus · et · leucippo · Dicebat · animã · ee · ignem · et
ut · has · atomos · Alii · nõ · dixerunt · animas · nõ · ee · illos · atomos · ꝙ · quãm · uirtus · mouens · illos · pitagore
atomos · et · illas · diuisibiles · · ipsum · dicebat · animã · ee · aliquod · ignem · mouens · et · quãdam · uirtutem · mouẽ
tem · corpora · animata · ipsum · non · franebat · distinctam · ab · ignem · posuit · intellectum · ꝙ · dicebat · idem · ee · ipsum · intellectum

Democritus leucippus

atomos

pitagore

Anaxagoras.

Alea fuit opio anaxagore · q posuit ihellaz ee principiu ois rez
ratiu deo dixit aiaz ee ihellaz
z ois aiaz ee ihellaz
z q ois aiaz ee ihellaz
Fuerut

Fuerut ~ alij ps q ~ mouerit aiaz q ~ ratiu sensus z cognitos qz videbat dis aiaz
mouere sez z cognoscer z qz erat mortuu z sez cognoscer · et ish sic ~ mouerit aiaz
probat .n. q ois nia cognito st p assimilatoem nia ni esset similitudo rei cognite i cognoscente
oporteret ni dla ignorata ee hoc .n. ueritati hz tz i cognitoe sensus pz ihellectiua na nihil se
sus scirent aliqd ne e ihellaz ihelligerent aliqd ni esset i eo similitudo rei ihelligibilis vt q. antiq ps
mouit aiaz dia cognoscer dicebat ppz hoc similitudine ai oth. vt posset cognoscer omia
et ea q posuerut ~ omia priu dixerut aiaz ee i priu. ia q dixerut aia ex aer dixerut aiaz
ee aere. z q dixerut ignia ee priu dixerut dla esse d aia. q posuerut pla pria sic epedo
cles dixerut aiaz ee ex quor oth dlas prias · sic duasferum st i prias sic duasiferum
st loquendo de aia. Fuit aut iste magr error ahq et q credebat q cognitu mali ee debet
esse i cognoscente · nia credebat eis possibile q aia posset cognoscer terra ni ipa esset mala terra
nec posset cognoscer ignis nisi mala hret ignis ipse d alias rez. Sz hoc posito apparet falsa ratio
dicentis. ia dee aiaz. z. et aia q lapis nia e i aia sz spes lapidis. i similitudo lapidis sic terra
nia e i aia sz spes terre aia q ia q diuidit nia p cognitorem qz aia st i aia nia q ee mala sic po
nebat aliq sz ferr ee similitudinaria · ihrectoale · v. n. ferreus suscipimus ei spes sensibilem
· ihellaz ei spes ihelligibilem suscipiendo q aia huiusmodi spes potest q sensu assimilatis oth sensibilibus
et cognoscer aia sensibilia q ihellaz nia assimilatis oth ihelligibilia ella aia cognoscer. Fuerut
aut Duo q mouerunt aiaz q aia cognitoris. 5. Empedocles z plato. Ista .n. dixerut
aiaz ee ex principiis ertia · sue principia aiaz ertia. Et qz empedocles principia aiaz
ertia ponebat q. or elementa · idez dixit animia ee ex oth hui elementoz · z. ignem terra z aiaz
unu q dis sciendu principia vt posset omnibus cognoscer dicebat n. q terra cognoscim terra nia cognoscim
z aqua nia aia ignem ignem · z q. z discordia e ei principia q. or mala · s. q. or bona · amicicia sive Rectitudo
discordia · Ista .n. empedocles ponebat ee principia q. or mala · s. q. or bona · amicicia
s. concordia discordia. Ita q concordia esse efficiens gnalis discordia nia corruptiuu nia qz ela
erat ex portionata et i concordia fiebat gnatio z ignis i proportionata z i discordia fiebat corruptio z
q i aia erat ois aia ista principia et possit ois aia cognoscer. Plato aut dixit animia esse numerum sibi moventem
ex principiis ex unitate dualitate trinario z quaternario: vt aut hui ihelligatur ista opinio
platonis. dicendu est q plato posuit tria principia rez nalium. s. idem z diuersu. permixtibile
z impermixtibile. z numerum. p quor declaratoem sciendu q entia possut tripter ordinari p. vt sint ali
qd ipsi. 2°. vt referunt ad sua priu effectiua 3°. vt q sunt ad ens i quo q sunt z qd unu
salte i oth reperit: si ordinent entia ut sua alqd ipse sic plato posuit ee principia entium
idem et diuersu: videntur etia entia duplicem qz qda st sensibilia vt ista corporea q dia ihelli
gibilia ut spes separate hec aut corporalia videntur ordinari ex diuiso z permixtibili qz impermixto
situ et diuersitate p tu substatie nia separate videntur ordinari ex eodem z impermixtibili qz ipsis ordinis
-etas z unitas · idco principia dixerut ee idem z diuersu permixtibile z impermixtibile · 2°. possunt
rez ordinem put ordinant ad sua priu effectiua · et sic principiu dixit plato ee idem z
z alterum fiebat · removebat tria a ea formali q materia rez nalium erat diuisio
situs q ordo forme introducebat · 3°. possunt rez ordinem ad ipsum ens q principiat · sic inter
cepit i oth et sic principia rez dixit plato ee numeros. qz in singulis ordinibus ordinis
plus z fistoes z plus unitates | deo posuit numeros ee principia omnium · et q. aia cognoscens
aia dicebat plato aiaz ordinari ex oth hui principiis. p. q aia erat ordinata et permixta
z impermixtibili · hoc aut sic declarat Themistius post. n. aia tripter ordinatur p. sensum 2°.
fm potentias. 3°. fm operatiuu · oth aut istis modis aia est ordinata ex eodem z diuiso.
Debemus .n. imaginari q aia fm sua aia naz z alia i media ith alias separatas · istam sensibilem

Empedocles

Plato.

cū wrongh' dic̄ q; nā rōales īrrōnāle ē determ̄ ꝑ hūs sensibelib; ē dignū. Ista g' corporalia st' nē se
sibelis hō nēc nē rōalis st' nē sepatis st' nē īrrōnālis: nā g' rōalis sunt nāa nra ē dignū et
simpliciō hūs sensibilib; ꝑ ē ifinor et oppositor ꝓpātus sepatis cōparata g' nā adhes sensibilia
rōnē ē ea redemptiua et simplicitas ꝑpata nō ad ſtās sepatas ꝛpē ē ea oppositio z possibilemo
z ſi nulla ē nā ēt hoc nulla ꝓpietas vtūq; dr̄ ostar ex hoc primus ē ex eōd reuerso
2o hoc ēd̄ apparet si ꝓsideret nā quo ad suas potētias nā nā q̄la st' potentie nō organice ruste
st' simplices z ifrabiles et īrrōnales et volātes. q̄la st' organice ruste st' ꝓtables q; extendūt extrīsecꝰ
organū nā g' q; ꝓtendit ī se vtūq; dr̄ ꝓpter ꝓtabilē ꝛ ifrabilē ꝛ hoc ēd̄ ꝑs si ꝓsideret quātū ad vtūq; nā tā nā q; alie ꝛs ſm genus quemūt cū ōib; hūs q; st' ī illo gen̄e z ſm speciē cū ōib;
hūs q; st' ī illa ſpē. ſ. ſm dīas z ꝓpes accid̄tia dr̄ differre ab alīs: rō z nā tā ſm se nā q; ſm po
tentias hūt altā quemūtā ralitatē dīas cū alīs vel quemūtē dr̄ ostar ex eōd vel differētie dr̄
ostar ex diuiso. nā rō cū ostat ex eōd z diuiso pōt cognosci vel ☞ 2o docebat plato numꝰ
ostare ex ideis. q; pcedebat principia ꝑ ex hoc aūt ꝺclarat sic. nā ī hūs ifrecibilib; sensibilib; q̄n
accipim⁹. ſ. puncti. lineā superficiē z corpus. Puncti st' vnitas Lineā Dualitas superficiē
ternarij corpus quaternarij z q; plato docebat ydeas esse q; dicebat abstractas hoc; sensibilium
posuit hec sensibilia ostare ex ydea pūli q̄a appellabat ydeā unitatis ex idea Dualitatis
q̄a appellabat ꝑmā longitudinē. ex idea ternarij q̄a appellabat ꝑs latitudinē ex idea quaternarij
q̄a appellabat ꝑmā altitudinē ex hoc g' ideas dix̄ ostare ꝺcā sensibilia vt g' aīa possit hmōi
cognitorem z mutuatiuam ei⁹ ydeas dix̄ aīas ex eis ideas eē ꝓpter ☞ 3o docebat plato q;
aīa erat ꝓposita ex numeris q; numeri erant principia oīm ꝛ ꝓpter hoc ꝓbabat plato eē
ꝓstructa. cū rōe aīa. vñ ☞ 4to. Docebat
tato dualitate ternariū z quaternariū. ſ. ex intellectū. sēā opinionē z sensū. ī tellectū
Docebat eē vnū. sēam duo. opinionē ternariū sensū quaternariū. ꝑ q; notā dicit q; ois nr̄a co
gnoscāt ꝓpria principia z aliq; cognoscāt intellectū. aliq; sēā aliq; opinionē aliq; sensū oportet
q; hec vz. vnitas Dualitas ternarius z quaternarius q; nūi hūt quemūtā cū intellectū
sēā opinionē z sensū sit principia vnū. z oportet q; sit principia ymaginū cū opinatoēs
nāe vocant ad hūs numeros. ☞ 5. ex eisdē q; principiis z ex eisdē nūs ostitus ē aīa
z alia etia. habet q; nā similitudinē cū ōib; entib; z posuit cū cognoscit. nō ergo vt
hec opinio nūq; clare intelligat q; intellectus ē principium principia aūt hūt nēc nedy ī demō
stratiōe nā principiū ꝓ q; dicit q; ē medium ad illa q; elusorum. intellectus q; ☞ 6 qui sensum
simpliciter ī principiū dr̄ hmōi vocem vnus ꝑs sēā q; ē xp̄s. q; elusoēs dr̄ hmōi vocem duos
nā nō possum⁹ sensu ī q; elusorem nr̄m sensum ē medium ☞ 7o ibi dicit nō vna ī mu
dum alia ī q; elusoēs Opinionē aūt appropriat nūs ternarius nā opinio semp ē accep
tio vni⁹ ꝑs cū permutatiōe alteri⁹ ē q; ē tria ostendat. ſ. medium q; elusos q; q; elusa
et q; ꝓcreata sensus nō ☞ 8 it vocem quaternarij q; ē virtus organum corporalis
corpori aūt ut dicit ē quaternarius nūs appropriari debet ☞ ex ois ēst hec pria
quem dicebat plato eē ꝓpositū aīas ut possit cognoscere z dicebat aīas ī tellectum eē
numerū mouētē corpus: tres et rgte tres nautas q; ē ternā q; hs ē motor z
et rector nō aūt forma nauis ita negabat aīas eē formā corporis nr̄ ꝓpter hoc
Aīas ī tellectum dicebat totū ternū. q; opta tres falsa negabat ab aegyptiacologus.
Certe fuerunt alīq; ꝑs q; Jnuestigarit st' aīas ꝛ vtūq;-s. ꝑ vtā motus z regni
tres. ih quos fuerūt ꝙ ꝑ fuit talis nūs ☞ 9. ſ. Asprēbs q; posuit primū omnī
rez eē aqua nō tm̄ dicit aīas eē aquā ꝑ quādā virtutē motiuā corporis q; videbat q;
mouet eē ꝓp̄ aīe z q; mouet mouet eē altius ex magnitē radiorū dicebat hmōi aīas qm
mouet ferrū ☞ Alius fuit Diogenes. q; dicebat aīas eē ignē ar̄ q; q; dicit nō eē pri
mum omnī rez z ꝑ ignē generari ꝑ ꝑtes dicebat aīas eā cognoscere ſm nō q; omne ſimile
debet aīas eē q; nocumū corpori ☞ Alius fuit Crātetus q; dicebat aīas eē q; dicebat

Talis
Diogenes
Crātetus.

ē vapori q̄ ḡ prīc̄ aīe nr̄ esse vapor q̄ ē quodd ā modū ēthy. aīe rōnal ē ḡ sētle
z sēp fluēs nō pē remanet q̄ nō ēthā esse ē tāto fluxu q̄ntū ḡ hōīe sor z idē dr̄ dr̄
aīe ēē vapi ēē ſ̄ hor nobīs rōnā exp̄ssor q̄ oīa q̄ſt sēp ſt ī motu. Aluus
z ēē ī complēs fuit a Anaxo q̄ dr̄bat aīaz nō ēē ſ̄ elementū ſ̄ nō ex ſēsū z idē ipē ēē ī ḡtiūo
motu sīc ſt corpa celestia: Aluus fuit Hyppus q̄ dix̄ aīaz ēē ſ̄ natur
aq̄ q̄ ipa ꝑcipiebat ēē ſēmē nāles q̄ ē ſ̄ natura aquēa z humida hr̄ ḡr
humiditatē hāc aquā dr̄bat aīaz ēē. X Aluus fuit Crisias q̄ dix̄ aīaz ēē
sanguīē eo q̄ dū sagnis ē ī arēb venit ſ̄ q̄n̄ esse ē ſ̄ q̄ds nocīt hoīes
Dr̄ sīcut ſ̄ ſ̄ ſ̄ nō bruta q̄n̄ dr̄ nō ēius ī sanguīē est. Isti opinīōs
cōfirmāt exēplo ī Le p̄ ſ̄ aīa rōnālissimor vocāt ingrat exp̄ dē q̄ aīa ē sp̄ns
corporis nāles i posēha vita mīs. q̄ ipa dat ēē vitā corpi tū dubitat ſ̄
aīa nō vīt ſit sēpabilis a corpōr p̄ mō

Liber de anima

Quidā Rex Edificauit nobile palatū. z auro lapidibꝫ. quadratis desde
vas Omerā suā adornāt ēt lapidibꝫ ꝓhosis Misit fabrōs suos ꝑ mūdū
dā vt cuerent lapides ꝓhosos. z īuenit quēdā q̄ habebat pulcrā gēmam
seu Margaritā. quā ille nō cognoscens vēdidit vili ꝓho. huic ipe īuenit
ī illo castro quēdā grossiē rōdet illi illā gēmā. deīs se velle illā vendē
ꝑ nr̄ ille ingnosās ad valorē obtulit ei vnū ducatū. q̄ ipe nolut dare.
ꝑ venit ī quēdā cuitatē ubi magnā cōgregat sapientes lapida
ros z vnū obtulit ei multū. alius dixit multa alius cētū milia et ipe
nolut. dix̄ ꝑ hoc vīsis ē ad regē. dixit Regi īuenī gēmā ꝓhosissi
mā. quā Rex hoc audiens suscepit ꝓposuit ī ornamēto thesauri sui ꝓpter
ī mostr velut ꝓhēdentē filio suo. quā simul filiꝰ mag admirabat ꝑ
totū Regnū. Or videam⁹ Que ē ista gēma ꝓhosa. Dixo q̄ē
aīa rōnalis. quā homīes grossi nr̄ vestimēt ꝑ vēdut ā Diabolo ꝓvili
ꝓhio alig ꝑ vno bolo ornus sīc gluttony alig ꝑ vno qualterno sīc auar
alig ꝑ vno vasio Vana Vana. Omīa vanitas a sapiētibꝫ. p̄ q̄ sit ista
anima. 2° quātū sit ꝓhosa. 3° quātū sit cara filio dei. secundo.

Quer⁹ q°. q̄d sēsat ē aīa. Ad istā autēm sapiētes veniam⁹ ad diuersas sapiētū sētās
A sapiētibꝫ. Pitagoricis ḡ fuerūt q̄dā simul phi grossi. Empedocli. q̄ crassissimā
A sapiētibꝫ. Stoycis q̄d erat ī mūdo nā ēē ista corpoīa et ḡtia dēi. Indo
A sapiētibꝫ. Platonicis. mūdū diuerūt esse ibam corpoīa ex ista mixtōe ꝓtia sunt
A sapiētibꝫ. Epicureis. fuerūt varij ī principio mūdi nātā. z alig dixerūt ēē ignē
A sapiētibꝫ Iudeis. alig aēr et aīa. vt dīc ibīs ꝓ̄ d aīa. nā mixtōes ipōr nāt fiūt ex
aqua Anaximenes. ex diuersis ēē aēr. Empedocl ex
igne aēr. Euripides ex ignē. ī predictis q̄
q̄or elemētis. Democritus z Leucipp ꝑ atomos ignēas.
Galen⁹ z Homerus ignē vīm q̄dā. vnde opinōēs
varias ī medio la. z q. ei ſ̄ mō d aīa

Gaudebunt sci i gla. letabunt i tabernaculis suis 14°. hic p̄ doctores dñi ꝓ pñi doc. theologorū i 4° ꝑ
ostendit primū sbale vñ p̄ primū accidentale. Q dicit q primū sbale ostendit i dñi visoē primoꝝ ordo.
-sue erit illa beatitudo qua ānā habebit i deo. Qprimū ꝑ accidentale ē quod ānā habebit ex dono. 2°
ista p̄ma ꝑte manet dubiū i p° ostendit principaliter ānā beatitudō i eius voluntatis vñ actus intellectus
.s. ex fruitione vñ delectatē dei videndi opus theol. 2 sco. quā videbūt i beatis i primoē de primo essentiali
2 ex 1 pmo. 1 hoc. de beatitude. hoc expredetur. dicit q primū accidentale 2 primū q hoc gaudiū
accidentale beatus ostendit principaliter i tres vñs
Gaudiū magni erit q̄ sors numerosissima ibi sci
Gaudiū magni erit q̄ sors [illegible] i gla.
Gaudiū magni erit q̄ sors [illegible] ibi [illegible]

prīa doc ostēdit gaudiū magnū i illo
gaudio q̄ dñi sci q̄ sors numerosissima.
nupte. 2 duo ē nobiles 2 multitudo
vñ hoster p° dr. q̄ ter assueti sunt numerare
2 vocant sol principes vt. ad quod gaudiū nos ducat dñs ihs xp̄s 2c corr prādeat meū pater 2 sp 2 tu
ego desponsa volui vt detis i bibatis i mensa mea. q̄ possit numerari numerū ageloꝝ ipsoꝝ certe sig
doc. nūc egredi 2 circumdabit ap̄ i bellatrix mea lob. virgo 2 mater audeat ei ipse dominabo eos. 2 de
multa multū manifestabat. 2c. vel mū sors dic lob. ex tribus iudex 2c nudea sagitta 2 postea dic post
hoc vidi turbā magnā et q. ornatus p̄ mū possumus vel i primoē bibliothe. a quātū est gaudiū illa
similando nō nobile sic. 2 ex antitude dānatoꝝ ostendit pena in beatis ostendit gaudiū vñ dr. p̄ Gaudiū ē i tres
vera āget dei sup vnū pectus pma 2 agrte. 2° resultat gaudiū q̄ illoꝝ claritatē q̄ sci dñi videbūt
hic dicit d. vestigia sonū vel i primoē t. de primo accidentali ex pmo. 2 quādo in vide ad magistri 2 vide
pendentes 2 pueros dicitur vestigi phosis ē ibi magna lectura ex 3 cor ipsadio d sors q̄ dic nō sedebit bur
sic sol. 3° i gaudiū cōi magni q̄ erit claritatē magnā sic i nuptiis q̄n sol in meridie 2 in
vita ad vera dāza 2 ibi erit ꝓfectissimū 2 sors mea i ipsa claritate hic dicit. d. claritate sors.

2° principale Deus q̄ erit gaudiū quod accidentale magnū q̄ erit in magna exultatione ibi exultabunt sci i gla
erunt exultatio ostendit i tres. In jubilatione. sonabit 2 cātu. nā in exultatione sic gaudiū exterius
apparet solet hoc gaudiū christi ostendere signis i hoc tribus q̄ sic nec jubilatio sonet cantus et
solet fieri vt sciat q̄ vera. p° q̄ victoria sic fuit moysis q̄n transiens e mare exiuit q̄n dan
tympana prophetissa. Ihe exod. q̄a victoriā dominus mihi 2 mundū exultabunt deo. apoc. 3°. Q̄ misericordia
hoc credit d. lege q̄ i ipsadio dñi mei. 2° q̄ pace frui in hostibus victis fuit gaudiū 2 letitia sic et
q̄ pax eternā assumetur 2 a bello ad bellum ipse i pace fruet 2 lo. dr. Ezech. 38. Ascendet populus meus Israel
ambulando pacifice. 3° q̄ merito sic i magnos effectus erit gaudiū fruitionis. 2 hic ista est
erunt i gaudio magno i numero q̄ nā stola dei nāturalis. ibi tota i dei magnū q̄ merito. Ioā q̄ hec sc
i gaudio exultabunt jubilabunt 2 ballando q̄ sci ibi i loco aplo laudo 2 primo q̄ sc recipiet ab ipsius
hic q̄ sci laudes agentes 2 ipassibiles. q̄ sci libery 2 mundo mane 2 debito ipo sanctio 2 modo videbit 2 le
deo q̄ merito. sicut ipe in hymno ecclesie 2 tribut hi gaudiū. 2 quia magnū 2 specie. apoc 7. dicitur q̄ i
magnā turbā multorū 2 vidi deinde alteram laudē q̄ 2 virtus deo nro deo cōmittent sic 2 laudabunt
2 fruabunt ꝑ beati q̄ letabūt i domo ei die 2c 2 dic Exaltabo i gaudio i gaudio d. exaltabo q̄

Circa 3° dico q̄ est i magnū gaudiū q̄ ibi in magna [illegible] gaudebunt q̄ delectata abana 2 excellens gaudio sc.
Ihe beati i q̄ venit fuit ad esse magnū 2 i alia vita q̄ est eterna i p° loco ponit sermo de
beatitudine q̄ i regno nostro. Sabbati primi sū 2 dicat alle sū vel audiat i ecclo 2 sic vel ad
audiebat nō dicunt q̄ mt 22 ego dispono vobis regnū 2 edatis bibatis i mensa mea 2 sedeatis
erunt alle sibi 2 sors dabit primus exsurrexit 2 unus sui magis de plusq̄ 2 de bonis
exploratis sacramentis ubique fidei dñi. ibi erunt cibaria magna 2 delectabilia audi. ꝑ Q̄ magna delectatio sunt
Duo aut vel ne 2 unus q̄ ne sint ad magnas dapes sunt beatis unus q̄ dicit ibi 2 sors dabit
ibi ad unus sunt vel. 2 audi. erit q̄. habit 2 ecclesiam aut mt 5. Beati q̄ esurient q̄ sitiunt

Cruet Delectamur
Cruet Cõtinuamur
Cruet Satiamur

De omaptoe .S. Mc. ratoes nãlis

In gradū claritatis q̄ē celestis vers assēcēr cupiēr ab yeū ꝙ claritatem
ampliꝰ lucidū hr atq; diaphanū : Minerale aūt sicū capit vegetatiuū et si
animā vegetatiuā nō hr. natura .n. dat ei crescēdi ꝓfectū cū materiā
ad crescēdū apām hr. vegetatiuū nō appetit sicū aīal sēsū motiuū ob
Materie dispositū grā hr natura dedit hoīi figurā et si aīā sēsitiuā
caret Aīal ꝓpter qd sicū capit hō ob ꝙ similā boū hr essentiā essendi ꝙ
q̄ hō ipē fuit licet aīā rōāl caret : ex q̄ ꝯ appetitū Materie nullꝰ
retrahit erat absq; peccō originali q̄ntū .n. ꝙ materie dispositio ad
recipiēdā huiusmodi dispositū habilis erat nullō sequēte. Ingressū rōālis
ex ipāq; absq; originali peccō ingressū ꝙ post ingressū purgatū fuisse

Ex hō ꝓbatur grātiā hūanā fuit adā ꝙsq; ipē fuit ꝓpter cui amorē ora
tū ē genus hūanū vt ego ꝓtes et medius ihūs xp̄s quoniā necessē fuit vt qui
admodū adā q̄ē ꝓtes . ita xp̄s q̄ē ꝙsq; absq; peccō originali fabricā ita quoq; medius
q̄ē . b. Ma. fuit sic ꝙsq; ingressū ꝙ sequēte. Ista aūt ꝓbatur ꝙ hūanā grā
dā q̄ē q; medius ꝙ hūanā grām ꝙsq; absq; originali peccō facta ita quoq;
necē fuit retenerata virginē q̄ē vltō medius ꝙ aīe salute . ona enim cū
xp̄o q̄ē ꝙsq; absq; originali peccō ingressi aliqui ꝓphē et primū medium cū vltimo medio
et finiē nō ꝙiungūt qd̄ē valde ꝙiungūt. Sic hō certū ē ꝙ ꝓphetissam ingressū hō ihūm
me voluit sibi tēplū domū ꝙstruere aut basilicā ad honorē dei erigere
pri grām ꝙsq; edificio necessā sic ꝙiunxit quādo ꝙstructa et decētiora et celebriora
viderūt quēadmodū regē salomonē fecisse legim' ꝙ vbi templi et celebrium
qd̄ē dei obscū ꝙstruere nolunt ope fabrili et lapidū et ndēdis rē malē
cessant aliqd̄ ꝓfectuū sēsi adhibere nec ego qdē sed audiētes ꝙ hūanā
ingressū nouā ymāgo ꝙ lapidē ꝓpositū dū ꝙ cū ædificant ipm illud ꝓmūgebat
qd̄ē ingressū aliqui clarū ē nā ædificio templi ingressū illud ꝓmūgebat et
cū mbrana ꝙ qd̄ deus charitate ꝙsq; habitare debebat nō poterat
Destrui materia tute ꝓfectus ad ꝙstruēdū. nec opabat ut ipe nō edificaret lapidē
hoc ē ingressū ꝙmutat virgā ferrū aliqd̄ qd̄ pcedēs angelū intelligēs adhibuit
hui aūt rei ratio est. qa vnū pcedēs nō pōt in altero finē vsq; in se-
cipiēs quodāmō minima hoc ē in vermē iterū ingressū ymāgo ꝙsq;
q dñi ipat ⁊ ꝓsm. dicēs aūt sū ꝓmotus ad ingrediēdū hō ꝓpter beatissimā
Mariā sūm ferro hoc ē absq; aliq̄o peccō ita ut in edificio templi nec
sonū qd̄ audiri sit ita in edificio Ma. ni. vox qd̄ peccō originalis
ingressū ē q̄ si materia ferrū ad ei ingressū disponēs ferrū ingressū
hō in mēbrū deiformis ymāgo q̄ adam ꝙ Rex Ptolomeus. qd̄ē Ptolemeus

Ste ꝑhat rō g dr̄ho g nr̄ declinatiōe duo ꝓsupponō ꝑ. ꝙd ē ꝑter ōrigi
nō ē grauius cū offensōe ut ꝑter q̄si dō nō peccasset ꝙd generasset 2m.
Esto q̄ me q̄dā domū sordidā ac fedā fec̄ ingressuri Quero vtrū decēs fec̄ cum
domū ornari debēr mundis replēi odorib⁹ alijs nr̄ ingredi aut ꝓsp̄ere
ingress̄ ē ꝙd nr̄ q̄ q̄ dignitatē ꝓmuscā mundari mundā red olentem
reddēr ꝙ ꝓsten Sta dicim⁹ D calor ingenu lusus decēs ꝙ fuisse vt materia
q̄ fuerā erat Mabys dey ꝺ materia ꝓli nō dant mundefiant ac sāctificent
abtra ꝙ admittant macula originalis ꝓtā ꝺ legē ī regnū ostēdent fuisse de
fide cōis ꝙ sāctus scriptꝰ testat̄ q dr̄ ī cāt tota pulc̄ es amica mea ⁊ ma
cula nō ē in te Cōsimiles ista nō ꝙd ē. nr̄ ꝙ stellarū nobiliores ꝙ nry
ī q̄ nulla crudel macula aut sordes ꝙ vā ī q̄ ꝑli fuit macula ī so
stēa peregrina q̄ ꝺ modū ē ⁊ ꝙ nūq̄ ꝙ ꝓcreat ꝓcreā nō valuit ꝙ sthēr
ē ꝑter ign̄ ab ꝙ ergo ꝓcreā ꝓcreā grepsa fuisse ꝙ hēdū ē Xta rō. vnus
nūq̄ hoīs apparuit ꝙ a natura ꝑfect̄ ē vt ei mater ꝙ fecēs sit ī nūc
ꝙ fecūdo ⁊ thor ideo q̄ ingenuus sāguis genuit ē nō si mater ꝙ ma
tria nuda ⁊ ꝓpria ꝙ habet filiū q̄ ꝙ ē eadē materia ꝙ ipm
mūdū erit q̄ā filiū ꝙ matris ꝙ fecūdo ꝓpter odor ꝙ ī fecūdo V Si ꝙ
D q filiū ꝙ mūdus ⁊ ꝙ fecūdo sūmopē delect vtra nō ⁊ ꝓpter odor
ꝙ ī fecūdo nr̄ā ꝙ fecūdo ⁊ ꝙ ꝓpter alijs nobilior ⁊ bonū fuisse ꝙ ⁊ ꝙ
ꝓpter ꝙ ī fecūdo venit ad ꝙ ꝓpter ī volūt ⁊ appetēs ꝓcreādi
fuisse ꝙ ꝓpter dēsiderū sui pow ꝺ ⁊ mūdus ⁊ ī fecūdo ꝙ adnobilior
⁊ ꝙ fecūdo ⁊ ī mas Sequit̄ ꝙ dicta cū rōne hui⁹ ꝙ appellēi ꝙ pura
q̄ius natura humana ex materia ꝓcreā ⁊ humanitate sua ī ꝙ fecūdo
pōt volare. hoc aut̄ falsū ē ac ēt ꝙ omy rōes ex q̄ dam ꝙ sit sūma
ꝙ fecūdo ꝙ fecūdo ꝙ fecūdo aut̄ sit mūdus ꝙ fecūdo pow ꝙ ī ꝙ fecūdo ⁊ bunt ma
te sua ꝙ fecūdo ex ꝙ fecūdo possibl ⁊ ꝓpter ⁊ ꝙ ꝙd ꝙ ꝙ ꝙ ꝙ
illā ꝙ ꝙ ꝙ.

Si prophanum aliq̃d dñm dirigere volumus seruilē fugiem? fugiem? stultū
vt fruamur? padisū. fugiem? mortē ut fruamur vitā fugiemus
hoc ut fruamur deū. fugiam? creaturā ut fruamur creatore. Nūqd
stes via dū diuersa pōt i penulatā platea vbi ē sūma vanitas. Nūqd i foro vbi
ē sūma puersitas Nūqd i taberna vbi ē sūma luxa. vbi ē sūma
vbi ē sūma corrupcio iustitie et ois falsitas.

Marg?.

Prorrumpat aliq̃s i medio et dicat Amatori suo versui vti volo. Cōtemne
quodcūqz terrenū q̃tempsi. parū stimo. q̃d ãplius Contemne qd cūqz de
lectat q Cōtempsi parū stimo. q̃d ãplius Contemne quodcūqz pos
sū q̃tempsi parū stimo: q̃d ãplius q̃temne quodcūqz speraū. Cōtēpsi
parū stimo: q̃d amplius: Cōtemne qd cūqz possides Cōtempsi parū
stimo: q̃d amplius q̃temne regna q̃tempsi. Sic me fruaris
sic amem. Sic pereā: ē ad Deū pueni.

Marg? 22. d mi dcs

Quid amat iste nisi vana et atqz noxia: ex hoc recordare cum ipse hanc miseriā
frequēter audiat. iurgia. discordie. liteꝫ: bella insidie. fraudes falsitates et
sedicōs: adulatio fraus. furtū rapina ypocrisis: ebrietas. luxus: libido. immundicia. homicidia
parricidia. Crudelitas feritas: regna. luxus peculatus: ipudicia. ipudicitia fornicatio
adulteria. incestus q̃ cūqz virusqz sit. hec fraus atqz immundie quasturpe et detestā
sacrilegia simulate blasphemie. rapine opressiones innocētū calūnie falsitates
periuria falsi testimonia. Marg? iudicia violēcie latrocinia: et q̃ cūqz talia
malorū i mūdo nō cernit. et hāc vitā istā hominū nō videt: hoc utiqz homi
nū est malorū et illa bō errores et puersi amores videre veneāa et q̃ ois stulticia de
nascit.

Ber?.

In Monast? ē alia Contēplatiua In seculo ē alia laboriosa. In monast? est
alia sāta i seculo ē alia Criminosa In monast? ē alia spūalis In seculo est alia
Carnalis: In monast? ē alia celestis i seculo ē alia terrestris In monast? est
alia quieta In seculo ē alia turbulēta: In monast? ē alia tranquilla i seculo ē alia tē
tuosa: In monast? ē alia pacifica In seculo ē alia iurgiis plena. In monast?
ē alia casta i seculo ē alia luxuriosa In monast? ē alia plena virtutib. In seculo
ē alia plena vicijs: In monast? ē alia studiosa In seculo ē alia negligēs

L.

Liceat a collo tuo funibus pendeat Nepos hz sparso crines et sordes ri
bus libera qb⁹ h. nutrierat mr ostendat lucet t limine sacrat inter
fratres fgr pē. fratrata fgr matre. et sanctos circulsad urbem Cruce
cuntes: Magō pretius germs e i hac ri cē Crudelē. Venet venet postea
Deus q⁹ victor redeat vias ad patriā que p hyerusalē Cuitatē celestē. vh por
tis etzonatus treadas Tuē municipatū cum paulo capusTuē q nec regabis
q vt vinces spirituj:

Contemplādo ī gsta nostr obscurissima lacrba passione et crudele morte dlo vni
gnito figlolo de dio nrō Signor et Redemptore devotissimj Jamj appena me par potere
respirar ne gl cōtenerme da gmiti et lacrimes, cuminādo et repensando li error ī cuor
dolori t tormēti de tāto alto signore. et gsiderādo Q tucte le creature celeste eterrestre
se mossero ad gpassōe. t nō stradāo segni ⁋ crudēlj t dolōr t manchādō la morte et
lo andare dla uita: et gditor t lo vnūso. non me pare esser cosa guardēte sop dē
altra cosa dar opa narrādo la somma euāgelica historiā cercar me t vny tucti ad pīto
del ogpassor andarādo et cercādo y nō trovar nel mio t la ingratitudē. essendo el
figlolo d dio morto solo y restar ad nuy la vita ēt hyerd īgt Ois natura gparē
xpō parēti solus hō p quo morit. sibi nō gparit. Ois īgr creatura nos tuctap
plāto: plāsit. n. sol t luna t plurete qz ab hora sexta vsq ad horā nonā tenebre
fūr pl sup terrā. plāsit aer qz obscuratus e. Plāsit terra t lapidesq ex magno terr
motu cōcussi t mōumēta aperta. vñ aug⁹. dic. Ab hora sexta vsq ad horam
nonā tenebre fūr pl sup terrā. Deus se ī nocte mutauit sol. s. ne videret dēs mortē ei
Deus ne videret eccliā. oīa elemēta ostēta sua deseruerūt ne videret sup eo
solevi pturbatōe offensū. si solutes sūgerūt obscurē: plāserūt angeli t elo. hyeron. di.
Sancta pars amore flebāt t celestes dñi sui ne male tractū t minestros deū alia rerum
gratiā nō potuerūt. plāserūt apli. tremūt enīm apli t nec sui dñi. plāserūt Mulie
res q seqbāt a galilea. plāsit t nuncia mater sue desanatures.

Pro desperato Timeō audita t meāsuchado. Terrq⁹ pres ī sra q erarat lumē vis sue
est clas. nō gl ore posset exprimat lumē aīe declarat hoc. ecclēs. p. lo. ī tū. de x 5
Nubibz atrs q dat nullū fūdēt possūt sudera lumē. Si mār volueris turbidas aquas
misceat cētū Virtus deū parēs stremus incola duby regi resoluto q̄rendo cur vesthy
obstat Q̄rq⁹ negat nō hz alas ēstimēs tumes spe resistat rupe solum obvet strq
Tu quoq⁹ si vis lumē clare cernes verū tumor ī sto exp̄e cellā Crudā pelle
pelle timorē. Strēq⁹ fugato nr dolor adest. nubila mēte nīsi q stremes deū vbi regnat
In gl de q⁹ cūt q colligo passum īpleri scriptū veritatis reperiat lumē vite. trp⁹ do.

Pascio Aue exparit lumē vocis

Nouum' quatras dedrit ruinas
urbe flamata: pauly gs rex
fre q quoda ferus ira mouto
Patris effuso madut rubor
Corepuit et visu gelida p venas
ora no hxit lacrimus ꝑ esse
Censor ex tanta potuit dolore
hic tm sceptro populos regebat
quos uidet z deos radius sb undas
phebi extremo uenies ab ortu
Quos premit septr gelidi triones
Quos notus sicco violentus estu
Tamen ardtis nequit animas
Celsa no tade salute ponto
Verum pauci rabiem neronis
heu grauem sortm queruer iniquus
Addit sanos gladius mortno

De paradiso religiosi.

Religio assumlat paradisū nr̄m sibi q̄ erat positū ad[ue] nōte ī oriēte. i. ī statu ad[ue] ꝓpheticū. z ī oriēte gr̄e dr̄ z nō ī occ[ue]
te positū. malach 3°. vobis timētib⁹ nomē meū oriet sol iustitie. ī q̄ locū deus trāstulit adā q̄n̄ peccauerat ī
agro damasceno q̄ erat ꝓbē ita religiosꝰ mundū ī q° est rubedo. potiꝰ trāslatꝰ ē ad paradisū terrestrem
religiōis: vt sic ī paradiso ē duplex arborū genus. vt dr̄ gen 2°. produxit aut̄ de° de ligno pulchrū visu. z
ad vesc[ue] dulce. arbor̄ ī religiōe ē duplex. scīl. monachoꝝ virginū ꝙ pastorū. z ꝓ doctoꝝ. vñ ē ecclē cantic[ue]
3°. cap. 4t. Ordinauit ego altaria sua ī libano z qi ascēdit ī medio sui. q. dū ī. st alii sic ordinē. q. stephanoꝝ
alij. vt apostoloꝝ. z doctoꝝ. fama alii ut patres. q. martyrū. z monachoꝝ alij ut virgines. z
paradisū. In paradiso terrestri erat lignū vite ī medio. sic ī religiōe est ligni q̄ vitam. q. ꝓdest ꝙ sustinet
ī religiōe. ī q. dr̄. cap. 2°. de paradiso exibat flumen. z inde diuidebat. Est ē doctrina. z virtutes. z exempla
paradisi. vñ ruminēs. ait. Ita ī religiōe. z studiū ascēsionis. q. dr̄. ps. Ascensiones ī corde suo disposuit. z ꝙ.
dicē religiosi. Deus q̄ ī paradiso terrestri erat lignū vite. ī medio. sic ī religiōe est ligni q̄ vitam. q. ꝓdest ꝙ sustinet

Sermo de tempore pretiositate.

Tempus faciendi dñe dissipauerunt legem tuam.

Quãta sit brevitas vite mẽ et modicũ spatiũ habitãdi i hoc mũdo ai̯ satis clare apparet nõ ẽ mirũ vobis multis vbis pspicuũ. cũ quotidie videam⁹ homines suã finire spatio brevissimi tpis. s. alq i 30. ãno alq i 20. alq i xl°. alq i vno ãno finiũt: alq i 70. vñ i xv. dr Dies mei 70. ãni i si potiꝰ tribꝰ octogenta i ãplius cũ labor i dolor. et avte si hõ vixerit q nonagẽtꝰ i ãnus scẽ matusalez xc. et vltra tamẽ nihil erit nisi vna hora i q cito trãsit. vñ. Iob. dic. hõ natus de muliere brevi vivẽs tpe. qui qi flos egreditur et conteritur. et fugit velut vmbra. et idẽ. c. 14. Breves i q dies hominũ sunt i numer⁹ mẽsiũ apd te est: Greg. i mort. Cui longitudo vite prius pudꝰ ee cognoscit. cũ finẽ terminet facilq. q. c° Que ẽ vita nra nisi velociꝰ ad modicũ punctũ et deinde exterminabit. Semper ad lucellũ pudꝰ ẽ ee quod vicinius et ad hoc pulsꝰ minꝰ. spẽ ad eũdẽ. Quotidie morimur quotidie de vita aliqua pꝰ vite mẽ. vtq quoq; ad ordinem vita deducit. Ouid. 3. de fastis Tempora labũ tacitis pꝰ senescim⁹ ãnis Et celer amissis labitur annus equis. et x° nutrimẽ. labitur occulte fallit q3 velocius etas: i nihil ẽ ãnis velocius. Petrarcha.

Che pur de vngorno e la vita mortale.
Nubilo breue fredda i piena di noia
Che pobella parer mia nulla vale. et alꝺ.
Cinuer mio e sobrino et si legiero
Che vola como lucello di batte l'ale.
E como lo cielo di fuge el lauenero.
Son di di vno giorno la culla i lo fasse.
La sfortuna i iuuentute i la vecchiezza
Et qi e grato al fine gli bisogna nasce. vñ q dã
pꝰ cũ ihrõgauit. Cui similis ẽ hõ in hac vita mũ
do habitãs &c. Similis ẽ lucerne accẽse ad ve
ntũ q cito extinguit. Spuma nauis q cito ab
undis absorbetur. Rose matutine q dũ colli
gũt i manu pulcꝰ rubor i vltro marcescit. Via
tori trãseunti q cito dispergit. i nõ apparet ap̃ho.
pp̃ea. dicit admonet ut dũ tempꝰ hẽm⁹ spem
bonã q i morte q̃ vltra finit hõ nõ h̃t ã
plius tempꝰ operãdi. Sic q3 hodie giter̃ hominꝰ
hẽp? bñficia di exponunt i mtis multis cito
cognoscit fortuna. ide dicit ihrõ. Hodie si vocem
ei⁹ Misteria considerãdo.

Tempus pretiositatis
Tempus impossibilitatis
vsq; ppetuitatis.

Tpis Dolositatem.

Cura p̃m. 5. pretiositatẽ tpis. O tu q pdis tpm hmp̃ tuũ i vanitatibꝰ i peccatis accipe hãc gram soiam q̃ iter cũ bona huius mũdi nihil ẽ pretiosꝰ repone. excedit. n. pretiositate a vtq bonoꝝ q̃ qs possit hre i hoc mũdo. pbat auctoꝝ. Rationibꝰ et exemplis: Ideo i quoda spuale solatiũ nemo vtq iqt parcu expensimet tpis qd i pbus assumit. volat irrevocabile tpus. volat irrepꝰ irremediabile. Nihil pretiosius tpe i hac vita. nihil q nobilius 3 hac nihil hodie vilius apd hoies reputat. Tra sicut dicit Seneca nescis et ãy et nemo recognoscit qd pdat / Anselm. i q̃dã spuale. Et si multa i hac vita pretiosa sit. nihil tñ pretiosius tpe. nã no saltem tempore nro omnia rerum nobilitate excedit. Nobilest st fide. nobiles sũt aĩe nobiles q̃ sunt thesauri hui⁹ vite 3 iter hre cũ nihil tpe nobilius. § Secũdo pbat dupl. vide. s. Causatiue et accumulatiue

pꝰ vide causatiue sumdo pot q̃ st 2°. mer. dicit effectꝰ q̃ meritũ pdit a duabꝰ causis p̃ principalibꝰ i magis attribuit premio q3 2°. pꝰ hoc est nã claritas lũ atq stellaꝝ cũ pdit ab ipis tñq a causis sensibꝰ i silr a sole q essendi eoꝝ claritatẽ gratie magis dr attribuit soli q3 lune: silr operatio hois virtuosi cũ pdat a toto opposito. s. corpore i aĩa: magis certe attribuenda st aĩe i cui⁹ virtute istius corporis operant⁹ q ipsi corpori sic. n. dicit sctus. i alibi. Denominatio sequit dr fieri a nobiliori ut. quo pposito vertũ est q̃ primꝰ q̃ hmõ ẽ aĩa pꝰ. et principalis q̃ psona aut aliquod bonũ acquirit put ẽ stia et duratiue et huiusmodi seu alijs et bonũ operat. put st moralis i isup ihese. p eo q̃ tpus ẽ mensura motus vtq q̃ fuit i hoc mũdo. sic dicit Aristo. q Tempus ẽ Mẽsura motus. i cuius vtq q̃ fuit i hoc mũdo vñ cũ ois nra operatio sit successiua i fiat cũ motu mensurat̃ repor. sic opa tiones diuine mensurant eternitate ap quã nulla ẽ trãsmutatio i operatores angelici mensurant⁹ eui. vñ et saluti. dic Omnia tempus habent

Quo d igr̃ boni habẽm⁹ principale i hac vita ex presso i ipso tpore hẽm⁹. Et sicut igr̃ ut pꝰ tpis ẽ ca principalis et pcõ qua et diuitie bona. et q̃ 3 virtute sequit et q̃ 3 vtq bñ utẽ virtutibꝰ moralibꝰ i ifusis conabr vtcũq q sit nobilius atq pfectius omnibꝰ vtq tporalibꝰ huiꝰ vite et sm hoc et nobilius omnibꝰ virtutibꝰ moralibꝰ atq ifusis cum ab ipo procedat sm q̃ nulla alia

Circa pdicãda q3 dr hre aliqa de tpore sue vite alia bona huiꝰ mũdi
vel negligẽtia. amittim⁹. Ratiõe q.

Ratione preciositatis
Ratione proprietatis
Ratione brevitatis
Ratione irrecuperabilitatis

Certe sigs cet Mercator cū mīt naūe mag
tēporeq̄ illā portant ad ītrmū ad dānatos
q̄ credunt eos posse emere vnā horā p monetā
q̄ possīt penitere cētā deo. oēs ī patrones negoc
q̄ ī st' dant tēpā nūdū si possident p vno
monēto tpis: et nos miseri cū sīp mīlpedi
tis cū vanis q̄sumpis. deo q̄ nos oēs ī cla
mabit ī pūcto mortis cū fatuis di. Temp' fare
di dnē dissipauerūt legē tuā.

+ Circa 2m̄ mālt̄m. ī possibilitatis. hēm̄o rōnes
ostendēr q̄ q̄cūq̄ temp' sit tāte pfectatis.
tū ī mediate post mortē ī possibile ē q̄ detur aīe
adeo solū rōnēto aliqd' tpis q̄ possit aut mereri
aut penitere aut hīc agere seu cumulū sue glē acq̄
rere quod pbat̄ p̄ auctoritatē. nō apost. 14. dr.

Auctoritas. Modo cū deus ssis ut rogastis a laboribus
Solutio vestris. s. post mortē opa n̄a illos sequūtur
Similitudo quos ī. s. fecerūt ī hac vita et apo.
Exemplum 20 dr̄ Sufficiēter ē dt singulis sm opa
sua q̄ s. fecerūt ī hac mūdo et apost. 20 dr̄ Ecce
nunc dies salutis ecce nūc tēp' acceptabile
Ecce nūc dies salutis vbi dē. glo. nūc ē tp̄s
Meredi cū mortē. q̄ post mortē nullū ē tēp̄s
aut salubrē aut hīc faciēdi. S. Ecūdo hoc pbat
Solutio rō ex p̄ma Cōmūnēr. fundat̄ post q̄r
p̄ p̄ma cōsq̄ dr. Actus ēt passiones sūt simplr q̄n
tūp̄ p̄ hoc tēp̄ p̄ticulē p̄ et aīa durāte oportet
necessārio ēpatē sua vt organis cuius ad operis
ōnē sic p̄. vnā fabrica nō potest fieri cultellū sīn

Actualis agricola fodēs terrā sūm semelo nō
q̄cūq̄ alt' actūs sūm suis ītermētis q̄ a sui
h aīa nō pōt mereri sūm corpor nec ego corpis
sūm aīa ff ḡ p̄ et aīa dū pōs q̄ dixēt omēs grae
dere p trystrem tūc si dicat eā tepet p edificare
hoc ē dicer sīc aīa nō pōt edificare p tepere
seu alia mīa opa facere sūm membra et ceteris
membris ita existens ī corpor nō pōt gaudere
p trystrei sūm corporis ptēs ff qt dic et ibi
arist. q̄ sic q̄ ē aīe ppria opato hoc ē ppriē
ītelligere sz hoc nō ēst sūm simulitudinē quod
vtūq̄ dicēt et corpor: sz Clarū ē q̄ dū aīa
ē separata a corpor p mortē corp' vtūq̄ murmurat
et detrecto corpor dep̄ tenūt' ōēs potētie hois
vt potētie mālēs ff quas sentit vegetatiue vita
les ff quas vnūt et potentie mālēs ff quas mīh
agit et operat' et nō minus ē q̄ potētie mālēs
sūt ī corpe vnibus sūt ī corde et mālēs ī opate vī
tē post mortē totū corp' dep̄tenūt' ī corrumpūtur
Clarū ē q̄ tales potētie cū sīt organizate dep
tenētis organis totālr dep̄tenūt' ut nihil pos
sit operari sīc dep̄tructo omīo dep̄tenūt' visus
et dep̄tructa naui dep̄tenūt' nauigatio ff q̄ ōēs
mentō gaudēr q̄ aīa sūm corpor nihil pōt operā
tur q̄ dicūt opato hois cū dep̄tructa sūt sua istā
ff q̄ operatur ī p̄ q̄ post mortē ī possibile ē q̄
ho possit penitere aut aliq̄d mereri cū aīa nō
sit hō sz pars hois. hō n. ē qd̄ q̄cūq̄ ope aīa ī
corpor. et ideo ptēs p̄ et aīa dicūt q̄ mortuus est
dupr̄ p hō ītelligit corpus q̄ aīa ītelligit corpor
et p̄ phr̄ dicūt Nīa cū forma sūt simplr nō dicūt
vere operatiōēs q̄ sunt ī n. s. ī sbā q̄positū. Ideo
Deo q̄ post mortē aīa solū respicit a deo bonū
p̄malū sm opa sua. n. ad bonū potest agere
meritoriū. qd̄ confirmat apls 2. cor. Oportet
nos oēs manifestari cōm tribunal xp̄i ut reportet
vnusquisq̄ p̄pria gessit ī corpor sive bonū sive
malū. 2° ibi ex hoc dispositus sūt dā. post
ptēs 2° ibi dr. Virtutes ē habitus electiuus
et infra Virtus ē habitus q̄ bonum p̄ficit 2
opus n' bonū reddit sz hec r. cū. n. opa nō
nō fiat sponte sz necessario Ideo dicūt ibidē ptēs q̄
in malis nō meremur nec demerem̄ nec dī
cebat mereri ī faciēdo fructū p̄ quo cognitus
a nā sic fuit nō a ppō voluntaria ratione
sed nec p̄ē laudandus q̄ malos suos nō hs

3° Sit nūc q̄stio tēp' quare hoc penitentiale ordinē dūt nō dr̄ cōtrite dūt nō dr̄ cōfessionē dūt nō dr̄ satisfactionē dūt nō dr̄ Ideo dr̄ nō dr̄ cōtrite q̄ nō ē in potestate hois cōtrici cū ē motus mētis q̄ ē ī potestate hois. Ideo dr̄ nō dr̄ cōfessionē q̄ nō ē in potestate hois cōfiteri cū ē actus exterior. Ideo dr̄ nō dr̄ satisfactionē q̄ nō ē in potestate hois satisfacere cū ē actus exterior. Ideo dr̄ nō dr̄ Ideo dr̄ penitentiale ordinē q̄ ē in potestate hois penitere cū ē actus interior. Ideo dr̄ penitentiale ordinē

cōmunicat. ꝙ vo ꝙ a nā aḡus Cū nō sit ꝑsōa
rationalis a ligd sponte facrat ḡd ꝑtrat facrē et
nō facrē ī hor merito laudē z ꝓmiet cū nulla re
essitas ad hoc illū aḡerret Quo ꝑsuppōsito ꝝ
nō ē sny thcolo. z ꝑ Damasc. ī. Ḡ mors hoc
facit hoīy ḡd sint angelis casus ꝫ clarū
ē ꝙ angelo suū bonū suū malū vt dict Aug
ḡē z dām thco. ī 2o di. 7. post ortū casū st ī
mutabiles bonī st ī mutabiles ad malū. et
malo st ī mutabiles ad bonū vt vō ē ḡ cū bonū
nāt ſmpliciſſimā. sm ſtās pleriq; dī corporalē
materiā ſnd ex qđ ſcmel ſe gustū tocāt ī merḡū
tur ḡ ī illa gnerāt ōēm ſuā ſmam et
ōēm ſuū ornatū ſc sue vt ḡ amplō ab illa cō
ſōē bona z mala nō possūt ad hoc ḡ ſiſtē ē cū
nā et a corpōr ſeparata sic ſtās ſmpl et ī
materiales ḡ cludē ḡ nocēs et fnat ḡ fnat a
golis casus vz ḡ ei auferr ōēm potentiā ale
rendi z generādi ei nō hāt dſpōsitōēm ad plā
ad ſpetanē libitudinē bnficiēdi. ſm ḡ libā volū
tatē nō ꝑt hīr laudē merit ap deū cū virtꝰ
st eccle voluntaria sit recta. ſm ꝙs ocs
z thcol. ḡfirmat ysa xō. ꝫ 5. bo. ī 2. di. 7.
ar. po. q. 1. ī cor. gos dicēt ſm nicolāū de
monū possit reflectere ad bonū ꝫ. ḡ sicut
dicūt sc̄ō. voluntas diaboli nullo ꝑt. reflē
cary eo ḡ ei ſtās fuerat terminus meritī di
z ei ſtās permanerit ī termino nō possit ꝛeū
ī ad bonū qz a deo nō dat ei ap plus grā
ꝫ ḡa possit penitere z aliḡ merere ap deū
ſ ſimul dat ē et anāby ꝙ vo ꝙ tempus meri
di fuit a deo ei ſmpliciſſ ſſixū ī prīo vite
vsq; ad mortē Cū aūt decesserint ꝑ mortē
a corpōr suo z ī termino obstinate fuerint
fuit ei tēp; meritī. z ꝫ ḡa ſt ꝓcate dimi
ḡa ḡ ē ta efficax ꝙ meritorū ad deo ī possi
bile ē ḡ habē ī ſtūs tēp; ap plō penitendi
ꝑ bnficiēdi ī eo ei ipē hoc fnat a deo ſuſtēt
fien st mag ī malo obstinate ſcē diaboli.

3o ꝓbat vō assumptū Rō ē qnāby nō
ꝓcess ḡs admonissent ꝙ et ſimulby ide ē pdi
ti. qđ ꝑsuppōsito verū ē ḡ ſp z bona post
hāc vitā ī ordē bonis opib ſeu meritis
ꝫ ꝙ nobis fuerūt nihil dō merentē ꝙ ſcripꝫ.
hoc ide deo et anāby ḡ decesserūt cū charitate
expectantes ī purgatorio orāt ꝙ nobis ī illis
oratis ſm. hoc ī 4. di 45. nihil meretur
n aliqua alleviatoēm pēn ex hoc ſentiāt cū

ſit ip̄ ſtatū meritī. nisi ḡ ſnāt ī celo ꝙ nobis om
nib; accresc aliquā gradū hōdētale ex augmēto
totāl numeri ſalvādor. z ſic nāby existēby ī pur
gatorio cū postea ad celū introducūt ḡd ꝑfr nō pot
dici meritū hor ide dē. 8. bo. et ārgtūr ī 2o. di.
41. xl. ḡ sunt ī grā ofremur. Cū ḡ ꝫ ḡt ſm ārge
lūs āplicetur meritū et gradū ex bnficio nāli
tūt. Rō. ḡ gradū ī angelis nascūr quoad aliqd
essēhaby qđ nō potuḡ ꝙsistit ī diuina visiō ꝫ
bū accrescit gradū accidētalr. qz gradū ē ī relūs
sup vno ſcmel penitētiā agēdi cū angelus de
ſcīp augmēto numeri electoꝝ Sic a ſmila di
co et animabꝫ post mortē. ad aliū natū accredē
tiby qū aut vadūt ī purgatoriū aut ī paradisū
et si nō mereūt nō supradco. aut decedūt ī mor
tali culpa et sic a fortiori nullū possūt hīr a diuina
ſuſtētia temp? meredi cū dī grā sit ꝑtus. ergo ifidy
possēt ḡsidera vitā suā z tēp; futurū post mortē qz
ſm ī vita acqsicis bonis vt post mortē possūt
hoc ꝓbat Dionysius thcolog po sc̄i thō. ī q. di. 14
dicitur cū ḡr mandby ḡ decesserūt ſm prīa post
mortē sit tēp; penitendi ꝫ. ḡ prīa duoby modis
accipī. s. ꝑtē et ꝑpē. po nō prīa ē ḡ ꝑtē
ḡ ꝑtrāt detestatio et hoc ē ī demonib; z damp
nāby ſm prīa dicendō. Detestāt. n. pena ḡ mi
serūt nō ff di ofēsā ꝫ sicḡ ff prīa qua ſubſti
nēt ex ip̄o ꝑtrāt ꝫ hoc prīa ē ſmplex ad sa
lutē. 2o mō accipī prīa ḡ ſtē qđ ē detestatio
ꝑtrāt ff ip̄m pcēd ꝑ ꝑpē offensam dy et ī ſpe

Vomet hor
penitendi cu
ſperliquas
ſit ī ſuppli
debēt acclamare
voluntē bonā
aliquid ꝑ premiū
premiū sue
di. 45. Cū
premiū debet se
la voluntas de
milis timor pe
le voluntatis
ſingulis alte
habuit nō au
debet ſingulis
qz nō sit pp
modū ſanare
habuit ꝑ probabile
pmē obſtat
ꝑtrati nūqꝫ
mutati ī bonā
ſuadetur para
ratā et ī ſt
obſtat qū ē
ſimp et aliqua
tempo obſtat

Venie et hoc modo nō ē pnā ī eis nec tmp' datur
penitendi cui' vō ē qz sicut illi q ei x̄o resistūt nullus
ī se reliquias male voluntatis habebūt ita illi qui adhe
so ⁊ sit ī suppliciis eterni ignis bonā nullatenus possūt
habere voluntatē ad penitendū · et cū nullā habeāt
voluntatē bonā sequit q' eha dei nō dat eis tempus
aliquod ꝑ penā suā q̄ possit uera pnaz agere de
pcto suo ¶ Alia distinctio pōt s. bo. ī 4. di. 50. q.
1. re p°. Cū qr ī qt An dānati et merētes sine
pnā vellet se penitere ⁊ pgnis nō penitēt Ex q' ma
la voluntas dr dupler. s. actus et habitus duo q' offer
unt timor pene ī dānatis nō aufert ois bonus ma
le voluntatis ⁊ aufert tātū actū nā dānati nō vult
ingnuoj actu qz timet penā de ipo tm ī voluntate
habitū nō aufert q' patet qz si ēt nec ī punitis
vellet luxuriaj ⁊ hec q' tm̄ta nō ē virtuosa
qz nō sit ꝑ virtutē ꝑ qd q̄da poena dr odisse
peccatū mali formid'm pene. odisse peccatū bo
ni virtuosum est. sic ītelligendū a simili de actu
de actibus sm̄ pnā. sm ī pcto qz dolor penalis su
fert ab ipa voluntatē actū peccati ⁊ nō habitū
male voluntatis ꝑ que apponit sempr pene si nō
crederet ex hoc puniri. Si igē q̄s vult dānati
no hūt pentasse deo q' noluit nō ꝑ hoc q' peccū est
displicerat qz iniustum et qz q̄ dignum. Et qz eis dis
plicet pena iusta et ideo mala hūt voluntatē hoc
volendo et adhuc vult ī eis voluntas penandi ⁊ do
lor penarū ī pdurit ne opetat ī actu suū ⁊ bona ex
qb clar ⁊ q' post mortē nō ē tmp' penitendi.
Quarto pbat' qcto similiter. nā q̄ ut
plaliq mag observat tempus qd sine observatiā
nō haberet post modū ī d tmp'. p°. qn tmp' est
melius sanatiuū. 2°. qn ē melius purificatiuū
3°. qn ē melius lucratiuū. 4°. qn ē melius fructifi
catiuū ¶ p° tmp' observat qn ē melius sanatiuū sic
ī fremi nitus expectat 2o observat illū dē tempus
quo ī m pmissorū medicinā sanari possūt citius
ratio ē qz si trāsiret ī d tempus vix aut nūq̄ post
modū sanari possūt ⁊ cadūt ī mortē ꝑ ī firmi
tatē ī curabilē Sic peccō ī frem' dz multū ī pp
pnē observat qz nisi cito ī cura abstā ī firmitate
peccati nūq̄ post mortē potest sanari ⁊ cadet ī infir
mitatē ī curabilē ut pbatū ē cū ecc ca. dr Ante
ludentū para iustitiā et nō langueē adhibe medi
cinā et ī ps dri iuenies ꝑpitatem ¶ 2° alia hīs
observat qn ē magis proficuum videm'. n. q. 3o
pauꝑ q aliqne dz magnū et potenter offendet
tempus observat q' illū magis disposuit ī iuenit ad

placandū Sic pauꝑ precor dz facere ī. n. q. cū hī
ī si ē semp set paratus parcere et misereri tm̄
solū ī hor tpis vite nre parcat pōt qz nec ēst
tm̄ tmp' misereḋi ⁊ post mortē erit tm̄ tempus
punīḋi ꝑ punīḋi / deo ꝑpta durabit Tempus misē
di cuius qz uenit tempus ¶ 3° alig tmp' observat
qn ē melius lucratiuū · sic mercatores tpis feriaz
sic et observat ab exercitio ⁊ laboratorio tempus clau
sit strenue ⁊ trupatū qz tūc solet deus nre ē bonū
⁊ aptū tmp' ad laborā dei ⁊ nō sic qn tempus
ē obscurū frigidū ⁊ pluuiosū ⁊ lutosū qz tūc
nullus pōt alīqd exercitiū facere Spūalr loquē
do tmp' nūdinay ē quo emus misericordia dei
tm̄ vno genitu verbo ḡratis ī nos ⁊ p aduēt ē Mat
sic dē aptus erit nre dies salutis q̄ post mortē
nō erit nisi fors iustitie ¶ 4° tempus pentā est
observatiū causa cognitionis sui et ueri dei ⁊ fugiendi
⁊ fugiendi causa amoris ipius ē lucrū ꝑ q̄ patet dz
ī nūdine. 6z tmp' qn̄ pnis ⁊ misericordie dei ī
hac uita ē clarū qz ī tribulatis nre illuminat ī
pōt causa cognitionis veri dei ē caliditas qz affectus
ī flāmari pōt causa ei' dilectionis est ipse sicut
⁊ tūpatū qz retrahim̄ ab humore mūdane volup
tatis et ideo cū tempus pnis sit hominū ad faciē
dei pnāz ēt nō tempus futurum ī morte ⁊ multo
magis post mortē sit plumosū · et tenebrosus
vtro q' dz deberit hoc tmp' eligere ad faciē dei pe
nitentia et nō expectare ī d cū sit post ipossīle / dico
ecc 12 dr Memento creatoris tui ī diebus iuuentu
tis tue anteqū veniat tempus afflictionis et appro
pinquet ānis de quib dicas nō mihi placent ⁊ anteqū
tenebrescat sol et luna et stelle ⁊ revertant nu
bes post pluuiā ¶ 4° observat tmp' qn ē magis
fructificatiuū sic agricole multi observant tempus
ī seminādo ⁊ plantando arbores / tm dz facere homo
spūalr observare tempus q° ꝑ plus operari possit ⁊ meruit
ī hac uita qz post mortem nō erit tempus semi
nandi neq̄ d' faciē dei ⁊ tm̄ colligēdi ⁊ sm apz.
Qui seminauit ho hor et metet vīm ad gat ipe
nos hortat dicēs Dū tmp' habemus operem bonum
Tpis. n. suo metem'. ¶ Vltimo hec q̄to pbat'.
Exemplus ꝑ duob ꝑ' pōt. xpis ī cra q̄ lucē
De Duīr. q̄ubō q' petit abrā guttā aque
ardēs ī ifirno ⁊ dicit exp̄sitores sm ītellectū alle
gorie q' guttā aque q̄ā petebat dives erat do
nato alicui' ꝑ modū rōnis ꝑ q̄ā posset pnāz
agere. ⁊ abrā Re. vt vero ad fil qz respexit

bona ī vita tua: z post hoc ter nos z vos magr
dnos ē. ttt. Ad cor ponit ī vitis pcis vbi legē
q gdā senex trauit ciuitatē cū vendēdi uasa
sua et sedens cū familia ciuis dē. Diuites mone
tis vidit equos et sup eos sedentes sessores horribi
les. s. demones, milites barubos ignitos ī manibus
q equos suos collo suo circūdāt. cū familia dūtaxat q eos
cū vidisset cepit ceptā clamā fortiter. Adiuma
me dnē dē. sz illa garrulitas ī audiebat cū dicē
tes nūc nos ēē memor dei qm sol obscuratus
est q sole lucēte. illos obliuiscī nūc nos bonis
agere qm peccāt nō potes. Ecce voma ē pec
ho tua vana ō sponsa tua et hoc nūdē illo sen
tati arripuerūt anīas eoz rad ī ignē deportāde
runt: ex qbz oībz pz gēto vera.

IRCA 3m. hmōi ostendē qām dampnes ī peccato
gsiderās tpūs pposītatē z ipossibilitatē nrepēdi
tempus pdutē assūmit ep hoc ī diabole dolore et ama
ritudine. Vñ Cryso ī quodā sermo. ī qt Cgressu
ra aīa et postq de corpore egressa ē modo ītole
rabilia affligit et dolet ex eo q tempus sibi datū pdidit
et nrepēdi nō pōt. Nec pitet ulla acerbitas ē cū ta
lium stimuli tormēta cuncteq dolores quā admodū
ē hec dolor atq tristitia. pdolet hoc dicēs vehe
mēter ro pōsitus fui hui' rōis pōt aug. 21 de ciu.
dei. Si amissōe rerū nocet ē ut tanto sit do
lor quanto ī hoc statu amor et valō sic p ea pce
pit ī magni valoris pdita q pmus l' magnus
dolor accr. q. q esset cū cū s. q beatū sit q nihil ē
p hoc ī hac vita q dolori' nocēs q maio
rē pēnā hōt aīa post hāc vitā ex amissōe tāto
q si amisissz ī structos mūdos z ī mitos thesau
ros. Cōfirmat ista vē acerbi ē n. q eō cruciat
rei animata et p pria hois est nobilius ep hoc
i magis ītimū desiderabilius q ēē thesauri orbis
terre cū sit fūdamētū d honore vū z. et aīa dē
plz ēē diuinū z ppetuū eā appetēs z cū illo
eguē q q d eguit filius nāz sz manifestū ē q q
libet aīa dānata cupiat pdere suū ēē aīāle i
tāta pena plsther q z ut dē so. ī apoc. dāna
ti ipsum clamāt z vocāt mortē z desiderabūt
mori et nūq fugiet ab eis z hoc p pria ē
rōnis q ē n possūt hīe de tpe quo suū esse
possūt reducere ad bū ēē: et cogita nūc q
grauis dolor dāp ēē p sonē q debent pdere tot bo
na suū ēē cū et tanti doloē cruciet ep ī tpatē aīe
a corpe ex q simplr pdere usq ad tps ēē ihūle
hois z nō simplr quoad ptes et tm mā doloē cruciet
ī ipā aīe qm sugitur nocebat q pdidit tempus suū
z ap plus nō pōt nocere. nā sgs amisit nostem
et sanitatē z diuitias pōt nocere sz tempus pteritū
corrupi nō pōt q q' senuit ambulādo ē impossibile
nō pōt reduci vt dic augustin z. nūq. z potēs dñs
nā fleo nocū sz plus fleo dāna dicit. q sz pōt nēmo
sicut nēmo dicit. O q s possz explicari quātā
pēnā hōt pctor q pdidit nō nisi nō ānū sz
totū tempus vite sue q potērat bñ salue z vtiliter
nā acquirē z nūc vnā hōrā nō pōt recuperare. O
quātū gressoēm z dolorē z supplciū hōt aīa
ingrata z otiosa cū a deo sibi negligēt pposītū tolēti
ipsi sibi gressū quo i pdidit. q sibi gressū z
datū fuit ad bona meritoria vtilia. vñ Bernhd. dic
ī sermōe. O lignū arduū o ligna fructuosa. O lignū
eternis ignibz dignū q vñ dicēbat ī illa die cū ex igne
a te rapiēt ad nouissimū dē tempus a deo ī pcessū q stra te
ste expēsū: plura velē vellem ego. Legē ī vitis
patrum q q dā frēs plus deū rogasse vt ei murlā
dignarē q fuit vna de maximis penis ī inferno: cer
vna die apparuit ei q dā ho totus ardēs et catēis
ignis alligatus q nō dixit lamētabili dēp Cepit q
musset sū ad se z dixit vt veniēt sic petēs q fuit vna
de maioribz penis ī inferno Scito ego q ī hac eterna
hac ē maxō. s. ad memoriā reducēt q nūq alqs
ingressū ī ī ferno potuit hīe pfectā facē de deo petēs
tpūs ut posset penitētiā facē et suo pcō et venīā a
deo petēt qd tempus si dānat' posset hīe dici ī illo sōlo
q q heat deum liberare: ī mo si deus vellet dare mihi
q ex ptē vnā hōr ego esse q centies quotidie de
dere et vlo ad terrā z rq q vnā arborē nocturnis
rādoribz plenā q nec tot ānos q pmus mundus hāt pfectis
hōres ī possibile ē hīe deo pp hoc
desiderū īdebitū pcūā sustinuisse z incorrēte semp re
manē. O miser dāna si dānat' vnā hōrā reparē
posset hīe bñ pacēdi o q' lacrimas q' oratēs quot
disciplinas q' alas q' bona facerēt. certe nūq alī
q fecisset sic fecerēt deo seruire ī mūdo sic ipsi
fecerūt. o ego miser peccator agite penitētiā dū te
po habēs ne post mortē q ratiōnabilē penitētiā
z dūcere nō possītis. Deo laus amē.

De corpore xpi sermones pudereim

Hoc est corpus meum.

Hodie hem vobis predicare. De Necessitate huius sacramenti corporis dni nostri Et primo an vos concludere istum q nullus adultus. potuit saluari sine receptione huius sacramenti et sicut alia bona fecerit in vita sua Ista aut Conclusio probat. tribus.

Rationibus. | p̄ primam probat tribus rationibus vz. Ratione Christi et ejus Cōsecrationis. Roe. Cōstitutionis figurarum. | trium. Roe aggregationis: p̄ secundam probat Roe generationis secundum tres modos potest poni. p̄. de ge. in cor. di. Or aut quidlibet uiuit indigit alimento quo mediante sue nature. pz hec nra ad sensum. q2 uidemus quedam talia nasci et nutriri in hac uita et generari per alia quorum quelibet naturaliter sue. et tertio stare aut mori et corrumpi si alio careat et no in q2 ei uita aliter consistat in calido et humido. et humidum radicale semper consumitur per calidum nisi restauretur per alia 2 potest stare vadit in infinitum. pp hoc diuina prudentia ut res generet in suo esse prudenter ordinauit quas gradus et alio quodlibet sue nature. vt in tres gradus creaturas gradiens. s. aliquas mere spirituales ut angelos aliquas pure corporales ut mala et plantas arbores 2 cetera inanimata: aliquas mixtas ex spiritu 2 corpore ut homines cum illis similibus quorum gradum 2 naturam prudenter et alio quodlibet ut generet in esse suo. Angelis ordinauit alia spiritualia nobilia s. viventia sine esse. sic dicit xs Angeli erant semper videt faciem patris. qui dicit Raphael tobie cum esset nobiscum per voluntatem dei videbar quidem manducare 2 bibere sed ego cibo inuisibili vtor. s. diuina visione. quo cibo et nutrit aia sancta in patria s. 2o pascuntur plantis 2 bestiis herbas virentes 2 aquas. vt dicit gen. p̄o. Homini uero cum sit generabile ex diuersis non. s. corporali 2 spirituali Deus ordinauit substantiam vite corporalis. Tribus bestias pinnas volatilia rationalia 2 arbores spinas vt vinum 2 multa vt dicit gen. p̄o. Cum igitur aia sit quodammodo sit nobilior corpore. 2 deus per generationem vite corporalis tot ei ordinauit. a fortiori debet aia sua spirituali in hac uita cum sit spiritualis ne a sua vita spirituali deficiat pz clarum. q talis cibus non potest esse nisi panis ospi

ritualis. s. corpus dni nri ihesu. dicit ipse Panis quem ego dabo caro mea est pro multis vita 2 ibidem q manducat meam carnem et bibit meum sanguinem habet vitam uiuit in christo et christus in eo. Parisiensis dicit dabolo suadente sub tribus cibis corporalibus vt 4. non in solo pane uinum ho sit dicit. Or dabo quem dedit pro vita mundi caro dei scripti et publicatum incarnatum est cibus spiritualis aut. uti sicut corpus suum cibo non potest generari in vita corporali ista et anima sua ipsa cibo spirituali. vii xs aut Io. 6. Nisi manducaueritis carnem filii hois non habebitis vitam in vobis. Ff en Rectis. in q. di. 8. vbi quod vita sanctis corporis xi fuit assumpti dei quemadmodum ipsi tuti dicit. q sic nam deus pro generatione negotiabili 2 sensibilium ordinauit reddit replicet virtutes s. virtuti gustatiue per quam res ab ipsa gustata vniatur effiat virtuti augumentatiue per quam res gustata augumentat et generatur roborat virtuti hoc dedit nutritiuam per quam in esse generat. hoc uidemus in arboribus rectis aliis. Ista dicit fuisse generationis ad deo spiritualis vite Sacra ordinata per vita spiritualis animae. p̄o. per quod non effiat mundus et regenerat per vita spiritualis 2 hoc est sacrum baptismum Secundo per quod in vita spirituali augeat et roboratur et hoc est sacrum confirmatus: 3o per quod non in vita spirituali nutriat per firmat et generet. et hoc est sacrum eucharistie cum suscepto digeret vnius vita spiritualis quae est vita gre quia dum est in statu isto vite potest in qua illa potest amittere. ad carnis propriis extra qui quodam calidus radicale sepe 2 sepe nitur consumere humidum radicale diuine gre. vii sic corporalis non sumeret cibum debilitat 2 postea moritur. Ista spiritualis quia hoc cibo spirituali non vtitur debilitat in via salutis 2 virtutis 2 gratia dei amittit recipia vita per dum ex quo pz sui suscepto ista cibo non posse nisi vitam spiritualem posse hoc. // Vii ide Magr i q. di. 8. dicit Sunt panis pertinens cibis corpus reficit et sustentat 2 vinum homini letificat sic caro christi hominem interiorem et vere gratius spiritualis reficit ad dicit eucharistia. 2 bona gra quae gignit pz quae auctor vite 2 gre 2 dat vitam qui refecta mentem peregrinatas nec. Iste est ille panis qui de genitus. 2 vere virginis fermentat et fit

figuras habet: qui sub forma cibi illius ambulauit usq; ad mare Dei

Institutio istius sacrae: et illic erat de qua loqr̄ Salvator: Luc. 17. ad quam omnes sunt invitati & accessit: ibi quos et sibi fuit, Compellit illos intrare: Jesus ster ecc. ab apis multiplicata instituit precepti et edicto: sicut chr̄ fecit: dr̄ dr̄echt̄s q̄ in missa altaris nobis ministrat d̄ q̄ dñe ps. panē angelor manducavit homo.

Secundo ybat Patroe Constitutus seu prep tus. certū ē n. q̄ q̄lz servus tenet principi suo obedire. Tlectus. a forthori q̄lz fidelis Tenet obedire dño dro v̄ero vicario q tenet psonā dei vñ p. ps. 17. de q nos obedierunt principi mortem ruat. et xs in evāgelio et suos apostolos dñe qui vos audit me audit 2q nos spernit me spernit vñ ada pp̄ robed̄ie hā expulsus ē et paradiso idcs sibi cl̄i. vñ exō et mano. rob. c. sigs dñe Greg Si gs tenet q̄ dr̄echt̄ epi 2 sedis aplice ab ecta abijcat 2gg. 8. q. 1. c. sacrā dñe Quasi per eatū nicolaū ē repugnat 2qi scelus ydola trie nolle agere ē sola ē q fidei meritū possidet obiā sm̄ quā q̄sq̄ i fidelis ee queat ecta fidelis ee videat. hec et sna hui. 19. dr. c. nulla fas et 12. dr. c. nō dr̄et et c. precepts 2 mitis alius long q q nō obedierit sedi aplice 2 romane ecc̄e. nō fidelis scs petrus 2 publicanus 2 maledicus i fidelis dē. Quo ppositio ostis ē. hoc ee i pnās nobis adeo precepti i evāg. fidei festiō. Jo. 6. ubi dr̄e ego sū panis vivus q de celo descēdi. rcf. ubi subdr̄ Nisi manducaveris carnē filij hoīs nō habebitis vitā in vobis. et sci apostoli q hoc precepti habuerūt atq̄ dederūt et ipi 2 p̄xerunt i p̄mitiua ecta. scs hec declarā moderna precepit q q lz annus saltem semel i anno debeat recipi vt hui ee i corpe vtriq̄ sexu et pe. et remissois. vñ ipā scā eccta q ē mr̄ missalis i hoc precepto vario modo se hui sue varietate tēporū et varietatē dispositionū suoz filioz. vñ i p̄mitiua statu ecctē qñ fidelis erat i fide frequente et sāguine x illūmati ordinati sunt q oēs q̄ti die recipiebant vñ et p̄mitus xanus. si aplicā dr̄ rathi aptor erat quotidie p̄sequentes i ora tōe 2 fractione panis. 2 duravit mitio tēpe post vñ calixti pp̄a. et hui et q̄scra. di. 2. dicit Propue dies peracta q̄scratōe oēs recipiebant q nolue rit ecclesiasticus carere liminibus sue ut statue runt apli et scā romana tenet ecta. O quā felix et gl̄ōsa tūc temp̄ oēs. n. pax erat sustinge martiriū.

¶ Tertiū temp̄ venit post hoc i quo xani mag frequenter a devotē xp̄ianis dei ecctā fuerunt ut fideles cōmunicarent ter i ano s̄cipue cate pētecoste et natali: et hoc hui et q̄scra. di. 2. c. et sic nō frequenter et c̄ seculares. venit et posita q̄ta temp̄a qñ xani multū a fervor 2 amor x̄i intepuerat adeo q̄liq̄ nulle nō cura bat recipe 2 tue tēpe sacramenta. Zm. i. gelas qñ dat fecit q̄s ordinationē q hui i c̄o oēs vtriusq̄s sexus et pe. et remiss. q oēs xani salte semel i anno q̄ minimum i pascate. Ex p̄missis patet qualiter de tercio cessit xanus nō dicit illos p̄mos q quotidie frequentabat nā cū annus hat dies ccc lx. illi q semel si recipiebant i anno fm̄ 365. vicib; p̄cedebant illos q quotidie se recipiebant ex q̄d dicunt de illis q stat hor tpe p. x. vel xx. annos q̄ fm̄ nō frequentabat. hor tpe sunt tales fuit pessimus paterinus thesaurus 2 nō possunt xani appellari q̄ nō dilexerūt cū dñe nō let i domo sua q̄ncr̄e recipe. faciebat q̄ occidi determinatōem. ¶ nō. q illa Dominali oēs anni festū sacrum. quā i hac alia determinat p. et psona q tenet q̄ncr̄e. 2 dñe oēs vtriusq̄s sexus xanos. vñ nullus xanus excipit nō puer nec ā illa nō dignus q ē dñe nr̄i recipiat. ¶ 2o declarat et etate q dñe nō ad annos discretois p̄venit. vñ doc debet et ipse anus discretois circa suscipiendū hui sacramentū tenet q recipiat regulā a eccl̄a. i. mas culus 2 i femina a xii. vñ tho. i 4. di. 9. dicit q puer vsu cōtinij rois q̄ncr̄e nec i hac rebus spūalib; et corporalib; nec debet dari corpi dñi q ad sumendū ipm̄ rite fides 2 actual devotio q̄ā pueri nō possunt habere. Dicit tn q pueri i recipiendo hui fidē 2 discretionem hn q discernūt hostiā ab alio materiali etiā si sit x. vel xii anor debet dari hoc sacrum si eis signa devotois p discretois appareat nō et p̄cepto sed bono gratie ē q̄ ducantur

ybat q̄ lege. ypocrisi q̄ precepit agnū i pascha immolari i figura. xpi
lege evāgelicali q̄ xps hoc i cena instituit 2 precepit
lege. apostolicali q̄ 2 ipi apostoli hui rei observatores
lege ecclesiastica. q̄ sum institutū hoc p̄cepti d̄ hoc p̄cepto i hac

et assurgat i sing dnā etat. Cōcordat et oī ēo
alep dales ac et .500. dues q signa desrectois
i pueris ē qñ respōdet ad īrrogata: qñ faciūt
prudēter negotia pgh mittūt. qñ i trāte eccliaz
ostēdūt signa deuotois et reuerētie ōca dñi et
hor sacrāt: vñ agndū q multi pueri ātē 12 ā
nos ostēdūt talia signa 2 nulli nō ostēdūt et
i ig. ideo debet i eis gsiderari desrecto 2 deuo
to sm q arbitrio boni viri. dabit buigabr tale
sacrm. 3° detīminat quotiēs 2 dicit saltē
semel i āno. q dr itelligendū ē de fidelibz tm
qnō alijs vnde p statutū p ordinē st alias ad sumē
dū hoc sacrm obligati. Nā religiosi sm cōm sen
tētiā obligāt st pleq i āno gemin. vñ i eccl
agno dē. & sta. nonacho. q nonagi tenēt q
lz die dnica p̄mi mēsis gemin. sic i alijs religio
nib gsuetū tamē et ggregatim st varia statuta
de Deo et sacrdotib q lz sm doc. max. Richt
et tho. i q nō licet abstinere a celebrādo p multz
tēp̄ vo ē q2 oēs accipiūt p̄ratum ad bonū ēs suaz
ordinatā tenet ēa vti bonū 2 tpē debēt habita qđ
tenitatē gueniēt: ptās aūt sacrdotalis ordinata
ē ad optimū vsū f. ad gfectū sacrī 2 rei passiōis
memoriā dā ad sacrificiū deo offerēdū p populo vsa
lute vniuz 2 nichiat. q sacrdos q hac ptāte lo
co 2 tpē debito nō vult vti nō nubilis peccat 2
mltiz dz timere ne sequat sinus q abscondit tale
tē dñs sm Aug. sed dicit q doc. q tpē
grauis infirmitatis q nō pōt hoc sacrm q lz tenet
illud accipe 4° detīminat q tpē. scdm saltē
semel i pascate. et lz varie fuerint opiniones
grā itelligat duos pascha. vī i anno dñi. v. i die
resurrectois hodie istud ē declaratū q Eugenius
4 b. p quoda breue declarauit q si qs gnu
merat hebdomadā scā. v. i die pasche. vī i ebdo
madā resurrectois vsq ad octauā sat̄ facere huic
precepto. Quia igr dz facere qui magis st deuoti
2 ppati fuerint ad tātū sacrm vnde q dicit
Dñus nisi oēs sit sollēnitas vī ee deuotor
tm q nō fuerit nō peccat. ergo nos seculares
nō tenemur ni semel i āno vī pueros nobis
ad hoc sacrm. Sz dicit doc. nihil sit tātum
gerendū i pascate an nullus pleq i mo hoc sa
crm accipe. Rx Richt. i q. di. 12 q sicut
Ecclesiarū sit qđ optima deuotio videlicet homi

vide de hoc cherubin.

dutatis q altoēm calorem nālem q3 et cā oportet
pleq cibū sumē ad restauratōem dep̄dito ne
glinua dep̄dito mortē i ducunt sic cū op ne
cessitē cognoscentes i nobis et occupatiue ōca op
teriora pat dep̄dito deuotois exercitatis et fervoēs
deberem pleq 1 nō tm semel i āno suscipe hoc
sacrm p cui⁹ susceptionē causat i aīa spūale
nutrimētū ne q minua dep̄dierem si nō esset
restaurato causet i aīe spūales maoz aūe. In
suscipiēdo tm hoc sacrm dz cū desiderio ēplo
rus quēlibz oī respō et reuerētia ad sacrm vī
si no exprimetur cognoscent q ex frequēti sus
ceptiōe hui⁹ sacrm. fructū exercitatis alegrie
i respō et reuerētia sacrī. nō minuit bonū est
illud frequēter sumere S. aūt sentiunt p mltz
frequētia minuī reuerētia 2 deuotōz i fidelibz
debet abstinere vt cū maiori deuotiōe ad i⁹ possit
reūtari. Ide⁹ ē. d. c. quotidie dicē Aug⁹ vnus
q3q3 faciat sm deuotionē suā et hoc. q nō min⁹
laudat cū ero humilitate. q dixit Dñe nō sū
dign⁹ et c. q3 zacheus et amor. q statī desceñdit
i domū suā 2 gaudēs suscepit dñm ad quietū. Ideo
S. bo. ex dict. di. q frēmas p̄dēta q si qs vndecī
se cē i statu illo p frētās eccle. ptinere laudādū
ē q tūc vī q3 die. dnico gerat si aūt i statu
finali eccle ut puta seguidū 2 tardū vī p frētās
laudādū ē q raro aut nūdo nō st̄ vī. s.
ter i āno quod ē sat̄ laudabile 2 vobis q sub
vī multiplicē grāz quā recipim⁹ ex hoc sacrō
Alii igr bonū ē esse vī ut q3 desiderat recipe
recipī. 2 alii accedere vt amor īflāmet q
tali hospite debet honor. 2 amor. Aug⁹
accedam⁹ ad q3 dicēm. q hec cōclusio ne
cessitat. distinctionis. Bacon. theologorum
vī semel. May. q vt vtēs oēs fideles sit obliga
ti ad hoc sacrm et Rx. i sing. gentis. q ecia hoc
sacrm obligant fideles sm q cū gradū: q alii
q obligāt ad credendū et amandū sic oēs fide
les q ritto nō possunt hm̄ explā vī aliq3 i p̄dēma
tis q2 i possibilitū ritte ē obligatio. tūc sufficit
i desiderare: vī Aug⁹ dicē Credi 2 mādūcasti.
2° alii obligāt nō solū ad credendū 2 amā
dū sz et ad adorādū. sic oēs fideles q nō hnt

Quer vtr nō ī hor sacrō ver mūducr
vdc ī frō but grauis.

legitimū ī predictū tenet oēs duby dubiū
valeg festiuitaby ab ecclā ꝓpto totā missā au
dire: 3° alig tenēt nō solū ad audiendū sed
ad sumēdū. scē oēs fideles ꝑfecte etatis cīta
dum rectus ep ꝓpto ecclē tenēt. 4° alig
tenēt nō solū ad adorādū et sumēdū sz et
ad gratiādū scē oēs sacerdotes nō ī peccatis ī
stis & ꝓpto ꝓposito obligati ꝑ alīs ī magnis fe
stiuitatibz illi. n. q nō celebrāt tenēt otoras
dignissimā ptatem: ¶ Hēc tho. et 5. bo. ī 4.
et Richz. di. 12. Quer vtr q sūt illi q tenēt
ex ꝓpto audire. 2 arguit. q quidz gnā ꝑsona
nā tenēt sumere. p° oēs 5 doctores celebrāt et
hoc ꝑ utrasz ꝑte. c. relatū et gl. di. 2 qz sa
cramētū ī sumptōe gplemētū siue significatus
accipit. et si deficiant alīa dz supplēt. vq.
q. 1. Nihil. 2° tenēt oēs Iam ad ānos
discretōis peruenēt ī pascate. ni ꝺ licētia ꝑcha
lis sui ob aliquā legitimā caz duxerit differē
dū d. c. oēs. 13° tenēt q dz ī articulo mortis
Constitutus ꝑ quēcūq̄ appellat̄ curatū cōfessum
mortē q ītali articulo gerentē hoc sacrā.
4° tenēt aliq vōe statutū sicē ꝑ Religiosi 2
aliq gregatōes ut dicūt ē. 5°. tenēt aliq vōe
officij sicē sacerdotes ut dicūt ē q tenēt celebra
re saltē ī magnis festis 2 ī diebz diebz ī q bus
secularis solent ire 2 missas tenēt audire.
6° q by ꝑ q cauā nullus gerentē sumere hoc
sacrā ꝑt saluari. vñ et tho. ī 4. di. 12.
cū ī qt. q̄ vtr hoc sacrā sit ḋ necē ꝑ salu
te. Sz q, sic dupl. rndr. p° ꝓpter ī stitu
tū nā ecclā statuit q fideles quēlt oēm tem
pus ī āno vñ sigs hoc negligit suppletne
facultate tales ideo ē sūm gtemptu nō p. mor.
2° rn suppositōis finis supposito. n. ꝺ finē
q ꝺo uelit ī tanta spūali firmā ꝑsistēt ꝺ re
sistat. pcipit hoc sacrā ntrge q ē cibus
aīe 2 nutrimētū vt dicūt ē. Sz q. hodie nulli
xiani mitigz ānus statū sm quē 2 excusat ꝑ
q nō ꝑt dispositi ¶ Ideo Queritur a nr duo
Dubia. p°. vtr illi q tpē pasce nolūt ꝑ
cār q ꝺ dicit se ī dispositos puta ꝑ aliqd ꝑcm

q ꝺ tpē nō ꝑt pati relinquer puta odiū ꝑsonā
tatorū ꝑ restitutōm rei alteri⁹. Nūq ꝺ tales
excusent ab hoc ꝓpto q tales causāt. Rñdeo.
q nō excusāt qz ꝑ hoc cogī ecclā ꝑt trāsgressores
ꝓpti vñ tales scē nōēs alij peccatores tenēt
tūc confiteri 2 confiteri 2 peccatū suū relinquer 2
quoddā se ꝓparare sm possibilitatē cōf. q ānde
nō certa ꝓpit nobis aliqd ī possibile. vñ ta
les ī sm ecclā parrochianī nō queunt 2 non
se ꝓparāt ꝑt exequendi ḋ. c oēs et ibi
Sic q5 ī text: ¶ 27. dubiz. q2 hoc nō vr oēs
celebrātes sanctificer. Quer. vtr hoc rei
stēti ī pcō mortis 2 ī dispositō melius sit ī
tacta gratia ꝙ obitā ꝓpto. q5 dimittēr ꝑ cō
tritz peccat. Rñdeo sm Richz ī 4. q melius est
tūc cōmunionē dimittēr q̄ ī p. mortali
cōmunicār. Ratio qz certa ꝓpter semel
tāno quērī deberet nobis q5 ī pcō gratā
q̄ q̄ua ꝙfitēr 2 dolgēt ꝑ ꝑfectē. Ideo ī digne
quērendo nō satisfacit ꝓpto nr excusāt ꝙ tūc
obitā. vñ dicūt Richz q cū nihil sit ī sacrifi
tus ꝓpositō hoc sacrō. Ideo debet prius mūdē
venerari ideo ſz doc. apostoli dz unusquisq
examinet ꝙsciā suā 2 sic mūdet ee ī pcō mor.
2 nolle ḋ relinquer nō dz accedēr ad hoc sacrā
qz ſ ī tali statu sue culpe sacrā peccat dupler p°
ꝑ irreuerētiā quā facit sacrō 2 deo. 2° qz ē occa
sio ꝓpti trāsgressōis. q̄d ꝓpter a penitētiā 2
ꝙfitēr ee sacrā dū. Hec et. tho. ī 4. di. 9. 2
pcō ḋ tamē. Sz hūc ꝙsciā peccati mortalis qđ
nō ꝓponit dimittēr peccat mortale dupler ~~quia ꝑ~~
quia ꝑ sumēdo 2 quia peccat corpus ꝙ nō su
mēdo ꝑ sumēdo et ratio est qz ḋ qđ ē malū
sm se ē magis malū qz ḋ qđ ē malū qz ꝙn
tū. Modo ꝛgr sic ē q sumēs corp⁹ xp̄i dz
ꝙsciā. p. mor. ē simpliciter sm se malū: nō su
mēs aut ī pascate dz ē sm se malū ꝑ so
lū qz ē ꝙ ꝓpter ecclē. vñ qz accedēs ad corp⁹
xp̄i ē peccā grauissimū 2 ꝑpetuū pcō iude
2 aurifigētiū ꝙ ideo dic. petrꝰ. q vnusq
ꝑ dz se prius ex̄aminare priusq̄ sumat ex̄ quo
certū ḋ ꝓposito corp⁹ ꝙ accipe. ¶ Et sic dixit

hec duo dubia grā post terciā
vacacōem expedita:

Videt mi hoc casu ee ꝑplex qz sine gra
uissimo ei si transgressor ecclesiastici ꝓcepti | tñ
peccto meo tale
dimittet et peccto meo rt. eor ꝑplexitas. Rx. qz
ei dicas te petre non posse dimittere nec tibi es
qz ei has liberu arbiu usqz ad mortem potes
i dimittere si volus Tenebis go disponet ipse
situ no peccta dimittee sic patet ad qstu accidit
et euades pena mortis. Sed si tuc no esses bn dis
positus debes et gsilio sacerdotis differe. qn deus
te inebriet potius te ꝑparare sic no eris transgressor ꝓcepti: eor qesbn declarat:

Rtio phat Conclusio Ratoe. Aggraues: qz q
cqz gemit hoc sacm ne
pe mage i pscate et mortis articlo aggraua
valde peccm i aiam sua. ex multis rationib et
respectib. po aggrauat qz ei no velut gnuus
fidelis accipe et cui xpo gratie et membris ei reliqd no
bn pssu dee ia no tenet sbq fidelis expgnu
icat et male dicis. vii sic illi venet etia i de. c.
cqz dicit q gemme et uulus ab ingressu ecclie ar
cat et moriet ecclastica carebit sepultura: Itez
qz ex hoc tales aia e spualit mortua qz sic excep
sm materiale abo moriet sic aia sm isto pm
spiale lo. 6. nisi manducaueris carne filij hois.
Itez qz peccta oim suffragiis ecclie ei sit membz
ꝓssu. Itez qz scandalizat minos videns illu sta
re taqz infidele et videns sm sacm qd e grauis. Mt
18. q scandalizauit unu de his pusillis et q. Itez
qz pp hoc qz e admonet et no vult obedire ꝓ
ceptis ecclie dicz expgnicari vt hic. di. 18.
c. decernimus et sm doc. i de. c. dicis. et qz expg
nicat tradit ptas satane et taqz infidelis
et asmi ecclastica sepultura i morte debet ha
bere. Sed qo taqz pro damnato nullus debz orare.
nec aliquis debem et offa facere. qz peccauit nec
talis faciebat de peccto ecclie. exp de sepul. c. ex
te. et c. a nobis et c sacris et sen exp. dicit
qb no quarimus i vita nec gerere debemus
i morte. s. ꝓ orois suffragia. Itez qz ei sepul
ture hoc a xpo recta nulla ptes pot hic ei obsta
re sacris ms xi. q. 3. c. nihil est aug. dicens ni
hil sibi tantu debet formidare homo sicut se
parari a corpore. Si n. separat a corpore

[illegible] talis si
bi sepultura
ecclastica et ab
te denie ꝓ
ulsus ꝓ
se desiderat

[illegible] talis i duret
duit ee op' mor
sicut dudu
dicit restituit
sic dicit
p' corpus ch
i mordeat
mit aqua p
ecce spiritu
humore hic
pluit qz
tunc ei
sic tales
tibi dic
mori

p' [illegible] alias ecclie et cum aliis
ita morte incurrit
excommunicatus e a quo fidelis
et potest sine suffragiis ecclie
Itez nulla ptes hic ei xpo obstare meretur
Itez iuria facta de nobis ipse nescit ordinat de iudicio damnatis
Itez violat dicit de eo pcto
Itez [illegible] ecclie debet cum
sepultura et nulla [illegible]

Et hoc

Xo no e membru eius. Si no e membru eius
no vegetat a spu eius. Ite qz iniuria ma
gna facit ppo nolle recipe. s. tanu dnz et tm
benignu semel i anno i domo sua confiteri.
q dignat e p ipso mori et colo defendere ppter
hoc sacm et due. q quos dicit i die iudicii
Nat 25. hospes fui et no recepistis me. Itez
qz tales violat testm. dicit filius dei qui pe
tradidit corpus et sanguine suu nouu testm.
et precepit id ofticie dnu et sumendu a fidelibus i sui
gnemoratoem. 1. cor. xi hoc facite quotiescq
cqz sumitis i mei gnemoratoem. Ideo tales
merent hereditate ptiari sm iura no obstantes
testm. testatores. Ite qz tales se ꝓcul dubio
se iherisim dos hostib tradut. penoz p. Abierut
absq; fortitudie ani sue sbsequtis. Ultimo
tales erep st q ad ecclam dicat ibut q tene
ntes cbu vite eternam i hac pti vita qz de su
dato et i morte illu sumere no poterut et sic
eternaliter pibut. na sm salvatoris gra salvari
no potest q i hoc sacto gnicet et recipitur
vu eucharistia bona gra dr:

Ultimo Conclusio ista probat. figuris.
ꝓ qo nos q sm doc. t 4. di. 8. ꝓ nunc alqo.
et bo. mitte figuris i vet testo ueteres ꝓ ressent et hoc
alt mo sacto qz sm pdcos doc. fuit guernet. tus
pp eius dignitate qz p ducendu et oppetendu erat
sic donu dei excellet. Ideo fige pis debuerut
ipis refulgere expectato fidelium et dignitas hui
sacti famosior oste deret: tu et pp ea difficul
tate iter nostra in sacto hoc e difficillimu Ideo
pis debuerut ad hoc assuefieri et ipsum quada
figurarum ipsecutoe. 3o pp significantiam qz i hoc
sacto xpi passus significat et gignet. q grue
bat aut opis passu alqa figa figuraui sibi ꝓcessit
ut no una figa sed plures qb hoc sacm significaret
xm ibi gignendi et significatu. Unde qz i isto sacto.
ut dicit ex et rle. missa. c. in morte s. q sic de
vare possumus. tria s. id qd e sacm tm qd
e panis et vinu. et id qd e res et sacm quod
e corpus et sanguis. et qd e res tantu. s. effectus
ipius sacramti. Quatu igit ad id quod est
sacramtu potissima figura fuit: sacrificiu Mel
chisedech primi sacerdotis et nrp salutis q obtulit

panē et vnū sic ꝓphetauat̄ dauid de xpo
Tu es sacerdos i eternū sm ordinē melchisedech. Quātū ad xp̄i passū q gtinet̄ i hoc sacrāto figē erāt fuerūt oīa sacrifitia veteris testamti. i sp̄aliter sacrifitū agni paschalis q immolabat̄ a tota multitudie filioꝝ israel in luna qrta decima. figē passionis xp̄i. ꝑ. in nocte illa aḡ. sic ꝓphetauat̄ Ysa. liii. Tanq̄ agnus ad victimā ducet̄ et quātū vero ad effectū sacrāti. nr̄i corporis sanguis spūalit̄ fuit ꝓpria figura mānā qd habebat in se oīs saporis suauitatē vt dr̄ Sapie xvi. panē de celo ptulisti eis oī delectamentū in se habentem. Sicut ait̄. Paschā erat filius israel oī anno immolare agnū in memoriā exitus ab egypto. et habitationis et manu fortis. Ita in testo nouo in memoriā habitationis mee ꝑ xp̄m pacem apetate dea boh. et tenebris ydolatrie quibus detinebamur hunc agnū paschalē comedere. alias non xp̄o ꝙ pagani dici pot̄. et iudeus. similit̄ sic filii israel. in deserto mānā ceciderūt mānā de celo quo āīe ꝑ substitationem vt possent introire in terrā promissionis: Ita quibus vult introire in paradisū nobis remissius nisi in hoc desiderio mutuo substineret hoc viaticū celestis panis nullus posset ad regnū puenire. ꝙ si hoc celesti cibo reficiat̄ non nedebit morte. Io. vi. qui vel mānā. mānā comedit̄ sunt. et mortui sunt. Qui māducat hunc panē viuet in eternū. Vltimo de hoc habet̄ parabola mirabile Mt. xxii. Vbi dr̄ xp̄s quēdā rex nuptias filio suo fecisset ꝑ. ad nuptias filii sui et ille venire detrectassent alii ꝙ villā emerāt alii ꝙ boues alii ꝙ vxores duxerāt. ꝑ. hos venire noluerāt rex posuit et super hos fines suos occidisset. Rex statim missis ꝑ. per viis suis ꝑduxit. ad illos hominibus et succedit. de ciuitatis eoꝝ. igni ꝙ similitudie dat̄ intelligi ꝙ. de ꝙ gtinet̄ accidē ad vnū agni ꝙ. ad quā xp̄s nos inuitat in tpe paschali. deus ꝙ. det. ad illos et succedet in eterna gr̄a. Oe. Sp̄. de. ut. ꝙ. nullus adultus sacrū accipere ꝑ nisi deuote sacrāto eucharistie sumpserit.

Finis. vide tractat. di. 9 et q. i.

Vtrū xp̄i corp̄s ver̄ māducet̄ in hoc sacrō ꝑ. Tract. et q. di. 9. q. i. c. i sūptū hui⁹ sacri q̄dā māducatio carnat. q. conuersū nascit̄ et in stomachū trāsit̄ et postea digerit̄ et vltio in sp̄iritū māducāt̄ conuertit̄ et sic vere māducat̄ et bibit̄ illa sp̄s panis et vini sl̄ xp̄s realit̄ gtinet̄ corp̄s xp̄i. Est talis māducatio sacrālis q. corp̄s xp̄i mediū realit̄ sl̄ non spūalit̄ panis oris tui sumit̄ et sic sūptū corporaliter nō māducat̄ nec nascit̄. et si ꝑ. sic in ore nascit̄ ꝙ ꝑ digestionē in formā nō convertat̄ in eius formā propria si descendat in formā ꝑ. in stomachū descendit et corp̄s xp̄i in stomacū ꝑ. descendit sed in ipm gtinet̄ et tm̄ diu ibi manet corp̄s xp̄i. q. diu in eode sue ꝑpria forma ꝑseuerat: Si aut̄ ꝑ. panis tm̄ diu in ore maneret ꝙ ꝑ digestionē in eius formā non converteret forma ꝑpria non deficeret in stomacū huc nec corp̄s xp̄i descenderet in stomacū et sic intelligē i. qō. dr̄ glo. in c. nob. et ose di. 2. vbi dr̄ ꝙ in ore panis dēbz attendi tm̄ ore in celū ascendit corp̄s xp̄i. S. ho. in ca. de dr̄ ꝙ cū corp̄s xp̄i maneat sb̄ illis speb⁹ q. diu illa spēs sit habilis ad resistendū humanā q. ad hoc ē statuta ordinata et hoc hat̄ oī ē in stomacū in stomacū q. ibi reficiat et tm̄ diu ibi corp̄s xp̄i manet donec refectionis opus ꝑficiat̄. Ideo sic. ꝙ. eucharistie illas eucharistie corp̄s xp̄i et sic spēs ille possunt deficere ab alis debent cū reuerentia sumi et tenaci et ruminari. i. ꝑ. alterius refici. Si aut̄ ille spēs trāsirent ꝑ stomacū in digestē ꝑ. aliqua ipsius substantie tue sit ops ꝑpetuē reficiendo et ibi corp̄s xp̄i. Ecce diuersi modi māducat̄ corp̄s xp̄i. s. corporaliter et sic nō ille spēs panis vini alio nō sacramentali. s. q. sumit̄ corp̄s xp̄i in stomacū sumēt hic et ibi diuersi modi māducat̄ boni et mali iusti et peccatores. Est alia māducatio que dr̄ spūalis q. est tātū illoꝝ ꝙ digne sumunt et sm̄ ꝑ. quā nr̄a ꝑficit effectū hui⁹ sacramenti. l. di. gratis ꝑ. quā xp̄o vnim̄ et. Incorporant. vnde q. ꝑ. quādā gr̄ā spūalitatis trāsmutat̄ q. ē quā carnali comedēdo. sic dr̄. Aug. Cibi tui sic gradū. Crescere et māducabis sed tu mutaberis in me. nec ego mutabor tu: ista de. conuersio sacrata et spūalis sunt. q. ē māducatio spūalis illoꝝ q. nō possunt sumere sed detrahit corditū radicat. sic dr̄ Aug. credere māducasti.

De preparatione Cōmunionis.

Probet autem seipm̄ hō et sic de pane illo edat ⁊ de calice bibat. 1ª Cor. xi.

De ꝓparatiōe faciendā ad sūmendū dñi hoc sā tissimū sacrū ⁊ ꝙponūt ⁊ ea

Necessitas
Modalitas
Utilitas

} Circa ꝙm ostendendū q̄ necēa sit ista ꝓparatio auctoritate ra tiōe ⁊ exemplo: Auctoritas ē. pauli apostoli qui ait Probet autē seipm̄ hō et sic de pane illo edat ⁊ de calice bibat. q. n. mādu. ⁊ bi. īdigne. iudicū sibi mā ducat ⁊ bibit: ꝙt exponēs ibi Nico. de lira dicit. ꝓbet seipm̄ hō. s. ꝓpreā gsciaz diligēter examinādo ⁊ correctiōe adhibendo ⁊ sic de pane illo edat ⁊ de calice bibat. ⁊ frequēter hoc sacrū sumat potuit q. n. mādu. ⁊ bi. īdigne. s. se nō ꝓparato debito mō iudicū sibi mādūcat ⁊ bi. i. ad sui damnationē sumat nō diiudicās corp⁹ dñi. i. nō discernēs ab aliis cibis. ⁊ sumēs eode mō sicē ⁊ alios cibos. 2º ꝓbat̄ hoc locatiōe dñi. n. ph̄s. 4. de elo. 2 ꝙt ph̄s. q. locus debz esse ꝓportionat⁹ et quietus rei locate. patet hec regula q. dicit cui q. debet mūdari nēby vilibz debet vilis locus ⁊ nobili oribz nobilioꝛ. nā terra cui⁹ est nobilissima pars fuit īfimo loco mūdi. ꝑ aīa nobiliorē sup̄ā locauit ⁊ plantas stellas nobiliores īfra elo. ⁊ angelos nobiliores īfra celo ⁊ deinde ꝑ filiū suum Ihesū xp̄m. a de ꝓtus fuit. sicē dicit ps. ꝑ. dixit dñs dño meo sedo a dextris meis. ⁊ īfra curia celestis nobilioꝛ loco stat epi ꝑ abbates ⁊ cardinales ꝑ episcopi. ⁊ sic īfra curia regis ⁊ dei nostri vrā nr̄ ecclesiā īfra locū nr̄oꝛ tus ꝑ rex ꝑhosaz sicē aurū ⁊ lapides ꝑciosos ⁊ balsamū īfra case mūdo. facto hoc fūdamēto īferrogo vos ꝙs ē ille locus īquo debetis locari tā celestē. regē regū et dñz dñantiū Ihesum xp̄m ꝙ ꝙtuet īhoc sacrō. certe ē anima vrā magis ꝙ corp⁹. quia ste ē ab mūdo ⁊ nobilioꝛ corp⁹ ꝙ. debetis igr illā ab oī sorde mūdare ⁊ virtutib⁹ adornare. ut digne ⁊ honorifice valeatis suscipe regē vestz ⁊ creatorē et redēptorē. ⁊ nō ponere illū in stabulo ⁊ fetē iecoris ꝙfici. Exo ꝑ. dicē. s. Ambro. īsuoē Aductus xp̄i. q. quā ꝙs hūt nupe īdomo sua aliquē nobilē dñz arte vt honorifice illā recipe posset studeret illā ex oī ꝑte mūdare ⁊ adornare nr̄ dñs dicit aliq̄d īmūdicie circa suscipiendū ꝙt oculos ipius offendent quāto magis nos debem⁹ hoc facere ī gscia nr̄a recipere dñz Ihesū xp̄m. Rege angloz qui si ꝙs nolit mūdare gsciaz suā ⁊ virtutib⁹ adornare ꝙsumit sic īmūdi tātū dñz recipe. magnā illi iniuriaz facit ⁊ sumit ut dānū ē ī suū iudicium et ꝙdemnationē. hēm⁹ ergo ī ꝑma cōmunione facta ab ipo dicto ī cena cū apostolis suis quos manu ꝓpria ligauit ⁊ per quos q. vnus erat mali dispositionis nō malū ꝙpositū tradēdi xp̄m. stante cū ipso et recipiēdo xp̄m. ītroiuit ī eū diabolus ꝙi vi traxit illū foras ⁊ illo sco collegio ⁊ iunxit ad sūmos sacerdotes ut xp̄m suū magistrū ī manus illoz traderet ꝙ q. magis ꝑtio ꝓsen desperati lapso se suspendit. ita ꝙq mādūcat īdigne iudicium ꝙ mādūcat ⁊ bibit. hinc aug⁹ sup̄ Io. aut. Nullus spiritualiū xp̄m mādūcat nisi q. īnocētia ad altare portat. portet igr vnusq̄s q. mūdā gsciaz ad sacrū ne si ī mūdā portauit ī lutū sordes tā ꝙs ī alterum iudā ī ꝓcedat. ꝓpter igr corda vra ⁊ mūdari gsciaz vras amici ꝙs ad tātum sacrū accedatis bi. n. qui Rex ⁊ papa nūcupatus ē ī aliquā ciuitatē mūdāt⁹ nec ⁊ ornāt⁹ palatia ⁊ fuit tot sollēnitates quāto magis debem⁹ hoc spiritualiū facere ī hoc pascha qui Rex Pegu̅ venturus ē et elo ī ciuitatē suā. i. ī alias vrās.

Secundo Mult⁹. dē Modalitatis vt igr mui ꝙsq; vestz digne ⁊ fructuose recipiāt tanto dō hēm⁹ mūdē videre qualit debetis nos ꝓparare et ꝙ modo stare. Circa ꝙt duo. ꝙ teneāt ꝓpinquo ē vobis Nona rz. Antecedēs. Concomitās. et Subsequēs: ꝑ ꝑtio ꝙtuet 3º. s. mūdatio Cessatio. ornatio. Debetis ꝑ. Mūdari gsciaz vraz. ab oī sorde peccati ⁊ fermento oīs nequitie sicē dicit apo⁹ ps. cor. v. Expurgate vetus fermētū ut sitis nova gspsio. Itaqz epulemur īn azimis sinceritatis ⁊ veritatis. hec autē mūdatio fit ꝙ hūt sequas s. ꝙ gritorem ⁊ gemitum de oīb⁹ peccatis. ꝙ veram ⁊ puram gsciaz et per veram satisfactionem. hīs tribz modis acq̄ritur mūdatio ab oī peccato ⁊ sic debetis ꝙbari nos ipos ⁊ gsciaz vras. cū magnā dilectiōe hīs diebz ne ī sue dilectū nequam tāqz dñz vel Remigē sicut ī.

verbū apti ꝙbet aut scipꝫ hō dcē · ꝙbet se a dis
cutat se z examinet se · ꝙbabilē se reddat vry
dignus sit nec ne z ibi dispositꝰ nr forte vñ aly
sumat · remedū ypē · iudicium z damnationē
accipiat : ꝫ certe pauci sūt xāni q̃ta diligē
ter examinet z mūdet ꝺscias suas ꝫ sm aliq̃
ꝓphatoē accedut z ideo ꝑx sūt pecores z dōmut
mitis · peccatis sic dcē apostolus ideo ih̄ nos
tiberiadis sūt z dormiūt multi vñ aut ysaie
Aliq̃ vadut cū ꝺscia · in desperata sic aliq̃ de pec
catis sūt ꝑ ꝙbitis aliq̃ nō sūt nō ꝺscepti · dum et
peccatis mortalibꝫ qz et venia libꝫ ꝺspxo nō · et
mortē salutis certe tales mādicant · iudiciū qz
nō sūt nec mūdi nō qz sm doc · ad hoc q̃ hō sit
digꝰ hoc sacrū accipe oz q̃ negaluet deo z
recte q̃ nry aliatro ꝑ sit · z q̃ reliquū · ꝺspponem
vñ Ricth et sō nec · in h̄ et ptās ligādi · absol.
dcē si absq̃ sacerdotis absolutōe · criminosus
ad altare accedat · z certū iudiciū sibi mādu
cat z bibit cha si cū in nullis peccat : pōt hō
aliq̃ casu q̃s excusāri sic aliꝰ sacerdos volens
celebrare propter · nō hūs tēe facultatē ꝺspponens
sumat tēe ꝺscipio : alīs hūs facultatē et negli
gēs · p · mor · Aliq̃ et vadut cū ꝺscia · et
si illi q̃ hūt in cā sua multa peccā mortalia que
nō cognoscūt nec recolūt cē peccā · z ideo et illos
nō cogitāt nō detestāt nec ꝺsitēt · z sumut cū alio
hoc sacrū · iudiciū · z ꝺdemnatiōem · O q̃t sut ho
die mercatores q̃ usuras facūt · z falsos ꝺstitus
ne credut aliq̃t peccā facē · q̃t peccata dimittūt
clerici · z religiosi · in statu suo q̃t cōsuras et ir
gularitates · q̃t in statu matrimonij q̃t doc · nom
rij soldan · Tutores · Cubricatores reipuce · et qb
q̃s ignorātes nūq̃s ꝺsitēt · nec curāt adscire
z q̃t pri nec volut · et talibꝫ dcē apo · oīs / igno
rās ignorabit ¶ Circa hoc · dubit doc · magr
Ricth z Sco · in 4 · sēn · q̃ aut primitus adhibuit
debitā diligētiā in examinādo ꝺsciās z quērēdo
a peritis et dubiis casibꝫ · facē do cē illud q̃t
pōt · sm fragilitatē suā ut cognoscat peccata sua
z ad memoriā reducat · z in ꝺspxoē dcē si debit
et alios primitus et ignorāns et obliuiosus q̃ nec talis
nō peccat accedēdo ad sacrū · z nisi nō recēt nimis
sacrū omnis penitus sicut ex vītute sacramēti · q̃
cū talis ignorātia sit cū rabilis excusat a
peccato : Sed si ad ꝺfessorē vadit ꝑsbiter nul
lā ꝑsbiterū faciēs nisi aliquā diligētiā ad
hibuit cūa examinatoēm sui · ꝺsciē nec ꝑsi
tus ꝺsulunt nec ꝺspxoē suffragāte q̃rit cum
ut · q̃ illā bñ examinauit nec et ad pdi
catorē vadit nec curat sciē q̃n aliq̃d sit
peccm vnū · z sic in ꝺspxoē ꝑx sua negligē
tiā multa peccā omittit · et ex oblitōe · vel
ex ignorātia tūc peccat mortr̄ grāndo · z nō
excusat q̃ ē ignorātia crassa · z supina · et ex
tra dolo · z sic ventus illa et ignorātia est
ex culpa sua q̃ si debitā diligētiā adhibuiss
z ꝑitos ꝺsuluiss · z ad ꝑdicatōes · uiss · studiss
tūc illuminatus et cōtr · ut ego q̃ venus nō
accedat q̃uis hoc cū diligēter et et ad dcm
recūrat sic ꝑx · Ab occultis meis munda
me dne ecc · 3o aliq̃ accedut cū ꝺscia · tenue
rarū sic illi q̃ frequēter vadit cū peccō mor
tali nec · d volut dimittē nec et aliq̃ ꝺsitēt
ꝑ ne recūdia mitis · nō ꝺsitēt · z mitis ne sit
notata mali xāni ꝓter cū peccō vadit
ad hoc sacrū sic ꝓhales · usurary · rapinā
rey q̃ nō hūt ꝺpositū · reliquēdi peccm · Isti sūt
simules sedi · z sic ꝑsumptuosi nō nunq̃ peccat
ꝙsidas ut dns · e · z sic ꝑ · p · mor · z ideo primus debet illā deponere
et ap̄ cōfā ꝺspxoē ꝺscias suas · z reddē illi
z proximis se · alīs facit irreuerētiā sacrō · z
alsacramēto · Ultimo aliq̃ va

dñt cū gſcā mūda ſcē facīt boni xāni q dſpo
nūt ſe ꝛ ſpārāt diligēter ꝛ mūdāt aūg ſūā ꝙ ue
rā gſcīoēm ꝛ gſkpoēm ꝛ ſatiſfactoēm. ꝛ nūq̄ acce
dāt ſtpꝰ gſtūt ꝙ oī ſtīmulo gſcē ſue. dſponē
tes oēz malicīā et ſnīgitatē. ecce pⁿ. ꝛ⁹ dñ Coſtanti
nō. n. ſufficīt tāliſ mūdatio. ſ. aſſūē a peccatis
ſz abſtīnā ab hoc oīs q̄ poſſūt cē cū peccāt ſcē ſk
malē cogitatoēſ. ite m̄ abſcīſus. ꝛ ſoꝛtīſ mala
q̄ſt cū peccatoꝛ. iſa. dē lauamini ꝛ mūdi
eſtote auſerte malū cogitatoūz vrāz. cū ꝙ dē
dē ſalom̄ in multiloquio nō deeſt peccā. ꝛ ꝙ
cū ſto ſanctꝰ ſanctoꝝ. xpō. ſgē hr duob. offīt. ꝛ
oīb⁹ nīb⁹ mūdarīq̄ et lotīs ab oī ſoꝛdīe mētē
ꝛ toto mentāli ꝛ uocāliſ ꝛ negotiis mūdāmꝰ
ꝛ attēdere aūē vnē ut digne poſſīmꝰ ꝑ̄ nr̄pe:
g. dē Ornatū debēt ſoꝛnāꝛ domū tapetis ꝛ
lectis nīb⁹ ꝛ gſcīīs vrīs ī eccl̄ſis duob⁹ plus ſolito
ornāꝛ debem⁹ uictuīb⁹. Accedīs. n. ad cōuiuiū magnī regis ī cui⁹ gā ctīa angēli non
ſt digni ſtāꝛ nō oz vt nos ſolū mūdatos cē ab oī
ſorde peccatī ſz ēt ornatos uestīmētis uictutū ac
cedē nc alīq̄s dicat⁹ vobis i⁹ Mt ꝛ. Amice q⁹
modo huc ītraſti nō hns uestē nuptialē. ideo hīs
duob⁹ plus ſolito ſeiunīus elemoſinas et oīa
nīb⁹ ī eccl̄ſtatis et aliquas diſciplinas facīatis ꝛ
caſtitatē mūdiſſīma voſ ornetis. vñ aūg ī q̄ dā
ſermōe ī q̄t vnuſq̄ſq⁹ gſideret gſcīīs ſuis ꝛ q̄n
alīq⁹ ꝛemūē uulnerat⁹ ſe cē cognouīt. p ſeiu
orationīb⁹ ſeiunīus et elemoſinas ſtudeat mūdare
gſcīīs ſuis: et ſic eucharīſtīā ꝑſumat accipe.
In cui⁹ figūā mādauerunt agnū duc q. lūn
decīmā. exo. ꝛ. ſic ꝑceptū erat a deo. Moyſi
ꝛ Aarō ī terra egipti loquēs ē dñs dicēs. Mēſis
iſte vobis ꝑncipiū mēſiū primus erit ī mēſibus
āni. loquimini ad omnē cetū filioꝝ iſrl. ꝛ di
cite eis. Decima die mēſis huius tollat vnus
q̄sq⁹ agnū ꝑ familias suas et domos suas. ſi aūt
minꝰ ē nūꝰ ut ſufficere poſſit ad uſꝰ cibi. aſſūmet ꝑximū ſuū q̄ q̄ūīt ē domui ſue
et electꝰ agnus abſq⁹ macula maſculꝰ ānꝰ. ſumetis
q̄ de ouibus ꝛ hedis. et ſeruabitis usq⁹
ad quartamdecimā diē mēſis huius. ꝛ immolabit
eū uniuſa multitudo filioꝝ iſrl ad ueſpꝛ
et ſanguē eius ac ponēt ſup utrūq⁹
poſtē ꝛ ſuplimināꝛ domoꝝ ī q⁹b⁹ comedēt
illū et edēt carnes nocte illa aſſas igni et azi
mos panes cū lactucis agreſtibus nō comedetis

figura agni paſcalis.

ex eo crudū q̄d nec coctū aq̄. ſz aſſū tantū igni.
Capūt cū pedibus eius ꝛ ītrīnſecis eius non
remanebit q̄q̄s ex eo uſq⁹ mane. ſiq̄d reſi
duū fuerit igne ḡburetis. Sic aūt comedetis illū
lumbos ūros accīncti calceamenta habētes ī pedibus
ꝛ baculos ī manibus ꝛ comedetis feſtināter eſt
n. phaſe. ſ. tranſitus dñi. Hic erat paſcha iudeoꝝ
ī memoriā libatōis et egipto. ꝛ figa. veri paſchatis
nī. Ideo ſic ꝑceptū erat illis ut illis nūſqⁿ eēt
ſollēnitō ꝛ dignū āni ī ter alios mēſes cū eſſe
Mēſis ī q⁹ celebrāt paſcha xp̄ianꝰ ch cē ꝑncipiū
mēſiū. top⁹ āni q⁹ ſic ī illo die xp̄s ī reputa
tionē uītā ret oēs aūē ſcē ut et nos debemus
renouari ꝑ gām ſui xp̄i reſurgēt ī nouitatē uī
tutīs obſeruāt ſcā illa ſpūalit ſic illi carnalit fa
cebāt q̄ erat xp̄s. Nō po dē q⁹ q̄z familia ꝛ do
mus ornēt agnū ꝑ ſe. ꝛ comedēt ī paſcha ſic q̄z
fideles de ſuīs cōp⁹ xp̄i. cū ad āios diſcre
tos ꝑueniūt. ꝛ et ex charitate quocūq⁹ uitio ꝛ
ī nō ſolū ſt ſua familia ſz alios ḡdiuāt ad tale
cibū regni ī noctē ſm̄ macula. Q⁹ de ſōguīe
agni lineabāt ſuperliminaria domus ꝛ poſteꝝ portaꝝ
domus ī dextra ꝛ ſiniſtra. ꝛt ſupra ſic nos de
bem⁹ ī cōſtīs duob⁹ ī memoria corde ꝛ ītellectū proſtra
re xp̄o ſāguīe ꝛ paſſōe cui⁹ ī ore ꝙ ſcāꝝ loquelaꝝ ꝛ
meditatiōē. Q⁹ q̄ nō agnoſcebāt. occīſo aūē agno ſz tm̄
aſſū igni ſic nos nō debem⁹ accedē cū frigiditate
ꝛ ociositate ī deuotiōē ſ. aūē ph̄los ph̄e ſz cū nec
xp̄o ſide ꝛ igne charitatis ī accedēt. Q⁹ q̄ eo q⁹ totus
accedēbāt nec remanebat ex eo q̄q̄s. ſ. q⁹ debem⁹
accedē ī eſſe toti xp̄o ī quatīs ꝙte hoſtie corp⁹ ꝛ
ſpūs ꝛ uerus deuorāt. ſ. accedēt cū dumitate
ꝛ humanitatē. ꝛ ſi aliq̄d remanet q̄d nō poſſit
q̄ndi ḡburet igni. ꝛ q⁹ ſi aliq̄d ardui ꝛ hoc ſa
cramēto nō poſſum⁹ ꝙpōdē relīquam⁹ ſpūi ſancto
ꝛ igni charitatis. ḡburat⁹ nouo xp̄o paſſū q̄ debem⁹
ī hoſtia aūē ꝛ corde portare. Q⁹ debebāt accedēt
paneſ azimos cū lactucis agreſtibus ſic nos debe
m⁹ cū puritate ḡſcē q̄ndo ſm̄ fermētū malitie
et cū agreſtib⁹ ſuauitatis lactucis ꝑuē. Q⁹ ſuper
accīngebāt cū lūbos ſic nos debem⁹ accīngī lū
bos ſt castitatis. Q⁹ calciabāt ſe. ſic nos duob⁹
calciāmētis debem⁹ cē calciati. ſ. Timoꝝ mūdi
timōe ꝛ amoꝝ charitatis cū hoc ſacrīū. Q⁹ te
nebāt baculū ī manib⁹ ſic nos debem⁹ tenēt fortē
tudinē ꝛ firmū ꝙpositū aplī nō cadēdi ī peccā.
Q⁹ comedebāt feſtīnāter. ſ. q⁹ nō dē q⁹ diſſīre hoc
ſacrīū accīpe p. x. āios ſz ſtatī oī āno ītermittere ſe
ꝙpōnāt. Vīo ſuſcipiāt ꝑ uoces alīq⁹ mūdibile ꝛ q̄
ſicut ī illo ꝛ q̄ nō ſtat pōt ī oīb⁹ altaꝝ mūdi ecc.

et aliquo gñi matrimonij ꝛ abſtīnēt q̄ uita q̄cūē.

ſ. ſm̄ pgnitiā

2° q̄ 7. dieby post pasca nō gredent pauī firmēta
tū hoc sigt q̄ debem⁹ toto tpe uer nrā post pasca
abstinerē ab oī firmēto peccati z uicior⁹ q̄ sic hēdis
z nō solū p hos tres dies uelle bñ opari z nō
amplꝰ q̄ si sic nīlq̄ grāz recipet: ecce patet
p̄ p̄ato Anteced⁹: sequt̄ p̄paratio. Cōcomitas.

Nicē dicēdū ē d p̄patiē Concomitāt q̄ etiā cōsi
stit i rebꝰ. v.g. i Meditatiōe Oratiōe et humu
liatiōe. postq̄ ign̄. ens bñ mūdatus i ḡsciā z
uestitꝰ adornatus si⁹ dic⁹ ad missā cōmuni
cāt. p̄para te ab ista nocte z noli dormire to
ta nocte sz uigila et manducato ḡsurgas. et īcipias
meditari psalm⁹ 3ª. d hoc sacrō. p° quātr sit digni
tatis z Mtis illi⁹ q̄ 9muit i hoc sacrō qa idē dei
filius q̄ i celo regnat cū p̄e z spū scō z i toto mūdo
p̄ quē tot dū adorat ag̃li adorāt p̄tates z timent.
2° meditari quātr sit benignitatis q̄ eligat et
celo descendēr z huiusmodi abi ītrās i corp⁹ tuū z dulcē
tuā uiscerā z cū eis q̄z celebrat⁹. hoc⁹ peccatores.
3°. Meditari quātr sit bonitatis et clemētie q̄d
solā ḡ nrā salutē uoluit i carnari z p̄dicari z pueri
nari z ḡ humeras pati z denū cruci figi sz et i hoc
sacrō se uoluit p̄bere ḡsecrari ut i nob⁹ i eis habitare
z ut memoriā passōis et mtis
p tot⁹ illos hāmꝰ hoc. n. memoriale dr̄ suū passiōis
que. n. aut hec quotidiē stūq̄ frequētes i mei memo
riā facietis. vade ergo i aliq̄ angulo ecclie iusta
meditari q̄ stari ad deuotionē ergo accessus sic dū
ps̄. Su me dedatiōe mea cpar desert ignis 2°
debes ire ad oratiōē q̄ sm̄ dr̄i ad uitoriā nihil
boni possum⁹ et cogitare sm̄ apl̄m. quātr magis ad
tātū sacrū nos p̄parē nō valem⁹ ergo ad deum
uenire. ad hoc ergunt⁹ z ātes ut ipē tibi ispi
rare dignet p̄patiōē. et dicas cū ḡpta Cor
mūda cra i me deus z sm̄ mtiē tuā renoua i uis
ceribꝰ meis. Ne proicias me a facie tua z sm̄
sctū tuū ne auferas a me 3ª. de humilitate
scriptū ē n. ḡ humiliby deus dat gram z q̄ sic
apostat q̄ i nocte Jesu oī genu flectat celestiū
z tr. Ideo studeāt humiliari quātū possis cpte
xus ritēri. exteri⁹ cū genuflexōibꝰ z cū lōri
gia ad collū. cū oculos demissis i terrā z ora
bimus fontes pectus tuū sic publicanꝰ et i
tēstinis recogitādo q̄ es cinis et pulis et reas
seruos z scelerat⁹ z malꝰ filius ōi ānio peior
z minor peccōr arrogās z sp̄ernis tā excellēs

dō i domo tua recipe sdeo cū lacrimis dicas z
toto corde humiliato sic Centurio Dñe nō
sū dign⁹ ut i tres⁹ tecū meū ing. Nullatenꝰ
cui possem⁹ cū tāto ancons frem⁹ z cū tāta re
uerētia et deuotiōe q̄n ā pluies teneam⁹ pp̄ ist⁹
tā ei⁹ excellētiā z Mtē. Unū Ambro. dic⁹ Sic
Quāta cordis cōtritiōe Quāto et q̄ta lacrimar⁹
fonte quāta reuerētia et tremōr quāta cordis z
anime puritate stud diuinissimū sacrū ē cele
brādū o bone Jesu. ubi caro tua i ueritate sumi
tur ubi sāguis tuus i ueritate bibit ubi sūmis
tua iungit⁹ ubi scē adest p̄sentia ag̃loꝝ
ubi p̄dē ē Sacerdos z sanctuariū repis mirabilē z
ineffabilē: z sanguis effusꝰ scribit i trāsitu labi
rinthi q̄ ei fuit portauit 3 corp⁹ p̄ i articulo mor
tis nostre auxiliatrix fuit pn⁹ p̄straut sē i terrā
uoce z lacrimis quātū potuerat clamādo dicēs
Pñe q̄s sū ego ut si dign⁹ q̄ sp̄ tecū meū tuos
Meruit hoc peccatr hō ante christū nō sū dignus
nūq̄d ego melius sū q̄z oēs p̄ces nrās. Tu nos lustri Mo
ysi uico ictu oculi ht nōstrā. Cure mūdē te tū
hi humiliasti patriarcā ad bouem descendēr pu
blicanū et peccatricem z nō solū cū illo māducare
sz et te māducari ab illo iubes: cū q̄z ppe illū dēt
sacerdos erigēs sē uir gl̄iosus flexis genibꝰ z
mixtis lacrimis et suspiriis etiā sent mirabile
fuerūt istigē dū et corpori p̄ et tēpe alia dispo
ēs deinde nē z dēp nichil q̄ p nr̄e passiōis ē solg
antecōia hīē sm̄ precepto a deo p̄ce. Tu ante vi
tā es q̄ oēs creaturā muti z sm̄ q̄ moriatur
Tu lux illa i cuius hēsibilē q̄ illuminas oēm
hominē uenientē i hūc mūdū. Tu es q̄ tua ḡpa
tēta facis cōia q̄ cū q̄z nos i celo z i terra. o si
gnū dilectiōis inopinabile. ut idē sit dator et
patrū z donatū sui ipsi⁹ donū o fremēdū excellēs.
Venerādū colendus adorādū gtiscendū amp
lectendū et oīb⁹ laudeby extollendū Cuncti
p̄emus: fremitꝰ i cordis uisceribꝰ retinendis
et ꝑpectus tpis dilegrdū hec ille 3ª p̄patio
dr̄ Sbsequē. s. post cōmunes i q̄ sp̄ trā
alia facienda s. Rengratiatio Vacatio et
Retrho Sim. post sūptionē abi corporalis
solue religiosi z clerici gradatim reddēr quātō
magis post sūptionē panis sp̄ag̃loꝝ z dei
uus sg̃is post sūptionē uadat ad rengratiādū

Dꝫ meꝰ q dignet̄ ē desidēr̄ i domꝰ suā cꝫ
tāto amoꝛ̄ cū alq̄ oratōe deuota. rogādo illū
vt nobscū cū sua grā sēp̄ pmanat. 2ª dr̄ va
catio q2 hꝫ duby sātꝫ nō dꝫ hō statī ad gusla
tūꝫ sculans recūnēr̄ ad alquā uenitate
mūdi. ꝫ diuinꝰ offertꝰ i sūdēr̄ roratoꝛ
ꝛi ecclesiꝰ orare ut tāto digno dōo alquā
Reuerētā faciat cū deuotōe p̄manear. 3ª dr̄
Retētio. i. sollicite cauēr̄ i posteꝝ ne p alqd
peccā tātū hospitē et aīa sua eiusdē q2 hereꝫ
grauꝫ ꝑmitta. vñ xi. Tuncp̄ eligit̄ qꝫ nō ad
mittat̄ hospes. facio sūmo studio dꝫ qsqꝫ cauē
te ne ad soluta peccā redeat et xp̄o et domo
sue cū ꝑmissa expellat̄ sic̄ scriptū ꝫ iudei q̄
dmā palmas illi honorifice ꝛeꝛpūt. et sibi
ꝓ. cū mittꝫ ꝑmissis tāꝫ lasciuōē et cuilm
te recurrit.

: Circa 3ª. ꝫ. vtilitatē quā aīa deuota ꝛcipit
ꝛ deuota ꝑpatōe ꝛ suꝫptōe hui⁹ alt̄is sacrm̄ti
lōgū ect̄ explicit̄. ꝫ tri⁹ xp̄i fructus explica
bim⁹ vobis. ps dr̄ fidei cōmēdatio q2 i hoc sa
cō fides elicit̄ sup nāꝫ sensū ꝛ intellectū ideo nāꝫ
meritū apt̄ dū apo. captiuātes oēm intellectū i obsq
quiū x̄i. vñ hoc sacrā iter alia solū appellat̄ mi
sterium fidei. 2ª ē spei elevatio nā hoc dr̄ propr̄
vir. etymo ideo apo. dūc quo cū illo nō oīa nobis
donauit. ꝫ ē mortis accēsio dū meditam⁹ q
nō solū q nobis mori uoluit i cruce. ꝫ etiā
se i nāꝫ obū dedit vt nāꝫ nobscū vniret. hoc
hoc dīca xane quātū debem⁹ diligēr̄ x̄m. qui
nē sua dedit i obū sā quinē i potū. animā i p
tiū cō appellat̄ et hoc memoriale pascꝫ et mu
ꝛꝫ dꝫ nos. 4ª dr̄ mētis illuminatio ad sup
nā veritatē gr̄e plāda. i. fac. i fig⁹ dr̄. Custa
uit sonatas et mille rellumiuati sc̄ orule ꝛ
5. dr̄ Animi vnctio q̄ cū grām vnit
scatuā quā ꝛcepit i hoc sacō ideo dr̄ eu
charistia. i. bona gr̄a. Io. 6 q nā ducat me
q̄ vnxit ps me. vñ dic̄. tho. i 3. q. 9 sicut
xp̄s venit i mūdū gtulit mūdo vitam gre
mē i. Io. Gra et veritas q̄ ihesū x̄i. Ita ve
nies i horcm̄ q̄ sacramētū hoc op̄at vitā
gr̄e. 6ª gtuit realē x̄i. qd nō ē talis sacra
mētis q̄ q̄ nos sit cattua gr̄a tri nē gtuit.
6ª ē peccā remissio ꝛ satisfactio ꝓpria hoc sa
cō dr̄ et sacrificiū q̄ qd̄ pecca remittūtur

nā q̄ proxem̄ x̄i oīa pecca nra remissa sūt Io. p°.
lauit nos a peccatis meis i sanguine suo vñ thr i 3.
q̄. dic̄ q hoc sacrā sīnet dr̄ sacrificiū ꝛ sacrā
hostiā nō sacrandā hr̄ i quātū sumit ꝛ ideo effectꝫ
sacrandi hui⁹ illi q sumit effectū sacrificij hr̄ i eo
q offert ꝛ q offerē ꝛ hr̄ nā satisfactiuā q̄ peccā
hoc q̄ hoc q buc offert̄ vnus vt defunctus. ꝛ dic̄
q̄ si ꝛsiderent ut sacrā hr̄ duplicē effectū vno nō
diuisē ex vi sacrī. alio nō qī ex q̄dā cōcomitantia
ex vi q dē sacrī diuise hr̄ illū effectꝫ ad qd̄ est
institutū nō ē aut̄ institutū ad satisfaciēdū ꝫ ad
spūalē nutrēdū ꝑ vnionē ad x̄m ꝛ mēbra eius sc̄
Nutrimētū vnit̄ Nutrito ꝫ qa talis vnitas
fit ꝑ charitatē ex cui⁹ feruore a liq⁹ ꝛsequit̄ re
missionē nō solū culpe ꝫ et pene. vñ ex ꝑte
quā hr̄ remissionē pēn nō qdē tot⁹ ꝫ sine
modū deuotꝰ atqꝫ feruorosꝰ. vñ et i c. si q°
nōs ꝛ c. si cū de ꝑ se di. 2. dē q ꝑ hoc sacrā
remittūt venialia ꝛ ꝑm dor̄ et mortalia obli
ta ꝛ ignorata. q̄ sua fuit diligēs examinatio. vñ
nocē. ꝛ ossa misse c. vlt°. dē si digne sumatur
eucharistia a malo habat ꝑfirmat i bono venia
lia delet ꝛ cauet mortalia. 7. dr̄ fructificatio ꝓ
poraſi i gr̄a. nec nō sā act̄. ocs q tri. nec. ꝓ
Et panis cor hoīs ꝑfirmet. ꝛfirmat n. hoc sa
cramētū ab hostib⁹ ꝛ ꝑseuat a peccatis futuris
nā ut dic̄. tho. vbi ꝑ. cū pecc⁹ sit q̄dā mors
aīe spūalis hoc nō ꝓseruat aliq⁹ a peccō futuro
q° ꝑseuat̄ corp⁹ a morte futura qā q dē sit
duplex. vno nō i quātū hoīs natura iterus
roborat̄ q̄ i teriora corruptiua ꝛ ser ꝑseuat̄
a morte ꝑ cibū et medicinā alio nō ꝑ hoc q
munit̄ q̄ exteriores impugnatiōes. et sic ꝓseruat̄
ꝑ arma q̄b⁹ munit̄ corpꝰ ꝛ tegit̄ aut̄ nō
hoc sacrā ꝑseuat a peccō Nā p° q dē qā q°
nigit̄ ꝑ gram roborat spiritualē vitā hoīs
tāq̄ spūalis cibus ꝛ spūalis medicina ꝓ
ꝑ ꝑ panis cor hoīs ꝛfirmat. 8. ignatur
ē signū passiōis xp̄i ꝑ qua victa ē dem̄ ne
pellat ꝑ impugnatiōem. ide dr̄ hostia qa ꝑ tegit
ab hostib⁹. ꝓ. Ibi q firmat panis cor hoīs
ꝛ ꝛso i qt sup Io. Ut leones flāmā spirā
tes de mēsa dñi nr̄i dim⁹ terribiles demonibus
fiāt. ꝑseuat et a peccō futuro ꝛ igs ardent ad
ꝛsequē. 8. dr̄ fermenti exclusio nā dē Greg⁹. Cu
stato suū desipere oīs cōe vñ ꝓ Sup agnā ꝛfec

dris deduxerit me. vñ efficit ꝙ hoc sacrificiū cū
nalis vnci spūalis z ãgelus eū sit dñs primus
angelor. ꝓs parū angelos mīnuerunt homo
z cū ꝙ hoc sacrificiū vniuersū corpori mistico xpi
et efficerem filij dei q cū eo in eternitate cānis ꝑ
exordinatiõe ꝓ et dñi Sancti gñi. gñdñi De
uotiõis augumētatio in meo celestis delectatiõis gau
statio uer mereā ꝙ ꝓ hoc sacrificiū ñra mea mei
t xpo qz q alia vñ ꝑce aut q mēbrum meum
carnis vbi. meū sāg. in me maneat z ego in illo
q t femina vdulcedo Sancti. vñ in lo. sup dñi pa
tiõ et vbo ꝓsentia eius oē delectamētū ꝑ. ba
bēte. ꝑz vt nr Sancti q in cūptõe hui sacri
gustauerut delectabes mirabiles. sic et b. ba
ersa legimus. et s. Gregorio et alij multis
De s. caterina et Brieto et scā clara. z bā
angelo et fulgnes q mitebat in optu sic ste
bat ꝓbi duth sm̄ cibo materiali ꝙ ed dñi hoc
sacrificiū. sacrū quinuū. z pascha nouū z aīe
hoc. o sāte Sancti o amor amoz o dulcedo
hoc st uera festa pascalia in qbꝫ adest pr filius
z ꝓs sanct in qbꝫ fit cōiugiū sponsus cū sponsa
z sit una caro cū sic cū corpō. vlt de vi
te etne collato. Io. 6 q mēducat hui panis
uuet in eternū. Nemo n. suus meritis pot
in gredi paradisū nec Lī in circūcisio nec baptis nec
aliud sacrificiū adultis tribuit paradisū. nisi ipe
xps dei filius q gustet in hoc sacrificio. vñ ath o
nomasie dñi hoc sacrificiū sacrosc q fructū in os
rocā ad id ordinat. ꝓspicit oēs dñs q pro
nō moriēt in extremo mortis eis sanctū
si voluit ad priedū si patrēā. sentes arredem
z q. p hoc sacrificiū auget meritis z gra in aīa
sta auget et glā. z q cū to q sm magis frequētauit
dominū hoc sacrificiū tāto efficiet ꝙ smuch a sic i
vlo glosse. vid alig ep in barbetta. 158. et
hac materia esse cet finis. Deo Laus.

uere. Verū corp et sic ab hostia ꝓsecrata quā
tū ad uerā ei substāiā. vt. Rectū in q. di. x. q ista
ēt altaris sta corpus a uere et realr ginet esse
ꝑis diuina. n. virtus q t nihilo mūdū creauit
hoc in stituere potuit z uolut et q uolut fecit
Et hoc fuerē q grauū sunt q in hoc manifestat sue
potentie in mēsuras hoc. n. ētā admirabile q excedit
oēm ptate nature: sic sue humilitatis q fūdatā in
hoc q uolut q sum corp sanctissimū possem, nrīs
manib sūtari sic ei ineffabilis charitas in hoc q
a nobis uisibili recedes. nobis ei uolut ura corp
sum in uisibili remanere z ꝑ hoc in credēdo in humilitate
exaltarē ei uirtus spei roborarē in charitate aph q
sclāmarē. Sūme q debet oēs catholici de tristari z
ꝑ sic illū pessimū errorē ipios q dixerūt ad corpus
nō ginari realr sb sacro fi tūm. esse sic in signo
qui errore retractauit ber. q vñ corā 13. episcopis
et hui et gse di. 2. c. ego berengarius. Et fr̄ Mayn
trac. et hoc sacrō hoc confirmat dic. ꝑ nā tra sit
p uma et qbꝫ solet ꝓcipes gnēdm ꝓnunciē. s.
potentia qz ꝓmissa ei in gdā cunctis ꝓsis ꝑt
q. in mitte dic popli dñi qui regis in p uestra. pleb
ingressus ꝓcipis. 2m̄ ē clemētia qz porta sm̄
clemētia xpi ꝓcipe in tyrannū. 3m̄ ē magnificē
tia q ē unus qui uult soles ꝓcipiū in hester p dñi q
ascendit ne sint uia ma magnꝫ ꝓcipiū sus ascensu ei ubi
dēt ei ꝓcipes ei ministrāt p uq magnificētia regis
dñi erat. Et qz 4o ē princeps. ei dñi. Dominātur
in eo qui mēter in hoc sacrō in stituē ꝑt et hostia
qui dñi. p nāq oēs det sua potentia qz in ē manifes
tatus mīm dei et nihilo creāt qui sibi tota potest ꝑtinet in
sua uirtus subito qui dēt in momēto. 2o ꝓs in eo
ostēdit sua infinita clemētia. qz ubi plures tam
dedit tā dignos qz indignos. in eo dic ꝑ. 8 p nec nec
ei fit. mirabilia sunt et 2o ostēdit magnificētia
z magnator dñs. 3o ostēdit in sua magnificētia
qz statuit dari unū sacrū in quo et hoc in st. plus et p
hositate qz habet ꝓpi sum regnū z dedit ostēdit
in sta dedit tm̄ibi st. Deo gratias. Amē. Amē. Amē.
d ag est illoz xcv. / . 3i fing may.

Eucar. stia
C'smunio
sacramētū.
panis unus.
hostia.
pnus ãgelor.
pgnū vite eterne.
Mãna celeste.
ultimū viaticū.

Sermo admirād de mirabilib Corporis xpi

Quod no capis quod no vides āmosa firmet fides ex recto ordine:

MEMORIAM fecit mirabiliū suoꝝ misericors et mitis dominus: escam dedit timentibus se. ps. 100. Ex quā opa deiḡ fecit i mūdo siē mirabilia et stupēda. tm i hoc sacro mirabili eucharistie dō tur et tria mirabilia i eligit q ipse vir dō mirabiliū q fecit i mundo memoriā reconuasse. ai scripm i libro ecclie fecerit hominus q escā dilectis. Sap. 16. Angelorū escā nutriuisti populū tuū et parasti eis panē de celo prestitisti eis vnde ad intelligendū excellētia huius sacri dñi. s. tho. q ḡ nullus cū sacra doctrina virtutū habūt et efficacius p fidē ihū xp̄m. 2. cor. 5. fides ex fide et fidē ḡ sic solū fidelibus ad salutē hoc tm sacrm dr̄ sacrū fidei vñ i canone misse vocat. Mysterium fidei. s. Secund

non corpus p̄ nō unus ānōs formā fidēs
Super expedimē

sensus gnātus accepit cē post nō cē ſ̄z hoc corp⁹
x nō accepit cē q̄t nō fuit q̄ illud idē corp⁹
q̄ accepit a virgine g̃nit vñ ſm̄. Sco. sit hoc
g̃ ulsio i pexistēs. Ite nō ē exceptio q̄ corp⁹
x ē i corrupt̄le. z ſpēs nō corrūpit ſ̄z mutāt i
corp⁹ x. Ite nō ē augumētatio nec diminutio
q̄ ibi corp⁹ x nec mai⁹ nec min⁹ efficit ſ̄z ē ibi
cū ſua quātitate. Ite nec ē alteratio q̄ ei corp⁹
x fit ꝑpassibile nō pōt alterāi q̄ alterato
ē q̄ quodā pan. Ite nec ē mutatio ſm locū q̄
corp⁹ x nō mutat localr. q̄ cum nō sit i hostia
ita nō desit celū z cū sit i uno altari i nō de
sit et cū sit i alio z multis aliis: Esse igit p̄ni
rabile ꝙ oēm rōnem et sensū. Q̄ cum aut ista
sit ḡnūm miraculū z sola⁹ potētie dīne facere
mutationē i istāt nl̄m⁹ nō apparebit i possibile
nec et rōnabile si g̃ sidenum⁹ aliq̄ similia ex
ꝑientia. Q̄ cum sit dicat bñla. et ve. q̄ i nrā
nāli nullū repit ſufficiēs exp̄ nrā dulnis z
pu. et alia. hyemā. ors similitudēs et oratoris ad
ductas applicet dissimilitudēs tñ nō parum ad
unit i hāc nrām ad ordē dīn mirabilem dissi
i nā z ſcriptā aliq̄ exp̄ similia reperiūt q̄ et ſc dici
ora. vñ i nā videm⁹ q̄ mirū dulcedinis panem
z vinū quē comedim⁹ quāt i carnē z sanguīz
gallina ſbz oui q̄nt i pullū. planete z color
solis ſm arestō. marmā terra. q̄nt i aurū ar
gētū z lapides ꝓfos z humorē terra. q̄nt i ni
trū i vitr. z foleū z balsamū z talia ponā. Ite
sanguis ventris et cam. dri. q̄ i q̄dā ꝓ nūdi ſt
fontes aq̄ tales nē. et q̄d i eis inveniūt q̄nt
i lapidē z albūgnā. q̄ videm⁹ i patre nasci i
illū fontē cyrotheca illa ꝑs quā aq̄ intrāt ſm
i q̄nta ē i lapidē. Similiē nā hoc facit q̄ dei
nō facit q ē i sanctis potētie et sunt nāq̄ tales vi
tutes. Ite hēm⁹ i scriptā q̄ diversē mutationes fi
unt miraculose. nā et lutum fiunt corp⁹ ade et re
ſta ei⁹ cinis. Ite virgā moysi loth i serpentē ſalis q̄nt
i hāc nrām sacerdotū virtute dei virgā mue
tauit i colubrū z fluvium egypti i sanguinē
q̄nte. Ite ad nuptias xp̄i aquā mutauit i vinū.
q̄ dicit nos negare. nō dēt sit tāta potētia q̄
vinum ꝑbo et nubilo fiant celū et terrā. ꝑ. ꝑbo
dei celi firmati ſt et scriptā. dicē ipē dixō et
facta ſt. Est aut sciēdū q̄ ista bñdicta q̄nta
ſtia q̄ dicē ſt ē similis. tñ q̄ ista q̄nta ē ipē
xpi tñ q̄ i sup dicis mutata ſbstātia et mutā
tis accidētia ſ̄z i hac remanet accidētia ſm

Nec diam⁹ ſbz panis z vini nāz esse
corporis x sāguinis cūm q̄ nō d ea ut et materia fiat
mat corp⁹. ſ̄z ipā ꝓducat ꝙ illud z offerit illud.
g lo. i c. q̄ corp⁹ x ꝙ sc. di. z. dē ubi q̄
tuenit q̄ de pane fit corp⁹ x sic dicis expone. i
panis nō est i corp⁹ x i ſbstātia panis z vinū post
z sacramētū Trajec cē z alibi. corp⁹ x. idē dicit
s. tho. z sco. in q̄ nulli i ubi nāe generatio

vbi nāe. d sacrā. Nō sic corp⁹ x i pane q̄ sacrāmēto dicim⁹ ut et panis corp⁹ x
cē incipiat ut q̄ corp⁹ nouū subito trāz de mutato esse ad i ipsum
verū corp⁹ mutatū panis essentiā. Ite dicit sco. z bto z ambo i ꝙ.

Sba. nec ita panis sba z vini mutat i ſbam corporis x
q̄ ꝑ hāc mutationē fiat nouū corp⁹ x. sed ut certum
aut mutationes nāles magis accedat accidit ad istam
supnālem q̄ ista panis vini i corp⁹ x sāguinem meum
pexistens ut dicit Damascen⁹ q̄ cum ille ros sit et val
de dissimilis q̄ ista nāles fit ꝑ nutrimentū z ista
ali z nutritionē. z sic ꝑ ingestā et fiat sterquilinium
z mictū et accidēta q̄ i hac supnāli nō dicim⁹ fieri
cū xp̄s nō nutrit nec hoc gustorem nec aliq̄d ei addit
sed fiat i istā. vñ Damasc⁹ ait. Quēadmodū pa
nis ꝙ gustorem et vinū vasa ꝙ potū i corp⁹ et sāgui
nem convertit. sic ibi nāliter nō mutat sed i nō i
corp⁹ sāguinē panis ista panis ꝓpositus q̄ ponit. re
altoris z vinū. ꝙ adueritus ipsius supnālis trāsmu
tat⁹ i hoc carnē z sāguinē z nō ē p nō ſt deus ſ̄z
vinū et edē corp⁹ x. hec ille. z sic ꝑ p⁹ mirabile.

CIrca p̄dicamentū qualitatis. fides cath⁹ tenet hoc mi
rabile q̄ accidēta panis z vini sic sapor odor color z
alia accidēta sūt ḡsinatiue remanent ibi sm̄ sbiecto ꝙ
Dei potētia ḡ nāz eis accidēs cē sit i esse. z illa accidēta
nō fidāt nec i panē nec i corp⁹ x. nā mirabile. q̄ nihilo
minus remanet ḡpetuus qualitates ac si ibi esset panis
et vinū. et certe hoc ē mirabile z supnāle q̄ remoto
pecori nequē ē removeri z poniri sic remoto fidelium
de mundo membra palatij ſ̄z ista ē nāliter per accidēs in eis et
fidelium quibus accidēs et dē. q̄ nec cū gō frā ḡsiria
toē nō remanent ſbstātia panis et vini vel q̄ sm̄ regu
las nāles nō possit remanere accidēta ea. Et ſi nec
hoc sit miraculū et ḡnāz nō tñ ē ḡ rationē. q̄ ut dēt
hylarius. Deus pōt dividere ꝙ efficit et ꝙd nos possimus
dividere ꝙ rationē ſ̄z rationis nec pōt ḡsideri accidēta
sm̄ sbiecto z pōt dici q̄ abstractionis nō ē mirabile nec
cū ḡe posset fieri divina virtute nō detineri et hoc
dubitari. vñ dic. s tho. q̄ cū esse nāq̄ dependeat
a prima cā ꝙ a secunda pōt deus q̄ ē prima cā ſbstātie
et accidēs ꝙ sua infinita virtute ḡservare i esse
accidēta ſbtracta ſbstātia et quā asuabat i esse tā
ꝙ cāz ꝓximā nā accidēta illa q̄ fuerat sbe panis
mediāte quātitate nec do ipsum ei quātitas sic panis
vini ibi ſt sm̄ sbiecto panis. z sm̄ sba ſ̄z nō sm̄ ſt esse
ꝓximo. z sm̄ quātitate. Ite est z ad mirabile istius
hoc q̄ cū ibi nō sit ālius sba panis z vini tñ accidē
talia retinet ḡpetates z operatiōes panis z vini ac si ibi esset
panis et vinū q̄ ē mirabile q̄ retinet eundē sapōrē odo
rē z colorē z tñ ibi nō ē sba panis z vini z sic vi
dē oculis nec ꝙ vinū ſt et gustui sit mu
tū ḡ sacramentum z tñ nō ſt. ē ibi panis et vini ali
q̄ sba. et q̄cunq̄ hoc sit mirabile nō tñ ē minus mi

Bon. 328

debile q̄ sepe mitra i nāliq alr̄ appar̄t q̄ sit sol
ꝛ stelle appar̄t minime quātitat ꝛ tm̄ q̄z stelle
exurdet quātitat̄ tm̄ terre hui⁹ mūd⁹. | Tē alū ap
parer rubeus pallid⁹ et sanguine⁹ hz ise nullas ꝛ
capiat regiones i precisses. | Tē vem⁹ i aq̄ cū vente
appar̄t fractus et curuus pū nō sit ꝛ multis tm̄ ise
mus sz sanus ex aliq̄ palati corruptōe aliq̄ dulcia
amara iudēt et cet. | Tē q̄ iciatatus ꝙba mitra alr̄
appar̄t q̄ nō sit sic alū videt̄ serpētes: ꝛ fauos
iudēt. | Item cuomer ꝛ stica q̄ i ueritate nō sut
aliq̄ mulier p̄stigiata vī vnio capitis asmini ꝛ
nō ē. q̄ vī tēpe demonū illudit̄ sensib⁹ vī. | Tē
xs̄ post resurrōnē suā gloiosꝰ apparuit ꝛ tm̄ madalene
i specie ortulani sī ostēdit discipulis i specie peregrini
ꝛ apostolus i forma passibili i q̄ nō erat. cor q̄
i multis locis plus trium q̄ multa appar̄t q̄bus sīt
ta sic appar̄t nō ē igr̄ mira sed⁹ potius mi
ra ꝛ maiora miracla nō ad deceptionē sz ad salutē
sic deus aug⁹ vt fides locū habeat cū aliud ibi vi
d at q̄ iudicat ꝛa⁹ videt q̄z ordie vī cū spūs pa
uisse bmi ꝛ audi ibi cū occultatū virtutū corpebꝰ
ihū ca q̄ oculis videt ꝛ gustat nō ē corpus xpi
uere et ē amplius purus et virtuosus tm̄ illuso
actu dētia vī oēs structus elementor⁹ i hoc sacrō ni
si solū audit. sic hem⁹ figurā ihū 27 i isaac.
q̄ de ppria fuit i oculis ysaac q̄uis filiū suū iacob q̄
rediit ei esau. n̄ tm̄ audiū cū dīc vox q̄ vox iacob
sed cī. | Circa predicta⁹ Quātitatis fidei cōe
ē tenet q̄ illa pua hostia cōsecrata contineat
veraciter totū corp⁹ xpi. ita magnū ꝙ ipsius sic
sunt i eccl̄a ꝛ sic ē i celo q̄ idē corp⁹ ꝛ nō aliud
et nō excedat mēsurā hostie ꝛ hoc ē valde mi
rabile cū oē corp⁹ q̄d ē i loco grāe sunt q̄n loco tm
q̄ sm quātitatē loc⁹ cū locato. ꝛ q̄ hoc ē sup oēm
miraculū ꝛc. doc. q̄ xps nō ē i hoc sacrō. loca
liter sic ens locatū loco. sz sancte et cū p̄sentialit. vñ
p̄ declaratōe dubitans sorē q̄ sm theologos aliq̄d
dr̄ ee i loco q̄tr. s. ee circūscriptiue. diffinitiue.
mensurate ꝛ sacramētal seu p̄sentialit. Ee circūscrip
tiue aliq̄d dr̄ ee i loco sic q̄ totū locatū correspō
det toti loco ꝛ p̄tes locati p̄tib⁹ loci hoc modo ecā
corpora sūt i loco excepto celo empireo. Diffinitiue
aliq̄d dr̄ ee i loco q̄d ē p̄ns alicui loco p̄ualē ꝛac
tualē p̄sentiā sue existentiā sic tm̄ q̄ q̄ē ē i illo lo
co nō pōt ee i alio ex nā sua ꝛ p̄ sua potentiā sic
deus et āgelus q̄ q̄ē ē i terra nō ē i celo et q̄ē
ē i platea nō ē i ecclēa. Sacrate nō dr̄ ee i loco
q̄d ē p̄sens alicui loco p̄ualē p̄sentiā ꝛ actualē
existentiā ꝛ sic ē ibi p̄ns q̄ ē ibi sic sb signo sen

bili | mensure. vñ dr̄ aliqd ee i loco q̄d pp sua i mē
sionē ex nā sua uerū ē p̄ns cuilz rei: sic ē deus q̄
ē i mūdo ex nā sua uerū ē vbiq̄. Modo ad ꝓpositū
Dico q̄ corp⁹ xpi nō ē hic cī cū scripture. sicut locutū i lo
co q̄ hostia pua nō q̄ mensurat̄ corpori xpi magno nec et
nō ēet corp⁹ xpi uerū nr̄ aliq̄d corp⁹ ꝙfecti hoīs sic pua
hostia: 2o nō ē ibi diffinitiue q̄ sic nō posset ee
nisi i uno altaris: 3o nō ē i mensure q̄ xps q̄uis
ex nā humanitatis sit vbiq̄ nō tm̄ sm nāz humani
tatis est aut ibi sacrālr. i. q̄ p̄sentialr ex hibet p
fectā receptibilitatē corporis vbicūq̄z speciē panis uenie q
sentat ꝛ sic i octo altaribus. | S. tho. declarat dictū q̄ nō
i hoc sacrō sit sūa corporis xpi ex virtute ꝙfectionis pris
palis quātitas corporis xpi ē ibi permutatiue et secūda
rio ex q̄ corp⁹ xpi ē i hoc sacrō ꝙ modū sbe. i. ꝙ modū
q̄ sba ē sb dimensionib⁹. i. nō ꝙ illū modū q̄ quātitas di
mensiua alicui⁹ corporis ē sb quātitate dimensiua eius
loci. manifestū ē aut q̄ nā sb stare ē ee sb q̄lz ꝙte di
mensionib⁹ sb q̄lz q̄nitate. sic sb q̄lz ꝙte aeris ē sba aeris
ꝛ sb q̄lz ꝙte panis ē sba panis. sine dimensionib⁹ sit actu
diuisi ꝛ i diuise. Et ideo tot xps ē sb q̄lz ꝙte ho
stie s. o. dē. q̄ xps virtute hui⁹ quātitatis ꝙ nō q̄n
titate. s. nō occupādo locū ꝙ diuina potentiā. sic
hem⁹ et exēpla i scripta. q̄n ipe natus ē et virginit
exiit clauso vtero ꝛ surgēs exiuit clauso sepulcro
ꝛ sic fuerūt duo corpora i eodē loco sb quātitatis corpo
ris xp̄i nō occupabat locū. | Et si dicas mi vī nō posse
intelligi q̄uō nr̄a magna possit ingredi sb pua. nō
mireris cū sb parua claue magn⁹ thesaurus ingredit̄
ꝛ sb parua oculo multa dolia vina tuas sb signo. ita
sua flumina trahit i mare et mare nō reddūdat. | Tē i pua
pupilla oculi mei ingredit̄ spes magnas turres i uno lon
gula. i uno speculo ouis visibiles. ꝛ i mea memoria ob
nubit̄ res innumeras. ꝛ cōmitatus ꝛ res totius mūdi vī i
uno pectore magna sapiēs dolus viri ingredit. vñ ne
cessa q̄ē i hoc magno cordē ingredit i corpus pue
rum vnius diei si ingē ista nāliq nō potest intelligi q̄ nutu
fidei facit mirabilia cū dicat hylarius i. c. et tri. lib.
q. deus pōt facere q̄ nec intellectus intelligere. certe
si deus nō posset hoc facere q̄z nec intellectus posset intelligere.
nulla differētia esset inter nos et deū. Si igr̄ nr̄e rōnabiles ꝛ
sensibiles nos ꝙpria⁹ i nro secreto deum ꝙ ꝛ famulus quid
possent q̄s secreta dei scire.

Circa predicta⁹ Relationis. tenet fides cōe q̄ totus
xps ē ꝛ equalr i quālibz hostia sive pua sive maga
sicut i una ita i octo ꝛ i milibz equalr omnes rede
xps nec maior i pluribz nec minor i paucis ꝛ hoc ē mirabile

gr z ꝺ aũ ꝺ q ob nã constitũ ratio ē z ir mus magnitudinẽ et augmẽtũ. qr erit i hoc sa
cramẽto nõ natura ꝓh ꝺi potẽtia opat nõ ē limita
ta ad aliquã arctã quãtitatẽ potẽtia sacerdotꝭ
ꝓh vnius solo actu posset ꝓsecrari totus panis trit
ticus q ē i mũdo z totũ vinũ: ꝺũ nõ sacerdos
totũ panẽ z vinũ oĩ facit sua hꝰt. vñ alq nouat
haũ qestiõẽ. q si erũt aliq sacerdotes q tenderent ꝓse
crare z ire p ꝺiuersas plateas vbi panes vendũt z p oĩa
cellaria z strãs aliq nouũ ꝓh ꝺi tũ ad ludibriũ x̃i
seruatoris vbaꝫ sicꝫ illa ꝓferret nũq̃ oportꝰ
xp̃i z alig voluerũt dicere q sic eo tpe gauisũ
fer nostrã q gauisũ ē q̃h sacro. ſ. debitis mi
nistr debita forma debitũ debita materia et
intento ꝓferẽdi. ſz alij doc. multo ꝺicũt q non
tã nõ ꝓferẽtis ꝓh intendat facere q facit eccã: ſz ꝺicũt i
tento ī stitucĩs xp̃i q nõ ad talẽ usũ z ludibriũ
ordinauit ī stituit hoc sacrũ ꝓficiũ ad usum
fideliũ. cũ igit finis huius sacri sit vsus fideliũ
ſz q̃ q̃ctãta materie huius sacri determinet q
p̃ceptũ ad vsũ fideliũ q tũ occurrit vñ sacer
dos hoc sacrũ p̃ceptũ ꝓfitẽri plꝰ ho
stias ſz hoc plꝰ pot plꝰ ꝓficiat. cũ igit nõ si
debeã sit ī determinata materia huiusmõi est et
ī determinata et ideo q̃ctũ ad potẽtiã rũ dei z ec
clie dicit ille panis sit panis p multos vnus
vo ī corp̃ xp̃i ihũ. et nequaq̃ ē ī minori mani
festũ ī minori minus ſz equales ī vtrisq̃ manifestũ
hoc et mãna expo. ſ. q collegerũt alii plus alii
minus z mẽsi sũt ad mẽsurã gomor nec q plus
collegerat hẽbant plus nec q minus nec portauerant
minus. Est etiã ad mirabile artis hoc ꝑm ma
gnũ et ꝺoc. q ꝑ nos ab initio huius sacri vsq̃ hũc
vsq̃ ad finẽ mũdi nulla ꝓsus erit trãsitus
ī substãtiã corporis et sanguinis xp̃i nisi tm modo
mihil addũ corpori x̃i nec augmẽtat nec nutri
tur nec accipit nouũ esse: q ista ꝗstio nõ ē
ꝗstionis ꝓh ꝑ trãssubstãtiationẽ.

Circa ꝑdictam ãtionis. fides ecclie. tenet q
corpus xp̃i sit ī hac anime tãtũ rebus ꝓsen
tibus ut ꝺictũ ē sup̃. tm nullo modo reliquũ remã
net aliq et corpus: Accidentia. n. panis et vini
q remanent sm̃ ꝺam miraculose reficiũt z nutriũt
corp̃. constat. n q si hõ ponerent ī sacrificio
multũ et panem z ꝺi vinũ sic faciũt grani q
illa accidentia panis et vini sũpta ab homine nutri

Tractatu demũ sacramẽto: et nacciles, sed
mãmento, tantũ esse duo stragmẽta
quibꝰ totũ tegitur:

Sermo.

ret hominem ac si ibi corpus x̃i naturaliter esset
hoc ē g̃ naũ q ut ꝺicit li. p. et gñãtẽ ex ecclie mul
tiplicẽ ex q by sumus spũs aũt sanctus sit accidẽtia
ex q by hõnẽ gestat nõ. n. accidẽs ē ps ſbe: hꝫ
ex̃ spũs sanctus nõ sit ſba miraculo tm̃ q ꝺei
potẽtia hꝰt tm virtutẽ ſbe. z quia ī ſbã nutri
ti sic prius qm̃ erat i ſba: Corpus aũt x̃i q̃ q̃ti
tat ſꝫ illius speciei nutrit et refert aliq q ad
tale fuit ē ĩstitutũ sic. n. i corpe humano alis
nãlis assumit humidũ radicale z nisi ex̃s z post
ex̃cisti sumeret ad restauratiõem deperditi nõ
hõ maneret. ita q̃q ī tota spẽcie nõ ad gras q̃ssi
tãda et augẽda. ex̃s spũales sunt nobis necessa
ria. n. nutriunt et carnes generatiõnis z destructiõis
et graciarum mũdi. z malignitatis nequit q̃ humor
q̃ humorẽ nec devotus z ut ꝓficiat alias nisi
q̃ totaliter debilitaret z deficeret nisi istud virtuosꝰ
hũi ꝺicti assumeret i alũ spũale q̃ quia nõ nutrit
fortificat et vivificat q̃ gras x̃o. Corp. n. q̃ ex
cellẽtia puritatis et sãctitatis z ppe humorẽ ꝺi
uinitatis. ita fuit spũale q ī ipo ꝑfectissimũ gñãt
et gerunt vbi ubi q corpus recipit z vosꝰ q sãctis
tẽ ꝓpositis et vnitã deitatẽ. ita q totũ hominẽ
ubiq̃ pot q sit ex spũ et corpore. nec vltra q̃
existimẽ recipit z q̃ius ex gnatione ubi corpo
ralis. ubiq̃ queritur i carnẽ ꝺiligunt hoies. ī
hoc sacro cũ sit mirabile magis nec ubi q̃ corpoꝰ.
nõ corp̃ ꝺ trãsformat i hominẽ. ſz ho seu aĩa
q̃ deiformẽ gratiã quã recipit trãsmutat i spũ
similitudinem. restat q̃ ꝺeificet z ãgelificet. vñ ꝺic
tus. Cibus factus sũ gradũ creski z maduera
bis. ſz nõ ego mutabor i te. ſz tu mutaberis i
me. z ipse. n. gustat ꝺulcedo vite et ne. ſ. ap
ꝓ. ꝑmũ q ante fuit. ex. oũ deletum i te hoiez.
po. ꝓ. q maduerat nucã carnẽ z bibit meum
ſãguinem. i me manet z ego i illo. vñ ꝺ pugnã
ti. ethne sic canit ecclia. o sacrũ q̃uiniũ ꝛpo
rũq̃ digne maduerierit z frugifere tenuerit hoc
sacrũ esse ſt mei celestis ãgelus. Est etiã
ad mirabile ãtis hoc ꝑdictũ. q hꝫ iste ubi sit pa
nis ãgelus z digne sumẽtis q̃ potẽtia tm̃ ꝺei
tm̃ ꝺe aĩa. i digne sumẽtis opat mortẽ tm̃ñ
sic ꝺicit paulꝰ ꝛ cor. i. iudicium sibi maducat z
bibit. vñ et iuda ꝺicit cum ãgelis q̃ stans post
q̃ccq̃ throni ut i cena latinus. ſz certe nõ est

numãdũ qz idē abus corpoalis optimus sanctꝫ
gfert vitã et egris male dispositis mortẽ. pp
ĩdispositionẽ sumẽtiũ vñ tho. dicẽ. Sumunt
bom sumunt mali sorte tñ pricipli vite l mte
xpi.

QUarta pdicamẽtũ patcois. tenet fides eccla q
Mimbile rz q ad fractionẽ hostie corpꝰ xpi nõ frãg
gnt. zad cmunicãtes hostie corpꝰ xpi nõ mastigat
nec cũpit. qz eũ corpꝰ xpi sit ĩcorruptibile ĩ pas
sibili nc cũpi nc frãgi pot rz fractio illa ẽ sb
uelucie ĩ quãtitate dimẽ sua panis z fractio ho
stie g serat. q sit a sacerdote. ĩ rebꝰ pnbꝰ upse
tat fractionẽ z patcois corporis xpi. cũ hoc sacrũ
sit memoriale passois xpi. vñ s. tho. dicẽ q illa
rupio fractio sigt replicãe fracturã seu vulnera
tionẽ frãz ĩ corpe xpi. s. ĩ manibꝰ pdicti la
tronũ. l pedũ ptis corporis mystici xpi. i. eccle. s. ĩ
terra militãtiũ: ĩ purgatorio purgãtiũ ĩ celo
triumphãtiũ q hñt unã et grãz ex redẽptione xpi. possi
bl. sit pp tres sbas ĩ xpo i una psona. s. diuina
tã. anã et corpeã. l pp fidẽ sũmme retinẽdã
tã ĩ uniuãl ecclie. h ogt hostia ĩ plebe pfectiõ
gat. nõ ĩ quali pte remanet ĩ stomacho corpꝰ xpi
nc frãgit nc cũpit. z qmus ĩ gstpoõ Berlegarij
zc. q bus dã alius locus ex dicis sctoꝝ corpꝰ xpi
dici alteri dicibꝰ z frãgi. nc a dẽ dici nisi q
illa qualitas accidẽtiũ nec frãgit et cũpit. vñ
tho. dicẽ. nulla rei sit fractio sed signũ tñ fractu
re q nc statꝰ nec statura signati minuitur
A sumẽte nõ gnsus nõ gfractus nõ diuisus ĩ
tegr accipit. Cũ sigs corpꝰ xpi q membra z
pfectiõ sũdent dicã sctã integra ĩpassibilẽ remã
net. ita sigs sacrati ĩ plebe pfectiõ cũpat frac
go ĩtegra remanet ĩ qlz pte. Sicẽ igr dicã q
ẽ tota ĩ qualz pte corporis nõ diuidit p diu
isionẽ corporis ut et hic. Est frãcti Magro.
dicẽ cũ gr quia xpc nõ diuidit ex fractione
hostie. Ita: q hñt ee ĩ hostia modo spiritali sic
angelus ĩ assũpto corpore q ly sedatur
d corpꝰ z diuidat nõ tñ diuidit angelus: ita
nec ex fractione hostie corpꝰ xpi. Est etiã
dicta hor p diuisum. ad Mirabile. rz. q qmus
q corpꝰ xpi uere sumat a mibꝰ sceleratis
peccatoribꝰ q hñt q sacã magistrũ et cũ deo
q steriq. l tamꝰ moriemur tñ nõ pp hoc mam

latꝰ corpꝰ xpi. Ite si q uerent ĩ lutũ l mus crude
ret l asinus nihil paterẽt corpꝰ xpi. q hoc nõ sequit ĩ
passibile q tñ illa accidẽtia sc. n. radius solis tra
siens q lutũ et bona fictilia nõ ĩquinat. q uãto magis corpꝰ
xpi nõ ngr a pnce corrũpt nc deuorat corpꝰ xpi nc ĩfi
cit q tñ ille spẽs panis. Igr scis bona. ualde dicis di
cit male dixisse aliquos q dixerũt q corpꝰ xpi nõ ĩ
trat ĩ os ĩdigni pceptoris illud sumẽtis q xpc cum
nõ posset maculã nc spualẽ nc corporalẽ ita fa
cialẽ maculat a peccatis sicẽ a iustis. q uis pecto
ris esurig gr nõ gsequat. et ĩ hoc apponit signũ
simile. et dicitur pctus fidei mẽ. ex hitudo et ve
ritas demõstrat. q si nõ posset corpꝰ xpi gserari nc
mãducari ni a iustis nũq z possemꝰ scire qñ iuerati
ter cet ens xpi gseratũ l a fidelibꝰ sumat q ne
mo sit certꝰ qñ sit iustus z ĩ gra dei. nc et mirũ
si possit se mãducari utrũ in hoc sacrõ ab
ipso ĩueniat an se pmiserit adhibita debita cu
ra.

QUarta pdicamẽtũ. Ubi. tenet fides scẽ eccle q
corpus xpi. ver ẽ ĩ quolz altari ubicũq z ille spẽs
panis z uni ver sit gseratꝰ a sacerdote. z q uel ẽ
unũ corpus ẽ ĩ plibꝰ locis. qđ ẽ valde mirabile
sup oĩa. z qđ mirabile ee ver sup ĩtellectũ nostrum
xpc exhibet pstantiã suã ĩ hoc sacramẽto. absq; to
q descẽdat de celo. vñ dicẽ. Ser. ĩ t. q xpc ĩ hoc
sacrõ acquirit nouũ ubi absq; eo q dimittat ꝯ
ubi antiquũ qđ hñt ĩ celo exhibẽdo pntiã suã
oĩbꝰ aliarũ spẽbꝰ illis panis z uni gseratis. et
certe ĩter oĩa miracula q sit ĩ hoc sacrõ hoc mirabi
lius ee mirabile q sup oĩm uocem et sensũ. qđ nõ
ẽ impossibile apꝰ deũ. vñ p diuinã potentiã idem corpꝰ
unũ. potest ee ĩ plibꝰ locis. z sm scos. possit fieri de q
q certũ unũ corpꝰ ĩ oĩbꝰ locis existens nos hoc ĩtelli
gere nõ possimꝰ tñ nõ ẽ negãdũ diuinã potentiã plibꝰ
posse fieri. q tñ uidet quõ hoc ee possibile q unũ
corpꝰ sit ĩ plibꝰ locis arte hor ẽ ꝯ legẽ nãe. p
ugo et scõ uictor ĩ li. et sarcis. q ideo sm legem
nãe idem corpꝰ ĩ diuersis locis ee nõ potest. q deus
nãe gditor talẽ corporibꝰ dedit legẽ. et q q lex
latꝰ potest dispẽsari ĩ lege quã statuit. z potest ap
positũ ordinari. ideo deus et corpoꝝ filius suus dis
pẽsauit ꝯ legẽ z ubitate fideliũ ut sit ĩ plibꝰ

aug. super ioh. tract.

Assumide nõ edimus, nõ cõfractus
nõ diuisus: integer accipitur

Fili Laurentij de villamaga

Nulla rei fit scripturæ, signi tantũ
fit fractura: quæ nec status, nec
staturæ signati minuit.

loris sic et ipossibile erat virginē generi et parere
nisi legē nature hoc corp' fieret nasci de virgine
Ideo dic. S. Ambro. in lc. et sacris liquet q̄ p̄ter
naturē ordinē virgo gignaut Et hoc q̄d gestum
Corp' ex virgine est Quid hic q̄ras naturē ordi
nē in xpi corpore cū p̄ter naturā sit ipē Dñs Jesus na
tus de virgine. Dicam' et ad mirabile cōm hoc
pertinēs. q̄ totus xp̄s nō solū est in q̄lz hostia. Sed etiā
in q̄lz p̄te hostie sensibili n̄re nature cū sit dispōm
q̄ i hostia consecrata xp̄i corp' sit ibi p̄ modū substā
nō loci Et p̄ modū quātitatis q̄ hostie. quemadmodum
Sba autē panis erat in qlib p̄te hostie. vñ et aug'
post de anā q̄ est hostia in toto et tota in qualz p̄te ht.
unde et s. tho dic̄ fractio dominici sacrāti ne vacet
Jes q̄z in mēbris xp̄i sit fragmentū quātū tota ec
gregia. De hoc mirabili dic̄ s. tho. q̄ nō oportet
q̄ in nā p̄cepti possit aliquod simile inveniri
nisi forte de gr̄a q̄ fuit p̄cipue gr̄a Jesu cui
competebat numerare a minima syre. et in ei donec ho
classesset ihc̄ et sc̄o āb̄rosio q̄ celebrās missarū sollē
nia certa in ecclesia fuit exequias S. Martini Turone
in finē a Jesu dari alleḡ exp̄. sic et hoc
vocali q̄d ab ore loquentis unū et solū p̄cedens
ad aures audientiū defert. nihilominus idē
remanet in corde p̄ferentis Ita de sp̄e et mi
raculis q̄ fiunt in oculis fidelium videntiū hoc
ihc̄ et unico radio solis q̄ a sole substantia no
cedente illuminat p̄ diē fenestras et loca diversa nō
orbes. Sed p̄ q̄ corp' xp̄i q̄d de sui nā nostri
gen̄ ad unū locū p̄tulit dic̄ s. tho. p̄ unū
miraculū quia hoc nō diminuitur dilatat quo
dāmodo et exp̄ dr̄ qui ad quēdā modū unum
Jesu ut sit ubiq̄z suum individuum inveniat. Ita
in ordinauit deus ut panis et unū p̄ sacrā
tē debite celebrantis gustat in corp' xp̄i. vñ et
Jesus. in p. dr. x. dic̄. Veritas nō recedunt
tas eius ubiq̄z est veritas et cor. et vere corp' est Je
di altaris et totaliter ubiq̄z celebrat. Quod etiā
hoc rōe nā det oppositū. sequit q̄ plēs esset filius dei
et plēs p̄sone xp̄i q̄d esse hereticū. et dicunt q̄
ubi nō est xp̄s ubi gestat corp' ei etiā esse debet
Jes fidē nostrā. Nunc̄ Jesus ludeo q̄ tenuit deum
esse fidē p̄ ponēdo tot capillos in bireto q̄t missas au
dirit unde ex ocho unū Jnvenit.

Circa sc̄dum Q̄ tenet fides eccle q̄ ista
mūdana gestio nō fit in hac Jes in istāti q̄ divina vir
tus operat sui motu in istāti cui vertitur hoc sacrā
gestat. et hoc est mirabile q̄ dicit celo empyreo des
cēdēs qui in momēto exhibet presēz suā in altari
in hoc sacrō. aste hoc mare nimiz q̄s in celum q
unico xbo fecit ignē dicit celo descendere. Sed non
est hoc terribile cū et sol mittat in Justāh ra
dios suos et occidēs in occidēs. et aug' dicit sup̄ gen̄
ad trāz. q̄ subito cū oculus nr̄ aperit visibile
quātū cūq̄z celestis trāsitu velocissimo trānsit
usq̄z ad oculū. ut nō aliud videāt sidera p̄mia
q̄z destātia Jdeo nō est nrā sexies virtute di
vina trānsit subito in tāta destātia. Tenet et
s. certa q̄ in nullius hoīs est quo fideles cernunt nō
discernī corp' xp̄i et nūdū creabat usq̄ ad finē mundi
in diuturnitate tēporis nō gestuit nec minuat-
tāl̄qm est si sumeret totus mūdus q̄ corp' xp̄i
nō auget nec minuit q̄ panis diminuteret
p̄ multiplicatorem quātūcūq̄z nitet panis gestēs
et ipse gustat ut deus et hominē et integrat sep
q̄ sumerat quātūcūq̄z nitet̄ stipes mūducet q̄
nō ipē gestuit nec gerit. Sed tātū illa accidēna
panis et vini. sicut hem' et hoc. q. 14. 17 de
lecteto olei et hydria farine et qua concubuit
bebas et vidua sarepta cum tribus ānos qui in vi
no pastu sustentāt Ita et grex p̄mus Jhs xp̄s
gregi milia hoīm satiavit et in cibum ministra
vit. Ita in videm q̄ in sanctis et multa in
uig q̄ boīs panē naturāl̄ comedēs repunt et in
naturāl̄ nō diminuūt Sed hodie est satis plus q̄ sunt
ab initio q̄d mirū si deus gestat corp' filius suus
surgens et q̄ a pluribz comedat. Nōne videm'
in nā q̄ ab una candela possūt infinite candele
accendi et infinites ne tū lumen p̄ candele di
minuit. Si igit deus lumen candele gestat absq̄
diminutiōe nō pot gestare corp' glōsū et deificum
tū ex q̄bz p̄z. Respō ad blasphemiā quā fecerunt
Judei et hēretici si nos q̄ dicim̄ q̄ si corp' xp̄i esset
tā magnū sic Mōs in esset gestūptū tātū tēpo
ris q̄ fideles regut comedēre. vñ s. andreas di
cebat cor q̄ agnus ille postq̄z a fidelibz est comes
tus remaneret integer et vivus.

Luca ꝑdicamẽtꝫ Situs Dixerunt qdã qꝫ̃ pus xp̃i fuit ſb eodem ſitu ſicut ẽ ī celo ad dexterã patris cũ n. deus ſit vbiqꝫ z x corp⁹ nõ ſeparẽ admunitate g⁹ vbicunq; ẽ corp⁹ xp̃i ad dexterã dei ſedet. i. geſtat ī potestate boni nec obſtat ſ. diceret q hoſtia ſepi' cõuerterẽ z moueret ſurſũ et deorſũ q xp̃ꝰ mouet ĩmobilis z nõ mouet n̄ p accidẽs ſic hõ ī naui qi ſtaꝫ. manet get qꝫ̃uis nauis moueat ſurſum z deorſũ. ¶ Qdã alij dicũt q ī x⁰ pp vnionẽ dei z hois q̃cunq; ſibi adiomata ſta q ſic ẽ dꝫ̃ unitate ita et corpꝰ ei⁹ glõſe vere põt dici ꝺ. Jacobi aſp quia nõ ẽ trãſmutatio nꝛa ꝙ uiaſtiedmus obũbratõ z ſic q ſitus z q̃ nunc mouet celo nõ trãſmutat. ¶ Qdã alij doc. magiſtꝫ Thomas dixerũt z mihi ut dicũ ſ. tho cõtẽ ſitũ corporis x nõ poſſe ſb ſacro aſſignari ſicut ẽ dictũ ẽ iſta q̃ſtio ſit tm̄ ſb̃alis z ſb nõ debet ſitus niſi quãtũ ẽ ſb nãli quãtitate z dmẽſionibꝫ expoſitus. ſz hoc aũt ſacro vi q̃ſtionis nõ ẽ niſi ſb̃a corporis x. q̃ ꝙ ex gñti p cõmunitatẽ ſit ibi gꝫ̃a quãtitas dꝫ̃ ẽ aũt ſ. q x p̃s nõ ẽ localiꝫ ī hoc ſacro ſm̄ gmũſuratoẽ hoſtie q̃ꝫ ꝙ ibi manet quãtitas corporis x nõ occupãdo locũ. z dico nõ põt ī hoc ſacro corpori x aliꝫ ſitus aſſignari: ſz q̃ uo ſit ſituat hic l ī celo ſolus deus nouit z nobis ẽ occultũ.

Vltimo Circa p̃dicam̃tũ habitus. manet ſtus eccle. q x p̃s ī hoc ſacram̃to manet cũ illo habitu gloꝛioſo z ſplendido ſicut manet ī celo miraculoſe abſcondit claritatẽ gle ab oculis nꝛis ī mo totaliꝫ occultat ſb ſpẽs ſacram̃ti. nec mireꝫ cũ poſt reſũe ſue claritatẽ gle ſic ſit abſcondit corã cleſtibꝰ ſuis apparens. ſic deus apparuit Moyſi nõ ī forma ſue gle ſed ī forma rubi ardẽtis z filiis iſrl ī forma nubis p dẽ z ignis p noctẽ p uiã exoꝛti. Rubi liter aũt dicit doc. Diuina diſpẽſatio hoc ferret tũ pp meritũ fidei nec q ẽ d nõ uiſuri ſit et pp ī hoc collitatẽ ne mir q nõ põt dari tatẽ illius ſuſſragii gle. Domini nr̄i Jheſu oculis Thuri tũ et pp dignitatẽ q̃ mihi ſacerdotali p̃cepiſti ẽ tibi ſit hmõi ſacrũ. duꝫ celebrat q̃ nõ ſit dignꝰ ſũ ī thuris. tuq; et pp horroꝛe q ſi nõ mouent oculi hominũ videnti tamẽ ei⁹ corpꝰ a nobis poſſet deberi mãducari. ¶ Tuus aũt ab oculis meis ei⁹ ſubſtantia et gla occultet. debem̄ tm̄ credere q vbicunq; fuit xp̃s manet cũ ſua gla. q̃ te ſic vbicunq; fuit papa ī ẽ Roma. ideo dicit doc. z ſpẽs fidei. may. ī trac de corpore xp̃i q̃ cũ ſacrum ſuchariſtie ibi cũ ſacra ſit anima celebremũ ideo ī eius offo z celebratõe cũ militãs maxime ſimilitudinẽ teneãmur ī hac vita ſt̄ inſtitutũ ſcꝛe ordinis eccle. ad miniſtrandũ ſacerdoti ſta ī celeſti hyerarchia ſut inſtituti ſcꝛi ordines angelꝛ ad miniſtrandũ x⁰. Tnſ. n. pmi nõ ſt miniſtraꝛi ſz aſſiſtere ut dicũ deo. et ſbiugit ſcꝛa q ī hoc ſacro ſt q̃ ſollẽnitatis ī pmiſſa ſpiritũ ſanctorũ diuinaꝛ Tota. n. trinitas ẽ pnſ huic ꝺſecrationi et hoc ex ſingulari creatoꝛe tantũ miraculi q̃ nõ põt eſſe miſi alicuius pſonis modo mirabili q ſic p̃ ſe ſilus et ſpẽs ſanctus ſt̄ unũ primo creature. ſta ſunt unũ p̃cipuũ huius ſacram̃ti z ſingulare modo alicui ꝺſecratoꝛis. q ẽ tm̄ mirabilis ad quem nulla alia creatura põt attingere. ¶ q ſollẽnitas ẽ ex pſentia ſanctoꝝ angelorũ q z ſi dns. nõ dubitat ī ẽ pntia ſcoꝝ angelꝝ venerit tm̄ et celo. et dicũt ſanctus et Ang. 3ª ſollẽnitas ẽ pſentia ſcoꝝ quia q ſic angeli ſta et ſi x⁰ q omnitãt quocunq; fuerit vñ dñs hyerd q cũ ſcis omnitãt x⁰ ī hoc mũdo quocunq; loco ſit ſic cũ illis ecclie vbi hoc ſacrũ q ſtmr. 4ª ẽ ſollẽnitas ex pntia moꝛis x⁰ q ẽ regnũ vestrũ q ſim hyerd iſtud offitiũ aſſotiandi ſicut p̃uilegio ſcripmis et ſua puritate apoſt. ita angeli ſc iſtũ ſtr. 4ª. q̃ uiuit et q̃ mꝛ Deũ cũ eterꝝ angelꝝ. hꝫ hoc p̃uilegiũ ideo

(meꝛ) argumt d. o Caus 4m.

Nisi fuit interest eius sapientis oratoq; patroni philosophiq; et theologie
ppsidiu alicui nimis tico cari. et merito qz sine spei
et humana ligula balbuties et degustet. et no legisse. i l. 2. c. d note. sin enu. zepta
th claris c. et fama tritte rsi. en. deo i prie nosq; qui ad dei debim' nimiu qz
q dnim nois innocentiu humana natus nisi gesserit i hmi. et no l. i. ff et evig
sin. et ola ygna et nra genia si prie sit ges zamabile deo et dei iusti. i nullo
qz oportet ut episcopu i prie. sic placu i hmo dei in minimis et dubijs nih
sine i principio diuinu i plorandu e anxi. et hoc. i 3. d ysa. innocu deu iger nisi
nisi enim prius sui quo nulla rte fidat recordu. z valeri i prohemio li. dec. ysa
et presta oratores a ioue optimo max. bn orsi st et excellentissimi vates nunciu alqd
principia traxerit. nec mirandu' dolet describi bellu hoc inter Musas i primo
principes dei Arma virumq; cano. troie. q primus aboris italiu fato profugus lauina q venit
littora. natum ille terris iactatu et alto. z sibi et Musa in eis memora. et ou. p.
metu. In nova fert animus mutatas dicere formas. corpora. Dy ppsi. nra
nos mutatas rellas aspirate mei. et i 6. Di fastis. Est Deus i nob agitante
Celestiu' illo inspectu hic sacre semina mentis. et fas in pectu' vultus videntis
Deos. Vel qz sui vates p qz fata canu et Claudian' i li. de bello gildonico dei
i prie. Paradisu desertis nouos ducet choros sonoros pedes. et lauru' i prie. opus
nos volet describi bella profugi. de o magne q nouus hesperia urbis tarpeia de
cupio urbis frugi qz penates et residos olim latialis iuppiter alba: Vesinos qz fori
sulci quos numines hospites. Roma fauo ophis. z ipe auct. L 2. C. de offi. ph.
Troiq; asylu. dic In nocte pua redeu ysilen oculis aduc grauedos sopitq; q gradiuntur
et ipm in pua ipe suspicim'. et ipm pace ac fide i terris q firmauim'. et ipm inuictissimos
hostes z seuissimos tyrannos dicerim'. et ipm et multos refferentes sup astra. et ipm et
asperu desuetudine ad nra ipe redigere nob gressu e et ipsu quos ut nro nodu mutuu rede
stringeret z pacem cupidus ad dei optimi exercitu' adiutoriu et nequarnus ostendi' nisi multibus
nrisq; annis ad dei optimi exercitu' adiutoriu et nequarnus ostendi' nisi multibus
nisi bellis indictis. vigenio nro spem nre spem ad sola restrinxi' sinule succedat
tricitatis nu et mudi totius clementia et assistat et nos dispositio i cede terra et
et Dnes i cedi tsecuti non pti. o muse o alme ingenio et nre auctate. o
nete. In nova fert animus mutatas dicere formas. Corpora. Dy ppsi. nra
Celestium illo inspectu hic sacre semina mentis. et fas in pectu' vultus videntis
Deos. Vel qz sui vates p qz fata canu et Claudian' i li. de bello gildonico dei
i prie. Paradisu desertis nouos ducet choros sonoros pedes. et lauru' i prie. opus
nos volet describi bella profugi. de o magne q nouus hesperia urbis tarpeia de
cupio urbis frugi qz penates et residos olim latialis iuppiter alba: Vesinos qz fori
sulci quos numines hospites. Roma fauo ophis. z ipe auct. L 2. C. de offi. ph.
Troiq; asylu. dic In nocte pua redeu ysilen oculis aduc grauedos sopitq; q gradiuntur
et ipm in pua ipe suspicim'. et ipm pace ac fide i terris q firmauim'. et ipm inuictissimos
hostes z seuissimos tyrannos dicerim'. et ipm et multos refferentes sup astra. et ipm et
asperu desuetudine ad nra ipe redigere nob gressu e et ipsu quos ut nro nodu mutuu rede
stringeret z pacem cupidus ad dei optimi exercitu' adiutoriu et nequarnus ostendi' nisi multibus
nrisq; annis ad dei optimi exercitu' adiutoriu et nequarnus ostendi' nisi multibus
nisi bellis indictis. vigenio nro spem nre spem ad sola restrinxi' sinule succedat
tricitatis nu et mudi totius clementia et assistat et nos dispositio i cede terra et
et Dnes i cedi tsecuti non pti. o muse o alme ingenio et nre auctate. o
Nete. In nova fert animus mutatas dicere formas. Corpora. Dy ppsi. nra
Celestium illo inspectu hic sacre semina mentis. et fas in pectu' vultus videntis
Deos. Vel qz sui vates p qz fata canu et Claudian' i li. de bello gildonico dei
i prie. Paradisu desertis nouos ducet choros sonoros pedes. et lauru' i prie. opus
nos volet describi bella profugi. de o magne q nouus hesperia urbis tarpeia de
cupio urbis frugi qz penates et residos olim latialis iuppiter alba: Vesinos qz fori
sulci quos numines hospites. Roma fauo ophis. z ipe auct. L 2. C. de offi. ph.
Troiq; asylu. dic In nocte pua redeu ysilen oculis aduc grauedos sopitq; q gradiuntur
et ipm in pua ipe suspicim'. et ipm pace ac fide i terris q firmauim'. et ipm inuictissimos
hostes z seuissimos tyrannos dicerim'. et ipm et multos refferentes sup astra. et ipm et
asperu desuetudine ad nra ipe redigere nob gressu e et ipsu quos ut nro nodu mutuu rede
stringeret z pacem cupidus ad dei optimi exercitu' adiutoriu et nequarnus ostendi' nisi multibus
nrisq; annis ad dei optimi exercitu' adiutoriu et nequarnus ostendi' nisi multibus
nisi bellis indictis. vigenio nro spem nre spem ad sola restrinxi' sinule succedat
tricitatis nu et mudi totius clementia et assistat et nos dispositio i cede terra et
et Dnes i cedi tsecuti non pti. o muse o alme ingenio et nre auctate. o
Nete. In nova fert animus mutatas dicere formas. Corpora. Dy ppsi. nra
Celestium illo inspectu hic sacre semina mentis. et fas in pectu' vultus videntis
Deos. Vel qz sui vates p qz fata canu et Claudian' i li. de bello gildonico dei
i prie. Paradisu desertis nouos ducet choros sonoros pedes. et lauru' i prie. opus
nos volet describi bella profugi. de o magne q nouus hesperia urbis tarpeia de
cupio urbis frugi qz penates et residos olim latialis iuppiter alba: Vesinos qz fori
sulci quos numines hospites. Roma fauo ophis. z ipe auct. L 2. C. de offi. ph.
Troiq; asylu. dic In nocte pua redeu ysilen oculis aduc grauedos sopitq; q gradiuntur
et ipm in pua ipe suspicim'. et ipm pace ac fide i terris q firmauim'. et ipm inuictissimos
hostes z seuissimos tyrannos dicerim'. et ipm et multos refferentes sup astra. et ipm et
asperu desuetudine ad nra ipe redigere nob gressu e et ipsu quos ut nro nodu mutuu rede
stringeret z pacem cupidus ad dei optimi exercitu' adiutoriu et nequarnus ostendi' nisi multibus
nrisq; annis ad dei optimi exercitu' adiutoriu et nequarnus ostendi' nisi multibus
nisi bellis indictis. vigenio nro spem nre spem ad sola restrinxi' sinule succedat
tricitatis nu et mudi totius clementia et assistat et nos dispositio i cede terra et
et Dnes i cedi tsecuti non pti. o muse o alme ingenio et nre auctate. o
Nete. In nova fert animus mutatas dicere formas. Corpora. Dy ppsi. nra
Celestium illo inspectu hic sacre semina mentis. et fas in pectu' vultus videntis
Deos. Vel qz sui vates p qz fata canu et Claudian' i li. de bello gildonico dei
i prie. Paradisu desertis nouos ducet choros sonoros pedes. et lauru' i prie. opus
nos volet describi bella profugi. de o magne q nouus hesperia urbis tarpeia de
cupio urbis frugi qz penates et residos olim latialis iuppiter alba: Vesinos qz fori
sulci quos numines hospites. Roma fauo ophis. z ipe auct. L 2. C. de offi. ph.
Troiq; asylu. dic In nocte pua redeu ysilen oculis aduc grauedos sopitq; q gradiuntur
et ipm in pua ipe suspicim'. et ipm pace ac fide i terris q firmauim'. et ipm inuictissimos
hostes z seuissimos tyrannos dicerim'. et ipm et multos refferentes sup astra. et ipm et
asperu desuetudine ad nra ipe redigere nob gressu e et ipsu quos ut nro nodu mutuu rede
stringeret z pacem cupidus ad dei optimi exercitu' adiutoriu et nequarnus ostendi' nisi multibus
nrisq; annis ad dei optimi exercitu' adiutoriu et nequarnus ostendi' nisi multibus
nisi bellis indictis. vigenio nro spem nre spem ad sola restrinxi' sinule succedat
tricitatis nu et mudi totius clementia et assistat et nos dispositio i cede terra et
et Dnes i cedi tsecuti non pti. o muse o alme ingenio et nre auctate. o
Nete. In nova fert animus mutatas dicere formas. Corpora. Dy ppsi. nra
Celestium illo inspectu hic sacre semina mentis. et fas in pectu' vultus videntis
Deos. Vel qz sui vates p qz fata canu et Claudian' i li. de bello gildonico dei
i prie. Paradisu desertis nouos ducet choros sonoros pedes. et lauru' i prie. opus
nos volet describi bella profugi. de o magne q nouus hesperia urbis tarpeia de
cupio urbis frugi qz penates et residos olim latialis iuppiter alba: Vesinos qz fori
sulci quos numines hospites. Roma fauo ophis. z ipe auct. L 2. C. de offi. ph.
Troiq; asylu. dic In nocte pua redeu ysilen oculis aduc grauedos sopitq; q gradiuntur
et ipm in pua ipe suspicim'. et ipm pace ac fide i terris q firmauim'. et ipm inuictissimos
hostes z seuissimos tyrannos dicerim'. et ipm et multos refferentes sup astra. et ipm et
asperu desuetudine ad nra ipe redigere nob gressu e et ipsu quos ut nro nodu mutuu rede
stringeret z pacem cupidus ad dei optimi exercitu' adiutoriu et nequarnus ostendi' nisi multibus
nrisq; annis ad dei optimi exercitu' adiutoriu et nequarnus ostendi' nisi multibus
nisi bellis indictis. vigenio nro spem nre spem ad sola restrinxi' sinule succedat
tricitatis nu et mudi totius clementia et assistat et nos dispositio i cede terra et
et Dnes i cedi tsecuti non pti. o muse o alme ingenio et nre auctate. o

Sermo de Presentialitate dei

Queritur. Vtrum Deus sit vbique. i. in oibus rebus. Et creaturas per suam essentiam. et videtur quod non quia. i. per. dr. Celum sedes mea. terra autem scabellum pedum meorum. ii. alio ps. Celum celi duo terram autem dedit filiis hominum. Ergo sic ex. Quanto aliqd a tenebra magis elongat tanto clarius est. nam ps. 3. supra. dicit quod albi est qdam et nigro per mixtionem. Sed deus est summa lux omnem mundum illuminans Jo. p°. Creatura autem sit tenebre vt ibi dicit Jo. lux in tenebris lucet. ergo summe a creatura elongat ergo non est ei presens. Item si esset in oi creatura per essentiam tunc esset ibi deus quod videtur quod non est dicendum cum ipse sit dei inimicus et inimicitia est contrariorum. Item per hoc esset in oibus locis tunc esset in inferno. quod non est videtur esset paradisus. sicut qui xps post mortem descendit in infernum ad videndum tunc filius est paradisus. Sed Contra. Hyeron. ad. Celum et terram ego impleo et ipse. Si ascendero in celum tu illic es. si descendero in infernum ades. Item Greg' super ezechielem. Licet deus omnipotens modo quo ubique sit presentia potentia et substantia famulum modo in iustis dicitur esse per gratiam. Item Aug'. ad Dardanum ait. Cum deus sit natura incorporea incommutabilis vbique presentia et substantia per omnia adest nobis oibus. et singulis totus.

Declaratione huius quesiti. aliqua videnda quia aliquid potest esse alteri tripliciter. s. per potentiam. presentialiter et per sui essentiam per potentiam est alteri ratione alicuius sue potentie. sic corporalibus potest aliquid esse alteri et per localem distantiam sicut sol per potentiam sue essentie in istis inferioribus. et Rex in terris sui regni. per presentiam non aliquid dicitur esse in alio dupliciter. uno modo per propriam cognitionem quando. s. ei sufficienter presens quod cognoscat aliud vel cognoscat ab alio quod obiectum dicitur esse in potentia cognitiva quando actualiter cognoscat ab eo licet ab eo natum distet. 2°. per presentiam indistantie quando. s. unum non distat localiter ab alio et hoc non locus dicitur esse in loco et 2°. sicut. s. quatum ad locatum illo non est in loco. 3°. dicitur aliquid esse in alio per essentiam et hoc est in triplici loco. alio. ab illo non distat quando sit ubique est ipsum aut aliquid ipsi. et isto modo forma dicitur esse in materia per essentiam quia ubique est materia vel per materiam ibi est forma sicut non dicitur esse in corpore per essentiam. quia est in toto corpore et in qualibet parte corporis. Ista notatis dicendo quod intelligunt dicere theologi ita hoc declarant quia cum deo propinquior brevi quiderem. s. essentiam sum. Ille intelligit. et voluntate. Quia dei essentia est infinita ullimitata per hoc sunt infinitatis est ubique per suam illapsum sic est ubique essentialiter. et per intellectum dominus est replens infinita sapientia dicitur deus esse ubique per omnia creaturas tota tota nuda stat tota omnes et. et quia voluntas eius est in summe potenter dicitur esse ubique potentialiter. quia per suam virtutem et potentiam infinitam oibus creaturis dicitur esse et per hoc sunt eas cum non sit deus sit ab essentias creaturis et ea per hoc dicitur esse in oibus rebus potentialiter et quia non nuda stat et aptus omnes et dicitur esse ubique presentialiter et quia ipse est infinitus ullimitatus in sua essentia dicitur esse in qualibet creaturam per essentiam. et quia deo est summa simplicitas sic deus est in oibus rebus quia ubique est totus. ita quod per inferiorem illapsum verius est de nobis esse nos et nobis ipsis. Et ex hoc dicunt error aliquorum hereticorum. fuerunt enim alii heretici. s. Manichei qui dixerunt duos primos fecisse creaturas et incorporalia

Ite aug' 83. q. q 2°
Deus non est alicubi q
in eo est oia. Ite si deus
in oi creatura mutant
si eas produceret vna an
deus illi aut oi pri
fuerat presens et sic est
tal. sic. q. mutatio
fit creatur. sic ex no
te fit creatus sui nu
qui d'medio solus q
mutet solutt glam
gulat luna et mu
in Bethe qui vacua
sinatum sit deus qui o
et nichil mirus quia pr
manet sinistra mu

visibilia nō et forzpecalia diabolo. Contra hos necē ē dicer q deus ē vbiqz
p potiā sua. fuerūt et alīq q ꝯz crederēt eiā sbcia cē dīne potie. tm qui
dēbā diuinā vsqz ad hoc ī ferioā corpora nō exp̄ē debāt z ꝯ hoc oportet
dicer q sit ī oibz p sua p̄sentiā. i. cognitaz. fuerūt et alīq q licet deterua-
eiā ad dī guidēbā p̄mer. tm posuerūt eiā nō cē imediate a deo creatis
ꝯz q imediate creauit p̄mas creaturas. ille creauerāt alias sic Auicēna z
eius sectatores z ꝯ hoc oportuit dicer q deus ē i oibz p essēbā i quātū oīs dat
esse. z ꝯsequat illas i cē nō p aliā virtutē qz p seqm. z hoc sm. s. tho.

Secūdo notandū. q aliqd cē i loco dīger tripl̄r. s. mēsuratur sue cōmē
suratur mēs. s. p̄t̄s z mēsurat p̄hs loci quo quolz corp̄ quatuatur i loco.
2o nō diffinitur seu determinatur. qm̄ ō aliqd natr cp̄ēbatr ē i loco
celo nō ē aptū natū cē i alio sic angelus dī cōtinet i
ī loco: 3o. nō sacramētalr. s. qm̄ aliqd corp̄ p̄sentialr ē i aliq° loco p
aliqd sēsibile signū a deo īstitutū. z sic corp̄ xp̄i ē i oī altari vbi ē hostia
ꝯsecrata. qa nō diffinit sibi vnū locū sz vbicūqz ꝯsecrat. Ille spūs pmus
z vltm. q aliqd dr cē i loco repletiue. qt. s. p̄tinēbatr z p̄tinētia ē i
certo loco nō tm terminat nec ī cludē ī illo loco qn sunt sit i alio
loco z ī oibz locis sm̄ p̄priā naturaz. sic lux q p̄t̄ sua simplicitatē replet
totū mundū z oīa loca: et sic deus p̄p̄ sua imēsitatē et simplicitatē dr esse
ī omni loco. z hoc solū notat cōpositio cū oī loco. z sic deus dr esse
ī loco. nō tm dr deus locatus neqz locabilis. qz hoc denotat deū cōmisceri
cābiri a loco. qđ nō pot cē i deo cū q̄ē sit sp̄s incorporeus inuisibilis. z ideo
sic qz nō pot attingeri ab aliquo. Et isto modo gradimur cū aug°. q deus
nō ē alicubi. z ī alīq° loco cōcupiscitur p̄ diffinitue. Ce his patet
error manifest°. a contra. q ī 8. p̄hsi. ī finē posuit Deū solū cē i medio mundi
Mobilis. vbi s. ē maximus Motus. L ad minus ī illo cōelo. Ce eodē et
Calidut error ī pissimus Sarracenus dicebat deū cē i celis i quadā cathedra
ypocrena qua ostio magis sps sanctus declarat hermānus Clarus ī cronica
sarracenoz: erāt p° gedenet deū corporeū. z terrenū q ponit deū cē i celis
z nō i terris. 3° dicēt crucē quaerūt dā Predicatores Dicētes deū cē i celis quo
ad capt z ideo ī terra quoad pedes. ergo illa dicūt. p̄sa dicētes Celū sedes mea
z terra scabellū pedū meoz cū tm q capt ī telligat dextras z q pedes
humanitatis x̄i. Sz ī surgat pulcrū dō. Si ad magnitudinē rotūlorum
q ponat dīs seu suspicat cē i quodā angulo padisi. cet dō ī uno loco
solū z tcū adhuc p̄ sua potiā posset cē vbiqz. Cet s. tho. ī p° sen.
di. 37. vī dicer q nō: pc. n. tali ratōe p̄bat deū cē vbiqz z ī oibz Creaturis
Creaturis q essēbā ī quātū adest oibz causa essēdi. q esse ē p̄pr̄ effectus
Dei. z bat auctor° p̄hi q aut. 7. p̄hsi. Motus z motū oportet cē
simul. i. agēs z passum. vñ videmus q̄n motus z motū st̄ oportet st
simul p obstaculū sz q̄n motus ē spūale cū ī moto q̄ē p̄t̄ quādā ī mutabile
sicut anima q mouet corp°. ergo q° dicūt q nō posset intelligi q deus posset
agere ī nihil z dare illis cē p̄ se nisi cet ēsens q essēbā ī eis sicut p̄z di illu
minatus aeris q ē effectus lucis q lucem q ē effectus solis manet ī aere
ēsum aer ē illuminatus. Sz contra istā rotūlum tho. ar. 500. ī ca. di. z
reportatus q̄ēsit et cet occulta patet sic Certum ē. n. q agēs quātocūq
q̄ēsitū tēto a cōgruū agit: nec oportet eodē modo agere ī q̄ēsitū z

Plato dixit deum cē i medio gruis

Deo adūm mundo z gradatūdo tuste te esse. q̄ē effectus ē cē z ꝯsequēter nō ī cē oportet q deus sit nō illus. q° dicūt vbiqz.

Immobilis

ī. ī toto esse nihil

(Sic agēs q̄ē voluntatē nō negat simultatē sui effectus vt sit
nō illo sz deus ē agēs q̄ē voluntatē q° nō negat simultatē sui
effectus cū eis sic agēs nāle. qđ agit q̄ē natūrā.

Et dicitur Sol n. i virtute sua i pfectiõe terre metalla generãtur nisi sit motus dicitur
vt scribat q hoc sit virtute luminis Dicit Sco. q hoc ē ignorãtis q vna q̃litas cuius
modi ē lumiē sit principiū p̃ductiuū sic ē Metallū. Ihē dicim pñs hō loquit agēdo naturaliter.
nãliter z nō agēdo p intellectū z voluntatē sic ē deus. potest n. me hãlis p velle suū aliq
effectū tā absens q̃ pñs. si i loco velle esset virtus p̃ductiua q̃cūq vellet. Modo dicit
ad ppositū sm Sco. q sidus ponitur i uno loco padisi nō vī q̃n posset i pio suo
voluntatis dicit fiat hoc z q̃ subito q̃ dicit pferit dicit ign pñs hō loquit de
Moyse z nuncio corporali q̃ aget nãlr z nō p voluntē sic deus. et ibidem sc̃ p ipsos
sibile dicit hō est i celo posset virtute sua hoc iferio ea p̃ducere z effectui. Et
q̃ patet q ro sc̃i tho. nō bñ demõstrat deus ee i oibz rbz p essentiã. Et Magr
Sen i di. 37. pmi dicit q̃ alio numbilicõ modo z scripturã dicim deū ee i
oibz rbz p essentiã. q̃ isto nō quo dicit s. tho. et alij ro q̃ deus est ea esse
oibz rbz acc.

Ite q̃ arischa nãlem
agnit p stellã z ideo
aproximantes nigrum

Certho Notãdū. q̃ apd theologos ē q̃clusio certa et clara et auctoritate
scripture et sanctorū deū ee rbiq̃ p essentiã p̃sentiã z potentiã vt declaratū
ē. et hoc ē p̃prium soli deo. tenet dicit Magr hoc ē Mor ordinis. z q̃
sola fide z auctoritate scripture tenem. sz nō pot nãliby rationibz dari
ostendi. et demõstrari. vñ Magr ibi addit. Criso. q̃ supra optas ad hebreos sic
dicit sicut multa de deo intelligim. q̃ loq penitus nō valemus. Ita mitra loquit
q̃ intelligēr nō sum ydonei. Ubi grā q̃ rbiq̃ ē deus sumus z dicim. Quomodo
do autē sit rbiq̃ intellectu nō capim. Doc. ugn adducit aliquas rōes p̃ suas
suicas vt hoc indubitata fide teneam.

Ite p°. Aliq̃ ponit hanc q̃clusionē rōne
Diuine imensitatis Nā dicit aliq̃ p sic deus ē infinitus imensus Ita z corpus imē
nō q̃ habet ptes cōpositas ptes cū sit i partibilis z corporeus. sz q̃ pot existere infinitus
loci z ponit hoc q̃ spūalis quanto ē p̃fectio tanto pot maiori loco existere
z maiorē locū sibi determinare sic ps i angelus sz deus ē infinite p̃fectionis
q° pot i infinito loco existere. Ite aliq̃ arguit sic Deus ut dicit anselmus
ē q̃ aliq̃s maius cogitari nō pot. Si autē esset determinatus ad aliquā p̃tem
imensi. Tunc nō esset locabile q° aliq̃d maius cogitari nō posset. cū possim° ali
q̃d cogitare q̃d est i toto imenso sicut tunc. Ite° aliq̃ ponit hoc rōne Imu
tabilitatis. Deus n. et sm ptm ē immutabilis z inmobilis ergo si non
esset rbiq̃ tunc posset moueri et moueri ad locū trāsferēdo se de mā te mundi
ad aliū. et sic esset localis Mutabil z esset deus esset i p̃fecte q̃ ois Mutabo
Dicit i p̃fectiõis. q̃d autē posset ee i alio loco sic i isto loco ponit q̃ quod
Mundū creauit potuit sibi determinare p̃tem quā voluit q̃ nō sibi magis
repugnat vna p̃s q̃ alia q° rōne nō posset mutari i se illud q̃d sibi nō repugnat
et sic posset Mutari z loco i locū. Ite° aliq̃ ponit rōne Limitationis. Ois
dns i deo cū sit infinitissim°. sz si deus esset determinatus ad aliquē locū etiã q̃
nō posset i alio simultatim ee tunc esset limitatus q̃ videtur inclusus
i illo loco q̃d ē maioꝛ i infinitus cū et hoc ep dignitate cuiuslibet angelum
ab angelis neget: si q̃ ab angelo negat pp suā dignitatē q̃ tñ ē magis
determinatus ad locū q̃ deū nō debem° hoc dicere z deo q̃ sit determinatus
ee i aliq° loco. ar. q° sic. Aug°. z Magr sen. Licet deus ē ubique
nusquam alicubi aut rbiq̃ nō p̃n. q̃ q̃d cuilibz ē ali ē. nō sic
q̃ sic de ee in infinito si esset determinatus ee i aliq° loco. q° negat dicere de
q̃ deus sit rbiq̃: Ite clarius ar. sic Quãto aliq̃ cuntus ē magis

ī ps Magnus dñs
laudabilis nimis z
magnitudinis eius non ē
finis. Baruch. Mag
z nō hñs finē excelsus
ī nimis. Job. xi. Ex
celsior ē celo z q̃ fecit
ī terra. Tres mansiones
Deus ē ubicunq intelligi
Ite hylarius. q. de tri
bat sit ubique. Deus
in sua virtute z sum pot
q̃ q̃ q̃ ē ideo ē ubiq̃
nisi esset nisi pmo z ultimo
rendes. q̃ rbiq̃ ps
sua virtus z sum pot
ibi d̃ mitte deus q̃
stat ps dei virtus z pot
tas ē rbiq̃ z i oī re
ra z i oī loco. q° deus
ē rbiq̃ z sua essentia
sic ubiq̃ ē virtus
potestas nō mitt de corpo
ibi ē nec tota q̃ essentia
nisi ē omnipotentia

illimitata tam ꝙ plebs ē vt thesaur. l' exteſiue ſi. n. ī ſimilitū corp̄ eſſet totū
occupans ſm ꝓtm. ſz deꝰ ē īmenſus z illimitatꝰ ſimplr z nō exteſiue nec
vlo ſit corp̄. q ſm ꝓtm nulla extet quātitas ī ſimilitū. g° theſaur. i ꝓfūdū alt
deꝰ ē illimitatꝰ. g° ꝑ gnīs deus ē vbiqꝫ nā ſi ſ̄gnis eſt theſaur ī ſimil ī calid
tate vnꝰ eiꝰ eſt vbiqꝫ. ſic ē deo dei aut vnꝰ ē ipē deus ℣ Ex ꝓ. et Creatur
Dicit S. Bo. extat rō. S. Vanitas q. n. creatura ex nihilo extat.
i nihilū ſemp̄ tēdit vt ꝑat Greg°. niſi manꝰ dei ōipotēs illā teneret. ſicut ſi
fer ī ſpēlio i aq̄ remoto ſigillo detrudetur ī preſſio. ſic a creatura remoto
ꝑa poſſit Creatura. n. ē ſicut ſi ponat grauet ī aere rectū ē q. deſcēdat
ad terrā niſi ſit aliq̄ ī ꝓdus. ſic oīs Creatura. Quamuis ſit niſi adſit manus
tenēs dei: Et ſi ꝙrat oīs de ꝓſentia dei ad oēs nr̄s quomodo ꝓt eſſe totus
et ī qualibet Creatura z loco. dat aug° z h° et ſpū z aīa oīs d' anima nr̄a
ꝙ ē minꝰ mūdus. Cadē. n. aīa numero ē t toto corꝑ tota z ī qlibet
ꝑte nec Maior ī ſone q̄z ī lumen nec maior ī lumen q̄z ī puncto z nō ꝙrect
a corꝑe ſz ꝓpā ꝙrect corp° et rgit ℣ Sic deus ī sico macrocosmo. i. ī ma
iori mūdo ī toto z toto mūdo z toti ī q̄libet ꝑte mūdi vn̄ quo ad eſſētiā
ſuā. etn ē hic ſicut ī celo z ī ſeruo nō tm̄ t cludet ī mūdo nec ē ībra
nec ſupra mūdū clauſ. aut ībra deſſūs. vn̄ Aug° dic Deus ē ī mūdo nō
ī cluſus extra mūdū nō excluſus Supra mūdū nō elatus ſtra mūdū
nō deꝑſſus: et Albꝰ magn° ī ꝓpēdio dic ꝙ deus ē ſtim oīa q̄ ea rt
plet z vbiqꝫ ꝓſ ē. Extra oīa q̄ oīa ꝙrect nec vſqꝫ valet cogitari: eſt
et ſup̄ oīa q̄ oīa ꝑſudet nr̄ aliq̄d valet ei rēſiſti. ſbſtinet z ſīn ipo n' ꝓt ſbſiſter ℣ Diximus. n. deū ē vbiqꝫ nō q̄ ipe
indigeat rebꝫ vt ī eis ſit ſz ꝓh° q̄ nr̄s ſui indiget vt ꝑ eū ſbſiſtāt et
ſi ꝙrat vbi erat Deus ſantꝙ mūdus fieret eū tūc n' eſſꝫ niſi deus.
Et Aug° q̄ deus an mūdi ꝓſtitutus fuit vbi nūc ē. ſ. ī ſcipō q. ſ. ipe
ſufficit ſibi z rebꝫ nō indiget vn̄ ꝓſus Dic vbi tūc eſſet eū ꝓter eum
nihil eſſet. Tūc vbi nūc ī ſe. eū ꝓter eū nihil eſſet ¶ ſz dubium
ē ap̄ y drotas quomodo deꝰ dr̄ ee ī diabolo. eū illā a principio ſue Crea
tōis. de vlo deſciuit z nūqꝫ ap̄lē ī ſuā grām̄ recepit ℣ Rx. S. tho ī ſ̄p.
ſq. z ī ꝙdūo. tho. q. q. dā ſt notā q ī ꝓcedat naturaſ. i. eſſētiā q̄a ea
habuerit z ſic ſt natur a deo ꝙdate ꝙcedendum ē q deus ī eis eſſe ſit q̄a
illud ee a deo hūerūt qd ē bonū z deꝰ ī illo ee gſeruat. z ſic ꝙcedim' q deus
oīs ī diabolo ī q̄tū ſua natura (ſpualē) q̄ a deo dedit ī ſuo ee gſeruat. Sic aut
aliq̄. notā q ī ꝓcedat deformitatē. vt diabolus i peccat' dei ſminuꝰ z
ſic nō ē dicēdū q deus ſit ī diabolo vl' ī peccatis. ſz loḡ dr̄ ee
deus ab ipis ꝙ gr̄ ſbtrahitur. Et hīs ego ſtis patet q̄ dr̄ deus ſt
ī oibꝫ creaturis z ī oī loco eſſētialr̄ poſſētialr̄ z ꝓſentialr̄.

¶ Quarto ꝙ Magri declaratoē ſacēdū. q ſz eus deus q̄libꝫ ſit ī oibꝫ
Creaturis ꝙ eſſētiā potētias z poteſtātes ſuas. i. ꝙ naturā ſuam. tm̄ ꝙ eſſentiā
et operationē dr̄ eſſe. quodā ꝙ tm̄ alio modo ī aliqbꝫ Creaturis. nā vt dic
Aug°. ī ſuſtis eſt. ꝙ nō tm̄ ꝙ eſſētiā ſz et ꝙ gratiā ſuā Io. 13. Q manet
ī me z ego ī illo. vn̄ ſuſti dnī tēplū dei vt dic ap̄lus q̄ deus habit ī illis

ꝑ gram ſuã. | hẽ ī celeſti prã ī ſanctis ſuis ẽ ꝑ gl̃iam qꝫ illis manifeſtat gl̃az ſuã ⁊ vſq; ad ſuũ eſſehẽ ꝛſm hũc opatoꝛ nõ ẽ ī hoc mũdo nequ ī ſeruo. | hẽ ī hoc mũdo dr̃ ẽ ꝑ Gubnatoꝛem et ꝑ effectũ ſue mẽ qꝫ expectat ꝓcessꝰ ad penitẽtiã qꝫ nõ ſunt ī ſeruo. ſz ī ſeruo dr̃ ẽ ꝑ ſuſtinã ⁊ ī purgatorio ſ̃m Dulſmode. | hẽ ꝑ naturã ideptitatẽ eſſẽ ī pr̃ ſpr̃ ī filio ſſm̃ ẽ ꝑ ĩãdeſſoꝛem | hẽ ꝑ vnionẽ hypoſtatica dr̃ ẽ ī xpo xp̃ ĩcarnatoꝛ dr̃ fuiſſe ī vtero ꝑgnũ. & q̃b ſtis ꝑ quãtũ q̃libet hõ debent timeꝛ deũ. ẽ vbiq; aſſeruit deiſſe tã ꝑ potẽtiã effugere nõ poſſit. q̃d ī fin̄ dicat ⁊ tangit Magiſter ſeñ.

q̃ gnus deſit ī ſeruo ⁊ ī mũdo ī hoꝛis ſtudioſis tñ ipſe nõ mutat ſit nec ſolus radij materiales poſſunt ꝑtranſire cor ī mundo

Cũ nemo pat ſ̃ expreſſe dcq. ꝑ hẽ l. 2. c. 90

~~Secundo de Plenitudine &c~~

Queꝛ vtrũ deus equaliter ſit ī oĩbus rebus ⁊ naturis R. dcc. q; aut loqmr̃ de deo ꝛſpectãdo ipm̃ ī ſuo eſſe; aut ꝑ ut effectũ agit aliquid ī creaturã conſiderãdo ipſũ deũ quoad ſuũ eſſe ſic ꝑ eſſehã cõmunẽ ẽ ĩ oĩbus equaliter ſ̃m hoc q; deus eſſehã ſuã ſit ſũmme ſimplicem nõ recipit augmẽtũ nec diminutionẽ: et ideo vbiq; eſt pfect̃ et ĩtime equaliter ī oĩ creatura. ſi autẽ ꝛſpectẽ deus ꝑ ut aliquid effectũ cauſat ī creatura ſic nõ ẽ vniformiter ſz diſparĩter ⁊ inequaliter ī oĩbus creaturis ſm̃ diuerſos gradus bonitatis creaturæ ⁊ diuerſos gradus gratiarũ Et ſ̃m hoc dr̃ deus ī electis ⁊ ī beatis ⁊ ī dãnatis. q; ī electis et iuſtis manet deus ꝑ gr̃am ī ſanctis ꝑ gl̃am ī dãnatis et malis ꝑ punitionẽ et penã. et ſ̃m diſtinctos gradus gr̃aꝝ et gl̃e dr̃ deꝰ ee diſſormiter ī angelis ⁊ ſãctis ſuis ⁊ gl̃a celeſti. et ſic et ī dãnatis q; hnt̃ diuſos gradus penaꝝ ī inferno. ꝓpr̃ea d' tã diſformitatẽ dicit xps Io. 14. In domo ꝓtris mei mãſiones multe ſt. ⁊ ſm aug. loq̃t' d' diuſis gradibus ꝓmioꝝ ī celeſti prã. Et apls 1. cor. 15. Stella a ſtella differt ī claritate ſic erit ī reſurrectione mortuoꝝ. Et q; deus gloꝛiat xpm̃ filio ſuo ſũmã gr̃az ⁊ ꝑ gnã ſũmã gl̃am q; aſſumpſit illũ ī vnitate hypoſtaſis ideo dr̃ Deus habitare magis ī xpo q; ī oĩbus aliis creaturis et ſãctis nã apo. colł. ꝓ. dr̃ q; ī xpo habitat oĩs plenitudo diuinitatis et argumẽtat̃ q; ✠ humanitas repleꝛ ẽ diuinitate ut ipſe dicit ī euãg. ⁊ poſt xpm̃ dr̃ Deus magis habitare ī Maria Matre xpi. q; ipſa fuit plena oĩ gr̃a ī quãtũ pura creatura erat capax. ī cui⁹ vtero filius dei q. naturã humanã ⁊ carnẽ aſſumpſit ſpiritus ī ecclo ẽ ipſa ī ſũma gl̃a collocata et ſup̃ angelos. poſt ipſaꝝ dicit doctor. ba. et S. ī apli xpi: q; ipſi gr̃a ſpiritus ſancti pleni fuerunt ſup̃ ceteros. ⁊ poſt apoſtolos ſanctos martyres dr̃ Deus habitare magis ī ſanctis ꝓphetis ⁊ alijs ſanctis q; martyres gradũ charitatis habuerunt. poſt ipſos ī ſanctis confeſſoꝛibus ⁊ ſic ſuccedunt ī alijs ſanctis ſm̃ magis ⁊ minus dei gr̃az ⁊ gl̃am ꝓmeruerunt ⁊ ſic ī diuinis et q; ordinibus angelorũ. ī quibus deus habitat diuſmode ⁊ diſſerenter ſm̃ diuſos gradus gr̃e ⁊ gl̃e. Simili ī hac vita ī iuſtis ⁊ electis dr̃ deus Differenter habitare ſm̃ diuſitatẽ donoꝝ et gratiaꝝ q; nõ eſt eq̃lis ſt ī meritis ⁊ donis: In peccatoribus autẽ nõ dr̃ deus habitare ꝑ eſſentiam gr̃e. quia charitas ſz tm̃ ꝑ effectũ Miſericordie cooperãdo illos ad pnãz v̄ iuſtitie deputãdo illos ad eternã penã. q; eoꝝ ſpiritus obſtinatos ee ſcit. vo:

Sermo de Plenitudie gre M°

Inuenit gram apud deum et admittit eam ne sup oes mulieres. hester p°.

Conclusio hodie a nobis ppon[itur] de virgine Maria Quare virgo M[aria] fuit plena dei gra sup oes angelos et scos et sup oes creaturas. q Conclusio ptat

Rationibus
Auctoritatibz 2
Signis

Primo mra q°. ptat rationibz. p° q ptat roe approximatiue. Na vt dr ph[ys] 2. meta. et Auctor Le° de caus In q°libet gne Quanto aliqd magis appropiquat suo principio tanto magis participat effectum illi° principij exi. et approximatoe ad ignem 2 patet. vn Terna° Accedē ad hanc ignem 2 calefacit plus satis. Ideo Dicit. q. octo. hyer. dicit q agrli q sūt. duo ppīquores mag participant et donis et gratiis diuinis q̄z hoies q̄z sūt a deo remotiores. Sz Maria fuit deo ppīquissima sup oes Creaturas. ymo q̄z ipe deus descendit in uterū virginis 2 de ipa carnē suā assūpsit ita q̄ aug°. dr q Caro de caro Marie 2 sic una caro. 2 ille idē q ab eterno in celis sunt filij dei. fecit in filij virginis vn Supiter agrlus dixit ei. Ecce q̄ pcipies in utero et paries filiū. audi quē filiū nūq̄d Jeremia nūq̄d Moysē nūq̄d Danid vt Io. ba. certe nō sz dei filiū. nā gabriel dix. et filij altissimi vocabit. cū ign nullasit mulier ppīquior q̄z ista Maria filiū. 2 q mag deo appropiasit maiores grās 2 dona ab eo recipit q° ma sup oes alios scos 2 agelos fuit mag repleta diuina grā. 2 diuinis donis 2 tanto mag quanto dei mater e dignio 2 nobilio alijs alijs scis 2 oib creaturis. nā sic dr. S. bo. in 3. sen. Mai e donū virginis M[ari]e 2 Maie grā excellētia q ipa sta e Mater dei q̄z oes alie grē 2 dona q̄z sibi accesserit 2 maio sz q sit Regina celi 2 dna agelor 2 patriarcharū totius orbis. q̄z oia ista alia dona dependet ab illo sic rami a sua radice. Ideo petrarcha dix. Pur volte adirde te mie spegne ardēte. Merzoi i qsti scioccheti xpi mei alla repēsādo altro altro valor. Altro nō so dr q Mater dei. 2° ptat Cōfirmat ista rō q quanto mag q̄s approximat Deo tanto magis unitur cū eo. 2 quanto magis Creatura unitur deo. tanto magis participat de dei bonitate. 2 dr donis diuinis. Sz omnes oes Creature simul iūcte nō tantū unūt deo quantū sola bta virgo. vn sit gradus unionis i Deū q̄z Creatura in ipm gradatī ascendit. p primus gradus e Creature. Ex patribus essendi. q̄z entia oia diuersimode deo sic causse effectui exemplū et finali 2 isti e tm primi gradus q̄z isto nō laudes 2 plāte rot bestie dm̄ quia cū deo sic effectus unit sue cā. 2° gradus e unio cognitionis. sic q unus intelligendi ipm deū. q̄z Creatura intelligibilis unit deo sic sūme veritati supiali credibili intelligibili. et isto nō tm agli 2 homines unit deo. q̄z virtute. 3° gradus e unio Dilectionis. q°. s. amicicie. i. sāh ihu vita unit deo q̄z amore. i. q̄z gram dulcedinis. 4° gradus dr glie fruitionis q°. s. anīa bta unit deo in pria q̄z visione 2 fruitione ipi dei. 5° Quinti gradus e unio naturalis. scripture q̄z qua bta virgo sta e Mater Dei ita vt una esset caro marie et xpi filij dei 2 dei filij. est M[ari]e filij Sextus et supmus gradus e q̄z personalis unionis q̄z apent xpo q fuit vere deus 2 homo. q̄z unione q̄z personale natura q̄z ipo Jesu. gradum quilibet excedit alterum i infinitum: q̄z infinito in sua spē multiplicatis

p infinito bz dr ala ptat ra

Deo tanto magis uniuntur creature quanto magis appropiant suo principio

Roe desiderii naturalis

Roe ep alioz existentiū patet hec vide sup me. in ang° d. 2 ma.

q̄z est effectus sic dependet a sua ca 2 creatura oes 2 deo dependet et essentialiter. dicit. phs. 2 p'ma te dependet tota natura

Cū ergo ma sit mater dei q maiorē erat ut esset ei gra plena 2 ornata cū esset dei sponsa 2 triplici 2 ternio. si n. uxor salomonis 2 triplici dei mala sic fuit ei nata quanto magis virgo

q trinitas est unitas trinitatis q̄z unitas supma. gradus sm sc. 2 boes. 2 loc. d. ofirmatio ad rationē. q̄z via q̄z homo e talia cum sit mag ei ne

nō finitū sup̄ōi eq̄ pari nō p̄t · q̄ sic patet p̄t · p̄ 1m. patet q2 esse ī finitū
exeedit nō esse q2 talia īfinita nō cha nō equalēt vno minimo p̄ncipio essed;
27 et p̄z · q2 īfinita nō īrellenalia vnico īrellenū eq̄ pari nō possunt 3ꝫ similr patet
q2 oēs īrellenes sapientie q̄ fuerūt īmici dei nō equalēt vno fideli amico dei et
q̄ sit semp̄r ydiota · p̄v. 27. Melio ē vir̄ timens deū q̄s multe filie ipse q̄ 1m et
patet q2 xp̄s dic̄ d̄ Joē. baptā. ī th nāt̄s mulierū tñ sū mai. nasc̄. 2 posten
sbiūgit q̄ minor ē ī celo nasc̄ ē illo: nō q̄ d̄ p̄t dari ī hac vita cuius
-nsorem dei nō equalēt vni beato ī patria q̄m dia sunt sup̄a nō possunt facer
vnū beatū ꝫ. et patet nā illa vnio q ē q̄ maternalē 9 cepcionē trahit de
oēs ifimos ī finitū q̄ut ī tali accessu tendēt dī ad mariā ut misereat et sibi
magnū amor ac plenarie 9 sumas q2 maternū amor et filialis trahit de
-sem a hū 2 sic maiorē grām oportet ponere ī mariā ī hac vita 2p 9 nās ī gl̄a sup
oēs stās. Sexto 2 ultimus ē patet ex dicta gnali 9 nās 2 specialis ī xp̄o tale ē ordo
sz̄dotie q̄ nulla ī tra vnū īfinitū nūtiplicati ei equalēt nō possunt Ergo
ysū sibi patet q̄ quot gradus ab vnico ī deū · s. maternales 9 cepcionis ī finitis
excedit oēs alios p̄decessos post xp̄m dei filiū · et sic oportet ponere maiorē
gratiā plenitudinē ī Maria post xp̄m. sup oēs scos · q2 post xp̄m maria magis deo mat̄ q̄s oēs alie creature.

2° q̄bat 9° sic · Quotescūq; ī aliq̄d agit̄ potē agit̄ ī aliquod 2 nō ī pditū
tanto p̄fectius d agit quanto subiecti erit magis dispositū ad illud agit̄ · sic
patet ī sole q̄ p̄p maiorē dispōnē terre ī aliqb̄ p̄hib̄ gdueit aurū 2
lapides p̄ciosos. 3ꝫ deus ī p̄fectiꝫ agit̄ 2 posteriꝫ 2 nō ī pditū · 2 ergo Ma sua
sb̄iectū susceptiū dispositū ad recipiēdū oēm ī fluxū cuiuscūq; gratie
q̄ oēm gram possibilē deo creatā ergo glōsa suscepit. quanta pura
creatura ergo potuit · Q̄ aūt Ma fuit ex p̄te sua disposita ad recipiēdū
oēm dei gram̄ plusq̄s alia creatura · q̄bat · patet q2 tria sūt q̄ disponūt ani
mā ad dei gram̄ q̄ oia p̄fectiones fuerūt ī Ma. 6. Puritas. humilitas 2
charitas seu amor · q̄ oia p̄fectiones fuerūt ī Ma sup oēs creaturas · q2 inter filios homi
Nullus unq̄m sūt matula 2 sic humilis 2 plena dei charitate sic Maria
fuit sup oēs creaturas nāles dispositus · Ideo merito dic̄ q̄ Ma fuit ī ter
no maius Sanctificata · i. oī gra et sanctitate repleta.

3° q̄bat sic · Dicit S. tho. 3. p̄ sū. 2 alij theologi q̄ unicuiq; adeo Datur gra
-m ad illud officiū ad q̄d a deo eligit sic Noe d̄ arcā fabricanda sic Moysi ad
faciendū 2 instruendū popl̄m · Jeremie ad p̄dicandū · Salomoni sapiāz ad gubnā
dum · Petro Apostolo oia gra ligata ad gubnacula ecclie dicit
2 sic d alijs. Ad p̄positū dicatur q̄ ad q̄d officiū fuit electa Maria
Certe ut esset Mater filij dei Mater Redēptoris omnium. 2 p̄ q̄s media
trix et repatrix totius mūdi ab eterno · ad hoc officiū fuit a deo electa
p̄v 8. Ab eterno ordinata sū antq̄s terra fieret Nec dū erāt Abyssi.
2 ego eram cū eo cuncta componēs · antq̄s mūdus fieret ī respectu ad q̄s
fuit ordinata. Sibor ē vera decor erat ut q̄m dei replā 2 imbracialē
esset oī gra et sanctitate repletā. q2 sic q̄ femina fuit mediatrix p̄cti
-Morte /m Maria fuit Mater gre 2 auctrix vite 2 repatrie omnium.
2 p̄ q̄ra ī Maria desidēr debebat oēs gras · /deo q̄ueniens 2 necē fuit
ut q̄ra sup oēs scos 2 angelos esset repleta oī gratia 2 oēs dones suscipere
/deo dic̄ s. tho. 2 alb. sup Missus ē q̄ quadrupt dr̄ gre repetit scripta

/deo sunt sig.
vñ videns q̄ clerici aliq̄s ī aliqua nāli dignitate nunq̄ naturā ingressi sūt nō
aliq̄s vitā religiosā assūpsit ad q̄rendū p̄ gra q̄d nō habet 2 deo q̄ sapientes
cogitat si q̄ ingressi sunt aliqua pueile etatis curiose q̄ ī p̄fatā religionē
quanta 2 quātā assecuti gratiarum dona. cuiusq̄ aby deliciis opulentus nutritus quos meritis
vbertim nutrim 2 ingressi ī religionē ita regulis exercitatos regulate cū ī p̄fatā q̄ra
gratis ad cor̄ssi recipiendum p̄fatā 8 Maria electa ī matrē dei

Sā Sitho. p̄ I
dēr q̄ transit q̄ de
sentia vna vnica q
potuit fieri ni
si nō vna creatura
creatura a nu
dei p̄ q̄dā d
finita
oēm alia creationis
sit rondēm hos. ꝫ
sbalis q2 dei filii
ma cepit suā sbaz
sic q̄ncd dūtaxat
sbaz a cepit a p
hīs modo cede
q̄ dilexit nde
pueriles q̄ nulla
tua mater Ho
ppriatis attedr
recessū a gō
Ego dilexi te
me dilexi.
dicat q̄ dauid
sunt oēs scos ex
les ī gra cuius
ꝫ alia alio creat
hores ad p̄fatā
uniuſ ad cū. oēs
sp̄ales ne oēs
Si aīa tēst
erat dotata ī
2 fuit repleta
dei 2 tronū sapien
q̄ erat fiḡa vnita
gratia mag nō q̄
erat repleta dei tem
ple sp̄u

b' dr̄ Grā Sup excellōs q̄ sola fuit ix^o dei filio tāḡ ꝛ̄ cognite q̄ fuit ihu
ta ꝛ sūca sm̄ scō scip oēs. d q^l dr̄ i ſoē De plenitud ē eius oēs accepimus
q^a oēs grā nobis a deo data ē p̄ meritū x̄. 2^a dr̄ grā sufficiēs qua ꝓcedi
Sut oēs anūn dī ꝛ oēs scī sm̄ cor̄ meritū ꝛ d ista dr̄ i actū apl̄oz & tes
mus aut̄ plen^a grā ꝛ sp̄uscō. 3^a dr̄ abūdās q̄ fuit ō sāctis aplis q nō h̄n ꝫ
scepis ſḡ p alcor̄ salute receperūt abūdāt gmḡ sp̄sscō. actū. 2. Replesti
ſt oēs sp̄uscō. 4^a ē grā Effluēs q̄ fuit i aia^ matris xp̄i. q̄ fuit plena
oibz gratijs ꝛ dni dei adeo q ꝫ ip̄a effluxit i oēs electos xp̄o destinatos
Dr q^a dixō ei Angelus luc̄ p^o. Ave grā plena. Et hēm. dic̄ Log^r m^r
Sanctorū plenū grā et apostolos plenos sp̄uscō ſḡ legit dissimilē i Maria
ſn actū. n. alio habitum plenitudo humanitatis corporalis sic̄ i Maria
p^a plenitudo q̄ē i x^o assimilat̄ plenitudo fontis q̄ xp̄s i quātū deus a nullo
accepit ſḡ a sipō hr̄ ꝛ semp fluit. cath. 7. fones torrentū putei aquarū viuentiū
2^a plenitudo q̄ē i ſcōs assimilat̄ plenitudo vasis vas n. hr̄ plenitudinē mensu
rate ꝛ ꝑportionate sic dr̄ dat grās sīs suis sm̄ dispōnis vasis i. animē
capē. 4. vniuersis data ē grā sm̄ mēsurā donatiōis xp̄i 3^a plenitudo q̄
fuit i ſcīs aplis assimilat̄ plenitudini Ramuli cōtēti ꝑ n. vinos
euāgelij & totū nundū sparserūt ꝑ. Ruos vō hebreos. 4^a plenitudo
q̄ fuit i Maria assimilat̄ plenitudini fluminis q exit oriunt a fonte
et irrigat irrigat totā terrā sic dr̄ et fluminib; quor q ego exiit a fonte
predisi sic Grā virginis tāḡ fluui^ a fonte. i Ax^o filio suo egredies
irrigat tota dei ecclas ꝑ. dj. fluminis ipet letificat ciuitatē
Dei sanctificauit tabnā. suū alt^ssi.

venit testes dign^m.

Secūdo ꝓbat Auctoritatib; p^o. ecc 24. dr̄ d Maria In me oēs grā
vite ꝛ veritatis In me oēs spes vie ꝛ virtutis. Ite luc. p^o. Ave grā
plena. hyero ibi tāt Et Bñ plena q2 ceteris virginib; dat grā
p ptes Ax^e vero tota se infudit plenitudo grē. et S. Ber^d. bene
Dē Maria grā plena q2 deo ꝛ āgelis ꝛ hoib; grata. Deo p humilitatē In
gelis p virginitatē hoib; p fecūditatē. Ite Aug^s sup i^d ebo ageh Dns
Tecū tāt Dns tecū plus q̄ mecū. Tecū i vētre tecū i mēte Tecū In
vtero Tecū i auxilio Gratulat virgo Mr̄. xp̄s et solio suo
Descēdit i vterū tuū. De sinu patris ꝛ vterū dignat̄ ē descendēre ma
tris. Quis ergō Maria fuit plena deo i vētre ꝛ mēte. q ē dns omnium
gratiaꝝ Merito sup oēs sanctos dr̄ ē grā plena. Quis ergō lingua decor
vel q5 chrisologus capē potuit quāta fuit plenitudo gratie i Maria q i vtero
suo deū gessit ꝛ genuit ē ineffabile i suo vētre recepit Audi
eloquētē hyeron^m q̄t se excusat ē i sustinēte nārē laudes virginis glori
osē. n. Ad paulā recusantem sic ait i p̄mio d assumpt̄ Epistolis
Tullij cauē valde p̄sumptuosū Dū vrās aspicio patres p̄phetas
p̄phetissas ita ꝛ idignū laudatis tuemā. p̄fitebor cū nec Sanctitas nec
facūdia suppetat ut beatā et gloriosā virginē dignē Laudare queā
qm̄ ut verū fatear q cōgd humanus p̄t dici verbis minus ē a laude
cui q debuimus et angelus ē excellētē p̄dicata ꝛ laudata preconijs

Aug^s O mater dñi sce ꝛ o secūda eua ꝛ
ita ꝛte supplicandum est plenitudo p̄r ꝛ filio sup oēs
gratiaꝝ datori
Bapt^s O maria tu es ornatus ꝛ deus vas electionis ꝛ
vas ē ecclē nr̄i ꝛ ecclē

Civitas dei
domus dei sca
Mons Synai

Apphetes q̃ dē prenūtiata: Apatriarchy figuris et enigmatibꝫ ꝓfigurata
ab euāgelistis ꝙbita et nūciata ab āgelo venerabilis atq; ossequiosissima
Salutata et Petrina Qualis et quāta esset ab eodē diuinitꝫ declaratur
cū dr Ave grā plena dns tec tecū benedicta tu i Mulieribꝫ et Talibꝫ nameq;
Verbat virginē oppignerādo munerib; vt esset grā plena q̃ dedit celis
glam Terris deum pacē qꝫ habet fidē gētib; fine vitiis. Vite ordinē
et Moribꝫ disciplinā hec. alle.

Tercio q̃ nra ꝓbat Signis. ſc n. st Signa plenitudinis: p̃ mest
illo resonare. sic i vase pleno vino qđ paucū no sonat. i hoc sig̃ fuit i Ma
ria qz q̃cūq; mitras tribulatiōes sunt ꝓpessa i hoc mūdo d filio suo: nūq̃ hr q
aliqua murmuratiōes i ipatricha i deū nsonauit. qz fuit grā patriche adorna
ta et sua fuit i oī virtute et grā ꝙformata ita q̃ nullus minimus pter eā
tā poterat. vñ aug̃ dic Charitas fratis vt nō solū maria pceperit sz nec et
pceptū ei habere potuit ideo nsquasq; eā ab oī labe pcti. ideo dr Maria plena
grā sicut ecclia scs. qz grā sua fuit ipmpta et pura ab oī peccō qđ d alig sctis
Dicit nō possumꝰ et ideo erāt vasa tale dorio qz salte venialr pmanerēt
et aliqua i patricha. 2m Signū plenitudis ē vbi plus appetit sic pater ie
stomaco pleno et plo nō appetit post saturitatē. ꝙv 27. Anima saturata calcabit
fauū. hoc et sig̃m fuit i Aa. i tabꝛ n. fuit cor suū plenū amore celestī
q̃ despexit cētū amore terrenū. vñ doc. dicit q̃ Marie fuit dolenti grā tā alte
ostēplatōis q̃ et i sōno altius duxerit et ēplabat ꝫ aliqs soliti vigilādo.
et q̃ i sōno nō erat ipedit⁹ vsus liberi arbitrij ideo dicit poterat illud
qđ habuit i cātī Ego dormio et cor meū vigilat. 3m. Signū est
esse ponderosū. sic pz i vase q̃ grē ē vacuū ē leue q̃n vero plenū ē pon
derosus Istud sig̃m fuit i b. mī qz ipa fuit adeo ponderosa et accumula
toe grē q̃ si i vna statera ponerēt ipa sola et i alia oēs angeli et scī
et paradisꝰ ipa magis ponderaret qz oēs grās quas scīs suis dedit et distri
buit et gregauit vniuersaliter i maria vñ sic eā fluminia ītrat Mare sic eā
fluminia grē suis āgelis et oīb; scīs dedit et gregauit i Maria et mitto ꝫ
fratres nec Mariā qz vt dic ꝑbs Quesit dilecta i ifernis fuit vmbra i supe
ris. pz i hoc i q̃ est oēs gradus alicuius creature ita q̃ hr ee oīa lapidis
vegetatiue oīa arboris et sentiē oīa animalis et intellectiue oīa āgelus. sic i Maria
oīa ipa sit Supio oīb; scīs et āgelis et gregate oēs grē et virtutes et
Dona dei nīa ipa dic In plenitudine scōz debita mea vbi dic Bed. vel
in plenitudine scōz fuit debito ei⁹ cui nūq̃ defuit fides patriarche Abrahe
nec spes ꝓphetarū nec zelus apto; nec q̃ stabat mentem nec sobrietas
cōfessoꝝ nec castitas virginū nec fortitudo martyrū nec puritas an
gelo; et alle. fuit igr i mā grā vasis et mirabilis Diuinas plus q̃ i
patriarchis Abrā et Isac Iacob et Moyse. Qa ut dicit doc ꝑfectus Alb. sup
missus ē ipe i hac vita sepe vidit āgelos et demones i ipa. spē ac
et sepe diuina essentia sine medio q̃d patriarche i enigmatibꝫ et figuris
et spes alienas videbat. fuit ē ea grā ꝓphetaꝝ mag ꝑ i ꝓphetis
q̃ i vetꝛ multi fuit spūsū plena. et dei filiū quē ꝓphete p̃dixerūt ve
turū ipa gessit lactauit et nutriuit et oīa q̃ de ipo vetꝛa erat
in mūdo a filio suo edocta ꝓphetauit apte. igr fuit plus ꝓphe

Sic. Sacr baptis dñi plusq̄ ceteri q̄ ipō dignō nō stauit retro magri mō que
ipz genuit et nutriuit. fuit plen ēa grā apostoloy. s. doctrina euāgelica
revelata z spūsco repleta i duc pentt. redolta i oibz gentiū lignis ī nec plus
q̄z i apostolis q̄ ipa fuit Magra apstoy z nulla eos docuit clarius
q̄ sibi nō fuerat revelata a xo. fuit i ea grā Sapiēcie dei plusq̄z i Moyse
Ll Salomone. vl aliis sapiētibz hui mōdi. q̄ sapia ē q̄ dā gustus spūs
lis p̄ veritatis z modū sānc bonitatis dei amor ffectu q̄ ipa clarius
cognouit dei bonitatez z / nouitatēs filij dei z aplis gustauit q̄ cē
alij sapientes. z sic magis q̄z pauli z dionisij ralij apte. fuit i ea grā
oium sanctō ffectu q̄ cognito oratis. cognoscūt desiderauit. vñ bñ
q̄d n nō scivit q̄ sciēt oia videt fuit plen ea grā euāgelistaz q̄ ipa
post x assensum clarius docuit euāgelistas z oibz ministeriis i carnatis
filij dei z nr redemptis z desup Danos instruxit z euāgelica grā. fuit et grā
martyrū q̄ ipa fuit plusq̄z Martir q̄ i alīs fuit crucifixa cū filio i
cruce. z pacienter sustinuit. fuit i ea grā gregoriū q̄ ipa i cruce z
dei filiū ē q̄dam grā apte negauerūt z desupta. fuit i ea grā virginis
sup oēs alias q̄ fuit puricia z virgo nūcie z corpōr sui aleq̄ corruptio
nichs. fuit i ea grā augustini q̄ filiū dei genuit q̄ valet plusq̄z oēs
filij dā imo q̄ sustinuit a morte oēs ada filios. fuit i ea grā sum
aurelij q̄ fuit virgo Martir z Doctrīo fuit. Magra sum dathey
fuit i ea grā oium Miraculoz z supp oium q̄ virgo genuit deū filiū z
ī eternū virgo p̄mansit z p̄ invocatōez nois sui filij z dei sui deus fecit
z fecit oia Mirabilia. vñ valde Mirū ē q̄ Maiora z Miracula fuit
i virgine Rodie p̄ Innocentes Marie q̄z oium sctoy sunt. vltimo fuit
i ea grā oium dignitatū. q̄ ipa ē Mater dei z Regina āgloz z
p̄fectio omniū q̄ post deū n̄z Dignū vñ ecc̄ Admiraz die O gl̄osa
Dña ecclesia sup sidera z c.

Sm. Sicut plenitudes ē superfluens
Sic̄ p̄z i vase i flumine plena superfluente Sic AA ē ideo plena
q̄ oēs gr̄e q̄ st i oibz Creaturis mūdi imo i celo z i terra ec ipa descēdit
runt z nō cessāt quotidie descēdere tāq̄z a fonte vberimo. vñ Bern.
Inqt De plenitudie eius accepimus omnes. Capr Cuvatoez Tristis esto
latorem. precez et veniā. Iustus gratiā. ā gelus leticiā. filiū dei carnes
humanā Bas. Tota trinitas gloriosa q̄ vult q̄ sic abundet a calore
ec. vñ ipa appellat. Mater grā z thesauraria dei z dispēsatrix
oium gratiaz um q̄ sic dic Bern nulla grā de celo i terrā descendit nisi
transeat p manus Marie. z ita et dic Anselm z ppt hoc i Sermone. Ma
ria appellat. Porta celi. fenestra celi. Janua regis alti p̄ q̄ dñs pa
tuit celi q̄ p virginē exiuit i mūdū q̄d oneḡ gr̄e creatus vel i tra
tū venit i mūdū p̄ virginē exit z q̄ p ipaz i transiit q̄d de terris
i celos ascēdit z ista ē ḡphetia portet. S. portaz z i portaz Ezech de fe
nestra celi q̄ p fenestrā i trat lux i domū ita p virginē lux de
celo descēdit i tenebrosū mūdū: z ipa lux q̄ d nr̄a orta ē sm carnē
p̄ tenebras transiit celi. sic ipa virgo ē lux illuminās celi z terras. Ezech de
Janua regis alti q̄a ipe dicit Rex Regū xps dei filius p̄ ipaz i mūdū venit
z p̄ eandem xps suos filios ducit i celeste palatiū. qd ē palatiū

Bern. Caprosissima
charitate & virgo
nra oēs fr. debuerit
fovere et de pleni
tudie ei⁹ accipere
munus

Alti Regis / cleo ecc^a Cant / intuit vt astra flebilis Cola senestre
es. Tu Regis alti Janua z porta lucis fulgida vim data rue. / Ideo
et Aur^a i scripta appellat. Sol. Luna. z stella q sic p ista trea oz
pora luminosa ois lux descedit i mundu sic p Maria ois gra venit
i mundu q ista gras amissa p. ada rema fuit ora deo. hec po. / meri
sti gras ap deu z sic p hoster regna ois popts ludeor saluat p eo p cu
ret gras ora Rege sic p Maria tottus mundo e saluat Mundi. qui
ber ofitat S. Ber^d. q sic dicit de Maria: Bta virg^o Aur^a velut
alterna Sole i duit: q sic de sup bonos z malos i differenter oritur
sic ista fuit discussor meritor sibi exorabile zelo mestissima se oppon
obus q nec^s ap^lissimo missar affui Ta exposa aut e ista plena q mus
plenitudem sensit i fern^o. q p ea spoliat e Sensit terra q mortuos red
didit Sensit Cel^m q se aperuit. Sesenit angeli q fuerut repati: Sesenit
pris q erat i labo q fuerut creati. Sesenit pectores q fuerut iustificati
Sesenit iusti q fuerut iustificati: Alti^o i tremuit quato deuotor^s af
fectu deus Maria a nob^s honorari voluit q tanto bonu plenitudem i ea
possunt ut sequi in nob^s essent. sequi gra vel salus tota ab ea nouerim^o
redundare q affluens deus. Q hec ipsius assumpti^o Ma^r. Am.

Sermo De cā Diuersitatis bonorū z malorū

QVER. Que sit cā Diuersitatis bonorū z malorū. cum dēs
sim' filij adā. z filij vn' ei' xpī. z ab eodē celo nutriti z de eadē terra
tis q̄ posuit vn' e tāta diuersitas ih̄ hoīs. q̄ vnus ē bonus alius melior
alius optim'. vnus Malus. Alius pior. alius pessim'. Et Q̄m.
vulgata ē sūa Cura capita tot sūe. De hac extāt varie opiniones.
Nā p̄ phi Nālis dixerūt q̄ cā ist' diuersitatis ē Natura. s. q̄ tales q̄n
nascūt. a natiuitate portāt secū cās diuersitatis. q̄ effectus ꝙportionāt
causis. vt dicūt q̄ Natura ē diuisiua rei ex similibꝫ. Similia ꝙ nās.
et Ideo q̄ de bonis parentibꝫ nascūt ist boni. z q̄ de malis ist mali. vn̄ xps
t euāg'. dicit. Nō pōt bona arbor malos fructꝫ facere. z c. Ideo s.
Io. baptista dr̄ natus suus q̄ ex pēnis sātis ortus est. z q̄ hoc vr̄ ē. repū
tā q̄ filij z filie repatriāt vn̄ vulgar dr̄ Q̄ uales pr̄. tales filios.
Sz q̄ hoc nō vr̄ ē̄ totalis cā. z multales q̄ sepi' vr̄ ḡuēt. z in scripā hēnt
q̄ d' s cā dauid ortus ē Absalō. z salom̄ q̄ fuerūt pessimi filij. z ih̄ nrīs
Ydolatris nati ist sāi reges. z c. z sepi' videm' ꝙ experiēcā q̄ et bonis
parentibꝫ ipii exorti ist filij. z c. Ideo medici cās huius diuersitatis di
cūt ee Diuersam ꝙplexionem. q̄. n. aīa nra inūitat passiōi corporis.
.i. appetitū sēsitiuū. et ideo q̄ dā ist boni q̄dā melioris ih̄ nobilioris ꝙple
xionis. z q̄dā pessimi ih̄ pessimē ꝙplexionis. Dicūt igr̄ Medici
Quatuor ee ꝙplexiones hominū. vz. Sanguinea. Colerica flegmatica
z Malencolica: Sāguinea z colerica ist Meliores. flegmatica z
Melācolica pessime. Iste. n. ꝙplexiones ichoāt naturaliter appetitū
hoīs ad vtia z virtutes. Sāguinei nālr ist leti z benigni. z ichoati
ad Ministrā. z ret ad lebidinē. Malencolici ist tristes. graues z studi
osi. Colerici ist faciles ad īā. z īpatiētā. z effusi de sāguine.
flegmatici ist pigri et somnolenti. z tardi ad ee bonū. Dicūt igr̄ Medi
ci ꝙ cā diuersar ꝙplexionū sūt plus z minꝰ ē vō ꝙ alius ē bonus z ali
us malus. z c. Sz certe ista nō ē totalis cā. q̄a ꝙ experiēcā visū fuit
q̄ruā aliqui ī illis moralib⁹ philosophis z et ī ter sanos sui maxī reli
giosos q̄ nichil sāguinei vixerūt caste. z ī virgīt sic. S. tho. et ago z
S. Antonius de padua q̄ fuerūt virgines. z nichil ~~sanguinei~~ Colerici pati
entes z humiles. z sic de aliis: vn̄. exēm. ad hoc. hūit vt dicūt alii de So
crate vel de platone q̄ fuerūt nuzquā sanctissimi hoīes sup̄. cor. ꝙ. Ideo
Astrologi dicūt q̄ cā huius diuersitatis ē fatū seu stella. z q̄ ꝙ
pter vl' nascāt. vt Refert Aug'. v. de Ciuit dei. z Virg'. z libro ī festo
Stelle xp̄i q̄ apparuit magis. p' hoc sup̄ ī sermo de .vi. ebdo. Sz
hec opto a doc. Sanctus ne quidem tāta hereticā q̄a tollet libm arbitr. z ois
politā. z tollet totalr fidē nrām. z ē q̄ philosophiā. moralē. z q̄ astrolo
giā veram. Nā ptolomeus dicit Sapiens dominabit astris. ī mo nō solum
hō virtuosus dnāt astris. sed virtuosi nā luxuriosi. q̄ dr̄ nasci sub ver
nali sepi' ppter quarticā venit stella ī pectū. z dnāt. z abstinet a luxu.

Medici

Quatuor ee ꝙplexiones hominū. vz. Sanguinea. Colerica flegmatica z Melācolica

s q̄ iste ꝙplexiones ipāt
suā elementis sm esse q̄
tates q̄ sūt ei' et calidū
humidū et ita ꝙplexio sāguinea. iste ignis ist ali
qui et aer. ita ꝙplexio co
lerica iste aqua ē frigi
da z humida ita ꝙplexio
flegmatica. iste terra
ē frigida iste ita ꝙplexio melācolica iste ē aer
pessima z sāguinea. sz
melācolica ist principio vite
z adhuc q̄. vgr̄ista ist
ꝙplexio valde ad virtutes
q̄ ei sāguinea. ist valde q̄
colerici ist nigri flegmatici ist albi. z vidi mul
tos q̄ ist hui ꝙplexionis et
pessimi ist albi. ~~flegmatici~~
melācolici ist meliores
virtutis

Sz videm' hypocritas q̄ cā erant sobrietatis bona vl' mala q̄ ut dicūt ipsi hoīes nāl sobrie
tatis z potentes. z sibi ipsis sobrietatē. z ipsi amicitiā cū alijs hoīb⁹ z deo dicūt amplius q̄
nō ē. Ipsi hēāt nē solutum' sz bestie vn̄ dicō q̄ hō solutum' aut Deus aut
bestia. Ideo si bona hūt sobrietatē erunt boni z meliores si mala ipsi dr̄. cā sūt ipi
[illegible] sz si q̄s [illegible]

Exēm. patet de alijs magnis q̄ virtutes nō potuerūt amāri q̄a ipse pōgebāt ad
mortē ī flā pessimā

vñ videm' hyspanos z gallos ī sta diuersitate diuisiby z multis

Et ideo ptꝫ mortales dicũ ꝙ ē Consuetꝫ cũ hũanꝫ diãsitatis qa ex fir
quitatis actibꝫ gñãs habit⁹ & difficile mobilꝫ ideo hitꝫ bonꝫ sic̃ virtuꝫ
ē cũ ꝙ ꝙs ē virtuos⁹ habit⁹ malus. i. vitũ cũ malitie. Nã hũ ē potẽcia cõ
sueta⁹ ꝙ assimilat⁹ natur. vñ 7. ethi. dr̃ Difficile ē vrsum & suetudinꝫ
qñ assimilat⁹ natur̃ & ptꝫ 2° rethe & Th° de regimĩ pricipũ dicit ꝙ cõ
suetudo ē altera natura. Et ideo 2° ethi. dicit aristo. Nõ parũ ẽ ptꝫ refert
hor illo modo stat̃ abad oloserẽ assuescẽ. sic. n. ꝙd iudonett assuescẽ ben
& recte ẽ ordẽ cõtra ꝙ nitꝫ plures actꝰ frequẽtatiõ aũsor ita hõ ꝙ deprauat⁹
virtutũ & bonaꝝ operatiõ ẽ bono & malo. Ideo rndem⁹ ꝙ ẽ nulles & nostꝝ Alex
& tedmus nõ hñt aliquos bonos mores sic̃ hñt filij Cimõ & magnes Constabl
qa nõ st̃ a puericia ẽ bonis moribꝫ educati. vñ ꝙd 22. dr̃ Adolescẽs iuxta
sua ẽ cũ senuerit nõ recedet ab ea: ppria Legr. ꝙ alexãder magn⁹. fuit instit
tor⁹ Leonidã suũ pedagogũ qz nõ potuerat se abstinere ab aliqb⁹ vitijs
& ab illo didicerat in sua puericia. Et sic et Archytã filij romanor⁹ cõsul⁹
nobilissimi qz a puericia ẽ moribꝫ assis parũ nutriebãt qd hodie nõ fit.
Alij dixerũ cãz ee Delectatiõ. duplicẽ. Quãz dr̃ honꝫ nãle. qrũt De
lectatiõ, & quã hõ opponit ẽ ex dupli Na. s. spãli seu rãli ꝙ assimilatur
Deo & ãgelis. & corporali seu sẽsibili qua assimilat̃ bestijs illi ꝙ qrũt
Delectatiõ spãlis fit viri virtuosi. Et ꝙ qrũt delectatiõ carnalis fit pue
ri similes bestijs ps. di. hõ cũ in honore esset &c. Audi Ciceronem in
1° de senectute Nempe opinor adolescẽtẽ veterũ ordinem et ꝙ. nisi super
cur. ꝙ &. & pleriq; ludicra la gola el sono et le done. puerũ hãdo del nõ
do de virtu sbãdita &c. Ultimo theologi dicũt Cum tanta
Diuersitatis Nõ ee nisi liberũ arbitriũ. ex uno latere & deprauatiõ
nationem ex altera pte: p° dicit ee Lib⁹ arbitriũ hoc cãz p̃ncipale
sine quo nõ hoc & male. ꝙ libtas sup̃at et nsist ostꝝ sup̃adictis &
-s. Naturã optimo ordinato & simul. vñ scripr^ dicit Deus constituit hoiem & reliqt
eũ in manu cõsilij sui ut faciat quodcũq; ꝙd vult: &c. apposui tibi ignem
& aquã ad quodcũq; ꝙd mis porrige manũ. Unde ẽ ꝙ lib⁹ arbitriũ sine
Dei grã nõ pot facẽ aliq̃d bonũ. Et bn pot facẽ Malũ vñ Aug⁹.
Sic diffinit Lib⁹ arbi⁹ ẽ facultas voluntatis et rois qua eligit̃ bonũ grã
Dei assistẽte & malũ dei grã desistẽte: Ecce cũ duplicitatis bonoꝝ & malorũ
vide ps sno ẽ lib° arbi° quatuor sup̃ ẽ libtas arbitrij nri. & ꝙ libertas
arbi⁹ se hñt duplicitate & hoc ideo ẽ cũ tãte duplicitatis. Nã in prims pare
tis an lapsũ ste hẽbat ad deficiẽdũ ad bonũ & malũ qz in ptate cui erat bonũ
& malũ facere Et in statu in quẽ magis bonũ inclinabãt ad bonũ ꝙ ad malũ
qz vbi sit error ludicabat & voluntas sine difficultate bonũ appetebat & mal.
ad malũ impellebat Et post lapsũ hõ magis inclinat̃ ad malũ Et ad bonũ
vbi ꝙ vbi ora sepe erratur in iudicando & caro ad malũ impellit & voluntas difficul
ter bonũ operat̃ vñ et in regnerat⁹ post bapt⁹. hõ inclinat̃ magis ad ma
lũ Et ad bonũ Et caro mortificatur ꝙ tollet & bapt⁹. Jugbusda se hñt
qñ inclinat̃ ad malũ vt in infidelibꝰ nõ regeneratꝰ & cum dei grã Jugbusda

Theologi dicũt ee dei predestinatos. alteri d. qd dr̃ in malach Esau. Jacob. dilexi esau vero
odio habui. cui nõ dr̃ natꝰ esset aliq̃d bonũ vt malach finxerit. vñ q ẽ predestinat⁹ ideo erat
bonꝰ q nõ replicat erat malus. vñ aug⁹ dicit in lib° de predestinatione sanctꝝ. Nõ qz nos fuimus
ee tales Deus elegit nos ut essemꝰ tales q illa electionis. & paulꝰ dicit. Nõ ex op

dñ nõ mag ad bonũ q̃ ad malũ sicẽ ī sãctificatõ ī vtero vt ī Iheremia
Io. bapt. z mago ī Ma q fuit ī bono confirmata. ī gbus dã nam ad bonũ
sicẽ ī confirmatõ ī grã ī celesti pria. sicẽ fuit aia xi q ī vtero matris fuit
beata vta q peccare nõ potuit. vel q liberũ arbiũ cũ dei grã assi
stẽte vt desinẽte ẽ ea tãe dubitatõ verũ est aut q ois operũ suorũ
dubie aliq modo dicat veritas qa p illa hõ ī elimat ad bonũ et ma
lũ z nõ cogit. nec tollit libtãe arbitrij 2o. Ista sñia magistri
ī bonũ q̃ vñs ẽ bonũ alter Ecclã alter opñs procedit ex dei p̃destĩ
natõe qz theologi dicũt q sicẽ ī angelis deus nõ cãt illos p̃destinauit
z duos simode ad duos gradũ glie. vta ī ecclia hoiũ. vñ apls dicit
nõ ois dicit ppbetas nõ ois doctores z alios q dẽ doc. alios ppbetas
alios patriarchas. z vta sm q a deo ab ẽtio st p̃destinati alĩ ad
maiorẽ vel minorẽ glã vtr ad Maiorẽ vel minorẽ gram ī hac vita
hoc aũt pulcre declarat Aug. ī ep. di. t. q. 7. ī qua q̃rit vtr
ois baptizati recipiãt cãm effectũ bapt̃mi. s. dei grã. et r. et q cũ ad
effectũ bapt̃mi. s. grã gñãt cã principalis s. deus: et cã meritoria s. xps
et ipẽ suscipiũt bapt̃s. Ex pte autẽ libet istorũ pot attẽdi equalitas et inẽ
qualitas. Primo ergo quãtũ ad deũ determinatẽ se coopãtẽ signo ꝑ
effectũ significatũ aliquo nõ pot ee differẽtia z aliquo mõ nõ. Aliquã
-n gram dispositus recipit gratiã cũ isto signo vta q nulli minorẽ: et
ita pot dici q ferri virtute bapt̃mi q virtute existãtis huius signi ~~ad talẽ~~
~~vel talẽ gradũ~~. et sicẽ determinato illa omnibus quãtũ ad istũ gra
dũ ẽ vniformis ita effectus ecclie. Verũ tñ q deus p̃destinauit determi
ad diuersos gradus glie: et hoc ãia determinatur hui signi ad talẽ vel
talẽ gram ferendã: et ordinatur ad maiorẽ glã ratiõabiliter pot ferri
maiorẽ gram: posset ergo deus determinãdo dignitatẽ seu excellentiã huius
signi disponere ferẽdo alicui suscipiẽti ꝓse illã gram q requirit ad excellentiã
signi: et alicui maiorẽ que p̃destinauit ad maiorẽ glã z ille vltimus
vel gradus nõ ferẽdo virtute bapt̃mi z de ipsa bñ voluntate diuina: ff
hoc dici pot. q ex pte cãe principalis effectus ẽ equalis simpliciter
q dat virtute bapt̃mi q supponit q detrahe q minus prima gra
nõ dat maiorẽ. absq; oĩ detrimẽto vltra cãm principalẽ. De secundo
dicit Aug. q illa cã meritoria pot effectũ operari ad gram ī vno z
alio: vel q psalmus oblatus q vno quãtũ ad ĩtentũ offerẽtis q̃ alio
nisi quãtũ ad exequtorẽ q vno oblatus ī offertu. q alio nõ nisi ī
visione diuina: p̃o nõ ponit xps gratiã nostram ex q deus nouit suos
tam vlsos. s. p̃scitos q̃ essentia z futura z q q nõs nouit sed electos
et ad que gradũ glie fuerũt electi: p̃o ponit q̃ q̃ p̃destinatus ad maiorẽ
glã primũ offerẽs pro se suã z proprie ut se offerẽtis q̃ gratiã humano
ad hoc ut deus repleat diuina p̃destinatio. 2o modo pro eo xpi
effectũ operãte q nobis z sumẽte ī lege euãgelica q̃ q̃ q̃ ī lege
Moysi q obsequiũ ꝓstitit ad mai bonũ R tribuẽte deo

361
154

Magr acceptat qz baptismū puisū et illo secūdo modo ē inequalitas in susceptē
tiby grāz p cōuersionē et bapt3. pp inequalē applimtationē cāt meritorie
ad istos et forte ēt ī baptizatis cāt parochiā z post parochiā De Torno nō
bro dic Sor. vel baptizat ſt puer vt adulti cōpādo puerū ad puerum
cū utrq hāt motū ppriū: nulla hāt inequalitatē ad grāz recepte sui respectū
dā: pt tū ī puerīs vnus cē maiō motus qz alteri? p suo puero vel in
aligby alijs ministrātiby v assistētiby bapt^mo pt quos meritū dans vni puero
pot gignere maiorē grāz qz alteri: z hoc nō virtute bapt^my susceptū: et hoc nō
forte pōtes b. nicolay ocolity suos meruerūt sibi maiorē grāz q erat ī eo
et puero principiū tāy mirabilis effectus vt duoby diebj ī ebdomada: omissis
tāy laudabilē q tenebas maneret: et quoad hoc mag opōnda ē puerū baptizātē
a bono sacerdote qz a malo: qz ordis sacerdotis bony quas multos sancte vi
et post. bapt^m magis speciāt: valet illi p q^d fuit qz sacerdotē malū. Si
ante baptizatū ſt adultū cū illi p motū gratie prie cē inequalē dispositū et ī
sacramēto gignit grām. sm ppositū d sponsus ī susceptē sigt inequalē effectū.
qz his, ego ocity qz quatuor. cā dubitatis ī bonus q vn? ſt melio alio est
pt dubitātē grām p desmute ex ab etno vt adultus pt dubitātē desponēs
Liberi arbitrij qz ing et alie cause alleguātur ī solmēt ad bonū sm magis
et minus. Quant dubitatis ī malus q vn? ſt alio peiō est pt
maiorē z minorē dysportūy liberi arbitrij ī malo. quod sm dei grām pōt
se ī malū p nūtū plus z minus sm ī clinatorēy ad malū quā hō hāt
a ꝓpria cē v corruptē appetēdo fastidiēdo v gluchidēdo ī malū. vn q
vn? ſit malo obstinat zq alius nūqm a malo nō t nisi ex libero
arbitrio se dysponēte ad dei grām hoc dic nūq?. clar. ī dictis 23. q.
t. C. Nabuchodonosor. quā vid ī tho rosario cap 77. Finis ordinis.

pōt et ꝓhiberi p cā dubitatis ē fides. vnus z mortuus d quo 5. pt cor. 50

Ordo sancti.

Sancti philosophi ī quoda studio simul existentes ait vnus dissentiens
alijs. vn? dic cū oēs homines nati sint ex adā eiusdē speciei z ex eisdē elementis z positis
z stabilitis celo vnū tm dubitans q alijs ē bonus alijs melio alijs malus alijs peior

philosophus dixit q erat Natura
Medicus q erat ꝓpria
Astrologus q erat fatū
Moralis q erat habitus p q iudicio.
Orator q erat delectatio
Theologus q erat predestinatio

legiste. Alij dixerūt q erat institutio q bodie
principes sectantur iustitia siue Antiquitas

Determinatū fuit a Magro q erat lib^s arbitrij qz ē tāta potestatis q a nulla cā creata
posset cogi nec ē et adei p destinatiōe. q ē q ipse z lib^s arbitrij. ideo cū bona z mala veniat
at a libero arbitrio. z ideo nullus dz accusari cū ī nullo vel dei p destinatio z fiat p illum
t sm. quare ille ī fur. quare sodomita quare blasphemator a lib^o arbitrio quare aliq ista
sancti. sancti a lib^o arbitrio modicū dij gd. et ideo si vis cē p destinatus fac bona z
eris p destinatus sm dictū boni. si vis cē dānatus fac cā mala. p hoc eris
dānatus ubi bona a lib^o arbitrio. t sm dictū augustini. augmentū alicui? ꝓficit multū
Christo ad actū. ficiunt ad hoc q limitāt sup. car. 30 t sm dictū d gestā dei

Dicas q Deus fecit homines tāq nobiles q qui esset Deus eorum creaturis z liberi arbitrii
z gubernari possent nisi de

Ancilla dicit q ipse ad gubernū gubernat finit duo pr. z mater
ita ad salutē humanū dico. q. cū dei z lib^s arbitrij. ad damnationē
vero. lib^s arbitrium est dei permissiua.

Sermo De charitate scolastn.

Sermo de charitate fratris Lecheth.

Est sūa ars. p̄ p̄h. q̄ circa nālia Tohi minus. gstat ex vtq̄ principijs nālib; .s. nāli forma et quatūcūnalib; q̄positis nālib; dat vnū primū principiū q̄ est ē cā oīs operōis. vt hīt 5 eth. 17 di. p̄. et 27. di. hoc prīc̄ applat forma. hec aut fo rmis p̄ria appet ī ſtīe humana vdelicet q. q ī hoīe q gstat ex aīa et corpe. q aīa ē principiū cuiuslībet q operatōis ei. nā ex q. ſm ſcm. aīa ī tellectiua gīnet vītualr ſe. et aīa nā dr̄ q nā ē prīc̄. q̄ negatiuū ſtīe vel intelligit. ſm loīcā nocūm. Itē q. principijs nālib; dat forma principiū talium operatōm nālium. Ita ī metaphoris et moralib; vocatur dar principiū. q. d. ſic nā talium operatōm. Talis aut ē ipa forma seu habitus moralis nā. vel ſm philosophū ē ipa prudētia ſm ar. q ethi. q ē rō recte q nobis agibilium. Ita ī ppōsito nā actus meritorius vdelicet accepti ē ipa forma seu habitus charitatis q. q forma essentialis et principalr emanat dei actus humani meritorius vdelicet accepti. et q. charitas hodie ītendo p̄cari et via videbimus. ℣ Circa p̄m. no. ſm ſcm. 17 di. p̄. et 23. 3ª.

Cuius qdditate
Cuius necessitate
Cuius fructuositate

} q charitas trip̄ accipit. vz. essentialr p̄ formalr et accidē talr ℣ charitas essentialis ē diuina essentia q essentialr ē ipa charitas: eo q hitus charitatis ī angelo et hoīe ē accidēs q. p̄t adesse et abesse. Sz ī deum nō p̄t cē accidēs q tunc esset ppositus ē ſbe et accidēs gst repugnat ſimplicitati ut hīt 5 eth. 4. di. p̄. Ideo hitus charitatis ē essentialis deo et p̄sone diuine et trāſit ī essentiā seu ſbam diuinā vbi assignat a ſcō. vbi ſ. q effluit dei essentia est formaliter ifinita et infinitū ydēptificant sibi q̄ fīgis repugnabile. ideo ydēptificant sibi essentialr et p̄petuo ſm ſcm. 26. di. p̄. Cui ad hoc p̄t poni. Sit aīa ī quo quodāmo ē ag infinita ponerent essentialr vnū habitū ag nālis ydēptificari q. illud vnū dulce et gustatū ē aqua salsa. Ita ī ppōsito essentia diuina ē pelagus immensū diuinarū p̄fectionū. vt dr̄ hilarius ī 12o. et ysi. Ideo recte et ſcripture dicit q̄ oēs suas p̄fectiones recapitulans dr̄ q deus ē ſūma sapiā ſūma bonitas et ſūma charitas. vel. q. alibi. vñ Io. 1o ſcō. Deus charitas ē. et magr ī 3o ſentz. Dilectio dei diuina vsia ē eadē q charitate p̄ſupp̄ositū ſancti ſp delectari quasi nos et q. Sicut de ira charitate eodē modo nō ē destructibilis nec ſnalis q essentia diuina est ipa charitas q ab illa nō erat nec sunt nec destruūt. ℣ Ad. accepta charitas p̄sonalr et hec ē p̄sona ſpūs ſci. sic n. dicit deus ei ſcm. de sapiā sic ſtus ſp de charitate loq̄t. Fons vnus ignis charitatis nō tm hoc dr̄ ppe q appropriate dr̄ dras ih ypostasim et appropriatū q̄ charitas appropriat ſpūi ſcō q dr̄ amor ſpūs patris et filii. q. 1. di. et p̄. 2di. et 3. q. quol. a hoc et destrui nō p̄t q vocat supdictū ei charitate essentialis. ℣ Forma charitas dr̄ hitualis q ē q dā hitus creatus q potentia diuina recipit. et nō ſm ſupp̄ositū. et q. dicō aug. q charitas ē excellētior dei donū. hoc aut nō ē destructibile et nalis sic n. hitus scīe destruit. p̄sto p. posse. et apud p. mag. ſ. q̄ nō nisi ab ipsomet cui ī hitus charitatis destruit. Theologus q ē Dilectio alicui cuius ē ipse dr̄ p̄t deo. Dilectio dei ad hoīem. Dilectus dr̄ hīt ſc. et p̄x hīt dēū. Et q̄d iste sit hitus p̄ceptus manifestū hīt grossos et ydiotas. Et vnde Cum edificaret domū. nō ē dealbata etiā casa p̄ter ſtestm. et bella. Ista domus ē aīa ſua albedo ē ſui creatōr. Dealbatio ē ſua dispositio animā ad dilegēdū dēū ſup oīa. Est nō ſrēdū q relictus creatus Dēū cognoscēs ſuū hitū fidei sic p̄s philosophis nō talis dilectio p̄cedēs a voluntate ſm charitate nō ē dr̄ actus ns meritorius. vt dicō. 23. di. p̄. et patet ī fidelibus q dnt dēū dilegē. patriā sī mori. deo. nō tm salutē p̄ dēū Dilectionem nālē. Et si quis an ista dei dilectio sit magis a de scripta vel an dilegē sit actus voluntatis. Ht. 17. di. p̄. ℣ Nunc scribendi et grauitas.

Dupr̃ ꝯsideraꝝ. vnu mō quo ad ſtatū actꝰ alios mꝰ quoad decorē ⁊ pulchritudinē ⁊ mō
quo ad ſbz actꝰ dic̃ ſco. q. amō dlc magr̃ ē a voluntate dei q. eſſentiam ſue ab eterno ſti
voluntas ē magr̃ actiua qꝫ hūi charitas. ſꝫ quoad pulchritudinē actꝰ dicit illa ꝯsonātia ē ma
gis a charitate qꝫ a volūte. ex q. dicit ō mor dlc ē meritoꝝ ⁊ pcipit ſco. ex mūte d gladio
uestr̃o amatoꝝ q. ītendit ponū īfōe pulchérima illa īfōe quātū ad effectū ſuū principaliꝫ
ē a manu qꝫ a gladio ꝫ quātū ad pulchritudinē ⁊ ſbtātē īfōis ē magis ab amatoꝝ gladij qꝫ ab
eius manu ſm̃ ꝓpoſitū ⁊ charitē ⁊ volūte. ꝫ. q. ex dei q. charitas ē hēnis ſupnāturalis
q. attingit dilectū deus ſm̃ ſe. ⁊ ideo magr̃ addit iſtā p̃monē. ꝫ ſe ⁊ nō q. opatiē
ſco. Trip. pot ee dij Dilecto. ſ. comodi. iuſtitie. ⁊ iuſtitia ⁊ comodi ſunt p̃ ē
Dilecto ſ. comodi qm̃. ſ. aliqs hō delegit ꝫ ſuā voluntatē. dic̃ q. magr̃ q. deus non
debet dilegi affectiue comodi. ut. ſ. deus det ſibi iſta bona tpalia ⁊ beatitudinē qz dilegēs
Deū ītuitiue ſpe vltimatiſ ī pria mūte. quātū hō delegit ſe plusqꝫ deū. i. voluntē ⁊ como
dū ſuū q. ē pria mūte. ſm̃ ſco. ī 2. di. 6. vbi ait. vbi aut q. iuriſtes ⁊ alij aſſeq
untur delectatiōē ⁊ voluptatē ī ſtudiū aīe tēp̃ ⁊ ſuū matiꝰ affectiue comodi. ſ. non mor
tem aeternā. Robert. ſ. hō delegit deū affectiue iuſtitie ordinādo. ſ. ſuū ad ſuū glām et bonū
ee. et ſi ꝫ poſſet de nulla voluntē ⁊ comodū a deo expectaret. ⁊ hoc ē q. dicit deum magr̃ q.
Deus debet dilegi ꝫ ſe. i. ꝫ ſua bonitate cū ſit ſūmū bonū. nō ꝫ ꝓpria voluntē
et iſta ꝓpe ē actus charitatis q. dr̃ ee meritoꝝ et deo accepto. Pot ee. Deus ſm̃ ſco
q. deus poſſit dilegi meritorie ꝫ habitū charitatis affectiue comodi et iuſtitie. Sed
ſta tria q. aſſerit iuſtitie modernē affectionem comodi et hoc ſit qm̃ voluntas dilegit ſb
Deū ut comodū ſibi tm̃ aut ſic appetit beatitudinē et iſtam bonā tpalem honorē egtas
tm̃ et ſi placet nobis. ſi nō placet tm̃ nō ē iuſtū nobis ea. Dilegēs iſto modo deū
ē meritorius. Et ſic dilexerūt beatitudinē angeli boni aſſerit comodi iuſti
tie ſunt. ut dic̃ ibi ſco. addit magr̃. ꝫ xpiāus ꝫ deū ex q. ī manet q. vocē bonus
charitatis dilegit deū ꝫ ꝓpriū. hoc et dic̃ ſco. 28. di. 3. q. nō debem̃ ponere duos
ſm̃ magr̃. ſz vnū vocē bonū charitatis dilegit deus alium vocē bonū ꝫ ſe ſ. q. nō ē ponēdū. plurimus
et dilegit ſe ſm̃ ſm̃ ſco. nō ē id qꝫ aſſirmū ī vo flāmā diuinā amoris q. poſſit
ned deū ꝓcurare ſic et nos. Et ideo dic̃ ſco. q. obiectū charitatis ſm̃ nr̃am
ē tm̃ vnū obiectū ſ. ipe Deus. dic̃ aīt alia obiecta ſt ſecundaria q. attingit noſtra
xpiāa ꝫ mediātibꝰ ſcīs ī ſpiritū bonū qd ē deus. ⁊ dō bonus ē actus noſtri ⁊ noſtre
ꝫ ſco. eſſe ꝫ. Qd ſit charitas

QUARTO ꝫ. Vtrū ē vtrū charitas ſit Nerua vī qualis theo. i 27.
di. 3. Vtrū nīa ex puris nālibꝰ poſſit ee deo accepta ex gratia ſm̃ charitate
ad hoc dic̃ ſt Due op. vna. ſ. tho. Alia. ſco. Dic̃ tho. q. nō. et ꝓbat. Sic
Effectus formalis nō pot ee ſm̃ ex formali ut albū ſm̃ albedinē q. nīa nō pot ee dro Opīō tho.
Caua ſm̃ charitate Caruū ee ē effectus formalis ſic. n. ethiops nō pot ee albus cum
Canit albedinē ita nīa ī puris nālibꝰ nō pot ee de charitate q. ſit charitas. Alia
ē opīō. ſco. ex. di. vbi tenet q. nīa ī puris nālibꝰ et ſpoliata charitate pot ee
Deo accepta ex tota Rō ſua ē. q. q. pot Deus. nūdare ea ſua pot ꝫ ſe. Maior
ꝫ ſe. ſic n. de. ſ. erat hoc ſm̃ ꝫ hoc. ita ſm̃ hoc. ſz nīa ē dō charitas ꝫ charitē.
tm̃ ꝫ ea. ſpm. q. pot ſm̃ illa fierī ex charitā ſibi. ſz tm̃ q. ex tho. Si nīa
pot ee deo charitas ſm̃ charitē. ex q. ꝓpinquo erit charitas. Set ſic. q. nō erit
ex charitas ex pīs ꝓpriō formaliſ. ſ. ex forma charitis q. ꝫ caſū nīa eſſet tm̃ ī pu
ris nālibꝰ ⁊ remanēt charitē. ſz eſſet ei grata ex primo effectuato ꝫ acceptatio
ſ. ex ſua bīplacito acceptātis nīas ſeclūſo ei hoc. Deo q. illa amicitia q. eſt ī
Deū et nīas ex forma charitis Create. erit ex voluntate dei ⁊ charitate ſm̃ata
et ad hoc ponūt iſte ꝓpoſitū. Angeli ſuerūt multi ī puris nālibꝰ q. ex vbi
voluntate diuina poterūt dilegere ⁊ hoc ex charitate ī alios nālibꝰ ſm̃ hoc charitatis

nulla dn̄ q̄ sic q̄ nō ꝑplacet ꝯdemnatōem q̄ ista pōt facere et aīa scīt potuit hm̄ carum
ꝑ hoc ꝙ ī puris nāl. aīe thesorē charitatis ꝑ voluntatē suā q̄ et sic de aīa : ꝙ hoc sch
apparet q̄ sm̄ tho. charitas ē adeo necessa q̄ aīa nō pōt ee cara deo nī grata sm̄ charitē
ℨ sm̄ so. nīgd tho. male dic. 2 so. bñ dicit. ꝑ sic q̄ ista ignoscē q̄ sederunt ī cū
nint q̄ sibi nō ꝯducit 2 q̄ abo dicit charitē. vñ possum⁹ illos excusdare ꝑ ignoscē
Dñs dicit quā so. ponit 17. di. p̄. ꝑ p̄ possum⁹ log. d̄ potīa ordinata et absoluta
voluntas. n. duinca scīe se habent legibus a se ordinatis ꝑ regulas ab ipō posītas ista
dn̄ potīa ordinata 2 sic ista deus nō pōt saluare demones 2 alios damnatos q̄ sa-
uare ꝑ illā legē ℨ bñ sm̄ potīa absoluta ꝑ quā pōt facere q̄ q̄d vult : ē d̄ q̄ ipe
vult est iustū cū sit p̄ regla iustitie ℨ dico q̄ sic ista dicit. q̄ tho. log. et potīa ordinata. 2 so. d̄ absoluta. et ideo ait q̄ sicut deus
ōdedit illā legē nō acceptāt aias sīa charitate : ita si vellet posset deposuere
illā legē. 2 aliā q̄dē ī q̄ ordinauit si vellet acceptāt aiam sīa charitē. ī puris
nālibus ℨ hīc tac te q̄dam ꝑ q̄d q̄ est nectia tho. so. ibi. q. ē nectia ut or
dinatio sui ī stitutiue diuina q̄ deus sic ordinauit 2 īstituit nō acceptāt aiam
sīa illa. 2 ordinauit ista ōpa aīe ee meritoria op̄ principio efficiens charitas
loquēdo d̄ formali. et si deus īstituisset hoc d̄ habitū fidei vt spei ut et ei grata 2
acceptā ꝑ fidē 2 spē ℨ sic ista q̄dam quā deus sic īstituit velle aias accep
tare sola ꝑ habitū charitas 2 nō ꝑ aliū. posset⁹ dic⁹ q̄ sic sibi placuit. 2 hoc
sufficeret tm̄ so. Rct. ad hoc q̄ ille habitus charitas ē q̄dā deco-
et ornamētū ipsius nature : sicut n. nā creata p̄ducit ī ōi modā ꝑfectōem si nō fuit
ipedita ista nā tamē requirit aiam nō ī puris nālibus tm̄ sz vult eā ee ī p̄fectē possi.
et q̄ forma charitas et amoris ē forma pulc̄ra ī aīa 2 ꝑfectior oib⁹ aliis virtutib⁹ q̄
ꝑ eā aīa vnit deo trāsformat ī dīm. 2 t ei possibile redderet ꝙ restituit aiam acceptāt
ꝑ charitatē īformātē. sic ergo accipiat nauleri ꝑ firmiorē intē suā ī ordinē et de
de hester ab assuero ꝛc. ℨ ad hoc. Rex si vellet posset ī curia sua hm̄ nec ꝑ
nos medos nō tm̄ sic vult cos q̄ sic ee ī christo sz vult eos nostros vestros p̄ho
sos. ista dicit et aīa ee ḡ sz ꝙ charitas ē nectia nec. ḡ dicenda nō absoluta
q̄si ē medius a deo ī scīa ad finē ꝑ fruī beatifice. q̄ dat hoc fabula salua
tores ī euāg. d̄ illo virgo q̄ sūt nuptias filio suo 2 vocauit ad cenas suo de
tolli os ꝙ ibi q̄dā charitas sm̄. aug. ꝑtra nō hāt vestē nuptialē. q̄ vestis est
hoc actus pot ī trāri. sz hoc hoc. vbi habet ē dei amor p̄ma. patet ī euāg. de
virgib⁹ fatuis q̄ nō habuit oleū charitatis. i. charitatē 2 ꝙ dicit eis ne
scio vos 2 nō potuerunt intrare. applica ista te ista dō ad te al Cajetan. 2
die iudicij sm̄ iudicij sui vestē charitatis. ista vnus q̄ dat pulsa vestē nuptialis

Q Ilca 3ª. principale. 5. Charitas fructifica (ℨ multas aut

tutes q̄ est. ista vz q̄ps. p̄ ē fructi ē iustificantis : ex charitate. n. efficit aīa iustā
fructus iustificantis
fructus meritorius
fructus operatus
fructus satisfactorius
Tria sacramenta
q̄ sūt illa erat necessariū et q̄ iustificatio log. so. ly. di. q.
vbi q̄rit an pec̄ expellat culpa ℨ ista dicit ꝙ sic vbi videtur
ꝙ iustificat aiam nihil a. est. nisi dicas mutat culpā et ista dr
ee gratia. 2 charitatē et q̄ est log. aug. dicit ꝙ mat ī ꝙ est ī
peo ꝙ sic fiat pec̄. i. iusta ℨ erat color 2 virtā. alia. n. sana iusta
iustificantia ꝙ stupet tetā nāl. sic ī paulo 2 madalena 2 latrone. nō. q. dic. hoc ee
verū ꝙ si vna granella charitatis dei descenderet ī ifernū ocs damnati esset iustificati
et nō deberet ifernali ℨ pati. ℨ fructus ē meritatiuus q̄ vt dic so. charitas
ē radix ois meriti q̄ meritū gratie et gloie ī correspōdentia diuine voluntatis. Deus aut
nō debet aliquē meritū nisi ꝑ pec̄ acceptet ꝑsonā 2 hoc solū sit ꝙ ē charitas.

Necessitas charitatis ad ī rōsp̄ ℨ. vbi dr ꝙ charitas ē virtus nec 2 modus ois meriti. 2 forma habitus.

fructus meritorius ꝙ sac filius dei.

ℨ sic 2. di. 17. charitas actus meret vitā eternā d̄ ꝙ dō

deo dr̄ grā 4 respectu dr̄ ad abel 2 nō numerū ei ad cay aut nō numerū eius
nō respexit · ideo · pau · dr̄ ad ro · Et sic charitate nō ducto nichil mi ꝑdet 2
Greg⁹ nec ht aliq̄d virtutis ram⁹ boni q̄s nō māserit i radice charitatis
dr̄ 2 ceter illa virtutes i q̄ fructificant dr̄s sūt 2 dr̄s status ꝑfectionis dr̄nat
spūs sanctus ordines religiosos 2 canonicos pauperes 2 mitres 2 sūm ypā nullus posset apud
deū mereri vitā eternā · hec ē illa virtus q̄ facit vt bonū qđ ꝑficiat bonum ꝑfi
ciendi · sic dr̄ aug · charitas nō quid q̄ sua est sed q̄ dei · ga ypā ē ordinata vt
p̄ dilectū deū seip̄m 2 oēs nos 3° corp⁹ xp̄i ecclīam ut ꝑficiat deo seruire
ut 3 ꝑpo · bello ordinē ℔ quare hodie vix inuenit bonus charitas q̄ nec quasi est ordo.
℔ hō dilectū se ꝑfectus deū 2 corp⁹ ꝑfectū animā q̄ nō dilectū vt ꝑficiat deo ℔ pau
cit vt laboret · o nō ara o acū dentem tu ꝑdi tēpo tu vai ꝑdo lu i terra
q̄ nō hēt charitatē · o ꝑfect maled nō vbi charitas d̄r vere filius q̄ dl acuit illos nec
curuas ℔ hō dl corp⁹ 2 ꝑ. videte ḡlē est ordo ē deputatus

Tertius fructus dr̄ castitas q̄ despōsat animā xp̄o sc. vñ Greg⁹ dr̄ pmor dei nūq̄d
i otiosis opat · 2 magna si adest q̄s opā minut and dr̄ nec ē nō fructuosa nec
2° q̄ opa virtuosa st̄ i dup⁹ · dr̄a Quedā suffocatiue vt virginitas et
martyriū Quedā obligatiue vt ꝑceptū decalogi · Leg̃do et ꝑmus dr̄ · Bona q̄
voluntas opādi sine ope exteriori valet ad meritū 2 si nō sequat effectus exterius ut dr̄ in charitate
Greg⁹ · Multe nupte virginū hoīe desiderio virginū · 2 nollet si posset eē i sua ma
trimonio ℔ virgines · illo desiderio meret et ꝑmiū vite eternē · aliquē gradū glie sic
sūm opi exteriori · sic et voluntas martyrij sine actu exteriori · vt dr̄ de · S · Martino
2 s. frat⁹ · o Martir desidero 2 d̄ S · Anto · et padua · vñ gl̄ ℔ Martyr ē virgo
Martyr 2 virgo si vtrū ordinē impleat sine bona voluntate · imo pl⁹ sine se 1 4 · di
q̄ · valet tale desiderium ad ꝑmiū essentiale · sc · ad visionē 2 fruitionē dei nō aut
valet ad ꝑmiū accidentale · q̄ tales nō merent aureolā tale desiderio q̄d dat virgini
2 martyri. De 2° aut bono · f · et opib⁹ obligatoriis sic · S · tho · ꝑ si op⁹ tale non
ꝑficit · tale desiderium faciendi op⁹ valet ad meritū vite eterne · 2 dnus tale desiderium accep
tat ac si tales opa fīa essent · 2 nō voluntas impotentie ꝑ facto ℔ intelligē bñ dū nō
nec adsit facultas opādi exterius. De 3° charitas oposita q̄ facit opari bonū et tole
rare volūtate ad opa virtuosa si pot exteri · 2 si nō pot · i desiderio · di · q̄ aug⁹ dr̄
amor vnus pedes meus · o seruor q̄ nūq̄ error · ē adeo oppositū q̄ nec tm ꝑficit animā
ad opa aut obligatoria ℔ suffocatiua sic ad virgi · 2 martyriū 2 ad alia ad q̄ ht̄
tenet. Quartus dr̄ Lenitatis q̄ · s · consistit i aia depte gradū · vñ v⁹ dei · 2
ad v⁹ ephes · v⁹ dei i se 2 i suis creaturis · vñ · 2 · o ꝑplam̄ ephesios dei tui iubilum
i tua nos · paulo ad ꝑhet Gaudete i dño sep 2 iterū dī · gaudete vt i bulgat gaudiū i ter
i corde 2 ꝑtum 2 fame · sic sūt sep gaudet et i tribulatione ꝑhem · di · 2 ro · fratres
vtero alacritatis i nuit ad aplos q̄ erant gaudentes 2 ih̄ gaudio · 2° Gaudē in domino ebz
℔ Gaudete sit tanū gaudiū q̄ nō ē charitas i mūdo. Vltimus fructus dr̄ tranquillitas q̄
ira sola odia fugat · mūdū diabolū 2 oīa tormenta · sed mansuetus q̄ et tranquillus ut
paulus q̄ nos sapebat a charitate · gladiū ut · nō tm fugat ℔ gaudet i tribulatione · laudat
gl̄ diuicē · tyranni carnifices ista mansuetudo ꝑstat · Ideo sola tranquillat 2 portat vtcūq̄ de
alios i terra 2i celo · i terra 1 vñ et mūdū · diabolū 2 oīa peccā ira vñ repellit i mūdū
pur · cha · nō mundat · expellit superbū · nō · n · iustū · expellit auaritiā · nō q̄ret q̄ sua sūt
expellit cū q̄ nec cogitat malū · 2 cū ista mansuetudine i celo ascendit vbi triūphat q̄ defendit
fidē esse ira sola remanebit ipsa dei 2 angelis i celo · q̄ deus dat stolam huic charitate
2 oīa q̄ st̄ i celo 2 i terra · 2 ystaurat ira · Regē celi 2 terre · q̄ ut dr̄ psalm⁹ nos
sum⁹ filij dei ꝑ charitatem · 2 ꝑ filij 2 hereditas ꝑ filios ꝑ ih̄m xp̄m dñm nr̄m

Sermo de anima

Theologi

Cum quidam studio dies philosophi disputates simul de multis questionibus naturalibus: et inter alia unus dixit quod aristo. in p° de anima dicit. quod inter omnia alia difficillimum est scire quid sit anima: ideo vellem a vobis scire de anima. quoniam quidam vt dicitis omnia quę scripserunt philosophi de illa

Ad istas quidam dies dixerunt. secundum eorum opiniones

1°. A quo. quilibet sit anima in homine.
2°. De qua materia quę sit anima.
3°. Que sit forma seu figura ipsius.
4°. ad quem finem facta sit anima.

Surrexit quidam. physicus. nomine thales. et dixit ego teneo opiniones

primus quos ego teneo opiniones. succedentes. quia fuit vir physicus doctissimus. ipse. n. dixit quod omnia ducuntur a decima intelligentia quam

Ipse appellat ecclodeam seu datricem formarum a quo dies formas ducunt. in hoc mundo. ipse

vidit. porrebat. n. ipse decem intelligentias sunt decem celos: quibus deorum. i. ultimam intelligentiam quidem nominat in dicendo orbis lune dicebat ducere alias inferiores. quia et opiniones

sequitur egyptios in hoc. et quia et ratione ipsius est. quia decem dei effecta sit unita assimilata autem alius intelligentie. intelligendo se ducunt solus intelligentiam primam et unam: illa vero illa non ff distinxit a primo principio intellexit se et primum. et sic aliquot non fuit opposita et sic ducunt orbem suum intelligentiam alias. et sic deinceps illa aliam usque ad orbem lune. in quo est ultima. decima intelligentia quam mediante deus ducit ad animas rationales inducat et in illa irradiat illuminat declarans rationales ipsas et finis nem in quo. s. post felicitatem in visione dei.

Surrexit alius et dixit ego teneo opiniones platonis. plato. n. posuit quod animus fuerunt ab dis ducte sunt in stellis et post

mundum formatis corporibus nostris in nocte nostris. discendunt per spheram in alios orbes planetarum ad maximum diu illa post ad corruptibilia corporum ad oras de stellis ruunt. ac suo loco ipse iterum descendunt non descendunt obliviscuntur prius cognitorum omnium iterum assumunt obliviscuntur omnis quia in corpore posse sit vel gesserunt. hanc magis opiniones approbant nichil Macrobius exponens somnium Scipionis. Et hoc. z. et solamen.

Hic claudit membris animos vel sua sede petitos. et Lucretius poeta. et refert

Lactantius cum dicit. Credit ideo utrum theram quod sunt et tera. quod missum ab etherea sonus id versum et terra Celi spectatrix tristia recipiunt. Surrexit Tertius physicus

et dixit ego non sequor opinionem Manichęorum qui dixerunt. quod animus fuerunt

Create in celo cum angelis. cum sit eiusdem nature spirituales quod postmodum ad suggestiones Diaboli peccaverunt. Et merito illius peccati in corpora sit destructa

tam in carcere. ut ibi purget. et cum purgate fuerit ad celeste priorem

pristinum seu revocet. 4 s. dicit Ego teneo opiniones. Plurimi magni philosophi. s. quod cum homines sit demones. et illi angeli apostatici quod de celo ff corruptam expulsi sit et inclusi in corporibus ad faciendam penam et peccatum sicut. hanc

opinionem tenuit aug°. quod cum te. dicit quos dicit post separationem a corpore si boni sit finis beatus. Secundo malis meritis. sint Lemures seu larvas di

cunt certum esse utrum boni vel mali sint Manes. vnde nichil aurispicum hoc credentes viderunt prevalere ut mas cum corpore cognates haberent. Surrexit Nonus

et dixit. Ego nullam istarum opinionum approbo. nec credo ee veras. motus

tali Ratione. Quia phys dicit 12. me°. nulla forma precisa sine

alia esse forma corporis. et dicit amplius. et alia 5° non precisa nisi unum quod est

haec legit oratio

animus dum bonis demonibus quod habitant in domibus.

animus malis demonibus quod apparet in nocte et terret ipsum aspectu vultus pallidus

Lemures sint dii inferiores.

Sunt Nuncij. | Tū aīa ēt dūi ē ī corpōr mole corpōs grauat g° nulo ē cō sūm corpor ḡ ī corpor. Si igr fuerūt aīe corpas ꝛ posten corpori unite ꝑ hyc sunt facer ḡ ordinē debitū. ſ. de ꝓfecto ad ipſum accedēr g° ē g° diuinā ordinatōes | Ite si cet ī corpōr reduſe ſūt ī carcer. ſēp hmōt appetitū nāles exercidi a corpor ſic ho ī carcerati. ꝑ hoc vdem° ꝙ nāle appetitū dū cē ḡnā qe nullꝰ vellet aīa ſeparī a corpor. nī ꝑ aposto. hoc explent dicēs nolum° expoliari ꝑ ſup nestrꝫ nī nāli ois ho fugit nocte q Mors ē ſepario aīe a corpore ꝙ ḡna destruit cē hoīs. | Deo. Ego tercia opinōem philosophorū q dicūt q ois forme educūt de potcia Materie. ḡnāte ſ. vi seminali effectue ad cuiſq; ductionem. eo modo qua aīa bruti educit de potcia Materie: et hoc ꝑbo tali vōe. | Inter ois formas corpa ꝙfectes. aīa humana ē ꝙfectior. g° opato forme. ipſoꝝ ab ea negāda nō ē. ꝑ aīme brutales hmt quātitatē sibi ꝓmixtā. g° et aīa intellectiua. Et g̃ formal ꝙ ꝓfectiō ē vis quātiua ī hoīe ḡ ī bruto. ſ. g° ꝑ brutū ꝓducat brutū ꝙ quātū ad corpus ministrādo materiā. et quātū ad formā educēdo ipſā de potcia materie g° et homini hoc idē queunt aīe ho ꝓducūt aliam hominē. veritate ſtuimus ſē ꝑ brutū. Tūc vltimo surgit theolog° q erat iter alios ꝓfessor° ī oī ſcā. videlicet Quis o philosophe hō dubitat q dei alij male opinar ſt et ꝓducūt aīe et corp°. tū Tu per dubitat ḡ illi dicēs aīam intellectiuā educi de potcia Materie cū ipā ſit īmāles. ꝙ aristo. xi. de aīalib⁹ oſſtit Dicat ḡnā aīe dū ḡ soles intellectiū vīt deficere. i. q nō educūt ab īmāli ne potcia Materie ſic aīe brutorū: Est g° opō vera Sanctoꝝ doc. catholice fidei q aīme īmediate creātur a deo. nō aute corp̃ ꝑ sint cū corpore creātē ꝙ ifudāt. singule ſignles corpib⁹ qn corp̃ fuerit ꝓfecte orḡnizatū ad vīt gen. 2° postq; hoc formauit corp̃ ade ꝓmi hoīs statī dicit ſcriptura īſpirauit in faciē eius ſpiraculū vite. i. aīam ſpūāle' vnitiuā corp̃. | Item ī ꝑ 32. Q; semper ſigillati aīe eoꝝ. dor. reponūt. i. aīmas. singulas ſuccessiue ꝙ nō sunt ante corp̃ p̄ q̄. ꝑ īm corp̃. i. vtero matris. Deus ubiq; ꝓſēs ifinita virtute. hoc dat dū Aug° ī li°. et ecce. dogmatizat aīmas hoīm Deinmas nō ee ab eterno. ītr ītellectuales eternas fuisse ꝓtulit ſic plato finxit. nō sunt a ḡstitute mūdi creatē ſic origenes dō. ꝑ sunt ifudēdo creātē ꝙ creādo ifudāt. Solus igr deus īmediate ꝓducit aiam rōnales. sunt alię operātes creatūr. vb ītelligēte ꝙ hoc virtus. natūe. p° vōe potē tie. ifinite. Creatio. n. ē effectꝰ ifinite potcie vī theologi. dicit q solus deus ꝓmi agēs nullo ꝓsupposito ideo regit ad hoc ifinita potcia q d nō cōte ad eius effectū ifinita: ad quā nulla mcies creata ſt ꝙcūq; dia 2° vōe ī mortalitatis quā solus deus pōt alteri dare ꝙ nō alię creatur. 3° vōe dignitꝰ qa cū ipā sola ſit ad dei imaginē et nata ferri ī deū cū ea regnūe ꝙ nō ſine cē debeat ꝙ ab ipso hmōi nō abiudicēt. Nō igr ab hoīe ꝓduci pōt aīma seu ab ītelligēte alię. ꝑ solo deo. vñ aug̃ſtin° de ecc. dog. ītqt. Diuinas tātū corp̃. gūgit Copula seminaꝝ Creatorem vero nī Solū Creatorē nosse. ꝙ ſic ꝑ. p̄ q°.

Ad 2um q̄ stotem et qua materia ſit Anima q̄ philosophi de p̄ principio rez mūdi variati ſt vt dicit aristo. p° phisi. ꝙ p° met°. deo philoſophi q̄tenebat ex illo principio aīmā ee varias opiniōes posuerūt q̄ q̄ n. dubitat illā finē et ag̃. ſic miles. alię d aīe sic aīe mares alię d igne sic Empedocl. quoꝝ opiniōes varias vide supra. 125. ꝙ pōt hic.

5 58

5 125

aīa ex ꝓparatione ē forma corporis ꝓsen ꝙ log° d aīma.

nullū. n. corruptū ꝓduc. īmediate ꝙ immute ꝙ ideo nō videtur stare ꝙ aīa ſit ꝓdu ꝑ ꝙm

Sz ꝙ dicit philosophus ē vocentur theologi q̄ anima ē simꝫ sibi similis
Creata ꝺ eo ꝙ nihilo vt dicit aug⁹ 7 hi⁹ ꝺ quēstione aie. et hec sup̄ cap.
Si. pulchērime. Quo ad 3ⁿᵘᵐ ꝯcem ·q̄ sit figⁿ 7 forma aie nō dicit
theologi q̄ ei⁹ figⁿ ē pulcra ois alia creatura. q̄ ymō sola trā ē ad ꝺi
militudinem 7 imaginē ceteri vero sūt ꝺi vestigiū ·ꝺ q̄ / imaginē vide sup̄
cap. q3. 7 ī fīn ducat⁹ q̄ ē illa / imago in phosa q̄ ait dicturum ꝙ pater
deus misit filiū suū ī carnē 7 suo sāguine redemit eā. Quo ad q⁹. q̄ dam
theologi dicit q̄ ymō sola ītellectualis creatura trā ē ad finē beatitudis. s. ut
deū cognoscat 7 amet. laudet ī eternū. aug⁹ dicēte finit ꝺi oratiuā rōnis
vt summū bonū ītelligent 7c. vñ ei⁹ pulcr ī hi⁹ ꝺ sensibile hoc ꝙ dicit
introducit. Cauendū ēt hic ne ꝺi ·ego vero pro
vbi scripturā tangit ē. leui manu arbitror. vide. 5. car. 3.

Finis

Semel multi studētes ī philosophia nauigabāt sicut ut scitū pdictum
7 ōes essēt ī eadē sententia ꝙ ab vltimis q̄stionib⁹ phie ꝺiscedebāt. ꝺisputabāt vna
die dicē ·q̄ ꝺa Dñs ā baptistam regis frācie cōs sapiēs ꝺesiderauit scire
aliq̄d ꝺ arcā nāe 7 ꝺixit nullē q̄d ipē loquerēt. 7 ꝓpositū q̄ dē
q̄stōes 7 ocs dicerent sue opiniōes 7 ōes essēt vnā q̄ ad finē sententie
cui q̄ erat magr ī theologia se ꝺebat q̄ solus ocs q̄ret.

Qđ ornatu Mulierum.

Queri⁹ vtr mulier vana ī suo ornatu peccet mort. ad hāc ·q. sūt doctrinē
theologoꝝ ſt. ꝙ 7. ꝺclusiōes.

Pa ꝺcto mulier ornās se hac ītentiōe vt habeat hōiem ad suā ꝯupiscētiā sibi ꝺubiū patet
ꝙ peccat mort q̄ ē ꝺ charitatē proximi ītendēs peccatū q̄d ē mors aie sue. etiā si nullū in
trahent ad sui ꝯupiscētiā q̄ hoc ꝑpe ē scāndalū actiuū.

2a ꝺcta mulier q̄ ꝑpōit ornatu suū vno vestimēto ītexta ꝙ fuerāta scollata rachamata
7 caudata vltra ꝺecorē sui status. cū varus capitis ornamētis vl cū capillis mortuoꝝ ꝙ
mouet cōm sētētiā colōr ī fatuis cōm mamillis largis 7 phosis 7 commissa phosa 7 rachā
mata. 7 silr nō vt faciat hōiem ad sui ꝯupiscētiā ꝫ ad q̄dā fastidiū ꝓpter
vt humanā laudē ītali vanitate finē suū ꝑstituēdo sūt dubiū ꝑm doc. peccat mort
q̄ finis finis ē turpis 7 vanagl⁹ q̄ ſt peccā mortalia. sē peccā luxurie)

3a ꝺcta mulier ornās se vane 7 extra ꝑceptū ornamētis ꝙ aliqua ꝺplacētia 7 fastidiū
7 vanitatē 7 alia īordinata finis ornamēti se ꝺ lētia rationis ut ēt ꝙ ordinate ꝯ
la ꝙxmo ꝙ ꝺcto ſt scāndalizasse 7 peccasse mortaliter ut ꝙ nō si cōtrariū ꝑmit
sūt ꝙ ꝺcta ſt. q̄lia ꝺplacētia 7 q̄lia vanitas sūt dicta peccata mortalia.

4a ꝺcta mulier se ornās vt ꝺcta. ꝙ aliqua / fastidia ꝙ vanagia sibi nō vellet ꝙ ꝺ
ꝺeū offendere nec animā suā nec ꝙx. ꝺm tho. 22ae. qo. 169. ar. 2. tales nō peccat mort
ꝙ venialr q̄ q̄q⁹ aguē hōiēs ītendat ꝺlectari. ꝺcā vanitatē sibi ꝺ ꝺm alios ꝺ alios ī 3. ꝙ sūt 25. hyero⁹. 2 ꝺ aug⁹. 2 Crisō. cū mulier alius theologus
tales vt peccent mortaliter magis q̄n ꝺ si ornatus ē satis curiosus scāndalosus. Ratio istoꝝ
ꝺcoꝝ ē ista. ꝙ ꝺ Cassiodorum ꝺ sa alumna ordis ꝺ sa ad ītentiōem ala ꝯupiscētia

158

Della Corona. Et determinata vanagla q̄ se pglia et appetito d'ysti excellētia z honore
magt q̄ vult gl'ari sup tale vanitate q̄ et sua nā regulate ē ꝓhibita sic ē illa q̄ dm
ē sup. et p̄a gclusoē nō post excusaī a pcto mortali. Ideo dic̄ S. Bernād' q debem
aduertr q̄ q̄n Mulier tālit sic ornata tali ornatu lasciuo curioso ēhoneste ꝓhibito
ꝑtis vsua thentē nō ostet ꝑsumit q̄ cū. q̄ ītrinseco sit sua sit lasciua z īgtepti dei q̄
athis exterioꝝ ē adulterina lasciua z ēhonesta. z sm sctos Aug'n nō possūt tales vanitates
a lento ꝓmoueꝝ nisi lasciuā z ēhonestate nichs. Et ita q nō vedē tali vani Mulieꝝ
Dicēdo grām vñ Aug'. Ideo dic̄ q tales nō debent vos aīos hñ pudicos si oculos ḧis ēpudi
cos. q. Et pudicos oculos ēpudici Cordis ē nūtius. z q hoc sit pbat. nisi le homet cū
oānes Cersone doc. ꝓfessos ī sūma sua ī tract. 7. vitioꝝ capitaliū z sm S. gregm
q dic̄ q vanagla habet principatū ī 4ta alia 7. pena capitalia. q̄ ut ē ꝓ aliud appetitu
Laudis gle z honoris z finis hui vanagle ē Manifestatio ꝓpe excellētie sc̄ boni 33. hō mortalis
q̄d ē vnū d. 7. pcta mortalia. hoc magis apparet videt q̄n talis ornat ē fusti q detrim
Sui stat' sang phosus Curios z ēt ēhoneste. Et q̄n alia Mulier vnū sit eo causat q̄ talis
Ornatus nō habet nata ītentionē. sc̄ tm oānat se sm gsuetudinē patrie ne despiciat z vilipē
dat. Et. Doc. pōt q̄ ꝑ hoc nō ex causat a pcto mortali. q̄ dat opā rei illicite z Ideo
dā pcta q̄ sequit ex tali Ornatu ꝑ sola cam ī pctis mortis sibi adeo ī pambūt. magis
ī illis q̄ obstinate adō sequit tale vanitates z q̄n sit vis ḡsua a ꝑdicatoribꝫ z confessoribꝫ
gemunt. Et Ideo. ista doc dicit q ꝓpio q dicebat q erat pcm mortale dicit q̄ posset
saluari q̄ talis ornatus nō est lasciuus vl curios. z sup̄ q dictum sm sanctū thomas
z Mulier finaliter nō ītendunt q placētia vanagle determinate ni ꝑ aliqua superbiam.

Quinta q̄ Mulier q̄ se ornat ī talibꝫ vanitatibꝫ ex ītentōe vt placeat viro suo. vel
ab ea q̄rimat. z ne ītendat ad scandalū alioꝝ Mulieꝝ vl q̄ Maritus suus hoc sibi
ꝓpter sm opinēm aliq̄ dic. nō peccat Mortaliꝫ ī hoc dicut vxor suas alios
Circūstantias necessarias q̄z ꝓbat. q habet bonā z diuersā ītentionē z nō habet aliquē scandalū
actiuū ꝑ passiuū z q ornatus ille nō sit scandalosus z ī atmuctū ad luxuriā z q aspectus eius
sit ornato pudicitia z honestate: z q vestimēta sit sm statū z q dictum modū ī quātitate
z ḡlitate. z q sit Moderata z honesta z nō vadat habita nuptiali ex capite z collo
z pectore Nudata sic sit habet ḧbis nris nr ꝑ tale ēhonesti ornatū aliq̄s cadat ī pcm
Mortale z q̄a nō ḡuert ad adulteriū ab alio q̄a videt eā ī pudice ī videt: Ideo ꝑ
talis ornatus nō sit ex assensu eterno sm pauci q̄s habet. z q ꝑ tale ornamētū tua
sit cā q vir suus ḡmittat rapinas z ḡtes ḡsuetus. z q ꝑ tale ornamētū tua
ī ꝓlatione talis Ornatus z q nō desiderent plus placere nuptio q̄ deo z sic faciat ille
tales ornamēta q̄ apparet ī nris ēporibꝫ sc̄ vadē deorsū de z possit q̄ patiū ī ter
z Ideo Mulier q dicat hic ī ēporibꝫ placēdi viro suo ī tali ornatu ex displicat deo
z sit ea multoꝝ peccatoꝝ suoꝝ despectus dā nabuc. sic dic̄ S. Bern'. Nec vir tuus per
tibi ꝑ ꝓpe tale ornatū nec debes ei obedire ī hoc q̄ est q̄ lege dei ꝑ mā ī rebꝫ luxus z
honestis z certe ista ē nulla ꝑ pua excusatio ne mulieris q dicut q ornat se vt
placeat suus Maritus hoc tam reprobatis. z placēdi ad illū ornatū z desiderū ut videat
ab alio hoīe q dmoraī ī strata pubis. z ī ecclesiis z ī nuptiis ali balli z nocte et
sotti. exemsa d' cultū mō adulterio ī suo mō sodo ea d' q̄ntū nulle adulteriū sunt
z altri sc̄ apparet exp̄ssa: z q̄ dmoraī ī domo mariti sādo remo le strighe
sinza alcuno ornamēto et asto e sigule et hāda la ī thē corrupta d' pcm ad altrui

Sexta 9ª Mulier q̄ h̄t macula ī facie vt̄ multū sātis pallidā b cupt aliud ꝺ̄ si ornatus ſt. ad cōsultā dā macula ⁊ alīq̄ h̄t colorādā faciē tātū vt possit ꝓcā vt ſ̄ alias ne despinat cū alus Ctūstātus debitis ⁊ cū hōna ſtrīboē. et ad ſm dctū boy gſexoꝝ ſm̄ pcētō mor̄ potest ornari. ℔ faciēt ḡrū ſm̄ necte velle faciē Colorāt ⁊ capillos alunos portāt ⁊ maꝯ Crispatus ī fronte dī alia faciē ornamēta vt pulcrō videat ī ⁊ſpectū hominū maꝯ qū talis ornat̄ ē adulter ⁊ lasciuus putat mor̄ ſm̄ oēs doc. cū alijs. dī alios q̄rit ī .3. ꝑte ſm̄ Vbi Mulier radēs ad Cōmunem cū fletu ꝓcm ⁊ capillos nocturnus ⁊ ornatu lasciuo pcētet nocē. ℟. alex. postq̄ arguit ad vtrāq; ꝑtē ꝯcludit q̄ ſm̄ Mulier ſit ſolum ſeu Maritata vſurpās mores abusōes. ornatus Me tricij vadās ad ḡnumoēm pcētat nocē. q̄ns nō negēt doc. mulieres honeſte ſe ornāt. ſm statū ſuū gditōis vt placeāt Maritis vl̄ vt ī turmis possint Maritū. ℟ndet cū ornatu lasciuo ⁊ meretricio ⁊ fictis abutentes q̄ displiceāt

Dño

A 9º. Cuilibet Mulieri licitū ē ſm̄ gditionē status ſui ⁊ ſm̄ ḡſuetudinē patrie alarū Dnāq; q̄ſt honeſte ḡſuē ornar̄ ſe vestibꝫ ꝓcros. ⁊ ſm dignitā tē gnoꝝ Maritoꝝ q̄ Mulieres obtruſāt radios ſuoꝝ Maritoꝝ Dū modo ſit cū verecūdia Temperātā ⁊ ornatū honeſtū ⁊ Moderatū. Ille aūt Mulieres q̄ exorbitāt ī ornatu status ſui gditōis ⁊ vſū. vestibꝫ curioſis ⁊ Laſciuis ⁊ inhoneſtis vtēdis adulterium portāt Mort vt dictū ē ſupª. ꝑ ſcādalum ⁊ ſuspīciā ꝙ nō exponāt ꝑ ḡſuetudinē q̄ oēs ḡſuetudo ī ē ḡ bonos mores ē corrūptela. cū lōnus li. dīr Deus nō patiat ſm̄ ḡſuetudinē ſtem ⁊ ſpm. ⁊ pv 7. de ea q̄ occurrit illi Mulier ī ornatu meretricio ⁊

Secundū ꝑ ſuos ℣ aūs.

Quor philosophi ſmt ibāt ꝑſo ad legendū et ꝑ vīā ℣ multos deſtruxerūt nota vbi erāt. Zenocrates. Sarisipp. Plato. Theofrastus. Tūc cepit Zenocrates dicē. Sepe ℣ ſorumq; ſuis ℣ aūs mīs h̄nt aliqua notitia nō potes me reſolvere oro vt ſtiram ſint. ℟ Sarisipp ego ℣ hoc valde deſidero Tūc dixerūt theofrasto ⁊ plonio Odī ſapientes hoc ſuꝝ ois ſor deſiderat ſtiarū Dubio dīr Zenocrates velle ſcīr a quo ꝓductū fuit aūs ī mūdo corpor. tūc ℟ Sarisipp ℣ erat doc Marchonicus ſuper ego ſū tenuis opinionis antiquē rep. cui ℟. Zeno nocrates ego ſū tenuis opinionis platonicus rep. Tūc. ℟. Plato ego ſū tenuis opinionis platonici Magri mei. Tūc ⁊ ℟ theofraſti ego ſū tenuis opinionis Magri mei tenuis. Arisio rep. cū ego diſcordauit cete obmutuit ois q̄da eſſet ſapiēs. nec aliq̄ Dicēt ſi ſt hi ſapientes quos ſtarij adiuuē ⁊ diuerāt corpa opinionē. q dīr q̄ del valde errabat. finito Cuiſmē ḡpoſuerūt alū. dīr q̄ Zenocrates vellem ſcīr a qua ꝓductū fuit aūs. ī mūdo corpor.

Caelum celu tetigerat.

Sermo aure · De Religione.

159

Sitis ē regis celor · h · negoc · qui · bonas meretricas

De Religionis Statu.

Dubitatio
Confirmatio
Elucidatio.

1ª Cap^m. Quer vtrum Status Religionis sit Laudabilior et melior statu secularium · 2 vtr q̄ nō · p · Sic phs dic q; virtꝰ cōsistit i medio duarū extremitatum et q̄dā extrema sūt vitiosa. Status aute religiosi i nullo extremo vr̄ offendit · ergo ipe religiosꝰ i religiōe approbata obligat se ad tria vota · vz · paupertatis obedie · castitatis vsq; ad mortē · p quoꝝ oīm contemptū dr̄ mūdi honores · q̄ p̄cīa quilibet habet · p̄ pugnare dr̄ mūdi cupiditates · p castitatē dr̄ carnis voluptates · g^o vr̄ q; status iste sit vitiosus q̄ i extremis · Rursus secularium virtuosꝰ q̄ elegit et vsus medium · 2° Sed ille status est ordinatꝰ q; ē ordinatus legi naturē legi dei et vtilitatibus et saluti ꝑpriꝰ sed status religiosꝰ est huiusmodi q̄ lex naturē obtinuit · q̄ lex naturē obtinuit · q̄ lex naturē obtinuit ·

sit vobis ōia ꝯmunia. 2m bonū ēt
ſē ē bonū corporis ſcē ē delectatio vi
uere ⁊ nutriri ꝯ cibū ⁊ potū ⁊ filius delec
tatōs carnis hñt hoc ōia religiosi offerūt
deo p votū castitatis castigādo carnis
sua seruitus vigiliis et laboribus. 3m bo
nū habitus q̄ssupat ōia bona. ⁊ hoc offert
religiosus p votū obē. Et ideo status reli
giosus ē ꝑfectio status secularium q̄a ōia vo
q̄unt et expedit ad adhereri possit.

Unū. 6. tho 22. Quorū vtrū status re
ligiosus sit status ꝑfectionis &c. q ꝑfectio
hoīs essentialr consistit in virtute charita
tis ꝓ illo testi 3. col. sup. ōia charita
tē habet q̄ē vinculū p̄fectionis q. 3. sed
alias virtutes quodāmō ligat in vnita
tē ꝑfectionis ybat et tho. hoc tali rōe. q.
Tuē vnūq̄dq; dr̄ ee ꝑfectū in quātū attin
git ꝑpriū finē q ē vltima rei ꝑfectio
Charitas aut̄ ē ola ē vnit q vnit nos
deo q ē vltimus finis humanū Mentis
nā et Io. dē q manet in charitate in deo
Manet ⁊ deus in eo. Ideo ipa charitatis
attingit ꝑfectio hñs vitā eternā. Et q
Religiosi voto se astrinxit et ꝑpetua obli
gatōe ad ea q̄ sunt ꝑfectionis et a rebus secu
laribus alienauit q̄ls homo vt potuit ad
hoc vt liberius deo vacet a ei adhereat
Ideo religiosus status dr̄ status ꝑfectionis

Dicit ibidē tho. q Religiosus status pot
ſideratur tripl. Uno modo ex parte
finis tendendi ad ꝑfectionem charitatis. Alio
modo ex parte animi abdicti exte
rioribus sollicitudinis. 3o modo ex parte
holocausti ꝙ quod aliqs offert se totum
deo cum suis. Et ex his ex tribus
modis ꝓfectio integratur ꝑfectio et status reli
giosus. Primo quidē ad exercitium ꝑfectionis
quod. q aliqs a se removeat illa q̄ ꝑfec
tionē impedire nec totum cuius affectus tendat
in deum q̄ ipsum ꝑfectio charitatis huius
modi aut̄ ē tria. Primo quidē ē cupiditas
exteriorum bonorum q tollit ꝑ votū paup
tatis. 2o ē quedā ꝑfectio sensibilium de
lectationum in q̄bus ꝑcipue delectatur ho
venereor. q tollit ꝑ votū castitatis. 3o
aut̄ ē inordinata voluntas humana q̄ exclud̄
ꝑ votū obē. 2o dicit q̄si
mater fugiendo secularia sollicitudines
propter ē genit hoīs cōtra tria. Primo
dispensatōes exteriorum bonorum 2o tollit
ꝑ votū paupertatis. 2o circa gubernatōem
uxoris et filiorum 3io tollit ꝑ votū obe
die. 3o circa dispensationem actuum ꝓpriorum
tas ⁊ hoc tollit ꝑ votū obē. ꝑ quā aliqs
alteri⁹ disponi se q̄ntū. Similr ⁊
holocaustum ē cū aliqs totū q̄d hz
offert deo. vt dicit Greg⁹ sup ezech hz
aut̄ hō tripl bonū suū primo. bonum
fortune. bonū ꝓpriū corporis ⁊ bonū aie
q̄ ōia religiosus offert deo ꝑ ista tria vo
ta vt dicit ē Ido. dicē. 6. tho. autem
maior Religiosi dr̄ illi q se totaliter
mactat domino spūalis q̄ holocaustū
Deo offerentis et ideo ꝑfectior ē oi alio
statu. Q̄uis longe dis boni sanctiores
sint apparuerint religiosi. q̄a ꝑfecta reli
gio ē ideo obligauerunt. Ad arg⁹
in ꝓrium. Ad 1m. dicit q ōia ꝑfectio dicit
q ōia exercita sp virtuosa. hoc debet intel
ligi de exercitiis q̄ repugnat humane fini
citati. hoc ē dicto apl philosophi dicentis
dicē q nō ē felix q ē paup vel turpis
vel infirmorbat. Nā verū ē q̄ gloriari
ōia bona mūdi q̄ hz homo ⁊ hoc se
cernit ē valde exercitium. tñ ad veram feli
citatem q̄dicat nō nisi ꝑfecte laudabilis
ē q̄ tempt et ꝓprium ꝓpos magis ꝑ timores
q̄ poterat sanctum bonum ⁊ mittere. Ad
2um dicit q erat ꝑfectus ille urbanus
et ad philosophiā dū ab eius ꝑgeret ma
gnū auri pondus dr̄ abrenūtiasse. q nō

pugnabat simul diuitias et virtute posse obtineri. Ad 2um dr q status religiosus non tollit legem dei legem naturę vel votum castitatis qua homo deo et consilium dei circa proprium finem quo melius homo. qua vt dicit Hyero. Matrimonium replet terram castitas vacuat sit illud propheticum esse impletum multiplicamini et propheticum affirmationem quod obligat quod hoc vel illud et quia verum non omnes erant in mundo sed hoc erat legabatur ne deficerent generi humano. et si mundus esset diuturnus nec hoc nec solum religiosi remanerent vtinam illud propheticum observarent. Nunc autem cum multiplicatum sit genus humanum potius contrarium quod virtuosum quod Matrimonium. Ad 3um dr q magis meritorium et facere bonum ex voto quam non facere patet homo triplex debet. 1o quod deseruire et adhuc laborem et nobilem virtutis moralis. Nobilius autem virtutis est opus melius et magis meritorium vel adhuc in genere virtutis et nobilius et magis meritorium ex hoc quod apud superiorem virtutem adhuc fidei et spei et nobilis sit quod Et ideo adhuc aliquem virtutis moralem puta eleemosynam quod et adhuc abstinentiae et quod non quod et adhuc castitatis sit melior et magis meritoria si fiat ex voto quia sic ea potius ad diuinum cultum quia quod dat sacrificium vel auget in leo et virginitate deo et nobis quia virginitas et virginitas et quod deo dicatum et honorem. 2o quia sic quod vouet valeat sine voto plus sic deo quam quod alterum et sine voto

Sicut. n. si deo non solum quatenus ad actum sed quatenus ad potestatem quod aliquis deo non potest aliud facere. Sic plus dant primi quod dant et pauperum in fructibus et laboribus. Et quod sic dant fructus tui sic dicit Augustinus. 1 Lo. et similiter. 3o quia quod non inmobiliter voluntas firmata in bonum facere aut aliquid ex voluntate firmata in bonum potest ad perfectionem virtutis vel ps. p phs 2o ethi. sic et proinde ex voluntate obstinata aggravat peccatum quod dr peccare in spiritum sanctum et deo religiosi non nocet crudelis hominum

facit sic nocet immutabilitas seu inobilitas quod voluntati confirmat in bono et deus in augeat. S. tho.

Quia 27a. Ministerium confirmatur Dicit quia vita Confirmat quod status Religionis sit altus perfectionis quod status secularis. Et triplex enim Triumphum. Vz

Primus Puritatis
Primus Nobilitatis
Primus vilitatis

Primus primus Religiosus dicit Primus Puritatis: quia si in mundo non reperit Status Puriores in quo puritate Religiosi primum reportat De vitiis quo maculat animam nostram: quia Religio nihil aliud est quod Sola virtutis et opus Status in Deum quod in Religione homo vnit Purius cadit Karitet Refugit velut quod est sine dum quod sic dicit tho. 2o sen. di. 17. loquens de puritate. b. m. virginis: Puritas in deum et augetur per necessitatem a quo sic albus dicitur quod est nigredo per maximus. Et ideo dicit quod puritas. b. Mis fuit summa eo quod elongata fuit totaliter a suo principio quia immunis fuit ab omni peccato originali et actuali Et Alb. sup Missus est dicit quod puritas spiritualis est maior sum maiorem quemlibet ad summam lucem spiritualem quod est deus Et similiter potest esse cum sensibilibus quod vegetabile et animalibus quod sensibilis. et angelus quod cum ratione et lapis gradualiter secundum naturam. Et ideo primum quod est lux spiritualis adhuc ipsa anima ubi est maior propinquo gradu ubi est Maior ad primam lucem appropinquo quod ubi Christus est in summo ubi puritas est in summo sicut de xpo dicitur quod cum fuit Summa gratia ut dicit Magr in 3o sen. et post in Morali ordinatur ratione puriores quia fuit plena omnium gratiarum magis appropinquavit deo quod angeli. Tunc sic Deus Quanto magis quis recedit a peccato tanto magis appropinquat deo quod est Summa puritas tanto magis sit purus et sanctior quia tanto magis se disponat ad gratiam dei recipiendam quod vincetes in religione magis recedunt

Illuminatio

a peccatis q̄ cās omnis peccatorū a se abu
erūt ꝙ illa tria vota nō vt dic̄ ſ. i ſua
ipſa. Cauſe autē p̄cedūt q̄ ſūt i mūdo ſūt
iſta tria. ſ. cupiſcētia cārnis cupiſcētia
oculoꝝ et ſuperbia vite. ſ. tres q̄ auaritia
ſuperbia q̄ ꝓcedūt ꝙ tria vota religiosi et
ſic religiosi magis deo appropiquāt ꝙ charita
ti ⁊ amorē q̄ ſūt bona mūdi religiosi ut
ut totaliter ſe deo dedicauerūt ideo ipſi ſūt magis
repurificati ⁊ maiorus ſātitatis ꝙ ſecula
res: Q̄z vita mūdanoꝝ plenā ē oībus ni
tuſ ſuiq̄tatibꝫ ꝙ vita Religiosoꝝ plena
ē oībus virtutibꝫ ꝙi ſātitatē. vñ. ſ. Baſilius
q̄ fuit q̄ de primis fūdatoribꝫ religionū
ſic dicit ad fres ſuos: Si ꝓpter nr̄m vñ
dñm dirigēdū volumus ſeculū fugamus. fu
giam⁹ ſeculū vt inueniam⁹ paradiſū. fugam⁹
mortē vt inueniam⁹ vitā. fugam⁹ horas vt
inueniam⁹ deū fugam⁹ creaturā vt inue
niam⁹ creatorē. Nūqd fres nri vias
dñi dirigi poſſūt ſecularibꝫ platea vbi eſt
ſūma vanitas Nūqd i foro vbi eſt
ſūma puerſitas Nūqd i tabēna vbi ē
ſūma lasciuia ⁊ ebrietas nūqd i curia vbi
ē ſūma corruptio iuſtitie ⁊ oēs falſitas.
ſ. ſ. Hec hoc clarius ꝓfitetur dicēs. Sic
in Monaſterio ē vita contēplatiua
in ſeculo ē vita laboriosa. In Monaſte
rio ē vita ſēa. In ſeculo ē vita crimi
nosa In monaſterio ē vita ſpūalis In
ſeculo ē vita carnalis: In Monaſterio
ē vita celeſtis In ſeculo ē vita tēnēſtris
In Monaſterio ē vita q̄eta i ſeculo
ē vita contētiosa In Monaſterio
ē vita caſta i ſeculo ē vita luxuriosa
In Monaſterio ē vita plena virtutibꝫ In
ſeculo ē vita plena vitijs In Monaſte
rio ē vita ſāctitatis In ſeculo ē vita
ingratitudinis: hoc ꝓbat ꝙ experiētia q̄a ſi oēs
viri ſūt et exēplares vite vt iſti ſūt i
mūdo oſtenduntur viri Religioſi. Sic
Tēpore Antonij i alexādria. S. Baſilij
i Grecia ⁊ ibē. S. Bādi Augſtini

ei ⁊ Dñi ꝙ tota mūdi diſciplina vite vi
ri ſanctiſſimi religiōe ꝓfeſſi ⁊ ab
a ſeculo ⁊ i q̄libet religiosi ꝓfeſſi ſūt
fuerūt q̄ ſūt ſtelle i celo. Sic ꝓpha
te i hiſtoria hēremite ⁊ Monachoꝝ
valoꝝ ꝙ religioſoꝝ. vñ S. tho. dicit
q̄ religiosus q̄ obſeruat plēnā ⁊ oīa ſua
ꝓfeſſa i mente ꝙſſet ⁊ omnia ſi
ſāto cū religioso ſit vita ꝓfecta et ſta
ti me ſit q̄ martiriū i q̄ deo offert
totū ꝙpā et aīa vt q̄ dicit ſa fuit mi
racula cū q̄ mortuoꝝ oīa bona terrena
⁊ vita delectabilia ⁊ caſtitate ſuā ſit
op⁹ ſuū ꝓ facultate nāt̄ ⁊ ſuā oīa alia
miracula. vñ i ea ſanctē fuit ille mi
racula q̄ dñe x̄t i cruce ꝙ cen vidit
claudi a vulā dumorū ꝓfugatē vot.
ſ. S. tho. i 4. ſen et 3. ꝙ. ſi. dicit q̄
Religiosus i gradu ſuo q̄ſq̄ remiſſionē oīū
peccatoꝝ nō ſolū quoad culpā ſ. et quo
ad penā q̄ ſtatus religiōis dicit et oēs de
ſatiſfactionē grauis et pūs prius ⁊ 33.
q. 2. ad mortē et Dicit q̄ duplex
prius legit̄ q̄ dē grās q̄ſequūt i gradu
tis religiosoꝝ q̄s ꝓſequūt baptizati: ⁊ hāc
grām ſāctam ornatū religiosi ꝓſequit vſq̄
ad mortē i qua et a ſāctis patribꝫ ha
bet remiſſionē oīū peccatoꝝ plenariā ⁊
ſcipſi i vita cōe primus triumphus i q̄ re
ligiosi triumphāt de vitijs ⁊ peccatis

Secūdus Triumphus de Nobilitate.

i q̄ triumphat de mūdo. q̄ religiosi ex
timētes Mūdi nobilitatē et ſuggdā
ꝙ Dei ſimilitudē effectuāt multi nobiles.
ꝙ alijs mūdanis et quātū ꝓpter hoc
Dignitate. ꝓbat hoc ꝓ. nō virtutis
q̄ ſm ꝓpos ſola virtus facit hūc no
bilē. vñ ꝓpē i q̄ ſola virtus diſtinguit
th Nobiles ⁊ ignobiles ſunt Dñs
et ſuos. rdo dic̄ Cō ⁊ ꝓpoſit. vñ Sa

135
461

(q. plato fuit miles generis
& socrates

Dic philosophus. i. multi platonem fuisse
nobilem nō curant. sz religiosi vt dicunt
ē. solū i mūdo sūt boni virtuosi i nō tu
bi ingressi. Ite plat alio fundamento. nam
dic phs x°. ethi. q quāto aliqd appro
pīquat suo principio i assimulat ei tāto
ē nobilius et perfectius sic filius q magis suo pri
assimulat et perfectus et nobilior mōstro q̄d
ei nō assimulat. modo ad deū nō possumus
magis assimilari i adherere q̄ p charita
tē i amorē q. unde ē virtus virtutum et
trāsformativa. ideo dic apo. q adherens deo
unus spūs efficit. sz religiosi magis deo appro
pīquāt q. religiosi. ergo magis virtuosi et
virtutes se deo dederunt vt deus ē. q̄ sūt
nobiliores creaturē q̄ sint i mūdo. cōfir
matur istā rō p aug. vii. de ci. dei q dic
q̄ sūt aliq̄ ē ut q̄ sint i medio illa pars q̄
est respectu ad supra. ē nobilior q̄ illa q̄ est
respectu ad infima sic ps Meloms q respi
cit solē ē perfectio illa q̄ sunt i terra et auri
calcū nupciū cū auro q̄ i q̄d ē nupciū cū
argento. sic alia i q̄ natura quāto plus
hēt d' terra i minus d' deo. tanto ē vilior
et illa q̄ plus hēt d' amorē dei ē nobilior
ergo dei similior. vt dicunt ē virtutes heroyce q̄ quasi deo assimulāt
appellāt dij nō homines. vt dr̄ ani. 7. ethi.
i ps ergo dixi q̄ estne ipsi ex ipsi ex
vn̄ ppe p. authonomasiā Religiosi appel
lāt filij dei. p. gr̄ā adoptionis q̄ unde adop
tant i dei filiū vi deo assimulēt p gram
sm̄ charitatē q̄ perfectiō i religiosis sūt
vt dicunt ē ps i statutis d' q̄. dr̄ Jo. p°.
Dedit eis potestatē filios dei fieri. Certe
Maior ē ista dignitas q̄ ee filij pape
i patriarchę Nāq. quātū deus ē nobi
lior creatō dī creatura. hoc confirmat. s.
hyeron. ad custrēdū dicēs. Nihil landa
bile nisi ex gratia q̄ xpi. Spiritus hec
sancta pferēda ē i patrū factagio: hec
Dignitati regie hec cuncta q̄ sancta
Ecc. q̄ esse q̄ nulla Maior dignitas
q̄ Jesu esse. Et hoc ē q̄ aliquos Jesus

rates. q dicunt q ingressū religionis annul
ti nobilitatē sanguinis i desbassarse. d' gratiā
nō adūtūt q̄ vera sāguis sit i materialia ff.
et nisi. ff. l. Jura sāguinis p̄ grā. ludo. xo.
i suis singularibus dicē q̄ ingressū religionis nobili
tatē sāguis nō annulla. Certe absurdū ē dicere
q̄ ex aliqua religione vera i vera mūdi hospitalem
aliquid deū habēte ingressus religiosus ex hoc ps
dicunt q̄ sola virtus facit hoīem nobilē. et si
quod sāguinē est ignobilis. Ideo dico q̄ ingressū religionis sit aliqua erat ignobilis sit no
bilis. vt plato ē i est pot plato. ergo eoꝝ q̄ tra
dūt Justi. et hen. q ab imp°. deferāt dig
nor. dicunt q tradens Curie ad quē dū pri
cipi vel regi vel. pōtifici vt i patrem natus
d' illegitimo matrimonio mirabiliter pp̄ sole
nitatē legitimatē etc. q̄ ps efficit nobilis
i dignus q̄ prius fuit. Quāto magis q̄ is
tradēs i sanctū dispositis deo cui vt dicit
Scriptura Juste regnat ē vn̄ B. Ludouicus
filius Regis Francie cū ingressus est i religionem fr̄m
frē. i gloriā fr̄ē dicunt ei. Dic vos nobili
tatis huc ordinē ypē. Sapiēter pct. Male
dicus Malē dicus fit. Imo iste ordo nos
nobilitauit q̄ nō sūt digni Jesu xpo.
nā sui dei i veri religiosi sūt principes to
tius mūdi i dignoꝝ status ostendi
q̄ ois principes hui⁹ seculi. q̄ stat hoc tripli

p°roē Debellatiuus
roē Patratiuus.
roē Amicatiuus

p°roē Debellatiuus. Ali
q̄s efficit Rex i princeps
potētia armorū. sic Religio
si i sui dei q̄ Regnū celoꝝ debellāt solū
armis pauperis voluntarie p̄ quā oīa bona
terrena q̄ despexerūt nā hos Deus regnum sic pe
gnū Celoꝝ Mt v. Beati pauperes spū q̄m
ipoꝝ ē regnū celoꝝ. vnde Maiori dignita
tis est ee Rege celoꝝ q̄s bonū q̄ ē mo
mentaneū i trāsitoriū. i ppe ips sit dignio
res ceteris regibus principibus mūdi. vñ Ma
gr̄ Sen. de Jesu deo regnū. ē ips
Cōstituit eos sup̄ oēs sup̄ bona terrena
i talia minus honorata sit amicis hy
pe. et pctis i opta vos estis Genus
electū regale Sacerdotiū Gens Sā
i populus acquisitionis. vñ i quātū ips dicte

i populus christi sint de primo bono
dignitatis statuary

C Natūe semp Dei sui honorati sit
et a Regibꝫ et pūcipibꝫ vt patet i sa
crascript. Nā ngr̄i xp̄ianꝫ obsulat ma
nus cōis ac cot oroibꝫ ḡsūati se gnāt dat
vñ frugatꝰ. t. l. i. C. et offi. pfec. pt. asi.
se appellat. sūi seruoꝝ dei sic et papa t
oibꝫ suis bñ. n sunt ꝑ papa. Ori. 2°.
roē filiatoꝝ q. sui dei sūt filij dei vt
dicꝫ ꝑ gr̄ adoptiꝫ n ꝑ hoc hered Regū
celoꝝ vñ apo. i. gt. q. si filius et hered: de
cret gdē dei. Coheres aut x̄i. vñ Luc. 5.
Dr̄ filij mi oīa mea tua sūt. n si modo
a vobis sūlti deridēt. n vilesc̄ tñ sic est
i. vitate. n sic i die fidei tūꝫ reges ad
p̄. celeste regnū throduct. vocati ꝑ di
cēt. venite. b. ꝓfij mei ꝑcipite regnū
n tuē vos dicturꝰ sūt q. uos alīt humiliꝫ
i derisū n i simula. i ꝓperiꝫ. Cor. qđ co
putati sūt. TH filios dei n i hr̄ sors illo
rū. 3° roē Amicitiaꝫ q. gr̄i dei sūt ami
ci dei ꝰ. vt dicē phꝫ. oīa amicoꝝ sūt gmunia
Deus. ergo religiosꝫ amicꝰ suꝰ oīa sua
bona gñabit. vñ x°. dicit apl̄s. Vos ami
ci mei estis si nō dicā vos seruos. ꝰ. ami
cus est et Luc. 22. dñs. ego dispono vob
regnū vt edatis n bibatis i mēsa mea. Oīa
ergo q. sūt i celo n i terra sūt amicoꝝ dei vñ
Pau. i epla dicē i. ad cor. Oīa vra sūt si
ue Paulꝰ siue apollo siue cephas. Si
ue mūdus siue vita siue ptria siue
pūa siue futura oīa vra sūt vos aut
x̄i. xp̄s aut dei vñ g. di. c. q°. sup dr̄.
Oīa sūt Iustoꝝ q. oīa sunt dei ꝰ filius
sui. ꝙ ipe nō i degret alq̄ i mihi vna
net pectoris post hāc breue vita n iserit.

C Octauus dr̄ Tercius valeratq. 1°.
Multoꝝ Meritoꝝ q. acquir̄ hō i statu
religionis q. i mūdo seculares nō possūt
acquir̄ n hūs tribulat et diabolo. q. oīa
nra Merita i peden̄ i hr̄ndū n dico vos
seculares q. sēp i peccatis detinēt vt
sūt tales dei Iuuenis n nenis possūt
C Et aut religiosi ꝙdie multꝫ hoc multa
n magna merita ap̄ deū mag ꝙ seculares
ꝓbat. 4°. roē p°. roē Maioꝝ charitas. Plus
n Deo. q. nullꝰ oīa merita n charitas opa dei
tota ꝙ status religiosꝰ n dilatat n n a. c. nisi
amoꝝ n charitate totaliꝫ i hr̄ reflexo amoꝝ
oīus terrenoꝝ n deo q. religiosi maiori mēte
adhereāt deo ꝙ seculares q. tibi deo vacāt ꝓ
sūt mag meritū vñ Deu. i. 2. de. v. loquēs
d' merito angelorꝫ dr̄t q. plus valet ap̄ deum
vnꝰ actus i hr̄sus amoris q. centū mortes re
missi. cū ergo religiosi sūt feruentes i dei amoꝝ
a seculares tepidi. ergo 2°. ꝓbat. roē de fert
culatus. Quāto enim res ē difficilioꝝ tanto ē ma
lioris Meriti q. ꝓbꝫ dicē q. ardua ap̄hendūt. ꝙ
bonū n difficile ꝙ status religiosꝰ ē difficilli
mꝰ q. cōmunia q. ꝙ sequit oīa bona tēpo
ralia n oīa q. delectāt appetitū sēsitiuū. vñ aly
sēp posse n nūq̄ haberē ꝙpter voluntatē ē val
de difficile n sic castitatē seruare. et regulas
fratrū n vigilias macerare. ē valde difficile
vñ vita cōis ē gloriosū martirium sine
sāguine. i. quo quotidie i molat deo oīa n
corpo. vñ i ꝙꝰ dr̄. Quis ꝑ te mortificatur
tota die et et. qđ nō possumꝰ dicere d' Ame
larich q. vnꝰ mea die i a no fuit penite
tia 3° roē Diuturnitatis q. pena cōis
ē diuturna n q. ꝓpetua. hyemis aut quāto
Diuturnus? tanto molestus. vñ status religiosꝰ
appellat status pene. q. vita cōis n alicui ē ꝙ
pena placet n a pena cessat n cessat n ois pe
na cessat et de libero? fuit valeat n si alīs
cadat statim resurgit n seruiens? deo fuit
et sic sēp cadat. libet deo 2°. ꝙ hora
alq̄ bonū facere ad dei honorē. n fructū
vñ nedo q. i quali die religiosꝰ nūq̄ placet
i fructu meriti. vñ theologi dicūt q. q. libet
actus voluntatis nīe elicit seu i ꝓpria ne
cat d gdigno nīe ottēn. ꝙtus q. libet et
i actu rei corporalis mentē religiosi. sic
ille q. cadit ꝙ elā illi q. stant orāt n
orthi q. oīa stant ꝙ amicoꝝ dei ꝙ tuo qui
cumdut l' dormiūt merent. sūt i charita
te q. apo. dr̄. Diligentibꝰ deū oīa nocāt

1320
325.
162

ī bonū. et Greg⁹. dic̄ q̄ dñus Bonus
nō vacat a merito Certe credo q̄ vnus
religiosus plus meret ī vna septimana
ap̄ deū q̄z vn⁹ secularis ī .x. annis q̄z
vix repit op⁹ bonū secularis sm̄ pecc̄a fra
tē vt pon⁹ humor q̄ amor a q̄ gr̄as q̄a
acquirit ī sua p̄ia ab illa amittit. Ideo
Dicebat S. fr̄ Greg⁹. q̄ ip̄e mag⁹ vellet
vnā p̄nā gr̄az ī religiōe q̄z magnā ī statu
gr̄e ī religiōe illa ex se ort q̄ducē q̄z
q̄z ī ſt̄lo amittit et detrimentū 4° plures
xp̄c illuminatos. qa ip̄e ſt̄ qa vita et
exp⁹ et tubo mūdū ſtā turbidū illuminat
et pecc̄ores ad viā salutis reducit Ideo ma
gnā mercedē ap̄ deū repit plus q̄z secu
lares q̄ vt dic̄ p̄z Bonū q̄ multi⁹ bñ
Diminuas. Ideo dic̄ Daniel q̄ ad Iustitia
eruditi multos fulgebūt sic̄ stelle ī p̄pe
tuas eternitates. Ideo et talib⁹ dic̄ xp̄s. vos
estis lux mūdi Ista .n. ſt̄ q̄ suos p̄dica
tores vite sanctitate mūdum q̄ d̄ illu
minat. o q̄t. sarmenta ī fidei pecc̄ores ad
deū ſt̄ gelsi p̄dicatores religiosi. Ista et
ſt̄ q̄ suos ordin⁹ ap̄ dic̄ mūdū ſ̄ stetit ne
pereat q̄z .n. te dormus ī lecto ī strato de
lecto et lasciuis ip̄e ad lacrimas et bra
chia ad celū expectās q̄ vobis pecc̄oribus at
cte Male stanet mūdo q̄ plen⁹ ē pecc̄a
toribus et pecc̄atrices ñ sūt religiosi p̄ vobis
q̄dū oraret. Lege vitā. S. bñdī et. S.
fr̄ancisci et alio⁹ sc̄os religiosos et inuenies
q̄ o rōne eos sepi⁹ deus remouit a mūdo
multa flagella:

Q Ra 3ª. hem⁹ videt Gla
tiatorem. Religiosorū. vbi etiam vide
b vn⁹ q̄ ip̄e celo reputat a deo Maio
glas q̄z bonis seculār. et p̄ rō assimilat
ip̄i p̄ dis q̄z vbi ē Maius Meritū ibi
ē Maius p̄mium q̄z p̄mia debet cōrisp̄
dere Merito d̄z ip̄i maiora merita assi
mil⁹ ap̄ deū vt d̄ amici ē g⁹ et maiora
p̄mia. Q p̄mia ī hac vita hūerūt maio
rē p̄fectum sanctis et maiorē dei gr̄az
ī celo habent Maiorē glas q̄z vt d̄

ī Scriptura reg̃bat Glay gre vñ ōes
thrologi dicūt q̄ Gradus Glē essentialis aut
p̄t Gradui Caritatis seu gr̄e Sz vt dam⁹
ē Religio ē status p̄fectionis ī q̄ ho toto corde
ī deū tendit et tota sua vita exp̄edit ī sui
ipsius g⁹ et obt. 2° Roc humilitatis q̄z
ē regula ī evang⁹ et tota scrip̄t⁹ q̄z q̄ se humi
liaverit ī tpr̄e p̄p deū ī celo exaltabit p̄p
q̄z Ma humiles sunt oth⁹ assumpti ī celo et sunt
supplemū gradū glē. Sz hoc repit ī religiosis
q̄ reliquit om̄ mūdi dignitate et stat⁹ de sp̄n.
et humilitati vadit p mūdū. 3° roc patientie
q̄z vt dic̄ paul⁹ multa q̄z q̄ p̄ria mercede
reputat sm̄ p̄p̄rium laborē. Et religiosi magis
laborat ī vinea dei q̄z seculares vt d̄ dñs
ē q⁹ ip̄i maiorē mercedē recipiet. et magis
q̄ laborat et p̄ salute tot⁹ mūdi vt p̄batū
ē. g⁹ ī celo ip̄i sblem⁹ exaltabūt. vñ illi reli
giosi q̄ fuerūt q̄templativi et seruit⁹ ī dei amor
ad chorū seraphī exaltabūt. Q vō fuerūt
doc. et p̄dicatores ad chorū Cherubī. Q ad
exercitiis humiliatis ad chorū Troni erūt.
Q vero multa martyria ad chorū virtutū
et sic d'aliis. Dicat hec ep̄s. S. fr̄ac. et
S. Dominic⁹ et fr̄ Ludouic⁹ mag⁹ etc.
Ita vsi st̄ assidēt cū magna gla et p̄my.

vtr̄ p̄celigre sit vđ̄ sanctitat. Et
dr̄ q nouē sabbat duo vdet̄ iportūe
vno qđ̄ nō mūdicū ⁊ huic significatur
gpcht n̄ gentē dr̄. n. agnē. q. sin̄ macula: alio
n̄o iportit firmitatē: vn̄ ap̄ atiquos sā
ctorū q legalia erāt munita vt violari
nō deberēt vn̄ et dr̄ aliqđ ee sāctū qđ est
lege firmatū: post et fm latinos hec nouē
sāctē ad mūdicā p̄tinēt vt thillgnt
sanctū qi sanguine Christi redemptū ⁊ ab ḡh
illi q purificari volebāt sāguē hoster frge
bāt̄ et ysopo. dr̄. Le. ethimo.: et vtrasq
signo gpcht vt sanctus attribuat huic qđ mi
nus cultui applicāt̄ Ita q nō solū hoīes
cētā templa et vasa talia huiusmodi sā
ctificā dicūt̄ ex hoc q cultui diuino appli
cāt̄: Mūdicia .n. necessaria ē ad hoc q mūs
dus applicet: q̄ mūs humana ⁊ grata ex
hoc q ifirmitib⁹ reb⁹ q̄ugit. sic̄ q̄libet
rs ex mutatōe pioris sordescit vt argē
tū ex mutatōe plūbi: oportet aut q mūs
ab ifirmitib⁹ reb⁹ abstrahat̄ ad hoc q sup
ne rs possit q̄ungi ideo mūs sme
mūdicia deo applicāda nō pōt vn̄ ad hoc
penultō dr̄. pare segnitie cū oīb⁹ et sē
tricōia sūt q̄ nemo videbit deū: ter
mus et cōiugū ad hoc q mūs deo appli
cet. applicat .n. sic̄ vltimo frgi et pō
p̄cipue: huiusmodi aut oportet maxi
me mūdicia cē mūdi ro. d. dr̄ ap̄s ctrinos
sū q nugi mors nugi vn̄ rq. Sic q ōsā
ctas dr̄ q q̄dā dies hōis septimus ⁊sue
tus applicat deo fm̄issm. vn̄ non
p̄tinet ad religiōem ee sēctā sz solum
vatōe. Nā religio dr̄ fm q deo exhiber
debitū famulatū: ⁊hoc q tenet sāctā ad
Cultū diuinū sec̄ ⁊ sanctus oblatus
⁊huiusmodi Sēctus aut̄ dr̄ q homo
nō solū hoc ⁊ alterū virtutū opus refert
in deū ⁊sm q hō si disponat̄ ⁊ q dā bona
opa ad cultū diuinū p̄tinēta. 8. tho.
22. q. 82. ar. 8.

De primo essentiali ⁊ q̄ volubet sancto.

Hec ē vita eterna vt cognoscant te deū. Io. 17.

De. primo essentiali mīe bītudis. 3ª.

Dubitatio
Declaratio
Solutio

Circa p̄m. Q̄uer vtrum felicitas ⁊ beatitudo hois ī ēle sibi prīa sit aliq̄d bonū creatum vel increatū. Ad huius euidentiā sciendū q̄ q̄ beatitudo hois dicit̄ accipi solet vno modo p̄ illo sūmo bono ī quo p̄fecte et plenarie q̄etat̄ hois appetit⁹. Alio modo p̄ fruitione q̄te q̄ habit̄ ī q̄uis̄ arte cū illo bono. ⁊ hoc ē dicere q̄ bītudo accipit̄ obiectiue ⁊ sb̄iectiue. Primo modo nō ē aliud q̄ beatitudo obiectiua ⁊ sic beatitudo ē q̄dā naturā q̄ē ipse dulcissim⁹ Deus: In ille. n. bono creato īuenit hō p̄fecte sufficientiā ad p̄fectionē ⁊ q̄etandum cū totū q̄ requiritur ad īmaginē dei. ī corpore Dei nullū bonū nr̄m̄ creatū replet̄ potest nisi ī h. et sp̄ū. ⁊ ideo dicit Tanta dignitas ē humana q̄ dño nr̄o ih̄u nullū bonū creatum sufficere possit. ⁊ ī hoc q̄ sup̄ponim⁹ tertio nos duc ad hoc ⁊ rōnē ē quia nullus potest requiescere ī re q̄ctū ē ei nullū

2° nō Beatitudo ē aliq̄d creatū existens ī beato tanq̄ essentialiter et plenaria p̄fectio cū sit actus creatus p̄fectus q̄ fert ī eius intellectū obiectū vt̄ quasi. aut q̄ felicitas hois q̄stat ī p̄fecta q̄tate p̄fectiui patrie nō ē actus obiectū. Ista aut altius dicit. p̄fecta cognitio dei q̄ ē actus ītellectus et p̄fecta fruitio seu amatio q̄ est actus voluntatis addit̄ et actui tertio Mensurabile. s. Tentiui ⁊ sic doc. Dicit ēē hoc Petrus aut ī patria. s. visionem. fruitionem ⁊ Tentiuā. accipiēdo vtrūq̄ horū p̄ habitibus Glorie aut q̄ dispōnit animā ad illas p̄fectas operationes ītellectus voluntatis ⁊ memorie ad deū ⁊ hoc beatitudes doc. appellat primū essentiale seu sbale q̄ vt. dic. 5. Ioh. sba Totius mīe bītudis q̄stat ī dei visione et Fruitione ⁊ securitate vtriusq̄: Dic̄ etiam hoc primū accessoriū aliud ī ipis dic̄ posuisse dicē sup̄ cap. 1. accessoriū d̄ lapide p̄cioso. ab effectu seu similitudine p° q̄ dat̄ vnū rubi: et vestimēto debet̄ corona sup̄ ī. thi. 2. bonū artaneū certamen cert. Dic̄ religio Reponit̄ ē mihi corona iustitie ⁊ alibi non coronabit̄ nisi q̄ legitime certauit: 2° q̄a rōne lis creatura ⁊ operatiue ē p̄fectiue deo sbiecta cui sine regnat ē: 3° q̄a ad similitudinem corone q̄ ponit̄ ī capite regis q̄ ītm ⁊ finē est vt eo possit ei addito fieri accidentaliter aliud significandū q̄ ī primū ē ītm ⁊ p̄fectū: q̄ q̄q̄ ei addat accidentale ē q̄si corona q̄ circulare ē ad cūdo pūctū a q̄ incepit Terminat̄ ītm ⁊ ipm primū essentiale ipa rōnis creatura p° principe ymaginē a quo ī ēē ⁊ continuē q̄uit.

2°. Dubitat ī q° actu essentialiter q̄stat beatitudo principaliter ītellectus vel voluntatis. S. tho. dic̄ q̄ beatitudo nra principaliter q̄stat ī actu ītellectus. et opīo sua ē fūdata sup̄ vnū dictū Aug̃ ī enchiridio. Io. 7. hec ē vita eterna vt cognoscāt te deū. Ratio ī hoc ⁊ tri. Visio ē tota Merces. visio aut et cognitio sp̄ operatiue ītellectus. ītē p̄bat sua opinionem p̄ vocem. q̄ aristo. dicit q̄ beatitudo seu felicitas q̄stat ī actu nobilioris potētie ad̄a nobili⁹ obiectū sb̄ ītellectus ē nobilio potētia q̄ voluntas q° et. q̄ aut ītellectus sit nobilio potētia q̄ voluntas p̄bat ipse philosophus. 3. topi. q. dicit q̄ ī ē nobilius q̄ aliquid non tangit sb̄ actus voluntatis ītingit actus ītellectus q̄ nō fert̄ nisi ī p̄cognitū Intellectus aut nō q° sequit̄ q̄ actus ītellectus sit nobilior

2ª opīo ē Scoti. q. dicit q̄ q̄stat principaliter ī actu voluntatis. S. ī fruitione seu dilectione dei nr̄i essentialiter. et p̄bat p̄ma. ītio et doc. Anselmi q. dicit Summa Mercēs ē vt eo p̄fruamur. 2° p̄bat rationē. p° sic. Iste habitus q̄ē habet̄ charitas ē donū principalius sb̄ ī patria Nobilior habit⁹ nobiliorē h̄t actū q° p̄fecte deū diligēdo q ē actus charitatis patrie est nobilior actus aut̄ cū q̄ ī nobilissimo.

Scotj

actu principali ꝙsistat bēitudo ī actu volū
tatis z nō ī tellectus crit. 2º sic ꝙ cāde
virtute ꝙ quā res mouet ad terminū
ꝙ cāde principatr ꝙsert ī termino ℔
ꝙ quē hō mouet ī volitū finē ꝙ actū ītel
lectus z volūtatis principalr mouet ī ipm
ꝙ volūtate ℔ ꝙ ītellectum vii augi xi. d ci
de. Mouet attribuit ancori dicit Sc̄ut
corpº ponder sic amor suus amor fert ꝙ. 2º
3º sic q̄ cāto aliq̄d de nō magis appropiq̄t
tanto ē ꝑfectius sic sue nō ꝑfs pº et nā
lis mēsurat nāla ad hoiem z 3. tpicoy
die ꝙ quāto aliq̄d ē similius optimo
tāto melius ℔ volūtas magis assimulat
Deo q̄ ītellectus quū ītellectus ē potētia
naturalr nobilis ab alio ¶ Volūtas nō
ē libera q̄ tigetur se hēt ad volita et
Regula ī regno alē et dicit āselmus
z ysa et ꝑbat ītellectū q̄ē nobilio potētia
z nobilio ad ꝑatio. ¶ Itē ſm ordinatēm
celestis hyerarchie mā ē disponeda ℔
ī via q̄ ī patria vt pōt trahi ad misio
De celesti hyerar. ℔ ī āgelis ſuppmus
chorus ī seraphī. q̄b ī rendū amoris
attribuit q ē actus volūtatis ¶ Ideo dicit
ſm Sco. q̄ essentialr ꝑfectio bēitudo hoiis
ꝙsistit principalr ī fruitōe seu dilectione dei
ꝑfecte cū amor sit virtus vnitiua amā
tis cū amato z ī hac vnitōe ꝙsistit felici
tas aie vñ apo. dē q̄ adherens deo vni
ꝙs efficit ſ. p amorē. cōfirmat hoc ꝑ
aug. m. ꝙ dicit Tota virtus eius in vide
re q̄ amas z ſūma felicitas finis q̄
videas: et q̄uis ſm tho. actus ītellectus
sit q̄ prius ī attingēdo beatitudo ē
recti. cū prius sit actus ītellectus q̄ vo
lūtas ℔ Sco. q̄ bū ē prius ꝑfectio
te generatiōis ℔ nō prioritate ꝑfec
tionis. & ita in ꝑfectio ī actus volūtatis
tm ꝙsistit mā bēitudo ꝑfecta vpri
mo formaliter. ¶ Tertio dubitat vtrum

ℑ bēitudo cōsistat ab obiectis ꝙ tangunt
vel ꝙsistit q̄ ī cuiꝰ. Pius reprimisit cuilib
ī virtutē suā ꝑ manū vnū z tm vnū de
narū dedit illis q̄ venerūt hora ꝙ pleto
quātū illis q̄ venerūt hora prima. z dat ex
ponit ꝑ primo vitā eternā q̄ sic donat
ē tribus q̄ntis principalibus sic deus q̄
ē obiectū nīe bēitudis. ℔ ꝙ. patet q̄
ſm cōfessōrē iustum Mag̃ nō tantum
Mōnt mag̃ primū. de op̄ dei in cuā
grīe ſm doctōrē pris mei māgistri multe
st z doc. exponit de varietate ꝑmioy
ſm varietatē Meritoy. ſd hoc ℔ doc
q̄ bēitudis ē ꝙsiderare ipm obiectū bēitu
dis. ſ. deū q̄ē bonū ſūmū z ꝑfectissimū
z ē ꝙsiderare obiectū. vtpote dispositiue
beatoꝝ ꝑ q̄ē bonū clare videndo z
ꝑfecte diligēdo ꝑficit. Et ꝑ. ℑ ob
vtri ꝑficit nō ē vnū et idē beatoꝝ
altero q̄ idē ē obiectū q̄ dicit ꝑficit
℔ et ꝑ. disponit beatoꝝ ī vnus beā
tō altero ī q̄ntū vnus clarius altero
videt z diligit deū essentialr. Et ꝑ. ℑ dō
ē q̄ndoq̄ ab oib̄ horis mūdi. nō alii
et aliis z nullo alio ſm maiorē distā
tiā. versus z cadē lecto ꝙsentio dei
simode ab auditorib̄ accipiēs. q̄ nullo
ē hēt disponere. sic ī celesti ꝑtā
ſm maiorē ℑ minorē gradū ꝙrē z vbi
tatis vnus et idē altero beatior.

QIRCA 2m Misterium Declarā
dum. quāta sit ista mā felicitas
z bēitudo ī visiōe z fruitōe z tem
tōe dr. ¶ Et ꝑ. de visiōe. Nam
ꝙa visio dei ī patria minor a ē q̄ clara
Cognitio fidelis ī ītuitiua quā hēt aīa
humana de Dei essentia de q̄ dicit apo.
1. cor. 13. Videmus nūc ꝑ speculū in
Enigmate Tūc aūt facie ad faciē. vnde

Nota ī hēnitus ꝙ. 24.

Si vis q̄ndā
ystis dei. dicas
q̄ tho loq̄t ī
natura z bēi z
sic q̄ploris.

durū aſtꝫ q̄ illa cognitio q̄ hꝫ de deo i hac uita ē ip̄ſa q̄ cognoſcā z obſeruā nā ultra cognitionē hem̄ nisi apoſtoli ⁊ eſſentiā ip̄ſ⁹ ⁊ eſſentiā ſuā nō dei creatura ē ſue ſpeculū quodā obſcurū quod repꝛſentat deū ſue quodlꝫ opus artificis repꝛſentat artificē ſi ergo talis cognitio ē ſatis ip̄ſi. nisi q̄ vt dē tho. nullus effectus dei adequat totaliter virtutē ſue cauſe. cum ois creatura ſit finita deus aūt ē infinitus ⁊ ſic creatura ip̄ſ⁹ deus dē arestho. q̄ parū aut nihil ꝯ deo cognoſcim⁹ in hac vita q̄ oculꝫ intellectus nr̄i ſe hꝫ ad deū ſue oculus noctue ad lumē ſolis. ſꝫ in celesti patria erit cognitio clara facialis ⁊ ip̄ſa q̄ cognoſcemꝰ nr̄os. ſm ſcām. est. Talis aūt viſio facialis ē cū nichil medium. ⁊ tm̄ ip̄ſa q̄ ſicut dē apo. lingua nō pot explicare nec oculus videre. ita nr̄i electi nr̄os ſm angelos ⁊ nec ſm̄ in celo in tali viſione. q̄ nunq̄ aſpiciunt auertūt oculos ab illa viſione nō q̄ de ip̄a nichil ſciant. et ſi possent hoc oculo nudo videre. ſcirent q̄ ē ipa viſio ē aūt ſummū bonū ⁊ maius bonū q̄ possit ho desiderare. et hoc primo ex parte obiecti. 2o ex parte obiecti. 3o ex modo videndi. nā ſi videant ⁊ q̄d videt ē ipe deus q̄ē infinitū ⁊ ſummū bonū ⁊ infinita pulritudo. O ſi ph̄a tāte delectationes habuerūt in aquisitione creaturarū q̄ ip̄i ſtudiosi cognitores fuerūt tāte ⁊ q̄ alia bona q̄ ip̄serunt. q̄ erūt in comparatione ip̄ſius bonū. dei. 2o nō ſolū intellectus aūt q̄ ē ad dei magnē creaturā ⁊ deū luminis gle ſublimata ⁊ bn̄ diſpoſita ad dei ſplendorē. q̄ nō pōt ee in hac vita q̄ habet i hoc corpore corruptibili creaturā i carne obſcuro. 3o. Rō modo videndi. q̄ clara ⁊ facialis erit illa viſio in qua ip̄ſe deus ſpiritualiter ſe ingeret dei eſſentiā ⁊ oēs creaturas inde. ſicut in quodā ſpeculo clarissimo. dicit q̄ ſicut in ſpeculo materiali corpꝰ videt ymaginē ſuā ſic in ſpeculo mentis videt deus ymaginē ſuā. ſcz ip̄ſum. ſicut ex clara dei vi

ſione ip̄ſe videt nr̄os deos ſanctos ad ſanctos et nos ipſos in deo ⁊ oēs alias creaturas q̄ relucent in ipſo dei. O beati Tu et q̄ felicitas ineſtimabo reſultet ex tali viſione. vellē clarius ſcire. O ſi ſā ytē hus q̄ ytē grossa aliquātr declarat. ſi er ſu si volumus aliquātr hodie guſtare et ſplantare paradiſi fructū nobis tres ſcalas vt poſſimus aſcēdere ad ytēplādū ſcdz hanc intentionem q̄ reſultat ex tali viſione. vna ſcala ē corporalis. ſ. conſiderādo creaturā corporalē. p̄o conſidera terrā nudē do ſuā quātitatē q̄ ſm aliquos ē in circuitu 24or milia milliū. Cōſidera murū urbis tē ⁊ lapides p̄ciosos platas carbones montes ſpes aūrū q̄ in ea ſt. o certe eſſet mirabile mirari q̄t magna bona ſt in terra q̄t theſauri q̄t regna ⁊ delectabilia ō ex delectabiles corpoꝝ. Et tm̄ terra eſt ſtabulū paradiſi in qua gignunt dēs muſce ⁊ animalia q̄ habitat beſtie ⁊ dei et minimi peiores beſtiis q̄ deū q̄ die blaſphemat. et offendit. Cōſidera deīde aquā q̄ ē in decuplo maiō ⁊ multo nobilē terra in q̄ ſt maiores theſauri q̄ in terra ⁊ plures ſpes pſcis admirabiles. Cōſidera deīde aerē ⁊ circa illa. Deinde ignē q̄ ſemp in decuplo ſt maior in quātitate ⁊ nobilitate. Cōſidera deīde .7. planetas vz. lunā Mercurium. Venerē. Solem Iouē. Martē et Saturnū. q̄ ſemp in decuplo ſt maiora ⁊ ſpherā adeo q̄ ſol ē in 166 ceſes maior terra. vñ hoc dicit 2o de ypocra. q̄ totus terre ābitus cū aqua ſpatio ſphe tus pñs celi vnā obtinet. Cōſidera deīde celū ſtellatū cū oib⁹ ſtellis q̄ ſi ē in aplō corpꝰ q̄ nō pōt mai⁹ cognosci i ⁊ ſtellas innūmerabiles q̄ habet q̄ z q̄ ē maior terra deīde celū Cryſtallinū q̄ ē p̄m Mobile deīde vltimo celū Empireū in quo deus habitat ⁊ angeli et. q̄ oib⁹ ē corporalib⁹ ⁊ ſenſibilib⁹ q̄ ſolū ē in nobile ⁊ p̄m ⁊

et omnes ī sc̄e creaturas d'ni ma
gnitudē admirās xp̄m baruch. 3. dic̄ O
isrl' q̄s Magna ē domus dei 7 ingēs locus
possessionis eius Magn' ē nō hns ēsumatiē.
O si magna fuisset 7 delectabilis rōne intuē
bat a philosophis nāt̄ a platone 7 aristo
tele hāc nostrā 7 sēcām ordinē creaturā
a celo stellato vsq; ad centrū hūi terre Quid
erit cognoscere deū p̄sente ī p̄ria 7 ēssētia
turas ī deo. O si magna fuisset ē inspe
tata. Alexādri magni 7 aliorū ī patrōi possi
dere totū ī p̄tū terrenū q̄ fuisset erit
ī patria possidere deū cū oib⁹ creaturis: o
arte nō pōt explicari. nā beati nō solū deū
p̄sente cognoscūt s̄z amāt 7 possidēt ī ip̄o
mū. ℣ 2ª ē Scala Rationis. s. aīe
nostre. q̄ ascēsit ad dei imaginē ē p̄fecta
7 pulcra ad lūna sole 7 stellas 7 oib⁹ alijs
creaturis visibilib⁹. 7 si ē tā pulcra sm
suā naturā q̄d erit ī aīa beata q̄ est
pulcherrima ac pulcritudinē gr̄ie 7 glē sm
dei similitudō. O q̄ letitia 7 gaudiū erit illa
videre et videri ab⁹ aīabus sanctis sp̄lendissimas
plusq; sol Tilla visione dulcissime essētie. si
aug⁹ refert q̄ ideo potuit respirare mulier
apoc. 12. hyeronimi ℣ minuit splendorē
q̄ d erit videre tot q̄ercūq; aīas sanctas
ī celo O arte adhuc nō intelligis ℣ 3ª.
ē Scala Intellectualis. s. angelus q̄ p̄fecte
plenitudinem appellat a philosophis Intelligētia
7 ℣ incorporeitatē appellat sc̄s. ps. di
q̄ fecit angelos suos sp̄s. et q̄ps. dic̄ de
magn⁹ sup. d. Ant 15. fulgebunt iusti
sicut sol singulos ang̃elos cōtemplantes
Sole ac luminosiores. et si vn⁹ ang̃elus hoc
apparuit cū claritate sue glē ī mūdo
esset ibi nulla solis esset lux nec dies
accessa ī die vn⁹ solis. q̄d si esset videre tot
multa ang̃elos. q̄d videre ang̃elū esse 9
singulis 7 nosse eoy virtutes 7 gr̄ias sp̄iales
mirabiles. O arte deficiat lingua 7 intellectus
q̄a q̄lis angelus ordinis supremi videtur ide
ō cuplo ī pulcritudē 7 nobilitate angelum or
dinis inferioris 7 plus ang̃elū dei q̄s alius ma
net sm dionisiū 7 doc. O si philosophi in
putarūt solem esse aliquale nobile 9 sensi
bile et dic. 9. intelligentias q̄ movent
9 celos. o quāta letitia erit clarā videre
7 intuitiue hāc et oib⁹ ordines ang̃elorū q̄ sunt ī
celo nā aristo. dic. li. xi et multi. Quis
p̄sumeret dicere de supremis ordinibus angelorū
quā d oib⁹ sunt ignota nisi diuinis reuelatis hēmus
O dicit ille nā ang̃elus aliquale intelligere
suum esse de quibus. nōte q̄ celū ignis
dic̄ et respicit illā ī maculatā virginē
matrē d. Regnā angelorū sup oēs de
cos ang̃elos exaltata. q̄ pp̄ plenitudinē gr̄ie
et suē glē accedit oēs ang̃elos ī p̄fectione
nobilitate 7 pulcritudē adeo q̄ ipsā sola
nobiles p̄fecte 7 p̄fectos oib⁹ ang̃elos 7
sanctos ī mo oib⁹ creaturis Assūde sup.
et respice. Ad filiū dei ī carnatū 7 suā
matrē excellentissimā humanitatē sedēte
a dextris dei nitro excellētes oib⁹ angelis
ī mo et sua matre: q̄a ang̃elus residet ī
glā suo patri sanctis deis 7 dicit oēm crea
turam cum pulcritudine 7 glā et ang̃elī
et dic̄ pe. apostolus sanctis desiderat ap̄parere
Quātūcūq; glā splendorē aīe ī corpus tale
sortiātur 7 visionē 7 fruitionē tale
sortiātur 7 visionē 7 fruitionē tale
illa videbit Deum. O dic̄ ille arte ī
scibilis 7 ī effabilis. O aymerillo ad
huc nō intelligis nō scis. nō p̄cepisti
q̄d. n. sp̄ ois. Christus. q̄d ang̃eli
q̄d virgo nō. q̄d et humanitas
xp̄i 7 Christus 7 nō Dumtaxat essētia
arte ut vel parū sc̄z sic gutta ad ōceā
maris vt sic lumen mōdi ad lumē solis
nō cōp. tho. 5ti. 7 sic dor. Dum

q̃ nulla ē q̃ptio creatur̃ ad creatorē eo
ḋ̃ꝑ t̃ ifinitū vñ oēs creatur̃ r̃n dei n̄l
sūt t̃mo ñiñ q̃ gr̃m̃ miles r̃n celi q̃
dei beatus xp̃ofer⁹ zgl̃h. ē ifinita et fruit
i ad ifinitū nulla ē q̃portio. ꝫ. ꝓbat. Si ag̃r
tam feliciter zdubitet repit⁹ i natura dei
q̃ erit i ipō deo t̃ eius visōe vbi hoc
certe nō possum⁹ explicar̃. ꝫp̃ea aug⁹ d̃ hui⁹
visōe dicit Tanta ē delectatio illius sup̃ne
visiōis t̃ gaudii habitus huius eterne. q̃ si nō
leuet t̃ra i⁹ vn⁹ diei hora p̃ mille t̃ annos
innumerabilis ānis hui⁹ p̃sentis plenis delitiis
z affluentia oīm bonor̃ t̃ialiū reple mirū
q̃ dixerit. Videt. n. fine dei vnū ē fr̃s
nū bonū gaudiū ag̃lor̃ gl̃a sp̃ualis letitia
scripturā p̃ma vite eterne: Ita aug⁹ i ēde
verū dicit q̃ maiorē felicitatē z delectatiōē
h̃t anā d̃ visōe dei p̃ vnā horā q̃ hui⁹ t
cōmunica ānis d̄ oī creatura. q̃ creatur̃
ad creatorē nulla ē q̃portio. Certe nihil
sum⁹ rō q̃ tm̃ amam⁹ creaturā q̃ nobis
affert habitū z mesticiā z n̄l deū q̃ ē ifi
nitū bonū. Et aut̄ d ipa visōe dicunt
esse clarū loquar. Dicūt doc q̃ bea
ti t̃ p̃ma tripliciē h̄ebūt visionē seu vi
deb̃t. Nā p⁹ videbūt deū i se sicuti
ē. et Deus i scipō. et q̃s i deo. i. deus
t creaturas i deo. ꝑro cognos
scēt Deū i sua essētia d̃ visio meridia
na. i. clarā. sic sol i meridie cognoscit
aut dēs creaturas t̃ phebo tūc ifimo
clarū d̃ cognito Matutina. tūc co
gnoscēt creaturas i se. et i ip⁹ q̃ appa
ēt cognito vespertina. Videbūt ig̃ beati
Deū clarē t̃ sua essētia z hoc erit sūmū bꝫ.
videbūt oēs mundi creaturas i phebo dei q̃
oīa videbunt i phebo dei q̃ p ipm oīa facta
sunt. videbūt et i ip⁹ q̃ oēs ag̃los dei
z regulas oēs p̃sentes z gr̃as videbūt phe
bo erit oīa. Sorip. O quam erit ista leticia
videbūt Regina celi maria exaltata
sup̃ choros ag̃lor̃ videbit ꝫ dei filia
et sup̃ p̃mentibus sedet ad dexterā dei

patris cū magna gl̃a. O q̃s magnū gau
diū erit sp̃s dei videre Tam dei filium
i tanta gl̃a. q̃ ē sr̃ rarō vna. certe ipsa
erit gaudiū sup̃ gaudiū et erit jubilo so
tanū. Job. 23. videbis sane cum i jubilo
est. n. jubelus sm̃ gg̃m doctor̃ nichil q̃
pot explicari n⁹ oīo tacet. O certe nō possu
mus explicar̃ ālē gaudiū z delectatio nsal
tabit d visōe deitatis z humanitatis xp̃i
ꝫ t̃ vola decet vnū ꝓbū. Nā theolog
nat q̃ sit Maior pena dānator̃ i inferno ali
q̃ dicit q̃ ignis. q. n⁹ ignis vere Molest⁹.
alig q̃ ē ō mis q̃ nō q̃ vere aīa ibi cr̃uc
et mis i mortalis. ꝫ t̃ gr̃ē gaudet q̃ est
penalis visōis diuine effectus q̃ illa ē sūmū ris
nitū bonū z sūma felicitas dei nō sit
s. missa. bō i pecc̃a dereliquit hui⁹ i
tā pena sm̃ q̃ dolet valde amisse reg̃ pace
q̃ erit d regno sadi respice.

Secūdo hēm⁹ videre de fruitione
primo effectiue q̃ sit meritoria ad
illa visionē. anima .n. nostra subito
q̃ cognoscit aliq̃d bonū illud amat z q̃nt
to magis ē bonū tanto plus amat z ita d̃ ad p
tōe delectat. cū ergo in patria p intellectū
cognoscat illud ee sūmū bonū statim volū
tas amat sūmo affectu amor̃ z amādo pos
sidet i bonū z in illo delectat sūme z
q̃escit ita q̃ nullū aliud bonū q̃rit nec i
alio q̃ in illo delectat. ex⁹ d ista fruitione
ponat⁹ et. puella desponsata alicui regi
terrestri z pulcherrimo q̃ puella sū
me diligat sup̃ oēs bonos mundi z p illū
amorē illi regi copulat. ideo corpor
aliter vnitē delectat z illa delectatiōē
q̃escit ita q̃ nō ad vlteri⁹ q̃rit z ista d̃
fruitio. d̃ q̃ dicim⁹ et aīa i celesti patria
q̃ desponsata ē deo z p amorē illa copu
latiōē vnit⁹ talit̃ q̃ ipsa erit i deo z deus
illa z in illa vnitēdo fruit̃ deoq̃ sū
ma delectatione i ipso diuenit z in eo fi
nalit̃ q̃escit. certe vix explicari pot.

Q magna sit illa fruitio ꝛ delectatio q̄ sāmo bono fruit deus ī q̄ ſt oīa bona. ¶ Tñ aliquāt ꝛ declarabit ¶ p̄ rōnē possessoꝝ. nā p̄ ꝓbabile ē p̄ ch̄m dr̄ q̄ hō ſbm vī nr̄m hz tm̄ effectū ꝑz ꝛ melle nā q̄ amicū delectat eius dulcedine ſmitr ꝛ eger cū aūt possessio bn̄ sit ip̄e deus sic̄ grā 15. dr̄ abrā. Ego ero merces tua magna nimis. deus aūt oī sit ifinite dulcedinis ꝛ beatitudinis beatificet tām dulcedine ꝛ delectatiōꝝ q̄ deo quātā nulla lingua p̄t explicare. ꝑz dicēte voluptatis tue potabis eos dicit ¶ 2o ꝓbat rōc ꝙ ratiōꝝ nā auctor ꝛ causa dr̄ Magnus essentiaꝝ arg̃t magnitudinē sue causē ꝑz d̄ nēg̃ capienē ꝛ sciēti q̄ de fide at negāre operatiue sic̄ cesar. lucā magd̄ ꝛ de Medico q̄ sanat ī ferrum disſidatū ad mortē ab alio medico q̄ hoc. nō ostēdē q̄ sit ꝑfectissimꝰ ī arte. ¶ ꝓbat ex hac vna hō q̄ hat oēs corporis nobiles ꝛ corporales q̄ possit explicari ꝛ oēs penas purgatorij ꝛ oēs penas ī ferni ales ꝛ ex alio loco ꝓbat q̄ talis hat claritatē dei videndi. sic habet boāz ī patmo ꝑfecti si ex tali visōe diminuit aliq̄ modo tales pene. dico q̄ nō tm̄ diminuit ꝑz totalit auferat ꝛ removeāt. Rō sm̄ ꝑmū q̄ ad primū hāc dicit contrariū corrūpit. Minus pcta ꝑ ¶ ꝓbat q̄ta aq̄ ī fornace ardentem stat absorbet ꝛ tota cōa aq̄ ecclie gerit totaliter ꝑ ignē vt ꝑz ī alijs hōib̄ magnū dolorē q̄ misit multe duc̄as ꝛ venit nouiter q̄ frēs ordinis ꝑ vel papa illud maius gaudiū corrūpet totaliter illū dolorē ¶ cū igit deus sit obiectū ī fruitē dulcedinis ī tēsum ꝛ cēt sum ꝛ vocat eū et dānatorū sit ꝑ mit totē tēsum segr̄ q̄ ex visōe claua dei sic̄ ambulantē. vñ alex.

ī 3ū p̄ sūt ꝛ gitur ex dict. dicit q̄ dānati nō videbūt Deitatē xp̄i ī de fidelitij ꝑz nos glosaz ei⁹ humanitatē videbūt. ¶ Rō ī q̄ si dei essentiā clare viderent tales visio non posset ee sm̄ mag̃ gaudio. q̄m illa visio sit ī q̄ndā delectatiōē sāme q̄ videri nō possz sm̄ mag̃ delectatiōē ee ip̄a sit finis ultimꝰ Delectationum. ¶ ꝛt 5. ber. dic. Tanta est Dulcedo Deitatis claritatis q̄si una gutta Deitatis modicū ad ī ferni defluerent oēm simul penā dānatoꝝ ī dulcedinē ꝗuterent. Si una gutta q̄d de barile q̄d de tonna fons defluent. vñ petrus gustās mō guttā claritatis gl̄e humanitatis ꝙ ī nō dubitat ī Tabernacla. o q̄d erit ī celesti prīa q̄n videbim⁹ deū facie ad faciē ¶ o si sāt̄ martir ut ſt stephanꝰ laurēc̄ alij ꝑ una gutta tale vidēs angelos dei ī cepit ī hortari eos ut videbāt sibi datā q̄d erat nō bibere ī fonte dulcedinis: ut aug̃ ī ꝗt obscuro dic ut oīa nō amaresc̄t ī ipsos m̄ dulcēs affectus ꝙ ēt ipsa dulcedo sāctoꝝ ꝓbat tm̄ dulcedinē ibat ad ultimū ad oīem sitim ꝛ ꝙ ad tm̄ dulcedinē ꝗrebat. o si nicolaus ꝓto dicit ī maria madalena ꝙ ad nos stent ī desto sm̄ ambrosius so lus ī stephanꝰ dulcedinē dei gustāt videbat q̄d erit ī illa celesti prīa ubi videbit deus deorū ī sion ī ephm̄.

¶ Tertiū q̄d erit ī illa essentiali Cla dr̄ Tertio ꝛ firma et secura possessio Dei. 3o. q̄ sc̄i ī paradiso possidebūt ꝛ tenebit deū ꝛ dor sm̄ū bonū ī ēternū ꝛ st̄ sc̄uri q̄ nūq̄ poterit ab eis tolli sic Dic dns ī ecclā. Qui audit me non confundetur. Nemo tollet a vobis ꝙ nr̄m bn̄ dictū applicat ī ecclā. vita ēternā q̄ illa fruitio dei ꝛ plato bāsita erit ēterna ꝛ perpetua. Mt.

25. Sicut iustis in vita eterna. Dic S. q̄ hec securitas ponit in voluptate beati sine aliq̄ opposito timoris rea p̄dit arrhim do intellectu et bono collato gtinuato ita ꝙ arrhabonem huius bti: no q̄ndo beatitudo esse cū ꝑpetua nec etiā tm̄ p rōnes naturales q̄ nulli creature pōt cū notū p rōnes naturales illud q̄ q̄libet deprendet a sola voluntate dei in a hmōdi cōtinuato beatitudis ia collate ꝙ tm̄ in mō cuilla arrhabo intellectui beatifice revelatoe sibi fm̄ a deo. Et sm̄ aug⁹ et s. tho. vide q ꝑpetuitas sit de rōe beatitudis ado q̄si no esset ꝑpetua no esset beatitudo q̄ ꝑfecta esse. Nā in beatitudine includit q̄ sit finis omnis desiderii et q nihil ultra desiderandū re stet: q̄libet aut nālit desiderat q̄nenter in bono adepto ꝑpetuo q⁹ beatitudo illam finaliter includit ita q̄ etiā si illa homo nō daret de beatitudine vite aug⁹ 23. de tri. dic impossibile e aliquē esse beatū nisi sit securus et sue beatitudis ꝑpetuitatē. Hec aut securitas et ꝑpetuitas erit gaudium sup gaudia: i mō maius sup eā gaudet sic in damnatis erit tormentū sup om tormenta alia sicut certū q̄ cruciatus pene nūq̄s finem habebunt sz eternū p manebūt: O quāta ergo tua dulcedo dne quanta felicitas e habere et possidere regnū in hoc mundo vicem e tm̄ in mō tormentor possidere q2 pōt amitti et nō e ꝑpetuū et stabile. Et salti p mortē certo pdit. Sz illud regnū celeste erit eternū quam ad hoc vnū ep⁹. Si tibi daret unus ducatus talis q̄ dicitur q̄ q̄libet die expenderes et donares sept. et remaneret. nō tibi. Caru certe sic: o dicit ille esset unus bonus ducatus q̄m posset emere q̄libet velle et dare et remaneret semper stans q̄ sep esset dans et ego nō curram ad o pauper. Nolo dari sic sz si tibi pa decim tue essent dum et sz si tibi o ia bona istius mundi et ois regna et esset

Secum q̄ nūq̄s amittens arte tua possis Dei filius hoc mundo sz q̄ oes reges q̄ et timor certo possit ois q̄ sit bona fortuna q̄ certo amittit. Ideo nō mi aliqua felicitate sz felicissimus et possessio q̄dsi e eterna et oes sm̄ st⁹ sc̄ip q̄ illa nūq̄s amittet q̄ illa sola e vera felicitas et nō alia nā beatitudo mea nihil aliud e q̄ nisi eterna q̄ obtinet mi beatitudis e deus q̄ vivit et eternū ꝑmanet scriptura et lex ꝑpetuū iustū aut in ꝑpetuū vivet et q̄sp̄ deus Mercescere hoc q̄ replas iugis si solilo. Sic igit O Regnū eternū Regi omnium servient ubi Lumen et decus et par dei q̄ expugat oem sensū in qua beatos aie requiescūt et letitia semipiterna sup Capita eorū gaudiū et exultatio obtinebūt et fugiet dolor et gemitus O q̄s gl̄ose e regnū q⁹ trinū deū regnat ois sancti amicti luminis sic vestimēto luntes in capite suo coronā de lapide pho: O regnū beatitudis eterne ubi Tu deus Spes sanctorū et corona gle fare ad fare videris a sanctis letifi ois eos vultus in parte tua q̄ expugat oem sensū: ubi gaudiū ifinitū: letitia sine tristitia salus sine dolore Rigor sine labore. Lux sine tenebris vita sine morte ubi oe bonū sine oi malo ubi sanctis nūq̄s senescit ubi vita interminata nescit ubi decor nūq̄s pallescit ubi sanitas nūq̄s marcescit ubi gaudiū nūq̄s desinit: ubi dolor nullus sentit ubi gemitus nullus audit ubi tristitia nō videt ubi letitia semp habit ubi malū nullū timet q̄m sū mū bonū possidet q̄d e semp videre facie dei mirabili. Sz ille.

Aug⁹

Scdo De fortuna Mizabl

De fortuna.

1° Si ē fortuna
2° Qd est fortuna
3° Que ē ca q aliqs ē fortunat⁹ z aliqs infortunat⁹.
4° Que ē ca q lusti vt plur⁹ sc̄t infortunati z ipsi hoc i mundo ignorāt.

Circa p⁹. phs 2°. phisicor⁹ ponat tres opiones antiq⁹ quas ipe dicat ee falsas. p⁹ opio dicebat nichil fortunā nichil ee. seu nullā i mundo esse mē a casu z fortuna sed ea q eueniūt i hoc mundo haberi p se cām determinatā. vt̄ plato dicebat Nichil fortuitū nō legitimū vō p̄asserit q⁹ nō dicit fortunā p causa. Sed istā opionem dicit aristo. apparet ee falsā q si fortuna nichil est nūqd dicit q philosophi de ea aliqd tractasset dicit qz ex omnium ore plurimū quedi hominū q dicēt multa a fortuna z casu euenire oportet fortunā ponere dicit qz manifestū ē ad experiētā. q alicui agēti a proposito euenit aliqd p̄ter i tentionem sicut cūi ad nassā iuenit bursa auri p̄ vēā z illud dr̄ fortuitū effectus q⁹ ca illius dr̄ fortuna. 2° opio fuit Democriti z leucippi q dixerūt fortunā et casū ee cām ocultā z omnium p̄ mūdi z ocultā Motus stellarū statuēbāt q Totū vniuersū istius mundi sine ordine casus et fortune. Sed hec opionem dicit phs ee falsā ex hoc q nobiliora sūt superiora q̄ inferiora. sed inferiora vt plurimū z ocultā nō sūt a fortuna q⁹ nec superiora puta celestia q̄uis plurimi sc̄ nō ex quotidiano sensu qz̄ quidā q̄dā sed ex determinato sensu ppl nō est verū si est a fortuna dicit qz ea q sūt a fortuna nō sūt vniformia sed celestia nō differentia sed vniformiter i multis sūt vno modo. Tertia opio dicit aristo. fuit aliquorū dicentiū fortunā ee cām sed occultā intellectui humano z fecit quodā diuinū z sing⁹ hoīes. z sic q oīa eueniūt diuinū esset aliq̄ diuina ea. sed hec opionem dicit aristo. ee penitus z vulgatis fictoribus. z q impossibile ē q deus q ē iustus tribuat bonis aduersitates z malis bona multa z esse virtutes. nō i h⁹ d bona fortuna sic i gt Deū. n. dignū forent. Dominū existētibus talem vt digne tribuat z bona z mala fortuna aut nō sic. Sed dicit aristo. cū videam⁹ q pr aui⁹ exspera fortuna eueniat nō ē dicendū q nisi dat p̄uoz. Qz. n. aristo. phisice z cās varios q̄rit deuenit i notitiā fortune. n dat opiones theologicas tāq falsas. z ponit ipse opinionem suā dicēte fortunā ee cām p̄ accidēs. z nō cās p se vt̄ diuisi vt declarabit infra.

Circa 2am Questionem q sit ista fortuna. Dico q triplex ē ca hoc q̄ opiones. p⁹ philosophica. 2° Astronomica. 3° Nigromantica. 4° Poetica. 5° theologica. p⁹ opinio ē philosophi 2 phisi. vbi sic diffinit seu describit fortunam. fortuna ē ca p accidens in his q fiunt a proposito p finē q̄uis i paucis et ibus nec fiunt semp nec vt plurim⁹ ad q̄ describit aristo. tāq et tria q̄rit ad rem fortune. p⁹. q ē ca p accidens. 2° effectus p accidens q̄ ingt causis p se. 3° q ē ca p accidens z effectus q̄ ingt causis p se p̄ter intentionem agentis. ē effectus fortuitus. z sic a fortuna ex⁹. si q⁹ vadit ad nassā ad ecclām z accidit p accidens vēā lapide dimittere debet z fragit cr̄ capt⁹. certe lapidē dimittere debet a cā p accidens. sed agricola lapidis intentionem fuit ad ecclām sibi opposuit. sed fructus capiens ē p accidens qz nō fuit intentus sed q⁹ effectus. sed fructus capiens erit ex eo q̄ cecidunt arbores sed si ex defectu lapidis z ex ire ad ecclām quare arbores fuit p accidens. tū vadit z cecidit ad talem effectum effectus q̄ē fructus capiens dr̄ p accidens z sic a fortuna. q⁹ fortuna nichil ad

ppl. Qz̄ nullus hō mercator vadit ad partes dissitas tūc vadit z accidit ei magna nauis plena piperis mercib⁹ cum fructu ergo ponit vtr̄ fortuna. declarabit p mūdū medicando i q⁹ dā est mot⁹ ad ignem cuidā sc̄ hāmute ipe volebat deos sc ee decipere sibi finē suum solum ad hominē p diuersas vias indirectas z q nō videbat deos q gubernant mundū sibi vīa euenire a fortuna. hmōi dicit q nō videbat aliq̄ fortuna sed bona z mala ad eos venire ipi dicit nō videt hominem mali ee videre. Sed dicendū qz ibi ē studium dicit vna videt que ab hes finē. vidit et ppter fortunam 2as et 3as ē fortuna 3as. quod aliqs ē fortunat⁹ aliqs nō.

z dicit q p⁹ fuit ad studium philosophie. 2° ad studium astrologie. 3° ad nigromanticos. 4° ad poetas. 5° ad theologos.

Nam ꝯ ois. i qꝫ dic ex nichr aristo. q fortuna
nō e aliq̃ rā p se destrōm ab itellat sensa ppo
silvestꝛ inco ipā eade volūtas p̃dicēs essentiā nō ideā
dr̄ ee fortuna vr̄ effectus nō i rerū natura p se vr̄ essentialiter

e qꝫ cogit. Inspiratꝰ z p̄ncipes corpoꝝ
sui: 2m q tāgit aristo. i ipsm descriptē e
qꝫ fortuna nō e cā cois q fiat a natura
qꝫ cois q fiunt ꝑm ꝙpositū z rō itellat. q aut
nō fiat a natura patet q natura opat
vel vt plr̄ vel vt frequēter et similr̄. ꝫ
fortuna raro z dissimilr̄. et ideo [illegible]
i dñi mercātia valde lucrant vt i ꝓbo
nō dicerēt cā a fortuna q fecerūt hr̄ dēq
raro q tāgit. sic. [illegible] thesaurū
nec q̃ Puer nec q̃ senex aquā ut fortunā
q̃ nō agnōscūt volūtarie et libēr. ideo male
dr̄ ille poēta q lapides ex q̃b fiunt al
ma fortunā appellat q hoc nō e ve
rū nisi similitudinarie. 3m q ngr̄ ad rōs
fortunā ꝑm aristo ē q fortuna e cā cois q
fiunt raro z i paucorib. hoc p̃uet p ea. q
n. aliqs vadit ad forū z ibi oportet pe
cuniaz quā nō intendebat nec deportare
primo cās ea fuit adductꝰ ad forū nec
ex intento nec q̃ sēp causat ea ire ad forum
q̃ i paucorib et raro fortuna q̃ tāgit et
ideo dicit ea ē quot. q si q̃s fingiter
ex vī ad forū ducerit pecuniā p ī oī
nocentia eludo latrant nō dicent ea
a fortuna q ea p̄cā q̃ tāgit i paucorib et
raro. Dicit aut ibi aristo. q casus z
fortuna differūt trip. p̄o q casus a cāp̃
magis largē q̃ fortuna. q z ē i habētib ītel
lectū z i nō habētib. fortuna nō solū i
habētib ītellectū z a ꝙposito. z ideo nullus
inanimatus sic lapis dicit habere req̃ possit
Dicit hic fortunā seu fortunatū ꝑ bene
casū sic eq̃ vadēs ad forū casu u lapes
deuorat 2o q casus ē i his q̃ ī nouāt
ea circa naturā. fortuna aut nō sic
si ponamus hō ea ꝙpō dignitas dicunt
ea a casu z nō a fortuna. 3o q casus
sēp accipit i mala ꝑte. fortuna uero
i bona z mala. q dr̄ q̃ bn̄ fortunatꝰ
z Male fortunatꝰ.

Secunda opō ē Astrologorū. q dicunt
Virtutē Celi seu Siderū ee fortunam
quā ipi appellarūt fatū. vñ aug⁹. v. de
ciuitate dī dicit vtrūdo opiones astrologoꝝ

Dicit fatū ē vis Siderū qm̄ q̃s ingreditur
vel nascit. vñ et Stella q̃ apparuit magis
i nocte qm̄ xp̄s natꝰ ē dicebat fatū puer
Astrologi. nō aliq dicebāt ocā bona vel mala
venīr. de nocte i hoc mūdo a fato. i arbo
re vel a stellis: vñ ꝙo li astrologi dicūt al
cuna ꝛa venīr dal fato qm̄ nasi ꝑ malā
ꝯfluōi nasce una ꝛa ꝑ la disposō de stellā
do le cōdē cause cu e. lo cielo z le pianete
ꝑ q̃ dicono li astrologi ee arte collegatōe
tale celi z li effecti ꝯfluōi da li q̃l dicono
nascer iqsti ꝯfluōi molte ꝛe esse tobi qm̄ se
uno. e. nato sotto tale segno o venus o Jo
ue o marte se p dicer tale effecto o dispone
q̃ serra bellicoso o vero o auchara i amor
z q. o i povertate z miseria como q̃l q̃
nascerno sotto ad saturno nō sia i tale
Fatꝰ aqm̄ Credite fatꝰ q̃q d parere
Mortale genꝰ venit ꝛe alto. 3a opō
e Negromātica q̃a nigromātici dixerūt
Fortuna ē a dē q̃ Diabolū q̃ alcuos
dicunt p̄dēr ꝑ ꝙsperitatē aliquos vero
ꝑ aduersitatē. patet ꝛe scriptura i libro Job
quē fecerunt p̄dēr ꝑ aduersā fortunā cause
rēdo sibi ocā bona mūdi i qꝫ. z Julianum
apostatā sont opā et religionem z fecit i pa
tore z meꝝ ꝑsecutorē eccē xp̄i. ꝙ ipse
opinionē appanit ee falsā ꝛe scriptꝰ Job.
vbi patet q̃ diabolꝰ nō potuit ꝙ Job facer
sin ꝑ missōē z volūtē dei.

Quarta opō et fortuna ē Pochi
qui pagani antiqꝫ signum fit q̃ adora
bant dēa fortunā. nā poete dicebant
fortunā ee quādā Dēa i celo residētem
huiusmodi Deas finxerūt z omnes ad eā ee vota
ꝑfabāt i manu q̃ illos q̃ alto erat posi
ti malaq̃ rōe deprehendebat i ferīt z illos q̃ erat
i imo ad suppremā trahebat. z ille sacrifi
cabāt tāq̃ Dee ois a q̃ ocā bona et
mala i mūdo venīt: z q̃n bona tri
buebat dicebat bonā dēa q̃n vero
mala malignā z sanē nō colluisse quos vi
ꝙnocētes tāq̃ fatuā reprehendit aug⁹. q̃a ois
q̃ de dis loquūt dicūt deos ee sēp bonos

Astronomos
portuum
Magos.
Philosophorū
Theologorum

q̃d sit fortuna. ē quintupl. ꝙo.

1 z sic ānq̃ astro
q̃ dicebāt n
cuncta a fortu
z casu. q̃ ea
nascit venit
a celo z ꝑfluēs
z nō q̃ tāgit
a fortuna.

Sexta opō ē
tra vt dicit

Sic Manet
ista opinio
vult q̃ decreta
diaboli non
videlicet
nisi dei n
dō vel q̃d ꝑ
ocā bona z

nō. vt aristo. q
ee dicq̃ sit fortuna ꝑq
fortuna dr̄ ꝑ mala q
bonoꝝ z ꝓpriū malo
ꝑ fortuna sāc fortu

n nõ alii bonos n alios malos ꝺ quos chare
Diat lactãtꝰ Credederũt pagani fortu
nã quãdã dea eo q nesciebãt nũ subi
bona n mala venirẽt. Sz erãt poetꝫ fabu
losoꝝ allegorizabãt ꝓprietates fortune
q sẽp ẽ instabilis n oculis omiũ. Vel sic dicẽ
tes nescientes tribuit bona vel mala nũ deus
Diat passim aliquis fortuna volubilis erat
ꝑ manus sẽ rotã in tempo qlo
Sz modo leta manet modo multi odiũt
hãbos. Et hoc ꝙ stat i libertate sua ẽ.

Quinta et vltima opio vera ẽ catho
lica ẽ theologoꝝ Rome fidei. Theolo
gi. n. cõsiderãt causam ꝓximã et vniuſalẽ
totius effectus. s. deum. dicũtes q sb theore
Cause ꝑ. et sb ordine diuine ꝓuide
tie cadit oẽs effectus: et ideo ꝙd for
tuitũ n causale dicitur effectũ aliquis st
a deo n ab ipo ꝙuenit tãꝫ a cã ꝓma
cũ. n. fortuitũ sit ꝙ accidẽs oportet reduci
ad deũ tãꝫ in omne ꝙ se illud intendebat
sup. d platonis timeo nihil sit causa
ortũ nõ ꝓ aliquid legitima ratio. Et
sic vt dei ꝓuidi agẽtis n causis vniuſalibus
a q oia bona n mala ꝙ eueniũt nihil dr euenire
a casu n fortuna ꝙz a Diuina ꝓuidẽtia: huic tñ
rõsoni ad oẽs ꝙs ꝙ tractare
tes quas cõsiderat ꝓtus: et ꝙd fortuitum
et casuale nominat defectũ cognitionis: isto
modo bñ dr aliqd fortuitũ et casuale
respectu cãe ꝙ tractatũ nõ cãe ꝓme: qd
.n. qñ fodiendo sepulcrũ ꝓpter inventionẽ the
sauri fortuito dr arte fortuita vel casu
ꝓtractatũ et vel nre nõ aut vel cãe
ꝓme Cui oia sit nota aliqs cauendo n
gsequendo ꝓuidẽtia oia disposuit ab eterno
iusto iudicio sic euenire. Et hoc. s.
tho. li. 3. q. 6. dat exẽ tale. Si alicui
dñs ꝓcurat alicui seruo q uadat ad ali
quẽ locũ quo ipe alii scit cũ miserat: ille
ignorãs: certe multo ꝓpter
Thesaurũ seruũ misit. Nõ aut ꝓpter
lucrũ dñs Matthei: et ideo licet

ꝙ accidẽs tãꝫ fortuitũ et casuale in hoc ꝙ seruus nõ tendit ꝙ accidẽs
et casuale in hoc q seruus nõ tendit ꝙ accidẽs
tens ad dñm cui absq sit ordinatũ
sed deo q dñs cui absq sit ordinatus
thesauri vel cãe
ꝓtractus sit fortuitũ nõ tñ vel ꝓ cãe. s.
Dei q ita ordinantis. Et ꝓ. o. Se tu sci
bono bonũ qñ te e dicto Et si trouer
la fortuna et lo caso lassalo dir alo
philosopho Et gsidera le cause ꝓtractãtes
n va sẽpre cõ locchio ꝓ téra: ne ne scet
orda d dio Et e pẽ ẽ: n trouerai cõ la theolo
gi Et sondo illuminati dalo spũsto n gsi
derano duo pẽ cã et tutti li effecti de gsto
modo gsperi radunarsi vñ esa. 66. dr
oia opa nra opati essi nobis dñe n ho
bagiũ Tu aut pater oia gubernas tuo
Cubitus: et Amos 3. Nõ e malũ i ciui
tate qd nõ fecerit dñs. n Isaie Et malo pe
ne. s. d aduersa fortuna. nõ de malo culpe
qd dr nõ pot ee cã peccati quo ad formale.
Et ideo si est verus Danus n hñs vera
fidẽ qñ venit Et mala alicui. oia referẽs
i deũ nõ alo caso mala fortuna qz dr
Scriptura Deus castigat oẽm filiũ quẽ dili
git sic bonus pr. Oẽ aduersa Et nõ
i gsto modo ale Creaturẽ v ordinatas
dala diuina ꝓuidẽtia Et ha ꝓmisso de
esa ab etno Lei ha ꝓmisso Et lo cauallo
lo ãdado ad bere trouo el lupo n sele
magno Dei ꝓuidet ordinauit Et q̃llo
andado i piaza trouasse la borsa d deri
n q̃llalt andado ad messa vn sacco li desse
i testa. Et casi tutte le altre cose Et nigo
no sode ꝓmisse n ꝓordinate dala diuina
ꝓuidẽtia sic Et vel dei vel e fortuna
n casu sz bñ vel nostri Sic chã Dio
ep sria aug. v. Et cuncte dr romuꝫ
theologoꝝ q astrologoꝝ q fatũ nihil a
e q dei ꝓuidẽtia Et nõ. q fatum
poe accipi: vniuſalẽ. n ꝓtractãtes fatũ
accipiendo vniuſalẽ nihil a q ordo cau
sarũ causatarũ ꝓsus n ꝓordinatus i mẽ
te diuina ad effectus producendos: ipe

Fatus.

Resolutus vñ Iustus 148.
ex tho. q gehles.

quē ordinē ordinauit artificiū cuius
cūdarū z con'orbis z substā aſp theologus
nō dr fatū Sz dei prudēcia: ōz sm gtm
hūs ordo vtpt ī causis secūdis puta ī celis
z planetis dr fatū qđ ꝑfatū seu ꝓuisū t
ꝓordinatū a dei sapiā z volūtate vl q
nobis ꝑfat et ꝓlog̃ mirabile dei Sapiās
q2 oēs effectus mīnistrāt suā cās z hoc dr
fatū vnīsale. Fatū nō ꝓnulat est vis
siderū et mās fluxa sive relog qđ s. q
ꝺ cognā l'nascā ſm qua ī celo
seu gđā qualitas ī hoc hūc ī elementatum
seu ī pctā ad bonū vel malū. nō tū arg
tab2 orbis ad bonū l' malū. nā et ptholo
meus dr Sapiēs. (ī 2o de iudicijs dr bis
astris.) Ideo oēs qui. doc. ī fisso cpsti
ni arguit ꝙ sanctus tās fatos z
hereticos q dicebat dr nocte oīa a fato ve
nīr. qa se ponerent nec de arm operatōes
humanas tolleret libū arbit. z ꝙ sms dēs
verissime z nō vacuū qđ nulla ē vanitas nisi
sit voluntaria. z sic nullus posset ꝺ quo
ꝙnet oēs potius z ꝺ mūdo vel legesl z
oīa gsilia qđ sūt z necessario eueniūt nō
oporteret gsiliū. ī mo qđ pcd ē tollere ōz
dei cultū. vt dicūt aug. 5. de ci. dei. s. in.
oīa bona l' mala z nutu a fato pueniūt
nō ōz. colere deū aliquē ne honorare nec
exorare. ut exaūt ꝙ bonis dādis z malis
amouēdis vtū aug. sic tgt. q ꝺ. n. aliud
agere ista opīo nī vt nullus deo colat aut roget
Deus. Ideo aug. 5. de ciu. dei. 5. cap. nā dēmonū z hūi
2. q. 4. c. sqđ dr ꝙ ista astrologoꝝ di
uinatoria fata quē s. ꝙs ꝙnpit t resti
t. post ꝙ adueniens ē ꝙhibuit magis bene hoc

QUIA 3m. quem. Quer q ē causa ꝙ
Alīqs ī hoc mūdo ē bñ fortunat. et
Aliqs Male fortunat. Dico ꝙ cum
hoc sint Tres opiones. vz
Philosophorū
Astrologorū z
Theologantū

p. ē opīo phi
losophorū dr. n. aristo
z tc. ꝙ bona fortuna q nō
Quā vnus ē multū fortunat
ꝙ alius nō ē ꝑ aliqua cās
Sobrisēn s. ꝙ hoc nō ꝓuenit ex aliqua

[illegible] fortuna

multo z le ē bona fortuna dū ꝙ fortuna nō ē
a natura qz nō sēp ꝙ vel nec nō ī fortuna
ex rar. nō ē ab intellū seu arte qz vel debuit
vbi plus d intellū z vōe ibi minus d fortuna nō ē a deo
qz deꝰ cōsit iuste iuste disponit bona z mala ſm merita
obiectū cās sermocinatū q magnanimus
vnū ꝙ alīū. ī tātū ꝓuenit a cā intrinseca
. i. ꝑ aliqua qualitatē et habitudinem q dispositi
tem existentem insitē ī natura fortunati
ti et nō alia p quā disponit vt magis
moueat ad illū locū vbi sibi ꝓsperitas
aduenit z bona fortuna qz ī talū z ꝙ tali
modo agit operatōes suas qualitatē agit ille
q talē dispositionem nō hꝫ z talē dispositionem
ꝓpīs appellat ꝓpetū z dicit ꝙ tales qualitas
ī sequātes ꝙplexiōes corporis z sic magis hꝫ
de ista corporis qz aūt. i. intellectus vel voluta
tis qz nus secūdarie cadit sub ꝓpositōes vt
poris vt ꝓpe dicit. ī 2o nō dicunt ꝙ bona
fortuna ē sm rationē naturā z ꝙ ille ē
bñ fortunat qđ sm rōem hꝫ ī potiā nec bona
z dei adipiscit. ī magnanimus nō habet dicit
ben fortunatū ē de bñ nato. Talis
aut qualitas ꝙplexionalis surgit ex nō
fructū seu magnitudē elementorū ī corpore
bois ac et ex influentia celi. ī hora qua
ꝙnit. vl sm astrologos ī hora qua q nas
citur. et talis qualitas ꝙplexionalis ex
istit alīs ex revolutōe seu assū celi
et q̃ mouetur ad aliqd volendū vel fu
giendū ex q magnanimus bonum vel malum
dicit. Sicut videmus et ī qualitatibus q̃ sūt
in arboribus q ī hyeme nō excitantur ad
ꝓducendū fructus sz bñ ī ver. vl assū
celi sic dicebat philosophi z hugo de sco
victore et sic ea. bona fortuita reducebat
ad causam ꝓmā sc. ī christū z ꝓpter eos christianos.

Alia ē opīo astrologorū. q oīa bona z
mala dicit euenire a fato vt dictum est
ī quātū s. corpora cōlestia corporū celestiū ī pri
mis disponit hoīes ad aliquas electiones
quē vel aliās ex ipressione celestium corpo
rum. ī clinatē ad aliquas electiones sibi si
lis z ꝓsperitates quas ī voluntē ꝓpas
ex eligūt agnoscat deū ex bñ fortunatus
et egrus Male fortunat quē ex ipressione
corporū celestiū ī clinatē ad aliqua ḡra
et alia astrologi ad ductū rōis dicebāt

et deꝰ Sm ī que
q iste ꝓpetus ꝓ
aristo. nō segt
aliquē ex nobis
te animi. qz ſm
aristo. vbi mi
ī tellectus ibi mag
fortuna qz bñ
fortunat ē ſm
tōe hūs ī pctā a
bona z hec adipi
cās. nā dicit q tale
nō ꝓpedit ꝙsil
ex hoc nō sequit
tellectū et sua no
lūtate. q iste tal
ī pctā ē q̃ dā dy
sitio ꝙsequēs ex
corporis dispositi
z sic talis dr nō
tuna a cā ī christ
qz s. hꝫ nobilem
ī pfectē ſm nā
male regibus ſeq
nobis naufragat
ex ſm aug. hꝫ q
hꝫ nobilem q
Vbi aūt

Fatus

q̄ a p̄ncipio suę natiuitatis vnusq̄sq̄
possit bona ⁊ malū sua q̄ euitare nō pot
⁊ mitto hodie tam hor. ordūt ⁊ applicat
hor fatū el destino q̄ hoc apparet ex ip̄ō
⁊ hūtōn vt dāmē 5. xp̄o sterū sic. o
La fede mia e vera e ella e falsa Se ella
e vera. la astrologia diuinatoria de le
ase ghingete. e. falsa. p̄ter remo e. dō
de sop̄a la corta de tam so dic. 5.
Aug⁹. regula tale astrologia ⁊ applicat
tales fundent hūtōs ⁊ ip̄os. R dō ea
q̄a tale opōe d astrologi cum vana
ip̄a ⁊ diabolica la debemo repudiar
como esa falsa. ⁊ tuti q̄l tale q̄ vide
no ad tale fato ⁊ q̄ stellatū sodo y dola
tri. p̄ q̄ adorano q̄lla stella p̄ dio pi
q̄ vedono p̄ogne bē ⁊ male vēt da le
stelle: Et ego fortē opō vere
et Catholica. 5. theologorū. ⁊ omniū
⁊ ad ista q̄cūq̄ dixent q̄ cū quā ali
q̄s sit fortunat ⁊ alius nō e dei volūtas
5 cā et iusta q̄a ab opō suo bona et ma
la p̄uenit vt dictum e sup̄. q̄ hō curam
⁊ p̄uidēcā et oīa vñ ī ps. dr. Suscitans
de terra inopē et de sterc̄or erigēs pauper
vt collocet eū cū p̄ncipib⁹ sc̄ō p̄pl. de
Moyse. ⁊ Dauid q̄ erāt pastores ouiū vñ
hoc. sp̄hus ī quol. dicat ad hāc q̄es
Clūm q̄ s̄m fidē et ueritatē deus hō
gr̄aleq̄ p̄uidēcā et oīa creatura s̄m cuiu
natura et q̄dtoēm. ⁊ q̄ et p̄ter hāc gr̄ale
p̄uidēcā hō et spālem p̄uidēcā et oīa
hoīa ex quada electōe. s̄m quā p̄uidet
vnumq̄q s̄m merita p̄terita p̄sēcia ⁊ fu
tura occulta nobis tñ sibi p̄sentia ⁊ semp
iusta. Ita q̄ alii aduersitas plus p̄fiat
ad salute. q̄ p̄speritas vt ostendit
ī volūa p̄te sermois. Et ideo dic̄ b⁹.
q̄ si aliq̄s vadat ad fodiēdū sepulcrū
⁊ inueniat thesaurū hoc no e natura
ī̄sa sed dic̄ p̄ter nec ex influcia cele
sti dic̄ astrologi sed ex dei volūtate. q̄

q̄ alq̄d fiat dū ex ip̄o sibi cuiq̄ bonū ⁊
mal⁹ reducat ad deū tm̄ ad p̄nā ⁊ culpā

tales ē mag⁹ dispositus ad vnionē. mo
uet ysaac ad tale electōēs q̄ alia. C. or.
5. tho. ī 3. 9 q̄st. q. duat q̄ q̄ nat hō s̄m
corpus sit ordinata sb corporib⁹ celestib⁹ et
s̄m intellectū sb ag̃elis q̄ illuminat ⁊ s̄m
volūtatē sb deo. tñ ex pacto ag̃eli ⁊ corpora
celestia ē volū sic̄ disponēs ad electōēs volū
tas aūt dei ē sic̄ ex̄tōēs. Et ideo q̄ alq̄s
vadat ad fodiēdū sepulcrū ⁊ inueniat thesau
rū causalitus hui⁹ fortuiti dupliciter est
his inclinatū p̄. n. celū ī duat hoīem ad aliquod
eligēdū ex̄ modū passiū seu dispositū: sic ege
lus ad disponet ad eligēdū nō p̄ modū ex̄tās
sic celū sb̄ p̄ modū cuius ⁊ intellectū deliberā
tōis illuminādo. ⁊ cognoscēdū q̄ alī
q̄d ē bonū fieri: putā fodēr sepulcrū nō tñ
de facto quia ex̄. bonū ē fieri. 3°. a deo ⁊ di
uina volūtate q̄ ī nobis opat velle ⁊ p̄fi
cere. Cū ergo dispositio q̄ est corporalis q̄ tan
te ⁊ l'intellectus p̄suasoē sic ab ag̃elo necessi
tate ad eligēdū nō semp ī duat nec hō semp
hō eligit ad q̄d celū inclinat nec ī d q̄d ag̃elus
custodiens ⁊ tendat ī nec semp gr̄ā cū ysac
sit dominus suę electōis ⁊ libe arbit. hō
semp hō eligit q̄d deus opat ⁊ p̄ suā volū
tatē q. s̄m q̄d dic̄ ap̄s. Deus ē q̄ opat
ī nobis velle ⁊ p̄fici. Et ideo q̄ hō sit
fortunat⁹ mag⁹ q̄ alius p̄ncipalit ē ado
q̄ius dispositus et p̄uenit ex̄ dispositō
causarū sup̄adarū quas dei p̄uidēcia nō
excludit. Hoc idē Eginh⁹ ro⁹. ysidor⁹
q̄ dic̄. ī li⁰ ē bona fortuna. q̄ ea quae
ī hoīe hoīs alq̄s sit bñ fortunat⁹ ⁊ alq̄s ma
le. nō ē alia nisi q̄a hoīes fortuitari se
quūt⁹ ī somnios diuinos male aut fe
lic̄ nati nō dignūt. vñ hyer. 22. dr
Scribe virū istū sterilē q̄ ī diebus suis
nō p̄sperabit ⁊ ex hoc d⁹ potest ostē
dit opōes q̄a p̄cipit q̄ aliq̄s sit
fortunat⁹ ē a deo. tñ sanctos dispositus
ē a celo ⁊ a ydolatrie nūc. s̄m p̄tres hui⁹
ī p̄ncipio ⁊ ī sermōnib⁹ ad aliq̄d eligēdū ex̄
sc̄ā sc̄ī boni ⁊ mali.

s. dic̄ ī q̄st. q. hoc est ex gr̄ā cōis
p̄ncipio dei dispositē

hic nota q̄ q̄ p̄t dici bñ fortunat⁹ ī hoc
modo vide ī fin hui⁹ sermō.

¶ Quęs Quare Malis ſt hodie ī mūdo ꝯſpiciūt ab ſnibꝰ q murmurāt & iſta
Dei prouidēcia cū videāt ī mūdo bōꝝ ꝛ
pbos ꝛ ſeleratos vnūꝫ ī magna ꝓſperitate
ꝛ bonos ꝛ iuſtos ī magna aduerſitate ꝛ tribu
latōe. qđ rō vī iuſtū. vt dicebat Arriſto.
thꝰ & bona fortuna ꝛ hyem. qđ dicēs Qua
re. ꝛc. ī piorū ꝓſperitate bene & bis qui
puacātur ꝙ le: ad hoc doc. ſtent q deus
iuſte & nūſi corditer ꝓmittat viros iuſtos
tribulatōes ꝛ affluōes pati ī hoc mūdo. ꝛ ꝓbat
7. rōib. pmo rōe purgatoꝝ. ſ. vt deus purget
a ſuis culpis ī hac vita nīſi. n. & adeo iuſti
qn aliq̃ pcā q̃ mittat. ſcriptꝝ dicīt ſepties
i die cadit iuſtus ꝛ adeo vt deꝰ habeāt electos
ꝛ ꝓdeſtinatos a b atro ibꝫ pensi altꝫ vite vt
ſtati poſſit ꝙuerti ī celeſte pmiū ꝓmittit hic
eos purgari variis afflictibꝫ vñ Bern. dī
Ad hoc ē tribulatio iuſtorū vt citius pue
niāt ad regna celoꝝ Aug⁹. Qđ bonū ſerō
Ferunt cuius flagellū grauis hoc ſcat Tri
bulatio iuſto. vñ ꝙd aug⁹ pbat adeo ſ
flagellū diuīs hic vt hic ſera hic vltio
vt ī eternū pcas ¶ Reꝓbos aūt quos ſuꝑ
Deus ſēp ī malo ꝓficere hiros reſpuit eternis
tormētis ꝛ adeo nō flagellat eos hic aliquātu
bulatōe. vt rudes ꝙ puniāt ī alia vita. ſic
Rectus qđ. S. ambroſij q̃ ibat vonū ¶ 2o.
rōe ſpuctus. vt. S: ꝓfuit ꝓdeſtinatos. a
multis pcatis q̃ poſſet ī ꝓſperitate ſanitate
facē ſic dr̄ ī cōmūi d dante q epulat̄ que
tidi ſplēdide & laute. & ynū lebidmoso ornat
et crudelis auar⁹. q pcā nō poſſūt facē illi
q ſt ī tribulatōe & paupte ī ſtrmit ſic ex
ingens. vñ hoc frater paulꝰ. 2. cor. Ne magni
tudo reuelationū extolleret me datꝰ ē mi ag⁹
ſatanē q me alaphizet. Et deo hīz bonū
pater deus caſtigat ꝛ corrigit filios ſuos
quos diligit vt a malis vitā illos retrahat
ꝛ ad celeſtē hēditatē ꝓducat. ¶ Reꝓbos nō
ꝛ baſtardos filios ſuos mittit ꝓperat ī mā
les cadere ī ſig̃m deſpatois q. Medicus
q̃n nō vt aliquē ſpēz d ſalute ī ſtrmi
dnt dat illi cōmūiter q q̃d vult & que
r. ſpatum ſic deus. reꝓbis dat oīa bona
deſiderabilia ī mūdo q deſperata ē eoꝝ
ſalus ꝙ ſic ꝛ q̃ cui nīhil mala ꝓcurat
hīnulli ē adeo malo q nō ſperat aliq̃ bona
q̃ ī aliq̃ nō habeat remunerari. ihc
vltra deus remunerat d2do bona tp̃alia ſic
xl dier. cruc. q̃ abraā dīr illi dmih ī ſſer
no Reminiſcāt q̃ recepiſti bona ī vita tua
vbi dr̄. Quęs q̃ q̃ ī hoc ſeculo bona habēs
ꝙ vos bona opātē nīhilus valde ꝓmittere ꝛc
tp̃alia q̃ ceſſa ſit bonoꝝ remuneratio ꝛ ī alio
loco dr̄ Sig̃m Manifeſte dānatoꝝ ē q̃ malo
ꝙ ꝓſperitate fruebat. ꝛ hīc a riſo ad pene
li. 3. c. q̃ęs ¶ 3o. Rōe exaltatōis vt. p̃de
ſtinati celeſti exaltāt ſepiꝰ vt q̃ nīhil dēnā
ꝛ celeſtia bona ſic ardēs ignis accreſcit ꝙ
ī nouū ī tras ꝛ ēt peſtas. maxīe faciūt clama
re ad deū ſic tēpeſtas ꝓſequit ꝛ tribula
tio vñ ī ꝑs Multiplicate ſt infirmitates
eoꝝ ꝛ poſtea accelerauerūt ꝛ Greg⁹ mala
q̃ hic nos ꝓmūt ad deū hic ꝙpellūt: Reꝓbos
aūt ideo ꝙmittit ꝓſperā vt ꝓ illa ꝓſperi
tate reducat illos ad amorē ſuū. qđ ſi fuerīt
ī grati ad maiorē ſuppliciū erūt ꝛ ydeo tam
vñ hoc & ē ſig̃m reꝓbatoꝝ q̃ deus illos ſol
bona ꝓſtat ī hac mūdo ꝛ illo nō ſcāt deū eſſe
dīte ꝛ ideo deo nūq̃ reconciliāt ſ ſtruit ꝓ deſiderii
ī hac vita. Ex d̄ illo ordinale qui dixerūt
ſuos q recepiſti electos ſuos deus vobis det
ꝓſperū. Hic. el ſui tardo ē ſt ꝓ ¶ 4o. rōe
confirmatoꝝ. finale ar. ē hūanū ſ diffinale ſtruī
ſdeo nō ē magnū acqrere virtutes ſ ſtrē illas
ꝓſtruē vſq; ad finē vite. n. nūtos theſaurizāt
ī magno tp̃e acqſiuerūt q eos ī vita die
ꝓdiderūt ſic ī vita ſpuali ſolēt gñ amittī
ī tp̃e ꝓſperitatis ſic hunſter ſic adū ſic
ſydon. ſ aduſitas ꝓſtat virtutes ꝛ ſtant
ſuſtī. vnitē ī timōr: ſic paulin ſmuſte
ſtmātis ꝓſtat caſtitatē ut diſtoꝝ poſſet
qđ d. ea logt ſcientiose ꝛ q libet timēs deū
ī tribulatōe humiliat̄ ardēt deo vñ ī ꝑs dr̄
afflictus ſū ꝛ humiliatus ſū nimis: humili
tō et reꝑus ī ſua ꝓſperitate ꝙtemnit deū
ꝛ ī ſuperbiā erigit ꝛ ī multis iniquitates ꝛdu
8o. rōe illuminatoꝝ q. n. pcm̄ ꝙcurat
oculos aīe. ꝛ quāto q̃s ē ī maiori ꝓſperitate
tāto mīus ꝙcurāt ꝛ de aīa ꝛ de ꝛo nō reagnos-

ut ego p̄destinati a peccatis suis relaxet
et addat gūtūr illos & tribulatōēs levet
et illuminat vñ Greg⁹. dicat oculos quos nul
pa claudet pena aperit. o qđ & p adūsitatem
illuminari addeū gūsi sp. q̄ dsperitate rep̄
premebat. Sc̄d hoc ēē plificatōis p⁹ ad
terrorē reprobor q nūqz ad deū gūtūr. vñ
hō liberat cum ī pena homis ut Loonij Ti
morē ī auferat et p̄ liberat filiū ut suo ip̄o
nat Timorē Sic deus ut reprobis malos
Timorē ī auferat sepe justos flagellat: Nam
si nō sp. bene et bñ aliqđ video qđ hoc
videt sic arguere possūt si deus sm̄ culpa
Sic flagellat amicos suos q d ereo et nobis
Certe si hec nō prosunt segn ē q̄ refutat nos
ad majora tendēta: vñ ps ī cōfēssō. Si ī
quitatem fecerūt ī corde qđ erat. et .B.
Greg⁹. Cum medico Job ī stringimus sedēte
Jacobū pompeū gladio petrū suspēsū
ī patibulo q fidere q dñs deus eruditur
quos regit qm̄ ip̄m affligit quos hō amat
ste ad hō aliosq fidelēs q alīs sp. minus
afflicti ī hoc mūdo ut. Judicēdo q sīc
possit desert hm̄ parēs nā ut dent
apls oīa q nūqz scripsit sp. ad nrm dor
trinā scripsit sp.: Ultimo dōc Ephe
matōrq ut s. membra efformēt Capiti
xp̄o. n. ī capt erāt nosq electi sp. cum
membra ut dē apo. ad ephe. ut ips
sp. membra efformia capiti ez ut dēs p̄
qđāt ez p̄ vñ erimus nā ut dix apls.
Q vult venīt post me tollat crucē suā
et sequat me. q ergo ē manū suus duōsue
rideo dix ego ī arma sumus et p̄sequūt sp.
vos p̄sequēt. vñ apo ut. dē sūt soli
passiones ecclie sc̄e crucis et spolatōes ī xpo
Jesu dño nro. et aug⁹ ītq si ex ecclie
sp. a p̄sequēte flagellet erg ut ī ipsa
a numero filioq q nō ē sp. et q nō assi
milat. sp. et ideo oportet et natiq scribe
latōes scriptores ī rege vbi sunt sc̄i paulo
vas electōis sunt pene ex dare sp. clamo
regni celoq ex sanctis.

Quis dr bñ fortunatus

Quis q̄ potē dici hoc mūdo bñ fortu
natus ad hoc ex. sm̄ sp. ī q. ex. videt ne
sse. et dñi Deum timentes. p⁹. nō bñ ē q illi
dr bene fortunati eo q sibi semel bene acci
dit fortuite. sīc si q̄s semel eūdo ad terū et
herbis crudis ī cute bursā pecunie. ex potest
inde ī ferri ī mira ī fortunii. et nō bñ
nullus dr bñ fortunatus ex hoc. pse q sibi sp.
bñ accidit qz sunt ītelligūt se q nō oī opposito
suo ānexū ē aliquod bonū fortuitū p̄ter ītē
tū suū q cuiq; oppositū suo et ordē suo sp.
sibi et sp̄ī ībat succedit neutru. n. ī eternum
poterit sp. accidē sine miraculo stat et
hoc nō sola ītelligēdo omnīsalr et absolute verū
ēē ītō actu puta ī nullatū vel negotiatione
simili q sp. sibi sequat lucrū et victoria: qz
hoc nō pot ēē dē sno. sm̄ sp̄m dñs mirando.
q nullus pot ēē q ī actē suū alius causā
diligēdo juvando possit aliqd reale
et accidēs ymo nec. q ī pte sua nō ē q pte
sue alioq carē. videō q fortuna bona et
dicat pōs ē vi una felicitas hui vite pauci
reperīt q sp. ī oib; fuerit fortunati ex felicis
q ī qualibet ēsperitate alīs q̄dqđ nullo
addūt et videm⁹ et experiēt. Et membra
sepulcra misere. q aliq dr bñ fortunatus
q sibi et ī pblis boni ēxistimate accidit
q̄n. s. et ī pblis suis operatis p̄ter ītēta
accidit sibi bonū fortuitū. vñ hm̄ aristo.
p⁹ethi. una hirundo nō facit ver sic
nec una felicitas nō facit homēm bene for
tunatū Et q̄n accidit ei ut ī pblis. ex
dē invisto. ī p⁹ ntro. sui. q bonus for
tuna ipsius ī suis. s. ī assequēdo bo
na p̄ter ītentū. nī negligēdo mala ut
sic nō ī dr ī latrones.

No. q̃ confessã è multipe

Quasi Larga / Stretta / perplexa / Diabolica / Ingnata — Cieca / Dessiata / Presuphuosa / Corrocta / Dona

p̃ ch̃ dice q̃sta larga sie el dice q̃ sie nõ pestimo
ad vsura cioe sa lo sudro nõ le par fare nu
le &c. cosi gle altri &c fano pigio d'nie &c
se nõ chi ela gabina pie. e rasa nõ li par
fare male e quasi ne fe sodo el q̃sta. Za è q̃sta
Stretta e sanguinosa e sodo q̃lla &c dice si
mile el e cosa de pero non li vsar poli
dar e la peggior la vasõ e q̃sta p̃ &c se fa
maravigliosa &c p̃ se nõ e pero nõ le q̃ce
cõ nouerter. cioe e q̃ssumãe cõ. Za est-
ta è q̃sta p̃ plena e dilecta q̃ nessun se dimenar
cioe adesso vno e sforma e dice seminare p̃
&c el q̃. hui nõ fa q̃ le esse fare se semina
dubbia nõ cõ sigmundo dice q̃sta. se nõ du
bita nõ pecca q̃ si ista fanta &c q̃sta
Medusa spiata e nemica e fa nõ q̃ q̃lli
q̃ salue: et se pero la q̃sta te vedesse se
pe fresca e pero nõ le vale e vala cosa nõ sa
perse dimenar q̃lla &c dice la q̃sta te
si sanguinosa nõ da pero ormai p̃ &c sche
nesse donne d'ch̃ nõ pigliarebbe &c nõ sa
e pio al bene cõe cõ da sapichorch
e q̃sta nõ è q̃sta Rabe. esse
ellay q̃ si pero nõ si q̃sta vsuray e
Pierro &c nõ la vedde la q̃sta d'nie
Scrisse in vno a la grossa e die ella bara
bro e nõ me vedde la q̃sta d'nie
Scrisse &c ha vui alla grossa e hai fatto
lo ello a tal bori bo vorij grosse. dice ad
te vsurare &c hai canale la dice et ài
va q̃sto e p̃ &c è vno pidocchio nõ se vede
&c nudllo e nõ è vno pidocchio negro. Za
è q̃sta cioe è q̃sta d'le q̃sta nõ se ve
rano d'ipare e pigliano poi vno &
fixor cioe &c nõ sa ola va male e
nõ vale dir se nõ sapesse fosse pero par
tale dicie dice q̃ nõ &c &c assay: e de
si trouano tali hoi &c i fiorentini: Sei obli
gato al mio debitor o domãdar ad chi
sta pesa &c &c che nõ se lege &c ellay &
a dessa e vna via altro luogo e vide
de la e di q̃ nelle hoi cosati è mio p̃pri
no grã de domãdo &c volesse dir q̃sto

cisse &c la vna sia tãto larga sa &c la fo risse
sto sie cascati e &c ã dannio ale cose &c nolle
ey nie ãtese. &c elle la q̃sta nõ me rimorde
&c sia pero nõ lo vedo &c sia la domãdo se lo
pero dice q̃sti. e &c salte dui tu q̃sti cor dubi
tãe poi &c ha cura de le ãe e nõ ãdi. &c et
piglia lo bastino esse grosso e nõ poi ãparar. dice
&c pero poi grãdemente pigliar cura de tua piglia
dõ el bastino. Za q̃sta è dessera ne degli
&c hãdo q̃ssi tãe pero &c se dessero e nõ me
vogliono mai vsar dare &c nõ debi fare cosi
me deui fare q̃llo &c dice lo pie al figlio &c lo
mãdo ad exchirpar vna cãpo &c era pieno de
spine e semenãle. q̃sto figliolo vedendo tãi
spini se despero e dice e nõ ne posse le trouãi
cosi se pose ad sedere e nõ q̃ mise mai mãe pa
rechy loro lo pie andãdo e femine nõ el tã
po trouo el figliol nõ hauea trouãlla e dice
a sua Exer se fingi &c vedde tãi spini
me dice posserlo fare e nessun dice el pie se
tu hauesti tu vno fascolo el dice ad dispose
O pecrõ nõ li dispare e mezza ad nessun
ad pero ad pero el tuo cãpo el nõ e dagi
laer un poco domani labero anco posta de
seminare la sua q̃sta: Za q̃sta è p̃sigheo
sa q̃ dice q̃sti p̃mente &c q̃sta dice &c
nõ tãbarria la mia q̃sta e dice del modo
&c q̃sta è erronea sio è theologia e
Credue bõ vsare &c dando dice q̃sta. Za
è q̃sta e dice &c ypocrisy e vedra q̃ste
due vie cose ritrouasi &c do pero &c fiora
&c q̃sta nõ ormai q̃ nõ vedde e nõ vede
ebbe. Za è q̃sta bona ellay e mette
&c dice. vide. finis.

L4 8
130

Rō. ſm ētiō ī 3 ōſ. ꝓhibet ꝙ ex ſuperiorib⁹ cauſſet hō fortunatꝰ quo ad vtrū electoꝝ exequtorē. Cōſequ⁹ e. hō aliq⁹ auxiliū ex ſuperiorib⁹ cauſis. quātū ad ea q̄ ſunt ſupra naturā. Cū. n. hō eligit hāt ex ſe q̄ eligat ī vtroq; a cauſis ſuperioribꝰ adiuuatur. ītendūt ī prędt: ſm electores q̄ dē iquātū hō ⁊ d' deſponit ad aliq⁹ eligēdū ꝙ celeſtia corpora ⁊ ꝙ illuſtrat ꝙ à gelis cuſtodit ⁊ etiā ſolinat ꝙ exaltatꝰ diuinā: ſm ex alios iquātū hō ē ſegt ex aliq̄ cauſa ſpirit⁹ robur ⁊ eſſentiā ad ōplendū q̄d eligit. q̄ q̄dē nō ſolū ē adeo rab ꝓbat ⁊ corporib⁹ celeſtib⁹ cē pōt ī quātū in eis eſſentia ī corpore ſita ē. manifeſtū eſt n. q̄ etiā ānimata corpora quaſda vi ⁊ eſſentias a corporib⁹ celeſtib⁹ ſortūtur ⁊etiā ꝓpter ea q̄ ad quales mores aduſſ. vel paſſus clemētes ſequūt quas ex nō eſt dubiū corporib⁹ celeſtib⁹ cē ſubiect⁹ ſic q̄ magnes attrahit ferū hoc ex virtute celeſtis corporis. ſm lapides gēas ⁊ herbe multe occultas alias hūt virtutes. ſm etiā nihil ꝓhibet q̄ aliq⁹ hō hāt ex ipſius cōpoſitiō celeſtis aliquā eſſentiā ī aliqb⁹ ſtellis q̄ alicui ꝓdeſt quas alicui hō ꝓpter medicū ī ſanādo et agricola ī plāctādo. ⁊ nautes ī nauigādo: hāt aūt eſſentiā nullo ꝓhibēte deus hoīb⁹ largiri ad ſua opa eſſentialiter cooperādā ſicut ꝓ ētā. Quātū ꝫ ad ꝑmū auxiliū q̄d ē eligēdo dī deus hoīb⁹ dirigēdo q̄ntū ad ſm auxiliū dī hoīb⁹ q̄ ſe ordinat. ex hac duo auxilia ſumit ſapiēs ipſe ꝙ ibi dicit illuminabo eum ⁊ ſalu⁹ eius q̄ ſuccurrit q̄ntū ad ꝑmū. Deus ꝙ creator vite nre. a. q°. impedabo q̄ntū ad ſm. Eſt aūt ſciēdū q̄ ſicut ſolinatorē ⁊ corpoꝝ celeſtiū ex vna ꝑte ⁊ ſolinatorē dei ⁊ āgeli ex alia attēdit alia ſuperā. q. ſm ꝑmā hō ꝓpt dei bñficiū nat⁹ ⁊ bñ fortunat⁹. Ex ſm ſecūdā ꝙ ſicut dei beneficiū ⁊ bñ gubernatiō ⁊ ubi dē dicit 3. eth. q. ſic nat: ſm hoc attēdēda ē diſſe ētia ſic ī ꝓpoſitō corporū celeſtiū ⁊ corpo ra nāa. cauſat ī nobis materiales corpo res diſpoſitiō vnde ex diſpoſitiō celeſti ī corpoꝝ nāa ex corpoꝝ celeſti nō ſolū aliq⁹ dī bñ fortunat⁹ ⁊ male ſic ⁊ bñ natus quēadmodū dicit ariſto. ī magnis moralib⁹. Nō ex hoc ſequit⁹ ꝙ ex natura ſtellaꝝ diuerſa ꝓdat ꝙ vnus eligat ſibi vxorē

⁊ alia nō cōuenia ꝙ vnus ꝙ ꝑtā nō nascat̄ ꝑfl⁹ leſis ⁊ volūtatis ⁊ ad hoc ſic ꝓmptus. Sm nō q̄ ſtellaris hōis illuſtratio ad aliq̄d agēdū ⁊ ꝓ volūtatē ītēdat. dī hō bñ natus dicit⁹ ⁊ gubernat⁹ nisi bñ nat⁹ ſit. hoc ille. Eſt etiā alia dicēda ꝙ ſideranda. Nā q̄ corpa celeſtia ad diſponat ad electiōēs nāt ī quātū ſunt cōpora nāa ex q̄bꝰ hō ⁊ alia ad electiōēs ⁊ modū q° paſſiones ſequūt ad electiōēs. Ceſſ aūt diſpoſitio ad electiōēs q̄ ex corporib⁹ celeſtib⁹ ē ⁊ modū cuius ā paſſiōs ſcē nāt ſequi ad aliq̄d eligēdū ⁊ quem ꝓ ꝑtē huius. Ad ꝫ ſolo ad diſponat ꝙ ſi ad modū ⁊ modū intelligibles ſubſtātiāles diſpoſitiōes ⁊ paſſiōes q̄ q̄dē ducūt ꝙnāt ſequi electiōēs hōis illuminat⁹ ab āgelo. ad cognoſcēdū ⁊ aliq̄d ē bonū hōi. nā aut ſcribit d' rōe ꝙ ꝙā ē bonū. ꝙ ſequit ex ſm ⁊ dō gñ ꝙ hō exſtimat ꝙ aliq̄d ſit bonū hōi. ſi nō ītēgnat̄ quāt⁹ ꝫ ſe nesciēs. vult q̄ ꝙnāt ad ſuū vtile quē nō ꝓſiderauit. erit ſibi ſpecialiter ſuggq̄ nō ꝓ illuminatiōēm āgeli cogno ſcat ꝙ hoc ſit bonū. ⁊ natus quāt⁹ ꝫ deſcendat ex ſuū ⁊ ſic ꝙ nāt ſequi ad ſuū q̄d ꝓſiderauit nō dicet̄ fortunat⁹.

Diuinā aūt ſolinatiō ē mouē ſpiritū. ꝙ corpoꝝ celeſtiū ⁊ ꝙ āgelorū. q̄ illa ē vnus ⁊ ꝑ omnē ētā. nō ſic aūt corpoꝝ celeſtiū q̄ nō ad oīa ꝙ ſe extēdit humana electio. extēdit ſe virtus celeſtiū corpoꝝ. ſic ꝙ aliq⁹ bonus ꝑ malū pōt crēdi hōi ſpecialiter ꝓpter ī fluxū corporū celeſtiū ⁊ ſpecialē illuminationē ā deo. nō aūt ſpecialē diuinā gratiā. ꝙ ē gubernatiō ⁊ cura oīum ētiā ꝙ hoc. ī 3° ꝙ dicit

De Missa

De Missa. 3ª Queruñ Dubia

1ª. Vtrū Sacrdōs obligatus ad dicēdū missā p̄ vno ꝛ nō obligatus ad dicēdū missā p̄ alio soluat sufficiēter debitū dicēdo vnā missam p̄ amboꝫ.

2ª Vtrū tatū valeret Missa mali Sacrdotis quātū boni.

3ª. Vtrū liceat p̄ missa dicēda xerpe pecuniam.

Circa 1ª. duabus. Sūt Due opiniōes. Vna opīo p̄positiua q̄ dicit q̄ sic: Alia Scō. q̄ dicit q̄ nō satisfaciūt nec soluūt debitū: Dicit igr̄ 1ª opīo. q̄ Sacrdōs obligatus dicere missas duoꝫ l̄ trium sufficiēter soluit debitū p̄ vtrq; ac si p̄ singulis vnā missā dixisset: Rō cuius ē q̄ Missa ē opus operatū. ꝛ Sacrificium nihil aliud ē q̄ applicatio meriti passionis xp̄i. q̄d̄ p̄ tale Sacrificium mediante applicat illi p̄ q. dr̄ et ideo licet multū meritū passionis xp̄i applicet nihilominꝰ q libet nō minus habebit q̄ si solū sibi fuisset applicatū q̄ nullus ex toto posset illud habere q̄ tātū quātū videt Deus bonitati ipsius p̄ tali arripiēte. Deus n. nō equaliter nec vno modo arripit Meritū misse q̄ plus ꝛ minꝰ ſm suā bonitatē videt p̄ deuotē ꝛ charitate illi⁹ q̄ facit eā dicēt recta celebrātis vni alteri vna missa posset liberare vnā aiam de purgatorio Cum tāta charitate moueāt q̄ posset ad faciendū eā dicēt recte celebrātis p̄ alius minꝰ dispositē facēdo dicēt 30. missas. Sacrdōs igr̄ dicēdo vnā missā p̄ duobus l̄ tribus ſm istā opīonē satisfaciet ac si tres missas diceret q̄ libet p̄ decem tm̄ nō minus habebit et Meritū passionis xp̄i q̄ tantū nō datur vnicuiq; equaliter q̄ ſm q̄ducūq; bonitatē videt. Ista alia rōne p̄bat Sec. q̄ plus soluit q̄ debitū sit l̄t q̄ obligat videt ab initio satisfacere. q̄ vna missa ꝛ mali bonū q̄ sit illa q̄ duos Sacrdos obligat duobus l̄ tribus. q̄ bonū Misse ē ex virtute Sacrificij Sacrificium aut misse ē ꝛ finitū ꝛ virtute ꝛ finitus sufficiens. xp̄s mediante offert in illo Sacrificio sufficiens put̄ q̄ oblatus in cruce ad satisfaciēdū p̄ peccatis infinitis q̄ et q. q̄ data ista q̄ lumen cōdele q illuminat multa illuminabilia ecclie. ꝛ xp̄i nō diminuit ita Meritū Sacrificij ē misse q̄ vel plus applicet alicui ecclie distribuit̄ pot. Contra istā opinionē ar. Sec. ꝛ q̄ tenet ad Manus bonū nō sufficere fuit soluēdo minꝰ bonū sic ē ī oppositō q̄ due misse ſ manus bonū q̄ vna. Vna cū missa p̄ isto ē manus bonū sibi si dicat̄ p̄ isto q̄ si dicat̄ p̄ isto ꝛ alio. Doc. Sbl'. ī quot. q. ponit. p̄ declaratiōe ꝛ cōfirmatiōe huius q. dic ee p̄mittēdū vnū ꝑ q̄ Missa. nō solū valet virtute Meriti op̄is. q̄ cū virtute Sacrificij sui ex opere operato sue claritatis dicēdo nō solū valet virtute meriti p̄sonalis Sacrdotis offerētis q̄ cū virtute Meriti gr̄alis eccie ī cui⁹ p̄sona p̄ trini sui ſm offert Sacrificiū: aliqn missa mali Sacrdotis q ī illo actu nō meret p̄sonaliter q̄ demeret nihil valeret q̄ eccie q̄d̄ repuret.

ad ista rōnē. Et ſm ī ſm q̄ſtionis q̄t. penulti

nguenus et rabilr |ux ⁊ d. |o · ℟. Ponusq; ego dabo Corp mun
⁊ nūdi vita : qm̄ cūq; n· x̄ vt sūmus sacrdos offrt : panisq; hic
dat ē ⁊ nūdi vita : et hoc sēgr ⁊ ad solutōem huius gen̄is tria
ꝑvdenda p°

p° Si Missa dcā ⁊ duobꝫ tm̄ valeat ista sic ⁊ eo solo dicent et hoc merito
ꝑsonali celebrās

2° Si tm̄ valeat Merito Gnālis eāe offerentis

3°. Si singlr solut debitū vtriq; cui obligat⁹.

De p° dic̄ Sco. q; iste op⁹ Meritoriū Oratio hr̄ magis stratum Merit
applicabilis alteri q; ipā d ratiē sui ē placatiuus deo ⁊ n̄ō habuit
rei deo : et hoc illud ⁊ quo ⁊ ipm̄ orās spāliē offerebat. Pot autem
Meritū ipi⁹ oratois i missa i tēp⁹ gradu ītelligi valeī aliqy. Vno
mō spāl ne seu singule. 2 sic sic ⁊ valet orāti celebrāti missā gnālē i gnālē
ipe. n. hr̄ i tali actu animū bonū a motū animi bonū rehat op⁹ bonum
isteriꝰ motus 2 illud op⁹ bonū nō sic st illis ⁊ q° erat sic ordinat⁹: Nec pōt
iste ordinata voluntate sic illud alteri dare q; nō sit sum̄ meritū q; magis
vult ex charitate diligere ipm̄ q; alīs imo forte nō posset dare alteri gnālē
peccām q; nemo dz ꝓsumere se bñ vltra necessitatē d' merito. 2° modo
gnālē 2 sic Meritū misse valet toti eccīe Nec n. debet omis i
missa aliqua de eccīa excludi ꝫ ex itentōe bñtis hoc includi
3°. modo valet illi cui ꝓ oratem meritū misse spāliē applicatur
nō n. valet ei spāliē vt patet p° mēbro : ꝫ nec pōse valet sibi gnālē
sicut cuilibet : tūc n. frustra i eccīa esset ordo spāles assignatus ⁊ minus valet
talis ⁊ definitus. 2 ⁊ bñficiorib⁹ 2 amicis 2 p duobꝰ assignatis ⁊ sonis et sta
tibꝰ q; tūc nō plus valerent illis ꝫ gnālē cuilibet ⁊ eccīa. hr̄ igr ista ar
tualis difficultatē spāliē ītelligendo hoc tertio modo. Et tūc dicat
Sco. q; vna missa dcā ⁊ duobꝰ nō tm̄ valet hoc modo ista quātum
valeret si ⁊ ipso solo diceret. qd Sco. ꝓbat tali Ratiōe. Meritū
finito sine plenā iustitiā adequate correspondet aliqd ꝓmiū de
terminatū ad certū gradū. sic q° totū illud bonū debetur ista tm̄
ꝓmiū modo medio debitū orationi i missa nulla bonū medio
medio debitū dabit alteri. 2 ꝓ ꝫ nis si virtute ista meriti daret
aliquod ꝓmiū illi alteri sequit q; nō totū bonū sic debitū daret ista
et sic quo ad meritū ꝑsonalē celebrātis nō tātū valet vna missa
⁊ duobꝰ quātū si diceret duce misse.

x°. si illud meritū cet. ī cresceret xx°. ⁊ bonus ad
dedo illi ꝓ q° ꝓmisit orare
ī missa. si deberet totū illi
nō haberet alter ꝓ q°
oraret. Si nō deberet bñficiare
sic nudū et gliber hāt
deret tūc nō solum
deberet p°. ꝓ q° ꝓmisit
dicere missam

Sc Secūdo arguit⁹ sic tātū valet vna missa ⁊ duobꝰ me
rito gnālis eccīe. offerentis. ergo hoc ꝑm Sco. ista ⁊ vidēda. p°
Si nō ꝓ tanto sacrdos sit applicatiuus orte ⁊ sonē. bonū ⁊ meritum
qd debet eccīe. virtute sacrifty 2° si sacrdos ꝓt illud bonū
applicare ⁊ libito voluntatis. 3° Si valet ista equa qm̄ applicat
sibi 2 alīs sic si soli applicant. Dic p° vē q; nō q; bonū qd
nō debet sacrdoti nō hr̄ ipe ius alīs assignādi sua applicandi

Sed bonū qd debet virtute Sacrifitij nō debet Sacrdos i quātū
Celebras ſ tm ypē ē nūn? offerēs pticulē. vere. i bonū qd virtute
Sacrifitij debet. nō ſibi debet qz cadē ēet virtus Sacrifitij i tota
Si ypē ēet i nouē pcio: ſ hoc nō obſtāte Dē. 500. q i ptē Sacrr
dotis. ē aliquo modo applicāt virtute Sacrifitij zplat audoritate
Aug? i Enchiridio ubi dē. Nō ē negādū defūctos aiās Rebenari
cū p illos Sacrifitū Mediatoris offert. Iuuat go nō p hoc q Sacrr
dos ſpāl applicat virtute Sacrifitij Ad hoc dē 500. ē vna cōgruē
tia qz ubi i domo aliqua aliqd bonū ē distribuēdū diuersis ſm
varū exigētiā dī i dignā vocabile ē q pīs domus nō ypē i murdata
distribuat ſ talis distributio alicui vl aliqb certis ministris i domo
cōmittat. Ita videm? regulāt i familias ordinatis. ſ hoc mag dz
ēē i Domo Dei q ē eccla. q bonū ibi virtute Sacrifitij ptinendum
nō ſolū deus distribuat ſ etiā aliqs minister i eccla. Istī autē
mag q varīē pōt i eccla. q ſacrdos Sacrifitū offerēdi Cui ſi Conue
nit determinare intentionem ſuā. z q? ſpāl offerat hoc queuat sibi
Dispōſatorie b dispositus determinare cui virtute Sacrifitij bonū qd
i pcipiat reddat: Ad illud qd dicebat i ḡrū dē 500. q ſi bonū redde
dū virtute Sacrifitij nō debet Sacrdos p se. Debet tm eccle ſm i?
distributionē. et qz ypē ex ordine suo ē nūn?. Spōſe ad Sponſū osse
vens pcipiēs ſpāl. z determinatis pſonis ita d dispōſatorie determinat
ei illud qd z talibus pcipiendū reddat: Contra nō ſm argumēta. q. on
posset q libero suo distribuere bonū debitū virtute Sacrifitij Itm. 6. q
hoc bonū ſpāl reddat illi cui ypē ſpāl applicat virtute Sacrifitij
et dicunt alīq q nō qz ad hoc q bonū ſpāl reddat illi cui ypē ſpāl
applicat virtute Sacrifitij et q applicatio sua hāt effectū oportet q
eā faciat ſm q? bñplacitū dei qz ypē solus ē dator illi? bonū: et ſm hoc
ypē bñplacitū nō g? dabitur illi cui Sacrdos applicat nisi Sanctus
Ioseph applicando ostendat se voluntatis dātem ſ. dei. Contra hoc. Nulla
videtur ille hāt auctoritatē applicādi vel assignādi alīqd bonū alteri
Cuius applicatio nihil trahebat Nisi fiat ſm voluntatem alterius de
qua ista nō pōt hīe certitudinē: Sz Sacrdos Celebras nō pōt hīe
Certitudinem determinatā de voluntate diuina Cui velit dare bonū redde
dū virtute Sacrifitij: qz nec aliter hoc deus revelat i ſpāli nec ꝙ
Scriptura hāt doctrina de hoc n multū remota i vniuſali q nō ſuffi
cit ad sciendū voluntatē diuinā i ſpāli ristū huius pſone vel illius
q? ſi nihil q? applicatio ſua z Sacerdotis hāt effectū nisi esset
ſua ſm bñplacitū diuinū ſ. q nt? q ſacrdos nullā hāt auctoritatē
applicādi virtute Sacrifitij n m tm i vniuſali Ad hoc dicit Sc.
q obiectāt doctrina orta de applicatiōe ibi ē ſic facienda Itm. 5. q?
6? Contrarium fiat forte nec ei cui applicat valet et applicans
Nonne q? precat. Cū n oratio possit vt dictum ē ſ. prior? p? aliqui
Illum trip? applicāt. ſ. ſpāliter Cētraliter i mudio modo ita ista
ſ. ſpāliter. p? aut applicatio determinata ē qz ſingl fit ypī orantī

2^ et Determinata ē q̄ si nō sit tuti eccē et has duas determinationes facit regla Charitatis q̄ debet ee potissimū ad scipm et grātis ad alīm p̄ximū Vltima applicatio. s. media alīm vī determinata esse ee īstituere seu determinatōe eccē: q̄ i Duūs parrochiis īstituit Duos sacerdotes parrochiales q̄ teneāt officiare eccles et celebrare spāle p̄ suis parrochianis: Simr i Duūs Collegiis parchialib; sit Duūi Sacerdotes īstituti ad officiēdū sacristiā altaris z spā huīs semp p̄ illis q̄ sit i tali Collegio et Diet ibi Sac., q̄ nō tēn teneāt Rectores i eccīa ad correctionē faciendā: sz ad modū chatedre faciēda p̄dicōis p̄ grossis eccle et hostiā salutarē: Simr videt Determinari applicato ee īstituta: et hoc illis q̄ prudet vel putauerūt Ministros De necia sbstantiatōe: et hoc modo multi potuerūt Monasteria et eccles collegiatas vel minores eccias ad hoc vt Ministri i talib; ecclesiis teneāt celebrare p̄ illis vel p̄ alīs grossis īstendebāt eos obligare: et ē obligato rōabilis vt q̄ impetrat elemosinas spāles cessidat p̄ eis suffragiis spāle oratiōis z oblationis. et q̄ ō ager teneāt ē īmo rationabile q̄ elemosina impetrat orationē illis q̄ cū elemosina data ponit obligationē orādi p̄ se. Et sīc ex ista elemosina ad quē tenet̄ sacerdōs succedēs semp̄ tēnet cū onere sibi īposito Sīc ergo quoties ordines et oblationes sic sūt determinate certis psonis nō possunt vel p̄ libito alius applicari q̄ facīt īmutatiōē sbtractiōē debitī illis q̄b; ē sūt obligati: et ibidē si applicet alius ista spāle sicut ipse vel alīq̄b; nō eque obligat: Nā ista obligatio medio modo pot̄ hīe mitiores gradus: q̄a q̄b; sacerdos i magis obligat illi sit i p̄o gradu q̄b; d̄z applicare meritū sacrificij plus. n. 5 sacerdos tenet̄ patri z matri q̄z suo parrochiano. vī. n. q̄ de lege nature p̄ obligat̄ parētib; z illis q̄ p̄dicare nō pot̄ positiua obligatio: nec q̄s q̄b; nostrīs obligationē debet nelle sibi sacerdotē obligatū q̄n posset sēp̄ habere nec p̄ illud i q̄ cās tenet̄ q̄ hoc certis ordinē legis nature.

Illi vero sūt Sacerdotes q̄ certā nō habēt curā n^r cha cappellaniā vel p̄bendā nec cuius sit eorū oblatio applicata certe p̄sone vel certis p̄sonis: Et Tales magis possūt libere q̄ suo beneplacito applicare debēt tn applicationē sua ēformare beneplacito sūmi sacerdotis quātum possūt et illo existente q̄uis ē grege: q̄a difficile ēstigit i. p̄ regē in ecclia et hac p̄sona vel illa. p̄babilius aut q̄ reperit magis i communi puta q̄ parochis benefactoribus p̄cipuis et p̄ximis suis d ad tertio p^a. c. 2°. Obsequio 6° et q. p mortuis et ingē i. 2. machi. 5 ātā 6° et salubre ē cogitatio q̄ defunctis exorare. Et adhuc extendo etiā sic i q̄mumi dubiū ē q̄b; debet offerri medio modo applicare sacrificiū et hoc q̄b; i gradu proximi z q̄b; i gradu posteriori: Nā i aliq̄b; ē maior indigētia sic i mortuus q̄ nō possunt

m. et. i p^o gradu ē p̄ximus q̄ debuit eccīa. i 2° gradu ē pr̄ z mr. i 3° gradu sūt alii sui magis bñfactores. et i 4 gradu ē ille q̄ desup̄ fuit curatus et dimittit missā p̄ sp̄. et isti alii pot̄ sacerdos celebrare applicando illi merita missē medio modo cuilibet i suo gradu q̄tū cuilibet tenet̄.

H2

173

Et se meruerit qz sit viuus: et in peccatis qz sit iustus q ꝑ gram ꝑueniat
qua bñ possit Merui: nõ sit peccatus et magis diligẽti videtur
Iustũ prius subuenire: tñ ep alia ꝓe mr maior valitas: vbi .n.
ẽ culpa gram augeri ibi gñs meriti qz mortuo solã penam
Remitti ubi nõ auget gram nec restaut merita: vñ et qz magis
obligatus fri suo existenti in caritate: qz primo q nr deũ diligat
nec a deo diligat sicut iustus: Et debet magis diligere eũ quẽ deus dili
gat q deũ diligat qz illũ q quo modo se hꝫ? Tutius g mr applicatum
fuerit gñale tale: Dignetur dne Oblationẽ istã spãliter acceptare q illos
Et qbus nostri me teneri spãliter offerre: et in illo gradu in q nostri me teneri
possit: Et si in spãli determinet ad aliquẽ vel aliquos tutius ẽ q fiat sub
Conditione: si sibi placet:

D Et tertio articulo Dic 3o. q dicit pot Sicut in p̃dicto articulo q 5.
Missa nõ tm valet virtute Sacrifity applicata plibꝫ in eode gradu sicut
Si nõ applicaret hoc declarat similitudo qua prius ꝓbatum est debetur
virtute Sacrifity correspondet sm meritã iustitiã. alicui merito in eccla
Et illud meritum ẽ finitum et arti gradus q sibi sm iustitiã plenã adequate
correspondet bonum in p̃mium arti gradus reddendum: ita q nihil redderetur vir
tute Sacrifity Nisi illud vel inclusum in illo q si totum illud reddat isti
nihil virtute sacrifity redderet alteri et ꝓ q nõ si virtute Sacrifity aliqd
bonum redderet illi puta petro q fac offerre sacrificium ꝓ se. vel ꝓ alia pars
nõ totum daret isti qui debetur virtute Sacrifity si totum sibi soli spãliter
applicaret. et sic nõ satisfacit decreto vna missam ꝓ duobꝫ. ex merito Sa
crifity Ex hac orit magnum dubium nã in p̃o articulo patet Cui Meritum fi
nitum debet correspondere bonum reddendum qz meritum ꝑsonale celebrãtis: ꝫ nõ
Ita patet hic an meritum correspondet bonum reddendum virtute Sacrifity: Et
Dicit pot q nõ correspondet ipse bonus conatus in eucharistia: illud q debetur
Equale ẽ. qm eucharistia fuit in pxide: et tm nõ tantum equat valet ecclie
sie qm offerret in missa. Et sunt hic inducibile Dicta oblatio eucharistie sunt
Conservatio Sumptio porro sumptio alicui Sacerdoti in ꝑsona ecclie: vltra
Bonum ecclie in eucharistia regit Oblatio Eucharistie ex ipsa non ꝓ
acceptio nisi sit offerentis accepti Iuxta. d genesis 4. Respexit deus ad abel. et ad
Munera ei⁹. prius ad abel qz ad Munera Ex. ista patet q sic eucharistia
non ꝓprie nec mediate. plene accipitur: sz oportet q sit oblata. Nec plene
accipitur oblata nisi nec bone voluntatis alicui⁹ offerentis: nõ aut ꝓprie nec
ex bona voluntate Celebrãtis qz hoc ꝓfuit ad meritum ꝑsonale nõ ad virtutem
Sacrifity: Nec immediate nec ex⁹ xpi offerentis: qz xps et sibi offe
rat ut Coherens in sacrificio nõ tm hic immediate offert se in sacrificium Iuxta
illud hebr 9. xps semel oblatus ẽ sapple a seipso offerente. et q nõ seipm offert
frequenter Aliqui viderent q una missa Celebrata equalem parem xpi
sibi dare esset offerens immediate oblatus: Certum ẽ aut q Missa nõ equaliter
penset xpm: licet spãlius valeat ꝓ gratia sibi in spãli q memorato obla
tori qua xps obtulit in cruce Iuxta illud luc. 22. hoc facite in meam commemo
rationem: qz sit missa tm repsentando illã oblationem in cruce qz ꝓ eam

qz si ipse est in peccato mortali tale tm nõ est de ratione ꝑsonali nec meriti sacrificii sed operis operati qd ẽ in ipso ex⁹. ꝓprie

Observãdo vt. s. ꝙ cã deus accepter sacrificiũ ecce. obscontro
ersã quiter fit ꝙ aliquod mag acceptũ Ci q rogat qz sit sibi supplera
to observãs pz exemplũ quiter Si n. suppleu vt ꝙ salute vel pro
salute aũ priꝰ hoc m facaꝭ: supporto tbi mag acceptũ cõ salutem
cius qz supplicatoẽ mã cuiꝰ tuꝰ ꝙ qd vnũqd qz tale z illud
mag. Sic gꝰ patet ꝙ Eucharistia oblata acceptũ nõ ratõe volũ
tatis ꝙsẽ vt ĩmediate offrẽtis // Ratõe gꝰ. volũtatis ecce grãlis
Illa aũt hr rõem Meriti fruitiõ. Sz esto qz acceptent roe volũtatis
xpi offrẽtis hoc ẽ ĩstitutẽtis istã oblationẽ et dãtem sibi valorẽ: tñ
nõ equaliter hec acceptent sic pcio xpi z sic cõt Meritũ fruitiue
cui correspõdet bonũ debitũ virtute sacrifity: Sz cũ acceptetur
Roe volũtatis grãlis ecce. Nũqz simul ecce trũphantis z militãtis
nõ vr. Simo sacrificiũ istud et ꝑcipuũ eccle Militãtis Sicut z ꝑ
ormũtũ ĩ qꝰ ẽ sacrificiũ. Contra hoc ar. 5o. sic Si ẽ solus ecce
militãtis gꝰ Si nullus maior cõt ĩ gra virtus sacrifity cõt Nulla,
et si vnus solus cõt ĩ gra equarẽt merito ꝑsonali illius Quare cha
ad Meritũ istud gnerat motus illi⁹ q mtal cogitat et oblatoe
Consimili ẽ alius a celebrãte nec assistens sibi ad hoc. ꝙ. 5o.
tripliciter pꝰ. q ibi ẽ Motus meritalis seu habitualis q⁹ vult deꝰ accep
tãr ꝑ⁹ ecce ex merito paꝭ xpi. nõ q ꝙ istud meriti adequatũ
paꝭ ꝙ vt dat ẽ Sz qz virtute illi⁹ ꝑãlis deꝰ placat z homines
ĩpetrat quãtũ ad Meritũ gnere nõ ẽ aũt tẽlligẽdũ q ĩ hoc
Sacrificio xpus Mereat Sz gr̃ pascha ẽ ĩ nuce hic Mereat q istud
Meritũ cõt ad Meriti istud applicabile. 3o. ꝙ ĩstãs dicat 5o.
q nũqz erit cõe Militãtes sine alq⁹ ĩmico sũ multis q sit ĩ cha
ritate hr̃ c⁹ hec. 22. Rogemus ꝙ vr pcor vt nõ deficiat fides
tua. i. fides ecce Militãtis.

¶ De Tertio articulo principali dd erat. s. sacerdos solucit
debitũ Dicẽdo vnã missam ꝙ plibꝰ qbꝰ obligat 5co. pꝰ declarat
quot modis pot se sacerdos obligare. pꝰ pot obligar missam
ex sola liberali ꝓmissõe. 2o ex stricta obligatoe. Loquendo
de liberali ꝓmissõe dicit q ẽ ĩ ptate ꝓmittentis tantũ ꝙ mittet
quãtũ voluit z ad tãtũ se obligauit z nõ plus sum ad tantum
quãtũ voluit ꝓ se. Sibi grã qz nullo mõ obligat alteri ad dicẽ
dũ missã Si ergo ducat alium ꝙ q⁹ nõ tenet Celebrare puta ex aly
bõis fine accepto: Ego ĩtendo applicare tibi Meritũ misse, tales
ẽ obligatio mea liberalis: et ĩ isto casu tãtũ se obligauit quã
tũ voluit se obligare. tuo ergo si nolet sic ĩtendebat ĩ ꝓmittendo
soluet debitũ. 2o Modo loquẽdo de stricta obligatoe 5o de

Clarat qđ ītrēdit ꝑ strictā obligatōem: et dicit qđ nō ītrēdit
strictā obligatōem. qđ ꝑ quātorēm legale ītr nēdēte remanēte
nec ꝑ quātorēm qđ ē ꝑ aliquā gmutatorēm. ſ. ſpūalē ītēporalem
ga illa vē Symonidea ℣ Bs dicit Sco. q elemosina Sacrdoti
liberalit offertur cū nō dicatūr oroīs z accepīs elemosinā tenetis
ḡm ſcriptā Orare ꝑ nō dicatis ſuā vocem et tuā ſm ſcripturam
liberalē tū acceptādo. ſ. elemosinā liberalit ſin̄ quātōe vel
gmutatōe obligat ſe ad orandū ꝑ būfactōr vel ſi talis nō pōt
būfactū ſit ꝑ totalēs ꝑſona vel ſi ſit gitas aliqua tuē vel pla
tee ille gitatis nō quātis būfactū obligat ſe ꝑ tota illa gitate
ille būfactōr vt vīt tota tota ſe obligat liberalit tū ſin̄ quātōe
legali vel gmutatōe. Tuē Sco. post Duas ꝯclusoes ℣ ꝑ ē q
addit ꝟba obligatōis qb⁹ ſe obligat ad dicēdū miſſā ſt orta z
bīplr determinata pcta ad huē ītellectū. ſ. dicēdo obligo me ad
Dicendū miſſā ꝑ ſto būfactōr vna cū alijs ꝑ qb⁹ timor Tuē
Dicēdo vnā miſſā ꝑ alijs plūrib⁹ ſolvit debitū. ℣ 2ª cōcluſio q obli
gat ſe ad dicēdū miſſam ꝑ alīm ſta ſtāt ſic pōt Sacrdos ſtāti
ꝑ alio a ſe Celebrat hoc ē quātū pōt z Meritū ꝑſonale z Meritū
Sacrifity alterius ſtāt applicat et Tuē dic Sco. q ſic ſe obligās
ꝑ alīm vno nō pōt ꝑ duob⁹ ſatisfacēre dicēdo vnā miſſam. z hoc ē ſi
obligat Sacrdōs ad dicendū miſſā ītendat cū ſic obligare
Et profecto ēt q Sacrdos dicat Ego dicā ꝑ te vnā miſſā ſz tātū
modo ſcīp dicā. ſ. q ſpē applebit ſibi bonū miſſe quātū pōt ſibi
applicat nō excludendo alios ℣ Adhuc dicit Sco tenet⁹ dicere miſ
ſam tātū ꝑ ſto. q ꝟba obligatōis qū obligatio ē lata ſt accepīs
da ſm ītellectū qđ ḡt dic nō fit obligatio vt patet 22. q. 5.
c. Quadrīgz ante ꝟborū q⁹ ſunt Deus ita accipit ſic dic nō ſunt
ītellegat ℣ Dicit et Sco. q i dubio ꝟba ſt ītellegēda ſz gētē ꝟbi
ītellectā vt ītēr ēt. d. ſpōſa. c. ex litis vbi glo. adducit. l.
Labeo ff. et ſuppel. legatū q dicit nō ex opinionē ſingulorum
ſz ex gītū uſu ꝟba ſt ītellegēda. Quī ergō erit q⁹ ītellegēta de
talibus ꝟbis. puta cū q⁹ dat elemoſinā Sacrdoti Dicēdo ſo vbi
hāt elemoſinā vt tu dicas nō vnā miſſā ſed ꝑ huiusmodi ꝟba.
ꝑ ſe ītendat obligare Sacrdotē ad dicēdū miſſā ꝑ ſe tantum
z nō ꝑ alio. Dē dicēre q ſic. i quātū obligat ſtrictē ſacrdos
ad celebrādū ꝑ ſe ītendit obligare cū ad illud q⁹ ē ſibi vtilius
Pū tū illū ad illud tenet obligare Nec aut q⁹ Maior bonum
q⁹ debet ꝓpter Meritū ꝑſonalis. z ꝓpter Sacrifity Medio modo
alterī applicādū totū reddat ſi ſit ſi vltr q⁹ q⁹ nō totum
Reddat. Et hoc tenet q nō ē ḡ charitatē q minus q⁹ q⁹ bonū ſpūale
ſibi ꝓpter ſin̄ ꝓpudicio alterius. q⁹ ſtat ſi ītendit Sacrdotes
obligare q. ſ. totū illud bonū ſibi debitū: nō aut ſibi debentur
Tamq ſi ſimul ꝑ altero celebret vt declarat ē i ꝑ ꝟbi. q⁹ cele
brēs ꝑ duob⁹ nō ſolvit ſi debitū. Sed i quot

nec ēt ſemel vis dare elemo
ſinā ꝑ miſſa tēdit dare
ꝑ labōr ſacrdotis i miſſa
q⁹ nō ſolueret illū ꝑ
labōr ꝑ vno ducato ſi
vellet dāt vnū duca
tū ꝑ miſſa

℣ Bs ſegt⁹ arg⁹ q
ſacrdotes curati q⁹ ſunt
ī cūra appellat ſolum
et obligat⁹ ad dicēdū
ꝑ nā ſolātā tot miſſas
dic. q nō ſatisfacere
ſi ī die celebrāt
miſſas ꝑ plēbē vel ſo
ī bi. ſ. te vlā. ſz ſolū
ī casu. ā mā ſcripta
ꝑſtudio ē dicēdū hāt
vnā miſſā ſic ī die
defūcto qđ ſtat ℣ B
ſcripta vel ibi Sco

D' hoc vide s. n. t. + d. 1. 13. q. 2. t. 8ve ad argte.

CIRCa 2m Quesitū vtrū tm valeat Missa dicta ab malo sacerdote quātū boni sacerdotis. Et Dor quod vt tho. Resp̄ dicēdū q̄ sicut 13. q. quo ad Sacramētū ē equalis vt habet. 1. q. 1. c. 1ma. q2 vt dicit Aug9 no. n. mal9 a bono nec min9 a malo p̄ficit Sacerdotē. Et tātum valet quoad Sacramētū sicut Meritū Sacrifity Missa Sceleratissimi Sacerdotis quātū 3m. Quo nō ad orationes q̄ in ipā dicunt & p̄strut a Sacerdote in p̄sona tot9 cōe similr eḡlr valet. q2 istud Sacrificiū offert a Sacerdote in p̄sona cōe Militātis q̄ ē Sp̄sa q̄ cōpi sin̄ macula & ruge vt dicit Apūs: In quātū nō orationes p̄tinent̄ mīt efficaciā ex deuo hoc orātis Sacerdotis sic plus valet Missa boni sacerdotis p̄ malo q̄ malus sacerdos q̄ ē in peccō ē minus dej & sic n̄ meret sibi nec illa p quo sp̄lr orat quo ad Meritū p̄sonale imo demeret sibi q̄ sibi maledicat & bibat Et ideo bñ facit q̄ libēt audit missā boni Sacerdotis dūmō in malicia nō ordiat ex ordē. Q̄ libet aut in dubio p̄sumit bonū q̄ nemo p̄sumit̄ ee malus. ppt̄ salutē Et ideo nisi sit Publicus peccō q̄lis Sacerdos p̄sumit̄ ee bonus & in sacrificando accedet cōtrite & ofte vt digne possit tm Sacrificiū deo offerre.

Dic. de p̄catoe p̄dicatoe seu p̄sse

Et hoc Quer vtrū liceat dare vel accipe pecuniā p̄ missa & hoc et similia dicit Spūalia & quātū ex p̄ se sunt. Resp̄ vbi supra & Disponit q̄ tā p̄ hominū ministeria exhibent. Et ideo videndū hic q̄ dē Spūale Simonia ē. q2 xp̄s dat Gratis accepistis gratis date Ideo petr9 aspte Maledixit Simoni & voluit eum gēnis Spūssi. Et ideo q̄ principal dat missā seu fert oratorem p̄ passorem l' p̄dicatorē vt pecuniā l' fauorē humanū videt̄ Symoniace saltē mētalis. 1. q. 3. nō solū Et si nullū pactū intercedat. Aduerte tū q̄ dātes eleemosynas pauperib9 aut Religiosis vt ip̄i det orās suffragiū nō dat q̄ intendant eum orōes l' missas sed q̄ gratuitā benefactā eos quocūq̄ ad orandū & sc gratis ex charitate & sic nō petāt dātes nugas remūtes si liberalit recipiat q̄d modū eleemosynē. Et ideo. 9 cor. 5. ethi. 22e. q. c. ar. 3. dicēs q̄ nēdē aut emere q̄d Spūale ē i hmōdi actibus Simoniacū ē sed accepi aut dā aliq̄d p̄ substentatione Ministrātū Spūalia sm ordinatorem eccē & p̄ suffragia approbata lecturē ē sm d. 1. cor. 12. Nemo militat vnq̄ suis stipendiis neq̄ q̄s pascit gregē vel lacte gregis nō mādūcat. Ita tū q̄ desit lucrū emptoris vel venditoris & q̄ ab eis nō exigat & Spūalia Structurā q̄ fit exhibeda hic. n. mīt q̄dā venditio spūalis Gratis nō. Spūalib9 p̄ius exhibitis licite possunt statute & consuete oblationes & q̄nq̄ alia q̄cūq̄ exigi & recipi & solui auctorite Superioris. Et Ho.

dē dē 5o i q. penul. q. Et dās eleemosynā & missā nō tenet audire missā vt p̄mittit eleemosyna temporalis nō Spūalis vel soluēs laborū Sacerdotis q̄ plus p̄sumit̄ eleemosynā & labale dat eleemosynā mēdicātis & illā sustinētib9 ordinis & Sacerdos recipiēs eleemosynā ex sustitia q̄dā tenet & audire missā & soluere q̄d promisit & debet

p̄xm dē vot̄ q̄ctus nō
2o vot̄ sanguis.
3o vot̄ religionis dcī Xp̄i ex traditione ejusdē
4o vot̄. baptismi dat Innocēt.

De dilectione proximi

DILIGES pxm̄ tuū sicut teipm̄. Mt. 22. De Dilectōe pximi 3ª ſt. Conſideranda.

1m. Qs dicat noster pximus
2m. Quo modo debem⁹ pxm̄ diligere
3m. Quātū ſit vnūſquēq; dilecto pximus

Circa p̄m. Magr Sēn. di 28. dic̄ q; pximus ſolet tripl̄ iſcriptum. q⁹. Modus p⁰ p̄ Naturalitatē ḡdinē. et ſic omnes homines mundi cū nati ſint ex ād̄ tota p̄mus mūs parentes

Quāt pximus deo aug⁹ dic̄ Si pximos mos nō diximus niſi q; ex eisdem parentibus nati ſunt Cui et ād̄ attendam⁹ nos fres ſumus: Similr ſi hoc volum⁹ intelligere de natiuitate ſpūali q; p̄ baptiſmū ſpūlr in aīa renaſcam⁹ et vnigenitū q; p̄ peccā p̄mor̄ p̄ctī oēs nascim̄ filij ire et mortui ſpūalr. Sic oēs ād̄am ſt pximi et fres ſpūales q; vno fonte bap̄ſmi renati ſum⁹ Die Greg⁹. vnū p̄tem hem⁹ in celis et vnā ſcam matrē eccliā in terris. 2⁰ mag⁹ ſtricte accipit pximus hoc ſpīgitatis carnales cognatos et ſic illi q; ſt orti ex eode ſanguine ſic ſt nſanguinei vſq; ad 4m Gradū dnūm pximi. 3⁰ dicūt aliq; pximi ſpe gnōſos et ſic fideles et pagani oēs infideles dnm pximos q; cū ſint creatores poſſunt ad deū illuminari et ad fidē gnerti et ex hoc ſequit q; demones et oēs damnati nō dicūtur nostri pximi q; nō ē aliqua ſpes d eis vt ad deū gnerant aī ſint deſperati et ſēp in odio dei ſunt deo nō debem⁹ eos diligere. q; ipi oderūt deū et Deū ſillos odit q; nō vult eis dare gram ſuā. ꝓpter quod dic̄ q; ille dr pximus mē cum anīa ē grata deo dilecto a nobis nō. n debeo illū diligere cū anīa nō ē grata deo. quia deo et q; deū odiunt ſic Demones et damnati et qa certū ē q; ſūt angli dei diligūt oēs Animas ſanctas in celesti gla. tales dicūt nostri pximi et absolute debem⁹ ipos a deo diligi et ſic oēs iuſti q; ſt in dei gla dnm nrm pximi et absolute debem⁹ ipm deū ab eis diligi et de quocūq; creatore ſignato cū ſit dubiū vtrū eor anima ſit grata deo tm quāq; creator et ſi ſit poſſet poſt ad deū ḡuti et ſic ei⁹ anima ē grata deo dr talis nr pximus et ſb q; dicit debem⁹ velle eos ab eis deū diligi. ſ. ſi placet deo vt qui placet ab eis diligi. Ad 3m et ſic oēs homines dicūt hoc vtm dr nr pximus. 4⁰ modo dicūt pximus vocē būſitij. Recepit vt exhibeat vnū duc ibi Magr ſuū op ſuā Aug⁹ in lo de doc. xāna q; p nomē pximi q; libet ho intelligit cui adhibēdū ē op⁹ miſericordie ſi indiget. ſic xps declarat in euāgelio p parabolā illi⁹ ſamaritani q; iacebat in latrones et relicto ſemiuiuo. Samaritanus in hoſpitiū adduci iuſſit. dicēs cū ē pximū q; ergo illū exhibere miſericors. dic̄ de xo ſubdit vade et Tu fac ſimiliter. vt cū pximū intelligam⁹ cui vel exhibēdum ē būſitiū miſericorde ſi indiget vel exhibēdū eſſ ſi indigeret

Dicat q; pximus ē nō relatiue q; ppe pximi dr dilectus alteri ſicut filius et mater dr alteri.

q⁹. hoc. no dr diligere pximū tm̄ nec intelligere pximi oēs hoīes ſz nō tm̄.

Angli dr ſum di ſcti d'nem et deſſa dr.

nō ſcm dic̄ q; diligere pximi. ē velle ipm̄ diligere deū

Anima ſanctaſ ſit dotata ſua gratia beatitudine et de ſit ille q; ē alta vel ſi potētia ſapia et bonitate et diligenda et deo ſit grata ſicut ſit pcepta deo cui⁹ vel deū quis ſit dilectus et amator

pximus dr. nōe ꝓpīgtatis carnis
nōe nativitatis ad nōs nati.
nōe ſpei
nōe būſitij
nōe gratie ſue ſiue ſanctitatis

ep. ſ. ifert aug. q nullus excipit cui nō ſit verū de negando Set
bñficiū cū hoc vſq; ad ſnimus ſpōnēm Sit dño dicēte Dili
gite ſnimos vros z bñfacite his q vos oderūt: ex qb ſ. dict
Aug. Manifeſtū ē eē eēm hoīem pxm eē reputādū. Dico et
ibi Magr ſen. qd et pxm ſit nomē relatiū q ad aliq dr
ſicut nemo n. dr eē pxm ſibi ſ alteri nā tu es pxmus
mi. Legis hbr. ex hoc ifert q nō ſolū ille cui pbendū ē op. miſ
ericordie ſ. ille — a q bñficiū aliq excipit pxmus dicat
Luc. 10. ſic dicit xps q ille Samaritan q pſtitit op. mie. illi ſeminio
relicto dr pxm. Ex qb ifert. Magr tria pulcra correlaria
p. q Angeli ſt. celo dñr nri pxmi a qb tanta nobis miſi
ericordie bñficia ipē dūt q oia bñficia ſpūm a deo hoīb fiūt
Michahel Angelus. 2m cor. ē q haec dicit deus pſtet nobis q ſimul
ſtra bñficia miſericordie ſic nō tñ pōt deus pxmo mr q ſup
naturā nraz nitio excellchs ē natura nra Diuina S. Bſtus has
z ideo ſcripſit dilectoz dei a dilectōe pximi dyſtichū eſt quem
nō ſic nos diligēr debem. ſ. plus q nos ex toto corde z aia.
3m cor. ē q xps i quātū ho dr eāt noſter ppim. z ſtus
Dilectio ſ. mādato dilectoz pxi ginit. quē et hoiem magis
q nos z oēs alias creaturas diligēr debem. q ab ipō ſtituta
bñficia recipim. nō tñ debem. eū diligēr quātū deū q in quā
tū ho ē. Minor ē deo. Vñ xps dignat. ē ſt dicēr nobis pxmus
illa parabola. Luce nō ſ. q apoſtolos ſuos appellabat z
hoc nōe ſue humanitatis q ſimiles ſunt nobis.

CIRCA 2m. Quare q; tenet diligēr pxm. Dico q in Sacra ſcript
hoc declarat Trip.

p. q vnuſq; q tenet diligēr pxm ſicut ſeipm. ꝑ dñm.

2. q vnuſq; tenet diligēr pxm. ſic xps dilexit nos

3. q vnuſq; tenet diligere pxm. ſic mēbra vni corpis ad inuicē.

p. dico q Scripta ſa vetl q; nonca ſ. nūgelū hoc declarās
dicēs Diliges pxm tuū ſic te ipm. ꝙ dico nō. q dicit logica q
iſta dictio ſicut pōt dicēr equalitatē quātitatis ep. q dico ego
ſū magr ſicut tu z pōt dicēr equalitatē ſimilitudis ex.
Q dico ego ſū abbas ſic tu. Modo dicūt theologi q hoc
Dicto nō dicit equalitatē quātitatis ſ. ſimilitudis. q nō habet
locus q tu diligas pxm quātū te ipm. q ordinē charitatis vnus
q; q plus ds diligēr ſeipm quā pxm. vñ dr q oēs charitas incipit
a ſeipo. nō. n. p ſaluādo vitā tuā debeo ponēr vitā meā q plus.
tenēo diligēr vitā meā q; tuā. nec p ſaluādo aiam tuā p dem ani
mā meā q plus teneor diligēr aiam meā. q; plus p ſaluādo aiam

tuā timor ponet vitā meā corporalē vt dicit ibi. Igit ista dictio
sic dē equalitatē similitudis sm Aug. z Magrum sriptus
vbi s. sicut tripm. z ad illū finē ad quē dilexisti tripm. z optes
illū fruendo ad celestē glām z ad dies sic tu velles fruendo. z sicut
dilexisti tripm ndsolū affectū ꝑ et tū effectū ꝑ curas tibi bona aiam z
corporis vt ꝓximo tuo. i eo quod potes ei subuenire ꝑca salutē aīe
et corporis: Ihc sic tripm dē Aug. ff qd dilexisti tripm sicut ipm
tripm debes diligere i bono ꝓpe deū: Ita dilegēdus i ꝓximo nō ima
lo ꝑ ff deū-s. vt ad deū fruendū et ideo dē aug. & g. amat
bonos vel qz iustificat. vel ut iustificet amare debet. z hoc ē dicere
i deū vel ff deū. Sic. n. tripm qs amare debet. i deū ꝓpe deum
s. vt bonus et iustificet z deo p charitatē vniat. & aut alr se diligit
iniuste diligit qz ad hoc se diligit vt malo sit et sic se nō vere diligit
& a sapiēte dē. & aut diligit iniquitatē odit aiam suā. ||

~~Amor ꝓximi debet ee ad similitudinem amoris quo ꝑ se amat diligē~~
~~tipm~~ ||Videndū quare hō tenet diligere ~~ꝓximū~~. Dicit sn q ad
hoc q amor ~~ꝓximi~~ sit i charitate ꝓmiet sit meritorius. debet homo ꝓximū
se diligere tripr. s. p° ||Amor ꝓximi debet ee amor uerus z
rectus z nō fict et tortus. Amor uerus et rectus dr
Arysto. 5 eth. 1 tho. dr Amor amicitie qn s. qs vult bonū
amico suo nō tm affectū ꝑ op patere sit pot qz vt dicit ꝑbs. x
ethicor Amor fundat sup benuolentia. z beneficentia vñ dicit ipe Amare ē
velle bonū ei quē amam°. sic pater diligit filiū suū ista amor qz
nō tm corde ꝑ ope. z beneficentia quātū pot ꝑ amor falsus seu tortus
dr amor gratis exhibe qn s. nō vult bonū amico ꝑ tm ff sua vtilitate
vl' comodū z tali amor qs diligit victū equū vl' vinū z canis z gattā
bn faciūt ꝓpatronū suū. debes igit i ꝓximo dilectione querere facere sibi
bonū qn potes z nō diligere ff vtilitate tua. Zo dz ee amor iustus. i.
ordinatus. Nā iustū ē qd maiora bona mag diligat qz minora et sic deo
sm Aug. z Magrum scīm. vbi s. Charitas et dilectio ad hoc q sit meri
toria debet ee ordinata. qz p° debem° diligere q̄ ff sup nos. s. deum
3° q̄ ff sup nos. s. aiam nrā z ꝓximos nros. s. deum
qbz mag sum° obligati vltra mag Xps qz ois alias creaturas. z magis
et magnū dei matrē z mag agelos z scos i celo qz alios homines i terra
z ibi viatores mag parentes. qz filios z ꝓpinquos qz extra
neos: et mag iustos qz peccatores || 4° vltimo debem° diligere q̄ ff
i ꝓximos vt corp° et bona tpalia et sic mag debem° diligere aiam ꝓxi
mi qz vitā mag. z mag corp ꝓximi qz bona tpalia. 3° debet iste
amor ee sanctus. Sātū. n. idē ē q mundū et deo ducatū sic altare thurib°.
sic amor sanctus dr qn diligit ꝓximū ff deū z in deū z nō ff aliqd terrenū
Amor nō immundus z pollutus ē qn diligit homo ff suū comodū vel vtili
tatē vel delectationē z tali amor sancto trahit mundos qs qz ꝓximū diligere
vt sit meritorius. vt hic i c. ꝓximos de pen. di. 2. vbi dr ꝓximos

Ordo charitatis sm aug. p° debem° diligere q̄ ff sup nos. s. deum
3°. q̄ē ipsum nos. s. ꝓximum. 4° q̄ nos
ipsum nos. s. corp° et bona tpalia.

Magr sen. li. 3. di. 29. circa q. tertia
q. prima tangit q. ꝑdicta tangit nō ē finis
meritorie. ordinis charitatis
turbat meritum forte.

nros diligm' sic nos si nō pp aliqua vtilitates nras nō pp sperā de
vīsitra vel accepta nō pp affinitates vel ꝯsanguinitates si pp hoc tm
qz st naturm nr̄ p̄ncipes diligm'. Or dicatꝰ m̄i Crudius vos qz hodie
: mundo repiat aliqs q diligat pxm pp deū isto amor sic. certe ordo
q nō fiat p̄ma. Dicas m̄i o pr̄ diligis filiū tuū. dicꝰ certe valde
ostēdā tibi q nō ē verū q diligas illū pp qd diligis ipm. dicꝰ qz
hoc de ipo nātus ꝯsolatoꝰ ꝯspero videre illaz crescēr vt possit lucrāri
t domo rhr̄ et eo fruitra. o certe iste nō ē amor verus z rectus
sed falsus z vtq; qz diligis illū pp vtilitatē tuā nō pp se. z sic fiat
p̄ma et filio erga patrē z de viro qz vxore. z de pauper qz diuite in
ut hoc tali exemplo. sz q maioꝰ declaratiē debetis scīr q sm aug
in de. 50. hom Amor distinguit qr. 5. primo i amorē nāle. amor

Amor nālem } nālis ē q filius diligit patrē z econtra. q z vt dicit
Amor carnalis } ꝯsistit ter generātē z genitū naturalis ē amicitia
Amor sotialis } vsta d se nō ē meritoria qz omnes ē animalib z volu
Amor rationalis } cris z serpētib. qz vt dicit aug' Serpētes z vsi cleoꝰ
filios suos. z ponunt vitā p filios suos. sz tm̄ crist
(Et lupi diligunt nālr istr amor meritorius. si dilectio esset pp deū. i. qz pr̄ possunt gratiā pot
q filius sit bonus z virtuosus et iustus z q diligat deū. z corrigat illos si vi
det malā operatiē z vitā tenere vñ dicit. ad ephe. 6. vos pres filios vros
educate i disciplina et correptiē dni. sz qz istud vos nō facitis qz d'or
ut auratis ideo i tali dilectiē nō meritū sz pena exponitis ad eo. Ser
dus amor dr carnalis q ē iter virū z vxorē et q dicit ad hoc Crist duo
i carne vna. s. i generatiē filioꝝ. Et ista et si nō ē meritoria qz gis etiā
ē animalib z brutis. qz et passer diligit socrā suā z masculꝰ femina nāli
amore ut dicit. sz sed hoc q sit ad hoc meritoria oportet qz diligatis ipm
ē pp deū. s. qz vnus possit salutē alterius. z vnus corrigat alterū z
vnus supportet alium pp deū. z in deū vt ad amorē dei pueniri possitis sic
faciebat antiqꝰ homo Jacob qui vxor fidelis portabat saluteꝫ viri i
fidelis vñ xpo. dicit Sanctus ē vir infidelis p Mulierē fidelē. 3us est
amor sotialis quo vnus socius diligit alium socium qz quando simul
ad omnia simꝰ ponunt vitā pacis et ista nō ē de se Meritoria qz et
ē q multos brutos z pessimos sic potit augo qm de duob regib simul is
la nāturalib q desiderat se videre z simul esse videre. z alia ē de nutri
tura ista dilectio sotialis si i malos moribꝰ virtutis se nō dat Sanct
Duo leones rbarri l' duc Meritoriꝰ. sz tm̄ erit Meritoria iste amo
fidelis pro vtilitate amicitia pp deū quando salutē suā sic tm̄. vt ad deū pueniri
possit. 45 ē Amor rōalis qui s. vnus ho virtuosus diligit alium
hominē virtuosū pp virtutē quā videt i illo z pp hāc virtutē ad
iungit quoad alia bona et exercita vita semp i operatiē virtuosa z
hic ē vera amicitia qz sic dr Cic. ramesto. solū inter bonos virtu
tuosos ē vera amicitia ypsum. sz ista si nō ē pp deū nō ē Meritoria
qz milites pagani reputabāt st virtuosi istā vera amicitiā sz nō pp deū.
vt igr talis amicitia sit Meritoria oz qz sit pp deū vt. s. vnus ꝯsistat pp

Sextus amor dr spūalis. s. pp deū vnus sotius dicit q diligere pxm ē ipm velle amare z facere vt addat amicitiā et gr̄az ad vtq; reg.

z talis amicitia nō potest ee in multis brutis qz inest rōi z in malos qz caret virtute

amet ꝙ sic amitte z pximo principat salutē aīe z vite porrogā
lig z bonoy tpalīū quātū pot solū ff deū vt s. ābo ad dcg hā
xitatē puenīr possīt. et sco dr Magr sen. ꝙ Charitas ē dilectio
qua dilegit deus ff se z pximū ff deū. Sz arte hodie iste amor z
pximi necessit a nūdo qz tāta q sq qz dilegat alīū quātū ff ali
quā exhibitē vl fructū z delectatē poterit ē ipō hmōi z bm adipisci
ꝙ dr Oīs. Illud Amicitie S tām z venerabile nomē. ꝓstat
et ꝙstū ꝙ Mercatior sedet. Ido nō refert i nūdo n amor Mer
cedis et Caritatis.

Secundo principat dicit ꝙ vnusq̄sq̄ debet diligēr ꝓxm̄ suū sicut xp̄s
dilexit nos. vii. Io. xv. Dixit xp̄s i cena vltima apīs Mādatū no uū
do vobis vt dilīgatis inuicē sic dilexi vos z dic ibi et sicut ęqualitatē
similitudinis nō quātitatis qz nō ē possibile q aliq̄ natura hāt tantam
charitatē nrā ꝙximū sic xp̄s erga nos. qz xpi charitas fuit sūma
nā apo. dic xp̄s ꝙ hmōi suis mortuus ē cū q̄s nr̄y audeat mori
ꝙ amicis z vno iusto. Ido vult dicēr xp̄s. si vultis ꝙ dilecto vra sit Me
rcēria acquiatis ex. a me z dilectus meus sic dilexi vos. Sz xp̄s dilexit
nos ꝓ amor gratuito et sato. i nō ꝓ rdēcōe nr̄a nos
Meritis neq̄ nro amor. erga ipm negi ff aliqua
bnficia recepīt a nobis. et q amor dic fort ep̄la
ptor ē charitas dei qua ipe prior dilexit nos
ante. q̄z nos dilexim⁹ eū. sic nos debem⁹ dilegere
ꝓxm̄. et si ipi nō dilegāt nos nec aliqd bnficium
ab ipis recipiam⁹. sic facīt mlti q nolūt amor aliqui nisi prio cognoscāt
q ab ipo dilegāt q quos dic xp̄s. Mat. v. si dilexeritis eos q vos dilegūt nō
ne publicani hoc faciūt. Secundo dilexit nos xp̄s amore vero z recto qa sic ꝓ
curauit bona nra z salute nr̄am vt regnicolas nos dr̄os et i gram dei
possem⁹ redire et celeste prium amissa. z sic sep̄ q̄sunt vtilitate nr̄am z
nō vtilitatē sua nec bonū suū nec esse hūt respicēdi aliq̄d a nobis. Sz tm
ff deū nos dilexit. sed ng bonū nostrū ꝓcurando sic nos debem⁹ diligēr ꝓximi
nō ff nr̄az vtilitatē. Sz semp ꝓcurādo bonū suū z salutē sua ff deum
nr̄m et. i. et anima dic anima nō esse mercedis est expectanda
Sz gr̄is fructꝰ ex ipo amore ē. Tertio dilexit nos xp̄s amore feruentissimo. s.
ꝙ nō tm ardenter z igne Sz opere et veritate vt dicit ꝙdam ꝙ sunt dedit nobis
et salute nra. scipm totū vitā suā posuit ꝓ redēptōe nra z q tqd ex ea
i nūdo. Et nos tenem⁹ fratres ꝙ nr̄a salute ponere
z pro ea nobis ag̃ere. sic nos debem⁹ diligēr ꝓximi nr̄i vt ꝙ salute
sua vita ꝙ possim⁹ facēr faciam⁹. et xbo z opere vīo. s. dic fris nō di
ligam⁹ xbo neq̄ lingua Sz opere et veritate. Quarto xp̄s dilexit nos amore
vehemēti et forti qa posuit vitā sua ꝓ nobis ꝓ salute ani
me nre. vt nos dco nō regnicolas z vitā eternā nobis restitueret de q
amore dr Cant. Fulcite me floribus stipate me malis quia amore
sua ꝓcat ꝙ mercy suis. sic et nos tenem⁹ diligēr ꝓximum
nostrū ꝙ si videam⁹ illū ee i periculo ꝓdēdi animā tue debem⁹ ponere

Amor gratuito et sato ff deū i
Amor operoso
Amor fruitiuo

X sic ꝓximū diligere nos. s.

ꝙ sa. iz. di. 26. dic ꝙ nullo ꝓximi excludit amor dei. qa ha
bitat i beatis qui habet deus carius
possent aut hmōi carere amore ꝓprio quo
s. amās nollet hmōi ꝙ diligēte sic i gelo
rum beatitudine promissa
mus. Si de hmōi
ffordinato z inuito
dr ꝙ bonū dē nō
vult eē bonum ꝓprium
alicui nec sustē pōt
Si sibi appropriare bo
nū ꝙ i deo habi
illo charitatiuo dei
ē natus vt dr̄s
eum et bonū dē
z velle ipm hmōi
eum z diligere a
lio rationē mei mei
mis sit ei gratia
vnū ꝓp̄ diligēr nō
d ē ff velle ipm
deum diligēr

vitã nrã ꝙ salute ꝙpria, sic fecerũt multi boni soldani qui ĩ bello viderũt
a liquã infirmitã coacti ꝺ/minuti, ponũt vitã ꝙ labores ꝙpter sic legit
et ĩ vita patrũ ꝺ illo magno latrone ꝙ lebanit erigunt a stupro aligd
latronia. Ps aligs hoc possit facere ĩ casu solo deserto ꝙ deffectu nõ hoc
ꝙ det ei spm dicit. nec ꝙ trãsiret videret illũ ꝺz pecuniã salutẽ nec illi
nec deseruit. hec exclamat ꝙ charitate ĩ mortua. Ultimo ꝯ amamur
nos amor ꝙscientiã ꝙ nec ingratitudo nec ꝙsequtio boni sibi facti re
trahit cũ ab amor vt ꝙ nobis vitã nõ ponunt Jo. 14. cũ diligeret
suos qui erat ĩ mundo ĩ finẽ dilexit eos. sic ꝙcipit debet ꝙseuerare ĩ amor
proximi vsq ad mortẽ ĩ nõ facere sic illi ꝙ diligunt tm ĩ tpe ꝙsentis
et tpe aduersitatis vendũt. de qb dicit Oui. Donec eris felix multos
numerabis amicos. tpa si fuerit nubila solus eris ꝓv. 17. Ꝺi tempor
diligit qui amicꝰ.

Tertio principaliter dico ꝙ debem⁹ diligere proximos nros sic membra eiusdẽ
corporis: qz vt dicit apo. ro. 12 sic ĩ vno corpore multa membra habemus
tm multa vnũ corp⁹ sim⁹ ĩ xo. Ecca. n. fidelium et sicut vnũ corp⁹ ꝯ mi
stricũ his multa membra aut corpori xpi ĩ capite. Numero aut ꝙ 7. nec
ois tñ diligẽs debem⁹ ad similitudinem membroꝝ vz. 1º ei ꝙ patrẽ do
debem⁹. n. ꝙ qñ vnũ membrũ patit aliud sibi ꝙ patit ꝺ
malo suo. qñ. n. pes vl manus hꝫ aligd mali oĩa alia
membra sibi ꝙ patiũt. ꝙcurat ꝙ remouẽ illud ꝙ mal sic nos
debem⁹ ꝙ pat ĩfirmitatibꝫ nri ꝙximi tã corporalibꝫ qꝫ spualibꝫ
libꝫ vñ apo ro. 12. dicit Qui ĩfirmat ego non ĩfirmor
Qui scandalizat ego non vror. ro may⁹ ꝙ qꝫ ꝙxim⁹ est
membrũ xpi. videor qdñ qꝫ malũ vl bonũ fit ꝺmo xpo
reputat factũ sibi. vñ ipe ait ĩ euãg⁹ Mt 25. Qꝺ uni ex
minimis meis fratribꝰ m fecistis: 2º nõ inuidẽdo si. n. vnũ membrũ hꝫ ali
qd bonũ aliud nõ inuidet qꝫ ꝙgaudet. nõ solũ ꝙ mam ĩ gaudẽ ihꝫ stomacho
si ẽ plen⁹ vino cibo aptimo sic nos nõ debem⁹ inuidere ꝙximo nro bn diui
tias vl scias vl pulchritudinẽ quã nos nõ hem⁹. sed ꝙgaudere vñ apo. ut
gaudẽt cũ gaudentibꝰ et flere cũ flentibꝰ hoc ẽ magnũ seruire magna
ꝙ fructo ĩ vinẽ xpi et justus ꝙ gaudet ꝺ bono ꝙximi sic ꝺ suo ꝓprio
3º nõ iudicãdo. qz membrũ nõ iudicat aliud membrũ tãꝫ malũ qꝫ
bonũ ꝙ dicat et ꝙ sit vile sic oculꝰ nõ iudicat digitũ pedis. sic non
debem⁹ ꝓximũ nrum iudicare ꝙ temere et ꝙ sit pauꝑ ꝙ pccor. qz nesci
mꝰ finẽ nrum: vñ xps dicit ĩ euãg⁹. Nolite iudicare ꝙ non iudicabimur
4º honorãdo nã vt dicit apo. ꝓ. ro. 12. Que putamus ignobiliora
membra corporis hec honore abundantiorẽ circũdam⁹ sic nos nõ debem⁹
honorare pauperes miseros et infirmos qz ĩ his xps pauꝑ ĩfirmus nobis
repsentat. 5º gaudẽdo Nã lucrũ ꝙt man⁹ acquirit visus nr quat auris
audit os loquit et qd stomacho recipit oibꝰ membris placet. sic nos
qꝫ gaudere ꝺz ad ĩuicẽ maxime ditibꝰ pauperibꝰ. 6º debet mus ꝙ typo
mer cum ꝓximo ꝓximo vt dom⁹ ĩ. qñ casꝰ occurrit sic ꝺ cãmembra se ꝯpatiũt

Membra ĩ mo corpis diligũt. sic

ꝓ º ꝙpatrẽ do
2º ꝙ nõ do.
3º honorãdo.
ꝯgaudẽdo
honorãdo.
supportãdo
ꝯfortãdo

℔ vite corporis ghuatõe. 7° nõ sepando nã cũ mẽbra separãt a vr
por ℔t. Tutle cuñ vnificat ab aiã sic fideles amer debet nr ihũ ℔stũ
ab ecclã q̃ ẽ corp's ei ꝙ ℔t ℔ peccm mortale cmittẽ ꝑ odiũ ℔ excogmunicatõẽ
q̃ tuc sepat a charitate q̃ ẽ vita aiẽ dam: vlt° supportãdo q̃ si
casu vnũ mẽbrũ offenderet ad nõ se mẽbrat ſi patiẽter supportat sic q̃
dẽtes offendũt lignã. sic dz ꝙs Inimicũ ꝓ patiẽter supporãt cuñ quetes
viduas pro diẽ apo. Alter alterius onera portate z sic adimplebitis legẽ x̃i.

Hec z 3ª ℔t ẽ nota ℔ scripturã fin. ~~3ª ℔t~~

Et dilesmẽ ꝓximũ tuũ sicut ipm. pcm vñ pcm. cepta charitas ẽpit multitudẽ ꝑcm
2° augeri ꝑ gram dei ℔ q̃ deus dilexit nos cũ ꝓpo dil charitatẽ nr ad inuicem
in charitate &c.

3° ℔ dilesmẽ ꝓximũ tuũ ipleũt legẽ. Qui enim dilit ꝓximũ legem ipleuit
ipleuit. Plenitudo legis dilectio. q̃ cũ lex vno istoꝝ ꝓceptoꝝ ipleat
Qd n̄ aliud dicẽ lex nõ furabis. nõ occides. nõ dices falsũ testimoniũ &c. ℣ hec sup̄
in 1° ℣ 4° huius

4° ℔ opa misericordie pcedẽ iuuit ad deo misericordia bñ misericor
des q̃m ipi misericordiã ꝙsequẽt q̃ dñs noster ihũs ℔ sc nr
ẽ t. s. Martino. i. s pãnũ ꝙ iuuit latronẽ ꝙ pcessit ꝙ
misericordes q̃m d. s. Machabeus de illis dicẽs misereri ꝙ magnus ẽ
misericordia ipius &c.

ℓ. n. d. s. ꝓmitto.
ℓ. n. d. s. Machabeus
ℓ. n. d. s. Nicolaus

℣ 9° ois q̃ ꝓ multos ut
salvos fiant hoies z ꝑfecte illos.

Dulcũ thoc scriptũ vñ q̃ tenuit
Delectat sua sciuit.

Sermo de Cognitoe Suiipi9

Semel fuit dict Sapientes congregati sut & proposuerut Duabꝰ rebꝰ
& inter alia Deo principaliꝰ Doc. & phis dice p̄ nobꝭ q̄ oīs hoīes naturaliꝰ
suū desiderat & tho. allt rem ibi q̄ unūq̄dq; appetit suā p̄fectiōe & ꝑfectio
intellectꝰ nri ē scīa. q̄d & ꝓbat tull. li. p̄o offi. Ois trahimur & duc
mur ad scīe cupiditate & ē quib⁹ tres sunt nīchꝰ nris istantib⁹
q̄da cupiditas veri scīdi ꝓ quo & nos scīa hoī magꝭ necīa
& magꝭ utilis: & ꝓ ea sustinet nos Terentius Quot capita tot sentōie: ꝓ quo
varie fuerut Rsones. q̄da diuites & logicā. q̄da rhoricā. & q̄da astrologiā
& q̄da philosophiā & q̄da. ebraicā. & q̄da Medicinā & q̄da theologiam
Sz Magꝭ autem q̄ erat Doctor sūmus dicē. & Nolīte suscipe oīa alios
Magꝭ necessaria hoī & hāc voluntate ostendet mihi. & ordo vobis de
Magꝭ Nobilis & clarare istos terminos. S. scīam. Nobile &
Magꝭ utile. utile: s. Quae sit Nobilior & utilior: primo de
hoc termino scīa. dico q̄ solet accipi. tripr. p̄o. Large sumendo & ꝑ glob
certa rei notitia & hoc modo accepta scīa tā realiter q̄ ꝑ dnōes tam
ꝑ fidem q̄ necessariā dicit̄ sciri & hoc modo dicim⁹ Deū rationē vel ꝑsuas
& magiam Cuilte. & hoc modo accipit ꝑtes C. ptm. cū dicit Sapia est
habitus q̄o determinate unā scīam p dicim⁹. 2o accipi stricte p notitia
quae ē Sapiās. sic dicē apo. & cor. aliis q̄dē datā ꝑ meo sapiē. alias ꝑ meo
Sapiē. & q̄ tractatus aug⁹ de. 4. & trin. dicē q̄d Sapia ē cognitio Scīa
& notitia temporaliū & hoc nō capitis Scīa & notitia humanarū rerū & magis
nō & diuinarū. 3o accipit scīa strictius & ꝓpie & sic nō aliud ē q̄ habitus
& conclusiōis demōstrate vel diuo syllogismo & principia necessaria & sic accipit ꝑtes
p̄o posto. cū dicit Tuē unūq̄dq; scīt arbitramur & sic & nō sophistice modo
ꝑfecte sm̄ credēs ea ēē illa argumentum & q̄ illa sit talia & q̄ nō aliter modo
aliter se habē. ubi ꝑtes tangit duplex q̄ requirit ad veram scīam ꝓprie
dictam p̄mo q̄ ē effectiū & nō causata. magis tamen talia est ibi cū dicit
ea esse illa argumentum. vñ sic ī syllogismo & principium & ista scīa nostra conclusio
2m̄ dicit q̄ talis scīa acquirat syllogistice discursu. cū dicit q̄ illa sit talia.
3o q̄ solū ē necessaria cū dicit q̄ ī possit & aliter nō se habē. & q̄m addit Sco.
T. ē plo. p̄. q. 3. q̄ sit causata a ea credēda ī habitu. ibi ea esse illa
argumentum. cū istā scīa acquirat tripr. nō accipio hoc nisi largissimo
1. p̄o modo ꝓ quacūq; cognitione alicuius veritatis. & ꝓ alio termino dico q̄
aliud ē Dicē Nobilioē scīas aliud utiliorē & magis necessariā. No
bilitas. n. alicuius scīe vt dicit ꝑtes ī p̄o d aīa 2. q. 2. & 500. ī ꝑtes p. sē.
q̄. s. altera dr nobilis. duab⁹ rōib⁹ dr. vt rōe nobilioris subiecti. vel rōe
Maioris certitudis. Sic p̄mo nulla dubiū ē q̄ sacra theologia sit nobilis.
& Beatus q̄d ē dicē. Nā ut dicit aug⁹ theologia ē sm̄o d Deo. Et ōes theo
logi & hoc queruntur & differunt ī rōe formali puta sb q̄ rōe Nā varro
Magis scio sb rōe attributi puta sb rōe hoīs. Egidi⁹ re. sb rōe nostre
puta redēptionis & salutaris scie. nō distinguit & dupl. theologiā ī se & nos
bis: & dicit q̄ ē theologia & infusa et necessaria: subiectū igit ī theolo
gia nostra dicē scīe. ē Deus sb rōe Deitatis subiectū & infusa ē diuina essentia

Semel fuit dict ī dec. s. catharine ſtā ꝓpositū Rector studij & ꝓgr gratiā
dicit scīe. & studiosis ī q̄b⁹ inte & dicit dicit Cui. 7. sit mihi & habeat q̄ & illa
strat ī illustris huius ad veritatis cognitionē. Quae ē illa scīa q̄ ī hac vita
alias sit hominis magis necessaria ut ꝑueniat ꝑfecte ad suū finē.

Grām aud & ve Grāmatica
Dialectica theologia — & sic de singulis. Theologia dicit cognitionē sui ipsius.

Dñe et q3 Bicetñ theologie ñnobis ē vne ihñitñ hñ dimissis ad pñs sufficiat
q3 deus ē sñm theologie q̄ueñq3 mō esse nobil3 sñcem et ltm ip̄a theologia
ē nobileñ alijs alijs scñtijs vt dē et phs. p̄mus. 2° vō̄ cerhus dñmō strandz
pñ vna sñā nobilēñ alia. q̄d p̄ hoc mās alex. i p̄o ff sū. q. videz q̄ luce. q̄ vr
hoc ihelligat et metaphisica hoc tñ maiorē ꝑtate hñ ī theologia q̄ ē certior
ī se cū sit adeo q ē sūma ꝑtas 13 rñ. ihelligz nrī q̄ ihelligat sñm sensū z
materiale fantasmate sit nimis ī certm via ñalē z aptiōn. 2° hñm declara
re. q̄ sit vtilior sñā ad ꝯsequēdū finē vltimū. z adco. sm. aristo. 3. ethi. pri
ami finis melior ip̄o q̄q3 nr luce nō et p̄. mō. dē phs. q. finis ē bonum
z optimū vnūquodq3 nrī. illa igr sñā erit melior cuilē. q ordinat hoēm
ad vltimū finē vñ multi finis studētiū et q3 dē hēr' scīe nāli. sicut nāis
q̄ fert volūt eo finē tñ. vt sñāt et turpes auriosus ē. et sic q̄ sāt volūt
vt ipi sñāt z turpes vanitas ē. et sic q̄ sāt volūt vt sñā sapiāz vendat
p honōr z pertinax z turpes curiosus ē. sic et q̄ sāt volūt vt alios edi
ficēt z charitas ē. et sic q̄ sāt volūt vt edificēt z bñ agāt z pred ētia ē
et sñe mālē z vtilis. 3°. illa sñā dē magis nrīa sñ nō pōt hō q̄ ueniss
ad finē vltimū. hīs igr declaratis. hñm vobis declarat illas tres ꝯclusiones
p°. positus. v3. q̄ sacha z nostra sunt ē. cū alijs sachis. hoī p° dico q̄
Magis nrīa
Magis nobilis
Magis vtilis
ista sñā ē hoī magis nrīa. q̄ nus n. sñ grāmatica
logica z alus scīēcijs posset q3 saluāi nō tñ sñ ista. g° ē cū alijs
magis nrīa q̄ ad' declaratiōē. alq̄ sic notāda. p°. nō. sm ꝯ.
ī 4. di. 19. q. nulla creatura ī spāli humana pōt bēfiāi simplr. 2ª nō q̄ licet
aīa z dnis desiderat sic. tñ abo st beatificabiles: 3° nō q̄ solū agēs z obiū
debet beatificare. 4°. no. q̄ dē medijs st beatificabiles. s. alīq̄ virtuosis
q̄dibz ihelligēs z volūtatis. et sic deo sēc angelus q̄ sequūt ē beatitudinē p me
dijs cognitis sui ipi. ista igr p tale meritū dz q̄q3 vīa sicut dicit theologi
sñi angeli nō fuerūt creati ī beatitudē p̄fecta q3 ī clara dei visiōe z fruitiōe
ꝯsistat q̄ si sic nāli lucifer nō suas sēfabdi celo cōdidisset cū tali visiō q̄ si
met volūtatē ī bono. tñ bñ fuerūt creati ī quada beatitudē nāli. q̄ tales
beatitudo ī portat q̄dāmodo oīs mali pene et culpe. nāli. n. erāt creati ī no
centes z ī passibiles. sic dicit q̄dā theo. ī 2 sēn. cū igr nō fuerūt creati
beati nisi ē q̄ hūerūt aliq̄d meritū saltē ꝑcui: et hoc fuit p cognitos sui
q̄ ista stat̄ puenerūt ad clarā dei visiōem et cognitionē. p q° debetis ꝑcr
gnanter sup̄ gen q̄ dupt fuit nostra ꝯglor nō beatitudz. s. materialis z vesti
tria. p° ē ingressus creaturaſ ī ydeo eterno a q̄ emanat oīa. 2 p q° frā st oīa
et dic 10. p°. alia vestigia p q̄ cognouerūt creaturaſ ī pp̄o q̄ē. et ideo
vide 500. ī 2. q̄ angeli ī primo nāli hūerūt cognitionē dei abstractiua s. p
aliquā spēm genitā ī cog ihelligēdo p q̄ cognouerūt deū z naturā. z alia vestigia
nālia. tñ nō hūerūt statū nostrū dei clarā ītuitiuā q̄ post p̄cium q̄ fuerūt beatificati
fruēdo magna. post sex mēsatus cognitos angelos sui sex signa. i. p° sig°
Angeli boni ī primo nāli cognouerūt nō ē a se. sic dicit aug' in xii
Tiger sig°. in 2°. signo cognouerūt q̄dā creati. 3° sig°. cognouerūt q̄dā creati
ē creatore suos creatores. 4° sig°. cognouerūt q̄dā creati vt ad aliquē
finē. q̄ē. cū igr ageret ī suo fine et nāli. 5° ptes. in 5° signo cognouerūt q̄ ille
finis est felicitas ff q̄ dē volebat ē beati et dē magis. 6. in 6° signo cognouerūt
q̄ nāli est homi appetere beatitudinē saltē ī genali. in 7° signo cognouerūt
q̄ ad q̄sequendū illū finē erāt media nāli z q̄ ista media erāt dei dilectio
et obia mādata et sic cū illis cognouerūt eū diligere z obedire ei ad nutū.

4

Semel q̄sti ī die s. catherine oēs studētes z magri q̄gregati fuerūt simul z
post pādiū inter q̄dos disputatio fuerūt ī q̄libet arte. d̄q̄. autem rex hono
rificas illos ad cenā q̄posuit dnd. Quia oēs boni sunt z desiderat z nō sit. 7.
artes liberales q̄sunt ē ab eis. Qui sacha ī hoī mag nrīa z vtilis ihū ē alius
Tue sīāmatis) dix ē grāmatica loquēs logica nālis nālem. z sillog. 15

In 6° signo fuerunt gram̃ nulla fuerunt ꝙfirmati ita ꝙ nō possit ab illa cadere
Ab eo fuerunt bēficiati p clarā dei visionem. Cū nō fuerunt ista signa
in angelis malis: nā in p° signo cognouerunt se et sicut alterutrum ꝓsiderauerunt
et p fastum sui et sicut inuit desideras eē similes altō. In 2° signo rapuit ad se
ad ista appetenda mētes angelos: In 3° signo fuit bellū et pugna eē bonos: In 4° sig°
videre nō posse obstinate fuit desertas et obscuratus: In 5° signo fuit in odiū dei eō
uersa. In 6° sig° fuit a paradiso deiecti cū suis angelis: Si ergo bn ꝓsiderā
sti cā salutis honorū fuit cognitio sui: et cā ruine et dānationis mētis
fuit ignoratia sui: qz noluerunt ꝓsiderare a q° fuerunt creati et hoc bn sciēs
q̄ respuit a deo: et ab eius cōsortio exercuit: Simili modo in homine qd cā Sa
lutis est cognitio sui: et cā dānationis ē nō cognoscere seipm: Nā ea hoīs est
ista bona intellectiua voluntate et ista voluntas sine sco. hēt deos actus. S. velle et
nolle et istis actibz nō pōt voluntas uti nisi prius intellectus intelligat eē voluntas
hēt positiua rem et deo si intellectus nō ostendat voluntati hoc fieri et eē bonū voluntas
nō eligit qz vt dicit aug°. voluntas nō fertur in ignotum igr nisi homo cognoscat se
ipm et finē suū nūq̄z poterit deū cognoscere et amare. p̄ deo nō se ipsum
sed p̄ nō se cognoscere et ad cognitionem nullo pōt puenire nisi p cognitionez sui
ex ista ignoratia sui pcedit ignoratia dei unde hoc pcedit cā malo
rum pena. qz ignoratia ē mater cūctoz errorū. hec Lac. li. 2. de Plerosq
Ethicus de ignorantia mali
opio hec ad vitia ꝓpellit: qz ignorat ꝙsit hoīs ratio: qua se tenere vellet
et primus deū suū agnoscere: Virtute iustitiaq̄ sequente. terrenis figmentis
auri spei nō ꝓsternere. mortiferas libidinū voluptates sed appetere. ꝓhor
o lucifer qualis cecidisti de celo. qui tu nō bn cognouisti unde a q° esses ꝓsideratus
et quot bonis ab eo ornatus. o ada qualis de paradiso tocius felicitatis mansi. qz tanq̄
ꝓsiderare noluisti. O miseri hoīes quales sic superbi et tumidi estis deo
rebelles ni ga filij ade vos ipsos nō ꝓsideremus eē repulsos et deo cū mala
abiecta ignoratia sui pcedit ppter ista sunt sup oēs alias eē vobis nociua. Vn
Bern. hor ꝓsumat dicēs sup cātica. Sno nemini sua cognitione sui salutē
possit dare q̄ Nimirū mater salutis humilitas nascit. et timor dni q̄ sic
in sapiā sapiē ste et salutis. et ad euge. papā. Nouis igr misericor
dia et lata terre. alta celi ꝓfunda maris sic tr nascentes similes eius
edificati sint fundamento ruinā nō structura patiēs. Aug°. li. q. ad vi.
in ꝓpt° dicit Laudabilis et amis qui nobis eē ꝓmittit ipse. Bn q̄ta non
possita rerū sydera fluenta terraq̄ et fastigia celi cognouit. Et
ibat. nā vt refert Macrobi et ille sono sapiēs cū de sphe apollo
ostenderet. q̄ unus ex is ad beatitudinem puenire possit. Bn. Si tr ignis nouerit
hoc fuit dicis Archelaus Sapiēs grec. cui? scie. Iste ph de
cognoscēdo seipm Nicē Nimis cui? dicēbat tres fide cele descendisse
ste in historiis romanis legit q̄ an̄ primus romanō triumphauit in
magno triūpho et curru triumphali sedebat senex q̄dā famis q̄ eū vehebat
dicis Cognosce te ipm qz similes es nobis. nec superbiebat de tanto ho
nore triumpho. Ite legit q̄ fuerunt tres iuuenes studiosi q̄ ad fontē dei
ut ghauerent aliq̄ solatium ei? egressi ethy die dum simul congregabāt assidue
imbres et tempestates orientes ethy nubes frigidi ethy ad mundū nubium. celeritas. ventus
frumenta eos ꝓsternebat adeo ut ad ꝓximas cellulas mutarent. cuius ethy hos
pitium dum iuuenes tentasset rendere rendidit eos deum ethy festis:

Achelous grec

Quarto abhoc si ab angelo dei audiebat valde admirabatur et huiusmodi interrogabat
illu ubi didicerat aut i q° lib° legerat q̄ illi Ille hec unu libru scriptu litt̄is nigris
Rubeis albis at ille explicitis audit illu librū Ita p̄ carta libri scripta litteris nigris
i q̄sdam locis pcm̄ nigis: 2ª carta rubei i q̄sdam locis pen̄ tres i p̄ncipio: 3ª carta
litteris albis i q̄sdam nō erat q̄ dat scripturis deo i puritate.

Secundo Deus q̄ ista scā i alijs Nobilib⁹ et sblimior: p̄bat hoc tribus rebus p° ree
difficultatis nō i nudo difficilia scā q̄ ista sblimia adeo nō i alta q̄ vix pot ho
ad illa ptingere vi cuiq̄ i q̄t nō solū multa q̄ gessim⁹ sed si qua st i nobis bona gesta
Timuam⁹ q̄ sepe i dei iudicio culpe ee despēdit q̄ virtutes aū iudiciū putabat. O quanto
le par esse scīs et sōdo mālo boni: sai p̄ Ds q̄ nō studet i hac facultate rudi
q̄ d dat libr. q̄ i hac facultate studebat. Quāto sepi⁹ et sblius nec discretio tāto
plēs abhominatōes q̄ latebāt i corde meo i corde nro sentio: et q° nō peccata capi
mus vnū dū sine peccō trāsire potuim: Tu q̄ nō studes i hoc libro putas te ee melioē
p̄ceptu q̄ stat i mundo. O dōna Ds te par ee sata q̄ dixe se de la corona et adam nos nos
dissolute hū q̄sas tua i troiacana Ds nō sodo 20. dicit fronti vngra peccō rubi
no par nubes 2ª. p̄bat vite matre seu obstetrici q̄ vt dicunt illa scīa i nobi
les alius q̄ cōsiderat magis dignā q̄ alte esse. Quā. ei i theologia Dr alius nobilior
nisi q̄ agriosat altiora i magnā claritate i retributionē dat nobis trib⁹ diuinos
Et certe ista scā i nobilib⁹ ocij sne negotijs mundanis i diuinis. O Tu deus certe q̄ si ha
bij mundani sādo multe, esse si ma pur q̄ terra q̄ q̄ q̄ terra i et terra loquitur
q̄ q̄ dē apo. nonne stulta fecit d⁹ sapiam huius mundi q̄ dat igit sapias sapientib⁹ i scias
sacrū reprobos Certe Grāmatica sat nobis loq i latine et grue: Et scīa sui do
ct nisi loq cū deo Grāmatica ei mundo. q̄ quia grāmatica sit vtilis i necia ad itelli
gēdū scripturā tū nō adeo i necia ad salute sic ista scīa patet i c. si q̄s grāmaticam
37. di. vbi dr Si q̄s grāmaticā artē nouit vt nisi loquēdi vocem Hat nō ipsam?
Et nō i illa scīa pietatis Rethorica docet ornate loq i mundo i bñ dicere nō tū
docet bñ viuere. Et cognitio sui docet bñ viuere i ornate loq cū deo vñ abrā
q̄ hūc scīa habet dicebat deo loquar dño ad dñm meū cum sim pulvis i cinis
Vñ q̄ istos retinuit i poctas q̄ mundana tū fancia q̄uit i eoq scīa dei hyero⁹ ad Damasū hyero⁹
papā Demonū esse st carmina poetarū: Secularis sapia et rethorū p̄pa sobo
lem sua dei suauitate delectat. et diu animi dubi q̄ sibi modū lectōe cū nichil capiunt
animā quoq penetrat et pectoris thesaurū denūcat. Verū vbi cū sāno studio tue
rit ac labore q̄ lector n⁹ aliud nisi fumū sonū et q̄monū strepitū suis lectoribus
Tribuit Nulla ibi Saturitas q̄tatis nulla q̄stitur refectio reperit Dialectica et
q̄ nos docet discernere nec falsa a falso. tū sepi⁹ ee causa discordie i sophisticos argumentis
Ethi. Et cognitio sui ē cū pacis i humilitatis i q̄tatis cognitio sola docet discernere
vera a falso. vñ i c. vnus fuerat 37. di. dr d argtis dialectoq q̄ nō tā ad di
mus. st applicada q̄ stationarium i c. unibus q̄ magnus q̄ cito q̄uit i c. legimus
endi dicit q̄ origenes Cuncta et vana q̄ dr d cuncta cognitos i tollegit i vana
Dialectica garulitate et sophisma nugis. vñ et aug. [illegible] i c. scripsit fuit
notū i vt q̄ stationarios loq̄t Astronomica et sunt numeris et Geometrica nec
sunt. Et Cognitio sui numerat i mensurat terra sic diabat egyptis. Et cognitio
t oēs ānos meos i amarudine aīe mee. Alienum estimat Et Cognitio sui q̄ stat
sic David. dicebat Cū magnificē mea ego cognoscerer? Astrologia motū i
cursu stellarū. Cognitio sui motū tuos i mundi et sui q̄ cum transfer sic nubes
iuristam dat q̄ silua alijs vt possit magnificē bona sua i desiderē transitoria Et cognitio

Laudabile ꝯ ꝙ ſite negligẽs. cognoſcas ꝺ̃ⁿ cunctaſ ſideꝝ r ꝺ̃ⁿ ñ tutes herbaꝝ
cum hoiẽ ꝙ placeꝛ et ſi hoc cum celeſtẽ r eternũ ſcꝫ patrẽ t̃ poſſet
niſi teipm cognoſcas. ℔ Dic. Quomodo poterit hõ ſcipm cognoſcere t̃ q
ſt dubia q̃ſtiõ ẽ ſtr̃ noñtã ſui dico ꝙ oportet te adiſcere ſolueꝛ greſſ
gſtiõ r tuã ꝑfectiſſime teipm cognoſces. pa. qõ q̃d ẽ hõ i natura ad

p̃ⁿ. Qꝺ ẽ hõ i natura
2ⁿ. Qꝺ ẽ hõ i ꝑſona
3ⁿ. Quales ſit hõis forma
4ⁿ. Vbi ſit hõ.
5ⁿ. Quo r cadat hõ.

hoc ẽ terra ℞ſio. Eſt n. hõ roꝛ corpꝰ terra r pulueꝛ
ut humiliet̃ ꝫ ſuperbã eſt roꝛ aũ ſpꝰ ut ſurſũ eleuet̃
ꝫ mariã eſt n. roꝛ aũale roñle ut rationabile q̃
ſenſ ꝫ lxxxvi. Cognita ꝙ hõ r cognoſce teipm. ꝫ ſuple.
Tu ꝫnãs fact̃ nõ n. te humiliaſti ut terra ℔ ſuperbiret
aer te exaltꝛ nõ ſpꝰ ꝫnẽs ſpuãlia ℔ caro r ~~ut~~ natũ terra ꝫnes
~~ſuperbiret~~ nõ hõ roꝛ utes ℔ beſtiaꝝ r uũ: 2ⁿ. qõ cognita q̃ ẽſt ꝑſona hoc
ſuꝑbiret̃ ſt̃ ad ſimã pulſabiſ dixit Dñs ꝙ i nobiſ r frate ℞ bis ℣ amꝰ
ſũ ℔ ut dixit Ambro. Mẽdacii ẽ ſe ℣ mã dixꝛ roſa ꝙ nõ fuꝛ. 3ⁿ.
qõ ẽ cognita quales ẽ i forma dixꝛ pulcher r formoſus. ℔ nõ d hoc ℔ forma
Moꝛũ r uirtutũ. ſ. utrũ ſcs Aug. r Ambro. nã ſo. xv. dr vos amici mei
eſtis ſi feceritis q̃ ꝙcipio vobis. Ite cognita quãtꝰ ſit i ſtatura dixꝛ magnꝰ
t̃ p̃ncs corpoꝝ ℔ dr ꝫ ſpuãli ſtatura. ſ. utrũ ſcs humilitatem
ut ſ. poſſit t̃ ãgeſtã portã ſuperãt̃ r magnꝰ ꝙ charitatẽ ut ſtrat quãtꝰ hõ le
uis i celo debeat̃. et ſi tu ꝛs te here cognoſcẽ adhuc oportet te legeꝛ
tus alias q̃ſtiões. p̃ⁿ ẽ

p̃ⁿ ꝙſdera hõ uũ uerus forſitã r magꝛ Cuntꝛ ueriſti
et utero matꝛis tue. de q̃ tulisti miſeꝛiã miſſimã culpã grauiſſimã
et penã duriſſimã. p̃ tulisti miſeꝛiã miſſimã qꝛ nõ eſt ſcꝫ de
uã roſeã ℣ ꝺ auro t ꝺ argẽto ℔ ꝺ lapide ꝺ uẽre. grãm. 2ⁿ. pulueꝛ
eſt i pulueꝛẽ uũtꝛis reꝛ 2ⁿ. Qꝺ ſuꝑbis p̃ terra r cinis
Noſce te ipm alꝛ creatura nõ ſtellas fecit ꝺ igne piſces ꝺ aq̃ uẽtꝰ ꝺ lacꝰ. audi
Aug. ℣. dicẽte. ſcribẽte ad cocleaꝝ t ꝙcipue mũdi. Quales et quãta ſit nra
ꝙlitates attende obſerua formas earũ hoiẽm fecit illũ ꝺ limo terre: plãte
tas r ſtellas fecit de igne flatũ r uẽtũ fecit ex aere piſces r volucres fecit ex aq̃
humi r ſumẽta fecit de terra: cõſidera aerẽ r te ualeꝛ cognoſces: cõſidera igneꝫ
r te ualiſſimũ arguet̃ nec te audebiſ ꝑterire. Terrenꝰ qꝛ te pauꝛ humanꝰ ſumẽtũ
ſupeꝛbꝰ et ſimilis fiet eꝝ illis. Idꝛo ps. dixit Eduxit me ꝺ lacu miſeꝛie r
ꝺ luto fecis: O igñ hõ ſcte r ſcs cognoſce cogita tua principia nõ ꝺ mirꝰ r
patꝛis erruptũ r ſtrudo ſtruẽ uã ſolueꝛ. Qꝛs por tantꝛ mũda de i mundo grex
tũ ſeruã cogita Cibũ tuũ i uẽtꝛe mirꝰ ſenſiſſimũ nõ pꝫs dic qꝛ natura
reſuat ſãguinẽ menſtruatẽ ad ubã plus i uẽtꝛe mirꝰ ideo nutꝛiꝫ grande
nõ patit̃ fluxũ ſãguis ſic qñ nõ ſt grande r durat pꝫs q ille ſãguis ẽ
ẽ imundꝰ ita ꝙſi ſãgꝰ herbaꝝ cquãt̃ r mattũt flores r fructꝰ frumẽ
cruentat̃ uinũ tella r mel i rabiẽ uꝛtit̃ cor Eth tuus i uẽtꝛe mirꝰ
Ite ꝙſdera quã natus ſit nõ mãdo ſ̃ lugẽdo. Aug. Puer ñ nascitur
r plãte i ꝓpt. Nõ dñ logt̃ et ploꝛat et lacrime ſit teſtes noſtre
r ꝙcepto e lo meo. xpeno et ſũ qꝛ ſũ ſ̃ lacrime r dolꝰ r mag miſeꝛia

Quo dño q̃ ḣō tulit scām grauissimā vlpā nasc̄ n-ō sumus dg nasc̄ ḡnatōes
etum debilis pullꝰ hō ē natꝰ cūret post matē ꝑ pue neq; pmy neq; nudꝰ agros
cit nō pōt si neq; ꝓpheas ymmunat cferē ip oī parte cutatis ingrēdy cuncta ē
celmatiōy ad malū scām patet grām z sensus cognitio hoīs ī elonatu ꝑt ad malum
oī hōpōt Quo tulit scām pecā grauissimā q̃ magnā pauptatē nā hō nasc̄ur
nudꝰ aīa etnes aīalꝫ nā vestē ctegumēt ꝙ testat pelle bruchꝰ manē arboꝝ z ḡna
mas pisch ꝑt hāt nō ita dura ī frumētē et nro vsū ꝑt ꝓ varias ī strumēt sūt vsa
z sēm Job. 21. hō natꝰ d mulīe brui vuꝫ tēpoꝝ replet miḡs multitudy ꝛc
Quo dño q̃ ḣō tulit scām vbi mentes ē lacūam vbi essus ī ḡre pace ḡnedio
et sēnitate corde nō q̃ vt dr ꝓ̄ta Assueti terrā z rore vacua ḡrat -s. oī bono nā
dū sum ī hoc mūdo sēp sum ī bello z timor ip̄ius ꝙ dolor sum ī tymus bello
Job. dicēte Militia ē vita hoīs sup̄ terrā. libes ḡnis mūd ydemonia ex. ꝛc ī hi
mor q̃ nemo ē sine eo ꝑt nullꝰ ꝓpheta nō ꝓpheta nō regē nō duces nō pauper
nō apō. pudus ī terra ꝓpheta ī cam cap. nō mūdi sapiens ex sc̄ripturis ꝓpheta ꝑt
sūt ī symbolice ꝑ hoc. vñ Sen̄ ad lucilla Noli timere tēgillum ḡpdere In mone
to n. Mar claue z redē dce vbi luserūt nemigra absorbēt. 3o hō sēp sūt ī dolo
z gemitu q̃ mutat boca mūdi sū nō pōt sua desideria ḡsēq; ī dumeo z hinds
o q̃ dñs ḡnuit z lacrām cit ī mueris regū ep̄ī sui. vñ Job. dicebat Quare d mulo
egressus sc̄ cit.

Terrho et vltimo cōsidera o hō Quo vadis. Ista gō fm̄ sunt Joñ ḡste
fragēti a sancto dño sn̄ xpō et Bon. ꝓt hō tript 5. vr

Vado ad mortē q̃a nō possū euitare

Vado ad iudicū q̃d debeo formidare

Vado ad illā locū a q̃ nō licet ap̄hi redire

p̄o. vos mō ad mortē q̃a nō possum euitare sēp dr. O hō ē hō q̃ vult z nō vi
debet mortē. o iuuenes o mulieres q̃o vadis g̃ hōs o tu dns nr̄ sm̄ d.
eyme oēs ēstis ad mortē q̃ nr̄i z mori hyero. Quotidie morīm
Quotidie īmutum quotidie demor aliq̄s ꝑt ante mē z tūc q̃ocūq; nō ḡsum)
vltā nā dēsit 2o. Jmo ad iudicū q̃d debeo formidare mag̃ Quotiē
cūq; diuinā iustitiā ḡsidero tremēs ḡ horresc̄o ocā ēscera mea vehēs
mea bona mobilia z mē dare dispono sūt q̃ ꝓt iustū iudicū nullū bonū ī mundana
re malū ī mutū. Grāg̃ Quales hō ḡq; egredī tales ī iudicio ap̄ēbūt
ēs. di. ē quales 3o. ḡsidera hō q̃a vades ad illā locū vbi nō licet ap̄hi
re mutare nec appellare apōs. Jo Juramus ꝑ mutē ī simile simile q̃ ep̄ī nō
erit vltra. s. pcū l'meretrix op̄ q̃ vt dicat apīs dū tep̄s hōis ꝙ ꝑ
mus dorta z sēt sit ingratus ad dei no hāt quemq̃ amy

Vita hoīs assimilat ꝑ assimilat vētoq̃ cito volvit sic vita hoīs

Vento
Vapori
Vmbr.
Flori
Sparo

Job. 7. Memēto q̃ ventus est vita mea. 2o vapori q̃s
cito resolvit z pcū apparet vita Job dc ī cpīa Quis ē
vita nra nisi vapor ad modicū parēs. Sic. n. vapor nebule
cito dissolvit z calor sic vita hoīs ab egritudie. Sol̄ z
trāsiet vita mea tāq̃ vestigiū nubis. 3o vmbr. q̃ cito
defert q̃a subitanee nō ht et ideo cito trānsiat ꝑs. dr. Do
mei sic vmbra dēficerūt cōpar aut vita pueroꝝ vmbre
ꝑt obscuritate instabilitate brietate z fragilitate. Sic flori q̃ cito trans-

224
121

Job. 43. ℔ qñ flos egredñ & gterit dr flos gr nutt ñ corne ℔ gterat gr
ndgñ ñ pulueñ & putredinē. 5° Reg. Job. dicit ho sñ semñ dr & rs
& esa. ois caro fenū & oes gl̃a ei℔ qñ flos nugñ

C De ēplato & asantie ℔

Appañ xp̃s ois sus discipl̃s & mūt vlumi nūgl̃ erat Mr sua 5ma & alus
deuot mulierib. blādiebat spūalib allegñ dño ecce gsumaui op̄ qđ dedit mi pr. asēdo
ad patr̄ meū & pcēm vīm deū meū & deū vīm & ado parat nob locū vt vbi ego
sū & vos sitis. ex gl̃a Johis corū g nota ℔ corda. & tñ sepabit & xp̃s nū bñgni
tas ñ mētes Johis gsolat & cōf & ad futura g sustinēt plia p̄dicē & ecc̄ sancte sorores
& spōsa sue mīe ñ regnū ℔sūm. & sūte gfidēter q̄ nō & pugna vra ℔ dei. &
desupto 5. ñ tpe hor nrar̄ nḡn ihū gl̃a d̄ño nō & veritas nost̄ tpis & mūdi
ve. Tue beatē sue quāto pius amor & nota & quanto desiderio ñ glas filij & deo
uebat. & ad pdes filij & patr̄ debat fili mr dulcissimus rest & ihūs & te habe
nos post te. Cui filius dño o mr. natus dign̄ genitrīs & mr. pegrinabat
sedula Ministratrīs:

Ignat⁹. anthiochie patriarcha fuit discipulus magni Dionisij Athenarum
Martiredei Ciuitatis cui Ignatius epistas scripsit. et qz ardebat desiderio
z amoꝝ Jesu⁹. Semel venit ad Dionisiū Magnū phm z theologū Jesu
pulū z plurib⁹ eloquētes fuit de amoꝝ Dñi Jesu qz p nobis redemptor
uoluit mori z unde dix⁹ Ignat⁹. uelle p loquendū de amoꝝ cōia ppter
dei filiū quē debemus illū amare sup oīa qz tm dix⁹ Deo. prop quod
o Pater nos qd sit Amor. cui dix⁹ Ignat⁹ cepit a te adiscere. utrum
iste uocabulo possim⁹ i diuinis uti: tm dix⁹ Deo. Amor largo ppe
sumi solet a superbis. Tm dix⁹ Ignat⁹ optime declarasti qz amor e
Desiderium pulritudis. qz ait de nō sit ista pulritudo corporalis quo
modo possim⁹ eā diligere. Tm Dionisi⁹ debes scire qz duplex e pulri
tudo. Una modus dix⁹ Ignat⁹. uelle scire. z aliquos esse sic⁹ utrum
possit cognoscere nec hoc amoꝝ dei

Cmo iste ñlirabilis ē z multr doctrine

182

De Amor dei Tria ꝯsiderāda

p^m. Q^d d ē Amor

2^m. Q^d sit pulritudo

3^m Q^uis st effectus amoris

Q Ik ca p^m notā dū q ī aiā nrā ē dupl^r. virtus pīcipalis vna q̄ appīttat cognitiua q̄ ꝓsar circa verū z falsū. alia dr appetitiua seu d ꝯsideratiua q̄ ꝓsa t^r circa bonū z malū: ꝑ virtutē cognitiuā aiā assentit vero z dissentit a falso z illud assēbr a philosophis appīttr affirmatio z dissentr appīttr negatio: sīlr virtus appetitiua obiecto qđ sibi rpsentatr sb rōe boni nāl^r ī clinatr z obiecto qđ rpsentatr sb rōe mali fugit z retrahit: talis igr ī clinatio virtutis appetitue ad bonū appīttr amor. Ista fuga a malo dr odiū. Largr igr z gīter accipiēdo amorē nihil aliud ē nisi ī clinatio virtutis appetitue ad aliquod bonū ꝓsequēdū seu desiderū boni z q^a trip^r ē appetitus ī hoīe. s. Nāles q ē ī clinatio naturē ad bonū eo modū: sensitiuus q ē amor boni sēsibilis qui nichs et rōalis q ē amor boni honesti sic trip^r. pōt ītelligi amor ī hoīe. sb isto amor sic ī gñi accepto st multe spēs amoris q̄ diuisificāt sm diuī sitatē bonor ad q nostrū desiderū ī clinatr. Verbi grā si talis amor ē circa pecūniā l^r bona ptīalia rē ī ordinatus dr auaritia: Si circa honores dr ābitio. Si circa corpis delectatiōēs dr luxus. Si circa diuīas z superiores dr pietas. Si cīa equales dr Amicitia: et sic largr accipiēdo Amorē n^r aliud ē q̄ desiderū alicuius boni q^a vt dr p^s ethi. bonū bonū oīa appetente. Sb ꝓpria ac cipiēdo Amorē nihil aliud ē q̄ desiderū seu ꝓlacētia pulritudinis ocōs. e desi derio d possidēr z frui alicua ocosa bella. o ad mui pauc sua bella vt dicit plato ī quinto platonis rē diffinitiue. Et sicut dicūt poete ap Ouid ꝑ antōmasiā ītelligr honestus z ap latinos virgilius Ff cay q rel lētā. sic Accipiēdo amorē absolute z ꝑpīe ītelligēr desiderū pulritu dinis sic desiderū oīs ordinis sc aliud desiderū cuiuscūq rei create. z q̄sto obscu ra poeti z dna tusti vulgariter parlādo q̄si dicer el tale. e īnamorato rō se ītendo se nō tale esse ꝑ so dalo desiderio dela bellezza d^lla cosa de ama. Et q^a ista dicta desiderij d amorē. desiderū pulritudinis ē magis vehemēs vñ plato dicit ī fedro q^d amor dr ab isto vocabulo Romē q^d q^si greci fingūt fortitudinem vehemētiā. z ꝓpīe q^a ꝓpter volumē seguitor aliquē aliū amorē fortē z desiderū vehemēs denotamus ꝑ hoc nomē amoris vñ dicimo el tale esse īnamorato d lui et tale d arme. et tale d musica.

nāles rpsentr ī oth turis sic lupis ī cli rē ī cētro. sēsitu rōalis ī homīb cū

vñ cīo dixe- Ego nō solū te dilego sed amo

P.

2 cessi dl altro esse. 2 q2 desideriū pulritudīs ē magis vehemēs q3 desideriū alterius boni pp ea ppe absolute accipiēdo ancorē itelligim9 desideriū pulritudīs q3 ms large qdcūq3 desideriū 2ppetitꝰ alterius boni dr amor.

Q Ir ca 2m q amor ppriꝰ ē desideriū pulritudīs hīm9 vob dcloīm9 qd sit ppa pulritudo. p qo sciēdū q pulritudo accipit large 2 stricte seu ppe. large quidē accipiēdo pulritudo nihil ad ē fm dionisiū msi qdam armonia seu gcordia rerū giarum quemcūq3 sīmul. ut quada gtepata. q3 thos rūq3. n. dūsi ms 2 qui quemūt simul ad gstituēdū aliqd tertiū q3 orit ex debita mixtione 2 gtepata illarū rez dūsarū. Ille decor 2 armonia 2 gtepā tia q resultat ex illa gportionata gmixtione. appellat pulritudo. 2 q2 q libet res ornata a deo ē gposita ut debita rōne 2 portione. quātū ē possibile ad na turā cuiusq3 ri fm pōs rōnē modū q libet creatura dri pōt appellari pulra nō essēdo altro bellezā q3 q̄llo gtepamto 2 armonia la q3 le ē causa q3 q̄lle natur bōde dūsi 2 verit quemūt 2 geūrūt simul. ad gpositōes omnis natus eta q3 f verā destruitōes possim9 dicī q pulritudo q3 q̄da amicia 2 minuitōes 2 una cōcorde discordia. 2 pp hoc dicebat heraclitꝰ q concordia ex discordia fiēs lis et Amicitia erat pater 2 mater omīs rez: sz f frēs loquit ē ēpedocles po nēdo nō discordiā f se. sz simul ut gcordia ee principiū omīs rez intellegēdo f discordiā varietate naturay et qb ms gponūt. 2 f gcordiā vnōes illoz hoc igr ē large 2 gis significato pulritudīs. ut q3 significatiue gerat ut ea hoc vocabulū Armonia: vidr a philosophis q deus ut musicus 2 armonicus tepamēto ut gposuisse q3t i mūdo. vt totū mundū gstituisse. Et sic Armo nia giter 2 large pōt accipi p debito gtepamēto cuiusq3 ri gposite. sz ppriē sīgt solū gtepamētū dūsarū vocūm simul quemētū i una melodia. Ita dico q q3cūq3 pulritudo giter possit accipi p gtepamēto 2 armonico cuiusq3 ri gposite: tamē sui ppriū sīgtū. solū accipit p gtepamēto 2 decenti rei visibili. Sic armonia ppr ē ri audibilis. gcordia sīgtū. 2 ista pulri tudo q tātū placet oculis i illa q ppe ē desideriū a q3 appetitꝰ amor et p. o. solo dala potētia | Cognoscitiua oc. e. dal viso nasce lo amore. sic ab octy poetis grīs 2 latinis tales amor celebrat. Et ideo dicerūt poete venerē cē matrē amoris nō q necesse sit aliq3 potētia moueat sz ē ipa pulritudo a q3 cū generet amor meritō dr mater ipi. nō sic pri cipiū p dūctiuū effectiuū ipi actus amoris sz sicut obiectū q. sīa platonicis anima nōn suoq3 actuū ē cā effectiua sz obiectiua sic sic Materia dīta qua mi nus p duit illos actus vendo p q3sta ragiōe la bellezza cē cā materiale dello amor. e detta venerē esser sua Mater p q3 da philosopho la cā Materiale assimilat Matri sic cā effectiuē pri | sz hic orit dub. cā pulritudo sūm sit i rebus q visu ꝑcēdit. 2 ipa ē cā amoris: cū deus sit sūma pulri tudo. 2 et intelligēbi celestes. 2 tm nō sit a nobis visibiles q3 illo nō poterūt i nobis causar sum amorē. p declaratiōe hui9 dubij debet9 notari q

Amor vñ nascat

ī hoīe ē duplex visus. s. corporalis. z ī corporalis seu spiritual Corporalis
ē ī oculis corpis q̄ gtē appttat visus q̄ ab aristo. p̄mo mr dr a nob̄ sup
ors sēsus magis amatiu. Talis ē illa potēcia aīe q̄ appttat ītellectus. q̄ est
oculus spūalis aīe. nīe. cū q̄ hūmo gumētā cū āgelis. z talis potēcia ītel
lectiua aīe a platonicis appttat visus: nec iste visus corporalis ē aliud
q̄s imago illi⁹ spūalis vīs aristo. ī mētes hoīs dīc nō hītē ītellectū alienū
q̄ portatū ad aiam. q̄s bat visus oculos ad corp⁹. vīs z pallas q̄ sūt ī ītel
lectuale sapiās ap hominē semp d' pulritudīe oculos gtat. cū tali visu ītellēs
Moyses z paulus z alij excellētes sācti viderūt deū et ihīam vīm q̄ apud
theologos dr visio ītuitiua z formalis dei qua hīnūs ī pria vīa videt pulri
tudīem videbim⁹ Cū g⁹ sit duo visus ihoīe. s. corporalis z spiritual. erūt
et duo obiecta visibilia z q̄ nīs duc pulritudines q̄ sūt duc venerij a
platone Celebrate. s. pulritudo corporalis z sensibilis z pulritudo spūalis
z ītelligibilis. q̄ ē ideo z agrlis eis z ī ydeis sm plato. q̄ sūt obiecta ītellectū
nīi ex q̄b sūt q̄ cū amoris et appetitus pulritudīes. sīc sūt duc pulritudīes
ita erūt duc venerij. i. duo amores. s. spūalis z celestis. Alius valgr
ius z sensibilis. q̄ amor ē brutalis. z a sēsibus sapientes vituperabilis. z reddit hoīem
bestiale z brutale. Sz amor pulritudīs celestis reddit hoīem celestē. z agelicū. z q̄
ideo ē sūma pulritudo cū sit fons oīs pulritudīs ideo amor dei ē sūm⁹ sup
oīs. z vehemētior: dulcis z stabilis q̄ sua pulritudo nūq̄ defit.

Duo amores

Quia cū 3^m. videbim⁹ et optatē amores dei primus effectus amoris
primus effectus ē vulneratiuus) Dei ē aiam vulnerare. cū sagitta sue pulri
25 ē assumptiuus. tudīs. q̄ q̄s p^m aiam cū oculis apīs sue mētis ītuet
35 ē lętificatiuus. et diuinā pulritudīem statī sagittat ī corde. nō mirū
4s ē attractiuus. q̄ sīc fiat pulritudo creatūr. q̄ ē q̄ vna guttula quāto
5s. ē īflammatiuus. mag illa ēq̄ infinita z sūma vīs Cupido depīgit cū arcu et sa
6s ē mortificatiuus. gittis. q̄ illa armonia et decor et ornatus pulritudīs am
p^m vidor vulnerat. cor amātis: vt sponsa dic ī cātica vulne
rasti cor meū Soror mea sponsa ī vno oculoꝝ tuoꝝ et ī vno
Crīs capitis tui: vī splēdor seu radi⁹ diuine pulritudinis ē q̄d sagitta q̄ vulnerat
aiam. z sic vulnerata ad terā ꝓsternit z spoliat oī amore hui⁹ mūdi penetrās ītima
cordis. vī sponsa. dic ī cātica s. Invenerūt me custodes q̄ custodiūt Ciuitatē. i. agrli q̄
Custodiūt Jerusalē ꝓcusserūt me z vulneraverūt me. s. dei ī me īspiraūt amorē diuine
pulritudīs. Tulerūt pallū meū custodes murorū. i. sēsus ꝓpe sensibilis residui erat ī
Corde. veruntamen cohortationibus abstulerūt vt nuda nichil sēsibile deū ꝓcul spōsantes
me amori suis muneribus z voluptatibus carnali ī mūdo. q̄ dei fatē nō nisi mūdo corde
videbūt: Lumina sagitte ac radij diuini pulritudīs ꝓ cui⁹ nimitā st' tela seu sagitte
tante q̄s nō vulnerat d' q̄s. dic ps. 44. Sagitte tue acute populi sub te cadēt ī corda
inimicorū regis: dum Acute q̄ penetrāt. ad ītima amātis. s. ad penetralia cordis. z ꝓ cetera
mū operatōis efficitū q̄m nulla tarditas obīcit nec resistētia alīq̄ opponit. Sic. n.
sagitta ē lig⁹ ferro armatū z acutū. z pēnatū. sic diuinū lumē diuine pulritudīs ac
radius seu splēdor ex legno crucis egredies ī q̄ xp̄s tāq̄s armatus. pcēdit q̄ ē sūma pulritudo dei
cū sit splēdō et fiḡa sue ei⁹ hīe fortitudīem penetrādi z velocitatē ī q̄ volūt q̄ vnīē di

Amor⁹ sagipte ꝑmet ad trāsformatiōē celeritatē q̄ nulla materia ꝓ⁹ durissima poterit rēsistēr q̄n amor⁹ vulnerē. vñ hēs vulneratū popli sō deo ihumiletatē cadut feliciter. 1 pri⁹ vero ꝑsūptās erexit indebāt sic paulo ꝙfert q̄ sōlidor⁹ fa tre xp̄i rex⁹ voce tāg sagipta penetrauit. i fatē ꝑfecte corruit. ℟ eū ꝙmodo sagipta amoris d'tēra sō leuauit 2 apostolū fecit idoctorē gētiū. 2 amor⁹ x̄ iflāmatum ita ut sic pri⁹ Jesū odio hās ꝑsequēbat sic ex amore iflāmatus nil nisi Jesū p̄dicare 2 cogitauit. vñ sic elle q̄ vulnerat semp d dolor⁹ sui vulneris cogitat sic sagipta amor⁹ vulnerat nil cogitat nīq̄ desiderat nisi q̄ amat. ℣ sic iste mulier peccatrix hodie sagipta amoris xp̄i vulnerata i radius sue diuine pulritudis ad terrena ꝓstrata oīa vestimēta mundana deposuit usi tota ad dm xp̄m amore q̄rēdū. vñ sic ꝓcessit ad pedes xp̄i ꝓstrata oī lacrimas ihūsp̄m clamabat cū sōsa o dne vulnerasti charitate ego sū. Ecce dne ecce nudo pectus meū ecce p̄bro hūi or meū nūdū rspice tū ab oī amore mūdi retrahe 2 gratiā tuā oīb⁹ peccatis meis ecce nūc deporno o eōs vanitates meas. Ecce flecto genua cordis mei sō pedib⁹ maiestatis tue. O bone Jesu Tu es lux mūdi illumina cecitatē meā. Tu es ignis amoris q̄ semp ardes iflāma me 2 accende me i amor tuo. Ecce mortua sū o bone Jesu Tu es vita ꝓ quo oīa vivunt Restitue mi grām tuā q̄ vita aīe mee: q⁹ fauor tuus ē plenū gratij. 2 pulritudo est ꝓ spu patrie: ℣ xp̄s .n. dei filius ē sūma pulritudo q⁹ tipo erat quātū sm̄t deus venerus .s. pulritudo diuina 2 humana spiritualis 2 corporalis cū essz deus 2 homo. Nā dei filius vt dicit apo. nl⁹ ad est q̄s imago dei rsplēdor et figa sbē ei⁹ rsic sūma pulritudo rettima. i ma⁹ reputē ꝙfectat filiastros ägelos 2 sanctos i celesti patria 2 vnum ettma. /e. 7. hec ē vita ettma vt cognoscat te deū vez. Te i aīa x̄ ē sūma pulritudo q⁹ repleta sūma dei grā rsapiā 2 ydee d⁹ creaturas i q̄a st ifusa 2 cet virtutes adorna spūs scī 2 corp⁹ ei⁹ sanctis ex spūsco de virgine formatū erat speciosissimū. q⁹ ffea tēpata 2 armonia ꝙpositū. vñ i ps dr ꝙspecios⁹ forma ꝑ filius hoīm. 2 vñ plato caldaica lr pulritudo tua o nurscia sup oēs filios hoīm tāta erat pulritudo fauoi xp̄i. q̄d solū hoies ꝫ ägeli desiderabāt vñ ꝙspicer vñ de pctis apo. i q̄d ägeli desiderāt ꝙspicer nra ex eis fauē vt dicē hyero. radiū q̄ dns pulritudinis erebat 4 poterat quoscūq; voluerit hoies statī ad amorē sūi trahere hāc pulritudinē rsplēdorē fauoi eis peccatrice mūdissz tāg sagipta accepta fuit vulnerata. 2 spolcas se voste amoris mūdi tota se i xp̄i amorē q̄rēdū. 2 sic vulnerata venūsit q⁹ vt ad videū vl cogitū poterat nisi solū Jesū. O mulierū pulcra desideras pulritudinē. xp̄s ē sūma pulritudo vera sine alqa turpitudie 2 ppetua ettma. ℣ creatura nō repit pulritudo sine turpitudie. desinit q̄ nō ē 2 deficit sic vole 2 esse:

Cridus Effectus amoris violēti ē legatio seu tractus 2 sm̄ q⁹ dic. Rectus .vt. S. Bona. aliquo casu braud ē ligari ꝫ valuerūt. Mau⁹ .n. violēta videt si postq̄ alegs fuisset ē ecclīa ad terrā 2 postea ophēdē 2 ophēsus addunē. trahi 2 carcerari. fugerunt) gratenat. 2 cap⁹ eius teneri sic dr d. S. pet⁹ q⁹ ab hoīde legatus 2 tractus ad carcerē tenebat ligatis catenis duabus. q⁹ d. n. horū ē mau⁹ et violētus. ꝙ russo modo amor dei trahit 2 ligat animā amātis dicit aug⁹ q⁹ trahit ꝙ appetitū amoris. q⁹ pulrū trahit tāg delectabile. vñ ci⁹ ihū offitur pulrū .n. sua vi nos trahit 2 sica būgnitate nos allicit q⁹ sibi gaudet ē eo q⁹ bonū q⁹ d⁹ boni ē q⁹ nāt ē appetibile 2 amabile p⁹ actū. bonū oīa appetūt. Pulrū aut vt dic s. tho. 22e. q. 145. sup⁹ bonū superaddit respōdēta 2 claritatē. quēdā armoniā 2 ꝙportiōē. Quā pulritudinis i quātū ē bonū quoda gaudet sibi voluptatē nrīs ad se trahēs

Charitas de signor 2 Amor d' dona
Sō le catene ove q⁹ molti affanni
Legato son ꝙ ch' lo stesso me stringi

Pe⁹ cui⁹ pulritudē 2 ys s. magnes q⁹ ex pulritudine Sol 2 luna nunāt 2 jubilāt oēs filij dei.

T' pulritudo x̄ dic T tuū ꝙmodo

ꝛ fuerlinaꝝ. ī quātū nō ē qđā rōsp lōdēta forma ꝛ ornatꝰ ꝛ decor q̄ uī ligare
ꝛ trahēre ad se ꝛ sibi vnire. Ideo dicam' pulritudīē magni esse roboris ad trahēdū.
magisq; ptūs ad alterōdū. q̄ nō hyso ornatꝰ hns robus ꝛ firmat. q̄ hrlenā hormy
Iupiter ꝓposuit. hrlenā. n. pulritudīē. hercli aut Robur seu fortitudiem ꝙ alios
sup̄are posset poete tribuūt. Quā hns volut. ꝓ nuī ipaū pulritudiem fortitudīē
corpis ꝓstatorē ee. q̄n q̄dē hec nata ē illi ipam nā hercliis pulritudini non
potuit rōsistēr. ß ꝓp amorē pulritudīs Maleus fuit nocturnꝰ ꝛ sibi achilles. vñ
platonici aut Tota vis Magie ī amore ꝛsistēr. vñ Magus vocat amor. Katro
hmōdi ē q̄n Magie nāles opus est attractio vnius rei ad alā ex quada q̄uuīē
tia nature. Orbis. n. lunā ſm platonicos trahit sperā ignis sursū ꝓp naturā q̄e
mixta Ignis q̄ camitas trahit aerem. Centrū mūdi terrā trahit ad ſma. ꝛ magnes
ad se trahit ferrū. ꝛ hostrū paleas. ignē sulfur. ꝛ sol flores mixtos ad se q̄ūit ꝛ folia ꝛ
vt vapores ꝛ terra trahit sursū. hīc luna trahit aquas. ꝛ Mars mētes. ꝛ ritū solet
In vbis ēt humanis dicat poeta. Trahit sua quēq; voluptas ꝛ quada natūe similitudīs
vñ Similitudo ē ēt amoris. Si ergo tātū pōt natura vt trahat ad se ꝙsimile q̄a
to magis diuina poterit amor. q̄ diuīe grē ī fusōe reddis nos similes. ad se vocat ꝛ trahit
ꝛ allicit sua sūmo splēdor ꝛ pulritudo hoc modo trahi reperibat sponsa ī cāt. dicēs
Trahe me post te ī odorē ūgentū tuoy. vñ q̄ tali amore ligat ꝛ trahit
stata ad deū currit ona post se reliquis vñ ḡ sup hoc dicit. Nō cānt q̄ nō trahūt.
q̄ q̄e diuina grā nō adiuuat molestia sue corruptois grauat. Isti ergo q̄ tra
hūt cānt q̄ nīchil amoris libenter sequit. grate roborat amore sīm grauā
tiue obstacula ona transit. nec mirū cum odore vnguentoy sequat. q̄ cū spūa
lium donoꝝ suauitate sentit nihil ē ī hac tēporalitate. cui⁹ desiderio ana sanctaꝝ
me ī illa ꝓpert trahat hec ille d' hoc tractu dr /o.12 Ego si exaltatꝰ fuero oīa
traha ad meipm. ꝛ c. Nemo venit ad me nisi pr̄ me traxerit eū. Nō tñ
ē necessari⁹ talis tractus mentis exactus ß ē voluntarius. q̄ ho nō fuit adeo trahtus
ß amore trahit. Sic. n. ramus virides cū et pomū trahit puerū. sic trahim⁹ ax̄po.
ad dulcedinē eius gustum. ꝛ splendor multū sui illustrem. Sic igr̄ fumby amoris
trahit ꝓ appetitū delectabilē ꝛ sic eisdē fumby ligat. vñ osee. 2. dr /n funiculis
ada trahā eos ī vinculis charitatis q̄by nullū vinculū ē validi⁹. Ro ſm platonicos
q̄ ligat ꝙ amore. potest⁹ ligat ꝛ retinet fortius? ß q̄ ꝓ vī aliqua conat trahēt
et ligat aliquē. q̄ nō ab extrīseco ß ab ītrīseco ligat ꝛ rapit vñ fortis mīculo
sāsō a dalida ligat⁹ erat q̄ a filistеis q̄ fumby illū ligauerūt. Amplius q̄ rapit
et ligat voluntate modo nō ostendit solui vtrū et ītrīt ligatori ꝛ eode vinculo sese
arct⁹ ī plicat. vñ ysaias ī cāt. dicat /mueni quē diligit aīa mea. tenui eū nec dimittā.
Verū nō teneret nisi pr⁹ teneret. q̄m nō amaret nisi pr⁹ amaret. O felicē animā
q̄ tali catena amoris diuini ligat ita vt sibi nō liceat a deo velle a cogitare aliud
sonare ꝛ ī nec mente retinere nisi solū deū. Nā q̄ di amore ligat q̄q d cogitet q̄q d
ligat q̄q d tractat semp deū ī mente habet ꝛ cor⁹ opatores dirigit ī deū tam ē ve
hemēs amoris diuini vt g. dr̄ ps ysaias ī cant. sue ysaie Pone me. vt sigillū
sup cor tuū. q. d. q̄m tot tibi bona ꝙtuli q̄ ꝓ nulla passorem te amore habeā
ꝛ a diabolo ptate te eripui ꝛpectus paterni ap̄ui pone ergo me sup cor tuū
ꝛ noli obliuisci Creatme ꝛ redēptoꝛe tuū. ꝛ sup brachiū tuū. ꝛ expecta ses
optatus expectatores ꝓp me. q̄ ꝓ brachiū designat. hoc ergo vinculo amoris ihs ligat
pcatricē ligauit ꝛ ad scipm̄ traxit adeo fortiter. q̄ nūq̄s ap̄lus ab eis⁹ amor voluit
scipm̄. q̄s vbiq; illū sequebat. ꝛ q̄q d cogitabat dicebat ꝛpabat totū ī ꝙ amoris affe.

erbat. de q° dic̃ Greg° q̃d Mariam̃ soror̃ Marthe venic̃te. ad dn̄m trahãte. trahẽte
Deco r susapic̃te. q̃ dlc̃ q̃ amore eã trapsit ihesus quã q̃ misericordiã suscepit fo
ras. vñ quãto amor̃ fuit. legata ostendit q̃ statim ad pdes ihesu g̃strata stupebãs
sicã deposuit. r oculis carnis doloras. r sensu postea xp̃m ẽ secuta q̃ mundã op̃a mũsi
cordie sibi faciẽs. r g tẽplatoi sue pulritudĩ tãq̃ legata. r tracta sensu i terrã.

Erat effectus amoris moleti ꝓpter diuini ẽ g̃sumptiuus. r hoc ẽ qñ omnes
affectũ amãtis nõ ẽ q̃tentus. sz cũ desiderat uniri cũ re amata. r frui sua pulritudĩ
Ideo qñ quoda ignis. r ardor̃ amoris ipsum̃ r g̃sumit. r sp̃i. r clamat. r dicit. nesns q̃d
ẽ illud q̃d i corde nro nr̃o uret. r g̃sumit: tãq̃ si esset i fornace ignis. o si amor
carnalis q̃ho trãsmutat i bestiã. r i luti deuergit sic uret. r g̃sumit amãtẽ q̃s
Deum̃ d' amor̃ diuino q̃ trãformat hoiem̃ i deũ. r desiderat cũ ipo uniri. r ffrui illa
ꝑma pulritudĩ. Dc q° amor dñs xp̃s luc. 12. Ignẽ ueni mittere i terrã. q̃d
uolo nisi ut ardeat. de q° dic̃ hier° i cãt. hic ignis amoris diuini. C̃sumit q̃dq̃
sz nõ afflgit. Ardet suauiter. desolat̃ feliciter. Cpurat. n. q̃q̃d ẽ mãle eterneq̃
et q̃d sit terrã ẽ ꝓhat. r melioratq̃ nã frag° pectus effigit. r calore sps nouat. Dc
hoc igne dix̃ Moyses deutro 4. Dns deus tuus ignis g̃sumens ẽ. sup q̃
ẏba dic̃ g̃g i mora. hic ignis flãmes sui amoris i mundat mẽtes q̃rũ
i plenit. r a uetoy sordiby mũdas reddit. r pristinũ rubiginẽ g̃sumit. vñ
sps scs̃ p̃ dauit appellat dei amor̃ sagittas argẽtes. de Egipte potẽs acute cũ
carbonib⁹ desolatorib⁹: potẽtes i q̃s q̃ nulli fas ẽ resistr̃e q̃n deus uult ani
mã sue amor̃ uulnerãr. r uulnerãdo saluar̃. Acute st̃ q̃n ignes st̃. Est. n.
hic ignis ꝓpius. ut dr̃t Dio. 7. de ãgẽt. hy ecclã. Acutes vñ amor dei
ignes ẽ. r deus ẽ ignis purificãs corda hoĩũ ab oĩby vicijs. r amor̃ sue illos ĩflã
mas ꝓphã dicit cũ carbonib⁹ desolatorib⁹ ubi dic̃ origẽ. q̃ ẏba dñi Rady
re sẽtille dñi ignis st̃ ideo dic̃ carbones desolatorij q̃ nos vitijs cin̄ndat
r purificat. ut q̃d diabolus i nob̃ g̃struxit desolatũ dñico bãptismo sanat. r ignẽ
ideo xp̃s dei filius suis ꝓbis ignitis tãq̃ sẽtillis ardẽtib⁹ cor ipsũ ꝓcatoris diuini
r ĩflãmauit i sui amorẽ ausus ẽ ra ocẽm rubiginẽ. r sordẽ peccati. r magis
cornuat vñ pectus dic̃. cũ ẏphã Inflãmatũ ẽ cor meũ. r renes mei g̃mutati
st̃. r cũ esa. c. vi. q̃ ait volauit ad me unũ ex seraphĩ. r in manu habebat carbo
nẽ ignis quẽ forcipe asumpat de altari. r tetigit os meũ. r dix̃. Ecce tetigi labia tua
r auferet ab̃stulit iniq̃tates tuas. r peccata tua nõ mundabo. sz mutabo ex rubicũdis. hos
sunt ps ĩtus peccatrices q̃ adeo sunt ĩflãmata q̃ obliti sui corporalis spẽ stabat
sensus pedes ei⁹. r nũq̃ satiabat audire illũ. r dicẽtem. ecce. r stans uerbi st̃. q. dicẽtis. Ecce

Quarto effectus Amoris uoleti ẽ ĩfirmatiuus. sic hom̃ i scripta dr̃. Amo filios. r non
Dauid q̃ ps amoris magnitudĩ sui soroij timuit sacrabat ĩfirmitati. i lecto. nõ audes
hoc uocabat patri. et tales ĩfirmitates et lãgor̃ causat. uirtute amoris uoleti. nã
sic. lectus cũ amãs amato gẽuit. ita cũ sit absens. ex amato magna tristitia
causat. i corde amãtis. q̃ sepe ꝑ lãgorẽ ut scribit s. tho. p^a 2. q. 28. r sic hoc
fiat amor carnat. r turpes multo mag amor diuin⁹ ecclesias cũ deus sit sponsus
delectabit. r sua. r manabit. vñ ꝑ hoc ĩfirmitatẽ auferet. aũ gressus ad illorum
mutat situ ut ꝓna seruat. i terra ꝑ humilitatẽ. mutat gustũ. et ea q̃ sm̃ deo st̃
uidebat sibi amara mutat. ꝑ fel in brachio opis. cui⁹ ea ẽ spualis mutatio ar
dor. Mutat uultũ. ꝓ. d. nasoris pallorat. vis amãs. Color ẽ hic apti amãti. ppter
hoc sepe lacrimat. gemit. r suspirat. vñ sponsa i cãt. fulcite me floribus stipa
te me. malis q̃ amor̃ lãguco. amor s. spiritus absẽtis q̃n ꝓpter se absentat
ab ea ꝑ sibi ad̃ibus sue dilectionis lãguet. ut. ea i hoc gradu existes tripli rõe.

p̄ vilitate Timuit ne p̄ vilitate suoꝝ pecc̄or spūs nec̄ssit̄. 2° expectate ne ꝑ vir tutis p̄pria. vidē noluit. 3° expectate ne feruor suus tepesc̄at. p̄ tedio Tuc̄ estuat amoꝝ i cordio z eo lāguit dū cernit dū filiū. p̄ amore sui cruc̄ si bi vanlante. corona spinea coronatū cultorē vite z gte clauis affixū. p̄ ressū lāsa ꝯprobrijs saturatū z sua dulc̄ia in amaritā ponēt̄ p̄ nos suis. z tū se videt frigidū z tepidū i suo amore. zmbil d' sua dulcedīe gustāte. In tali statu lāgrec̄ sunt ista p̄cedentia i die pascꝝ xp̄i sui amoꝝ q̄ oīa hec p̄mūs oculis aspexit i vidit zillū p̄ mortē p̄ dedit vñ tam lāguida vmā spē. vsq; i die rsurc̄ois.

Q Ultus z vltimus effectus Amoris molenti ē Mors seu totalis defectus. vñ i cā nr̄a dr̄ fortis ē vt Mors Dilectio Cui. n. 50 lāguit z infirmatur amori ip̄ abs cha amatis. cū videt i posse ē posse p̄ mori ad se amatū sequit̄ tristat̄ defint z gsumit ip̄ mortē ip̄ lāguit vñ mlti amātes tali infirmitate mortui sūt. z mag mori desiderat q̄ i tali lāgor p̄durare. Vñ fortius hoc facit Amor Diuinū cū dic ip̄e collēs oēs vñ i ps̄ dr̄ Defecit i salutare tuū aīa mea z i verbū tuū supsperaui. O feliassimū defectū q̄ aīa i se desinit ē i imperatiās formā ad totū tōi i salutē dei. i. t. Jesu. i habū illud sacratissimū i quo sup sperauit Nulla mala molēsta ꝑ amoris dei q̄ cor hoīs p̄sidius penetrat z i corpe manēs. desinit totalit exitū petēs. carnis vitā derelinquēs. cupiēs cum xp̄o ee z vnire. z nō i se ipa. vñ vnit i corpe. nō vnit vita caro. ꝑ vnit i xp̄o desinit totalit vita caro vñ aptis ad gal dicit Vivo ego iā nō ego vivit aut i me xp̄s. z ad phil Cupio dissolui z ee cū xp̄o. vñ ip̄e vir Iob. c. 7. dicebat Suspēdiū elegit anima mea z mortē ossa mea. vbi dic. s. Aug. Cū dū mēbra i tanto ad alta se ꝑlevat ad ip̄m se fortitudīem vite ip̄e traxit. z ip̄e se i deū rapit̄ oīa vita caro relinquit. vñ tales sepi⁹ i ecta si rapiūt qi mortui oib; sensib; cauēs. Ideo dic. s. Dio. Est amor diuinus extasi facies: Dr. n. hō extasi pat q̄ bonus ip̄e se ponit. z p̄ nos hēns amoris ip̄e si i deū rapit. sic d' Se dicit paul⁹ q̄ rapt⁹ i vsq; ad 3m celū z i tāta erat extasi se p̄ nesciebat discernes vtrū aīa sic rapta ēet i corpe p ip̄e corp⁹. Nā vt dic aug⁹ aīa verius e vbi amat q̄ vbi animat. q̄ ex intenso desiderio vel amore. sicut ip̄e se i re amata. ita q̄ sinat trāsadat z sup vires corpis ascendes relinquit. d' q̄ mortua omi sensu suat. dic d. s. fremeb⁹ lugm⁹ sepi⁹ tota extasi fuisse passa q̄ a solus sup acie vsq; ad altissimos arboꝝ fastigios videbat. O violenta amoris dulcia q̄ hoīs terrenos ad celū trahit. z mortuos mudo reddit vñ ip̄o. dicebat mea Conversatio e i celis. z p̄ hoc g̃ anima amori desiderat ut cū xp̄o vnit̄. hic ille. s. fr̄ Jacob d' Viterbo tract⁹ amor dei i flāmat⁹ i quada anima ystos dei effectus amoris. exprimit dicēs Io Amor ad me venit do si me ha ferito el cor̄ roe. hoc igit effectus Amor dei i ista p̄mitur sup dicis multiplex fuit vulnat⁹ q̄ p⁹. gradu amor 2⁹ fuit vulnerat⁹ i 2⁰ fuit vulnat⁹ i 3⁰. fuit iflāmat⁹: i 4⁰ lāguebat infirmat⁹ i 3⁰. i desito 33. anis sepi⁹ i extasi fra vsq; ad tertiū celū morte desiderabat vt cū xp̄o i eternū ꝑ maneret. q̄ e būdicis i eternū omi.

cū plato dic Amatis ani mus i ꝑ⁹ corpe mortua est. a i alieno vivit: ubi enim e aīa ubi p̄incipat operat̄ ꝑ p̄ri operat̄ Patho acte e corp⁹ tacto z affectio z q̄ amatis dei sup dl deo agitat z desiderat ꝑ sum e cū deo. nō vīs corpis.

o subita morte cui succedit tm gl̄osa vita o dulcis amaritudo qua sine tm in me dulcedo.

Nota q̄ i xp̄o Iesu ē sūma pulritudo. Cum n. sit filius ſcūs p̄bi dei
dē ē pulcher q̄ i eo ſt depicte ydee r voces eius vnctū. ſ. eum creaturas
ip̄e n. ut dic̄ aug' 6. de trī. ē ars plena eius vnctū eius. dr ē pulcrō
q ipe sit spūs ſcūs r imago dei patris cū ipe p̄fecte nr̄m ſcm patrem
ſic dr p̄fecta r pulcra imago q̄ p̄fecte cū eius ſint hrēditēs nr̄m contrarī
Absalonē q pulcrō fuit tñ grauis l'absalonē filiū dauid ſz. dr pulcherī
mꝰ. q ē equalis p̄ri i eius p̄fectiōe i ſe hns totū a filiō dauid pelagi d unitatis.
.S. tho. dic̄ q pulritudo tria req̄rit. ſ. q̄ſonātia ſcīa ar monia. claritatē r ma
gnitudinē. vñ hoīes parui nō vdēt nr̄ dicūt pulcri vñ pulritudo ē nīi
trop̄ q̄ſonātia cū d'cōr claritate colorū i corpor magno q̄ oīa fuerūt ctā
i corpor xp̄i ſup oēs filios hoīz. r ei' aīa fuit pulcherima q̄ plena oī ſapiē
tiā r ornamēto ydeaz eius eiq̄ gratus et donis ſpūſc̄ ſz quo ad eius
Duinitatis dr ee i ipſo ſūma pulritudo Quo ad q̄ſonātia p̄. q ē dicī
filius p̄ oīa r q̄les p̄ri. Quo ad claritatē q ē eo rlucēt. Ydee ei' creatorē
quoad magnitudinē ē dispositiue ſic dic̄ eccl̄s oīpotētissimo tuus dne q ipe
Dīus r fect ſt. Igr xp̄s ē sup oēs creaturas amabilis cū ſit ſūma pulritudo
i ipō. Vñ et Cabaliste dicūt q aīa Messie ē ydea aīa eius viuētis
ad quā referūt oēs vitalitas r̄ manuat ſpōnsio generatiōis Inde q̄ eo viuente
deficiūt vita oēs r manāt a Cabalistis tēpa resurrectiōis. r fons oīs vite r oīs
pulritudis. est aut̄ ꝺ pulritudo ſimpl. ſ. nō admixta alic̄ turpitudinī
ē vera nō fallax r arrogans ſic̄ mulieris turpitudinis r coloris pīgnī est ſta
bilis r p̄petua. nō labilis ſic̄ maturaz q̄ statī euanescit r ſtinct Deus sup
oēs xp̄s ē amabilis.

¶ Lo Amor ad me venendo
Si me ha ferito el core
Si ꝺ cō grāde feruore
Strugiome r vo lāguēdo
O Amor Iesu

¶ Languisco p̄ dilecto
che tu me fai sentire
O Iesu bñdicto
fā me el amor morire.
Io nō posso ſofferire
Amor cotale ferita
Iesu togliemi la vita
p̄ che me vo strugēdo.
o amor Iesu

¶ Strugome pur pensādo
Lo to ſpūito amore
che andandote scappādo
Tu mai ferito el core
Io vo possetti' aloza
A dte fare rresistēza
p̄ ꝺ la tua clemēcia
Me fece andar cātādo.
O Amor Iesu.

¶ Cantādo vo vn Canto
che alli angeli fando festa
che tornato mi' ī piāto
Ogni mūdana treſca
Amor cō che balestra
Getti le toe sagitte
Sento el to ferite
Et vo me ḡsumādo
o amor Iesu.

Consuma mose el cor
Non so dona se e venuto
Che me grande peccatore
Lo amore me habia vestuto
Et sappia cavar fructo
Della mia fiditate
Questa e la tua charitate,
Che sempre me vai cercado.
O amor Jesu.

Cercato me hai amore
Senza el mio volere
Che essendo i grand'errori
Ad me volisti venire
Or chi porria tacere
Che lo non gridasse amore
Si che li crepe el core
Ad chi te va fugendo.
O dolce amor Jesu.

8mo de misericordia dei

Verificato
Magnificato
Manifestato

De Misericordia De. 3a. Considerāda Rm Considerādū dr̄ ne
cessario Nā ap doc. dubitat vtrū ver i deo sit Mi
sericordia et ar. qdā q nō p sic. Nā Damascen dic q
Misericordia ē ppassio seu tristitia et alienā miseriā fugi
deo nulla ē tristitia seu ppassio q cū passio ꝙtristatura dicat ipfirmitatem nō ē
reponēda i deo imo sm stoycū nulla passio ponit i nō sapiēte nisi minus
i deo. Pterea alle dr̄ misereri q ē ꝓmptus ad tollendā alienā miseriā
ff ꝑ passionem. fz deus nō ē ꝓmptꝰ ad tollēdā nostrā miseriā. q cū posset oēm
tollere nō tollit: 2 nitros ad eternā miseriā ꝑ ꝓmittit cū dicat i cuiꝰ nitro
sit vocati pauci nō electi: 3o vr̄ q i deo sit magna crudelitas cū prono solo
petro qd sit i suo tēpore punit alios i eternū pena eterna: Cōn. ipi. Misericors
et miserator et iustus dns et hoc tota scripta ē plena: 2 ꝓbabilis ista ratio ē
fortissimus rotis: Est ergo fundmētū philosophoꝝ q vnūqdq; operat sm ꝓprietatē
sue nature. sic ignis solis ē illuminare. 2 ignire calefacere 2 hoc nitro maxime q
hec ꝓpria ꝓdes agēdi forma: Modo dicit oēs theologi q q̄ us ipsius vnite
tes 2 ptrinos sit i deo tria ꝓprietas seu Misericordia seu clemētia ē ꝓprietas diuine
natur. 2 hoc ꝓbat tripr.

1o Rōe sūme bonitatis
2o Rōe sūme nobilitatis
3o Rōe sūme pfectibilitatis

1o rōe sūme bonitatis nā diuina natura ē eius sūme
bonitatis de q dic plato i thimeo deus ē sūmū bonū
sup oēm ista oēm ēs naturā. Bonū aut vt Dicit dio
nisius d sui natura ē gūatiuū vnī cū deus sint oēm na
turā bonā videm q q laber giosit serpaz. qd vt dic aug.
ē sig Diuine bonitatis a q oēs creature pcessit. 2 pter hoc oīa
tura ē melior tāto ē magis gūatiua. sic videm ꝙ ꝙ ardū magis ifluit nob suas
ifluētias q aliqd corp cū sit pfectus: Bz certe cū deus ē sūme bonitatis erit
sūme gūatibilitatis. hāc aut sua bonitatē deus ostēdit nō solū q̄n mūdū creauit
cū alijs creaturis. sz et nūc q̄n cadē bonitate oīa gubernat i suo esse i q̄o seruāt
2 sua pfectiōe q oīa vt dicūt theologi i nihilū redirēt sic d nihilo fuāt nisi sua
bonitas 2 pietas illa gubernaret. 2 certe q oīa sint pp bonū nō solus ē deo ingratus
d rigor̄ iustitie oīa debent nob auferre et ꝓpria. extā nisi ect illa sūma pietas
2 bonitas q oīa sustētat 2 gubernat. 2 hoc ē ee ꝓpriū bone bonitatis q solus est
bonus ꝑ essentiā vt dic ys. Nemo bonus nisi deus. s. essentialr q alia sūt
bona accidētalr ꝑticipatiue. vñ dic sol nō pōt absondere radios suos
q̄n totū mūdū illuminare 2 deus cū sit ꝓpria sūme bonitatis diffidet
sua bonitate 2 clemētia nō pōt ignem misericordias suas. vñ ꝓpheta dic Cum
iratꝰ fuer misericordie memor abis. vt aut hoc magis patet. videm ꝙ oīa q sūt
naturalia ꝓpa. oēs nr̄ fruūtur alio 2 delectabiliter a libēter q aut sūt q̄n fruūtur
violēter 2 cū fletu tristitia 2 tarde. Sic lapis cito 2 facilr fedet ad cētrū
sz i altū nat̄ gs fert ꝙ violēta 2 tarde q ē q̄ natura 2 ꝓprietate. sic ignis ē
ignis 2 ad sursū fedet sursū. sz deorsū q̄ natura. Sic dicūt ēt theologi q

cte op⁹ mee sit deo ꝑpriũ libenter et cito facit: ꝺ̄ opus iustitie ē ꝙ ꝑ
tũsue natũ ꝺeo tarde z qñ coactus ⁊ inuit⁹ facit. op⁹ n. misericordie patet ee
ꝑp⁹ deꝰ qz ē ab itrinseco sue natũ ꝺ. sue benignitatis z clemẽcie au⁹ ē ꝑp⁹
sep facere nobꝭ bonũ z removere a nobꝭ malũ. ꝺ̄ op⁹ iustitie ē ab extrĩ
seco z q̄si ꝑ priuatõ sue natũ qz ꝑ supponit iniqtatẽ nostrã. qđ ē ab extrĩ
seco: ꝺeo punitio dicit iustitie tarde fit a deo z qñ coacte ad illã vadit
z cũ fletibꝰ tracte. patet ī punitõe Diluuij q̄t deus deposuit ⁊ extinxit a nob
z sodome z gomore. patet ī pena ydolatrie filioꝝ isrl ī deserto. quoꝝ deus ⁊
oracõꝝ noyse illos libauit. ꝺ̄ misericordie op⁹ cito facit z libẽter. vñ ī ps
dr Dixi cõfitebor ee. tu remisisti iniquitatẽ peccti mei ꝺ̄ patet ī ieremie 3 quod
q̄dam peccatum. stañ. dñe ei ꝙpter z deus trãstulit a te peccatũ tuũ. ꝺeo dicit ꝺ.
Greg⁹ Deus cui ꝑp⁹ ē misereri semp z ꝑcere: z hyero Natura diuina clemẽs
est z pia magis q̄ ad indulgẽtiã q̄ ad vindictã ꝓna q̃re vult mortẽ peccatoris ꝺ̄
vt gũbet z viuat.

¶ Q⁹ ꝓbat Roe sũme nobilitatẽ seu potestatis. Nã q̄dãtꝰ aliq̄s ē nobilior
et maioꝝ potẽcie z dignitatis tãto ē minoris magnanimitatis. Roe ē q̄ vt
dicũt philosophi Magnanim⁹ cũ sit nobilis z magne potestatis nõ timet ini
mici nec ignominiã q̄z ht aliũde honorẽ z ideo facile ignoscit. nec reputat
iniuriã sibi ee factã. z ideo ꝑp⁹ ē Magni animi nõ vltiõ nec videtur ꝺ̄ sed
ignoscere z ꝑcere. Q̄ nõ ē ignobilis z vilis nature. ht ꝑ cui animũ z ideo
vult videri iniuriã z nũq̄ vult ꝑcere. ideo dicit aristo. q̄ Mulieres cũ sint
vilioris animi q̄z hoies ſt magis irascunt z vindicatiue et raro remittũt inui
riã vñ virg⁹ dicit in nomine ipsarũ tragicarũ. Eternũ ſcas ſb pector vulnꝰ.
p̄z. dicit Ouidi. De leone q̄ ē nobilis alijs animalibꝰ ideo facile ignoscit ꝺ̄
lupi z vulpi ſt vindicatiui. z pulcer comes. z ꝑpetes cũ sit velocissime nature q̄nt
videtur. vñ ī gl⁹ Quo gl̄oꝝ ē Maior. mag ē placabilis ire. et plan
tos Mores nũs generosa capit. At lupus z turpes ī statu Corpora magna
nimo satis ē ꝓstrasse leoni. Pugna suũ finẽ cũ lacer hostes ht. At
lupus z turpes instat Moribꝰ vrse z q̄tũsq̄ minus nobilitate fera: pater
dr Romanus dicit q̄dã dr. hec nobi artes erũt paris ī ponẽ mores ꝑcere ſb
victis z debellare superbos. fac tẽp ī tu ī pciales. C. d̄ nup. z ī li⁰ Bo
dr q̄ Reges isrl clementes erãt. ¶ pater d̄ cesar z ꝓpeꝛ q̄ fuerũt nobi
liores hoies q̄ fuerũt ī tanto mũdo q̄ satis erãt clementes vñ ci⁰ ī oroe
Nulla mirabilis et cuius virtutis tuus q̄z clemẽtia z dicũt hystorie q̄ce
sar. cũ ignoscere solebat n̄ iniurias. ¶ ꝺ̄ cũ deus sit sũme nobilitatis
z Mis z ꝓpter infinite g⁰ erit sũme pietatis z clemẽtie vñ ī li⁰ sapie
Dic Sps sanc Misereris Dñe oĩ q̄m ea potes. z dissimulas ꝓpter hoiũ
pp penitẽtiã. et. S. Greg⁹ dicit ī oroe Deus q. oĩpotẽtiã tuã ꝑcedo z miſa
do mag⁹ manifestas. vbi inuit nos q̄ tua oĩpotẽtia infinita est ad ee ī sua
infinita clemẽtia z misericordia q̄ ignoscit nostra peccata z nõ videtur iniurias
sibi factas cũ sit Magnanim⁹ z ret ꝓpter videtur d̄ nob⁹ sumere dicit leo
sumere victima et pulcre. q̄ sibi nocent.

Ambro. ī ps
Deꝰ ē magnꝰ
mis reputat⁹ v
tois.

vñ ysa. p⁰ Ze
ꝙlabor sup ꝫ
stes nec. vbi
Crisо. Mor
patrũ plagꝰ
⁊ cauit

Terno pietate et clemētia ē dei ꝓpria ꝓbat Roē Paternalis ch̄ri
tatis. Nā ois ꝓfectꝰ q̄ē natura nr̄ꝝ ſſ̄ndeo ꝓfectꝰ modo ē nr̄ꝑsonenda
q̄ſt fons rorigo ois ꝓfectꝰ q̄ ē ī natura ℔ nr̄ dem' q̄ ois pater
nāle h̄t pietatē et clemētia ad filios suos. q̄ vt dic̄ ꝑs ois artifex di
lit opus suū z nō q̄rit destruc̄. ī ℔ ꝓseruat. z si filius peccat pec̄
filij pietatē paternā nō extinguit. ℔ supportat z si alī corrigit fauit cū
pietate z miſiaordia ne deterio fiat. vñ apo. dic̄ Nō ē pater q̄ nō corrigit fi
lium suū. z si filius h̄t aliq̄d malū studet illū ab ipo liberare. z dolet sm̄ pot
Ozi d' david q̄ semp ī bello q̄d huic ꝯ filiū ducebat tantus fluate mlr
puerū meū absalō. z plorauit d' morte etc. o si hoīs cū sit mali z plenꝰ
ſnigitate nāle h̄eat pietatē nr̄a filios suos q̄d debem' dicer ad deū nostm
q̄ē pater omn̄ꝝ z solus bonus. ꝑ ossentā nō ne semp nāle h̄t pietatem
circa filios suos q̄ mus sit mali certe dicit Scripta. Quom̄ miſꝑtus
pater filios suos ita miſtus ē nob' deus nr̄. et apo. dic̄ z ver. pō.
q̄ deus ē pater miſricordiaꝝ z deus totius ꝯsolatiōis. z ps. dic̄ Nō ī eternū
irascet dns q̄ miſicors ē Nō sm̄ peccā nostra fecit nob' q̄ ī fernis suppli
cia meruimꝰ. Neq̄ sm̄ iniquitates nr̄as retribuet nob' q̄ ī mūdibꝰ sū
℔ miſert nob' sm̄ magnā miſricordiā suā. hic ysa 49 dic Nūq̄d pōt
mr̄ oblisci infantulū suū vt nō miſeat filio vteri sui Et si illa oblī
ta fuit Ego aut nō obliuiscar tui. ītra in manibꝰ meis descripsi
te. q̄ ī cruce mor' ei' ꝑ peccatis nr̄is affixꝰ fuerūt. vñ ipe deus se ꝑ
miſam suam pietate tā ℔ ī clulgit̄ mater q̄ se ī utero ab infantula sua
nō ī illū sperner ꝓstruet q̄m pietatis miſeriaꝝ mr̄ē ēt hm̄ pietatis
paterne esse posset ī filio ꝓdego q̄ē nō ī teter cū gaudio suscepit
z veste ꝑstinā restituet z multū grē. suā z vestigiū ī predicā z veteris
sagmatis oderis z ad lectū ageles quocauit. ecce magna dei pietas ī su
filios suos ī gratos. ꝑ ps Dicit Miſatores eius sup ois opa
eius..

Q Ro 22 et cuius Magnitudinis esse cū sit ī finita nulla lingua
posset ipam explicare tñ vt aliquat ī telligatis debetis sc̄r q̄ q̄r roē
aliq̄d dr̄ Magnū. vñ. Roē Altitudis sic turris babel dicebat q̄ tā usq̄
ad celū ptendebat. 2o roē ꝓfunditatis dic̄ dr̄ puteꝰ magnꝰ cū sit ꝓfun
3o roē Logitudis sic via ad. S. Jacobū dr̄ magna cū sit log. 4o roē
Latitudinis sic aliq̄ platea dr̄ Magna cū sit amplꝰ Latitudo
Sic dī miſicordia dr̄ magna roē altitudis q̄ ascq̄ ad celū ptēdit vñ ps
dr̄ Dne Miſicordia tua ī celo. Nā ois sanctꝰ q̄ st ī celesti patria nō
ex ꝑpis meritis illā beatitudinē adepti st ℔ ex dei miſicordia q̄ ex regno
Justitie cū sit filij adā st filij Ire z eterne mortis. nisi vt dic̄ apo.

ps. Qui coronat te in miſa, et miſericordia ; .S. Jacob. Se cundū magnā miſicordiā
tuam saluos nos fac ;

Ihū voc lōgitudiē ē magna cū sit eterna z nō tēporalis z q nullum ps ī ordine nisi
hꝫ hīrminū neqꝫ mēsurā q ī quātūqꝫ hora z tēpor peccāt ad deū nr̄m
mā3 gsēqt vn die ꝓphā Quātūqꝫ hora ingemuer peccāt salvus erit z
Leo ppa Misericordie dē nr̄e mēsurā ponēr possimꝰ nec tēpora distinguꝫ
q3 quā nulles patr moras sera gustu q3uis n fuer sera ⁊ latronē gñ
sio nō tñ fuer sera cuius īdulgēcia - vñ ps Misericordia ei ab eterno mā3 ī oēs
nū sup tollēt eū. Ihū q ifinita peccata remittit z gravissima
dissima q3 usq3 ī īfernū descendit. vñ dr̄ ille aīe q et purgatorio z de īferno
liberat. est a xp̄o nō ex meritis sz ex dei mā dicte. ps. Misericordia tua do
mine magna ē sup me. Exuisti aīam mā ex īferno īferiōr. z dr̄ q st īfer
no venit ex dei mā q3 sm rigorē iustitie debuer ambulāt. eū set obstinati ī
peccō vñ dicēr possūt. Alii dñi q nō sum3 gsequ. ℣. 4o dr̄ Magna voc la
titudiē q3 ī tanto mūdo z ī dēs creaturis se expādit ducēs scripta. Misericordia
Dñi plena ē tēra. nā si deus vellet facēr de nobis sm̄ sua iustitia nos deberet
ret exterminar pp̄ nra peccata: sz ois sustinet cū patiēcia z hoc videbat ī
3a pte: Nūc restat tex ni ad argta. ī gdūz ℣ Ad pm dico q misericordia
uno modo accipit p promptitudē voluntatis ad subueniendo misero relevādo a mi
seria prīa si pōt p futura psecūdo z sic ē ī deo cū dicat p̄fetus em. z virtutem
pietatis z clemētie Alio modo seu gsequēter dicit q3 passionem tristitie q ī horret
appetitui sēsitivo ex cognitōe miserie alteri⁹ z ista nō ē ī deo cū nulla passio
sen accidat ē ī deo. vide clarius scō ī 4. di 46 ℣ Ad 2m cū dr̄ q plūs damnār
q3 salvār. Rx. doc. q deus quātū ī se ē voluntate antecedēti vult oēs homēs
salvos fieri ut dicē apo. ad thi: Si aut nō salvāt nō est ex pte dei sz ex cul
pa eorū. patet ex p̄o Medici q vellet ī firmū sanar si nō sanat ē culpa sua
ex quale se gubnat. 2o ad 2m q3 p̄bet nutrimētū sz nō d3 ille q illum
nō vult nutrire. sic ad 2m dei salutifer. qđ ifideles nolut recipe. 3o de
luce q ī cameā nō intrat. q3 triplex clausa: ℣ Ad 3m. Rx. aug⁹ q3 ideo pena
pecc ē eterna q3 ho peccauit ī suo eterno. i. q3 trina voluntate peccādi q3
si ī etnū vivesset nūq3 n peccō crediss. 2o q3 despexit bonū eternū. s.
ipm deū qui ē gustauit p pecc. 3o. q3 culpa sua manet ī etnū cū aīa sit
eterna z īmortalis vn gg. cui⁹ mors fuit ī culpa restat ut eā semp
vindicat ī pena.

Circa Tertius. 5. Manifestatōis Dei q ī tertia Manifestat Dei
Misericordia p. 7. Signa seu 7. Gradus. 5. sm ber. ranḡ.

1us dr̄ Expectatōis	Quintus dr̄. Libatōis
2us dr̄. Supportatōis	Sextus dr̄. Gratificatōis
3us dr̄. Vocatōis	Septim⁹ dr̄. Redēptōis.
4us dr̄ Remissōis.	

Primus ergo effectus seu opus Divine misericordie q manifestat ī hoc
mūdo. Circa peccatores dr̄ expectatōis. sic dicē Scriptura ex patet nos deb ut

Effectus Supportatōis Redēptōis.
Vocatōis. Gratificatōis
Expectatōis
Remissōis.
Ablutōis

O qz gratuito ꝛ si libatus ē sup me mā tua dō. ego probabā ita dissi mulabas. Ego nō gemebā me ꝛ scribebā tu ab vbe te gemebas ego plō gabā ego fregi tē | mea im plō gabas portasti tua lacrymā.

reliquiā adipīm multo tpis ꝛ nō status ifert dānatiōz pcessū. O certe ista est Magna mā nā posūt | iudex finire pessū. reddit snāz ꝝ cū status fuit exequtio sūm mā. Nō sic facit deus sz misericorditer reportat. pessus ē pcessū nostrozꝝ factus ē. ꝛ oīa pecta mra ia st scripta ī lo scīe dei status n. qm hō facit pcessū suū corde cogitando. suū or male loqndo suū ope male opādo: op7 malū trāsit ꝛ nemimit pcessū scriptū ī lo dei. vñ ī ps dr. | mpfectū meū vide runt oculi tui ꝛ ī lo tuo oēs scribent. | tē snā ē ia data. exercitus 18. aia q peccauit ipa morietur ¶ sz ecce magna dei mā q pessus ē ia factus et sentē tia data. ꝝ pecūiam ꝛ tm nō status fit exequtio | ꝛ expectat dr nr̄ esperar ꝛ ānos multos vt qdā ꝛ ait deus mlt reuocat snāz. vñ Ambro. dr. Ne cet deus mutat snāz si tm nouus mutat vitā. ecce gratia dei mā vultus ei cognoscit. Dicut theologi q qm deus creauit celū creauit et āgelos ī mūdi les. ꝛ lucifer p superbiā status fuit bellū cū bonis āgelis ꝛ rebellauit deo cū suis āgelis apostatis: ¶ Quato tpor expectauit illos certe nō p ānos nr̄os nr̄ esperar nr̄ p dē nr̄ ꝛ hora ps status punitur illos ꝛ mādauit exequtiōz snāz datam q dos vñ xs dr ī euāg. videbā satanā tāz fulgur de celo cadēt. q vt dr lo. tangat scīa virtutū ptē stellaz. i. snā ē data ꝝ eos ifricate ī virtutibz ps postūz pcessū adā. expectauit cū. p multos ānos nō nos expectat lō go tpor vt quidā alios pauci saluentur. ppter dicebat lex. Nūc dñi qz nō sum7 gsumpti. qz nō deficerunt miserationes eius.

Secundus effectus p quē Manifestat magna dei mā dr Supportatio qz supportat patienter grauitatē criminū nostroz q st ifinita ꝛ mā bilium cū posset numerari stellē q st ī celo q pcta q fuit ī mūdo ꝛ offensoēs ꝝ deū. Qd credit vos q st ponderis vnius pcti. Dico q si cet posse q vna Montanea lignea ad collū vn7 asi hēt q ē ī celo. nō scimus aliq7 ponderis scē vas vnū palee | margarite. ps si vna aia ī celo hnet tm vnū pcm nos tale tale ē ponderis. q celū nō posset sustinere ꝛ status caderent ī ifernū. ps Dicite desenderunt ī ifernū scē lapis. | deo dō dicebat ¶ cū | mig tribulor met ipsa grauis. st sup capt nostra ꝛ scē onus. grauis grauitate st. Quo mō g. pōt fieri q vnus pccor q st tot pcta mortalia ꝛ grauissima sit hoīs da ꝛ ruptura pōt ea portare. Si celū ꝛ terra nō pōt vnū pcm ?. p. mor. supportare Dico q nec celū nec terra nr̄ pccor posset ponderis mi?. p. mor. supportare. nisi q dei mā ē infinita et q ihc nostra sua portat ꝛ sustinet oīa pecta nostra hoc ē qd dr q hyeron esa. ppter pecta vra fra st ni molesta laborum sustines. Ecce quanta dei patiēcia quanta misericordia: Nō nr̄ esset magna pa tiēcia nr̄a q portaret puerū ī brachijs suis q dant ei alapas ꝛ postea cū gladio ꝛ ipe ps hoc nō dimittunt illū ī terrā cadere. sz certe maior ē dei patiē tia q portat nos sic ī brachijs suis potens ꝛ quotidie dam7 zi alapas ꝛ cū gladio ꝛ sagittis blasphemie ꝛ nō p mittit nos cadere sz ī die iudicij vindicet manū suā mīe. ꝛ tūc oēs pccores cū aia ꝛ corpe cadent ī ppetuū ī ifernū: pādo ex Matheo xxiiij. ethnica ps .di. Conūtent pccores ī ifernū oēs gentes que obliuiscūt deū.

Iuxta illud mi domus Jacob, et reliquum domus Israel, q portamini ab vtero usq; ad senectam:

Tertus ē effectus vocatōis ·q· pctōres ꝙ discessērūt a deo 2 vadūt ꝯ sue viā
ifirmi ꝙhdie vocat nō assūt vt gūtāt 2 mūtāt ad eū · offerēdo eis summe
grās vrenā suoꝝ pctōꝝ. ioel · 2 cōūtimini ad dnm deū vrm qa bn
gn' 2 miāors ē et pat̄ 2 mitē nīe · et ālor. Ego sto ad ostiū 2 pulso
ꝑ īspiratōēs · sēctas si qs mi apuit īthrō 2 cenabo cū illo. O pctor nō sētus
terrde tuo ꝙhdie deū ꝑ suas īspiratōēs ad te clamātē · 2 aīa reliquas pc
cata tua et mūtōes 2 via tua mala · 2ꝑ suos ꝓphetas 2ꝑ chorūtōes te semp
exortat ad mūtēdā 2ꝑ sua bnfita 2ꝑ sua flagella 2tū tu es obstinatus · 2sꝑ
vadis te malo īpeꝝ · 2hoc ē sign tui ꝑdōis · o si tu offendisses Regē mūdi
mūus 2 ille ꝑ nūos suos te reuocarēt offēs sua grās 2 venā · nō ne esset
magna mā · Certe si Petr Samuel hoc facerēt 2 tu faceres peꝝ nō dplus
te appllaret · Si ī manus suas venīs sīa mā te ꝑdūt 2tū magna ē dei
mā · cū ergo pctōr ꝙ multas vanitat̄ spūe exerūtur ad mūtēdā · 2tū semp ē mag
obstinatus 2sic ꝓbitas ꝑs · Nisi ḡ si fuer gladū suū vibrauit exp · 2i
p°. ꝙ v°. Vocaui 2 renuistis et̄di manū meā 2 nō fuit ꝙ aspicerent etc.

Quartus ē effect Remissōis · q· dnūs pctōrī mūtēti statī remittit
oīa sua pcta et si esset ifinita 2 quātūcūq; grauia · dicēte ꝙ ezech Si impius
egerit pnās oīū iniqtatū suaꝝ quas operat ē nō recordabor · et ꝑ esa · 55.
Derelīquat impius vīā suā et vir iniquus cogitatōes suas 2 mūtet ad dnm
2 miserēbit eius · 2 ad dnm deū nrm qm multus ē ad ignoscēdū · Certe ifinita ē
Magna misericordia q2 tohēs quotīs pctōr ꝙtūq; mūtet ad deū eius miēt
2 grās 2 sigt · Vt dicēs pctōr suis quātūcūq; grauib; si · n · aliqs īpnā nrīs
crudelīs nrīs et filios eius 2 uxores nrās nrās filias eius Deūs venīt ad
pcēdā venīā nrī nūqd esset aliqs nr̄ō īmūdo q parceret tali 2 remitteret Cr
dicerīe ꝙ nō nisi xp̄s Dei filius Rex clemēs nās si aliqs ītrinsecus
nos aptos · 2 extrinsecus oīa pcta cū virginib; q̄ sūt filie 2 sponse xp̄i 2 postea xp̄s ordes
set · Vt deinde ꝙtūq; venīā petent · Sm hoc doc · statī deus ei parcet
et ī grās sua recipet vn xp̄s ī cruce oēs suos cruciforibus q ad penitētiā
et mūsi · peccat 2 ī grās recepit 2 ꝓpter dolorē q cū tāta 2 tā noctuā ī
latent trāsgrit · Et docet doc · q si iudas q tradidit xp̄m venīā sibi petisset
statī sibi pcessit et ī grās recepisset · cui magna dei misericordia ḡdo nullus
dz desperare et mitritudē pctōr̄ q maiō ē dei nīa ꝙcūq; pctōr mūdi
xp̄ianus Aug' dīt · 5 Chām q irriserat patrem suum 2 derisorie nudatum ē derīs
Maiō ē nīa iniqtas q vt venīā moīā · 5 Monstrat igr Cām q maior
ē dei mā ꝙcūq; mā iniqtas.

Quintus effectus dr libatōis · q· dns libat pctōres a multis malis 2 periculis
huius mūdi q debent īcurrere pp eoꝝ pcta cū sit dr̄ simin 2 ꝑmanet eos
libādo cū sua misericordia · ps · di · Misericordia eius et grā eius semp ꝑ
uenerūt me · vbi dē Aug' ꝙhibēdo magnā dei misericordiā sic ergo dñe
Grā tua 2 Misericordia tua semp ꝑsecutā mi deus meus · De multis nīs ꝙ

Aug' Si qs pcessit oīs hoīs pcta et peccauerit 2 tūq; cū Iudas ꝓditus
desperauit 2 de' illa venīā nō dubitauit 2 ꝙ illa venīā presumpsit Deus ꝑ
mus ille venīā dedit

ꝑ vocat et ꝓgit
2° ꝙ cū angelor
3° et ꝑdonat eis
4° ꝑ bnficia
5° et flagella

Durit doc ꝙ
mag peccat
hodie ꝙ in ast
mat deū ꝙ
ꝙ crucifixer

nī dr mūd
dr mag ꝑdo
sustinēti ī q°
ꝑ bnficia
ꝙ venīā ad
pcta

Ccc·51. [illegible] ⁊ mitigauit ⁊ mitigabit ⁊ ⁊ ⁊

Sm̃o de Satisfactõe aur̃

Vide hic Nota distinc. vj. de pñia q. vj.

Circa Satisfactõe & peccata q̃rnda

a. p^m Vtrũ homo possit deo satisfacere & peccato suo
b. 2m. | n q̃by ossibt satisfactio
c. 3^m Vtr̃ possit satisfacere & vno peccato sm̃ alio
d. 4^m. Vtr̃ sm̃ satisfactõe dr̃ possit peccm̃ nmittere
e. 5^m. Vtrũ aliq̃s peccato ꝑ nsponderat ꝑfecte satisfacto

Circa primũ sm̃ittit q̃ Sm̃ sco. i 4. di. xv. Satisfactio solet accipi dupr̃. s. Cõmuniter et large 2o. stricte & ꝑprie. Accipiendo large et Cõmuniter. Satisfactio sic describit. Satisfactio ẽ reddit̃ voluntarie equalis alt̃ idebiti p^o dr̃ reddito q̃ nõ ẽ absolute dat̃o nã in hoc q̃ ẽ sans dr̃ Cõmẽsuratorem ad aliq̃d ꝑdit̃ nrsponderet̃m. dr̃ voluntarie q̃ si nõ esset voluntaria nõ esset satisfactio ꝑ sanspassio: et hoc nõ ille a q̃ exigit in ifernõ pena debita culpe q̃ misse sanspat̃. ꝑ nõ satisfacit. q̃ et sit equalis patet q̃ hoc nqrit̃ iustitia reddẽs satisfactorem. pillo cui cõrspõdet q̃ dr̃ ptis q̃ iustitia quada eqlitate ossistit. q̃ si finis mi dñi nr̃i ihũ xp̃i nõ satisfaciat pro iustitie eqlitate reddẽs qnquagiẽ. tñ dr̃ alt̃ idebiti q̃ si esset alt̃ debitũ nõ satisfacerent ꝑ isto ñã nõ erit nrspondet̃ isti sm̃ iustitia ꝑfecte. Et ista patio satisfactois. est et q̃s et ad quastiõq̃ obiectiones: ꝑt q̃ssmittit̃ ista rõ ꝗ nemini ad culpa faciat debitũ ẽ ꝗ nemo peccat. vt s. reddat equalẽ alt̃ idebitũ quatũ ꝑ se ꝰ ꝗd absolute sibi & peccm̃. Stricte vero ꝑprie distinguit̃ ꝙ alias ꝑfecte sm̃. s. ꝙ tribus requisitis ꝙ satisfactio ẽ opus extrinsecus laboriosa seu penalis voluntarie assumptũ ad penitendũ peccm̃ ꝙ missũ a se ad placandũ deum̃ offensũ: et accipiendo hoc nõ ꝑfecte ossistit in his tribus. s. sexuino oratõe relemosina & ieiunio voluntarie assũptis ad corporis macerationẽ vt clarius dicet̃ ifra: his declarat̃ vtrũ ꝑdo ad p^m. Dn3. s. vtrũ homo possit deo satisfacere ꝑ suo peccato: Dicit̃ quo opinio. s. Anselmi rdoc atq̃ q̃ nõ ẽ possibile hoi peccatori satisfacere deo q̃ offendit. p^o q̃. ꝑ peccatũ auffert̃ a deo honor debitus q̃ ꝑ peccm̃ deo ꝙ nmittit̃ ẽ nmittit̃. nihil aut̃ equalis honori ei? ꝑt a nob̃ reddi. 2° q̃ peccm̃ mortale ẽ infinitũ malũ: tantũ n. ẽ peccm̃ quantus ẽ ille in q̃ peccat̃ nihil aut̃ nob̃ ꝑt deo reddi nisi bonũ finitũ. q̃ nõ erit equalis: sterne ex alio medio. alt̃ idebito. ar. sic. q̃ q̃d aut̃ possum̃ deo reddere obsequij et honoris totũ ei debitũ ẽ. s. ro. oratiõis Gubernatois et redemptois q̃ nr̃i ꝑ sum̃ ei reddere q̃d sit idebitũ et ab inorante. ꝑ q̃ nis nõ erit satisfacto: q̃d q̃ dct ad hoc. Dicit anselm. rgitr̃ aly doc. q̃ in virtute passois xp̃i ꝑt peccatũ satisfacit̃. q̃ illa passio in tantũ acceptat̃ a deo et virtute eius.

Satisfactio grit̃ sic describit̃. Satisfactio ẽ pillata nmissa voluntaria nr̃ ꝑpetato sm̃i iustitie eqlitate. cũ ꝑposito nõ nmittendi nouũ sm̃i vel vt dicũt̃ nrgũ in li. et cetes dogmatibus

acceptet nrā satisfactiō q̄ſm si acceptā nō posset eē vera satisfactio. Doc. Scotus dicit q̄ si ista opīō intelligat̄ de potentia dei absolute ī probat̄ nō videtur vtm: p̄o. S. q̄ deus nō possit aliquē actū acceptāre penitentis tāq̄ satisfactorū q̄ precio nisi equāli quia quidquid paxoī xp̄i ſſpōſe. ī ḡbat̄. q̄ possibile fuit dei filium nō fuisse incarnatū nec ꝓpassū: et cū hoc posſet fuit deū p̄ducere ad p̄destinatiōē ad beatitudinē exclusiue nō tm excludendo mālz q̄ posſet fuisset tuē penitētē tuē satisfecisse q̄ nō pōt iuste percipi sine satisfactiōe bīficali. Cōfirmat̄ ꝓ aug 13. de tri. vbi dicit q̄ fuit alius modus deo possibil nr̄ redemptionis q̄m ꝓ paxionem xp̄i. q̄ lapsus videt potuisse sanari p alia via q̄m ꝓ paxionē xp̄i. Ite dicit scō. paxio xp̄i nō delet culpā nostram nisi vt cā meritoria et q̄ reis vt cā fīa q̄ nō ē de essentia rei imo reducit ad genus cāe effectiue: et q̄d pōt deus ꝓ cām̄ ꝓm efficacitem pōt īmediate. q̄ sine illa potuisset iuste et ordinate remittere culpā. Ite paxio xp̄i fuit bonū fructū. cha acceptū ſm totā rōem meriti ītra q̄ nō erat bonū ītra tū nec ꝓ q̄ns acceptabat adeo ītrinsece expte obiecti: sed q̄ ītrinsece ꝓpter satisfactionē possibilē cha ꝓhibent eā poſſe paxiōē xp̄i. Ite dicit dunsdus
ſſz humāe nature
ī 4. di. xv. q̄d erat ex̄ offerat obligatū deo et debitū deo nō potuit esse satisfactio d̄ condigno. ꝓ quo utq̄ pōt̄ ꝑsiderādo naturā ope. Ite vt dicit petr̄ de Palude. paxio xp̄i nō fuit tanta quanta ē pena ī fernalis q̄ tū debet̄ pōt̄ ex rigore iustitie. deo nō fuit satisfactio equalis ex natura ope. Ppē ad hoc q̄stū R. scō. ī 4. di. xv. q̄ue. p̄. q̄ Deus de potētia absoluta potuisset dare peccatori post attritionē tāq̄ dispōnem ꝑ gratiā et meritū de congruo gratiā ꝓ quā motus ex hoc fuerit gratiō et sic ꝓ satisfactionē delenisse pecc̄m. q̄ ꝓ actū illū ddē tū de equalis bono illi q̄d absolute pecc̄m. q̄ quātū malū fuit pecc̄m auersus adeo tantū bonū est quersus ad deū ex charitate: posſz et ille actus eē alius ide bitus q̄ ex deus posſz velle nos obligari sibi. vtq̄d sumus et possumus ei tenemur Deo tū ex maxīa mīa. sua ꝑsideratā fragilitatē nostrā et difficultatē ad bonum voluit nos nequā obligare nisi ad decalogū. et ita potuisset iuste ordinare hominē ad decalogū. s. xp̄o nō incarnato et potuisſz iuste nō aliqua opa supererogatōis iuste exercer̄ q̄ alias sibi essent īdebita iuste saluare iuste totā rēm satisfactōis: et hoc de pōt̄ tā dei absoluta. Lo quēdo tū de potentia dei ordinata Dicit scō. Deus nō dispo suit alicui peccatori dare primā grām nisi virtute meriti illius q̄ erat sine peccato -s. xp̄i. q̄ deus nō disposuit aliquē peccatorē sibi ne gratiam nec remissionē nisi ꝓ obsequio magis gratō q̄ offensa nō erat sibi displicens: et tale obsequium fuit paxio xp̄i vel Meritū eius. et sic nō disposuit dare grām peccatori nisi ꝓ paxione: sine qua grā nulla pōt eē satisfactio eo q̄ nr̄ equalis alio nō nec ī diuina acceptatione: sta multo magis et potētia ordinata nō ē possibile a peccatō deo satisfieri ꝓ peccō suo nisi ī virtute paxionis xp̄i. ꝑ scō. Hactē. et hoc loquendo de satisfactione nō simpli iuste q̄ requirat equalitatē. ex natura ope q̄ nemo pōt ndder deo quātū sibi auferit ſz ſm acceptationem diuinā gratuite merito paxionis xp̄i. q̄ deo placuit nō acceptare aliquā satisfactionē nisi equalem ꝑ ipsum nisi quatenus gratia ꝓ ꝑdē paxionē xp̄i. nri Mediatoris q̄ fuit eā meritoria remissionis de peccato.

Sott

Ex. Sicut si aliquis esset solutus tributū suo principi: volēs principi esse, ut tributū soluat auro: cū imagine sua, et sui principatus superscriptione: Modo si aurū differret, et eiusdem, vel maioris quantitatis: sine hac imagine: vel cū alia, nō acceptaret: nec ille diceret soluisse tributū: sicut sumus nos tributarij Deo: et teneamur illi satisfacere: opus est ꝑ. ut opa nra sint aurū: signata imagine Chri. et suorum meritorum.

¶ Rca 3m dubiū i qbꝫ .5. opib⁹ ꝯsistat ꝑpe satisfactio loquēdo sic Large de Satisfactiōe Dīe Doc. sbtl. q maꝫ ꝯsistat i actib⁹ penalib⁹. ꝙ paxoꝝ voluntariꝰ qꝫ talis actib⁹ bonis nō penalib⁹. licet quīq; possit deus ꝙ alīqē actū bonū nō tm penalē dee satisfacī q2 bn pōt deus actū magnū clementiꝰ acceptare ꝙ puniri debita vni culpe. licet ꝑpe nō sit ꝑpa punitio eī. tm ē maꝫ bonū z maꝫis dee reddēs honorem qꝫ illa q̄ esset ꝑpe illoꝝ punitio sicē aliqs ꝙ zelo honoris dei ponerent vita ad periculū. ℣ Sz replet sicut culpa ordinat⁹ ad penā per penā z nō ꝙ aliqd aliud. maꝫ bonū qꝫ set culpa. Ita satisfactio isto modo dicta ꝯsistit i actib⁹ vl opatiuis i paxoꝝ bꝝtib⁹ rectis pene. et hoc ē q dīc aug⁹ de vera et falsa pnīa. dicēs Sunt digni fructus virtutis q nō sufficiunt penitētia ꝛc. Grauiores fructus postulat. vt dolore et gemitib⁹ mortuus i pctis vocēt. ℣ Si aut actus penales. vel paxoꝝ voluntarie i grauē reducūt ad actum iterioꝝ displicētie. vl paxoꝝ tristitie z ad actū exterioꝝ ꝯfitendi ꝑ ꝑsbr pctā qē valde penale ꝙ paxoꝝ gemitūē et verecūdē z ad actū simꝑ exterioꝝ l paxoꝝ. s. martrīo carnis z oēs tales martrio dī genꝰ seu reducī ad ieiuniū. vl elemosinā mētis i deū thor ꝙ orōem ꝙ erogādo sua tēporalia ꝙ fit ꝙ elemosinā.

¶ Arca 3m. dū vtrū Cuthbert peccato correspōdeat ꝑpa satisfactio. Dīe Doc. sbtlis q actuāndo satisfactionē stricte. q̄ē opatio exteriōꝝ laboriosa z penalis voluntarie assumpta. ad punitiōē pctī ꝑ missū a se. z ad placandū deū iniā offensā. et isto modo accipit multo strictiꝰ z ptcularis ꝙ illa potest ꝯsistere i actu penali iteriōꝝ vl exteriōꝝ paxoꝝ ℣ Sz ista tm i actu penali exteriōꝝ. Et ideo isto modo nō ꝯsistit satisfactio nisi i tribꝰ opib⁹ ꝯfitendi. ieiunio oratiōē et elemosina vl i alīs paxoꝝ voluntariis ꝓ tm tribꝰ istis tribꝰ opib⁹ difficillima: et q peccata i genere d̄ictis reducūt ad tria mētis. s. i pctm Carnis. i pctm ꝑtinēte oculos. s. auaritie et Superbiā vite vt dic. 8. Io. Ideo istis ꝑgrue correspōdet iste satisfactiōis i grē. s. pctō Carnis ieiunio vel vniūsali q̄tūq; martrio Carnis z isti isto ꝑtinēdo vigilias ꝑegrinatiōes asperitates vestiū nuditate z grāli quātūq; labore fatigatē. pctō aut Superbie et exteris spīalib⁹. maꝫ appropriat⁹ cōrespondet oīo q humiliat spīm deo et roborat ꝓ pcta spīalia: peccatis aut circa temporalia vt auaritie l cupiditati aiam magis appropiat correspōdet erogatio elemosinarū Et ꝙ dictis ē ꝑ maiꝰ cōrespō dentia pene ad culpā q2 ꝑ q̄ qs peccat ꝙ hoc z punit⁹. ℣ Sz hoc dictū ē de Casibꝰ ꝙ tribulatib⁹ nō scē. Nā alicui pōt nō ꝙpetrē ꝛnū istoꝝ opuꝝ vt pauꝑi q tribulat⁹ nō ꝙmittit dare elemosinā. z sic i alīs casib⁹ tribꝰ si ꝙmitto nō sufficit nō debet pctm nō manere multū: possibile ē ꝙ. z ꝙmittē ꝙ tribꝰ istis ꝙpetrē ꝙ satisfactoriā ꝑpa. Hoc pctō aliqd. qd tm ista ꝙmittit ꝙpetrē ꝙ

d hoc. Io. assonis di xo.

ꝯ sm̄ sto. q loquī d satisfactiōe iteriōꝝ ilibet pctō nō correspōdet satisfactio ꝑpa nec ꝑ mutuū nec ꝑ sm̄ nā vnio mēbro ꝙ displicētia ꝙ oīa tāta z tāta radu iteriōꝝ q̄ssb⁹ ꝙfitēdo satisfactio ad ꝓlū ꝙ vno ꝙ oīa ꝓmū martia lib⁹. ℣ loquēdo de satisfactiōe exteriōꝝ dī.

Vnū sale cōsponderēt ad gḡm. ¶ Et hoc ex̄ dicit̄ sacerdotes nō
ponit alteri pena sibi satis disquerēte. ℔ aliqua q̄ magis sibi queret: q̄a
forte melius ad ꝑplebit ut potest pauci nō dem⁹ sinas pōt dari nō omīno ℔ oporteret
vē ḡtinuo laborē ꝑ restu suo querēdo. nō seminari q̄ tuē nō sufferent ad laborē
necessarū ꝑ victu acquirendo. Q̄z g⁹ ipē labor ḡtinuus ē sibi seminū ḡtinuū
q̄ ḡtinua macerato carnis: tātū mō subtrahendus ē ut illū laborē subeat ī
remissionē peccatoꝝ suoꝝ ītendēs illū ad hūc finē nō fecerit. salte q̄ vnq̄ ꝙ occurrat
sibi facultas seu opportunitas soluendi aliquā alā satisfactionē. ut aliqua alia possit
ei⁹ tēpe ī diminutionē ponī ut sic sibi possibil ēt ¶ Consimiliter dicēdū q̄ lapsus
ē ad petā carnis si ē adulterium q̄d nō velit seminare nō alia macerationis notabilē
sobrie l̄ ꝑsumit q̄ si sibi ponerēt cito deficerēt z sic pcauere nouo pcto. ℔ ut
deo ī ducē duo est ad oratiōem et eleemosinā ad illud sibi ponēdū est. q̄d liberi
capiat z ordē ꝑseueranter ꝙ ad ꝑplēdū. ¶ Et alius nullā penitētiā vult vnq̄ agere
cōte ī postā tā q̄ sibi dēbitā. Dicit tū se hūc displicētiā de pcto gessisse. et fir
mū ꝓpositū nō mō ulterius absoluendus ē nō ē desperandus: ℔ mūtāda ē sibi
pena q̄ esset ꝙ pctōr facienda z ꝓpōat ī se vel ī equalem absq; sua ī positione
studeat ad ꝑplēdū. aliqn solui ad plenū ī purgatorio ℔ s. w.

QUERA q⁹. s. vtrū sīn aliqua satisfactiōe possit deus aliq̄d pctm
remittere. Et vī q̄ nō q̄ punit peccatū ē actus ℔ iustus q̄ nō debet pctm
relinquere ī punitū. ℔ bonū vnūsq; q̄ facultas venit ī actum ꝑ hoc delinquēdi di
cit cū deus sit ppā iustitia nō pōt stipēdū relinq̄re. vñ scriptura dē iustus
es dñe et rectū iudiciū tuum z ītā iudex mundi q̄ fm opa sua. Cōtra
ps. oīa q̄cūq; voluit dñs fecit ī celo z ī tra. q̄ ꝙ deus facere q̄q̄d sibi pla
cet ꝑ creaturā sua ¶ Ad hoc. q. Rx. doc. q̄ ꝑ q̄q̄s Coclusiones ℔ cōcito
De potia dei absolutū pōt pctm remittere absq; satisfactiōe opis affluxui. ꝓba
tur q̄ pōt deus pctm nō velle vindicare ppetuo sic frequēter differt vindictā
ad tempꝰ. absq; aliqua punitiōe. et hoc iustē q̄ fm aūsel. z aug⁹. z. de trī. le
voluntas sua ē pā regulā iustitie. et ex hoc ꝙ deus vult iuste vult q̄q̄d vult z
deo si vult ex sua grā z misericordia remittere pctm sīn aliq̄ satisfactiōe. ꝙ
¶ Secūda Coclusio De potia ordinata Nō stat ꝑ hanc remissionē pctoꝝ ee ordi
nē diuine iustitie aliqua penali satisfactiōe opis. ꝓbat hec Coclo q̄ vt dictū
ē sup̄ ℔ s. w. Deus disponit nulli pctōri dare pmā gram. pctī remissiū
nisi ī virtute passiōis xpi. q̄ fuit sīn pctō vt dictū ē. Tale aūt obsequiū passio
nis xpi fuit penalissimū virtute cui⁹ ois nra satisfactio ē deo accepta vt
dictū ē ꝙ remissiōe pctoꝝ. sīn q̄ nulla pōt ee nra acceptā ee satisfactio nra
penalis nisi ymāgat meritū passiōis xpi ℔ fidē ¶ Tertia Coclusio sīn satis
factiōe penali ī hūitate rōis rationis formate vl̄ virtuate nō stat ꝓbitas remis
sionis pctoꝝ ī hūitate rōis. Et accipio hic satisfactionē penalē generatē ꝓ oī actu hūite
pena ānexā. siue ī tristicia vl̄ expectatiōe ad quē sequit pena. quomodo ipa
Contritio vt dictū ē supra ē actus penalis ad quē sequit tristitia ꝙ hanc Coclusio
q̄. sīn g̈ritiōe ī hūitate rōis rationis. regulr nō stat remissio pctoꝝ vt dicit

Deo gñter et Pñt Sco: q̄ tāta possit ee gñtia q̄ ipa totalis ossit satisfactio
q̄ peccū sufficies absq; alia pena exteriori. q̄ nullū ē pccm tā graue q̄ nō
possit remitti p gritoem. tm hoc dicto / nō hī veritatē accipiēdo satisfactionem
stricte. stricte vt distinguit ꝙ alias ptes pnie q̄ dicūt esse opus exteriori penali
et deo q̄n gritio nō ee ita tēsa nō sufficeret ad remissoem peccati sine
satisfactoe exteriori alicui penalis operis. Et deo Regula. D potētia dei or
dinata nullū peccatū pōt remitti sine satisfactoe. i. sine aliqua pena q̄
sit ap deū nullū q̄ bonū manet irremuneratū ita nullū pccm impunitū
a deo q̄n satisfecerit i hac vita alia vita maiore cruciatū i penā soluet.

Quarta conclusio pccm pōt alii remitti absq; satisfactoe formali penali. i absq;
q̄ pccor̄ soluat deo q̄ ipse aliquā penā. ꝙ hoc q̄ si q̄s existens i peccato
mortali gaudeat ad deum diligendo actū intensū dilectionis dei sup oīa. et mīt
q̄ tūc cogitant q̄ peccatis sibi hoc sufficienter esset dispositus ad gr̄am ac charitatis infusorem. q̄ habeant sibi gr̄a q̄ qua remittant sibi culpa. Et pōt
tātū intendi actus ille dilectionis vt deus illū acceptet q̄ satisfactoe pfecta totaliter
tollente oēm ordinē pene sine q̄libz sola Contritione sīm q̄ excludens satisfactionem
q̄ peccato q̄n ē valde intensa vt nō ingrat aliq̄ satisfactio penalis exterior
vt dictū ē sup. Cū aut hmōi tale actum dilectionis sufficienter sit dispositivus
ad gr̄e infusoem q̄ r̄ q̄ perfectissimus actus hois qui bonus efficeret pōt ex suo
nāli vbo et vltima dispositio ad gr̄am charitatis infusorem ingr̄ sīm aliq̄ satisfactionem
peccatis tūc de⁹ remittent oīa pena q̄ pōt poni ee. vt si aliq̄s subito rapet⁹
ad Martyriū si nō adorant ydolū velle pp deū magis eligeret mori q̄
nō posset cogitare de peccatis et abstinentia penis p̄sentis ille sic offerens
se martyrio pp deū. tm si vltimus finis. hī tūc p̄fectū actū dilectionis dei
ihū d̄ so xv. Maiorē charitatē nō ee Et deo ē vera Martyr̄ i stadium
euolant ad celū.

Ultra q̄rit et vltimo q̄rit. vtrū satisfactio exteriori q̄ vno peccato possit
seperari a satisfactoe p alio peccato. vt q̄n orat tūc nō dat eleemosynam
quā debent p alio peccato. Sic st dicit opiniones vna comūis et rigorosa. Alia
pia et Gratiosa. Nā ostendo. Rectū et tho. videtur. atiquos. q̄ nō pot
q̄s deo satisfacere p vno peccato. et q̄ remanet in alio q̄ deus nō remitteret
vni peccm sine alio. Ratio istoz ē. q̄ in vno peccato placent deū et in alio
remanent inimicus dei Sz impossibile ē q̄ q̄s ap deū q̄ una pte sit amicus
et q̄ alia inimicus in gratia et disgratia q̄ ista sit opposita et nō possint simul
esse. deo ē subiecto. et deo isti hmōi q̄ satisfactio q̄ peccato sua sine gr̄a seu
charitate nō ē accepta deo et deo horū ē repetenda. qui nō facta q̄ et illa
facta ē peccato mortali. Est alia opinio Sco. magis gratiosa in q. d. xv.
q̄ dicit q̄ ille q̄ vere penitet semel et integre satisfactionem et penitentiam
iposita ab ecclia. claue nō errante gratiam amissa restituit in peccatis.

nūqꝫ teneb̄r nisi ad illā vnā satisfactōz adimplendā: et sic plat ī charitate
virtus ē qz tuē nō tm̄ soluit penā. ꝫ et meret glām. ꝫ si adimplent
ī pcto soluit q dē penā ꝫ nō meret glām: Ex q° ifert q si qs magnā
fec̄ satisfactiōz sibi ipositē expleuit ī pcto mortali z post ītrā pnitet de
pcto suo nouo nō ē sibi ītenta pnā iponēda de pcto de q° satisfecit
licet ex̄ charitate: ꝫ tm̄ de nouo pcto: q̄ est sua ca qua tal satisfactio
fuit mortua. Nec segt̄ est mortua q° nō fuit satisfactio nisi addat
regulas seu placuit. Est tm̄ satisfactio qz soluto pene dimissis pctis
quoad culpā debite: Nā ad debitū punitorīm pcti dimissi. suffert deo q qs
voluntarie soluat penā debitā. qz et qd tm̄ minus appent suffert ca
trspassio sē ī actib⁹ hūanis: sic. n. alicui offensi regis q̄ respondet a b/as
sic manus sm. n. legem si et ista iuita abstīdat satisfacit. negz ab eo
pena vltius exigit. z tm̄ huiusmodi pene solutionē nō requirit cū mē
ī gram vl amicitiā. multo magis. suffert posset p culpe punitōe sicali
qs sibi ipi debitā penā ifligent licet nō ret ī gra regis p sedicionē ostēsā
sic ifert sco. q̄d pōt dici q si talis pp nouū pcti. ī qd recidauit
amittit. anteqū impleat tota temporalē penā. p pctis prius remissis
sibi ipositā. puniet ī ifemo temporalē. pena correspondēte illi pene q
nō fuit huic soluta. et illa soluta p tempꝰ aliqd nō puniet tempꝰ longe
amplius p illa. q̄uis et de venali qe moriēs ī pcto venali sint aliq
mortaly nō puniet ethnalē p venaly eo modo ī ppōsito: Ex q°. n. sm ple
nā iustitiā punitiuā. seruet ē pena tpalis illi ipositā p pcto de quo
vere penituit nūqꝫ ifert p illo pcto tenet nisi ad penā tpalē z nulla
soluta nō tenet ad alia p sco. Ex qb⁹ obiz ad quēm nostrū pōt respōdi
deri. Si pōt fieri deo satisfactio p vno pcto absqꝫ hoc q nō fiat p alio
sm dispositōez satisfactōis p̄missā a sco. vz q p̄dā ē satisfactio re
missiua deo z q̄dā alia tātū penā debitā soluēs. De satisfactōe pcti
ciuante dr. q quātū ad regulatōem nō pōt fieri de vno pcto ī nō de alio
qz pcti nō pōt deo recōciliari p vno pcto sm̄ alio q nō pōt de vna
parte ee ī gra. z amicitia z de alia ee ī sua desgratia cū sit oppositū z
sic bn̄ dicē pma opō. Quātū ad pene soluendē deo sm sco.
q pōt satisfieri p vno pcto sm̄ alio qz cū diuerse pene diuersis
pctis deputēt ab iudice sp̄ separabiles vno remisso pcto p sacramētū
aut virtute p̄me q° ad cuplā. s. penā ethnā manet reatus pene de pōnt
q̄ cū set diuisa pōt vna solui sm̄ alia gra dei. si alicui pctori q pcto
aliquo ipositum sit elemosina q luxā seruitiū q pcto superbie oratio
et postra mortal nō ꝫplet tota satisfactionē q ois sua pcta. q
illos pctis q̄b⁹ satisfecit ī vita illic nō punit. ꝫ tm̄ q illi solui
penā ī purgatorio q q̄b⁹ nō plene ī vita satisfecit z hoc et si rendimasꝫ re

Finis.

de satisfactione
qd g. sine gr cui- qn°. e quomodo. qd de gbq. qs. f.
qs nemor. qn°. citra zelg. cui solv. qm°. t- v

Sermo de fine hominis

De vera Sapia hoy.

Quida Juuenis cupies sapiam acquere. cucurrit mundu tande venit ad florem studiu parisiense
et intrauit in platea ceteu sapientu philosophoz iuristaz et theologoz. simul disserentes: quos audenter
adiuit interrogauit in quo essent ad sapiam qz illa uelle acquere: Rx. phi ut optimi sciom
magistu eligat. et unus intellexit dirigat ad ueritate. nam ut Socrates sepe discipulos admonebat et pla-
to ualy sphi. primi atheniences dixerut: qz nullus potuit ee magr optimus nisi prius discipulus optimi doctoris
Rx. ait. Juriste Nemia e hic Bona gustato ut acquas uitate q e summa sapia. qz mores formantur
et quietu: Tande theologi dixerut. q ille dr sapies uer q attigit finem suum sibi psentia ordinatam.
nam sicut exemplo ille dr sapies in arte sua q attigit finem suum. sic negotiatore sapies q attigit finem. saluti
ille ept sapies mercator q ueri lucrat. ille dr sapies medicus q sanat infirmitates qz sanatiu e finis
medici. et finis advocati e defensio iusta ille ept dr sapies q ext eligibiles reddit uitates eas: et sapies pdicator
q mittat alias gubt ad deu dr sapies. Istis dnis sapientes pungd: Rz sapies simpte et absolute dr q attigit
suum finem ultimum ad quem adeo ordinatus. e deo theologi Rx. q ille ho dicit sapientior q finem summe
ultimum assequit. et ita ext alij sapientes adiuerut ee uerum: quo audito ille Juuenis cupies uera sapiam
acquere. Instanter petiit astrologis declarari ei tria. Primo) Quoad pm. Rx. theologi dicebat
Quis esset finis suus
Que uia vgs modus assequendi
Que nos exortari possunt ad tam amore:
Scias fili mi q finis e ultimus ppositus rei unde 2o. phs.
dr q finis et ultimum quietat et q finis bonum quietat
et ro ille ppe e finis Tunc q quod ho ppositum existat
optimum assequit. vn theolo. i 2. sepe ponit prie ee rez pm. s.
esse i causa: 2m i egressu acta. 3m i regressu ad suum cum vn possit ut pz i circulo: q tm
ppositus e qn finis quietat cum suo principio: Et q sic i mete artifex prius e forma dom
q i opus exeat. Sic y deus. i forma omnium nam mundi constitutum erat i mente diuina
Ut dicit Aug. 2 Magr sen. ubi Sco. ip. sen ratio est qn tractat de y deis: Et ideo
dicit et theolo. q triplex e mundus ut habet i ecclia. Joh p. 1. Mundus archetypus. i. exemplaris.
qd e diuina essentia seu ydea dei q e exemplar rei mundi sensibilis. de q dicit Bor. Tu cum
propheta dicis ab exo. pulcru pulchermus ipe mundu mihi. primi similitudinem formasti. 2s
mundus e iste mundus sensibilis q appellat Macrocosmus. i. maior mundus q e palatium quidam
ex christi formatum ad similitudinem illius mundi eterni q erat i mente diuina. 3s mundus e
ho q dr microcosmus. i. minor mundus q participat de oibz gradibus e entium q st i mundo. Et. n.
esse in lapidibz uegetare in arboribz sentire in animalibz intelligere in agit. De hys tribz mundis dr
Jo. p. In mundo erat. ecce p mundu. i. de filius erat et deo unitus semp inhesit: 2 mundus q
eptm fuit e i. ecce sex mundas. 2 mundus cum no cognouit. i. ho ecce 3s mundus: Ab eterno ept
archetypus mundus illi archetypo. pulcherrimo 2 diuinum gestabat pulcru mundu maiorem minorem
ydeatum sue ydee dei q eius artifex prius q duxit opus ab intra i mente q cognitam et amatam sicut
artifex q ydeatum erat ab eo. vn Anselmus dicit q Domus ab opa fit a domo i mente: Sic ait Apostolus de
Sapientia ab eterno pri ab intra i mente sua pulchru mundu i ce cognito q ab eo i esse reali: Ex
qbz clare patet q eius creatura prius i deo exista 2 nobilius modo q i seipa qz deo unita essentie
nam Jo. dicit qd factum e i ipo vita erat: Et ideo anima et ipso q creatum q fuit ab eo quodam mo
spiritus sancti et ab illo quodam sancto dilogamur: Ideo si realis creatura sua q finem habere vult assequi
ad motus et malis fuit finis ut habet 8 phsi. oz. ut ad deum a q. q fuit q creatum redeat
q gaudium: ipe n. e alpha 2 o. principium ultimus od. Hoc ept cognoscentes ois sapia doc. q claudit
finem nostru ee summum bonum qd no e n ipe deus. i quo sunt ois nra perfectio 2 beatitudo ille
igit e ver sapies q ordinat suam opam dirigit ad istum finem. Et aut no dirigit suam opam ad istum
finem nullo q poterit dici sapies ne aliquo perfectum 2 beatificum poterit assequi nam aug dicit
fecisti nos deus ad te et inquietum e cor nostrum donec requiescat in te. vn ama nra ro
nostru solum i deo finem habet quietem ipsum nullo i alio re creata. vn i Ps alia trea repplet
cor nostrum i hoc fine q sit et ros finis. vz. replectionem delectamenti quietatem. Precio ept

/deo theo
dicendum q
erat finis
i cognitione
dei. Jo. q. 3
vita erat
cognoscit te
2 q. dicit
dei cognitio
s. augt ipse
deo dicit hoc
beatitudo. s.
in ipso

p° repletoēm nā ver hoīs repleri nō pōt nisi p[er] ea[m] q[ui] ad illā finē. vñ Ber[nardus] ait. Nō imagnē dei fm
e nā nām q[uo]d capax dei esse pōt ex[tra] eius alius occupā pōt repleri nō pōt: n[on] ergō terrenū z mūdanū
cor nostrū iplere pōt. 2° tale nō ostendat si ei ostendi q[uo]d ē tale capacitas quāte ē cor mūdo vi
sibili satiari pōt q[uo]d ē ifinitā sagena corruptibilia. Iccirco dicebat et tū ei[us] capacitas nō repletur q[uo]
et dicē Salomō sacius nō satiat visu: multo minus aīa z tēporalib[us] repleri pōt. vñ pōt cū q[uo]d ē cor
hoīs ē spūal[is] ideo q[uo]d ad terrena ifluēnā nō repletur. nec quātō plus ibi ponet tanto plus rema
dēt. sz q[uo]d ad deū q[uo]d ē tue dilectōis instā et p[er] hoc solū bonis eternis repletur. vñ aug[ustinus] dicē q[uo]d
n[on] posset dari pōt deus aut dari q[uo]d posset nisi nō sustineret nisi spūal[ia] darent. 2 sg. Reple
bris ē bonis domus tue. s. Solū z ps[alm]o. Cor g° nō dari q[uo]d ait dñs q[uo]d ē bonus sz
tem z tēporalib[us] ipleri ar[gumentū]. // 2° ē tale sūm Aug[ustinu]m delectatiōm. Et s. n. delectatio q[uo]d no
cordes cū q[uo]d ait et dicit ps[alm]. et s. n. sz n[on] ē tm q[uo]d nos dicat aīe sē deus q[uo]d ē oburdm
cordes sui z hoc delectatio q[uo]d ē ideo dr sūmas z solatiū z mag[n]a delectatiōē. p° q[uo]d ē ppa
nā nullus illā pōt p[er]cipere n[isi] hō p[er] naturā rōalis: sz delectatiōes corporales q[uo]d sūt ī nrīs z
nos z plus sūt q[uo]d ē bruta q[uo]d sum ppē sensitiuā p[er]fectionē cū eis hō ps[alm]. ethi dē q[uo]d hūmo
modi delectatiōes sūt brutales z bestiales. z hō q[uo]d hoc vitio ī[n]ergit bestiales effectus ps[alm]. ap[osto]l
ē. Inuenies ī[n]sipiētiā z illis finis ē alius. 2° ē delectatio ē pura n[on] n. hī ī puritate nature
et rō ē q[uo]d ē de rebus puissimis z mūdissimis vñ Io. dicē n[on] ī[n]quinat ī[n]trabit ī ea. sz delectatio de
rebus mūdanis ē ī[n]quinata admixta cū aīa ī eius delectatiōe q[uo]d z assistūt ī ea q[uo]d dilectō tūsfor
mat et tota reddit macculata sicē si p[ro]ies albus z mūdus q[uo]d z gratis inspectus sz macculatur
sz p[er] delectatiōē ī delectib[us] redit luminosa ignea et deo similis: 3° miles delectatio ē forma q[uo]d
dam habitū ī bellicis et vñ hī q[uo]d sz delectatio mūdi hī q[uo]d vñ dr fortis militū pp q[uo]d dicē
ps[alm]. ī eius q[uo]d pravi replēt penitudinē q[uo]d ex delectatiōe exurgit z tractū penitudo p[ro]ueniēs
et hoc ideo ē q[uo]d ī mūdo vnū q[uo]d alterū s. ē p[er] ī clemētis z ī letitiis. sz vñ sanctus q[uo]d
ī formitas sue ignorātia lectōis tristitia pulchritudinē deformitas bonitatis malitia veritatis ps[alm]
sitas: q[uo]d ea excludūt a delectatiōe q[uo]d ī dr reputa. p. q[uo]d ē ad mensa bilis q[uo]d ea ē mūdanas.
delectatiōes exercētur quod p[er] experiēta q[uo]d illa sancti gustata q[uo]d ī mūdo ē despectū vñ gg dicē
Cōfessio spiritu desiget os meos: p[er] quotidie ī rebus delectatiōib[us] mūdi q[uo]d ī magnus tumultus
z grandis si nā gutta aquē dulcedinis stillet sūm ē despicit vñ aug[ustinus]. ē aliquā dulcis
d'tali delectatiōe gustaret dr. subito. O mare ē mūdus cui[us] suauitatis vinegrōis et q
amaritūdinis metus erat dimittēs gratis fuit: o quātū despicit q[uo]d nō redit ad maiores delicias
bres q[uo]d eternas mūdi q[uo]d plus habet stellas q[uo]d melles. nō q[uo]d dicit Malos p[er] q[uo]d discretio ē iter
aquā q[uo]d discēdit et celo z aquā Terrestrē sicē ē aq[ua] maris. Aqua n. q[uo]d de sursū venit
restringit sūm ē ad virtutē nostri gēdi pp q[uo]d dat patētib[us] fluxū ventos: aq[ua] ad terrestres
sicē ē aq[ua] maris ad sūt salsa nō tollet sūm sz auget nō restringit sz laxat. Ad delectatio
celestis tollet asperitatē ordinatū affectū restringit pectū sz delectatio terrestris z mūdi frustra
tā oppō. ideo dr x[ist]o. Sanabit me. Q[uo]d habeat ea hac aq[ua] sciat sitiēs. sz q[uo]d habeat ea
3° ī illo fluxu hō meruit gētabitur nā d' nō sunt ē q[uo]d gētem dicat alias nō dicunt fines si
restant aliq[ua] appetēdū l' agendū nō q[uo]d pōt aliq[ua] mobile gerere nisi ī aliq[ua] stabili z
firmo. na sīgs poneret ī re nō stabili nūq[uam] posset gerere vñ gramia dū desiderat decurrit
nūq[uam] gētat nisi ī centro q[uo]d ē bonus stabilis sūm appetit aīe nre nō pōt gerere nisi ī deo
q[uo]d ea ē extra deū mouet repe bolues ē stabiles z mobiles ysrahel. hō ē q[uo]d ysrahel
ois motus ē pp aliquā ī degētā vñ gr[ati]ā ē chi stabilem nostri motus vñ dr mouet pp
vitā corporis et sic hō mouet pp aliquā ī degētā corpois stacē celū mouet pp predegētā
Terre vt fructus has suos p[ro]ferat quas terra varias generat distribuat. Deus aut nō sit fontale prīcp
aq[ua] vt et fluat oē bonū vltra alio ī degat hō ē ī motus nā p[er] Deus cui nil Deest
ideo solus Deus ē bonū stabile firmū z aīa solū ī ipso pōt firmari et getari q[uo]d ibi
appetit oē bonū stabile firmū vñ vñ aristo. 8 phisi dicē q[uo]d primus motor ē immobil[is] Boet
stabilis q[uo]d mouet sūm motū. ideo i hoc finis solū pōt hō getari. hinc ps[alm]. dicit reparare
in deserto s. i deū q[uo]d ysrahel nouū oē primates dormiā z requiā. Si mūdo oī vltra nil
sit firmes stabilis q[uo]d mūdus dr z motus nūq[uam] potit assequi hoīs getari firmari

nō hoc ī f.
hyero. sup
anos 37

O Dio ſſe Io me ſo aſſettato ben i belli palazi ſpotti i bella fameglia i ben honorato Io me
ſi ben reposato i nō desidero altº. o ſtrecto ſa ognuno ti tirarā ad te Ogni ucello & ſta
nela Naue & la pur reposaſſe i tri giorni nō uol i poſſa gir ordi pur nel porto &
ſmorghi i poſſata i pſidia mai demergat cō otto homi: ſic mādoma letitia i gōs & i pulſu
tribulatōs magne i pſidia i ſtrui demergā i nō ſideraſſe lo q ſſ ad morte cōmuni ſ
nauis ſua cū otto homi ſuſcipiat ſi deo nō adhesit. Ora vegnamo ala ſpera ste voglio
nō ſtrar & i nulla cosa ſi q ſto mōdo ſi trouca gete i riposo. Tu cosi ſodo i q ſto mōdo
ſon tutte le altre deſiderate cio. e. Ricchezze. Delitie & carne: Et dignitate
et honori it i q ſte ſe ordi le homini trouar facilmente i gete i nō ne la trouamo mai
p & tutte ſodo cost i ſmbile i nō mātenute. Inomāzamo da le ricchezze. Vedamo degli
& nō ſano mai altº & ragunar robba nō ſi uedemo mai ſatij o & gete i riposo
trouamo: o ynei gli Io ne poſſo quāta fatiga quāti ſtenti ſi portamo p guadagnar la robba
Io ne uedo molti peſcri molti ā guſtar molti affāni: Io ne cognoſco molte uolte ullu &
ragunea robba patir fame ſete i freddo i tolerabile et caldo ſmiſurato Tu vai gli la et
gli i equea Tu vai p mar p terra. ad uenir ad richi ad acquiſtar. Tu nulla ppa taſa mai
nō ti riposi. Tu ale ſtrue Tu ale vegne Tu ale paſſe Tu i oc loco i nō & ste
i pacij hai grāde affāno. al fin de lo riposo ſenſa affāno. & mai ti uedi ſatio: ādora
q ſto i q ſto nō. q ſto altº i q llo nō et mai nō hai rege i q ſto p de p & lo ad mio
i ſtabile i mai nō dormbbe nō pui de q ſte oſſe tremēi mō cerch v. Auaricij nō q
i plebu ſpernui: mai nō ſi ſatia elle ſi affatiga d di i di notte. pur p hauer ne pui
cerca quāta fatiga i ad acquiſtar la robba. Et poi & ha guadagnata aſſai robba modi
& ſi riposa certo mai p & maior fatiga hauer ad ſſruāla: ſta cō grā timor de
nō p der q llo & q grā fatiga hauer acquiſtato: Pone mēte ad ullu & ha d'la robba
aſſai guāto hauer affāni p & uede tāti pericoli nel mōdo i tāti modi i tradimēti
de q lli & cercano arrobar la robba d altri & ben po dir q paulo pericoli i
mar pericoli i terra pericoli i flumi pericoli i ſolitudi pericoli falſi frati.
Ora uedete ſe ſo dove el uero cerca di ſia ſtr. de mātener la ſua robba certe nō p li
molti pericoli: o gli tolle nel mōdo & dir i ſtr uedeſmo Se tu hai & la robba ſo te la
togliero o quāti ſo do ſtati ad ſorti noſtri grāde rectori & hā do p ſo ad un pāno q llo
& hā do guadagnato q tāta fatiga i q uātri āni. et p o ſtr. ſi poſſede la robba q grā de
timor i ſtr. et nō p derla: it poi & ha rem p duta ne ſtra maior affāno et dolor
p & anco ſi parte dal cor q ſto & mai pui la ha q ſto. ora udi & ragunar ricchezze nō
ce mai q ete ma ſempre affāno. Ragunia i ſtr ma q ſte ne oſſe. p. & tu hai q ſti la robba
q multa ſudori i affāni. 2º poi & la acquiſtata la poſſidi cō multa paura i multo timor
& nō te ſia tolta: 3º. ſi poi la p di maior dolor i affāno et pena: & cō & tu la q ſti
o & tu la poſſidi o & tu la laſſi q mō modo c affāno et dolor. Sai et q llo auaro & ha uta
ragunata mola de rami i p paura nō li foſſero tolti ſaria uenuto fra la gatta d le ſor gatte
ani poſti hogi q domani lla coſi ſtua lui gli le poneua ſotto lo letto gli le ſotteruua
nella ſtalla gli le poneua fra lo paneo gli fra lo grano gli fra le ſtue i tale uolte
le hauea remoſſe gli la i q ſti i ſti nō ſi ricordaua dou'el hauea poſte i ādaua
arrādo ypagena. la moglie diua & hai & pāgr. elle nō lo uolea dir ſi p & ſgrega
ſi p dolor ma nō hauea p o tāto dolor q tāto ſi q lle ſuſſero ſtate tolte p & d'lle ſtue

In pcsero & retrouarly gai grñ sthēgr le pugna o grñ ñ dolor sn elle alora : elle tle guerñ
lassañ & tale modo & tu ve harrai pui ad pēsar : ñs e omo sch fossi tolti & e te fossero
tolta al meno pēsarsi gli volor mei p rādo rēdali et & retroeāgli o & gualch alt° modo
de guadagniarly pui : Ma qsto fiñ & la moglr ñ va osi & grñ lōgerrai ad qllo passo
sci ovvio & ñ rocedergli mai pui ne lassarla ad chi ñ e la sthēsa allora sentirai
grñ dolorñ allora sthēgerrai le pugna e diverrai o denari mei so ñ rocedero mai pui
e porrai der pesmca amarindo mea amar.ma la robba mea grñ so la lasso e lamari
tedie mea amar.ma & so la ho guadgniata e sticata & tanta fraga & assy mei rōmeste
alassarle ñ posso farñ alt° e mei sopa el vñ cosi sthēgr le pugne e chiudi le orechy o
grñ dolor & la sopa el vñ e ñ porta puñ vn quatro. pēs di. Dormirñ vn pui
tratt sonnñ sui. e ñ l'ai. & mea. sueñ : or ecco & tu hai rodutto & mole ricchezze
ñ houi fidarm mi gete mea assai e spoi ne vai alo inferno. (Sēdo alcuni altri
& sr. ordeno trouarñ fidarm e gete : delirio carnali ipperitate : e mai ñ trouca alt°
& assai no : p & ñ trouarai : opsr. alt° & ingrato fastidio e vanitate omo dispe
rellui & le hobbe tutte ost & sr. possono desiderar ecc° p. vanitas vanitatū e ora
vanitas : et isse dix. & isse passano omo fumo o omo la spuma d le nuvole : o vuy
pazarelle e pazarelle iouenastri & mugr ordeni strñ nele delecty del mōdo quato gsto
vemādo grbelli : sai gñ tu hai tam lettra & bel rd te pmetti gñ tu vai che peste alt pui
adle vigne ad godēr ale nozze dove si cata mugr si sona e si dāza e mugr si trouca dele
ne e pavi stañ i padiso : or sonñ mete ad qllo & lo vedero & de mpo isse delecte ve
sedo nelle spūa pugente. & poco durara qlla festa & le tornara i pecto e pena adolor.
Ora veniamo ala pratica : Se e vno iouene & ha pso moglie de nouo ipse osi dice
ad se dōna & hai pso sposo di nouo e qualche vno & apresta mostrñ la spoda
i cassa. & tolto tepo la brancata : ora gsidera la dōna gñ va alo suo sposo tu vedi
gñ ella ne va ad mercato ella ne va ad Cavallo i montata cō tāti sonj e trumpy
e pifferi e trōbe ella fa & lo grñde gñ ella va e la via e pla strada tutta e piena
de fiorj : ella e apresta tāto ornatamēte e de lestre & de argento cō la vellanda doro e
de dēta piena & melle ella va lesciata ella le capelle beñ cōcie e ptenenty fiadoray
ella le grolande i capo : ella ha la vessa doro lucente. e le vesteme de setta ad oro e
ella va ad Cavallo e tutto trumpho & mai vide el simile. o done se pañ ossr fellen
o o ella tuste alegra e bella gsdgie ad casa dele mercato : et e grñ festa e honorata
e le e gettata tal cuolte la grolla i capo : Et donca strata & tu si vna bestia : ha i
capo & he di pañ & lo mercato sia i pazato dlej e tutte qlle di sr. ne vñ o i festa
e tali redelitie e pañ le strñ i padiso e i capo di oro di sta le ornate : e p osso
Jorni dura la festa lo sposo alo mercato e bottrā mia poi pocho dura la gote e lo
bene & la sposa sposo nouello e alcuna volta ñ lōgi ale tri di & i casa
romēza e trañ guerra e spesse o p vna cosa o p vnaltra. Se ella troppo
bella lo marito deuēta geloso e le vole la pticā ñ vole & vada fora di
casa cosi lej sr. lo marito e bello Jouene e altra sposa e le sopa el vñ ste
lo vede p lañ e altra dōna o ptrañ altroue e cosi i pochi Jorni romēza ad
trañ i dolori assai e spesse di lo inferno. & i pochi di corsi ma la cosa & ñ po
peghañ bocca ñ & bono le para. Se lo mercato ñ fane sancta festa la dote fa giu
ra e la moglie e la beastia e la cāa delo prē e dela mattr e mai pui re pan i casa.

Se ui trouera figliastri i casa ella nõ le porta amor nõ vorrebero & la magnasse d
la robba de casa: et se ꝑ nõ porta amor allora ꝛ se ne accorgono mai ꝑ sarra
pace i uiello suo stretto scorpetura ma se forzara accustarla alo marito: Se ella ui
trouca ognatra o vẽga poluj poco tẽpo diura la gondra: se la ui trouca la sorra amara
et sospetta nõ te voglio dir nulla tu lo sai tu lo proui adesso. Jnoĩ modo poco pace.
poco te duro ẽllo bello ꝛspo ẽlla poca lettra hauca ꝛ se nascosta tata tristitia o quãte
altre cosi scorrette ꝛ pẽa vãgustie rassegni sõdo fra li mariti uogler & se tu li tedyssi
tu dicessi qsto e vno iferno. ꝛ pare vno padiso de uollen & ha vna bella mogler. o ꝛ
altra põgano & la sua brutta ꝛ soza ꝛ lo marito nõ le voglia mai ben. ꝛ ẽllo suo ma
rito e sozo ꝛ da poco ella nõ ne vole altr: põgano & siano belli ognuno ret se mogliano
ben. ꝛ nõ sõdo ricchi & la mãcha le cose necie ad vuer sempꝛ stẽno: mai ha vno
giorno da reposarsi. Se serrãdo ricchi ꝛ se uedeno & piccolo ꝑ nõ trouo vna natõe ꝛ
nõ esser appzati sen la altri nõ hãdo gẽte. Vn altro sera de bono parẽtato ꝛ nõ ha
te al nõdo & vaglia vno parer & mezo bon: et vorrebe pui ꝑsto cõ & vna natõ
et hauer vno poco di robba ꝑ capir ꝑa la gẽte ret de luy fosse stõ uno poco di
cento vide & nessuno nela ltr̃a e giunto: (Vn altro sera ricco ꝛ de bono parẽtato
ꝛ hara bella ꝛ bona dõna ma ella nõ harra figlioly. ꝛ rupa & uede vno pouro o
hauer assay belle figlioli ꝛ nõ ha da nessuno. Se & i questo & tu uedi ellay hauer
la mancstra d vna bona sagna nõ ti ne cura et meno si e conduta la nossa & ued
la magnara cosi ꝑ pare uno tu uedy (Vn altro sera ricco giouen ꝛ bello ꝛ di bo
no parẽtato ꝛ ha belle figlioly: ma ella ha vna mogler tuta ripossa ꝛ arrogante
& nõ po mai hauer pace ꝛ ella serra tuto gruoso ꝑ et la mogler giouene
ꝛ bella & como sotto vno bussiello ꝑ casa pẽ de la gatta subito entra sussetto
ꝛ se ella ci lesto si leua ꝛ corre la casa tuta inquietata: et non sa uedere lusoro se e sẽ ato
et tal uolta ꝑ sussetto ne semina la cenere ꝑ uedere se persona ui passa: Tal suggetta
luxoso ꝑ gruosa. ottra. vn altro harra tuste qste: nisi harra bella mogler ꝛ ha bello zouẽ
belle figlioly serra ricco de bono parẽtato nõ serra gruoso: ma se ꝑ & nõ e de lo stato
nõ e aspzato como le altr̃ citadini tuto fastidio ne pegla & nõ ha mai pace ꝛ ha ĩuidia
del tuti qlle & sordo destato: et ꝑ e uedi & niuno si po gẽtar ch ha nuno mai cosa
et chi vn altr̃ sia nõ stato & tu. Troui tu ritroui cõ e cascato la nossa ĩ ella nra
nostra sed nõ ne poi magnar senza q̃l santẽto ꝛ p o ti dexe & tuste qste delete
da cãne ꝛ gsperita del nõdo ti ignãno: ꝑ & detto e nascosta la tristitia ꝛ affletue
loza ꝑ promtetta ꝛ e uno poco di nello mescolato ꝑ lo assetto: ancõ qste delete pass
no como fumo ꝛ p o socio tuste ꝛ nulla: voi le uedet sta attento: o mi uecchy
& gia fosti souerni et franchi nelo ĩ nõ giouẽte & despiacẽno adio: che ne
hauete voi de la vrã souerchie passata: Nulla: che hai tu et le tue lusurie & franchi
tate ĩ nulla? & hai tu ꝛ la tua bellezza & nõ stimi d hauer e dõna q̃ ti pigny
ꝛ nanci i tuti modi ꝑ le grãdezz de dio ꝛ adesso sei ecclebrutta. & hai tu vecchio
et gla tua gayleanda & tu hauery & nõ trouany chi ti uenissi ꝑ forza. Dehai tu
et la tua ranita & tu hauessi ta d andar tato poletemy vestir. & hai ꝛ le ballare
et cãtar ꝛ giocar? & hai tu ꝛ la tua gulosita et voler magnar tato splẽdido
e tãti sapori ꝛ delicatezi vuy: Say et ne hai nõ hai alt & perõ: Cercate pure

neto burselle & la consciā et uederai se so dero el uero Cio & tu hauiuj ad gllo tepo
nō e ora alt° & fuimo: uech & oē bello fisco pfto e ghto Cusi omo apoco apoco
pfto gl ptr la schiumia dal bocchero del uino z lōbra del sole lecādo uia li rosh
& la lōbra de la terra: cusi pfto dala souerchia e ptetta oē bello fisco z bello godere
z hauer lassati grauj sozi lordi: & der paulo ad oll. Mūdus trāsit z concupiscētia
eius z q uolūt hor mūdo trāsit nō uolātj q grudēt trāsit nō grudētes q̄s dicq breues
sūt. z ūpt. dixit dauid hor cognouistj Manus sue herba trāsiit floruit uoste dondit
fructum rauscat. La matina ti sgta la puerera la q̄le e omo ma herbo tener
uecchia gli sū fāciulli o fāciulle noi hauemo q̄l bō fisco & nō hādo le uecchie ne por
rādo pur auer cosi dero ad noi souerq Se sei uecchio mai tornerai souer cosi dero ad
ti dōna mai tornaray fanciulla z & sei bella legera z gregliarda come già fusti
Se tu sei uecchio male Tu porrai ben i nuchi gponer & tornar ad uolo dalo nide
fat ma della etā mai tornerai tu ad uolo: Q̄ poi ha passata la fāciullezza z la
lozi ali decosto āq allora tu sei gregliando fresco secūdo ralegº et gllo sē chiama
lo flour et la tua etate et durabi fina ad 30 āq. Tutto lo fisco & tu stai i q̄sta vita
nō e piu bello z secūdo & gllo z po dauid lo chiama el fiore Passāti trenta āq
ancora ad nouāt el uespero & ē i sula eta & cinquanta āni z vegnoli ostali abassa
ti. M. cauato et ādare & altre abassarsi & infracidire z dogliet. passa poi li
cinquāta z uenū ali 70. ridere sudāt z ansat & e q̄sta eta z ancora adoctrino
co lauorij sonbellah z la faccia riorāta z peruolta z repiegata elle va tchinata
& lo capo fisso & la terra elli deuēta sordo z nō unde ben lumer z ancora
ad trouar el capo et fa cosi ridere q gllo āni di nō. nō: & uole dire
& se tu lo domādassi fauai may ben. che p. acōpa di nō. nō p & ha fatto
sēpre male. & se elli e stato captiuo z tiel dei q̄mi mai bono elli te rp. q lo
capio nō nō. hauj uoglia de fāi mumo ben dir & nō. i fūi domādolo &
cosi te uoi sēpre dir te rp. q lo capo & nō. et cosi essendo usato male mo
uerā qa q male uuet male ricorā: uedi q̄n le cdato lo bocchero q lo ri
no ello lo piglia et tirnalo la mano et mezo ne fosh p & se lo possh poner
ad bocca. z poi & stlla posto omecha ad bere ī rendoq dietro la baua cusi sp
q̄n ala minestra mette le mon p mettersi el boron i bocca. Q̄n uno li
parla p & e sordo sta omo mio sbalordito: tu lo domādi de una osh elli te
respōde de malta. z elli poi uerā ala fine z omo e uizato osi mor. omo una
bestia ādurato robstinato q male eq. & oē uno & lo rede rp o dero rident z
ancor z omo legno ando ne va alo foco & lo sferno. cero omo hai uedu p &
nūdo ne le delure carnale z ssperiente se po trouar q̄ch. z lo fūi d lomo nen
3° i honorch. i q̄no fastidio tedio z ranitute: & 3° alegalij q̄ntā i honorch z poste tra mutā
pate z q̄te z q̄sti uenāgono et i q̄nan p & he q̄sta se uttouas i uolle ho
nori stato del mūdo ala fedesta uera. co. e. Sernitute: malegnitate sp̄a
timor et dio. z infedelitate co. e. g uacāt. grādo stuza attēder alcuna gmessa
p. Trouarai i rollan & e posto i grāde stato seruire & q̄sta fiecha para & sia
segnor e pui sforsto & ritto suo, et poi uiene se so dero la verita: Q̄ nato
e pui lomo i altezza & honor pui gē he lui hauc ad suor p & rollui & se troua

362
197

ſe altza d'ſtato vrra d'i hauer ſtrupo dela gte & lo ſpecia vrgiédat rē tenuo
grāde vſpeg ad gllo ſ. forza & ſeruir quato po rndre po far alt' ero & lui e ſb uesto ad
altri ſtucho v'uederai dtro oī briga & & tale hoī nō ard alcuno timor' & dr gſ,
vnuno ad ltra vpossono far nō & uogliono rla caſoū à vra mi e gp & hāno fate il pe
ſero di mā'nerſi. i glla altura & elli nō ſi ricordano ne de dio ne de ſāti: ſenza ce
trouarai r gſte ſtrti grāde iſpedim & le gmeſſe ſōdo grāde vpoi nulla attēdeno vdi
ſti mai dir longha gmeſſi y lo attēder curto: elli gmettr ad ellu & li vole mate
& pagura r li ſeruno & pagura: quāti ſōdo gli & ſeruono ad gſti & forza rpagura r
vorrebero gllo & rcom el ſeruano groſſi tagliato a prezo. rg o li ſ. ſi rdeno & li ſui
toi li vogliā beū r lo vorrebe uedér tagliato ad prezo rg. grā li veū el tēpo li pri
ſoi amiū r adrezi pui ſi ſidauano li fāno lo tradim' ornio ſi e uenuto ad nīs ſorno
& tāh ſ. rgrā marſtei & la ſpetina li gmettra farli regnar tēpo vpoi li
ha tradit. chiamaſi gſto b'ne ſtato & gli & nō ſtā mai fermo. rpoi dura la gte
la gtezza q̄ſti b'ni. & ſtādo i alto ſtrug hāno pagura. pui ſi. mira vita e d'rico
cōſtudino: ſe ello magi ha paura & nō e amirato. rſi fa far la credēza & ſe
ra ad dōmir & r ſi. loua. ſi uole andar ad cauallo ſe ſi. alza li ſperoni ala ſella
& lo cauallo i oē oſa vole la credēza ora nō uedi tu ſe gſto nādo e preco & tribu
latoe. nō uedi bi & tu hai pagura & pui ppīq & tu hai vno fratello adnanza lalt'
r vno ſpirīt' mirnera lalt' & la b'na o ſi. tu hai pagura & teo fratello r dl tuo figlo
& la b'na & ſeruo & le rōne ora poſſa el frū & trigia ha uedati & gſti ſtati
ad lorui noſtri chi ſtato mādato i ſpileo chi ſpedāto chi e tradito p uno
nodo r tti p vnalt'. rtāh b'ni. r hāno & era i alto ſtato ſi trouano alo ſpādo de
lo iferno ora vdi & i nulla no ſtā de gſto nōdo ſi trouua uera felicita r gte. vrai
igr ſi nedis i alco poſſi gtrū q̄ i deo q̄ ſpūs tuus rſtribuit rettuo q̄ alcu ora
ſi mutabile r trāſitoria! ſb i deo tuo & ſſ appetit tui gtribūt'. p ra q̄ gtēr appetit'
hor q̄. appetit n. hō dnarij. e p' & offi. cupiditati uenēdi omnia tr' q̄ta appetūt
prēngat. hor inuenies i deo cui ſuū regnar eſt q̄ & ſ ſōs oſtituit Reges q̄dā ſi appetit
hō vn' magnū r boū ſuū vū mulo. ad alq̄ igr i ſtruz i hollerū & deſidera bōn
ſuū. ſalerī Nullus & bonū n' q̄ dnarū multe. hor illuſtry rpīt' me lucis q̄ i deo
q̄ ſōs ſuos honorat i olo i itterra. pē i memoria eterna erit puſtus. rpīs glā r
honor' coronaſti eū. r oſti. eū ſug. rex. Appetit ſapiaz. i deo inuenies oēs ſapiaz
ſuū ignorāha. vū apo. dr i ego ſi iſtruā tr ſaurū ſapiē. Greg q̄ u. nō ſcit q̄ ſcietes
oīa videt. appetit delectū ibi erit ſūma delectio q̄ i deo & oē bonū quod pōt
deſiderari apo. oculus non vidit: appetit ab oī malo liberā hor i deo rpūs ī illa vte
ſi prīa vbi dr nullū & oē bonū ſnī alq̄ malo. q ibi nō & lor alteratio: ibi nō & ſtig
negs color negs ſtomachus negs ſenes. negs infirmitas negs dolor. negs labor. ſb gnūn
gaudiū ſuū lectra rpt. apoc. abſterget de oīs lacrimā ab oīs eoꝝ. vltimo hō
appetit ſnīa oē r nāſs nouo hor ſolū i deo rpūs q̄ & vita etna. ibi nō erit mors
negs alq̄ corruptio: vū i le ſpīt' luſti aut i ppetuū vitā & rp dñi & nr ihū xp'i.
erit glā i deo ſolū hō pōt gtrī. q̄ & ſpūs ſanct' ī illi & ſpīrat q̄ ordinat oīa ad ſuū ſuū

Ita ſb. q̄ ut dr ſtus ſ. mr. Deſiderata nouit deſiderū ſic volas
dus accipitr ſo ſtatus ſuorū audiſſ q̄ ſt et q̄ly & ſpūs ſanct' inſtabat aſtrolo
gis ut oſtēderēt vīa & media q̄ qui poſſet ad illū puenīr. q̄ doctes eū deprecant

Celū empireū
t q̄ & beatus
ut ibi & al
nate ſpūs
nū ſit & te

fili 7. ſt vbi ther alia nocta ut poſſis ad illã ſnẽ puenire: ſ̃ q; sic timus ut nõ po
nas ſpem ĩ libris vt loco ninuenimini 2 hoc fac humiliatus nõ dic̃ Seruꝰ ꝓdige te
ad ꝙd a q̃b cadere nõ potes: Sal. nic̃. & ſe humiliat exal. 2 ui eſſe ſic̃ punct 2c 2o
q̃ ſis agnes. i. ſobrius q; grauitas ĩpedit nostã nõ sal. dic̃ attribute ne corda vra
grauẽt crapula 2 ebrietate: Ambro. A ꝓdeſt q; nudus ꝙ gulã crudelit ad het ꝙ abſti
nẽtia nouacã. 3o q; sis pure. mdm. n. ꝙ expectã q; pura aſcendet ſurſus 2 ĩnũ
da deorſũ sic̃ pz ĩ oleo 2 vino: hoc facit caſtitas q; pnciã reddit hoĩ ĩa 2 corpore
| ẽ Sal. dic̃. Sut cunucchi q; ſe caſtrã .ꝑ regnũ celoꝝ. 2 ꝓpter. Ambulabit nuꝑ nus
2 albus q̃m de egni habit ſt. 4o q; vadas rectus 2 nõ declinas. ut ſis hoi amor celeſtis
ſpat vt sic hõ hr corp' crucifi ad celũ elevatũ sic cha hat amꝰ rectã ꝙ ſis celeſte
nõ sal. dicꝰ thesaurizate vob' theſauros ĩ celo vbi ẽ theſaur' tuus ĩ cor tuũ. 5o q; sis nõ
surtus q; deus nõ dat gnãm ſingls hoĩ ſic̃ patriãrcha vñ Sal. dic̃ Beati mites q̃m ipi
poſſidebũt terrã. 6 q; sis ſomnolus ĩ dei ſeruitio 2 lecto ad illi ſeruãs q; ĩ cuctis regis nolũ
nr ſqꝫ ẽ triſtis vñ apo. dic̃ Nõ ep triſtitia aut ep mortẽ: hilarẽ. n. datorẽ diligit
Deus: 7o q; sis ornatus veſte charitatis dei ihc. q; sm̃ hanc veſte nullꝰ nouit ĩ
Curia dei. Mt 22 amicꝰ q̃m hic ĩ ſtrasti nõ hns veſte nuptiale. hinc ꝑ ſt nudꝰ
vbi nocta. si vis ad illã ſnẽ puenire: cũ hoc tñ ꝓpoſito ut nã quã cepisti nõ deſe
ras ꝙ ſequeris vſq; ĩ ſnẽ ihc ꝙm pictꝰ in tabula nostri mundi delectatꝰ te retinebit. 8o Sal. dic̃
q; ſpauerauit vſq; ĩ ſnẽ hic saluꝰ erit. hinc ẽ ingr ẽ vca puenire ad illã ſnẽ
sq; pauci ꝙ ea vadũt 10 dr Mt 20. Mal' vo. pau' vñ electi. Multi cũrunt sꝫ unus
accipit brauiũ. Currũt mlti ꝙ ſuglã nõ nõ ſt ſtrenuꝰ. ꝙ gulã nõ ſt ſobrꝰ ꝙ mundã
nõ ſt contẽtꝰ veſtiꝰ ꝙ lubricũ nõ ſt mũdꝰ ꝙ triſtitiã i mortẽ. 2 nõ ꝓſtituat 10 pauꝰ
saluãt. accidit nũc ſic ad tẽꝑ xpi ſeruos ſuperbiã q; occ ſupabat ĩ cursu sꝫ poſtea ab hi
ponerent finẽ ſupatꝰ ꝑ pena aurea etꝝ. Item aũa deſipit a curſu ꝑ ſuglã auari
tiã 2 luxuriã q; hodie ſup oia appetit ĩ mundo. potꝰ ẽ hic dici q; alꝰ vadit ad hanc
finẽ volãdo. alꝰ natãdo alꝰ eqñdo alꝰ cãndo. 2c. vel ĩ alio tẽ ſnẽ.

Circa 3m ptẽ. petit si alꝰ ſt q; cogatur nos ad hanc cneſtã 2 ꝑ. thcolo. q; ſtep
ſt ĩ hac vita p'. ẽ brauiũ ꝓ hoſtes q; ꝙ de' dat brauiũ corone vite ethne q; nihil
mai' extimat ꝑ Deus cũ quãa magnũ bonũ q; mai' cogitũ nõ pot ingẽ ẽ mentes hoĩ.
2 ẽ Multitudo nobilis 2 potentiã ꝑsonaꝝ. sic ẽ Deus ꝑ q; nos 2 ꝑtinet 2 nos
hredes ſup oia bona ſua ꝙſtituit. ſi uis ut ꝓ tuo ſanguine ꝙ ꝓpe ſtrauit ſibi ſnm
2 effundi nõ ꝑ desinat ĩ nobis ꝙplat. ſñ magis ut cor ruina reſtauret. Oc ſalu
tati ut cor gla ꝙplat. 3 3 ẽ tps brunitas breue. tps ẽ qd reſtat nob. ſtet nõ
ẽ unus ãnus l' nec̃is hoc nõ pat. dic̃ dñs ſep' hom' operã bonã. 4 ẽ uir pluriũ

Ter ipe sanat ꝙ mltã pnã ſtrauit nec cognat ad cnſũ

ꝓpnue illos ꝙ magis pcrnãdo neq; ſe adeo elongãt ps logr 2 pcrnit ſalus nõ hanc
Pic̃ faciam' q; ĩ mei ſtrã ſolet 2 q; tardius expectãt velocius ꝙpẽſtt nostã 1 83
ẽ ꝙlctas loi ĩ q̃ ſum' q; ut dic̃ Aug' Mala q̃ hic nos ꝓmũt ad Deũ ſic ꝙpellũt
83 ẽ Josue ſſequẽtiã velocitas 2 crudelitas De velocitate Tr. 4. Velociores ſſequutas
nec̃ agles nr. De crudelitate. ſeu dic̃ Crudelis ẽ 2 nõ mansit ꝙ 83 q;
nõ 83 cucurr cccli. ulla ñ ſufficit 2 desunt 83 ſ̃ gr̃ xpi nec̃ ſic cucurrit

Ter ut deponat ſuã nãtiã ſuperbiã luxuriã 2 cũ cupidine ratiõ ut poſſit cucurr.

ut ꝓpẽdatis Deponite onus ꝓcurrũ cursũ ꝙſtite agles 2 ſtrenui ĩ cursu ꝙplemꝰ
dspi eſſe nolimus ſic ꝓficietis ad vitã eternã ꝑuenietis.

Dedit illi nomē qđ ē sup oē nō ad phil.
Laudate pueri dñm laudate nō dñm

Sermo de nomine Jesu

De Nomīe Jesu tria sūt misteria gr̄epl̄ta

Nomine Jesu sublimitas
Nomine Jesu Claritas
Nomīs Jesu honorabilitas

De isto nomīe gloriosō habemus p̄ad videndū quod ē nō tra magnū z sublime sup oē ad nō: z q̄sto sūt manifestū cū vero sensu ysideramo ne rasōn. p̄ dr̄ Ratiōe inuēcōis. 2ª rōe manifestatōis. 3ª rōe interp̄tatōis. ro e sūm ysideratō da chi q̄sto nomine fo ad xº ip̄posto. 2º. q̄n li fo ip̄posto z rusi notāto. 3º. et cōsa significa Jesu: p̄ dico q̄sto gl̄oso nomine cū magno z sōp oē nomi se no lrā ysideramo da chi q̄sto nomine li fo ip̄posto: o da chi p̄ se retrouato z ip̄posto tato z più nobile. Nūqd hoc nō inuenit dauid q fuit plen̄ sp̄ūsc̄ī. nō. Nūqd abrahā p̄ fidei mē z rei promissis reuelat z nō. nūqd melchisedech nō. sz vere dignitōs psona. nūqd adā a yº totū gen̄ hūa. descendit nō. nūqd gl̄osa virgo mr̄. nō. Nūqd ag̃li nō vere sz dignitōs psona. z q̄s inuēit q̄s p̄ ip̄posuit terre. Jste altissimū dominū deus summus pater ūno tota trinitas vt dicit doc. p̄sūs fr̄ Mayro. z.s. bern. vñ ysa. Ego dñs q̄ voco nomē tuū. z sterā vocabit tibi nō qđ os dñi nominabit vñ ysa. de salvatōr dic Rorate celi desup z nubes pluat justū aperiat terra z germinet salvatōrē. Ego dñs omnia cū 2º ē sublime magnū si ysideret q̄n hoc nō fuit inuētū z ip̄positū sibi: q̄n Cirdes tu q fuit hoc nō sibi ip̄positū. Nūqd q̄n fuit annūtiat ab ag̃lo nō. nūqd q̄n fuit ysrahel i vtero matre nō. nūqd tp̄e abrahā nō sz nutu tp̄e ate. Nūqd tp̄e Jade nō. sz ate. nūqd q̄n creauit deus celū z terrā. nō. sz am. nūqd q̄n creauit ag̃los nō. nūqd cū tū nulle res aut creature nūdi sz nō sz nutu tp̄e am. z q̄n deus ab eterno fuit hoc nō ip̄positū q ipe ē dei filius eternus cū pre ab eterno i ysideratōe trin̄ fuit deliberatum q deberet iterum nasci p̄ salute mūdi z nōiari Jesus. vñ i ps dr̄. Nō solū p̄missum est nō cuius oīm rerū altez nō magnū. ab eterno. n. fuit inuētū aqs deus celū z terrā creasset nec replesset nec fecisset. vñ lo. pº dr̄ In principio erat verbū. i. dei filius Jesus ab eterno z principio eternitatis fuit appellatus Jesus. ipostea i tp̄e creatus z p̄bū caro factus ē. i. hō. factus ē. i tp̄e, vñ dr̄ Jesus dei filius eternus sūm diuinitatē z hūanitatē Iste apparet hoc nō cū sublimū magnū si ysideret. In q̄ libro p̄ fuit ysscriptū Nūqd i latino aut q̄ latino Nūqd i ebrayco aut i hebreo nūqd i biblia aut i celi ag̃lico. certe nō q p̄ fuit scriptū a deo in libro vite z liber vite dr̄ dei nostri omēs p̄destinatī z q̄ sūt ordinati sūt a deo ad vitā eternā vocā vocā illos ibi sūt ysscripti. et q̄ dic ps In li tuo oēs scribēntur. z Moyses dic pro. Inst dele me de libro vite etc. z nos dic apo. i ebrayco Gaudete z exultate q̄n nūt vocā vitā scriptū sūt i celis. z q Jesus ē Jesus z sanctus scriptū cum p̄destinatis z q̄ cū oēs sūt salvati z p̄ma a deo fuit p̄destinari cō p̄mo nō suū ibi fuit ysscriptū ab eterno vñ i ps dr̄ In capite libri scriptū ē de me. Jesus adocta e dl p̄d q̄ e posto i cayo del p̄ vso et q̄llo libro nominato de oro di ple z de petre phose. ad dañ ad tendēn et q̄alūcū dāt ha la salvatōē o v apto ad hauerla si v. z el nome d Jesu capo et tuti la salvati z et tuti q̄lli et lo resp̄o vedemo p̄ et lui venesse si sodo salvati z luy q videbāt ipm venturū i resp̄o nomo q videderūt ipm venisse et q̄sto dice loī velo aperto Dove dice et ad pedi de q̄sto gl̄oso nome vede scripti li nomi de tuti li altri stati. ego deprecabāt pontifex vocas suas ad pedes agni redemisti nos deo tuo i sāguine tuo etc. Pchor l° et dr̄ Dañ 12 vbi dic q videbit libruū vite i q° erāt scripti oēs electi q liber i medio agnos est: ipse ē liber vite nichil ettne reperit. ō dic libri apti sūt i predicatōe 3º apparet hoc nō sūm supōe nō vōc interp̄tatōis. Nome. n. sue ysidō. dctus ē q notatiue q. sue arist. notificat rei essentiā v ypostatē. Io nome e dic q notatiuū o notificatiū et segra

De Nomīe Jesu tria misteria { impositionis / interp̄tationis / Destructōis seu q̄stionis

et ꝑhende ī sᵗ nᵒ̄ la essẽtia tua cioe tue ꝑfectõe e bellezza e fortezza e grãdezza
vñ dr̃ q̃ nr̃a dz cõe ꝓsequẽs vij · q̃sto nr̃o sᵗ manifesta nelo nome de Iesu ch̄
ī q̃sta pola bissillaba sᵗ notifica tutta la essẽtia d Iesu cioe ch̄ e ī Iesu no s. la sua
Diuinita e humanita · e dous e ho ī una psona ch̄ nome q̃st dui sillabe q̃ponũt
hor vnã nr̃a · Ita diuinitas e humanitas vnã psonã ī xpo · apsi notifica essẽtia saluatr
nr̃o q̃ pressit ab isto gl̃oso Iesu · vñ ſ̄ay hebreo · Iesus ītrpr̃tat · Saluator · Salus
Salutẽ · Salutar · p̄o · ch̄y · saluto · Iur · verbis nr̃a cum Iesu xpe · n · salui fuerit
popul̃ suũ a pctis eor̃ · 2° salus q̃ xpe salvat nos a nr̃is inimicis sic dr̃ Luce 1°
Salute ex inimicis nr̃is · d nra · d q ode · nos · 3° ch̄y · Salutẽ q̃ dat nobis leticiã
cordis e risꝰ cũ dr̃ salute aiã e corꝑis · q̃ salvat ab infirmitatib⁹ corporalib⁹ ꝑpetuab⁹
vñ ī ecclia q̃ dr̃ · erat Sanitas omiũ languor̃ · 4° ītrpr̃tat Salutẽ q̃ ſ. nos ꝑducat
ad gl̃am q̃ē salus ꝑpetua · q̃ xpe ē nr̃a gl̃ificatio · 5° dr̃ nr̃ Iur · 2 exultauerunt ossa
nra · ī do salutãri nro · Et nr̃ē ch̄ tr̃ nome ꝓpriale ha Iesu. cioe. ꝙbũ · xp̄s
e Iesus ad dimostrãr · e ricordarte li tr̃ grãdi bñficij ch̄ hauemo receputi da dio tutti
li sabeã p mezo d Iesu · 2° e decemo sop̄ cõe alt̃a cosa ancor̃ e honor nr̃. Iesu: Tre
fo do li grãdi bñficij cioe gli dio ha mostrata ancor̃ la Creatura vñale sop̄ tutte
le altre. cioe ch̄ Natura · Grã e gl̃a · q̃ dedit nãs simile deo: 2q̃ ghuitt illi
natiõ multas gras speciales · 2postremo debit gl̃as · cioe. cal̃o · nro · e nr̃a ī q̃ch
ch̄ Natura · Grã e gl̃a · e ancor · Bñficio d redẽptõe · cioe gl̃ificatio
sacro ch̄ in tr̃ ricordi sop̄ d q̃sti bñficij · lo figliolo di dio ha receputo da deo pr̃
tr̃ nome ꝓpriale · cioe gli tutti li altri soi nomi sᵗ possono ī duoi vñ 1° q̃n
tro d la creatõe lo · p̄o cõe q̃ xpus fu sᵗ appellat xpus dñs · e dei sapias q̃ mandato an
gelo fu p̄ſbr̃ e a ꝙbo · e adam̃ plas · e q̃n loq̃t Scriptũ ch̄ fu q̃ venut a sãguĩ xpi
phoso · essendo e nobes · loq̃t sp̄ nomĩe xpi · q̃ xp̃o ī terpret̃ unctus e quell humanitas
gli q̃ fuit unctus · e plenu gra sp̄ssĩ q̃ fuit sanctus e nro cõtro altissimo testi
monio q̃ obtulit dñs puerũ suũ ī manus p̄ſbr̃ nros vñ Io. dr̃ loq̃ de Moyse
Gra e ꝑ fu ē · e cõ plenitudo gr̃ venut a xp̃o · q̃ Io. ait De plenitudine eius oes
accepimus · 3° bñficio ē gl̃ificatio ī q ē q̃sumatio cõtro nr̃e e gr̃: cioe hor
appellatus ē Iesus q̃ p nr̃ Iesu sumus salui e gl̃ificati: lo tr̃ donãdo gli q̃sti
bñficij e meglio e no: cioe la creatõe e stato grãde bñficio ma poco bñficio
fu bbe se noi poi fussimo stati dannati: meglio fubbe nõ cõ stati mai nati: Adam appõ
e bñficio e la creatõe fo maior̃ q̃llo se no e e la recreatõe e hauer recuperata la gra
tia: Ma ch̄ a varii bñficij ancora q̃sto e poi se fussimo saluati e gl̃ificati cioe la gl̃ificatõe e p̄o lo nome d Iesu sop̄ tutti li altri
nomi d cui essẽ honorato e gl̃ificato · q̃a tutti li nomi d dio debemo da
noi humanati honorar̃ e nomi d lo suo figliolo lo gle e gsdicato · p̄o · nelle
d nomo p̄o e ch̄ p Iesu p̄mo nr̃o salvatr̃ e redẽptr̃ nr̃o e saluati e gl̃ificati
q̃sto nome meritu cõ sop̄ cõe alt̃o exaltato p̄o dice paulo dicẽdo · In nõ q̃ Iesu
e ch̄ omne genu flectat̃ celestiũ terrestriũ e infernoꝝ.

Q Ilia el 2° Mest° et hui' nominis claritate seu diffusõe. Dove notamo
quãto e magno et glorioso q̃sto nome 2 nome dio lo ẽ 2a voluto clarificar i cielo 2
t̃ra. cõ lo suo splẽdor̃ sia simile al sol. & illumina tutto el mõdo. q̃ la matina
nasa i oriẽte. & li soi ragi vã i scripte appellat̃ è oriẽs. dal ꝓpha et Dice oriẽs n° /iesu ẽ fe
Nomẽ eius. Dove noi vederemo anco dio q̃sto nome revelo p° ali angeli soi & poi solori
ali stati patriarchi zali ꝓpheti zala legẽ m̃a. 2 poi surrexit fo diffuso & tutto el mõdo
vẽt et q̃sto not̃ dice sõt apoc. 11 Apt̃ è templũ i cielo 2 vsa è archa testom̃ ei i templo
et fũa st̃ fulgura 2 uoces et tonitrua et grãdo magna 2 sg̃n magnũ appare i cielo et
dove 3° uerba se denotano / la p^a. anco el nome de iesu fo p^a ali ãgeli revelato. la
2a. anco fo nelarcha adorato redemõstrato. la 3ª anco se dali ãgeli adorato eglificato
p° deo se demõstra i q̃sto p̃lũ et sõi el nome et iesu fo p^a dio ali ãgeli revelato. Dove
dice apt̃ è templũ dei i cielo. che cosa e templo d dio sõdo uerame q̃lli aũ le 3 gle sãdo la
grã sua 2 fãdo sempre la volunta sua 2 lo spirito d dio 2 lo amor̃ d dio saldo reg̃ i loro cõ essa et
uerame la grã accepta bñ ordinata adio nela 3a gle habita dio como dice paulo. et cosi i cielo la 9
congregatiõ et li ãgeli essendo bñ ordinati adio 2 i grã 2 amor̃ de dio sõdo lo templo d dio vñ paulo
Die Templũ dei sanũ è q̃ estis nos 2 spũs dei habitat i vobis unde dio si dice ẽ semp nelo tẽplo sũo
suo cio e nelli ãgeli soi p creatiõ p grã cp gl̃ificatiõ. & cosi gli sancti ãgeli semp dal principio del mõdo
no cessãno stare amari et dio 2 i grã sia mi grã p° se dice d la loro creatiõ Fiat
lux: et fũa è lux 2 5ª mag° dice el Profeta li ãgeli q̃sta luce spirale p et lo 5° dio li creo
che nõ sono spũi sẽplici et la luce cio e creatura spirale cõ grãde allegreza 2 speciõ de lo
voler libero 2 expedito q grãde potẽtia ripieni d mirabile virtute et li theologi dicono q
mancasse el Dio creo li ãgeli de tale natura. et si noluissero la sua grã la potessero ha
uer subito apoi che la gle 2 si nõ la voluissero servire et i loro libito far q̃llo et li piacesse
Si et hebbero la natura et poter andar i su p grã cp gle: et acte la natura et potenza
andar i giu p pena 2 p volya p et dio li creo i loro libito 2 volũta et volontariamente 2
nõ p forza li giuocassero rimanessero. 2 nõ seruissero la sua grã. Et Jo. la opõe et molti theologi
et dicono q ãgeli i primo nõ lũ videriũ oia i ebbe q̃ meriũt notitia naturale nõ supnaturale
Dio li revelo lo adunamẽto et lo suo figliolo Jesũ et come deuca pareva bõ et essẽr capo
et 5° et tutti li ãgeli 2 li sancti d lo padre. 2 li tremolo et chi si volea humiliar alcuy: hauerria
la sua grã 2 la sua gle. 2 chi nõ volea adorar lo q̃li hauerria la sua disgratia 5i et nostro
aloro i q̃l giũsto lo nome et lo salvator del mõdo cio e de iesu quod cũ videsse lucifer p
Deum i creatiõe creato lo piu alto 2 piu bello piu et tutti li altri ãgeli 2 sudditi
lo figliolo d dio deuca piglar la carne d homo nõ la sua d ãgelo hebbe inuidia a lo homo
et dio lo deuca cosi exaltar 2 da q̃sta inuidia salse i superbia et nõ volesse humiliar ad adorar
uno homo de fango 2 de ossa vallora drio per q̃sto dà talũ 2 ponã sede nuoua ad ag loue 2 cio
simules altissimo 2 cosi persuase ad molti ãgeli et nõ si dovessemo ritornar ad q̃sta 2 trassele alo suo
voler 2 q gruppo lo exercito: p volersi far lui lo 5° del cielo 2 de la terra: Ma li ãgeli boni
essendo a la forma volũ d dio 2 la sua altezza. si guardorono q humilitate adio 2 nõ gra de
amor̃ et volse sempre far la sua obedientia 2 recognosser iesu p loro 5° 2 corpo 2 cosi humiliar se
2 mio dolce sig̃ nõ spiri nouiti q̃sto v obedir̃ apparono la gra d lui le hauea apparecchiata 2 cosi recognem la gra sopra q̃ fermati nela
gra nela volũ amor̃ de dio. 2 subito vedendo et lucifero 2 li soi seguaci si erano ribellati adeo
obstinato nelo male si segregorono p zelo d lo honor̃ d dio 2 dela no nia d iesu q de loro
gbattẽr d la gle battaglia dice Apoc. 12. fuit & pliũ magnũ i cielo 2 Michael pugnare
cũ draconẽ. 2 cũ subito Michael arcãgelo et cõfortator Similes est Dom. Benedic gũso

lo ihesu e la nobilta sua tucta ad lo honor & deo ad lo suo figliolo ihesu Cominzo ad
gradire & luisero ne & tucti gllori & lo segnuno cosi che alt agioli gli & teneuano la
no la ptr & ihesu ressedo stto gradu rumor subito cano fra la badera de ihesu e
nigoli su i alto agredado lui & tucti soi giugneu cina cina ihesu mio signore
et Dio se accosto da la bada & nostro cio & la ptr sua ad ihesu e gla sua potestra cacio
luisero & tucti si spauri dalo alto i terra & ihesus & lle Draco stupes dig i terra
rimase si cu terta & te stellay. e cosi furono cacati i ecclesia. Ma li agioli stu i boni
ti gli se accostorono ad qsto nome & ihesu & lo gle alora se dacia la gra la gla se
cumasero glo tempio sfrenati i gru ropaltati i gla: magi uedeo qu ihesu appa
rechiato ad rem gtia nulle volte se fosse bisogno uedeo i tutta fructe charita e
mor & so loro si se humiliorno alu cosi hebbero la gra gla & ihesu: et allora so
pto alora lo tpio & deo i celo e vedero qsto nome & ihesu ritestorio & phumor dclo
modo e gr & lo vmisso rogliobero la sua gla cino cu corpo e sbalc alto pio ad smucle
honor et iquato ho da adorare.

La 2a uerita se gruue i qsto sacro & lau & ioan. tr dyci & lo nome de ihesu fo nelarcha
de lo test. denostrato e honorato & glla archa si chiamaua larcha & deo & le ostie
dume & portaua dcho qsto nome & ihesu si chiama archa & & porta dcho di ste la
Duinita et tucta la gra e tucta la gloria & rosa & cosa & i epso si spleda tucta la
gratia e tucta la gla et le agioli e deli homini cu qsto nome ihesu quantucta sia brumo
gruue i se oc cosa no. e. tucta la gra e la gla la humanita e duinita & xpo & lo gle
nome dro hyesu. & bu alsbreuiatu sunt dies sui e cu qsto lo fece acio & oc cio
lo potesse hauer i memoria et li fedeli ad oc cio spesso lo chiamassero e cu cossero e
beato chi spesso se delecta chiamar qsto nome & o & i epso si gruue oc gra e oc dolcza. cu
se legge & gro bernardo huius tanto dolcza ad nominar qsto gracioso nome gesu & may
Talcosa altra cosa si possa trouar edecina et chi nolo gustassa cio lo respecto cosa e che
lo gustassa nolo potessa exprimer cu dice ihesu Dulas memoria che sua uera uerbi gratia
si sucy mel e oc dulas oc ppietra Mel exprimi dulcius Nulla cantio suauis audi
tui lo nome & ihesus dice filius. e cio e marauiglia & & qsta archa e piena & uirtu
celestiale cu a scritto & dice paulo. e laude de qlla archa & figuraua qsto suo nome
ad hebr. 9. Tabernaculu. n. fecu e pt. e qd erat ordelcha e mesa epso ponu & de
deu: Post uelamentu autem secundu tabernaculu qd dr sca sanctu aureu hus tugribulus
carcha testimoy. e tu tupla e si pt aureo e qd cina aureu hus uirga aaro
e tabule testimoy. sucy q erat cherubi gla obumbrata ppitatoriu & pby nolo e modo dicendu
& sigla. Nota & qsta archa era & legni iputrefactibily & mai no turbana nio si quassaua
ne acq nec i loco qsto sigm el nome & ihesu & e ottimo rimedio e mali no si debeu pauen
tare Ide hyeau ne palama ipsequere et tigner cu qlla uerga habea hauuto si pse. ipsi
pseq si e stato piu exaltato: Dice & laron era coptu di oro dcho e da fora e qsto si
gnifica la supa grade & ihesu dcho & la sua duinita e da fora & la sua humanita e
xpo. e. absconditu sit oc & thesaurus significe e pce. & larcha era quadra cosi e lo nome &
ihesu & e posto i quatro no e dissolto nele q pte del modo cuno di sole e cu dcho
uno uaso di oro pieno di manna qsto sig la humanita ch era piena & grade dio nela
gle se recasse sta la manna no e la sua duinita & desc. dal celo e dcho & manna
uerga aaro sig manna gllu pepet sua fiorite. e uerga mandu cu epost plu Ruit pubule
nost. sig. Dicas hypocrite deder ihesus legge uiedy testi nettoy e legge anoy. e euangely
e due tabule figurabat nouu sig e tosto sua Rlu & tucti speculu e legis dat & mundo.

nro de Mic
chiele

Archa dei
& ihesu

In ꝯ verita ꝯ. S. giũ nello glor & lor si ꝯ fo da li angeli q̃sto ꝯmone adorato xpo fecero.
vũdo soi ꝯ Pietro fr̃ vox fulgura le gle venendo dal celo & dale nebole. q̃sto segũ dio: on
de hauendo à vdire li àgeli la gle: vederla ritrouata q̃sti significorno le voce cle fulgur & o
ltro la diuinita humanita &c. vũdo pietro illuminato cgrederono ser lo nome de dio
fatto ho & perfetto. fo ꝯ dice soi d. vero buõdato & declarato q̃sta cosa & q̃sto cele cepisse paulo gridare
su nele p̃sa oõ genu flectat celestiũ terrestriũ & infernoy: celestiũ vende li àgeli boni ꝯ lo adorarono
& terrestriũ le creature d̃ q̃sto vũdo. et infernoy vide p̃ li àgeli q̃uersi ꝯ sogiũ dosi & oppo gloso nome
sabato pietro fr̃ andreuoli cgrãdũ & cosi ruinorno fo ꝯ nolle potendo sofferire cosi cadere del celo
uno grãdo cadeno de le nebole. & essendo le gregi deuotorno grauy & desperatoe. essendo bella apparedo deus
tazono ofsoy & la ridocta et de sbagi soi ꝯ li àgeli boni cominciano ad cridare vna vna
lestiõ. et cepisse q̃ndo ad gridare idio mora mora allora alcuni de li catoro del
celo i terra. et cristo fo ꝯ le fece ruinare sopra la petra & sabi e la petra àgulare. & la gle dice
paulo petra aũt erat ꝑ petra cepisse fr̃ i capo del cantõ: o ũ gũ laudauano le stelle matutino
fo dice iob. 20 e li angeli le nouue d̃ gesu allora le dicono ũ ad lo i pesto grãde credere nele istesse
& fo dice ꝯ post la nebula nolo chiarito suo 20 e nole tenebre.

O dice ꝯ & poi li àgeli q̃sto gloso nome fo dadio trouato ch̃ fr̃ patriarche: et p̃ al gruo
parete apparo di bisa xpi. adũca nela pl̃ cose cũ vn subito ꝯ pieno cuore da dio adonq &
cra hebbero notitia d̃ il nome iesu & lo me rodo ꝯ poi ꝯ dio li dede allora notitia d̃ queste
le altre cose ꝯ allora dissero allora notitia de iesu p̃ & erano i stato d'inocetia mag
& erano i gratia d'dio & erano grãdi gteplacy d dio & dele cose celeste più ꝯ altri ſch̃ fusseno
mai al rodo. & più chiaro ꝯ dio ꝯ mai pietro. ne alc̃ ſo i q̃sta vita gnunq̃ & gliado
& no i subito ꝯ loro hauerano q̃sta fede speranza & charita i dio: p̃ & ꝯ fede era la loro
cra mercũ ꝯ la uita & credeno più ꝯ no: credeno elle ꝯ potessero hauer la gl̃ del paradiso
& lo merito loro nesscũ. ma hauemo fede de essere saluati i alc̃ merito ꝯ lo loro & q̃ ch̃
credeno ꝯ alc̃ hauesse ad meritar̃ p loro la diuina gl̃ tãto cata & pertassero q̃sto poi p ꝯ loro
merito era finito & q̃ p q̃sto medesmi credeno no potersi saluar̃: adũca credeno ꝯ
era chi li saluasse meglio poi el pietro & altrãnte si sforzano desperati adũca hebbero notitia del
saluator de iesu: onde bisogniano ꝯ credessero ee dio & ch̃ gli ꝯ li gli trassero cose de tuo
gratia ꝯ pertassero be lo christo cognobero cmodo. & gũ adũ si adormẽto no ci vetasi de
templo cle sparse dio sopra cui luy ꝑ hebbeno d'lo saluator ꝯ duca cominciar̃ d'la sua carne credo hor
mai os d'ossibꝰ meis & caro d'mee mea: & cosi cpresse dolo hebbero i lui fede speranza & charita &
i sig & no dio prado drieto d'lo prado lo arbore d'la vita ꝯ sig̃ iesu auctor d'la uita & d'la gratia
ma cpi da poi atẽdedo alo meritar ꝑ. & sapendo ꝯ la obũ di dio peccado forono cacciati d'lo paradiso
& no possettero gustar ꝯ dello arbor d'la vita: Ma credi tu ꝯ poi lo dimostrassero mag red
& credo elle saluari si. & adche modo ꝑ iesu adũca pur fede speranza charita & lo suo
hauer i iesu saluator credendo ꝑ certo sperãdo ꝯ fossi iesu ꝯ li saluasse: & ꝑ & da
credere fo dice li dosty ꝯ dio hauesse altro spasso ꝯ dedoli ad credere lo adurono
piglio lo iesu i braccia vsno cpsse p la sua morte li douea saluar̃ & stracar el loro peccato: & za quã
li hauesse ceda credere ꝯ gettassi adũ & cosi fosse messero p loro peccato crucifisso & cosi credel
nostro diuin pastor iesu piglio d'dio p loro. & ꝯ bisogno ꝑ potessi saluar̃ ꝯ loro hauessero q̃sta
fede speranza i iesu: & cosi & bisogno ꝯ tutti li piglio & adũ & li patri & la legge & li
natura & lo testo vecchio hauessero q̃sta fede speranza i iesu messia di saluassi nel suo nome
& fo dicono li dosty Alcuni nesbrono tra loro ꝯ hebbero da dio spirito reuelato
del Nome d'iesu cui douemo venir ad saluarsi cosi luno cl altri si saluarono i q̃sta fede
& stringendolo luno cl altro: fuor ꝯ altr nome nello piglio xpo che si legge nela scriptura fin d'lo

Et hanca dopo so paulo suo vasi de electre aureo Et alle porte del nome
suo e tutto el mondo se legi uicto apost al 2° 23° c° dove se tratta dele 7
vertu che gli dan capi se per ne trouo el nome de Jesu: e uch ash de le apte trouo
mij Et li apti hebbero molte psequutione p lo nome de Jesu e no mancho e uno may
da la sua resurrexi ma sep gllo nome predicauano e p gllo feceano molti miracoli
e p la gratia de gllo tutti nostro la vita. / Li 5i sconci li martyri li
gli sconci le testimonij de gste nome de Jesu li gli in grãde pacientia per loro
Dussi martyrij e spartero ilo loro sangue p lo glose nome de Jesu e gllo lo
fara sonti e tutti li martiri uenero dopo S. Ignatio alo Tyrano: Li 3i sco
no li dottori pieni de sapia li gli ne trouano de recontare la loro gratia
e le sate scripture se ne f dar ad intender al mondo De quata excellentia
e pfectione fosse el nome de Jesu De so bernardo se lege Et hauea tan
deuotione e reuerentia al nome de Jesu Et gñ hauesse trouato uno libo pieno el
nome de Jesu no li potea piacer ne le sua parole ne fosse el pieno sapor
Dove no se nominaua Jesu nra salute: Li q4 sconci li seruidori pieni
de gñ amo sconci li primi pdicatori e li gli mise le loro orationi Et
pregauano adio le ferueno el nome de Jesu Et assi fosse le sue admi
strationi nel loro exilio Perdo ad hor no possiamo degnam recontare et po
S. Cipo vesc. Et mise le orõe d la eccla terminassero nel nome di Jesu
gñ dei e dny nostri Jesu xpi vt fruamur adeo possimi ipetrar salute
legi mise li euangely vede S. gregorio e allo thpe dice Jesus de ryche
zie e S. Joe e altri euangely sua scriptur dicono et credo
uera hanc e non aliam: li gñ sodo li romani pieni d misericordia e
pietà li hauendo de gste nome Jesu gllo S. Innocentio q uitto anni
ni fatono S. Biagio S. Basilio S. Bernardo sopra li pentimenti
ti e ver ri bocca. ode Et dice Ber no Desiderio mancha de
ste vedi gratia. Li 6i sodo li medesimi pieni d humilia
mo S. Piero e S. Paulo li gli sconci pieni d humilia
mi gli sa li primi pdicto chonorato gsto nome e uolse li pieni
uolea gsto nome sosse da loro honorato adorato: S. Bernardo tum
ste. gratia leb8 de Jesu Et tutti li principij mondano Jesu. assi S.
Bern° uitto altri gsto nome ipdico e tutti vedete sa pdicare e
S. vicetio. lo gle uitti di mi pdicava gsto nome e scriua nelli su
richi gsto nome. assi uitto altri sa pdicato modesti ed nri sconci
b. Jer. d. Siena ale christiano. - la sa eccla la quale Et
gsto nome sa honorato adorato et reuerita Et tutti vedete S. de
Et la sp in hor ngsti e tegnir ani di dio amici de gesu se
pa d hor non gli fusse Et sposti a morire: li 7i sodo gli

et uenido nelultimo tepo et anj d ffeicitate fina alla fine nela fede d'ihesu
e ferrade. Chesti gli pochi & ffa ellezione & lo nome d'ihesu ssupportare
in tutty martiry: et finalmente nesti la nome d'xpo e ssurquarn ad ste no
ne porra usare ssi nel nõe de ihesu: Cosi adũcha grãde e ineffabile
lo dnõe d'ihesu i terra ne pesi li chesti lo honorãdo i cielo ffa & ossi
li chesti et sũ agili hãdo acquistata la uita eterna essendo
uti ssi nolo apostolo dice & vede uno nõe d angeli ssũ & cosa otro quanto ap
nulla legle hauemo tutti lo nome de ihesu scripto nele frote loro: uũ omo chon osa e &
nõ uerra mai meno la gta d uita eterna ossi e chiaro e certo & nõ uerra may meno lo
nõe d'ihesu ffa lo gle si possede essa gta ssignale. essto basta quad 3b ffle

Lucas 3b. hanno uedere quate hoc nomẽ debemus honorare et ffa xpus nostroũ ffrate e
gli ihesu. e deo ffa uegle uedere corde ore rogo. p'i uerde scripo illud necessario e nosse
cõde ri nr supdicendo ri ipso tutta fede ssuy ordinatamẽte procedo ffa on i laudato
e budendo ri nr xpo uita opety illud ihonõdo ssi nomet paul, apto. ri pupur i uerte
qn nesg grauy 3o opc qn uidery illud dopsti i ffeste ffi uerta pendo uerbotẽ
e uuerter pendo i qn legr i ecaagelo ffa genuflectendo ut dr i e. decet ri d
i uirtute ordiay le v/o. ad i ffucty ponendy ffine

De ornatu mulieris

Vanitas vanitatum et omnia vanitas. ecclesiastes primo. Legi tractatum de vanitate dele hominum
vanitate pigliando el mio fidamento da lo ecclesiastico. Lo quale dice. Et lo mondo e vanitate et
vanitate pieno. Et cominciamo ad vedere. Et se loco sete pieno di vanita i mezo vi fino vi capo cum
e tristo el corpo se cosa grida vanita. Vanitas vanitatum et cia vanitas. et xpo figliuol di dio crede. Et questo per
cato era che vino hic peccatore per liberare dadore lo suo creatore. et a questa predestinazione ad morte corporale
ne e venuta acto. Et nui dani inimastro el nuo capo per. Segnio di vanita. O tu per ray dereto a le vanita
i tuoi vestimenti vita e guardi dal capo fina alo piede. Et questo si pieno di vanita. Tu capitanei male: et
non porti la veste di xpo ma de lo diavolo. et e vero si vero fano. Or su non ti voglio molestare piu sta
pur pieno di queste vanitate. et se tu mi tu vedessi alcuni ad casa calda. or vida quel cavaliere
vano dal capo dal busto e dal pede: no dal capo. Et scrive un poco troppo Tedesco. odesti may dire
cosa el capo di la gatta e tanto mato agnolo di scrivere: e piu vano che la vida. Et la
vida e scritta ad scarbezar. Hora nui piangemo i guai. dele vestimenta corporale. Et luogi scritto da lo
ny. Et pede. et grandissima vanita e grande pecato. Hora ti voglio mostrare. Et questa vanitate pero
Deve essere. et dio e grande pigliamo. Et questa prima pte. Et vedi alcuni p. Latera pte

1o pte vanita
2o varieta
3o finanita
4o pretositate
5o negligentie

La p. essempio se e vanitate. Et la gle dice el pso odesti ser. Ypocrites similitudinem
sepulcrorum. Vanitate se nostra che tu porti gllo vestimento. Et la gle risponde affer-
me alo tuo stato et dottrine. et p. vanitate si e se la femina si veste lo vestimento
di homo e reg. Et non la si guarda ne i tempo vetera del vir. Mulier ne vestir
veste virili ne vir veste muliebri. Vui nui vedemo se la varij sorte de essere e
varij gienere varij vestimenti sia ordinate. Et altra veste si apperten alo dottor. altra alo ve
cchio altra alo soldato altra alo mercatante altra. e altra veste portano le Meretrice e altre le
honeste donne: Se lo Mercante portasse una giornea stoppate e gli seguet di soldani sera vesta
te: et se uno fosse soldato vestir gle togliarebbe. Et appertien alcuni e nudi adte: come nui
togliemo ad uno et portasse labito di San Francesco fosse semplice li lo togliarebbe. Cosi fariamo
le fie di San domenico. et di San aug. ad uno et portasse lo habito loro. essendo dentro forse de
vota. Et po se tu vedi o mercatante o dottor et altra nostra da soldate co la giornea e gli seguet di
Et esso e male seguo. Et e vero seguo. Et gllo mercatante poi. Et porta vestimento da soldato e mu
lattiello dinanzi et cultellator e pugno. Et uno soldato: sai tu ad. Et si vogliose gllo cast
Et e una tenuta alo suo seguo essere a mercatante e gllo bottega. Et sua. Et gllo lasciarlo alo suo
seguo. cosi la bottega del mercatante alo suo seguo e le balle e la lasca alo suo seguo. el
monacho essere ad. Et lo seguo. Et sua di San aug. o San Franc. alo negro e lo bisso. e questo
Sia. Et e lo pro. Et epistola seguo. Et epistola. alo epistolario poi seguo. lo epistolario
ora ad essempio. Et ad. Et seguo. una donna. Et sia bona e honesta vesti. secondo. alo vestir
sio alo vestimento. Et porta. Et se lo vestimento e honesto me fa iudicar. Et habia honestate dentro. Et bona
fama. ma se lo vestimento e disonesto nostra. Et e piena di vanita et lebridine. et Et o qui vedo
una donna. Et porta vestimento di meretrice. lo. Et se lo epistolario. Et gllo di ser mio par vedere
bruttissimo. che mio pare. Et me debi co una di gle. ne lo voglio dire ma tu mi intendi ben
Como se pare lo ano. et portano gllo vestimento. o pazarella no hai piu stamento. Ma tu pro. et tu
mater amo. le hasse tale vestimento. per no seguisse tu. Et gllo ne e vestimento da dire. ma piu Et
et meretrice. Io ti voglio dire o pazarella. o donna. Et porti tale vestimento. se tu fossi la piu sancta do
na. et la citta ad gllo vestimento. Et tu porti tu medesimi. et una meretrice. no dico io voglio ben. Et che
si una meretrice una. Et tu lo dicessi. Et gllo disonesta portatura. et. Et non ne voglio
voglian. piu molte volte sete redotte adte vaghezze come meretrice da seguire. Et ne sette
cap. le portature disoneste e vestimente di meretrice nesta poi vogliano gllo venir ad vestir
vino ad uno et portassi habito di monaco. et. Et fussi pecatore tu lo chiamy monaco monacho
et. Et o si sete fatti seguite xpo vostro capo. e spetio di honesta. essendo. et. Et dottor di vanita
e lodo summa. Luca. et. S. pietro. e paulo. et. Et gli volevo epistole. ne admaestra. Et lo vedo

(explicit) Scriptum et finitum per me [illegible] non possum amo et margarita
[illegible]

ornatu⁹ ⁊ vestitu⁹ sia sobrio ⁊ honesto. Voi dexte vō donne tale vestigi⁹ nō state vō
pregio⁹ ⁊ piaceuō vincitrice. Do pigliati libertà ⁊ portate le vē vestimē⁹
vō honestate ⁊ nō vogliate ⁊ de vuy si possa dīr altr⁹ ⁊ ben si dextro omo d' ser isi
tasti vuo i fachi altruy ⁊ q̄sta vanitate tu acquistarai male nome ⁊ nō ti fallera q̄llo
q̄lo li dīro ⁊ i fin tu verray i īfamia ⁊ di tuo vgniato ⁊ di qualū⁹ spiegio ⁊ di dishonestà
de cosa ⁊ di parolly ⁊ forze āro pegio ad vno giūto ⁊ dirai bē ⁊ corpo ⁊ honorē ⁊ fitē de la
tu or credy ⁊ ⁊ tale portamō molte grāde dōne sōo reputate ⁊ stimate. ⁊ nō la simplē
cō ig dīr superbi vapori ⁊ vento dētā luchant honory. adesti mai dīr ⁊ le botte
dādo ⁊ le vuo ⁊ làrro: hora pegha q̄sto ⁊ ex⁹. Como tu vedi despeto vno di fora odi
na o giouen cosi le poi iudicar dētro. vno ⁊ veste vna veste honesta ⁊ grauc nostra dōna
gracista ⁊ honesta vestimē⁹. ma ⁊ gō tu vedi vno portar vna veste pa mutto da bosseua
da ruffiano da strucā cosi iudem de dētro. ⁊ so voglo fugnūzar vno poco ad te Simone
gū Tu vai q̄la grāde Tyrant strōgeta ⁊ horrido ad gāba retta ⁊ ad olga strauata
⁊ spesa ⁊ varcata d' colory q̄ le fenestrine alo bellico q̄ vna b mezetta ⁊ brazzoli cosso
Da bestia certo tu mostri q̄llo de ser. Nō dico ⁊ tu sei vna bestia ⁊ vno russiano
⁊ segretto al ocello ⁊ pazzo ⁊ vanita ma tolo de cōstori d' fora ⁊ q̄ poi tu torni ⁊ ser
⁊ vnci fora q̄llo imbano ⁊ vita lo fra soi ⁊ vogliati ⁊ parenti tu nostra de nobilissima dōna
se possino specchiar de de nobilissima ⁊ da q̄sto poi si vegū a d altr⁹ ⁊ q̄li pecorly
ne seguita d' q̄sta vanita ⁊ mutto stū q̄sta ⁊ nō si vincida ⁊ sonen sappi ⁊ adio despare
q̄sta sua vanita ⁊ dishonesta portatura ⁊ poni le mutte ⁊ q̄ vedelle omo la dōna ⁊
scollate le spalle le peste ⁊ par vna meretriate ⁊ q̄ q̄lle calze stuppate ⁊ q̄lle braccy
dishonesti ⁊ q̄ q̄lla barretta portandola su lalto ad balla ⁊ q̄ando la pōn stare
ben. ⁊ ⁊ nō si pō dōna ⁊ porta vestimēta da sabato ⁊ da mercatare tanto grāde ⁊
ti fa sudar mutte volte q̄lle mamelle ⁊ strassinare ⁊ terra sappi ⁊ q̄sto tra vantate
de fare mutto a dio. ⁊ mutte fiate credi ad vny ad casa nō ⁊ tui la p^a offesa ⁊ ⁊
q̄sta è vanita ⁊ superbia ⁊ laltra ⁊ tu rai cō lo capo alto ⁊ la mia ⁊ q̄ mesle sopte
⁊ par ⁊ nō ⁊ possi. cap⁹ altri ⁊ q̄lla via: Progressy ⁊ dūa ⁊ torna ala bona vita
La 2^a offesa ⁊ pecca ⁊ diuina correctare Sancti ⁊ ⁊ varietà ⁊ de q̄sti vny
Stracciatti rachamati ⁊ diuisati ⁊ strappati ⁊ vary colory ⁊ tu mai credi ben. ⁊ q̄sta
tale ⁊ tu le porti mutto volentera ⁊ ⁊ sai ⁊ de nostra q̄sto. Dimōstra ⁊ la tua stra-
sce varietà omo ⁊ el corpo. Voglo vedet se so dico el vero. ⁊ ⁊ le porti Tu: per
tale ⁊ dīr dicesto a dī mai nō: adūa le porti ⁊ dīr Dilectū ne altry: vedi ⁊ tu si
cason ⁊ star grādessimo pecō ⁊ grāde ⁊ nuo alcū tra Dice S. Ambrosio Magna
ssima ⁊ cosa ⁊ detestādo oculos scripsit discedet: Grāde grazia ad dīr dicesto ad
altruy ⁊ dilegger ⁊ nuo desimo ⁊ ⁊ tanar la sua: ⁊ hyeronimus ⁊ Nūq d⁹
color honesta mia nully: o nō mia vsgrada da me. Debbi tu esser omo vcello
De varij colori: Como varij tutto ⁊ medesma ⁊ diuersi cō tutta pura: o della
era tanto bella vesta ⁊ portava q̄lla dōna ella era vagra color ⁊ ⁊ tanta varietate.
Do vdisti mai tu vdir ⁊ vna pernice ⁊ si vesti vna volta d' cō penna d' tutti
vcelly o ella era tutto bella d' varij colory gai ⁊ le sue pēne ⁊ cō vnllo sol posto
Torno ⁊ sella rivolsesse la sua pēna ⁊ cose vnesse tutta sperdigata. ⁊ Ad ppositū dōna

Curiositas
Curiosus

Et porti tñ ascendit ad sedem tuā Sr̄e ritornasse la luna alla pristina sua grandezza e la prima grandezza alle
stelle Et la sera: e le capelle Et li porti ritornassero ad ordine Et sonde marine e le rive
Et li adogi ritornassero alle cavalle e gli alti arbori Et pīn ne la prima ritornasse alle sue fron
e cosi de ogni Et ogni bestia Et ogni volatile e suo ornamento ritornasse ad suo principio e Tu ricognosci esser
vacchata e nō havessi tāta gelosia e odio e ira e ribaldi. quāto mi hay: e nō fossi
tāti peccati quāti mi fai Et si mai fussi altro male Et gionga la pegiora d'dio e voj
adogier ad ogni peccato Et ha fatto dio ti guardi de dānato: VII La 3ª offitio si chiama
Guarita. questo perō se vede giūgner Et nō e ruina Et nō vorria d'havere le pri
gratie primi Et si potessi Et fussi tale Et darria 25. ducati d'dote al marito e vor
ria Rosetta si la fussi moglie e ofyglia d'uno fornaro. e capperi e aglato ed abrasmare
Pecchosissima Ora io exclamai i una casa Et andammo per ballare Et ella haveva alla finestra Et
nō valea tutte le altre ostiere e casa: pur da lodare e ella e nessuna tale da
poi Et nō voglia le scarlatte e le rosette e quāto e da beasmare Et e pegio hogi
vogliono vestire d'seta e di oro Et nō portano altre vestite le Pegre e bavarissi
mi Et e pegio et le donne e fanciulle vsano vestire d'seta e d'lucco uno dō ne. nō
è meraviglia dianzi ne si vergognasse donzelle pur e grā huomini d'ogni modo vellutj
ogni grāde superbia grāde peccato vn̄ no. laudā e Lucifero d'ogni bassa generat
vestire pulci nuebre dīc. nō pl. E medesimi vestire i donne vegā si come
fede profeti e baroni di gli stato appresso la Pegra grā maestri e nuovo superbire
lucifero et Diabolo fe Pegr superbi. or vedi quāto la donna e vaga d'veste
pheso Et i questo Et da letge d'ipadori la quarta pena e stata passi grande a de
e grā pl. Nō d'meno nō e ruina d'stato bassi gentile Et nō vogliano vestir
si Dio li pone meritare d'adar vestita come vigna e figliola de ne ruina
no le vesti nude e nuoco dico et la donna essi vogliono dire ācho d'huomo Et gran
nuo et bassi nemo si d'vile arte e mestiero e vestirassi. p uno do Et la gēte et
uno grāde spettacolo e nō gran p o pui Et lo stato Do parti nuove Et sono ve
stite stranamente Et si fa nō d'una usi uno fusto vedere. Do Cittadini pur
Dessi ad gli stati e si fa d'una usi uno fusto e mi pare d'bisogno. La 4ª offitio si chiama p
testa Et disperata vdico qui uno pōta veste nuova pur p ghosta Et nō li si guar
da uno fodo vestire d'pāno d'vellutato nō appar d'oro. ōni Et li dico p li dico
Et dei si vestire di gllo Et nō p tēp alcuno stia pero ricordile. Dico bē Et lo
Ricchi deue vestire honorato pur Et lo artefice ma nō vedēr vestire tanto honora
tamente passi el termine Et bisogna tanto meschi d'seta e tali ratacani e duesti
vadagi pur lucro al cap e. perlādo Et gllo vero dānato e lo īferno dice. q īdurbē
pensiero e basso e sforge Mortuus e dunq stupalo īferno! ora domādo se la
mia vesta d'scarlatto ast si Dove credi capitare nō rdo Et la capperay mesche
rilay: Ora io vorria vedēr anco la te poi saltare. ad portare tale veste ghiot
Et nō la vo si giuta ma pur ghiotto ad Pl e 5ol. nudi ggi Et dor Nemo ghio

sis vestiby uestē nisi ad uantagium. La uantagia e una spē de la pessima mundi
e sgliola d la superbia uole uedere & te lusi o superba rio pessō: q̄ tu te uesti
tale uestimēta uestibola Tu p̄ fenestre uenēr dassu i casa tua o da gli & sondo di fora
o me credo & psi mestē te ne li uesti p̄ la tua casa: azi come tu fogi tela cum
uia. adūcha q̄sto nō e alt° & superbia q̄ superbū e sup̄ /re. cioe uno uole
mostrar ee da pui & lalt°. e d meglior gdone spē roma q̄ uolebat ee pam
bonj /// Q̄sta ~~tua~~ ossesio huj uanitatis pp̄ q̄a displicet deo p̄r huiusmo
odi. firmamento non pono & ste ne grad̄ fraj ad q̄sto pessō Tu non uederay
Deutro d dea. le done e Tu douraj una tua fanculla p̄ dona et uolly & la
pigla nela pō nela mane. nō pesando dona la robba se uegia & p̄ sup̄posto
suuy Deuerribeno pesā la p̄ cosa D̄na neū q̄sta robba dona neū q̄sto uestir
& e fra la sua dote p̄ & molte uolte et le pui d le uolte e pesta d robarla
et usura Di sudori et gradury dela sangue & le uedoue. e d le medolla d pupilli
e d orfany & pigliassi una de q̄ste zoppe e pouresse la uergognosa nō uedoresse
uesti sangue d creatiū: oymai nō pēsate uuy & sriptu e rudelissime q̄lla: uestate
Tu d le p̄ui & colle la guadagnata e lei sencor de sredo. Et dis. el mio
pō e molto ben uecchio uecho e hauue datt d molte magne dote: mio nea nō
de la sua guadagno nea d le pouerthy e suū uergū Sebo marito d una cosi
stretta fanssi. q̄llo & douerebe fā le cose ād debeno meglio. & nō uāno:
Sin & ssi dese nela bruttura xu e. Dū uestiss la prosa q̄ burnā: Nō uedi tu & q̄sta
uestē & hai adosso e sangue: Nō uedi tu & deo ha q̄ndato & sea mussa nela
foro Nō uedi tu & q̄sta e uenuta da mala guadagno: Et se tu lo uedi e no
gnosa nō la portes pui Meo: male loro p̄ la nela bruttura uestē mutata
sangue. ebus ignis la uestē & bagnata d sangue sea mussa nela foro: uole d nō
la uestiy & sendo uenuta d tale guadagno nō si debono portā & e tu portala uestē
d male guadagnato guarda & che nō acquisti male. uno d uolly & te lo uolo
purpura e bisso spudly e siserno. la purpura e de colō rosso significa lo sangue
et bai & p̄ se uestato de purpura i diuisse uoledo fare Re. e pū alcuni s. y sacerdo
Et & q̄sto uestiy e do pui p̄ hoso uestū & uestisse li Archy Re e Romay e hoy le
uestimēta & & nō se mai pui p̄ hoso e ratione & dispo: Et p̄ & ex° & ex° ads
na īpara q̄sto & sta uestē uō uolta & te porta la purpura & de colō rosso
uestē male guadagno Tu lo porti ad Deuse & dispo. e tu le cingi togli le adue
Circa la 2ª p̄te dicit & emigs alex. sedo le ossensoē d le q̄ste. nostra & sste ra
nitate designate ado. no. p̄ se. Sufficit. la q̄le po esser pecō mortale. Tu hay
Sufficit & q̄ndo meo adā d le q̄ adesso le dette uno uestiy di pelle p honesta
Circumstā & reparo dela uelda e de la sredo. e nsi le dette el uestiy & necessitate
Nouit & q̄sto s. q̄ndona tutti le dossery e debbeno uno uestiy ad uno
Malignat cua e no pui. se & le uestiy e ordinato p honesta & necessitate
Permittit de le uespe: o Tu & no hai otty e uenchi sstrale nela uostra: guarda bene
& no s. tegno. sa & se le tegi la uostra al seno e la manna el pessō.

ſcrittu bñ z gradnalt ſpeſſo z chiamay ſtringa qñdo voj : & tu nō ſapai coſi ſtrō & le
Tignole nō le guaſtamo p & gllo noſtrigto & nō è uſato di portār ſcrupō ſi guaſta z gllo & ſi
guaſta ſi p la mia hai poi ad vedēr maſtrō i lalt^a vita : dī ſarāb dīō ī cpta. Veſtrigto Tua v
Tuoi ſonoſta ſi : & ſe alē nō ſe guaſtamo da le tignole corporali al meno ſe guaſtamo da li ſpūa
le : & i quale ſō do le tignole ſpūale che ualdrā maneriā Dirrō dūe dūa vera & ho dūq
tāta ſtringa tucto lāno z nō la porti mai : Tutti auari tucto lo ārno ad ſe ſtrēſi z poueri ſu la ſtra
z gllo poueretto ſtā nuda ala grancia z morra d'freddo p nō hauēr tāta qñtā ne biſognarebbe &
credi & grida gllo mormorā ī dī de te : o ſe tu lo ritendeſſi Tu lo vedreſti gridar vendetta
vendetta : coſi ſe tu vdiſſi le grida d la tua caſa le gle grida dio vngiamā mai ingiuria
mai. Coſi gridamo le tue grathe le gle ſō do cruci & tue corpamo ſotto : Coſi grida el ſāgue
Coſtimo ſpū tu vedi calda dētro z tu vai el poueto morto d freddo z nō te n curi Tu nō lo ſenti
gra le grida. Mai & & & ad te nō ſa freddo Tu te cuopri el corpo di mugnar bē z bruār bē
z pūi aſſai i dōſſo apreſſo al foco Tu nō pōſi pur la corpo ſatollo alma gſolata. Et qñde muore
hauete mādato ad gli poueretti d le ſpeſe & & & la uenuta & ne ſpoglie & portā
ſpū le ſcope ale ſcuole da mūto laſſate morire d freddo & dice nudo ērā z nō vogliſte
me. cō grāda ingiuria z ingiuria ſō do ī gle noſtre &. z coſi deuo ad voi Cardinj Veſcoui &
hauete tāta robba gle dedi ale poueri biſognoſi & nō ricomādo d nouo nō ad vi gllo no ſabole dō
& la ſcripta ſedutā ſpū mai fō ri q nō hō māg oymei & ſo uedo tāta crudelta ī voj & ſo dubito
& dio nō ne pigla uēdetta d male : voj uedete ī qñtā biſogno ſtādo le poueretti z dalcū lato voj
hauete tāta robba & voj nō ſapete & ne ſpū ſo la volete laſſar ī ſtraccio & dirmi ale
biſognoſi uēdete S. ābroſio alcuna vngi grāde & ſuperflua ritenuta gllo & te è ſuperflua
nō è mia ma d'gllo che ha biſogno. Dio te la dia aſſai robba nouo & ſi ſua diſpoſitō con
nō cōſumaro & la robba d xp dicedo gli mali dī Maledecti diſpoſitō mundi mundi dīo
ō largo Tu me poi giudigniar el giudiſio ore nō ne uolēr giudigniar el ſtorno. ore d ſotta

Quanta è tā gſta varietā ipſa La 2^a oſſeruatiō è chiamata Curioſitā: Curioſitā è
gllo de volley z nolley & uſa nelli noſtri vergati z varij colori o pūr pono & medi & tendi
ſtrano gſti vergati z leſtrati nō dimoſtrano alt^o & ſegni d humiltā. Et adi ī colte uedi
xp poi tale ſegno & noſtri poi la fatta : hauete voj ad memoria voj ātiq vedeſte voj
le ſā mellony quādo ſtādo le bale ſmagi z rāno ad cradlo ī ſu le cradle d le mōt z le ſpa
da de rāna & te ſeguiſtamo. vedeſtelo mai le gruc & poi ſodo ſgnori Semlmēte le ſpā
culle gli vādo dicedo tutto lo dì pane z cradle. cradle i pane z cradle ſi pigano ī terra
Deſtrū mo mori gle rose d le ſpine. cō mimo & ſpū ricorde Queſto è ſtato gra el mio
tepo. Et ha ſig^to Guerra z ricordate Or credi & ſignifica el troppo pōpoſo z ruinoſo
noſtrō ā tanta varietate di volōr z leſtri. edimſt & ſi. v ſtimo ſogni aſpettimay aſpettamy
z ſpallo. & mādato dio le ſolitte & pene ſtrādo le grudice z le ſegnore d gſte veſte
curioſe d le done noſtre nō dio ſapēbo. p^o dīo veſtimbo ſug bretēſ neſtē p grimare
tare & gñ pio vedera nele cime nette aſtute d queſte pegrīe z curioſe d leſtrate z deſ
lorate vili nobili ſtrādo da lati veſtuti gle lochi & ſpū & ſpū ſtra ſtrate beſtie
z ſpū mazorchi dio gle ſarra ſpū forza & ſpū beneditto nō ha ſtanza: & & &
ſtrādo nō p duranāo nō ma ſtrādo la ſtrada : oymei & ſo vedo bē gra de noſtre
& nō lodado ognuno di voj & voi ſtgneſſate gñdo deſperate adio z ſpādo male ne ri
ſtgnō d gſte vany veſtigni ſtorſa voj le gruc ſtoſte & ſi. vnma le gruc ſtoſte mādato
dīo & ſo pgano dio p loj & la grida da tali certamy & ſo vegio apparecchiarſi voj

o Dio volly & nro sñr ouer Cosmy & mette pegura & sr. muy le ordessimo noy
le guastamo tucte quãte: Sai & te voglio Dio ponemy te quãdo e vera gñde nobia
vno & sta talto i mezo ello vedi oc cosa. ad modo & vno mer. Ad ppolito noy & spue
spuelen dal modo z nr. spettamo i qsto male ost subito vedemo el pzolo delvo: No lourdy
gia te & sir vetro i qsto nobia e tubai thso & le gñee ale porty zgllu & le tzado zquato
gia lo vedemo & le nostre loro le tzado tucmy soldati Jo te dio adiõ & gñ vna Cita
vste ad qsto modo ella po exp̃estr̃ lo sedelio & Dio ò Cita vstem & uespuy te pegrõ vgstm
aspesm el flagello dele ãgele & dio st la sfeyan ad modo nõ la potrai ãpar. ℣ 3ª offerta
vorate Nomatesf i qsto e figliola & la vanagia. O ñ vno vomia vna sforza Nouia i ad
vsata. Et volli & ne e causa ad mettẽr vna nouita i male vsãza i vna Cita si vorria
spãtar nro jesu te voi & pcrõ e ad mettẽr vna mala vsanza: Tale fauto e stato & e stato
casiõ & vno gñdessimo dãno i vna Cita p la mala vsãza & sforgi nouo & ui mette &
si vorrebe stir osh p ecc. & p li altri fssi tenuto exẽplo. Ello si vede hogi & vnu appres
nela Cita vna sforgia nouo si lassa la uecchia e si piglia qlla. e la dona mey & lya
lo capo volto subito & ella la vedum si vna meretrice appresso ñ vna veste e ala
spanosa o spagiola o ambisosa pur & sia osh nouo mida & lo sfolo. e dice Io voglio
la veste osi e cosi zpiglia el suo uespuy to esi ello nõ lo po stir di nouo ella lo stroglia
e mettelo vala vsãza nouo ad pueto ha pegurato el uespuo al 3º volete ui dire
quato dauo stete ad voj medesmi. Dicemy quato dãno si po stir ad vno & ha vno uespuo
pulo si stir tuto. e chi me ha dei rauemi ala vsãza tuto pio e chi me ha dete si lauagion &
tale ffama gnestora x uespuy to & auuenta ala vsãza spegrom i vno pueto so. Dicemy
e p o qsto male si vo uebe spãtar & sido ñ. vedete quelo dãno sido sto le nomate
& hogi nõ basta metti pcrõy ad vestir vna dona y tali pspe i zacchani i bratty i ad
tepio ãtyo bastima. e. Dicemy i li Marchi & ottenir le sue done & tale uespuy te poj
si mettano ad stir nelle male vsãz. Dui & si vorrebe stir si vorrebe p abrusciar qlla
p dona & si uesti & tale uespuy. e poi la mater & la gste e poi el sfolo pezo si qsto &
pecto ucatale & nc pegha tale destruessimo de Cita i pcrõy i destarey & pouebe. e noj
Cittadiny & gsglio poimesse poner rimedio ad tale ordinamo e ordinar & nõ si pertimesse
si nõ tale uespuy e tale tuti argoli adosso. e stir destrue stra dote & Cittadiny i gsdiny
e altesanj nõ nõ si possa metter si nõ tato pano & uestir nõ & nõ si pmetta no gste nia
mey grade e uespuy i pglate & vanij colo i desonesto ne & altrimy pso a dire ad
vanica e grade pouebe. & hogi e vno vitupio Tale ne nasca sua dona i casa sua uenga
i spedala ne ornata y pani ad stramenay. & sir vegio i spetie p nos. e vollim dire
e nõ siguata z accetar beste pcrõ & vanita e nsi ni disp̃ate y le grade dote ne na
tate. & poi i casa nõ si pmõ & magisto e bisogna i pgnear ale sudore y gste pspe
ne vanitate ℣ 4ª offerta & Dnostes. y gste pspe si molto dãno ale ãe. p &
sondalyano nelle pusille e sido ñ & pmetter ad libidine. nõ la scrip̃a dice ecce mulier
ornata ille pr vnato meretricio p ham ad capiendas ãas e vtas sue sanc hanc mulierem
ypocrite. ii. ff Dicemy mulieres fuerut e quali strigi Multerij rdonemo hogi se sido & no
e ca si nõ gste vanitate: & ille qui ecclesie dabatur pp ornatu ℣ 5ª e vltima ongregatio
qsta & ongie ordy pcrõy mortalis hic. ii. nascat superba vanagia sundia mundi
lux. vsum napum. p & nõ si po alt modo adegnir ad tale pspe e grãde dote e ppe
ñ. inter mulieres ostenta & qi nõ possim maritary dee in tanta dote. ii sustinet gñdiay

Sondalu.

Alo bustho. Or dirano q̃ lo capo. o dña no uolet hauer el capo uano la gatta q̃ fatta ad sorthoñ: ora uedremo q̃sto alo colpa poi uedrem quisto alo pena q̃ dice sq̃ ad q̃lle q̃ha de el capo uosto q̃ si po dir capo de gatta. no e capo legiero dri q̃ lo capo de la gatta e usi male agricolo ad sorthoñ q̃ o er do q̃ssa similitudi: La dña q̃ ha q̃sto q̃ costumi portar uelo capo sue tute uanitate q̃ la sua mala usanza fra pi uelo agrodo ad rimanerse q̃ tuto lo alt° busto et usi uoglion q̃ uecho ad le fameñ laua una tam uanita de barrette q̃ uostri q̃ han lo capo uosto alegero. e quadra mirate sodo uosate e dsue uele uostri capi ello me par ued er tam uanita q̃ uno errore di portar lo capo di uerli. dri ad torre ũa sportatoia sfere. chi sapto è una bedda dy. ed una uotorella chi orli capelli uiati locchy dri y capelli alle orechie dri pi uno uedo dri q̃ uiolet. Ne ogno sforte uoi uoi et ogno uanitate uoi portare la q̃sgna q̃ lo diauolo Sete creature De deo ma ogni uolontà De luy pung sul lo uostro uiso la q̃sgna q̃ deo uol q̃lla q̃ lo diauolo de deo q̃ hypocrita q̃ sq̃gna tanti sq̃ fedeli q̃ uolentà lo q̃sgno q̃ thau e la croce de sq̃gno q̃ xp° bñdo q̃ sq̃gno q̃ pũa cheste Deue uedere el dyauolo q̃ sq̃sto le uolpa. q̃ ogni fedel luy lo sq̃gno q̃ lo diauolo q̃ sdo le uedere uelo giouene pui: el diauolo q̃ e q̃ninco q̃ deo pung sq̃ q̃gnogna q̃ fedel q̃ uolgio le ame. le q̃le han q̃ q̃sta. uolet q̃ uede una ũa bedq̃sposta | o uei q̃gnogniare q̃ lauare una q̃lla sq̃° q̃ te q̃sta q̃sforte e lo ui mettere q̃ el uno q̃ alora te uedere le q̃ste de q̃ste q̃ q̃gnate uedo uedo uedere q̃ si altri uanita q̃sforzi uoui da capo q̃ dabrare Se uedadm q̃ si dq̃lle deo° q̃ dello diauolo ad q̃ sq̃gnere: Alo sq̃gno alo tẽdurra alo frasco sq̃ sq̃gnere q̃ uuolle q̃ fedeli uedeñ Sq̃uolgi uolberge al q̃gno: de uedere q̃ uolgio trouare q̃ hauer el uno q̃ q̃sta uedi el sq̃° q̃ tu le dei q̃ano del uno Ne e usi. e tu adasse ad una dña q̃ porta uesti q̃ uerde uerde q̃ te uanita capo q̃ uodo q̃ pare una uerdure o chi le uedesse te uene ridi uene si ne ride una uerdure o uno si uedesse el uno alo tabernaro dri uedi q̃ ne fessi. ne uerreta pena da le lige spirale. Adm si te ued uoi ce hanta una uerdure uo portar q̃ sq̃gno. ñ uolgio. q̃ q̃ q̃ uolgio q̃ uolgio q̃ uolgio

Voglio dire la grandezza et valore et portamento delle ale de p° ello e altro de bestia
al portare la roba e trasportare q~ fruct~ e le cavalcature sue tanda nra la diavola
lo suo volere fare q la roba Allora ha posto la spada e la testa ha posto le stivaletti
le spay et nō si po meglio assimigliare alla bestia volando volatile. e p e. dō te nō i
honore essere ut Odore venuti et sta la roba q~ elastette d'le vō nostre q~ su vay
t'ra ella sa portare di subito se trovatta e volley et li era appresso sa lo tempo et lo fu
chiamasi fello lo tempo della diavola che venne se strigne e grattasi et nostre capo
tolse nello stesso anno una parte e poi vi pde uno dito nella e quella fu nostre
alla fede quale se vorremo la mia da noi et dice Merlino Cum multitudo ydolatrie
hospites e invocabuti Indumta veneni Dice et lo fu tristo et lo dove pavidio
stieg et la testa gli roba fu anno la spechio q~ orecchia e vi q~ anella. Ho ale e il
male segno. lo diabolo si chiama spade e in fella forma apparte ad una cosa
fella testa ella va gratia e trionfo e nos par et altri posse passare dalla strada e
q~ le sovery la mirano la va altera ove el seg~ d lo diavolo la superbia e ambitio
De libidine vō di tale peccato nono hanc tractu meglio pena e te sint tempo
et dare ala corte ad co vaghezza Ne vedere et pareti el tepio d dio d stabulo
pō tradunt ignis sanctuariū tuū profanauerūt tabernaculū nomis tui spande dice si go
nōplā di pollue dextrum illā d'. ne. Fuso Cantare

Aggrauat ordo locus p~sona sūctus tep~
Stas gelida numer? mora copia cā
Est modus in rebus sunt certi denique fines
quos ultra citraq; nequit consistere rectum

Secundus Remigius de prigritie ab antiq~ Una imago ad
similitudinem hois nudi. q tenebat in manu quādam
flagellum quinq~ funiculis seu foliis i q~ affligebat
corpus. Et iquol~ funiculo son sonio cū tristicia esus.
In primo peccatum cessare nolo. q peccatum ortum dolo-
In 2°. pena libet me affligit. q~ q~ dens iuste coi ego —
In 3°. tota spes mea pono in dño celo et pmo lacrimabiliter postulo de
In q°. In mea bona p~ficiscabo pp Clemens cali q~ expectabo —

Saturn' duxerunt filios.

S. nō dā q̄ Saturn' ꝑm fabulas tres filios habuit .s. Iouē neptunū z plutonē. quos Iupiter celo. neptunus mari. pluto infernū q̄ sunt: habuit etiā tres filias .s. Iunonē ceresē z vestā: Iuno vō dr soror Iouis et vxor: Neptuni vxor fuit Galatea: plutonis ꝓserpina q̄ fuit filia ceres. Iuxta quos fabulas se exponit vz. q̄ Saturn' ē temp⁹ Iupiter etern. regnus l'supꝰ ꝓs celū: Iuno aer superior ꝓs mans neptunus infer⁹ ꝓs habitā pluto sup⁹ ꝓs ignē. ꝓserpina ꝓs infer⁹ infernū Minerua nō dā sphere z dr fuit filia Iouis nata ꝑ eius capite:

Ꝟm vero historiā veros Caldeꝯ. Saturnꝰ fuit Noe. Iouis Neptunꝰ et pluto fuerunt tres filij. sē Sem Cham z Japhet. totū orbē ꝑ generatiōē repleuerūt.

Circūstātie peccⁱ aggrauātes. tē. 14

ꝑma ē Circūstātia ꝑsonē q̄ grauiꝰ peccat religiosus z clericus q̄s secularis ī eode mō genere peccⁱ alterius partis. ex̄ d. vita. z hon. cle. c. vt clericorū monasteria

2ª ē. loci q̄ grauiꝰ ē peccⁱ q̄ si ignominiosū ī loco sacro q̄s ꝓphanū aut domestica. ex̄ et ī mum. ecclie. c. dicit li⁹ m⁹. de pe. di. 5. c. p⁹.

3ª ē ꝑsone q̄ grauiꝰ ē peccⁱ cū ꝑsona iniusta q̄s exāmea ex̄ et ysā. xxvi. c. no dz et c finali.

4ª ē scientie q̄ grauiꝰ ē scienter q̄s ignoranter q̄ ibi ē dolus z grauiꝰ ex malignitate q̄s fragilitate huius z. Iesus sanctꝰ voluntatē dei sui. z nō ta. plagis vapulans

5ª ē temp⁹ q̄ grauiꝰ ē ī diebus festis z solennibus peccat ꝓfanabiliꝰ z grauiꝰ diebus ieiunij et p̄ma q̄ illa debitum sanctificant ex̄ de feriis c. cōsi. dist. 6 et c. q̄m. vt expo. 20 c⁹.

6ª ē etatis q̄ grauiꝰ ē peccⁱ ī iuuentute. q̄s ī puericia z ī senectute ꝓ iuuentute mā grauiꝰ ē peccⁱ hinc z acuarius ī senio q̄s ī iuuene vt dic. c⁹ li⁹ de offi. z pote.

7ª ē scientie q̄s grauiꝰ peccat dns q̄ Iesus z plus q̄s ꝓdens alius ut patet. 1. q. 1. c vilissimus.

8ª Numeri q̄ grauiꝰ ꝑ peccā multiplicata ī numero q̄s singula grauia ex̄ et ysa. c. i.

9ª ē More q̄ maiora ꝑ peccata cū maiꝰ morositate grauia z cū diuturnitate delectatiōis q̄s habitus vt sepe dic⁹ ī ode. minus ꝓficiunt. q̄s ī brevi

10ª ē Copie q̄ grauiꝰ peccat sine magna qualitate grauitatis q̄s ꝓpter

11ª cause q̄ grauiꝰ peccat q̄ sine alia circūstātia. notat ad peccⁱ q̄s q̄ hō delectat cū sic ī ecclesia hominē sine cā grauiꝰ peccat

12 ē Modi sic cū q̄s ī ecclesia hominē percutiens sic /iudex q̄s q̄ ī aperto ꝓsequit z sic ī secreto hoc. modo grē ordinē sic q̄ violēter irrūpit vngnē q̄s habet.

13 ē status alius q̄ grauiꝰ peccat nobilis q̄s rusticus z sacerdos q̄s laycus

14 hostia pusilla sic cū nulla negligentia irreuerētie fit q̄s q̄s ī alia pugnis. vel hoc vide glo. 40. c. ho xan⁹.

Sermones Aurei de Confessione

Confitemini dño: qm bonus.

De. Confessioe. Tria ꝓponuntur Contemplanda: vz.

Contemplatio Diffinitois
Contemplatio Institutois
Contemplatio Fructificatois

Ad ꝓmu sciendu q confessio tripl'r accipitur. vz. Communissime: Communiter: et Proprie: Communissime accipit confessioe ꝙ confessioe mentali seu vocali iqua hō fatetur i glām dei et laudē eius: qm vz. hō appropriat et recognoscit a deo oe bonu qd ht. z a se omne malu. dicens cum ꝓpheta nō nobis dne nō nobis sz noi tuo da gliz. Sane i ista confessioe. omnes creature tam intellectuales qz rōales. i. angeli et homines exceptis damnatis vnanimiter cōcurrunt imo oēs alie creature irrōales z insensibiles suo mō. ofitent et laudāt deū unde. i. pmo. mac. Audistis i oi sollēnitate qm legit qm oia q fecit deus laudāt deū celestia terrestria angeli hoies aer boni mare flumina z q̄cq̄d creauit deus in celo et i terra laudat deū. Et q iste confessio e actus virtutis latrie q soli deo debet. Ideo nullus absq; ista confessioe pōt saluari nec angelus nec sca nec ipa beata virgo sine ista ofessioe posset placere deo nec saluari unde i ymedatem huius confessois ipa bta virgo dicit ait i Cāticis. qd scribit luc. 2. Magnificat aia mea dnm et c. et sm gl'am. Deū sine se magnificat q coram deo se humiliat qui est magnalia repsentat. z oia bona a deo sibi collata recognoscat dicens cū propheta. Magnificate dm mecū et exaltemus nomen ei in idipm. vn totus vetus testm hac ofessioe resplendet et David i ps sepius id hac logit dicens. Confitemini domino qm bo. qm i seculu mia ei. Confitemini deo deoy. Confitemini dño do minoy. et alibi Confitebor tibi dne i toto corde meo i consilio justoy: etc. vn hyero. sup 9m e. damet. igit in multis locis sacre scripture Confessio nō pe mittit laudē dei sonat: vn si mus placere deo frequēta hui confessionis. hoc ex pleri do sup dm sacer. dicēte ꝓpha sacrificiu laudis honorificabit me. z iter. Immola deo sacrificium laudes tuas et redde excelsi tuo. Militātes ecce q vnci nri gregis z de putati cultui dmino septies i die laudes reddidit deo: vn et ipe xps i quātu hō hui confessionem reddidit deo. di. Matt. xi. Confitebor tibi dne pr celi z terre. q. d. q̄cq̄d hō deitatis totū a te emanat. Nā pr generādo filiu totā suā substāz ei offert. z q̄cq̄d gre hō i nra humanitate a te hō: vn subiungit oia mihi tradita sunt a pre meo: Sic hanc ipe confessioe sine mentali sive vocali hō debet recognoscere deū creatore suū z oe bonu ab ipo hre z referre ei gras et laudes. et recognoscere ingratitudinem z misericordiā suā z culpā. coram deo. et sic fit sacrificiu laudis: Secūdo Confessio accipit ꝓprie pro confessioe fidei qm. s. qs corde credit deo z fidei xpiane illā ore ofitet. qm de illa interrogatur. Et ista confessio tam mentalis qz vocalis est adeo necessaria q sine ipa nullus adultus

... De Confessioe tria. { Institutio / Obligatio vnius qs obligat vel ipsum semel in tempore sine quo / fructificatio }

X

potest saluari z dz qz xp̃s i habitu hoc firmiter tenere potius amittere uita q̃z sua fidē negare. alz ect ep̃s status saluus z ut ista logt̃ aptz ad ro. dicens corde. n. creditur ad iustitiā. ore aut̃ confessio fit ad salutem: Te tio accipiter ofessio pprie. s. pro confessiōe peccorū suoꝝ fra corā iudice ppio Et qz dupl̃. ē iudicium seu forus. v3. Contentiosus et ofessi seu humanū et diuinū: ideo ista cō fessio peccorū ē dupl̃. vna q̃ fit co rā iudice i iudicio publice corā oib3. q ē actus uirtutis iustitie i qua pec cator ꝺdemnat̃. et punit̃ ꝑm sua de merita Alia est Confessio sacra mētalis q ꝑm hoc. ē legitima corā sacerdote omiꝝ peccoꝝ suoꝝ declaratio et dē ofessio q̃ fiunt et ex toto peccoꝝ faxio // z de ista pprie i tendimus p̃ dica re que sic diffinit̃ ab aug°. ut refert Magr̃ z sequit̃ doc. i q. di. 17. Cō fessio ē ps pnē p quam Morbus latēs spe venie aperit. s. corā sacerdote. qz si alicui nō sit uenie vt nō sacerdoti pecc3. reuelare nō tenet confessio nec ep̃s illa ofessōe esz obligat̃ qs ad sigil lum secreti cū nō sit ofessio sacrāls: z ꝑm. s. Bernardinū. ē diuersa opatio ofessōis sacrālis et iudicialis qz confes xio i foro penitencioso. ꝺdemnat reū i foro dei absoluit si ofitet̃. z si negat ꝺdemnat̃ et illū absoluit̃. Itez ꝑm Cōfessiōē sacrāli excedit̃. ꝓ se et cō tra se. z nō sic i iudiciali. z dicit s. Ber. q Confessio sacrālis. ē Cura

q nec ofessio fuit cora deo sed ofessio rego rū n rā angelis dei

Misericorditer i qua reus ep̃s ofessiōe stim absoluit̃: et sic ps p̃ gr̃ā plato

SEcunda ꝺ templo dē institutōis i q3 hem̃ videre. duo. p°. Quo tempore fuit Confessio instituta. 2°. pp q̃d fuit instituta: Quo ad p̃m. Rx. q Con fessio fuit instituta figuralr̃. sb lege nature. 2° sb lege scripture: 3° sb lege gratie. p°. sb lege nature: Vnde subito q primus hō peccauit do. tā ꝑ sac̃ dos descendit i paradisū terrestrē z i terra gaunt ada dicens. Ada vbi es. gen. 3. bn 50. di. in capite. dr̃. Nēpe hec uox ē u deus exprimitur nō ignorās. z ad primū et ꝑ ofessiōm ignorātis. z hoc fecit deus vt Ada et eua cognoscēt z ꝓfitrēt peccatū suū z mās inuenirēt. nā ut dr̃ sententia mitū saluus ē cognito peccato. deo dīo vbi es. q. d. cognita vbi primo fuisti i quanta dignitate: et vbi nūc es: et ad q̃d uenisti. Deinde deus primū eis minuit q̃nus ꝓtū ada et eua nō bn ofessi fuissēt q3 ꝑ se ipsa inuenerūt. vñ deus dr̃ dat eis tunicas pelli eas q̃ Calistra. et curat eos ep̃s ꝑ aduersum q̃ ep̃s erat. z q̃ ad peregrinandū: impo nūs q3 eis abstinētia et labores ad uersitatū pene suū: Sb lege et natur̃ q descē derūt ex ada. post pecc3 primoꝝ parentum ofitebāt̃ se et peccatis i deinceps et obla toth q̃b i illo tēpe mūdabat̃ pecc3. ut dr̃ apo°. ad hebr̃. z q ꝑ decimas quas abrā Dimisit sūmo sacerdoti melchisedech. se cū tota posteritate peccatrem ofitebat. Job similr̃ ꝑ pro filiis offerebat holocausta dicens ne peccauerint filii mei z benedixerit

II° de. pe. di. i. ꝺ dnicis dē. vt ipa nat nemine sū ofessē a peccō mūdāt. ab ipī humani gnis principio sumam̃ exōdiū. peccō ꝓme trās gressōis ꝓm parentes corrupti a deo ꝑ negligen culpa et pecc3. q̃d trās gressōe do gnis erat ofitēdo dicent.

II°

Deo ī cordibꝫ suis. i. maledixerūt sic faci
re solēt quīq filij potentū et diuitū. Sic
faciebat Job cūctis diebꝫ q erat q dā cō
fessio grālis. ¶ Scdo sb lege Moy
si q vocat lex scripture seu tst veteris
fuit istitutu gfessio et pmū sacrū Mth
ple. ī sacrifitijs et hostijs q pp peccatis
ymolabāt. vñ leuit. 16. dr Offerat sa
cerdos hyreū vnūq et posita vtraq ma
nu sup capt eius gfitebit sup eū iniquitat
delicta filioꝝ isrl. Nūq quoq S[illegible]
tū ē. Dic suę mulier cū fecerit ex
ibꝫ peccatis q solet hoīb accidere. gfite
bit peccm suū. Vñ dr Durādꝰ ī sūma
q tpe legis scripe co q tpe deus magis
mouit hoīe. Erat pontifex gstituerat
ī terris. Deꝰ mādauit gfessionē fieri
debēt sacerdotib grāliꝫ tm ī iudicijs
p determinatōnē sacrificioꝝ. Vñ Ieremie
9. dr filij isrl. gfitebāt peccā
sua et iniquitates suas quatr ī die 2
quatr ī nocte et adorabāt dñm deum
suū ¶ Et nōꝫ q audiā q sacrificabā
t. p. 2o exercitabant. ī sig. gfessos ī qua
debemꝰ deponēt nunqā pellē peccm
nr ¶ 2o. Lauabāt. sic gfitēs oꝝ suū
lauat dꝫ lacrimas pmū. Ysa. p°. Laua
mini mūdi estote: ¶ 3o Duo debent
p frustra: sic gfitens dꝫ p singulis
peccatis simulēt p dolōē nās suam
q nō suffert grālis gritio. 4o ¶ Ie
Cremabāt. sic gfitens dꝫ gbuei ī gre
ci tatis diuīe 2 nō foris ex tritoꝝ
pōt. et dicit ī ista ¶ Tertio cō
fessio fuit Instituta tpe Legis gre.

Nam ut dicūt thro. ī 4. di. 17. magr.
Rabi et scō. ī euangelio nr̄m q xp̄s
implicite 2 op̄latē instituit sacrū pmū
et confessiōēꝫ. p̄ō ī plcatr qñ p̄cepit lepro
sis mūdādis duīs ir 2ostendite ora sacer
dotib. luc. 17. et mt. 8 2 hmōi ab aug°. ī
li°. et pe. 2 de pe. di. 1. quē penitet. ¶ 2o
explicite qñ discipulis dedit ptātem iudi
di ī foro gsciē. vñ ī. 20. dr̄ Accipite
spīm sctm et quoꝝ remiseritis pcta remit
tūt eis: et mt. 16 dr̄ pet°. Tibi dabo
claues regni celoꝝ 2 qd cūqꝫ solueris sup tē
ra et ē. Cū aūt papa sit successor petri: epi
nō st successores aploꝝ: et oēs sacerdo
tes sūt successores discipuloꝝ sicut dicūt
tres. vbi s. et hmōi 21. di. c. in nouo: 68.
di. quoꝝ vices ep̄i gerūt. vnc. c. vnico §.
t fratris g°. oēs sacerdotes q sūt 2q eorum
dicit xp̄s potestatē absolūendi a peccatis
sz spāliꝫ gressā ē petro ut declaratur q. a
sūmo p̄ōtifice ceteri sacerdotes hāc ptātem
habēt ¶ Constat ergo q sacerdotes a xp̄o in
stituti sūt iudices ī foro gsciē. 2 q ecclia nō
iudicat de occultis q solus deus illa nouit
deo necessariū ē q peccēs p gressionē pōi
dat sacerdoti sua occulta peccata vt cogni
ta ea possit recte iudicare: vñ q3us ī ec q°
nō requirat expēssū q deus p̄cepit ut peccēs
vadat ad sacerdotē 2 gfitet ei sua peccata
tm hoc includit ī hac ptāte absolūendi data
sacerdoti ¶ vñ. 6. Bo. 5. q. 3. dr̄ q sufficit
medico exponere medicinā egroto q. 3 gre
Confessio sacralis q fit ecclie Mediatrici debet
ee voluntaria et nō coacta. Deus enim solū
tā ipsi inuiscat vpām reliquas ī voluntate egro

S Bonā

tauiss. vñ dic̃ s. bo. ibi q̃ xp̃s p se
explenit. Confessionẽ nõ instituit q̃ con
fessio ẽ remediũ reiduatũ retrahens
tohẽs quotiẽs peccãt credendo: ꝺ3 q̃ p̃s
erat fundatus ecclã et remedijs ad fidẽ
oĩũ pertin̄s p̃ bapt. nũ fiebat remissio: sed no
ab eo nõ debeãt Confessio instituj: ne
ex verbo dñi dantes peccãtib⁹ naturã re
cidiuãdã. Cũ aũt post x̃m ascensionẽ ec
clesia fuit instituta et labi homines ceperũt
Tue Remedium ne penitẽs desperarẽt. Pu
blicã oportuit Quare p aptos tue Confes
sio explenit. instituta ẽ. 2 hoc auctoritu
te ei⁹ a deo traditã i clauib⁹ i q̃bus pote
statẽ receperunt soluendi ac ligandi nõ
dũ q̃uncũq̃ saluet. et hoc q̃ deꝫ p̃ nos ubi
dispensatiue et peccãtis humiliatorem et sati
dotale absolutionẽ. vñ i sacro dyposit. dic̃
st vñ. ꝺ. formale. 2 hoc ẽ absolutio sue
ministeꝛ absoluẽdi et medicandi. Aliud est
Materiale 2 hoc ẽ Detectio peccãti coram
sacerdote: Quoad p̃m fuit cõfessio adeo
instituta: Quoad 2m fuit ab apostolis
p̃mulgata: s cr. aũt dic̃. vbi. s. q̃ q̃ uis
q̃ ad hoc sm x̃m i cuãg̃o nõ explicauit. tñ
nõ ẽ credendũ q̃ apostoli hoc p̃ceptũ tñ ardũ
p̃ducẽre et instituisset nisi ipse illud
p̃ se posse adeo iesu⁹ habuisset. Et sic p̃s
qualis confessio sacrãlis instituta fuit tpe
legis gr̃e Quer̃ utrũ Confessio ista
Sacrãlis fuit alĩ vñ x̃m. et ꝺs. q. nõ. q2
ut dicũt ẽ sup̃ confessio sacrãlis i lege nouã
preceptũ declaratio coram sacerdote. ꝺ3 vñ
x̃o adducẽti Nulli sacerdos hũt hãc potesta
tẽ. 2 nõ nullus ad eã tenebat. vñ ista cõ
fessio gr̃ie nõ fuit de lege nature: ꝺ3 pon⁹.

ptre nãz. nam ipa natura dedit uideꝛ
ut hõ sua pudenda pon⁹ absconderet. q̃ sic cõ
peꝛisset multo magis aĩe q̃ sp̃ peccã. quare natura
ad hyporisim nos trahẽs uidet 2 magis ad ex
cusationẽm q̃ accusationẽm p̃. i p̃mis parentibꝫ
q̃ pudenda corporis et aĩe celauerũt. / 2°
nõ ẽ de lege scripture q̃ i ea nõ repꝛt
nisi confessio q̃ dã p̃s et gñlis ut dixi
ẽ. eo q̃ sacerdotes illi⁹ legis hãc potestatem
nõ habebãt. 3° nec etiã est de lege po
sitiua ecclesiastica ut uideꝛ velle q̃dã
gto. et pe. di. ꝺ3 ẽ de iure diuino
legis euãgelice ut ostensũ ẽ sup̃. q̃ sacer
dotes nõ remittẽt peccãtibꝫ ni⁹ ex p̃cepto
d. ut dic̃ pe. aurea. i q. di. 17. q. 1.
Et q̃bat̃ p̃ id q̃d dic̃ lo. m. i c. signi
ficasti et fo. gpe. ubi tenet q̃ papa tenet̃
confiteri de uenie. q̃d nõ esset si esset p̃ceptũ
esset. q̃ papa tenet̃ nõ set ipse. et sic
p̃s. De p°. q̃sito: Secundo q̃ritur
pp q̃d ista confessio fuit instituta. R.
ppter q̃ colligi pot ex dicto. i q. ite sũ.
2 s. bo. i q. di. 17. q. fuit hoc ppter
quor̃ cauꝫ. p°. pp excellentiã euangelicã
legis q̃ debuit ex excellentiori pacto po
pulo x̃mo dari. vñ aug. sup̃ nũ. unus ig̃
Deus p̃ sos ꝓphetas suos sm ordinatissimã
distributionẽ temporũ dedit minora p̃cep
ta propter q̃ tenuẽ alligari oportebat 2
Majora q̃ charitate liberãt generat
nõ. Mutuũ q2 dãt. Majora pp regnũ celoꝝ
et minora data st pp regnũ terrenũ ab
eodẽ uno deo q̃ fecit celũ et terrã. vñ
ps. 8. dr. Regi aboñ. iust. uñ plusq̃ sacri
bꝫ et pharisæis nõ iusta. i regnũ celoꝝ
2° pp humiliatus p̃fectorũ i q̃ lege q̃

ll 2 lege tñ p̃ceptũ
losũ ꝺmplesset
nisi fuisset
p̃ceptũ deus

a x̃o instituta ꝺs ꝓpo
nebat̃ ꝺmulgata absq̃
tñ scriptura sic cõta tenet
alia tenet contra⁹ p̃ ep̃m
nebat̃ sibi ꝺmulgatũ uerbꝫ
tñ d. ubi sup̃. i. tñ mã
the.

ꝺ et ꝺs
sup. cõ
i incipiũt
de cõfes. i
illa q̃ ꝺs
ad intellect.
i. nõ 2 nia
ꝺtra) ꝺs
arbi.

Reluctans q̄ ad ſmilitudinē legiſlatoris .i. xp̄i oſtendit humilitatē ꝑuerendā a ſbdi tis ipſius legiſl. Iuxꝓ illd mt. xi. diſcite a me q̄ mitis ſū z humilis corde. Mitor aūt humilitas ē gſiteri hoī q̄ ſoli deo. vñ ugo d̄ ſcō vic. aut plus facit q̄ ſeruo humiliat ꝑ dñs q̄ ſi dño humiliat ꝑ ſeruū alterutrū petrā. vñ Ylle. Deus .u. ſuꝑbis reſiſtit: humilib; aūt dat gr̄az vt dic̄ ſco. vñ q̄ peccāt vadit ad gſeſſ. humiliatꝰ dicit̄ ꝑ .i. ꝑ humiliatus ſū ſq̄quiꝰ dñe vnifica me ſm̄ ꝑbiū tuū. Et ſtreū bonū mihi q̄ humiliaſti me vt diſcā iuſtificatiōes tuas ‖ nā ſuꝑ oēs viros terre xp̄s ſaluator nobis humilitatis ex. oſtē dit Tūbys ſuas opib; vñ q̄ fuit ad bapt̄. nū. voluit a ſoe baptizari: cui ioēs dix̄. Ego a te debeo baptizari et Tu uenis ad me et dñs ad eū dix̄ Sīm modo Sic. u. de et nos ipleē oem̄ iuſtitiā. ait. 3. Nulla ꝓpe maior iuſtitia z humilitas q̄ vt maio ſbijciat ſe minori maior creatur creatur̄ et dñs ſeruo: Si ergē xp̄s tantus ſe humiliauit mitto magis hō vñ ber. dē erubeſcit hō fieri ſuꝑbi cū deus et dñs ſuus ſit humilis. cū igē cōſtricio ſit Alter bapt̄ⁿ⁹? vñ hyero. app ellat hoc ſa cundā ſecūdā tabulā poſt naufragiū. di cēs ſuꝑ Amos ¶ Secūda poſt naufra giū tabula ē gſtricio ſeu pnā i qua peccō Denuo baptizat̄: ¶ Tertia cū ꝑ quaz iuſtitiā ē gſtricio dē Conſideta. Nulla ꝓpe maior gſidentia ēe pōt. q̄ cognoſ ce ſecreta cordis ei maior. q pōt ꝑdesse z nō obesse. i. deus. ymdē lex euāgelica ē lex charitatis et amoris: charitas aūt facit oīa cōia. ‖ deo vt oſtendas te ꝑ ‖ re

Amicū tuū habere. et poſſidē volunt vt ipſi tanq̄ amico fidelis tua ſecreta pādere et quādā familiaritatē cū eo gerere: peccā re. dū peccat ſenex fugit deū z ab eo ſe elōgat. luc. 15 abiit i regionē lōgiq̄ cū q̄ ad gſtricōem accedit tūc ad prem̄ ſuū hu miliatꝰ redit z ad amicitiā ꝑſtinā reꝓpi tat̄. Merito igē iſta ſcām gſtricōem inſtituit. ¶ Queris pot̄ i lege noua xp̄s hāc gſtricōem inſtituit et nō in veteri ‖ x. .6. leo. vbi. 5. q. 3. q. Duo ſt pncipaliꝰ in gſtricōe. pp q̄ oportuit gſtricōem inſtitui i noua lege. p° pp deteſtationē peccati. 2° pp reconciliatōem faciendā deo et cōe cl. p°. pp deteſtationē peccati peccāt. .n. dū male agit odit lucem ‖ o. 3. vt nō in manifeſtē tur iuſtitia oporet redargui opa infructuoſa tenebraruꝫ q̄ aūt arguit. a lumine manifeſtat. ergo. 5. hoc aūt fit p gſtricōem et nō debuit i lege inſtitui gſtricio i qua eſt manifeſtatio veritatis ¶ in ea i q̄ lege i qua xp̄s cōcio formā eſt. vt intelligibile fieret ſenſibile: z manifeſtū q̄d erat obſcurū z tenebroſū et xp̄s cordis formā vocis induit hec aūt ē lex gr̄ē z nō gſtricio inſtituta q̄a tūc ad p̄mū finē operat lex gr̄ē. z dic alex. q̄ hoc fuit q̄uenies vt fieret diſcretio gr̄ē ne lupi aſcenderēt i gregē q̄ nā duceret agnos idco inſtituta eſt. vt vulp. eſcant ſuaz oēs fideles oſtenderēt ſuos ſac̄ dotes ne hēretici ſuā nouitatē palliarent z lupi ſb̄ pelle ouina aſcenderēt. nō propt̄ eccl̄z plan. ꝓv 27. Diligenter agnoſce vultū pecoris tui: et greges tuos gſide ra. ¶ Alius ē finis ad reconciliatōem faciendā humano arbitrio mediante. et ‖ deo ſit hoī ut homo ſit iudex z arbi

† o
‖ et q2 ꝑ ꝓpm̄ ihesum̄ deus z ꝑ gſtricōē humiliatē ſc̄ho patrē ſt premiꝫ z dilectē gnā dei deus glificatur nō ad dñi honorādū z glificandū inſtituta ē gſtricō vñ q̄ ſacerdos pōt dicē peccāt̄ ‖ .i. Joſue 7. da glām deo iſrl z glificē z idem nō q̄d ſequit

hr ītr dēū et hoīnū pcatorē. Porro arbi
ter talis cē dz q manū posset ponē ſn vtrūq;
talis aūt nō potuit cē quousq; deus factus
ē hō et tūc hō deificatus datus ē nob mr
diator et arbiter xp̄s q potuit manū po
nē ī vtrūq; : hic aūt relict ī ecc̄a suos
sores quos et arbitros ſstituit et rectores
ecclesie qb; ḡnuit auctoritatē regalē ads
et q̄m hr auctoritas. p̄ fuit ī x̄o. nī nullo
potuit cē grāq; veniret z hoc solū ī legr. No
va fuit. Ideo tāta ī hac lege īstitui ḡfessus
debuit: // Quarta cā pp q̄ ſstitu
ta ē ḡfessio ī lege grē fuit pp gnos ha
ptores q2. n. oēs tenēt ī pcepto grām ha
re ī ppfessi q3 ppfecti Ideo ut cū maiori reuē
rētia mādati agnū ordinatū & ut oēs
p̄ḡ ḡfessionē purgēt z mūdēt actus suos ne
dignī ad sacrū accedentes iudiciū sibi
mādūcarēt z bibērent. p̄o cor. xi.

CERTIA Principalis Contēplatio
Dē fructibus ḡfessionis: Vt aūt q3 Xr̄ianus li
bentius vadat ad ḡfessionē cōplacebo alī
quos magnos fructus q̄ ex ea p̄cedūt. scīt

Fructus Remissionis.
Fructus Cōmutationis
Fructus Satisfactionis
Fructus Pacificationis
Fructus Decorationis.
Fructus ḡfessionis.
Fructus Gratificationis.
Fructus Glificationis.
Fructus Acceptationis

alios. 9. assignā
tue: p̄mo de Re
missionis. Io. 20 q̄d
remiserens pecca
remittūt eis. ps̄
Spūs ḡfessionis. ad
me. Imu. cor
veni Ipue. pec.
mei. In hui⁹ si
guēā q. Bx. 6. di
xit heliseus ad Naamā Syrū lepra ſtus
sū vade z lauare septies ff. T. pcā nō
talia In Iordanē. i. ī ḡfessionē nā Iordanis
Interpretat Ruinus Iudicis: et ḡfessionis

dicar hr qd de pcorū fuē dū vrā f. lingā
dz vt solūēdz: et recipiet sanitatē corpo
tua atq; nūdaberis ab oī culpa. Ite. dns
luc 17. dīs leprosis Ite ostendite vos sacerdoti
bz et eunt⁹ mūdati sunt. vñ si esset īfructa
pcā ḡ uerā ḡfessionē remittit. et nō tāmē
illis q accedūt ḡfessi ſtēt ſm scō. illis qui
accedūt attriti dū modo nō ponāt obicem
deuōdat ex parte remissionis pcorū z meret
ḡ vnctū ḡfessionis. et attrito fit ḡtus. vñ
nullū ē magis efficax z certū signū remis
sois pcorū sic ḡfessio. Ex. Venit q̄dā
Magr⁹ pcor ad ḡfessionē scī ant⁹ de
padua q̄ pdicby cuius ḡuolutū adeo fuit cor
dis dolor sanctitatis. q nullatenus poterat
loq. Cui scūs rndēt īgt z occā pcā tua ī
scriptis pone. z reuēr ad me q̄t z fecit
et cū pcor cedulā scriptā scō obtulit Inuēt
cartā illā ita albā ac pura ac si nil pcī
scriptū fuiss: // Secund⁹ fructus dē cō
mutatois. q2 ḡfessio nō solū remittit culpā
3 et pnā eternā quā ḡmutat ī tp̄ālem. Ite
manet. n. hō obligatus ad soluendā penam
vl hic vl ī purgatorio et vtrāq; ī tp̄alē.
quā pnā nō posset hō soluere si puniret
ſm meritū culpe 3 punit̄ citra meritum
ex ḡtate diuine mīe. quā meās postula
bat pp̄ta di. ff. nī tuā dīē ppitiaberis pec
cato meo. multū ē cum. i. ex dēs facul
tatē virtutis mee. ad plenā satisfactionē dig.
vñ p ḡmitū tūmay lacrimā et alias
poss hō tēm illā pnā exoluere ī puō vita.
Tertius fructus de satisfactois q2. n.
hō post ḡfessionē remanet adc obligatus
ad satisfactionē pene tp̄alis dico q illa
verecūdia quā hr pcor ī ḡfessionē venit
hr magnā ptē illius pene tp̄alis. vñ Aug⁹.

tu. et prīa. z hīē. c. quē penit. dr pe. di. p. Qui pfuos peccatis pfuos erubescatis z erubescentia. n. pfam hr remissois: et qm̄ verecūdia magna ē pena q erubescit pxo fit digno venia: et io ign alegr. vbi. s. et tho. i 4. di. 17. q. quāto q6. plus ofitet et diuersis plus erubescit: et io magis sibi remittit dr pena purgatorij: et Ricds i 4. di. 18. dr. q. vrerent clauiū et absolutois diminuit dr pena purgatorij. et tho. dr q quis posset vnus idem peccm ofitetis q tota ps vl maio ei remittent pēn purgatorij. ¶ Quartus fructus dr purificatois q p eā fit papo eus deo q quā sibi vigilat z eū ppa ofita z et eū pxo. Esa. 57. Creauit fructū labio rum pacm. dr q pur acā sentit magno gau dio z ofolatoem sē pri d prāo sentiebat magistrustitā: vñ dr. ps. In voce exul tatois et ofessois sonus epulātis. z ap. 2. cor. po. Gla mā hoc ē testimonium ofie nre. z hoc tepit. quotdr vadēs ad ofitendm vadē portāt nostē magnū. postra lapis z ofolatis vehit. ¶ Quintus fructus dr Reparatois. Ara p peccm effi cit turpissima Turpior q Denigratē sup carbones facies eop: 83 p ofitendm aia reformat i diuina imagine z effigiē pulr. dauid. ps 93. Confessio z pulchri tudo i gla ei. qd hmōi i c. totū dr pe. di. 3. sup q. ps dr Aug. Pulchritudines amas et ee vis pulcher. Confitēr qz cō fessio ē ipa pulchritudo. si dus eras cō fitēr ut sis pulcher: Peccor eras Confi tere ut sis just. Ee nrm est Cessat D dnoe i forma fumis q fuit ad ofitendm nr. z volebat ofiti. z nr dixit i fmita

pcta renouata dr sacrdos. Simulle annot ees nūqs tāta gnisset. at ille ext dnō suz q nulle annot z ofitendo ee dnō dr illo q credenti in christo. qui ofitendo dns quā venisti ad ofitendm Ps. q. vide peccatis nigerrimos vomi ad te z nūti albissimos: z ofitendo dr dr sibi prīa vt dicit ecia cathisteo suā culpa ā z voluit acceptā dns ee nimis dura: q nō potest se tm humiliare z cruciare: ¶ Sextus fructus dr Cō fusois. qz sic p prīa nigta gaudet in dnicis ofitendo z debellat et tristitā. cp. hec dr dnoe q apparent i morte bti thome dr aquo q dns mhi sibi for magis molestū qz ofitendm p qua oes p mi dr sua ptate libauit. Cp. illo vide remont q peccauerat cū filio z p ofe xodi ofitendit diabolū. ¶ Septimus fructus dr Gratificatois. nā p ofitendm stat qz reapit adeo gram spūs. p quā regnat dns et restituit ad pristina amici tia. In bri. Matth 3. dr. q. Petrus et socii ponebāt manū sup illos et accipie bat spūm scm. i. sacerdotes sibi ofitenti bus. i ipositē manū ostendit alequa graz a deo cui ministerio dr nouo in su dr dā nr nup qz cū susceptūs it humiliby Deus dat graz. Nulla magis humiliatos qz ofitentes ofitendo vt dixīt sup ¶ 8. fructū dr. Acceptatois. nihil n ma gis acceptū deo sacrificiū potest offerre qz ofitendm i q offert sacrificiū cordis gtriti z humiliati qd dicte ps. Sup dicit holocausta dns acceptat i nro cū alia bona opa acceptat i ipa. z sm ipa milliū bonū adeo acceptatū. q n̄ ofitet.

f. habacuc ab ō flagello. q. pp pcta venit admissa in ysrl cū essit ofitens cū ysrl gdhuc ad nr. tm. nr. vñ. tacēt cū i obscuritā sniam.
f. nrm alios cū ceteris nr. ministre

est dei inimicus et obstinatus in malo: vñ
Confessio ē duplex quotidiana videlicet sacra-
mentalis. Nā deuotionis ordo scientiam lec-
tionis et peregrinationis exteriora opa meritum
q̄ fuit a nobis nō audet diuinā maiestatē
accedere ḡfessionē p̄missa. cuius figura habetur
Exo. xpi. vbi dr̄ q̄ filij isrl ex egypto exeūtes
transiūt mare rubrū. quousq; tribus iuda prima ingressa fluuium. statim p̄
cedentes ingressi sunt. exq; tribu iuda de-
uenit regale sceptrū et hoc ē q̄d dr̄ ipē in
exitu isrl de egypto re. sāctū est iudea sāc-
tificatio ei⁹. Spūalr̄ p tribū iuda intellr̄ virtus
ḡfessionis q̄a in ea tēpore p̄cedenti accessū ad mūdi
dei ozi dēm virtutē p̄dēr nā ipē precedentes
ostendit alios virtutes sequūt̄. et sic diabolo sbuer-
so cū operatiōe suarū tēptationū tenebat mens
ḡfessoris: deo p̄tectus virtutū est colenda:
vñ ḡ si in nocte. exponens ē Job. xi. si dormit
dr̄ q̄ sanabit. Dormit in bono Job q̄ voluit
castitatis gratiā: Dormit integritatē
sūe mittē. dormit vesane pretatis. Ego in eo nō
Miror admiror ḡfessorum humillimā pressi
onē tot sbuisse virtutū: ⁊ et vltimo
seculi in Glorificatio: nā p ḡfessionē aperit
nobis porta paradisi et eterne glē. vñ aug⁹
loquēs de ḡfessione dauid qui dicit natus ppha
hic trāsit sacerdos Peccauit igit O beatus p
bū peccatū cui apta ē porta paradisi: et
scribit ad hēbreos in fine. sic ait Confessionē
habete et nolite diffidere: ad sacra mēsas ḡfessio
accedēte festinate hec ē enī virtus diffidentie
Restauratrix virtutū. Salus animarū oppugna
tis deuotionū. pacis offensis obstatis diabolus
magistra timoris error: fiducia: salus: dux be-
atus lumen. ⁊ spes certa fidelium. ⁊ q̄a atq;
admirabilis ḡfessio Tu obstruis os leonum ⁊

xpus paradisi portas O ḡfessio sancte te in-
structi iudicant̄ pugnatq; et pro vt mortuus reputat̄
O ḡfessio vita iustos protegit gle. Tu sola re
surrectū ex p̄cepto q̄ ero te sola iustos reputat̄
Ydle. Deo Laus. Amē.

Et exiens sup̄ eos. ⁊ gh̄ nō valet
Sic ostēdit ab hostib⁹ xp̄o. ḡfessio
Ast stetit ante p̄sentiā p̄ncipis ⁊ ingressa te
Si sum dolor p̄terita
Si sum ḡfessor mūdi ⁊ futuri
Si dimitt ḡfessio
Si nō ⁊ tegre. ab oēs.
Si dimisit ei multa ⁊ ignorāta
Si omisit plura p̄ma.
Si nō vult gemere.
Si nō stetit ex p̄sumptia ḡfessi
Si ē ⁊ alq̄ actuale p̄ter odio ⁊ gratia
Si nō tenet ē dānā
Si operat̄ est ante dānā.

S. Sacerd⁹ nō tollit legē sup̄ eos
Sz p̄cedit et legē dei ē mag⁹ pen
ētie. q⁹. parcendo nō p̄cedit illā
vitā tollit ⁊ ēm absolutē.

Dns obligatōē potestatiuā te
expedit.

Sciat ⁊ dubia vnus sacer
dos ḡfessor. 3ª

Obligatio
Conditionalis ⁊ igit
fundāmēto

Clerus q̄ semper ordinat p̄ hōnores ⁊ stipendia
Religiosus nō seruat sua regula.
Deus possidet homo ⁊ ab eo.
Retinens rem alienā ⁊ odit ⁊ fama.
Meretrix ⁊ ruffiana
Concubinarius ⁊ usurarius stigmatizat

Ydolatra ⁊ fama
testi ⁊ mansuetus.
vestimēta portātes

Vide ⁊ breuiter casus ⁊ gh̄ nō
valet ḡfessio

Tenetur vxor

Confiteminī alteruterū peccā
vrā vt saluemini: |acubi i epla.
De ista Confessiōe tria alia ponūt cōsideranda
Confessio obligatio
Confessio Determinatio
Confessio dispensatiua
Quo ad primū q
reū vtz de necessitate salutis q̄s teneat̄ ḡfiteri z si aliqs sine ea posset saluari. et arg. i ḡnūz. q. ro. p̄o. Sic Petrus peccauit et Madalena et tñ eoz ḡfessionē nō legim⁹ ꝫ ea tñ lacrimas ḡritōes. vñ ambro. sup luc. 22. ibi Petrus exiuit foras z fleuit amarē die Lauemus lacrimā delictū q̄d pudō ē ḡfitēri. Petrus doluit et fleuit q2 credidit ut hō nō peccauit q̄d dixerat sed q̄ fleuit. Lauemas ergo lego sacrā scripturā nō lego. ℣ p̄. Cassiodo. sup i⁰ ps dixi ḡfitebor adūsū me igit Magnā meā dei que ad solaz ḡmissorū remittit peccā. p̄. Precepta decalogi sūt necessaria z sufficiētia ad salutē |ingredi sema mādata ꝫ ḡfessio nō ponit̄ aliq⁹ p̄cepto decalogi q2 p̄cepta sūt de lege nāe et in lege Mosaica z euāgelica obligāt Cōfessio aut nō ē de lege nāe nec de lege Mosaica vt ostēsū ē sup. g⁰ nō est necessaria ad salutē. p̄. Nullus tenet̄ ad impossibile ꝫ multis nō pōt Loq z vōis ego meus aut barbarus z nō hūs sacerdotē pntēs impossibile ē eos ḡfiteri g⁰ sm̄ ḡfessōe ē salus. ℣ p̄. Dedecus in publi
co pudenda corporis est ḡ p̄cepta honestatis q̄ ē ps iustitie unde ḡ |ius dicitur q2 ideo est honestū ꝫ multo magis reuelare |intro nestra aie. q̄ ē nobilior g⁰ et ē. hūs rationis arguūt nō esse obligatos ad ḡfessionē: ℣ n̄ ḡnūz est thema nrum et p̄cepta cētē. ois vtriusq3 sexus. et de pe. et remissorijs. Item ambro. z ponit̄ de pe. di. p̄. nō pōt quisq3 iustificari a peccō nisi pecūz suū fuit ante ḡfessus.

Ad hāc. q. R. sm doc. glose i q. di. 17. q. Cōfessio ē de necessitate salutis hominis nūc tenet̄ ad illā et p̄cepto Triplici legis. vz.
Et p̄cepto legis euāgelicalis
Et p̄cepto legis Apostolicalis
Et p̄cepto legis Canonicalis.
Primo dico q. q̄lz peccō tenet̄ ad cōfessionē p̄o et p̄cepto legis euāgelicalis ꝫ Nā ut ostensū ē sup. confessio ē instituta a p̄o i lege euāgelicali z ḡtrat̄ p nēz. a ihū xp̄o sup i⁰ Io. 20. Quorū remiseritis peccata remittūt eis. g⁰ quoz nō remiseritis nō remittūt ꝫ sacerdotis nō remittit ni ḡfitētibz g⁰ Confessio est ex p̄cepto ihū. Et vt Melius intelligas nō. Similitudinem. Si q̄s vellet ingredi domū vel palatium cuius hostiū esset clausū. deberet rogare ad hoc stantiū q̄ hoc aperiat. et sic ingredi posset sic in proposito Manifestū est q̄ p peccō mortale claudit peccō hostiū paradisi: igit̄ q̄ peccō vult ingredi in cuitatē dei z vitā eternā oz ut recurrat ad eos q̄ hūt claues. amissa modi sc̄ sacerdotes q̄lz dicūt dixō Mt. 16. et 18 Quecūq3 ligaueritis sup terrā erūt ligata z in celis. z q̄cūq3 sol. et. has claues principal̄ dixit tradidit pet⁰. dicēs Mt. 16. Tibi dabo claues regni celoz z̄. et di. 22. c. sacrosta. Istī aut sacerdotes sc̄ petri et aplōz successores sunt ostēsū ē sup. et sc̄ Iudas erat unus xp̄o in terra. huiusmodi p̄latum ligādi et soluēdi. et hoc ḡbat Sue. Cui gradus p̄ualet gradus et accessorium. c. ut nostra. de elec. c. in ter dilectos. de fide. instr. et de foro. ḡpe. c. si diligēti. l. 2. ff de iurisd. o. iu. l. ad nēm nobile ff. de p̄our.

Ista p̄x̄ ista ... ē ... peccō ... vñ ē ista ... ambro ... ... Cōtra ... catholicam ... vrā et ḡfessōē. p̄. sent. di. p̄ma 188 pulcre ... baptismo. z alius q̄ roma ... ē hūtes c. ad abolendā ... c. auctā z c. hoc ē sibi mum 24. q ... nō pōt cessare ihs ꝫ ihūt ad fidē z bonos mores z salutē aie. ꝫ ecclā die. et tria sacramēta necessaria ad remissōz peccōz ... Cod baptismū ē nec⁹ vnctō ... ordō ... nec⁹ ...

53 xps dedit ptatem sacerdotib⁹ lgãdi z
solueñdi ut deus ē. ergo gaffirit eos esse aplos
sorēs. qđ ē. f. cognoscēr scire z itelligēr
pecca sz pecca sciri nō possūt i foro gfessionis
nisi recludant p gfessionē. dr smo e sup
e. tua nos. dr sup exo. c. 2. 32. di. c.
erubescat 32. q. v. c xpiana ī qb⁹ dr qp
pecca nō iudicat dr occultos. pp⁹a. luc. 7 di
xit p⁹ | tr. 2 ostēdite ora sacerdotib⁹ qz
nō alios gaffirmat sūt claues. nō io. baptiste
nō dr virgini m⁹. nisi solū sacerdotib⁹
et sic pz q⁹ cōfessio ē de iure diuino z
de lege euāgelica cū sit ⁊ pceptū. C Sco
ī 4. di. 17. q. vnica pbat cōfessiōz ee
⁊ sūt diuino tali fūdamēto vz. Quilibet
peccās tenat̄ exequi grām p dolēdi p uias
facilēs ecclesiā recurrendo ex pcepto illo diuino
qđ dicit diligēs dñs. deum tuū z proximū tuū
alīs videt̄ gaffirmari deū z pximū saluāri. sz
hoc nō pōt fieri nisi p gfessionē. et pbat
sic. Attritus gfitens q̄ gras nō hat actū
talem q sufficiat ad meritū de gruo. tū
hmōi voluntas susceptē di sacrām ecclesie
z sua obere peccati mortalis actualis fac
to vl voluntate ī hēdis. Recipit nō ex
merito sz ex pacto diuino effectū ipi⁹
sacrī: et sic pareñ attritus attritoē q nō
hz rōnē meriti ad remissionē peccati: vo
lēs tū nisi sacrām pnitentie sic dispē
sat ī ecclā. z sua obere peccati mortalis ī
voluntate vl ī actu: | in vltimo instanti illi⁹
platōis ī quo ē uis abs sacrī ipi⁹ recipit
remissionē et grām primalem. nō ex meri
to ut dixi q2 nō erat. sz ex pacto diuino
sistētis sacrō suo. ad effectū illū adequē
constituit Alioqn nō apparent quō sacr3
prius ect secūda tabula sinūq⁹ ⁊ ipius
posset recuperari p̄cūda grā amissa nisi q⁹

Sco ī 4. di. 17. q. vnica pbat cōfessiōz ee ⁊ sūt diuino tali fūdamēto vz. Quilibet peccās tenat̄ exequi grām p dolēdi p uias facilēs ecclesiā recurrendo ex pcepto illo diuino qđ dicit diligēs dñs. deum tuū z proximū tuū alīs videt̄ gaffirmari deū z pximū saluāri. sz hoc nō pōt fieri nisi p gfessionē. et pbat sic. Attritus gfitens q̄ gras nō hat actū talem q sufficiat ad meritū de gruo. tū hmōi voluntas susceptē di sacrām ecclesie z sua obere peccati mortalis actualis fac to vl voluntate ī hēdis. Recipit nō ex merito sz ex pacto diuino effectū ipi⁹ sacrī: et sic pareñ attritus attritoē q nō hz rōnē meriti ad remissionē peccati: vo lēs tū nisi sacrām pnitentie sic dispē sat ī ecclā. z sua obere peccati mortalis ī voluntate vl ī actu: | in vltimo instanti illi⁹ platōis ī quo ē uis abs sacrī ipi⁹ recipit remissionē et grām primalem. nō ex meri to ut dixi q2 nō erat. sz ex pacto diuino sistētis sacrō suo. ad effectū illū adequē constituit Alioqn nō apparent quō sacr3 prius ect secūda tabula sinūq⁹ ⁊ ipius posset recuperari p̄cūda grā amissa nisi q⁹ accederet gratitus. nova et sufficiēs gratia tōr quā pauci habēt. ex quo pz q⁹ nō est alia facilior via ad | meriendū dūs gras q2 ⁊ offensor nō requirit a⁹ nisi q⁹ nō ponat obicem gre qđ ē minus q⁹ hmōi attritum ⁊ q⁹ modū meriti dr q gruo sufficiat ad | justificationē nec dr. Certior. q2 pōt magis certus ee certus hō q nō ponat obicē peccati q⁹ q hat gratitus vl attritum q⁹ ⁊ sz tenet ⁊ hat viā gras ⁊ dicta recuperat q ē facilior et certior. | dē tenet tho. ī 4. quol. q. 7. 2 henric dr gōda. ī quol. q. 32. et pe. lo. q dic q vtuntur claui⁹ ecclie sacri Merit qs dr at trito fieri gratus: z sic recipit remissionē ad pe C Item q sine Confessione nō frat ⁊ remissio peccati confitemat̄ z pbat tali rog⁹. Duab⁹ cās vt plēe nr̄o gaudētib⁹ ad pductionē alicui⁹ effectus deficiēte una deficit effectus. exp⁹ ad gnātionē filij cū cuerunt q⁹ causē. pr̄ gnās. Mater gi pus sol vtrāq⁹ sua coagulas et Deus q vtutē gnādi tribuit si una istarū Deficit Deficit et gnāto. hoc psupposito ctū ē q fm doc gētē. z precipue tho. ī 4 Di 17. Ad remissionē peccat⁹ q⁹ gnr uit causē. p⁹ effectus z ver ē solus deus hec. v. q⁹ pōt remittēr peccā nisi solus Deus. Nā solus dr ē cui⁹ gratia qua pec cātur remittit. P 2ª ē cā Meritoria et hec xp⁹. q ⁊ pacto sua merita nobis re missionē culpe ⁊ pene. lauit nos a peccā tis nr̄is ī sanguine suo ⁊ 3ª ē cā instrūtalis. 1. sacerdos q absolut ex ipso pto z peccā dimittit originale ī bapt⁹mo z actuale ī gfessione. 4ª ē cā Subiectiua z recipiēs q ex hu militate dr se subijcit meritorie xp⁹. z q⁹ rat

4ª nō

et sco. ī pdō di. nr̄ē dat glo. de pe. di. v. ī pncio q dic q gfessio nō ē de iure diuino vere. vl nouū testm
sz pbat ex q̄da traditōe ecclīastica eccē. dr. q tradō legt q⁹ sic tempe erat theologo allegare aliq⁹ de biblia z ne
sciri ī quo loco i⁹ dicē biblia ista tempe ē. Annouiste allegare a⁹ de traditōe eccē z nescīt vbi annotes
i⁹ dicit nō annotes q⁹ dicat sēm traditōes eccē: nō ob. si dicat. q esset ex pcepto. c. ois utriusq⁹ sexꝰ
q2 i⁹ fuit gstitutiua tpe innocētij 3ª. nō nisi tēp⁹ fuerit Ambro. z aug⁹. ggs z hyppol. ralq⁹ plesq⁹
grecos z latinos q⁹ docebat gfessionē sacrām nr̄e redēptōis ad salutē. z sic sco. q dicit de iure diuino legis euāg⁹.
et ista dicat̄ arctior. ī pdō dist. v. att. tho. q dicit papa nō posse dispēsare ut gfessio fiat

gram dñi et remissarem culpe Bijcendo se
Sacramchs ꝺ iqb ꝓtripat nutritū papoꝝ
ꝺ·nāſm·frāc·May·2 Pe·lo·Deus post
papoꝝ ꝺ ꝓposuit nō remittēr peccatū alī
cuj nisi ꝓtriperet de papoē ꝺ et hoc īsuis
sarcis· alterali v̄l uolūtate sīnō adsit sa
cultas· Sigº aliqua ſstans cāq defuat nū
qꝫ fit Remissio peccāi nīſi hītū ꝺalus:2
sic pz·q ad ꝺfirōem tenet qꝫ et ſnē di
vnio legis gram gelue: ¶ Secūdo tenet
ex ꝓcepto legis Apostolice: Sicut·n·dr̄m
ē ſuſs· Conſeporis ꝓcepta aptū ꝛ ꝓuitua
cca ꝓmulgauerūt· ex auctoritate ꝺ eis
data et uolūtate sua illis nota·q2 ut dr̄
sco·nūqꝫ aptū tā magnū fugū ecce pu
posuſſet nī ab oe ꝺ habuiſſet· pnde
in cepta Jacobi hītū Cōfitemini alt alterutrū
pcca nra· Et Joēs īsua·canō· Si dixe
rim q2 pecc̄m nō habem⁹ ꝛc̄ſ· Si aut ꝺfite
mur pcca nra fidelis ē deus ut remit
tat nobis: ¶ Tertio tenet qꝫ ex ꝓcep
to Ecclesie seu legis canonū q̄ i multis
locis ⁊capitulis loqt̄ gmullus potest sine eo
fieri saluā· ut pz·d pe·di·p⁹·c·vede·
et·c·qui penitet·et·c·ecclesia·2·et i
·c Secunda dr̄ Secunda post naufragiū
tabula ē· culpā simplr ꝺfiteri: ⁊c·frustra
t̄ claue recī q sm̄ arbitriū sacerdotis vult
facer pnāz: ⁊sism̄ oris ꝺfitent remā ī pena
re: et c· Nō pōt quisq̄ iustificari a
pecc̄ nisi pecc̄ sint ante ꝺfiō·⁊ dr̄ deus Am
bro·in h·d paduso· et c· Nō pōt quis gra
tiā dei acquisitꝫ accipe nisi purgatꝫ fuerit
ab oī sordē peccati ꝑ pnāz ꝺfiendo ꝑ do
nū baptismi salutaris·⁊ dr̄ deus Io·crisо·

ꝺ hītū i·o· Tacitumenitas ⁊ qi ꝑ toto
illā dicit· Et i·o· Oīs utriusq; sexus
de·pe·et remi· hoc ꝓceptū ꝺfiendo dat
oēs fideles ꝺnis ⁊ qd ꝓceptū ꝺtinet
multa: et p⁹·qs debeat ꝺfiteri ⁊ dr̄ qꝫ
oēs fideles ꝺnis adulti utriusq; sexus
masculus·ſ·⁊ femina: postq̄ puenīt ad
ānos discretōis·i· hīs usum rōis et cognō
scens pecc̄m qd ꝛmisit·⁊ ꝺfitēr pueri ⁊
puelle qū hnt ·7· ānos dicūt hīe ānos
discretōis et ē doli capaces·ut dr̄ glo.
i·d·c·oīs·⁊ tūc tenent ad ꝺfiendū si
aut ān illos ānos habuerūt discretōē sic
multis malitia suppl̄t etatē tūc dīc te
nent⁹ dr̄· c·q· ꝑ adultū nō intelli
go tāte ⁊ tāte etatis· sz qd hat sufficiētē
etatē ad cognoscendū iustū ⁊ iniustum
⁊ legem diuinā q2 i multis ān etatē ma
litia suppl̄t ēā· it dr̄ sco·q· qn̄ puer
fac ista signa v̄l unū cor tenet ad
ꝺfitendū ān septimū· p⁹· qn̄ interrogatus
hīt ad ꝓpositū cū ratōe· 2⁹ qn̄ sacerd⁹
ecc̄m discoopit capt et Dstēdit signa dis
cretōis tertio qn̄ uerecūdat̄ a malo abs
tinēt: ¶ Secūdo ꝺtinet·q d debeat
Cōfiteri q2 oē pecc̄m mortale de quo hīt
memoriā· ꝛmissa diligēti ingnitōe sue
possibilitatē suā· nī nō dz qs diuidēs
ꝺfitendū suā n⁹ aliqd relinquēs sz oīa
dicēs uni ꝺfitēti ¶ De pecto venīali dr̄
sco·q nō ē necē ꝺfiteri q2 stat cū ꝑfta
charitate q ē nauis saluās ¶ S· bo· i q·
di· 17· q·1· ꝑte· 3· ar·2· Cū q̄rit̄ ſqt
an venialia debeāt ꝺfiteri ex⁹ q ꝺgruū
ē magis⁹ uices ꝑfectis ꝺfiteri pcā venialia
nīgilt tñ nō ē necē· nisi i duobꝫ casibꝫ

Cor mū tang̃ ꝺcepto i q⁹ ꝺfiō a morte animā liberat Cōfixo ꝓdisū ex
ꝺfixo ſpī salubri debuit v̄ū ſcripa dr̄ dic te iniq̄tates tuas ut iustificet⁹· aug⁹· i h· dpa
Agite pnāz q̄les agat⁹ ⁊ certa ut sint ꝑ uobis orta Nemo sibi blādiat et dicat occulte ago· ego
Deū ago qo sm̄ ea dicūt⁹ ē q̄ solueret⁹ i terra erunt soluta ⁊ī celo q⁹· sm̄ ea claues ecce
⁊ī cor h⁹ Que ē penitere ea penitear dolore sm̄ lacrimas ostendat· ꝛſſpre· nō fict
deo ꝺ sacerdoti· ꝓmittat iudicium dei ꝑ ꝺfiōem ſcripte· ut dr̄· leprosis ut ostēdent se
sacerdotib⁹.

// Decretalis dudū fra ē ab vniūsali eccā ī gallo vienēsi a clemēte pp̄ v. nup̄ celebrato. cōmu dantes ſt̄ iudiciſ ordinarijs a ſede apl̄ica 2 mādā cōmor dnāq; ad ꝯfeſſoēſ audiendas.

vz. ff dubiū 2 pp̄ ſtatutū. ff dubiū. vz. q̄ꝫ ꝙ ꝓbabilit̄ dubitat. vtr̄ ſit veniale vl mortale. tenet. n. hoc caſu ꝯfiteri alr ꝓpter hoc ſic expoit. 2 agit ꝯ ꝯfeſſarius q̄ eduſi cat ad gehēnā. c. hras. et neſtr. ſpot. et ideo dz ꝯfiteri i. et relīq̄re ſuđicto ſacerdoti vtr̄ ſit veniale vl mortale. nā ī dubijs tutior ē eligēda. c. matthe. exō. et ſimo. 2° ro. ſtatuti ecc̄e. et ſi nulla ht̄ mortale te net i. ꝯfiteri ſemel ī āno vt poſſit ſacer dos ſcire ꝯfeſſarius illi. q̄ dz grauare et ī hoc gror. tho. hric. 2 pe. de tarā. ra. di. et q2 vt dic̄ ſcript^ ſepties ī die ca dit iuſtus 2 q dic̄ ſe pecc̄e nō hn̄ mēdax ē. 2 nemo pōt dicē mādā ē cor mcū 2 pure ſū a peccō. p. ro. 2 difficile ſit longo tp̄e max̄e mundi ſenſu ī mūdū ē a peccō aliquo mortali 2 veniali. ſdco omnes q̄ſq; tenet ꝯfiteri 2 peccatū ſe vt cognoſcāt: ī eo dicūt aliq̄ ſi q̄s ro. pui le q̄ſ inuenit ſe ſūm peccō teneri. tū ſe repſentēt ſacerdoti 2 dicāt ſe ī gr̄ām per catorē: // Tertio hoc ꝑcipū ꝙ tenet Cui debeat fieri ꝯfeſſio 2 dicit ꝓprio ſa cerdoti q2 ſolus ſacerdos ht̄ ꝓtātē ligā di 2 ſoluēdi vt patet. 5. 2 nō laico nō ī ſacrēda ꝯfeſſio dr̄ te. 2 dicit Sa cerdoti ꝓprio. i. ſuo ſuccſſori q2 ſe tentia a nō ſuđice lata nulla ē: Quer hic q5 dicat ꝓprius ſacerdos. R. pa. ī d. c. oēs et cap. ī de. dudū. de ſepult. q. p°. dr̄ papa ī toto mūdo: 2° dr̄. legat ī tota ſua ꝓuīcia: 3° pmārius pape. vel legati ī illa ꝓuīcia: 4° epūs dū viſitat ē ꝓprios ſacerdos ſuos ſuffraganeos: 5° epūs ī tota ſua diocēſi. 6° archidiac. ecc̄ha thedralis. 7° vicarius epūs. Iſti duo poſſūt audīr̄ oēs ſ̄ diocēſi. 8. ꝑſbr̄ parrochia

lis ī tota ſua parrochia. 9° vicarij p̄fator̄ vt hyntēr abbatiſſā lucēnā. X°. dicit ꝓprius ſacer dos hūs ordinariā ſuccſſorē a papa ſuā penitentē. ſic ſ̄ fres Minores 2 p̄dicatores q vt hntē ī cle. dudū de ſepulturis ſ̄ ha bilitati ad audiēdas ꝯfeſſiones illor̄ q ſ̄ ī illa Diocēſi vbi nō rādē. 2 ita hnt̄ et ex ꝓuilegio Carmelitarū augustinēſiū. p bullā apoſto licā. 2 poſſūt iſti religioſi maxime ꝙ ducatores 2 Minores audīr̄ ꝯfeſſiones ex ꝓuilegio pape etiā ī ꝙs parrochiarum ꝙ ducātib; 2 absq; hac cā. nec talis ꝯfeſſio 2 hmōi. ex illa peccā ꝯfiteri ꝓprio ſacerdoti cui cā ſit dimiſſa vt ꝑs ī extra gān. Io. 22 q̄ ſuapte. vas electionis. nec ſi re ea data ē iſta auctoritas religioſis q2 nullo q̄ mallet nūq; ꝯfiteri q̄ parrochialib; ſacer dotib; ſua peccā detegere. ac et cū multa ingre ruāta regnent hodie ī parrochialib; cū ſit tot difficultates ī ꝯfeſſionib; veritatē vt vix ꝓbabiliter inueniri poſſit emendare. quia ꝓp ipā cura animā nō dicit ꝓp hoc ee ꝑfectos religioſos ī ſtatu ſuos conductores benigne ſuſcipere. Iſta igē ſ̄ opi nio ſacerdotis ad quos dz penitens venire: dz q̄ vtr̄ nūq; ī aliquo caſu liceat ꝯfiteri alteri q̄ ꝓprio ſacerdoti. R. pa. ī d. c. oēs q̄ ſic q̄ nūq; ſbtrahit aliq̄ ea legitima puta q2 ſit reuelator ꝯfeſſionis. vt q2 ē ſollicitator ad mu lier: vt ſi nō ht̄ ſtatū ſufficiēte nec ꝯfeſſus ī q° videt ſe poſſe ꝓmoueri. vt eſt ꝙ q̄ dā vt hērens et ſuſpect̄ 2 hmōi. 2 ſic pōt ī tali caſu petita licā 2 nō obtēta ire ad alium ſacerdotē q2 ꝓpria nō ſe extendit vltra ciuitatē: 2° ī articulo neceſſitatis pōt alteri ꝯfiteri 2 abſolui a quocūq; 2 ab excōicatōe quacūq; p3. d ꝑ di. 3. q. nūq; ꝑſbiter. 3°. cū q̄ſ mutar do micilium tue pōt ꝯfiteri ſacerdoti illi vbi ht̄ Domicilium nō p°. fres tay. 2 goff. 4. cū ꝙs vagabundus q nō hnt̄ ꝓprium domicilium q2

a quocūq; parrochiali sacerdoti vbi se
trāsferūt possūt absolui. 5o. cū scolares
accedūt ad studiū q; efficiūt. et ibi
dūc illi parrochiāi in qua habitāt. 6o.
Si pceps sit q; ppriū sacerdotē omiserūt
puta q; confessi sūt mortē ipi vl detraxisti
vl pecuniā abstulisti tuc hīa petūt a nō obtē
ta potest alteri ofiteri. et pdicto. 7o. cū pbiter alienus sb spē pprij sacer
dotis audit sb dubio alienū. 14. q. 2. et
q; hodie multi sūt sacerdotes ppriū vt dicūs
e sup de religiosis. ad eos pōt qs se cō
ferre parrochiales. ideo q; debet ipotesta
eligere magis ydoneū. an ei q; magis ofi
dat. vt alios sua possit saluare. // Quā
to Cōtinet hoc pceptum. Quē debet
qs ofiteri. dicē. q; saltē semel in āno
hoc pceptū. Secundū alios qd et
pcipit in d. c. cōis dicit. Suscipiēs saltē pa
schate eucharistie sacrū. Contra
et 6o. qualr. 5. q; sine ofessiōe cū displicē
tia pcōis omissi. q; cū voluntate abstinē
di in futuro. et obediēdi eccē et sacerdoti
ofessione pcedēte sūt. et si qs hoc pcep
tū trāsgressus fuit. pcipit vlt vt ipius
arceat ab ingressu eccē: et Moriēs eccē
carcat sepultura: ex q; oēs ps. q; sine
ofessiōe nullus pōt saluari. q; iste pbi
ter ingressus eccē. Militātis e sig. q; tales
exeāt et expulsi ab eccīa triūphāti.

Secunda gr̄e plane dicē Dctis
minatōis. et cui⁹ declaratōis. Quē
ad doc. vtrū hō teneat ofiteri plus q;
semel in āno: Circa hoc q̄ritur tripl
tripl opō. prima e opō. Archidia. in
fine rub. et pe. di. 3. et simo. in c. oēs pal.
q; dicūt q; pceptū stat post pcm mortale
habita oportunitate ofitendi teneat ofiteri
et sine ofessiōe nouū peccatū incurrat. et
pōt sic aliqui q; istum opōē. Magis tenetur
hō prudēter saluti aie q; corporis q; aiam
ptinēs corpi c. solite et mane. et obe. et
mors vnius aie ppondeat morti innume
rabiliū corpm. c. silēs. 24. q. 3. sed si hō
tēs infirmitatē corporis nocumētē teneat
q; alteri prudēter aperiat humanitatis sue
ipi. q; potuit hominē a morte liberare et nō
liberauit. c. sicut dignū. q. illi et q; homici
q. multo magis hoc e dicēdū de infirmitate
Mortali aīe. Nec sm doc. pdicē. aliquē
excusat pdēta dictantes. alias. q; ecclia q;
illa sustinebit tpe octauē pp hoīs negli
gētia et nō aplaua sicut et phibet ne quis
vltra a nō pnumerat in excōmunicatōe
est et hec. c. ex quadā. et p. tri nō pmā
nat phibet luctā pmanēdi in excōmuni
catōe vsq; ad illā horā. // Secūda est
Opō. 6. Bona. in 4. d. 17. p. 2. ar. 2
q. 2. q dicē q; seculares et pueri layci nō
tenēt ofiteri nisi semel in āno regulr nō
contingentes aliā mortē. Secus aut de religio
sis q; tenēt statū ofiteri post lapsū in mortā
le. et de clericis dicit idem videlicet cū di
cendū cū tota cōtinua sit tempus pceptū
et cuilibet diurno deputata: Tertia e
opō. Alex. de ales in 4. p. sūe in tract. de ofit.
Richd. et tho. et pe. de tarā. et Sco. in
d. 17. quarto sētiā. q; dicūt q; de ofitēte
possum⁹ loq; dupliciter: Aut quo ad ppositum
Aut quo ad actū. Quo ad ppositū dicūt
pdicti doc. q; statim quo q; commisit peccatum mor
tale et de illo recordatur tenet hīmōi displicētiā
de illo cum ppositō ofitendi in tpe ab eccīa
determinato. alias si nō displiceret de hoc ppositū
ofitendi nouā culpā incurrit ex
quo sua culpa si nō displicet et placere
videt. et in hoc error. cū communiter: Et quo
ad actū ofitendi Nullus tenet nisi in tpe
ab eccīa determinato regulr in d. c. oēs et hoc.

ꝓbat tho. 2ª 2ᵉ q. 87. ar. pᵒ. sic. Illud qđ
ſñ tñporis determinatõe debet⁹ nisi status
soluat⁹ obligat ad pcc⁹. vt ꝓbat ꝑ. c. vos de
sen. exco. li vj. c. cũ dilecti. Sed dolo. et gra.
I. Toth ff. de regu. ju. Sicqđ peccũ ſn
tĩ post lapsũ ĩ mortale teneret⁹ ad ꝟſſpõem
huiꝰ oportunitate ꝟſſtendi. nõ ꝟſſtet⁹ mor
taliꝫ peccat ĩ illo ĩſtãti ĩ quo recordat. q
ꝟſõe peccat ĩ illo ĩſtãti cadẽ ꝟõe preconcur
ſequẽs. sic ſequẽt. q multa ĩ numo qi ju
numerabilia peccã ꝟmitteret ĩ dies ꝑ una
ꝟſſpõis dilatõe qđ ẽ ĩnouenust. valde
dãnabile ex q° ꝟcludit ſn doc. q cũ pr
aptũ ꝟſſpõis ſit affirmatiuũ nõ obli
gat nisi ꝙlibet et tpẽ. s. ab eccia dſtmi
nato hoc ẽ semel ĩ anno. Nõ obstat⁹
rõe. q. Pr. q ꝑ. q ꝑ ꝟſſitorem cũ ꝟpõsito
ꝟſſẽdi tpũ debito hõ statꝰ seruat actꝰ suã
pro merẽtr. dq° dr. ps. q. 6. q semel cor
tectos corde: ‖ Dicit tñ doc. ꝑdicti
ꝑſſtꝰ Rectꝰ tho. et alij. qđ ꝟ quis
nõ teneat⁹ nisi semel ĩ anno ꝟſſtere tñ ĩ
quoꝫ casibꝰ obligat⁹ qs ad ꝟſſpõem vltr
ꝑdictũ tempꝰ. Primo Katõe statuit
qđ ꝟ qõe alicui⁹ statuti vl ordinatõis te
neat⁹ ꝟſſtere qbuscũq viris ĩ anno sicut ſunt
quidã religiosi. talia. n. statuta obligãt ad
los ꝙ pena mortalis peccati. vt venialis
ſcẽ statutũ obligat. Tenedit ſdẽ dicẽdũ de
illoq venisset ꝟſſtere ter vl 4r ĩ anno. ‖ Se
cundus Casus est qõe Sacramẽti. vt qs
qs vult alqđ sacrũ Ministrare vt ac
cipe. Valeq; actꝰ solẽnẽ ĩ eccia qui
dã petit cãtari cuiuꝫ. fideiuõr. baptiſ
mũ. Missã celebrẽ. et sic de alijs ſa
cramẽtis vt dicit tho. ĩ quol. et pe. de tarã
tã. et io. de neapoli. et Cãdulfꝰ di. 17.
Tertius Casus est qõe periculi qñ. s. ſmi
neret ſnſmiliꝫ periculũ mortis. vtrũ
tpũ grauis ĩfirmitatis. pestis. guerre. vel
maris. nauigatõe periculosa. vel ĩ multitudi
ne ꝙſſpique ꝑſonꝰ. ‖ Quartus
Casus est rõe Stimuli qñ. s. ꝟſſona ſti
mulat illico peccãdũ cõe ꝟſſtendũ. nõ pot
apponi talis ꝟſſna talis. n. tenet⁹ ad ꝟſſtẽ
dũ: qz eqđ fit ꝑ ꝟſſnaꝫ edificat ad gram
nõ. c. ꝑ tuas. et. c. de sponsa. ‖ Quintus
Casus ẽ rõe Dubij. qñ. s. ꝙbabiliꝫ dubitat
et videt ĩ illo ãno amplꝰ copeã sacerdo
tis hꝫ nõ posse. puta si ꝙs ht alqđ peccũ
qđ ꝑtinet ad papã vl epm et nõ ht lega
tũ vl epm. quẽ nõ hꝫ tpẽ pastoꝝ
tuc tenet⁹ statꝰ ꝟſſtere: ‖ ꝛ alius aut rõnabiliꝫ
sufficit qđ hꝰ sit ꝙtritꝰ de peccõ suo et ht vo
lũtatẽ ꝟſſtẽdi ꝓ ꝑſonã qz nec nuncio et ſcriptꝰ ꝛct
ſcripꝰ ĩmmo ꝟſſtere ꝛ ut dicit ĩfra: maxĩ
si sit clericꝰ et religiosꝰ vt dicit ꝑdictꝰ
Dor. qñ ꝟ oportunitatẽ ꝛ de ꝛct tñ
tui domino debent⁹ statꝰ ꝟſſtere. qz vt dic
ꝗꝫ peccãs qñ ꝑ primꝫ nõ debet⁹ nocere. sic
ꝑſſõdet ad ad⁹ trahit: ‖ et sic ꝑꝫ obligatus
ꝟſſtere. Restat nunc Pr. ad arga
hec tenent. Ad pm. Pr. sco. qđ tpe Nico
laꝰ papa. fuerit ꝑſſtere. et ꝟſſtere nõ erat ꝛct
tutũ ꝗꝫ post ꝛſſtẽ qñ ꝓꝰ dixit accipite ſpm
sanctũ. ꝛ ꝑ apta euãgelica nõ obligabat nisi
post publicatũ ipõ dicatur euãgm. ‖ Ad 2m
dicit qđ illa ꝙtritio ht rationẽ ꝙpositi ꝟſſ
tendi. sic peccatũ delet cũ ꝙposito ꝟſſtẽdi
alias nõ esset vera ꝙtritio ꝑ quã dimittitur
peccm. ꝛ cõ. ſ. mouet obligans ꝟſſtere dſtmi
nato tpe. Ad 3m. Pr. sco. qđ ecclesia
nec veteris et noui testi. reducit ad ſſtem
perpetuã. Audi isrl. dns deus tuus unus
ẽ. et marcheto ut duc⁹ saluti ſãctꝰ est. vtro
qꝫ deus propter honorem ‖ dro ceremonialis

cadat ibus ꝑ papis. Ad 1ᵐ qꝫ obꝫ de
papto honestatis q̄ nullus ɔz publicaꝝ vene
ciā sui corpis ꝛc. dico qꝫ hoc ē uerum
nisi in ꝑ necessitatis q̄ nō ht lege. puta
infirmitate i q̄ ɔ ostendē vulnus medico
nā vt dic. hoc. Si vp̄s medicaꝝ ꝓpter pctm
ɔ vt vulnꝰ detegat. ꝛ hic nō ē pctm ꝓpter
uitorium. Sta a simili Si vir sanaꝝ aiaꝫ tuā
ɔ ostendē medico f. sacerdoti plagas tuas
ꝛ declaraꝝ in cfessione qualit infirmꝰ es i ore
i corde i capite i oculis ꝛ oib; sensibꝫ. Ad
illud ad obic de nuto barbaro. ꝛ alius nō ha
bētib; possibilitatē. Rx. q̄ cū ꝑceptū dni
nr̄i sit roābilissimū. nō obligat ad aliqd
i roāle. ꝛ impossibile: ꝙdo aliq ab hac cfessiōe
vocali excusāt. Et p̄ oppositū. Pueri qui
nō hnt ā nos discretiōs ꝛ nostr dolū capaces
qz q̄ nō ē dolī capax nō dr̄ peccē ꝙ mittēr.
Ifāta nāq; regulr iudicio corrt. p̄. q. 1. c.
placuit ꝛ c. sequēti. 1 2ᵘ excusāt Amē
bi q̄ nō possūt nasci nec deberi ꝑ sacrā
tu q̄ ꝛ ancta deuenerūt et ideo intelligūt
ꝑseuerāt. cō de bapt. nō c. maiores ad finez
nisi alīd hereda hnēnt i hereditalla ꝛ redimt ad
fessū qz tuē tenerūt. 3° excusāt Mut ꝛ
log nō valentes. ꝙm Rych et sco. i q. di. 17
tri debet ꝙfiteri ꝑ nutū vl ꝑ aliqua signa
vl eo modo q̄ possūt 26. q. 6. c. q nō debent.
4° excusāt ydioma nesciētes q nō tenāt ꝙfi
teri nisi ꝑ signū vl ꝑ nutū. ꝙm Rych q̄dā
alq dicāt q tenēt ꝑ interpetē. possēt etiā
ꝙfiteri ꝑ scriptūrā vt dic. ꝙmo. i d.
c. oēs. q aut ē absens a sacerdote nō tenet
ꝙfiteri alq̄ modo ꝑ nūtū vl ꝑ scriptūrā
vt dic sco. qz ꝓpria reuīdi tollet q̄ ē magna

pena i ꝙfessiōe ꝛ obtinet venia.

Circa 9° dr̄ Dispēsatōs ꝙ aūt declaratē Quēr. Utr papa possit dispēsare
i ꝑcepto cōfessiōis. Rx. Rych vbi s. q
Circa ꝙfessionē possūt duo ꝙsiderari. vz. Cir
cūstātia et essentia. Quantū ad circūstātia
tā tempus determinati ab ecclīa. qz hoc ē de
iure positiuo papa pōt dispēsare. et plōgāt
tempꝰ ꝙfessionis ex cā roābili qui i hys q̄ sunt
mere de iure positiuo ꝛ nō diuino pōt papa
dispēsare. 82. di. c. presbiter. Quātū uero ad
essentiā ꝙfessionis quia ē de iure diuino ꝛ tra
geliū ꝑcepto vt oēs ꝓbati ē ꝛ ꝑ hoc obligat ꝑs
uictiaꝝ. nō solū Xanos ꝑs et infideles ꝛ oēs
homines mūdi q̄ deus ē dns oīm: ꝙ quod papa
Dispēsare nō pōt vt dic vrbanꝰ ꝑp̄a i c. si
quidā. 2. 5. q. 1. ꝙdo papa nullatenus pōt
dispēsare ne aliq̄s teneat ꝙfiteri ceōr. et
tho. ca dr̄. Aut n. talis cū quo dispēsat
nō ht facultatē ꝙfitendi ꝑ impossibilitatē ꝛ
tunc nō indiget dispēsatiōe. Si aūt sanat pōt
ꝛ tunc tenet̄ seruare. nec dispēsatio papę ipꝫ
iuuat pōt q̄ ut dic Ber. ad ruge. Contra
rium nō ē fūda dispēsatio nā papa positus
i dispēsatiōem i edificatiōem nō i depositionem
Et ita ꝙcludit ꝙtrū oēs tho. vbi s. q papa
cū tota potestate sua nō posset dispēsare cū aliq
ut nūq̄s teneret ꝙfiteri. Sed salua reue
rētia tātoꝝ doc. duo q̄ i hoc ꝑcepto Aliq
Dispēsauit. nā aliq stat ꝑ tres āos aliq
ꝑ quīq. aliq ꝑ x. xx. ꝛ aliq nūq̄s ꝙfitē
f. Et sanct dispēsauit cū ysis nō Anglis
Nō dus. Nō papa. Nō legat̄ a latere. Nō
Epūs nō Sacerdos. Q̄s ista fuit ysti dispē
sator. Rx. ypi. Dic mi o ihūpe ꝓpter q
tāto tpe suū ꝙfessōē sibisti q̄s tm̄ dispēsauit
quare nō es ꝙfessꝰ. Statī dicit ille. Ego nō
fui ꝙfessꝰ ꝓp lupariā qz habeo grebnā ꝛ
uolo illā dimittere. Alius dicit nō fui
ꝙfessꝰ ꝓp auaritiā qz usurā expectio ꝛ boā

Aliena possidet z nolo illa restituer. Aliud
dicit q nō gsiter pp discordiā vt odiū z illa
Mulier pp vendicdictā magni sceleris. sic ēt
ghō dissēsanit Diabolus q ēt talis trāsgres
sionis sceptū diuini nō potuit alū ingredi sz
ad īfirma descēdet. sic pz Multos ex plis
q possent hec referre: ⁊c. I. N. VT.

C. emendos.

Prīcipio volū ac verbis
exāposz legentes.
Luātēqz globa lumi. tenima
qz astra.
Spūs Dīus alit totāqz infusa
p artus. Mēs agitat mo
le z magno se corpori
miscet.

Deū ee vbiqz ꝓbat vlis rōnib⁹.

1° rōe Imēsitatis q ē infinitas ēt ānō scripti.

2° rōe Sīplicitatis q quāto nr Sīplicior
tāto ptīsq z magis diffusiua ēt ē sūma
Sīplex q ergo d ē Dīus ē ipe d. potiat
rē d. nāq ē vbiqz Sīno meo sino.
Ip sua Sīplicitate. Item quāto nr Sīplicius
tāto subtilior z tanto magis penetratiua lūt
Vnde rōnem q penetrat oēs alos ēt dey
ē tāde Philemus q dicebat ēt aīe z pua
rerū nouit ge ē ēt natura.

3°. rōe Apalis sm tho. q gdū natura ē
efficiēs dr ab eo Imediate prīcis. ideo dū
ē nō ēt natura sēt illuminatio aeris
q fit Imediate a sole.

4° rō Augīni a sustinēt dicisse. rōne magr
sēt vbiqz. q hoc rōnem ēt Intelligēr ad
plenū nō possumz ⁊c. ⁊c.

Dēū ee vbiqz ꝓbat tripl. rōe.

Infinitatis
Sīplicitatis
Virtuositatis q Imediate
agit i oē ee creatū z
q illabit oī Imediate

Item arg. dr q Deus vbiqz est
p̄sentialr. potentialr essentialr

56 tho.

Contra vocem S. tho. ar. sic SC.
vbi dr q nullis Imediate sit sicut dr
SC. q illa rō sūpta ex 7. phisi. ē nr
va de agēte nāli sic patet p dēm
Sed vbi nō Imediate vt ꝺ ipulsōe tractā
z vertē. Deus aūt ē agēs volū
tarū nō nāle vt ēt dr S. tho.
Ethic ar. vltimi sic. Agēs volūtarū
nō agit voluntate sui effectus vt
sit i illo q voluntas potest ee. vt obiectū
absens sic patet. sz deus ē agēs p vo
lūtate q. nō agit similitate sui
effectus vt sit i eis. p. Quia
agēs ē virtuosius tanto magis pot
agere i effectū magis distās p ster
ce vlo cui virtute pducit. Ignis
z serpētes i terra z vnū z simplex
distat q alia res ifinitis sz deus
ē virtuosior agēs q ignis q sol
z vlā q oportet q sit ipsis
sui effectus. q d q dicēdū deus
sit. S. tho. z Magnus z Kruso.
q nullo modo videtur q intelligēr
q vocēs nō possumus scire. Sorgides
ē vbiqz ordēr tenim q i scripturis
habent. clare sz q vocēs nō possumus
hoc plene intelligere Nulla aūt
Malestia nō q Magri q dicit q
Deus aūt magis ē aut alicubi
aut vbiqz nō fm. qz q. musz
ē nisi ē. nō sz. qz nō ē ma
ior rō q ꝺ desit i vno loco sz
i alio. ne sit desit sua nō infinitas
loco vt q sunt z pluret. id. dicit
dū ē q ē vbiqz.

Sermo Aureus ꝛ stupendus in Recessu p̄dicatoris

Io. 15.

VADO ad eū q̄ misit me: Et quo ego vado vos nō potestis venire.

Volens hodie a vobis hūmāli recedendi accipere volo primo facere donationem ꝛ postea duo Testamenta ꝛ vltimā a vobis accipiā: ꝛ sic ordinatim fiet vobis. Primo ergo

Donatio
Testamentum
Lucubratio

Quo ad primum Volo facere donationem tribus generibus personarum: videlicet

Peccatoribus
Innocentibus ꝛ
Penitentibus

Et primo ostendere ꝛ donare volo facere peccatoribus blasphematoribus homicidis. Sortilegis Sodomitis gentibus naciōibus Iudeis. Sortilegos Sodomitas gentes naciones Iudeos tribus istis scelerosis q̄ nō habuit voluntatem relinquendi peccata ꝛ nō se gessit ordinate ꝛ bene ꝛ Deus. Deus autem ē ageste voluntas nō vult vt ē dicit S. Tho. Dei. Agens voluntarium est voluntate primi effectus vt dicit S. Tho. Agens voluntarium est voluntate primi effectus vt dicit S. Tho. Quicquid vult magis potest efficaci magis potest aut virtute primi agentis ꝛ vltra ꝛ primo tribus ꝛ Deus ē ageste vo. nō oportet q̄ sit primo. q̄ q̄ dicit duo ꝛ Magister ꝛ Deus ordinatim ꝛ ordinate. Deus ē vbiq̄.

Ratione
Auctoritate ꝛ
Exemplo

primo Deū ē vbiq̄ p̄ potentiā immēsitatis seu infinite magnitudinis. ꝛ q̄ dicit sibi Magnitudinis eius nō ē finis ꝛ ar. sic. Quātō aliqua entitas ē magis immēsa ꝛ illimitata tanto infinitas ē vl̄ intensiue vl̄ extensiue sit. n. infinitū corp⁹ essē sm̄ phm̄ totū occuparet vniuersaq̄ esset infinita totum mundum occupant sz deus ē immensus ꝛ illimitatus simplr. Nō aut extensiue q̄ nulla extat quātitas infinita vt dr̄ g. phsi. q̄ intensiue ꝛ p̄ quā vbiq̄ est: sic ē caliditas ignis esset infinita totum mundum caleficeret ꝛ oēm frigiditatē expellerent. Qd aut dicit vbiq̄ sm̄ doc. Deus. i. p⁹ sen. di. 37. q. 1. extat q̄ grauitas re p̄te dei ꝛ ere p̄te creatur. ē. Ex p̄te dei simplicitas ꝛ immēsitas quātō. n. aliq̄d simplicius ē tanto ē infinitius sz dr̄ ēte q̄d nō sit simplicissimum. n. ē q̄d vocem rei effugeret Deus nō totius simplicitatis ꝛ eternitatis ipse tat p̄ncz nō merito ineffabilis appellat. Summa ēt infinitas ꝛ immēsitas hoc facit q̄ nō habet. vn nō Alb. i. p⁹. li. 2pē. tract. q. infinitus dr̄ ē adeo immēsa q̄ si infinitas essent mūdi ad hanc illos occupant. Ex p̄te ēt creatur ē nō. s. Vanitas q̄ n. ex nihilo extat creatura ꝛ nihilū semp tenent vt ligat q̄d nisi adesset manutenēs Creatoris Creatura n. ē sic si ponat grauis ꝛ aut certū ē q̄ descenderet ad terrā nihil aliqs subsistentiae sic oīs creatura euanesceret nisi a diuina potentia ꝛ manutenēta

Ordo. sermonis

Cū Amici Regis ꝛ sui Amici se diligent illi soli illi Religiosi aliqd̄ donū vt hāt memoriā sui sic ego vobis rendo sūmo pontifici tria dona

p⁹mum peccatis
2m. innocentibus
3m. penitentibus. ꝛ postea accipiā hereditatem

tho · p^ ℔ ſit ꝑhs dñs ē obligs ſic. Q̃ ſequit̃ nec ē aliq̃s ei ī q̃ⁱ ī mediate agit ℔
— dens agit ī mediate ī orth rebꝫ. g^o deus ē ī orth rebꝫ ⁊ ℔ ꝑhs ē obligs ſecūd pz. 7.
ꝑhs vbi ꝑhat ꝑhs q̃ mouēs ī motū ſt ſimt. Mouēs ꝑhat q̃ ē creatūr ē ꝺ̄ns eſſentiaſ dep̃ q̃

ꝑhs p̃ ē obligs ſ ſic. Deus ē creatura ſ ī nolūtate ⁊ ſuā: ſ ī tellectū ⁊ obligs ſ ſ̄ē in nolūtate ⁊ ꝑhs q̃ ꝑtenā ē obligs ⁊ ſ̄ē nā eſſ ē tra dñi ons creatūr ſt illaꝫ.

Cōſequent ī ſuo cē. Et ſi q̃at etc. Dñe eſſ̄e quōt poſſit eſſe obligs nūm ſūi creatura ī loco. Aug. ī li^o de ſpū ⁊ aīa Dat exēpl aīe ītellectue hoīs q̃ ē numeros nr̄ Cadē. n. aīa ītellectua numero eſt ī toto corpōre tota ⁊ totꝫ ī qualibꝫ ꝑte tot̃ ſic deus ī Mundo. i. ī mundū mundo ē totus ī toto mundo ⁊ totus ī qualibet ꝑte. Vñ quo ad eſſentiā ſuā ſtat ē hic ī Mundo ⁊ ītra noſtr ī ſuperno ſic ē ī celo. ſic dicit ſcriptā ⁊ ꝓphēta. Celū ⁊ tē rā ego ſupleo. ⁊ ꝓ̄. Quo ibo a ſpū tuo ⁊ quo a facie tā fugā. Si aſcēdero ī celū tu illic es ⁊ ſi deſcendero ī īfernū adeſ. ī mundo dic. Si aſſūpſero pēnas meas diluculo ⁊ habitauero ī ext̄mis maris etenī illuc manus tua deducet me ⁊ tenebit Me dext̄era tua: Nō tñ debes ītelligē q̃ deus ſit ī toto mūdo ſic Materia ois cuius ē ut ſic forma mūdi ut q̃dā ſpēcies tenebat. ſ. q̃ ꝑ ī mūdū ſtante ſuā illapſu gñali impleſſe rebꝫ excepiſſe: vñ Sen. ī p^o de. q. 1. declarāt ex^a aug & aīa dic̄ q̃ aīa ſpūal ſcientia ī corpōr tria habt offitia ſ. q̃ ē ubiq̃ poſiti ſic hoīs 2° ī formati: 3° re tinat. p^r duo ſt ī ꝓphētis. ſ. cē ꝑtē ⁊ ī ſpūtē cō quia ad hoc nō ſic deus ē ī Mūdo 3° ē ꝓphētis. ſ. actiuē ⁊ hoc fuit deus ī ſuo mūdo. Et q̃b̄ ſ ē ut Manifeſt ꝓbat. q. 8. phi. ī ſpū poſſunt dr̄ cē ī medio ꝓne mobilis ubi .ſ. ē magis noti ꝙ ad mina Tullo ter culo. ex cod ēt eliditur error ipſius Sarmentoſi q̃ dicit deū cē ī celis q̃a dā cathedra ex ebore. q̃ ſto magiſtro ſ ſ̄ē ut dic̄ hermēdo ī tertium primus errat. ut triplex p^o q̃ deū dicit cē ī celis 2° q̃ dicit cē ī ſerpentū. 2° q̃ dicit cē ī terris ī celis 3° q̃ dicit nō cē ī terris / 3° etiā dic̄ error quoniā ī ſcdo. Dicētes deū cē ī celis quoniā capt ī terris quia ad pr dicit. Celū ſedes mea ⁊ terra ſcabellū

ꝙ cē ubiq̃ ⁊ creaturas mūdi ut virtute ſ̄ē

pedū meoꝝ. ut tu cui ītelligat ꝓcul dubio ⁊ pedes humanitatis. Stet pz evidēter quoniā ꝑ ꝓphā dicit tertium mundi cē quod ꝑ Magnū aīal ꝙ ē aīal rationāle mundi ⁊ ſic ipſum ꝓbat.

creatūr immediate ⁊ ſimt ubiq̃ ē

2° ꝓbat̃ auctē. vñ. i li^o Sapiē dr̄ Spūs dñi replevit orbē terrar̄ et omnia ut cōtinens ois habens virtutē ois ſpūs. ⁊ i li^o ꝙ ſ. libri dicit deus ē ubiq̃ ⁊ ſibi ois dicit ubi ꝙ ſ ꝓtegit bonos ⁊ malos. Greg. ſup ē canē. v. quo abūt diſcipuli tuos ⁊ atti ⁊ magro ſuū dic̄ vi. 37 ſui libri. Deus q̃ mundo ois ſ̄ē noſt ꝑſentia potētia ⁊ ſbā. ⁊ ſicut ibi oēs theologi dicūt ⁊ ꝓbāt q̃ deus ē ubiq̃ ꝑſentialr potentialr ⁊ eſſentialr. ꝑſentia dic̄ omīs cognitorum ī obro q̃ ipē hāt ydeas omīs creaturar̄ ⁊ ita deus dr̄ ois rebꝫ ꝑeſs q̃ ois ma tia reluceat ī ſpēculo diuinę ſbie q̃ ipē noscat ois ꝑterita preſentia ⁊ futura nō ſolū ꝓpria q̃m ſimilia ipē ꝑteri to ſ̄ē ēt q̃m magis ſimul ē ī ⁊ ēternitas mundi. ⁊ q̃ ī ſpūs mūdi. nā ipē ēſt q̃ ſecutat verba omīs hoīs. Potentia dic̄ vñ q̃ ſpūalia ⁊ q̃ditiua omnia q̃. creat virtute cōſtat ⁊ dir. ſt̄ Creatrice atq̃ gubnāt. Eſſentia dr̄ ſibi more lapſū quo deus ꝑ ſuā ī mēſitate cū oīb rebꝫ ſunt quo lapſu deus Verus ē ī nobis q̃s nos ī nobis: ſta q̃ prima dicit q̃ Ambitū dr̄ ſup ois tura oēs. Potentia dic̄ virtute ſuę cā. eſſentia dic̄ ſuperne ꝙ mundū hoz vñ pulcre dic̄ Virg. 2°. Mora. Dei Manet ſuperna oīa cē oīa ⁊ ſup oīa Supleo ē potētia ſuffitio ꝑ ſbſtantia terrę Roboreo ꝑ magnitudinem ſuperio ꝑ ſbſtantiā: Sursū Regnis Deorsū Cōtinuo Extra. Cernū das ſuperio penetrās. Suppōno ēſſe: ſuperna oīa nō dēſſe Extra oīa nō excluſo

.5. Bo. ī p^o. di. 13. declarat ꝺ ggſ. q deus ē ubiq̃ ꝑſentialr potētialr ⁊ eſſentialr hoc nō dicēs Aſſignatio bꝫ ggſ ītellectū ⁊ nomen q̃ātū ad q̃dinoēm modorū eſſendi ī deo. cui ītellectū. b. ggſ ꝓpriorē modorū exiſtēdi dr̄ ī rebꝫ ī q̃bꝫ ē hoc nō: Aliq̃d. n. ē ī aliquo ſm̄ pnēz ī dyſtātiam vt vt q̃ntū ī q̃nēte: ſic aqua ī vaſe. Aliq̃d ē virtute ī fluentia vt motor ī mobili ſic anima ī nauy Aliq̃d ſm̄ ī imitatē eſſentia vt ymago ī ſpēculo ⁊ hoc q̃dr̄ ſ ē ī re ſ̄ē ē ubiq̃ ⁊ ī re ſ̄ē ē ubiq̃ ⁊ ī hac tripliē q̃ditorū et hoc nō deus ē ubiq̃ ꝑſentialr potētialr ⁊ eſſentialr q̃ ꝑm ꝑſentialitatē

Adhuc q̄ ī sordib⁹ sordescat adhuc. ⁊ pau-
dē. ⁊ stat cautus ne cadat. Sic vos
fratres quesumꝰ deū rogetis ut ostendat
ī vob⁹ bonā voluntatē ⁊ vrās |nocturnam.

3° vobis penitentiā q̄ ī hac xl. ⁊ quersi estis
ad xp̄m. ⁊ ostendam vrās. ⁊ hanc voluntatem
religionis oīa peccata. Reliqua vobis vnū
Electuarium. ꝑseruantium. ī q° ⁊ nō
p°. Bx. A q̄ currentes. lib°. 1.
Ignis Ardentis. mor. ℔.
Oglus bugloss. lib. ℔
Succo d Mscuso. ūn. 3.
Murre. ⁊ aloes. ūn. 4. Cōfectū
Cū succho vre Rosā. ⁊ recipiat. ⁊ ipo |re
Mān ⁊ Sero. Ora Declarem⁹ q̄ est ista
q̄ponī debēt ī isto electuario ꝑ quatuor
p°. Debes ponere Aquā currentē. ī. viuā
tutē ꝑseuerātē ī bono op̄e. q̄ Sal. dicē
Nō q̄ |nocte ⁊ ꝑseuerauit usq; ī fi-
nē hic salvus erit. ⁊ nemo mittit manū
ad aratrū ⁊ aspicit retro apt⁹ ē regno dei
2° nempe |ignē ardentē. ī. charitatē dei ⁊
p̄x̄m sup oīa. ⁊ q̄ dicē salvatū. |ignē ve-
ni mittere ī terrā ⁊ q̄d volo nisi ut ardeat ⁊
|mistō veteri. dns ꝑ apet dicēs lucrū.
|ignis ī altari meo. ī. verbū dei nūq̄ stupe ne
debit. ꝑ quē mittunt sacerdotes. ⁊. ratio
nemes submittēs legna. ī. memoriā bñfi-
torū dei de q° dicē. ꝑs |in meditatione mea
exardescet |ignis. ‖ 3° ponī oleum
Bullitū. ⁊ oleū ī scripta duo |intelli-
gunt. opus nrm. ⁊ devotio oratois
sacratis quotid⁹ ut aliqua oratio ⁊ audi-
tus missa. ⁊ aliqua elemosina pauperib⁹ ⁊ sic
oleo unges caput tuū. ⁊. ꝑ. q̄ dicē qui
uti ego nu. nescis fm. nī scientiā. ‖ 4°
ponēs Succū Assensi q̄d ē Amaru
. ī. sonat Contritionem ⁊ dolorē de peccatis
quotidianis q̄ venit ad Memoriā ut nī
cadat statū religionis ⁊ sonat gratitudinem ⁊ q̄ ibi
Dic Gratias deo ꝑ gratiā. ⁊ gratiū.

cū hac ferrius q̄ fm sunt.

216

cū aqua vitis

|mortis nr̄i dei ēha ꝑ
uenerit. tunc ē
oīa.

penitentiā ⁊ nihil ē
ꝑ ⁊ assumet
se

|redemptionē: fm enim vias ipsius ⁊ |intimitates ejus ē: ⁊ S. Bona. Augē
dicē. q̄ quō deus sit vbiq; intellectū nō capim⁹ ⁊ sic dicē. Deū ee vbiq; ē nī credim⁹ ꝑ nos
ꝑ rōnes demonstrari: nisi sic arg°. Deus aut nusq; ē. aut alicubi determinate aut vbiq;. ⁊
dicē q̄ nusq; sit q̄ q° nūq; ⁊ nusq; ē nihil ē sic chimera. nec alicubi determinate q̄ sic deus
limitat nō conservabilis. g° relinq̄t q̄ deus ē vbiq; ⁊ ē nō aust.

Et si potes reuera Salte ter vt q
Tanto ad cofortanu q ut pderanu vob
nubil tñ aio tpetrat dui nñ gras ste Iuth
q spso. ℣ Ego Accepi Myrrã zaloe q
st aromatissñ zalmt virtute pseruãdi
a corruptõe. Ista st Memoria. Mortis
Iudith z Inferni et qh dic Salom Me
mor ẽ nouissima tua zin eternũ nõ
peccabis. ℣ Cofice nñ zuctuno roshor q
e dulce et refrigeratiuñ zsimile e cõsi
rato Celestis pnij q ste pnij sanctis
e labor z pauci dicebat Tanto lo beñ q
asseq q gnc pena nec delecto. Duras ñ
paulo Comistio nõ e in celis Si gsueri
stis ñ q sursñ st q nec nõ q stq terrã.
her Sustinet quoad pm. ℣ Memo nñ
Ad 2m. s. Ad Lectiatoem z vobis
iqñ tecia facies da st. z nec
hm ẽ. Exhortatio
2m ẽ. Regratiatio
3m ẽ Roesatio.

Sperem q
sumo chori
reuocando.
una no
ic grado
et sin minio
ea ecclia
sed uenio
loco.

pm. qñ Amici
vult q nec lectiã ab Ami
co solet sibi Regratiari
q st sibi Curia. vt meas
pantes zbonã. sua. Ita ego
po vobis facere vobis unã Regratiatoem bo
nop nrop q st gnã z pciosa. z p in gnali Re
creo do vobis oib Tres Virtutes principa
les. s. Virtutes fidei. Spei z charitatis
q st virtutes a diuo pciosissñ z magi
thesauñ. sin qh nullus videbit deñ. Item
per virtutes ordinales vt Iustitiã. pru
dentiã Temperantiã Fortitudinem. Ita Regra
do vobis z. opa Mia qe bti Mychaelis
qñ ipi Michi q sequñtur. Regratio do vob
os ecclas z illas honoratas z sacerdotiu
Reuerentiã exhibeatis. Cõmendo vobis oes
Religiosos. z oes pauperes q q erat minor dispi
ciatis zorsum. z istemos qz Religiosi
bre ẽ resuscitaẽ istemos pupillos z viduas
Tribulatoẽ ipsi. Deinde in q tractatu Cõmẽ
do sacerdotiu Sanctitatẽ circa missarum
diuina sup. Sanctorum qñ ego fuissem
Prelatus curã et diligentiã omñ. sup gregẽ
Si unquam me pstet omnes meos. Sedens

Reuerentiã z obedientiã. Capitaneos
et Iudices. et Consules. Iustitiã facere
Dilegite Iustitiã q Iudicatis terrã
Nobiles reliquos meos ñ republicã
vt illã augeat z nõ deleat. qz e eos
qñ ppetuat pauper q bonã quis bos
Deinde. Deinde Reliquo Mercatoribus pauperibus. pauperibus humanitatez
z patriã. q z bñ pauperes qñ upoz e rest
orbis. Omnibus demitto predictã z
bonã qñ dic Iudith z Iudith remitto
tñ z obuiã Omnibus pueris et sacerdotibus. Medicis quibuscunq Reliquo fide
liter honestate z amore z reuerentiã
ñra ut supra. puellis aut z vidue
Verecundã Solitudinem z Silentium
Ultimo oib magnis z pauperibus
qui reliqui. z qñ do vobis pacem meam
-s. deñ vt honoretis z ametis gdã Regi
nẽ mariã z pres oes sanctos roget Mor
talos vt q illis oroes relinq faciatis z sup
oia papam z memoriã hanc diem do
q die qua pcepi ne. ad virginem mariã
alegria dicentem hanc. ℣ 2o. Re
gratio bti mgr Deo altmo z bti vi
gini Me. z oib sanctis ut. z postea vob
oib z singulis ut. Ultimo peto ve
nia ab oib. si aliqñ scandalizaui vt
turbaui ut. z postea ut supra qñ
benedicam ut. finis

Hic. d. cum Oes ligne dicunt
a narratõe pl causã:

Hic p. Causa sup. ẽ oi narratõe z
sup se nomẽ qd nominat pot.
Hic p. Causa mag creatarũ ẽ esse
z cause se illuminãt a huc cãe pnt.

℟ Oes Dominus stent q in pnti vita possumus
deum cognoscere tripli via p abnegatam: p
Eminentiã. z p effectum.

De his q̄ repelluntᵉ a sacro gōis corporis xp̄i ⁊ tāq̄ indigis.

1° ⁊ 2 pueri ⁊ infantes q̄b nō ē dādū hoc sacrām et si ⁊ baptismate sit. ab oī mortali mūdi ⁊ ab oī virtuali pōt vtcūq̄ habe aliq̄ hūtī obstat: nā sm alios. adhoc q̄ aliq̄s digne sumat corp⁹ xp̄i nō ē q̄ sit virtualiter ꝑdīs quātū ad habitū cuī ⁊ quātū ad aliq̄ ad deuotōem ⁊ reuerētiā exigit ad q̄ req̄rit⁹ vsus rōis q̄a caret puer. vñ. aug⁹ dic̄ q̄ ois ista ē grādeu. s. i fide. cristē ⁊ mādueris puer aūt ꝑ hūt hūtī fidē. in gra baptis. vt dic̄ nō ē nō tñ dicēdi st grādes i fide. vñ sm alios. tria ꝑsideranda st i puero ad hoc vt ei possit dari hoc sacrām. p° ꝑsiderāda ⁊ puer etas vt sit x vel 12. annor. 2° ꝑsiderāda ē discretio rōis. puer discretus iudicio hūt ⁊ maxī q̄ discernat dras ith hoc sacrām. ⁊ pnūt nō ē idutus ad sūm gradū: 3ū est ꝑsiderāda Deuotio nā si ita ē appetat deuotio ⁊ fides i suscipiēdo hoc sām dicēdo ⁊ adimp. ⁊ petat puer⁹ q̄ illud nō debet ꝑmittī nori sīm hoc sacrām.

2° st mūtes ⁊ stulti. ꝑdēmentes. nō ē istud sacrām dādū stultis et mūtis. nō dō vōe cōmūnis q̄ corp⁹ xp̄i nō ē dādū n hūtis vsū rōis discretionē vt dīm ē. Talis ē q̄dā agnēs fatuus vt fama q̄ xp̄us ⁊ sācta ⁊ pmaria creatura ysargit nullo nō dādi ē nisi alia hūt deliranda ⁊ furialia.

3° st illi q̄ hūt pecc̄m i actu. s. q̄ nō st ꝑfecti vl ꝑfecti ⁊ actualr ⁊ aliquo pcto mortali sm tales nūq̄ debt accedē ad sacrām dūmō tpe ipm obstinatōe. qa sm ap̄m. iudicū sibi nūc ⁊ bibit ⁊ bor ē q̄ multas mutuus q̄ puenīdo aliq̄d pcūm nō ꝑtrēt ⁊ sic vadit ad sacrām.

4° sūt illi q̄ pecc̄m hūt i ꝓpōsito sue i affectu. s. q̄a hūt i futuro voluntatē pcādi ⁊ nō abstinēdi vt st usurarij tenētes alia hūtes grauīas ⁊ amissias ⁊ ꝓhibitōes ⁊ hmōi. ꝑ Tales ⁊ hs sūt ꝑfecti tñ nō ꝑfecti ⁊ mortaī ⁊ pecto saltē i ꝓpōsito vendēdi ⁊ cō nō debz accedē ad sacrām q̄ntus q̄ nō restituāt aliena nr totaliter dmittāt dia ⁊ grauīas ⁊ ludos alienos ⁊ inimicitias.

5°. Sūt q̄ hūt pecc̄m i habitu. q̄ hs sūt ꝑfecti ⁊ ꝑfecti tñ ita enormes pcōrēs fuerūt q̄ ois ē grauit ē malus habitus ⁊ q̄a st notorij pcōrēs grauēt statūta ꝓsilio si statū post ꝑfectos dant⁹ est ois gō sacrī cō aliq̄ sibi omo. debet abstinēt ꝑ aliq̄d tēpus. Et nūcio q̄ nullo modo torio ⁊ manifesto rītum dādū ē subito post ꝑfectos statta gō debz. n. pri⁹ apponi aliq̄ emēdo vt hūt d. pe. di. 1. c. Talibus ē cō sm hos ⁊ ff. di. 1. ar. 3. q. 2. Histrionibus ~~ioculatoribus~~ ⁊ ioculatoribus nō ē dādū sacrām ꝓ eo q̄ ducūt illicitā vitā ⁊ hūtī d talibus. d ystrionibus. di. 2. c. ꝓfectos ē ꝑfecti hos. Lusoribus barro pu⁹. ⁊ usurario formicario adultero homicida ꝑtrahē ⁊ hmōi dādū ē eucharistia. Si tñ tales mūtāt ad dīm cū emēdatōe vite nō est eis postea denegāda vt dr i c. sequēti. vñ dic̄ ꝑdct doc. q̄ talibus nō debz stari dū gō ff tra. p° ff ad nōna sacri q̄ dr nolute sanis q̄ dr nolute sanis dar omib. 2° ff q̄ latrones gūsdā ⁊ 3° ne q̄rimoniā dā aliq̄ ⁊ q̄ sic nota verba nō videt. postpmās

6° aliq̄ debet abstinēt ꝑ tpus ⁊ secret st Matrimonio max⁹ si st manifesti ⁊ notorij sm ꝑs. 33. q. 2. c. latores. Aliq̄ ꝑ quidēmūt sicut st publici latrones q̄ etiam vt nō ꝑfecti ⁊ manifesti dicuntur ⁊ sunt. 12. q. 1. c. d vero nō dō. Item aliq̄ st ꝑfecti ⁊ debz abstinēt vsq̄ ad finē vite sicut st notorie Matrimonio max⁹ si st notorij ⁊ manifesti. 33. q. 2. admonet. Item si miles ꝓfectus ducat matrimoniū manifestū nō pōt sumere corp⁹ xp̄i vsq̄ ad finē vite q̄ vel vadat ad vitā ꝑfectā si vult si stare st voluit ⁊ redire ad monasteriū cui⁹ nō ē q̄ sit ꝓfessus ne ē in mundo. Penitēs ē ꝑ finē vite ab vēr penitēti hoc sacrām ē tribuēdū sic dr ꝑ glo. nō dr c. sup eo ⁊ xxvi. q. vi. c. sicut ⁊ di. 50. c. penitētes. ꝑ nō multos pestes cruciatus ꝑfecti denegat sūpēdit ⁊ detrahendis. de q̄b vide i nuget.

7° oēs illi q̄ negāt primā publicam debet abstinēt ꝑ dū st i prīa vt ē tex. xxvi. q. vi c. sicut. ⁊ tenet alex. i ꝑ. ꝑte sūme i tit. d cruce. Ingens aut pēnitētia primata ꝑfecti ⁊ ꝑfecti nō dz vsq̄ mortē ⁊ qōe vt dic̄ ibi alex. nō tex. vt ysti. di. 2. c. quotidie.

VIII. Decretales duellū seu monomachyā q̄ pugna singularis q̄ ut dr Alexander
nouā monachiā nō erigat vt pz. 2. q. v. c monomachiā. 2 ēt phibit̄ c. a lege cui
vt pz. de gla. 2 l. vnica ff. ad l. q. assistentes ītah ppōsito nō debet gl̄a. Sibr
dnō alqō. de his q̄ ēcant tornamenta q̄ milites q̄s dni ſt ītah ppōsito accedēdi ad
tornamenta nō debent accedēre ad gl̄am q2 nō ſt ī statu salutis 2 tūc q2 tornamenta
phibita ſt c. pō ēpm de tornei. tūc q2 ſunt ad ostentōm virtutū 2 glām vanā Tuny
p2 ē ēpm miles malos vt rapinas homicidia cōmittat.

VIII. phibēt alexander q̄m dicit q2 nō ſt ī statu salutis nisi se corrigerēt 2
ante obitū dr de gl̄a ē tex. c. ēpm. di. 31. q2 ī alia ſunt multa peccata vt rapina
usura de ē expedit̄ lucrādi voluntas spoliandi multiplicandi pecunias 2 blasphemia 2
alia hōmodi.

X. phibētes Magi Sortilegi 2 diuinatores q̄m alia. 2 ē tex. c. p dilectū
di. 2. vbi dr Magistri artium ludos facere gl̄a nō dz dari 2 xxvi. q. v.
c. pōdr. q̄ magi 2 sortilegi si cessāt meliorāt ſt excōicādi 2 c. sequ dr q̄ tales
ſi 2 q̄s rediderit alicui gl̄am petāt.

XI. phibēt q̄m alia. Coniuratio q̄b ī nocitum multi q̄ ex usu Contra
hunt vel ppā industria vel exercitio vel pdicatōe 2 multiplicatōe retinēdi
lucri ēt fodēre 2 arare ī die dnico q̄ contra deum ē tūc q2 gressus suos ī malū
alios instituit ad lasciuia 2 queunt ad libidinē dū ſpe ſtituunt ī gl̄a 2 voluptate
te tale exercitiū faciēdi nō dnt accedere ad gl̄am

XII. phibēt Mulieres ſt fornicatōes aut crimes adulteriosos aut mortuos pectore
2 pictura ī facie erubescātes q̄ tales peccāt mor. ſm aug̃m. 2 dr dec. xxxii
2 cōpm. q2 ſt ēa mitiora peccatoria 2 multos ītrat ad libidinē ſm alia d̄ ſto

XIII. phibēt cōsulere 2 medicinas nisi cito ſtpate ſunt a peccato 2
male gestato 2 ostendat quisq; ſua vt habet ī decret.

XIV. phibēt Nocturna pollutiōes vel extra matrimoniali pollutōi vt dicit
doc. ī 4. di. 17. 2 hēs ī decret.

XV. Ultimo phibetur oēs fideles xp̄i. ſasinatiōes ydolorū sortilegia 2 ſuperſtitiones
q2 tales ſunt ſt ī statu peccāti mortalis 2 post hāc mortem a gl̄a fidelium.

Arme īmortalis ꝓbat . 7 . cōtr . ꝑ° ꝓbat̄ rōe Dnatōis . ꝑ aīa fr̄ēms et declarat̄ nota ꝑ° . q nulli sit grāue b ōrup tu l pōt cē nō g aurēte celo patet hoc 2° d' phsio audit° . t . g . 26 . 2 2° d gen . tp . g . 55 . 2ꝑ° nat̄aur oꝝ et 12 . duinoꝝ . 2° . nota . q alt̄ōes ꝙprie aīe nō tñel cessare celo nō sb̄uūt̄ . patet q trā esset̄ opat̄oes ne cessare ī nō essemus dñi nr̄i opatiuy q̄ ē y ēpcīn ī ꝝ phy 3 . ctn . 7 dē ī fi . q nos sumus dñi nr̄i opatiuy a puncto nr̄o ad fr̄e . ī ꝝ phol . ī ēchlogo ī sapiēs sapiēt dnāy astrus : ī sic patet et libtas nr̄a libere arbitrij ꝝ q̄ sīquet̄ q nullū reputū pect̄ ꝑ demeritū t̄ virtuosa opatio cū talia sint ebetes voluntarie vt dr̄ ī 1 . ctn . pōt et ꝙbari rōe q̄ cū celū sit quantus ī extēsū nō pōt hīe esse nisi ī quātū . ī corp̄ ꝑ aūt omnia ītellectua nō cē quāta ī eoꝝ opatōes ꝙpias scē ē velle ītelligere sē sīa quātitate . ītē q vt dē phs 3 d aīa cē agēs ī nobile passo . ꝑ aūt ī nobile celo q nō mot̄ . īfluētias celi : 3° nota q nullus effectus ē libere sua cā . vt patet q effectus nō excedit virtutē sue cē ī q dependet actiue si q° opatio aīe ītellectiue ē liba ab opatōe celi : a fortiō aīa q ē eius cā et principium hr̄ pnotatis ut . sic . Cui forma libere ab astre celi ē īcorrupt̄ibilis ꝑ aūt ītellectiua ē hmōdi q° et q : Secūdo ꝓbat̄ rōe finalitatis ꝑ amus declarat̄e no . p° . q cui effectus nobilis deputatus ē ꝑ aliquē finē patet 2 . phi . 22° dmicat 2° . no . q finis hois ꝙsistit ī ꝙplatiue sīe bonū ꝓpt̄ veritatis (dey vt tenet . phs x . ctn . ī quīto theo . rōt ab actē voluntē ī opta quā sequit de felicitate nō aūt ī quātūq ꝙplatiue ꝑ ī ea tm̄ tm̄ q ē p essentiā sēparate . ut dē apostol . 2 pōt rōe ꝓbat̄ . s . ꝙpletiue appetitus vt hns ī finē d visōe dei vt fruitiue dey . q appetitus nāles nō ē frustratorius ꝑ sīn desiderat̄ videt̄ pat̄e dei . ī ꝑ . Cui venio 7 appropinquabo ut fruat̄ dey . 3° . no . q tm̄ ꝑ nō pōt frustrat̄ finē suū ꝙcuo ꝑ . p° 2 2° ēli . 2 3° d aīa 2° . dui cr . 2ꝑ° phs . hr̄ pnotatis ar . sic . Cui natura cognitiua cuius finis ē ītuitiue cognoscere sūmū bonū ē īmortalis : ꝑ aīa ītellectiua ē hmōdi g'ret . minē ꝑ ep . 2° no . manet̄ ꝓbo . q si nō det̄ oppositū 2 gro . ut nec aīa ītellectiua nō videbit deū ītuitiue q̄ sequit̄ finē suū q̄ l nō si 2m . q finis frustra . q̄d repugnat pnotatis . si ꝑ . 5 . q dei tm̄ hīssent ītuitiue ita vita q̄d ē īpossibile . ī ita vita vt dr̄ 2° nec . q anis ītellectiua nō ē sīe anis nostre ad hanc dei 2 q̄ē dixo nō redderet̄ ro 2 veniet ꝙcret ī alia vita 7 sic ē īmortalis . Ergo ꝓbat̄ Rōe finalitatis .

Rōe Dnatōis .
Rōe finalitatis
Rōe debilitatis .
Rōe passibilitatis .
Rōe cognoscibilitatis
Rōe fortitudinis
Rōe Iustificatōis .

ℙ . sic dē q̄d nō subijcit motui celi ē īcorrupt̄ . q̄ nec celi ē cā grauitis 2 virtutis ꝑ aīa nō subijcit motui celi q̄ nimis nobile nō pōt agere ī minus nobile nec ꝙpiscit . ꝑ aīa ē nobilis celo q̄ spūs ē nobilis corpore .

q̄ mus fundamēto nota q̄ tenēs ē cā orrupbēs vt patet q̄ ꝓbꝫ ē
est ꝙ gmiū motū celi ridet ꝙ q̄ sb globo lunari, st dr̄ generabilia ⁊ orrup
tibilia ⁊ mutabilia. 2°. no. q̄ tātū seneset illa q̄ tenpor mēsurantur.
hꝰ notabꝫ 3°. no. q̄ formē mātes ⁊ ex hꝰ q̄ posūt hūt mēsurāt ⁊ tēpor
Debilitāt ⁊ senescūt. hꝰ notabꝫ ar. sec. oēs formē materiales ⁊ orrup
tibiles Senescūt i tenpor ꝑz mā itellectiua nō senescit i hūt. q°. ē i orrup
tibles Dr̄s ⁊ ē bonus q2 i q. 2d. ⁊ maiō patet ex notabꝫ ⁊ minore
post mēsto. p°. V aīa t. q. 66. s. q̄ mā itellectiua nō senescit.

Q Varto ꝓbat vōe possibilitans q̄ mus fundamēto nota p°. q̄ oēs pote
tia passiua patet a suo obiecto passe ꝑfectiua ꝑ orruptiua vt ꝑz 2° d aīa.
vbi dr̄ mēsto q̄ itelligē ē pati ex pōe q̄ ꝑfectiua ⁊ nō orruptiua 2°. no.
q̄ oēs potētia mātes passiua patet passe orruptiua ab ex excellēti obiecto vt
patet 2° d aīa t. q. 23. et 3. V aīa t. q. xx. 3°. no q̄ aīa I
tellectiua sunt itelligētes nō patet ab ex excellēti obiecto passe orruptiua
patet ibdē t. q. 7. hꝰ notabꝫ ar. sec. Oēs potētia cognitiua ma
terialis patet ab ex excellēti obiecto: ꝑz itellectus nō patet. a obiecto ex
excellēti ꝑz ꝙ aīa ē imortalis. Q Vinto ꝓbat vōe Cognoscibilitans
q̄ mus fūdmēto nota. q̄ oēs potētia mātes cognitiua ex ex excellēti obiecto
i ꝙpōe sui obiecti ꝑz 2° d aīa. ex q°. no. 2°. q̄ si obiectū ponatur
sub potētia talis nō apprehēdet a bilis. ꝑz. 2. d aīa t. q. 75. 98. vbi
dr̄ q̄ sēsibile posūt supra sensū nō corrumpat sensatiōem. 3°. no. q̄ intel
lectus nō ex excellēti mediū. a apprehēdat obiectū sup se. vt patet d eisdē
a de spēb itelligibilib a d habitib. hꝰ notabꝫ. ar. sec. Nulla po
tētia mātes cognitiua cognoscat obiectū sup se posūt. aīa cognoscat
obiectū sup se posūt q°. nō ē mātes q°. i orruptibles q2 oēs orrup
tes ē a materia. Dr̄s ē bon q2 i 3. 2d. ⁊ maiōr ⁊ minor
ostēdūt notata: S Sexto ꝓbat vōe fortitudis. ista ē vō moralis. q̄ nō
fūdmēto no. q̄ sensus sensus ē nobiles hꝰ q̄ st ad sensū. patet 2. phe. ⁊ 2°
d aīa. et 2° met. 2°. no. q̄ oēs opatio virtutis ē ꝑ fortē. vt patet
2° eth. 3°. no. q̄ hō aīs st debet exponer voluntarie morti vbi pos
set vnuer ꝑz. q̄ eth. et q. eth. c. q. hꝰ notabꝫ ar. sec. homo
debet alīs sup virtute st exponer morti q°. ꝑ magis bonū ꝑd sic q̄
mittit. ꝑz nihil ē magis bonū hoīs nāli q̄ ꝑ ee ypsa vtm. vt dr̄
Iob. pellē p pelle etc. ꝑz sīls regula altera vtm q°. nihil dabit hō ꝑ sua ⁊
virtuose exponēdo vtm sue ꝑ pauco ē altera vtm q̄d ē ite ntus. ꝑ

Licebit ī alīq casu sr opponer mortī qđ ē of grauīe sentētiā sapiēs
ut ps ex pmotis. nec valet rnsio doc. sc̄hlis. ī 4. sēn di. 43. q2
tūc nō esset vltus virtutis Et si esset. frustra ēet. q2 nō pōt ēsse duas
frūes tūs Et q2 si suscitaret Posset multo plēs eligēr ī forte postea
patet. 2° dari alteram vitā. ī qua aīa ī mortlē. ¶ Septimo plant nōēs
suffragatōrēs rē nō theologicales. q2 q2dēs ex ordine p̄uenit finē mortis
nō. p° q2 ad rectā et bonā gubnatorē trā requīt. 1. prudēcha. Justi
tia et potestas. patet hēr ex politicis. ¶ 2° no q Justitia magr̄ dr. oratēs
et bonos pmiat. 2 male agētes ī pios punit. ¶ 3° no. q deus gubnat
oīa. ps. ps. 14. Tu aūt pr̄ Sapiēcha tua cūctr gubnas 2 alibi sparsim
ī scripturis. hēc notabilis. ar. suc. Deus Justus gubnat oīa. p° aīa ītel
lectiua ē imortalis autr rdēs ps ex notatis ḡnā. pbat. q2 si nō valet
stat oppōs ymitis nō intendēte 2 hūc sequēte nōiā altera pstrēs l' qđ deus nō
juste gubnat oīa qđ ē oppositū antecedētis. et q rōnē. l' q2 ostēs tūc nōiā
tūc nō destrueret. sit justa retributio ītra vīa qđ ē oppositū falsū. q2
videmus justos angustiari et oppīi malos ocie letari 2 rō altā. ī
multis hor videmus ī toto vite tenōre. quā et vocēs vī frāger. ps.
ī 16. et ponco ¶ 8° pbat nōē Creatōis. aīa. n. cōuit 2 deo d' mlo
q° ē īcorruptibilis p nās. p cui fundāto. no. p°. qđ oē q ḡnat nāl'.
fit ex alīq subtō. et patet sup ī 1° phīcor 2 bi dr̄ arist. qđ oē
qđ fit ex alīq subtō vel mlo n fit. ¶ 2° no. q Materia ē ēa
ḡnātōis 2 corruptōis ut dicit phūs. q2 Materia ē ī qđ. ut potēcha nō
ēse ens esse. 2 ideo q2bz ī mā ibi ē corrupcio q2 semp materiatus
ad dispositū oppositū. 2 ideo rōnabiliter alīq phūs stat īcorruptibilēs q2
cōēt materia. Sēte phīcis ¶ 2° no. q oē qđ ḡnāt corrūpt. vīa arg.
sto. p° f re. 2 mā dr̄ qđ ī possibile ē qđ nō generabile erdat sc̄.
corruptōē. 2 ideo dr̄ q rōnabile ē corruptibile cū dr̄ ḡnābile hēc
pmotis ar. suc. Et nō ē ḡnābile q nās nō ē corruptibile
Ita nec ē ḡnābile g° nec ē corruptibile mund ē nota p pmotis
Mundo ps. p sōē q2 mat 2 deo d' mlo. 2 ī mālēs. 2 tenet
et pbz ī 1° de anīa. vbi dr̄ q solus ītellectus ē ab extrīseco
2 solus ht esse dauīnū ēppetū. 2 p° d aīa vbi dr̄ sensibile nō
ē qđā sōa q nūq corrūpit 2 2°. sēp ab hoc ad hoc tēp p
petuū 2 cōrupt. vel. ī 1° de Gener Dū sum' ī qt ī clusi thō
corpōis mūsc qđā necessitas 2 grauīs qui ppūsū. est ne ce
lestis mus et alt'no domūcio depressus 2 qi de nāsus ī terrā lapis
d' mine nātur effrēnat q3 stru

2° phm vōe dmū sapiēte. chuma n sapā fallor nō falli ſtor
ipa ē nmiſſa. ſz xp ē ſtūa sapa vī pm dō i nr nos aut pdrmo
xp dei vrtute rſpuīt ꝙē aut i plorisſz locis i cuāg dō aīz cē imor
talē. max quō ꝙ agly nolute timēr cos q ordūt corp aiam aut
nō possūt ordēr in vrte q reder i nūr nō morit i eternū. 3°
cē potchie nā si deus de nihilo nūdū creauit ipſz id materiā phā
z ꝑ idē i sacrāt altrū fit ḡ ipſo panis i xp. z obstat ꝙ mei
nā i mortalē statū nō potuit i corruptibile. na si d° mirū q°
de magis. si celū z materiā pmā vilissimā fecit incorruptibilē
q d ꝙ aīa debeat dici ꝙ ē nobilior celo nō ſſtrahimus mor pī
ſz sit panis hoc toti nē. et ſic ſtim 2° phis. ſz panis nobilior
ē nr ꝙ ſt id panē q° deus fecit aīz nrā nobiliorē oīb nr corpib
lib rſte patet ventus. Deo Laus tm.

ſtē i nouimlibris nūnc pōt ḡbari vōe i materialitatis. ꝙ aut dicat ut
no. p. ꝙ materia ē cū corruptis ut dicit ph qz ē d quo nō pōt cē z nō
cē. q ſtinḡ machinat ad destructiōē ꝙ posſit. 2° nō. ꝙ vbi nō ē mōte
vita ibi nō ē corrupcio. qz mors cā nouet effectū. 3°. nō. ꝙ oīs
forma materialis ſeu phisica q. ſ. ab agēte nāli ꝑdūt eduīt d potcha
materie. i. ꝙ requit ad ſuū cē z ꝙsecūa dispositiōes i materiā ſic̄ forma
plāte z bruti: z ideo corrupcio dispositionis illius q facit ꝙ forma illa ꝙcū
da i ſuo cē corrūpit materiā z ide cū mors bruti corruptio illius dis
positionis materie corrūpit forma. i. aīma bruti. ſz qr aliq forma nō
eduīt d potcha materie pōt cē ſiū illa. his ꝓmissis arr. sic. Oīs
forma cuius cē i a materia z cui opatio depēdet a materia ē corrup
tibilis ſz mentes intellectiue nō eduūt d potcha materie nec cui opa
tio dependet a materia ḡ cē incorruptibles. Maior ꝓbat ꝙ ꝑ phm i 1° d aīa.
ubi dicit ꝙ sola hec intellectiua venit ab extrinseco
z i 3° d aīa ubi dicit ꝙ intellectiua cē i nupōt z ſtinḡ a materia q ei ſui
opatio nō vnit organo nāli g°. et hec aīa intellectiua i ſtr
met corp hoīs tm nō tiheret illa nec dependet ab illo ſuū cetez formē
materialez g° ꝙ.

2° d nā dicit ꝙ nā
nō i nup' nec
vnit i nupō. i.
vt ſp organo ut
patet.

De acqsitõe vite eterne.

Gaudete z exultate qm merces vra copiosa e cẽlis. Mt 5. De acqsitõe vite eterne z celestis pmie. 3. duabꝰ modis.

p^{m}. vꝝ homo suis meritis possit acquirere vitã etẽnã.

2^{m}. Que sit via p quã directe hõ pot ire in vitã etnã.

3^{m}. Quid sit impedimẽtũ. q^{o} hõ impleat ire in vitã etnã.

Circa p^{m}. dubꝝ. Sut Due ꝟe opi. vna dicit q nõ. alia q sic. Prima vna opi^{o}. q hõ nõ pot suis meritis acquirere pmiũ vite etne. q^{a} ista opi^{o} pbat. auct^{e}. z rõne. auct^{e}. z pmũ similitudie. q^{a} p^{o} pbat auctoritꝰ. Nã pm debitũ pportionẽ inter meritũ z pmiũ dz ee equalitꝰ. nã ptes dicit v. ethi. q iustitia consistit in quadã equalitate ad alterũ vz vt pmiũ correspondeat operi. z hoc patet hoc. dicit. in iustitia politica q quãto aliquis plus meretur tanto plus debet pmiari z hoc min^{o} min^{o}. vñ plus debet pmiari q fuit mgr q. x. annos q discipulus. Sz arte inter meritũ nrũ z pmiũ celeste nõ pot ee equalitꝰ. q meritũ nrũ e finitũ cũ sit tpale: z celeste pmiũ e infinitũ cũ sit etnum. finita aũt ad infinitũ nulla e pportio 3. et 8 phi. p^{m}. nec. p^{o} d ce. z mũ. vñ sic hmõi solũ vnũ denarium nõ possit emere iuste lapidem pciosũ valentem x. mlia ducatos vt domũ valentem certũ ducatos cta nullũ nrũ meritum pot iuste pmiũ cselestis pie argui: q nulla equalitꝰ iusta esse inter meritũ z pmiũ. vñ legiste. l. 2. c. de resci. vẽdi. z cmo. in c. cũ delecta de ẽpt. vẽdi. q empto re vẽdita extra dimidiũ iuste ptis tenet pmiũ restituere. cũ sit ibi magna inequalitꝰ. Ite hec opio nulli ꝟmittit. Nã pau. ad ro. 8. clare hoc dicit cũ ait. nõ st condigne passiones hui^{9} tpis ad futurã gliã q revelabit in nobis. et ad Titũ. nõ ex operibus iustitie q fecim^{9} nos. sed sm suã misiam nos fecit: et Aug^{9} in li^{o} ad Sixtũ. dicit. cũ Deus coronat nra merita nra. nil aliud coronat nisi sua dona. z pau. ad ro. dicit q gla datur ex gra sed gra nõ ex nris meritis: dicit. Gra dei vita etna. z ps. Si essent ex meritis nris nõ essent gra: Cõfirmat et hoc rõne tali. q meritum sit debitũ qd pmium nõ erat debitum. vñ alex. in 3. p. sũ. z tho. in 2. sen dis. 26. q meritũ e opus virtuosum, seu labor qui ex debito iustitie dz pmium seu merces. sed deus nulli e debitor. q nullus fuit ei quicquã ante quã nullus pot mereri. 3° pbat similitudie. sui: Nã pmium emptoris. nõ pot dari quo mereri habitate. q pmium adeptum sit ita iuris q nihilo reputatur. l. q dat attinet ff. de reg. iur. z ps nris nõ pot sibi aliquid acquirere iuris pro pctis. pter pot dici q pmium nõ e sui iuris sed alteri. gra cui ex debito z de iustitia pmium pertinet. pter culpam fuit expulsus paradisi. z mx^{o} sue redemptionis ex ppio sanguine nõ pot aquisi

q Quilibet homo.

vt dicit ꝟe q iustitia e fida equalitas.

z dicit q TH deus ex nõ pot ee iustitia sue tatuus q. nõ meret.

Deū meretri Ideo xp̄s ī euāgio hortat dīc apostolos. Cū hec oīa fecerimus dicite
q̄ sm̄ inutiles sumus. ¶ Est alia opīo ī sc̄ia. q̄ dic q̄ hō p̄ bono opa
sua meret̄ vitā ēternā. Ad hoc. xō 19. si vis ad vitā ingredi serua mādata.
Act v. beati paup̄es spū q̄m ipor̄ē regn̄ celor̄. Itē ī sībolo. Credo vitā
eternā. Et bona egerūt ibūt ī vitā ēternā: Itē p̄ p̄ph̄s dic̄ q̄ scribentes ē p̄mia virtutis. Ergo
non et gl̄a tm̄ debet̄ virtuosis. ergo Iniquus z sceleratus vir theologi. dicūt glose
q̄ Deus de potētia ordinata nō pōt dare p̄ demeritis p̄ redēptōe sanguis q̄ meritis
q̄ hec ēēt inutilis si p̄maneāt peccatores z sceleratus. patet hr opīo ēē plus. q̄ dēs
sūm̄ p̄ st̄ ī celesti gl̄a. Laudāt̄ de bonis operib⁹ q̄ fecerūt z p̄ vita illa st̄ p̄mian
ī patria vt abrahā patriarche p̄ virtute fidei. ppbete z apli z martyres p̄ vir
tute patiēcie z zelū dei. virgines p̄ mūditiā cordis z corporis. Anachorete z
heremite p̄ austeritā p̄nie z alias integritates virtutū. vt dīc apo. ad hebr
xi. q̄ hec vicerūt regna etc. ¶ Q̄ arguēdo ſtra opīonē. p̄ō sic. q̄
Dupl̄ ē meritū. sm̄ theologos xx. Meritū condigni z meritū congrui
Meritū condigni ē q̄dā adeq̄tio p̄mii ad meritū. vel q̄libet bonū opus
informatū grā dei seu charitate q̄d effectue p̄duat̄ sm̄ diuinā estimatiōem
tis. q̄d dic condigno meret̄ vitā ēternā. q̄z p̄ vnū actū gratia gratū faciēs
tē nā fit grata deo z amicus dei. p̄ gr̄am actus ei⁹ dicit̄ sm̄ diuinā
estimatiōem habitus supnāles st̄ accepti deo z condigni remuneratōe ēternā vite
z hoc solū p̄ būplacitū acceptātis z ordinatōis diuinē nō ex natura
rei. q̄z nulle condigne gr̄e seu charitatis nō sufficeret ad p̄miū vite ēterne
ex condigno. sz vna gr̄a seu charitas fiat digni vita eterna p̄ acceptatōem seu ordinatōem diuinā z ideo dicūt theologi q̄ deus remunerat
vltra condignū. ¶ Meritū aut congrui dr̄ actus virtuosus meritorius
z q̄ fit sm̄ dictamē rois ab hoc nō trahēte ī gratia dei. sz ī pcedē
mentis q̄ nō ē meritorius vite ēterne. tm̄ de congruo disponit ad gratiā.
z ad remunerātōem rei tpāles q̄z nullū bonū inremunerātū dīc deum
z istud dr̄ meritū sm̄ q̄d seu dispositue q̄z p̄ vnū disponit ſbitū
vt possit recipe gr̄am. sm̄ rectā diuīe iustitie z vocat̄ ab theologis
Dispositio materie dū. s. q̄s fiant q̄ ī se ē z q̄d potest ¶ Ad
hoc dat frād. May. tale. Ille meret̄ ēt condigno alicui ē q̄ dat tātū
quātū valet illa res ut illa hāt. Sz ille meret̄ ēt congruo q̄ fiat quā
tū pōt vt remuneret̄ tm̄ sm̄ valorē ille rei z cū tanto hō nō pōt p̄h̄
gr̄am ad d. vbi gra. vna Roma estimat̄ ētū ducatis vnus dat ētum
vēdenti vt hāt cū ille meret̄ cū ēt condigno. Alius desiderat habere

Meritū dupl̄.

vt fac̃ q̃q3 pōt · vt lucrar cētū ducatos ſ3 ff paup tate nō pōt ire
mīa nīſi 90. iſta mercē iſta domū et ꝯgruo q2 maꝯ ꝯgruū ē vt vē di
tur dr ſibi nō hntī niſi. 90. q3 illi q hr cētū 2 nō vult dar niſi
90. Ita ad ꝓpoꝫ. dicūt theologi. q̃ opus bonū factū i grā dei 2 rec̄
cliatē charitatis mercē et ꝯgruo vitā eternā ff pīmoſitate grē dei 2
charitatis q fuit cū grā. ſ3 opus bonū factū ff dei. ſine grā de i
ſine habitu ipſo charitatis mercē tm et ꝯgruo. 2 diſpoſitiue dei gr̄as
q2 vt dic̄ tho. Decet diuinā bonitatē p vbertis diſpoſitionē iuuare
ſpūſtrem adiicat ¶ 2o nō. q dupt ē ſpēs Iuſtitie. ſm philm .v.
ethicoꝝ. ſ. ꝯmutatiua. et diſtributiua. Iuſtitia ꝯmutatiua ē iu
ſtitia fori q̃ dz ſuar ēqlitatē. ꝛmetricā. ſ. quātitatis. q2 Iuſtitia
vt dic̄ phūs ē q̃dā ēqlitas. vbi grā ſi dom⁹. p eq' exponat cētū.
nō ē Iuſtū ꝛmeꝛ p. 50. ſ3 debēt dari cētū. t parū extra. q2 modicū
q nihilo reputat. Iuſtitia diſtributiua q̃ ꝓpr̄ ē Iuſtitia principū
et rectoꝝ politic dz ſuar ēqlitatē geometricā. ſ. ſm ꝓportionem
ita q q magis meruit ap̄ reipublicā magꝫ remunerat. 2 ſm dignitatē ꝑſo
naꝝ diſtribuūt officia. 2 ita reſpicit dignitatē ꝑſoꝝ nō ſolū reipub
tis ſ3 et Dātis. q2 princeps fidelē ſuū nō tn dz remunerar ſm ſuū
tū ſuū merit. ſ3 et ſm ꝯdecētā dignitatis ſuē. q2 decet principem
magnificū largiter remunerare ſuū fidelē ſic̄ legit. d. alex⁹. q
Multi fideli pricli. poſſeſſionē. quā dā Donauit vrbē magnā grā
cū ille diceret ſe nō tm meruiſſe. ſ3. Nō ḡro q̃d te dicit accipe
ſ3 q̃d mi placuit dar. ¶ 3o nota. q opera nīa Meritoria poſſunt
p̄dere a duob⁹ principiis ſ. ab vno principio ſupnāli. ſ. a charitate
ſeu grā dī gratū faciēte q̃ telmāt ad bona opa ff amorē dei: ſm
q̃ntitatē bonī op⁹ ē meritorii vite eternē ap̄ deū. ¶ Alio modo
poſſunt p̄dere a principio nāli. ſ. a libero arbitrio 2 a voluntate nīa
q̃ poſſunt operari multa bona opa moralia et ſine gratia dī gratificā
ſic̄ multi phī atq3 opant ſt tm lumine rōis exiſtentes ſine dono ſupnā
li charitatis duce: hns ꝓnotatis. ſ3. ad. q. ſm alex⁹. ip
p. ſū. 2 tho. 2 bo. 2 2o di. 26. q ſi ꝯtingeret opa nīa virtuoſa
q̃ut ꝑſe p̄derent a libero arbitrio 2 voluntate nō ꝑſuppoſita grā gratifi
cā. i. dī charitatē ſupnāli impoſſibile ē hoīem ſm illa mereri vitā
eternā. q2 cū ſit hō virtutis finite nō poterit mereri ꝑmiū infinitū ſcīlicet
et ita p̄derent p̄ opa. cū ſuis rectis 2 auctoꝝ. 2 ſic phī cū tot ſuis virtutibꝫ ꝛc.

2 vita nō ꝓfecerunt
meritū nōīe dignitatis
ꝑſonē ſ3 ēqliter
ſecūdū ſuas

ꝛ vedi dz ſomm
nobis gratiā pro
ſtātū nīe ſ.
tū ſuo vaſallo
Iuſtitia diſtribu
tiua reſpicit ſuū
ꝛ meritū

vide clarius
ꝛ verbis
di. 27. 2

Si aut gsideret ope nrā qui gerdū a principio supnāli ⁊ ītuitu ℔ grā
spūsā gratificā. trā gl̄ hō ꝑ sua bona opa ⁊ obsequiū dei ꝓcepti
et q digne pot mereri vitā etnā. sic declarati ē sup̄ ℣ acceptu
tuū diuinā seu ordinatiū suā q existēte ī grā sua acceptat opa ⁊ sua
bona opa ut digna vita etnā. vñ Aug. ī ꝓdā di. 26. ⁊ dissimilis
gratiā gratificā sic ī qt. Grā ē vnū seu bonū supnāle. q⁹ deus accepto
habētē. ut dignū vita etna q̄ p̄cedēta mereat ad ꝓmiū. sic si
alīs rex. dic̄ fīlio. May. ordinauerit q gl̄s ī duct tale veste posse
ītrare palatiū suū ⁊ nō alio. vñ grā dei gratificā ē illa vesti nuptia
lis ī euāgelio. q̄ qs efficit dignus ītrare ad nuptias regis celestis ⁊
nō alio. et sic gradit 2a opio. q gl̄s hō cū grā dei ⁊ bonis op̄ib⁹ pot
mereri vitā etnā ī hac vita sic dcs ſā mereri. ⁊ hoc ℣ ꝓbositatem
ꝑ quā dei grā ꝑ bona opa nra ſt. ꝓdā. ex. sic annulus ī q⁹ ē lapis ꝓtiosꝰ.
extimat. xx. mille nūmos nō ℣ se ee nā sua q vn̄ valet duob⁹ dena
tis ſ. ee ꝓtiositate lapidis. Ita merita nra d se ſt modū valoris. ſ. grā
cū dei grā ꝓtiosa mereī vitā etnā: hoc clar dicit xp̄s ī euāgelio sc
matthei. 10. ⁊. Aqua qcūq ego dabo ei fiet ei fons aq̄ salīētis ī vitam
etnā. ap̄s ad ro. q dic. Grā dei vita etnā: vñ gl̄s sup̄ ibi sic ꝑ
ro dic. Nīl⁹ valet extimatiū ꝑ nō ht. ſ. tātū valet quātū hō
quātū potest: Nihil vilio cū emit. nihil cariꝰ cū possidet. Valuit nāq̄
3 denarios dimidiū sbe. valuit ꝑ ⁊ andree. Dimissis retib⁹ ⁊ nauī va
luit ⁊ vidue duob⁹ minutis valuit ⁊ alteri calicē aq̄ frigide tm. ⁊ sībi
q̄ si nec calicē aq̄ frigide supp̄exit q. ī dīē habuit. nāq̄ ē varia mō
a munere si arcta cordis plena fuit bona voluntate. q hō fit ī dei
grā. et bonū despiciū sine op̄e mereī vitā etnā. Si aut hō fit ī pcō
⁊ sine dei grā. et si multa bona opa faciat n̄ pot mereri aq̄ deū d vita etna
ne ꝓmio. q ut dicūt theo. si ꝑsona nō ē accepta dro ꝓp̄ grām q̄ nō
acceptat sua munera. ut d rege ferī ⁊. et cā. q. d cū nō respicit nō acc
munera ei⁹. tm q ap deū nullū bonū ī remuneratū. d⁹ talia opa remu
nerat. Minuit. ⁊ nerat ꝓmio ītali ī hac vita vñ theologi dicūt. q bona frā ī pcō nō
cat. occupat ossi tali ad vitā st nobis ꝓfutura. vñ ⁊ si aperit. ſ. cor ad susceptionē gre.
ret. delectat. mitigat minuit. ſ. penā q̄ deberet. illi sine facerent. d⁹ op⁹ ad gd̄ meret. Dat. ſ. bona
arcet. tīa tēporalia. occupat. ſ. ne hō sit otiosus. l. deditū malo op⁹ assuescat. ꝺ.
ad bonū op⁹ādū. Delectat. ſ. necē. Mitigat. ſ. feruōrē. arcet. ſ. aliqū
peccati: ⁊ idco stengs ē bonū op⁹ādū q. nullū bonū ītemuneratū. Matth. 11.
sceleratā peccatrīcē ꝑ bona opa meruerūt aq̄ deū illuminari ad penitētiā

z postea meruerūt maiorē gr̄az q̄ innocētes. Tñ si volum⁹ cē certi d' vita etna
debem⁹ ornari stor̄ i dei gr̄a scīt z pcē nīliquer. qz tūc i q̄lz die possum⁹
mereri tntūz gradū gl̄ie celestis nā doc. dicit q̄ liber actꝰ iforz meretur
gr̄a dei i gdignū vita eterna. Ex p̄dictis patet quātū bō q̄ sua bona opa
p̄ merueri vitā eternā. vñ Alb̄ ~~eius~~ magr̄ i ḡpēdio i tractatu d' mercd
dicē q̄ q̄ pot ee nullis causis mereri vitā eternā. p̄m ē efficacia sp̄ōsē eo
p̄ōis i nro merito mediante dei gr̄a. 2m ē p̄cepti dei gnittēs. q i scripta
i nullis locis hoc repperiūt 3m. difficultas status meriēdi q̄m. p̄suasibili
tas seu gstus liberi arbitrij diuinā gr̄az. 5m ē dignitas caritatis nīq̄ bō i terre
nūs ee suo merito q̄ dz gl̄iā suis mēbris. 6m ē libralitas dei retribuētis
7m. ē obligō ipōdictis obligātis vltimū ē nobilitas opis qd ee charitate p̄ce
dit q̄ tāta pōderat i q̄ iudicio. quātū amor ee q̄ p̄dit z deo nō pōt fieri
fruēdi n' a sūmo bono remunerās. Ad ar i q̄. ad p̄m. cū dicē q̄ nō equaliter
ih p̄mū z meritū. q̄ finis ad ifinitū ext. ad hoc dico q̄ p̄. Rō eo q̄ motus
ē q̄ actus nō sit q̄ digni vita eterna nō ē ex ī trinseca z sua nāli bonitate sp̄o
gratuita acceptatōe diuina. q̄ ab eterno voluit ordinauit actū ropi nrū bonū
ee tali gr̄a charū ee dignū tali p̄mio i q̄rabili recedēte nobilitate actus iste
z hoc quātū dr̄ q̄ deus remuneret vltr̄ q̄dq̄. ex q̄ patet q̄ debitū iustitie i p̄mio
do nō innit̄ actui nrō nō innit̄ bonitas actꝰ quē hr̄ ee sua natura intrinseca
sp̄ diuinā ordinatōi z acceptatōi sp̄ missōi. z sic ē ratiō ad auctoritatē.
Ad 2m. Rt. q̄ deus nulli ē debitor. ee nā rōi q̄ fructus nr̄i z opis nr̄i nec
actus nr̄i digneret vitā apā die q̄m p̄cō dedit ei z attribuit illi. sp̄ debuit ee p̄missio
ee sue libe voluntate q̄ p̄ talem actū q̄ misit nob' vitā eternā. Sic ē hō gratis
ee sua libā voluntate q̄ mittēs alicui domū. se debitorē illi ḡstituit z tenet̄ eo
iustitia suā p̄missa. Ad 3m. dr̄ q̄ seruus q̄ nō posset mereri
apud dñm vitā dñi z sua. hoc nō posset ee iustitia gnumerica q̄. ḡsistit i eq̄
litate sm quātitatē. tñ pōt ee ibi iustitia distributiua z sm alīq̄d. s. sm
q̄litatē ḡportōis. z q̄ sic seruus fecit sm se quātū pōt fideliter dño suo
do z sm q̄ q̄uenit dñi. ita dñus et dñs debet q̄ faciat sm q̄ q̄uenit
dignitatē z magnificētiā sua i remunerādo suū vltra q̄dignū. z sic
z ih nos idem nō sit iustitia gnumerica ē tñ iustitia distributiua q̄m
q̄litatē ḡportōis. q̄ deus p̄cipue remunerādo o meritū vltra q̄dignū
sic dicit largitatē z magnificētiā vñ ep̄ dicē i 2o ethicoꝝ. Ergo fuit bō
z fidelis z sic q̄. p̄m dub. bñ declarat̄.

hec sic vba
5 cū. i. t. sim
i. q. t. iustitia di

Circa 2m dubiū 5 ḡt modis et ꝓgressū hui⁹ ē vie nr̄e dico q̄ p̄ quos ab oppositis. scz̄ virtū ē vie ordi ad ēternale supplicium. ita virtutes vie ordi ad celeste p̄mium: vñ. ps. hec. dic. dñe q̄s habitabit in tabernaculo tuo et. et Rñdeo ps⁹ q̄ ostat iustitiā. i. odio virtutē. q̄ ingredit̄ p̄me mentis. 2m alios. ps. q̄s ē hō q̄ vult vitā: et. dic. Declina a malo et fac bonū. Item p̄ter p̄dicta. 5 dñs deos: 2 et. 2 quinq; hec sic vita i virtutibus odit̄ tm q̄ ꝓ multiplices virtutes ingredit̄ ꝙsus patriā idco variis modis sic ei dicit̄ ingressū. vñ. 5. Matth⁹ hec ꝓbabiliter declarat̄ i quodā ḡmōe dns. q̄ quibus modis possum⁹ tendere p vitā nr̄ā ꝙsus celū. p⁹ gdā vadit̄ eq. Alius vadit̄ eq tñdo honorabiliter. Tertius honorabiliter resistit. 5. viri

Eq dā pdester humilit.
Eq dā cantato delectabiliter
Eq dā Natā de ꝓciosiss.
Eq dā volando facilit̄.

mus alio et corpor. q̄ nullus arderent i luxuria luxur̄ ꝓ aliqua i mala dulcedine. quo cū equo ē corp⁹. spūs nr̄. miles Isa. 31. eq tonat̄ arco i nō ps⁹. q. sic equus regit freno ab exterius et calcaribus ita sic mimo virginis gubernant̄ ei⁹ artoris freno temperate vñ et ps⁹ dic̄ q̄ alii dr̄ ee regis corp⁹ ad nrm̄ q̄ debem⁹ sensualitatē carnis freno rōis gubernare. Sicut. n. eq⁹ quātūcūq; sit fervosus et rebellis tm̄ si ei auferat auena i freno regit̄ sit semper i bonus. Item et corpor nō si abstinentia animo cibo i potu i alius grauissimis offert semper et castū alt⁹ ꝑsona gulosa q̄ sit sed regit freno hūanit̄ semper erit luxuriosa: et sdm hodie pauci reperiūt casti. ps⁹ sic virginis frenat̄ corp⁹ freno abstinētie et disciplinis et vigilijs et orationibus cū calcaribus equū pungit̄ pugnū s. dextro i sinistro q̄. q. ad bonū q̄dū i mūdicū sic dā cū vult semito i uiores dq̄. i ad malū vitandū semito tortuosos dq̄: sic vadit̄ ad gradū voluptatis! eq tñdo honorabiliter aperte. 3. hic pauca notā i sanctis q̄ nō dignabant vestimēta sua ambulando tangi quā i albis q̄ dignū fit. et i alio ē dic̄ hist⁹ q̄ cū mulieribus nō fit pollutus et. hec vita intuitur nō. Io. cū ingr. baptā. luna crescēs i nitida sanctā ꝓna. vt vis. § Quando

Ad 4m. s. ludovicus nō q̄ vult i aliq̄ p̄dicator debet sui honorem velut ab equis portū i celū cantando. sic ꝓ sanctitatem i mūdicia i puritate.

duo eq⁹ albo | mortue. auc. corpora ꝙ luxuria i nitida alia pulcra i nuda cum duab⁹ aplis̄ virtute penitēcie debet s. mus i ꝓpugnū deū offendisse. Ssh mus possit ab⁹ ascendere i equos suos q̄ virginitatē i mortua auc corpora ꝙ semel amisit recuperare nō i eis posse. q. q̄d i pluat ignorem dō i posse fieri virg⁹ ex deū negs ap̄ hoc. vñ hyero. dic. Audacter dico ꝙ nus deus ōia pot nō post et corrupta facere incorrupta. Ideo oportet q̄ ysh vadat semp pedester cū labore mag⁹ gradu i sessione. sic dic̄ ps⁹ Cedes ibat i flebat

Matthei stucium sua sic ꝛ pᵒ hoc pueruꝫ dño deus. Insedor vultꝫ tuꝰ ver
orꝫ pñi tuo: ꝛ tales penitentes ꝗrus ꝛu ser lõga ꝛ diffinlus tñ nõ debẽ
desperẽ de labõr. qꝛ deus dat eis tres ꝛsolatores. ut i tẽpore refrigerẽ sicut
sit hꝛis ꝗ pegrinat. 5. d umbra. d tabnc d bona ꝓtate. Ista spũs
veri penitentis ꝗ mã rpellãt orꝫ. pᵒ ꝗ umbrã arboꝛis ovans ꝺo. ꝛ vite
ci laboꝛose ibi pausãdo ꝛ mdũdo. mgisndo laboꝛes suos ꝛ qp ipe gde
ser dat fatigatꝫ ꝛ vmer. vt dicit evãgst. ꝛ hoc valde fortiꝫ ꝛu ꝓs
sub umbra alaꝝ tuaꝝ ꝓtege nos. 2ª ꝛsolato pegrinãtis ẽ qꝛ dicit
tabnc d' uno mihuno ad a'. Ista nobis ꝺ ꝗunt tabnã. i ecclãz vt i ca
bitatiõ vmã ꝛpnã celeste. i. orꝫ p'. d qꝛ dicit ꝓs eductas pnã d tẽpꝰ ꝛ vmã
lchfiret cor hoꝝ orꝫ. i alt fig dicꝫ vt comederet pnã. Manuchã orꝫ ãbula
vet i fortitudĩe cib illius vsqꝫ ad mõtẽ dei oreb 3. re. 19. 3ª ꝛsolato ẽ debo
na potestate qua debem hñ cũ bonis vt audiam bona ꝓba ꝛ mssis ꝛsolato
ꝛes ꝛsic facilꝫ ꝓcuram ad nra ecclã p hũc modũ. ꝛ ꝓdicti ꝓcurarũt pers
Matthei Madalene ꝛ pauli i vita ecclã ꝛ aliis pcoꝝ penitẽtiũ.

Certo qdã vadit naugãdo delectabilit in naui. n. firma horis naugãt
tantãdo ꝛsiñ labor ꝓcurrit ad portũ. Isti st ꝓsoñ rlegiose. qꝛ i naui firma
rlegionis naugãdo placet ꝓcurrit ad portũ ꝓdicti. Rolegio. n. naues
aptãtur cũ tribꝰ coptuꝝ. s. tribꝰ rebꝰ: pmo ẽ pauptatis ꝗ qua nrpm ꝓfite
ntiꝫ necessaria vite st ꝗmuma ꝗ. aspiditatis vẽtꝰ. 2º ẽ castitatis angelicis ꝗ
vẽtꝰ hui ste i 2ª coptura stat irrꝓhose. Ista castitas ẽ rel ꝓtectiõis ma et gratie
angelicꝫ. 3ª obẽ gratis ꝗ vẽtꝰ supbie. nã ꝗ 3ª coptura desãrunt marinarij
ꝺ ꝗnã ꝓtectiõem ꝗ stat obedierũt. Dicit ꝰ facta ẽ Ista veri rlegiosi debẽt
stat obedir ꝓlatis suis. vadit ꝗ sicut qꝛ. sũt ꝓfessi ꝛ mãdo ꝓp laudãtes
Deũ ꝗ hãt basilicã cũ suis monasteriis ꝛ hospitalibꝰ ꝛ ꝓdicã ꝛ alijs i ecclã sua ꝓfitentes ꝗ
uenerũt. Martio alig vadit natãdo periculose. isti sũt boni simulatores
hmites dei. ꝗ hoc mare magnũ ꝛ ꝓcellosũ naugãt ornati negotijs ꝓsperis
laudib. ꝛ capite supbie obcecato cũ magna difficultate ꝓcurrit ad portũ ga
ꝓh st ꝓcella i mare hui mũdi ꝗ i mari aqꝰ. vñ ꝓs i ꝓlo alia port tra ꝓcella
ps. Salcũ me fac deꝰ. qñ intraverit aq vsqꝫ ad aiam meã. ꝛ ꝛ.
ꝗ aquã ĩtẽdit ꝓcella auaricie qꝛ qñ aq ascendit i trat vsqꝫ ad animam
submersã ostẽ. pecta qñ te auaricia furtis usurã furtis rapinã usilla. ꝗ tristicia
alienã. 2ª ẽ ꝓcella luxꝰ qñ dicit Justꝰ sũ i hmo ꝓphãt. i. i fest. luxꝰ ego
qñ vox mãdi submergit i ysto pmõ. qui ẽ q nõ peccat i carne sua sic hẽ noe
ostẽ carnẽ extinguat mãs sua. 3ª ẽ tẽpestas a ta supbie cũ dicit deus ꝛ altissimꝰ
mouens. i. dignitates officiꝫ ꝛsolatoꝝ ꝛ ꝓsperitatis suscit ꝺ ꝓcellã ꝛ extinctũ submerg

ex vsby hec peccata oriūt. oīa alia ideo dicit sc. oe qđ ē i mūdo &c.
Certe nō hebis ad remediū si vultis salueri vt stulti tenebatis cast plenarium
& altū sic facit natales q nolut ipsurgi. s. i oīby negocijs vrīs stendo
vrā sic ad deū principalr respiciebis vt ipā nō offendatis & spātes i dīa
misericordie dicit hic i magnis & arduis ifluentijs. vīt ipe aut luc. 21 leuate
capita vrā. qm appropiquat redemptio vrā. / Nullū aliud vadiū volt
do sanctis. qa hmōi alias magnas vsq; ad viri & replanū sic fecerūt s. hēre
mite i desto solū & replatū vastatis sic adhuc dicit. q dicāt alis. s. hestrio
et oratoris valat i alo. nō tāgētes terrā. i. assistentes vrīs terminis nō pmittes
et alij dicit. ps. Et spīrat i dño nro. scz. assumet pēnas vt aquile volabūt &
nō deficiet & cetera. Asse. sic cherubī & volauit &c.

Item 3m ysaie qđ sicut ipredibile qby multi predūt vt nūq; possit
fieri ad portū padysi &c qđ dicit dñs tiberiū dico breuiter q solū est
pctm mortale. qđ nō ad ē nisi excepto pceptorū dei qđ ex qpa voluntate cruciat
eūm dicit ber. Nihil ardet i tiberio ni qpa voluntas. nā & petrus dicit deū
grāsm q nullis potuit ignoscere i palatio celeste. nec nō dicit nero i pecto stando
Descendit ad tiberiū. ps di. Descenderūt i tiberiū sūe lyncos. & licet ipsum ps
petrū q ipredūt nos nō ad pcepta dei quis ptinuit ipedimēta. p quor declara
tione sūe debens. q. Trajs regis legūt voluisse ire ad padysū terrestrem
q nūq; ad illū peruenire potuerūt. ps fuit rex Xerses q postq; subiugauit
sibi multas nationes tedebat ad padysū terrestrē vt et illū possidere posset ipedi
tus fuit fames qr ibi postq; ei defecit i via. Ysti regē intelligūt oēs infideles
q nō hmōi cognitores dei verā nec curāt veram fidē. nūq; defuerūt nobo. i. veri
tate sacre scripte. d'q dicit xs nō in solo pane vivet hō &c. & defuerūt nobo.
ymo defuerūt i via qr secuti sunt vīt Mar. q. dicit xs si dimiserō eos sicut sunt nobo
dimittet i via. ideo d' ysti dicit xs q nō redit sā sudicauit &c. fides nisi est
primus vite. vt ymo nec ego sū primus vnus &c. Secūdus fuit rex Ch
bosti Rex Medorū. ypsarū q cū trudebat i padysū vt mederet eius pul
chritudini. sz ipedit ē ne inundatio aquarū ascenderet. Et qr istū intelligūt
oēs carnales delectationes scripturales nō appetentes sic patet q i ags voluptuū
voluptūt. d' qb. dicit apo. Quorū deus venter &c. vt. nō alia epla. hoc aut
vt p. patebit intellegētes. qr oēs formicarū aut inundi &c nō dicit deus &c

Tertius fuit alexr q omissis mundi thesauris ascendit montē ysaie & ibidem
tentus est ne eos tributū redderet nec pāt hmōi predā de ipsis padysi &c pertinet
vsq; ad zonā ignis quā nō migrāt padysi sed abigere fuerūt ipsi. & istū
figurāt animā q ignis auaritie ipedit rhodi qi trāsmundi vīt ps. dicit
mundi positi ē i malegno. i. ignis auaritie vnp hyems q̄rit dñs

Ira ps. gūbāt petrus i tiberiū.

pecā i fidelitatis.

Ornatus.

Auaritia

Dem̃ a maiori vsq; ad minꝰ dr̃ sñdet auarcha de mlib; die xl̃ i eñ̃o
fanly ẽmolũ hñs̃ṽ y sermõ adꝝ. Et sũt Nero ifrad. q ꝓpos̃ 224
Ir ad padyſũ ternſñ̃ ꝑ pr̃ Iherſly sũt a suꝰ pr̃ipib;. Et ist̃ segnſñ̃
supbi q grat̃ magnat̃ plat̃ꝰ z dignitat̃. i terra sic lucifer i celo dr̃s Superbia
tales Iherſñ̃t a suꝰ pr̃ipib;. i a demonib; de gb; dr̃ Iob. xxx. ẽ pr̃inceps
sup oẽs filios superbie. Quãꝫ sũt ꝛũ spũales-s. Macharius hñmita
q ut legit i vitis sñꝝ pr̃is q orabat dñm ihesum padyſũ ternſñ̃ z eñ̃ fiducialit ꝓpe
ꝰ malitia ingredi ẽ ab ãgelo dicꝫ dicꝫ Nolꝫ ꝛtñ̃ q ad poteris ꝓpe Inobia
vltꝰ q possꝫ ada d illo recessit ãgelꝰ dr̃i stat i porta cũ gladio flameo
z nullus i eũ pot̃ irrũpꝛ. Et ist̃ intellegit̃ mali religiosi q ste rebelles sui
plani ꝑ Iherich q volũt obedir̃ eor̃ rectori fugꝫ rebelles ab ãgelo dei ꝓhibet
padyſũ ingredi etc. finis.

Sermo De vnion̄ diuin̄ z gradꝰ necessarie

Pono ꝯclusionẽ ista q nr̃i sic ꝯstituat ciuitatẽ a dissordijs et ruinis et oĩb; malis.
q vnitas eorũ z ꝯformitas voluntat̃ ꝓto .5ꝝ. p̃ auctoritatẽ vñ Cꝰ. 3. d̃ officio sit
Auctoritatẽ
Rationẽ
Similitudinẽ
Exẽplũ
recepſis
dic. Cũ igr̃ hic locꝰ nr̃i hñt dubitare q. qm homo. plenũ hoñ ꝛpsum
et obiect ꝓpriũ hoc statuꝰ ee virtutis q̃libet nros hoium ad gñales vsꝰ
ordinẽt z ꝛl 2o d̃ offi. aut Ordo rect nr̃ aptus z ꝛtꝰ ad opꝰ augendꝰ.
aut tuendas q̃ fruitiõe diligi: ꝛtñ aug. q. d cau. di sic aut mala z
fructus ẽ ciuitꝰ hñ cõcordẽ q̃ inimicos subiugñ bellatꝰ. et salũ q̃ v. 68.
sic fumus a foc. q̃ ciuitꝰ sine z sat. i regnꝰ sñ cõcordi q̃ ne ꝛregnñ
in desertã debãt z xl̃ i eñ̃o oẽ regnũ sit diuisũ desolat̃ Secũdo ꝓbat̃
tegñ voc. p̃ rõ ordinatꝰ sic. assit n. ꝓto z. ꝓbꝰ. Cũ q̃ sũt ordinate ad finẽ
debit̃ hñ quietẽ cũ suo fine. ꝙ. hic ueritꝰ. cũ n. finꝰ medicꝰ sit dar̃ sanitꝰ
tẽ ꝓcurans nec hoc fieri pot̃ nisi q̃ medũ alicui' medicine. certũ est q nisi me
dicina dãda infirmo hñt debitã quietẽ z ꝓportionẽ. cũ infirmitate nr̃ꝫ pote
rit infirmitas expelli z infirmꝰ sanꝰ: q̃ potus dabet sibi mortẽ. oppꝰ ꝙrit de me
dicina ꝓportionata z quietẽ q̃m ex cui⁹ susceptõe infirmꝰ recto ꝙrꝫ sanitatẽ.
optñ explicitꝰ diuisionẽ vt placet. q̃ ꝛro ꝓcedo a vobis o cari z dilecti
Cuius q̃ ẽ finis agere z voluntatis ordo nr̃i. ordo ẽ q̃ oĩa ꝛpõdeant
q̃ voluntati corporate z spũali. hec autẽ ordinatio fit ꝛl ab parte. z ꝓsperitate ab
alte. q̃ si sit ẽ q̃ de merito oꝝ. z q̃ ordo z ꝛformitꝰ ꝛtꝰ nr̃a sit oĩ
voluntati nr̃i ad vnionẽ et charitatẽ dilectionis q̃ hoc solũ ẽ medium
cõmunitatis finꝝ diuine ꝓtis. 5. pot. Quia igr̃ vnus ẽ finis ciuiũ vt
ciuitꝰ tam sit et felix ideo oportet vnã eãdẽq; omniꝫ sint et voluntates
atq; dilectionẽ: q̃ si alr̃ fiat 3. q̃ sequꝰ diuisio z discordia z ꝛgredi voluntatis.

Diuisio
Ꝓsonalis
Naturalis
Ecclesiasticalis
Politicalis
} Pmittat̃ q̃ q̃tuplex ẽ virtus ꝛtñ q̃tꝰ ꝓcedꝫ.

Cū tale medīū nō gueniat cū suo frē sentē & verbo q̄ veniāt hēntes
vrāz desideriū. dubiūā vestrā pacē gaudiū vsperitate. ſz hō q̄ veniāt
q̄ quārt cap̄t ō vij ſc̄i. Secūdo phat tales q̄. vocē conſcra
tionis. seu assimilatis. Teſte ei auctor ō eis. Oēs virtus mūdi ſtr
mor ē scīpā dissorsū patet hoc ex illo patris hērēs. 7. filios. q̄ volue
ritis ḡ dicēt discipulis. q̄ vocatus octo filius suis mayū ſgnē frēr nōrū
et postra dīa capiat vnusq̄sq; p te sua. q̄ frēs nō venāt nisi sanus
et Cristus postra dīa ordinate eccīā ſgnē s. legem sua sanā sinū ē iste
dicte illos frēs ē ſgnis magri et ſplendis. et dixit eis si post mortē meā
voluntis hūmōdi vtate duodecī ē Apīs ē sic ordinē videbit ei magis
missa. si aūt vnius sanat ē gradus sanis augmentū. Sicut audiens
q̄ illo magri tuchi dixit hēē sui papē ḡ volebat ei ō sui ordinē
crucīatū. q̄ sint magni ornatū magistri sancti ſngi ē dixit vni de
ſuis duobus vtpe hūē passurū eis potuit postea dixit ſtra illos ſupl
lātē vnū pe ē sic eis fingit ē dixit Donec ēt xanos Regredīt ḡt/
fr ē gebellino nō venio. ēt dixit ei ō dextrarū. ē dixit eis q̄ prauā
ē nō venāt ecce q̄dīn pro vo. clāt. hoc ḡ esso a vnitate vobis
Dico. q̄ tāto cuitas mā ēstrabīt ē ab ordinis ēgenalis ē ſpūalis
q̄dīo ecclia ō nordes vnitā sancti ē ordinē eis plus. ē ḡ verbo ei ēt
vos regnabit discordia ē diuisio cuitas mā ēstruet ē ad cruciā
dūgēt. q̄ x5 ēt hoc vobis clāt dē nō solū d cruce ſz ēt de regno
celi aut oē regnū ē ſc. diuisū desolabīt. ē sic hoc nūm hūm ex ī diēte
ē vadūt ſz ſcīpā ē ad ſc̄ā veteri ē dixit ſſrē. q̄ quādo legūt ḡ ordinis
ad pugnā ō seminū ē erat vnitas ē nordes sēp victoria ēgrediebāt
ē vnā valebat q̄ mille. ē ſz. 3. ēt vlt̄o ſz q̄ hūs erāt diuisi ēster
nebāt ab seminis. Ideo q̄libet dē vbi ē vnitas et concordia
ibi ḡnedīo ē vestra. Tercio ēpto phat vōc Assignatas Tosti. n.
ſto 7. nec. Romoti ēpīstē. ī forma ē sic ēſtabilis d'a Voz
materia verbo ēt removet vis virtū ēſtabil. patet hoc: oē. n.
oīa vōalis sit forma ſbālis ēpūs corporis hūe ē q̄ dū aūt ē vnita oī
corpor. ē visificat oēs sensus ē mēbra corporis. vt pu. oculos vt videāt
aures vt audīāt ē cetera mēbra. ē sensus. q̄ grosso si q̄t. Loquēdo me
taforis q̄ ē forma seu q̄ ē omnia totius Cuitatis ēp. oīs. politis
q̄ ē vnitas. ē ordo hoc pz ſ cuius ītērpationem nōis. Nā/ do
Dr Cuitas q̄ Cuiū vnitas: vñ Aug. li. p. de cau. dei dē Nobil

225

n. a dē Ciuitas ꝙ cōcors hoīm̄ multitudo: ꝙ si forma z racō Ciuitatis
ē ipa militis Ciuis ꝙ sequit ꝙ status ipa militis Ciuitas ꝑdurabit ī illa
bñ q̄llitate z ꝓsperitate ouium bonoꝝ .i. si nō ꝑfecta militis bellatis ꝑ diuisoēs z
ꝓsultantes rixas ē ꝙ destruat dis vsq; cuius rei ꝓsperitas z ad nichiliū redigit
z pulueꝛē sic corp' hois ꝓfecta nō q̄ē seruandi. hoc clat dicē hor. 3. d
oso. phn. Nosti tgt omne ē q̄ē ī dui numeꝛ atq; ꝑsistēt ꝙ dui sic
unū ꝑ tertiū atq; dissolui pōt ēt unū de desistere q̄ ꝓfectus xp̄i dicē
de nichiliū ī si diuisu resolubit. vbi Lyra dicē sic mouendo q̄ nec nesciū
lta z magis dilabēt discorda. Ideo nō Ciuitas ꝑ castrū appellādū ē seu
ī ferūd. hoc patet Simūlitudiē humāi corporis. sic. n. corp' humanū q̄t
ꝙ ꝓnit z ēstruit ex duisq; elemēt; z duisq; gl̄ulis z humoꝝ ꝙ dui p̄dōt
elemēta z humores ad duiē quantū ī sua debita harmonia ipm̄ corp' ꝓfect
ī sua sanitate z ꝓsperitate z resde discordātib; penit' destruit. sic z simil
Ciuitas ꝙ ꝓnit ex multitudiē Ciuiū ꝙ dui bñt q̄litatē z ordinē
ad unitē. tādiu ꝓfect. cū aūt discordia cadit ī ruinā z dissipationē.
4o hoc ꝓbat ꝙ ꝓhat figa ꝙ ponit ysa. xi. vbi dr ꝙ virtutes leo z bos
simul morabūt grauitē z ꝓsentē. z puer paulus minabit eos. Morat
ꝑ virtutē qd ē aīal lubricū ꝑ lasciuū figurat ḡm doc. ḡmus Rex magis
q̄ erat z. ānos ꝑ ira: ꝑ leonē q̄ erat seruos. et ingressū figurat ḡs rex
ḡmagis q̄ erat cum xl ānos ꝑ ouē q̄ē aīal debile z mansuetū z pui
roboris figurat tertiū rex q̄ erat decrepitus z valde senex z modici roboris.
z valetudis ḡm exp̄. qm̄ in hac regē hērt esset ꝑ veros nabitū fuerūt
simul ecclīa gradesq; in simul. z nulla ībi eos discrepātia adeo ꝙ ḡg volebat
simul volebat z stud. reg. hmōi ē q̄ puer paulus. i. ihesus xp̄s. eccl̄ gmq
stella nona ātendebat z ad regnū duceꝛ dñi erat ī ḡsepto paulus eos ḡsecutus
pendo z rudo ab eoꝝ ītellectu adūstrauit ḡsēs ab hērode crudelissimo q̄.
figa dat ī hellespō ꝙ ḡhēs rēg; ī alq; Ciuitate Senatus simul ī ruinā ꝑ
gradus duxit ꝑfectos ab oī malo. z ruina tūc z ꝓsentī hoc ab ꝑ.
dr. d. ꝓsultus erat. Credebā erat ꝑ bonū z rā mea /do. deus ꝓsp
cū illis stat z victoriā obtinuerūt illi patri ḡmi bñ vnit d loco mūdo ca-
-lo ꝙ ḡ ōm. ē elementis q̄ quotiēs stat vnita q̄ rō ꝑfect ad finē mūdi
stat ī ēsse stante ꝙ ḡhōs vnū pugnat ꝙ aliud. mūdꝰ destruit. dilumus ꝑ
scīam ꝑ rectā rationē. patet cū ōm Romani ī pij q̄d dū pax mūdi
toto mūdo ꝓfugnat ꝙ ꝓsta dissipōe Ciuitas ꝑfecta cū ī pace hēs
ī fra. d hystoriis romanoꝝ d Mario z Sylla. z Cesare d Pompeio
z caterīs simul.

papa nō pōt dispēsare sup vsura cōtra ius diuinū. vt ē tex. ī c. sup eo
dē vsuris vbi doc. 2 lo. andr. dē ī regū pcess. vbi dē papa
nō possit dispēsare sup vsura cū nullo malo vtendo. Et malus bonus qd vtitur
vsuris pōt
dē hoste lo. and. 2 ibi doc. ī c. a nobis de dolo. Item
qz ī pceptis decalogi ītelligit honor deo humana vtilitas publica papa
nō pōt facere aliquā dispēsationē cōtra illa. nec ipse scripsit
pceptū est dō nō occides. pōt cessare. vt dicit
tex. ī c. p°. 4°. di. Item pceptū fures nōles sit immutabile 2 dispēsabile
vt dicit tex. ī c. hec ītur. di. vi. 2 ibi nec nulla pceptā mutata vetus testa.
sit nisi pauca 2 mutata. qz p. deū aliquē vsus nōles. sic vsura
nāle. vt dicit aristo. 1°. pol. q nulla lege scripta vel nō scripta debet vsus
vt cū lege nature. sicut c°. h. 2° d. offi. dicit qz furtum 2 homicidium
ordinē rideo vsura cōtra nāla et qz nō esse pōt aliqua lex cōtra hoc
dicta.

Item nota. ī c. fi. d. vsuras. qui ibi doc. sequūt. dicit qz papa | hoc dicit archi
nō pōt dispēsare cū aliquo qd sit pceptū de lege veteri 2 nouo testa. | 2 lo. de fabris
bal. et ī c. 2 2° ad vltū d. qz ibi dicit. qz ī | c. sit. 25 q.
sunt dicimo qz ad ea qd sit de nocte salutis nō credet dispē
sato

Item vbi dispēsatio ē opprobriosa religiōi tunc papa nō
pōt dispēsare c. q. 7 et scilla no. doc. ī c quāto d. qz ecclie.

De iure aut diuō et humano. Iudei cōtra christi 2 nouū qz
seruos sui 2 q illos suos fieri volumus liberos vt ī c. et si iudeos
d. iudeus. modo si aliqui debet vsuras a iudeis retinēt quodāmo
dus iudeorū 2 nutrit animū cupiditatis seruādi. qd 21. c. 2 ī
l. 3. c. d. nouā vt magnū 2 opprobriū alicui religiōi qz hec
vsū illicita alicui efficiat quodāmō iudeorū nec ecclia debz tolerare
tale opprobriū vt ī d. c. et si iudeos ad c. iudeos co. 6° 2
si papa vellet hoc dispēsare nō esset tolerāda cū sit opprium
iudeorū 2 dicit sanctō. 2 doc. ī c. quāto d. qz ecclie

Quid amōre d. Intelligētiaꝝ.

Amōr. q. nichil dō q deus ait sūpleta 2 unita tātū vnica ītelligētia
ī mediante qdpiter. 2 illa. qui tēdo ad se ad qd ītelligēt se ait 2 deū
qz ītelligēt se ait a deo pīu
cipi 2 hec ītelligētia ītelligēdo se. hec ītelligēt scipsā qdpiter multa
pōt eli 2 qz ītelligēt se tm ait possibile qdpiter pm celū ī. pm mobile.
2 sic 2ª ītelligētia qdpiter terrā 2 aliqz celi 2 celū stellarū 2 sic deinceps
vsq ad ultimū ītm. 2 illa 9ª ītelligētia qdpiter de nouo qz ait ītelligētia hui⁹
mūdi terrena 2 q° fluxibili de sursum vocat aīe. 2 sic pm ītelligētia
ait beata qz ītelligēt 2 amat dīm ītelligētiā 2 q° fluxibili 2 sic aīe nre pm
erunt separate erunt beate qz ītelligēt 2 amabūt ait illa deinceps ītelligētia

De Justitia de verbo ad verbum poete.

O Guida sanza dextra altra Done
Le to bilancie cō la spada nuda
Sondo del mōdo p forte Colōne.

O Desolata terra e posta i Guai
Che tua belleza mundo refuta
Sua trista piaga nō sanara mai.

V C ua diuisione powertade e fame
Pouera el sangue sopra piāte e herbe
Par che el ciel la vendetta chiame.

S arando li iusti oppressi da tyrāni
Bagnādo lo viso di lacrime acerbe
P la tristeza de lūpii affanni

P o rudenco le cita deserte
Cō basse mura a lombra di Boschi
Che gia fo tēpo fermo ben erte

P o Dirutto iudicati o vui
Cō li volumi de cesar augusto
Che ad tucti spirito sia la pena altrui

D ado p uocato ad ira li alti poli
Ponendo mano nel sangue iusto
Che streto nascera ne nostri figlioli

D' origine ois mali
De Veritate spiritu
De vera sapientia
De vera fide Iustitia

De oratōe scōy
Sermo pro quolibet sanctu

Utrū debeamus īterpellare sanctos ad orādū p nobis

Vteum Sancti oratiōes nras cognoscāt

Vteum oroēs sāctoy p nob ad eo sēp exaudiāt.

Circa pm. vr q supfluū sit vanū sanctos īterpellare ad orādū p nobis. Et cūp u rogatus ab alīo ut p eo īterpedat pcess ipi. ei nrsitat ap quē p eo īterpedat: ß supfluū ē ei repsentare aliq̄d cui dā sut pscha p supfluū ē q sanctos īterassores gsentiam ap deū p nobis. Itē illud est supfluū qđ fit pp aliq̄d qđ sine eo fieri vl nō fuerit: ß ~~certe~~ silz sunt sāctī p nobis orare vl nō orent sunt nos orem⁹ eos p nō orem⁹: Et si sum⁹ digni vt p nobis orent et nobis nō orāntib⁹ pūt orent: Si aut sim⁹ indigni etiā si petim⁹ pūt p nobis nō orent q⁹ īterpellare illos ad īterpellā dū p nobis vr supfluū. Et p. Et cūq oroē ispetus aliq̄d quodā modo mereat illud: ß sāctus q fit īpria nōstr īstatu meriti q⁹ nō possit sub oratōib⁹ aliq̄d īpetrare nobis ap deū. Cōtra. ad hoc ē cōmunis cōsuetudo eccie q īsuis letanijs sanctoy oroēs petit. Itē Iob. 5. dr Voca si ē q tibi respondeat z ad aliquē sanctoy quertē. Vocat aut nostrū est vt dicē ibi. Oriḡ. humilidem̄ peto deposcē q⁹ cū nolim⁹ deū orare debem⁹ quertī ad sanctos. vt p nobis deū orent. Ad hāc q. R. S. tho. q. ista ē duplex ordo duinitatis īstituti īrebus. Sm duos q p medios vltima reducūt ī deū: Et ideo cū sancti q sunt īpria sint deo ppīquissimi hoc duinū legis ordo requirit vt nos q manētes ī corpore peregrinemur adhuc ī cū p sanctos medios reducam̄ qđ q dē q trahit chm p eos duina bonitas ī nos suū effectū ifundit. Et q2 nditus nr ī deū debet respondere possibilitati ipius ad nos: sicut medijs sanctis suffragijs dei brisitā ī nos deuenit. Ita oportet nos ī deū reduci vt sicut bisitā et summus mediabilis sanctis z ide ē q eos īterassores p nobis ad deū ostituimus z q⁹ mediatores dū ab eis petim⁹ q p nobis orent. Et S. Bon. ī 4. di 47. dicit q vtile ē nobis sanctos orāre q2 s. deus ut dignum et voluit p pces nras /propria q2sim⁹ peccatores reducerem⁹ dei gra quā p sanctos q sit amica dei possum⁹ facilius īpetrare. 2°. pp dei reuerētiā q2 quilibet honorat sanctos dei deū reuerēt z honorat qa ī ipis reluret dei bonitas et gra. 3° pp sanctis ipis: quos nō tm ī vita sed et ī patria vult glificare z a nobis honorari. Ad argta. ad p̄m dd q sancti nō dicūt pces nras deo nisi tm q ei /nota sit manifestet ß qa cas exaudiri a deo petūt. vel diuinā reuelatē de eis. Ad 2m. dd. q ex hoc ipso aliq̄s efficit dignior. vt sanctis aliq̄s dicit q deo q ad quem ī sua mente ex pura deuotōe mouet et ita nō ē supfluū q isti oret. Ad 3m. dd. q licet sāctus nō sit ī statu meriti sicut postq̄ est ī patria sicut tū ī statu meriti alius vel potest ex meritis pdecessis alios iuuādi. hoc ē q ap deū uuetes

Exordiū.

Senuit studiū q dā Socratica dominari cuidā Lutermo q dixit ei Mutā de voluptate ramus q ā catholica fide diuidet penitus tot nouas stroncas posuimus iter alios vos Patres q nō debem⁹ orationes porrigere sāctis z q ore catholica et fidelissima velle sanctos q⁹ roce Motiuus ista. et q istis scripturis docet vos catholicā fidē ī q̄nū et mentis voce Tuce dixe Lutherani Quicūq iste vocē posse soluere nō videt q est q sāctis esse ī celesti patria credet nras q fiam⁹ nō cognoscūt z assignat vocē posse ī c'du:

Itē vnūquemq sanctoy nōse ī celesti patria p
Itē ecce cattolicam nō
posse errare. Ihūs q ista
fidei q tenet ad vitā
duxerit q⁹ etc.
Itē nullius sanctoy
posse regulam nisi
ipius q ad vitā ducit et
regulā vite q
o'ponere q ē de
fide nō posse
q⁹ vitā Lutheri
sanctoy.

Auerunt nt orōes sctoꝝ exaudiāt post mortē

Arca 27. vbi q̄ sc̄i orōes nr̄as nō cognoscāt Nā ysa. 63.
Dr̄ ꝑ nr̄ es ⁊ abrā nescīuit nos et isr̄l ignorauit nos. glo. dicit
ibi. Aug. q̄ Martyres sancti nescīunt q̄d agāt viui et sumāt et ab aug⁹ i
li⁹ de cura agēdor̄ ꝙ mortuis. ꝓ. si sancti post mortē vident deū ꝙbū
tbi et ageli et ꝙb⁹ Mt. 18. Angeli eoꝝ semp vident faciem ꝑris ꝰ ageli
tobiē deū videtes nō ꝓ hoc. oīa cognoscūt cū Mirabilis scīa ⁊ sapiētia pue
get sm Dionē. c. 9. et ferur. q̄ sc̄a q̄libz dei tobiē videat i eo orōes
nras nō cognoscūt. ꝓ. oro nra vel ei⁹ vocalis vel mētalis ꝰ certe
vocalē nō cognoscūt cū sit ⁊ mentis destīcta a nobis illis nō ꝓportionata
Mētalē aut videri nō possūt cū scripto⁹ dicat. 3. Reg. 8. q̄ solus deus
nō esse⁹ ordis. ꝰ Contra hoc Qua ⁊ mg errō hūtates q̄cūq; fuerūt
hyero ad vigilatiē i ps̄a q̄ cū q̄ sāti ea q̄ cor nra nosq; aguīt cognoscūt vn
2⁹ Dialo. dr̄ Animę videtes creatorē agnoscūt ē oīa creatura. Qd. n.
nō sciret q̄ sūcte oīa videt. Ad hāc Questiōes. 1ter Rob. 6 tho 2
Reth. ⁊ alī sco. nā 6. tho. ⁊ Rich. dicūt q̄ Diuina essētia est
obiectū meduī. cognoscēdi o⁹ cū q̄d patet obiectū q̄ deus videdo suā essētiā
suā videt. nō tū sequit q̄ oīa essentia dei videt. oīa cognoscat ꝰ solū
q̄ essētiā dei ꝙbēdit: sic nec i principio alq⁹ cognito cōsequit ē oīa co
gnosci q̄ ex principio ꝙsequit nisi tria virtus principij ꝙbēdat. Et idco
cū nec sint diuinā essētiā nō ꝙbēdat nō ē vnde vr oīa cognoscat
q̄ essētiā diuinā cognosci possūt: vn et de ꝙbusdā ⁊ricorū angli
a sapiētib⁹ edocēt ꝙnus dei essētiā videat. ꝰ vnus q̄q; bratus tm
⁊ alius reb⁹ nobilior ē vt i essētia diuā videat q̄libz tm ꝓfecto sue
bratitudis req̄rit hoc aut ad ꝓfectiē hūitudis req̄rit vt hō habeat q̄
q̄d velit nr̄a aliq̄d ordinate velit: hoc aut nō tota voluntate ꝙbz sed
nec oīa q̄ ad ipm ꝓtinet cognoscat: vn ei nulla restrictio voluntis sāctē
Deest volut cognoscēti oīa q̄ ad nos ꝓtinet: et idco oportet q̄ illa i ꝙbo
dei cognoscat: hoc et ad exp. glas ꝓtinet q̄ ampliū iudicabūt ꝓfecti
ad salutē: sic n. Dei operatores effectū. q⁹ n. ē diuinū vt ign. Dre.
3. ale scrīt. Et ideo dr̄ tho. q̄ sc̄i hui⁹ cognitores exp. q̄ ad hec cognitū
et sic Manifestū ē q̄ i ꝙbo cognoscūt vota ⁊ orōes ad eos ꝓtinētes hoīes.
⁊ ad exp. ampliū ꝙsequūt. ꝰ Hoc scīt Rich. Sed ad aliud
dolas. Cum hāc q̄stiē mouet Tres dubii

1⁹. vtrū sanctus nāli cognitiē nostras oratiōes nras; Ad 1⁹. dicit
2⁹. vtrū cognitiē supnāli } ꝓcūa aīa separata hūt ꝙbendo ꝓpria ꝰ cognitiē hui⁹
3⁹. Si cognoscūt ꝙ nobis ōnit } nata quodcūq; intelligibile Creatum
q⁹. oratiōes suas vocalē quā q̄libz posset nosse ꝙ sensus. corpis sue nē
talē q̄ tūc erit sibi ꝓportionata potest ītuitiue nosse si tū ipsum in ꝙo
dicat destīcta nō ꝓdicat: Nec valet dicī q̄ intellectus actū suū ꝓprium
hūt cognitū aliorū q̄ Creatū ⁊ simili actū vltimatus q̄ hec ē summa

suppōit 3⁹. 1⁹. q̄ obiectū intellect⁹ ē quodcūq; ens creatū intelligibile ꝓfecte
2⁹. q̄ aīa separata post mortē nostrā intuitiuā ⁊ distīctā
3⁹. q̄ intellectiuē nāli ꝓportionata destīcta oī sensibili

ipi animus xp̃ gr̃ā nō possit nosse nisi q̃ ēt ihm̃ Creatus ēt hoc ē solus Deus: hoc .n. nō colligit q̃ manifestū ē q̃ ocm̃ alt̃ voluntatis mee potest ītellect̃ meus nosse: ītellect̃ alterius p̃fecti Creatus p̃t ī illud obiectum ī q̃ p̃t ītellect̃ me⁹ sine nō ipedit determinatus ordo ad alia ītelligibilia nec defectus ꝓportionate p̃sentie: Intellect̃ aūt separati eq̃ p̃fectus est sicut ītellect̃ q̃ūdā vel p̃fectior. nō determinat̃ ex alio⁹ ordine ad nō cognoscendum q̃ alter alteri⁹ ītellect̃ ad nō cognoscendū ē vel voluntatis: nec p̃sentia rei sita necessario defert q̃ p̃t fīm illapsū alioq̃n angelus nullū posset hūr̃ p̃ secta debita respū alteri⁹ a se. cū ntt illabat̃ q̃ hoc repugnat Creature et talis cognitio quā habet āgel ī puris nālib⁹ d̃ alt̃is creaturis q̃ sūt sibi p̃sentes vocat̃ cognitio vespertina a theologis sine q̃ ītellect̃ separati p̃t essentiā alteri⁹ aut vl āgeli ītelligere nullo mō cui⁹ opatōes. cū essentia sit mag ignota q̃ ei⁹ opatio. hoc fm̃ sco. ē ꝓp̃ea q̃ de eis ī quātū eius è obiectū ītellect̃ nr̃i: s. ens creatū finitū. e proculdubio ītrinseca q̃ si oēs nec viderent ipsā tm̃ viderent et oīa accidētia ad hoc ītellect̃ separati ītelligēdo essentiā meā ītelligit oēs opatōes ītrinsecas. ex hoc et diabolus q̃ malam voluntatem habet ītegra fm̃ sco. si nō esset adeo ipedit⁹ cognosceret et sanctos Cordis mei: dz q̃ āgelus p̄ aūa sāa q̃ē ip̄a deo. nō videt nos ī ꝓp̃rio q̃ia ꝓp̃ magnā distātiā ꝓ deo nō videt nr̃as orōes tm̃ si esset ī debita distātia ꝓpe nos illas viderent.

De secūdo vero dubio dic̃t sco. q̃ nō ē mirū ex hoc beatitudo q̃ beati videat orōes nr̃as nec nr̃a nec vocē sālt videndo tot⁹ deū seu diuinā essentiā q̃ hoc nō ē aliq̃d q̃ nr̃a sēgla beatitudo: nec q̃ revelet̃ q̃ nec talis revelatio nr̃a sequit̃ beatitudinem: beatitudo .n. ītellect⁹ nr̃i ob cuius creatiōnē nō trascēdit q̃ditates seu alia quoq̃ essentia nisi ē mirā ratio videndi: tamē q̃ egrium ē beatū ee Coadiutore dei ī p̃curādo salute. elector⁹ eo nō quod hoc sibi p̃t ꝓpet̃. et ad istud rogāt sibi p̃ vota sibi orōes nr̃as sālt q̃ sibi offerūt: q̃ illi sālt ī nitunt nec vel⁹ eis tāq̃ mediatoribus ꝓ duct⁹ ad salutē q̃ petūt deo probabile est q̃ deus revelet et oīa sibi vel deo ī nr̃a orōe oblata:

De secūdo vltimo dic̃t sco. vr̃ dubiū q̃ si videt eis talē petere ꝓ eos salutē aut aliq̃d ꝓmer̃t ad salutē: Aut videt deū talē velle salvāri aut nolle aut nolle. Si velle g⁹ sequit̃ q̃ salvabit̃ g⁹ frustra orabit. Si nolle nō orabit̃ ꝓ ipso deo. Ro. sco. beatus orāt ꝓ aliq⁹ p̃t ītelligi vel orōe habitual vel actuali a beatis hic tm̃ d̃ orōe actuali q̃ē desiderium oblatū deo ea intentiōe ut ab ipso hābeat optatū. Si. De beatitudine illa ē ꝓpria q̃dā ꝓ otij electis sēd d̃ista nō ē destructiva. Si et actualis ista beatitudo sanctus sālt q̃n sibi revelat̃ aliquē ipm̃ actu invocare: q̃ reālē ē ut velit Meritis suis. illi valēt ad salutē ꝓ deū sālt invocat sibi ꝓ illa merita ībuunt illa aut orōe nō repugnat beatitudini: ꝓ bū p̄t aliq⁹ ꝓ fratrem suum adoptiū velle ut ꝓ sua merita ꝓ que ad illa ꝓfectionē attingit: alius ꝓ suā orōem attingat: sic ut sua merita nō sibi soli sed ꝓpria sēd aliq⁹ būfitio dei acceptāti valeat sēm̃ posse aliq⁹ supremū gradū adeptā ī curia regis ꝓ aliqua obsequia velle orare ꝓ alio: nō ut ꝓ oratiōe hūmōdi ad maiorē gradū aliquis attingat sēd ut merita ꝓ que attingat ad talē gradū: alius ad hūmōdi merita meritoria sustinēt: et hoc supposito libertatis nr̃e acceptātis illa nō tm̃ ꝓ illo sēd ꝓ aliis ex libertate sua ꝓ Minoribus

Sco ī 3. di. vlt. dic̃t q. Sāti nō tantū sibi sed etiā nobis meruerūt
et nos ēt merent ī hoc mūdo augendo corā et intercedendo asp deū et
Magister ī 4 di. xlv. dicat q. sēm̃ et meritis et affectu
ꝓ nobis intercedūt asp deū deū illos merita sustinēt nob.
et affectu deū nostra oratiōe adiplere

...rcebrent nō tm̄ maī bonū sz̄ et plā bonā: dū tm̄ ꝑ nouū alīū nolūtatē
plēg illud bonū sibi applicet ⁊ faciat gīsuū Cū ergo aliquis homo aut vi
det deū velle aut nolle ℞. nullū mēbrū operet dīr: Nō dū et salute sua
h illud q orat: ℟. ver et exaudiet illū oīois quū nūc ostendit. nō n. segt ꝙ
Deus revelat petro | oīne nūc peter. A ꝑ meritū petri q̄ revelat petro suū
salvandū vel nō salvandū nō et segt q̄ sibi revelat petrū exaudiendū vel nō
exaudiendū ī ista petitiōe: tm̄ ostendit q revelauit istū exaudiendū vel nō exaudiendū
ī filia petitiōe Nō segt q̄ frustra orat qz scit deus vult illū salvari et exau
dīr Ex vult ꝑ determinatā mediā vt pote ꝑ quā tales brās ipm̄ assequī
Si aut revelet̄ pet⁹ determinate q deus vellet illā oronē exaudīr petrū
nō est ibi mediatō ī orādo: Si aut nō revelat sibi q velit nīl q velit
petrus orat et promīs vt oronē suā assequat determinatā revelatōe exau
diendis vt saltē determinatis ostensis exaudiendis quātū ad ipsū petentē. S. Scotus.
ad arg.m ī.ā vnū vide ibi a. 5 ad 1. ⁊ d. 45. q. 4.

magr̄ sēn ī ꝑ d. 45. dicat. Iste credit q⁹ et deū q nobis sūt. ⁊ meri
to dū illoꝝ meritis suffra
gāt nob. ⁊ assūmit dū
vota nra cognūt ⁊ plen
q⁹ tm̄ nō faciat nisi
⁊ volūtate ꝑ ⁊ pter d
oblocutō

Ordo sm̄o. p̄decēs.

natura vid. 5. 360

Ad q̄stiū. ꝑs Dīr q erat ~~Deus q pmittit mala~~
Astrolog⁹ q erat ach ī fluchi — Xtus q erat q̄fluchdo: mala
Auditor cath q erat. Mars ī fluxu.
~~Alius q erat Diabolus.~~
Theolog⁹ q erat pcā originale ⁊ q̄ regnat cū sanguine ch.
Alius q erat amor ꝑpe excellēte. sic sunt ī lucifero.
Sz̄ q dicat̄ q̄clusū q erat. Deus. 5. ī fluxu alterīs ptis
Cupiditas auri. ⁊ q̄cludat q p̄ia mala q̄ sunt [illegible] ī mūdo oriūt
te auaritia. vid ī sm̄ ad ꝑ ⁊ auaritia.

sē vnitas ē cā
gradūm. ut dūsio
ī disparē dīmsibus
mundi. qua disor
dīa diaboli ꝑsiuit
ī orbē ꝑfectū. ita
ut ipse diabolus
ruīturus sit dissolutor

ī sm̄o q̄cludat q⁹ Malicia diaboli cā est Mali aut malicia p⁹
gradūm celestē. 2⁹. gradūm terrestē. desolauit. nūc ūō ostēdit necēdum
q⁹ post Mille ānos soluet̄ semīnat. vñ ap. 7. prēnūcīt reuer
sū mundū desolādū. sicut semīnat diabolo. 135. ⁊ figurā draconis
xiiiim q habet capita. 7.

Sermo De origine dismali Aure v.

Vectus ē ps ī deserti vt trāsiret a diabolo: et q. La astrologi de
Lo egypto p̄ vedeā eclipsar la luna ꝑ admiratiō erāt philosophi q̄ cōz
ignorabāt. z trouorono ꝑ la cā era ꝑ la terra se era īterposta īfra loso
le et la luna et de q̄ veniua la eclipsi d la luna ꝑ nō possēa arreper
lo lume dal sole. Ora vedēdo so ali nostri guasto el mōdo z esser obsu
rato el sole no ē xp̄o z la luna. i. Maria z le stelle cro. e li sanc homi
ni māchati nela cor de xp̄o so ꝑp̄ogo hogi vno dubio no. e. de vol dir del
Mōdo e guasto. sop̄ qual dubio trā vedēdo. p̄o. vnā varietā desceptatōz. seu opi
nionē. vñ debetis saper ꝑ gra pui āni p̄dicādo
vno homo p̄dicator i roma cū hoc sentiret papa
misit p. illo z ymisit ei vt p̄dicaret ora co z cōdi
naliby a toto ysterio q̄ posuit philosoēs ī illa sua
p̄dicatiōe. Como el mōdo era guasto allegās ꝑ ps ors declinauerūt sīāt
no ē q̄ faciat homō: ret. z ī hūc dicit no vui sta. b. pē el nostro mālo altramē
te hauēria nō dir rasōn adeo z finita p̄dicatiōe misit p. sibi sapiētes q̄ erāt
Tue rome. z dix̄ eis vellē a vobis scīr cūz. ꝑ de el mōdo z si gua
sto. q̄ de vno si el pegio ꝑ po z sa. Trouar bisogna la cā acio lo possamo re
ōnar: Tūc p̄o surrexit q̄dā Magr̄ phs z dix̄. b. pē. Ego dico q̄ deus
ē cā oīz mali q̄d fit ī mūdo: q̄d ꝓbo sic. In mūdo duo principalit peccā
ta inuēr. s. peccm̄ ōmissiōis q̄d sit ꝑ ꝑpt̄ negatiuū sic homicidiū z peccm̄
cōmissiōis. q̄d sit ꝑ ꝑpt̄ affirmatiuū sic blasphemia z furtū. omnis ystoz
Deus ē cā. q̄a ygē ē principalis cā q̄ influit ī oēm effectū omnī creaturarū
Nā arguo. nr̄ dic̄ q̄ deus ē cā cāz z q̄ ygia prima cā ꝑ influit ī effectū ꝑ
ſm cā. Gr̄m. q̄dā ē ifirm̄ ad mortē. stāti reī p̄mittit ei mortalis q̄ē
redēs ygē accepit gladiū ꝑ amazālo tū q̄ ygē ninus ē debilis nec ꝑ se
mouet vñ ibi sumens fortē z accepit manū ifirmi cū gladio vdat illū z omi
dit eū: Q̄s ē cā talis hominis certe principalis cā ē ille q̄ accepit manū
ifirmi tenēdo gladiū Nā ygē ipsum hō ē debilis z ifirm̄ z nihil posset ygia
sūm p̄ cā. Deus ergo tenet manū creaturē z sic ella ī virtute dei operatur
q̄d cōmissū fuit siue bonū siue malū. Idco dr̄ ī exod̄. Io. oīa ꝑpt̄ fecit
ſt eſm̄ ipse trinus ē nr̄ z unus ppria dēs nō ē malū ī cuiq̄ gd̄ nō
faciat dēs. Sic et Dem q̄ deus ē cā peccati omissiōis q̄z nostrū ī tēt
ad sua ꝑpta adiplenda. Q̄z sic sol lucet sup̄ nimiū emisperiū stat
venit lux ī mūdū ꝑ q̄ oriebat nec apparet tenebr q̄d ꝑ sōbrationem
sue ꝑsentie causāt Tenebr. Sic deus q̄ ē Sol lustrie ꝑ sua ꝑsentiā
q̄ nō illuminat nos sic tēpor ꝓphaty z xp̄i z apl̄oz ē cā oīz peccati
omissiōis q̄ ꝓ lo mōdo e guasto. z sic resp̄dz

Q̄ Sūmpsit astroloḡ et dix̄ q̄ ē Coli īfluctiā q̄z īfluctus alt̄ bonū
vel malū. q̄ nō solū īfluit ī elementa z ī sensibilia ꝑ
cha ī homēs. sic apparet ī terremotis. vñ nō solū hūt dominiū sup̄
ī bellos ꝑ et sup̄ voluntē q̄z voluntas trahit ab appetitu sensitiuo
sup̄ q̄ē hūt dominiū cū sit q̄d corporeū. z dix̄ multa q̄ducēs q̄ aut
mundus accipiet finem archimpus mundi cōsu
mat. z migret eos mig. Joānis. primo z ymado
cesset z mūdus ꝑp̄s stet. z mūdus oīz nō cognoscet

p̄o vnā varietā desceptatorē
2o vnā claram Rōne.
3o. vnā certā determinatiōz

reliquat ista
operiat alia. s
Deus posset p̄hi
ne fieret sol ne
ī mūdo z nec ꝑ
ꝑ mittit z deo
no punit pecca
cā oīz mali q
nitas malū īno
ē debitū quādo
dient peccatū
frenādū ꝑnec
vel hoc ī seno
flagellos dei.

(Oratio dñi ℞ erat Deserto Justitie qz male odorut pectora premidme pch. redro qz hodie
ō receptus Justitia z Rectores z principes qb dō genuisse vt facerut Justitiā nō facerut.
ideo el mūdo e guasto. Aug9 ℣ d pt regna remota Justitia i latrocinia. Stat pl'ra
qz hodie regnat tyrāni z fiunt bella z rumōr Cruentōr pp Injustitiā. Homicidia z
o modo e guasto qz tpis nrī regnat planctꝰ malignꝰ ℟ tpis xpi
regnabat bn̄ gre t q̄ fuerut tot ſn̄ z sic tpis Martyrū z tpis
Confessoꝝ tāt valeb̄ Joi i tpe arme z i brg. Tpe Sctī Tot doctō
res ℟ Ihesuꝝ: Dic. Quid recetius o pr̄ Jo me rādo ℣ al tpe
mio erano fāculle z fāculli de xx̄ an̄ i magna puritē z sn̄ alga
malicia. Hodie vero st̄ nati z sunt ita scelera z Injurie op̄at̄ ptmas
Erano Mercāti fideli ora tuti z sinati. Erano Sacerdoti z Religiosi
Meretrice. Erano soldati pcui d' amor z fidelitē z Justitia hogi
sōo Latroni z crudeli i.e opa mala z sue disām d'alcū hoc nō ost
n̄ pp̄ i fluctus malos celi qz sm̄ arista. ita ista Ierarcia regnāt
a virtute Superior s. corpoꝝ celestiū.

Cerno Surrexit Q. dā Cardinalis z dix̄ q ita erat diabolus Oīs
mali z fidebat se sup angelū ocurrere q'd'do Dulcy ō ℟ ℟: destruxe
vt Tentaret a diabolo: Dove se rota ℣ hogi Dui grādi Signori q̄bus
tenno īsema xp̄s et Lucifer z debeat Scīt q vnus eligit Arma
z alter Lorū. i. destrōgā Ille bonus i aptor ad pleādū cū diabolo
Lucifer ogr̄ eligit arma: et debeat Scīt ℣ tir colpi sodo de grande
honor. Lo p̄o gn̄ da Nella gola. lo 2o nela Testa. lo 3o nele
gābe. Sic fecit Lucifer p̄cas cū x̄o p̄o dedit ala gola dicēs Die et
Lapides ist panes fiat lo 2o nela testa nela gle e la Superbia anne
dix̄ Si filius dei es mitte te deorsū. lo 3o nele gābe p ℣ rō sp̄ de
mansit nō credē deo ei dix̄ Si cadis adorabis me. Tuc dix̄ vade
Petro Satanas p ℣ volsit tollē le honor dei: et cernio q̄n
vno haue hauuta victoria vegono li soi miri ad gratulandū
Cusi xo hauēdo hauuta victoria vedero li Agli etc.: ora vedēdo
se Superato lo diabolo hebbe grā dēsdegno. z p ēsto sēp poi se sparo
de p̄trouer la cocta de exp̄o e mitte modi vñ Tronco q̄o dol Smiri
et dixe auisarem p ℣ x̄o me ha fra. gfusce. loro promise d' re
suscitarlo. Et q̄sti fo lo Mōdo. La Carne. La Sēsualita e la
Morte. Si ℣ ēsti quatto ha lo diabolo glattuto sēpre q̄ la
Cocta di xp̄o. Dixe el Mōdo S̄ xp̄s me ha p̄segnato p̄dimādo
Dnō nolite diligere mūdū. La carne dixe mi ha fatto bastonar
sorbire atteragliar tpe Martyrū: La sēsualita dixe a mi ha
messo vno freno q̄ndādo ℣ se sernū z frena p̄ma sic tpe ha
mutoꝝ i desto. La Morte dixe mi ha vcta resuscitādo li mocti
lo i fierno dixe mi ha spogliato ℣ era pieno d' me. Et ita q̄sti
Mundus caro | mimici de xp̄o fecero lega cō lo diabolo q̄ li fosse adco ℣ cris
z demon̄ crucifame | vno modo z cri p vn altro. nō e q̄ fecit bonū nō e vsq ad vnū
uct nobis pia | deo Jocē Dicit Totus mūdo positꝰ e i malegno z d' q̄sto s. cā lo diabolo.
del Mōdo e guasto. p ℣ lo diavolo hā volto p mundo sui capetanoꝝ noī
lo Mōdo i. cupidita carn. i. la carne. i. libido z hij duo dij regnāt i mūdo
rabstulerūt p̄dē Jesū z nos nouos patres i Machometto. q fuit mīr̄ diaboli.

Nō. q Ser. Jo. Tyroc. Diabolo appellat Draco. xō q draco e mal valde nociuū. vñ i rodiana cū. tr mutos
huic dicerunt z dr q q dā Miles gallicꝰ cū alio pugnauit virtr. nā draco nocet p. p lingua s. p 45ri
bile sibilū. 2o dēte p. le. sibilū nocīū. 3o flatu aeris i. corrūpo. sic diabolꝰ nocet p sibile malo suggestiōis
sic i primis parentibus Adā et Eue p dolū alios inducēdo malas suggestiones. z hoc dr sept draconis 10. nocet
p nocīū primo deceptiōis q. suggestiōi succedit delectatio. qñ hō libēter audit sibilū z hoc dr corp diaboli

Ca 23. s. clara Rō. Dico q̄ pōtifex voluit se ad p̄dicatiōē dare p̄ p̄dicator vr̄ vbi q̄ ist bñ dicat. Rx. ille bz pater. oēs errauerūt. Et p° p̄z errant q̄ dic q̄ deus ē cā peccāti q̄ quo debent scūs q̄ sco. i 2° di. 37. dicit q̄ peccā. ē p̄uersio Cōuersa voluntatis. q̄ debent imputr̄ z nō inest z accio ē de vno me itrīa debemo sape q̄ peccā. dr̄ ee q̄ ē aliqua cā iferiō vl̄ superiōr causē sup̄iōr sīq̄ vna cā iferiō nō si couerta q̄ la sup̄iōr: sic voluntas vna q̄ cā iferiō vn̄ dep̄ debent se gouernar cū rō nō facit tuē peccat p° ee Dc Nauī q̄n el Nocchiero dice ad q̄l ē sta al timon volta ala sinistra z lui volta ala dextra. si put ne ee cā lo timoneri q̄ uolut se gouernare q̄ la volūtā del Nocchieri fō hoc p̄supposito q̄n dicit p̄z q̄ deus ē cā peccī Dico q̄ nō ē uerū: q̄ q̄nus deus influat i oīa ista iferiora tāq̄ cā principalis tū lassa operār ala cā pa so la natura sua z q̄ lo fō e d libero arbitrio lo lassa operār ad voler suo nō cogit cū. q̄nus sint nopt̄. z sic defectus iusticie hoīs q̄ ē cā p̄xīs nō deo q̄ ē cā remota dice q̄ lui so nō te itēdo Itrpe ee Est unus q̄ bz una regula retta z uult fare una linea retta: uenit mi z rumpit mano el ridrizar ossu so te aiutuo ad far q̄sta bella Riga o Linea de oro z a dritto pur omno q̄sta regula. z stagia z comīzādo ad far la linea sua al nuzo sep̄ mitt la mano al segno adādo sep̄ dritto passato el nuzo q̄stui ē teū la riga el p̄ncipio i mano uole adar torto costui ē aiuta dice ē uoli tu far. Tu uai torto teni dritto el p̄ncipio uero e ē so te porria tenēr la mano forte ē nō andassi torto ma nō te uoglio stenzar ē costuj pur ua torto te domādo chi me i cā. Certo nō q̄lui ē li tene la mano q̄ ē nō uorrebbe q̄lla obligā z tutte uia lo sentia omno la q̄stiōi: ētr lui uol far ad suo modo: sic ē deus ē tenet brachiū tuū. e uolūtatē tuā q̄ fortē far la riga dritta ma se tu uoi esser de uno nō e uolya d q̄llui ē sep̄ te ispira ad far ben z adar dritto z gouernar q̄ la sua uolūtā. ecc. dice ille or nō sforzar far ē so andassi dritto: dico di si. ma nō te uole q̄stringer: q̄ ē liberamente Tu tē la mano z nō te uole tollar la libīta ē ti ha data: q̄ ē se te uolesse La libīta già tu nō meritarisa alcuna cosa: et cusi nō bisognāribe ē fosse mo ētorno ne gadisso. Alo astrologo dice ē e īpossibile ē la volūtā nra sia astretta da li influssi celesti: ma sebē lo ītellecto nō sia mouēdo ē lui ch̄ nō q̄ i sens et frenchi: nō gia ē lo ītellecto sia potētia organica ma solū q̄ ē q̄ lo influsso d la luna e īpedito lo corso d la fantasia q̄ q̄ ītellecto nō pot ītelligē fan sī fātasia nō fātasiat. Bē uolūtas ē ita b structa q̄ nō pot īpedirī a sua op atoē q̄ influchā celesti cōpōs q̄nus possit aliq̄ idiuari q̄ appetitū sensitiuū cui nō pot resistere q̄ lebz arbid. vn̄ ptolome dic q̄ sapiēs dūabus nstris: possum tū mouēte loquēdo dicer q̄ celū ē cā del uolere e gusto. q̄ ē celū ītelligē rōnē multos. vt dic Greg. i dialog. i hom. Bmulti est

nō mouet ītellecto d'sua s. ētia

el pranas operatōes: q̄ euocet caudā q̄ strigēdo sine prauo q̄ sui dubiū a q̄ homo nō pōt resurgere nō redderet nr̄ se liberare nr̄ uolūtē. sic dr̄ i apoc. 12. q̄ draco traxit tertiā p̄tē stellar de celo ītērā. e tertiā p̄tē stellar uocat ītelligēdo d'cā multitudē ī ifernū.

Reg[i] celor · i q[ui]. st sol luna ⁊ stelle ꝑ cole ꝯellegr[i] status eccl[es]astic[us]
ꝑ luna ꝯ status ꝛporalis. ꝑ stellas sc̄ti doc. xp̄i dicat mīstrabat sanct[us] ⁊
⁊ virtuos[us] q suis virtutib[us] ⁊ doctrinis mūdū illuminabit hodie obscurat[us]
est sol · i · status eccl[es]astic[us] ⁊ luna status ꝛporalis qa oēs declinauerūt
hodie nō appauit illi sc̄ti doc. xp̄i dicatores sic̄ Aug[us]. hyero. dnic[us] ⁊
frāc[is]. rabanus q mūdū illuminabit suis ꝓdicatib[us] q ⁊ nō vadūt i
tenebr[as] nō ꝓdicat ad salute aut hodie pastores nō pascūt ouis suas
ꝑ tm̄ delectant lanā ⁊ caseū q[uo]tid[ie]. ⁊ nō curat si lup[us] deuorat illas
q d dicūt ⁊ ꝙ ꝛbis q ꝯ oī āno absoluit ⁊ usurarios ⁊ superbos
ex[cu]s ꝛcy. ecce qsti est guastator d mūdo ꝛcy.

Ad[d]. qd̄ dic̄ cardinales ꝙ Diabolus ē cā oīm malor[um] q fiūt ī mūdo
dico ꝙ nō ē nisi cā ꝓsuasiua sic̄ caro ⁊ sēsualitas. ꝑ nō ꝓt ngēt
homīs ad malū cū sit hō liber ī oī sua op[er]atōe ideo nō bēn dr̄ potestas.
— ut ī ps̄o dr̄ Sup assidē ⁊ hasitissū abulat ꝛc. Tūc pōtifex dix[it] ꝓ-
ꝙ · tu o ꝓdicator · Qui ē cā est lo mūdo ē guasto. Tūc ꝓdicator dix[it]
O pr̄ s̄ce ꝙ mittis me liber posse log[ic]e ille ait suc. Tūc ille dix[it] vos
estis cā sis mali q vos ē estis capt toh[ann]is mūdi ⁊ ea capute venūt
oēs ifluctus ī corpis membra. mīs dr̄ q capt dolet cetera mēbra langu[ida]t
⁊ sr vos ꝓlati desistite bono ꝛc. lo bono st. acōmodabile. nā xp̄s dix[it] vos
estis lux mūdi · vos estis sal terre. ꝙ sisal euanuit in ꝙ salietur
hic essit p̄ hūanū ꝙ ꝓlatus cor̄ ꝑ q[uo]d nō licet ponere os ī celum
sicut ē dicēdū q ⁊ amor inordinat[us] stu amor ypri ē cā ꝑ lo mūdo
⁊ guastū q oīa ab ipso mala ꝑdūt. ꝑ quē. no. ⁊m̄ scō. ī 2° sen-
di. P. q dupl ē amor. s. ꝛapisc̄ntie ⁊ amicitie ⁊ amor ꝛapisc̄ntie ē
q̄n q[uis] amat vnū ꝑ aliud sic̄ q[uis] amat medicū ꝑ sanitate acq[ui]rēdā
et sanitate ꝑ ⁊ ffectorū suo. ⁊ amor amicitie ē q̄n diligit aliq[ui]d ꝑ
se · i · finalr ⁊ nō ī ordine ad aliud. sic̄ q̄n q[uis] amat serpēm. vt filiū
suū · q[uē] diligit sic̄ serpēm. et iste amor amicitie pōt cē ordinat[us] et
inordinat[us]. ordinat[us] ē q̄n tā amat te ꝑ deū · puta q ⁊ velles tuū ꝙ suū
bonū et sanitatē vt mel[ius] posses ꝙuire deo ⁊ facere sua voluntatē ꝛcy q̄n
q[uis] amat se plus q[uā] deū tūc dr̄ amor inordinat[us]. sic̄ ille q amat
deū · vt det sibi sanitatē ⁊ filios ⁊ lōgā vitā nō ꝑ aliud ⁊ hoc ē pcr̄
nā ꝓss dic̄ q diligit pr̄em ꝑ mūz vt filios plus q[uā] deū. nō ē me ligno.
Iste amor inordinat[us] ē cā oīm malor[um] ⁊ ea guastū ⁊ mūdo. ⁊
iste amor dissordinat[us] fū lo pcr̄o ⁊ hasfero ⁊ soi segr̄i vt dic̄ scō.
q[uo]d hasfer ⁊ sui segr̄es. nolebat bīn̄dicēm aut resp[on]d[er]e sibi mereris
⁊ dixerūt se plus q[uā] deū q[uo]d nolebat ꝛc Busti doc. ratis aug[us]t ⁊c.
⁊ Comte dr̄. dicēs duo mores fecerūt duas ciuitates ꝛc. Iste
amor dissordinat[us] guastū ⁊ ꝑadisū. O hasfer o ygeli q[uo]d cū mundi
sis ꝑ amor inordinat[us]. O adā q[uo]d cū fuisti expuls[us] ⁊ ꝑadiso.

Dicat ⁊m̄ doctrinā Babilonie hēt. Parij Regest[um]
apparuit Manuscript[us] Mun. 1. gēm · c. xi.

vide ꝙ hoc · f. hyero · ꝑ. 43

vide ⁊ q[uo]d ista est causa guastū el ꝑadiso celest[is] ⁊ terrestr[is]. q[uo]d guastū la cā ⁊ ꝙ le mūdo. ⁊ amor ꝑ pri[us] inordinat[us].

vide d hoc ⁊ ff. hyero ꝙ 2. 219

nō vrte ꝑ aliud nisi ꝑ amorē dessiderati. Certe oīa procēa ab .s. amore
ꝓcedut. nā sanctꝰ dr. dē oēs q̄ sua sᵗ q̄rut. nō q̄ sibi. s. certe lo modo
i. greatio ex plāto pedes vsq; ad tortē capatis nō ē deo similes ꝑtes
a capite vsq; oīa membra vide i sermōe de sci mundi. sexto die.

231

dicat q̄ q̄n
de mūdo. ut hō
thomꝰ i octo nō
tē ē signū mortis
vla sua vrrugke
mūdi mors dolet i
mēbris. et ideo ē
frē ex sumathem
i sermōe d ꝑtꝫ

Sermo De Ē contate spūali dn i Lᵃ. thᵉ. 10. 8. vbi sanc lux mūdi

Tres ꝙponūt de contate spūali. Sm Sras philosophorum
p̄m philosophos disputatio
2ꝫ theologica determinatio
veritatis soluto.
Iste ē mūdus ē qdā magna Ciuitas.
q̄ hꝫ duas ianuas vna vocat ianua vite
alia vocat ianua mortis: q̄n hō nascitur
intrat p̄s portā q̄n morit intrat 2as: Cūdo
igr ꝓ ista Ciuitate vidi sunt multos philosophos disputantes i dictos
q hō erat aīal ifelicissimū inter alia q̄ breui mues tpō et replet multis
miseriis. Et trāseūtes ꝓ uia viderūt Ceā mūdanā tenere cordē ligatum
interrogauerūt eā q̄d vellet dare q erat cea: ipa aut dixit eis si vultis mi da
re elemosinā date si aut dimittēte me stare: ipi dixerūt si scirēs q sum
mos forsā dimisissēs nob tuā ifirmitatē. Tūc intellegendo q erat plato. Arestꝰ
pytagoras. 2 alii cū multis alijs plusq̄. Dixit eis ego dolco q sū cea i intellēi
q nō cognoscit meq̄s ut creatura mea ut vbi sū aut q̄ tu rus sū i mē. Sum
et cea i voluntate valde ifirmi q appetit hēo isatiabile q̄ nūq̄s sū gtentus
et aliq̄ de mūdi. dixit eis ad postq̄s vos estis sapiētes rogo vos te i dessputetis ut
vos si possibile ē deuenīt ad ifirmitatis: q valde dessidero exire de istis
tenebris et videre lumē.

Primo igr fuit plato q dixit aīas creaturas mūi intellectiuas ee eo q nā fuit deo creata
in stellas cū oib⁹ spēb⁹ z habitib⁹ creat: tū intrādo i hoc corp⁹ oīs oblīiscebat
z postea homo crescēdo q̄n addiscebat nō ꝙprie erat aliqd de nouo addisce sz
quodā reminisci. q̄ ꝑuū potest reminisci ista erat cā Ceritatis intellectiue
mūi 2ᵒ pytagoras q̄ sequit platonē dixit. q reminisci ꝓp ingressū i corpor: valde
aggrauabat. nō potest intellectus expedite intrare i hoc corp⁹ z redeo nā i corpore
veniūt oīs oblīiscebat. q̄ q̄ i corpore dormiebat: z q̄ sua intellectiua erat
q̄ sic horis somnātes i spūo aliq̄d videt. z q̄ nō scia erat sic somnū i q̄ca
q̄ apparet nō sit vera: sz sit fantasmata. sz venit postea Arestꝰ. z dixit ꝙ pla
tonē di. Male dixisti plato q nā sit creata cū spēb⁹ z q̄ sit ē quodā reminisci
q nā cū subit corpori ē sic tabula nuda. i carta alba i q̄ nihil ē descriptus
tū ꝑ sensus tuos q calamus potest hō describere scias. sz cū Ceritas dē aresto. est
q intellectus nr nō potest aliq̄d cognoscere ni mediante sensu q nihil ē i intellectu ni pri⁹
fuit i sensu. vt ꝑ experiēa definūte sensu definit scia q̄ res nō sudicat et coloribꝰ
cū igr cus nra cognitio oriat a sensu z ꝑ sensū nō possum⁹ cognoscere nisi sen-
sibilia sic colores z quātitate. corporis z alias veras ideo sum⁹ rei z intel-
ligibiles. q sūt cognoscibiles. Ve rei nō potest hoī scia. eo q dissipat ē oc dormiē
stratus profunde. Sensus go ē ille cuius q̄ habet ille erus. q nō potest ille di
rigere ꝑ viā rectā cū ipe careat intellectu. Secundo Disputauerūt Quare ve
latus erat Ceca: et plato dixit q virtus diuina erat i oibus Creaturis: et ideo
amabat Creaturas q i oibus creaturis erat deus ꝑ sua ꝑsentia z virtutem

Et q̃ verũ sit in ē ipē dr̃. et nõ sit aliq̃d distichũ a deo /Deo voluntas mea omnia tuas ꝛ illaꝫ exercat. /Ille et magn⁹ hermolaus dicebat q̃ deus vbiq̃ p̃ã erat pelagus vbiq̃ mare q̃ spargebat sua dulcedine ꝛ sua bonitate toti creature sic mare diffundit aquã in rivos plurimos sic dr̃ in creaturis /Deo oportet amare creaturas q̃ illã dulcedinẽ q̃ est in eis et facit voluntas mea sic canes q̃ iucunde leporẽ q̃ capiut sibi inuicem conseruãt Sic ait scriptũ dulcedinẽ in creaturis ibi firmat ꝛ nõ cogitent plus de deo. Pittagoras aũt dixit q̃ voluntas mea a principio fuit creata plena gaudio et q̃ essentiam capiut mea sine ea voluntas mea nõ q̃ret delectari in creaturis ipse ob eam. Dicebat g⁹ pittagoras q̃ sol ꝛ illa generabãt homines q̃ solẽ intelligut dei ipsum xp̃m celestis planetam ꝛ q̃ p̃ma in celestibus sunt celi intelligẽtie sunt delectosi ipse in gaudio q̃ gaudet et armonia quã faciũt celi q̃n moluntur: ꝛ dico valde gaudent angeli q̃n moluntur celos q̃ sm ipsũ celi sũt animati /Deo gaudet de illa armonia ꝛ q̃ illa nõ sm ipsũ sit ordinata solũ a p̃ma ea et a bonis planetis ꝛ a bonis influxibus celestibus ꝛ essentiam capiũt mea sine ea /Deo voluntas mea nõ q̃ret delectari in creaturis q̃ illas ordinauit ꝛ creauit sine ea /Deo oportet amare creaturas q̃ illã dulcedinẽ q̃ est in eis et facit voluntas mea sic canes q̃ iucunde leporẽ q̃ capiut sibi inuicem conseruãt Sic ait scriptũ dulcedinẽ in creaturis ibi firmat ꝛ nõ cogitent plus de deo. Pittagoras aũt dixit q̃ voluntas mea a principio fuit creata plena gaudio et q̃ essentiam capiut mea sine ea voluntas mea nõ q̃ret delectari in creaturis q̃ illas ordinauit ꝛ creauit sine ea /Deo voluntas mea omnia tuas ꝛ illaꝫ exercat. /Ille et magn⁹ hermolaus dicebat q̃ deus vbiq̃ p̃ã erat pelagus vbiq̃ mare q̃ spargebat sua dulcedine ꝛ sua bonitate toti creature sic mare diffundit aquã in rivos plurimos sic dr̃ in creaturis

Nō p̄m mouēs. ſ. vt finis nō vt effectus. ſ. q p̄m mouēs nō mouet illas intelligēcias nō p̄cipue vt moueāt eos ſz ipe intelligēcie ſint aliq̄ finis ꝓpter quē mouet quē potest ad p̄m mouēs mouere eos: Et ideo ſm arist. Intelligētie nō ſolū ſt beate ī ſpectādo p̄m cāz ſz et ī amādo ipaz. z ſic possum' dicere de nobis z q̄ ī hac vita nō ꝓfice cognoſcim' de illis nr̄ ꝓfectus amicam' ideo nūq̄ possum' extinguere ipſā sitī.

Mag' ſen dicit.

IRCA 2m. p̄te. ſ. theologie determinatus dico dicto q̄ trāſeūte nr̄o p̄ſtam cuitate z audiēs tales disputantes vidi de lōge aſpicies venīt Quādā regina nūa nitā p̄cipes omnibus. z hēbat .7. pulcherrimas domicellas q̄ oēs erāt baronesse auro z lapidib⁹ pciosis ornate luminosas stellis z iſte erat Grā. logica Rhetorica. Arsm. Geo. phisica poetica Astrologia q̄ oēs Regīn. ſ. Sanc. theologie deſeruebāt z vidētes hūc ētū dīc illi q̄ clamabat pres clāz. tuē ille dīc Ore gnia Cetus stū nellē illuminā. fuerūt ītū multi philosophi z Medici q̄ nuiſ. runt me illuminare z cū suis remediis nr̄ hādo ſtō pus ītro z pus offuscato lo ītellō. Alterius hādo dīc le meo ītellō ēt ens ꝓ lo tale z tale rēſpō z ventum ei supdens nubes ꝓpter Aliq ēt dixerūt q̄ aīa mea erat ſm̄ d sāguē. aliq de ſpū aliq ēt igne. Aliq d aq̄ ut refert arist. p̄ d aīa 2p̄o metap̄. aliq di xerūt q̄ erat mortalis z corrupt⁹ cū corpore. aliq q̄ erat immortal⁹. z ſic nūq̄ i aliq̄ puncte grauitates relq̄rūt me nūq̄ offuscatū et ceū. Tūc dixerūt theolo gi iſti philosophi erāt ydē et eis nō poterāt te illuminare. q̄a ſi ens ens dupl̄ et rō: ſz ego dicā tibi veritatē. q̄ cū Centaurus ītellect⁹ nr̄i voluntas fuit p̄ter ordi nem ꝓpter ꝓpter: q̄a p̄us hō fuit adeo erat sapientissim⁹ z illuminat⁹ i octo ſtibus. nr̄. 8. borea. i 2e di. 23. dicē q̄ adā fuit erat cū cognitione medie ītr beatos z viatores ſic nos videm⁹ solē ī aq̄ clara ſic ydē videbat deū ī creatura q̄ erat ei ſpecies Clara nr̄a pcedēte erat ē z vidit ſic ī aq̄ turbida: beati aut videt nō ī ſpecie ſz facie ad faciē. ꝓp̄ pcc illect. ītellect⁹ nr̄ amisit lumē d clar⁹ z effect⁹ ē ocul⁹ bet ē igr̄ cū cretans ītellect⁹ nr̄i nō illa quā assignauit p̄ſi. Vſco. et videtur ī 2o di. 29 dixe Ceco ſti philosophi nō dixerūt verū q̄ voluntas erat cera qdulce deū creature tendebat ne amaret deū nūq̄ verū dixe tibi arist. dicēs q̄ cū erat q̄ anima mutando pactū corpis ab illa ſt vita 2q ꝓp hoc oportebat acquirē ha bitus virtutū moraliū q̄ ꝓp hoc voluntas illuminabat z sanabat et roborabat passiones vitius q̄ quis hō hēt tq̄ habitū virtutū moraliū tū adhuc ī elongat a d malū ſic religiosi q̄ui hēt habitū abstinētie z castitatis tū diffenter seruat q̄ tenet. z ſpūs ī pcta relabūt. ſz cū hui⁹ centaurus voluntas ē ꝓp amissionē iu ſtitie originalis q̄ erat quedā donū supnāle ſic frenū tenēs ligatā ſensualitatē z subiectā rōi ita q̄ ꝓ illā et ſm ſensualitatē homo ī amore dei ꝓ creaturas rapiebat rōi q̄ videbat pulcrā creaturā ī illa delectabat z inferebat ī deū dicēs o q̄d erit Creator ens. z ſic ītellectus ī dei q̄ ſtēplatēs ſentebat ipe creaturas ſic et ī amore z ſic amabat deus sup oēs creaturas. Tūc aut amisso illo freno z illa grā ſensualitas ē rebellis rōi z trahit voluntatē rōalez ſcīm ad delectabilez creaturā z ꝓp hoc magſt erat vn̄ grā. q. Centaurus z cognitione hōis ab adolescētia ꝓnſſt ad malū. ;ſ. tho. dic Ceco. nō ē vera opō Centaure nec et arist. q di xerūt q̄ appetitus nr̄ nō pot fatari nr̄i ī speculatiue. ſz ſeparat. q. q̄ ītr se luctatur ponebat ītr hac vita q̄ q̄ nō pot hui⁹ aliq̄ cognitione dissim ꝙ deo ſz q̄ſa abstractiua ī q̄ et pauci hoīes possūt ꝓficere ſz q̄ſſt nr̄a felicitas ī Clara dei visōe q̄ hui⁹ nō pot ītr hac vita. vide nō possum' getū nisi ad celeste ꝓmiſſ ꝙ cum am' hor et Sco. dic ī p̄ſtē q̄ amicē ocā. aug̃ tenſſt nos duc ad te q̄.

Mag' ſen ī 2. di. 25. Nō pcc ad bonū nr̄ ſpectebat ad malū nr̄ ſpectebat Tūc ſua error. Nō pdi cit. Centaurus voluntas sua declinata ab ordine debito q̄ poterat po tenter

hic dicit q̄ et actuale hō fit cū magr̄ Centaurus ē q̄ ad rapiendū ē ꝓp q̄ ē capax dei ꝙ ſm̄ deo ſatis

Dic Sco. ī 2o di nō 2m̄ q̄ voluntas nālis q̄uis appetitus ſēſitiuus natus ē delectari ſibi ē ſi q̄ q̄ntū mēbris appetens ſēſitiuus nūq̄ ē actu illis q̄ delectat. z ideo nō tātū ſtos appetitus nō pot retrahere ā ſuo delectabili ſz etiā ſeipſo. ſm aliq̄ ſcīatores ſpūa delectabile. ſi deus ego et ſe delectabile retrahat. ab eo delectatione ſuauitatis. appetitus ſēſitiuus operat aliq̄ ē ſibi delectabile q̄ aliq̄ delectabile virtute ſuperiorū ſēſitiui. et ideo ad p̄ſtā trāq̄llitatē. ordinē virtutē ſuperiorū ī p̄ponit. ponēdo ē ē ens quedā donū supnāle q̄ fuit deū delectabile inferiori voluntati q̄ aliq̄ appetibile ſēſibile. z tale donū dē ſupnāle originale. q̄ quā ſuperiores ſui ſubiecta

Cum 3ª ꝑte principalē ꝺr Dominicꝰ Solutō. Dicꝝ Regnum vol
net simile Cœlō ꝝ simile dicit Cyprian modernō qꝫ cōe Cito venit
Medicꝰ tuus ꝝ ꝓfecto sanabit te: ꝝ dicꝝ et ꝑs ē ille. Rex Regum ē Iesus
Salvator totius mūdi ꝝ donās hoī grām suā equalēt sustinet originale illuminā
te et totā mūnā tuā. Tuē ꝑtransiēs Iesus Cœcus Sanatus dicꝝ alta voce Iesu
fili David miserē mei et ihs dicꝝ ei Vo Nolo dubitare ego veni vt illuminem
tē te. Ego sū lux mūdi ꝝ sequēs me nō ambulat in tenebris. Ego illuminabo
tollens tua ē lumen gē mei et reddā tr veste pulra veste fidei quo ad ite
lectū et voluntatē tuā veste spei et aurea veste charitatis Dum ꝝ sanabit tuū
appetitū talē ꝝ nō appetat aliq̄d desiderabis. ꝝ ꝝ habuerit ego aḡ quā ego dabo tibi
nō habet et ōptimū nō te fallat ꝑtē ꝝ fuerūt ante et reducet cecos et lumen ꝑmittes
nō viderūt Ego dabo et habet sanguinē meū ꝓhoſſimus quo ꝝ te et me
exaltabā et nō simul in eternū: et tūc me deliges ꝝ desiderabis ꝝ nec mori scīt et sīl
Martyres:

ꝝ ꝑtē principalē et ꝑtē principatus ꝝ d

Vtrū alīq̄ creatura possit dare spūm scm. vī q̄ sic. q. nimis. cōe ysī dare
possit q̄ ei data ē ptās remittēdi peccā ꝫ nō remittit peccā nisi ꝙ dando spūm scm q°
p̄. apls ad gal. loquēs dicebat. si ergo tribuisse spiritū rogāi virtutē i dbō. ꝫ
Contra. aug° xv. de tri. q. dicit xp̄m dedisse spūm scm̄ ideo q̄ deus nō ideo q̄ hō qui q°
nō ē deus nō dat spūm scm̄. Rx. dr q̄ spūs scūs ē amor patris ⁊ filij seu amor dui
nus spiratꝰ a pāre ⁊ filio. Dare q° spūm scm̄ ē dare amorē nō quēlibet ꝫ diuinum
ꝫ dare amorē ducētē pōt intelligi Diuīte vel iuuāte. Diuīte tripl̄r hr esse: nā
ille q̄ voluntatē alterius inuitat pōt cui a voluntate procedit amor: etiā diuīte qui
supat voluntatē existit a q̄ procedit amor: amorē actuali voluntate emanātē dare
pōt: vī deus. Diuīte amorē homini dare pōt cui voluntatē humanā possit inuitare: 2° modo ipē amus a q° procedit amor suū amorē pōt alij tribuere. nā
nō solū deus dr dare amorē humanū ꝫ hoc ipē hō amorē suū eius tribuit: 3°
ipē amor posset se tribuere. si esset q̄d ⁊ sui ꝓsistēs: Trip°. q° amor dari pōt ab
eo q̄ hr dominiū sue volūtē: A volēte. et ab ipō amor si sit q̄d ⁊ se ꝓsistēs. Istī
tres modi ad vnū. scilē amorē adipiscendi nō possūt: Nā ois amor vel ē creatꝰ
vel ē increatus: Ad amorē increatū nō pōt adipisci primus modus: Nā volūtatem
diuinā sm̄ quā emanat talis amor nihil inuāre pōt. Tertius modus amori increato
nō ꝓpent q̄a talis amor ⁊ se nūq̄ ꝓsistit solus. Secūdus modus vtriq̄ amori
ꝓpent: Nā et amorē diuinū dat deus amās a q° procedit: et amorē creatū dat
creatura diligēs a q̄ emanat. Diuīte q° spūm scm̄ vel diuinum amorē da
bunt pater et filius a q̄b emanat: et ipē ꝓsistēs scūs spūm dare potest amo
rem ⁊ se ꝓsistēs. Ergo oēs iste hr ꝓsone q̄b ꝓpent talē amorē dare
st vnus et idē deus: Solus deus diuīte spūm scm̄ dare potest. ⁊ ꝓbat
scm̄ aug°. xv. de tri. q. vult q nō ē nisi deus q dat spūm scm̄. Iuuāte tñ
et creatura pōt dare spūm scm̄. q tr. modis q̄libet pōt. p̄ sacramēta
cōe ministrādo sīc baptizās. q̄uāt baptizās. et alīs nō ex gr̄a dr spūm dare q°
ex gr̄a ꝓsistēs dat. 2°. orādo. Nā sāct. et iust. dant petendo ⁊ orando spūm
scm̄ impetrāt. vñ spūs q dat. petēdo dr dare spūm scm̄: 3° ministrādo nā dicit
ens inquātū instruit plebē et hūs q̄ mouet ad diuina disponit aliq° modo nā
ad susceptionē gr̄e dei. vñ q̄ disponit ex dr aliq° nō dat gr̄am ⁊ spūm scm̄
vī p̄ alīs. apls. Lege ⁊ p̄dicāte petro credit ecclesiā sup oēs q audiebat ꝙbū dei
4° nō hoc q̄libet ꝓficere ht. vñ aliq̄d oīādo et puta ꝙ fidē dō lumē nobis nāle iudi
cii. vñ reducit fātasmata ⁊ q̄ cognitum bona. ad p̄incipiū ꝓsumus. vñ et aliq°
⁊ q̄ aliq° modo disponim̄ ad gr̄am obtinēdā: Primus modus ꝓpie solus hoc
habet. nō sacramēta ecclē dispēsāt. Angelus aut hoc nō ē dare nisi forte ex spāli
quissē alicui angelo dare possit. vñ hūc modū. s. ministrādo gr̄am angelus
sem. apostolū dedisse spūm scm̄. ⁊ modus solū ꝓpie angelus. nā vnū se luminy
intellectus nīi ex q̄ vnūd lumē ꝓficere. nō pōt ꝓpie hoc: ut supra
allegāte. Substātie aut sēpare possūt se vnīr intellectui nro agēti. vnus lumē
ꝓficiat. sīc carbo ignitus ex pūra alterius carbonis ignis roborat: ita intu
ens hūsmodi fātasmata ad p̄incipiū significādi. Dicīte ꝓpie angelo nō ad
natū obtinet spūs ⁊ st̄ hoc ⁊ q̄b nō sāct fantasmata et effect. q nō ob
dant hoc: Secūdo ad modus et tertius ꝓpie hoc ⁊ angelo. nā et ergo orāt
⁊ hoc ens instruere pōt. vñ q̄libet modū logt magr. sen. Ultra ait aug°. q
Discipulos debent spūm scm̄ ex orāte et alīs q̄b manū ꝓponebat spūm scm̄ accipere
patet q°. q. Dicīte solus deus dat spūm scm̄. Sed dicīte nō sacramēta ecclē dispēsādo
dat hō exterius. ⁊ disponēdo nō angelus: instruēdo nō orādo dat exterius. Quod q.

Mundicia q. nō dr̄ q̄ itellectꝰ fugiēdꝰ q̄dm̄ sm̄ itellectꝰ dr̄ ꝑduct̄ i errorē
tut aut ꝑductꝰ nō ē ꝑfectꝰ nec attingit sm̄ principiū ꝑductiū ꝑ nulla ꝓpōem
ꝓdi vnq̄q̄ natū ē ꝑdi ad aliud a q̄ ꝓcedit. In talib⁹ aut videt nō ee cū
mbis ꝑfect. ita sm̄ ꝑfectꝰ q̄ itellectꝰ ꝑductꝰ ꝑfectꝰ dr̄ itellectꝰ ꝑfec
tꝰ. q̄ ꝛ sn̄. ad sm̄. Intellectꝰ i fide videt sup eoꝝ aut videt vnꝰ
ee finitū aut videt ee infinitū aut nec videt ee finitū ne infinitū. Si videt
ee ee finitū nō ē q̄ nō trāsiet i ea. q̄z n̄ finitū ꝑtransiri ꝑ q̄ nata fit
trāsire falsū ꝓmissū ꝛ. Si aut dr̄ videt ee finitū ꝛ. ꝑ
itellectū aliq̄d ee videt in q̄ nō ꝓficim⁹ i nullū ꝑficim⁹ ꝑ q̄ ꝑficim⁹ ꝛ
dr̄ vltr̄. quodcūq̄ bonū ad q̄d ostendit maius bonū ꝛ. ꝑ q̄ ꝑficim⁹ ꝛ
illud maius bonū itellectū videt in q̄dm̄ itellectu. Si aut nec videt
ee finitū nec ee infinitū nō videt ee ꝑfectꝰ. q̄ nō fit ē bonū. In
nulla potētia ḡnāt n̄ vbi ē ee obm̄ ꝑfectū ꝛ ꝑ nūc. obm̄ aut voluntas
nr̄ ē bonū sm̄ ee ignotū. ꝛ sm̄ aut q̄d ē d̄.

Quodlibet fratris Thome de Sutton

Tres sapientes viri in una Naui nauigabant erat ad ytaliam quorum
vnus erat hebreus dictus Moyses alter Machometus appellatus Messias
alter Xpianus vocatus paulus. cum mercatores de pluribus q̄bus disputassent simul
una die. dixit Messias Moysi et paulo. Cupio loquam⁹ de rebus
ordinatis. ut homo aliquā delectemur. Et Moyses hoc libenter cupio
dixit paulo Si ne tu dispositus et ydoneus audire. Et paulus Audiens
sapiens sapiendo erit: et dixit paulo Messie. Quas tu primas et ultimas
ordinas. Et Moyses. illas q̄ sunt et Deo attribuendo et ē Rector
mundi. vtrum sit mundus vel potest vtrum hanc generationem et hoc mundo. et vtrum
anima mea post mortem. viuat vt nūc. et q̄ sequat aliquis homo vel malum
et virtus vnusquisq⁹ possit saluari seruando legem suam. Et. nec istum est status
pulcher et honestissima dubia. et cupio a te audire q̄d dicas et p̄o. Dixit Moyses
ego q̄ error gentium et plurium deos adorabat scripsit et omni populo fecit ei
esse. Audi israel. Deus tuus vnus ē nō habebis deos alienos coram me. et nō
facies et aliquam imaginem et similitudinem etc. dic paulo Messie et tu q̄d scis
et hanc q̄ne Et. Messias Sic nos dicimus in lege nra terminus. cui est hoc signum
12. mensis dominus steterit. diurnus. Erit autem voluntas
mea ē bonum sm̄ ea ignorantia et summum quod q̄d ē d̄.

Tres sapientes viri in una Nauigabant ad ytaliam quorum
vnus erat hebreus dictus Moyses alter Machometus appellatus Messias
alter Xpianus vocatus paulus. cum mercatores de pluribus q̄bus disputassent simul
una die. dixit Messias Moysi et paulo. Cupio loquam⁹ de rebus
ordinatis. ut homo aliquā delectemur. Et. Moyses hoc libenter cupio
dixit paulo Si ne tu dispositus et ydoneus audire. Et. paulo Audiens
sapiens sapiendo erit: et dixit paulo Messie. Quas tu primas et ultimas
ordinas. Et. Moyses. illas q̄ sunt et Deo attribuendo et ē Rector
mundi. vtrum sit mundus vel potest vtrum hanc generationem et hoc mundo. et vtrum
anima mea post mortem. viuat vt nūc. et q̄ sequat aliquis homo vel malum
et virtus vnusquisq⁹ possit saluari seruando legem suam. Et. nec istum est status
pulcher et honestissima dubia. et cupio a te audire q̄d dicas et p̄o. Dixit Moyses
ego q̄ error gentium et plurium deos adorabat scripsit et omni populo fecit ei
esse. Audi israel. Deus tuus vnus ē nō habebis deos alienos coram me. et nō
facies et aliquam imaginem et similitudinem etc. dic paulo Messie et tu q̄d scis
et hanc q̄ne Et. Messias Sic nos dicimus in lege nra terminus. cui est hoc signum
12. mensis dominus steterit. diurnus. Erit autem voluntas
mea ē bonum sm̄ ea ignorantia et summum quod q̄d ē d̄.

ubi erat q̄dam
regina q̄ ꝑsue
uit sapiam ma
gna. ꝛ appellabat
Nuncupata filia
Ioue.

nit q̄ q̄dā Regi
q̄ ꝑsidebat sapiēs
cum una appella
nauigabant
orante ihesu ꝛ
ꝛ eorū durabat
alios. tres docto
magnos legis.
de nobis certā
gna disputa
ē. ꝛ. q̄ Re
nadū ris ī ista
utuit ꝑ q̄dā
q̄dā Regina
q̄ solu. cum ad
tā interrogent
sm̄ erat sem
rrauerūt. ꝛ
sua Curiose
cucurrit alia
ꝑ erat alia
gna. Io
ona appli
erit ꝑ q̄ alia
h gna ſ. R
ē ꝑ ma

Decimo Quo de vera sapientia et principio potestatum

232 ~~fol~~

234

Optauit et datum est mihi sensus. Inuocaui et venit in me Spūs sapiē.

Quia sm fris tritā Philosophi p̄ diuinor̄ exordio Omnes hoīes natura sciē desiderāt. et vō hui⁹ē qa q̄libet ns appetit sua p̄fectionē vñ et materia dr appetere formā. q̄ē sua p̄fectio Sua aut ē p̄fectio itellectus humani ista q̄ hoīes sm̄ vis parū differūt a bruis nō hntia itellectū. et qz tue ns dr ee p̄fectus cū q̄ugit⁹ suo principio hō aut sic principio. s. deo nō pōt q̄ugi nisi p sapiaz. ro q. s. m. plm. dr. ethi. ere vltima hois felicitas ⁊sistit i speculatiue sbaz sepataz. ppria. nitit hoīs a principio mūdi vsq; nūc reliquētes oia bona mūdi solū ad iq̄rēdā sapiaz totis viribus dederūt. sic dūt hac i ystoria: Magno ⁊ excelsi ⁊gressu vnus ad. vñ ex hoc audētissimū desiderauit sapiē. Multi nobiles viri i grecia et i egypto ascēdebāt nūtes altissimos ut esset viamotes corporibus celestibus: et qa i talibus nūtibus cursuū ner erat subtilissim⁹. et si humanus corpibus i proportionat⁹. descendebāt secū aquas ⁊sequētes illas i aere diffidētes ut ex hoc aer grossis aliquātulū fieret ⁊ sic fierent ens magis ⁊portionat⁹ et hoc solū ut aliquē cursū planete cognoscerēt ⁊ aliqua de nostra celestiū. hoc nā desiderio exstatis qdā iuuenis nobilis et satis diues reparatis rebus relicta domū suā ⁊ vēdidit oia bona sua cū esset satis diues: ⁊ emptis magnū auri thesaurū: peregrando q̄ ⁊ totū orbē vt acquiret sapiaz. et cū ⁊ multus tēp⁹ i oibus humanis secretis sollicitissime istudasset. una die sedēs ⁊sideraūs q̄d studuisset ⁊ tanto tēp⁹ videbat sequi nō ⁊fecisse ns ad veram sapiaz puenisse ns vera sciaz sz ees doctrinas humanas plenas earū ⁊ pricipiis ee sm̄ alias putauit ⁊ tristis effectus sup quēdā lectū cecidit ⁊ sic iacebat ns totaliter dormiēs nec totaliter vigilans. et stans i tali meditatione dūc ⁊ sapiē cū toto suo thesauro ut pēdisset vel ad diuersa. Apparuit ei Quedā mulier formosissima tanta speciositatis quāta nūq̄s viderat. Coronata grecis phosis sic q̄dā regina | aurino color vestim⁹ ⁊. celesti fulgebat⁹ huīs oculos tales duas stellas splēdidissimas tanto cristallinā i q̄ scripta erat dna Sapiā. capillos aureos ⁊ tesos a i oibus membris exclusa formā q̄dā illi O figiole Quare sic tristis ⁊ aspectu Quid cogitas ad cuius vocē stati q̄ē sonno euigilas dixit ille. O gloriosa dna cā nec Tristitie ē q. cū bona mūdi relig ⁊ nos thesauros ee sapiē ut possem inuenire sapiaz ⁊ p tot āos istudauj ⁊ cogitato me ad nullā cognitōes pietatis peruenisse. et sū obnubilus i magnis tenebris ⁊ adhuc ignoro q̄d sit ipa Sapiēa Tue illa dixit o vere ⁊fortis figiole ⁊ lo so q̄ ⁊ isequute la via deficiēdi ⁊ ista sapiā quāmē cha ⁊ la debilitas de lumē itellectus pōa nostra ne possit hanc i ista vita sequi nec. et eius ⁊solatus. et ābulātes simul deuenim⁹ ad locū speciosissimū. Palatiū nobi clausū oculos nros sup portā. vidi Tabulā aureā i qua scripta erat: hec ē Domus Sapiē Tue illa dixit or subra dicto ⁊ te sapia declarato Le Tico Dubio. Et introduxit me dicto ad una bellissima statua vbi ora ingressu Dixit sibi i terrogā ibi attēptus magnus gimasiū quē ibi inuenit. Et ingressus Lra vidit hoīem altissimū i cathedra sedētē ⁊ codices multos descriptis legentem Tue dixit iuuenis o dna Sapiā q̄s ē ille Rō. ille ē Socrates omiū sapiēt⁹. et apollis oraculo iudicatus. Tue dixit o forsia nre dixi aliqua bona cosa. ⁊ locutus lectus. humiliter dixit. o vir Sapiēt⁹ ego velle aliqd scire et sapiā. Cui Socrates. Rō. fili ego ⁊ multū tēp⁹ et hoc desiderauj ⁊ tm̄ cōfiteor tibi oia hic oiby. q̄ solū hoc vnū scio q̄ nichil scio: Et q̄ magis affligit mētis sue ad dnas Sapiaz dixit. O bn̄ video q̄ ees stulti sum⁹ qz q̄rim⁹ qd nō pōt inueniri. Tue illa dixit sequere me et dimisit me ad aliud gimasiū. i q̄ residebat vir eloquentissim⁹ i cathedra legēs descriptes ⁊ assumpsit a dna Sapiā q̄s esset illa dixit hic et Diuinū plato plenū dei sapiā i terrogā illū. Tue humiliter q̄siuj ab eo. Qd

Dubio { p⁹ i q̄ ostendit huius vera sapiā
Varietas studij philosophie

De Sapiā tria ꝓponūt ꝯsideranda

Determinatio vera ꝓ theologiā. q̄ē ꝙ ostendit i dei cognitōe consurgit q̄ē studiū dei

esset sapia Cui plato dixo q nra sapia no erat n qda reminiscetia q
negre ad nouo corpo ꝑ sēsus ps tm reminisci aliqlr illo sapie cu q aiam
deo creauit ab initio qn stellas pduxit &c q qre nulla alia hoie nouit sapias
q ancto ille nras ē ad dnos sapias. Dixit o ille nr pr vn maestro q nr
mi satisfaciat Tue illa sequr nec: et dixit me ad a. Circa qd erat ille
Magr ꝑ paschy Aristo: legit cora mltis discipls cui dixi o Magr i quo
osistit vera sapia. Tue ille sue Xpi filii nra filii a deo pdicta imissa ē
i hoc corp organicu ad ēsse nām dei et manifestādi illud: et hoc ē tuq
cuncta alia i q nihil ē dispectu et ē totalr ignoras. Ignoratia tu pur negatoy. no mte
pur dispositi qz ꝑ sēsus pot adesse sapias Nā nr sēsibles sibi pstāte mth
placat spes suas i merdeo ꝓportionato et imutat sēsus ꝑ tenebrs postea sensum
q manu postea fātasia et postea intellectus ageī trāsportat tales spes ad ordine spei
intelligibiliū quas intellectus possibiles recipit et hoc ē pticha sicut alia intelligibiles
rex illa spe intelligibile et intellm possibile regnat meū Totalr pr regnū quo
dicunt nostra vera et obscura. et hec nostra sic habita et pducta ab intellm dē
ip nr oīs nra intelligētia: et pdit a sēsu et memoria et ex memoria expā
tia rabi expatha sit nos sem stra. Sapias no dico nostra altissima et mat
et hec ē tibi liberalis dia sapias no alteri gra ps tm vt dixi. p nīc. no ē huma
na ei possessio. q natura hoīs mthphister ē sua. Tue sib. dixi O ari
Tu no me hui sathanado nece et ille Tu dni ce qualis arruello. bigāro. et
ille bōsai es so bigāro or sotte gdio. ꝑ es tu sai nece no es so: d qsta
sapia. Tue ille rediit ad Dnas Sapias. et qsto pacto me ha sanctū.
Et labri Tue illa dixit veni mecu Dnā te ad Scola theologicū
et introduxit ad pclatū Mirabile i q vidi Christopū i cathedra aurea &c
deīt pallio phos amictu pastorale i manu tenēte Mitra ꝑ et rectū
et dixi q5 ē ille. yra ex. ille ē princeps theologoy Aug. et tibi d oēs
plene satisfaceret cui dixi o dne episcope. Dna sapia misit me ad vos
vt declarem ni qd ē sapia Et ille. ex. Adesso ho cmūcato ad legēdū
al mei discipli lo libro et finitute. et declarabi quo no i placeat vra
Effectā dnia ce qua ta trib ꝑsonis sm sui dnisce. et quo deus pr. ꝑ sca
nascia fm dā gignit filiū: et pr tm filio simt libet gdiuit spm sanm
et q̄lr ab. st duo gdiuos tm vna ꝑ modū nacie q ē filij alia ꝑ modū
volūtatis q ē sps sc et quo iste ꝑsone i oīb st eq̄les. et quo vna e i alia
Et quo tota hec ꝑsona trū vnū principiū gnie ad gdiuos manaūs
Creaturē. et quo Mirabile sa ꝑsona i. hoīem assūpsit nra et carnē et sanq
ē d. et hō. et dixit Nā Aug. quo oēs sapia nra i hoc gsistit vt homo
cognoscat deū trinū et vnū cuius sup oīa diligat et ad eū ꝑ xm vnū omes
vocēs suas ꝓpter ad ipm dirigat. qa sapies dr ille q ordinat suos ac
tus ad finē vltimū q ē deus vidit in q. ego fui occupat no solū
i hoc Mysterio Trinitatis delando meo posse ad plenū et tuo
q̄sito satisfacere. Intra i questa stanza pui detro e trouarmi vno
Mio dispoto lonem ma dotmo ille sua hbi dabea manifestabit
Tue ego sans bitt fuit ingressus. vidi pulcherrimā pmanē thīne
Religiosa Sedē i medio regēte mltos qui salubus dicta d doctō

† Dum q dux et ipm in Italiā tra ꝑt q magna guerra durabat. suos
discipulos silentū tenere ꝑcepit et ingressū ne sapiēcia negocia q tūc fiebāt audirent
tutos q discipuli desiderates q vna audirent ipz Magrm exire ꝓpe dixit. Quid
queritis hodierno die tpe aut ego no ꝓpono sapiēcia me habere. sz tm
philosophū et. Cumq tue sapiēte deo. no pmo fuit q se philosophū nomiarent
antea. a. boni studiosi i sapia. et sapiētes appellabant. hec tūc fuit nomen

ephū Magr tuus Mesit me ad vos ut Declarē. q̄d ē Sapiā ⁊ tq̄ gsistat
et ⁊ste erat S'no. et Bat illi q̄ tus me ego volebaz declarā. ī lectōe
Mens discipli q̄ dei xpū ē ī carnatū ī veritate suppositi ⁊ mūdi ī ēphē
got xpū dr̄ dei Sapiā nouata tū ut obedīā Meo Magrō Rug⁹ ego ens et
vale mens discipl ego ad plenū tbi Declarabo. q̄ tu desideras ītelligē ez
stare tecū bñ attēt:

Tuū dīo S'no. q̄d ē nostra buda d Sapiā ⁊ nutto Vnā Desīmes vz q̄
Trupl. repit Sapiā vz. p̄. Deo ⁊ ē Quedā Sapiā Diuina. et ⁊stā nō ē
alicui q̄ illa cognito quā ht diuinā ītellectu et diui
na essēcha ⁊ vnūs sciaz ⁊ fecūz ⁊ nō dei essēcha sit ītrin
ta ī ⁊pōsito dr̄ illa Sapiā ītrinita. Tu dicis nō te ītelligo.

Sapiēcha Diuina
Sapiēcha Angelica
Sapiēcha humana

corpe q̄ ego ⁊ lo scribo meo mi guardo et nō dormo si io hauesse locchio tuto pere
tristeua ⁊ grossisse cu ⁊c. dētro lo corpo ⁊ nō laū. hauēria ⁊fecta nostra de la
essēcha ⁊ lo homo quāto al corpo ⁊ laū ⁊ tucte le sue ⁊pietate. ma ⁊ q̄ lo obiectō. c.
finito tale serā Sua humana ītrinita Bē essēcha diuina ē obiectū ītrinita cū fruī ab
ettno ⁊sona ītellectū ab ettno ⁊ducta ⁊cignata. q̄da nostra ītrinita q̄a deabz ⁊ sua essēcha
ab ettno sua ⁊fecta ītrinita. Et ⁊sta appellat Sapiā dei ītrinita. q̄ gnatus ē tribꝰ
⁊sonis. Bē q̄ātū gsiderat genita ab unico ītellectu. appellat dei fobū. seu apposat
filio dei S'cō dic. Paulus ⁊ Magr meus aug⁹ q̄ filius dei ē nus et Sapiā
Patris ⁊ ītellectus diuinꝰ ab ettno ī mtū visū ē ⁊ gēplatus ē diuīe essēcie
ē beatꝰ ⁊ volūtes diuina beata ī eius fruitōe. Et q̄ ista Sapiā ē ītrinita non
pōt a nobis ⁊fecte explicā. q̄ vt dic Damasce. Deus ē quedā pelagꝰ ītellectū
Diuine ⁊be. Bē dix ille Iudeis o S'no. Tu dic fobū vestr ettnū. Bē intellē ser
q̄ā Sonas ht deus et creaturas. Dic S'no. q̄ ītellectus diuinꝰ ab ettno cognoscit dei
Creaturas. nō q̄d ī ⁊pō q̄ā tū q̄ adhuc nō erāt tū q̄ ītellectus diuinꝰ ⁊ ilesicnt
si nouisset ad actū suū ab obiecto extrisece ⁊q̄ aliq̄d creatū esset p̄ī ipsum
alterū ⁊fectū. s. cognitū diuine q̄d ē absurdissū. et ideo dr̄ q̄ deus nō cognos
cognitus a nob. q̄ ītellectus diuinꝰ a nullo alio obiecto pōt nouerī ni ab essēcha sua.
et ideo dic S'no q̄ deus ⁊ cognitorū sue essēcie cognouit ab ettno dei Creaturas
q̄ ī mente diuina ⁊st ydee seu exēplaria omū creaturaꝝ et nō ⁊st d tpe q̄ ⁊st nus
tu vel creabūt ⁊sq̄ ēt nulla possibila ⁊ari q̄ nūq̄ creabūt ⁊ q̄ ista ⁊st ītrini
ta ideo illa ēt dr̄ Sapiā ītrinita posset ne dei creari ī mutabiles alicuꝰ ⁊sone
tiuaꝝ ⁊fectionū hec q̄ creant ⁊ illa nouit. ista. n. ē illa Mirabiles ī ⁊spē
sibilis Sapiā et q̄ dic Scripta q̄ sola numerat nebulas stellaz roraꝝ re
mex vocat ⁊ plumas grandinis ⁊ arenas maris q̄ ⁊st ī mutabiles a mutabilibꝰ
Bē deus q̄ nouit deus futura ⁊tingēta puta guerras pestes. et similes q̄
possunt ee ⁊ nō ee. et q̄b dic ptis q̄ nō ē determinata ⁊fectus. Dicit aliq ⁊
fectū. Bē S'no. alter volādo dicit. q̄ ītellectus diuinꝰ loquēdo et ordinate nō
ad determinatas diuine voluntatis nō ītelligit futura ⁊tingēta. Bē tū tenemur
simplices ⁊ ⁊pōres nostras q̄ obseruāt diuino ītellectū. Bē grā si hec ad dic
a nos sit futurū magⁿ bellū. q̄d ē vtū ⁊tingēs. diuino ītellectū nō ⁊st ista ter
minus. s. bellū ⁊ erit ⁊pōne Verum. s. bellū erit vel nō erit q̄
cū sit ⁊tingēs potest ee ⁊ nō esse ex nā sua. Tuc si voluntas diuina determi
nat illud futurū tunc ītellectus diuinꝰ cognoscit illud futurū tūc tēpor ⁊ sic
ītellectus diuinꝰ ab ettno cognouit ista futura ⁊tingēta ex cognitōe determinatis

Sunt q. S. et cunte dei c. p. philosophicos. Nomē si latine ītelligēs
Amor sapiēche significat. Verū si sapiēcha ē deus ⁊ q̄ā tota ista
vita sic diuina dicte retate veremur q̄ dē nō sint veri philosophi ⁊
amatores dei. Ost ego Sapiēcha ī dei cognitiū ⁊ amatiū ⁊ gsistit vīa ꝑfa
te philosophie dicebat. ee amatiū dei

Dicit ⁊fectos. ⁊ p̄ma
Sum Symonide ē
solus deus hūt
hōr honorē. s.
Sapiēchaz.

ista dei Sapiā ⁊st
ea q̄ verius nom th
di ista nouit tū n
nominat. ⁊ nomi
ī q̄ātū ⁊ cognoscit
dr̄ Sapiā ī q̄ātū
⁊ st

ī mente diuina ⁊st th
mite ydee.

ī q̄ātū futura dr̄
tia ī q̄ātū ordi
dr̄ ydeā sive d
ī q̄ātū ⁊tos dr̄ p
tū ī q̄ātū explos
nē hāte ī q̄ātū
q̄ sūt ī mūdo d
ī q̄ātū ens q̄ tū
dr̄ approbatū

Dum̃ n̄ volūtas a se ī tellect dum̃ ab eterno cognouit deū ḡ ligeba ḡ futura erant ḡ prus
sunt siue sūt mala seu pena q̄ cognouit a deo ꝑ nō st̄ deo. oēs et penas q̄ uerras e
postillas et fortunas seu casus q̄ deū st̄ ab ipo effectue q̄ q̄ q̄d nūc ē ost ḡ ligebā
uniuersa suppo ipsū ageles ovabili usq; ad eternū n̄ finem uq; dum deū. q̄ ut
dō paulo dū nuda rapta st̄ dū omes ei⁹ ow ꝑ p̄dēte paulo ꝑsidens q̄ ow
ipo allegat illā gestauit rapt̄ ad ꝫ celū cōfirmat O altitudo sapē n̄ scīe
Dei. ec: ꝫ igr dū ab aug⁰. dicit ī psulo. ristā sapiā nō poterūs ī hac pte uere
ꝑfecte tuēpl̄ deo uposancte ut pcor. ī loquam d̄ sapiā ageloꝝ.

Sapia ageloꝝ
ostit̄ triplex n
tra

Secūdo dic̄ sco. hēm⁹ uidet ꝫ sapia ageloꝝ q̄ ī tellat ageloꝝ cognōs. et deo
q̄ ē trepl. cogt sapiā. s. de deo. de ageles ī et alis Creaturis. De deo ageli hūt
triplicē notiā. s. intuitiuā ī abstractiuā. ꝑ angeloꝝ notia dr̄ intuitiua
cū p actū bīfice hūt diuinā ēssēcā ipsēt sibi ī uē obiectū bīfice q̄ dr̄ intuitiua q̄
clare uidet ide ēssēcā future ad futē ī mirabili tali ꝑsone q̄ntū cognoscibles illame
diate cū ocib⁹ suis ꝑfectib⁹ et ī hac uisiē ꝑsistit cogt felicitas. Abstractiua uero hūt
ī huemōi ī puris nālib⁹ angelis esset glōsa; nā ante pcm lucifer nullus ageloꝝ hūt
uisiōes ī tuitiuas dei q̄ ipsius uidebat deū nō potuisset peccare q̄ ī illa uisiōe fuisset ꝑfecte
beatificat ī cōfirmat ī gr̄a. Sed dicos q̄dā lucifer appetiit ēq̄litē dei si nō uidet
cū uolūtas nō ferat ad ī ꝑpetuū. Rō. q̄ diuina sapia posuit in mente angelos stabiles ac
cepit pēcula ī manu sua deposuit ī tellat ageloꝝ seu stabilitate tēpis ī tabula
nuda una sp̄ei seu figurā suā essēcie ut et spēs ī similitudies seu ideas omiū rez
uarietatū ī q̄b⁹ speculo cognoscebat deū ī oēs creaturas ipsis appellat a scō. notia ab
stractiua q̄ ipsi nō ē ꝑ ꝑstructā obiectū sed ꝑ ipsā similitudiē seu ipsi⁹ntuitiuā
sic. Hoc modo cognoscūt xp̄i. creaturā ꝑ ipsā sp̄ē ī figurā depictā. ī notia
abstractiua et nō ꝑ ipsā similitudiē ī tellat nrō: ꝑ illā ergo ꝑfectiue ipsa
sp̄ē dei ī tellat cōt figuratiue cognouerūt deū notia abstractiua: s. ecl. Mtēw
et glōs. Magnificētia tēpis ī quedā sp̄ēlo ī tue ille sup̄ illā dei glōs apte
tiat ī tue et cognouerūt oēs creaturas ꝑ spēs earū salte uniuersales ī nō ꝑ tra
lucē q̄ ī duidua st̄ ī tuitiue. 2⁰ dico ꝙ deus ꝙ ageloꝝ sapia ꝑsistit ī no
tia qua hūt de scipis. q̄a ageli ipm scō. ī telligūt se. ꝑ essēcā suā ī tuitiue ī nō
ꝑ aliā q̄ā sp̄ē abstractiua ī sic et alios ageloꝝ. un ꝙ omnes sup̄ā
geles reflectēsse sup essēcā suā uidet ī cognoscūt ꝑ spēs suas sic ī oēs suos
uertutes ī ꝑfectes ab sq; alia sp̄ē ꝑpētē ī sic et uidet et cognoscūt alios age
los tuitiue cognoscendo cōt essēcā ī ꝑfectos. O deo gles sapia ē ista. O sco
to. Magno doc. Bra ose sō q̄ste ēs tu deus ēs ī altri doc. ad q̄sto nō pe
netrauo. 3⁰ dico ꝙ cogt sapia ꝑsistit ī notia alioꝝ creaturaꝝ ī ferioꝝ et
q̄b⁹ dic̄ sco. dico. ipm Magnū uirū aug⁹. ꝙ hūt duplicē notiā ꝑ. Ma
tutinā et uespertinā. Matutinā hūt q̄ cognouerūt oēs creaturas ī ꝓpo dei
Q2. Diuina essēcia ē q̄ quedā sp̄ēlū ī q⁰ uident oēs creaturē. O dōna sola
ī q̄ste Mauro fosse un grā speculo. Tu uedresti dicto lo ꝑdicatōr ī nō
q̄sti hāi ita ī speculo diuīe essēcie uident oīa creaturē ubi st̄ ydee earū
Creaturaꝝ ut dicūt ageli uspertinā ī illo speculo clare uident oēs
Creaturas ī dr̄ ista notiā Matutina q̄ ē ꝑfectio ꝙ illa q̄ ē ī ipso gnē
tā ꝑfectos modo ageli uident nos ī dicto dei speculo q̄ si esset hic
ꝑsens: 3⁰ dico ꝙ hūt notiā uespertinā ī ē illa q̄ hūt ꝙ spēs omiū creatuꝝ
uel oīa uident ut ī ipso gnē. qui st̄ sibi ꝑsentes ī debitū distātia ī sic
patet q̄s sit Magna cōt sapia q̄ st̄ ꝑfessiones theologi astrologi ꝑhisici

Quida
Quida
Quida
Quida
Quida
Quida
Quida
Quida

Sermo De fide. De vera fide xana

Hodie fm euāgelīū p̄dicendū. De fide. q̄ ppe ē q̄dā Nobra ī ītellēū nrō de deo. acq̄sita ī infusa: r dicit q̄ ī Mūdo. tripl fides. īuenīt. z

Q uedā fides erronea.
Q uedā. fides cecā
Q uedā fides vera r clara

Cerca p̄ Sūēdū ē lo vtroco ē sodo state al mōdo mlte sette erronee. La p̄ fu di q̄lli p̄mi agricole ē adorauano el sole r hoc qz reddebāt ipm̄ pulcherrimū creaturā suppmā oth alius scdm dixerūt illū ee deum et Lunā dixerūt vxorē r dicebāt q̄n luna eclipsabat durebat q̄ tūc essent grauissimi morbi alīq alij adorabāt ydola r hoīe primo fuit Nin⁹. Rex assyriorū ē post mortē p̄fis ancorē q̄ dū portabat front suā statuā aurī ī sua camera r scpm dū veniebant et ipm sequabant suy ē z dabolo erpet dāt responsa ī illa statua r seruiēt ei ēplē r ēt fugiebāt ad illā cmē salui r ipunes a q̄ēq; delicto r sic ī repit ydolatria i mūdo et durauit ē q̄ppl mlta ānos. o ē grazia adorāt la vēra o loro ē dio r mortuo. q̄ quos dicebat propīe dei simulacra gēlīū argēti r auri opa. manuū hoīz. ē dicit mlt fuisse ē nos adorem⁹ statuas r sculp⁹ ydolatra. nō ē verū q̄ adorato nrā vēra ad imaginātū ipm damasce⁹. qđ ē deus. vl xp̄s ī carnat r creatur?

Hec ydola ne r negra xp̄i cognit nrpūt vrāā r seruos suos q̄ nō adorāt fratē.

Hec sūt erronee.

q̄n sunt scām ydolatriā q̄ adorabāt stellas.
2. alia ydola q̄ adorabāt planetas
3. Alia ydola q̄ adorabāt bestias
4. Alii ydola. alīq q̄ nō adorabāt alīa ydola

alīq adorabāt elementa

q̄n sūt

Philosophi r astrologi ē isto fuerūt

Pigmei
Samanei
Idolatri

etalios sacs q erat fuerunt Ver hercle adigui maronem. ꝑ xpi adorabat bacchū venerem
herculē iouē q fuerūt viri fortiss[imi]. i dō grauē vehor. Alig et ostenderūt statuas
aligs hoiby q fuerat alicui[us] virtutis potiche l' sapiē. et ꝙ fuerūt statuē hermachi apolli
nii. et ce. nūc propliq et sapienq. vnlgs alios. Kontat aug[us] et Lac. q Semel tullus
fecerunt i vno templo i quo adorabat statua alicui q fuerat mortuus. ꝙ ꝑ alios
virtutes et ingressebat q erat magn[us] error. adorat legē ꝑ legē nocturnā tū q vide
bat nō posse ꝓsuadeꝛ ers ḡcis gētibus cū gravq error.
Alig et adorabāt planetas q deus q a ꝓfluebat i oēs vbi ifrigidabat et q erat ca omq.
bonoy q i terris grabāt. et dicit. Lac. q hui[us] errōis fuerūt Sabyni q dcs planetas
alios dcs appellabāt. hic et errat magis errās cū dicat scripta q solē et lunā stellas
et alias planetas mouet deus i signis et ꝓcessu et ministeriū ꝓsunt nocendi. o ad hoc
ꝑuenit iste Error i li nigromanti et strigis q adorat lunā et solē.
Alig pceres et stultiores alios adorabāt bouē (scē creatē) q habat vbi oēs eo q arabāt
terrā et frumenti mouetur cor ꝓfluebat. alig draconē et serpentē et ista erat illa et cerpto.
et voncani et adorauerūt scē q venit di grecia et adorabāt et ausonij eo qꝑ adi
cerq libanit ers a gallis q ia vocā i frigia et nolte. et adorabāt et deā floram
q fuerat Mercury et oīa bona sua reliquerat romanis. ut vt dicē aug[us]. romani adorabat
Deos oīq alios gētiū et tot adorabat q[uo]t operatoes fuerat ita i arpocratem humanū. vide leo
et cinte dcs. Alig adorabat vehes eo q mare et terrā ꝑturbabat. o stultitiā magn[a]

§ rūdo dico q Quedā ē secta cecā. et ista ē Sarracenor et Iudeor qa n post
xp̄m. q venit illuminare mundū ab errore ydolatrie. ia nō ē i mundo ydolatria q ~
cē secta adorat vnū verū deū. tū Sarraceni et Iudei negātes xp̄m ee filiū dei
patri vero lumine cecitate remanserūt cum sua maledicta secta obstinati.
Vnū Sarracenij q pot[ius] debet appellari agarenij. ab agar ancilla abrae q ~ sara
uxor. ex q nati ē ysmael rex eo descendit machometh et tota illa gens Sarracena
q sua astutia sedūxit qs totū mundū ia st qs mille ānis dicūt q Moyses fuit dei nunc
et magn[us] ꝓpha et xp̄s nacd ꝓo et nat et virgine de virtute s q nō fuit neq
s nō Iudei vellet xp̄m appendere asserit i relu ad deū q eū misit et durabat q ipe cum
ille pacto quē ꝓmisit patter suis aplis ait dicit. Si nō abiero ꝓdus nō veniet
ad vos. Si aut abiero mittā vobis eū et ve de repet mundū celebrā ad suos aduer
tebat quē dicebat sp̄m̄s. et dicebat q Iudei et Romi nō obseruabāt suā legē et edco
fecit aliā legē: missis sanct aliq d et lege moysi. et aliq d de lege euāgelij sed
de lege moysi accepit ōnissim et funestiora arabum et nō concedēt carnes porcinas et
libere venit q dicit se ee nazarenū sanctorum et st adeo cri q nō cognouit q st
sic porri tractet ger vpone et 30. gubinat dicens illi ee mag[n]i sonchi q pot
tenere plures femineas sic machometh. q habebat 70. et euāgelio accepit baptismū
cui cōgs ag quē totus q[uo]s peccat replebat et q st bestie post hāc vitā nō ꝓpter
tale aīa felicitate q serpens diabol i paradiso ee q[uo]r. fluminū et cet prodesse
paradisum. et desputarij q cū. s p̄dicatores cū gladius i manu legut alcorā.
Secta et Iudeor falsa q st cū q[uo]s. n. illa lex Moysi quā tenet sit ois damnato
rū illa lex et dū prauis erat figura hui[us] noui q xp̄i nascitur illis promittebat vitam i
mundo et salute hoīm et datur legē nouā postea illa debebat cessare sic cessat umbra
cum aduenit lux s xp̄s st adeo cri q dicit q xp̄s nō dū venit et xp̄s nō
nō fuit verus messias et sic et Sent Origenes Paulus adhuc velamē ē i cordib eoꝝ

Dnm ihesum xp̄m cū re. stus scōr
assabe vestro cū.

q ista dicit Mahometh sua lex non quā mos Mahometh dicit attēdat falsitatē q ē sua error et

2ª fides mñ sola sit vera fides

gñr p̄ q̄ gñsio mñdi 2 dispñ fide
no potuit cē nisi ādeo

Sꝫ q̄ Messias venit 2q̄ Xp̄s nō fuit ille messias ego volo ostendēr vobis
multis verbis. Sꝫ p̄ volo ingere ad una p̄abola. q̄ ondet X̄o venisse. Un uno pegr
no lo q̄le hauea .xx. figlioli poueri 2 sciaui 2 ādo ad p̄dicar al soldano q̄ uer
tir lo ala fede sua: 2 ihc̄ dēdo el soldano mādo q̄ luy 2 dixe or ꝯ uoli tu fār 2 dixe
Io uu voglio fār Signor del mūdo 2 ꝯ ogniuno mi adorī 2 q̄sti q̄ pagni voglio fare
tutti grādi magri 2 ꝯ. 2 fār voglio una nova lege al mūdo 2 ꝯ ogniuno segte mea
2 lasse la sua lege 2 farro ꝯ tutti uoluntēr q̄ mio amor. El soldano
oldēdo costui diu q̄ste grāde cose 2 uedēdolo tusi povero dixe or vorio tu p̄dim
fār q̄ste grāde cose. forsa tu q̄sti tri q̄pagni q̄ grāde eloq̄tia ꝯ hauesse volte
q̄ sead ir̄ al mōdo ꝯ or uno e īgnaro 2 sēgte nuy 2 sē q̄ultimo ala vra fede. dixe
el p̄gno Seppi. ꝯ. ꝯ Io 2 q̄sti mei q̄pagni sono y dioti 2 no sparāno mai luō
nu ādassimo mai ad sola: dixe el soldano forsa ꝯ tu hai denari assay 2 q̄
q̄lli farai grā gēte 2 q̄ forza farrai fār ad tuo modo. Lo p̄gno dixe ꝯ. q̄sto
certo no q̄ ꝯ noi no habiamo denā alcuno ꝯ uniamo d'elemosīa 2 no volemo
alcuno vēga ala nra fede q̄ forza ne q̄ denā ma q̄ amor. Dixe lo sol. or como
fareg. forsa darag una legr tāto larga q̄ua ꝯ q̄sta nra ꝯ ogniuno la segtera
uolūtēr. dixe el p̄gno sappi ꝯ la lege ꝯ voglio dar e questa fra el senso
q̄ ꝯ q̄lli ꝯ nr voglierno segtar voglio ꝯ lassero tutti li beni q̄ li loro
p̄ē 2 mōglier 2 meglier lo mando 2 segtero uu 2 siamo appresentati nuoui
q̄ uu ad ce here 2 sirro ꝯ grā silentio lassarō tutto el mōdo 2 ādarano
a trouare ad magnēr barbet 2 alo marzyrio ꝯ le fātulle d'uu. ādādo
ādido q̄ mio amor: dixe alle p̄dicte fermi tu q̄ste vedēr q̄ arte magica dele
demonij p̄. p. nō arte q̄ ego sū dissipator demoniorū 2 medico mio nō
ꝯ segret dixe alle p̄dicte tu q̄uttes segrēti de magica tu sauri alle p̄. cēte
nō p̄ sanis. ꝯ. pauperte 2 afflatiōes 2 q̄sequtiōes magnas q̄ nō nuoce altrui
Dixe el soldano fresia Tu farmi q̄ste cose i virtu d'altri ꝯ d'homeni
ni ꝯ dī. p̄. nō p̄ uia i virtute q̄ p̄a. 2 virtute mee hō nue. dextruā
morte 2 lababo mag ꝯ ifirno 2 aq̄ā ecclī mozzi q̄ adysi. Tue dixe soldano
Subiecit vera. Tu es deus 2 nō hō q̄ hec nulli hō fecit nō possū fare
ꝯ vol dir q̄sta p̄abola certe este p̄gni ꝯ dixe q̄ hec ecclī fecit anime
mee i mee mādū 2 maiora q̄ ego fui rex deus. vt dic mag. 2 so. p̄
i 2. q. p̄ loq. q̄. Si fuit deus fides mea ē vera q̄ ego sit certa q̄ nō
nō p̄t fallēr nec fallj. 2º p̄ dat ipm fuisse verū necessē q̄ ois ap̄ere
glorie d'eo q̄ adimplete vt dicit. S. euāgeliste. ꝫ. 3º. q̄ q̄sta p̄ma ē a multis
vocat sapientes 2 doctissimus approbata q̄ nūq̄ ea approbasset s. alig sāct
sitatis 2 ea iuenisset vt dicit aug. Stulta ē ego nec a nobis dubitar de illa
er nō frebbe una gra p̄gna ꝯ uno bono mercāte ha visto nel mezo suo no
stro duomo ꝯ bono 2 ho ꝯ no te dyo di de monstra lo vedessi nela mezza
notte ala lumera d'uno precolo cādela 2 diassi ꝯ nō e bono: tali sono q̄
homeni ꝯ ſ. nō gratiam ꝯ sapiā 2 sātitatē dādo nostra approbata
la fede de x̄o ꝯ e stato lo vero messia 2 noi d'notte nō gradādo dubi
tanco o gra p̄gna ſ. altra cosa ſ. e. lo sēgue 2 ostāta d'ifinati
Martyri li q̄li erano dostry s̄ci. egra Maystri arte p̄dicte stati pazi
se da dio nō fossero stati illuminati d'la detta ad sopportar tāti tormenti
2 expō se nō ere dio 2 lo vero messia: altra cōe ſ. e. la p̄sequtōe grāde
2º aug. q̄ tutto el mōdo x̄o. ē patrōe romanor q̄ prima ſ. q̄ nra fede
Dipturer tutto nūq̄ credebat 2 ego fuit adeo ſ. dixe Gonalet. fonda fedeꝫ

Xm fusse verū dīm e messia ostenta

1º Xpho[rum] fundato. ꝫ. ꝯ.

2º Scriptus scribēdus

3 Costātia martirū 2 p̄sequtōe ꝫ stabilitas cōe

Martires q̄ ꝫ ꝯ ꝫ Stabilitas 2 q̄ ego ꝫ fuimus ē adhuc

4º Adhuc ꝫ ꝯ fetus

Mūdi q̄sio

5º

Xp̄s mūdū q̄ merit

Modus q̄sionis
Mūdi
nō eloq̄tia
2 volo ego ad
dixe mei.

nō q̄ dixi

nō larga lex

arte magica

ego veni in
nomine p̄ris
2 nō
ad nos. 2 q̄

2º p̄ris sui est
3º testimoniū p̄bet
Scriptuarum
sc
tuarū.

nō eloq̄tia
nō ratiōnis
nō larga lege
nō arte magica
nō p̄missōe boni
dei venit ad cōdē
nāndū mūdū

gñ | incepit ꝓsequ apl̃os &c. di. Deserebat a nris istis z sunte illos qrũ ñ ee hodie ẽ
z alñ hor dissolucꝫ sin aũt a deo nõ potestis dissolui. Alia võ ſtra sno. ost
nuratoꝝ opatio q̃ nõ nisi adoro ſci possit i testimoniũ ſtimes q̃ xps fecit. q̃ sola
deus potuisse fecit z nõ hõ. vñ ꝑe igit opa q̃ ego faco illa testimoñ ꝓbãt
de me ioh. Sicũ venisse z signa ecclie fecisse q̃ nũq̃ alqs fecit de nullo
legit. et ꝓpheta nro ioh. vltimo. Ecce ego mitto vobis helyã ꝓphãm
Antichristo qui ꝓdixit eis daniel ꝓpha di. Cũ venit sanctũ sanctoꝝ cessabit vñio
nia z omnibus deputabit z templũ i sanctũ venit desolatio et hoc videbit abdite
tũ z dñ hoc desolatio q̃ nõ a ꝓpha nisi ꝓsens videbit. Cunctis sata sicut alus captiui
talibꝫ i qbꝫ sct hẽbant ꝓphetas z ioh ꝑsolabat vñ i illa multos captiuit q̃n
Ro. anus ꝓfectus i babilonia. ꝑ ydolatria z corruptoꝝ ꝓphaꝝ sct erat ꝑsoluꝫ
a ꝓphetis nam daniel regnauerunt. z alios q̃ seruabãt eos ꝛ ꝓ ꝛ ꝛ ꝛ

(frat hec tres theologutuli theologos q7 [illegible] Magr Thomas
Thus Magr Ioānes 35 Magister paulus. q ge[illegible] 230 oīa re abissū ptrū

Sermo de Predestinatione

tre. Quos autē pscīuit hos z pdestinauit ro. p.

Quos autē pscīuit deus hos z pdestinauit ad romos c.

Pdestinatōis Declaratio
Predestinatoīs Dubitatio
Predestinatoīs nsolutio

Dicat q̄ hec sunt Rome qñ ven̄t [illegible] p. post d. ante d. la Annadola q̄ [illegible] oīa predicta mud.

Tres remanent ad dotrem [illegible] ī q̄libet arte.

Circa hec tria primo ī quadā solēnitate facta est Maxima disputatio a Magistris z q̄dusos poste fuerūt ī qualibet arte. ītz alios diu putates tenētes cathedrā. fuit q̄dā sūmus ⁊ pitissim⁹ ī oītz q tātū posuit hāc q̄clusoem Offero me nsp̄osuram ad oē Quesitū z ad hui⁹ ēssm ad oīa q̄sita oīum philosophoz Ex̄sset venire vāt theologi z ppōsuerūt ordinat q̄stoēs ī thrologia. de trinitate z de tota natūe filij dei ītz oītz diuinis pfectoītz z cepūt ab illo q̄rē multa dubia ī Materia predestinatoīs. et ītz alios q̄suit vn⁹ vtrū pscīa z predestinatio ēadem sit distincta vel sit idē. z dubiū facit q̄ apostol⁹ dīc Quos autē pscīuit hos z predestinauit. z sic videt idē ī portat pscīa ⁊ predestinatio. Adhoc ītz Magr. ⁊ q. ⁊ ⁊ᵉ. dicta p⁹ dictū pscīa pōt accipi dupl̄r vno modo ppie p̄ oīi cū p̄cognitōe qua ht de futuris q̄ tū gēnītly et isto modo ēadē electi dīnr pscīa ad glām. Alio modo stricte p̄ illa cognitōe tātū qua ht qua ht de damnatis reprobis et isto modo distīguit formaliter a predestinatōe. vñ ysto nō tm̄ reprobi sūt pscīti

¶ 2ᵒ dictū fuit verum ē q̄ predestinatio pōt accipi dupl̄r vno nō ⁊ cognitōe gle electoīz sic accipit Magr sēn ī p⁹ di. 40. ¶ Alio modo ⁊ pōt dīnatōe. et predestinatione dīne voluntatis ad salutēm electos. isto modo accipit ⁊ppe predestinatio q. ē q̄dā sentētia diffinitiua Diffinit aut ī q̄libet pncīt ad voluntatē. vñ apo. ad ephe. p⁹ dicit q̄ deus predestinauit nos sm̄ ppositū voluntatis sue. z sic ēa diffinit aliq̄ dicit ⁊ predestinatio ē ppositū misericō. z sc̄o. predestinatio ē ordinatio dīne electoīz alicui⁹ ad gram et glām ¶ 3ᵘᵐ dictū ē q̄ accipiēdo sic ⁊ppe predestinationē pōt differt a pscīa sic dictus voluntatis ab actu intellectus. q. pscīa ē actus intellectus predestinatio aut ē actus voluntatis ⁊ sic distincti bñ tm̄ ē verū q̄ predestinatio includit utrūq; actū q. actū intellectus connotat actū voluntatis diuine. et tale electio fm̄ sanctos. vñ aliq̄ ī tlc ⁊ bona ⁊ structūre predestinatio ē pscīa bñficiorū dei p⁹ tm̄ aspicit actū voluntatis diuine. ī dei bonitate tm̄ habet predestinatus gliam ipsam. vñ sancta dīc q̄ predestinatio nō dicit aliq̄d distinctū ab ipso deo sz dicit Deū. q libere vult dare gram predestinato. et q. tā dei sba q̄ actus ei⁹ ītrinseci nūq̄ varīat eternitati. ideo predestinatio ē eterna. ita q̄ nec ⁊ predestinatus. ad illā gram ab eterno fuerūt a diuina voluntate electi. z predestinati vñ apo. dīc. elegit nos ān mūdi ⁊stitutionē ut essem⁹ sanc-

Predestinatio alīqñ accipit ⁊ cognitōe salutis electoīz
alīqñ ⁊ ordinatōe salutis electoīz

hec disputatio multū fuit ⁊ Dialogū. ītz duos theologos. q̄ ⁊ vnus vocat̄ frāc. z alius ⁊ socius dubitāt. frāc. ostēdit q̄ deus pscīat oīa futura. z sic nouit ⁊ p̄ illi q debet saluari z damnari. z frāc. ītz ostendo. q. ex hoc dīc oīa sūt nuda z aperta oculis dei. Tūc dicit Dīnus. nolle scire si tu facis aliquā distinctōnē inter pscīam z predestinatōem. z frāc. ītz q̄ sic. accipiēdo scīam ⁊ppe pscīam z ⁊ppe predestinatōem z hoc declarans Dīnus movebat dubia frāc. ītz frāc. soluit z ostendo. nō scītis hoc nisi velit deus. q. vult q̄ aliqua pauca ⁊ dissoluat oīa dicit q̄ altitudo Dīnitatis ⁊ᵉ

Dīnus. alter vidēs hoc 241 q̄ q. stōes etiam

p. q°

Quare deus ab etrno nos predestinauit

Quare deus non odit Esau.

Odit deus potest facere et non facere quod vult. cum deus sit deus nemo potest facere quod sibi placet. sum[m]a ma[n]u.

et immutabilit[er] q[uo]d dei. Tue vult aliis magr et opposuit alia q[uo]mdam.

Quare deus ab etrno multos predestinauit Ponen[do] q[uo]s Iudam. vbi sancta q[uo]d esau ad hoc non esset nisi pluis alegs bom b[e]n[e]ficentiss q[uo]d alius? Ad hoc. q. Rst magr. q[uo]dam dubiu. non e nulla e alia rnsio vel ratio nisi q[uia] sic deo placuit. ro. q. gratis deus predestinat z non ex op[er]ib[us] n. gra esset q[uo]d op[er]a ea non esset gra vt dic[it] apo. s3 quare ista gra non Iudas sic pec[ca]t non e alia ro querenda nisi q[uia] sic deo placuit facere de Creatura sua q[uo]d vult. Sed aut q[uo]d deo placere Iuste vel iuste vt dic[it] Scot z[ilet]. ex ipa dei voluntas sit p[ro] regula ois rectitudinis et iustitie. hoc ipm dic[it] dic[it] apo. ad ro. Cui vult misereri q[uem] vult indurat. Sed ad Rst primum sigulus d eade massa vnu vas facit in honorem ala. in tm mediu. et q hoc sit bona Rsio. patet p°. in metchonicis vbi artifex ex duob[us] lapidib[us] ponit[ur] q[uo]rmib[us] vnu assumit in altare z aliud ponit in via: 2° in voluptatem vbi pformitas et duob[us] filius tota[m] q[uo]rmib[us] oblatis ad Spiritu nris alium per eligit in suu[m] inbursalem. alius refutat. 3° deputat ad Spiritu sancte. s3 q[uo]d nulla iuria fiat: 3° in nalib[us] vbi de eade materia prima q[uo]rmis fert diuisas formas. q[uia] alia posunt sb forma eq alia sb forma asini alia sb forma serpentis alia sb forma hois. z de his no e alia ratio seu rnsio querenda nisi q[uia] sic placuit artifici. Tue Sanctus dic[it] magr

Ca q°.

q. deus ab etrno aliquos predestinauit et aliquos reprobauit

Tue Sanctus dubiu dicit Scriptura dicit q[uo]d ip[s]e deu[m] no e accipiendo ps[on]am. s3 reddet vnicuiq[ue] s[e]m op[er]a sua. Si q° Deus sine aliqua roe ab etrno elegit Jacob: z reprobauit Esau: pure nalib[us] illos q[uo]de ras cu adhuc no esset nec aliq[uid] mali vel boni egissent videt[ur] q[uo]d deus esset iniustus accipiendo ps[on]am z no op[er]a. Cui Rst magr sic mi[ni]st[ra]n e Borra Dubitatio tu Deus tibi declarando q[uo]d quo aliqs pri eps vel aliqs ho e obligat alicui seu Spiritui. ex eo q[uo]d Spiritus sanctus dant vni z no alteri. vni. s. annunciando z alii no hoc dicere ee accipiendo ps[on]am. z facere iniustitia: s3 qui princeps nulli e obligat et gratis dat bona sua vni z no alteri z sine debito vel vni dat multa z alteri de ce no dicere tue accipiendo ps[on]am q[uo]niam q[uo]d vult et re sua pot facere q[uo]d vult z magis dare vni q[uam] alteri. cui ego z dei predestinatione eterna nulla merita p[re]cesserit z nemini deus sit debitor. pot sine accipiendo ps[on]am vni dare gloria z bona sua z alteri omittere dando sibi tm bona naturalia p factum sicut dic[it] scriptura de Esau. z Jacob. Alioqn natura et posset dici iniqua.

cū accepta nec cū dat bona nāla vni nec alteri puta cū vni dat sciam
tatē ipalchitudies alteri turpitudiē sciam tatē. nec sic de similib nec de bo
nis nālib dicēdū q creatura possit dici deo q effit psonā accepisse
cū asin possit dici qcar nō feristi me sic ego tibi q quem nō feri
sti me bouem. nec homo quem nō fregisti me agelū. nec sic q ordinē age
lor q vni cōfungit alii sc iuste nulla creatura pōt hoc dicere
deo. cū nemini sit debitū nisi sc ois creatura gras agēt deo cum
fecit eā in gradu suo psistēdi cū nō esset. nec ex hoc aliqd asp deū meruisset vt
sic eā faceret deo dicit Apo. Nūqd dicit vas figulo suo quare me
sic fecisti. et xps in cruce g sibi nō liceret nō gd volo facere de mea
cū nemini sit debitor. Hic sequit alius Magr rōnis. Quis sit sensus
optime Rsio. qz de nemini ē debitū. nec deus si vnū predestinat ad illa
glam alium nō tenet̄ nec pōt nec debet predestinare alium. nisi cui
debet. nec debet nec pōt nisi cui debet. nec debet nisi cui ex
debito reddit. nec reddit nisi cui ex debito debet. nec debet nisi
cui ex debito promisit. nec promisit nisi cui ex debito dare
debuit. nec debuit dare nisi cui ex debito reddere debuit. nec
debuit reddere nisi cui ex debito debuit. nec debuit nisi cui
ex debito promisit. nec promisit nisi cui ex debito dare debuit.
nec debuit dare nisi cui ex debito reddere debuit. nec debuit
reddere nisi cui ex debito debuit. nec debuit nisi cui ex debito
promisit. nec promisit nisi cui ex debito dare debuit. nec debuit
dare nisi cui ex debito reddere debuit. nec debuit reddere nisi
cui ex debito debuit. nec debuit nisi cui ex debito promisit.
nec promisit nisi cui ex debito dare debuit. nec debuit dare
nisi cui ex debito reddere debuit. nec debuit reddere nisi cui
ex debito debuit. nec debuit nisi cui ex debito promisit. nec
promisit nisi cui ex debito dare debuit. nec debuit dare nisi
cui ex debito reddere debuit. nec debuit reddere nisi cui ex

sup̄ sc̄. sdco dic̄ Salem̄. Nemo pōt dicer̄ deo Cur ita facis ꝛ
Aug⁹ d Cuidei. dicat si diuine volūtatis cā qrat̄ nō inuenit. q2
ipā ē p̄a rotis cā ꝛ nl ē sup̄ dei volūtē. sc̄ nl ē sup̄ deū Et sdo
si qrat̄ quar̄ deus hoc fecit puta Quar̄ creauit celū. sursū et nō
Deorsū Rō dū ē q2 voluit ꝛ hec ē status q2 diuina volūtas vt dic̄
sco ē p̄ regla ꝛ inuiolata cā i oib⁹ effectib⁹ hoc aut̄ declarat q2.
p̄t nāliter q2 si qrat̄ quar̄ ignis ē calidus nō ē alia Rō nisi
q2 hz calorē ꝛ si qrat̄ quar̄ hz calorē q2 ē ignis ꝛ si qras quar̄ ē ignis
ē stulta gō ꝛrsp̄ndis q2 cās vbi nō ē ¶ Dic̄ Magr̄ins quar̄ de istis
lapidib⁹ fecit artifex Comuniā regis aurō ꝓtegūt. ꝛ latrones i q⁹ ser
uos ꝓiciūt nisi q2 sic placuit. cū ista nō ꝓpter dā ei materia
sit vniformis. ¶ 3⁹ i Monasterio nō i actib⁹ humanis cū hō sit liber
facit qd vult ꝛ sepe q2rit̄ quar̄ sic fecit pater dicit filio nō
Quar̄ religiosū ꝛ ithasi ꝛ nec religiosū. Rō t q2 placuit: ꝛ altero quin
monstrare teat̄ q2 ꝓpter. ¶ Rō t q2 placuit ei. cū volūtē ~~et nō q2 ali~~
~~tas nō ē q2 inuiolata cā i singlis~~. ¶ Quar̄ aut̄ hō nō q2rat̄
i talib⁹ ꝛsp̄nde ꝛ nō stat i ipa. R dco. q2 volūtas mea nō ē p̄ma regla
actuū nostroꝝ sed ad hoc q2 sit recta regulat̄ a recta ratione. volūtas
aut̄ diuina ē p̄ma regla Cui⁹ grandeza et sdo nulla vlterior ratio
i q2rēda cū ipa nō regulet̄ ab alia regula vl ratione. 4⁹ patet i poli
tics nā ethicor̄ Plato et p̄cipue metaphisice ostendū ē ad sapiēcē deuenit q2 re
uiat ad suppm̄. ꝛ ibi ē status q2 q2q3 ille deuenit. ab eo appellare
nō licet eo q2 sua p̄cepta stulta ꝓfitent̄ iusta. 5z volūtas dei ē semias
p̄cepts. ꝛ grangelij. Et sdo illi q2 q2rit̄ cām d diuina volūtate
et ꝛnūerit ad ritum sc̄ ad sapiēcē assimilat̄ illes q i ecclia appellat
a pōtifice ad ep̄scopū ¶ Quia sumpsit alius Magr̄ dicēs quo
+ ista sit sbtia et hō dea tm̄ erit. Dubiū. si deus ab etno p̄uidet nr̄a dā
dū quare tenet̄ deo gras agere rei sue q2 bīficio creatois. eo q2 magis
ex̄ poduxisset ni q2 nūq3 hūissem illud. ¶ dic̄ Bo. Magr̄ dicēs sibi Dionisio
+ Dicat q2 ith̄ dei ꝓtoparētes dicēt bonitatis meliꝰ ē esse q2 nō esse. q2
rē ē fundamētū oīs bonoꝝ sm̄ q⁹. nullū a⁹ bonū pōt creatura haber.
+ vñ arist⁹. 2. ē nā dic̄ q2 oīa appetūt esse rōne illi⁹ agūt q2 q2 agūt
ꝛ ideo nulla Creatura appetit nō esse. Et sdo quia a theologis dr̄
q2 damnati magis appetūt ee q2 anihilari Et sdo magna gra nr̄a est
q2 creati fuerūt ꝛ ut adeo supportāt⁹ q2 nō anihilāt⁹. sdo dr̄ h⁹ ꝓpt̄.

Misericordie dñi q̃ nō sum' ꝯsumpti Tuē. Bt arguit. Contra ꝑ
dca. q̃r. p°. q̃ et Jude dic̃ xp̃s Melius fuisset si natus nō fuisset
hō ille. 2°. q̃ Io. dic̃ i Apoc. Desiderabūt Mori e mors fugiet
ab eis. 3°. q̃ melius ē aliqui annihilari q̃s nociuā poenā q̃ gliber
iustus hoc eligeret. 4°. q̃ pena eterna ē ifinita. Nullū ro q̃ē pena
ifinite trāsgressoris Et tñ nō fuisse nō ē alqd malū: hoīes n. quos
posset Creare deus nullā penā hnt ex hoc q̃ nō siāt Creati. Bt
Hoc. ista ē bona Dubitatio Deo Deo q̃ omniq̃ melius ē homi
totius q̃s ꝑticulē. Unde uidem' ꝑ ꝓpriā q̃ manus se et pour q̃ capite
q̃ destruitur Capitis est destructio tm. nō destruit manus
Deo nō dānato Ipse Cadet i bonū musi. et decorē et ordinem
Deo bonū ē illū Creari Bella hitudō l̃z forte ꝓpē nellit gratiā nō
Si talis esset bonus gratias ageret deo q̃ ipē est obiectū diuine Justitie
Bn̄ fuit igr̄ Creatoris nō tribuit detrimētū creati n̄ et musi ꝑ bonū
ꝑ accidēs tñ venit dānato ipse. s. ex culpa sua Nō debet aūt
Deus ob malitiā creaturē relinquere bonitatē suā i ꝓferendo diffusiuā
Creatois. et gratiois humane ordinate ꝑ bonū musi. vt sic spes humana
sua mltiplicet. q̃ sic nullū bonū creasset cū desit i ada futuros q̃ uide ro

Scto Surrexit ad Dicis Bz tñc erit aliud Dubiū. s. Quare
Deus ꝑmittat i mūdo tanta mala quanta ē pena dānati q̃ affligit ꝑ
pena. cū bn̄ p̄inceps i suis regnis uitet oia mala q̃ possit. et tenet ꝑ bo
nū Regni: Bx. Doc. q̃ p̄inceps uitet mala q̃ possit ēt potēta ordinata
nō tñ de potēta absoluta. q̃ cum pena nociua quā infligit ꝑ peccatis non
possit excludi si nollet: Ita deus nō posset ordinate relinquere penam
illā dānatois ex q° pena mortale possit q̃d patet ex libitate sui
arbitrij facit quā deus nō pot tollere de potēta ordinata. et
pena et malū auferet naturā bonoꝝ sm aug'm dū ꝓpos impugnat ꝑ eorū
malitiā Ideo magis mereti ē bonus dū mali relinquit in sua libitate et ꝑ quos
manifestat gtiam bonis ꝓsequit. sic et potēta absoluta princeps posset gliber
latronē et homicidā liberare et sic ꝑsuaret eos a multis malis si
hoc nō fiant q̃ deceret q̃ dimittat eos laboros et postea cū pietate eos
punire

7°. Surgit alius dicis. Adhuc restat magnū Dubiū Si n.
Deus ꝑuidet nr̄ dānadū cū sit ipsi certum finaliter q̃ deus
falli nō pot quare oporteret nr̄ curam ad aliqd bonū cū finaliter q̄ nr̄ ser
ꝑuisu i ea. Ad hoc doc. Dicit q°r. Bx sōs ꝑ. p°. q̃ licet hō.

Lūn. s. clamor
discipuli ducebat
multitudo hominum
si mi ciuitate nō
erate futura mu
a mundo cessau

talis ꝑ tales opa nō saluet tñ finaliter diminuet eius pena. 2o
dr. q̄ qz bonū virtutis ē ꝑp se diligendū. qz a deo voluti. sm̄ quā
cūq; relatā ad penā vl ḡiam: Et ideo qz nos sum̄ certitudinaliter ē
Dānā dū ex nāli claritatis visiōis semp ad hoc debent conari ad
bonū. 3o. qz sic dic Aug. Nouit deus mutari sentētiā sua nō
uers mutari deliberū. vñ dicit frēs Aluyro. 2 sen. q̄ deus nō ita
ꝫ ēternauit imutabiliter nō ꝑsit qz possit oppositū facere sl tñ
tēporis mutaret. qz sic liber 2 ḡgenter abstinuit eternitatis aliquē
reprauit vl ꝓdestinauit q̄ poterat i oppositū sm̄ et nūc stat ēqualē
libertate q̄ post oppositū. et si dicas qo nō ꝓbatur deus tuc nec nō
dēmandū qz tuc saluabitur deo ingrato q̄ sic. sz tñ gratuite. nec ab
solute. 4o dr q̄ licet deus ꝑ illo signo. qo voluerit eius prōdur deter
minatorem suū. possit oppositū eius qd euenit. qz nō actu ꝑ futu
ro ḡtingēti nouit. p illo signo: tñ post istius determinatoris vt dicūt doc.
scripte nō potest oppositū qd determinate determinauit 2 tuc certitu
dinaliter nouit. Cōtra hoc instat: sed dubium. 2 grū. Cum deus ab
eterno nō vel te ꝑsentiā: nō posset nūc ꝓdestinare aut eo qo ad voluntatē
eius cūctā successiue sic ab eterno sta et nūc. Ad hoc dr sno. q̄ nō
tñ instans eternitatis sit ꝑsens sic semp fuit sicut sic ab eterno deus
potuit nō ꝓdestinare quē ꝓdestinauit et eo qo ita et nūc qz actus dui
ne voluntatis sm̄ se nō trāsit i ꝑtentū. sz tuc et instat qz. p̄o qz
si nūc aliqs ꝓdestinaret. tuc ab eterno nō fuisset ad qdam certitudinaliter
ꝑ uisus. ad hoc dr. q̄ nūc nō ꝓdestinaret si ab eterno fuisset ꝓdestinatus
qz istans eternitatis nō trāsit i ꝑteritū. 2o. qz ꝓdestinatus ab eterno
qz nūc ꝓdestinaret nō fuisset nec ꝑsens vel ꝑuisus ad hoc sibi ꝑtin.
qz sic qz istans eternitatis nō trāsiuit i ꝑteritū: 3o qz tuc deus aliqd ꝑui
disset ab eterno qd nūc nō faceret. Dico q̄ nō ordinasset tuc ab
eterno oppositū eo q̄ nō est ibi ꝑteritū simul i eode istanti ꝑsenti oppositū
tā ēe nō possit. 4o qz tuc deus trāsisset de ḡdatorio i ḡdatorem
nulla mutatione fca i aliqo ḡnarū. Ad hoc dico q̄ nō esset ibi ḡdatorio
nec ḡdatorie oppositū successiue. sz q̄ ꝓdestinatus ꝑ signo voluntatis
Dnine. nō potest ꝓdestinari ad illud signū illa n. signo nō est successiua
aut i ꝑteritū trāseūtia sz est semp ꝑmanēs. sz tuc ons Dubiū
aliud. 81. n. ē Determinatus numerus Electorū seu ꝓdestinatorū aut
ego sū ibi illū numerū aut extra. Si sū ibi illū numerum

Alia qstio.

2 tue q cqd facra salvabor aut su ip. 2 tue q cqd bonu facad nus sal
vabor. Ad hoc : tt. q ille q ? de numero electoy posset poni ip. 2
q e cohn possit poni itra: sic e cuag. et iuitahs ad nuptias electo ad
quas p. lidei fuerut electi 2 qi noluerut venir gehel postea intrauerut ad
nuptias illis exclusis. et q hz dic xps q erat iuitati nō fuerut digni. Sz istud
q haec deus. posset electos nyeller nus d facm vos npeller. 2 sic tantum
eos ars opponi nō posset: et sic nō operaret p sic solluit d sua salute q
et facto salvabut euenietby q hucusq. Ad hoc. dr q Nemo e certus
de tali electe et gilge. sed dz ee solutu ad bn spandu dr et q sibem
esse creatum cc et illo numero: tue nus debent Cornari ad bonu. pp dui
nu bnplacitu nō pp scptas: sic scbus i plat nucleus p ceptu patris q cemisset de
hendere q sua
Sz tue vltmo sumat Nunc et dpo hō ad hoc
aliud mag. subiu. q. q cqd male faciat electus finaliter salvabit. et facto 2 re
plat. q cqd boni finaliter dānabit q dnica pscha e i fallibt 2 os pos
nitiuq. et sic deo predestinatus nō operat ad alqd bonu quia finaliter sa
luet et regnabit. frustra laborat homo facer cu finaliter dānet 2 q peius est
ve q nemo p predestinat saluet 2 regnabit dānat. Ad hoc dct. q sic dauid
vidit electum saluatem eternu. Item pndit bona opatem eorum
Et qua salvabut et sine bona opa Item nō sunt electi de
potcha ordinata sic Sco. dct. Villano q dicebat se nullo ymag. in
nagi deus scribat bene si debent saltari et dnari. q sua dicunt i
fallibiles et necia. q illa e necitas q dicuntur seu q sequit hoc cum
sint libtas et gbus gena. sic i ipsis si pter) cura pter) necessit
e necitas absoluta. sic dicit aug. 22 q. q. Crudelissimos. Vn dq
Pscha nemine cogit ad male sed bene agendu et illi existendo
Mari videt alegr i tepestes Duas Matres mala a sinistris alia ade
tes vita. atq. ypē sint vita a sinistris de pctosis q ip videt ramas
illo. ad ct. Secula cet sic spectu videnti oes homies q egri
tudes et duisa pcta alia sinistra ip Item si cogr a lege videnti
te i deu et vita nō tu cadens i pcia videt nemi nō e cā tui casus
Item volūtas q. potest Ir et vita homis videt et malā. sic dn Absalon
q nō nisi stet voluntas p nptias tuas Item nō dei scia infallibilis stat volū
tas tua et desio l salvatio Item si video te sedere l ambulare nescio
e te sedere l ambulare tu videre nemi nō e cā tue sessois vl ambulatois
Item voluntas. e obi mortis q sequit. Ad. 2m. ad pot. 8. tho. sunt q dn
pt familias q ordinabit ad mortē. stabat cōa cū suis filiis nō venit
Medici videt urinā 2 tuges pulsū aut illis Crat iste Morietur ppate cōa
ipsu: sanu e non potest mori. Vnusq de villa hoc audit dcm filius debe
bat ibi fieri mederi: qui sanat mortē post vīa cui dixerut o vasthee p ni
sio ipsius Medici. nō fuit cā mortis sed ordo ordinatus Quia

Ad hoc sicut iuuenis bibit et nubit tunc immundus

vltimo q

Ad hoc dicit quod ille videt nisi sinistrum et non videt

Quo ad 9 hngrtha ꝑdestinatos sbhz

De ꝑdestinatōe porro ista Conclusione. q sic deus ab etno fuit
sua lubtate ad ꝑdestinādū electos ita nūc ē i sua lubtate ad ꝑdestinādū
ass nō dū mortuos ⁊ ꝙ ḡus oēs viros nūc vsq ad ista. mor hs possit ꝑdesti
nari ⁊ nō ꝑdestinari deo. ꝓ vt ordinate ꝓcēdā tria facia.

1° |aciā aliqua fundamēta doctorū vnde sequat veritas ista.
2° |ponā aliqua nota da ad declarādū conclusionē
3° |ferā aliquas conclusiones. Antiqs venia ad rē ipsam ꝓpono q diabolissima
ꝙs desiderat anima adducat ad dānatorem q̄ ad alia pecta. q ꝑ alia pec
cata aīa nō dānat nisi desperet. dicitur ꝙs. Quā i mre stamt libabo eas
nunqᵉ aīe diabolus ad hoc ēduxit ꝑ ea q hō nō plene intelligit vt scrupulosis
ꝑ dubia vnqᵉ i ꝑdestinatōis materia q sm doc. ē abyssus ipsa mentales
quā hoīes vndes nō intelligūt cū sit satis difficile capitu. Et ideo nō
volo fatigari vt laborē rosa tali dissatōe. q multi dicūt Si deus nō ne
ꝑdestinauit ad vitā etnā nunqd dānabor ⁊ ideo frustra labore aliqd boni
facerē ꝙ ꝓmitto q stultitia magna ē. quia nō ē certus de veritate
puta q tu es hic nolle illā negare. ꝑ argumēta sophistica q̄s nosse
Solvere. q sempr nō ē certus de veritate debet cogitare. q illa argumēta
defectū habet quē nō videt. sibi grā Certū est de quacūqs re q est aut
nō ē cūsit pma prīcia. Nōne esset stultitia magna. ꝑ arguta hoc negare
⁊ dicere ḡxiā. puta aliqd ē vel nō ē etc. ꝙ. De petro ⁊ berta q ꝑ
miserūt ḡhere ꝑ veritatē si quā tali hora dicunt ⁊ illa hora
dixit petrus Non es nec ero mihi vxor. Et illa nō es nec ero
mi maritus. Certū ē. n. hoc ee vel nō esse verū. si tu dixeris q ē.
ꝓbo q nō ē. Si dixeris q nō ē. ꝓbo q ē. Nā si nō ē g nullus
ꝓphetā dixerūt verū. ⁊ dixerūt q nō est. g hoc nō ē verū. g. sacra
ḡ doctorū ē verū. s. q ē. Si vero ē g aliqs eorū dixit verū. ⁊ vtrqs
eorū dixit q nō ē g nō ē. Et d g nōne esset fatuitas dicere q est ⁊
nō ē ꝑ hoc arg. |ta i ꝓposito Veritas ē certissima q deus sc̄ꝫ ꝑ stat i
sua lubtate ꝑdestinādi ⁊ nō ꝑdestinādi ⁊ sic fuit ab etno. ꝑ arguta q st ꝙ est
sbtilissima et solū dialetici ea dissolvunt sed stultitia ē ꝑ ea de re dicere
q nescit solvere. ꝓ Deus quom° ē certa veritas. Deus ꝙ dicit scriptura. no.
et ve. tes. q deus vult ꝑ hoīes dicit Deū. ee i sua lubtate salvādi ⁊
dānādi hoīes et similr oēs hoīes ee i sua lubtate. ⁊ hoc patet q animam
sua salvādi vl dānādi. Cū g sit certus q deus ē sūma veritas ⁊ scrip
dicit ꝑ scripturā cui st vera. vñ xs dicit orā ⁊ nōa trībuit ꝙb
aut nōa nō ꝓtribuit: hoc ego solū dicty deberet sufficere et si nulle arg
hent i gren. q nescirent solvere: ꝓ nono et. q stulte dicit scriptura. no ordi
dicty philosophis. q sol fuit mānō. tota terra. ꝑ ea dicit hoc. i lo et brie.

2 aug. 1 tho. g grec. hz. q disciplinam hois ē trā d magnis rōnē fidē capt tētare. quātū natūa rei p̄mittit. sc̄ dic̄ ph̄s p̄o ethi. q nō p̄t ī ocib⁹ rebꝫ equalis cert ido d̄monstrationis. sm̄ū ſgt ī his q dicturi sumus q st̄ magnā z minorā q p̄t capi capiat vt. q nō. Capitū vnus magnus credat. z nō dubitet.

Quātū ad p̄m ptē p̄ mottu trū fundamētū. ex qb⁹ patebit g°. ex doctrina thrōlo
gorū z q̄b⁹ hō ē ī sua libtate vt possibilitate vt sciret vel daret. nō obstante
Dei p̄destinatōe. ¶ p̄m dictū ē sētā aristo. p° peri. q futura q tigēnt ꝯtg dū st̄
futura st̄ q tigēnt z possūt ī pdici sc̄ p̄ gn̄ p̄nūt ī p̄nti. t̄p⁹ ī p̄t. ī q̄nt arg⁹ntr
q̄nda necessitate nō possūt ī pdici sc̄ p̄terita q̄ st̄ p̄terita. ex⁹. q̄ tu eras
ī domo tua potuisti hūc venīr l nō venīr. nūc aut cū tu venisti z sic p̄teriti
z finite te esse hic. sequit q̄n necē q nūc nō ē ī tua libtate sc̄ p̄ hūc
venīr l nō venīr. ¶ Sz ē dubiū tm̄ p̄ sen. di. 39. q. 1. ar. p°. dicēdū q nō volū
tarie ē vt liber alīū ſducat. q̄d. n. fit z volūtate nō fit necē. sm aug⁹
vt p̄t velle z nō velle. ꝟ hoc ē itelligēdū dū actus ē ī exercendo z volūtate
q̄ postea trāsiit nō libertate simpl⁹ nō facultati. nā. n. p̄t nō voluisse q̄d
voluit. Similr nō libertate p̄tis eius vt vtrūq⁹ simul ſducat. nō. n. p̄t
simul aliq̄d velle z nō velle. hīs p̄suppositis Dicēdū sm̄ tho. cōm. q̄ cum
actus diuine volūtatis semp̄ sit ī actu z nō p̄trāseat ī ~~futurū~~ p̄teritū cū ī illa eternitate
nō sit aliq̄d p̄sentiū l futuriū ꝟ tm̄ p̄sens. Deo ille actus diuīe volūtatis semp̄
q̄ ī egrediēdo a diuina volūtate. et Deo semp̄ remanet libtas diuīe volūtatis
ē ipōne. et Deo p̄t dici q deus p̄t hoc velle z nō velle. s. me salvare l
nō salvare nā tū p̄t cē vt hoc simul velit z nō velit vt vt me velit z
post modū nō velit q̄ tue posset deus mutabilis. ī sua volūtate q̄d ī deo ordē
nō p̄t cū ois mutatio deum aliquā ī p̄fectiōem. ex q° habes q deus oīa futura
vult liber z ctigēter. p̄tia aut z p̄terita necessario. vt dic̄ s. tho. vñ. s. thō.
tenet ipse. q deus p̄t facere aliq̄ q nō sit vt nesciat q sit. q sua sciētia
quoad futura ctigētia. ꝟ ī nō ē volūtati alīoꝝ necessario subiecta.

Certū dum ē Dic ꝟ. Sco. Dicēdū q si p̄ ī possibile ī telligeremꝰ deū actu nō
determinasse voluntatē suā. ad aliq̄ ptē ꝟ q nūc deliberaret. vtrū vellet vtrū
p̄destinare vel nō tue hū ītellect⁹ nō posset capere. q ctigenter ipm p̄destinaret
vel nō p̄destinaret. sic patet ī actu volūtatis nostr. q ē ī sua libertate aliq̄d velle
vel nō velle. ꝟ q̄ semp̄ reduimur ad actū volūtatis diuine q̄ p̄teriti. z deo aq̄
nō ctingit libtate ī volūtate illa ad actū: q̄ ū sit p̄teritus z positus absolute
a volūtate ab ethno cū q̄d deus voluit volet sit ab ethno. cū nō velit d̄ nouo
cū ī deo nō sit aliq̄ mutatio. Sz ista ymaginatio ē falsa. Illud. n. ī statu sue p̄fectiōis
tatis. ī q° ē ista actus semp̄ ē p̄fectus. et Deo dic̄ Sco ita ītelligendū ē de volūtate
Diuina. z cū volūtas ei ē huiꝰ obiecti sic̄ q ī possibile nūc ītelligendū ē de deo. hō illud
velle ī esto nūc. z ita libere p̄t deus ī instāti eternitatis velle q̄d vult sic̄ si ad nutū
esset sua volūtas determinata et Deo sic̄ ab ethno deus liber z ctigēter. poterat
aliquē ꝑdestinare l nō ꝑdestinare ita nūc. simul stat ī illa sua libtate. ꝟ s. co.
z sacra ben.

Quātū ad 2um̄ ptē ponūt aliq̄ notabilia ad Declarationē p̄dictorū. z ꝯclusiones
ponūt dauū. p̄m ē. Tempꝰ ē aliq̄d diuisibile. hīs prius z posterius patet de duob⁹ ptib⁹ tēporis.

Cum dicit. hoc eternitas i valor equabat ifinito tempori .s. pterito i futuro formati
tu nō ē nisi pus seu istans t aliqd indiuisibile nō hns prius i posterius hz tm sint ipi
sis. Ideo a boetio dicit. qđ ēternitabit tota simul ipfm possessio. tm i supa qđ ti
misibile. i tm i valet ois vite plena mundi hz q̄ sēpt. q̄ eternitas quātū ē de se nō
ota tempora q̄prat vt possint q2 i si ergo ē tota simul tota ē pus i nō ē pterita
nihil futuri sē i tempore Eternitas. n. i tēp̄ q̄prat vt nūsqua i nullo pte sit.
Eternitas hns nullu pūm signatu i nūsquā i nullo pte. Illud ētrū ad qđ pūm
q̄ sēpt i nūsquā q̄prat vt pus sit vel posterius. i nullā cōp̄ habet aut segz nō mag
nisi vnū q̄ sēpt. hz q̄ nisi illa tota se habet ad istans sē pus i posterius. Ideo
duo eternitas ad qđ q̄ de q̄prat vt pus qđ qđ sit. hz nō ad qđ sunt hz successiua tp̄.
Si tm impossibile fuit pteritū tp̄oris simul esse. sunt vtiq; q̄prant vt pus qđ qđ sit
ē nisi pus q̄natū ē de se pus i futuris qđ hz ideo nō ē pus q2 nō sēpt. Ita est de
sēpt q̄ futura nō sē futura i eternitas hz i cōp̄ cōp̄ q̄ sēpt i tēpore q2 q̄ nō sēpt i tēpo
re de ordine vt tēp̄ eternitas q̄prat nō possit vt pus i posterius hz solum simul
sic ētrū nō q̄prat vt prius i pūm q̄ sēpt i nūsquā hz tota simul esse

3m ē q̄ Deus cū q̄ fuit i natura liber fuit i nō nocte. q2 oppm q̄ nō
volumq; nostrū nisi ea q̄ i dupm ad finē nostrū. sīm q̄ illū hns mīmet sic
volēs naturā nostrā vult nūc. Deus aūt ad suū finē nō idiget aliquo cū sit
q̄ē mut: aliqn sua pfectio dependeret ab alio. 4m ē q̄ dīa ē ipsa diuina et
humana voluntate. q2 nra i aliquo istāti liber vult aliqd q2 in illud istāti
potuit pluribē illa volitorū. sic ego liber pduco. q2 nō potuī nolle. i hoc
vero istāti puta cū nō possū nō pducere licet possē nō etiamsi est impossibile
loqui q nō pducē q2 nō i ḡducto: Deus aūt si liber vult oportet q̄ illo
istāti i q̄ vult possit nō velle q2 tm i vno istanti eternitatis ōia vult. Cū si illo
istāti nō vult liber i nullo postea vult. Si tm q̄ illo istāti vult fuit p̄us
vel pterita i tempore cū nō possint labentis dei q2 trāsiunt i nihil ergo pte cōra
tur. sic volunt ab eterno mundū esse i tpe creari.

Quātū ad 3m. sit hoc p̄ Concto. Deus ab eterno liber ois p̄destinauit electos
vel melius p̄destinat ois electos libertate ḡducitis. Im q̄ potuit nō p̄destinare
q2 si nostrā p̄destinatiōē nostrā vellet saluti illoq; qđ ē falsū q2 i creatura
nihil vult nostrā.

2a Concta Deus eterna nūc liber p̄destinat eos q nō sūt mortui sic ab eterno p̄destinabat eos q sūt mortui esse i pria. Nā si nō esset sic Ideo esset vel q2 deus p̄scit suā
libertate. vel q2 salus futura cōp̄ amisit suā possibilitatē. i negauit nostra
seu i possibilitate. Nō p̄m q2 actus voluntatis dei nō sit ē mutab̄ q̄ trāsiuit i pte
ritū vt deus ē hz adhuc ē i cognitōe. i. i illo nūc i q° ē eterna i q̄ nūc
dī sic ab eterno p̄destinat electos liber i ḡtigēter. i q̄ nūc nūc vt tūc est
deus liber. : Neq; sm q2 futura. q̄ cās ḡtigēter q̄ad nos dū ē saluos q̄ē
voluntate q̄ dicit sūt futura sūt possibilia i fastibilia.

3a q̄ dō. q̄ncō ē horum q̄ p̄destinat ḡtigēter. i. q̄ liberū arbitriū. i dīr voli
tate saluat i p̄scitū ḡtigenter damnat. hoc patet tm ex pte dei q̄ ois ḡtigēter p̄
destinat: i tm ex pte hoīs q ex suo libero arbitrio pōt salutē suā i damnatōem
negare. q° nullus nostrū saluat vl damnat ex dei p̄destinatōe. p̄ sōlōm.

De Deo. plēs ꝓmoes gētiliū

Primi itaq; aſſ̄ grecie viri q̄ ꝓ ſollēti et ꝓſpicāi ingenio polle
bāt. ſibi itaq; q̄rentes diuinitus reuelari putauerūt. i deo aduersi
q̄rendo plurimū allucinati ſūt. ac ꝙ uno uero plures et falsos true
xerūt. hac et i re minime conuenit: Nā alii corpora celeſtia deos
arbitrati ſūt. eſſe vt ꝑmi grecorū ſi platoni ſtamus. vt ipe met plato
q̄ ſtellas eſſe. animales deos putauit: Apulei et teſte quāq̄ ſi ſenioris
quoq; ſtatuit: et vnū incorporeū ultra mūdū atq; ſuppām. quem
et deorū demonū cōditorē exiſtimauit: Alij elemēta corpora
deos credidere. Caldei diuinos honores igni tribuerūt a quorum
tenebris abrahamū virū iuſtum magno collustratū lumine deus
extraxit. Egptii aqui ꝙ deo venerati ſt. nec eā ſolū eſſe et om
nibus reis exptis et ter fructus diuinos et cultus exhibuere.
Alii ſtatuis maligno motis et agitatis demone diuinos ꝓpter honores
malucrūt hui igit q̄ hec inueſtigatōe et cultu ꝓſabāt theologorum
nomē aſſequti ſt. coq; notē antiq̄ſſimus aſſ eos orpheus dignatus eſt
rodē eſiodus homerus ſtē et alij q̄ et poete quoq; fuere nā orfeo
carmine plēs deos coruq; cultus docuit ꝑ quos generatos carmine
deīnauit. Eſiodus qua d' re hīn actū et geſtū ē orfeo q̄ poſtea egip
tū inuiſit plurīū deos cultu ſpreto vni cognitōe donatis qd iuſtinus
ptus et martir oſtendit i ſuo libro ad gētiles.

Quēſtiones et rōnes ꝓdeſtinatōe i hoc
Breuē deſtruēde et dialogū. et magr paulus orludien
hoc et alia

1ª Queſtio Quid dā ih ꝓſtēta ꝓdeſtinatos ~~ꝓdeſtinatos~~ qd ſit ꝓdeſtinatio

2ª Queſtio Quid deus ab eterno ~~magnificauit petrū et iudā~~ quā aliquos ꝓdeſtinauit ad gl̄am et aliquos

3ª Queſtio Et unde qd aliq̄s ſit reprobus et damnet quā nō alios

4ª Queſtio Quā ab eterno reprobauit iudā ad penā. cū ſit dotus virtutibus.

5ª Queſtio Si deus puniet iudā finalē et dānatū Quā creauit illum

6ª Queſtio. Si ergo ſua d' nīa ꝓdeſtinatos ad ſalutē ſi aūt nō ſit
de illo nīa ad dānabos q̄. nō oportet me cōtra aliq̄d bonū facere.

Et hec ſuffic quod q̄d deus putet ad nocēd ſit futurū q̄ ipſe
ꝓdeſtinat nemo ſaluabit. et reprobet nemo dānabit

Si mul tres Magri i theologia ſint generātur diſputādi d' arduis q̄ſtibus theologie
et una die coram Rege generāt i palatio. ad q̄s Rex. faciens aliquā diſputa
tōē de ſapiā dei. Rx libēter dic ad me q̄ vocat Magr tho. dicens q̄
vocabat Magr ioh. Credis tu. q deus ꝑ ſuā ſapiā ſcīa Nouit ois. Rx
Credo nō e q̄ ſapiēa e ꝓfūdo ſtellaq; et ignorāa e ipſe deo q̄ nō e ponēda i deo
Die tho. credis tu q deus ab eterno nouit oēs illos q debent ſaluari et q debent dānari
Rx Io. credo firmiter q oīa nouit i ſua ꝓſcīa cū dicat apoſtolus elegit nos deus
ante mūdi cōſtitutōē vt eſſemus ſci et īmaculati. et q̄s ꝓdeſtinauit hos vocauit et

Arist. 2. de aīa dicit q fantasia ē motus aīe fāt̄s a sensu exīstēte ī
actu ad eius ausēchā fiēdū q. qdā posuit sensū ymaīe ⁊ fātasiā
ee idē Alij nō posuit fantasiā idē ee q imaginatiuā pmi gr
huī istā distinctionē fātasie exponūt q ē motus fāt̄s a sensu pti
culari q. s. sensus ymaīs mouet a sensibl̄ p̄ticularib. remoto
spē ab ipis. sīc et sensus p tēplans mouet ab obiectis ponētes
aut fātasiā ⁊ imaginatiuā ee idē. hui dicit q fātasia est
Motus fact a sensu ymaīs. hec q sīc sensus ymaīs mouet
a sēsibl̄ p tēplariby remoto spē ab ipis sīc fātasia vel imagi
natiua mouet a sensu ymaīs huī, opinio vē vī sīc. 4. de
a. q. v. et adhuc ī mente vbi dī q imaginatiua ē motus
factus a sensu fm̄ actū ⁊ vī accepte fātasiā ⁊ imaginatiuā
q idē.

Ordo ymaīs et p̄destinatiōis 4. 7. quest. 5 23 6.

1° q° Nūq. p̄scīa ⁊ p̄destinatio differūt. nō vel p̄destinatio
2° quis dr ab eterno reprobari p̄destinari.
3° q. videt accipiunt ymaīs si ab eterno nō ēt p̄destinatus.
4° quis scīa ē ab eterno aliquos regnare condemnari ad penā ētī
nō dū aliqd mali fecisset
5° si dr p̄dicto nō dāndū aīa finaliter peccaret quia operaret nō facit
aliqd bonū ex finali sīc gdusū ī ia.
6° sunt sūt ītra numerū electoy vl contra. dare nō ē mereri aliqd bonū
facit q. dr scīa sīc ī fallibile meritū salubre ī dānatis.
7° si dr p̄mia eterna animas finaliter dānari ad ītra quia illas meruit

artesia ē nō gnīa ⁊ ī latino tripl̄ accipit q. ipa p̄cipua fact. ut sc̄ūm
appetitus sēu imaginis nūq sensibilia accepta a sensib. Qz aīal nō pōt aliqd
ītelligere sm̄ discursū. i. sīc fātasia mota. repsentato ē ītellectū. sed dic̄ pōt operari ītel
ligēte fantasmata sēcundū | i. imagines nūq sēsibilia q repsentāt ī fantasia sēu imagi
natiua sc̄. in ea sensibiles aīe vī multiplicat spēs sua. i. similitudō vsq ad potētiā
sensitiuā. mediāte qua similitudē oculus videt. Et similitudo illa deīde defertur ad sensū
communē vbi recipitur vnita sēcundū ee ab altero. a deīde defertur ad potētiā imaginatiuā
sēu fantasticā talis similitudo nūq sēparata a rebus repsentat. potētia igr illa ī qua
repsentat iste similitudines nūq dr fantasia. talis similitudo appellat fantasma q.
Deīde defertur ad ītellectū agentē q. eas depurat. ītelligibiles facit. et sīc depurata. ab
defertur ad ītellectū possibilē. sīc ītellectus nr ītelligit. Ubi nota dicit pōt ī dicto
Qz ītelligēte fātasmate sēcundū q. ē pōt ītellectū qd̄ pōt nō fiat ēssentialr. ubi
ī q dr nō pōt ītelligi clare ī hac vita ppter ēssentiā. q. cū ītellectus nō possit sine fā
tasmate aliqd ītelligere ⁊ fantasma sue repsentato nisi corporaliter ad ppter sit ēmpedit q

Sermi q̄sueuit aduert̄ q̄da magnus philosophꝰ grecus ꝙ sp aggrauecat
ois mūdi studia erat ptissm⁹ cū termissꝫ disputatiōes cū magno honor
suscepti ē a regē ꝛ quitati ad cenā cū sūis magris ꝛ ī fine cene dn̄o. valde
o philosophe delectati fuī de tua disputatōe q̄ magis fuim ꝛ nō aliud tā
mi delectat ꝙ audire sapientes viros ꝛ scire tā ordinatas q̄stiōes ꝙ hēre
ī mēte mea vnū magnū dubiū de q̄ nūq̄ aliꝙs sapiēs potuit me resol
uere. ꝛ ppona tibi sp̄as hic aliquā declamatiōes dixit ꝙs Decanus
sacre Corone ꝛ remanebo discipl̄ tuꝰ videre. Tunc dixit. Rex Cum ergo
tātus sit spūs ꝛ natura humana ꝙd ho hāt aiam ꝛ corpus cur ibem
spēr ꝛ natur. aiam sic dē ois mortalis ꝛ liber plato tam ꝛ corpus ex eisdē elemētis ꝛ fructibꝫ terre cuiꝰ de nutrim̄. ꝛ sb vno celo rasde
planetis regim̄ ꝛ gubnatiōi. et vnici deū Mudi Rectorē oēs obtemper
Mira ē rēi. tanta dissormitas sit ī hoīb vite ꝛ morū ꝛ religionis.
Quod nisi alia modū vnēdi hēr. ariētales ꝛ alii occidentales ꝛ alii
aglonarij ꝛ meridionales nā alr vanit Indiani alr arabes alr sarraceni
alr greci alr tartarini alr galli alr hyspani alr Itali q. ī hy oēs sm̄ mag
Ciuiles ꝛ polite ꝛ sic ḡad vestitꝰ varios modos ī dauit. Quo ad mores ē
maxa et varietas Nā sarraceni viuūt sic porci nō timentes pricatores
ꝛ sodomite ee pcēt. ꝛ tm̄ vt oēs possint hre licet cis ꝛ vltramontani
oēs sodomite fuerit. Rs gula ꝛ luxuria feminea dicit nō ee pcē. Ite hat
Ciuite ꝓprias sic alie Ciuitatib⁹ ytalie ī tanta varietas morū nā aliq
attendit ad bona ecclia statuta ꝛ platōes ꝛ religiosos aliq auaritie ꝛ usurie
sic mercatores. aliq furti ꝛ rapine sic latrones ꝛ pyrate: aliq tabernas
luxurie sic ruffiani ꝛ meretrices ꝛ gl oēs fuerit. aliq studio sapie. aliq
ad ēplatiōem vt heremite aliq Religiosi sic Monachi ꝛ Monache aliq
Matrimonio sic alterū vulgꝰ. Aliq agricultur. Ite tanta varietas
in electu religionis. qa ab initio mūdi vsq̄ nūc fuerut ad hūc varie sectē
Religiosoꝝ: p̄a Secta ydolatrarū 2a secta Iudeoꝝ. 3a secta Sarracenoꝝ.
4a secta Xpianoꝝ. vsq̄ hūc ita se multas diuiserūt ꝙ sedes sic hodie
Luteranoꝝ ꝙ totā regnū Boemie dominat a fide catholica. vnde tanta
dissormitas erit ꝛ morū ꝛ religionis cū ab vno deo oēs sint creati ꝛ instituti
ꝛ sb vno celo ac sole vnicoq̄ redemptore oēs Marie ē. nō aliqs vnqꝫ sa
pies potuit me d̄icto dubio resoluere. Deo laudes agoz audire a te
q̄ vir es tante sapie q̄d t̄ videat. Tunc Rex. pris. D. Satis si pla
cet patri tuo. q̄ plus videt duo oculi q̄z vnus ꝛ dubiū ē arduū. Deprec
q̄ pris Rex est alii philosophi tui Ciuitatis. Tunc ipse Rex vterq̄
q̄q̄ dicerut opiniones suas.

Fiat Ista disputatio p q̄ oēs iterlocutores q̄z ſt

Nimo
(Astrologi Medici
philosophi nātales) tūc descendēs iuerūt ad theologū
Ipsum q̄ eos sapiens existebat ꝛ dixit nō sit satis

Trapezem .i. numerum seu lo Vacherom q
numerat ḡdus duorum sup numꝰ.

Tue Saturnꝰ q̄da ꝓpꝫ Senex q erat i astrologia ꝑfectus et

Ariste p̄ nu
tauro q̄ntꝫ nati nū
d̄ iste ꝯsibꝫ
gignus ē Vnoth
sup quoth celꝫ .vn
vt toto ei' vnt
i de gubnet

ꝓpꝺo Sacra Corona. Q̄ ordo duū sapiē ē q̄ i ſeriora regnāt q̄ ſuꝑio
ra & corpora nr̄a ſt̄ ſuꝑiora ꝛ oēs alie creaturē ſferiora ſic nos Sacra
Corona ſferiora ēt gubernatiſ i regno q̄ ſuꝑiores. Dicūt q̄ doc- nostri q̄
eſt varietas ꝑdē ex varietate ꝛ differentie planetaꝝ ꝛ ſignoꝝ
celi nā 12. ſt̄ celi ſigna ꝛ 7. planete. q̄b ſ̄ dicta ſt̄ celū aēra ꝛ
oēs creaturē mūdi ꝛ ſm eos ꝛ aeras influentias variet̄ natura ho
minū ꝛ morꝫ ꝛ religiōꝫ Cultus. Ideo virtutes ⁊ vitia appoppta regnis
diuersis ꝛ horis diuersarū regionū oriūt a celo ex hoc q̄ alie ſtelle ꝛ
alie ꝑtes celi ad alias regiones reſpectu hnt. ⁊ quarū influentias naturaliter
homines ſequunt̄ ⁊ inclinant̄ i vnā regionē ad virtutes ꝛ i alā ad vitia. vnde ꝑtholomeꝰ
i 3. quadripartiti dicit q̄ hntes tores aſie Maiores ſt̄ i plebꝫ crassi ꝛ abstinentes
ꝛ castissimi virtute restrictiua ex ſobrietate ꝛ aſpectu Saturni ꝛ Ioue. vn
et Ambro. i lo de Iacob ⁊ vita beata introducunt quēdā ſapientē astronomū dicē Saturnū

Si ♄ i ſigno aquarij nascat̄ ex tranſ ꝑ ſtantissimus q̄ ſilo. In boreo ſol ſa
cit ꝛpatrotes quos nascotes thamus lego aſſuetꝰ aſſeqt̄ ꝓcussit̄ womera
removente cum natiuitate Scorpio venenosus ꝛplexus est. Sic ſ̄
agnarius nascet̄ piscatoꝝ ministerū sectet. ⁊ sic ſ̄ ſigno libre erit ꝑsul
dubio tragedus ꝛ mag̃ ſuꝑ ꝑs boꝝ. introducunt quēdā ſtronomū
Sacerdotū ſolitū q̄ adulterū nō ꝓpria voluntas fuit ſ̄ vena ⁊ homicidā
nō ꝓpria voluntas fuit ſ̄ Mars ⁊ ipsū nō voluntas ſ̄ Iuppiter ⁊ Mercurius
i lo d' receptis. Rex quēdā interrogat ſup regnoꝝ adeptōe Dicit
Saturnꝰ ē q̄ tribuit regnū. Ideo q̄. q̄ndo Sacra Corona
oēs varietates rite ꝛ nouū ꝛ religiōꝫ ex hoc varijs aſpectꝫ celi ſignoꝝ
q̄ dubio generāt q̄b ſ̄ boni ſt̄ hoīes ⁊ varia studia Chriſtiā.

Sā ꝛcipit alius ꝑtis Secunde q̄ erit ꝑtissima medicꝫ. Ꝑtis.

Thor almo studio ꝓfessi. ordinā ē. q̄ astronomus. q̄ q̄ns hō ſm corpus
ſit ſ̄ subiectꝰ celo nō tn̄ ſm animā q̄ corpꝰ nō agit i ſpiritū ꝛ videm⁹ q̄
capitibꝰ q̄ vnus ſ̄ ꝑ liberi arbitrij ꝛ multi vitā ducūt quale ſibi plure
Ideo ꝓpter eōm ex varietate varia hoīum ꝓplexio q̄ nā i eodem mi
ex corpoꝛ q̄ ſ̄ cuius p̄mixtiꝰ ꝛ declinatiꝰ. q̄dr. n. ſunt hoīum ꝓplexiones
.5 ſāguinea. colerica ꝓpria Melancolica ſm gradꝰ variꝰ i alia
tres ꝛpondent videm⁹ i hoīb . Nā ſāguinej declināt ad luxuriā. Coleriti
ad vnā ꝛblasphemiā ſlegmatici ad accidiā Melancolici ad auaritiam
Et iſta ꝓplexio causat̄ nō ex celo. ſ̄ ex duobꝰ ꝛponib⁹ i q̄b hoīes
nascūt ex mala ꝛbona dispoīe aeris aquarū ꝛ potuū q̄ vsus hoīs

gimeat a puerita magna fant oppsons i naturalibz hoim vñ
dñe arist. g ſ gs apueritia assuet effe comedẽ vestimẽ g illud
asserunt sibi nutrimẽta sẽ nob alia alana ſed n. locus z patria
mutet ꝛ plexor videm g depicha g vger i alia patria g
sonitate mittẽ ad patria ppz. et g dulcedo vbor ꝛ pom
ꝛ dspositio ꝛ gh ꝛquãto valde natura altent explixerey mutet ꝛ
g hoc ea ꝛ plexem sequit vanct nemo mirabit. Horat: ſz oes tñ
principiũ supponer habẽt nec alig moraliũ philosophoꝝ dubitat
ex qualitate ꝛquãtitat abi ꝛpetus vanas pones excedat ꝛ vana vi
ha generãt vt philosophi ebrietate luxuriã tra sfmula ꝛ ee sobrie
tate ꝛ tpãtia milles mutates ſ n hs g ꝛgionibz vbi ns ad nutrimẽti
ptinẽtes delectabiles ꝛpiũt. ibi vt plurũ ostigunt ꝛ huiusmodi vsta
Carnalia magis ꝛgniet ee hs uitioz oĩũ radices vz etosites Cordis
nichs rudites ignoiaꝝ negligẽtia sfmulia et gh oĩs alia pñ
sitas bonis ñ ea virtute ꝛ veritate omni solet. vñ Scriptã dr g sodo
mite bat fuit ſ migtas tua Sodoma Otosites ysaiarum pmus
q illa patria erit sterilis ꝛ abũdãs ꝛ ois bonis sit p dis g terrestrib
Ego vero ꝛpõo q vrũ ad sbstentoriũ vite ꝑtinẽtiũ Christiã ꝛ propriã
hnt alia gnerãt vina sẽ rapinitate cupiditate falledi cupiditate latro
cinia homicidia ꝛ huiusmodi q vrũ pmissa bonis ꝑtiner g sicut. sũt tñ
i regnis illis gnter bonis sbtilioꝝ predatoꝝ ꝛ ingeniatoꝝ q i regnis abũdãt
tibz ꝛ speciosis: q sẽ pauptas ꝛ inopia sbtilis est ingeniosis: sta e q ueso
voluptas et vrũ copia rudes et grossa ꝛ pigros et stultos sequt g o q regio
nes: gh ẽ vrũ victualiũ Modestias ee pata vita Mens d tribulatoꝝ ꝛpmus
pcessoꝝ abũdat ꝛplus d virtutibz varia ign gplexio bonis q ee varius pmus
et regnis causat ee acr: ſ ag ꝛ aũlis ꝛherbis ꝛ arbis ẽ causa varietatis
Morũ ꝛ vitioꝝ ꝛ religõis. ꝛ uõ alii q dr sahs ẽ distãs a nob.

Verbo Surrexit ꝑtz nãlis dicit q ens Medicus ꝑclarat dicit q astrologꝫ
tñ. q cum ꝑpig ozo assignauit tñ. ego sequor aristotelẽ q dicit s mire
ẽ re p eaz ngnosci ꝛpñ illoz ẽ cta ꝛpõ. cta q cõmi inmediata ꝛ nõ remota
assignar debem dicẽ. q varia natura hoim ẽ ea varietatis morum nã
Arist. dicit q nã ẽ priꝰ mobilis ꝛgelis ꝛ natura apta nata sit sani
ꝛ q sic nasci sit a pdominãte natura ꝛ bene. dicit Natura ẽ vis ifusa rebz
et similibz sibi a pmus vñ videbz q plãta generat plãtã ꝛ hõ hominẽ ꝛbos
bouem vñ asinũ. Pro g. q pr ꝛ mater generates filios variat ex mores
certas. q Arbor bona bonos fructus facit ꝛ mala arbor nõ ꝑfacit bonos
fructus facere Si ergo pr ꝛ mr hnt bonã v malã ꝛplexionẽ tale dat filios
ꝛ sic d moribz ꝛ sic d religione. q Iudei docet filios lege Moysi ꝛ sã mores
legis Machometti regulam lege xpi. hec ergo ẽ ea. quare hodie tot fideles
vari filij q parentes erant sũ sũ literati ꝛ plurimi dicti vltimo g ore

(tñ q ꝛ q surdus ẽ altera natura. / ee sic a pluribz assertum ꝛ aliq
q d a parentib3 dederunt. / In sequit varietã vite ꝛ morũ. vñ dicit
Arist. q cõsuetudo assimilat nature

Legista.

4° Surrexit. Redijt studij legū Cuius q erat sptūs moralis
Dicit. Sacra corona. Oēs hō vt videm⁹ oppositū ē te dupl sūa vz
Corporalē ⁊ spūalē. Sm sūaz corporeā hō simulat ē bestijs ⁊ ymit sm
corporis voluptatē vt dē sēs. y° ethi. vivit vt bestia sz vitat sm
ratoēm vivit vt Moralis ⁊ politic⁹. ⁊ q nāl hō ignorat ē ignorat
ad vitā beatā sed ideguit legibz q̄b reducerēt ad vitā moralē.
⁊ quiete. vnde ille gētes q̄ habuerūt viros sapientes ⁊ prudentes q̄
docuerūt illos legis morales reduxerūt illos ad bonos mores q̄
sm legibz tāq̄ bestie vita duxerūt ab scitio Rudes ⁊ ignē
⁊ mali moris gētes et regiones. originē habuerūt ex defectu sc
pctu a pncipio. vt vanda dicūt legē vñ ille gētes q̄ habuerūt ab scitio
viros sapientes ⁊ prudētes a q̄b leges recepūt ⁊ q̄b pncipiū vitā mora
lē duxerūt ⁊ quiete. sic Athenienses q̄b solo pmus dedit leges Draco
nem⁹ a legurgo. regentes Mercurio. greci Jovem. greci Jovem
romani a nūma pōpilio hebrei a Moyse. Quidā ido gētes p̄ ignor
res. sm legibz ⁊ barbarie vitor vixerūt ⁊ bestialē vitā ducētes
p̄mānserūt sic Scite q̄ humanis carnib⁹ vescūt vide gētes q̄ ōm
aduentū Saturni ī Italiā ⁊ silvas habitabāt vbi nunc ē roma in mpbs
⁊ gladijs tm vescebāt sic bestie ⁊ alij mortales q̄b Saturn⁹ domus
Saturn⁹ filius Noe. patriarcha. ouīq̄ sē tūm post diluviū
domos edificare vtera arare. ⁊ vineas plantare ⁊ legib⁹ mitis vite
sūt ⁊ sule ab illis d' portugallia ī q̄b habitabat homines sm legibz nudi
humanis carnib⁹ vescētes sic. ecce vñ varietas morū ⁊ vitor
qa homines q sm lege vivūt sic bestie sūt. ītem. q aut legib⁹ mora
lib⁹ vtūt Cuncte vivūt ⁊ q̄ leges bonas tm⁹ ocl alios ē ppositū
⁊ sāto ideo nulla fes magis accustumata q̄ bonos. ergo. vñ vi
sus. ī 4° ethi. dic̄ q multū refert a suēcte sic vt sic assuescere
q ego ostendā sūt natum hoīs. bona vt mala ¶ Cui dixit audiens
ista voluit sciā philosophū q̄ egregiū dicēs o Magr̄ philo
sophorū ia cupio te audire q̄d scribas tu ī tā tot. diuersitates opinionū
sūt ille sacra Corona. Quis isti sapientes viri ocl bonā dixerūt
tā cārā veritatē ⁊ tā ppriā ⁊ ī nodata assignauerūt qua vtitur debem⁹
⁊ q̄rere ad veritatē scitā. ¶ Cui q̄d Medicus nouit cās venotas ī firmitatis
hoīs sic ocl ⁊ plures secundū tm. tm Oportet pncipaliter scire ī quo ho
mine pcedat ifirmitas. vt dissolutā humor vt origine suū Si
vult scire et veste vel ifirmitatē vt possit ille Curare sic debet
oportet inuidiā cām assignare varietatis Morū hoīm videlicet
videre esse varia hominū studia et q hoīes ducūtur ad varia
studia ⁊ varios mores vt aut hoc modo intelligat Tullius d
Theologo dic̄ q erat de veritate fidei seu Cultu diuino
philosopho Morali dic̄ varia fantasia hoīs de cām

Premitto tria declarāda
1m q d sit fantasia
2m q ītellectus nr n. ītelligat sīn fātasia
3m q appetitus nr moueat a fātasia

1m. q d sit fantasia
2m. quom° hoīes nascūa ē fātasia
3m. quom° uaria hoīs aparet
sit ex uarietate fantasie.

Ad 1m. Arist. 2 de aīa diffinebat sic fantasiā duces fantasia est motus aīe factus a sensu secundū actū: p quam declaratur dicebat hoīes q sim phīz aīa nra a sui pria° ē sic uerba alba ī q. n. ē depictum uideo oīs cognito nra q pōt hīr ī hac uita ītellectū perdit a sensu uī ī hoīe st q nqz sensus exteriores q ī q nqz fonestre seu quibz pcte p quas ī ītellectū nro. conuert oīs nostra cognitio duo p illos q ī q quos dā finestras respicit aīa cognoscit nr exteriores z illa q hnt aliqua bonitate gaudiū uīt p uisū aīa cognoscit nē colorata z pulchra z p auris sonū z melodia z p nasū odorē z p gustū sapore z p tactū calidū z frigidū durū z molle: z sic sēsus exteriores cognoscit sua obiecta dū st sibi psentia: post uero eoz absentia remanet ī aīa nra eaz ipām similitudines uī postq hō p uiā uidit solēnemodi ī aīa est uis ifa d eq° asino ifa d alis rebz. seu obiectis aliquos sēsuū p quas aīa nra ad uolut poterit d illis rebz cogitare z illa desiderare z capisterū ista uirtus aīe. q ī absentia obiectoz sēsibiliū. gñerat illas ymagines d aliqbz | magnatiua vl. fātasia vl sēsus g memoz q ē sensus ītericus aīe | q debet sam. qz d sēsu ītemoi aīe st duc opinor una philosophoz zaha reducunt ūa sm arist. z alexādrū aphrosidē ītellectū eiq g nūtatoz unus ē talis sēsus ītericus p quē aīa cognoscit nr exteriores ī eaz absēcia p eoz similitudines q alīd sēsus q̄z alīa fātasia alīa cogitatiua alīa Memoria q sm arist. ī lo de sōno z uigilia ē situata ī cerebro frōte sēsus ītericus hntes duas cellas ofita ūa sinistra ī le°. vj. naturā z le° ei dextra ssz z ūa. Cerebrū aūt dividit ī duas ptes. s. ī pte aterioē q est ma aio z posteriorē q ē Minor: Et ī p^a pte ateriori st duo ventriculi unus ei minor alio: z ī pte posteriori ē talis unus ventriculus. A pmo q° ventriculo p^t pte cerebri pdeūt .7. paria nerūo rū: quoz unus de pua uirtuti risiue ronē unus Nerūs a dextra pte cuius p^mi ventric zalus a sinistra zelle q erat a sinistra tedit ad dextrā. zalus a dextra tedit ad sinistrā. ita q ueniūt ēterstrinā ad modū crucis zelli: gressus Nemoru. dē Nerus obliq. pdeūt aut ssū Nerui z elōgāt quousq; uapuet ī suis oriētiis ipōz oculos. Inde et gressu Nerui ē q̄a dex

Aristo. a sensu exteriori

R

Ad hoc i mem (163)

Vide de hoc f. hyero sup Mucha. Gl. T.

Sensus ꝓ

Imaginatiꝝ

Cogitatiua

Estimatiua

Rf

Rf

Camitas ꝑ quã ꝑt̃ cẽ trãsitus ymus ſſꝭ visus ab oculo vſq; ad vltimũ
ꝓmũ vẽtriculũ ꝑ ꝑtes cerebri ⁊ ab illo ẽ vna vſq; ad vẽtriculũ mediũ
⁊ ab illo vſq; ad posteriorẽ · In illo igr̃ gaudiũ duorũ neruorũ ẽ argumẽ
virtutis visiue cum ẽ colorẽ appꝛehendẽ qꝛ si alibi visus iudicaret de ob
iecto cũ impliat duas ſſꝭ i duobꝰ oculis semp iudicaret vnũ esse deꝰ
Virtus aũt ſẽſitiua interiꝰ ꝓpriꝝ vltimũ visiue ẽ ſẽſus ꝓpꝛius communis
nũ ẽ i ꝓmo vẽtriculo anteriꝰ ꝑtis cerebri cui offm̃ ẽ appꝛehendẽ oĩa obiecta
ſẽſibilia ſẽſuũ ꝓtendarũ ⁊ iudicare differẽtia ꝑ quã vt videt ⁊ dicit
dicta deꝰ dicẽs ꝙꝛ. q ſẽſus ꝓtendarũ hoc nõ possũt facere qꝛ oculus
nõ cognoscit nisi iudicat vt dicit colorẽ ⁊ gustꝰ nisi dicat saporẽ · ſſ ſẽſus
omnium discernit ⁊ iudicat de oĩbꝰ ꝙ sit differẽtia ipſilla · diuerſi aliud de
ſapore ⁊ aliud de colore ita i cor̃ obiecta ꝙꝛ ꝓpria videat videndo ꝙ
audio ⁊ video hoc ee album · ⁊ hoc ee dulce · ad hunc sensum videtur
q̃ currãt organa ſẽſuũ ꝓtendarũ sic ad oculum vl̃ ad palatum · post
Sẽſũ omnium ẽ Imaginatiõ cuiꝰ organũ ẽ posteriꝰ vẽtriculus mediꝰ
ꝙꝛ ſẽſus ꝑ hoc cerebri cauatus offm̃ ẽ retinere ⁊ seruare illas ſpes intẽ
ſẽſibiles q̃ tradũt sibi a sensu omnium qꝛ ſẽſus omnium ꝙꝛ ipſilla
discernat ⁊ cognoscat tñ ꝓpriã retinet ⁊ Ideo virtus Imaginatiua
illas ſpes retinet ⁊ seruat q̃ appꝛehendit tã sensibꝰ ꝓtendarũ · ꝙ a sensu
omnium ⁊ ista virtus Imaginatiua nõ discernit vt dicit Auicẽna · 6.
nãlis ſſ tñ seruat ⁊ retinet illas ſpes Ideo appellat thesaurus spez
⁊ fantasmatũ · vel ꝙꝛ illa ſt depicte ⁊ sigillate in ſẽſibilibꝰ · ſſ Post Ima
ginatiuã ẽ virtus Cogitatiua cuiꝰ organũ ẽ ſeruum ꝓtis retinuit
Medij ꝑtis anteriꝰ cerebri cui offm̃ ẽ facere apositiones ipſis illas ſpes
q̃ seruat In Imaginatiue vt vult Auicẽna co. capº · ⁊ ꝓ hoc potẽtia
passiua cogitatiua vl̃ cognoscẽs solũ viridẽ vl̃ nõ viridẽ animal aliquod
nunq̃ videns ee quidam romanus i Mauri ſſ ibi nunq̃ fuerũt · ee cognitũ
ſeparatũ hoc ẽ Imaginatiua speciem solis ipſum colorẽ viridẽ ipſum
animal ipſum nõ ee ⁊ forte hoc vsq; ẽ illa q̃ appellat fantastica de
q̃ loquitur. qꝛ aut hoc ee verum. possumus ꝑ fantasiã et fantasiam ea
q̃ ſt falsa ⁊ q̃ nõ ſt · sicut ſtpes faciũt hoc illi q̃ fantasiãt quadrupedem
i simultudinem nõ hois alti ⁊ i capite ponũt deum et ꝙ ad celũ ascẽdit
⁊ incarnatũ deum ſedẽtem i alta ſede i ꝑtes orientis ee
nõ verum q̃d ẽ falsum · Opinatiua aũt vel estiua i possibilem nõ ẽ i pote
state nisi sicut fantasiãt · Post fantasiã seu cogitatiuã ẽ alia virtus
interior ſẽſibilis q̃ appellat Estimatiua cuiꝰ organũ ẽ i ſeruiẽs ꝑtis
retrinsici medij ⁊ eius offm̃ ẽ appꝛehendere intẽtiones non sensatas q̃ ſ nunq̃ cer
derunt ſ appꝛehendit aliquas sensibꝰ ꝓtendarũ ꝑ hãc virtutem Oues
appꝛehendit inimicitiã lupi ⁊ Mures gatti q̃ videtes illos fugiũt hoc

nō appʰēdēvit ſpēm | minuſtrō ꝫ ſenſuꝫ ꝓtrahūt rideꝫ videꝫ cēꝫ lupuꝫ ꝫ iſtā virtute ꝛtinuit illū | nimīcū ⁊ fugit ꝫ iſtā ēna virtute appʰēdat alīa ītēnōnēſſēſate quaſ. ſ. ſēſus ꝓtrahēntiū nāꝫ ē appʰēdēs | ſpē nō appʰēdat puta cū videmꝰ aliqđ rubeū | iudicamꝰ illud ēē mel ⁊ dulce vl cū videmꝰ. lac albū | iudicamꝰ ēē dulce ⁊ ſic ꝗ alīus ꝗ nō oſtēdat ſēſus ꝛtiorib⁹ ¶ 4to ē vis memoratiua cuiꝰ organū ē īꝛ Memoratiua
trēculo poſtremuꝰ ꝑtꝰ cerebri cuiꝰ officiū ē ꝛtinere illas ſpēs īſentatas ꝗ ap
ꝓhēſa fuerunt ⁊ cogitatiuā ſiue ut ita ſi ꝛt ad cogitatiuā ſiue | magnatiuā
ad ſēſū gnūne | ſcē. ⁊. ſēſus ꝗꝫ appʰēdit ſēſibilia ꝗ ſibi oſtēdunt a
ſēſib⁹ ꝓtrahūtiꝫ eiq; ꝛtinet i ꝑ modiū tēpꝰ ⁊ ꝗ ſibi ē ⁊ alīs ſēſibꝫ
magnatiuo eiq; illa ꝛtinet ⁊ oſtendat ſibi vel memoratiuæ ꝛtinet ⁊
oſtendat illas ſpēs iſentatas ſiue ſēſatas ꝗ tradit ſibi cogitatiua ꝗ illa eiq;
ꝛtinet mīſi ꝗdātū ē | ſuꝑ. ⁊ideo ſ. q̄ iſta vis ꝛtinet ī memoria. ſiue ſēſatas ſpēs | nimiſtre lupi ⁊ nimiſtre cōmū ⁊ hūs - Silr ꝫ eiq; ꝛtinet
tales ſpēs ⁊ negoc. | nuiue ⁊ nimiſtre cuiꝰ nullꝫ oblīuiſcit hoc
ſcā | tā poſt Alnēcēra ī 6o Gnālīū ⁊ ſequūt oēs Medici ⁊ multi
philoſophi moderni ſcē alb⁹. tho. regidi ⁊ ſnoꝫ | Sꝫ ſequēde tam
ꝑdicē ꝗ fantaſia dico ꝗ ē virtꝰ ut̄ iterior ꝗ | magnatiuꝫ ⁊ ſimiliter dicit
gregit ut̄ſ ſēſibilia ⁊ouſ gregat ⁊ducit ad ſuū arbitriū - q̄ de ſēſib
ꝓtrahūtiꝫ ꝓbatū ē ut dicit auicen. ꝗ ē motꝰ. aīe factus a ſenſu
ꝙſtēte ī actu. ⁊ ꝗ ꝛtute ſua videt iterꝫ ⁊ gregit ⁊ cogitat ſua ſēſi
bilia ꝗ ſibi a gnālīb⁹ ſēſib⁹ ꝓtrahūtiꝫ tradūt - vñ fantaſia ē nō gnālīs ſed ꝑt
ꝗ viſio. ſcd | magnatiuꝫ. latine ⁊ a platone alīt appellata ē pēſtiua ſeu
⁊ ymaginatiua ꝗ ſignat ſēſ ſeqūt. ſed ſēſibilia - ⁊ nōn ſeq; ſēſ ſegregat
ad ſua arbꝫ ⁊ libitū non ſine cā. ⁊ ſ. ſua dicit ꝗ fantaſia nō ſit ſolū ſēſ
negꝫ ſtricta ꝗ ſtellatiuꝫ et ſtricta ſēſ ē | nec ſēſ ē nec ymaginatiua non ſepe ē falſitatis
⁊ ſ hoc ē ꝓbat ꝗ fantaſia nō ē ſenſꝰ - ꝗ ſēſus nō ꝗꝫ obiectū ſtimꝫ ē vel
ſꝫ fantaſia alīt ē falſa ⁊ | dicit ꝙcludit ꝗ fantaſia ē motꝰ facti a ſenſu
ꝙſtēte ī actu ⁊ hoc declarat dicēs ꝗ ꝑ ſenſus exteriores mouēt ſēſibilia
mouet ſēſū ꝗ mediē vltiorē ſenſū ꝗ mediꝰ mouet fantaſiā ⁊ ꝑ mediū
ita ſimiliē ſpēs ille ſcē ꝗā habuit ex hoc ſert' ꝓꝑ ꝗ ymaginatiua
ēē vera vl falſa ꝗ dependet ex ſēſib. q̄ vt ī ꝓmiſſis ſꝫ vera ꝓpter ſēſi
tale falſi ſcē | ducatū ꝗ ſol ē alīus. videtur vnde vl ſol eſſe pauꝫ ⁊ de
ſēſib. ⁊ ꝗ lumen radꝫ ē curuus.

¶ vera 2ꝫ dicit ꝙ ꝑ ōēs operatiōes vite ſenſus et hoīs ēſſe fantaſia ſeu | imagi
natiuā ꝛpēdet. Cuiꝰ ratio ꝓꝑ ē ſibile - ⁊ bonū. Verū vl appetibile mouens
vel ad opādū. ⁊ ꝓpē appetitus ex cognitiōe dependet. ꝙ nihil appetit ꝓt
nisi ꝓꝰ ſit cognitū. ⁊ oēs cognitio ītellectiua dependet ex ſenſu vt
dictū ē. ſenſus ꝙꝫ ipſe ſēſ ni ſēſibilis iformatus ſtatu ad fantaſiam

(Rō ꝗ philoſophi dicūt ꝙ ītellectus ꝗ ē vis ꝓpria hūt ſpēm ſtormatiuā nō ſimile corporali ad
cognoſcēdā ſubſtātiā nō vera nīſi ꝗdē ē vtilis corporalis. ſ. ſimilis. obiectū ſenſibile ⁊ hūmōi
ſeu mediū illuminatū. ſꝫ ad veritatē alīs ſigꝫ ſeparata nō ſit ſimilis ⁊ mediū illuminatū ꝙ ſimile
nō videt vt ē ⁊ ſpēs ſua nō videt ⁊ obiectū ſēſibile videt ſi ponat ſimile aliqđ ſpēm nō ſigꝫ illa ſigꝫ
nō ꝓpter videt. ſed ad veritatē ītellectualē nō ꝓ ſimile ꝙ a philo. appellat ītellectus paſſibilis ⁊
obiectū ſēſibile. qđ ē fantaſma | ſimulando vi ſēſibilis aliquē ad ē ītellectū nō

Aristo. 3. et nā dic. q fantasia fit ī intellect Mouet ī quātū repsentat obiectū appetibile voluntati nostre. qđ ē pīncipiū ītellect practici Nā illud qđ ē p̄ appetibile ē finis ī q̄ īcipit ꝯsiderato ītellect practici

Cā. n. volum? aliq̄d deliberā et agere ois p̄ supponim? finē Dic? du? ꝓdimi? f ordinā. ad ī q̄dā alia q̄ ff finez

reuīt q̄ ī ea reponēs q̄qđ forīsecus hauserit magnus q̄s vsꝰ ī ipa diutissim̄ premit. quas ipa fātasia ad ītellectū possibile pōrigēt. quas dū depurauit recipit virtute ītellect agētis. ꝯsq̄ dis cursū nīa et fantasia dependet. sic dic aristo. 3. d nā spectet ītelligīt fātasmata speculari z cū nā nīa cognoscit aliq̄d bonū vere p appetib̄ p̄sequit illud z mouet ad opādū vt ad illud p ueniat vn̄ d nālib⁹ ceteris dic aristo. q nāli memorius z imaginatiue munit: sic ergo ps q dis q̄ vita nālis ꝯsistit ī opatiōe et fātasia dependet. q̄ vita cursus d aliqua re hūi pot sm̄ fantasmata vn̄ cui q nūq̄s nr rationales videnīt illas appetere nō possūt

Xm Quot capitū sūt.

Quia 3m bonū videt q varietas humanar opationū et actuū fantasie poēat: cū n. homo sit liberi arbitrij ī ptate sua habet. q̄ seq illud qđ sibi fantasia ostendit tanq̄ bonū. vere vl apparēs. Est aut triplex bonū. sm̄ philm. s. delectabile. vtile z honestū. ad qđ p̄sequēdū appetit hōis mouet. z sm̄ hūc formant sibi ī fantasia rep̄sentatiōes talia homines sec varias opationes suas z vitā z mores suos. vn̄ ex hoc ꝯtingit q̄ varie secte ītelligūt philosophos. et sūmū bonū z finē hois. Nā epicurei p̄sequētes fātasmata delectabilis posuerūt sūmū bonū ī voluptate. Stoici posuerūt ī bono honesto. s. ī virtute. Aliq̄ p̄sequētes bonū vtile posuerūt ī diuitijs. Aliq ī scīa z speculatiua habitu septimo vt peripatetici. Aliq ī q̄situa veritatis vt academici. Hinc et varie opiniones ꝯtingit ꝯcerne philosophos d principio rez nālium. aliq. n. posuerūt aquā ee principiū rez. aliq aerē aliq ignē aliq athomos z certe tā varia z multa sūt opiniōū dissensio. q̄ a philosophis dicēs tangit tullius Democritū Empedocle Anaxagoram. Zenonem. pitagoram platonē z aristotelē z reliquos q̄s ad nīa tēpora defluxerūt. Hoc nisi ex fallaci imaginatiue vt vana fātasia hominū defluxit: z rectus mentis z religiosus. Nā vt ait sen̄ca imaginatiue z fantasia sunt. ppēsus z magis affectus d natura libus moralibus ꝯstitutus ē. Nā q applicauerūt fantasiā suā ad bonū honestū. dic moralia vocāt et iuste sic ait moralis philosophi z ad bonū arduū z supmū. s. celeste pertingūt celeste vitā ducūt z sūmū et verū. Q̄ vero applicuerūt fātasiā tm̄ ad bonū vtile vel

Ex hoc q̄ dicit de falsa imaginatiue sicut de ludis. tenuis umbra rubea aut iudex rubeus z arundo aut viridis. sic dic de falsa z iusta imaginatiue z fātasia dicit. Nā auar? et fantasia auri z voluptuosus et fantasia libidinis nō putat aliud ē melius nec magis bonū z sūmū et fātasia honoris nec

Vñ p̄m̄ p̄ceptū hūis p̄fessū
ex fantasia boni honestabil
cū dñe eius sp̄s sancti sūt dij

Detestabile vita brutalē ⁊ bestiale duxit. q̄ bestie omnes homi
nes vocāt. nō nisi bonū vtile ⁊ delectabile q̄runt. sic q̄ ex obseruata
fantasia homo perit bruta effunt in vita ⁊ moribus ⁊ tanto bestius
deterius quanto diuine ⁊ hūs ordinē deprauat atq̄ peruertit. q̄ rationes
Dominari sensualitati seu appetitui sensitiuo ceperūt. hinc ergo inualuit
error tam in Gentili q̄ in philosophorum turba vita q̄ducit ex magi
natos ⁊ fantasie principio fluxit ⁊ principia sortita est. hinc Ciuitatis pace
perturbat ambitio. crudelitas. mendacia. luxuria libido ⁊ cetera vitia q̄
hodie regnant originē sumpserūt. Porro ab eisdē principijs ex magnatum prana
ipsorum. ceterorum pulchrum duxit nulla aut mirum aut stemmata hinc
ratione ob hoc effulserūt. quos pro bonorum satagit. q̄ puluis ab eisdem
fluxit crudelitate ira atq̄ rapacitate sic in universo orbe homo. q̄ dum
fantasia sua applicauit superbie radius in illa fantasia possidet. et q̄d
aliud ex figmento auri siti exortum q̄d libidinosi ardoris accedit. ex q̄ odore
pari crudelitate reliqua vitia nutrimur in nudum effert q̄ deceptor ipsillas
magnatum ⁊ fantasias q̄ ratio postpositam ⁊ nutricem iustitie. in libidinem
conuertit. in insuetudinem feritate ⁊ libalitatis auaritiam ⁊ pari descendiendo
ante ponit. hinc ergo fluxit eis varietas vite ⁊ morum ⁊ studiorum humanarum
vite. nec in alia re quam aliq honores appetunt dignitates: aliq diuitias
arcanbe studet. aliq libidinis. aliq sectē. aliq ad alia ducunt studia
nisi q̄ varias magnatum ⁊ fantasias sequūt. hinc prodiit varie hodierne
sectē. Nam hinc nostrorum q̄ spuria vita sequūt. Sunt iudeorum q̄ tam
bona reprobata q̄runt. ⁊ malorum bonorum sanctitate. fidei bonum religiosos
⁊ tantum istum bona terrena q̄runtes. hinc varie sectē ⁊ heresēs in fide bona
emanauerūt. s. ex magnatum falsa ⁊ fantasia peruersa. Quam rem vt
planius varias et philosophorum sectas ⁊ opiniones ab magnatibus
falsis p̄cessisse cadem ratione studeamus. Heresis ipsas hoc est peruersa
in bona fide opiniones ortum in de accepisse. Sic nunc stulta ⁊ falsa
heresis luteranorum ex falsa ⁊ falsa fantasia processit ad qua fantasiam
⁊ errorem ppter bonum vtile ⁊ delectabile. q̄d iste pessimus multos seduxerit
q̄ fantasia multos obstinatos teneat in suos malis moribus sicut diabolus q̄ nullus
a fantasie superbie vtendum ut valeat a suis vitiis reuocari nunquam ⁊ terroribus
⁊ flagellis. sicut faraon q̄ tota fantasia possidebat affligeret dei populum. Sanctorum
vero hominum totam fantasiam suam applicauerunt. ad aliam vitam. ad superni
ethnici bonum. ad deum. Ideo sanctissima vita diuexerunt ut de isto bonum terre-
nus curates sicut apostoli. martyres. confessores ⁊ virgines ⁊ spiritus. q̄ totam
q̄ totam fantasiam posuit ad orientem. vñ. totum mundum reuocauit sibi suos

Deo fantasia vel fluxit ⁊ ⁊c.
fratres karissimi 98

vel [illegible] fluxit ⁊ ⁊c. 81

Vñ ad fantasiam boni vtilis ⁊ delectabilis

Vñ ad fantasiam boni honestabilis

Vñ ad fantasiam boni honorabilis

Vñ ad fantasiam boni honestabilis

Vñ ad fantasiam boni honestabilis

Vñ ad fantasiam boni honest

¶ Quomodo corp⁹ nostr̄ ē ī hostia ꝙstenta sine motu sui ad celo

Quomodo corp⁹ xp̄i pōt ee sb̄ pane hostie volo vob̄ nāli ratione ꝓbare
ee ꝙ deus pōt facere corp⁹ xp̄i ee sb̄ pane hostie licet fide teneam⁹ ꝙ ht̄
Dei filius hoc fecerit sua virtute. z facto duo fundamenta mū philosophi
cū. aliud theologoꝝ. Primo vnū ꝙ philosophoꝝ nāli roe ꝓbatū p̄t esse
q̄ sm̄ ptm̄ qualitas distinguit a quātitate & ꝙ nota ꝙ tria sūt in aliquo
corpore puta in hoc nuo corpore p̄t ee sba qz caro ē. 2o ee quātitas qz ma
gnū. 3o ē qualitas qz albū. Distinguit̄ ꝙ qualitas a quātitate qz stat
vnū alio abeūte vū ex albo: pōt hoc corp⁹ fieri nigrū z aliquo ī fermi
tate z econtra. 4o quātitas distinguit a sba qz vnū manet alio sūte
vt patet ī massa panis. ꝙ crescat z decrescat successibile manēte sb̄stantia
Ex hac p̄a sūa ī primo ꝙ sic remota ab albo albedō. nō ē albū. Sic re
mota a sb̄stātia quātitate nō ē quāta sz ī diuisibile. qz sic albū ab
albedine h̄t ꝙ sit albū. Sic quātū a quātitate h̄t ꝙ sit quātū vnde aliq⁹ li
q̄ nō h̄ret corporeā quātitatē sūt ī diuisibiles z possit ee ī finito ordine rē
Dicunt aristo. p⁹ phūs. ꝙ remota quātitate a sb̄stātia illa sb̄stātia ē indi
uisibil. Ex ē ꝙ Deus pōt vnū gutt̄ ī aliud. puta lapidē ī ponere
aquā ī vinū. vel p⁹ miraculū & fiat ꝙ aquā gutt̄ ī vinū optimū hoc
aut ꝓbat nā maior distātia ē ī ht̄ vt et cras ꝙ ht̄ ens z ens puta ht̄ la
pidē ponere qz est vnus generatus ī aliquo. s. ī ee. ens aut z nō. ī nullo
generatus. et sic Deus ē facere ex nihilo ꝙ ex aliq⁹ qz quāto distātia est
maior tāto virtus maior virtus. sic maior calor virtus. ad calefaciendū frigidū
ꝙ tripliciū ꝙd̄ num⁹ distat a ꝓsto calore tertio gr. sic. Virtus ꝙd̄ pōt facere mai⁹
seu aliq⁹ educere a distātia maiori pōt et min⁹ seu minuere a distātia minori)
Sz deus ex nihilo pōt aliq⁹ facere ꝙd ē distātie maioris. ꝙ nitro facilis pōt
aliq⁹ ī aliud gutt̄ ꝙd ē minoris distātie. hic vocem tenet abro. ihū de
Sacramentis z ht̄ ī domicilio Primo igit̄ ꝙ potuit ex nihilo facere ꝙd nō erat
nō potuit ea q̄ sūt mutare ī id ꝙd nō erat. Nō ē Num⁹ dare ꝙ mutatio maior
naturā ī aliā Ex hac duobus sequit̄. ꝙ deus possit sb̄stātiā. panis gutt̄ ī sb̄stātiā
mīā remanēte in quātitate z quātitate panis q distinguit a sba. hic duobus
suppositis videam⁹ quom⁹. s. articulum cētā. sme doc. theologoꝝ tenet ī pane
hostia remanere cū corp⁹ xp̄i. sb̄ ea specie. ostenso. vtrum ꝓbabile
possibile: ꝙ q⁹ arg. pma. s. tho. ꝙ aliq⁹ pōt alicubi vbi prius nō erat
Nomine duobus modis ꝙsuetis ap philosophos. z vno vtimur ī theologia
z fide. p⁹. qz dicit vadit. trāsferendo se ad illū locū sicē tu modo es Monster
Ecce qz advertisti verbis adonis tui. z vt ipse nō ī altari ī hac parte
mihi qz de vino nō remanet nō videt. vt maneat ī hostia ostensa. 2o qz obij.

Virgo

nasst vl fit sst fungus ℭ ī radice guerij zflas ī sumitate herbe z nec
et hoc nō xps ī altmj qz nec nasst nec tuē fit cū prius fuit sstus
z nasst de maria virgine ℭ 3o qz ibi ē sba eius gdō ē guersa ī ipm sstē si
Deus guertent sbam illius columne ī me. mancnēte ibi quātūmte. Ego deterr
cē ī illa columna. nō qz sī motus p qz illa sba columna ē guersa ī me
et hoc nō corp xpi manet ī celo ī altmi sb hostia q̄secrata nouiter
qz sba illius panis ē guersa ī sbaz corporis p remanēte tm quātūmte zflume
fist arridēha panis cc de potēha. O deus sīpotes o deus mirabil. cc nr
ḡ ī stro vil mirabilia.

Pz q corp p exsistit ī celo pot cē ī mille altaribz absqz q descendat
de celo qz ibi possit cē mille hostie guerse ī ipm. 2m q corp cpī
tē maxim pot cē ī hostia pticulissima z ī minima qz et sba pue z sba
magni pot ī ipm guerti ī mo isto modo totū celū pot ꝯcludi sb gremonialy
ī mo sb acuminē acus cū vt dictū ē sup^ sba remota quātūmte sic ōdi
uisibilit 3m. q corp x ī quod quātūde tot hostie quarūt nō crescit
aliquo pacto nec ēt crescent si tot panes cuitatis quisterent ī illud. tū
qz sba panis nō addit illi sb quātūt ī ipm z sit ipm aut gd pris erat tū
qz si cē addiret illi cū ipa sua quātūmte sit ī diuisibilis nec augeat sē nc
loz sē calor seu frigꝰ nō augeat aliq̄ panis corp. Q igit pot capi capiat
ista. n. sut dicte. Ho. Finis Scotus alr scribit et dies videri ī q.

Que sit cā Diuisitatis Mundi.

Astrologus dicit celum ī fluentē.
Philosophꝰ nālis dicit naturā z ḡstructiōz q̄ rerū.
Medicus dicit varias ḡplexiones
Legista dicit varietatē Legum
Metaphisicus dicit fantasiā
Theologus dicit fidem.

De libro vite.

Secundū q liber vite trip̄r accipit. p̄o modo liber vite dr̄ ip̄a Diuina cognitio qui habet de oib⁹ nob⁹. Nā sic̄ intellectus nr̄ i ipsi creatōe Dr̄ effi sic̄ tabula rasa ī q⁹ nichil depictū ita q nichil inuenit. sz postq̄s ipsi nr̄ acq̄sierit p scripta dei p̄ot sic̄ diuina cognitio metaphorice loquendo. qđ liber dr̄ q ī eo oīa reperiūt vbi oīa reperiūt. 2° liber vite dr̄ p̄ot qđlibet modū vniuersi cōtinet: q sic liber mādatorū dr̄ vbi scripta sūt mādata. vbi docēt ea p q mādata obseruāt. sic liber vite dr̄ p̄ot vbi docēt ea q̄b⁹ obtinet vitam. sic sacra eruditio. s. virtutes vniuersū testamentum vbi regule vniuersi traduntur. liber vite dr̄ p̄ot. 3° modo ipa p̄sona dei p̄ot dr̄ liber vite. q ī eo scriptū est q̄d ho nouit: Aduertendū tm̄ q Diuina cognitio dupl̄r dr̄ liber vite. p̄o q ratio intellectus ē vita essentialis gradus vite et dr̄ arbor vite. 2° nouit ipe hoc soluendo q dicit ē vitis suppōno gradu vite ī eo ipa vita ī finite nobilitatis q semp intelligit essentiā intelligēt ē finitū. delectabile spūale et sempiternū. ipūdo libru vite Diuina cognitio dr̄ 4° animi Dr̄ liber vite nā vt dicit Io. oīa q facta sūt ī ipo vita erant. q̄d ab eo egressus ignorat ī eo ē lux et vita. 2° modo magis stricte. ipe ī eo dr̄ liber vite cognitio cui q̄a habet quos p̄destinauit ad vitā eternā et sic ī lo vite nō sūt scripti oēs sz solū iustificandi. sic loquit̄ theologia. d libro vite cū gratie vitā p̄destinato fit dei. q liber vite. Sic. n. debem⁹ intelligēre q sit dicta operatio militis nobilior. q̄a ī armis instructos eligit. et eos q̄a ī armis interficit ī lo. aliq⁹ scribit̄ et scriptos ad bellū destinat: nā liber ille p̄ot dici liber belli vel operis. q ibi scripti sūt illi q bellare debēt. sic deus ab initio mūdi eos tantū eligit q̄b⁹ ministrare volebat ad vitā eternā. et q̄ huiusmodi electos frequenter ī cognitione memoria dr̄ eos scripsisse ī lo vite. q̄a cognitio illa ē illoꝝ q ad vitā ordinat̄ et destinat̄. Differt aut liber vite a p̄destinatione: q liber vite secundū ipm ipe intellectus et cognitionem diuinā nominat: sz p̄destinatio ad dei diuinū ꝓpositū missi et gloriandi gloriā et vitā quodāmo ī cludit. p ī portat actū diuine voluntatis. Cyrill⁹ p̄o sup̄ Io. di. 40.

Non potest deus a nobis cognosci ī hac vita. Vid⁹ q nō. q̄a vt dr̄ 7. meta q̄ spiritus cum subiecto nō sit. q̄d ē ipm essentia sz diuinitas. li. 4 met. et deus ī lo ipe dicit. q̄d ē deitas ipa sua et natura ē deo ignōtissime et ignota: g̊ nullo mō possumus cognoscere Deū. cū sit deo ignotū. p̄. nullus intelligit et dicit ptes p̄ et 3. d aīa aut ē fantasia aut nō ē sua fantasia. g̊ p̄ nō hr̄ fantasma nō p̄ot ī telligi: sz deus ē sine fantasmate g̊ nec potest intelligi. p̄. si Deū aliq⁹ nō cognoscim⁹ hoc ē p̄ naturā: sz nec̄ oportet ꝓportionatū cognito: sz natura nō ē ꝓportionata deo q̄a vt dr̄ 8. phisi. finis ad infinitū nulla ē ꝓportio. Gre. ho ē apud q̄ nec̄ inuisibilia dei a creatura mūdi ꝑspecta intelliguntur. etc. Rx. secundū sm̄ ordinē p̄o posite. Dr̄ Re duplr cognitio hoīs p̄t fieri vt q̄a. i. ꝓportionē i. essentiā. qui. n. ita q̄d ē dei q̄t q̄d. vt q̄ dicit deū. n. ē cognosci vt ita q̄d ē eclipsis q̄d ē eclipsis. vt q̄ dicit cū q̄ q̄ deū vitā deus a nobis cognoscitur ī via. di q̄ et cognitōe dicit q̄d sit nō. Si dicit q̄ sic. vt dicit Damascen⁹. Ita q̄d sit deus ho scia cognoscit sed nō possumus. Nō sic ꝓposita cognoscim⁹ sta et simplicia. Composita aut nec nō cognoscim⁹ q̄ quodāmo sūt nobis p̄ma ī cognitione illoꝝ ī huiusmodi ī cognitio p̄cedit principia q sūt nr̄a. q̄ctia. 2° nec̄ q. sic̄ Lucas lumen ī domo q̄ē nulli ignotum. 2° nō cognoscimus ꝓpositiones mediate nec dicit q̄ ī mediam q̄ ex una ꝓpone simplici cognitionem q cognitionem alterius. vt doctrina ī q̄ magr ex principiis docet nos eā deducēdo. Isto tripl. modo potest intelligi q cognoscimus deū q̄ditate ī mediate vt si sūt nobis p̄ma ī ap̄hensione vel ī mediate vt ea q̄ sūt ī natura cognitionem ī cognitionem q̄ditatis alterius q̄ doctrina sc. q aliqs sciat q̄ditate deus docuit nos ea: p̄mus modo.

R.

In via ipsius nō est cognitio nō i via mā cognitio nō absolutā a fantasmatib⁹
mille⁹ rei creatā ad gdditate cognitionē hui⁹ potem⁹ q nō hat fantasma p̄ q sit
p̄portionata huiusmodi fantasma Deus aut sūa ee sp̄m q nec hat fantasma nec
ē p̄portionata huiusmodi fantasma. Et ex hoc appet q ifs modus stat nō pt mā ifs
nēbrorū sunt p̄ mātā ifstionē gdditate dei possem⁹ cognoscere: nec gdditas dei hēs
rōnē q i via cognoscim⁹ hat p̄portionē. qd nō ē uerū ut dictū ē. Nec ex hoc
via stat fal. nā dato q aliq⁹ sanct dei gdditate nosi via cognouerūt deberā nō
potuit Rō ē q nulli pt deberi. nisi ad illud possit attingī lumē qd hat. Cum
ergo i via nō hamus nisi lumē nāle p cuigrūtēm ad cognoscēdā gdditate dq nō
possit attingī tale lumē. Et sic nullus uator. manifestū uator tm hui⁹ lumīs
exēllētiā lumē uatoris p̄ dictā gdditate dei cognoscit. sic ē si aliq⁹ i tenebre
fuerit unde | irrationalia deberā nō possent ammūsale. q nō hant i tra aliqua
uia ut p̄ gat ad cognitionē ammūsalē. | tm si aliq⁹ uator gdditate dei uideret
trāslata sp̄cies uatoris alterius uatoris cū deberā nō possē. q nō haberet lumē
p̄ qd ad ea possēt attingī. | sic nō possum⁹ de deo sic q d ē nullo debem⁹ negare
nec alio cū nō sit dare alium modum. Et ideo qd sic dicit⁹ nō possum⁹
hoc aut tm modo. Deo. p⁹. d. i. nō ēnent dicī. Ducim⁹ ēffectū laudabilem
i diuinis cloquēs tm ifusibile. | irrenutabile. 2 inuestigabile. | inuisibilem
Dicit q i medio ignis di gdditate i hac uita uidere nō possum⁹. | ip̄m
tabile q p̄ ifrumentū nōs ea apphēdere nō possum⁹. // Nā inuestigare ip̄m
i post negat ulterius p̄. 2 hoc dicūt modo cognitionis qui ponūt modo p̄ dictū
q cū de nomine post negat de rebus ignotis. nō g⁹ sciamus d deo qd est: ex q
i sciam⁹ possimus nō sic affirmādo i cognitionē sui ee. 2 si ē p̄portionata
Dicit i cognitionē qd ē causa. si nō dicit i cognitionē q 2 q effectus nō sit
p̄portionati deo De ea sciri possim⁹ qa ē. ex nō qd nō dicit Damascenus
p⁹. li. c 4. ubi p̄dict⁹ uator q dicit q de deo nō ht aliquā cognitionē
nisi i via. s. ex ista ratione ēgdditate ēgr. p⁹ sect.

Iste deus sit a nobis nōabilis nō q nō Q2 ea q̄ st i nomine ip̄ius uocis q
pt i tam q⁹ qd nō ēnent intelligi nō q nēnt significari ex q deus sit sīm
nos possum⁹ ut dicit Damascē. i p⁹ son. 2 Deo. d di. nō. q ut dicunt
sanct ee i scrutabile 2 inuestigabile. In gremio ē ecc. 3. ubi Magist hist
grauit deo qd ecc nā ca. ut ex ea q̄ sto. 2 scriptura multa nōia
tribuit deo. ut aduocat. sciat. ether. ysdra. Rō. d q Deus p⁹ di.
no. Ista dubitatio ens nouit 2 ostendit ipm ee i nominabilem. nā nihil no
minam⁹ q aliqua cognitē nō cognoscim⁹ ex nulla cognitione deus nobis
i notescit q⁹ ipm nominare nō possim⁹. 2 ut possim⁹ intelligi uolē deo
nisi nōa. q 2 nobis st 7. grā cognitionis q si hat ordinē nā p⁹ cognitio
p⁹. sensus q res corporales intuet. post hat i fantasia q i nobis pdit ex sēsu
deo sensus p̄supponat 2 magnus corpus repsētet i ea abstracta. post hat
i existimatiua q̄ deo attribuat opiniose. large 2 nō ēgrie. q propē inuenit
ra. ēt dubitatiue. 2 ideo nulli bestie inest. sic existimatiua ēt inest homini 2 ideo
n. nō potē ee mutabile 2 corruptibile. q nihil deus fuerit i statu post
ea hoc ēt mutabile 2 corruptibile: q nihil deus fuerit i statu post
hat sign⁹ cognitio intellectiua. hoc aut q⁹ dicit⁹. q2 ol cognoscit⁹ talem aliq⁹
a posteā i p̄mam ab habente. nō. si nō: dupler ei opponit. nō: uia

(p̄m i. 26)

7. grā Co
gnitionis

3

2 nō intelligit deū q2 si nō intelligit ēt deū nō possum⁹

Smo de virginitatis excellentia

Silē ī regn celor thesaurizo absq̄ dubio ī agro. Mt 22

De Virginitate Tria Mysteria

Diffinitōis
Sublimatōis
Premiatōis

} Sm aug^m. ī lō de nuptiis q virginitas ē ī carne corruptibili incorruptōis ꝑpetue meditatio. Cum. n. dē virtutes sit habitus mētis seu animę nostre. Ideo aug^s dicit q ē ꝓpositū firmū mētis ad incorruptōē seruāda. hinc S. tho. merito declarās hāc virtutē 22^e. dicit q virginitas ē ꝓpositū ꝑpetuū abstinēdi ab oī delectatiōe venerea. s. carnis. Dicit aut aug^s q virginitas ē ꝑpetua meditatio incorruptōis. nō q oporteat virginē semp hāc actualē meditationē ad incorruptōē. sed q debet ī habitu hoc habere. v. alio suo genere. vt ī incorruptōē ꝑseueret. Dicit ī carne corruptibili qz si haberet incorruptibilē. sic habēt dēs sctī ī celo tēe nō cēt virtus sed officiale hītē meditatiōis incorruptōis. Ideo dicit^o log^s De virginitate vxoris nō bratrecti: Ex isti diffinitiōe sequit^r q mlti hāc vtā appellāt virgines q tñ nō hāt virtutē virginitatis. Nā aliq̄ st virgines a natura qa qz nascūt virgo. i. integra carne. Hec nō ē virtus sed ī proprie tales dicunt virgines qz tñ st virgines mālr et nō formaliter. qz. s. tñ hāt a natura carnis integritatē communē a corruptiōe. sed nō hāt id qd ē formale ī virginitate. s. ꝓpositū firmū talē integritatē ꝑ dīm Ideo pueri post baptismū decedētes int salutē et virgines merītū ī celo primū virtutis virginitatis nō habēt nec aureolā. qz ea q ī hac q īsunt nob a natura nec laudāmur nec vituperamur. vt hāt et ctin. ex^o nec^r. 2° aliq̄ st virgines ī carne. s. integritatē habētes sed tñ nō st virgines ī mēte. eo q nō hāt ꝓpositū ꝑpetuū ī corruptōis sed ī tpe sic ꝓmouēt ꝓpositū tēdē nubere et matrimonio se copulare: et tales nō possūt vere dici virgines qz vt dictum ē. Virginitas nō ē integritas carnis sed mētis et ꝑpetua ab corruptiōe meditatio. Et Ideo si talis virgo ī virginitate cū tali ꝓposito nubēdi si supvixerit moriat nō hēbit ī celo primū talis virtutis nec aureolā virginitatis q ē virtus actus. hēbit tñ gaudiū de sua incorruptiōe qz sīm mala cānis decessit. q nō possūt hāre alij q cū cōruptiōe dentur. 3° aliq̄ st virgines carne sed mēte st corrupte. sic st ille q si haberēt modū. gauderēt corruptiōi spectō. sed hoc vitiquit alq^o timor nel verecundia. tales ꝓpe nō st virgines sed fornicatrices ap deū et adulter. sic dic xp̄s ī euāg^o. Q vidēt Mulierē ad cupiscēdū ea ā mechat ī corde suo: iam quas dicit s. hyero. Q d ꝓdest hīc carnē virginē si q mēte nupserit. nō tales et ꝙ dicebāt virgines

ā natiuitate

ad tp^m.

ā mēte corrup

sic st ille virgines quas ꝑ ꝙ voluntate transmutat ds non mysteria

sīm penitēcha ꝺ corruptōe mēchs reō hēbunt ꝑmiū virginitatis nec ꝰ
aurolā. vñ ysꝺo. 1ª ad sū. ho ꝺic Virgo carnē reō mēte nullū
ꝑmiū hēbit i regnis sōe. q. ꝺ. n. ꝓdest corp hrē castū r mēte i luxuriar
guerrā. Attñ gsolato pōt ꝺāi talibꝫ rīgnibꝫ sola mala volūtate cor
ruptis r itegra carne monēchis. q possūt recuperaō aurolā. ꝑ ueram
penitēchā cū ꝓposito ꝺ cetero ꝑpetuo gtinēdi. ō q ꝺ talibꝫ virginibus
hodie sūt i monasteriis q qi caste a pēchis illuc cludūt q multꝫ huiusmōi ꝓpo
situ firmiū gtinēdi r ssi posset cēr arripēt maritos tales ꝙs Deū non
sūt virginis. ¶ 4º aliqua sūt virgines mēte tm̄ū r nō carne. vt patet i
hys q ꝑ violēchā corrupūt sīc tpe belli multe Moniales a Militib sūt
ꝑ violentā corrupte q firmiū hōbunt ꝓpositū gtinēdi De qbꝫ ꝺic Ambro
i legēda s. luxit Nō corrūpūt corpus sine cōsensu mēchs. vñ luxu
virgo paschasio tyrāno gemināt corruptēs Rot. Si mihi tā nec cōrupi
ferrus merces mihi duplicabit ad Coronā Nō n. cōiugat corpus
nisi et gsensu mēchs. hoc aut nō ē intelligēdū q talis virgo volenter
corrupta i celo hēbit duas aurolas sz q ꝙ talis castitate mēchs ꝙsecta
nō pōt aurolā et si virgo ex tali violēcha gressus fuit. r cū hoc
hēbit alā mercedē ꝙ sufferēdo ꝓpassa ¶ 5º si aliqua virgo i
mūdo nomināt tātū q sic ab alis nominat et reputat. r cū mēte
et corpore sūt corrupte. q i habitu tātū apparēt virgines r nominant
r cū i sensu sūt corrupte r ꝺ talibꝫ magnus ē numer i Monasteriis
q sūt apta r i seculo i ꝺomo penitū. vñ hodie multe ꝑ vadūt ad
Domū mri cū corona virginitatis mēchs sternūt filios ꝙcipiūt cor
rupte r et talibꝫ hodie plena ē mūdꝰ. r mēte grauide vadūt ad lo
cū virg. talis. aſ ꝺeū q cū videt sūt ꝺāpnate si non sūt sūm peni
tēchā. Si vero penitēchā sortiūt et pcō suo multꝫ ti aurolā virgini
tatis recuperāre poterūt. vñ hyero sup. q. v. ꝺic Adeo durē. Cū oīa
possit Deus. sustinēt ti virginē nō pōt post ruinā. valet gdē lxxxvi ora
ꝺ pena. s. ꝺāpnatōis sz nō valet coronē corrupta. Ambro. Virgo erat
quotiēs Deus erat tociēs ingemiscit qz thesaurū irrecuperabilē amisit
Sed hic oritur magna dub. cū deus dicat oīpotēs si nō pōt sustinēt virginem
vel q scripta sit falsa q ꝺicit Cui gratiꝫ voluit deus fieri i celo i tēpo
re ad hoc. Rn hoc. q i virginitate possumus Duo cōsiderare ¶ 1m ē integri
tas mēchs r corporis et sic pōt Deus reparē virginē post ruinā: pōt n.
mēte reintegrare ꝑ gratiꝫ r corp gsolidare ꝑ miraculū ¶ 2m ē cā integritatis pōt cē
ss. q mulier nō ē a vero corrupta: r quātū ad hoc deus nō pōt virginē cor.

(Mēte) ē ꝺicēdū q i virginitate sūt duo. s. integritas mēchs r
corporis simul. q ābo ꝑ fornicatorē corrūpūt Deus
ergo integritatē carnis pōt reparare. sz nō integritatē mēchs
. s. statū innocēchie q nō pōt fieri duo ꝺedecora simul
vera. s. q sit sterilis nec sit sterilis seu q corrupta nūqꝫ

virgitā vpūt qz nō pōt facēr deus cd gd ē fctū nō sit factū z gd ptēritū nō sit ptēritū negz ea q̄ vera st. q̄ sit falsa qz hoc ē tpl ucar ḡ dubiēs ad gd̄ nulla potēta sr credit. vt dē ps. z. fuer. et 5co. dē. q̄ facēr q. deus ḡ dr hoc sit vera ē nl facēr nā gd ptēritū nō sit ptēritū vt ē. nc hz alqd esse vt veritate z sic hoc nō ḡdet or dei tpotēta sz qz hoc esse nl facēr. hēc vgr Dicit. Q̄ stat cour nr cndat qz si virgo cecidit nō rsget āpli? Igr ḡ vs Maria magdalena fuit magnā penitētia nō potuit virginitatē amissā vrugarī: Vltimo dico. q̄ aligne st virginis corne z mūte simul que hūt firmū ppositū ppetue itegritatis seruādē. z tales. ap deū. st vere virgines. et de talib⁹ hodie volumus sermonē facēr. z ostēdēr gr̄ate sb̄mitas sit iste status i ecclia xpi.

Q̄ IRca 2m. Dico q̄ status virginitatis ē altō et sb̄limō status q̄ sit i ecclia xpi. hoc ꝓbat multis rōnib⁹. seu priuilegiis p̄ voē p̄mittat. Ille .n. status dr̄ ee altior q̄ ē prim⁹ i hac ē ordo apostolor⁹ ē altō alius q̄ p̄m⁹ sz Deus p̄ oēs Curauit virginitatē i paradiso celesti i ordīe angelor⁹ quos ostēdit virgines curauit et sc̄dūm in nouo testamēto sp̄s z mūdissimos q̄ semp virgines ꝓmāstrāt ste i paradiso regni p̄mos p̄mūtes nros. s. adā et euā virgines creauit de tēra virginē t̄ sc̄ adhuc nulla fuerat corrupta. z donec fuerūt i paradiso virgines ꝓmāsse runt. nec voluit deus q̄ post pcc̄m missū p̄mi ꝓtes i paradiso carnalit̄ se cognoscerēt sz eos de paradiso ēcēt vt discēret q̄ magnū malū ē deū offendēr p̄mus igr status mūdi fuit virginitas: Ideo dignū ē[st] ||2o voē gformitatis gformitat⁹ Tale .n. status vite nr̄ ē p̄fectus quāto deo ē gformis. vñ 5o. metho. dr̄ illud est p̄fectus simplr̄ q̄d p̄mo principio ē gp̄ig⁹. 1. deo. cū igr deus sit purissimus absq̄ oī macula virginitatis status cui⁹ st i hac vita alios puriss⁹ crit deo gp̄ig⁹ et similius z deo nullus p̄fectus. Q̄uis .n. deus filiū ab eterno genuit tri. sm̄ū alq̄ corruptōe sic radij et splendor a p̄re p̄cedit ||ste q̄ gformis ē xp̄o filio dei z ei⁹ matri q̄ virginitatē tenuerūt et puritatē mētis z corporis i sig⁹ q̄ sup oēs virtutes placet deo. ꝓv 22. Q̄ diligit corde mūditiā hēbit amicū regē Inhuius sig⁹ xp̄s dns noster familiaritatē. tenuit i hac mūdo cū virginib⁹ qs cū alius p̄ quo ad matrē gr̄ virginē elegit 2o quo ad ei⁹ sepulturā petrum puerum-s. Joseph. q̄ et virgo fuit vt dē sup i lco d̄ bo. quigo. ne sātā illud matrimoniū clauderet Tres sophi z nonā .3. quoad discipulos q̄ virginē secum p̄duxit z sibi matrē genuit. q̄ quo ad hospitū q̄ Maria ap̄ quā sepe hospitat z q̄ ei ministrabat Virgo fuit. et i cele virginis ꝓmā sequūt quocūq̄ ierit apoc. 14. ||3o p̄ voē finis finis q̄ vt dē ps. Cuius finis melior ꝓmā quo deus melius. sz finis virginitatis z vita ḡtemplatiua finis nō alterius status ē vita altiua sz ḡtemplatiua melior ē altiua q̄ ordinat̄ a d deū. sz altiua ad xp̄m. vñ apo p̄. cor. 7. ait Mulier

||In hac 2a pte dicēd q̄ virginitas ē thesaurū absconditū ps. ꝙ q̄ vendēda st oīa. eo q̄ rōne ē virtus celestis z nō terrena. quē thesaurū dr̄ hō abscondēr. s. i monasterijs vel deserto. ne illū amittat. q̄ tūc ē ps q̄ nō solū ei renūtiat gl̄a omnis sp̄ualis sic ille virginitatis sz ps. q̄ nō solū renūciat gl̄e ostētat̄ sed mūda vt lucē ē reputat

q.d. .n. finis deus st alqd ee sz ps q̄ nihil ē nisi natura sic ptēritū nō ē ptēritū deus nō ē alqd fabulate

voē ꝓmitat⁹

hō in Monasterio & vita contemplativa & simulo & vita laboriosa

hyer. Si nil aliud esset & nulla alia merces in virgine aplior sequi sufficeret vi hec sola
p̄miator cogitat q̄ deū sp. Aug. 2° D. destruc nec nō regn dlr. Virginitas. n. & vestē
Immaculata deo ministrat apoc. 14 sm mulier. n. st nō tremū dq.

nupta et virgo cogitat q̄ dei st. vt sit sancta corpō et spiritu. Que
aut nupta & cogitat q̄ st mūdi & quom° placeat viro deo virginitas & virtꝫ
Angelica appellat Soror angelor qa āgli tātū attēdūt diuine glē latꝰ
vēt legim° āgelos glūsatorū sēp̄ huisse cū virginib⁹ sic legim° d'. S. cecilia cū
xma & alijs vīg. hyero. sup Mussus & Dicit bn dē angelū mussū fuisse ad
virginē qz semp fuit angelus Cognata virginitas in carne. n. p̄ter carnem
vincē nō & terrena vita sz celestis. sic igr vita carnalis & vita brutalis &
destruat sic virginitas & virtꝫ āgelica. 4° vōe D. uratus nā quātꝰ ms
magꝫ durat & phisnō deo āgli st & fidelior curatur qz & ppetuat vinit & nō mo
rit sz status matrimonij & viduitatis & tālis virginitatis vero ppetuus qz
in paradiso nō erit status matrimonij neqz viduitatis sz tātū virginitatis qđ ppetuus. vīg xps Mt 22. dē in regno celoz nō nubēt neqz nubēt: sz erunt
sicut angeli dei. & sz ex matrimonio virginitatis ppetuat spēs humana & terra tri
bꝰa. virginitas paradisū. nā xps dē & imago Nos effeminamini sic & mulieres
este nō intrabitis in regnū celorū. 5° ybat hoc Differentians nā sto
Dicit q virtus ostitit circa bona ut difficile deo vbi maio & difficultas
ibi virtꝰ & altior. Cū igr maio sit difficultas sit abstinere ab oī Carnis delectā
toe qz abalq̄ sic status matrimonij p vīnitatis & hoc solū regnū & virginitatis
deo In statu virginitatis & maioꝝ meritū. deo doc. Dicit q virginitas
hominū & maioꝝ meritū qz virginitas angelorū. vīg hyero. ad Eustochiū.
In carne celestē gloriā acquirit. maioꝝ & Meritū qz habet. Esse n. angelū
filiatus est. Esse nō nostre virtutis. Dū hoc tribꝰ obtinere nitit cū grē
q st angelus a natura. Et Ambro. in lu° & videns igr. Suscepta virgi
nitas gdiuersū humanā naturā. & quā homō angelus assumitat. maioꝝ tri est
victoria virginū qz angelor Angeli in suā carnē venit. virgines vero
in carnē transitat vt aut appareat q ardua sit hec virtus & xpō dei filio
nō proprie Nobis qz tm gsulit. Cōsilia n. nō & de impossibili neqz de
re necessa sic p̄cepta qz & bono melioꝝ. sic pauptas euāgelica gsulitur
nō proprie sic virginitas nō proprie & esse. Captus qz tm gsulit tm
bonū melioꝝ matrimonio nō vīg xps dē in euāg° Sicut enucchi q se castra
verunt p regnū celoz. 1ª ad. 7. De virginib⁹ p̄cepta dñi nō hēo
Cōsilia aut do. 1ª 32. q. 1. Virginitas. Ambro. dicat virginitas & sua
deri pōt. & perari nō pōt. nec magis voti & qz p̄cepti deo virginitas
& virtus pauperi sic pauper st lapides pciosi. & multi lapides vilis. hec
xps dicit Qui pōt capere capiat qz nō omēs hoc capiunt sed quib⁹ datū est q possit & multa & penia obstat. hec xps dicit & apost. hec pauper

sic virginitas sola & pulchritudo aut & quā degnia sit dicit sapia. pulchritudo. n. mulieris aspectus
& videre et rubore dat. 5. Dilecti mei candidus et rubicundus. virginitas aut sanctimonia
candida & rubicunda p̄ pudicitiā nichil candidius dicitur. Ideo dr̄ sponsus de spē oīm dicens &
Candidus & rubicundus p̄ virginitate nichil candidius dicitur. Ideo dr̄ sponsus de spē oīm dicens &
Candida sua vide utrū quasi rose spinis tua. Spē tua & pulchritudo mea Virgo & esse pulchra & no
Ideo figitur p̄ throni Salomonis ebur nec marmora: q̄ deus residet. Deus n. in mē &
mē & eccles hitacio. vīg m° dat vt eramus nos regnum & sacerdotes nros. Ideo & sponsa assi
milat florib⁹ rosis et lilijs p̄ pudicitiā & pulchritudinē & odore.

Virginitas & vita
Dignitas sua

& quātō res est
nichil vana tūpo
phosior.

nata cor q nō tgnauerūt vestimēta sua · atulabūt nuptū talos gm di
gni ¶ 6° vōē Despōsatus · qz virgo desponsatur xpō q ē rex ā
gelox · unusq; ꝟ maritata desponsat hō corruptibly. 2 cor. xi. dic
Apō. Despōdi vos uni uō virginē castā exhibere xpō. uñ ecc
Canit et xpō Dñs Decorus virginū sponsus q nōdū primū ꝟpy hoc
ipa virginitas ht ex pūilegio q ḡsecrat ab epō papa hōre
auctoritatē ḡsecrādi. it sic relatū Sanctū ei tpōnit. Illa aūt q corrupta
ē rite nō ē ḡservanda. vt patet 20. q. i. Denotis. et 20. di. arcanus.
Qd aūt ḡsert virgini hūdi ḡsecratio ht. tuo. ē bñdictiē et ḡsecratoē
virginū. sic ē rubrē regū et epōpoz ordinū. grā dei tribuit nisi ad sit
tpdimētū et ptē nuptiaꝝ. Virginis et mulīs copulāt vnꝰ bñdictū
portātes ozonā. p qua bñdictionē grā dei recepit. Ideo ait sponsus ad sponsa
ofrēdē. promissa nuptiarū bñdictionē ꝛ tulla uoste ꝛ copula matrimonij se
abstinebat. q ꝟsulit ad nup̄ p̄ducit. 30. q. v. c alt. s. vt tradē uoste i virgi
nitate ꝑmaneāt i q bñdictionē accepūt. qz talis bñdictio valet ad proles
multiplicandas. Et ideo ex ritu eccē sic nuptie nō bñdicūt q̄n tñ ex ptē
viri q̄ mulier vl salte ex ptē mulieris ht tradē nuptie ꝛ p̄sbiter bñdi
cēs bñdictionē ē suspēsus ab officio ꝛ beneficio ꝑ aliquot dies vt. t. c. Vir aut
ex ptē sponse. ¶ 7° ḡlat Rex honoratus. qz virginitas ē honorata
p ordinē Creaturaꝝ grā. p° a Christo dñō nro q eā sibi desponsauit vt dictū
ē. 2° ab āgelis q sepiꝰ virginē visitat patet d̄ virgine virg. d̄. S. Caterina
Cecilia Agatha et alie virginib⁹ q sepiꝰ ab āgelis visitabāt, ꝛ defendebāt. 2° a sā
ctis ꝛ boīb⁹ bonis q fuerūt a pncipio mūdi patet. et Abel. et Enoch d̄ Helisco ꝛ
De hyeremia q dlīt āplexauerūt. ad magnū honorē ¶ Ite a gētilib⁹ ꝛ pagānis. nā
virgines q̄ romē dee vestē templo seruebāt i magnō tenebāt. vñ hyero. q̄ soluimaꝝ
li° p° dicit. Certe romanus pontifex quāto honore. sancte virgines habuerūt hīc apparet
q̄ Cōsules ꝛ patres i curribus tensantes ꝛ os dignitatis gradus. ex d̄ ma de
dere soluti erat. ¶ Ite honorāt ad concubitū patet i li° tobie et sāra virginē sāte
āgl⁹ Diabolus asinū ad ocidit. 7. viros q virginitatē ad turpi libidinē fedare
volebat. ¶ Ite Diabolus filiū pfecti q Scās ageti violare volebat occidit ꝛ suffo
cauit. et S. Margarita Diabolū i spē Draconis interfecit. ¶ Ultimo honorat
a ferocissimos hostiū. Nā dicit p̄t i li° d. ad eū q. Elefantes defendūt castos
homines a draconib⁹ i deserto ꝛ miscetur. amat castos virgines nō odore genuflexū
virginis sed virginū caput ꝛ ligat. Daniel virginitatē dilexit ꝛ leonib⁹ ē honore
tus. ꝛ. s. tecla a leonē nunq̄ fuit defensa. ¶ Ultimo tōi sequūtur gradū virgi
nitatis quidnata obtinet principatū. sm q dicit. s. hyero. p° i tōi sequ. Nā i sexu
masculino xp̄s ē rex celi ꝛ tēre ꝛ sponsus virginū. i sexu femineo Maria d̄ Mater

dno rōnsit sponse regni ecclesie sc̄i regni celestis q regnāt i sno nr por ritus sponse corruptib⁹. Ideo dic hyero. q Nā nrain ē ancilla sc̄i vdua i dicit virginū nupta

q̄n d illo dicit Thras narcasi voluit virginē violare quā vi relatū milo hō dixit q erat dispositus ille sumit dicit Thras ortus ex sylvis sibi cap nauit. nō q dicit

Ite hyero de Sibillis q̄ host pagānis tēporib⁹ q nos d̄ honorat sue

dicit ego S sulamite virg

¶ Regina celi ℓ etc. ℓ tē ℓ oī gradu q̄ ītt patriarchas ⁊ pphetas Abel
ℓ ois baptiste ſc̄ virgines ⁊ deo gratiā ſuſti. Iuſt ſc̄ātus trāſlatus ℓ
pad ſū tenſtē beatus ⁊ omes ſc̄ virgines Iuſt apostolos xp̄i ℓ catores pau
lus ⁊ ſcēt virgo ℓ plus oēs ℓ orbē laborauit ⁊ pl̄s ad fidē xp̄i gētes
Iuſt euāgelistas ℓ euāgelistē Iuſt. 72. discipulos. Lucas ℓ virgo Iuſt Dia
cōnus pncos ſtephn̄ virgo ⁊ martir Iuſt Cōſtantius Nazianz⁹ et
Nonnus. Iuſt religiosos bndictj baſilius Dunj ⁊ſc̄j ℓ oēs ſuerūt virgi
nes. Iuſt. 5. catherina ⁊ cecilia tenet principatū ſup alias feminas ⁊ſc
preter Regiā virginitas. Est Regina nobilior q̄ ītt ℓ tenet
principatū.

¶ Arta 3ª. Deus q̄ ſup oēs alios ſtatus ī celo mag ſplendet ⁊
coronat. q̄ virginitati Dat triplicē Coronā vz. Aureā. lapidā pphetj
Aurcola. ⁊ Coronā floreā q̄ ē fructus ēcelſimus. p quā declaratōē
Dobchy Sone q̄ doc. ponit ēstatē iter Coronā aureā ⁊ p
miū. Nā Corona aurea ℓ ē ſplendē essentiale. q̄ gloria ī dei visōe ſeu
fruitōe ⁊ correſpondet virtuti charitatis. Dr̄ Coronā q̄ corona regiā
Dat. ⁊ ē regalis dignitatis ⁊ q̄ oēs boni ſt reges q̄ coronādi xp̄i filij
dei ſdm dnm oēs portāt coronā aureā. q̄ regiā Dat ⁊ q̄ ſpē aureā
ē minut ethalius metallos duc ſt dia q̄ ītt pnij essentialis ſuperat di
ctā pfectatē. Dr̄ q̄ dē ſcripſ Corona aurea ſup capt eius: ⁊ ī ps
Glia ⁊ honor coronaſti eū dne ⁊ poſti eū etc ℓ Ab ista aurea dr̄ Aurco
la. ⁊ pua corona q̄ ē ſplendē q̄ē accidentalis adueniēs illo primo essentialis
q̄ nō ā ℓ gaudiū ⁊ nā d̄ opt̄ p bellū ſc̄ victorie. ⁊ ē triplex aurcola ſcē
ē triplex excellēs victoria. s. virginitatis ℓ quā vīnt caro rebelles. ⁊ mar
tyrū ℓ q̄ vīnt mūdū ⁊ Doctrine seu pdicatōis ℓ quā vīnt Dia
bolū. ⁊ d hoc gaudio ētristo apparebit ℓ splendor q̄ dā ī corpe glā
cato. ℓ q̄ē splēdoē ab alijs reagnoscēt ſctis q̄ nō habuerūt tale excellē
tē victoriā. vñ ī apoc. dr̄ De virginib⁹ hi ſt q̄ cū mulieribus nō ſt q̄ vir
gines manſerūt. n. ſt ſequūt agnū quocūq̄ ℓ vadit ℓ 3ª Deus q̄ virgines habet
Coronā floreā. ſ. gaudiū et fructū. ēternū. ℓ ſua cōtuchia Na ſpō
Aug⁹. ī lº d bono viduali tres ſt gradus cōtinēt. s. Matrimo
nialis. Vidualis ⁊ virginalis. ⁊ſm duos gradus habēt eccl. duā
ſpicā ⁊ duos fructus. Q⁊ quegahs q̄ ſeruauerūt gtuchā ⁊ honestate
debitā debet fructū trigesimū vidui ⁊ fructū ſexagesimus ℓ virgi

Albanissa virginū nō pōt ee n̄ sit virgo ex qd' eligendus
dic glo q nō possūt eē alias hortāt ad virginit.

gnalis fenestra Cōtrosm⁹ q. Cristus virginalis strat sēg voluptate omnes
z sensus. abstinus st ppetio ab oī corruptō mchs exemplis q nō nptis
T quigalis vidua ct si plēn sunt oī habitate. sūre dic. S. hyero. ad Ri
cham q virginitas qdā auro. reductas angelo. Matrimū. stagno. Item
virginitas qdā. Claritati solis. reductus claritati lūn Matrimū
claritati stelle. Ite virginitas qdā fadeo. reductus pōtui. Ita
trimonii pelago. Ite virginitas e regnum reductus Dēo. Ista
retata e sica rānella. ut hyero ad Natalem. sic. d. virginitas pur
pura e regalis qua gēnus humanum redemptum est. z Damasc.
li. 4°. ait. Quātus angelus hoīe supiō tāto virginitas e nuptiis honora
bilio. Bern virginitas e Gēma virtutū Bernana āgelos luxo anat
ipā calcat lubrice. vincit diabolū gtemnit seculū z desinit de psentiu
ipā e lapsus cecte. et semita celestis pvēt. amē.

Sermo De Martyrio

De Martyrio. qnqz.

p° Q d sit. Martyriū.
2° p q° sint dz gl sbstinēt Martyr
3° Quot sūt gēa Martyrij
4°. Utrū qlib xan' debeat xr°
sustinēt Martyriū.
5° Utz sustinēta Martyry sit
vita ptritus.

Circa p^m. Dico q Martyriū dr a morte
qnqz. s. Moriē z dico. sine p xpō filio dei
q. nobis nouū dignatus e. Sed vrū aūt
Martyriū 4^or g dicūt nō sit. p̄ e volū
tas sponsa vt. s. nō coacta. nisi ē uitus
Moriat. q vt dicit apls nō ex tristitia seu
ex necte sed hilari datore ds. z pp hoc nō sunt
Martyr Osias sūm⁹ pōtifex Iudeox q vt hēt
in scriptura Inuitus fuit occisus vt hēt i li°
Machabeox. 2°. nō n̄m ītentio. s. ad dei honorē z gtiā z nō pp aliqua gtiā
tēporalē l' mūdanā sustinēat mortē sed pp vitā eternā. z nō pp incēdā penā
tēporalē l' eternā q. Martyriū e actus charitatis q expellit timorē furē z nō qui
alia mortis n' dicit. pp hoc nō fuit mortuus Iudas machabeus q pp humanorum
pericula fugiēda. voles. inimicos fugere fuit ītristis vt hēt li° machabeox.
3°. nō q̄libet psona dūcīm. vel. s. q̄ scipsum nō ītrfimat qa tales pp nūq̄ st seruā
tionē nominis. z pp hoc nō fuit Martyr Iosias q seipsum in pseguēte legem
Dei pparauit vt legit. 4. 2°. machabeox. Nec rex Saul q seipsum in ffossa re
cōmisit in manū philistinox. z si dicat q. sanctus q in ffossa seipsum a dor. trucī
Saluat. z alia virginis honorat. ab eo q hēt pseguentes in flumen st Iusti
ni mortē ne venirent in manū illōrum. dr ab nō. q pp suggestōe spūs
hoc fecit z ideo nō debem⁹ ad alios extendere. 4°. q̄libet e sustinēa
vt. s. nō Moriat q sua culpa. nūq̄ dr Martyr nec fuit pena pbra.

Circa p^m. Dico q Martyriū dr a morte
qnqz. s. Moriē z dico. sine p xpō filio dei
q. nobis nouū dignatus e. Sed vrū aūt
Martyriū 4^or g dicūt nō sit. p̄ e volū
tas sponsa vt. s. nō coacta. nisi ē uitus
Moriat. q vt dicit apls nō ex tristitia seu
ex necte sed hilari datore ds. z pp hoc nō sunt
Martyr Osias sūm⁹ pōtifex Iudeox q vt hēt
in scriptura Inuitus fuit occisus vt hēt i li°
Machabeox. 2°. nō n̄m ītentio. s. ad dei honorē z gtiā z nō pp aliqua gtiā
tēporalē l' mūdanā sustinēat mortē sed pp vitā eternā. z nō pp incēdā penā
tēporalē l' eternā q. Martyriū e actus charitatis q expellit timorē furē z nō qui
alia mortis n' dicit. pp hoc nō fuit Martyr Iudas machabeus q pp humanorum
pericula fugiēda. voles. inimicos fugere fuit ītristis vt hēt li° machabeox.
3°. nō q̄libet psona dūcīm. vel. s. q̄ scipsum nō ītrfimat qa tales pp nūq̄ st seruā
tionē nominis. z pp hoc nō fuit Martyr Iosias q seipsum in pseguēte legem
Dei pparauit vt legit. 4. 2°. machabeox. Nec rex Saul q seipsum in ffossa re
cōmisit in manū philistinox. z si dicat q. sanctus q in ffossa seipsum a dor. trucī
Saluat. z alia virginis honorat. ab eo q hēt pseguentes in flumen st Iusti
ni mortē ne venirent in manū illōrum. dr ab nō. q pp suggestōe spūs
hoc fecit z ideo nō debem⁹ ad alios extendere. 4°. q̄libet e sustinēa
vt. s. nō Moriat q sua culpa. nūq̄ dr Martyr nec fuit pena pbra.

Hūra p^m
sancti
Raby

si. n. pena fauret martyrū tuē sm aug⁹ dē fures. latrones. z homicide
q. dampnātē. z ordinē. ex suis culpis essent omonizādi. deo nō fuit mor
tuus ille q lapidat fuit a judeis i desto q nō custodiuit sabbatū: Que
aut sit justa cā dicrim⁹ i sō sabbi.

Scdo q̄rit. Quesit ista justa cā p finis justus q nyī cultor q
sit verū martyrū. z nyīo. 7. cās justas a doc. pēsitas. p̄ justa cā
nō arripit nisi arista. 5. ethi. ē pati nec ordē p justitiā accipio hic justitiā p legis observatiā sm q̄
habet virtute de q̄ dē x⁹ i euāg⁹ beati q esuriūt z sitiūt justitiā
q̄ha cā abel p̄m⁹ martyrū suscepit martyriū et q⁹ dē x⁹ mt 23. A
sāguine abel justi: ubi dē aug⁹. q i abel fuit triplex p̄fectio. s. virginis
sacerdotij i martyrij unū ne desistent sanctitatē i maculatā esse in ecc̄a
militātē. De hoc dē p̄. pōt. instis petit sicd patrimoniū p̄ justi
tia bti evāgte. z mt 5. bti q̄ p̄secutionē patiūt p̄ justitiā etc. Ad cā
ē pati p veritate: sic dr̄ ppīte atq̄ histē. p veritate pugnāda mo chus
st⁹ ut ysa. hymnus zacharie. 1co. 15. bigā. et q̄ sitiūt 23. q. 4.
c. primo usq; sp ut xl. q. 3. c. nemo dē aug⁹. Mori ē pati
tr pati supplitiū. q̄s p adulatōē bēficiū. Forte cā justa ē pati p fide
sic stephan⁹ p̄thomartir. 1oes qui alij martyres. 1. p̄ssi st p̄ christo
nūi fidei xane. ut nō adorarēt ydola. Martyr. n. grece. n. latine
testis ut dē aug⁹. sno. 5. de bto laurēcio. vīt xp̄s et hoc die i cruce
pdicio. suos discipulos q. vult venire post me tollat crucē suā. z sequat
me q. n nō accipit crucē suā z sequit me nec nō ē me dignus. Vel cā ē pati
morte p obsēuātia legis dūmō sic passi st machabei 7. filij cū suis
matre ne māducarēt legis prohibitas carnes phibitas i lege. 2. macha.
7. sic et martyres nostri ne legē euāgelij xp̄i trāsgrederēt. Pari
alique pōt⁹. Tacent sic. virgines. xane post mortē dicerēt q̄s q sic
mutabāt gruttent. hoc et alij philosophi invenerāt an xp̄m. vīt
xp̄s. p̄ eth. dē Mori ē mori q̄s eligere p̄ bonū virtutis. et i. h̄ et
similes. similiter ad alios dē arist. pōt eligendo ē mors q̄s offensio q
alicui⁹ virtutis. z cādē sūt pōt mitt i. ille d. offē. z sm ē Lucillum
z aug⁹. i. s. dā p̄mo dē Cū aut arbitr⁹ venit ut gnanāte mortem
sequat nec faciēdū esse. q̄ dei p̄ceptū aut ex hac vita migrādū ubi
hō odio habet. i. hac vita animā suā ut i vitā eternā custodiat ēn. Nec ius
est ne cū deo de loco nisi q̄s ostensio venerit. Sc̄a cā ē pati p veritate
sic s. tho. athanas. cātuariēs. a. nyr. dyar. et p̄ martyrio hūr 22
q. 8. c. quemadmodū. ubi dicit⁹ ambrosius. Nō rapiēdum. si rapis si ctrum
cas. si arripis abstinebo. si aut extendes manū tuā ad sacrificium dei
ut fac sacerdotes tuos. Cā cā ē p caritate z salute animarum
p̄ximi sic xp̄s. Mortuus ē p humani generis redemptiōē p̄ pec. 2. 1. 1. 1.
animas dilectas salute aie sue p̄ q̄ vita sua corporalē z deo ē contra

Cā justa martyrij { p justitia
p veritate confessionis fide
p. charitate

vbi pot̄ ꝙ cōiūa animaꝝ teneꝝ ꝙ ꝑ ponꝫ vitā suā nō ꝓ ꝛ nec̄ sē ī ꝑſe
putaē ſdelis pastor nō dz fugere ſz vitā ſuā ponere ꝙ ouib⁹ suis vñ
xp̄s dic̄ bon⁹ pastor animā suā ponit ꝙ ouib⁹ suis. 2ꝑ. /o. z. dr̄ /n hoc
ergaum⁹ charitē dei qm̄ ꝑ ꝑſone p̄ſunt animab⁹ ſuis ꝙ nob⁹ z nr̄is debem⁹ ꝙ
fratrib⁹ nr̄is ponere vbi dic̄ glo. Dicet ꝙ ꝗs ꝙ fratrib⁹ suis nō animā po
nit ſz corpoꝝ vitā ꝙ ce nā ꝙ credit. ſz ore dubiū nūgs illos Martyr ꝙ
vitā suā posit ꝙ libare nec̄ prē. Rō. tho. 22. q. 124. q cū Martyriū
bonū diuinū nō humanū. ſz ſi bonū humanū ꝙ q⁹ ꝗs nichil nō referat /re
Diuinū. sicut ī cursu nr̄ſ suū ī bello. pot̄ appetere mortē z ſuſtinere
corōā Martyrij:

Circa 3m. Queritur vtrū quilibet Xianus. sit obligatus ce dei ꝓpter. ſſtinere Martyriū ꝙ xp̄m seu ꝙ sua fide. 2ndō ꝙ sic qz ꝗs teneꝝ magis diligere Deū qs scipz z bonū ꝓximi qs ꝙ ꝓximū. 2 qz xp̄s dic̄ ī euāg⁹ Si qs vult venire post me abneget semet ipz z tollat crucē suā z sequat me. Nā hoc ꝙ. ſz tho. ꝙ⁹:
ꝙ aliqd ce ī ꝓcepto pot̄ intelligi dupliciter. Uno modo ꝑ se honeste ꝙ ue
ad animā z sic aliq⁹ exponit illud ap̄l. v. Siqs ꝙ fuerit te ī manifesta pla
ce alterā. qđ intelligit ſm ꝓpatrem animū vt. s. ho. hat animā ꝓpatā si
ꝙ⁹ esset z honor dei ꝑ salus alioꝝ exigeret ꝙ patiēter se ꝙ ī alios ma
xilla ſſtruere z ꝙ hic Moyſi ſſtruit Martyriū ꝙ xp̄o inde ſz ꝓcepto.
qz ho. dz hic animā ꝓpatā. Alii q ponūt ī casu ꝙmittere. s. ordi ꝗs fide
xp̄i negare vt aliq⁹ z legi dr̄ fecerūt. vñ ꝓpter ad ro. x. dic̄ Corde. n. cre
dit̄ ad iusticiā ce aut̄ ore fit ad salutē tho. 22. q. 3. dic̄ hoc nō ī tel
legit̄ ce d negat̄ salutis absolute z simpr̄ ſz ꝙ loco z tēpoꝝ z ſm alias cir
cūſtātias qđ. s. ꝓp ſſtructionē hui⁹ ꝓfeſſoꝝ. z testificatoꝝ ſſtrahent̄ honor
debitus. vel salus ꝙxima ī ꝓdimit̄. s. ꝙ ꝓp timē tāntur nimīs aliq⁹ aue
hent̄ a fide c. l ordinet ꝙ sua fides nō ſſt bona ī huiusmodi casib⁹ tenet̄ ad
ꝓfitē ꝙfitendū fidē nō obſtante mortis ꝑicło qz pon⁹ ꝗs dz oīa mala tolerare
ꝑ fidē nr̄am. l alterū ꝓmitt̄ ꝙfitendo. 22 q. v. c. ſtm nr. et 22. q. 2. nec ſſ
2 c. sacris vbi qđ mart⁹ dā. Alio modo aliq⁹ cadit ſſ ꝓcepto absolute z
ſimpr̄. sic omnes deū honorare. ꝑcepit z similia z hoc modo ſſtruere marty
riū nō ē ſſ ꝓcepto nō. n. tenet̄ ꝗs ſi ī ꝓnti martyriū ꝑ pon⁹ ē hoc d ꝓcepto
z ꝙsilium nā ſi hoc nō teneꝝ nec suas ꝙdoo pauperib⁹ distribuere z monast⁹ ſuscipere
d ꝓcepto ꝑ ꝙsilio ꝙ ē nim⁹ g⁹ multo nim⁹ teneꝝ exponere ꝓpriā vitā ꝙdoo
absolute nō existēte ꝙditōe vt dictū ē sup⁹. ſz dh sān q despectus mortis
Martyriū ꝙ xp̄o sec̄ Martini ſſtād animū. hoc erat ex ꝑticulari ſſtructione ſſtā
tātis. nō de necē salutis.

Circa 4m. Nōn ſſt grā Martyrij Dic̄ ſſtā May. ꝙſſt q⁹. q⁹ ꝙ⁹ ꝑ
ē aliq⁹ posse reduci ī animā z corpoꝝ sec̄ fuit Martyriū dū viri ſſtuēpū
ni⁹ martyriū dr̄ nō fuisse ī nūce ꝙ ī comm⁹ loco p̄mouꝝ po videte se ē dolor
similes dolori nro. ſz n. nullū nouū martyriū ꝑta passi fuissēt ī carne tū dolor
aūt ecc̄ ab eos transfūdebat. 2m ē aliq⁹ passio posse tū ē ī anima sec̄ fuit
Martyriū vnius aliq⁹ animā gladi⁹ mucro ecc̄ ꝑtransiit loco fuit nouū

Martyrū xpi ꝙ aliqd̄ post martyriū ꝺ̄ ī quātū dolor pbrosū nobilis
poss̄ traxit ꝺ ꝙ martyrio simīe ꝺpetrauit ¶ Tertiū ē cū pena ē ornatū
solū corp̄. sic fuit martyriū b. stephani cui aīa exclusit lapidū ictus ꝺ vsq̄
celestia corp̄ ei fuit lapidatū ī ꝙ oēs alios martires ꝓcessit. ꝺ̄ ē cū
pena ad corp̄ ornādū. aut aiam a corpe segregauit. sz ꝺ ignis cā nō
martirij sed ignis ꝺ pdonū xpo ꝙmouit. sic fuit martyriū b. laur̄
magne. q̄ dicit̄ petitū ꝺ apli xpo crucifixo? sū uult. vñ ꝙ xpm
ꝺ se. ad hoc martyriū spūale ꝺ̄ ꝓfuit. p̄ ad martyriū pacis &
ꝺpassois ī uoluīate vt mala q̄ ī alios ꝛdet sua q̄ ipsum
cōtra. ꝙ ifirmat ergo nō ifirmo ¶ 2o ad martyriū ꝺ spūalis ꝓpt
ī mente vt pcā ꝓterita plagā futura ꝛeo ꝙmittat sic m̄ medicā
na ꝺ 3o. ad nos. lacrimis martyrizabat mētē suā. ¶ 3o. ad martyriū Mach
fratres ī carne ꝺfra xpm ꝺ apli ꝙ aut ꝓ. carnē suā crucifixerūt
cū vitijs ⁊ cupiscētijs. 4o ad martyriū ꝺpassos ī ytēplatiua ut ꝛad
Q̄ Martir tē pcessit ꝓ xpm ꝺ ten. Petrū dū pugnatis labijs ⁊ ꝛis
desiderio maria mouet ero inbescet ī me aīa mea. ⁊ hoc fuit Martyrum
Francisci ꝓ. frāc. q̄ solū glām ⁊ ꝛos ꝓ aut absit gl̄ari nisi ī cruce dñi nr̄
ihu xpi. ⁊ sīt mihi ꝛ.

¶ Circa Q̄ntū Quēr Vtrū ꝑfectio martyrij ¶ Ad hoc ꝺ.
ꝺ. absolute ⁊ ꝑfecte. q̄ ꝑfectio mortis ꝺ xpo ē actus sūme
ꝑfectois vte q̄ excedit oēm aliā ꝑfectionē eo q̄ ī cludat ī se actus o3.
virtutū. ī q̄b3 ꝑsistit ꝑfectio: nā p̄ actū martyrij ī cludit virtus
charitatis. q̄ vt dicat paulo ē maiorē ꝑfectionē. ⁊ sm̄ ꝛō. ē maioris
oēs meriti ꝛep̄ea solū ht martyriū q̄ fit meritoꝝ. nā aplī ht̄
si dedero corp̄ meū vt ardeā charitatē aut nō habuero nichil mihi pdest
arg̃ q̄ sit tanta aliq̄s mag̃ ostendat eē ꝑfectū, quādōq̄ amor dei
quāto ꝙ ad meritū nō mag̃ dilectionē dei ꝑtendit q̄ ꝛ ꝑtendit p̄ ꝛ ꝺ ht
oīa bona sua mag̃ delegat vitā ꝺ̄ ꝙ oīa alia bona mūdi, ⁊ illū
donet deo ꝑ q̄ tendit martyriū ꝺ sui gl̄a ꝛ hoc est finis ꝑfec
tionis scripturalis ꝺ q̄ dr̄ ꝺ. Maiorē charitatē nemo ht̄
q̄ vt aiam̄ suā ponat q̄s ꝙ amicis suis. ¶ Iō ī cludit virtutē
no habuit fortitudō. fortis aut dr̄ q̄m p̄ꝛ ⁊ aggredit terribilia sz ꝛ ꝺ̄ ter
fortes fr̄ ꝛ sit ī bello ribilia ē mors ⁊ ꝛ nō timet mortē dr̄ fortissimus. nā fortis pelleus
illo dr̄ ⁊ ꝙ xpi. nō timet mortē sed nec hoc ē actus ꝙ ꝑfectus q̄s
Medio ē fit ꝙ xpm. ꝺ una ꝛsponsōe ī dei honorē ¶ Iō ī cludit virtutē patientie
patiens ꝛ tolerādo ꝙ ad sui ꝛia vel ꝛ ꝛ ꝺ̄ patiens op̄ ꝑfectum
hr̄ ꝺ deo. ꝺ Martyrij erit ens. Cedūt gladius nec bedellus. nō murmur
murmurat nō querimonia sz nec bn̄ ipsa ipsum patientē. Ultimo
ī cludit ꝑfectissima actū fidei ī deo tēdēs. i vltimo finis ꝙfirmandi ꝛ.
Hilarius vere ad credēdā alterī? vitā ꝙ illuminādi vt S. Mart. ī ſ
nec ꝺ martyrij dic Nūq̄ n. Sancti Martyres hoc vitā tam
Constāter cōfessi erāt nisi alia ꝛ patebat hereticā firma distinctio

Scotus. Nihil. n. q̃ mag. abrenunt fidē nr̃ā. esse vera q̃ passio mar
tirū. vt dr̃ hyero q̃ si nō esset fides nr̃a vana nr̃ō sanguine defendim⁹
nos vdem⁹ z fidē q̃ filius dei fuit ē homo z vdem⁹ mr̃ dei ē tri vnitate ꝑ
sonaꝝ z alia ē q̃ dy nāt itellectus nō formal⁹. q̃ itellect⁹ solū asserunt vēlē
ꝓnus principes ꝑ q̃ vnb dy vsū ē q̃ sc̃i magistri ē hoc firmati sunt
q̃ totū mūdū adeo q̃ ꝑ nulla tormēta a tāta fide auelli potuerūt / deo gratis
fidē ee vera mag⁹ q̃ martyres erāt nō m⁹ l' duo ꝑ ē tm̃ boles z viri pur
gatissimi i itellāt. rōx oī q̃dcūq̃ nobilitate mūdi sic fuerūt prōptores z principes
z nobiles z viri doctissimi i q̃ dy nō poterāt eadē fides. q̃ erāt oī assertiōe terna
purgati hoc aut nō pōt ee z natura / deo oportet dicere. q̃ erāt i suspicy ea
tē natus dyabol⁹ ē defendere falsa z asserere / deo nō fuisset possibile mar
tires si fides fuisset falsa mātenere tāta falsa q̃ tanto le modo. z q̃ omnino
z q̃ li ydiote vsque hodie fidē. aduersa naturam q̃ la ratiōi
mana cosa. q̃ la passiō sensitiua vsque dr̃ aristotel. certa fuga
q̃ tanto le debilitatiōe delle cose spirituale z ꝑ o nō possono q̃lli q̃ simodo
dolor gradissimi hauerō debilitatiōe spūale ꝑ q̃ vedēdo mori et tāti martyres
pōz z spesse cosa q̃ sto modo adaunare alegrissimi. ali hereti ridere
q̃ le passiō grāde. hauemo grādissimo z debilitatiōe spūale bisogna dr̃ q̃
la fede ꝑ la q̃le patiamo tāte cose. sia vera / Itē adūge q̃ se tu dy
dele busse ad vno vno li altri fugeno z resi fano ligier. nra grāda.
q̃ quāto pui martyri si amazaua tanto pui multiplicauano q̃lli che
correuano alla morte adūq̃ era loro qualche cosa diuina. / Itē nessuna
religiōe fo mai q̃ desse q̃ senza spada o lācia si habia potuto mātenere
vt vedemo q̃ q̃lla d romani z y dolari et q̃ desse di armi nō se
possette mātenere Ma la religiōe d̃na pui q̃ tutte li altre hauem
q̃ desse z psy upē z nō solo senza desesa ma q̃ la morte d̃ martyri
martyri si e mātenuta q̃ tutto el mōdo adūq̃ la fede nr̃a e vera
z quātūcha sia gfermata ꝑ molti miracoli facti da q̃sti martyri tm̃ le
martyrio d tāti d̃ni e le ālor miracoli q̃ sia nela fede d̃na
ad gfermāla q̃ sia vera ꝑ q̃ vna fede falsa nō si hauesse pui potuto
stabilire z defendere da tāti ꝑsecutiōe. nō ꝑ falsita hauēdo tāti gete messe
la vita. z mag⁹ essendo stati homini boni z deuoti de cōi Dio li illumināti
illuminati ꝑ q̃ altramēte sequitarebbe q̃ dio nō fosse iustissimo
z ꝑ q̃ste. hauēdo li martyri patuto tāti tormēti ꝑ q̃ dio solamēte. so
pōsti li altri sc̃i da dio ē celo sendo gmanati vn cōtra altri. Qui vos q̃
tetigit tāgit pupillā ei. cosp desse alcuo q̃ sātos ē martyres p̃ellat. q̃ ornāt
Dubū. q̃ nelo z ꝑ fisti ē bonū q̃ ꝑ desse tutti q̃ q̃ vni soli nō pōtuti dr̃
bonū q̃ numo bonū diuim⁹. q̃ actus platoy z tutti docēdi q̃ desse multi
actu aut martyrū pōt dr̃ q̃ pare q̃ dovr̃ assidere ē ꝑ fisti martyres. Ite
tutti q̃sti āno dissimile deo vbi mādo dissimili dr̃ mai⁹ meriti q̃ actus
integritas ꝑ pter ē dissimilē magistro q̃ ē uno dr̃ q̃simatē vn mag⁹ dē sunt
vera q̃la donec durāt certamina existūt vbi q̃ virtus pugna tranquillitē

Ad p̄m dicit ꝙ tho. ꝙ Martyrū nō solū ḡdeat patroci sūt nr̄ dr̄s. hūs
tuo toti mūdo. vñ Ambro. sup dā epla dic Martyr cū patr̄ nō ꝺ̄ol̄
sibi patr̄ sūt cuilcb̄ sibi. n. pat̄ ad p̄ncū Cualz ad ecc̄. vñ aug⁹
Dicit Sollēnitates Martyrū sunt tales Martyrū sūt ecc̄. n. ꝙ p̄. mā
tūr̄ morte ꝙ ꝺ̄ tolerauerū ꝙ ⁊ alii dñi alioz Martyrū ꝺ̄ vñ
vñ plus ē dare ꝙ ꝺ̄ol̄ ecc̄. xp̄ianꝰ virtuti ꝙ habo q̄ vt dicit
hyero. p̄b Monet vēpla ℣ ꝺba. ad ꝙ dicit ꝺ ⁊ aug⁹ ī li⁹ de
virginitate sanct̄ q̄ Martyrū ī xp̄iano Martyrij ⁊ virginitatis ⁊
tū ꝙ cludit ꝙ sanct̄ Martyrū ē xp̄iano virginitate q̄ ī Martyrio
fit pugna desiderū. ī ꝙ⁹ ꝺ̄ dispon̄ sc̄ ad occā vel mōrē ⁊ ad mortem
quā ꝙ ꝙ nāt̄ fugit. ꝙ virtus Mach. q̄ī morte hūs. ꝙ ꝺ̄ honore
dat scripturā sacās corp⁹ ⁊ totū mūdū relict. ꝙ l ocb̄ ī dispensatoꝝ
ꝙ ī celo aureol Martyrū vocat aureolā. aug⁹ ⁊ doctor egr̄ius

ordo hui⁹ sermonis

qd sit conversio. ⁊c̄ ima pars ut hic manet

2o sanctificatio ut i 2a pte manet

3o finalis i 3a l. parte.

vi q̄ facit pomū bonū arboꝝ

dicit sapiens q̄ gnto bona ꝺdatio formalis est
nobilior ⁊ vetior tanto ꝺcnoiatiꝰ est perfectior
ponta dlz ⁊ nior. q̄m duę mulieres vna vestita
vaste alio ⁊ alia gento cū coronis aureis ⁊ ato
ꝺcnoiatio vnius ad alterā denotatio fortius ꝺnotat
excellentius maiorē ⁊ minorē xp̄s dixit discipulis suis
monte vocat⁹ mad q. vnus est. m. quidā tunc
dag ꝙ sanctus iesus dlz iquit homo vel⁹ unū pe
ꝙ ꝙ ꝺ̄ ⁊ doctius fuit videtur unus de
malis ꝺ̄ vel

¶ Sermo de correctione fraterna.

De Fraterna Correptione 3ª Pars Materia

Obligatoris
Modificatoris
Fructificatoris

Circa primum. Quæritur utrum aliquis teneatur ad correctionem peccatoris et dubium facit quia hoc præceptum videtur obligare tantum prælatos quibus a deo commissa est cura et animarum subditorum. Unde 47. di. c. Sicut dicit beatus Sacerdotes studeant adimplere illud cum quibus si peccaverit fratre tuus vade et corripe eum etc. Nocet autem sacerdotium ipsum prælatis quibus hujusmodi cura aliorum quasi ipsi prælati tenentur ad hoc obligantur. Sed contra hoc facit quia unusquisque ex præcepto charitatis proximum tenetur charitative pro et necessitatem adest proximus sui periculum tam in corporalibus et spiritualibus obviare. Unde unusquisque nec quidem nobilium corporum quod aliquis teneatur ad correptionem proximum delinquentis cum sit correptio medicina nec. hinc est 17. dis. unicuique medicamentum deus et proximus suus. Item 24. q. 3. Item. Item sacerdos dicitur. Tam sacerdos quibus religiosis cum summa debet tres aut duas quas potest quatenus eorum verecundiae aut corrigat aut se incorrigibiles apparuit ab eorum separent. et 8. q. 1. c. Si peccaverit dicitur. Cui potest juvare proximum et non juvat quamvis summum non amans pastorem. Regula ad. q. sum tho 22. q. 33. et Richa. q. Duplex est correctio fraterna una quantum ad actus justitiae quia non solum sit quod admonitionem vel et punitivos aut alii proximos a peccato desistunt hoc pertinet ad prælatos. Alia vero quae est actus charitatis et simpliciter admonitivos hoc pertinet ad quemlibet charitate unitos quod tenetur ex charitatis precepto salute proximi quamvis sicut suum. Peccatum non aliquo potest dupliciter considerari. Uno modo inquantum est nocumentum ejus quod peccavit. Alio modo inquantum est nocumentum aliorum quod ex peccato ledunt et scandalizantur. Et inquantum est nocumentum boni communis cum justitia quod peccatis perturbat. Sic igitur duplex correptio delinquentis una quae adhibet remedium peccato inquantum est malum ipsius peccantis et ista est ipse fraterna correctio quae ordinatur ad emendationem delinquentis. Removere autem malum alicujus cadit sub ratione boni quia bonum cuilibet privatur. hoc pertinet ad charitatem per quam tenemur optare bonum proximi et sic quilibet quod potest quamvis bonum proximi tenetur ad talem correptionem. Alio modo est correctio fraterna quae adhibet remedium peccati delinquentis prout quod est malum alicujus et quamvis boni et talis correctio est actus justitiae aut est debitum restituendis justitiae unusquisque ad alterum hoc pertinet ad prælatos. Correctio autem fraterna inquantum est actus charitatis obligat quemlibet charitate unitos sunt subditus sunt prælatis. quamvis repellimus malum suum scilicet peccatum. Quod removere magis pertinet ad charitatem quia removetur exteriora damna ut corporalis vel quantum ad quantum bonum virtutis et magis appetimus charitatis quia bonum corporis per exteriora vel igitur correctio fraterna est magis actus charitatis quia

Nota q̄ q̄ls dēq̄t ē correctē vel huc frēs hyeronimus

q̄s Curatio ifirmitatis corporalis vl̄ spūalis quā expellit ceteroꝝ
egestas Q̄z tñ corrupto frē ē p̄ceptū affirmatiuū q̄d nō obligat
sēp ad semp sēc negatiuū. q̄ p̄hibēt alios vitioꝝ q̄ semp fm se ꝑ
malū z nullo tp̄e p loco bñ facī possūt P̄cepta vō affirmatiua cū sint d
alijs exercitū. q̄ debēt fieri cū debitis circūstātijs. s. q̄n oportet vbi z
quātū oportet q̄cūq; tñ dispositio exigit eorū q̄ ad frē q̄ē bonārī
tatis. ꝺco. Corrupto frē. Cū ordinet ad fēs emēdatiōes ꝺco eo
modo quo ꝑcepta. fm q̄ē mentē ad istū frē. Nō aut̄ ītn q̄
fr̄ delīquēs q̄cūq; loco vel tp̄e corripiat ¶ ꝺco ītg alias q̄ꝝ cīrūstā
tie exigūt ¶ sp̄m ē culpa mortalis ī ꝑx° ff°ꝝ xp̄s dicit Si peccauerit
frē tuus s. mortaliter. nā q̄s frēm̄ corripe delīquētē ī vnū alijs ꝺic
charitas q̄n ī eo spūm exercet corripiendo tñ Omittēs illud eo negligētia
nō ē mortale. ¶ 2^m ē Notitia artis q̄ fm q̄ dicit Aug° ī lo° libꝝ dñi nō
oportet q̄ tq̄rimus curiose vitā et facta aliorū ut turpiamus q̄d possimꝰ
reprehendi hoc. n. esset explorare vitā alterius q̄d ꝑtinet tñ ad ꝑlatos q̄ de
bēt diligenter inquirere vitā subditorū ¶ 3^m ē spes ꝑsimulet emēdationē frēs
Alij. n. cō ꝑsumit emēdato sp̄m potius deteriorato vl̄ odiū vl̄ scandalū
assūdū ē a correctōe. ꝺicit. n. sapiēs. 9. Noli arguere derisorē ne forte
oderit te. ¶ 4^m ē aptitudo vt q̄s. s. aptus ceteros possit corripiendo frēs
emēdare. q^a si aliq̄ boni sēc ego vel nuncius vel magis familiares vl̄ sui superio
res viderint prec̄ illius ꝺebebit possūt supponere q̄ alijs ꝺeꝝ corrigat
ipm. ¶ 5^m Circūstātia ē opportunitas loci et tēporis sēc medicina nō ē
data nisi opportuno tp̄e qñ ꝺecet q̄ possit ꝺesse Si aūt iste circūstā
tie desit. p̄ceptū illud nō obligat. negz̄ peccat q̄ correctōnē omittit vt ꝺicit
Aug° ꝑ ꝺcm Cupit ꝺeꝝ e. r°. ¶ Qñ eō iste circūstātie ꝺeficit q̄libet q̄
pot ꝺesse frē suo tenet ad p̄ceptū correctōis. q̄d si ex negligētia omittat
graviter peccat. nō sit ꝑceptū ꝺubitatiuū sm q̄ nullus pot̄ salubriter z
sine oēs peccat plus z explorare patrē tā carnales q̄ spūales. q̄ deus
dedit curā d filiis spūalis z filius. ꝺco ꝺicit Sapiēs Q̄ ꝑcat virga odit
filiū suū: vt ꝑ 23. Noli subtrahere a puero disciplinā Si n. percusseris eū
virga nō Morietur. Si aūt virga ꝑcutiens ei animā liberabis ꝑ ꝺicit apostol. Nō ē pater q̄ nō corrigit filiū suū z Aug°
ī lo° libꝝ dñi. Si negligēs corrigēdo delīquētē. multo pēo fauo
rē eo q̄ deligit. ꝺco ago. ꝺicē ad 4m. Virgo tanga ī ꝺicit patrēha z
Doctrina rē. Omnes ꝑtes q̄t filij suspēdāt q̄t filie vetugāt nomi

dñt q⁹ dyscipli mali cupitat. ꝑ ꝓ̄z ī corruptoz o q⁹ st nuc ī ferno z q⁹ mala fuit ī mūdo qz nō corrigūt pcm̄ sco d oth hūs nddēr voc. Gō hēs ī dialogo. S Gregory d' illo puero qui ānoy q solebat Deū blasphemare z qz ꝙ ꝑ aūt ē corrupti visibiliē dīabolꝰ asportauerat ī ferno.

Circa 2ᵐ. Misteriū S. Modificatiꝰ. Cū n. vt dictū ē Correctio fiēda sit actus charitatis. oportet q fiat cū modo q ē ꝑm charitatē. vt fr̄a tradit. a xp̄o ī euāgelio. Dimitte vide et corripe ī ter te z ipm̄ solū. vbi notāt hui⁹ cōditiones ꝑ. Dr̄ sollicitudinis q notat cū dr̄ vade si. solicite. q3 citius comode potes. vñ cassiodo. ī ꝓpt⁹ dicit Succurrendū ē ne tarda temporis ī punita mala cōualescāt. Malū n. cū ꝓ scuerat auget vt remediabile bonū ē peccato accelerata Correctio. 2ᵐ dictio ē Māsuetudinis cū dicit Corripe. i. cor rapi. vt s. blande et dulciter arguas deliquētē Nā ꝓv. 15. dulcis sapiēs Lingua plumbilis Lijm vite q autē ī mōderata ē gignit spiritū. z pau. ad gal. q. vos q spiritales estis instruite huiusmodi ī spiritu lenitatis z mānsuetudis. et Dauid ī ps. Suscipiant mōtes mansuetudo et colles iustitiā. Nā corripies cū rigore magis ad penas ꝙcurat ꝙ ꝑficiat. 3ᵃ ē Solicitudis. Cū dr̄ ī ter te z ipm̄ solū studiose. si. corruptū z parcēs pudori. ne forte ꝙ increpādo in ꝓprium defendēt peccm̄ z ex ꝓportuna correptione Credis fieri meliorē z fratres peiorē. 4ᵃ est aūt fiēdū cū correctoꝝ fructu peccātis. q destīguēdū ē qz aut peccm̄ st publicum aut occultum si. n. st publicum nō tātū ē ei remediū adhibendū. vt scādalū fiat ꝙs et alius ī q3 cautela deuitet vt nō scādalizēt et ꝓpter talem peccm̄ st publice arguēdus. vt ꝓpo. dicēte ꝑ. ad timo 2. Peccātes corā oib⁹ argue vt ceteri timorē habeāt. qd̄ itelligēdū de publicis sm̄ aug⁹. Si aūt peccm̄ st occultum z tuū est ē destīguēdū aut ē ī no cōmodū ꝓximoꝝ puta tradito ciuitatis ꝙ hereticoꝝ doctrina et sic occulte peccātes nō solū ī te peccat ꝝ et ī alios. Et ideo oportet statū ad Denūtiādos ꝓcedere nisi forte aliqs firmiter ꝓpōnat ꝙ stabit ꝙ secretā admonitionē possit huiusmodi na tū ī pdere. 5ᵃ Quēdā vero peccm̄ st occultum q solū st ī malū peccātis. z tale vt fratri sue peccātis subueniat sibi ei debet admonitio siue correctio secreta vt dicat ei xp̄s ī ter te z ipm̄ solū. qd̄ fieri ꝺz ꝑ ne peccator publice arguēdus cū se viderit ī formatū detrior fiat ꝙs ne peccato cuius publicatio alii ꝓ malū exēplū ꝙcet ad peccādū: 3ᵒ ne alii ī firmēt ingt. ne. Aug⁹ ad plebē ꝺponēdū: cū d' his q sāctū nomē ꝓfitet aliq d' ri minis vel falsi notauerit ingrat⁹ fuerit satisfactū habuit vt d' oth ad Ordā.

hic finit ꝑs ī in q ostē mala ā bōde fuit ī mūdo et ne gādet qz nulla fit de nobis a ꝑfectis z ne

loquit' hic xp̄s d' ore nostro ꝑ hūm ī sōdi tores suos qz petri fuit⁹ erat z ꝑlat⁹ pastor

Sic ergo Medicus Corporalis sanitatem infert per quem sibi aliquis infirmus abscindit membrum minus necessarium ut reliqua membra salventur. Ita ille qui studet emendationi fratris debet si fieri potest sic emendare fratrem quantum ad gravamen ut famam vel gaudium non amittat quod si non solum in temporalibus sed etiam in spiritualibus. quia per hoc non infamiae nota retrahitur. Ita pectus ergo fratris in quo corrigo fratrem habet bonum iustitiae et proximi. per ut hoc corrigat fratrem suum in ipsa et ipsum solum. ut sic possit ipsum salvare et nuda integritate suae famae. ne ut lesio famae fiat illae vertitur in maius retrahat a peccato quod gravius. si te audierit lucrasti eum fratrem tuum Si aut te non audierit ut peccato insistere ad huc tuae tepiditatis unum vel duos testes quia in forma ne minus bonum quaeratur bona vita praedicatum et ulterius ad salutem bonae vitae non aliquali lesione famae. quia de forma et obstinata sua possibilitate corrigetur puta assumendo unum de illis qui pertinaces noverunt si qui fuerint. vel de illis qui possunt et volunt prodesse et nocere si opus fuerit. vel de illis qui possunt et volunt prodesse et nocere obesse. et sit unus vel duo adhibendi ad efficatius ostendendum fratri peccatum suum. et tertio corripiendum ipsum ab eo. et ecclesia. quia plures monendus secundum tho. quod dicit glossa. Si peccaverit in te. et cetera. Si autem ecclesiam non audierit tunc dicendum ecclesiae. et glossa. quod si ecclesiam non audierit tunc dicendum ecclesiae. et glossa. Si autem papam non audierit quod ecclesiam et ecclesiasticum a fidelibus ecclesiae

+ quod si ecclesiam non audierit tunc dicendum ecclesiae. et glossa. Si autem papam non audierit quod ecclesiam et ecclesiasticum a fidelibus ecclesiae

+ Communiter ad hoc sunt ad aliquem spiritualem. et non solum non est obtemperandum sed etiam ipse spiritualis peccaret. quia non est iudex occultorum sed solus Deus secundum nisi in quantum per aliquam talem peccata manifestat puta per infamiam publicam et huiusmodi Tertio. Si autem plures non prosunt sicut et iudex alius iuramentum purgationis et dicit et tho. quod non repugnat ordini correctionis fraternae si peccatum fratris. aut alterius testimonium dicat plus non tamen

ecclesie seu ī loco Iudicis residenti: sz tñs singlis psonis q̄ magis p̄desse
pt̄ q̄ alij. De hac Correctōe fm Denūiatōe Sententie Dicit et Rñdet.
T q°. q̄ nō ē nec°. q hac p̄dicat monitio sententie magis gñ denūiatis.
ad hoc ypellet p̄ sui plat obiam. ℣ frīs et cōmilitem frētā p̄ sententiā
monitorem. nō teneor discedē a sententia denūiatōe p̄ plato fienda q̄ valet
ad p̄sentiendū fratri a nri dicto: nec ē ifamis frīs p̄dictū. situlus ē platus
qualis esse debet: Si tū p̄ segnes nalde plebes Credent. q̄ ex illa
Denūiatōe. frem cōmilitonem ifamari nollet tuē cōmilitonem frīs. sibi denū
tias nō debent. Dicit et q̄ cōia regulares p̄ sonas nō ē tanta necessitas
ordinē cōmilitonis obseruādi. sic cōia secularis vt hñr cō et accusa. c.
quate et gñ.

IRca 3m. no3 q̄ iterū alios q̄dā. p̄ frīs Correctōis. p̄dē omissa
lis Mchomitio. corripit. n. unus ut Caueat mille. credit unū nebrum
vt totū corpus qualescat. Ideo ordinatū est patibula cetera tormenta. preter
Canis vt timeat leo. vñ oratius leo. ystaris Nātura nris agit̄ paries cum
pximus ardet: Et neglecta solet incendia sumere vires: vñ ī ps° dr̄. mr
gadmodū Virga regis hij. vñ illi ātiquissimi Romani oī mercatura
Digni multū hunc Correctōis. Tuigilarunt. vñ vale. nap̄s. h v°. c.
g. nārat De Brato q̄ filios virgis cesos. et ad patibulū legatos seruri
passit. q̄a volebāt Dnātem tarquinij a se. repulsū introducē. prem̄ erunt
et gsulem agerent. Et d̄ Cassio q̄ filiū suū ob crimē affectati regni
dānauit peculiū gseruri. Et d̄ Manlio torquato q̄
filiū suū. eo q̄ p̄batū esset ipm̄ acrepisse pecuniā. a sotijs ī dignū do mo
sua iudicauit: Et d̄ aulo fulvio q̄ filiū suū amicitā Catalinē seqntem.
ad seruicū cauet. ipsa manu ītersecit: dix. n. nō se Catelinē illū aduersus
patriā sz pr̄ē aduersus Catelinā genuisse. et d̄ M. Scauro gsulē q̄
filio oculū eruī fecit eo q̄ virginē violauit. ualeū sibi vt legē a se po
sita obseruent. Nec mirū q̄ ut dē Aug°. Remota iustitia q̄d aliud
sūt regna nisi latrocinia: Sic ī veteri testō. illi ātiq̄ pres Correctores
delinq̄tes tñs satis attēdebat vñ Natā ypheta redarguit Dauid regē
de adulterio z homicidio Vrie berſabee. 2. Reg. 12. et Sacerdotes instite
uit ozie Regi Iuda volēti adolere ī templo z dixerūt nō ē tui officij et
adolere incensū. 2. Par. 26. Moysē egyptū Iniuriātē hebreū ferita
tum corripuit. Daniel desuper redarguit balthasar regē. babilonē. Dani.
5. et ī nouo testō Ioha redarguit publice Regē herodē. 2 petrus
Saphiram et Zaffiram. 2 paulus petrū apīm et ābro. recte potuit fieri
dosse tpalem claudi. 2 qm̄ d̄ crudelitate redarguit. Q̄m d̄ illo Dño

Xanno q̄ ypriū filiū īhrūm qz virginē volauit i domo sua
q̄ ipz īfirmū venerat visitāt cupp̄opīq̄ nāz morbi nolēs ꝑfitēr
de hoc pcōi sacrdote nolēte sibi cuctaricha dari quā petiuit
eo q̄ d'hoc sua culpā dari nolebat a volauit ꝑ tribunalo a mura
clāse īos cū itrauit a cū deo grā nactus est. Z ꝑ feruētē dī mā
gni thesauri acqsitio si mercatō fieret posse lucrari cētū q̄ cento
libēter faceret illā mercātiā. et libēhus si nulle q̄ centū libēt nec
si cētū mulcī: nota q̄ vna aīa valet plusq̄ totus mūdus. | gr
Si arrigis frem tuū dic xp̄s si te audierit lucrasti ei frem tuū
a vt dic aug⁹ animā eius ab īferno libasti: et si nō emēdat cha
tuū meritū nō p̄dest: tāqz si se emendasset qz talis tua bona voluntas
adco ꝑ facto reputat. Z ꝑ feruētē dī diuine gre īfusio ꝑb. 28.
q̄ avertet hominē grām posteā inuenit. et hyero. q̄ salute alteri
.S. a nobis ꝑcurata nobis quoq̄ acqrit salus. o magn lucrū acq̄rit
grām dei. manus sua aligna q̄datōe q̄ acqrit grām cum regū a do
minoru dominay mūdi. Quanq̄ et vbertus dī vite eterne acq̄
stro ad thymo q̄. pietas ad oīa valet p̄missoem habēs vite q̄ nūc est
a future. non. verax misericordes sui ysu xp̄i sequēt

CSmo De opib⁹ mīe. C258.

Q Stote Misericordes sic⁹ et pr̄ vr̄ Misericors ē: Luc 5.°

De Misericordia opib⁹. 5ª.

Q uidditas
Necessitas
Inductio:

primo declarabim⁹ terminos. Qd sit Misericordia
Qmasce. i lib⁹ 2° sen. sic describit Misericordia i
gpassio de alieno malo. 2 sm etimologiā vt dic⁹ ysido
rus Misericors dr̄ q̄ misterū hūs cor. 2 cor gpatiēs alteri miser.
Est autē duplex Misericordia q̄da tātū i effectu. sic̄ illi3 q cū eo
posset i ope 2 effectu. Surrexit alterī miser. tū h̄t sibi gpassionē hu
corde. sic̄ illi q videt pauperē nudū 2 nō pōt vestire. h̄t tū sibi gpassio
nē 2 Misericordiā cū effectu 2 cū ope. sic̄ fuit illa. S. Martini
q dedit pauperi nudo i hyemi medietatē sui mātelli. Et q dr̄ misericordia
nō tm̄ e i affectu nisi nos ps̄ sēp̄ in effectu. Deus d⁹ ipse dic⁹ ps. Mi
sericors 2 miserator dñs patiens 2 multū misericors. Et q. dr̄ q. dic⁹ q misericordia i no
bis ē habitus seu dispositio q̄ nos inclinat ad alterī miserendi miseriā alterius. Ita q primo inclinat
ad alterī volendi miseriā 2 hoc vel psentē 2 tunc vocatur a misera si
pōt. vel futurā 2 tunc presumat a bonitate si pōt. Sec⁹ gradus nō pōt esse in deo
sec⁹. dispositio ad passiōs. 2 dyspositio d⁹ misera i miserante. vel patiē. 2 p hoc
differt a luxuria sec⁹ arg⁹ allegat q dicit q in deo nō ē misericordia cum
misericordia dicat passionē triste. sed in deo nō ē passio q. 2 deo nō pōt
q misericordia dr̄ de deo quia dic⁹ alterī volūtatē volendi miseriam
alterius. sunt 2 miseriē suas pātes q dic⁹ gestus. sitis. 2 in deo dr̄ de hoc
modo misericordia ifinita vt dr̄ ifra 2 nō sm q nocat passiōs. Et q
Duplex pōt esse misera hūs. s. i corpe 2 i aīa in deo. Opa misericor
die nō pōt. q da sunt circa corporis miseriē 2 q da circa animā.
Circa corp⁹ sūt 7. q ponunt i his versib⁹. Visito cibo. potu. redi
mo. tego colligo. ego. et Sepelio alia circa animā. q quato est
nobilior corpore tanto est ppriora q ponunt i his versib⁹. Consule
castiga. Remitte. Solare. Dulce. fer. ora. Ipsa declarando.

Q Arta 2ª. q̄re ad hoc. vtrum oēs homines teneant ad ista opera
misericordie vt dicit hoc. Videt q nō. q hoc ē p̄cepta de triplici
lege. s. Nature. Scripture 2 Gr̄e. S. euāgelij. nā hec natura p̄scri
bit vt dic⁹ x̄s i euāg⁹. Oia q̄cūq; vultis vt faciāt vobis homines 2
vos facite illis sic. Hoc i lege Moysi p̄scribit. Hem⁹ sepe hoc

replicatū ūrū ⁊ ēsti dē⁹ ⁹ frāgit ēsurīēh ponē tuū regnū ⁊
vagos ⁊ duc ⁊ domū tuā ⁊ cū videris nudū opi cū ⁊ carnē tuā ne despexis
/te ⁊ cuāgo q̄ē lege amos dē⁹ xp̄s ōi potēh te tribuat. ⁊ estote mi ⁊
sūrs sīē p̄r ūr misūrs ē. ⁊ date elemosnā ⁊ ōia mūda sūt
vob. /deo trāsgressors hui⁹ p̄cepi p̄ctāt mortē. ⁊ vadūt ad ētnā
tām natūes sīē hūm il xp⁹. ⁊ cuāgo /idem fmales. dicēs ēsurio ⁊ nō
dedisti mādcare ⁊c. ⁊ nulla die pcessi q̄et meis ⁊ nō tūmulē
q̄ ūr nō fuerūt ⁊c⁹ /deo dē⁹ .s. luch. /aditus sīt misūrdia
fuit hūs ⁊ nō hūt misūrdia // Q⁹ tū hoc p̄cepti ē assuetudinē
⁊ obligat tū. loco ⁊ tēp⁹ ⁊ nō semp ⁊ ad semp sēc p̄ceptum mēs
fatum. /deo dē⁹ Dicerē q⁹ hoc p̄cepti ē obligatūs sm̄ ⁊ nō mo
ngut. sm̄ gēa aliq̄ ⁊ ⁊ ⁊c ⁊ pte ⁊ ⁊ ⁊ ⁊ pte dāhs

V Ec ⁊ te .n. nō respectus sedis pōtēhs rogē q⁹ ⁊ i tali nō ⁊ q⁹ nō possit vinci
alio modo nisi relocat a sua misēa cui⁹ thesaurū sibi ⁊ elemosnā ⁊
alterius nūs pauperū q⁹ si ⁊ ⁊ tūt pōt sibi posset thesaurū ⁊ relevū a tali
misēa nō effūdere nō obligat facere sibi elemosnā p̄cepto B. d sufficere
gatē. ⁊ ⁊ q⁹ ⁊ te dāhs rogē q⁹ illud q⁹ d rogat nō sit sibi necessariū
B Sēchatoi suū ⁊ rūsq⁹ filiq⁹ B sit superflū. q⁹ d hui⁹ mūdi
q⁹ ⁊ pōt tūcē pauperē. sibi ip⁹ adornēhas suis. ⁊ posteris ⁊ aliq̄
q⁹ sit superflū tenet⁹ rogāt ⁊ facere nūs ⁊ ⁊ pauperi ⁊ ⁊ ⁊ nō
hūt. ⁊ nō possūt ⁊ ⁊ ⁊ ⁊

Ps. 3ª. dico q̄ ad mās fauorē p̄o. peduim̄ a me⁹ p̄o ꝯduam̄ a deo .i. q̄ ps̄ns sit ꝑfectus ispirite cuius vr hūm in sup oēs laudat & Miserordia eternacha q̄ sm hyppm & Ang̃ voc doc. e dei ꝓphet. cuius ꝓp̄m e miseri sit & pter̄ eq̄ sm veritatē assimulat deo. p nulla veritate posse m̄ deo mag assimulā q̄ p mās spetate deo d̄ po xp̄s exponē miserordē sc̄ē p̄ vr̄ miserere nr̄ē. et sc̄s spūs vr̄. est ante i deo teḡt mūs vna i q̄ libat a tota pena tabo i nis sc̄ia rest ē i celo de q̄ dic̄ ps. Misericordia tua p̄uē i celo miserordia tua. Alia ē q̄ nō libabat toto ps̄ a tanto rest ē thor mūdi q̄ deus ꝑ sc̄a miserdia nō punit nos sm mā peccā ps̄ sm suā misericordiā nr̄a & sm sua. ē dupr q̄ dā dr̄ miserordes parcēs v̄l nutḡns q̄ nō tē malū excludit ps̄ aliqua ꝑte male debeti ispi sm merita sua. Alia dr̄ miserordia liberās q̄ excludit oē malū vl i nūero vl pne. a q̄ deus nos libat q̄dr nō ꝑ merita nr̄a. sc̄ ex abūdāta sua promiss. vt est sm dr̄i ps̄ Misericordia dñi plena ē tēra. ē alteri⁹ Quoniā miser⁹ ē fidelis &c. ps̄ Alia i misericordia bona influēs sup nos ē i ista vno q̄ punit de ira q̄ digne q̄ meret̄ ānihilat. vl est sm dr̄ ꝑ hyeremiā. Misericordie dñi q̄ nō deficiūt q̄ renouāt. vñ .s. Bernard⁹ enumerat. 7. miserer⁹ q̄ eas deus opat ē tra eā nos peccāt⁹ q̄dr. vide Habacuc ista vno d dei misericordia. 224. de q̄dā dic̄ Aug⁹ i Soliloq. Sic ego dne. Misericordia tua & veritas tua sēp p̄uenerūt me. De multis mālis p̄sentis sepe liberasti me deus meus. Cū p̄tentui arripuisti me. Cū errauj reduxisti me. Cū ignorauj docuisti me. Cū tristis fui ꝯsolat⁹ es me. Cū desperauj ꝯfortat⁹ es me. Cui q̄n vndi q̄ me vndi. Cui q̄n stetit ꝑ te steti & stetj & stetj i luto fixisses nisi tu me erexisses. stetj ceus fuissem nisi tu me illuminasses. Sic q̄ gra tua & misericordia tua semp p̄uenerūt me. liberās me a p̄teritis ꝯfirmās a p̄nti & ampliās a futuris. Et ego vult deo assimilary dz vti effectu misericordie.

Ps. ꝯduam̄ a deo. dei filio xp̄o. n. ihesu⁹ mihi. i. Messias q̄ fuit vult olim misericordie ꝑ tales Nā dei misericordia frat. illā tantum ad plenū dā missā hoc q̄ ex dei iustitia erat dānati. vñ. ii. mille ē Misericordia sic dic̄ dauit ostende nobis dne Misericordiā tuā & salutare tuū da nobis vñ dicit Cabalist. q̄ ii dei tetragrāmaton ē ii misse q̄ ꝑ illas bras solū nude Dei misericordia designat. vñ magis ille vias i tota mā ē thor synagoge dic̄t. q̄ ii dicitur venit appellādū Salutare. i. misericordia ꝑ illas q̄ dr bras ē sā hm ysaiā. ego q̄ resultat Iosua. i. salvator. vñ i hac audiū venies 33. Aug⁹ fatigat⁹ ad q̄ dr ꝑ ora p̄tatis Nate rpe lacrimā vt ab oculis nr̄is absterget lacrimas eoꝝ fugat ē ꝑfectē vt nos a fuga libant p̄ce ꝑ dicant vt credant nostrā ignorātiā

Nusato exspectatus
Illuminatus
Susceptus i missas

Orauit vt ingrederet ad eum ꝓ quē gratis ꝓ dēcā baptizari voluit vt sāc
fontis aquas ⁊ nos ad manus ꝓcurrere mīdauit. tūc ē ne tetrus
succūberem. hostē nostrū vicit ingressū ut nos ille trucifixus
illuminaret claudos erigeret surdos audire fecit mortuos resuscitauit
vngendo ⁊ firmos restituit nos nudos sua gra ab errore ⁊ seruitute liberauit
ꝙ ut ipse fecit ꝙ nobis ascendere ⁊ crudelissimā mortē sustinuit
ut nos a morte eterna liberaret. ⁊ vt nos in celū ascenderemꝰ.
ad celū ascēdit De quo ꝓpter quem vinclis sanguinis manat vt si
quis burse aptis nobis clamat idest aperte absolute debita vra
& ofīa sunt ut os ad misericordie sue ingressū. nā dū quis ī hoc mundo
nobis ī cruce donauit. Qd si deest ex meritis meis supplo ni ex
visceribꝫ dñi mei gē misericordia affluit ni desit fiducialiter ꝙ
efficiat. foderit manus ⁊ pedes meos ⁊ latera latꝰ meū aperuit
ꝙ ex rimis patet misericordia dei mei patet eccliā cordis ꝙ formā
corporis patet magnū illud pctatis sacramētū. patet ⁊ iter ad misericordie
celle ⁊ qui xpm dū ⁊ ꝓximū ꝙ nō ē pcul vt misereatur. nō dicat sathanas
post dei. vñ Ambro. dic ꝑmea descriptū dicat ē in mea ⁊ pcurate.

3° Iudicium a Maria q dr Mater Misericordie. q genuit ꝙ. q ē dei
Misericordia. idr Regina Misericordie nō regina celestis aut potētie.
q trans Mare ī celo dr trans Misericordie. nā nō fert piissima ⁊
mater pctatis ⁊ clemētia semp ad deum pcem. ꝙ nobis petra vrtis ī pe
tra misericordia. vñ. S. Ber ⁊ Anselmꝰ dē Quos deus damnare vellet
ꝙ iustitia ex ꝓpria natura exigit saluari ꝙ sua misericordia ꝓpria
appellat Dei clemētissima ⁊ misericordissima gratia. q ois gra ⁊ misericor
dias quas de de celo ī terrā mittit manu sue fidelis ꝙ mittit vñ
Ber. q nulla gra de celo ī terrā venit nisi trāseat ꝑ manū Marie
vñ Misericordia Mr dicit alius misericordes sātos ē excellētior ⁊ magis
speciali ⁊ gloriosa. Que ex excellētia gratuita dicit. ꝙ quasi creatura ī
carne assumpta assimilat Cātic vi. Que ē ista q ascendit ī deserta sicut
virgula fumi ex aromatibus myrrhe ⁊ thuris. Que ē ista q ascendit ī deserta ī
delitiis suis ꝙ ē Maria ꝙ ascendit ī deserta ī delitiis suis. q ē Mater dei sed pctatis ⁊
clemētia. sicut luna dicit alius planetis tēm ē virgo. Assimilat soli
quia ꝑfecta dat magis ifluentiā illuminatiā stellarū vñ Ber de
Assumptione dicit assumpta est Maria ad celestia regna. ut fieret misericordie
mater. ⁊ ꝓpter hoc terrena tota trinitas ꝙ Assimilat manate ⁊ ꝙ
quia misericordia ꝓ eternū ē ꝓtegor. q hostis eternū ⁊ ifigit dicit. assimi
lat stelle matutine quia misericordia ꝑ eternū ē dulcissima. sicut. ut eterne stelle
ordinate ipsa nō ordinat sic eterna sathanas nō expugnabilis nā nō destruit

Nota mr dicit alius ē
- virtus de anima
- virgo luna
- gloria sol
- protectio firmamentū
- dignitas stellarum

Ista assimilat arcui federis qd sig⁹ fuit dumꝫ miserordie tpe diluuij
visc. qd misit de ip multitudo pcoꝝ grauis. Caro deuoret vcā suā sic
hoc tpe cū fuat ifirmitas pcōꝝ z sorte numoz qs bestiaꝝ diluuij ita q dri
gor iustitie nudꝫ debeat pcessū totū. ip nūc ingratitudo hoīs cū deus sup
portat i hoc tpe. nō mittit diluuiū nō ignē i sodomitis. nō terribilem
illa iudicia q fuit solebat tpe vet test. hoc nō ob aliud q nisi offert
sibi pacē z meritū sue bōtē vngis sue marie z supplicatōes
tot mudus sunt. vnde o vo. sup cātt. Nudū tpis mudialis macdma
ervuisse nisi Maria sua sinus sibi illā sōste misset ppca. dō deus de
maria pcā arcū meū i nubib⁹ z erit sig⁹ federis ih nō ulterius
z no delea aplius aq⁹ diluuiū ad pdendū tēm. sic n. arcus ē ordinatus ostendit nob
ista deus p vngnū ad nos misericorditer ordinatū mitigat dei ira
ne deleat omnis terra.

Qd ideo nō ab agelis vel cetera ibi dicta fuerē in Manuali 192.

Ista ppca ut
videt solū b
fuit vera
in sui salut
vel etē mudi
duobus

Misereat dei cum nos p[ro]videre expectamus q[uo]s expectat peccatores nutu tyre esse.
Dei expectat eos debet misereri cum se illuminaverit q[ue]ne sue gr[ati]e illuminat
eos et mutat ad penit[enti]am ioseph erravit bene vera durabat ps[alm]o. Illumina oculos
meos ne unq[uam] obdormiam i morte Et vocabit q[uo]s vocat peccatores et mutat
offensis sibi gr[ati]osa. hec tria ps[alm]o et bonas inspiraciones revelationes et scripturas
p[er]ducentes ad plagilla. Ideo dr dic i apoc[alypsi] ego sto ad hostium et pulso q[ui] si
quis audierit q[ue] vocem meam et aperuerit mutat cor peccatoris. Ideo dr ezech. 18 convertimini
me et vivite remissa eis Et remittat q[ui] sua gr[ati]a ps[alm]o dicat peccata nostra nobis pro
nobis tollens iniquitatem et transiens delictum reliquias. Et. Restituens q[ui] restituit
pignus debitori cui bona mutua[n]s p[ro]pe[n]sa peccatori. Et obtuens q[ui] obtuitur cum nube
pectoris et ostendit faciem sibi tristem et non potest ille ad plenum effici i mutatione
peccatoris nisi dicat ps[alm]o. ostende faciem tuam et salvi erimus. Et ps[alm]o. averte faciem tuam
a peccatis meis

Effectus dulcedinis

- Expectationis
- Illuminationis
- Vocationis.
- Remissionis
- p[re]sentationis
- Restitutionis
- Obtuitionis

fm q̃ intellect simplex & hec ẽ dicibilia & applicabilia & intellecta
dicibilium & sm hec nomina intellectus dissonat cui & affinitas huius sit
etymo exhibet ipm̃ phetia sue nomie p̃ q̃d dr q̃ mente. Ratio
quã sit nomiã ẽ dissõ. 2o alio intellectus potest nõ informare habens
est fm quã intellect opponit. & sm hec formam cuiuslibet cuiuslibet
intellectus tangit sit ap̃ dicto ẽ plam sue sm̃e: cui tales cognitio sm̃e
est applicabilis. 3m nõ q̃ omnes intellectus informat hmõi opponit ei obiectum
dupter cognitio una sm q̃ informat hmõi pũ cognitio & hec dr intellectus & intellectus
cognitio vel simplex q̃ tangit a deo. vocat hmõi Alia sm q̃ informat hmõi
per applicationẽ q̃ vocat sciẽtia. 3o Ista p. hmõi q̃ ordinat Scitus finaliter
Cognitionis seu opis nomiã sm̃e intellectus plãs. & q̃ nulla ymago
Cognitionis Deus a nobis cognoscit & deo deus inominabiliter vt vñ
Deo. p̃o d di. uo. dr q̃ deus tangit intellectibiliter & nomiã nigs Scitus nigs sciẽtia
nigs opis nigs ar. nigs habitꝰ nigs sm̃e nigs tactꝰ nigs sm̃a & ideo ibi
subdit deo 2o. d di. uo. q̃ponit. oia sit inabigs. Deo nõ. q̃ aliq̃d cognoscit p̃fecte
& applete. oia 5. d di. uo cognoscit aliq̃d nõ p̃fecte et applete cui. s. nõ a
cognoscit oia Nigs q̃ essent. Deus igit a nobis. aliquale cognitionẽ cognoscit
ntẽ & applete q̃ nostrum q̃ sit oia essentia & q̃ualiter cognoscit imperfecte
ymo nescientes nulla tã cognitio a nobis in via cui applete & perfecte nescientes
videri deo. & ideo dr q̃ ipe intelligibilis & incomunicabilis sm̃ q̃ nullo modo
a nobis cognosci possit p̃fecte & applete a nobis nomiã nec p̃ter.

Nõ de fato.

cui effectui scripture in oppositũ huius applicat

Fatũ tripl̃r accipi consueuit vno nõ rõe q̃ nus dispositio siderũ vt dicit aug. v. de ci. dei
2o fatũ accipit̃ p̃ quocũq̃ ordinẽ causarũ. vii aug v. de ci. dei c. 9. reprehendens Ciceronẽ
& negabat deũ ee p̃scium futurorũ aut constitit q̃ ee causarũ ordinẽ dicit ee
fatalẽ. 3o. fatũ accipi solet p̃ humana voluntate seu p̃dicta vñ aug. ibi c. 8. legendo
& quibusdã philosophis seu poetis a fato determinãtibus ait q̃ phãt opus applicatur fatũ
ipam propriã dei voluntatẽ. cui possent insurgere & cãm p̃rigere. hec aut tribus modis
possit intelligi duo modi: nã p̃dicta fatũ ee vi positionis siderũ Dimittit q̃
q̃dã hmõi vim ordinem in diuinã voluntate: et q̃dã nõ vt dicit aug. in
dicto. li. v°. Ita p̃dicta fatũ ee ordinẽ causarũ dimittit. q̃ aliq̃ hmõi ordo
ordinẽ nr̃i dei voluntatis nec taliqua ratio voluntate reducit: aliq̃ aut hmõi ordo
reducũ in diuinã voluntatẽ fatũ applicat vt dicit aug. in li. 4. v°. c. 3. & negs q̃
modus fatũ dicat. p̃o ordo positionis siderũ in dei voluntatẽ reductus
vel in talẽ voluntatẽ nõ ordinata. 2o ordo causarũ sibi diuine voluntati tributus
& ideo ordo p̃ter diuinã voluntatẽ p̃uenies 3o ipa Diuina voluntas seu p̃dicta
dicta seu positio fatũ applicat̃ assentiens. Et in istos tres negs modos. vt dicit
aug. ibi. nostri theologi Fatũ in veritate dupter accipi p̃t. Uno modo vt dicat
ordo causarũ secundum diuinã voluntati ipitati tributus. Alio nõ vt dicat ipa
Diuina p̃scia seu voluntas & si diuina voluntate & p̃scia fatũ nominem⁹. a vocabuli
appetitate rendens⁹ vt dicit aug v. de ciui dei dicit & sicut dei voluntatẽ &
potestatẽ fati nouit applicat sententia tenuat ligatã arrigat. Ali & 2o. a natiuis vocat

plam dicebat fatũ dei voluntatẽ dicit & iustã.

fatũ ppr̃ ẽ dispositio p̃dicte diuine de
nris futuris & ordo sicut causarũ a deo & ei
sq̃ ordinatus ad tales effectus &

aliũ fatũ accipit̃ & morte Claudiani
Lucor post fata q̃siit

huiusmodi attribuendo fatum dr / quos effectus quadam necessitate pateremur: nam licet nō oīa ordo causarum istarum necessitatis / necessitate producat effectū tū si huiusmodi ordo i diuina psciam reducat i quam ordinem fati ratio formatur / qui optimus vr gubernator fatum dr. n. fatum sum augm. vbi s. a fando suum loquendo. nam deus omnia suo iubo existendo dixit qd i seipso e quedam oīs ordo quo omnia suo iubo manifestat iubenti. sic huiusmodi oīs ordines i diuina psciam relati fatum sive vocab / qdam autorib dici possunt. qz ratiocs i iubo diuino existentes / i eterna psciam Diuina manifestant. / sic legit boe. 4. d ipso. oīs ordo causarum ordinem diuine psciam fatum appellat

De Malo.

Post malum fuerat ad perfectionem vniuersi vr. q sic. quia cū totum vniuersi sit valde bonum sm aug. / ideo quod e i vniuerso fiant ad decorem eius. nō n. valde sm se totum decoraret esset si aliqd esset ibi quod / eius decorem nō faceret. sed sm boe. 4. d ipso. malum e q malum cā alicui ipsi dicitur quod fiat. qz et / ipse i pbo quod fiant. faciunt cā bonum: mitto furtum qui deus q e bonitas ipsa fiant. malum / permittere cā alicui alterius bonum fiant ad decorem vniuersi. p. bonum vniuersi necesse / vr esse i bono ordines ipsum malum i vniuerso e ordinatum q fiant ad bonitatem eorum quib / ipse e q. bonitas totius rei vr existat ex bonitate partium. sz si nullum malum esset in rerum / natura i pbo, malum existens melioris esset. et totum vniuersum esset melius. 4. dd. q malum / et se ad effectum et decorem vniuersi facit nō per nā ei rō eius formalis existit / sed quatenus sum ipsius p. p. n. est rō eius: nō e intelligibile malum per se fiant ad decorem vniuersi / et eorum quib nō bonum ad quod aliquo nō bene ordinate iuste vniuersum decorant: bene n. quodāmo / ordinat ad tenendū bonum. p. ad bonum qd ei repugnat. 2. ad id qd ei opponit. 3. ad illud / qd de eius rō. sz quodlibet illoz p eorum fiant ad decorem vniuersi: et multi gradus bonitatis subtra / hentes ab eo qd vniuerso sc. de omni creatura defectibiles inuenirentur: vt sic i vniuerso vniuersum / naturarum i possibilium vniuersa decorat. Malum fiant ad decorem eius rei boni subiecti. 2. / fiat ad eius decorem rei boni opposita. qz oppositum huius pp. possit magis elucescere. sic n. de ipso. de / oppositis secundum huius pp. positis videt de nocturna vita. sic pulchrum e magis pro albumine / positum vig. eius qd malum e pro bonum qd ei opponit bonum reddit magis grate dabile et / apparet medit. Mag. n. grandem rosam qui sit dat delectationis intellectibilis. eo q multa bona sensibilia / desiguit. qui sit delectationis intellectibilis insignes nō ita percipierent essent bonitates spiritu / fiant q malum ad decorem vniuersi p accidens. s. rei boni opposita in quantum huius reddit magis / gratum dabile. 3. de malo vniuersi de malo pp bonum qd ide dicit. nā ope eo q alig malum / fiunt dicit eccle ordo iustitie. qui culpa ad penam ordinat vt unusquisque pena p culpam aliquo / modo afficiatur nisi ordo esset disputus existentibus rebus vt d malo boni dicitur

Tertio quaeritur fatum esse

Circa p. fatum qd grci ειμαρμενη vocant i sententiam quam videntur insipientes / sensisse existimat. Sed i. q. nūlis. qd intelligit fatum: existimo necessi / tatem rerum ordinem actionumq; quem nullus vr vitare / fortuna a fando. qz dictum / possum dq i nobis. vn. aug. v. d ciu. sup i pp Senec loquens est / Deus ingt qd. n. dum e Senec loquens i deus. i. i nobis hoc i / Tymeo bitur e loquens ita vocat inuisibilem ocm q futurum sit.

Petrus vig dicit de fabricio romano q erat pauper vir q sibi / vigni ei obtulerat vigz remisit. a illo q vocat ad cū noctu dormiret / omnino denarios vigz petrus ei remisit hanc ad vigz tū vigz dicit / illo i fabricio q deformitatis ab honestate ps pol a cursu suo nullis flor

Sermo de humilitate.

De virtute humilitatis tria sunt videnda.

- humilitatis Originatio
- humilitatis Manifestatio
- humilitatis Sublimatio

CIRCA primum eorum videndum est de Originatio humilitatis Secundum quod aliqua virtutes sunt ad bonum prosequendum sicut Iustitia et pietas quibus aliquod bonum facere queunt Aliquae vero sunt virtutes ad malum fugiendum ordinatae: sicut abstinentia quae est ordinata ad fugiendum vitium gulae. Unde isti alii sunt virtutes istae aliae ordinatae ad fugiendum aliquod malum ad quod sumus inclinati. Primo enim pauperes voluntarie sunt ordinati contra auaritiam. Secundo enim virginitas quae ordinatur contra voluptates carnis. Tertio enim abstinentia humilitas quae fugiendum honorem excellentiae. Unde Bernardus dicit humilitas illa dicit humilitas est motus quo homo verissima sui cognitione sibi ipsi vilescit. Unde aliter dicitur hoc. Dicit doctor quod sit Superbia oritur ex stultitia. quia sic stultus ex falsa imaginatione existimat se aliquid esse quod non est et ideo superbus reputat se eo dignum honore excellentia cui non sit cui honor solum debetur virtuti quam nulla in superbo reputat Sic et humilitas oritur ex prudentia seu sapientia quia prudens cum bene intuetur iudicat et agibilia novit suos proprios defectus esse tenuit se in humilitate non cum sapienter recognoscat suos defectus esse vilia et dignos iudicat se digno honore excellentia quia honor est primum virtutis quod iudicat non sibi debitum. Unde aliquis dicitur humilitate dicit humilitas est cognitio propria quidam et sui quidam voluntaria motus relinatio unde causa humilitatis est duplex sumendo unum est ipse quidam cognitio sui et cognitio suorum defectuum. Aliquis est ipse quidam Quidam quidem quia nullus est defectus nisi aliqua ipsius vel gratiae dei magis apparuerunt defectus manifestatus in ipsius vel gratiae dei magis apparuerunt defectus manifestatus in ipsius

Sunt tres causae principales. propter quas in nobis originatur humilitatis virtutes: primo est Timor dei. quia sicut audacia inducit superbiam ita timor dei inducit humilitatem. unde Hoc est timorati non sit dati est. primo. Timor dei est pellit penitus primus superbiae quia est origo et principium hominis quia seipsos existimat. honores habuit sibi appropriat. Iterum quia se nihil existimat et honoris non curat. quia debet hoc magnus tempus mundi quia ubi quia gloriatur mundi non curat. illis ad quia mundus est totus quia magis est cuius propter honores scilicet Christus dixit Io. xv. Si me persecutus fuisset et vos mundo. mundus quod suum esset diligeret Ita non estis de vos.

sic

et ideo quia sui
quia nostri sui

mūdo ffca odit vos mūdus. Deo dē so. q q qđ ē ī mūdo aut est
cōcupiscētia carnis aut concupiscēcia oculoz aut superbia vite. Tm
ē exhmatio pxmi qa alle q alū exprimat scīpm humiliat et
alū dignū honor sed cōtra hūc. et. Nō descēdas ī pō loci ne forte ho
norato te inuitatus sit ab eo. etc. vñ ī Deo q ei defert scīpm
humiliat sē superbi alios vilipendūt. Sūt et ~~q~~ ~~et~~ ~~nec~~ ~~sed~~ ~~tria~~
vñ legē ī hystoriis romanoz q Romā fuit sm̄ta mea mēsa annos
et gstabat Apollo cui esset dāda ẓet. Sapiēti: tue oblata fuit
cuidā philosopho magno et puero d. ẓ. sapiēcia grece q appellabat
tales. q erat sapiētissimus ẓ ipe humiliatē venit ẓ sedit post mensas
ẓ. sapiēti gaudent ẓ vltimo pcessit ad solenē ptm q forsan ī ea
pstava humiliatis ipāz gseruant apollinē et magos erat q
dā virgo cū capite declino deorsum qi terrā respiciēs cū
manib; ypocrite alatis qi ad astra volatis qa ad astra pcēt hec virtꝰ
ī tpe alas: ¶ Sūt aut ī tpe alas q vt tales sc̄ptor ad hoc
pbet cū humiliādi ī hac vita: pm̄ ē q hō ē limus a pncē sue
creatōe. q deus creauit hoīes de limo terre ẓ de luto qđ ē ignobilis
et mūdū vt sciret se cē ifimū ī genere aīaliū vānabiliū ẓ nō superbis
deo rōne. Qđ superbis terra ẓ cinis ¶ 2o q hō ē ~~secto~~ ī sua
Naturali gñatōe q pcedit ex humani seminis feditate ẓ te nre tria
malicie ẓ rei. sm̄ filios hoīs gñat. Deus dr hō pudendo ẓ corruptos
filios. ẓ filios hoīs gñat vt dr Job. xxv. Qz sic gñat gnatur
ex putridine ẓ corruptōe. sm̄ hō ex corruptōe ẓ putridine: ¶ 3m. q hō
ē firmus ī sua duratōe. q eo q trāsit de ista vita velociter sic fumꝰ
dicēte ps. Dies meos sicut umbra pterierūt ẓ ego sic fenū aruit:
q m. ē q hō ē fimꝰ ẓ nus ī sua gsumatōe: mors. n. funestus resol
uit corpus humanū ī horrendas corruptōes sicut Deus. etc. x. Cum
Moritur hō hereditabit bestias ẓ spētes ẓ vermes vt dr Job. Cuz
fece cū limo cū res vilissimas gimꝰ Cum superbum. ī terrā terra
Reddimus Deo dicē. etc. nobis ī die Cinerū ī d. qđ dicē dns de
pniētia hō q pulvis es ẓ ī pulvere cōuertēris: et ille humilis
. Sed hec cū gsideras ī tuis Meditationibus dices. Nihil aliud ī hō
nisi sperma fetidū. Saccus stercorū Cibus vermiū. post
horrem tumulī post tumū fetor et horror. sic ī eo horrēs te timor
vbi hō. Et d. q. superbis hō pulvis ẓ cinis cum ergo sit pulvis
Nasci Miseria. Vivere pena: et Mori angustia Cur tūc

hō e limꝰ

2o e fetor.

3o ē firmꝰ

4o ē gnus

ẓ q hō tam vilis
sciā gsumat ī pce
cando nō ēt iusti
superbire deceat
ẓ si aliqđ boni hēt
nō ē suū sed dei
vñ pau. dicē qđ
hēs qđ nō accepi
sti.

tuā ſpōſſ rch ī ſpūalē adornas. quā poſt paurſ dieſ ꝓmiſſ de
reſurrecturi ſt ī ſepulc. Animā uē tuā nō ornas bonis op̄ib. Dic
ī āgelis ē ꝑſentāda ī celis. Certe ſi hō ꝑſideraret frē ſuū ex
cto ⁊ morte reſolui ī pulueꝛē ⁊ omes rōnē dādā ī ſēmū ſtē ꝑſent
humiliſ ⁊ fugeret oēs ſuꝑbiā. et ſi ēt papa ꝑ ī gat. nō ſcām dīt
Memoraē nouiſſima tua ⁊ ī ęternū nō peccabiſ. ⁊ō paccat
et ꝙ dīt Alb. magr̄ ꝙ ē ſat vanagloriosū. ſtē murmur dīt
Sic Paul ē admirabil menuſtris ī pēnis ⁊ deo valde vanaglo
riosus ſuccedit. nauē dū cauda erigēs rotā faciat. Tuē n ī Gul
ſe volut rotā qꝫ ātruſſerat qā ornat et qi Gloriat a luſſe oſtē
dit. Sed murū valde ꝛeſpit qi nauē ut oculoſ. ad ſuā rū turgiturū
ꝑdū. tohr cauda obtutuſ. uiros humilibile depoſt. ⁊ le obliq ſēo ꝑoꝛ
⁊ uocē ꝓpꝛ emittit Sic qꝫ hō debeat ſuare. ꝑſideraō frē ſuū.

Quinta 2ª. ſ. de eius manifeſtatōe. hūm̄ uidē. alig
Signa ꝙ ī manifeſtat̄ nobis ipā uirtus humilitatis fuiſſe ī omibus. qꝛ
ꝙ ſigna exiſtūt ſillogizam̄ paſſoſſ aūt ī tres cas. uñ aligna Signa

Sunt ī corde
Aligna ī ore.
Aligna ī geſtu
Aligna ī opē

Signa ī corde ē ſe milē cū ſibi ſcām ⁊ peccatōē reputāt
ꝑſideraē ſuas ſniqtates ꝙ dēo oſtendit ſic faciebat
Dauid ꝙ dicebat. Ego aūt ſū ūmus ⁊ nō homo op
probriū hoīs ⁊ abiectio plebis meę. aūt humiliatis
ſignē cū qꝫ exiſtēs bonus et ſanctus reputat ſe peccatoē.
ſic faciebat paulus ꝙ cū eſſꝫ vas electōis dicebat ad timeo. ꝓ. nōs ꝑſq
xp̄s uenit ī hūc mūdū peccatōes ſaluos facē. quoꝝ ꝓmus ego Sum
ſic et .s. hieꝛa. dīt d'. s frāc. ꝙ ī xp̄o reputatōe nichil erat niſi
peccat. Cū ueritate ſpeculū eſſꝫ dīmodē ſāctitatis. uñ ſe latroīe nichil
ns dicebat. ⁊ itꝫ ꝙ quāt ſic decebat ad manifeſtāde apparet ſāctus ꝑt
qꝛ ſedens latroni ꝙ tulliſſet tantā gram̄ quāta mihi forte uelꝫ labore
ret ī celꝫ ſuito rei grauꝫ eſſꝫ d'accepto hūſmodi. Ite a ſig. ī corde eſt
oēs alios meliores ſe reputāt. ſic faciebat fr̄ bernād d'gutuacelle ꝙ
oēs alios hoīes mūdi meliores ſe iudicabat uñ ſi uidebat aliquē dere
blaſphemāt nō iudicabat ſtꝫ dicebat forte ille ī ſecreto poſſet valde ge
rere hēre mat d' poꝛro ſuo ꝛſi uidebat aliquē ſtrictis ēduti dicebat ⁊
forte ſtrictiꝰ portat ⁊ fugit uanagtes. ⁊ c. ſig. ī corde ē alioꝝ
uolūtat ſe ſtuē uolūtat'ē. et ſi ſit minor ego ꝛeuiē. uñ ecc. 3.
dr Quāto magꝫ es humiliate ī oīb. Aligna ſt Signa ī ore.

ꝙ ſuos defenſ
gnoſcē. ſic ſanc
d aud dicēs. qm
gtatē nicā ego

ſic bꝛg' ntuit
gſtātino q ſuū erat
tū nō eſſꝫ ſuū ſtatu
dā nō vide dī. q uū de
cās ⁊ ē q nō hoīes
ī appaūtia illo
uū illis mur ⁊ dicat
oſtēdit. obſeruādo ē
gās ogit q uū ſic
eſſꝫ dī. Tu ſolꝫ es
ūmo huīſmo

te honoꝛ
dēnē ſic ſanc
ſanctoꝝ q ſuas
deſiderabāt

vñ abrñ d ꝓ
logmar ad dñm
meñ ñ ſt pub
lic⁹ r mis.

ſic ē gſpriaſ laudes tacer. vñ xp̃s Io. 8. dicebat Ego gl̃az meã nō q̃ro.
ſt̃ ſua peccã agnouſ ꝙſteri r no excuſaꝝ. ſic̃ faciebat publican⁹ q dic
bat gſpiti⁹ eſto nã peccaui. r dauid tibi ſoli peccaui r malũ cor̃ te fec.
Delictã meã cognita tibi fui r iniuſtiaſ meaſ no abſcondi: ſt̃ log ſb
miſſe et rauo r meaꝝ cor̃ ſuꝝ coſ r macrich cu⁹ gr̃ũ fraudẽ ſuꝑbi
r ſſũptioſi. et gb dic̃ ps. Labia mẽdaciũ magniſicabim⁹: labia noſtra a nob
ſt. ꝓb. 29. ſtultꝰ ꝛba multiplicat. .: Alegꝰ alia humiliatus ſuꝑbia
ſt. i geſtu corꝑis. ꝑmo ſm oculoꝝ depſſõe. nã ſic̃ ſuꝑbi hñt oculos
ſblimes et humiles oculos depſſos i tr̃a. vñ d ſuꝑba gnatne d̃e.
Iob. 30. Et gnatio eoꝝ ſti ſt oculi r paralyſeos. ca⁹ i altoſbrupte
A d ē i ꝛceſſu r geſtu ẽpoſt nã ſic̃ ſuꝑbi ꝛcedit grauiꝰ r ꝙpoſito
gradu r ꝓpterius veſtimẽtis. fert r eleuato capite vt dic̃ eſa. p°. ſic
humiles humili geſſu ꝛcedit. r humilib⁹ veſtimẽtis vñ xꝰ de hoc laudat
Io. ba. dices q d eccleſie i deſtũ vidẽ hoꝝ molliby veſtimẽto. Sic
hñt frãſc⁹ vili hñtu iducbat⁹ i regla ꝓcipit mlib⁹ veſtimẽtis fieꝝ ſuos
veſtiꝝ et reꝑchat de ſactis: Alia ſt̃ ſigna i opt̃ eterni⁹ q
Manifeſtãt virtutẽ humilitatis. p̃a ē honorẽ fugere ſic̃ xp̃s fugit
gñ iudei voluerũt facere eũ regẽ. fugit i mont̃ ſic̃ et ſcriptꝰ ꝙ ſpi
paulꝰ et barnabas. vt hñt̃ actꝝ 14. gñ p murmur⁹ fiũ gẽtiles vo
luerũt eoꝝ ꝙ dus adorꝝ et ſacrificia offerre. 2m ē i vilib⁹ exerci
tus ſe libẽter exercet. ſic̃ faciebat humil frãc⁹ d q° refert. s. bona. q
le proſoꝛ obſequ⁹ ſi nominabat. illoꝝ pedes lauãdo. r cetera
r cetera humilitatis officia ſancto ſic̃ ē. s. ludouic⁹ r s. helizabet filia
q octꝝ ſtni. s. frãcſi: 3m. Minus r ymmotas pacẽter ſuſtinẽt. r dedec⁹
i honorẽ ſbſtinẽt. ſeu fugẽt. ſic̃ dr̃ d apo. actꝝ v. Ibãt ergo gaudentes
a ſſpũ. galilee etc. ep̃s i ſtñ dicit d illa monali q̃ vidit s. bñ.
i ſcalaꝝ q ab oct̃ ſtulta ꝛcumabat. ꝛſpectꝰ erat octꝝ:

Ultra 3m videndũ eſt et hui⁹ virtutis ſblimatiõ nõ ꝙ
alias virtutes ipã ē ſblimiõ ff multa ꝓuilegia.

ꝑm ꝓuilegiũ hui⁹ virtutis ē q ipa ē virtus ꝑma et cũ omib⁹ alijs virtutib⁹
nã ſic̃ ſuꝑba fuit ꝑmũ vitiũ a quo ſumpſit ſpiritꝰ oẽs. as ꝓcipue
vir dr̃ thob. 4. q fuit i ꝑ° angelo q ꝑ ſuꝑbiã ſe nõ ſtetit in ꝛ: Ita
ꝑtinẽs oẽs ſalutis fuit humilitas. Cũ ſcis Michael archãgel cũ
ſdutes diabolo ꝙ humilitate. Nũcietes ſit dei fuerũt acheũ quos
cũ iſta virtute humilitatis ſuꝑbos angelos d celo deiecerũt. ſcdo humi

ꝙ ad d hoc ē ſtinẽ et cognitõe ſui. ꝑ 167.

humilitas i
- Tradit oẽs virtutes
- angelica virtus
- Reparatio hui⁹ mundi
- ſalus dei electoꝝ quã ſol r dñs venit
- Spes electoꝝ
- Gaudiũ ſm domicilium.

- Demonũ oppugnatio
- Oculꝰ mentis accipiendo
- Celeſtis exaltatio

lutas ē virtus ps̄ rea ōnis virtutis hūe dē/cedit. q̄ Superbi nō tibi pla
cuerūt ab/nitio-s. middi. ꝑ humilū z mānsuetos tbi placuit despectio.
2m philog.m ē q̄ sola humilitas sic̄ et virginitas ē virtus angelicor Cū
n. virtutes morales nō sīt ḡtes i āgelis sic̄ ē tēperātia et fortitudo: Issa tn̄ ē i angelis q̄ ossposita nō ida hūt rpugnātā. Et q̄
i malis angelis sunt superbia ido i bonis sunt humilitas.
3m philog.a ē q̄ humilitas ē virtus pulcherrima i eis q̄ sīg.at ē q̄ ipā sola ipe
rat gram̄ corā deo z q̄ oculus dni libēter ipam respicit vñ i ps̄. dr
Q.m excelsus dns̄ et humilia respicit z alta a lōge cognoscit. z iterū
respexit i orōem humiliū z nō spreuit precem. et. Iacob dic̄. humilib
Deus dat gram̄. superbis aūt resistit: vñ nulla aīa pōt hūe pulchrā faciē
t gratā possit deo placer sine humilitate.
4m p.a ē q̄ ipa tbi ois alias ē virtus optima q̄ tū i moralibz q̄z i natu
ralibz prius melioi opponit q̄ ornat maiis bonū humilitas aute
opponit superbie q̄ dr̄ pessimū vitiū. vt dic̄ aug.s. cuius alicui maximū
vitiū dic̄ aug.s q̄ nullū ē vitiū q̄d magis opponat deo quo deo magis resi
stat q̄ superbia
5m philog.a ē q̄ secut superbia est certū sīg.m reprobi aūt sit vitiū diabolicū.
ita humilitas ē certū sīg.m electi et predestinate z filioz dei sīm q̄ dicit
Greg.s et aug.s q̄ aut Quicūq; superbū ce videris filiū diaboli ce nō du
bites. q̄ q.s mortuo vel magis orabis q̄z q̄ diabolo.
6m p.a ē domini et psonaz habitatio q̄ libēter ingredit deus i illa aīa vbi est
humilitas. vñ ysa 58. dr̄ Sup quē requiescet ips̄ meus nisi sup humile
et quietū et trementē sermones meos.
7m ē ois Donoz largitio q̄ crescit adeo Deus humilibz. Jac. 4. q̄ humi
libz dat Gram̄: z nō solū gratiā gratificatē sed et gratis datā sic̄ reuela
tiones z sapiām z dōs ypheie vñ xps̄ i euāg.o. Confiteor t̄ pr̄ celi et terre
q̄ abscondisti hec a sapientibz et prudentibz z reuelasti ea parvulis sic̄ patet
t apostolus 1. ad. 1. c. 2. z bndōs z alios scos q̄bz pp̄ eox humilitatē
dīa sua dona gessit et reuelata fuerūt et futura p̄dixit z acta sua scripture
reuelauit. // Deus vñ acceptatio z alioz bonoz
8m. ē ois bonoz acceptatio q̄ nulla opa meritoria sīne humilitate fit' accepta
sed ipa humilitas facit accepta q̄q ipaz dat̄ grā dei q̄ ē radix oīs meriti
z acceptabilis ps̄one z opationis. vñ i daniel scribit̄ i ps̄a humiliatis aīo
animo q̄rito suscipiam dne ate et sic fiat sacrificiū nostrū accepta.

Ite q̄ ipse exaltauit dicit̄ p̄ i euāg.o q̄ se exaltat
humiliabit̄ z q̄ se humiliat exaltabit̄

vñ i cāt de dñ
nra Sactumbica su
narchus mea do
sua. odo. q̄ ē hec
t mala z multi
adorifera.

Ite de mortū
de hellitro q
superbus nō mis
V humilitate
vitus ite
S. inimig z v
hostis ē mala

vñ gra sola trac
nō filij dei i celo i
virginis vñ bea
Dicēs q̄ se alaver
lis nō fuisset fil
i cū nō descēdiss

Gnz q̄ octenus
virtutes sīt humile
gregat pulcre
vitio privat

(i ostētatio

9m. pulcherr. ē oīm̄ pcōz remissiō qa p̄ grām̄ qm dat deus humilib⁹ remittit eis oīa pcā vñ i ps dr̄ Cor contritū z humiliatū Deus nō dnspnet z ī alio ps vidr humilitatē nr̄a z dimitte oīa pcā nr̄a

10m. qr ipa liberat̄ ēt a malo pne z ab oīb⁹ flagellis vñ i ps° dr̄ humiliauit sū z liberauit me. vñ ātq pnā i oīb⁹ flagellis dei ī durāt Celebro z capetu sua ssargēbāt Cnēr̄ z sr humiliari ī /cruce cōm Deo lr̄abāt op̄m d' Ninuites de Rege dauid Manasse z Iudith. q liberati pplm a pnā pe holofernes.

3 pr̄ z d' nab. pege dr̄ Qz humiliatꝰ nō dnā malū i deū cry. z ps 38. ī humilitate mr̄ dnā me mēt fuit vñi

11m. a laqueis z īsidijs diaboli liberat vñ magnū antonū i deserto. vidēs totū mūdū laqueis plenū. z clamāt' o dne ps cuadet p̄t. vox d' celo sola humilitas poterit euadere vñ diabolus dīp Macharium q solū ī humilitate ipe vincebat nō q alios vīcit

12m. pulcrū q sola ista animas exaltat ī celestī gloria vñ xp̄s dicit ī euāg° Q se exaltat humiliabit. vñ quāto plus se humiliat tanto mag deo exaltat. vñ i p̄ver. stulti oīgit homēs exaltū p°. Mūdi potētia q nāles ratio dicebat quia Cūb nat. mūdi seu Ciuitas potēta q sic ī ea superbi st humiliādi ita humiles st exaltādi vñ p° Regū legit q Deus p̄m regē ī popto isrl elegit Saule q erat ītr oēs alios mag humiles. i. xp̄. is Nonne cū esset parvulus ī oculis tuis Caput tribꝰ isrl constituite. z post ipm. repulsis oībus pcor obīt elegit Dauid pastorē pecoꝝ q erat ītr oēs alios humillimꝰ /deo dicp dol d' illo /mucrui homēs sm cor meū. q scīt ī oīb⁹ cū regna humilitate sunt deo obedies. 2° deus exaltat humiles ī terris sm hoīes christ qnt ī ecclesiastico ordīe scīlt superbi abiecti z humiles exaltati vñ pt humilitate exaltatus dicēb. s. Silvestrū z S. Greg^m ad papatū z abbatiā multos sanctos pp ejo humilitatē. 3° exaltat deus humiles ī Celesti hyerarchia agelor. q ibi ad superiores ordīes nros agelos assumēt q ītra terrest hyerarchia fuerūt humiliores huc. p° Depositi potētes de sede z exaltati humiles lr̄t 18. Qst. humiliauit se pulcr iste hic mālis ī ī mg° delor /deo ī sede lucifer alij pmūt exaltatiōne Io. baptā. alij S. Fr̄anciscū pp sūā humilitatē Maria vero Dei Mr tr q ītr oēs sanctos fuit humilior z ideo agelos pmūt exaltari sup oēs choros agelor. 4° ī sup celesti hyerarchia. dūs nr̄ Ihesus xp̄s exaltatus ē ī dextera dei patris pp sūā humilitatē. vñ apls ad phil 2°. humiliauit semetipm factus obediēs usq ad mortē. pp p̄deus exaltatur dūs

mtr.

Q[m]: humilitatis hem[o] a xp̃o · Dñs noꝰ · zab eius Marie. q humilitatis cā uolut nasi & alīa regna vbi patrie nūdi ſ3 de Matre pauꝑe q nuqm erat ſubero ipm hyerlh acu ꝛ omn uestiū q̃rebat. Nec uolut nasi ī atrio nro ſ3 ī diuersorio nō ī lecto auro ꝑ eburneo reclinari ſ3 ī ꝑſepio ītr duo animalia nō ī culmi ſeruos vl purpuris ī diuitiis · ſ3 uilib; pānīculis: nō hoīs malicie Dñē famulis ꝛ famulis ministrāb; ſ3 bouis ꝛ asini ſuis flatib; cū calefactōib;. Ite uolut legi ſe circūcidi trib; pcedēt ꝛ reduci ī tēplo. ꝛofferi deo ſē alii filii ſtl · q debebat nō miſeīa ſue pnogenite / Ite ī tota uita ſua uolut ꝑēts obſeq̃ ꝛ ministrāt ī oīb; uti dent exāplm q̃rat ſbdi illis. ſē boni filii ſui ꝑēts. / Ite ī magna pauꝑte uolut uiuere q ē ſtrd humilitatis q̃ nō ī mūdo uolut possidēt ſ3 alios elemosinas uiuebat uñ ipē dīc uulpes foueas hīt ꝛ uolucres celi nidos filii aūt hoīs nō hīt ubi capt ſuum reclinet. / Ite pp humilitatē ſuos discipulos ministrabat. ꝛ ultimus cena cog pedes lauit: / Ite ad euitāda latrōcīa ſua uitia cta publicē ꝓhibebat. uñ ī trāſfiguratōe dicebat discipulis uidete nemini dixerint hāc uisōem ꝛ dīa bolos īmutabat q dicebāt ꝓpm oē dei filiū. / Ite aū uolut facere uigē fugit ī nōtē q honores ꝑsequebat. / Ite ītrās ī hyeruſalē honorab; a popto ꝛ cū palmis uestib; ꝛ ſup eqūm ꝑſidentē ꝛ ſup asinā nſedit ꝛ uolut hm rgtauit ut ꝓphetā ꝛ diplicet q ſemp pdester ī credebat pp humilitatē. / Ite ſtrēs / uidiat a pdest humilitē ꝛc. dicēs Ego demonīa · uō hēo ſ3 honorificio pcm uīm quē uos honorastis: / Ite pp ſcā humilitatē turpissimā mortē crucis elegit q erat ſuppliciū latronū · ꝛ itr duos latrones crucifigi uolut salnator oīb; oppriobriū / uidiū oī mortē ꝛ īmatē ut hēr poteſt ꝓphetā. uñ patrat dicēs ī . ps. Ego aūt humiliatus ſū nimis ego ſū ſtrus uō hō. ꝛc. / Ido dicit Bern. Erubescat hereo fieri ſuꝑb; oī deus factus ſit humilis. hāc uirtutē ꝓpē docuit discipl; ſuos xp̃o ꝛ tēplo / Ideo dīc ois Diſcite a me q mitis ſū ꝛ humilis corde · uñ dē aug. uō dīc ꝓpē. Diſcipl; Diſcite a me mortuos ſuſcitare ſup mare ſecuri pdicij ābulare ꝛ alia mīracla facere ſ3 q[d] aut diſcite a me q mitis ſū ꝛ humilis corde · cog nīa alia uirtus poſt humilitas ſalutē ī humilitas ſcā · n · hō ꝑ ſuꝑbiā d' ꝑadiſo eiect; fuit ſic oportet ꝑ humilitatē reduci: Si egr̃ xp̃s dei filius cepit mireis ꝑ hāc uiā humilitatis ītrauit / sic oportet ī nob illā uiā tenere.

Sermo de humilitate xp. 11ª.

luc 1º

Respexit humilitatem ancille sue. ecce enim ex hoc beatam me dicent oes generationes. Quia pp pcm superbie ageba non derut de celo z Adam z eius de paradiso expulsi sūt. Ideo ordinauit deus ut p humilitatem xpi z Marie hoies tm̄ reciperent gram dei z porta paradisi aperiret: Ideo sic prima femina pp suam superbiam fuit cā ruine z pditois tm̄ 2ª femina S. Maria pp suam humilitatem fuit causa tm̄ salutis. ut ipa ipam hodie gtestata ē in suo cāticō simul cū S. Helisa loet illustrate a spū sco. vñ de humilitate Marie volens log deo q humilitatem Marie respexit z supat humilitatem oīum angelop z spūm. mādi ybat hoc tripl. vide.

1º pp eius gfunditatem.
2º pp eius honorabilitatem
3º pp cuius virtuosissimum

1º pp eius gfunditatem. Quanto .n. humilitas ē magis gfunda tanto ē altior z sblimior q deo magis grata. q ut dicit scriptā solū ab humilib honorat. cui aut q quanto magis descendit tanto magis ascendit z valles q quanto magis ē gfunda tanto magis versus abūdantiam aquaz sic humilitas quanto magis fuit gfunda magis ē altior vñ Mat 18 xps dixit Q cūq; humiliauit se sic puluscule ille Maio ē in regno celoz. Sb certe humilitas maior fuit S̄ctā gfunda. patet q2 dixit se ancillā. et q2 fuit se serua. et 3º q se fuit se ī fimā: 1º q dixit se ancillā angelo dei dicēs ecce ancilla dñi. 2S. Helisabet q2 respexit humilitatem ancille sue: vbi dic̄t Luc 1. humilitatem sui q̄ tempsit. Ancilla .n. serua cōmendat deuotōem famulatū. ostendit magnā humilitatem cū dixit se respectum ac si diceret Nō erā digna ut deus me aspiceret ī matrē sui electam: vult dicere nō aspiceret me tanq; digna sī respexit pp suā miserōem cū gram ifudēdo ī me cū vterū fecundādo. Maiorē humilitatem ostendit cū dixit se ancillā nō dixit dñam seu regīnā seu matrē dei sī ancillā ifimā xpi. q. dicit serua me famulā z ministrā ī hoc ope redēptois mūdi 2º fuit gfunda cui humilitas q2 fuit se serua. S. Helisabet. q ipsius etate ipsa maior tm̄ dignitate erat Minor: vñ dicit euangelista q. mansit ī domo. S. Helisabet tribus mensibus ī q3 fuit ibi. Serule seu ancille ī octo opib domus necessarius vbi dic̄t Luc 10. Martha satagebat circa frequentia. quā debebat. cognatas p̄gnātibz exhibere: Maria ī domo sera festina ī publico. mansit cū Helisabet q3 tribus mensibus. q. n re cepisset pp officia officio ī hospitio. nō fecisset sic Mulieres hodiēne. q vermūdat sua nō dico ī strectis sī suis suppellectilibz. vermūdat vilia domus officia facere. Ecce speculū humilitatis Marie: 3º fuit valde gfunda sic humilitas. q2 fuit se ī fimā octo alias Mulieribz mūdi sic .n. tam ex superbia meret

nō q2 domus ei deficeret alteri sī q2 pp officia vacaret

Se supra deū q̄ voluntē sc̄a voluntati dei ꝓposuit ⁊ ꝯ deū. q̄ ꝯcaus ꝑ
cepit venit ꝑsumpsit. Ita Maria se humiliauit ifra oēs alias mulieres
q̄ fuit i mūdo ex amor timor dei q̄s sup eā dilegebat ⁊ timebat. ut hoc
Verbis declarat vos scis q̄ i mūdo Mulieres Nobiles q̄rut sponsos
Nobiles ⁊ Diuites. ⁊ palatiū p̄ domū āplā ⁊ ī ꝑte pulcrū talamū nolle
lectū. abundātē pānos obsequiū ancillas ⁊ cunas ad uxorē dū puerum
⁊ post ptū. delicatos cibos ⁊ gete ut oēs. ꝯ. b. Maria ñ uisus fuit pauz
sposo Ioseph. q̄ palatio suū. stabulū q̄ lecto suū. domū. q̄ ancillas suū
bouē ⁊ asinū. q̄ pānis suū. uilente pānos q̄ cunis suū ꝑsepiū. q̄ cibos
panē ⁊ aquā. ut patū caseū q̄ gete oportuit eā fugē ī egyptū. ꝛc. Ecce hec
eē patiēcia magna ⁊ humilitate se gessit. Ita humiliauit se usq; ad alias
q̄ mūdi mulieres q̄s uos ꝛc ī alta regnū Nūq; u. alicui mulieri
se ꝓtulit q̄ deū ⁊ q̄s gen illaq; sūt sepulture. sc̄e patet ī Cīmaroe
filij. ī purificatōe offerēs sacrificiū pauz ū duos pullos columbaq. ⁊ ī nativitate
octaz festiuitatū ī hyerusalē. p̄desser uenūdo eū alīs mulieribus ⁊ ī ouēs lega
lē obsuatōe q̄ alie Mulieres fuabat ipa fuabat. uū et nuptiis uoluit
ī ire ꝛc. cū filio. Dē q̄ admiras Ber ign. ī festo purificatōis ℣ Bta uirgo
nō indigebat purificatōe cū uirgo esset ī ptu ⁊ post partū. q̄ nūq̄ filius
eius indigebat Circūcisōe. esto ity illaq; sc̄a uera illaq; nā sic ē filius tuus ī
medio ꝓuloz. ℣ Ita ⁊ humiliauit se ī quolibet statu mulierū ut oēs
Mulieribus salutē ꝓcurauit. ⁊ exēpl. ꝛc. u. tāti uoluit esse uirgo q̄ est
status altus. q̄ et uoluit esse ꝯiugata nō tm̄ Maritata q̄ et uidua
Derelicta et afflicta q̄ oēs ꝓiciatis ꝓpso sco et filio. et hoc fuit ut
oēs Mulieribus aff Daret ꝑfm̄ salutis exēpl uerbis ut doceret sic
exēplo q̄ quelibet Mulier pōt saluari ī statu suo. s. tā uirgo q̄ Maritata
⁊ uidua dū modo fidē xp̄i rectā teneat ⁊ uiuat ī humilitate ⁊ timore
Dei cauē a peccatis. ⁊ cū patiēcia: ideo dē Maria ē humilis. ī ista oēs
Mulieres existēs status ut oēs esset ꝑfectū ⁊ exēplare. ut q̄ dē patet q̄
humilitas Marie fuit oēs uerbis et exēplis ꝓ sua ꝓfunditate.

¶ q̄ bat uoē honorabilitatis. Nūq̄ sic Tanto humilitas ē Maria ⁊
altus. q̄nto ꝑsona ē digna ⁊ honorabilis. Nō. u. magna ē ī uoce uia ⁊
pauo si sit humilis. cū sit ꝑsona uilis ⁊ abiecta ⁊ nō ht eaz sup bie. q̄
Magna ē esse humilē ī ꝑsona honorata ⁊ Nobili q̄ ab hac oēs mereat ho
norē. q̄ certe ity oēs creaturas mūdi nulla deus fecit magis altā ⁊
honoratā q̄ Mariā q̄ sibi filiū sui ita Deus dōc. q̄ dē cū to
ta sua potētia nō ꝑfecit seruū uilē puā Creaturā. ity mulieres dignitōs
q̄ Matrē filii sui q̄a ex hoc ē Regina mundi. ideo magna reputata fuit
humilitas dauid q̄ cū esset ī dignitate regia sublimatus coram dei arcā. sal
tabat decēs. Ex. xv. vj. Iudā ⁊ uilio sua plus q̄ fecit sum ⁊ uero humili ī oculis

2 8 99 supra

⁊ fuit Uerba uxor sua ⁊ mouebat cū sua humilitate

Tales fuit humiliter Marie q fuit honorata ab angelo q̃a ei[illegible]
salutauit. A patre celesti q̃a ab eterno i sua psciã elegit a spũ scõ
q̃a ipregnauit. A filio dei q carnẽ i suo utero assũpsit. a toto mũdo
q̃a beatã ꝓtestabat: ut ipa de se humiliter scripsit. Ecce ancilla
Domini: fiat mihi scm verbũ tuũ. Exhelysabet laudãti ea ꝓph. Q respexit
humilitatẽ ancille sue. Unde beat fuit missa et dixit Quis est tã sublimis humilitatis. q honori ordinẽ nouit ipse scõr gla nesciit. Dei mater
eligit. a sp ancilla nominat. Nõ e magnũ esse humile. sed uere
gna uera et rara prorsus e honorata humilitas.

Tertio ꝓbat Rõe verecundie Quãto .n. humilitas fuit verecundior
a pudico tacto spũs scõr certe humilitas Marie fuit valde verecunda
Sponsa dei q de ab eterno illã prudẽs. sibi ff sua pulchritudẽ q̃ cupiunt
i sponsã. ꝓph. di. audi filia. et vide. et obliuiscere populũ tuũ et domum
patris tui. Unde. triplicẽ dicit ei ornatũ. 5. virginitatis Credulitatis a
humilitatis q fidẽ erat pulcr i statura alta. q virginitate. clarissima
a nobilissima i tota a corpore. q humilitate pulchꝝrima i facie q sane erat
florida. a oculis demissis. ideo ~~dicit ei pater q ipse Maria esset adornata~~
~~virginate a aliis virtutib⁹ tã si humilitate non fuisset nulli unq̃ placuisset~~
~~eligendo ne filiũ dei i utero ꝓcepisset. nec spũs scõs eã desponsasset.~~ Unde
pater ait Quãta putas veneratiõe digna e. i. pia fecunditas ornata humilitate et ꝓph q sic erat virginitate 2° ita fuit talamus xpi. ps.
Dixit. Ipse tanq̃s sponsus ꝓcedens de talamo suo. erat po dñs ore i
utero suo Naardus nunq̃ dedit odorẽ suauitatis. Cũ .n. dei filius
esset i utero patris. i. i sinu pris humilitas Marie tanta fuit q odor
humilitatis sue allectus i talamũ sui uteri descendit Dr aut de humilitas nardus q nardus e herba ꝓcia odorifera a pretiosa purgatur
sic et humilitas fuit ea ꝓcia r̃ sua q se ancillã recognouit fuit ode
riefera r̃ dei q i eo fuit tm delectus q i talamũ eius uteri descendit
fuit pretiosa purgatura r̃ nra q ei humilitas nostra superbiã. de nro
pectore sanauit: a ea dea vitia repressit. 3° ita fuit humilitas
ipse scs. q ut dicit beat sup missus e s Maria humilis nõ fuisset
ipse scus sup ea nõ descendisset q scriptũ e Sup quẽ requiescet ipse nisi sup humilẽ et quietũ. porro si sup ea nõ requiesset ipse nunq̃
ꝓgressus ne filiũ dei genuisset pater ergo ꝓ ut descenderet filius dei oportet
humilitas fuerit: 4° fuit ea porta ꝓcia a scala celi q sic
superbis eius fuit clausa porta ꝓcia i. ꝓ Maria fuit aperta

M.

Vñ Aug⁹ ī quodã Sermõe O vere beata Maria humiliatus q̄ deus
hoiem peperit vitã mortalib⁹ reddit celos īnouauit mũdũ purificauit p̄a
Iesũ agnũ Iohãnes cuꝝ ab eterꝝ lebauit O vere ℔ gloriosa maria
humilitas: q̄ porta celi effecta Scala celi ꝯstruit fta ē certe
Maria Scala celi ꝑ quã deus descendit ad hoiẽ. Iohãnes ascẽdit ī celũ
finis ãm.

Q2 ista stella p̄ueit solē ī mane, i aurora i p̄ncip. sic clara
a teneris ānis signa ō solē illustrat.

Q2 ē d. alia stella pulcherrima sic. clara ī ḡ. cel. multorū
assig. eo q̄ ī medietate Piscis ē soli a q̄ nunq̄ separat̄ē

5 Clara ḡ stella matutina

Cui ista stella ḡ influēs suā ad morē. ī ḡ dra
amoris. sic clara amorē opī recipit ℔ fidelitatē sic stēs
vñ hec ista stella nigrit ca ferit. sic Clara amorē cunctis ostēdit
Cui ista stella ē radiosissima. q̄ mag illuminat terrā q̄s alia
stella sic clara q̄ magis radios mundū illuminando suos ostendit

Quib⁹ ista stella ē oīb⁹ stellis magis. quia ad nos sic ista ī ar
cto. q̄ ad pl̄ trahit inhabiles navigantes pulchos dignos nauta
q̄ suos amorosos claros reddit.

Mane p̄cedit ī spring accipit ex
- mane p̄mittit
- mane humiliat
- et mane dividit
- et mane familiat

Luna pulcra
- p̄mittat.
- & pcessum.
- velocitatis.
- & q̄litatis
- formidatus

Tomo de sca clara 258. 258.

de s. Clara.

golus.

Alia ē Claritas. alia claritas Lune. i alia ē claritas stellarum
Stella. n. a stella differt ī claritate: p̄ ovr. xv. Q. beata clara i cla
ritate fuit denominata ex claritate diuina. Idco ad ostendēdū ei. cla
ritatē quemēter hoc tōtū assumit. i quo btus paulus de felicitate sanctoꝝ
q̄ st ī patria sp nomē claritatis loqt. ℣ p q° notandū q̄ ī pad iso. st q̄or
gradus felicitatis. Quoꝝ p̄mus ē sm naturā rōnalē. sic ē felicitas ang lo
rum aīē xp̄i q̄ cōsist sūma natūdat ī oēs sanctos. ℣ 2S ē sm Naturā abūdātē
sic ē felicitas aīē btē virg̃is m. q̄ licet nō tm natūdet. tm ē sup oēs
sanctos abūdās q̄ tāto hꝫ de felicitate gradū potuit pura creatura nūq̄
sm potētiā ordinata. ℣ 3S. ē ad Naturā sufficientiā. sic felicitas sanctorū om
nes q licet nō habeāt tāta abūdātiā gr̄m plus capere possint. cū sit capa
tronis plus hꝫ tm q habet hꝫ sm sufficientiā horē naturā. maiorē gloriā.
alteri. ℣ 4S ē Ad Naturā cōsummatā. sic felicitas aīaꝝ sanctaꝝ. q̄ nō sunt
maioris ꝑfectionis ī nā bis. sm̄ gtiosā meritoꝝ habent plus de felicitate
ecterna vel minus. Nunc aūt ad ꝓpositū xp̄i volens nos īstruere de isto q°
Gradu felicitatis. s. Sāctoꝝ. Dicit q alia ē claritas solis. et xp̄i. quātū
ad p̄tm aūr felicitas rodūdat ī oēs sanctos. sic sol rotūdat ī oīa corpora
sup celestia sm Diom̄s. h q°. de di. no. Alia ē claritas lune quātū ad
sm. i. btē marie. q̄ imediate illuminat a x̄o. sic a sole. ip̄a luna. Alia
ē claritas stellaꝝ quātū ad .3m. s. Sāctoꝝ. ang̃los q dicūt stelle. q̄ sic stelle
st ad ornamētū celi materialis: ita angeli ad ornamētū celi spūalis hierarch.
.3. Stelle dicunt lumē ī rusticos suos. et lucent sic. ℣ Quātū ad q̄m. i. q̄ vita
anime sc̄e differt ab alia q̄ sic ī stellis ē maior et minor claritas. sic ī sā
ctis sm̄ excellētiā meritoꝝ de q̄bꝫ stellis dr. gen̄ xv. Suspice celū et numera
stellas si potes. sic erit semē tuū. Et q̄m ad hanc btē clar. q ē vna de
stellis q̄ dicit. st nomē claritatis eius ꝓmittit ē introducta. Notandū° ergo
ꝑfectas Claritatis seu lucis q̄ 1° Debent esse q̄ ste. ī celo hoies ille ē maiꝰ
sanctitatis q̄ magis imitatus ē vestigia xp̄i q̄ fuit magr̄ oīm ꝑfectoꝝ. Ita ē ter
Mulierem illa ē sancta q imitata ē vestigia Marie virginis Matris xp̄i.
q̄ ille oēs fuit sanctō ꝑfectiō. Et q̄a .S. erant .S. predicti fuit a deo missi
ī mundū ad renouandā ꝑfectiō vite xp̄i. ita q nullus ita ꝑfecte fuit imi
tatꝰ xm̄ sic ipe ita .S. clara fuit a deo missa ī mundū. ī vltimis temporib
ad renouandā ꝑfectiō vite. b. Marie virginis q ip̄a sua claritate fugauit
fuit q lucē. q tollet d mundo tenebras. sic deo. videbit quem° ī btā clara
fuerit octo ꝑfectaꝝ lucis.

Prima huius excellēcia siu ꝓpietas ē. q hꝫ. ꝑ nitatē īsue ꝯceptōe qꝫ īmudi
Creatōē pⁿ fuit ꝓducta ī ordīē sex dieꝝ. quē p⁹. Dixꝫ Deus fiat lux et
fca ē lux. q ē ūdē cū claritate z sūt ꝯpulit tenebras nocte. Ista fuit vir
ga Maria q̄ ꝑ claritatē sue sāctitatis. fuit pⁿ lux nata ī mūdo sm petrū
alg⁹. Sāta ꝯceptiō z natiuitas q̄ ꝯpulit tenebras dr̄ peccati. hāc excellēcia hui⁹
b. Clara. q z ī p⁹ma etate clarū exper virtutib⁹ et sanctitate. z talium
Deo ē grat⁹ obsequiū. q ꝑ ꝑ florē suū īmutibus offerūt deo. dicēte ꝓpheta ze
cce ifāta ē. et laudē ꝓpriū laudē. vū ī sua ifāta tribꝫ virtutib⁹ exper cla
ruisse. vz. pietatis q z grauose manib⁹ suis clemosinā porrigēs exhibebat. 2°
austeritatis q̄ leuiusculo carnē domabat. z delicata arbarica sibi a puēlis
exhibita pigritiē z otiositatis mittebat. 3° studio orationis. qđ satis hr̄ebat omnium
tibi aditus sepe ꝑ solatoꝝ ī recessū duimꝫ. a ꝓximo quē ī sum sponsū desiderabat
accepe vū dr̄ī ei⁹ officio Sacra scripta ifāta magna ꝛ nubia vū ꝑ
ēstas virtutes femina ei⁹ exper ꝑ cūitatē clarescēt. z mte mulieres z mater sua
Perhibat sī inuenerit ista puella. nō stabit ī hoc mūdo q̄ nullā mūdi vanitatē
sēt puelle facere desiderabat.

Secūda luc⁹ excellēcia ꝑ ꝓpietas ē. q ꝑ ē. dē creaturaꝝ visibiliū pulcherrima. q̄
sua claritate. ē. cēt alias creaturas nobis manifestat. vū dicūt ꝓpheta ī Sue
vrispice. Sm lunare mihi videri. vt sol. de die. z rubro. q. luce sua claritate
splēdor facit. vt cetera visibilia sēt pulcra z laude digna. Sic bta Clara
fuit pulcherrima ī ty Mulieris assisy. q̄ tue alq̄ mulier ē pulcherrima z ꝑ
ē pulcra ī tus vt foris. si ita z corpor z nō hr̄ aliquē defectū. z nō ē hypocrita
q̄ foris vt pulcra z ītꝰ ē turpis z fetida. Sic fuit bta Clara q ī corpe fuit
pulcherrima nullū hūs defectū q̄ vt Nobilis puella assisy nata. z ī ita
fuit pulcherrima z splēdida q̄ illā gras siccē hā q̄ ꝯcepit ī hapt̄mo sēt
seruauit nūq̄s alq̄ꝰ pecc⁹ mor⁹ q̄ mulieres ī hoc mūdo dū vixit q̄ a sua
ifāta exper clarescēt ī sāctitate z vsq; ad mortē ꝑseuerauit vū sēt fuit
b. Mr̄ virginū. s. virgo mūda. z corpor nullā maculā hūs ī nā nocs ī corpor
z nullā fetorē q̄ nullā sordes corruptrices ꝑ ea clam ī hapt̄mo fuit appellatus
Hoc ostendit dⁿ ꝑ oraculū sancte Matri sue cū adhuc in ea esset virtus ꝑ
cras cū lacrimis ad crucifixū vt ea a peccato ꝑ tus liberaret. 3⁹ tuit ex pe
ne dubitant. q̄ gratia ꝑficeret q̄ oīa tota mūda illuminaret
cce q̄ sēt Maria fuit. ī principio creaturā data mūdo ī lucē ꝓpriā sc. S.
Clara ī fine mūdi vt Sabbatū sue claritate alias mundanas omnes hui⁹
mūdi illuminaret.

Excellēcia lucis ē puritatis. q̄ hꝫ puritatē ī sue ꝓductiōe. luce z. claritas
lucis cū alias sordes purgat. q̄ tū ꝑ sue substantie nullatenꝰ ꝑpetat q̄ oīa

Ideo grēci⁹ Solē q̄ deū adorabāt

Vū nūq̄ q̄ plus
lucet ꝓcedat nūq̄
ē pulcrū sēt ego
ē alq̄. z stelle. ego
z luna stelles. illa
fuit ē pulcra ē ela
ctor.

Vū creatura
tātē nūq̄ simile
ā grecis. ex sēt
fuit ā grecis co
gnata vū gratis

Idem q̄ grātē ali
q̄ dr̄ corp⁹ ē mag pura
mag ꝓpinqua ē luce
z mag splēdet sēt
acr. q ī pura aq̄
z sēt crystallū z sēt
speculū. z cetera
similia

Sa

Contra naturā rez corporalū · rcē 13. Qz tetigit pcē ī q̄ nabuc ab ea ista
ꝑphetis z excellēcia fuit. ī b clara · q̄ ī dono paupū alqz ānis exister: nul-
latenus a gregis mūdanaz mulierū · q̄ lasciuis cārnis dēlectatōes z pōpas
fugit potuit ī graui ꝑ sancq celibatū suauis z mūdi gremiū. ꝑ ꝑ aplesce
omni virtute z sanctitate · claruit · ita q̄ ab alus mulierib. mūdanus nūq̄
potuit ad mūdi vanitates z delicias ēduci · ꝑ ieiunus ozabith ecclesiaz
sacraz ecclesias frequētabat oī die cū sua · mam · z missas ꝑ diratēs deuote
audiebat · tāta q̄ honestate erat · q̄ nūq̄ oculos suos nisi ad deū ī orōe dirā-
bat · z fratrū sua alqs videre nō potuit · talibz sūdoribz ꝑ cuncta regit
claustra.

Excellēta et huius ꝑphetis ē q̄ hō ī voluntate ī suo motu · hoīe · ni · nonnsqz
ꝑ voluissem · q̄ ī sancto vm̄ deū trāsit · z oracōe ī corde · tū claritatis et
luris ē mag festina · z velocō · cū sm philosophos fiat ī istāti vel ī tēpore
ī ꝑceptibly · ita ꝑphetis fuit ī b · clara · eo q̄ votū virginitatis sibi ī ꝑsi
rata a deo stat · b · frācisco revelauit diuꝰ desiderū suū cū gnū deo · z frāc
illā ꝓbis sātis ad amorē dei ī flāmās ꝑsuasit vt duas palmaz cū alus nobi
lib mulierib. Cuitatis veniret ad s. Mariā de āgelis relicto nostre sequēti
ꝓpit cū vna pdicta ꝑ xpō ihesu. Erat aut auctor ofirmitatis q̄
s. frācisc volūs ꝓbat · si vere · b · clara volebat mūdū ḡtemnere · deo ei
sātā ē desiderū tuū · cui⁹ pulvis et nobil z cinis vra vile ḡtemnit ꝑ x̄m.
Situs vis q̄ ego mdā ubi vade prius ī cui te sacro z sic vadas ꝑ totā Cui
tatē assisy q̄redo pauꝑ amor dei sic ego fuio z postea venias ad nos
ī s. Mariā de āgelis. b · clara feruēt desiderio cūdi x̄m. Induit se sacco
z fuit ꝑ passus q̄redo pauꝑ tāqz pauperula ꝑ nō fuit cognita · et ꝑ s.
frācisc. fuit admirata rdqz. Nūc vere cognosco ēe verū q̄ desidr⁹ ne
mīe ad x̄m. z mit. s. Clara · ad s. Mariā de āgelis cōmutatis mī alus
Nobilib mulierib d'assisio z virgut deuot. nīe palmā · Sequēti aut noste
cū honesta Comitiua venit mī huc ad s. Mariā de āgelis ubi s. frācisc
cū cepercabat cū suis sociis ubi · a · b to frē⁰ et soror suaz fuit nouiciatus sus
cepta · z cū alia virgine deducta · et ibi trāsorata z recepta pauꝑ mūdanis
habitu religiosq abbto frē⁰ ē ducta · z ꝑ · b · frācisc ꝑsonos stans ad quoda
Monasteriū qd hūc erat · s. bucelō fuit ī clusa · ī q⁹ ꝑ aliq⁹ tēp⁹ mens ī magna
sanctate · cui⁹ gl⁹ velocissimū ad dei spūm euolauit · z festinauit sic sagitta ad
dei tēplū · ī pura sta ē ablata ad dei spūm · mī ābrosij dum Nesta turba
Columina sessū grā ꝙ matris puellas q̄ adeo ī sanctā · z nūq̄ posset mūdum
relīqre ꝑ grā sc̄i ī senectute voluit deo seruire.

Excellēta q̄ hē ꝑ seruētā ī suo ifluxu q̄ semp ifluit rebus sua claritate
et si grā hēt aliq⁹ obstaculū nebulaz · z nubis q̄ nobis sua claritate absondit ymo
tū nūq̄ desinit ab ifluxu suo claritatis ī alios · s · ꝑ hoc ī fudendo sua lucem

Vide de hōo frē⁰. Tocto. Fuit ꝙ multū obiuꝰ deo ꝙ sibi ꝙpuebat ad statū ꝙfectōis ꝑtinere.

Vide de illo monast⁰ mālia in fine ad satū damianū ubi ḡstruit cum abbatissa · z ē ibi sep⁹ frē⁰ ibi dict⁹

Sic bta clara semp ꝑseuerauit ꝙpositu sue sentiuit. uirtutes z mor
xpi. quib⁹ mitigat a mūdo z pūcip⁹ et dyabolo sut uicta z ꝓfligata. Nā grauiter ei⁹ gūsum ad xp̄m sentes sui ꝙpg. armata
manu z cū oī mi z strepe. Cui⁹ ꝓcauerūt cū uiriliter a sui ꝙposito
to z a monasterio illāteuerāt ad mūdū z uitagā fris z mōnialiū ꝙse
quendū seruū nō ti mmgs a sco ꝙpositu mouere potuerūt. Cupiēs et
sororē scā agnetē ad xp̄m gūtē cū multis lacrimis et roris ꝙ ea ꝓ̄ roga
bat. q sm̄ dei ī flāmata q⁹ puella esset forte xi. āno⁹ ad ea ꝑ̄m ad mo
nast⁹ ꝓuen. stās cū ea nelle ꝓ sui dilectu. q statī sunt hūtū relig⁹
ī duta qđ audiētes sui ꝙpg ut furtes armata manu ad Monast⁹ ꝓuenūt
ꝙ ī ꝑ̄m irroruētes ꝙ eap illos ꝑ̄m ē asserūt que cū lacrimis et uoc⁹
ad sororē scā. b. clarā rsperūt dic⁹ ora xp̄m ꝙ me. Soror mea
Cōm⁹ ut nō ꝓmittat me ad seculū redire: bta aut clara stans
cū lacrimis oratū fudit⁹ se dedit. z ꝑsistēte duro ad uerbera
ut ī cubulū z grauū cā reddēt rpōderūt. ut uidentes ualidā ī cubulū
ē tūc⁹ altera s. lucia ita q multi hoīes z mulieres cā trahere uere
mouere potuerāt qđ ꝓdictes rōi esset. ī fragili ipam desperati dimi
serūt. agnostētes diuinū miraculū. ꝑ uerbo Cōm⁹ gressū statī ad
sororē sua ī Monasteū regressa. cū mgna sānitate semp uixit: Deide
b. Francisc⁹ uolēs. b. clarā uidere uiā cuiusdā pauperis aperire
ipam ei sua soror. ualeby alius ad Monast⁹. pauperū. s. Damiani
direxerūt qđ uolut appellari Monasteū pauperū Dñe z Regulā sibi scripsit quā. p. Innocēti⁹ primo approbauit Deide. papa honorius. ita q
nihil ī mūdo possidebāt et ꝓpter ꝙ ab hūi mōdi cōsolatiōe mitigare
uestitū pauperū ꝙmebāt. ut dic⁹ ī silentio et ꝑ̄ma ꝑseuerādo. ī q⁹ Mona
sterio clausa ꝙ quadraginta dies ānos. p mānsit ī q⁹ loco dū cultus clara
Clement⁹ pontifex rō ex⁹ mitte uirgines nobiles Cantius attracte. relictis
sexu ac pompis q⁹ mūdo ut sibi ꝑfectes ad formulādū ꝑfectū uidēt mmur
ro quadragīta adhesūt ī puncto ⁊por / ut quasi fuit sua dulce ordina
na q xp̄o sic adhesit ut nec dissimules suos filios uidere cū ꝙ ordo ꝓfes
sionis uiolata mitti et ī uitam suā optatā. uū ifirmos curādos. b.
Clarā ad uadē suū nutiebat q⁹ sānū cuncti signo signabat.

Scripta huius excellētia sen ꝓpriens ē q hī uoluntē ī suo uiuere. q sm̄ huius
Claritate nemo pōt aliqđ opari et / dro omnis opatō nr̄a fuit lucerna
Io. 9: Me oportet. opari opa eius q misit me. Donec dies ē. Venit
aut nox q⁹ nemo pōt opari ut c. 12 ābulate Dū lucē habetis ut

Nouit q alia ꝓpriet⁹ ē q hī cautelā ī suo iestimo q ꝑ uestē lucis ē manifestū omnibus
uū opē dicit q male agit odit lucē ne arguāt opa eius ꝑ ea latrones fugiūt ī nocte
lucē lucet. hec excellētia fuit ī b. Clara q ignis ymā et sua ī tenebē quātū potuit
occultauit suā sānitatē tū ꝑ opa eius clara fuit ī mūdo declarata nā et dic⁹
xp̄s. Nō pōt abscōdi ciuitas ī mōte posita. uū tūc⁹ sol q⁹ radius reflexit

vos tenebre nō ꝓhendat. Ista ꝓpietas z rectitudō fuit ī. 6. Clara. ro gre
tras virginū luce et splēdor suaz virtutū. z sānctas illuminauit z
Docuit quatr du sunt debent vt placēt possīt suo cōsponso. Iuxta id pat
.S. luceat lux vra coram hoibz vt videāt bona vestra opa et glorifīcēt
patrē vrm q ī celis ē. Na q̄nq; sūt virtutū hec sca fuit adeo decorata
z ornata tm. q̄nq; virtutū sup cēt alias sānctas virgines nfulor. Vz virtute

S ānte paupertatis
S ancte humilitatis
S ānte austeritatis
S ānte gr̄ōplationis.
Sancte pietatis reuerentiaq;

p virtute cuius ꝑ paupertatē ihū x. tota hereditate p̄ncis dedit
pauperib; sibi nichil reseruando. Ordinē pauperū diuersi fecit
et ordinauit nūl ī ecclīa ptorū vbi omnīū hīe voluntes nec
alīqua sororē aliqd hīe habuit. cui ꝙ visitās p̄ Innocētiū
3us approbauit dicto ordini ꝙ ꝛ. et pietate dispēsāc volentes
quoad paupertatē ī omnib; sic hodie ī mitigat a papa urbano
monasteriū dispēsatū ē. Ut sc̄e valle a peccatis absolui nō ab obsēuātia regu
lis ecclīe et voto suo. 2a virtus fuit. 5. humilitas. cpā. n fuit ꝓfundissime hu
militatis fundo matrē ecclīe. p obedīēcā quā promisit. b. frāc. ī ordine obseruādo. 2o
offīa abiecisse nouēdo cūcte suscipiēdo. 3o. ī seruicio se ordinis z villioz reputādo
patet qz ordo sororib; ipa humilit seruabat. nectā pannos aquā manib; fideli
do. prēsepia lauādo ī infirmitatū suitus se mānipādo ī ordine q; ī cūctis virtutū
et humilitas ꝓxīa lauādo. z q̄nq; esset abbatissa ordo se ī seruicio reputabat
ordo nouicias portando et stultas lauabat z domū ecclesiā scopis mūdabat.
3a virtus fuit Austeritatis q̄a ordo alias sororū supabat. pā. n. quoad vestī
tā scīp veste simplici z vili fuit ī data z reppetita et crudi cātello et pisc no
stri q̄ viderūt tunicā. b. frāc. q erat vilis et grossa z tunicā. S. Clare. dicūt
q vilis rasperiq; erat tunica. S. Clare. z ad carnē cilicū q̄ porro portā
bat. Calciamēta nūq; portauit q̄ simp nudis pedib; ībedat sic. S. scripsit.
Lectulus lassalo carp̄ssimo erat terra. vt. alīq; stora. vl' surmētū. Ce
rical Lignū vel lapis q̄ postq; ī firmata est ce mādato. b. frācisci
huit ī lecto sarcū de palea. Cibi nō nisi tenuis fuit panis z modicus.
Duas quadrageſmas Maioris S. Martini ī pane et agua ieiunabat
exceptis dnicis ī q̄bz panē sumebat de vino: q̄ sic quadā et 6a feria
nullū cibū sumebat. qd' postea. S. scripsit ꝓhibuit scīri nūdis sibi q
salte vnica panis cū dimidio salte sumerent ī die. sic ego corpe scīa erat
frat multū anis et tūc q̄z alter. so. baptista virginibz scīa illibata ecclīa
scīam posset sm aliqua macula corrumpere. hoc qz scīa proch. dicit
Sm cor̄ z barba frigef ventr̄ hoc ī ō multis monachis hodierni temporis
q ī delicatis lectis dormiūt z mollib; vestib; et delicatis cibis nutrit vo
luit castitate scīam qd' ī posset. 4a virtus fuit Sāte oroīs z deuotois
nā dic. S. Bona. ipa ab infancia Sc̄i amoris studiū habet amicū q̄ quod
sup ocia. desideras semp fuit ferebatur. Sc̄p ꝛ. ī ero abiit cūctis dra

vñ corona sue
virginitatis q̄nq;
gradus virtutum
illustrāt te prime
mundi illuminat

vñ tota vita sua
nō possidet ī mūdo
nisi paupē humiem
velut ē vrō ā ch̄o
vñ. vt filias suas
nō dolunt ī mūdo
hoc paupte ī vestib;
virtutū scīp nouis
nactis hodiernat
tenuit copassiduas
trās

vñ de multe sce
mulieres

ex precepto regule
ordo seminabat
quadragesimas
ī pane et aqua
nabat. sed tūc
Martini nouicias
nil comedebat

mitū ymo ī oroc ītēplo ībat. ⁊ post matutinas nūqʒ dormiebat ⁊ ꝺmi
tādo .p. suū Scōs frās ōn tōtā suā meditabat ī cruce xpi passōē
ꝓtēdebat. adeo .n. fortē pōpoēs xpi ⁊ pre gtēplabat q ꝺmilesq lam
mas rgmitly ꝑ resolucbat tāqʒ alter madalena ad pedes cruc ihu
dēʒ. cuꝰ studio Diabolus īuidēs sepiꝰ illā ab oroō ꝓturbabat vt
genual dixō ei vt ad tāta ploraēt ne lumē oīm ōrū omittēret Cuꝰ
illa ꝟbꝟ lumē ad pōt ꝓdere q lumē vite fugāt. qᵒ audito statim
Maligⁿ ipīs accessit. Offm cruc cū multa dcuotōe it lacrymas ti
debat. De cruce libēter sordib ꝓdimbat ⁊ nomiaꝫ crucē xpi plāge
bat. Dulce nomē Jesu i corde ⁊ ore portabat n̄ ꝙ dulcius vi
debat q de Jesu ipso cogitādo ⁊ loquēdo ⁊ libēter ꝓdicātes d̄ Jesu
⁊ passōē audiebat vñ cū genual audiret .b. fratē ꝓdicātē d̄ nōe
Jesu tāta vērtate ⁊ dulcedinē it tūc xpūs i corde suo posuit q̄ postea
sibi nulla pēna nulla ad ūsteras nō ifirmitas difficiles fuit. Ad quē
mēt gradū 2ª stēdio cruc ⁊ meditatiōe p̄uenit pater q̄ scripꝰ i extasi
rapta ē. elevata ē et rapta sic paul ⁊ usq ad 3ū. celū. vñ ꝑ passāʒ
medicādo genual i dei laudes ferē. post nocteas ⁊ usq ad sabbatū sicut stetit
i extasi īmobilis oculis ad celū elevatis n̄ ꝓpēdēdo n̄ sentiēdo. Dnō
ōīa cā fiebat. Alia vice 17. dieb stetit rapta n̄ stēdo n̄ cibū ꝑ nō
nullā sumēda. ita tāqʒ alter madalena ab oculis pastorū. Et amissa
fuit. Crucis tāqʒ bona filia. b. pr̄y frācisci deuꝰ ꝑ ipāʒ multa quisita
opabat dū ifirmos signo crucis signās oēs sanabat. nā vt dē Jacob
ifirmitas Sororē būenatā. tantēʒ fistulā i mā nulla ab ea cruce
signata stāti fuit labata. Sororē amicā hidropicā ⁊ tussī patentes
⁊ ancā latera ꝑ vʒ. noctes ab ipa cruc signo labant. Sororem
ydropicā ⁊ anū surditate tantēʒ cū signasset crucē sanauit. fē stephanus
i furiā positus et multa pēna. missus a b. fratē ad ipas cū signo crucis ab ipa
signatus fuit ꝑfectē sanatus. mā audita fama miraculoꝝ oēs ifirmi gra
vabat d̄ aprico d̄ pisto ⁊ alus Quibusdā quos signās crucē sanabat.
oēs. ⁊ quātūcūqʒ studiū cruc fuissē dēo accepta voluit et deus ozoma
simo pōtifice ostēdere. Dū .n. papa alex. q. ep deuotā suā Mo
nasteriū ītrasset desiderās hāc Scām videre. nouā lucē mādi xpūs
ta ossit nocta sororē i qua pōtifex ꝑ deuotē volebat comedere. et
S. elevat ad pedes cruc adiolam rogauit vt nocta būdiceret qē xpūs
ffonia nr̄ssē habeat. Sūmꝰ pōtifex. dīx vos estis ablatiui huius Mo
nasterij. hoc ē vnus ossitis qd .b. clara respōdit ꝑ humilitatē tuā

O.

ꝓfectꝰ ꝓcepit sibi ī virtute .ꝫ. Obū vt nūsam bñdicent fr̄es humilꝫ ānelle xp̄i. nolēs nrsiter ei⁹ nūdatꝫ humitr nūsā bñ dixit. stans ī q̄d/z pmus q̄rat ī nūsa ꝓparauit signū cruc⁹. ſ. ī q⁹ ꝓtꝫ pmus dimisſa vestibꝫ papa ī Cardinalibꝫ. ꝫ alius assistē tibꝫ. ꝫ stans q̄ hbet pmus ī q⁹ ꝓtibꝫ cruc⁹ se dimisit. q⁹ Naurato sue pfatꝫ astātes. dicat⁹ nr̄ d⁹ illo pm̄ cruc̄bat cū lacrimis ꝫ oct̄ d⁹ illo pmus sbꝫ ꝓtē rcſcabāt. ꝫ cū illo ī firmitate sorrabat. Et q̄a amc xp̄o crucifigi desiderabat ꝫ martyrū pm̄ sic vt p̄ suus. ſ. frāns⁹ orpsonū suū. ī manꝰ pnā crucifigebat. ꝫ castigabat. vīlꝫ minuta vigilia et lacrimis. ꝫ abstinēcia et desyderiis et orbꝫ ad carnē ḡlinua gestabat corde ī grauissimā ifirmitatē vt ꝓpt̄ nimietatē desiderii q⁹ ꝓ aīa ꝫ ī loco sancto tabit debitatē q⁹ d⁹ ipo surgēr nō potēat nr̄ recurri ad aliud lat⁹ sūm. amicꝰ ī q̄rā ifirmitate nullꝰ cū alū q̄rēte nō murmuratē audiat nr̄ tristē ꝫ afflictū ꝓ suis rōnabꝫ letū deuotū ꝫ nr̄ ohosū ꝓmouēt. ꝓtē dū ꝙcedebat ī oratē ꝙtēplā tē cruc⁹ ꝓtē ī pdicatē suis sororibꝫ. ꝓtē ī exercitu ꝫ ipi manualr q⁹ dns solū bracha ꝫ mn⁹ liberat⁹ ei relict. vñ q̄dragīm ipso rabia nomen ꝓpa. q̄ stat⁹ ab deuotꝫ nauigiū ad sarracēnū altrius q⁹ fuit ad diuersas ecclas pauꝫ ū sacrdotū diuer. Et dū esset sic ifirmus ex deuotē mtū magū plāctū cā visibilē sic Cardinale vñ papa Greg⁹ non illā resistunt. ꝫ quia absq̄dē ꝙs. q̄ prēdē sibi obstita dāpbat tab oct̄ pctīs absolut. Sa vnctꝫ. hui⁹ s. fuit charitas seu pfectꝰ q⁹ fuit plena. q̄nto. n. plus hō diligit deū tāto magis odit ꝓpriū q⁹ ſm sc̄. tndē. n. mātr charissus dei appmit rndē Sabbꝫ q⁹ ꝓp⁹ dꝫ diligi ꝓp deū q̄nto. n. plus diligit dns suū tāto plus et diligit filios suos. ꝫ ol amicos sic. b. Clara cū oct plena charitate ꝫ amoꝰ ꝓisse erat ꝫ ꝓpriꝫ nā maioꝝ ꝓtē oroꝝ fuit q̄ faciebat addū ꝙ pcrastabꝫ ꝫ afflictis ꝫ tribulatis q̄ suis oratꝫ q̄ nūdabāt ꝫ oct̄ mōdꝰ q̄ d⁹ poterat illis succurebat. Nā cū tate assisij suis oratꝫ a sarracenis q̄ illa obsidebat liberant. ꝫ ꝓtē fideiussit ꝫ patꝫ cū cuius militer Monast⁹ ī troisse sint. ꝓcurat sibi talbrach ī q⁹ erat corꝑ ꝙpt̄ ꝫ humitr oranti ꝙ filiabus suis. vt degrauet cor⁹ libāt ꝫ ab hostib ꝫ stat vox audita ē tāq̄ q̄ mulier ꝫ festus. Cgr amicor tui rō tua tuas filias ꝫ cunctē hababo ꝫ stat̄ terrori oct̄ fugerūt. Pietatē mat̄ḡ. ad suas filias hēbat ī oct̄ mirabꝫ illas Sanctificabo tāq̄ bona ꝫ pia mater oct̄ ifirmitates carnis ī stipendiis sustinēdo rōnabilē opa mūdi illis exhibēdo. fr̄es et sr̄ frāncī multū diligebat ꝫ illis charitatē facibat d⁹ q̄ poterat nā Samuel. cū ipso Monasterio nō esset nisi vn⁹ panis. ferit ꝙ medū duidēs ꝫ medietate frātꝫ mittit

∧ capitē ꝫ rubile ra fuisset Sanc mūt ꝫ rubeo ad d

. b. Clara ifirmā ad hostiū si pōi ꝫ custodiā ī silentū ordī q⁹ tarimus ꝙpit ī nā pfessiōē cruc pter hoc sanct tuas quas ꝙ tui mitrij ꝫ vop ꝙ ecclo sc̄ē vos custo tuē. b. Clara dīc stodi dnē hāc C te si placet ꝙ ꝙ dilectus amoꝰ ꝓsedī et ꝓ ad cū Grana nana ꝓsumebat ꝫ mox mutauit dꝫ ad illa ꝓt ꝙ et ꝫ mutauit ꝫ

nlm qz ꝑ ptrellas fert dnderi ⁊ mlta sorez q erat gregnagin. q⁹ ꝑ ptrellas deus sic multiplicauit ut exposte q prādio crabott sorōz et fratri ꝑs sca sufficerent. In illo tpe frēs et sorores. s. clare q tante sanctte repleti sic erat plenū charitate. Nā q frēs frāncisc ordinauit q deus frēs q hūmo erāt q charnosina petenda q ipōs sororib. et isti erāt q fere ō sno loco q habebāt mlta ops ap Monastē. ⁊ duob fratrib q fere ꝑdicatōz et frmone sanabāt ad sorent qz .b. Clara multū deligebat sicut ꝑdē. Verū ex plno ipōs papa fert ḡstitutez q frēs ~~nō poterant eligi q fratrē~~ nō mansionē habere ap sorores qz horos maligni et hoc murmurabat tue frēs vicedūtes et Monast⁹ hoc audito .b. Clara sanis frib⁹ essetsa Dixit ex. q⁹. sū ibo vte priuata Nolo q aplus mihi alig corpori hs pauit ꝑ fecit. Dns potuit no ꝑ alīz prīcer si vult ꝑ qd papa sibi ḡcessit q posset vocari frēs ad ꝑdicandū dei ꝑbū ad nonast⁹ q⁹tōs sū qz desiderant. Ista .b. Clara ⁊ si dēt frēs. s. frāncisc valde dilexit tū sup oēs diligebat. b. frāc⁹ pp sua sanctitē ⁊ pp q dl ipa fuit a mūdo ad xp⁹ gnā ꝑ ipm vīz sepe⁹ rogauit illū q pp charitē Dignaret aliq modo consolari cū illa. qz .b. Clara desiderabat spūle cibū ad se S. Mariā d'angelis vbi fuit nutrita ⁊ ibi mādatū ē .S. frāc⁹. Bz frēs frāc⁹ sepe⁹ nolebat. Bz frēs dicebat ei tu es multum Crudelis seu auster⁹ Tu scis q. Soror clara pp tuū ordinē relict mūdū ⁊ ḡgregauit vt filias ꝛpōsas x vdat ex⁹ mūdo seu sanctitatis ⁊ q sunt ista sepe⁹ hec grās q ē ꝑua ⁊ nō vis facere hāc ḡsolatōz. Nobis videt q debeas fac nō turbari scādalū similiter. qz bonū sanct sanctitatis sic ⁊ ex ꝑdicatōe hec grā hīt. ad te ⁊ tuos frēs ḡnit. venit ad .S. mariā d'angelis. ꝛ poterit venit cū bona ḡpagnia ⁊ honorabili ⁊ sic. s. frāc⁹ pp pietatē rōnabilit fecit sibi grām. vt ipa ⁊ .S. Damiano cū una soria sua. ⁊ duob⁹ Cmilit⁹ Cmilitis venerūt ad .S. Mariā et angelos ibi ex fratrū multitudē cū lacrimis cōtra altū vngis vbi p⁹ fuit tosa ⁊ vestita ⁊ s. frāc⁹ cū magna charitate ⁊ Devotōe ymnū recepit et frēs sic recepisse dīc possum Iesu. ⁊ duxerūt ꝑ illū pulcū locellū ostendēdo ecclesiā feminis postea venerūt ad prādium q^n fact ē mensa. q parata erat i terra sic erat mos. s. frāc⁹ ex humilitate sp⁹ p⁹ frmlo. S. franc⁹ cepit ligā ⁊ mouē ꝑ filiis dei ⁊ descendit de celo i tue mūdū ex mīa salute tū sccuiter ꝛsecutōes. et sic valt⁹ ⁊ diuine ex gre .S. franc⁹ et .S. clare cū soria ⁊ frib⁹ stat stat fuerūt rapti stātib⁹ oculis ⁊ manib⁹ i celū diuers tue stat ignis ex magis appuit sup

Lorū frās ūtr q̄ videbat totus mons cū Silua ardēr. q̄ mirans assumptis
hoc videtes festinanter ad lorū et ignē vehemēter cōtrahēs lorū fue
runt .5. frēs et b. clarā vestes nuptor stātes cū omni cultu celū mundū
respectus nō aliquē alū ignē viderūt vbi q̄ tota ciuitas fuerūt q. ille non
sunt ignis ille sed q̄ sup eos sanctitatis descēdit et sic ī duū pcte vestes
sup apostos descēdit et q̄ fuerūt vehementer admirati. Ad se aūt reuersi de
nullo alio nisi de amātes beatā clarā sponsū ad suū Monasteū honorā
bili reduxerūt q̄s. frāciscū migrauit et tā nobilē cenā sibi pparat.

Septima lucis ep̄ollehr: ferūdissimus q. hic veritatē fruēsionis
ds q̄ i oīb⁹ corporib⁹ sup celestib⁹: ifluētib⁹ sīm philosophos fruēsiat
ī terra. Ideo deus ifluendo sua bona ī creaturis dr̄ p̄ lumināre eo q̄
medietatē luminis sue gr̄e. fruēsificat fuerūt. Ista ypotesis fuit ī b⁹
Clara. q. fuit fruēdissima ī gignendo filios ut patet ad sensū. vñ. bēdr̄ ī hō
ne cōsummāt cenobia. q̄sta p orbes sparsa Christi seruos cyrea clarā matris
Monasta. vñ de ea p̄t dici c. erat. 24. Ego q̄si terebinthus extēdi ramos meos. Ego
fructū meū honoris et honestatis. Ego q̄si vitis fructificaui suauitatē odoris. ffer
ī sua morte fuit a corpe sua sponsa clara satis honorata. vñ. ā. virginū
virginū intēs horā sui trāsitus vidit vīr̄ ihesu ī celestē et vñā eis gloīa suscepit
a papa ordinatis. fuit exequiis et deinde Assisium multis hēs ī honorificētia.

vñ gñāte mulieris
fructū ī tēm gdu
tūr mīs p̄mūs
regnat ī celo.

Sermo de Glor^mo nomine Jesu

Vocabis nomē ei⁹ Jesū. Mt p°.

p^a cōsideratio. Quātū ista s^m. n^m fuit ī veteri test^o p figuratū. q. q° sacrū q̄ veteri
test^o fuit sculptū n^m dei ī lamina aurea. q̄ erat ī mitris pōtis pōtificis. exo. 30. qd
q^or lras sculptū erat sic nomē Jesus Ideo ā gr̄ec dr̄ tetragrāmaton. i. nomē q^or.
lrāz. q. ī hebraico sic iste. Jods. vau. he. vau. he. p^a lra ē yod. 2ª sigt ē. 3ª sigt. principiū. 4. sigt vite. s. iste ē principiū vite qd ē nomē ppm
Dei q. solus deus et vita omniū ōia. et p^a ēt ag̃ sit ōia eterna. et totū istud sigt dul
cissimū nomē Jesu. q. ipse ē principiū vite. et salvatoris. cū sit salus nra. s. vita
eterna. vñ ipe dic ī euāg. venit filius hoīs salvū facere qd pierat. vñ hyero. dant
q. istud n̄ lr̄ 4^or significatiuū. p^o ē q. dr̄ salus. et hoc ī nra q. frater nō sit dict⁹
Christus. sm̄ sua deitate ī q° assumpsit nra humanitatem. vt hic Jo. 3 V 2^a. ē salutis et
hoc ī sua passione q. nec xp̄s hr̄ plus et sanctitate et humanitate qz oēs
alii creaturi. ī nullo iste meruit dict⁹ p destinatis omnipotēs precōe xp̄i dei eterni
Janue ecclesie Ideo dic^t p° dict⁹ angelo Joseph. vocabis n̄ ei⁹ Jesū ipe enim saluum
faciet popm suū a peccatis eoz V 3^a. ē salutat. et hoc ī sua ānūciatōe q. sp̄s scūs
Salutatus fuit miraculose gaudij p salute mundi V 4^a. ē salvator et hoc sibi queritur ī mūdi
redemptōe q. gen̄ humanū ab eterna damnatōe eripuit. Ideo petr^o dict⁹ nō ē alius n̄
Nullo dato hoīb⁹ ī q° oporteat nos saluos fieri. et hoc n̄ Jesus bñ fuit ph̄i

gnatū ꝙ nō dr̄ scriptū i frōte. ꝓhibens. ꝙ ser ⁊stud nō īscribēt i frōte eius
libet ⁊ moni ⁊ admittēt ad sacrām̄tū regenerationis bapt̄i vt dr̄ supra
22. ⁊ ille ⁊ erat sacerd⁹ ⁊c hūt scriptū nō ⁊stud i frōtib⁹ suis.

Circa ꝙ Cōsiderato vbi nomē ⁊stud īuenit scriptū. ⁊ qm̄ dr̄ ⁊ q⁹ liber
p⁹ lib⁹ reg. ꝙ ē p̄destinatorū. ⁊ q⁹ ⁊st scriptū ibi nomine ⁊ hēsterna
die q⁹ dr̄ in p⁹. In libro tuo oēs scribēt. ⁊ qa Iesus fuit p̄destinatꝰ filius
dei ab ēthno ꝑ̄ apostolū. ⁊ qm̄ p̄ri⁹ ꝓps suus p̄destinatoꝝ dicto hoc nō p⁹ fuit
in illo lib⁹ scriptū. dr̄ q⁹ dr̄ i ps̄. In capite libri scriptū ē de me vt fa. vo. tuā.
⁊ inuenit scriptū i titulo rōe ptis nīe. qm̄ pilatꝰ scripsit titulū trāsferens
vt hēt̄ Io. 19. vbi erat hoc nō scriptū hebraice. grece ⁊ latīe. ⁊ inuenitur
scriptū i ⁊st⁹ veteri nā ypheta oēs appellat nō nisi Salute ⁊ Saluatore
⁊ saluatorē nr̄m dauid ostende nob⁹ dne tuā ⁊ saluatorē tuū da nob⁹. vñ esdr.
3. qui⁹ hēp ait⁹ abrā. dr̄ Reuelabit filius meus Iesus ⁊ quia ⁊st⁹ nr̄ hoc
nō i ⁊st⁹ vt. fuit ꝓpositū q⁹ ꝑsonis. i ⁊st⁹ veteri q̄ sequunt nō ꝑ Iosue
q fuit pugnator fortissim⁹. ita q⁹. fortis i bello Iesu naue. qa sicut
Iosue ⁊manes exp̄gnans introduxit filios ⁊srl in terrā promissōis. ita Iesus de
mortuis exp̄gnans introduxit p̄destinatos in veram ⁊ternā. ⁊s fuit Iosue filius
Iosedech sacerdos sanctissim⁹ qz sicut ille ⁊ hēsterno die templū q̄ fuit
manū glie plenū ꝑ p̄ncipē i q⁹ fuit dei filius possessus. ita xps ⁊ struēdo ec
clesiā q ē glie. ⁊ magn. ⁊s fuit Iesus filius Sirach q fuit vir
sapientissim⁹ q scripsit librū sapie. ⁊ sic ille vocabatur sapiēs ꝙ corde
suo. ita xps sapiā dei p̄ris veritate ⁊ gratiam quā in mundo ostendit. ⁊ quia
cū Iesus obscuros scripturarū q̄ de ipso loquūt. fuit ille. xps ꝑ bella
fortissim⁹ ⁊ sua pdicōe. sacerdos pissim⁹ i cuius ⁊ne ⁊stitute. ⁊ doc
tor sapientissim⁹ i ⁊ssus clarissime. ⁊ Ideo hoc nō ⁊ voluit scriptū i ⁊sto
Cimite vbi lo. dr̄ apostol⁹. dum q̄ sit portus ⁊ secutate erat scriptum
nomē agni. ꝙ nullo post illū tēpe habitante ignoti ⁊ mutet hoc nomē
a q⁹ scripsit ꝓpter ꝓph. dr̄. ois q̄ inuocauerit nomē dñi ⁊ saluus erat.

Circa Considerandū q̄ste ⁊stud nomē fuit ⁊ ipse apparuerat vbi
ante dr̄. q ⁊stud nō benedicti p⁹ fuit p̄nūciatū ꝙ modū oriundi qn̄ Gab⁹
Gabriel illud attulit d celo. a deo patre sibi ꝓpositū. clarissimo virgini Marie
nō ei⁹ Iesum dicēte. q⁹ dr̄ esa. vocabit ꝙ nomē q̄d ab ētno vocabit⁹.
⁊s fuit ⁊ efficaciter ⁊timatū ꝙ modū p̄cepti q̄n Gab⁹ ꝓpe dñi Ioseph vocabit nō
men eius Iesum. qz ipse saluū faciet ꝓplm suum a peccatis eorum. ⁊s fuit et
⁊ ⁊ssus ⁊ clarissime qz sic nomē ⁊ seruatoris hūt ꝓphe tue ⁊ scribe hui⁹
seculi. 4⁰ fuit ideo hoc nō ⁊formatū post ꝑsonā saluatē. ⁊ sic post tritū
sic Malus significat ⁊formatū ad ipsum. ⁊ Dicit dal. dñi nomen q̄d ē sup oē
nomen. nomē Iesu oē ge. flectat etc.

Circa Considerando ⁊ q⁹ hoc ⁊stud nomē scribēt vbi ē ⁊ q⁹ hoc
nomē scribi ⁊ quasi⁹ hoc significāter ꝓpter quattuor principales virtutes
xp̄i seu lib⁹ i eius humanitate ⁊ussentes ꝑ quas ꝑfecte legē virtutū
⁊ iustitie q ē hra ad medū regule essm q̄d ⁊stendit ⁊ sua ꝓpria
fragilitate ꝓpter nr̄a nequitia ē. ne deficeret nimium ꝓpter sua ꝓpria fragilitate
⁊ ⁊ hra ē. ⁊c. ⁊ sic virtute mē q ē a sinistris ⁊ dextris ꝑ ⁊s

bonis malis. z adextra ipm qui largus bonis z hic ostendit i sua nicozte qui destruit
ad ifernos vt aiar a tenebris labant. Tertia hui e. S. vt sigt virtute humiliatis
qz cu sit altus e hic reputc ichoatis. qua virtute ostendit i sua incarnatc i qs deus
or inomur semetipm formā pui accipies qui hui e. N. vt sigt virtute pauptatis
qz humil e clausa aperte iferior z aptm a pte sequenti z hic ostendit i sua pdestinatc
z tm vim sui cu dr vulpes foueas habt etc. cui dr nob thesaurizare tesauros
i tra thesaurizate vob tesauros &c.

Quinta Considerando qd sit hoc ihc nomen mirabiliter. Vbi e aduertendu qz ihesus no
men e bisillabu et quilibet istoru sillabaz tm duaby hris e gstituit sic iste
qui hec nomen e ipositu. vn sic hoc gstat te aia corpe. tam te duaby z tribz tle
gredibz ita xpc vt due ature una e hc et nia vnali z humana rationi. sc. z sit q
Deus ostituit i ee psonali ex natura z ppietate tam ex duaby pribz ipsis gstitutus
psona. ita ex duaby naturis. s. diuina z humana ineuntis tam ex duaby sillabis
gstat hoc ee denominatu. dicente atanasio. hic sic aia z caro vnus e hc homo
z hc vnus e xps.

Sexta Considerando qd sit ihc nomen meritu. dr q qr sit actus meritorij Cum
ihesu nomen pt e actus nominis inuocatio qa qis nomen i qlz suo ope dz
illud nomen inuocare sm doc. apli dicens omn qcqd facitis sme i vbo aut
i ope i nomine dni ihesu facite. 2s e ihc nomen gferre qz qlz fidelis nrsm
nomen dz ihesu nomen gfiteri aut qbuscuqz dicente apto corde ad iustitiam
dicit hoc gfessio fit ad salute. Tertio adhuc e ihesus nominis benedictio qd nomen
dz benedicere oia fidelis q i isto nomine e baptizat. sic ps. dicit. sit nomen dni benedictu
i secula aut solet p manus ipm fieri. 4s e ihc nois memoratio qlz fidelis dz ihesu
nomen iopturbabiliter memoriam habere. d nomen debeat ad fiducia pduci. dr q dr i ps.
Dne dne nr qs admirabile e nomen tuu i uniuersa tra.

Septima Considerando. Quo st ihesus nomen pmia dr q ihesu nomen exaltet qr gdituos.
p q e Demonibz terribile. qz demones ihesu nomen expauescunt serutes clamabat di
centes q d nobis z tibi fili dauid venisti ante tempus torquere nos. Act 13. 2o e actu
amabile qz actu salutem animas vide vn apli huius nomen dum ordinem predicandi i suis epi
stolis. cum gentibus non dr nominasse 3o e angelis admirabile dicente apto
ad ephes 3o q ihesus tanto melius e angelis effectus quanto differentius pre illis nomen
z ad phil 2. in nomine ihesu omne flectat ioplq e mundo admirabile qz ihc
fuit assumptum a psona vbi dicente apto ad ro. 9. q de ipis erat ihc nomen
e dei filius p omnia benedictus. z apoc. 20. dicat q dns ihc i celo videbunt nomen eius
scriptum i frontibz suis. q merito ihc nois i celum i terris nuncupatur

Octava Considerando. Quo st ihc nois hodierna. dr q in ihc alia st qr. p
q virtute huius nois Miracula ptinuit. vn Act vlt dicit hoc primum discipuli
Dei in nomine mo demonia eijcient etc. petr dicit claudo in nomine ihesu surge
z ambula. ibid 3o 2a e qz i virtute huius nois peccata dimittit. Act 2o ipe ad
salutem ho. po. sua a pena vox. z lo. i epla Scribo vob filioli qz remittit vob
peccata vra i nomine ihu. 3a q i virtute huius nois Merces cumulat. qz nullus
digne gferet hoc nomen. qn i illa platea effunat digni vim etnam. sic actu dignus
Meritoru. dicit apto ap. 12. Nemo potest dicere dns ihesus nisi in spu scto. ex hoc
etiam a sanctis st digni vim etnam. 4a e q i virtute huius nois primi hominis

Qi bntade dat p illud fit p nām nrm ypsā laud. 2. Qui fecit
celū nomē dñi saluū erit. 2 petr. 2. cap 4. 2 ē d nomē dn
tū hoīb i q oport nos ēt saluos fieri xp. am.

Q uando la nr regina
Tiene el mō do ba ī so balchi
no ec. e. magior signoria
che dirulla cosa stia sbigotio
Q uesta no babita Tor storia
Tanto e grāde giusto bai la memoria
Pensa si ba grā gloria
che ar albergo la dibina.

De Iustitia quatr dupte ampte

Domine dominus nr.

Iustitia dupr ē qda vniſalis. z alia ptcularis. Iustitia vniſalis ē virtus ē clinans hoīm ad amſtz recte legis custodiā. iusta appellat Iustitia legalis vel aristo. 5. ethi dē. Iniustus vr ee q contra legē facit: ita patet q Iustus erit q ſm legē facit z q equus ē. Iustū ergr ē qd ſm legē ē. q equū ē. Iniustū aut q. q legē z qd iniquū ē. sce q. Iniustitia ē triplex gressio legis ita Iustitia z oppositū ē omīz vitioz legum custodia z gnz ista Iustitia legalis vq ē clinat hoīm ad amſtz recte legis custodiā. ſ. tā posite lege humane q dumte hec discrepitio ponit ſnāt a pte ī le. magnoz moraliū vel q cordat ſm nā yside. ī le. ethico. Iustus igr dr q Iust custodit et Iustitia virtus ē qua oīa iura custodiūt z Corso. sup illo Mt vi. bti esurient Iustitiā dē Iustitiā aut die vniſalē virtutē. et Anſel. ī lo de veritate die Iustitia ē rectitudo voluntatis ſm se ſumpta. vel ſm hoīe ſtatū z dorū q ſtat aut q tē voluntas ē recta qn regulat regulis diuine z humane legis. hec igr Iustitia ē firma voluntas obſuādi diuinā legē z mādata dta. z cōiz virtutū hec ē illa virtus qua hō dr Iustus ita q dr hō hec Iustitia pfectus ē Iustus z eg. nō pōt dici hō Iustus nec ē nisi hāt firmū z ppositū ſuādi oēs dei legis z propter eā ſcta ē admirabilis hec virtus q ocē hō huiſmodi z positū meretur dr Iustus ſatus z deo carus. hec ſō ſſima Iustitia ad oēs hoīes ptinet. q z oēs hō tenet ſuāz totā legē diuinā et etiaz humanā ī hoc q tenet ſuāz ad ſe z ad alios. hec igr cuilz ē necia. p ſalute ſua. z cē p alios vtitudē ſibi q miſſos vñ tenet hz ſpāl ad pmissa z miles q tenēt nō modo hz talē Iustitiā q ſe. h q vñ dorē ſuos ſeruos et filios familias ac puerū vpōs. qn ī illa deliquerūt z sic tenēt nō solū custodire legē diuinā totalē ſz et quātū ī ſe ē facer ut a ſb dicis eorum obſuēt. z sic pōt dici Iustitia donatiua grece. ethonomia. q tenet etiaz ſpāl ad priores et reverēciales q nō nodo tenēt hz pfatā Iustitiā q ſe. ſz et quātū ī ſe ē facer ut ab eis populus obſuet z ē ea deliquētes punire. z p ea Iupiter opāl tuci z honorari z defendi ab oſſibz hmoi. et sic dr Iustitia legalis ſeu ciuilis et politica q̄ lege ſte differūt. de Iustitia ē gñalis z pprie volūtas Iust ſuū vnicuiq tribuēs. qua laudat magnus exponēs aristo. 5. ethi. dr excellētissima virtutū vē ee Iustitia et neqz hesperus neqz lucifer ē ita admirabilis ac pr. dicamus oēs simul virtutes Iustitie ēsse z pfā meas virtus ē qm pfert virtutes ē vsus eo q illā hoc ad alīd quoz vt potest virtute nō solū ad seipm: mlti. n. ī ppriis virtute vtūt. ſz ī hoc q ad alīd ſt nō possūt z pp'ea vē p declarā ī. d. Magr̄is vnā ostēdet. Ad alīd. n. et ī gl Magnus grece

2s dr Iustitia ī particulari q ē dupr. vz. Iustitia. distributiua: et Cōmutatiua

Iustitia distributiua ē illa q ī distribuēdo ḡsistit ī honoris z pecuniaz z alioz q talia ſt ut dividi possit ī tot ors q i sotietate ciuili ſt sat ſm equalitatē pportionis: Costat aut q portio naturalis ſm quā hoīes ad bona dividi quāt ī hoc ḡsistēt q equales ī meritis equalia habeant et nō equales nō equalia ita q merita respectu pſon ī hmoi distribuēdo acceptēt: vt di. aristo. 5. ethi. vbi dē q ſmodi equalitas nō ſſiunt disſentiūt ī pugna ī ciuitate oriūt. q ſepe ostendit ac demonstratur et duces nris ī republica q senatu regūt nō pauce q dē oportuit disſentiones hac parte sola et ea q hac q̄tū nobis ut pote ſpectant et nō meritoria acceptatores distribuūt ī dignis honores dignosq; reputant

Iustitia q̄ virtus ſpalis ē nostra q̄ vt dr̄ tho. 22ae q. 58. ſter Iustitia legalis q ordinat homīz ad bonū gnale vel ee alias virtutes q̄ immediate ordinā homīz circa gnalia bona z ī regnō l ad alia ſingularia ḡsistit

R

vñ sic ꝓ mignus ꝙ ꝓmistitia solet respuꝫ ī dissensoes ꝛ pugnas exerituꝫ: ꝓ tra
dca ꝓstitia respublicas solet ī pace gseuare ꝛ ad mensuꝝ ī cōmutatiōe deducere: hec
igit ad principes ac rectores reipuꝫ ꝑtinet. Alia ē ꝓstitia cōmutatiua
q̄ ē virtus conservatiua gmertuꝝ humanaꝝ ut dicit aristo. vbiꝫ. sic ſt
cet ſtatus vt ēptio vēdito mutuū fidecussio conducti depositi locati ꝛ
huiusmodi ī q̄bꝫ attēdi debet ꝛ ſuaui equalitas ꝛ ꝓportio arismetrica. ſ.
q̄titatis ne ꝓmissa gmertia gmittat ꝛ ꝓcqualitas ꝛ iustitia ī cōmutatiua ī cōmercijs fiat
ab hoibꝫ. hec aūt ꝓuisiua ꝑtinet ad rectores ꝛ iudices ciuitatis q̄ intēdāt
ꝓuidere ne inequalitas ꝛ ꝓmissiua fiat ī vsibꝫ hoīm ꝛ alijs obligatis
ꝛ dz corrigere iniustas gmutationes ad cōmutatiuā reducēdo. dz ēt manifestꝫ
abstinere ab ꝓmissis gmertijs ꝛ fraudibꝫ ꝛ sic talē iustitiā ī se obseruare
ꝛ illis quoꝝ ipe curā ht sic ꝓfamilias ꝛ alijs superioribus ꝛ ꝓ hac gseuāt
da gstituūt iudices ī qualibet ciuitate. q̄ q̄dē vt dicit aristo. ſ. ethicoꝝ
tēporibus dz cē ne lex aliā iuris. ut quidā gressio ī existat ad
iudicē eatur coq̄ ꝛc ad ius. ꝛ q̄uis iudex medius ꝛ vocat medius
tenē q̄ iustū assequatur ſi medium assequat. Medium aūt dicit aristo
cē id q̄d ē ī ter plus ꝛ minus et illud equū ꝛ iustū cē dicim' q̄d est
medium ī ter plus ꝛ minus. q̄ plus ꝙ minus lucri ꝙ dāni assignat ī
hac gētia iustū ē g' medium equū ꝛ iustū erit:

ꝛ ī ipsis gstituūt ꝛc ꝓsōn
sibi ꝑtinēt rei dz cōmutet
ad cōmunitatis

Sermo fastidiosus etc.

Sermo de Iustitia

APprehendite Iustitiam nequando irascat dñs et pereatis de via Iusta:

Dñe Dñā Iustitiā q̄ hodie expulsa ē a mūdo et suo regno tecū ꝓponunt Contemplanda: p°. videndū ē qd sit

Diffinitio. filiatio. Contrariato

Iustitia Dñi Iuliste ī. l. Iustitia ff. d̄ Iust. et Iuē. et Inst. eo. t°. § p°. ponit diffinitionē quā hueūnt a. tullio. dicentes Iustitia ē constans et ꝑpetua voluntas Ius suū vnicuiq; tribuēs. Sz quia Iustitia ē nomē equoꝝ ꝛ equoca nō possūt diffiniri nisi pre dimittat. Idco dico ſm theol. p̄apue. s. tho. et Richd ī. 3. et q°. sen. q Iustitia tripl̄ capit. s. cōmunissime: cōmuniter et ꝓprie

¶ p° Iustitia cōmunissime accipit ꝙ qualis rectitudo animi et hoc modo ostendit eē virtutē ꝛ quelz virtus appellat p̄ Iustitia q; Iustitia nihil a q. ē nisi animi rectitudo. vñ Anſel. ī l'. d̄ veritate ītqt Iustitia ē Rectitudo voluntatis et sic Iustitia ē declinare a malo et facere bonū. ſm aug°. et de hac Iustitia dic̄ x°. Mt. 6. p°. q̄ere regnū dei et Iustitiā eius vñ quby virtuosus q seruat dei legem dr̄ Iustus et rectus. q. uoluntas mea tua dr̄ Iusta ē recta cum dei legem Iustam obseruat.

¶ 2°. Iustitia capit cōmuniter ꝙ ut ī portat rectitudinē ordinantem actum hominis ad bonū cōmune. et multitudinis et sic dr̄ Iustitia legalis ꝛ ad conseruationē talis Iustitie ordinate st̄ leges scripte et statuta ab ītatoribus et ciuitatibus et ordinati st̄ Rectores reipu. q illā equalitatē obseruare administrent

¶ Tertio m° sumit ꝓprie ꝙ ut ī portat rectitudinē ordinantē actū hominis ī q̄tū ē ad alterū singularem hominē: et sic ē Iustitia partialis virtus et p̄ma ītr virtutes cardinales. ꝛ quō cumq; sumat. Ipa Iustitia virtus ē dig^ma. sup oēs alias virtutes vñ ſps̄ sanctus ī scripturis sanctis illā extollit sup oēs alias a qua viri sancti Iusti dei st̄ ꝛ dilecti a deo: vñ ī p̄s. dr̄ oculi dñi sup Iustos et aures eius ī preces eoꝝ. ꝛ iterū ī alio. p̄s. Iusti autem hēreditabūt terrā. ꝛ alibi In memoria eterna erit Iustus. Et sap̄. x. benedixit dñs sup capt. Iusti: et. 19. q seq̄t Iustitiaz Deliget a dño ꝛ ecc̄. vē Iustus ut palma florebit sic̄ ac cedrus libani multiplicabit: et ibidē Iustoꝝ aue ī manu dei st̄ et ī Et ī decre. 12. q. 2. c. cū denotissimā dr̄: Sūmū ī rebus bonū ē Iustitiā colere atq; sua cuiq; Iura seruar̄. vñ dico q Iustitia est.

Corrigo ad gl̄am regnū Gallie 12. q. 2. c. Si Iuxta legem Sūmū ī rebus bonū ē Iustitiā colere atq; sua cuiq; Iura seruare

vñ ſm̄ ſm̄ Iustum ut.

Virtus pfectissima i sup latino gradu vt no. legit̃ i au⁹ vt
oēs obe. prūd. fortū. cōtt. v. īmo excedit omēs virtutes. et nulla eaz
ff. d. xl. ob. l. vbi aut i pūc⁹ et cū ē q. exterē virtutes ysūt hūt
ipas qa virt' ē hītus electiuus q hnēm pficit zop⁹ eius bonū reddit: Justitia uero pdest alīs: Optimus. n. ille dr̄ sm phm q
bonus ē sibi z alteri vñ. v. ethi. dr̄c oppsito. Justitia q dz virtus
ē pfecta nō simplr̄ sz ad alterū: et ob hoc mlto tēs excellēt⁹ virtutū ē videtur Justitia vt neqs hesperus neqs lucifer sta mirabilis sit ac i pverbio dicim⁹ oēs simt virtutes Justitie messe. Est
igit̃ Justitia nobilissima et pulcherrima dīa. sz hodie ois ciuitas illā expulsā fleat O ciues mei q fecistis quā expulistis de vrā ciuitate tā nobilē dīaz z formosissimā O vos miseri ad magnū piculū estis gstituti.
nā q arto scitis q nulla dom⁹ v villa v castrū vt ciuitas nr̄a etiā alia
q regnū poterit diu pdurare sine Justitia. nō exercitus. nō ciuitas
nō pax nō aliq̄ congregatio poterit sm̄ Justitia pseuerare. īmo Justitia
deficiēte oīa bona mūdi deficiūt. vñ aug⁹. i li⁰ d ciui. dei Remota igit̃ Justitia q̄d aliud sut regna nisi latrocinia: Spā. n. durāte
et regnāte ipius romana nullis āmissa pduranit sz ipa deficiēte defecit ipius z alia oīa mūdi regna O paupercula Justitia q tāte es
nobilitatis tāte q3 virtutis z tm̄ oēs te psequūt. Dic mihi que st̄
tue filie quas dixisti stupatas ee a lenonibus q st̄ homines qte p
sequūt. or audiamus Que st̄ iste filie Dn̄e Justitie.

Ad secūdā cōsideratem dico q Tres st̄ filie Dn̄e Justitie q⁹
Lenones stupati st̄. z i postcribulo posuerūt. vz. Dīa Innocentia
Dīa. fidelitas. Dīa seueritas. p⁹. vocat Innocētia q tāte ē sānitatis q nullis sine ea saluari pōt. vñ. ps. q3 ascēdit i mōtē dñi aut
ste. Innocās manibus et mūdo corde. Lac. li. 3. Inter cūctas hoīs virtutes Innocentia nominat⁹ Ista filia ē tante bonitatis q nemini nocet
nō dānti nō pauperi nō bono nō malo nō denig minimo q sit
i ciuitate sz viuit honeste z vnicuiq q suū ē reddit vñ legist
Justitie fapta st̄ hec honeste viuere. alterū nō ledere suū Jus vnicuiq tribuere. vñ c⁰. i q. tres. dic Innocētia ē affectio talis animi
q nemini nocet: Ista būrā filia nō solū nō facit malū alicui sz
odit malū z defendit alios a malo. 86. di. dic. primus gradus
Innocētie ē odisse nefanda. Ambro. de offi. Justus ut sis nō solus
nō noxius sz nocētem phibebis. O quāta bona opat⁹ i ciuitatibus vbi
habitat ista būrā filia: nā ē tante charitatis q deū seduxit ad paradisū. vñ dicit dñs Innocentes et recti adhesērūt mihi. Ipa et omnia
mala tollit de Ciuitate. Sz vbi ipa nō habitat ibi nō sit aliquis
bonus z q eā expellit de domo sua oēs nascūt ad infernū. q. de
talibus sceptū ē deleant⁹ de libro vite cūctis et cū Justis nō scribantur
O ciuitas misera satis quā tot mala fiūt in ter nos z q3 ato veniat
ps ad exterminiū q̄ promisistis hāc būrā filiā stupari a suis

2 sunt. Ista mala sunt ois mūdi mundi/as

filiꝰ vestris qui semp̄ patrāt nacē alios ⁊ vos nō castigatis eos
o fures latrones vsurarij homicide ⁊ murmuratores detractores ⁊
q̄ seminatis discordiā vos estis illi leones q̄ hāc brīdem filiā adulterāt
frāstis. ¶ Secunda filia vocat fidelitas ista suam fidē p̄xmo suo
sic sibi ꝛpīq̄ deo et prīcipib⁹ Ista filia brīdem tante bonitatis
q̄ vbi ipa habitat nō os q̄ bibi sit notarij nō leges nō statuta. non
punitores nō oportet dare suramēta: hec ē dilecta filia ipi⁹ Iustine
mo sm ipa nulla pōt ee Iustitia. Ambro. d offi. fundmētū iusti
tie ē fides. heu me q̄ ista fides exulauit a mūdo. ⁊ adulterā illā se
cerūt leones ⁊ pu⁹ mere tenculā: heu dam nō melius q̄ oes male
statis ⁊ quē q̄ nō ē i vobis fidelitas: nō. n. suffitit carta notarij cū
.7. testib⁹. o hēdes solutus q̄ patri vīs p̄misistis: et Tu q̄ accepi
sti ad tēm⁹ ⁊ nō soluisti: et Tu q̄ negas mutuū ꝑ depositū: et Tu
q̄ iurasti seruare statuta. o doctores. o gubnatores quō seruatis q̄ ꝑ
iurastis⁹ accepistis: et Tu q̄ p̄misisti vxōi tue fidē quō seruas iuram⁹tū
O ynde nō rpīt fides i mūdo O animes quā sic male statis ⁊ vanitas
arete nō ob aīd q̄ nō habitis fidē iter vos. Cic. i lib. d offi. Nulla res
vehemētius rēpu⁹ cōtinet q̄ fides. Et sm leges fides etiā hostib⁹ ser
vanda ē. ꝙ hodie q̄ hodie mūd⁹ plenus ē p̄ditoribus: nā nō ē fides
inter viros et vxores nō inter fres nō inter filios ⁊ p̄res nō inter mercā
tores nō inter Ciues ⁊ nobiles q̄ hodie ors artē duxit ad bonū pruatum
⁊ ideo extruit rēpu⁹. cere mūd fides ē hodie inter sacerdotes
q̄ inter laicos. ꝙ nec mixti. nec fidē deo seruat nec sātis: nec homib⁹
Credatis q̄ dixerī vobis nūdatū q̄ Iustitiā expulistis d ciuitate vra
Certe ois mores vri et op^a sp̄ Iustitiā. Aug. q̄ dic. ber. iste
adiuēt. Iustitia ē animi i mobilitas tribuēs vnicuiq⁹ sm̄ p̄priā
dignitatē: maiori reuerētiā: pari concordiā. minori disciplinā. deo ob
ditā sibi sanctimoniā. Immico indulgētiā. Egeno vero oposā miā.
Ore videam⁹ si ē verū q̄ oēm Iustitiā expulistis. Dicite mi vbi ē Re
uerētia maiorū tenus: sacerdotū religiosoꝝ. vbi statuoꝝ et legum⁹
et platoꝝ obia: vbi Sanctoꝝ ⁊ Dei Reuerētia vbi Concordia inter
equales: vbi disciplina i minores o p̄res et mīstros vbi admonitio et cō
rectio vtroꝝ filioꝝ. o filij scelerati. vbi honō i parētes. vbi obia i p̄
latos. o uos dni doctores. o vos dni Ciuitatis. o uos Senes vbi est
vra prudētia ⁊ exīplaritas i Minores vbi legū et statuoꝝ obsuātia
vbi pupillorꝝ ⁊ vidnaꝝ protectio. Vbi rempu⁹ defensio: O uos sēs mū
dani vbi dei obia i obsuatia suoꝝ p̄aptoꝝ. vos deū nā timetis dies
festos nō colitis p̄xmos vros nō diligitis ⁊ sic q̄ oēm Iustitiā facitis⁹
q̄ nec deo nec sātis nec hoīb⁹ fidem seruatis. ¶ Tertia filia dī dñā
Seueritas Ista ē talis q̄ dulcib⁹ q̄ nūq̄ aspicit ad amicos nec ad
inimicos Neminē i facie respicit nec dona recipit: Ciuē ad exilia va
rīāte cā qualē defensio. vide Iustinia. l. 2. c. d ve. iu. enu.
et. l. sepulc⁹ c. de sepulc⁹ viola. hec aut Seueritas nō habi
tat vbiq̄: sz tantū i domib⁹ hūtis ptatim puniēdis: Et dico
vobis i veritate q̄ si saltē ista remāsisset i mūdo ⁊ nō fuisset do

nisi corrupta essẽ Salua ciuitas e libera ab ẽi malo. O vos dñe
Rectores et Capitanei Ministri dei qb ꝑtinet punire malef: Sicꝫ
scueri punite malefias. Dic̃ n scꝛipt. Deliget Iustitiã q Iudicatis
terrã. et Dñs ī lege Moysi iqt Malefios nõ sines viuere super
tẽrã Melius. n. ẽ q vnũ membrũ putridũ absc̃idat a corpore: q̃
Totũ corpus pereat. o dicat ille Nõ possum punire pietas me vicit
O mala pietas ẽ nõ punire malos: Che. e pgio fac̃re male al bono
o punire el captiuo: certe nõ punire malos nihil a ẽ q̃ bonis nocere
q bonũ nõ patit̃ nisi a malis: bonus. n. nesciat malũ facere: vñ
Dicit. legiste. ad publicã vtilitatẽ pertinet ne delicta remaneant
ĩpunita. l. Ita vulneratus ff ad l. aql. l. si longo ff d Iudi. l. sticũ
aut pamphilũ ff. d solu. l. si opes c. d penis. et ī decre. c. faste
di. 4. dic̃ Faste st aut legis ut casũ metu humana cõtemperet audas
tiã: Tutaq; sit ītr reprobos ñ contrã: nã boni atq; Iusti sine legib
bñ viuerent. Ideo dic̃ apo. lex pp transgressores posita ẽ. Ite dico q
nõ punire malos nõ solũ nõ ẽ pietas sz maxa crudelitas q eo ĩpunicta
fit deteriores z pceres ceteris tribuit occasionẽ delinquẽdi vñ gñr di
cit q facilitas veniẽ impetratã ꝑbet delinquẽdi. Imo magna ẽ pietas delin
quẽtes corrigere vt postea cauẽt a peccatis 32. di. ī c. vna st grã dr Mag
n. ẽ clemosina delinquẽtes corrigere z errantes ī vã deducere veritatẽ.
Ff. ea. oĩa mala q fiũt ī mũdo retorq̃et ad ipos rectores q neglexũt corrigere
z Iustitiã facere. vt dic̃. Extg. vi. di. ī c. Subditos culpe ad nullos ma
gis st referende q̃ ad negligentes desides q; rectores: q multas sepe inter
Subditos peccati pestilẽtia mutauit dũ austeriores q̃ delinquẽtes Subditos dissi
mulat adhibere medelã. Certe nulla maior crudelitas in mũdo q̃ nõ punire
delinquẽtes q; oĩa mala ex tali ĩpunitate oriũt. O quot nõ essent suspẽsi
si essẽt puniti scelesti hoies: O q̃t hoies st acrisi q vinceret si homi
cide punirent. O q̃t esset caste mulieres q modo st meretrices Si
rustrana illa gburnirẽt. O q̃t breuẽt multa bona si fures suspen
derẽt nõ fierent tot latrocinia: sz q; hodie nõ fit Iustitia z vident
malos ĩpunitos imo fauorizari et defendi Ideo quotidie multa ma
la multiplicãt ī mũdo. Ideo dico itẽ vobis q; nulla maior miã
por fieri q̃ punire malos q; pena vnius ẽ pena multorũ c. ad. l.
iul. repetũ. l. pa. z nulla maior crudelitas q̃ illos ꝑdere. Qd dicam
d vob o Rectores o ciues Vbi ẽ Iustitia z veritas Ciuitatis. vbi Imo
ciuitas. vbi fides vbi societas. heu me q; luget ex omnibus expulse
vestris lacrimis z frequẽ st adultri. O. o q̃d dicas fr. duo. q vos.
vobis. vel vob q; Inimici estis Dei q Iustitiã ei? ꝑsequimini z tot
mala ꝑmittitis fieri ī ciuitate vra ꝑticulariter solum pp hoc. q Iustitias
dissimulastis certe destruet vos deus z q̃ vos Irascẽt. z faciet ipse
videlicẽt de oĩb. dic̃. n. z ps dauid pp Iniustitias. n. suas hie
milauit st vis dicã q̃ vidi z video se et tu videri potes nõ Inuti
Ciuitã ī q̃ Iustitia defecerit q; nõ sit penitus ruinata z desolata. z
oĩb bonis priuata: In Magnis Ciuitatibus z ī quolz regno Iustitiã
tenet gladiũ vltiõis z turpiter nõ maiori nec minori z crudeli
ter st furor q oĩb z decapitat. sceleratis sz ī hac vra Ciuitate Iu

stitia ē expulsa totalr ⁊ mortua ⁊ sendo ī pectali certi ponentis suē
tirati: ⁊la latroni maiori socio exaltata q̄ sicē dicebat ꝑ⁹ leges st sicē
Aranee tele q̄ retinēt minuta animalia et muscas s3 magna illā dila
cerāt. vñ q̄dā ꝑ⁹ alio⁹ vedēs pauperē a q̄dā rectorē ḡdemnari ad fur
cas Pirides duxit: latro maiō suspendit minorē. Tenete ergē iudices
bilāces iustitie eq̄les Castiga eq̄li eq̄s tā maiores q̄ minores etiam
si essz principales Ciuitatis ꝑ tuus filius. nōne adhuc laudat iusti
tia Marci bruti q̄ nō pepercit suis filiis ⁊ Scipionis ⁊ alio⁹ multoz ro
manoz q̄ nemini parcebāt. S3 vos vos q̄ hāc nobilē vnāz ad mortē
vulnerastis. Se vos la volete puē morta fatela al mādo bāmē ꝑ tucti li
locki de la Cita et la Iustitia e morta li angeli se mādano ad pigliar et
fui la fate sotterrare cō honor. O ciadini nō fate cusi nō fauorizate mai
li arribaldi q̄ iustitia ꝑ quāto bisogni cerca la grā de deo. nō la vogliate cr
cciare tra li morti et so me so ad diu. et mai facesse la pesce lomata ꝑ
caso vostro. Ma fauorizatila cū beati voi appetendo regē Iustitiā ⁊ ei. au
di. duo exā. legē ī ymnoē quodā. s. borz q̄ Rex frācie Aloisiꝰ erat
amator iustitie fuit rogatus q̄ libaretur cuius dā ī carcerati ī die veneris
essz cū amor crucifixi: ille nō stati bene. s3 frat venit libenē. s. bonā
ventura ⁊ aq̄s illā a casu ī cepit legere ꝑmū versū q̄ cecidit fuit
ille bonus vir q̄ fuit iudicium ⁊ fecit iustitiā ī omni tempore. ⁊ statim
iussit q̄ illo die ille suspenderetur. O iustitia sca quātū placet deo. Cē
te sola iustitia deo placēs pōt. pē. Sacrificate sacrificium iustitie. ⁊ spe
rate ī deū. sic ministri ad vindictā ꝓuocat Ite exā. mirabile et illo
dictō q̄ cecidit ī terrā fuit ꝑ certū q̄ filius suus vi oppressorat quādā vi
ginē q̄ venerat ad illū visitandū. q̄ accepit gladiū cui filius suus ste
rat iusta lectū occidit illū cū gladio ⁊ postea venit ad mortē cū sa
cerdos nollet illū gratē ⁊ confiteri domū certe fuit. stat hostia corporis de creatoꝛ ī ore
sacerdotis. miraculose ⁊ obdormiuit ī pace. O iustitia sca bonus q̄ te diligit
deo q̄nēdo vobis illā o cuius mei si vultis deo placēr.

Ilo ad Tertiā Considerator. s. de cuius Contrariatoē q̄rista iusti
tia hē suos inimicos leuones q̄ illā multis plagis vulnerauerūt et
nō vult reciti ī cruciatu nrā nisi illos expellatis deo dixit mi q̄ ve
lt eos illos publicare deo decreui vobis illos manifestare. Dixit
regē mihi q̄ erāt st principales sui inimici: vz primus inimicus iu
Ambitiosus ī domino | stitie ē Ambitiosus | In domino q̄m ei
Adulator ī palatio | semp̄ q̄ dicat q̄sto e q̄llo et da lo torto ad
Partialis In populo | ch̄ ha rasiōe como. e. ad nedoue ad pupil
Cupidꝰ Sacerdos ī templo | le q̄ parēt aut nihil possit: Isti. n. sut
Falsus Iudex ī cōsistorio | q̄ īterficiūt iustitiā: dicebat mihi q̄dā
Fraudulētus mercatō ī foro | q̄ ai ad chi poco pare. eymo et tu hai ad
Consultor lupinꝰ ī cōsilio | fendere rasiōe al sūmo Iudicatore ⁊ nō ter
Auarus In officio | rene togliere la robba de. ponerelli ꝑ rasiōe
sai ꝑ et lo fanno pur ꝑ facesse grande ⁊ ꝑ hauer d'li amici ⁊ nō ama
no la iustitia ne eq̄ta: Et fandose grandi ale spese d'altri cō su
lendo ꝑ iustitiā: O muder o pauperi si indigest adiutorio ⁊ iustitia
nō cas ad istos ābitiosos: q̄sti tales sut extollāt et acqrut amicos ꝑ.

d'erāt cū romanoz

q̄ d'statu regula. c. p⁹ li v3 d'
parēt ē legere ꝑ debēt ī essz ꝑfecti
quos debent diuinitus ⁊ q̄ ī
e. diuinissimā dē Sūmus ē nihil h
ē Iustitia, obtēt ne sui minimi q̄s se
cedat.

ingressus rex d'francie legē ꝑ nō ingr
ēdissz ad bellū ꝓpter nubes q̄dā appētes se
illis dicēs Iustitia ꝑ administrū pe tut d'fe
minē ter e mesa. aui ipsaē nō videre
bātā cui illa q̄ sicut nubes. et ipsa
mē t' sagittauit q̄dā ex eis q̄ ob ꝑcepit
bū fecerūt. Iustitia u. alcuā nō te bbat
bat mori ipsaē desēdet d'ex ⁊ vindic
mirabiliē sagittauit vñ ꝓmaq̄ ī ei' bra
pro statuā erexerūt q̄n ē expedit q̄s ⁊
vindictā habuit ī ꝓcessu ē nihil ⁊ ꝑ
alter se. ⁊ q̄ negligo nō me lā tenac
bat ꝑ Iustitiā. Ite ꝑter valeret ⁊
q̄n dā sudicū ꝓcuratū pecunia q̄n
cū est de crudeli ⁊ ipse stat ē ob
bat ponit pelle ei' ⁊ ad dē offiū filia
stat et sic ꝓ Iustitiā administrēt de
Iustitia ꝑ but. Ite ꝑter aug⁹ s. d' re
multe ꝑ Iustitia rancuit q̄ ipē pa
ꝑ regnū terrestri quātū nulq̄ diuit
debent ꝑ ꝑ ꝑtā celesti ⁊ ī ⁊ ⁊ ⁊
ꝑ mulo ⁊ de hinde

Et nō curāt pauḡos occidēr et fame mor̄ et desperari pr̄ suam ambitiōē. Nō curāt alū falsū imponēr et falso accusāt et seminant zizania et discordias ut occidāt̄ hered̄es. ītuunt alios ad suā ambitiōē: nō curāt̄ invidia cupūt̄ morte suoꝝ equalū. Volūt semp aliis presse: et q̄ malū t̄ q̄ maledictā ambitio nō facit. Ipā t̄ sola q̄ dextrussit domos et regna civitates et castra et ordines religiones et statū q̄ t̄ semp iniuria ois iustitie: O Tu officiales q̄ venit aliq̄s ambitiosus corā te: et accusat aliquē nō credas ei leviter cauca q̄a adiuat falsos testes. O civis fugite tales q̄m st demones nō homines. Hieroboā occidit .7. suos ambitiōe: herodes multos pueros: faraō oppressit filios isr̄l. Saul sepe voluit David iniuste occidēr. Idē fecit Romulus de remulo Cesar de pompeio et de ītimis q̄s possem̄ adiuar̄ quos ambitio iniuste ītrusit: Sy Innocentius antiquus dicam̄ q̄ fuit ī nr̄is temporibus. In Italia ītuscia ī florētia homicida in me diolano ī Roma ī Senis O pisa. O perugiū O agla O cesenā Nārra t̄ q̄t trā st ī vobis homicidia latrocinia adulteria O iustitia derelicta O pietas lacerata: q̄t innocētes ī terfecti gladio. q̄t expulsi lacerati q̄t ho nes sues et offertus priati q̄t ītegri assūpti. q̄t puelle stuprate. q̄t domꝰ ruinate q̄t castra depopulata. O maledicta ambitio O regina omn malox q̄ nō satiaris sanguīe tot hom̄ et offensōe dei et pōx. Io Seanecꝰ inimicus t̄ adulator ī palatio: scis q̄ st st illi q̄ nesciūt dicēr verū. q̄ noluēt displicēr et volūt extimāi imo preiis solēt semp laudāi q̄d t̄ q̄ iustitia et ī deū. q̄ quos minat dns de q̄ esa. dicit vob q̄ dicit bonū malū et malū bonū rc. Isti st capitales inimici iustitie q̄ stāt om̄ porta Regis et pricipū ī palatio nec sinūt pauḡes ī gredi q̄ iustitia st vexati et dicūt regibus et pricipibus sēp falsitatē. Ita q̄ regis nō q̄ audiūt iniustitias et oppressiones pauḡū q̄a nō pūt q̄d dicāt et sic veritatē. Tertꝰ inimicus t̄ Mercato auarus ī foro. Or nō st de istis inimicis ī ista Civitate. O Mercatores sit mercatū inter nos q̄t nō fiat q̄ iu stitia. Nihil vendat̄ sin mēdatio et fraudio et fraude vos q̄ iustitia expo liatis pauḡes cū vr̄is usuris et ordinibus et defraudatis simplices ī sba ī quātitate et qualitate rc q̄a sūt̄ sēp ad q̄d iustū requīt fraudē nō curāt̄ legis dei nec hom̄. expoliātes eos alterius et mū vestitus q̄ vos dic̄ sapiēs. ecc 34. Q offert sacrificiū ex re pauḡis qui q̄ immo lat filiū ī p̄sen. Quartus inimic̄ t̄ prales ī populo. dic̄ pr̄ chi e parentale mai fu altro ch male. o dice el va alcuna volta ad Roma sci ma guasta d'mth altri O cittadini guardate nō intrar̄ ad q̄sto ballo p ch̄ si comēza ad ballar di poi e fa ballar p forza. e ister t̄ magnus inimicus iustitie q̄a Tyrañ. p cui vult occupar̄ sua nō p iustitia. et qui e ī su la rota comenza ad vaghezar̄ et nō vorria mai ch̄ uoltasse et p. e. la vorria ghiarē facendose de inimici et robba ḡ fas et nephas et p far̄ q̄sto h. e. nec̄ō fauorē li latri homicidiali voc̄ arribaldo si accosta luy e chi se volesse far̄ grāde lo abassa ī terra. nō. q. q. st̄ique ip̄edit iustitia xi. q. 3. c. q. Amor. Odiū Timō et spes ille q̄t odiū mittat retro quē odit. et si cū virtuosus sibi appareat vi tiosus q̄ passus impedit aliq̄s ne possit cernēr veritas: Simulq̄ quē omat Nō videt ī eo aliq̄d mali imo si cōt homicidas latro e adultes sibi vr̄.

bonus z illū exaltat ꝫ ecām legē : Silr quē timet q̄s bonū nō t/dcat : ipꝫ exaltat silr ꝺ ſpe z ſic ſemp ꝫ ſuſtitiā facit ī oī loco z tempor. ⁊mo oēs ei baldos q dignū eſſet furea exaltat z bonos oppʒmit nduas z pauꝑes deuorat ꝫ ſuſtitiā ꝺerelict ī nocētes. : Q uinto ſ nimicus ē ſacerdos cupidus ī tēplo. iſti ſunt q uolūt bñficia ī digne nullā vocatē z aptitudē bñfic : Sz lebāt dāri bñficia vnctuoſis et ſanctis vncs. Nūc autē vēdūt ꝫ ſuſtitiā z emūt ꝑ Symoniā ab ī dignis z vncis ſcelerat. dūmo. poſſūt ſuos nepotulos et ꝫ ſanguineos z filios exaltare nō curāt nitā ꝫ ſuſtitiā bona eccleſiaſtica z bñficia occupare. O q̄t ſt q dicūt mala de ſacerdotibꝫ q̄ male viuūt z ñ ad unūt cos. ut aſſumāt ad dignitates z p Symoniā acq̄rāt bñficia : poſtea ꝑa tremoniū xp̄i dāt meretricib⁹ : o q̄t mala ex hoc ſequūt. q̄t exterſoēs ꝫ ſuſtitiā. Tacco et ꝺ multos religioſos habeꝛnis q viuūt ī ſua lib̄tate multa ſcelera nefāda g nutrītes z nūqꝫ volūt. q fiat ꝺ eis ſuſtitiā ī eo g mīrāt. morte ſuos ꝑlatos. z ꝑlati habēt timet ſibi ꝺbitet cōrigere. O ſuſtitia nō ta. ſō fuit pulr habita a clericis z religioſis nefāda. ꝺ qbꝫ habet ꝑceptū a deo. di. ꝫ ſpz ſua ſacerdotes tui ī duāt ſuſtitiā z ſātitui ei nitēt et ſā eſtote. qm ego ſanctus ſū. z tm ipi nitio poꝑ facūt q̄s aly. Sexto ſ nimicus ſuſtitie ē falſus iudex ī Conſiſtorio. Nā talis. n. iudicatꝫ frāgit ſuſtitiā. q uia ſuſtitia ē venalis z meretrix tenet offīm q. aurū ꝑ ꝑcu et munera. O pauꝑ ſi habet bñficiū cū diuite dimittit eum q̄m eū ꝺ ꝫ z ſuſtitiā nō ſ muneris q tu nō habes tm̄ pecuniā q̄ habet ipe nō audiet ī iudicio vñ dicē poeta qdā. Q d facūt regēs vbi ſola pecunia regnat. Iā nūc iudicium nihil ē niſi pecūa meretrix. vñ dicē ſcript⁹ ay Mu nera excecāt oculos. z nō dico ꝺ. ꝫ bartolo z baldo el grā digeſto z cy no nō valgono nulla ꝫ lo cardino. ſolo. s. ſoī bocadoro. e lo aduocato ꝫ tecona ſuſtitia et raſoē ꝫ oē raſoē z ſuſtitia. vñ dicē s. yſido. pauꝑ dū nō habet q d offerat ī iudicio nō ſolū audiri ꝫ timuit ſz ꝫ ueritatē oppʒmit. Cito violatur auro ſuſtitia nulla q terus ꝑ timuerit culpā quā re ꝺimet nūmus exiſtimat. O q̄t pauꝑes ꝫ ſuſtitiā miſerūt bona ſua q̄ ꝺuitis cerrū pāt iudices z triſtes penuria. z ꝑ q̄ nō habet pecuniā. ſtimꝫ ꝫ ueritatē oppʒmūt. z iudices ꝑtēāt cum ſuis. dona ꝫ ducāt illos ad deſ patiōs. O ſnimici ſuſtitie. z vos a deo iudicabimini. ſm̄ mā. Seph⁹ ſnimicus ē. Conſultor lupus ī gſi. iſti ſūt q ſemp ꝺat conſilium ad voluntatē ſuā. nō eligendo dignū ad offīa recipiēdo ſz q amicū ſin aſſe nē vl aq̄ poſſit conſeq aliquā voluptatem. ex quo conſilio multa mala ſequūt. q ꝫ ſuſtitiā ſeruati exaltāt z defendūt q̄ q̄ cap⁹ dolet cetera membra lāguūt. ideo hodie male gubernāt ciuitates q eligūt ī cōſilio z regimine boues ignorātes ignorātes ſm̄ gſiā z eq tate attendētes ſolū ad bos ꝑnatū : Sz ſnimicus ē Amaleq in offitio. O vos q hodie vos ī offitijs portātes ſtandardū ſuſtitie. vos intrate ī ciuitatē tāq latrones famescentes cū labondera ſpecuta dpītat ad pecuniā z domādano li altri offitiali quāto ce ha tu guadagnato Ducato Ducati ce assi voglio far accom̄o et faciāt ſic lupi q ꝑ q̄m volūt facere pdā expurgāt ſe ut melius poſſit replēri uentre. Credis q tales faciāt ſuſtitiā ꝑ rapinā. Cane ne mittas tales ad offatia q̄m tu es cā omnium malorū. O deus dle pecors ſt Tyrānj. Malū certe ē cē Tirānū Sz el ē cē Tiranneſe pes Tira ſeptimanā pes Tirā duy. Altro pes Tyra ſcꝫ. O quāꝫ expetunt a noſtris nos ſēꝫ trāquilatis z ſuſtinā reduxiſtis ad tyrā nū. A fuiſti a diabolo ī ſpm̄ eripiaris cruꝫ tyrānyde. Finis.

Oui. V damne virgiē corrupta a ſoue ī q ſuppē admonit n. cē potius auro Corrupte virgines p tm̄ qē fuit Yſa. v. vel q ſuſtificatis ī pm̄ ꝫ nunc vbi a ſuſtinā ſuſti auferes n b eo.

(cē illos pauꝑes q portauit Lapi dē ī pectō ut ī ſpectū ſuꝑi nē ſiue ꝺauit ꝫ ſe ſuos. ⁊ ſua uinea quā ſuccidat ꝺues tendat.

Sermo de Prouidẽcia dei

Contẽplatio Negationis.
Contẽplatio Affirmationis
Contẽplatio Querelationis

De prouidẽcia dei 3ª. ſt a nobis contemplãda. vz. Circa p̃m. ſcẽdũ q̃ hominẽ hui⁹ mũdi et ſapiẽtes ꝓſi antiqui negauerũt deum hr̃e aliquã quidẽtiã z gubnatorẽm rerũ humanarũ et mundi z ideo varias opinões adiuenerũt quib⁹ q̃rebãt homines ab ꝙb⁹ vñ bona et mala venirẽt. vñ orta hoc fuerũt q̃or falſe opiniões ꝙꝝ opũ fuit philoſophorũ ſtoycorũ q̃ docebãt oĩa euenire ex fato et noĩe fati intelligebãt ĩfluẽtiã celi z planetarũ ꝑ q̃s nexũ z cursũ causaꝝ ſcũdaꝝ ſm quã aſſerebãt oĩa fieri. vel ex q̃ ex eis effectus natus p ducebãt̃ mala z bona z q̃ hoc fatũ vi ſuã habebat ſuppoſitis ĩ puncto ſue natiuitatis vñ aug⁹. i 4. de ciui. dei recitat iſtorũ opinionem et falſitatem dicẽs. ſm eos. fatũ ẽ ordo poſitionũ ſiderũ qua ex ſtructa q̃q̃ geniture q̃ nascit̃ cognoſcit̃ quales q̃ futurus ſit. hoc ẽ illud q̃d hodie milites et ſequãt appellatos el dicimus. q̃ã q̃ſidere ſũt q̃ planeta ſit natus z ſue diſpoſitionis z influxũ illi⁹ planete erga oĩa bonũ v̄ malũ euenire et dicũt fatũ a fando v̄ a frõ fig ſm quosdam. eo q̃ fato oĩa fiãt v̄ a fore fauis vt dicãt alĩq dicũtur fatũ cẽ q̃d de⁹ fat⁹ hinc dicẽs cui⁹ ĩ hoc et triſti. Fatũ fatũ vitari nulla pot̃ z ſcit ĩtegre. Fatus agnũ credunt fabis. q̃ cũq̃ d agit nocturnale gregis vouit ex alto z ĩcepta ſolemnia ad paulũ Mutari fatũ nõ poſſunt⁹ ſtant diua z irreuocabilia hec. vz. preceps agit oĩa fatũ. Q̃ua ĩ hoc declarant. fato vnius⁹ lãguit⁹ obitus aleſſandri et morientũ: cui⁹ ĩ hoc dicunatur. fato oĩa vniũt. hinc opio ẽ fatua ĩrabilis z hẽtica q̃ tollit libertatẽ arbitrii hois z p q̃s de meritis z demeritis ipſis de p̃mio z ſupplicio. q̃ nullus malũ z bonũ niſi voluntarium ſm aug⁹. Itẽ q̃ tales ad cuius ſtellas p dicũt. Na ĩ ſtoyci ĩcidunt opinio q̃ oĩa ſidera cadunt dij. vñ et ĩ expũctũ q̃ multi nascũtur ĩ rodo pũcto planete z varios ſortiũtur effectus. Fuit et ſa falſa opio alioꝝ p̃hay vz. democriti democriti z aceſtippi z ſtoycoꝝ ſequacium dicẽtiũ hec oĩa fortuita ee pridictã. q̃ oĩa euenire a caſu z fortuna. vnde ſpiritus pagani adhuc ſequuntur ſt. dicẽtes q̃ oĩa ĩferiora mouebãt̃ ĩ eo fortune z q̃ a caſu z fortuna hoies bona z mala euenirẽt et q̃ꝝ opinio dicit fuit. Sut q̃ ĩ fortuna ita caſibꝰ oĩa ponũt: et nullo credut mũdi rectore moueri Natura volucre vias z huius vtãtes: atq̃ ideo ĩmepidi q̃cũq̃ aduerſa tãgũt. vt ideo pagani adorabãt fortunã q̃ dea et Dicebãt ee quãdã deã ĩ orbe sita q̃ bona z mala hoies dabat. vñ hinc pessimi errores climinas lac. ĩ z. dee Credederũt populi fortunã quãdã deã ee res humanas varius casibꝰ illudentẽ q̃ regebat vnũ sibi bona v̄ mala venire. i vñ q̃ sibi bona veniebãt dicebãt fortunã bonã deã ee z q̃ mala malã deã. quoꝝ opinionẽ irridet aug⁹ ĩ 4. de ciui dei q̃ et ꝓphe dixerũt oĩa deos bonos ee: et nõ malos. Fuit et 3ª opio epicuroꝝ quã ſequutꝰ ẽ cicº. q̃ dixerũt deos et iſtos ĩterueniũt multa prudẽtia z cura hre. ſz tamen de ſuperioribꝰ q̃ ĩ trilocis diuinis habitare ſi talia gſiderarent. Alij et dicebãt q̃ ſolũ et celũ nõlibꝰ hre prudẽtia nõ aut et celi humanis. q̃ ſy dixiſſet q̃ deꝰ hret prudẽtia et celi

humanus nesciebat rnsdr difficultatis quas q illes opponebat. ⁊ sic dest phs denegauit fruitu circa la pudētia dei. 4ª vltima opō fuit quorūdā Joannis hēreticoꝝ. s. Manichęorū. q posuerūt duo principia .s. duos deos vnū bonū ⁊ alterū malū. ⁊ q deus bonū erat creator rez inuisibiliū ⁊ q ab ipo oīa bona erata sūt ⁊ q tātū rez visibiliū curam habebat. Alius ē diabolus creatū rez visibiliū ⁊ q oīa mala ab ipo orta sūt ⁊ ab ipo venīt oīa mala i mūdo: 5 q° 5. ccc. fuit simbolum dr. i p°. vnū. ⁊ Credo i vnū dū patrē. o. fa. cli terre visibiliū ⁊ inuisibiliū.

Secunda gr̄ plō ⁊ Affirmatōis ⁊ qua ponimus opinionē catholicoꝝ ⁊ gen̄ omniū doctorū et scoꝝ. s. i dro cc pudētia totū mūdi nō solū i vniūsali sēt ⁊ gnali oīuz rez. ut hō ex testimonio sacre scripte vii Sap 14. dr̄ Tu aut pater oīa gubnas pudētia tua. ccc. 5°. Nedicas corā angelo tuo nō ē pudētia. sic xp̄s Mt vj. estote ꝑfecti sic pr̄ vr̄ q solē suū oriri facit sup bonos et malos et pluit sup iustos et iniustos. Item dixit apostolus. Capillus nō gibit ⁊ capite vro sine voluntate pris vri. Item i euangelio xp̄s dicat q duo ⁊ hūt aiam ⁊ passeribus. dr. nōne duo passeres asse veneūt et vnus nō gibit sine illo sūo voluntate pris vri: Nōne multis passeribus melioris estis vos. Nolite g° sollicti esse qd. mādu. aut qd̄ induamur. Cōsiderate lilia agri et qo. crescūt q dr̄ hūt pudētia et flores arboꝝ. vri. ps. aut Oculi oīuz tui sperāt dne et tu das illis escā i tpe opportuno. aperis tu manū tuā. et oīa ⁊ benedictione. Auferes te sp̄m eoꝝ et deficiet et in pulueres suos reuertet. et bñedices. x. Quis fecit terrā i fortitudine sua. ꝑparat orbē i sapiā sua: Ad vocē suā dat multitudinē aquaꝝ i celo ⁊ educat nebulas ab extremitatibus terre: fulgura et pluuiā fecit et educit ventos de thesauris suis: vnde Jeremias. Lā. ⁊ sonū dne pudētia ē voluntas dei ꝑ quā oīa q sūt quecūq; duxerūt esse suscepūt. Augo. li. 83. q pudētia ē lex eterna i ḡnutabilis manēs q tū oīa mutabilia pulcherrima moderat gubnatrē moderat et vpe sepiꝰ dr̄ q et solū arboris nō manet sine voluntate dei et hoc. i q. ⁊ ysa. q futas ois opiones suppositas dr̄. pudētia ē illa ipa diuina eo i sūco o3 principe ordinate q aīata disponit Deus in eo alta pudētie speculatoē. ꝓspiat ⁊ q q d vnicuiq; gueniat cognoscit et q guenit nouit accomodat. Oīa igr̄ bona ⁊ mala q i mūdo eueniūt ab ista pudētia ꝓcedūt iuste et scē. sm sanz et iustū iudiciū suū: vt aūt hoc dicat patr. Magnus ille doc. vgo. ⁊ scō victor diffinit do pudētia dicit. pudētia ē qua deus nouat ⁊ oīa q fiunt: et nichil ut retro longe ex oīa q ptinet ad ipm et q ordinate sūt ipā qua prudet omnes ut hāt vnūquodq; qd sibi debet et queūt: In q̄ diffinitoē tāgunt q°r. q ad pudētia requrūt. s. precognitio finis. Dispositio ordinis. Retētio recti et exequtio ops. Ista. v. q°r. facit ille q de alio° pudētia dr̄. p°. n. p̄ concipit finē ni fiende. 2° disponit ordinē eius ad illū finē. 3° apponit et ītendit dare ea q sūt vtilia ad illū finē et excludere oīa q sūt nociua q°. oīa hec q pertinet actualr facit. Sbi grā i aethior q vult Deum edificare cū tale edificiū hoc q°r facit p°. n. cogitat ⁊ domo faciēda precōpit finē dom̄. s. habitatorē ꝑ quā ītendit domū edificare. 2° disponit ordinē ptū.

nisi deus q̄ vouit oīa. / Tē oīa q̄ sūt nā dispōsita ī vnū ordinē nouē
cōuenīūt nisi ab vno ordināte colligāt ī vnū: / nouūsitatē autē
xerēs ut displiceret et gīas nās haberet q̄ tū ī vnū ordinē cōuenīūt
g° ēs q̄ emisset vnū sōr gubnator et ordinato ēs nulla potestas
alcui' creatūe posset mūdū regē z gubnāe z oīa ad finē suū deducere
nisi deꝰ q̄ ēm gloriet. hāc rōnē tā gat Claudianꝰ poēta dicēs. Sepe

Sepe mihi dubiā trahit sententiā rerum
Cur voluerit ne superi terras an nullus
Incesserit rector: et ī certo fluerēt mortalia casu
Ēs cū dispositi quesissem federa mūdi
Prescriptosq̄ modos status: annīq̄ recursus
Et nullis herās q̄ vias. Tūc oīa rebar
Cōsilio firmata dei: q̄ lege moueri
Et frenis diuersa tenpora nasci
Et varia phebē alterno iussisse meatu
Cōplere solennq̄ suo pensa orbe vndis
Lucifera: Tellurem medio librauit aere.

hmo aug°. li. 83. q. 1 q. 3ūmo deo cūcta bñ adminiſtrāte q̄ fiat nihil inordinatū ī rebus
nihil iniustum ē sine scientia nob' sue nescientia. Ēs q̄ multi ī ista
gentēa dei murmurāt dicētes q̄ male mūdū gubnāt rō veniam ad
tertiā partē.

Tertia Contēplatio. dr Querolatus. q̄ aū declamitē secū q̄ semel
ī quadā principali Ciuitate mūdi oēs murmurabāt de deo dicēs q̄ nesciebat mūdū gubnāe. vñ q̄ silū fecerūt oēs Mittēt ad deū ambasiatores
q̄ querelas eoꝝ coram deo exponerēt relegerūt Duos. Vnū legistā et
Alīū phm: q̄ sigillatī voluerūt audīe eoꝝ querelas. deo referēte das q̄ ipse
z pō. dixerūt ei principes z dñe et Ciuitas nos hēmus oēs q̄ querēdi et ista q̄
rendēta dei p̄pter ī hoc q̄ sepe pauperib' dat multos filios et filias
nobis aūt q̄ hēmus tot diuitias nullos tribuit aut si q̄ alīquem
dat statī aufert. Et thūs femineus tribuit trīo masculos. pauperi nūt
dat tot filios quod p̄ penuria nrq̄ illos nutrīt. z multotiēs nūs
occidit z desiderat. Mori. 2° accesserūt pauperes dicētes nos ēt hēmus
iustā oēs querēdi deo q̄ nō bñ gubnat mūdū. q̄ inequalr bona te
poralia distribuit nā vni superabūdāter alteri dat magis pomeridiā
nā sic sol stans ī medio equalr lumē suū diffūdit ad alios planetas
sic deꝰ p̄ sol iustitie debuit equalr res tpales diffūdere. 3° ac
asserūt. q̄dā viri boni et iusti q̄ se bonos reputabāt. dicētes nos ēt
querelā fatemꝰ de dei gubnā q̄ bonos x̄os q̄ multū bonū faciūt
p̄mittit eos variis afflictionib' tribulari. ēt inscrutabiles oēs q̄
a vnes scelerātq̄: z ipos vnos ī pios z scelerātos facit multis bo
nis abūdare. z ī magna desperatōe nrq̄ tpalīū omīū viuere. 4°
agricole dixerūt z nos querelā bñ ēt deo q̄ totū tp̄us q̄ pēdimꝰ
ī labore z cultū terre ut boues vncāt p̄ totū annū ī sudoribꝰ z fri

Reges et principes
Pauperes
Iusti z boni q̄rela videt iuste gubnāe.
Agricole
Mercatores
Mulieres z.
Sapientes q̄ nunq̄ sic mala nō
iuste gubnāt.

Exordiū Sermonis. Cū
hoc q̄ q̄dā ipator audiuit
ī sua Ciuitate hoīes nrq̄
bāt dei prudētiā z erāt opi
nionis dicētiū Deū tēporalia
prudētia regi inuisibiliū. tūc
fecit congregari q̄silū. z ppositis
eis querelis q̄ erat illi q̄
de hoc habēt has opiniōes. z de
Murmurabāt

ciby magnus estuans z tñ deus l' pp aeris sñtiē t siccitatē. t grām
nē tollat rubigo seqnis i meo die est laboresq; meos. z grā aquā q̄ri mihi
dat siccitatē z grā volumē caliditatē dat nitas aquas q̄ oīa deus fert.
z ideo pp tpatriā de deo sepe murmurauim⁹. 5°. mercatores dice
rūt et nos sepe de hoc q̄rela fram⁹ q̄ q̄t hominē sum⁹ i xx. anis
t maī z terrā desauriētes t vltutem nrām. i vno puncto t t nrā
gnē t. t bellū nob⁹ aufert: q̄d facit nos desperāe: 6°. accusāt
mulieres ducētes nos sepe de deo q̄rela faciūt t q̄ alīs dat vxiū
bonū z statī t mortē aufert. alīs malū q dū vxit z facit nos desp
rāe: alīs sacrā arrabatā. finit dū vxit z dulcē filiā statī de
uita tollit: tē aliquas mulieres fecit sanctas q̄ ab oīb⁹ desde
rāt aliquas tnapissimas q̄ ab oīb⁹ amāt. nitas mulieres sobrie
tas finit dū vxit z grēbas cē mamas z filiis bonas ūd. statī
post nuptias t uita tollit t ri filios z. 7°. vltimo dicēt
hoc vē nobis malū supiōa q̄ bonos statī tollit t mūdo q multos
possit p̄desse z malos q multos obsit finit dū vxit: vbi ē ista
Dei prudētia. vñ hyero. dicebat Quare ipia mundi amfractatus
st diuitiis bonis ē oīb⁹ q̄ fuari cāt ab st plātasti eos et radices mi
serūt. z q°. 6°. lactātius. 7°. allegat epicurū t hoc negasse dri t
nidētiā dicēs Videbat epicurus bonos aduersa semp accidē: pau
tatē laborē exilia carceris amissiōes Malos cum bonos cē: egri po
tētia honoribus affici: videbat sñctā minus tutā: sceleris impune gnā
ti: videbat sm̄ delectu morū sm̄ ordinē ac discrimina ātecy seuā
morte t alios ad senectutē p̄uenire alios i fantes rapi: alios ā robustos
interire alios i primo adolescētie flore imaturis funeribus extingui: in
bellis pestib⁹ naufragiis et vinci et perire: Magis aūt grauabat homines t
primos religiosos grauioribus malis affici. his aūt q aut deos oīno negligūt
aut nō pie colerēt t minora incōmoda cuncta p villa ipa etiā te
pla flumināq; deflagrare: cū hec ergo cogitaret epicur⁹ caruā non ut lut
fugitare reductus sic n. cā ignorāt videbat: existimauit nullā esse
prudētiā: t alle. ov his auditis Ambasciatores ascenderūt ad deū i ce
lū. z stā debita Reuerētiā Cepit legatus humili supplicare t mūdo q
dixit ei Deus qd vis Ait ille Misisti me ābasciatorē t misere q dicat te
prudētiā nō hūm. z ille sic. Duabus rebus p⁹ Rōē Sapiētie. Sapientes gnales
n. ordinē ōz nō ordinare t regere et nō regi lēm et principe i cui
ta et regē i regno suo decet quātū pōt si vult bñ gubernāt expellēs
ōes errores z oīa mala z et malos t regno expellēt z bonos nutriēs
et prudēs oīa ne fiāt. alias ciuitas et regnū deperiret. Sz dicunt ho
mines t mūdo q̄ hoc tu nō facis i mūdo q̄ nidet i mūdo q̄ co tidie
fieri tot mala. tot pcēa rapinas depopulatōes tyrānos homicidia
predicta z similia t q̄b⁹ tu nō amas Cui n. Tu noneris oīa futura
omēs fiāt quare nō p̄ueras t tuā prudētiā ut nō fiāt. vñ oportet

ē aly dixerūt prouidētiā nō est
deorsum sz salua. vñ cū deus sit t
nob⁹ ad salutē. q̄ ad gubernādū si
pui dētia nō tot dānaretur
sz cū dicat ysie q. mēs st vocat pa
ci vō electi. vt q. ypē nō cuncti sibi
mines dānent. cū posset illis sua
gras dare. z nunq̄ vō facit.

Rō sapiētie.

Quare mala ipios et bonos affligat.

Epicuri et stoici frustra

Vnū dr̄ rebꝰ duar̄ aut q̄ tu nō potꝰ nmouer̄ 2 gnder̄ ut nō fiat tr̄
mala · 2 sic tu nō esses oi potꝰ · aut q̄ potꝰ 2 nō vꝫ 2 tu nō es sūme
bonus q̄ fatet̄ culpā hī qui quod pōt corrigēr 2 negligēr tnend ar̄
aut q̄ nesciꝫ 2 sic cēs ignorās ſ3 iusta nō ſt ponenda ītr q̄ es oipotꝰ
infinite bonitatꝫ q̄ nemo bonꝰ nisi d⁹ 2 infinite sapiā cū oia sēt nuda
2 apta oīb⁹ oculos tuos omiꝫ fiat rōia futura ſt ptita · Cū igr̄ istor
nō sīt ponenda ītr 2 cp̄a alio latēr cū bonꝰ uidear̄ q̄ tidie tot mala fiāt
ī mūdo 2 tr̄ scīr̄ oia 2 q̄ tu possis obuiꝫ gnder̄ ne fiāt / deo dicit q̄
tu nō hēs aliq̄a curā 2 gnd̄iā ī hīs ifimis rebꝫ 2 q̄ fiūt ī mūdo.
vñ Iob 22. Nubes latibulū ei 2 cōca cardinis celi pābulat nec no
stra q̄ siderat : ſ. hoc ēt gloriat̄ rēt̄ Iustitie ꝓpriū ē. n. Iustitie ſm
sua merita vnīcuiq; rēdēr̄ · l. Iustitia · ff. d Iust. 2 Iu. 12. q. 2
cū deus tam fortia ſūmū. n. ī rebꝫ bonū ē Iustitiā oīem 2 sua vni
cuiq; Iura seruar̄ · ſ3 hāc Iustitiā nō videt homo q̄ tu facias ī mū
do q̄ Iustitia nullus malū relīqt impunitū 2 nullū bonū īremu
neratū ſ3 tu nō reddis vnicuiq; : mūdo ſm merita sua · q̄ tu
vnos praues 2 sceleratos exaltas honorib⁹ dignitatib⁹ 2 ꝓsperitate bonoꝝ
tpāliū q̄ca gīt̄ hodie ad offitia 2 dignitatꝫ assūdūt viri praui
ribaldi scelerati Tyranni 2 ſgnorātes : vnī aūt Iusti 2 virtuosi con
culcāt̄ despīāt̄ oneraūt̄ 2 despiciūt̄. O deo ſigno si Iustus es Cur
re rsurgam⁹ 2 deuonator pupillos rosmuos vinut. Quār tyranni
ꝓteritos homicide blasphemi 2 sodomite vinūt honores 2 riquetes
ede q̄ tot mala gnittūt . Cur̄ Iusti tribulāt̄ derid⁹ēt 2 reuffant⁹
O d⁹ oipotꝫ nō ē dict q̄ nō sis Iustus q̄ Iustitia tua Iustitia Iu
stitia tua veritas 2 Iustitia plena ē deposita tua · ꝫ dicit
homo hoc solū ꝓdēr̄ q̄ tua gnd̄ētia nō se extēdit ad ifimoza q̄
agūt̄ ī mūdo . 2 alij dicūt q̄ male gubnas mūdū q̄ delicta nō
debit remanere ipunita . l. ita vulnerat̄ ff. ad l. aq̄l. l. sterni aut
pāphdū ff. d solu. Remota Iustitia q̄d ſt regna nisi apta latro
cinia . no. ī l. humanū . C. d epi. au. 2 C. d hīg. Ifidor⁹. lib. l. pā.
2⁹ Surrexit plīs q̄ ista affirmas dīc Dñe oipotꝫ Rex celi 2
Terre Tu q̄ creasti oīa tua sapia 2 bonitate 2 nuto ordiā oīa creata
gubnas q̄ ſt ī celo 2 terra . 2 oīb⁹ elementis q̄ mūdꝫ ꝓfmuttit ordinem
tue gnd̄ētie : Respice quesō sup tot mala hominū vt homo dū te nō
timet cuꝫ lamentād⁹ ait ꝓ. O stelliferi conditor orbis : Qui
ꝑpetuo nexus soluo . Rapido celū turbine versas : Lucē q̄
pati sidera cogis : Oīa certo fine gubnas . Hominū solos respuis
actus : Merito Rector cohibē modo . Nā cur tātas lubrica ꝑ
sat fortuna vices : prenat psontes Debita sceleri nexa pena
At puersi residet celso Mores solio Sātaq; colat Iuuista
via cella nocentꝫ . Latet obscuris gelida virtus clara tenebris
Iustusq; tulit Crimē piqui . O cā miseras respice terras
O vnde audiēt̄ pateter q̄ deus tolerat oēs mas murmuratores
venisse esa . dicꝫ . Vade et rsp̄de ysie ambasiatoribꝫ et ꝓte

Ꝓ oē / ustitie

. l. virtutē c. d sta 2 ſmagr. dī
q̄ bonus ſt remunerādi 2 mal ſt
puniēdi aristo . 7 q . etꝫ . dic q̄
solū boni 2 virtuosi ſt honorādi
q̄ homo ē ꝓpriū virtutis q̄ ꝓpra
uat nō ē dignꝰ honor̄

Arguit . dic p̄ nos t̄ q̄ sapiēs ī
ordinat̄ . 2 gor . dic q̄ bonū
vnūsq; ḡ ſt ī ordine . tu dic
oīa celestia 2 terrestria cū max̄o
ordīe gubnas 2 tñ . solos homi
nes viderē velīe 2 oīa dellos
nullā hīr .

Pens vocauit . Moysen . dicit
2 ysaiā 2 dicit ihc . ꝓ Rota
illis et ꝓte nos .

Mea: Tuē Locutꝰ ē Esa. xxvi. dñs dñō Quærite dñm dū inueniri pōt
inuocate eū dū prope ē. Derliquat ipius viā suā et vir iniquus
cogitatōes suas et reuertat ad dñm z miserebit eius z ad deū nostrum
quē multū ē ad ignoscendū. Nō.n cogitatōes mee cogitatōes vre
neq; vie mee vie vre dicit dñs q; sicē exaltāt celi a terra sic exalta
te sūt vie mee a viis vris et cogitatōes mee a cogitatōibus vris. Ego
Dñs scrutans corda z probans renes q do vnicuiq; ixta viā suā z ixta fruc
tū adinuentuū suaꝝ dicē. dns ōipotēs. Hāc rōsōem accepēr nūcii
erūt Arnbasiatores diuntel iustus dns i oib; vijs suis et sanctus
i oib; opib; suis: sz i comphēsibilia reputā ūl. Ideo dicē. Paulus
O altitudo diuitaꝝ cet: Sum? igē nos sūptuosi querere inscruta
bilia dū Sufficiat dz nob. q; ipē iustus ē i oib; z benignus voīa
facit eōi mūdo et puidet z q; finaliꝫ reddet vnicuiq; scm opa sua.
z debem? cē certi q; oia cū mag? prudētia gubnat. Vtile ēt hoī credē
q; deus hat prudētia hui? mūdi q; sic egredē cē alia vita egressū
qz cū hoc mūdo dō nō pmiat bonos nec punit malos sz q; precat
sua mia ad pnias z cū ipe sit iustus oz q; i alio mūdo remuneret
et reddat vnicuiq; scm opa sua. alꝫ hō ēt i sclerio creatur q; sit
i mūdo qz nō puenict ad suū finē: Et dicit q; deus nō hat pui
dētia hoīs ēt magna stultitia q; redet clar q; sit prudētia alicui
rei vilis minimaꝫ qd g; essz si alia minima gdueniret ad suū finē
z hoīes nō. Istē sequnt aliud iguenus q; si nō ēt alia vita qz ista z
dō i hac vita nō remuneret nec puniret q; ēt iustus z iste nō esset
dō. O dicit ille vellē q; respōderis lancetarath deo q; sufficeret tibi
deberet q; deus ē iustus. z q; oīo faceret iustitiā alicui ipē qui sibi placet
z nō tibi qz cōia impios nō tātū p; redit sicē iudex cū scripturis sēt
sicē pē cū mīa. tū dicā tibi aliquas scās. doc. vnī. s. tho. Ad
ostas vos quas fecerūt ābasiatores ōi diuinā sapiā z iustitiā dicit ad
pm. q; aliud ē iudicādū de puisore vnius sali z aliud de puisore particulas
particularis. n. puisor quo ad pōt pcauet ne hoīs quoꝝū cura gerit q;
qz accidat sinistri aut i corpib; z irrouet illa q; pndet posse malū causa
re: Prouisor aut vnius sals quoslā defectus z mala i alio ptrahi
euenire et accidere sinit ne ipediat bonū totius vnius sicut oīo alia
et talia cō ē vtilissima z diuinis puidē di modus vniuersi in rebus
nāl multa mala fieri q; nisi ptrahi nō ēt q; nisi vniuersalem
totius vnius q; generatio vnius ē corruptio alterius et ecō. et sic ipse
rex q; sinat ut ēt. Ite i corpe humano multotiēs pes p degutiꝫ absō
dit. ne totū corp? pcat. pp bonū vnius sic ēt i corpe reipuce. q;
Multotiēs rspuca. De nobilioib; ciuitatis pmittit z iubet decapi
tari qñ aliqd q; rēpuca opat ē vt p talē iustitiā z mortē ptrahat
res z pueꝝ bonū totius reipuce. qd si mors illi? nō ēt tota rspuca
pirēt nō Cupiagas eudēs cō ēt caꝫ ruīe reipuce. dicē z ysi. xlvi. pe

et Dauid. Expt. Dñs de cele
i terrā ysrael et si intelli
gis aut regnēs deū. Oēt
deliniamenta cordis. nō ē
q; faciat bonū. nō ē vsq;
ad vnū. z nisi gūsi hūt
ter gladiū suū vibrabit et
z Moyses. dicē. Ego dñs
fortis z zelotes visitans pi
ctā patrū i filios vsq; i
3ās generationes z faciēs
misericordiā i milibus his q; dili
gūt me.

Audita ipe assuerus
i patre vestigauit sacos sapiē
tes et qñ allegauit z probauit
q; deus habebat prudētiaꝫ
hui? mūdi. q; et recte vi
de i Tako sermōe de prudē
tia Dei i ioseph.

Orige. Tolle malitiā fratꝝ ioseph et eorum
inuidiā z tolles pariter et dei dispōsa
tionē. Egr i egipto q; salute oīs gentis
si. n. ioseph a fratꝝ suis nō venderet
sōnū faraōis nō oppōit z nemo fru
mētū i horreis congregabit z pbet cū
fruimur regnū cēloꝝ tota z vsq;
cū semīe suo ihū pauē egptū qz
nec ingredī nemo mā rubrū sic
o pde trāsibit nā debuē hoc ēsi
na ut i dcīo mādā z nemo
terrā promissōis ingrabit tolle
iudā q; dicitur z tollet? ō passōis
si nō ēt nocens ō rei? vsq;
nocens sāls mūdi rpc? ecclesie

vob vt vnus hō moriat ꝙ ꝓpto ꝙ ut tota gens ꝑeat. Sic dris
pēi ꝛ pud cha mlta mala ꝓtulat ꝙ ꝑsudet rumo ꝓmittit ꝓꝓ
aliqđ bonū vnūsi qđ ipe nouit ꝛ ꝓꝓ aliqđ mal malū cuit meduz
vt aug. ī ench. dic ꝙ tāta ꝛ diuina bonitas et sapia ꝙ nullum
malū sinerit ī opib suis hui mūdi de q nō cheat aliqđ bonū.
Si n. nō ꝓmisisset Iuda trader xp̄o ꝛ Iudeos illū occidē nō eet ꝑquam
nra redemptio: si nō ꝓmisisset Tyrānos martires occidē. non
reluceret ī mūdo tāta illoz patiētia nr tāta essz eorū corona: re
lo. ꝛ sm aliques doc. si reo fuisset ade pccr. Xp̄s nō fuisz trad
natz. vñ gg. O felix culpa rot. Sapiēter igr deus ꝓuisor mal
salꝙ mlta ꝑsudet fieri ꝛ sinit ꝓꝓ bonū vniuersi. O populo stulte
ꝛ ccc. Q d sibi volūt duch nrīs Tot Guerre. Tot pestilentie
fames et Dextrarū cruitatū. Q d tot shpēdarij ꝛ similia
aūcta nūc oia ista mala st arte sic. ꝛ quare deus ꝓmittit: Cer
te dico ꝙ oia ista mala st tū deus sapiēter ꝓmittit ꝓꝓ reo bo
na st ꝓꝓ bonū vnūsi. ꝙ mali ꝛ hoies robustiati ꝓꝓ sua pcca a deo pu
nūt ꝛ boni exerceāt purgēt et ꝓmiāt ꝓꝓ patiētia. mali et si se ver
teant ad deū rectā timoz pne. sm aut ꝑā status ne pcora gnt
tāt cumina et grauz dānāt. sic ut exp aliqz quidam timāt deum
et a sset a suis peccis. Ultr. n. q ꝛ deo tpe ꝓsperitatis oblīsc ad
cū rectitū tpe tribulationis ps. di. Multiplicate st infirmitates eoz
postea accelerauerunt. ī. Ad id. qđ dicebat ꝙ deus multos malos
supportat ī hoc mūdo nō puniēdo ꝛ bonos varijs tribulationib affi
at sic videt cē iniustus. dico ꝙ sic deus ē iustissim ꝛ tm pīssim
et sō nō solū debem trader pēsāt cās sic iudicē sz sic pcm ꝛ vltio
qđ malos supportat expectat fiant sc̄i pr̄ ꝙ filios suos nō vult
statī pr̄ etc sz ut emēdēt. Ista ꝑ ait nolo mortē peccatoris sz ma
gis ut oltāt et viuāt multos. n. ribaldos deus ꝑsudet ī futurū
debēt vdīr ad pnāz vellos expectat. aliquos ꝑsudet ī futurū
pcres futuros ꝛ vellos tollat cito ꝛ mūdo ne grauent dānēt sic
et multos bonos tollet quos ꝑsudet futuros malos ne dānēt
bonos igr missurēd uter mlts tribulationib affligit et ab aliqb
malis hic purgēt ꝛ citius ad glām ꝙuenāt vt ut copiosius co
ronēt. multos et flagellat vt a multis peccatis eos ꝑseruet quos
ꝓmittere posset si ī sanitate ꝛ ꝓsperitate conseruet: hoc igr vi
detur nobis ꝓordinatū et ꝓmissū qđ ī pria vita bonis mala ꝛ mā
lis bona eueniāt tm ex diuina ꝓuidētia ē ꝙ bonis eueniāt mala
pne. s. aduersitates multe vt eos elicat magis bonū cor: ꝛ ꝙ mā
lis eueniāt bona ꝓspera ut eis aliq̄ remoueāt a malis qz mlti ꝑsidēs
tes dei bīficia ad deū reuertūt ꝙ ꝓ qđ ī alia vita eos nō pot et aliqb
pauēs remurmurēt cū ꝑuidēt illos obstinatos morituros: ꝛ igr
nobis videt ꝓuisū ordinatū qđ dei occulta iudicia ignorem
ꝛ merita ꝑ q uerit tm ap̄ deū qui oia nouit oia ordinata ꝛ iu
sta disponit. qđ. n. facit sc̄ optimū medicū q nouit quare q bus dē
egros det alī frigida alī calida. ꝛ qñ abstinētia ꝛ qñs gradit relaxā
dā ꝙ nouit cor ī firmitatē qđ tm arte medicine ignorātib videt

malus bonus

Aug. Deus iudicauit melius ē ꝓ mala ꝙ mille mala ꝓmittere ꝑ n. malū ꝓ exercitū
bonoz ꝛ ꝓ ꝓgū malitia ꝛ ingratitudē damnādi ꝛ ꝓ restitutū martirū alioz ꝙ ꝓ tot occisoz

Nōne ꝛo mlta mala occidit ꝛ versus
ut ipe posset vnūsale ꝛ aqla similit ꝛ sic
ꝓꝓ bonū vniūsale. Extruit mlta pri
cipalia ꝛ ut hoīs posset viuē tot cōa
lia occidit quotidie sic deus ꝓmittit
aliquos ꝓtulari cadē a suo fine sicut
fuerūt tyranni q occiderūt multos maio
res ꝓꝓ bonū vniūsale ut virtus dei ꝛ sua
ifle ꝛ fides nra manifestaret ī cōstātia
martiū ꝛ ex eoz ora ꝛ fue patiētie ꝛ amoris
iflammarēt alii hoīes mūdi ad fidē ꝛ
amoz xp̄i ad patiētiā. ꝛ xp̄i cognosci
ī eis coronarēt. nisi n. cā fuisz nō sequ
abel martir. nisi heredes possent exhibē
suarēt ꝛ so. bap. nō esset ī celo sic. coronat
nisi fuisz breuāde neve pcm ꝛ paulus
nō esset sic honorat esse quā deus ꝓmitt
malos ī mūdo vñ dic aug. q̄ malus an
deo vnit ut occidat. aut ut ꝓ ea bon
exerceat. vide ne pretensū cā malos ee
ī hoc mūdo.

Nōne deus ꝓmittit ꝙ deus aliq̄ dimit
tat vel ordinet ꝛ permittat ꝛ ca
xa. ꝓmittit agēti dei nihil dē ee actionis ꝛ
effectus q̄ ea ridet fieri ꝓmittit ꝛ vñ
dn. ī 1. qđ quot ī suū ordinē dicit
dicit ꝙ sic pīe ꝛ meritorie ēlat ē ꝙ
hoc ꝑsudēs gentē ꝙ esset nra ut
nra sit non sic deo ang. ꝛ dam. dic
deo nr quas ꝑsudet ꝛc. tm dic ꝙ
ꝑsit ista gentē ꝑsudētā hoc ꝑsudē
pīe ex quada elatione ꝙ ea ꝑsudet
virtutis ꝑfectū. sic nec ꝓ peccā
ꝛ ꝑfectū ꝛc ordinē vtq ea ꝑsudet
ꝙ hoc ordinet vtq ad ꝑfectū ꝓfec
it mlta ꝑ ꝙ ꝑsentit tm ꝙ hoc
nocumentū ꝓueniat ꝛ ordin

Et sic bonus pater q̄ suos obseruat suos habere scit̄ sens̄ ex amor̄ facit. z pietat. Ora ergo deus iuste pie z miſeric̄diter dispon̄t i suis fruc̄. z p̄ſtr̄ circa hoīes quor̄ tāta cura huit ab ep̄ncio q̄ ora pp̄ ipm̄ creauit z pp̄ ipm̄ i mundū venit et oues sp̄s̄init z semp̄ pat⁹ est saluare q̄ voluit ad ros rechr̄. z dro q̄nq; mth̄ st obstinati qui dāp̄nāt̄r et ad fruc̄ suū nō p̄ueniūt hoc nō est ex defectu dict̄ pat̄is sz est ex defectu nr̄o q̄ dr̄ dedit vnicuiq; libertat̄ arbi⁹ vt faceat q̄ velit bonū suū ne malū z q̄ mth̄ ex pmissis li beri arbitrij nolūt diuinis mādatis obedire nec ad dei recti n⁹ suā graz et miaz respe q̄ ad eā se nō disponūt ideo iuste est vt diuina iustitia illos ad eternā dāp̄nationē ḡdeuenire ut q̄ noluerūt suā miaz sentiat iustitiā. z sic Deus nē z princeps nr̄i nr̄i. i orbe a iustis laudet̄ et sua nā ifinita rect̄ et sua iustitia i ip̄sernū ōia dāpnatos. a q̄ iustitia liberet ip̄e nos p̄ suā miaz q̄ sm̄ fm̄ venit et nr̄os

Vr̄. q̄ Deus nō sit.

Ar. p⁹ sic. Si vnū contrariū fuit ifinitū totaliter destruit aliud sz in hoc nomē deus intelligit̄ quod sit quedā bonū infinitum Sig⁹ deus est ultimū malū inuenit. z nihil inuenit in mundo nisi deus sit si quod est infinitus. nullus spūs repit̄ in mundo z nihil a est in mundo nisi ignis: sz in eo nullum malum sit in mundo z nullum malum nō est deus. 2⁰ q̄ hoc nomē deus est philosophi z theologi intelligit nominatiue p̄ significato suā nō q̄ sit ens altissimum sup̄ omnia alias res. vel alij appellauerūt illū primū motorē alij p̄ mā alij primā p̄ncipiū alij sūmū bonū. z sic suis p̄ncipijs attribuendo illi infinitas q̄ sit bonus z virtuosus. z sic de aliis attribuit ei infinitā potentiā. sapiētiā. iustitiā. z bonitatē sm̄ eorū errores. sz istos q̄ sit nos nō videmus q̄ mundo nec istos effectus. ergo nō est deus. 3⁰ nō est possibile. q̄ propter sua q̄ dedit est ḡtemur. z vo luntas hois q̄ndoq; nō est omnino potens q̄ ei resistat nisi velit esse infinite potens vtrū possit eo potentie resistere. s. in potentia q̄ ei stare z fugere nūq̄d vtrū potest resistere quanto magis ⁊c. nō est vr̄ ee. voc̄ sp̄ūs. q̄ sapiens gubernator et rector. vt q̄ndoq; non videmus in mundo. q̄ nō sit alius deus q̄ndoq; nō ⁊c. 4⁰ q̄ iustitia fidei est quare iustitia in mundo. sz nos videmus q̄ sp̄ij malignis. z vt mala sunt necessarie videri n⁹ patet. q⁹ ⁊c. 5⁰ nō infinite clemētie: sz vt tribulationes sint in mundo videmus q̄ eorum sz sunt vt est et tribulationis eorum causas sed ⁊c.

aspect. 3. Ego quos amo arguo et castigo. Apoc. 12. quē .n. diligit dr flagellat z castigat.

ex hac fide et dlo hōmitate dr deus ostendet p angelū iudicia sua.

Et p fidē dr q̄ hoc nr deus ipo mō e ab mīsalu verū deū e. est .n. loquutus de deo p hoc intelligit nominare eū q̄ sit qui dā verus misalis de tali rei nā dr deū Deum. d dum. no q̄ hoc nr Deus e q̄ ora vi det iudicia z benignitate p sua.

scrip. dicit q̄ pueri talis mundo vr ee illa vadeli tas q̄ dicit p̄ma vna pueri. i terra.

Sermo de veritate

Saluum me fac dñe qm defecit sanctus qm diminute sunt veritates a filiis hominū ī ps°

Ō De veritate Tria hoīes videre

1m Qualis veritas. ē Dria qdā Nobilissima

2m Qualis veritas ē Dria formosissima

3m Qualis hodie veritas oibs ē ochiosissima

Quoad 1m. Sāt debent qi semel q dā hōnesta semō manus ī deserto vna die fabulabat ꝑ silua ꝑ templā do. ⁊ audiuit vocē qī vnius mulieris lamētātis ⁊ ploratis alt^a voce ad modū portuētis ⁊ miratꝰ ē qz nūqz vocē mulieris nisi hoīs ī deserto audierat et cū ī ardent vlterius ī iuenit quādā fontē. ī qua 7. nūphe stabāt se lamātes ⁊ ploratēs ad īuicē quas hēmita rogās qnā essēt ⁊ caz ploratis dixerūt ē Domiscellā nimis dā magni regnī expulse ꝺ suo regno q ī deserto fugerat cū vnica filia puella. ⁊ ecce hys deis aduenit Regnia cū filia plorās: tuē ois fleuerūt fontātes pelora sua ⁊ lamētātes q ꝺ vndes hēmita fleuit ⁊ postea assumt caz tāti doloris: et Regnia respōdit q fuit Dria potēcia ī suo regno et q° ꝑ Tyrānos ē expulsa ⁊ Rex ī terfect⁹ fuit ⁊ filij ⁊ solꝰ cū filia ꝑ vnda aufugerat ⁊ illos domicellos. Tuē dixō hēmita qd t' nomē. Et Regnia voter Dria veritas ⁊ sibi nes Dria Constā. Tuē dixit q ne sua origo ⁊ ꝑgenies Tuē dixō certe nulla nobilio ꝑgenies qī mea ī toto mūdo. nulla dignitas Regalis ī ꝑialis nō pōt operarej: Ego. n. sū dei filia ⁊ ego oī altissimi ꝑ dij ꝑ me genita ante ōem creaturā nec dū ormut abyssi ⁊ ego ḡcepta eram: nec. nūc. ps. Principiū sapiē tuoꝝ veritas ⁊ alio loco. Justitia tua justitia ī eternū ⁊ lex tua veritas vñ ꝑphā dei filio venit ī mūdū ut mihi testimoniū reddent ⁊ sic regnia erā ī cele sta faceret me regnā ī terra tot⁹ orbes ipe. n. dixō pilato. Ego ad hoc natus sū ⁊ ad hoc veni mūdū ut testimoniū phibeā veritati: Cui⁹ n. ī mūdo regnabat falsitas: nūn. n. ꝺ aductū falsos deos hoīes adorabāt ⁊ diabolū ꝑ deo. ihū xp̄s dix Nūc princeps hui⁹ mūdi ei⁹ ect fras. Ego igī sū adro potēcia q oēs deos falsos ⁊ oēs mūdi ī patores et regs eccie et mūdo ⁊ suos regnos. ⁊ ego fect sū Dria ī patrie et regnia tot⁹ mūdi: et ego ostitui veros pōtifices ⁊ reges. Et deposui potentes tyrānos de sede ⁊ exaltaui humiles: nec regis mūdi ⁊ pōtifices mi obediebāt: Ego. n. sū adro potēcia q si alīs aliqs falsus papa ī pator ꝑ quēqz plutus regnabat in ecia xp̄i ego deponebā eos et exigebā ⁊ sic multos hēticos pricipes ⁊ plates deposui: et falsos ī patores et regs et deos tyrānos deponebā et uerā Dei regnā faciebā. Nūc aūt o me misera ab ī pio deserta sum et sponsus Meus xp̄s ut ren mortuus ē ī mūdo et regnāt pricipes ī patores ⁊ plati falsi ⁊ Tyrāni ⁊ fres nros sanctos pricipes ꝑsecutos occiderūt ⁊ me de regno deiecerūt cū filia mea ḡsorā. quo dā ī nullo stat reperīt veritas nec ḡsan. Nec reperīt aliqs xiam ī veritate q sectet ego x̄s ut dū so. cuā. q dicē se ī x° manet ds sic ille ābulauit ⁊ ipe ambulat: sz oēs antyo dicā possūt qa ḡ opa

et fidē ꝛ facūt. vñ pau. dic̄ Cōfitēt se nosse deū factis aūt negāt
ꝛ so. ī cepta Iudithꝫ q antiꝛ pē venit: si cor nūc mulieꝛ sit Anti
xpī. heu me miserā antigth ego dicebā. ꝙ me regꝛ regnat ꝛ pri
ceps ī ꝙt: et sapientes deceꝛnūt iustitiā. Nūc aūt qz regnat fil
si,dom ꝛ Tyrānī dicēr possū ꝙ me regꝛ nō regnat et pncipes ī ꝙt
nec sapiētes deceꝛnūt iustitiā ſꝫ ꝙ falsitatē et dolositatē O li bonū
et sāti ad deputates ꝛ principes exaltabāt. hodie bonū ꝛ sāti gadeāt
ꝛ desnūt et sceleti ꝛ ipi exaltāt. hē hyere. ꝛgr dī. Quere via
ꝛ piet ꝙsperat bñ ē oīb; q fugiēdā ab ste et ꝛnique agūt. plātasti
eos et radicē miserūt ꝙficiūt et facūt fructū. et bon. h. p. et g sola.
O stelliferi gdeter orbes et q. heu me misera oēs īsurrexerūt adūsū
me. ꝛ de regno deiecerūt. ꝛ hac silua misera de lacrimis meis cū
filia mea: nec iuuenis q ꝙ via hora velut me ī domo sua recipet.
O li disputatū fuit q cēt pōtifex nr mūdi cui daret ī pcū ꝛ gdu
sū ē de veritate. ſꝫ hodie pōtifex ē falsitas. vide hystoriā ī bibl
de pōtifa veritatis. ꝛ. esdr. c. 3. vbi gdē q veritas ē Regina
mūdi pōtifex. ſꝫ hodie nō regnat nisi falsitas nō regnat Minerua
nō apollo. nō pallas nō marte. ſꝫ uenus. et baccho: ꝛ la fortuna
vñ petrarcha dē La bocca il sōno et le otiose piume. hanno del
modo oē virtu sbādita: et e dal cōso suo cosi smarrita: de
ventu e la natura dal costume Et da se e expento oē benigno
lume del ciel p cui se iforma humana vita: Qual uaghezza
el lauro e uer de mirto pouera ꝛ nuda ne philosophia. Dice la
Turba al vil guadagno īhsa: Ideo damas dico Saluū me fac
Dñe. qm̄ defuit sānctus ꝛc. Cēt ad mei ploratū.

Secundo hēm̄ videre quale hec Dña veritas ē oēs pulcherrima sup
oēs alias mulieres ꝛ dñas mūdi Tue. n. dño hōmite Quia ad me hy
emis ꝛ silueis demoras vxi et hebris crudis ꝛ passa sit calore solis ꝛ frigꝰ
hyemis forte videor tibi Dña turpis. tñ ſm veritatē sū pulcra sum
et formosa ꝛ speciosa sup oēs filias hyerusalē. Nūqz deus creauit
pulciorē mulierē ī mūdo q nō ſt ego sic̄ multe mulieres pulcre
exptisce cū falsitate coloꝝ et picturē ꝛ veritas ſt turpes sordide
ꝛ deformes ſꝫ ego veritas tota ſt pulcra ꝛ formosa q2 sū dī fi
lia ꝛ amica ꝛ sponsa. vñ sponsꝰ meus laudat me dī. cāt. 4. To
ta pulcra es amica mea columba mea ꝛ macula nō ē ī te. Et pul
cra es ꝛ gs decora ore ma. Sū. n. ego tāt. pulcritudis q oēs
ꝙtores regꝛ ꝛ pncipes pōtifices esti. ꝛ cūcti xāi q rebat me sup
oēs alias mulieres ꝛ p omeos meo. īmūbiles mortui ſt q appetit
Martires. ꝛ confes veritatis. q pri volucrūt mori ꝙ me deseruisse
pō Dei filiꝰ ꝙ me mortuus ē q veritatē sudis ſmitias meis pdi
cabat. p me. oēs ꝙphete mortui ſt. ꝛ so. ba. oēs apti. ꝛ īmūbiles
pōtifices ꝙtores ꝛ oēs sancti xāi adeo pulcritudo mea eos delectabat

hmc Aug de scpte me. ad hyerd. i epla die Inestimabilis e pulcrior
veritas x anoy qi helena greco q; pstra. n fortis nr martirs
adusit hac Sodomā rs y illa heroes adusus troiā dmicarim
hinc plato dicer solebat Si sapiē forma oculis corpis ois
set oes ad sui amorē max iotorr: sapiaz ipa vita i veritate
morū honestā appitabat. Et Aristo. dicer solebat. Duoby anti
cis existētiby sanctus e phonorare veritatē. Certe patre nri nuq
polisena. cassandra camilla faustina briseida Genofa lucretia he
lena lauina Iulia aut alie pulcre mulieres fuerūt tm pp pul
critudinē sicā desiderata sic ego. et qsita nā a principio mūdi z anq
ego de sca de semi celo i terrā innumerabilis vri sapiētes audietes
famā nre pulcritudinis nrīquietes oia bona mūdi y multas mūdi
partes pagrādo me qsierūt sic fuerūt primi sapientes et philosophi
Sue Tales Sic hues solō cleades y iader. Crates anaxime
des Diogenes Socrates plato Aristoteles theofasteus anaxa
gores pythagoras epicur. Democritus leucippus z alij innumerabi
les oes alias seminas z oia bona mūdi nrīquerūt z nre qsierūt
toto ipē vite sue sp tm adinuenire nō potuerūt. hoc e quod dic
Lac. p°. li. i ph°. Magno et excellēti ingenio vri aūse questum
penitus claudesset quicq d laboris ipendi poterat contempnes oib
publicis et priuatis actionib adquirende veritatis studiū cōtu
lerūt existimātes multo preclarius e diuinas humanasq res
inuestigare ac scire rationem q; stenuas opib aut cumulatius
honorib ihesse: qb nrīs grā fragiles terrenaq sūt et ad solas
corporis y nutū cultū nemo melior nemo iustus effici pōt.
Erat q de illi veritatis cognitor dign quā sor tantopē cupierūt atq
ista ut cā rebs omib antiponerēt: Nā et abuerasse quo scā rs simi
liares suas et venūtasse vnius voluptatib gstat. vt solā nu
dāq virtutē aut veritatē nudi expeditiq sequerēt. Tantū ap
vos virtutis nomē atq austeritas valuit vt i ea oē sūmi bonū
pnūq sp duraret. sp neq adepti id q ad volebāt: vīs et opā sm
atq iaustea p dederūt q2 veritas: et archanū dei q ferit bmūs gn
grmio ac p pris nō pōt sensib ophē de. Aliaqn nubl ihr deuz
hominemq; dissereret si gsilia et dispositiones illius mīs eterne agri
tio assequer humana. y ille: eccc quāta sint pulcritudo mea
desiderata eccc q; amatores sui: sp heu me misera holus videō
rs adio turpes q; oes amici mei spreuerūt z crucifixerūt me q mūdo
z nō solū videor sp audire tmēt nomē meū. pp. dicer possū
d. ps. filij hoīm vsq q° graue corde. ecc. Ego dixi ii ex oculis mis
eis hō mūdap. hodie arguar hēticus hypocrite z falsidicus hō
die nō e veritas i terra. Nullus e q; i veritate suet dei mādata
et statuta sua. sp mēdaces oes sūt filij hoīm. hinc Deus q; queritur
p ysaiā Osee. 4. nō e veritas nec e misericordia nec e scīa dei i terra
Maledictū z mēdatiū homicidiū et furtū z adulteriū inundauerūt

Ille homicida erat ab initio et in veritate non stetit quia veritas in eo non est. Io. 8.

et sagus sanguine tetigit: pp hec lugebit terra et infirmabit eos q habitat in ea. Ideo ꝺ tales dic ambros in psmo Cauete fres me dantes qz eos q amat me datu filij st diaboly q no solu monda ē sz et et pr. i. tuetur me datij Eis simulatio zois duplicitas mendatiu est go no solu in falsis sed sz et in simulatis operibus Me datu ē: Me datu ē xam se ducer et opa x no facer. Mendatiu ē sacerdotē p cle xiu se ostiteri et gn huic ordini opari: Ptimiscenda st hec qz dei st. Ait n pphta pdes eos q loquunt mendatiu: Trasit pro terra fes a me dacio ad veritate. Et si no vultis diabolu hic prem. Quia ego hodie in veritate nullu fruat statu suu neqz amat et ostia ne me vbiqz psequat Ideo clamo ad deu cu lacrimis di. Iustitia. ta Iustia in eternu et lex tua veritas. Tribulatio et angustia inuenerunt me. mdata ta meditatio mea ē. oia mda. ta veritas. pri q psequti st me adiuua: hodie eis virtutis repulse st a meo do. in me ploat et st ille domicilij quas vidisti ppe fontem de ploatis q st. 7. virtutes vz. fides spes charitas et q.or virtutes cardinales q hodie st expulse a mundo qz n ē fides nisi credere veritati: spes nisi sperare veritatē charitas nisi amare uerecunde Iustitia nisi reddere vnicuiqz qd suu est. fortitudo nisi inoiari pro veritate. prudentia nisi agere recte sm veritate. temperantia nisi temperate viuere sm veritate in oibus. ecce in oia defecerunt a me derelinquerunt.

Ito ad tertiu. ptem in qua hermis audet qualis veritas hodie sit odiosissima. Secundu q hēmita his oibus auditis dicit ei cōpatiō nihil valet. tu nolo q eio desperes sz confide in deo. nolo q monachus in hac silua sz vel mas maneas in Ciuitate et cōmēdabo te alicui bone psone q recipiat te et filiu tuu libenter. Cui dicit veritas O pr. Nolli de hoc me molestare qz scio certe q sum adeo odiosa oibus hoibus q no solu me nolint videre volut sz nec etiā audire Oēs. n. hodie libenter audiut pdicatores falsitatis sz no pdicatores veritatis Adimpleta. n. ē ypalitus filij mei. Paulus apostolus q scribes ad thimotheu ait. Erit. n. tpr cū sanā doctrinā non sustinebut sz ad sua desideria coacerua. Et a veritate q dē audiri audiret ad fabulas aut gallos. Cui dicit hēmita Ne dubites vemas mecu et ab aliquo viro audiet veritatis sanctā te recipere et cū multis rogantib dū venit ad ciuitate et vniuersa cū lacrimis dicebat Salua me fac deus qm defecit sanctus et. et ita sero esset trasita et medium ciuitatis iuderut quedā lumē i qua dā apotheca q erat cumulata aromatibus et rogauit illū hēmita si uellet recipi i domo sua hec vidua cū filia q dixit libenter et cū intrasset veritas cū sua filia q sua videbatur falsitate illi i positione medicinaq et alias rex q sua dic mea o pr vides q d est facta quāta falsitas cū veritas vellet aroma parū gustare statim resplenduit. expulit illā de domo. q veritas adiu parcit

Deinde hr̄ meta dup̄ illū ad domū cuiusd̄ mercatoris ꝙ hoster et
apt cū ⁊ cū pauꝯ ptisset .x. mutuo frit scribi polisā ꝙ xv. ej
mutuauit ⁊ videꝫ ostā dup̄ veritatē q volebꝫ illū rep̄hendēr̄ stati
expulit cā. Deinde duxit cā p domos ornz orrificū Crodonū. la
nificū. Sonetorū ⁊ alios q ocꝫ oretes suas falsificabāt ⁊ hospita
larij ⁊ beccharij et collectores vectigaliū ⁊ gabellar ⁊ qb oēs
fuit expulsa ⁊ vbiq; clamabat Salutē mē fac dnē qm̄ defecit
Sanctus ꝛc. Ocꝫ. n. p vnū quatrinū cētes i die veritatē negā
bāt. Venit i domū Nobilis ⁊ audit q dimittebāt bona reputē
⁊ volēs rep̄hendēr̄ fuit expulsa: Deinde hēnita dup̄ illā ad pa
latiū ciq; ocꝫ erāt ꝙ grecgat ad ꝙsiliū ⁊ audit q ꝑ loqbāt mēda
tū et ꝙ ostaꝫ. nō p bono reputē. sz p bono sue dom̄ nō obs
stimulatꝫ et Mlti q sciebāt veritatē illā tacebāt ne displicerēt
illis q erāt pmarꝫ i ciuit̄ ⁊ volēs illos rep̄hendēr̄ fuit ab oēs
expulsa: Deinde intrauit i pretoriū Curie inuenitꝫ Ca
pitaneū Iudices ⁊ aduocatos. corruptos pecunia ꝙ veritatē straꝫ
dicere ⁊ allegare. ⁊ hostes falsi ꝙ veritatē iurare. q volēs illos ar
guere cū magno clamor̄ fuit expulsa. vñ .xi. q. 3 c. q vite
dñe hyp. Acceptis muneribꝫ peruertit̄ veritatē. ⁊ i c. pauꝯ dis
s. ysidor. pauꝯ dū nō hr̄ qd offerat i iudicio nō solū audire
contemnit̄ sz et ꝙ ueritatem oppugnit̄. Cito violatꝫ aurū iu
stitia nullaꝫ ꝙ nr̄ ꝓfugiet culpa qua redimer̄ nūnuꝫ existimet
hinc esa. 59. dr̄ Conuersa e retrorsū iudicium et iustitia longe
steti. q. euenit i platis ecclie veritatis et eqtis nō potuit ingredi ⁊
fra e veritas ꝛ oblatrare. O qt vidue ⁊ pauꝑes q a nō hr̄it pe
cuniā ꝙ veritatē oppugnāt ⁊ gdēnāt. Tūc veritas clamabat
Salutē mē fac dnē ⁊ volebat redir̄ ad sibi: sz hēnita dup̄
Cum̄ ad Principē Ciuitatis ⁊ diam̄ ei q hr̄ mlti oppugnāt ꝙ ve
ritatē in iudicio: ⁊ venies ad portā palatij principis Curiales
noluerūt q intraret dicētes ꝙ princeps erat occupat̄ i arduis
negotiis ⁊ hoc e verū q. principes nūqꝫ audiūt aliqm̄ q dicat
ei veritatē d oppressis ⁊ calūniaꝫ pauꝑū sz semp hr̄ ibi adula
tores q loqūt̄ ei falsitatē. vñ Refert Seneca i. le. d beneficiis
q q dā ꝑs cuida Regi gloriat̄ solēne esse bona alienā mūdi dare
Dic dicta cui nri inopia laboriū magnaꝫ ⁊ q d oēs possidentibus
desit: ⁊ sed Cui cas dicat veritatē. Deinde dup̄ Com̄ ad
Clericos et religiosos ⁊ uenit eos oēs inportunas simulatores ⁊
tueri nullaꝫ religiosā obseruātes. Tūc veritas dup̄ sch̄ ꝓ
sequēt̄ plusq̄ oēs alios. Tūc duxit illā ad ꝑdicatores q sp mi
serat illa regnē dar̄ pecte ⁊ ipsa vadēs ad ꝑdicatores magos ep
pellebat q et illa loquēr̄ ⁊ mi tacebat ⁊ fabulas ꝑdicabāt nō
euāgelicā veritatē. ⁊ timebāt vitā cū veritas rep̄hendēr̄. Tūc
cū mag° clamor̄ dicebat. o. vbi sūt ꝑdicatores mei q nouerūt ve
ritatē desiderabāt. Sede ꝑdicatores sūt adulatores principū

Aug melius ē q̄ veritate pati
suppliciū q̄ꝫ adulatōe regis
hōnem.

Psternet veritas ihera
Daniel 8.

et magnatum vt aliq̄d hōnem acquirē possit. et dñe bone Jesu tibi q̄
sūt odiosa multū nē ē q̄ velit me videri ī sua q̄sta. nec ā me loqui
q̄ꝫ pri ē voluit me audiri nominari q̄ si aliq̄s p̄dicator mundi
voluit esse loq veritatē stati exiit extra ciuitatē et occidit sicut
xp̄s et oēs apostolos z martires testes nros. Si alii ī p̄dicatōe veritatis
tē audiuit statim fugit z nō reuertit ampli⁹ et de p̄dicatoribus murmurat
Legit De vene li. beda. q̄ tpē suo Rome tuchus fuit. ī quadā porta
ciuitatis scripte tales lre. P.P.P. S.S.S. R.R.R. f.f.f.
nec aliqs sapiēs potuit reperi quernes q̄ illas scirent interpretari Miserit
q̄ beda q̄ illo tpē erat famosus inter sapientes et cū venissent rogare
uerūt eū vt declararet q̄d ille lre vellet significare. q̄ sic exposuit. Pater patrie gloriosus ē. Sapiā secūdā Plato ē Rex Regū
Rome. Nero. flāma fame. ego q̄ romanā indignatā ceruerit sibi
oculos pp veritatē quā eis dixi. z postea sic euenit vt apl̄. ad gal.
4. dicit. Inimicus vobis inimicus veritatis loquens. Veritas igit̄ xp̄i
ne fidei ab oib⁹ ē expulsa z oēs illā p̄sequūt vbi ē nec veritas
Rome nec Medolani nec Tarsi nec ī Asia minime ita ī silua habi
tat sc̄a Clamat dñs ad hēremitā. exi q̄ ad silicas z ibi habitemus
donec dñs iudicet. Longanimi fugiens z mansi ī solitudine nec
ex hoc cum eis ruina ī mūdo veniet q̄ bonos relinquit veritatē et
sequūt falsitatē. Sic ab initio credit ecclia magis hodie falsitatē
q̄ deo veritatē. pp q̄d tot mundus fuit. z q̄ post tpa diluuij homi
nes voluerūt Credere Nec. venit diluuium sup terrā. z q̄ iudei nolue
runt credere xp̄o p̄dicanti eis veritatē occiderūt. et q̄ iudei et nō ce
diderūt pplis multa mala passi sūt. z q̄ hodie xp̄ianis nō credūt
xp̄o z p̄dicatoribus veritatis omnes pibunt. dicens hic figurā illā
illis fuas q̄ ī possessione sua dei nō faciebat fructū statim folia quem
fecit dñs abscindi z eradicari de terrā z regno suo. Ita q̄d
ista euenit nō faciēs legē dei sed veritatē. Finis.

exē et in veritate hōnem
sine qua p̄dicti
et fugit

Sequi

Sequi q̄dā se minime posse. Nouerūtissimus Nouus grauissimus ī sermone z ī
p̄cepto mortes posuit exclamauit terribile hec mihi q̄ fuisse. Iudeus z. post
aliquā mora dño salūi reste pōderate sterā dñs posuit aliquā tales et pacē
et dixisti te ergo sacerdotio z vide q̄ nō alia ecclia z minima sit
pōderate Nolle q̄ bona q̄ Arriā nostrā malos nolle credit a deo p̄
Libū dixi denū videt q̄ mala Nolle pōderate de mercede et dicebat
dixi ō libū z videt q̄d mercem q̄ ad testimoniū ecclie sanctorū cum
retta dixi q̄ opponere q̄ nec medium de mercede z tuū q̄ nec p̄p
dicabili mercedē fuit pōderatū nō dixi q̄ libū.

De eterno mirabili et Amore dei

De Amore dei 3os. quos proponit declarare ad honorem s. Thome.

Prima q̄o. Vtrum deus diligat omnes creaturas.

2a. q̄o Vtrum diligat omnia equaliter.

3a. q̄o. Vtrum hominem diligat sup oēs creaturā quā seipm

Quo ad p^m. quem. videt dicit. q deus nō diligat. creaturā. q amor sm philosophos ē q̄dā passio sz in deo nulla ē passio cū ducat in perfectionem. 2 ēt sit quedā accidens qđ in deo ēe nō pōt cū sit actus pur⁹ 2 sūme simplex. 2 infinite perfectionis. 2°. q amor dei ē eternus. q sm theologos q qđ ē in deo ē ipm deus sz dicimus amorē dei procedere a pre 2 filio. 2 spūm scm procedere a pre 2 filio sz ea q sūt alia a deo sūt creature nō sūt ab eterno nec in deo. 3° deus nō amat ea in se ipso sz sm q sūt in eo nō sūt alia ab eo. 4° deus nō amat alia a seipo. 5°. Amor dei pr̄ē sm ptm cupiscētie 2 amicitie: amor cupiscētie ē qn bo⁹ utile p delectabile. 6. sz amor amicitie ē qn bonū amici q amat. q amicorū oīa sūt communia sz deus creaturas reales nō amat amore cupiscētie q nullatenus ex se eget. nec amore amicitie q nō pōt ad res irrationales hre. q nō pōt ad nrs irrationales hre ut p3 g. etc. 8° deus nō oīa amat. p. in ps. dr. Odisti oēs q operantes iniquitatē. Nihil aut simul odio habet 2 amatur. 9° deus nō oīa amat: sz Con. dicit. 5 excepta. Sap. xi. Diligis oīa q sunt et nichil odisti eorum q fecisti: hoc probat. rationes sic. Bonū nātis ē qn se diligibile. vñ oīs appetens 2 ois volens bonū appetit vñ ar. p°. etc. dicit. bonū oīa appetūt. 2 Dionisius dicit. bonum 2 pulchrum nātis oīa diligūt. sz oēs res quas deus fecit sūt bone. 2 inquantū sunt esse participant bonitatē dei quā bonitatē intellectus dei cognoscit 2 per suā. voluntas dei diligit oēs creaturas. vñ gen. p°. dr. Vidit deus cuncta q fecerat 2 erant valde bona. 2°. probat sic. Omnis artifex nātis diligit opus suū ut dr. 7. etc. ut poete poemata 2 pictores picturas. vñ volunt 2 amant talia sua opa laudari. et honorari et displicent q̄ si q temnūt. sz hoc magis patet in parentibus q diligunt filios suos q̄ ut dr. 8. etc. generatus ad genitū nātis ē amicitia. et nō solum p3 hoc in creaturis realibus sz et in rationalibus. vñ auis certat q salute filioq sicut passer q serpentes. 2 gallina q accipitres. 2 pullus sz in oēs creaturas sicut opa dei q̄ ipse ob ē artifex 2 ipse direxit et ea sūt. 2 et oīa q gubernat 2 producit a causis secundis. immediate q̄ dat a deo q̄ ea p̄ plus influit in effectū q̄ ea secunda. 2 omnis philosophus magis utitur in ea prima q̄ secunda. ergo deus sim comparatione cum sit perfectus

q̄ponat Ista. Sexto. et modū Dialogi cū duos theologos.

diligit oēs creaturas amor infinito: z oēs hoīes bonos z malos nū sit mag sui
filij ꝙ pacis nū xpūs dic in euāgelio premiū nolite vocare vobis sup terrā qz
vn' ē pr vr q ē in celis. vltra estote ꝑfti sic pr vr qui solē suū fac oriri su
ꝑ bonos z malos. z pluit sup iustos et iniustos. 3° ꝓbat sic. Similitudo ē ca
amicie vt dr 8. ethi. ꝙ in oi creatura repit similitudo dei cū oīs effectus
assimilet sue cause aliq° modo. vn theologi dicūt ꝙ in oi creatura ē aliq dei
similitudo z appellat mūdi speculū dei z vestigiū dei z hoīe ꝙ angelū dei
imaginē. cū igr deus nat oēs creaturas diligat. vn tho. i 3. scī. dic ꝙ vnicuiq
hīn cognitorū amabile ē ꝙpriū bonū. bonū aut alicuius nō solū dr ꝙm hoc.
qd in ipso ē. ꝙ et qd in alio ꝑ similitudinē. vn cū bonitas q ē in creatura sit si
militudo diuine bonitatis z similitudo sit ca amicicie dr ē deū oēs creaturas
diligere. ¶ dic tho. i. pt. ꝑ sic. Rx. ad hoc quod dic. ꝙ Deus oīa existētia
amat. nō oīa existētia equaliter. ꝙ bonū est z sibi q3 ꝑfecto ipius voluntas aut dei causa ē oīm rerū. z sic
oportet ꝙ in me hoc aliquod esse aut quodcūq bonū equaliter ē volitū a deo: cui
libet igr existēti deus vult aliquod bonū vn oīa amare minus a3 sit q3 velle
bonū alicui efficaciter: manifestū q ē ꝙ deus oīa q sūt amat qz amor dei fuit ca
q oīa q sūt sic facta. nō tn eo modo sic nos qz eius voluntas nra nō ē ca volita
tas se bonitatis rei ꝙ3 ab ea mouet. sic ab obiecto. Amor aut nr ē q° bonū aliqm
volum° nō ē ca bonitatis ipius ꝙ3 q° bonitas ei° ꝑ nra ꝑ optimata pue
nit amore q° ei volum° z bonū ꝙsuaē qd hīt z addi qd nō hīt ad hoc opa
mr. ꝙ3 amor dei ē infūdes z creās bonitate in rebus. ac etiaz ꝙsuas. vn qz volū
tas dei oīb rebus creatis sua bonitate z essentia dare qua habet z hoc ē ꝙsuat
dare dū ē dare. ꝙ deus oēs creaturas diligat. efficaciter: z semp. ¶ Ad arg°.
Rx. ꝙ appetit in nob. i intellectuus q dr voluntas mouet in nob. mediante appeti
tu sensitiuo vn ꝙxim° motus corporis in nob ē appetit sensitiuus vn semp actus
appetitus sensitiui concomitat aliq transmutatio corpis z nexus cum ea. Cor
qd ē primū principiū motus animalis sic igr actus appetitus sensitiui inquantum
huiī transmutatiuus corporale ē annexa passioi dicte ꝙ3 p̄ actus voluntatis reatiue nō
dr passio. Amor igr et gaudiū et delectatio sm ꝙ significat actus appe
titus sensitiui passiones sūt ꝓpriē z sic nō ponūt in deo. ꝙ3 secūdū ꝙ sūt actus
appetitus intellectiui nō dnt passiones. ꝙ3 actus ꝑfecti ipius potentie vn aug. z
tho. z s. c. 2 bo. dicit ꝙ primus actus voluntatis z p̄ origo oīm aliaz affectuū
voluntatis ē amor. ¶ Ad hoc oēs alie motus appetitus sensitiui supponūt amorem
Nullus n. desiderat aliq° nisi bonū amatū nec aliq3 gaudet nisi de bono
amato z ista affectio amoris ē nobilissima inter oēs q̄m plus tenet de rōe vo
luntatis. z sic ista ponūt in deo cū dicat ꝑfectiones. vn dic phs 7. ethi. ꝙ deus
una simplici operatōe gaudet z de rōe sua passioe amat. nō tn in deo amō.

et aliq̄d accꝺiſ q2 ī ꝺo nō ē ꝺiſſimilo iñer actū 2 poſſibilē cū ſit ſūme ſimꝑ. vñ ſic ſꝛ
trillegiꝰ ꝺi ē ſuū eſſe. ita 2 amoꝛ (velle) ꝺi ē ſuū eſſe: 2 ſic amõ ꝺi ē ꝙꝺꝫ ꝑ eſſentiam
vñ. Io. ꝺr. Deus charitas eſt. Ad 2m. ꝺr. q̄ licet Creatuꝛ ab eterno nō fue
rit niſi ī deo. tñ ꝑ hoc q̄ ab eterno ī deo futurꝰ. Deus cognouit res ī ꝓpꝛiis
naturis 2 eadē voc amauit ſic et nos ꝑ ſimilitudines rez q̄ ī nobis ſt cognoſci
mus res ī ſeipſis exiſtentes. Ad 3m. ꝺr q̄ amicicia nō poꝛ hñi niſi ad rationa
lem creaturam ī q̄by gaudet ēē rōnabilem 2 gñātem ī ꝙbꝫ vite 2 ꝙbꝫ gaudet
bñ euenit ꝑ male ſm fortunā et felicitatē ſic ad eaꝫ ꝙꝺꝫ benivolentia ē. Cꝛea
turē aūt irrationalis nō poſſunt ꝓtigeꝛe ad amādū deū neq; ad gñātem ī felici
tē et beate vite. qua deus vnit ſic ipſi deus ꝙꝺꝫ loquēdo nō amat creaturas irra
tionales. amoꝛ enim amicicie ꝛ amoꝛ ꝓportionē ī equalitatē ordinat eas ad rationa
les. 2 cha ad ſeipm nō q̄ eis ī ꝺigneꝛ ꝛ ꝑ ſuā bonitatē 2 nrā vilitatē cō
parat. n. aliq̄d nobis et alijs vñ ꝺr deus ꝺiligeꝛe creaturas irrationales ī equalitatis volū
tas ꝺei ē cā eaꝝ ī eſſendo 2 ꝛeſeruādo naꝝ q̄libet. Ad vltimū ꝛx. q̄ nihil ꝙꝺꝫ
ber vnū et idē ſm aliq̄d amabile. 2 ſm aliq̄d odibile. Deus aūt ī equalitatē pecca
toꝛes. ſt nē. q̄tū boni ab ꝙꝺ create ꝺiligit 2 amat. ſic. n. ſt ab ipo ſt 2 ꝛeſeruat.
ī equalitatē vō peccatoꝛes ſt nō ſt ꝛ ab ēē deficiūt gratuito 2 ſm hoc a deo odibiles ſt
vñ ſm hoc ab ipo odio habit. ſic et pꝛediligit naꝝ ī filio ꝛ odit malū culpe 2
Mulieꝛ ꝺiligit vestē ꝛ odit macula. poſt et ſm aliq̄s cētia creatura realem
diſtinctionē ꝺupl dei ꝺilectio. ſm ꝺuplicē deī voluntatē q̄ꝺā. n. ē voluntas dei ante
redēs q̄ reſpiciat naꝝ 2 hoc modo deus ꝺiligit ꝺilectiõe amicicie oēm creaturā rationa
lem. Quꝺā ē gñs q̄ reſpicit meritoꝛ ex gratia 2 hoc nō deus ꝺiligit ſolos electos
2 ꝓꝺeſtinatos q̄by tantūmo vult gñāre bonū eternū. 2 ſcipm ꝛ ī peccatoꝛibꝫ de
alterū odit. ſ. peccatū et a ꝺiligit. ſ. nām ī quātū dat illis ēē 2 ꝛeſeruat.

Quando q̄ritur vtrū deus ꝺiligat oēm eq̄liter Rx. tho. ī p̄ q. ſū. q. 2. 5. ho. ſ. 3°. 2
Cū amare ſit velle bonū alicui ſecundū rationē pot aliq̄d magis ꝙ minus amari.
uno modo ex pte ipius actus voluntatis q̄ ipſe ē magis ꝙ minus ītenſus 2 ſic deus non
magis q̄ꝺā alius amat q2 oēm amat vno 2 ſimplici actu voluntatis 2 ſemp eodem
modo ſe habenti ād. n. amoꝛ ꝺei ſit cuius eſſentia et ipa ē ītenſa nō pot ſuſcipe
magis 2 minus q2 ī infinito nō poſſibile. alio modo ex pte ipius boni q̄ vult
vult amare. 2 ſic ꝺicimus aliq̄ē magis alio amare eū vbi ꝺubitam maiꝝ bonū q̄
ꝺiſcretio magis ītenſa voluntate 2 hoc modo verē ē ꝺicēꝺ q̄ deus q̄ꝺam alios magis
amat. Cū. n. amoꝛ ꝺei ſit cā bonitatis rez vt ꝺictū ē. nō ēſſet aliq̄d alio melius ſi
deus nō vellet vni maiꝝ bonū vni q̄ alteri vñ Aug. ſup. Io. tract Oēs ꝺiligit
Deus q̄ ſcit 2 ītellegit ea magis ꝺiligit Creaturas rōales 2 ex illis eas ꝑſonas q̄ ſt
mēbra vnigeniti ſui 2 multo magis ipm vnigenitū ſuū. vñ et tho. ꝺr q̄ deus ꝺi
ligit xm. nō ſolū plus q̄ totū humanū genus ꝛ et plus q̄ totā vniuſitatē creaturaꝝ
q2. ſ. ei maius bonū gratie. ꝛc. ꝺuplē vnionē q̄ factus ē deus ꝛ hō ī vna ꝑſona
resp q̄ ꝺedit ē nomē q̄ ē ſup oē nomē 2 vt eſſet ver deus 2 hō. omnē creaturam
ſo. et gloriam ꝺr q̄ deus eū ꝺiligit eq̄liter. ī quātū actus ꝺilectionis ē ex pte q̄ actus vnius
rationis. nō tñ eq̄liter ut actus tranſiit ſup obiecta ī quib ſm q̄ꝺaz ordinem tranſiit

ſ. q. ꝺō. q. ꝺilectio ꝺei ſup ſe
ipm vnū m. ꝑ actū ꝺilectionis ſe
cundi q̄ſ ipe vocat ꝺilectionē ſimpli
cis placētie. 2 ꝺr ē q. volle bonū
ſm 2 gñāre ī creatura eſſentialiter
bitur 2 nō ꝺicitur ꝺeus ſm. m. ꝺilectio
ē eterna. ſo m. poſt amicicie q̄ ſuꝑ
ebiꝫ exercuit 2 ꝺr ē q. ipe
bonū alicui 2 gñāre eſſentialiter
ꝺicitur ſm. m. ꝺilectio
eſſentialis 2 hec ſola vocat ꝺilectio
eſſentialis 2 hec ꝺilectio ꝺei
tialis q. creatura tēꝑ ē. ip
2 nō fuit ab eterno.

Rñ valet ꝙ ꝺicit
amor ꝺei ſup ſe absolutus 2 re
ſpectiuus ē ꝺuplex voluntas
et ordinē nē create absolutus
ē ꝙdam. 2 qa ſic q. 3ª ē ꝺe
bonū deus ꝺiligit eq̄liter oēs
2 ſaluat omnes 2 xtianos: non
tamen ē illē q̄ reſpicit ordinē
ñ voluntatis ꝺei
eq̄liter amat ꝙ ſ.
illos magis q̄
ei voluntate
ꝺilect q volu
no

vide ī ſcripto ſcholaſtici
pomerij. ꝓ. 3ª.
Tract ſecūdi. 38.

perfectus dej amor

nñ deliget se p° signo ī ſo vult hñ̄ ꝑdeſtinat gdilectes ~ ī ꝑmos ꝑdeſtinatos
p° ꝑdeſtinauit X 2° matē · ī 3° signo vult oīa q̄ſt necēa ad hui⁹ fm̄ · vt gr̄am
2 oēs vnctos ī q° ſſeruēcia ī mūdo . Ex ſnā hoc docet hom° nobē vñ
mitis mirāle . 2 q magnitudo diuini amoris cōa creaturā ꝙſtī reatum · ē tā
magna · q ſi ex vno latē poneret⁹ mor virginis mr̄ . 2 oīz ag̃ros q ſt ī celo 2 ſanct
2 oīz creaturas q ſt ī mūdo q̄ ēt ſit ī finitū poſſet multiplicāi . ſolus amor dei ſm̄
gratiē excedit oēs illos amores . magis q̄ mare ex edat guttā aq̄ · ſed ꝙ beat . trip°
vōc · p° vōc eſſētialis ꝙfectis dom̄ ē . 2 ſup̄ q amor dei ē eſſētia dei 2 ſic ē ꝙſtmo
eſſētialis . ſed ſpūs · ptus dē tale ꝙ eſſētia ē manes oī eo q̄d ē tale ꝙ ꝙpagatiōm
ſiē hui⁹ ſolis q̄ ē ꝙſtmo eſſētialis ē nacō oī alia hui⁹ planetar 2 ſtillar q̄ eſt ꝙpāi
aplatiōm 2 calor ignis oī alio calor ꝙpagato ī aliq° Ro vero . ſb nō deus ſit amor eſſē
tialis . 2 ſic ignis eſſētialis caleduc vñ ſm̄ dictū dr̄ Deus ē ignis accēdēs alīq aut 2
mores q ſt ī angelis 2 ſōs 2 oīb⁹ creaturis . ſit q̄dā accēdēs ꝙpagatū ſm̄ gratiā dicē
dū illos ēt ſi ī finitū poſſet multiplicāi . 2 q ea q̄ſt māt 2 ſbſtēr ſtēt ī ſuis ſt ī alte
ſer ſol ſtēt lucet 2 ignis ſtēt aītu ē caleduc . ideus ſit tot⁹ amor 2 nāz . ſtēt amor
eius ardet ē aītu 2 nāq̄ tepeſcit 2 nūq̄ diminuit ſb ſtēt ſtruct ſic ignis
alīq ēūt mores oī ſint accēdētales ſt ſic calor pārī caleđi q nunc ē caleduc
2 hō ad pariē tripidus 2 poſtea frigidus . ſtro dicit doc . q dilectio dei eſt ētia ſm̄
eſſētia ſua ſit ētia vñ ab ētio ſtēt dilexit eternā ſtēt dilexit 2 dilexit oī tēpo
ſm̄ aliq⁹ monēta ītimuſſiōs . vt hyer . 31 . In charitate ꝙpetua dilexi te . nug⁹ .
Dilexit nos deus ſm̄ opus ſuū ant mūdi gſtitutiōm . 2 ſic dilexit nos nī ā
nūq . 2 hō dilexit ē oī hīe . ꝙ v . 17 . oī tpē dilexit q amauit ē . q amor eius ſtēt
ē ī aītu . nuſq . ſi deus ſic ad monēta ſb trahent hō ī nichilū redigerēt ſtrut
Dīmbulo fons ē 2 ī ſolubo dic . O ignis q ſemp ardes 2 nūq̄ exſtīguēris o
amor q ſtēt vnus 2 nūq̄ tepeſcis . accēde me 2 accēdar . accēdat tōt⁹ a te
et totū diligā te ſolū Nimus cūcte mouet q tenū aliq̄d amat . hō dilexit nos
post tempa . 1 . poſtq̄ trāſibūt . oīa ꝑſentia tpā 2 futura mūdi post mortē ꝙmit
nos ētnā felicitati . vñ ipē dīc Io . xv . vado ꝙ⁹ vob⁹ locū 2 iterū veniā 2 assūpā
vos ad meipm̄ . ſtō ꝙfectat ista mortal⁹ q tale rōem vnūq̄q ſiē ſe hīt ad eternitatē
ista ad veritatē vad optatē . vt dr̄ . g . me . cū ipē oēs creaturē ſit finite oī mēſu
ra ꝙportē 2 ornat q⁹ ut dr̄ ī lē d cāis Nullus actus excedit veritatē ſue oī
Deus aut cū ſit ifinite veritat⁹ 2 poſſibi⁹ ī finito amor dilexit ſe 2 creaturā ſb
finiti ad ifinitū nulla ē ꝙportio : Amor ipē dei cū ſit ifinit⁹ ē ſm̄ mēſura vid
q nulla ītellectus pōt capere nec explicare ſuā magnitudinē . vñ hoc ēlm̄ dic
Magr ī 3 . di . 32 . Dilectio igit dei qua ipē nos dilexit Diuina vſia
ē . eadēq̄ dilectiōe . pr̄ et filius ipſi⁹ ſeip⁹ ſe dilexit et nos . Dicimus dilectionē
Dei ſiē et patē dei ipm̄ et aliquā oēm ſenſū humanū ut ad tāte altitudinis
ītelligētia vix aliquātenus aſſurgat humanus ſenſus . 2 ille . apparet et q amor dei
ſit magnus cūcta nos q⁹ amor ſuus ē ſempiternus pr̄ 2 eternus gratuitus 2 nō nec
ſſitatē ſit ē amor mūdi . hui⁹ . qui ut plīmū ē fortuit⁹ 2 nō ſtant⁹ vñ cristo .
3 . ethi . ponit tres hōs amorē . ſ . ꝙ bonū vtile . q̄ tu diligis aliquē ꝙ tuum

vtilitatē quā hēs p̄ sperat hm̄ ab illo. z dr̄ iste amor mercēnarij q̄n aliq̄s tm̄ tm te
Diligit quātū pot aliq̄d carpēr a te z iste dr̄ amor ordin? q̄ sic ordinat diligit dñz
pp̄ ebā z ꝑfrz durat. q̄ī hr̄ē adū̄sitatē talē mercēdē solutā. isto mō deus
nos nō diligit q̄ hr̄ē nō diligit bonū nostrū. Scdō amor ē pp̄ bonū dl̄ctabile:
sic ē amor luxurios z auarus q̄n tu diligis vxorē p̄ alīa ꝑsonā pp̄ aliq̄d delec
tatiōē q̄n hz vt aspic hm̄ de illa. z istī amor p̄durat rē ipsius q̄ corrūpit ēt cēs
sat effectus nec isto mō deus nos diligit. q̄ nulla delectatio pot sibi addi q̄ē
sūmē beat. 3ꝰ ē amor pp̄ bonū honestū q dr̄ē amor amicitie q̄n tu aliq̄ā
virē vm tuosiz diligis pp̄ sūā virtutē. z optimus d bono suo gd hr̄t. z ois gentes
et gentes bona tua illi si pē indigerent. vñ aristo. dr̄ q amat̄ ē alterū velle
bonū ꝓpter ḡm̄. z iste dr̄ amor ueraz z vnic? xp̄ūs in mūdo. vñ dr̄ ad? illud
amicitie sāte z venerabile nomē. q stat z questus q mercētrix fedet. Diligit
nemo nisi ob fortuna secūda. dico igr̄ q deus diligit veraciter ingratissi
mū pp̄ suā vtilitatē ꝑ pp̄ bonū meū. sic in mūdo falsi z nō ver dilegunt alij
vn aliq̄s diligit alīū pp̄ suā sapiaz z sic deus nō diligit nos ro. xi. q̄s ē
scientia? eius fuit. s. ois sent ordū et verā aliq̄s pp̄ opulētus et diuitias z
sic d̄ nō diligit nos q̄ bonis nostris nō egrt. aliq̄s pp̄ potētiā ꝑ potētia hois
ē q̄ simil? rēp dī. aliq̄ diligunt q̄ diliḡt sic pagani z tyranni faciūt. ꝑ ipsos
dilexit nos ō essem? eius primi. ro. v. Cōmēdat aut deus charitatē suā
in nobis ō pmitiū essemus inimici factī sumus p̄ sanguinē filij eius z iste dilexit
nos pp̄ bonū meū z nō pp̄ aliq̄d bonū suū ex q̄ patet oēs amores mundi q̄ sūt
tales mere nō reperīt in mundo.

Triplex amicitia

Amor dei ē vere amor. z ꝓprius

CRTO Quer̄ vtrū am deus diligat homīē sup oēm creaturā quā gdiet
et dico q̄ sic. ista veritas ꝑbat̄. a posteriori p̄ effectū. Dic. n. Greg? q̄ p beatū
Dilectionis exhibitio ē op̄is. z dictū ē sup̄ q deus quoad actū exercitū dr̄ illā
creaturā magis diligere cui maiora bona gr̄atis ꝑ dat. sz certū deus maiora z plā bona
gratiē hoīb. q̄ angelis z oēs creaturis mundi. hoc aut̄ ꝑ. p̄ q̄nq̄ effectus siue būfitus

Būfitus Creatōis.
Būfitus vnionis.
Būfitus tradē ꝑdis.
Būfitus expectatōis
Būfitus obstinatōis

Quo ad p̄m būfitū Creatōis ꝑ. q̄ dilexit homīē sup oēs alias
creaturas eo q̄ creauit illū ad imaginē z similitudinē
suā. z fecit illū dñz oīūz aliaz creaturaz ut ꝑ. gen. z.
z i ꝑ. dr̄. vidi ibi creasti sb predicis eius. ois. n. arbi z planete
z oīa animalia. z oēs bestie. z alie creaturē sūt i seruitutē
hois z deo ſm̄. vt videm? p̄ experientiā q oīa deseruiūt ad
vtilitatē hois q̄ssidā. hoc nō posset ni ex magno amore. z q magis est miranda
etiā ipos angelos. oēs q sūt i celo deus ordinauit ad gubernandū oēs creaturas
q̄ seruiret hoīb. z et ad custodiēdū salutē aliaz nraz et vnicuiq nō deputa
uit vnū angelū. ꝑ. angelis suis mādauit de te ps. z paul? dicit. n. sūt ad
ministratorij spūs. imo q̄t plus ē ipse xp̄us dilexit nos ꝑ sanguinē suū z ꝓpter hoc
dignat̄ ꝑ hoc. q̄ ad hoc finē creauit illū z fecit ad suā similitudinē ut
vt posset illū redimere z amare z ꝑpetuo cū illo būfitari. Certe hoc ma
gnū ē donū z sanctificabile q̄ cū deus fecerit q̄ homo. q̄t plus ipse

vñ nota. z ꝓbat̄ ista ꝑ. q̄ deus ē finis quodāmō totius creature z ihc̄ potest dr̄ q̄ ds ē finis oīūz creaturarū

Dicitur vide tertio libro prosa tuo. cap. 88.

ngt Oīa mīa st. z magē scīs. i 2°. dē oīa ut igt aptꝰ mīa st supio
ra equalia et īferiora. Superiora gdr ad fruēdū. i de⁹. Equalia ad gmunēdū
z ministrādū vt angeli Inferiora ad fruēdum ut īferiores Oratiōē: o mag
st ista būfitra rer magno gradit amor ꝓ mag ē nrārdū q oīa ista q̄p nobis
fecit deus endē potīa z bonitate q̄ creauit et gsruat. q̄rūs boīes sint ei valde
īgrmi et rebelles Ipꝰ renegātes ab fmitio mūdi usq; nūc. nā videm⁹ q ipē
passet ydolatras sarracenos. hīticos iudeos z malos xpianos sīc z bonos et
sctos. et q⁹ dē dpē i eiā⁹ fac oriri solē suū sup Iustos z Iniustos.
certū gradit eo magno amoē. i me īfinito circa nos. ꝛ o xp̄ē quare nō amem
Deus q tāta būfitra tibi contulit: nā pp hoc t' fecit ista vt illū amem.

Secundus būfitū dē Vnionis. Dicit. n. philosophꝰ q amor ē q̄dam
vnitus vnitiua q copulat amans aī amato. vñ dīc. z. pot. q ydē aīsto
pnos phꝰ dicebat q amātes desiderāt ee duobꝰ fieī vnū. ꝓ qz hoc ē impossi
bile qz oportuit aut ābos aut alterū corrūpi ideo q̄rit ista vnionē. s.
sunt q̄ātū z qualīt oīa q̄ꝰ īsunt gradi z appetūt amicū vt alterū
rū. z q amicus ē alter ego. vñ Dio. i q. de no. igt. Amoē igt sive
dilectiō sive angelicā sive intellectualē. sive aīalē vnitiuā quādam
Dicimus ee vnitiuā q trāsformat amātē in amatū. vñ apparet magnus de⁹
amor erga boīes q q̄ꝰ mitas creaturas fecit tū solū aī reale omnium
p amoē z gratiā suā z totus illabit z inhabitat aī. ita q dīc paulus q q
adhrent deo vnus spūs efficitur. z hoc ē q⁹ magnū nrārit deus ab boīe vt
p amoē vnias sibi vñ xp̄ē aī Desiderium mee esse cū filiis hoīm. pv. 8.
z nō displicent q̄ltēꝰ magꝰ vnias p amoē qꝰ sibi q pp hoc solū dā nat. ad igrē
eternū. nī dū videt būfitū delectat et sua gñositē ei nīa q semp illā nrgat
ad sua grās quotīēscūq; recitet. vt dīc p Jere. Tu aūt fornicata es cū amatibꝰ
multis rpo. ꝓ si⁹ cognoscē q diligat boīem sup angelos. attēde. q ibi boī
p pecc⁹ sepat erat ab deo. Deus. pp sua maxima charitatē. assumpsit hu
mānā boīem z gñitus ē hoī i vnitate ꝓsone. sīc dīc. Io. 1. Deus erat verbū
Et verbū caro factū ē z habitauit in nobis. z tanta ē ista vnio q sm theolo
gos. dici possumus. Deus ē hō. z homo ē deus p ꝓsona xp̄i. z sic
ē mediū ē vnio q̄ inter ambꝰ z corpus. z p ista vnionē exaltauit z nobi
litauit nāz humanā sup angelos. qz deus nō ē vnitꝰ angelo in vnita
te ꝓsone. q̄rus p gratiā sua q̄ntū sit angelo. de hoc glat aptꝰ di. nusq;
angelos apphendit sed semē abrahe apphendit vñ angeli in celo adorat
vnū boīem desiderāt z contrectē nrāz. certe hoc nō posset ni ee magno amore
ei⁹ diligat nos q semp vellet vnire ei nīa nīe. Ille deus hō ex tribus
vnionē xpo z deo corpus suū z sanguinē in cibū aī eligit vt totus

Sco. dīc q oīa dep̄
dēt a cā p̄ī essendo
z gsuādo assimilē

Arist. A pō enim dep̄
dēt vīū et totū natura

nisi esset nā ī pmo. z nobiliore
hoīe ī angelo.

vnicet cui libet hoi o rs mirabilis o mor i ōphēsibus. vñ ipē aīt q̄ mā ducat meā carnē 2 bibat meū sanguinē i me manet 2go i eo.

Tertiū bñficiū ex q° manifestat amor dei magn° q^ hoīes sup oēs Creaturas dr Redēptoris seu reparatoris. hoīem. n. q̄ deū q̄ mortē filii sui redemit 2 reparauit 2 angelos despexit: qđ ē valde mirabile. Audi dcē Augel. vt ostendat quātū tr dilexerit nō nisi q̄ mortē fr a morte redemit. vt Io. 3. dcē q̄ sic Deus dilexit mūdū vt filiū suū vnigenitū daret re. ? q̄ hīa hoīe multa aspera 2 difficilia q̄ hoīes supportant. Tuē aūt appauit ee magnus amor q̄n amicus multa aspera 2 difficilia supportat q̄ amico vñ reputi st aliq̄ q vitā posuerūt q̄ amico. ? q° dcē x° maiorē charitatē nemo hīt q̄s ut animā suā ponat q̄s p amico suo vñ et pō opponit se morti p filio. p3 et hoc i brutis q̄ gallina opponit se aūbꝰ rapacibꝰ p3 dei filius maiora sustinuit 2 fecit q̄s hoīe. q. nō tm q̄ amicis p3 et q̄ inimicis ut dcē apl° xp̄s q̄ impius mortuus ē cū vix q̄ iusto q̄s moritur. Et si pr et mr audet poner vitā pro filiis verū q̄ illis q dilexit ipos p3 si filius odiret parētes cōsequent amorē primātē. xp̄s aūt p̄ iniq̄s filius 2 pranus mortuus ē vñ nūq̄ aliq̄s pr̄ p matre fratrē q̄ filios q̄ xp̄s fecit. nāra laborē ? usq̄ ad mortē passus 2 dicas i° qđ ipē aīt ml^t re. quoties volui congregare 2 filios tuos sic gallina congregat pullos sb alis 2 noluisti. 2 hoc ad ptegendū nos a rapacibꝰ demonibꝰ. vñ et si gallina p pē opponit se statim q̄ sentiret caput pcūi lanii ab aūbꝰ rapacibꝰ fugerent dimissis pullis. Ita q̄ iusticia dnica trigīs anis rapax i cruce lacerauit carnē 2 membra ? cupē q̄ trāsgressorib⁹ erant. vñ aug°. i Ps°. 5. bñficiū. Cū Logice ēēt venit ad te. Cū essēs Phariseus venit ut redimeret te. Cū iter nātes et scelus errares venit et te quesiuit te: fecit lapides 2 ligna inuenit te et ne frigeres et lupercūi rapido ore laniaret te collegit te. Cū inimic ēēt pcūi meo nō nocuit te. Laborauit sudauit. Capt meū spinis opposuit manū et pedes Clauis obtulit lancea latus meū aperuit 2 hoc totū ne p̄deret te.

Quartū bñficiū: Expectationis. q2 pectorē expectat cū magna patia et usq̄ ad mortē. ut recitat act primo. sic dcē. esa. expectat nos deus ut misereat nr̄i. qđ bñficiū nō fecit magnus quis nō expectauit p multa hora p3 stat post obstinatorē et orto precē i sermē. 2 qđ signū ē maioris minoris cū aīa discedit ab eo ? precē. ostendit se dolere et sua separatē 2 negligit illā ut dr̄ hoīe. 2. obstupescit ecclia. et invocat illā plus modis bonis .s. inspiratoriis. 2 flagellis apoc. 3. ego sto ad hostiū 2 pulso. 2 conat illā illuminare. multis modis. ? magnos suos et sanctos. q̄s possit explicare q̄r nātos misit. ? illuminatōe hoīs postq̄ i cruce magnū arrederūt q̄t patrē obas. q̄t magnos q̄t ꝓphetas. dcē de filiū suū dr̄ apl°s et docuit ipa

hic dicit q̄ xp̄s plus fecit p̄ nobis q̄ nos ipsi

tores q̄t libros veteris et noui testam^h 2 q̄t scripturas ḡponi sint a sanctis vtū
arp̄. sint p illuminatiōē hoīuz et vocatiōē 2 qd' ē ē magnū sup^a amo ei^s
q̄nis hō obliuiscat dei sui nī ipē deus nūq̄ obliuiscat. ysa 49. Nūq̄d
pōt obliuisci mr̄ īfantulū suū etc.

Quantū bñficiuz dē ch̄ristatoꝝ. q2 ī gl̄a celesti mercedē gl̄am dedit
hoibꝫ q̄z angelis pz ī p̄ticulari ī xp̄o hoīe deificato q2 illa hō ex̄pē ē p̄sona
sūe tota trinitas 2 ab oīb⁹ angelis ī celo adorat' et dē. q2 deus dedit illi no
mē q̄d ē sup oē nomē. Ite ī bt̄a mā quā exaltauit sup choros angelorū 2
oēs angeli adorāt. post dūm ite ī p̄ticulari mitras hoīs exaltauit sup choros
nō solū angelorū pz et archāgelorū vsq̄z ad chorū cherubinoꝝ 2 seraphinoꝝ
Ite ī vnitate ī gl̄a illa oēs hoīes sc̄i habebunt duplicē fruitionē. s. aīe et corp.
sc̄. aīa ī gl̄e plitate diuinitatis 2 corp' ī gl̄e plitate humanitatis ex̄pi qd' ad
pōt ē ī angelus vñ .s. ho. dicē q hō ī p̄adiso habet vñ gratuz 2 deuotuz
existat deo plusq̄ angelus nī p̄p bñficia creationis tue p̄p bñficia vnionis
tue p̄p bñficia omnia ch̄ristatoꝝ. cū videt carnē suā sup angelos exaltata
2 ab angelis adorāt. q̄ dīa manifestat' gr̄a nos dūce charitas magnitudinē dei tui

Cōtra. ista p̄dca posse argui 2 vī q̄ deus nō diligat oēs hoīes equaliter ī finito q2
amare ē velle alicui bonū ipius gr̄a vt dicē arestot. certum si ad velle bonū sequit
facere si adest posse vt gr̄a dei p beatos dicentes ex habitu ē opus q̄ sequit q̄ deus
faceret 2 gr̄aret hoīb⁹ infinita bona. retinuit 2 hoc oīb⁹ hoīb⁹. pz hoc ē falsū
q2 alicui et suppono bonus spāliter nichil gr̄at vt dānatis. alicui parū. ī hac
vita alicui multū. aliqb⁹ nulla mala ī hoc mūdo ī alio. videm⁹. n. ī hoc
mūdo multa varietatē gr̄atoꝝ bonoꝝ 2 malorū tpāliū 2 spāliū ī hoīb⁹
maxē q̄ plēs sūt infideles 2 q dānant pz q saluāt. sic ipē ait. Mat 20. Multi
sūt vocati 2 pauci electi. Ad. q sic dr̄ ī le^o et cāis. Cā p^a influit bonitatē
suā formā dispositionē. ī vniformiter vt affluit^ne ignis sol. q̄z ideo
ees vngit differenter, scm dispositionē sue potētie sic ignis calefacit ī
plāmat stat lignū ardū 2 nō viride q̄ differētē dispositionē vbi p̄ sola
ees ī alio p̄t q̄duci ferrū ī aliā aciem ī alia argētū ī alia lapides p̄cio
sos 2 diffūdit p totū orbē vni sorte influxū sui luminis 2 nī cecat nichil
vngit lapp⁹ parū pz solē clarū clarit^ne 2 domus q̄ h̄t p̄cā fenestrā pa
rū vngit 2 q̄ h̄t magnā fenestrā multū. 2 sic eo ḡm q vnaquēq; dca
mag̃ 2 minus aperit cor suū ad diligendū deus plus 2 minus vngit 2
q̄ claudit oīa hoīs peccō mortalis si gr̄az dei nō vngit ē defectus ex parte
nō dei q̄ semp ē p̄t̄s influēr gr̄az suā 2 gr̄at bona infinita. s. scipm
Bq̄ multi sūt q nec oculos suos aperīr volut ad deū aperīr volut ī multi dānant 2
sic q̄ vario modo sūt dispositi ad deū vacui d ona gr̄az vngit.

ē vnus. gubernator. p^s ē
p̄ncipator.

Nomina alia dñi nr̄i xp̄i

vid hec ī alio scripto
de nom̄ ihesu.

In Deitate. q2 ē sūa p̄sona ī trinitate. Dē filius. dñs. verbū 2
sapia genita lux. lumē patris verbū | ars patris | q2 ē vnus
essētie cū p̄re. dē et hebraice nōīe tetragrammaton. Adonay.
Sadday. Sabaot. Heli. agios nōīe. agios otheos yschyros athla
natos. tetragrammaton. homousion. ista oīa querunt xp̄o nō deputa

Alegia sic humanitate vt agnus pcura leo fluus bonus Redēptor
aduocatus mediator 2 sponsus.

Alegia sic vrāgis nīs sunt ī vna p̄sona gr̄ātie. vt xp̄s cum homine
Redemptor saluator: Magni ysaie angelus p̄sonal pacis deus fortis
futurus sanctus. xp̄s 2 ecclesia. sic hec nō scribus ē ei nichil ap̄tū.

cap^m 17^m vid^t
ī hebreis Zach. 13.

Vocabit nomen ei' Jesum: Luc. p°. De isto sancto nomine Jhesu hodie predicare. tria misteria sunt contemplanda: pro Declaratione primi mysterij

Myst^m. Nominationis
Myst^m. [illegible]
Myst^m. Sublimationis

Quer. vtrum deus sit Nominabilis. et vr. q. non. nam Deus. ptis i. h° d. causis. p° ca. supra. e. oi. narratione. sz q° supra. e. oi. narratione. e. ineffabile. Jn. hyer. 32. dic fortissimus magne potens dns exercituum Nomen t' magnus consilio et ingens cogitatu. si q' non pot cogitari nec pot voce exprimi: Jn. duo. li. d. de. no. igt Deus neq; dari neq; intelligi e possibile. Jde. Jsidr. Dei neq; nomen neq; opus. neq; fantasia. Jn. ysai. voce sua. Nomen exportorem et similitudinem aliquam sit ad nominatum. vt vox ad suum significatum vnde dic ysido. q nomen dr qm notamen eo q res nobis notas efficit sz deus e ignot' ono i. virtute. vt sit vox aut oratio q° ea nulla sit exportio nulla erit p vocem expssio q° non Nominatio: sz q. exo. xv. Oiporis n. eius ei ps. Notus i. iudea deus. re israel magn n. eo. z. alibi. Dne dns n. re. exo. 3. Ego sum q sum. hoc mi Nomen e eternum: Jn q. q. igt laudar q. igt nominar sz deus q. igt laudat et imo deus e super nominabilis ps. di. q. n. tuum deus sue z. laus tua i. ni. ysa. terra. ibi. a. plus orta usq; ad occasum. Laudate n. dnm. Jn. Dionisius primo li. de. diuinis nominibus. q° aut d' est nominabilis aut sua ibi. Cassio. ost. z. ama. z. multis.

Ad hec. q. 13. a. 3. ho. in p°. di. 22. q. 1. p sic Intelligen dr dupliciter. sic Effabile et nominabile. Nam intelligi vno mo dr q ffras rei q'hensoem. alio mo p simplem cognitionem. sic nominabile vno mo dr q ffertur expssionem. alio mo p simplem narrationem. si q° dicant nominabiles de p° mo sic sic deus sibi soli e intelligibilis. z q'hensibilis. Jn. essentialiter et nominabilis nomine q' ipe scit. ho. q' ipe nouit. vni sic nobis est intelligibilis vta. z. innominabilis. z vta intelligendo sz auctoritates ad p°s pte. adducte. imo hoc mo nulla res quatumcumq; minima e nominabilis ei nulla creatura sit a nobis q'hensibilis. e q possit intelligi sm ffras q'hensionem qm sanctus boetius vltimo de ebdomadibus ignorat. Si no accipiat nominabile sm qualemcumq; narrationem sic quia ad modum Deus e nobis cognoscibilis. Jn. et Nominabilis. et quilibet cognoscit nullus nominat vni expssius nominat fidelis et scriptura q fidei suffragetur q. ps. 144. z. ro. nales. 4. 5. ho. Cor. 8. tho. p^a. p. q. 13. a. 9. ad 2da sc hoc. sm q' a nobis aliq' intellectu cognosci pot sic a nobis pot nominari: cum q° deus cognoscat a nobis ex creaturis sic potest Nominari. No tn ita q Nomen significat ipm exprimat diuinam essentiam sm q' e. sic hoc n. ho. exprimit sua significatione essentia hois sm q' significat. n. eius diffinitionem declarante essentia ei. Dr q° deus hnt nomen p' ea sua narrationem q. essentia ei. at sup. q. q' de eo intelligim. z vocat significatus hoc Declaratus sacra. q. cum deus p diuisas operationes reffertur nob. i. notificat. Diuisa nomina et multiplicia d' de. i. sacra scriptura reperiu. z. igit et nominatus est xps dei filius. q e. s. p sua trinitate. q e deus et ho. Jnde d' xpo dei filio sede cognitus dicim' q' aliq'. Nam quemat xpo. Roe Dei tatis. Aliq' roe. humanitatis

Nominatio
Syncopato
Exclamatio
exclamatio

Beati pacifici dei nominabit. i. patria q. nec cognoscit. z fidelis notus sm ps. q. audiet gra. z. nomine ignotus. ps. d' dec. no. vt [illegible]

alq̃ rōe vtrusq; nature simul. p̃ alq̃ noīa ꝓpria ſt xp̃o i ſcept̃. rōe duiñ
tatis tuj. ſic è. Xbũ dei Sqñ patres ostni. Verbum dei vt̃ hītne i euãgelio 2
paulo apptat̃ x̃p̃ dei virtutẽ 2 sapiam̃. 2 nic̃ apptat Dei filiũ aeti patris. q̃ oĩa
p̃ ipm̃ fca ſt. Ite aplꝰ apptat x̃p̃ dei filiũ. 2 imaginẽ 2 splendorẽ ſbſtãe eius
2 theologi apptãt dei filiũ ſcm̃ psonã i trinitate. Ite i euãgelio ipe se apptat
p̃incipiũ qñ dic̃ iudeis. p̃incipiũ q̃ loquor vob. 2 i apoc. ego ſũ alpha 2 o. i.
p̃incipiũ et finis. Multa et alia nomina diuina i ſcept̃. rōe duiꝰ hꝰ ei quet
nunt̃ imo se esse ifinita poss sibi nominari oĩ ipe sit ifinite p̃fectus. 2 alq̃
noīa ꝓpria ſt xp̃o q̃ sibi conuenit rōe humanitatis tuj. sic è i. q̃ se apptabat filiꝰ
hois. i. filius virginis q̃ vnꝰ hoꝝ. vnus ex q̃ nob̃ venit p̃ciũ i terra. Dr et Medi
tor et reconciliator dei 2 hoĩs. ab apto. pp̃ meritũ oĩ. q̃ nos deo reconciliamur. Dr est
Aduocatus. vñ ap̃s p̃ciũ. sic dic̃ Io. i epla 2 paulo. Dr et Rex pacificus q̃ ipe
exposuit pacẽ i ter̃ deũ 2 hoĩes. vñ scm̃ q̃ hꝰ dicit̃ humilis Mansuetus 2 obediẽs usq;
ad mortẽ. Ite agnus i mactatꝰ q̃ cruẽ redẽptionis sanguine. Ite hoc nomẽ xp̃s̃ quet
nit ei scm̃ q̃ homo. rẽ nomẽ gñre 2 nõ ꝑpriũ. xp̃s. n. i trinitate vnctus
q̃n̄ messias hebraice. vñ i veteri test̃ ꝓ q̃n̄ ꝑsone vngebant q̃ erat xp̃i appellabãt̃ p̃ sa
cerdotes. vt hñr Leuit. 8. 2 xp̃s fuit sũm̃ sacerdos p̃s. Ite q̃ ꝑ sacerdos i etnũ
2 regis. ps. 2. Saul 2 dauid. 2. Reg. 1. q̃ xp̃s dr vnctꝰ tũ q̃ rex. p̃ apost. q̃ hꝰ
sceptrũ i termor sue hereditatis vngit vt, vñ dauid. 9. dr Cũ venit scus scis ostibet
vestra vna. 3° vngebãt̃ ꝓphete. 2 sac̃. ps. 2. Samuel. q̃ 2 reges i vnctiõe
spualꝰ. vñ ysa. dr sps dñi sup me eo q̃ vnxit me ad. xp̃m̃ fuit
Gabriel scis plenus oĩ gra 2 sapia. vñ 1° apptat̃ scm̃ xp̃iani q̃ debemus
de sancti 2 pleni virtute spuali i xp̃o a q̃ sanctoꝝ sum̃. q̃ de plenitudine eius oĩ accepi
mus. Terno alq̃ nomina q̃ venit 2 dic̃ de xp̃o rõe vtrusq; nature di
uine. s. q̃ tenẽ e deus et hõ i vnitate ꝑsone. 2 sic apptat̃ e xp̃s saluator
mũdi Redẽptor mũdi ite apptat̃ e Emanuel. ysa. 7. q̃ e interp̃tat scm̃ hoĩ
Deus. Ite Zach. 6. apptat̃ e oriꝰ nomẽ eius q̃ xp̃s e lux vera q̃ illuminat
oem̃ hoĩem venientẽ i hunc mũdũ. Ite apptatꝰ e sol iustitie. Ite ꝑdic̃ apptat̃
Iohãn̄ ysa. 1. dns homo. 2 ab ysa. princeps pacis xp̃s futuri seculi 2 admirabilis
Consiliarius. 2 multa alia nomina q̃ longũ esset enarrare. Sz dicẽdo de eis alia nomina q̃ magis
ꝓpria xp̃o conuenit scm̃ vtrãq; nãz e hoc nomẽ Iesus. q̃ ab effectu fuit sibi
a deo i posito ab angelo enuciato. q̃ dic̃ ne vocabꝰ Nomẽ eius Iesus
.n. debet ꝓprietatẽ rei correspondere Iesus. et dona. q̃ e ra. i me vel spualiꝰ q̃ sal
uus. ꝑ ea Iesus e nomẽ ꝓpriũ q̃ interp̃tat̃ saluator. q̃ ꝑ ea homines i eternũ
in saluant. vñ dic̃ angelꝰ Ioseph q̃ e. n. saluũ faciet populũ suum a peccatis eorũ
ysa. 43. nõ e alius nec saluator. vñ nõ q̃ istud Nomẽ Iesus e bisillabũ vt
ostendat̃ q̃ i x̃p̃o due ſt nature. Diuina. s. 2 humana. Diuina ex pte patris q̃ nasci
tur ab eterno. sine mre. humana ex mre et qua nasc̃ e ex tempore suũ patrem
habuit diuinũ. In p̃ncipio erat verbũ. 2 ipe oĩ dic̃ Iudeis Antes abrahã fieret ego sũ
habuit nãz humanã. Abrahã cum fuerit e. Sicut q̃ Duo ſt sillabe. In vno Nomẽ.

Nomẽ dei ꝓpriũ. ſic
- Deus. e homo.
- Omnipotẽs. e eius possibile
- Cui omnes creature obedire debent. vel omnia
- Ens. sine quo ens ipsum

Nomẽ Iesus e nõ ꝓpriũ 2 aliis excellẽs 2 dignũ
- p̃o q̃ ab effectu fuit a deo sibi i posito
- 2° q̃ a phetis exponitur
- 3° a patre cẽlestis designatur xp̃s ab eodẽ ipse filius 2 frater
- 4° ab angelo significatur.
- 5° a se ipso 2 ab i positum discipulis
- 6° ab aptis predicatũ.

Xps scm̃ duo masculum 2 hoc genus et nõ vtrumq; natura
ꝑ e dicit̃ deus homo q̃n̄ ipe vñ e Iesus q̃ venit deꝰ homo assumpsit. xp̃s
vñ i q̃tũ homo deꝰ e q̃ntũ i vnitate ꝑsone. 2 ꝑ q̃ p̃ ea nos saluos
fecit.

Appropriatio nominis

xp̃s. i. dns hoc Iesus. i. homo deus

Ita Due Nature suppositate i vno supposito q nõ due psone sed vna psona i duabꝫ naturis i xpõ existit vñ attanasi dicit i symbolo. scõ. n. anima z caro vnus est hõ ita deus z homo vnus est xps. Ista aut cõmixtio duarꝫ nãrũ i psona xpi est Ades mirabilis z ineffabilis q dicit pp̃a. Deo nisi fides credat ratio nõ explicat. qui sigt hoc nomẽ Jesus. z Dicit. i. h. t di. no. dicit q grosseto Nominus Jesus in effabilis est oi mihi et sermo seraph.

Secundo sanctus dr interpretatus dicit. n. s. hyero. q hoc nomẽ Jesus proprie patet Salus. Salvator. z Salutare. po. interpretat salus qa habat et salvat eos ab inimicis. i. a pena demonũ vñ luce. po Salutẽ de inimicis nris z et manu omniũ q odierũt nos: 2o. dr Salvator qa salvat a peccatis. vñ dicit angelus Joseph. ipse n. salvũ faciet populũ suũ a peccatis eorũ. 3o qz confert nobis gratiã et gloriã Deo interpretat Salutare tuũ. q. d. Salutarẽ tuũ expectabo dicit. z David i psa. ostende nob. dicit. misericordiã tuã da nob. hoc aut nomẽ Jesus fuit i veteri testamẽto figuratũ. Nã exo. 39. habet q Sculptũ erat nomẽ dei magnũ i lamina aurea q erat eminens i fronte pontificis qd figurabat hoc nomẽ Jesus Istud aut nomẽ. ap hebreos erat inominabile vocabulo qd dicebãt Adonay z a greci appellat tetragrammaton. i. nomẽ q̃ꝝ. habet. quasi pro erat. fuit. qui interpretat esse. 2a. Eth. q interpretat est. 3a Joth. q interpretat principiũ q habet ita q interpretat vita hoc est sm hyerob. Iste est principiũ vite. z figurabat hoc nomẽ Jesu qui dicit ego sum principiũ vite z salvator. Cũ salus nra sit vita eterna Si aut nos videre magnitudinẽ huius nominis o grammatica declina. i. Dicit Doctrinalis q declinatur sic Dat Jesus vm quarto: v. vocatus semp hoc. Declina egr sic. Nominativo hic Jesus genitivo huius Jesu: Dativo huic Jesu: Accusativo hunc Jesum: Vocativo o Jesu ablativo ab hoc Jesu. Tres quidem interpretes dicit. s. Jesus Jesu. Jesu prima finit i. s. fa. i. v. 3a i M. iunge q sonat hasa hras qd qso sonat. s. u. m. suz. i. ego sum deus: Jesu. apud hebreos idem sonat q deus: et hoc nomẽ sibi Communiq qz i veritate nulla res. dicere pot ego sum nisi ipe Deus qz i veritate ipe solus est eternus q semp fuit. semp est. z semp erit z hoc tempus sibi presens. est nec ei aliqd e preterito vel futuro. Creature aut ppe nõ sit. q. Cuo vel tempor mensurant z hnt esse nõ a seipis Rp dependẽtia ab alio. s. a deo Successiua. n. tpe mẽsurant qz tempus e mẽsura motus. q. phisi. p manẽtia aut mẽsurant Euo: Eternitas nõ mẽsurat q nõ hnt prius neqz finem z hoc tantũmo sit divina. Successiua go duranti pro prio z habent finem vel go successiua tpe mensurat nõ possut Dicit ego sum cui est semp i primo fuerit ratione vñ phi dixerut q nõ possumus dicere cadẽ ag nõ currit habet pp primus fuit vñ instans prius e q ipsa pte. Ita nõ p manẽtia possut dici.

Glo ex. 26. dicit q nomen dei tetragrammaton scribebat extra velum Joth. het. vau. he i tres lineas. i. hyod. he. vau. he et vocabat suum ineffabile

Nomen dei tetragrammaton.

nomen dei tetragrammaton erat in summo sacerdote in lamina auri qd ponebat in fronte sua et vocabat nomen propter hoc non in templo nisi semel in anno qd ostendebat adoratis.

ego sum q2 nr̄ Instinus ⁊ aptōs sue. Ista ꝓpositio ego sū sunt falsa g° solū Ihc
Dnus quenit hoc ꝺbū sum q2 semp de eo sunt uerū dicr̄ ego sum ⁊ nūq̄
fui ꝑ ero nisi ꝙ respectū ad nos ⁊ tēp. dē ꝙ ste ꝓpositōes dicr̄ sunt ꝑ deus
erat nō ꝓprie dr̄ de deo ꝫ erat sensus ē Deus sunt ⁊ nūq̄ defuit: Deus erit
.i. nūq̄ deerit: ꝫ bū quenit sibi Deus ē. ⁊ semp ē semp fuit ⁊ semp erit: sū
ex. o. legimus q2 cū deus mitteret moysen ad farāōm dix̄. ei Deus illus q est
misit me ad vos. et xp̄s dē ⁊ exemplo ꝙpositi Ego sum q sū ꝺbū. n. sum ē
ꝺbū substātiū et sm logicos unicum ē ꝺbū ⁊ solū ꝺbū presentis temporis
⁊ indicatiui modi dr̄ ee ꝺbū sm dialectōs q2 ē valde nirū de xp̄o q ē omnium
ꝺbū patet ꝙ se substituit ⁊ ꝙ q2 oīa bñt ee: nō et mirabile ad hoc. q Nro. d hra
exo. 3. ibi q2 dr̄ dix̄ Moysi ego sū q sū q ꝙ hoc sigt̄ mutabilitas essendi ⁊ eternitas
⁊ immutabilitas ꝙ oēm modū. q ē q dctro ꝓpria et singularis. ipsius dei: aīa. n. alia
ee ꝓpō q fuit de nihilo bñt primū ⁊ est ꝓhibita ⁊ nihil. q2 subtracta manutenēa di
vina caderet ⁊ nihil esse et deo nō ee quenit est quātū est ex se ꝫ ee bñt ex
deo sm q dr̄ Isa. 41. Ecce nos estis ex nihilo ⁊ opus vrūm ex eo q nō ē vñ
Dic. nro. d hra exo. vj. ꝙ ꝙ hoc ꝓportat quidā prelatus sbē ifinitū ꝙ
damnationē. ⁊ hoc ē ꝓpriū diuine essentie. Circūscripto oī alio ⁊ dē dr̄ nro. d hra
q hoc ꝓpe sigt illud nō dei magnū qđ Iudei appellabāt tetragrāmaton hoc est dr̄
bāt Adonay et stat ibi Rabi Moysē q loquēs de dr̄ nōiby. dē q hoc nō dei te
tragrāmaton sigt diuinā essentiā puram et nudā put ipse existit circūscripto oī alio
⁊ deo ē nomē incōmunicabile appropriatū Soli deo q sigt uerissime dicit essentiā
ipse.

- dicat q ps hoc ee nō ꝙpriū
q. ad eo alicui ꝓpriatū
apostol q ꝓbetur ad ꝙ
ꝓpositū. a pncipio ⁊ ante
tēp. ⁊ ab apostol ꝙ dicūt
dr̄ ⁊ alio sanctē. ⁊c.

ERTIU Mist de Sblimatis ⁊ q° bñs redet q2 ⁊ ostendo nomē Ihesu sup
oīa alia nōa mirabile ē Sblimatū. vñ. s. Bern. dē q hoc nō. IH sua clarissime
ē Sol spūalis a q° prodit q3 radij splendidissimi q totū mūdū illuminat sic
q Sol mūdi. et q° gnōi. dē Orig n̄ ca°. 2 lo. p°. erat lux vera ꝛc. ⁊ adiū st Ihsh.

Honor credentiū.
Splendor ꝓdentiū.
Refugiū penitentiū.
Vexillū ꝓfitentiū
Remedium ⁊firmitatis
Solatiū patientiū.

Meritū opātiū
Suffragiū orātiū.
Itinerariū peregrinātiū
Auxiliū laborātiū
Custos ⁊ tutelator
Gla triumphantiū.

Rimus radicē dr̄ bonū credentiū. valde
n. dignificati st famī q credit ⁊ hoc nomē
Ihesu ⁊ hoc nō honorat q ꝓ fidē. Ihesū
adoptati st ⁊ filios dei Io. p°. dedit eis
potestatē filios dei fieri hīs q credūt in
nomē eius. ꝙ hoc. n. hēdes regni celorū
deputati sumus ro. 8. si filii ⁊ hēdes ꝙ deū. hēdes q dē dei coheredes aut ꝓ. Ihesus ipse
ē fundamētū fidei dāni ino petra fūdamēti ostēdit columnas eccle. fundamētū. n. fidei
Catholice q sūt ⁊cognitōe. Ihesu redemptoris dō. p quē ab etēna nobis labāt ad vitā
eternā sanit. ⁊ sīgs domū suā nō fundauit supra hoc fundamētū nūq̄ ad portā salutis
pertinet hēt dic. pau. 1. cor. 3. fundamētū aliud nemo pōt ponere nisi qđ positū est
Ihesus ꝙ. s. q° xp̄s dix̄. petro Super hanc petrā. s. Ihesū ꝙ edificabo eccliam meā: ⁊ porte
inferi nō p̄ualebūt adūsus eā: certe in fide huius nois Ihesu adeo est nobilitati ⁊ honorati
dāni ꝙ nigrū post x̄i ⁊ransmutatōem. vt hoīes in aposto. nō ostendit a Ihū adorari. sicut

- ostendit ad ꝙ apostoli
nō ꝓstrati.

- sunt ꝙ vnicat plures
dei vltra ferat filios
dei.

Honor Credentiū
Splendor ꝓdentiū
Refugiū penitentiū
Vexillū ꝓfitentiū.

3 4 5

p hoc honis dignitatis qm p fide xpi dei i romana ecclia suscepit. q sus ost angelos xpi hu
meris ē exaltata. z ab eis adorat sic de⁹ i celo ītra. / Secundus Radius
dr splendor p doctrinā. Totus n. mūdus q erat i tenebris aīe xpi adhuc p̄dicā
tibus hui⁹ nominis illuminat. magnū honorē z mirabile fenit p̄dicatibus. z doctis p̄di
catoris hui⁹ nominis reddit mūdo splendidos et gloriosos. vñ bñ aut. Vnde pu
tas i toto orbe tam subita atq; frequs dei lux nisi de p̄dicato nomine Iesu. Et
huius nominis hor ac sapor. deus nos vocauit i admirabile lumē suū. i quo
ad ephe. v. Eratis aliq tenebre. nunc aut lux i dño ut filij lucis ambulate. xpi
de hoc ñ declarāt dz. ut lauat ne lauet/ ne i p̄dicatoe offerre. dz. Corde sordido
p ore polluto sic nisi ne reprehendam z offerendum cl̄o. vñ act. ix. dns aut. Vas
electois ē mihi iste ut portet nomē meū. coram gentib⁹ et regib⁹ et filios isrl. Vas
i qt electois vbi leguor dulcissimus nomen expositus ut queat ad fidei fructū duc cu
rrat et splendescat i nacois electis. ut portet i qt Nomē meū tā sic ignis succen
purgans egros q sumit ariditas et superfluitas vepriū et spinarū ut sic orta solarem
radiorū. pulsis tenebris latentis sanis noctis vigiq; fossores dormientes sic linguis
pauli populus p̄dicāt. velut magno tonitruo p̄sternente. velut igne vehemēti⁹
rarefacte. velut sole clarius illuminante cōsumebat i fidelitas diffidentias. euacuabat
veritas ad fidē cor vehemēti⁹ igneis i rendo lōgfacte nomē. n. Iesus. Circumscribat
apostoli Abrā et miraculis z exemplis hoc i sup ñ corā regib⁹ et gentib⁹ et filios
isrl portabat. apls tūs lumē. illuminabat prius z clamabat vbiq; affirmās quia
hoc ē xpi lux mūdi. qm nox p̄cessit. dies approp̄quat. hoc ñ petr⁹. z ceteri alij discī
puli totū orbē portabat. z diuisa ei nomia predicabat. mart. vlt⁹. at illi p̄fecti
p̄dicauerūt vbiq; dño cooperante. hoc est alij p̄dicatores. cepit⁹ nros. saluator
Io. 3 xpi. z 5. vñ. ro. in Textus Rad⁹ de Refugio penitentiū peccato
rū. n. nō bñt a⁹ refugiū sperāde misericordie n. dū p̄fugerit ad Iesū p̄ remissiōe
de q ait nō veni vocare iustos sz peccatores. Qs. n. peccor nō timeat nomen
potentie q nō paueat nomē diuine pietatis. aut ei dominicas audet dns vltro nā.
sz ecce datū ē nobis a deo n⁹ Iesus n⁹ dulce z refrigeratiū i quo reperimus po
tissimū seu ut as. dulcedo z dei magna misericordia demōstrat nā q olī i xp⁹ vetus
desiderat. Sanctū z terribile n⁹ ei⁹ Dns execratū z dirus ultionis. i expō nāsutus
prius z dulcis factus est. qui eo abscondam ē potentior z terribilior z nō de
n⁹ Iesu⁹ z videbit sz nomē nūc. hoc regis ē. dulce n⁹ qd sunt tūc
a sūs pietis desiderati tūc exactis expectati tūc lōgis q lōgeuis
tūc suspiriis et lacrymis inuocati sz qui misericordie. Donatum
hoc ē i. q⁹ probat dd. di. Oste de not. doc mis. tūc. z q⁹ Ioel scripsit
Oīs q⁹q; inuocauit n⁹ dns saluus erit. z mox. dic ad Ioēl xpi. n.
salui fiant postq; sui a peccatis eor nichil. x. pene dicit hunc. dies
Apparite ver. et actu. q. nō ē a⁹ n⁹ Adam dat⁹ locus. i quo oporteat
nos saluos fieri. 4⁹ nomē Nomē Iesu. Exercitū seu scutū ple
bis. Tuis n. st⁹ hominum vtq. diabolus caro z mundus q quos plures
Iesu obtinuit victoriā triumphū. p q demones ors credit. Hoc nomē

hoc n. erat scripta pauli q
dicebat. Nō erubesco. Nomē
pdicā vñ ad cor. dic. Nō v
xp⁹ vos nō sic arbitrati
Iesū p̄ christū
Petrū z. alios apl⁹
Paulus hoc of. z scripsit
cum nō poterant q

Ps Conuertere Iesu tu
reuertere tua dor.
exponit. d. mag⁹

vñ beat. sto q nō sufficit
nisi nōmen. post. Iesu
Iesu addatur. quia Dns
petrarca. mandato

ecclesiā. Marci vltō | in nōie meo demonia ēiçient. Marc. huic xpō reū
sīt discipulo cū gaudio dicēs et demonia subiciūt nob in nōie t°. vñ
ppha aut Sanctū et Terribile Nomē eius Sanctū qppe ängelus z pphā B
terribile Demonis z vnus ipse pbr qz in nomē eius demonia vidolo
rū ejcit ejcit et mudo expellit. ps et d sīe omnis hīmus qcūq; B
eccīa z nomē Jesu expellebat oēs demonis z d sīe mrō d'padua q in ista
ciuitate mīdcabo ligatis cū straglis | mouēto nomē Jesu demon fugit
z o Nomē Jesu eremū vāit repletur. z oēs vitia fugat. vñ bn ēpiscp ait
fugit ēpt | nihil ita rē ipetū exhibet superbe tumorē sedat: sanat li
uores vultus restringit luxurie fluxū extinguit libidinis flāmā
sitī ligat auaritie z totus ifernorū figit premptū. sīgdē cū nomine
Jesu Bernīn in ppo nō mētis humilē verbi humanū sobrīū castum
misericordē z oī denīq; honestate ac sanctitatis ostēsiuū: ipīq; denīq; deum
deprecatē q sīe nīe opō fruct z roborat adiutoriū // vñ ps dic Sperāt
in te q nouerūt nomē tuū quīa nō derelīqsti querētes te dne z reterū oēs
qui deus adiuua nos z lebā nos pp nōie tuū hīc q oēs mundi fluctus hoc
salū vñ defendit in vita i terra. i igne z aq z tempestatibus mortis
sībus nomē nō fide inuocāt. omnes q̄cūq; saluabūt. ps. Di. Clamabūt
ad me rogo exaudiā eos cū ipo sū in tribulatōe. cap. exp. B. gudisti
ejcit qui q̄ ad nomen ei⁹ stulū mūdale ista i seruo i fronte sui
berēt rab sī fugiūt habēt. | Quinq; radij dr Remedia
sperandū cū.n. Jesus Salvator dicit. oēs ligatos i virtute huius
nois corporales spūales pellūt. Marc. vlt°. | in nōie meo demo
nia ejcient lingues loquent nouis etc. sup egros manū ponent z bñ ha
bebūt: ps. Samauit eos pp nōie suū vt notā faceret potēs potēs
sua: ideo gsulo tibi vt nō q̄ras solacia vanitatis sustentatiōes z alia
remedia q i presentiarū tuis ēt hīs ad usū nīe sīe vtilia q̄ sūt sibi
abbreuiata q̄ sūt dicis sup terrā vñ petr. dic claudo. In nōie
Jesu surge z ābula. z paulus vñ athenis: hoc nōie illuminauit 79°
Dionisiū pbrm ad fidē q̄ueniūt z alij apostoli z sancti
hoīes i hoc nōie oīa miracula fecerūt. ex qbs totū mūdū q̄uertūt. nec
mirū cū dicat ecclīastes de isto bndō Jesu. q quot q̄s fiducias eius
tēperabat salui fiebāt. z q erat sīmis deus Lūgenes. dr q aut ps breuis
dicit ē nō dns spūs eius et nō respexit i vanitates et i stultas falsas
simul vbi ifernitas spūalis vōt petr q hoc sanctū nomē sanct. vñ Jo.
Scripsi. Scribo vob filioli q̄m remittūt vob peccā vñ i nōie eius xpi
dic. pp nōie tuū dne q̄pitabere peccō meo multū ē enim. vñ ego volo
dare hodie istud breue cibi pennis redemptis Est ne aliqs magnus

Remedia ifernātiū.
Solatia patētiū.
Merita op̄āciū.
Suffragia oratiū.

forthardo

hec oēa sunt ad sonādū cū ipōnis Jesus Ihesu

Dō illuminatio mea z salus mea quē timebo.

ō qui cū ē vestura
q vīnt mūdū nesi fides
nostra q aūt ē Rōes nō
Jesus q credit q Jesus
ē filius dei.

non ēi nisi supat hec vīnt
sc. la nāscendū et Jesu ēi nisi
cū la sepēa expēsse la humanā
cū Jesu ēi repanat labi dām
ta de Jesu ēi repanat labi dām
expēsse la virginal in d Jesu ēi
nisi vēcē la regnū expēsse d
Lazarū vita expēsse la labi
ta de Jesu.

293

Ber' sup' ⁊ ⁊ ⁊

Nec̄ qđ significat illr q̄ requirit ad celebratorē missē vbi illa q̄ requirit ad essentiā sacri. Rc. Nec̄ i p̄. sēi di. 23. q̄ ea q̄ fiunt i celebratōe missē repsentat mē redemptōis nīstrii. qđ i incarnatōe fuit celebrata. natiuitē repsentatiue ꝓmisi i passōe opletū i repōe declaratū. videō q̄d̄ repsentat ꝓtinctus ad incarnatōem q̄d̄ ad Natiuitē. q̄d̄ ad ꝓ celebratorē q̄d̄ ꝓtinctus ad passōem. q̄d̄ ad risū nē. Sacerdos. n. Celebrās incarnatōis ē repsentatiue vñ sacerdos in xp̄o repsentat nō dz missā dicere dissimulatus: humanitatē i rapiē repsentat diuinitatē suscipiēs humanitate. Capt. n. xp̄s deus. Alba Nomitatē vite significat quā xp̄s induit et docuit et tribuit i bapt.mo Zona ꝓ iustitiā iuxt̄. d. ysa. xi. Erit iustitia cīgen lū lūborū eius. Manipulus positus i leua sīst. q. xp̄s i vra brachiū obti nebat ꝓ manipulatiōe. designat brachiū iuxt̄. d. ps. venit cū exultatiōe portātes manipulos suos. ꝓ leuā vita p̄sēs intelligit: Stola q̄ collo sacerdos i dūbit. designat sīst quā xp̄s. pp. salutē humani generis subiit. seruos obedientes usq; ad mortē crucis. Casula q̄ alios vestimētis suis ponit ꝓ charitatē sīst. q. est alas virtutes exprimit. Introitus sacerdotis ad altarē: admonet nos sīst. et introitus missē desiderium admonet nos: Et cū i missa solleñi nō dz itrare sacerdos quousq; incipiat introitus missē q. nō fuit xp̄s desideratus a prētis q̄ veniret: Et q. i ad nēm ꝓ fuit exemplū missa vero die. post introitū subiūgit Kyrieleyson. qđ i scripturis p̄ne Misericordie dñe nomen dñi. et ꝓ miā ꝓ assotiatā nouē choris angelorū: post hec subiungit Gla i excelsis deo ad repsentandū hymnū quē angeli pastorib⁹ Natiuitatis cecinerūt. quē sacerdos i choro q. angelū magni ꝑsulis repsentat et chorus gaudēdo ꝑsequit. q. subito ibi fuit cū angelo multitudo celestis laudantiū et dicentiū rp̄. Oratio aut̄ q̄ subsequit. repsentat oratiōes quas xp̄s fecit i hac vita ꝓ populo q. orando: epla q̄ precedit. euāgelio legē sīst. ypocrisim q. grauē p̄cedebat euāgelū. Graduale hymnū p̄cedit ē. q. sīst. p̄dicatores. lo. baptē. qui primi p̄dicabāt ad p̄parandā viā dñi. et q. post lectū sīst. ꝑsolatio iuxt̄. d. bñ q. legit. qui ipi ꝑsolabāt. Deo post gradale cātat alla. qđ sīst. ineffabile gaudiū angelorū. vel q. i ethica scriptura p̄ne laudatū. Diaconus suscipiēs Codicē euāgelij benedictū a sacerdote postulat ad sīg.dū. q. nullus q̄ docet dz nisi missus: Leuita. n. euāgelij ꝑdicatorē ꝓ sīst. et dz legi i loco mag. Euāgelij q. epla iuxt̄. d. Sup. nō ē exclusū q. p̄dicat. et euāgelium q. deo ad sīg.dū excellētiā legis q. sīst legē scripsit. et hīt legit sacerdos. Ascensus ad sīg.dū ꝑdicatorē ꝓ vē. d. allu. q. dñs ponit sedē suā ad aquilonē vere. si. ab. Et q. corde credit ad iustitiā ore aut̄ cōfessio fit ad salutē. vt q. dicit. Credo in vnū deū. q. sīst. p̄dicatores ab oī exceptis sīst. Inuisibilē. incomprehensibilē. sīst. sine principio. et eternū. et excellētem.

Sacerdos i choro sacerdotē sīst. xp̄m in terra ymnum angelorum laudes suas. sīst. ꝑsolationē. suam. sīst. q. ꝓpter. vnitatē. naturē. diuine. cū humana. sīst. ꝓpter. vnitatē. ꝑsone. cū. ecclesia. sīst. ꝓpter. vnitatē. spūs. cū. ecclesia. sīst. ꝓpter. vnitatē. glie. cū. ecclesia. sīst. ꝓpter. vnitatē. regni. cū. ecclesia. sīst. ꝓpter. vnitatē. ordinis. cū. ecclesia. sīst. ꝓpter. vnitatē. fidei. cū. ecclesia. sīst. ꝓpter. vnitatē. baptismi. cū. ecclesia. sīst. ꝓpter. vnitatē. caritatis. cū. ecclesia.

Audiens sacerdos dñi. dñi. sancti. capitis. desiderio. ꝓ. ipso. venit. et. audiens. vñ. missus. est. ꝓbū. euāgelij. vñ. ad. ipsum. venit. ꝓbū. euāgelij. sīst. ꝓbū. missum

Prerogatiue Misse .sm. Alb. mag'.

Prerogatiuas multas hꝫ missa .1°. qꝛ celebrat a seipso. 2°. qꝛ ng in toto ecclia altare vel ara eiusdem ng stat sine altario vel alio loco honesto. 3°. qꝛ oportet frem celebrantem esse sacerdotem. 4°. qꝛ oz esse idutum de sacris vestibꝫ. 5°. qꝛ tribꝰ non fit idem. nec in nocte nisi tribꝰ in Natiuitate dñi. 6°. qꝛ sine luminibꝰ. et si multe plures lucerent sine tenebꝛ. 7°. qꝛ ibi simul sonat deitas humana et angelica. Quod qm de alijs. pter nos. Legitur dni in euangelio magdalene qm unxit ihm in capite. et discipuli de eo indignati fuerunt. 8°. qꝛ in quatuor nobilibus idiomatibꝰ quidꝫ hꝫ .s. hebraico. greco et latino. 9°. qꝛ missa sua non tm plena et misterijs sed nec gestibꝰ sil agnus dei. hosanna. stolle. vela. thuribula. angeli. 10°. qꝛ sacerdos in collecta dicit hꝫ in missa plus ministros .s. duos. thuribulum et cereos. 11°. qꝛ agnus dei assistit in toto misterio. sic dicit. 12°. qꝛ ibi et dicit et facit multa ineffabilia.

Vidit ihs [illegible] et triumphz peccatoꝝ .s. Et vna dom pz. ihic.

Sermo de Morte vltimo

De Morte Tria sūt contemplanda. Quer̄. vnde mors q̄ē

Causalitas. potestas. Doloroſitas

tā crudelis huiꝰ ortū i mūdo et dominiū sup homēm q̄tū nobi
lis creatura ad dei imaginē creata: z alīq dicūt foām fuisse a
deo z ab ipso ex costa imposse. q̄ dic̄. Io. p°. Oīa p ipm̄ facta
sūt z sine ipo factū ē nihil. vñ. ps̄ Dñs mortificat z vuificat deducit ad
inferos et reducit ps̄ 9. hoc ē alia scriptᵃ q̄ dic̄. Deus mortē nō fecit nec letatur
in perditōe nō rōnabiliū. hñ ghat̄ ratōe. ꝓfectissima cā ꝓfectissimū ꝑdūxit effectū
ps̄ cū deus sit ꝓfectissimꝰ. z ho sit ꝓductꝰ a deo nō creditē debuit illū ꝓfectū
ꝓducere esse immortale hñ vōc fuit q̄ deus ꝓducta homēm ad suā beati
tudinē q̄ excludit oēm miseriā ps̄ cū mors̄ miseria sit mors. nō vī q̄ sit
a deo ꝓducta. z q̄ deus fecerit homēm ꝓfectissimū ghat̄ q̄ ad imaginē ei
militudinē sicā creauit illū ps̄ cū deus sit immortalis nō vī ho cē ad suam
imaginē si illū fecisset mortalē. et ideo dicūt quīt doc̄ theologi q̄ si ho
in statu innocē. i q°. illū deus creauit ꝓmaſſs. fuisset immortalis. ideo dic̄
Rom. 8. Corpus ꝟ peccatū mortuū ē. q̄ solutōe humane gois.
frāc Mayrs. posit q°. veritates. pᵃ veritas Mors ē introducta i
mūdū sup hoīes p°. ex inuidia diaboli q̄ ētatōe sua īuidit illos ad
transgressōem dīuini ꝓcepti. ut dic̄. 2°. Sap̄. Inuidia diaboli Mors introiit
orbē terraꝝ. 2ª veritas. Mors ꝑtendo ē introducta i inuidia ex sup
bia ꝑme. S. Cui q̄ voluit cōferri ideo i superbia cecidit diabolo q̄ dic̄
Ero sic̄ dñs. vñ. i Ie°. ccc°. A muliere initiū sumpsit peccatū et ꝑ illū
oēs morimur: 3ª veritas. Mors introducta ē ꝑ inobedientia ade. q̄
si adā cū mulier nō peccasset ydei ꝓpter nō fuisset transgressus nō fuisset
mors introducta. sm theologos. ex q̄ ista nō erat fontale ꝓpriū gēris
humane ps̄ adā. cui ingr̄ adā fuit corruptio ꝑ pecc̄. ex p̄dicta mors in ea
sequuta ē corrupta in oēs filios suos. videm9. n. q̄d corruptum ꝓpriorū
sit corruptio ꝓpriatoꝝ. ex q̄ oīa p̄ius pulchra in veritate sūt i suis principijs
sic ps̄ ad sensū q̄ oīs dulcis color ex luce et ideo obscurato fontali ꝓ
pio lucis nitta apparet color distinctio hñ oīs fructus ramoꝝ ꝓdit a
stipite. z ideo corrupto stipite corrūpūt et mutat cū ingr̄ oēs hoīes tue
rit vitiatꝰ in primo hoīe. z ab eo descendere ex mala sua ꝑte corrupta
corruptis q̄ patrātē ꝓcreant illā dlo bñficio q̄ q̄d potest redūdare
sit tē q̄ tota nā humana in illo fuit corrupta nō vitio oēs morim̄.
Quarta veritas ē q̄ Mors originē sumit a dominiū ex parte sup
hoīes. a diuina iustitia q̄ultus peccatū exigit ipunitē. vñ ex ipsius
fōte ē exequtio legalis sanctē. vñ p ꝓpter sunt p° hoī gñ 2°. De
ñ lignō padisi vnde De ligno aut scīe boni z mali ne comedas q̄c

Ro. v. p vnū hoīem pec
catū intrauit i mūdū
z p peccatū mors

Alia ꝓbatio
Alig dicūt Mortē ⟨ Alig a nā et philosophi
Alig a pcēs et apostolo.

reg. n. deo concedere op eo mortē mereri vñ qz recedit mag deo
volo qz deo resistunt nimicus hōis mayestatis deo reus stat pena nō
ñ oī sua potestate vñ post pecc dnica iustitia dedit ei pnaz deiec
insidiē vultus tui respice pñ nro donec reformet ī terrā de qua sūpt es
qz pulvis es ī pulvere reuertēris. Ex qbz pz q Mors originat a peccato
stetit a peccō pz ī pena peccati iuste a deo ī ifligit. vñ aug de pec. mer. li. 4. pc
scripsit ē q deus mouet nō sinit qz homini ea mortis no sunt pz vñ qz cum
retributor iustissimus mors ī rogat peccō sue supplicii iudex ī rogat nro
Causa vñ supplicij nō ē iustitia iudicis pz meritū nimicus Gille. pz q.
hoc dicūt philosophi q Mors ē a natura nō apposito z ybū sic. Oē
opositū ex ḡne suo nō ē corruptibile. qz ḡnis sui ptm ē ea corruptos
pz ī corpe humano sit qz qlitatis qz. elementū q ibi sit ḡne ge. corpa
ade nostra sunt corruptibilia: Ad hoc. tm thom. ī. sū. q. 97. q aliqd pōt
dici ī corruptibile tripl. Uno mō ex pte sue ex co. sic q nō hz materiā sic
angelus hz materiā q nō ē ī potētia nisi ad vnā formā sic corp celeste z
hoc mō dr sm suā ī corruptibile z hoc mō hō nō erat ī corruptibilis z ī
mortalis qz sm corp pz erat materialis z nō corruptibilis z° aliqd dr cor
ruptibile ex pte forme qz. sic nia corruptibilia pz suā ī hent aliqua dispositio
pz qua nata sūt a corrumpī pbibet z hoc dr ī corruptibile sm glz qz ut dr aug
ī epla ad Dioscorū Tā potuit nā deus fecit eam ut ex ei' obtinēdo nō deberet in
corpus plenitudo sanitatis. sic nigz ī corruptibilis. 3° modo aliqd dr ī corruptibile ex
pte causi efficientis z hoc mō ī statu innocētie fuisset hō ī corruptibilis qz ut dr
sup ī li. d. qō. nona ar. Deus hominē fecit q si deus nō peccassent ī mortalitate
vigerent. aut ex pte sibi auctor esset aut ad vitā aut ad mortē. sed nō cum erat
corpus eius ī dissolubile sm suā z aliqua ī mortalitatis vigore ī ex existente
sic habebat cui ex qlitate sue data z qua poterat ab oī corruptōe pz
suā qz deus ipā deo subesse mā sibi z pacto subdē: vt haec corpus hu
manū esset dissolubile z suā tā deus deberat hōi tempe vivendū sic tripli
pōt definī corpus humanū 1° pōt definī z tenuē z sm hoc dicit deus re
media prepedo ne dā qd' comederet de oī ligno paradisi. n' de ligno scie boni
z mali 2° potuit definī ex structure q ex illa ex de ebrietate seu debilitate
digestiue z actiue ex tertia q ī age do reparat z debilitat licet. n. z ibi
restituit humanū deperditū z ad tm calore radicalē: tm ista restauratio ad
hoc sm equalitatē z nimis de benignitate ipsius sm qd dr pz ī p° d gñatōe
generato gradu ex alimento ī pcedit ē pz prima sic vna nutrita ut aqua
ad hoc sm z pōt restauratio fieret sm equalitatē z sm gnz ne ī pcedente senectā
deus fecit hō d ligno vite et sm dr aug. ex de ciu. dei. q. ī paradiso
cibus aderat hoī ne esurient pbis ne sitient lignū vite ne ille grauta
deficeret: 3° pōt definī corp ab ex ipotentia vel ex violentia aliqd
contrarii ab extrinseco. z ad hoc deus dedit remedia. s. mortem spūalem
a deo nē data d minutes q illa pcedebat ab oī corrupte q ti mors
tēporis ad nimicū suū dēm scripturā ut q ignis nō illū vrebat nec
aq̄ submergebat ne arabica nocē sibi posset n' ista ī nocētia vel ex alia nocē potest

Materia ē q nec pōt eē
z nō eē esse ē ipm ge
neratus z corruptus.

z hoc mō aliq pbi posuerūt ea
ē corruptibilē pr formā z
sm q sunt appellati

vid hec dozabella
ī 2°. di. 3°. q.
5 notā.

Ex q̃bꝫ ꝓ. q hō īstituī nouā nō ex natura ſꝫ ex dono dei ſupernali nolla
hō erat īmortalis z potrat nō mori ſi īobediēa nouā ꝑceſſiſſꝫ. mor nō
poſt peccatū nō ſibi ſet adeo ſblatū tale donū. nemo ē īmortalis z nō ꝓt
nō mori ꝑ mortē emtare. tū ip ea q ē corruptibilis tū q dl ſpōſo ac
pulſus eſt natūr ſue ſt ſibi rebellis z ſic varios modos ſtruet mortī
z ꝑ nulle cauſas miſeros hoēs trahit: vō dic ſcꝛipt. ꝓ hoc. dēſ mortuū q̃
aḡ dilabi mūſuḡ nouā. Ex dauid q hō q vnus z nō vndecī mortuus
z pau. ſtrictū ē hō ſcīnt mori. vñ q̃ncꝰ vna z filij eius ī p̃ ſtante pp
multiplicatorū grīs humanj mtes deus mouſſt ꝑ dēſ mortis dic
z nō vna dies vidēt hō cui ſt ꝑ timulos deus mouſſt nō ad mortē ꝑ mortē
hec Job. 13. dī hō natus d mulier ꝛc. z ſenum q̃ndo. mortuū q̃n
do. dicit aḡ ꝑ vite nīe z mte q̃ndo ꝑ mtem? vita nīa dēſtruc
o nigra humana q̃ poſſ numerari ſpūm hominis mtendum q ſuet a b cdd
reſſz mīe z vīa ſt pulvis z ſtor. mte deberat hō fleī ſ̄ſ ſi hoc nō ſtruct
z q̃ꝛ hōes q̃ndo nō rapt. vñ hyero. ad heliodꝛ dic. Quotidie
mte. vñ petrōcta dic ſt vidiſſt mātē ſē mulierē ī veſte nigra mudo
nō ſalce oīa mortē. | o mdi vna | nſogna obſcura z triſta
Et vna dona | molta ī veſte negra
Cō vno furor qual nō ſo ſi may
ſi fijo dī gignāj poſſi. alegra
i moſſi z dege o tu dona cō vaj
De ꝓmeſſa z de bellezza altera
Et di tra vem el vermine nō ſaj
o ſo vollei cuſi ſportune z ſera
Chiamata ſo da vuj ſorda z ſtra
Gente ad cui ſi ſtin nocte mte ſera
o ho gdiſto al ſtne la gente grīa
Et la nocturna cācho la romena
Cō la mia ſpada la q̃l pugna z ſtra
Et popule alpi barbariſchi z ſtranj
Et grōgnendo gñ alteri nō me aſſta
Atterro li voſtri peſtinj vanj

Necessitas mōtis.

q̃ſt ī gīma pugna cō ſcordia ex q̃ſt diſcordia fracta ſ diſſoluūt tota corpis
arenarum et q̃ncordia vñ ſic ī ſtarum ut dr ac noſtr nitūr frāgī cadere ut poſſit
fugere. et ad loca ꝑpria redire. ſic ego ꝑ. primum cadauer corpus ſtin gut et dſpo
nūt ut ad loca ꝑpria mūtat terra ſurſū et grauia deorſū. ſ̄ deſtructo z corrup
to nō ꝓſſuſſꝫ ſi adā nō ꝑcaſſet ut dam ē. ſꝫ poſtq̃ ꝑmus parēs trāſgreſſ ſt
mādatū dei z incurrit mortē adeo ſibi ꝑ minūtā q̃ corrupto ꝑ corruptio ꝑ
poſteriora cū adā ſunt q̃ quodā fatale ſtrictū q̃ nos grauiꝰ humemur. ideo mortuo
nos et filij tale mortē corruptionē z ſtictū ī ſortim. 3° patet ex q̃ſtū ꝑtē humid;
ſtadicalis ē mortis mortāj. cū. n. mortis cauſat ꝑ caloꝝ z humidū ut dr ſtū 2°
de aīalib. ſi calor fuit īterius cito deficit humidū z ſic corp dſſoluit ſcī ꝑ ilū ſtnū

Nuj fatōlū ē primos hōes ut adā eſſ. ītactos ut ſicut ꝑcauit nullū ſtmes mortis, ſic ipſe
ipſe cū pena mortis ē multatus ut q̃ncꝰ ex eisde cauſis ſuis ꝑcā pena ſtmeret.

Et q̄ habū et posū nō restaurat humidū eiusdē bonitatis ideo ipse deteriorat̄ paulat̄ atrahēt̄ nāli gsumit̄ ita q̄ nulla hēsio ingrediat̄ hoī p̄ ipsū nisi p̄ ministeriū ab exteriore nutrīō i spurrue defect̄ ꝑ gsūptiū humidi radicalis ⁊ debilitatē virtutis digestiue q̄ nō valet humidū i restaurare. Sz q̄d oz verbi ostendē mansitatē mortis cū videam⁹ quotidie hoīes mori ⁊ a p̄incipio mūdo vsq; nūc oēs homines mortui sūt. ⁊ certe sic illi mortui sūt ita et nos oēs morituri. sic. dicit ⁊. Rx. Oēs morimur et q̄ aqua dilabimur sup terrā. Sz q̄z nos sum⁹ ? debitores dubitādū falsa hui⁹ mūdi q̄ cū quotidie currim⁹ ad mortē ut dicē Ber⁹. Vita nr̄a nō nisi q̄dā gressus ad mortē et tm̄ nūq; mori cogitam⁹. Ideo hor memoriale volo hodie ad mētē reducere q̄t vobis erit sufficiēs ad salutē sic dicē Sabū Memorare nouissima tua ⁊ ꝛ. et nūq; nō peccabis: q̄t si certe hui⁹ cogitaret̄ a nobis p̄cipue mortis ⁊ nr̄ā miseriā a lacrimis nō possem⁹ nos gtineri hūc hyeron. ad helioderū ⁊ cersus ille Rex potentissim⁹ q̄ subuerit multas gentes marcā cū de sublimi loco ipsius hui⁹ hōiis multitudies extimet ⁊ innumerabile videlicet exercitū flouisse dr̄ eo q̄ post cētū ānos nullus eoꝝ quos arripabat superstes erat. O si possem⁹ i tali asscendere specula dic⁹ vnius de sūmis montibus arbor⁹ cā hui⁹ ostendere tristus mūdi ruinas gētes gētibus ⁊ regnū regnū colluctātes alios hostiliter alios mutuo se absorbere fluctus alios ad seruitutē trahi hos nuptias hos planctū illos nasci ipsos mori alios affluere diuitijs alios nūdos et nō solū exercitū sz totius mūdi hoīes q̄ mecū viuunt i breui spatio morituros. Redeam⁹ q̄ ad nos ⁊ q̄ ē ordo descendēdi paulisper nr̄ā cudra mus sēm̄ nr̄i obsero q̄ filius q̄ puer q̄ frater frēs sic q̄die mortē q̄dē q mutam ⁊ tm̄ mortales nos sē recognoscim⁹.

QUO ad secundū de eius feritate siue potate dico q̄ Tanta ē ei⁹ feritas q̄ nulla mūdi potētia nullus stat̄ pōt ei resistere. vñ ih alos. 12. statuas ꝑstruxit ad terraz q̄. q̄ ꝑstruxit dubitauit nō ab initio mitis hoīs fuerit q̄ voluerit mortē effugere sz tāde oēs ab ipa gstrati vñ Adā p̄m hō noluit mortē effugere et vixit ā 930 ⁊ mortuus ē. Seth filius ādā vixit 912. ānis ⁊ mortuus est. Enos filius seth. vixit 815. ānis ⁊ mortuus est. Cayna filius enos vixit 840. ānis ⁊ mortuus est. Malaleel filius ei⁹ vixit 830. ānis ⁊ mortuus ē. Iared filius ei⁹ vixit 800 ānis et mortuus est. ⁊ ideo oēs illos p̄ma etatis matthusale superauit q̄ vixit 969. ānis ⁊ hō Mors nō suo frontibus illos gstrauit. adeo q̄ si vixissit ꝑ duomilia ānos nō recusabat esse vixisse. vnū dies adueniebat morte. Enos fuerunt q̄ dicti dam. hō tēpo q̄ hōo tpe vnius q̄sderat breuitatē vite nr̄e ꝛ̄ponsa statis ⁊ curate quātū possibile morte differre. q̄ cito moriet ⁊ manū eius effugere nō poterunt. 2° gstruxit scelestate. nā multi scelerati filij hoīs deū nō timentes sic illū assimilabāt ac si nūq; morte effugere potuissent debuerunt q̄ hūc oēs a morte gstrati sūt. Vbi mihi vbi sūt illi viri heroici tpe Noe q̄ p ānos quadringentos edificauit arcā diluuiū nūc oēs ad quē pueniūt. Vbi sūt illi scelerati quidem ac timorabiles cōtra cuitatē q̄ p̄ sūmā arrogātiā mansuetos abutebāt tpe Loth. frēs abrā nō recognoscebāt oēs sulfur ignē q̄ morte gstrati sūt. vbi sūt illi superbi q̄ post diluiū turrē babel edificauerūt vsq; ad celū. nō nec oēs p̄ morte gstrati sūt. vbi sūt illi p̄mi ydolatre viri q̄

Prudentiam
Sollertiam
Dignitatem
potestatem.
Eloquentiam
Sapientiam
Philosophiā
Poesim
Medicinam
Theologiam
Sātimoniā

Nō nsscit ei { Fortitudo / nō dignitas / nō. sapia / nō formositas. / nō. eloquentia / nō sāctitas.

Nō nihil potētia

ogitando q̄ nos oēs mūdi i pulueris ꝛ

Enos. 915
Cainan 840
Mala 853
Iared 970

gesti. 5.

illes magnus Cum ꝝ babilonie q̄ ꝯ ppe fuit ninus ⁊ naburdonosor ⁊balthasar filius ei⁹ cuius
nõe ne ꝙ mortẽ oẽs ortꝰ nimari st ⁊ in pulueꝛẽ redacti: vbi st illi rebelles dei viri egyptꝝ
ri oĩ ꝯ egr ſuasõe q̄ in egypto ꝑ dei voluntatẽ populũ isrl detinebãt ⁊ tyrãnizabãt ne
ne oẽs oĩ regr in mare rubro ſũmersi ꝙ mortẽ ꝓstrati st vbi st illi gulosi filij isrl
q̄ fastidientes mãna in deſto deſiderabãt allia cepe ⁊ propone egypti ne ne oẽs
ꝑ ignem peſtis ⁊ serpentũ p̄ierũt in deſto q̄ fuerũt plus ſexcẽta milia vbi ille blaſphe
mator dei Rex Senacherib. q̄ ut dr q̄. lxx. venit ꝑ ieruſalẽ cũ cẽtũ octogĩta milib⁹
milia virorũ ne ne vna nocte ꝙ vnũ angelũ dei oẽs mortꝰ ꝓstrauit ⁊ solus Rex fu
git in Ciuitatẽ ſuã ⁊a filiꝰ ſuꝰ ma dñe ihũ xp̃e : vbi st filij isrl q̄ erat popl⁹
innũmerabilis ⁊ tot nes cleo rebellis fuit omnes ydolas ⁊ãdẽ filiũ dei crucifigẽ
tes ne oẽs a tito vespaſiano gladio ⁊ ſmẽ corruerũt ⁊ regnũ eoꝝ desolatũ. vltimo vbi
ſunt ydolatre peſſimi ꝙ totũ nũdũ ⁊ ſcripſe romani ꝓtriẽs q̄ demones ⁊ ocẽ ydola
colebãt ne ne oẽs a morte ꝓstrati st ⁊ regna eoꝝ desolata: vbi st tyre tuꝰ tot ſole
nes ſuꝰ ꝙ blaſphematores homicide ſodomite vsurarij tyrãni q̄ se deũ ne monten
tes ne oẽs mortꝰ ꝓstrauit ad terrã: o pertinaces tinee tinee q̄ mortẽ
cũ fabis vos ꝓſcripſit. ¶ 3° dico q̄ mors crudelis ad mortẽ ꝓstrauit omnẽ dignitatem
Nulla n̄ dignitas ei reſiſtere nec nobilitas vbi st tot nobiles tot ꝓceres tot duces
tot reges. tot ỹpatores tot milites tot capitanei tot Marchiones q̄ fuerũt a ꝓncipio
mũdi vsq; nunc ne ne oẽs ꝙ mortẽ ad terrã ꝓstrati st ⁊ in pulueꝛẽ redacti vbi st
tot reges assirioꝝ belus ninus Naburdonosor balthasar. ceteri vbi st reges
Troianoꝝ laumedõth priamus Hector oẽs ortꝰ nimari st ad ĩferos descẽderũt
vbi st Reges grecoꝝ philippus vbi alexãder vbi pirrus ceteri. ⁊ vbi sunt
Reges ꝓſarũ. vbi Assuerꝰ vbi xerxes. vbi cirus vbi darius ceteri
ortꝰ nimari st ꝛc. vbi st reges iudeoꝝ. vbi st Reges iudeoꝝ vbi Saul
vbi dauid. vbi salom̃. vbi Roboã. vbi iosaphat. vbi ezechias ceteri. damna
ti ne oẽs ortꝰ nimari st ꝛc. vbi st reges Italie. vbi Turnus. vbi Reges Albanoꝝ
Et vbi st tot Reges ⁊ tot ỹpatores Romanoꝝ vbi Romulus remulus vbi Nu
ma pompilius. vbi Ancꝰ marcꝰ ⁊ vbi tullius hostilius. vbi tarquinius. vbi Cesar
vbi pompeꝰ magnus vbi Octauianus. vbi Tyberius ⁊ vbi vespasianus.
vbi Claudianus vbi Domitianus. vbi Adrianus vbi Diocletianus vbi
Neruerus. vbi Traianus. vbi Nero. vbi Scipiones. vbi Marij vbi Dorij
vbi Camilli vbi Maximi ⁊ vbi Iulianus ⁊ vbi Constantinus ⁊ alij ỹperatores
damna ortꝰ nimari st ⁊ad ĩferos descẽderũt ¶ Tuch ſõ morti ſo wondi ſe
ſunne ẽ polwer. vbi tuꝰ ⁊ tuoꝝ tot reges truchoꝝ: gothorũ. ſuenoꝝ. hyſpanoꝝ
ytaloꝝ. tot duces venitoꝝ ortꝰ nimari st. vbi dignitas ẽpi⁹ ⁊ archiepiscopi
vbi tot pape vbi petꝰ. lin⁹ cletus clemes. ſiluester. gregoriꝰ. ⁊ oẽs
⁊ ſuccessores eoꝝ vbi paulus vbi ſixtꝰ. vbi innocẽ⁹. vbi alexãder.
vbi tot cardinales tot archiepi. tot alij ꝓlati. oẽs ortꝰ nimari st. q̄ si vellẽt
tãte dignitates oẽs nõ ꝓtuerũt resistere Vnde nouella ãnere vobis o. Reges o du
ces o barones o nobiles ecce Mors vos ꝓstrauit ẽ terrã ¶ Quarto dico q̄
Mors ꝓstrauit ad terrã olim potẽtes et fortissimos. Dicit ñ o gigãtes vbi
ẽ potẽtia vestra. vbi st illi gigãtes q̄ nõ timebãt nulli hoies ordẽ. Dicit mihi

vbi st ꝓpes grẽ
ca ꝛc.

Hoc ordo sperat
tota glis ⁊ habet
humile ep̃ale ꝑ m
pt̃ est ꝑ ſũmus ĩ
finia: Claudius
ma purpura mutet
vestigia reges ego si
lo lupus turba ẽpau
pe nupta.

vbi st reges assirioꝝ belus. Minus. Semiramis Zamres ninus attalus
vbi st reges ꝓſarũ darius Cirus xerxes ꝯfessi
vbi st reges athenarũ Theseus graciam ꝑ aphidnã ⁊ Cecropiã ꝑdidit.
vbi st reges lacedemoniorũ Othryades. ogis terrate. labotas dorista.
vbi st reges macedonie ꝓpes Cesippe egeades. Europs ydaine
vbi st ptolomeus ypogrammus egypti.
vbi iudeoꝝ ⁊ reges iudee vbi reges latinoꝝ albanoꝝ romanoꝝ vbi gsules vbi Tribuni vbi dñe ville
vbi ytaloꝝ vbi ſumi ꝓtectores ſclavie.

O Sanso. o Golias. o Hercules o Antheo. vbi ē potētia vīa: rore cū terrā meos ꝙ
straui. ī pulueꝝ redacti estis. O Rinaldo o orlando o Dolriste. o Hector. o Achil
les. vbi ē potētia vrā ista? vir fortissimi ī mūdo fuerūt: ra mortē ꝙstrā sūt
potētissimi fuit xerses. ꝙsul nr̄e q cū exercitu ī mūbili ꝙstrabat maria ī montes ī
misabr. a suo nullo ī terfect ē. potēt⁹ fuit Hector grecoꝝ q plus valebat ꝙ oēs
troiani ab achille ī terfect ē. potēt⁹ fuit achilles grecoꝝ ab alex°. ob cuius mortē strauit
mūdū ē. potētissim⁹ fuit Cyr⁹ rex ysaie a virgilio strenuus ī terfect ē. potēt⁹ fuit
pompeꝰ magn⁹ qui 22. duos reges orientales superauit a ptholomeo regi egipti ī terfect
ē. potēt⁹ fuit cesar q ꝑ totū mūdū sua potētia stupuit a bruto ī cassio ī senatu
22 vulneꝝ ī terfect ē. potēt⁹ fuit Dari⁹ rex ysaie q ꝑ alexādrū plus pugnauit
alīs ut. ccc. nullis. alīs cū ccccc. nullis nullis tādē ab alexādro ī terfect ē. potē
tissim⁹ tādē fuit alexāder magn⁹ q si totū mūdū subegerat ō. ī tyno hē. ꝙstās oēs
vīdos et barbaros debellauit. rassiros tādē vniuerso sua pōtia ī terfecit. Iuuenis
philosophi et deploraueruīt ad sepulturā. Inter q̄s septē. principales. fuit Democrit. p̄
mus dīxō. O alexāder heri dūabas vniuersū mūdū. hodie nec dūas tibi: 2ꝰ
dixē. O alexander heri nō sufficiebat tibi tot mūdus hodie sufficit tibi. Dic vbi
sunt. 3ꝰ dixō. O alex⁹ heri hērabas omnitenā tot ducū et regū ī principū. hodie solus
iacis ī sepulc⁹. 4ꝰ dixē. O alex⁹ heri oēs te ī ore tuā timebat. hodie vilis et mortui hi
uerti. 5ꝰ. dixē. O alex⁹. heri ad vocē tuā oēs principes regni obediebāt. hodie mortē
etiam tuā nō potes. 6ꝰ dixē. O alex⁹. heri tot regna hērabas ī tua pace hodie terra
mens ī sua. 7ꝰ dixō. o alex. heri comitebāt tot exercitus delectati hodie tecū nec
o cū tuo mortui potes ī multitudo robusti ītimo vobis grecis potentia resistere potuit
q mors ꝙstrauit oēs formositatē. vbi pulcritudo absalonis q̄ī in medio pueri
regni vasti. regnū hester. vbi pulcritudo helene. grecie. cassādre polixene. veneris
diane ptholomee. vbi pulcritudo faustine lucretie. camille pētasilee. briseyde. Cri
seide dicere nō. vbi forme pulcre vbi omnes vbi pulcra ydona. vbi Ioues vbi nes
vbi Cātus vbi scipa. cetere oīa pulcra rinus ephemus. o pulcritudo pulcri o multitudo for
mose forme q ad puncti diei pulcritudo vīa a pomis demorabāt. 6ꝰ. dico q mors
ꝙstrauit oēm sapiā. vbi sapiā adā. Moysi. Salomonis. Mercury. vbi sūt
7. sapientes grecoꝝ vbi Solō. vbi Tales milesius. vbi bias. vbi cleobulus. vbi
Pytacus. vbi sūt sapientes egiptoꝝ et Iudeoꝝ oēs vehementissime sūt. 7ꝰ. Mors ꝙstrauit
oēm eloquētiā. vbi ē nr̄a eloquētia Demosthenis Ciceronis M. varronis. Liuij
Salustij Q. curtilij varronis catuline Cesaris Salustij nō tpis. cetera oēs pene
te ꝙstrari obmutuerat sic te Iuuenis eloquētia ipsum nec mortem. 8ꝰ mors ꝙ
strauit oēm philosophiā natē et morale. Dic vbi sūt excellentes philoso phi
vbi Socrates. vbi plato vbi aristoteles vbi zenocrates vbi theophrastus. vbi Iuno
gras. vbi archita vbi zeno. vbi Crisipp⁹ vbi archippus. vbi plotinus.
alij īmūbiles. nō nec oēs pulueris 9ꝰ. Mors ꝙstrauit oēm medicinā. nr̄a. Me
dici q̄ sanitatē vobis dare parati morīt. vbi Esculapius. vbi apollo. vbi hypo
cras. vbi galienus. vbi Auicēna vbi Mesue vbi petrus abano. vbi damascenus.

nero potētiaꝝ q̄ ꝑsonā
nihil auxiliū stetit
Holofernes et q tot
tā strenue regnū
dei defendere nequiuit
vīa fortē ī ter
Strenue agimus
et assimilia
pauli. nichil

heri dūabas
heri hērabas omnitenā
heri et oēs timebāt
heri. oēs te obediē
bant tot regna hērabas
heri nō dūabas tibi
nec mūdus.

sāc. rachel.

hic deest multa
berē. Dic ubi
est oratorum

Demosthenes. Cicero
Cesar. etc.

vbi auicenna

vbi astrologi vbi ptholomeus vbi st grāmatici donatꝰ ysidꝰ? vbi doc. legū
vbi paulus. vbi iulianꝰ vbi accursius vbi bartolꝰ vbi bal. vbi cin?. vbi dnus.
vbi rafael. vbi canonistę vbi ioā. andreas vbi hostiēsis vbi ioānes ydone
oīa pulueꝰ tuꝰ la mortꝰ la misso ad terra. ix° ꝙsternit oēs poesiā vbi homerꝰ
vbi ennius vbi terētꝰ vbi virgilius vbi oratius vbi ꝙsio vbi catullus. vbi
Ouidꝰ. vbi iuuenal vbi martial. nō ne oīa pulueꝰ. o ꝙti o parte o legiste
oēs op̄ venit ad obitꝰ mortis. x° Mors ꝙsternit theologā Dicit ni vbi st
theologi vbi Dionisiꝰ vbi paulꝰ. vbi Dionisiꝰ vbi hyerotheus. vbi origenes vbi hyero.
vbi ābrosiꝰ vbi augꝰ. vbi gꝛꝛ vbi basilius vbi bern?. vbi magr̄ sten̄ vbi alb.
magn?. vbi ꝺ. tho. vbi ꝺ. bo. vbi frā?. vbi. ꝺ. bo. nō ne oīa pulueꝰ. gdē ꝙ frꝰ
vrſus o theologꝰ vbi argt̄a vbi disputatoes vr̄e. cce oēs morte ꝙstrati estis. e
magna Miseria. xi° Mors ꝙsternit sanitatē. Mortuꝰ. n. st oēs sā. vbi ypo
cr vbi ꝑlatꝰ ꝙsulꝰ vre. testa. vbi apostoli. vbi sā martyres oēs mortui st
Mortui st hūiate. ꝙfessores virgines et quicūq; tota vita sanctate
duxerūt. O Mors crudelis tua causa fuisti. Matē filij dei ad ondēdū gnīs
huī peccatū. ꝙ nos regeneraret ad vitā. o mors crudelissima ꝓsumptuosa nostrū
vitā dei filiū ꝙ quē oīa mundꝰ capere nō potuit. tu inclusisti. vn̄ apl. dic ypso filio
suo nō peperit ꝛꝛ ꝙ nobis tradidit illū in morte. O MORS ipsa tu nos ꝓpter
nō dignitatē. nō ꝓtatē nō formositatē. nō eloquentiā. nō sapiā. nō pulchritudi.
nō denigꝫ sanitatē. oīa ꝙsternis oīa demolis. oīa in puluerē redigis. quātus
est crudelis Mors. Audi qd dic Diogenes philosophꝰ q venit romā videre se
pulchra regis in patulos. sentiens sua ut videt cadauer resecti a vita cū humido
color coloratū putredine cōcidatū albū ac diruptū et pomis catenus ꝙ. d. desinentes
Duo famulici anguis pascebāt in pectore colore Crines nō adherebāt capiti dentes
putrebāt labia ꝙsumpta. Et dixi vbi ē Cesar dom pulchra magnitudo duitorꝫ
Catena baronū acies nulatū vbi st arma uenātes ꝙ veloces cursus rapiaꝰ. tabu
mus depictus lectus eburneus aureū merū: vbi st mutatoria vestimenta. vbi
via dulcia cātorū hinc organorū sonus odor aromatū Te urbāt pōtes Trabāt
prīcipes colebāt urbes vbi ē tāpe tāta ꝓtepa tāꝫ pclara magnificētia. Et vrsus
e vīdē ni hec oīa deseruit in me qē derelegit nec spūs nocuus rideꝫ rat nec in hor
misero sepulcꝝ cōcidatū putridū cernuꝫ nec. Scille. o miseria humana. o ne rogum
rem q d futuri sum? ſꝫ pcta nra plagerem? hec ostēdat capt Mortis. dicendo esse
regina mūdi esse ꝑlatus pot. et nudes. O quātū sit brutum o quātū ſſe de
formē o quātū sit hōrē. o ꝙ amara ē memoria tua. O ꝙ magna ē potētia. o cū regis
cū spolijs. vbi ē corp? tuū pulchermū. vbi morbus vbi ruinus vbi pestis vbi ventus
vbi ceruix vbi pdes. ꝙ subito ossa d ossa ossuꝫ ꝙ nerꝰ cōtruderūt. vbi pulcra facies vbi
cruor sanguis. vbi oculi magnūdi vbi lingua loquax vt supra. vbi risus vbi iocus
o nr miseri ꝙ nos cōtuderūt vbi frōs crispitia vbi ſſus genus vbi supercilium
vbi tempora vbi nares. vbi labia vbi dentes albi vbi labia pectibilis vbi tāta sapiā
pa vestra prudētia vbi cū tua pulchrerima. o mors crudelis cū absorbuisti cū rapuisti
Explicit Mors dr Doloroſitatis ꝙ hec supra. cor. xj°.

Exercuit Duo historiographi sunt de mitis historiis q Arctes et grisa in mundo fuit
runt dn? dic Quis nobis tuc Dicatur sternuit arma fuit poetis q nūc mus
cruphotruā fuit de patris grēcis. Dic alte ardo. q fuit. alex. magn. alter
dic ardo q fuit pōpeus magnus. alter dic ardo q fuit scipio afric. alter
dic ardo q fuit Scipio asiaticus. alter dic ardo q fuit Cesar. alter ardo q
fuit Romanus. nec sequitur poeta nostre ꝓtatis audiet istas altisonis
Dic nos erimus hic ardo Rex Et deus amus suy dic alios mos trucibus
Laqueus qui nodo ligabis Be glo. patris Rex ē plus.

Sermo de treumpho Luxurie. fig. dom. 8. t fer

296 ~~135~~ 300 ~~124~~.

Uidam rex semel voluit celebrare nuptias seu despōsare vnicā filiā quaz habebat pulcherrimā ordinauit frei hastiludiū seu giostrā z misit p totam omes principes et regni quirinos vt venirēt et quicquid illā in illo spectaculo vi exerēt p sposa haberēt et regno suo succederent. Cōfluerūt ygr multi principes Stremy et regū filij et ordinat' locus spectaculi in q̄ rex z filia sua in altū po sita oia vidērēt z laborātes videnēt. et omnib⁹ expletis tādē q̄dā filius principis omiū pulcherrimus se buit et obtinuit. et fuit sibi despōsata cū gaudio et treumpho. z sero post cenā fuit a rege cū illis principib⁹ z militib⁹ regalib⁹ ambas latoribus. Rex et spōsa postq̄z laudauerūt illoz principū strenuitatē: Et ne ri tarēt ibi oia gesta Tādē a rege pposituz fuit dubiū declarā dū. s. Quis sit illa potissima in mundo sup oēs cui nullo modo possit resisti: et fuisset ip̄ator vt q̄lz sua diceret opinionem: in quo q̄stōe tria sunt considerāda /: p^a considerato de

p^a. Considerato treumphatoris
2^a Consideratio Malignatoris
3^a Considerato abhominatoris

treumphatoris in q^a ostenderet q̄s sit ille potissimus pri ceps q reportat treumphū. et omnib⁹ potentibus mū

Di. p^o igr surgis. abasiatore ip̄atoris dic nullā potissimā in mundo esse maiorē q̄z ip̄atorem.

ip̄ator.

Spe. n. sm leges dr totus mūd⁹. l. deprecatio ff. ad. l. rodiā et Actu. l. bn. a. Zenonis C. et quadrie. fisceap. c. adrianus el 2° cū glo. z oz. di. Ipius. n. est lege gder et deprecare. l. p^a et 2^a. C. et uere. iur. enu. vñ ip̄i debet esse homies obedire tēporalib⁹. c. quo iure. 8. di. vñ ip̄i coronar treup⁹ corona ifra. s. ferrea argētea et aurea: in sig^m q̄ ipe ē supior et excellētior sup oēs reges terre: 2° sue

papa.

rexit Archiepis. ciuitatis diuine Maiorē ee potestā pape q̄z ip̄atores q ipe ē vicarius dei in terris. et io ē sup oēs ip̄atores et reges mūdi. 96. di. c. cōsti tuit ip̄ator et c. solet. et mand. et obe. vbi dr q dignitas z ptās pape et tātum excedit ptatem ip̄atoriā quātū sol lunā. vñ papa pot ip̄atorē istituer et deponer et a⁹ plus scribi c. ad apostolice. ex. et ce. iudi. li. vj. et c. venerabilē ēpo de clarāt. vñ ipe hz plenitudinem ptatis sup oēs z oia pot ligare et solue in po tibi tradita a deo. 24. q. 1. c. quodcūq̄z. pot et subditos infideles et iudeos si facerēt q̄ legē nō z legē diuinā. sm oldra. z gsi. 21. faciūt no. p bal. in q^o de cretis. et so. an. in c. xanos et henric. li. vj. z sm. in c. quod sup his de voto. vñ pz sue dignitatis excellētia papa appellat q̄ stupor mūdi q z rō hoc fit dū deus vult in terris. z ppe^a dz obscurari in pede: sm glo. in l. 1. C. et domuit. z pte de. 3° surrexit primus qdā dicit sibi videri Mortē ee maiorē potestā mūdi q̄ pternit ip̄atores z reges omites et pauperes: ad cui⁹ nutū oēs creature pstant obedientiā z oēs potestes defecūt: claudian⁹ Ad tua purpurei vultus ut cuncta reges deposito luxu turba cū paupe miscri: Cui mors equa: 4° Surrexit q̄dā armatus Capitaneus et dix sibi videri strenuū animū Militis ee maiorē potestā mūdi. q vitat mortē z stringat sibi omnia regna mūdi in q^o oēs milites gaudebant: et q^o Rex delectatus. fuisset ut dicit q̄s videretur in mundo fuisse strenuus z fortior inter milites: et q̄dā dix. q videbatur sibi

pōt pueri glie q̄ vix hesterno audita sapientia mihi hodie
z sermonis auctoritas gloria tibi gestā cōfirmet
postmodū q̄z sue potestatis ē oriens

hector troian⁹ q tot strages fecit ⁊ grecis q potes erat solus ꝙ multe. ¶ Alius
dix̄ q fuit Achilles grecus q vicit hectorē ⁊ magnā stragē fecit de grecis
⁊ q⁹ homer⁹ multas laudes scripsit ¶ Alius dix̄ q erat pompei⁹ magnus q
vicit 22. duos regnorantes. ¶ Alius dix̄ q erat Cesar postea p̄ pompeij strenuit
⁊ q⁹ dicit hystoreus q tāte fuit strenuitatis q ut nus illius et manus ad impossibilia
fuit sufficerēt ⁊ quinquagīta bella strenue gessit sēp victor ex hostib⁹. Semp primꝰ
in pugna ducis Multis post nu venit. hic uenus romā post prolomeū expectatus
dictatorē dictator et csul fuit creatus: post trās fuit in africā post āmū redit
romā ⁊ uno mēse quinq; triumphauit. p⁹ exercitꝰ triumphū egit gallicū. ⁊ q⁹ utrumq;
sepꝰ 157. milia occiderūt. 2⁹ triumphauit de ponto. 3⁹ de africa. vltꝰ de hispania post
fugatos pompeij filios regressus romā in patorē se uno cāu fecit et sic fuit reipublice princeps
⁊ q̄ annos .46. duravit: ¶ Alius surrexit ducis putat fuisse hannibalē carta
ginēsium principē. filiꝰ almicary. ducis q 25. annos agens in patorē cartaginēsium creatus
fuit. qa cū ceteros alios ducis gestis audacia ⁊ prudētia precedebat. cunctis corpis nis fungēs
ne animus vnius vnius potuit: nihil curās et nbo l' loco l' sono l' vestimēto ꝑ deo.
tūch primꝰ semp erat ad aggrediēdos hostes: vltimo bello gesto vincebat ⁊
quocūq; bello ⁊ cū quibuscūq; pugnās semp victor vincebat fecit igē in patore post
venēnum occ hispanie p̄tes bello subegit et sagūtinā civitatē opulentissimā romanis rebellantē
vastauit. ⁊ q̄ milia fere mortui ⁊ alij occ in fugā se p̄cipitauerūt: ⁊ fractis vltimo
hasdrubale fre in hispania ipe xpus italiā iter arripuit ⁊ cū magno labore alpes
trāsiuit. ii. menses q italiā a gallis sitigūt. quas nūq; prius cū exercitu trāsiuit
in quo, ut dicit lucā et eutropiꝰ. milia milites nimis obrui fecit ⁊ milia elefantes
Desuetus tūc /m/ italiā in qua multa bella q̄ romanos gessit ⁊ occ stravit nā
alia 20. milia. alia 30. milia romanoꝝ occidit ⁊ tūc in apulia ap cānas.
stragē maiorē romanoꝝ fecit in q⁹ tot milia romanoꝝ occisa sūt q̄ modios in cartaginē mitteret. ex q⁹ territa po
mani cogitauerūt romā relinquere. nisi g scipio ⁊ minuc scipios africanꝰ id prohi
bitū fecet ¶ Alius dix̄ alexandrū magnū fuisse q suo ato totū orbē in uno
q̄ toto orbe 12. ānis subiugauit: ⁊ quadrac. 33 ānū ato attigerat ¶ Alius dixit
fuisse hercule Iouis filiū q ipe sua fortitudine ⁊ ter decos agonis habitus est. ⁊ simul
in urna duos serpentes occidit. leonē interfecit et hidrā seu draconē superauit ⁊
aprū erimanthiū. vicit Acheloū ⁊ Antheū ⁊ busiridē. et cacū. Promedē
regē traciē fecit deuorari a suis eqis. superauit cerberū in isperno ⁊ celū collo su
stinuit ⁊ multa alia mirabilia gessit: vltꝰ. Cosyr or regis dix̄ istr fabule
in scripta habet. de Iasone lib⁹ Iudeus q mille bouēs ith fecit cū maxilla
asini. ⁊ q portas urbis portauit in manibus in nocte. qui a filistei fugebat. et de
puteo Dauid q occidit Leonem ⁊ goliat gigantē: Et sic multa fecit ibi
dē ⁊ vnus strenuissimus q̄s audiuus sanctus ihc delectus voluit se ad
sua filia Deus q̄d ubi videt et tales opiniones Que vere. Illa. cū
Reuerētia. Et si placet Mtr. vra dicā. opinionem meā. tunc dēs
tibi exponebat q̄d Dicunt. Et ait Ad nulla malis videt potentia

¶ hanc ystoriā et hec esse stulta dixit q̄ mu
lier tūchē erat ysis

hector era le mura
de troya

in patore triumpho titulū
seruādi fuit dictus. ve
ni vidi vici signifi
cās tāgis fulgur viisse
celeriter.

de annibale in 324.

Alius dix̄
q fuit ceteros.
⁊ q̄ multa
fecit postea
in Italia.

ce tamen

i mũdo q̃ Mulierĕs q̃ ora p̃duta sola vinit vñ legit̃ tr̃iphos petrã
che et ponit ibi Amorẽ Mulierẽ seu cupidinẽ · reportar tr̃iphũ d' orbis
potestãs mũdi: z sertũ deũ z dominũ suũ p̃cipũ et regũ et natorũ mũdi

Nel tempo che renoua li mei sospiri
p la dolce memoria de q̃l giorno
che se p̃mipio ad si legni mãyri
caldana il sole gra lumo et laltro corno
del tauro: et la fanciulla de Titone.
Corona grlata alo usato suo giorno
mor li sdegni li pãi et la stasone.
Reducto ne haueano i vno chiuso loco
cue ogni fascio il cor lasso ripone.
ui fra herbe gia del pianger fioco
Vnichi da/ sonno vichi vna grã lure
Et dentro assai dolor q̃ breue loco.
Vidi vn victorioso et sũmo Duce
pur como uno che di calloro che i capitolio
Trionfal carro ad gran gloria q̃duce.
o che grow che tal uista nõ soglio
per lo scaldo nouello i che me treuo
Voto dogni valor: et pieno dogni orgoglio
Laltro antiquo rinouellato et nouo
Murai alzãdo li occhi graui et stachi
Laltro dilecto che i sparar nõ treuo.
Quatro cauagli eran pui che neue bianchi
Sopra vn carro di fuoco vn garzon crudo
Con arco i mano et con sagitte ali fianchi
Vestito de lui nõ vede alcũ scudo
Sopra la faretra haueua solo due grãde ale
Di colori mille: z tucto laltro ignudo.
Intorno innumerabili mortali parte feriti
parte presi i battaglia et parte occisi
Parte ferite da pungenti strali
Questo è q̃l che del mundo chiama amor
Amaro como uide/ z vederai meglio
Q̃n sia tu como nro signor.

Mansueto fanciullo z fier nemico
ben sa chi pua · z fia adhr cosa piana
Ante mille ãni: et fina adhora hi suo figlio
Ei nacque d'oro z di lasciui humana
Nutrica de suauita et dulci pensieri
fatto sdi et dio da gente romana.
hic ego amore feminas dnat orbis pote
tus mũdi vñ illos viros potentissimos
q̃s tui prĩapis nominauerũ ocs ad
terrã p̃strauit: z mitres aleos et q̃bus
petrarcha scribit elegãter: vñ de Cesa
re p̃ĩatore romano tract.
Quel che i si ligiadra et si superba
Vista vun pria e cosse che i egipto
Cleopatra si lego tra fiori z herba.
Ora de lui se tr̃iupha z bene e ducto
Se uerse el mũdo z altri ha mẽto luy
che del so vincitor se gla el tucto
Laltro el so figlio et pur arco costui
pui superbamẽte egli e cesar augusto
che tutta sua potentãte tolse altrui
Nerõ e el terzo spectato z inuisto
Vidilo andar pieno di ira velenoso
feminil el vmise z par tãto robusto.
Vidi el bon marcho di egregia laude e degno
pietro et philosophia la lingua el petto
Ma pur faustina le fu cõtra al suo.
Vidi el famoso q̃ sec tanto lode degno
presso mercato fra due sorelle nuote
Luna et luy z ei della altra gode
Collui che e sieco e q̃l possente z forte
herculi q̃ amor psse z laltro e actille
Ebbe i sieco amor assai doglosa sorte
Quillato e demostene z gllo e filippo
Quello e sasone z gllaltro e nudesco
che amor e luy fece z tante ville

Alius dicit

Alius dicit q̃ vidit Cleopatrã et Cesarem

Al altro e lo figliol de almichar & uol pruga
Alcuno tẽ añi // & tuta roma
Una vul fremella ī pugha el prende et liga.

(or q trouo q sig
gẽrale di muy e di multi
altri & ad uno loro press
no bastamo dal mar de
tidia ad gllo & thile)

Nõ poco di la da lei medi sansone
Ven pui forte & sagio & p amore
Ingrembo ala fimina el capo poñ: Dalida a sansoñ uol et ber
sabea d auid: a berardes a Dauid et sola fila curio nigis sup at q illã cũ
ãllas suas larnã silas sint Dauid uoste mullery a adulterus suis totã nudã
ignauit. ex eis hannibalis fortissimi mulieru usu emarcuit uñ valerius
q. 9. die blandã malã luxã quã accusat aliquãto facilius cũ q̃z uitan
q̃ mulcta carnis hambalẽ illecebras suas ap luxa. uenerãdã romanis mulieri
traduit illa vigilantissima Duce. illa execrati acerrimũ. dapib largissimis
dãt uino: unguentis fragrantia: veneris usu lasciuor ad señz et de
litas euocauit qd g̃ hostiũ ingeñs exercit. qd et dãnosus q̃b; attrita uictoria uel
grauat. sopita gla ī ītamiã uertit: animu et corporis uires expugnat. adeo
ut nescias an ab hostib; an ab illecebris capi p nitiosius hostis sit.: Nulla ergo
potẽtia ẽ resistit. Omẽ. p̃ quã potentia regni est uenus abrumpit
uincit. Nec parũ longe pars mala: Nec semel arcus luxe uulnerat
terrigẽ uolasse orbẽ: Luxuria.n. ẽ principalis filia diaboli p quã homines in
os mũdi ypsaut. Diabolus.n. ingẽtes multos filios genuit et magnas
hoc familiã ī ītimo uy oꝛẽ accepit Malitiã et ẽ 7. filias principalissime
ueraut q̃s ocẽ despõsaut. p̃o superbiã quã copulauit principib; nobilib. Am
bitiã sine simoniã quã copulauit Clericis; Mercatorib: Rapinã soldanis
conscriptis: hypocrisi Religiosis. Dolositatẽ pauperib; reducentis in
gãtib: Gulã tabernariis; Vanitatẽ histrionib. Mulieribus. Immundiã Curialibus
Accidiã Iuuenib; luxuriosis; Auaritiã rusticis; venatoribus: & ultimã pulcritudinẽ ocij nõ
maritauit alicui ī ptribus q; ecclesiã q̃rebat. deo uolebat cũ illa gemmã
ocij. s. Luxuriã seu veneriẽ. q; et si alia sit magna tñ nõ st̃ ita grãlis
sicut luxe q̃ ocij dnãt; et ocium statũ et gradũ corrũpit; et deo diabolus multos
gẽtes p illã lucrat. Vñ bern. dicit. Luxe ordinẽ etatis ordinẽ corrũpit: ordinẽ
sensũ ẽstruit ordinẽ ordinẽ soluit. ordinẽ gradũ p̃turbat. Mouet iuuenes ad
culpam senes. Mouet mares et femineas sexus pueros et simplices nõ ple
git senectus nõ mouet aliquẽ lasciuus ī plateis ītestat ī palatio Nulla uirtus p̃
stat regẽ. si p ordinẽ abstinẽtiã nõ fuit fugata et ordine sobrietatis ẽ ille.
o quãta ruine ruerũt ad ītemũ p ypocr̃is q̃ ruerũt principes ad ītrũ p luxuriã
quo. Clerici. q̃ religiosi q̃ senes q̃ iuuenes q̃ mulieres etc. sic ps. p̃.

Vidi venir bella cõ lei mista
Cõtra di pietro el pie el braccio el calle
Et plutone ysterpina da sparte

Vidi furon gelosa el beõ de apollo
che sola desserrar letare e lauro.
che gelo dde ī thessaglia poi tal rotto.

che debbio so dir ī uno passo mene uarro
Tucti sti q̃ sson le dei d auaro
Et di lussurioxi ī mia memoria cãro

Vidi ixaforuato sour nãture el
Cãro

IRCA Secūd ū. et Malignitate. scē dū q tria principalr mala ex amor luxurioso oriūt. vz. p°. Dissipatio oūz bonor. s. fortune corporis z aie

Dissipato
Obstinato
Scandalizato

p°. dissipat bona fortunā. sic dr ī evāg°. dissipauit substā suā. luc. 15 vnde do luxuriose. pr 24. q nutrit scortā pdit substā suā. Itē bona corporis. s. sanitatē et vitā. vñ apostol. dic q amātes luxuriā

xusā sūt breuis eternitatis et casta longioris et hyero. ī tri°. vñ tot ī scripturis tempestas nisi ex nimia cibor cōi copia et frequēti mulierū vsu. Itē bonā aiē

z p°. lacrimā rōis ex oculis. psalo. z etiā dic q actus virtutū rectā abscondit. : Sen. ep. 4. p°. declama. Nihil tā mortiferū ingenius q luxuria: si qd rationē pturbat

Thullius debebatur numerosā eloquentiā obtundit ī multis erroris addūcit. ī fūdit ingurgitatā ī deum et hominē qs bestiā facit: Itē virtutes oēs auffert. ab oīa

hyero°. luxus minuit deo minuta virtutibz pdit oēs pris substā z pcīa voluptatis delinimēta futura nō simul cogitāt pauptatē: pte auffert famā z bonū nomen vñ

et sapiēt°. salom dic Eccles°. Deducti maculā ī gloriā tuā et inclinasti fēmora tua mulieribz: pp° q amor ipse deprīgit oculos mudos pueros z alios

hoc oīa designās: huic ppetuus dic.

Q Quamq ille fuit primus qui protulit amorē
Nōne putas nimis hic habuisse manus
Hic p̄mū vidit sine sensu nuda amātes
Et lentis curis magna per ora bona
dē nō fenestra ventosas addidit alas
fecit et humano corde volare deū.
Si dant eterna quis sustinuit fr vnda
Nēq; nō nullus p̄mouit aura lares
Et merito amātis manus ē armata sagittis
Et pharetra ex humero gressa vtroq; latet.
Nutrit ferit quīq; tutiq; cernimus hostis
Nec q̄sq; ex illo vulnere sanus abit.

Secundū malū p̄cedit ex luxuriā est obstinatio q nullo nēq; vitio tenetur cordis ī durat sic q libidinē

q; citius volūt aliq cū illo vitio ad ī fernū descendere q; ī religiōe ex q° et honōr dei nō liquit zabulo

gāt z amore ē adorāt. vñ et sapiēt°. salomō q primus ydolum deo gloriosissimo q primus ydolum

deo gloriauit ī hyerusalē. dic scripture q statuit amor ydolum aliquem

ut templa ydolis edificauit et quo

vsū atq; assiduitate mulierū ad hoc

usq; pducius vt templū idolis fabricaret: et q prius templū gloriosissimo deo: assi

duitate libidinis et pfidie sbtractus: idolis templa gloriosa nō timuit. vñ et pp

hoc pōr. nihil fē sp̄ luxuriosus nō credēs alīs pdisse q; libidinosissimā z deperire

qdā hoc nullū ē pecc° aīe sue nāle. sic q° cor sanat ī clerū. ad nūtū et heretici

vñ fuerūt hereses pauperū sp̄ibz et hoc de gallo dello basilotis z de scarella

z begardos z beghinas q nocte ī ecclia sbtracti deuotius multa obscena gnitribz

nouis festis z actibz pē romanor ī gaby nostr ebriet z luxuriā vacabāt: e quātā

vacuit ad ī fernū hodie pp hoc nituz. Tertiū malū pcedit omnibz qd ex ipso oritur

vz Scandalizatio q. n. hoīes hoc vitio ori offensa proximi bestias nō fuat modū

nisi sibi nisi grauis nec alicui portat honorē multa scandala exinde exoriūt.

Secundū malū pcedit ex luxuriā est obstinatio q nullo nēq; vitio tenetur cordis ī durat sic q libidinē

q; citius volūt aliq cū illo vitio ad ī fernū descendere q; ī religiōe ex q° et honōr dei nō liquit zabulo

gāt z amore ē adorāt. vñ et sapiēt°. salomō q primus ydolum deo gloriosissimo q primus ydolum

deo gloriauit ī hyerusalē. dic scripture q statuit amor ydolum aliquem

ut templa ydolis edificauit et quo

vsū atq; assiduitate mulierū ad hoc

usq; pducius vt templū idolis fabricaret: et q prius templū gloriosissimo deo: assi

duitate libidinis et pfidie sbtractus: idolis templa gloriosa nō timuit. vñ et pp

hoc pōr. nihil fē sp̄ luxuriosus nō credēs alīs pdisse q; libidinosissimā z deperire

qdā hoc nullū ē pecc° aīe sue nāle. sic q° cor sanat ī clerū. ad nūtū et heretici

vñ fuerūt hereses pauperū sp̄ibz et hoc de gallo dello basilotis z de scarella

z begardos z beghinas q nocte ī ecclia sbtracti deuotius multa obscena gnitribz

nouis festis z actibz pē romanor ī gaby nostr ebriet z luxuriā vacabāt: e quātā

vacuit ad ī fernū hodie pp hoc nituz. Tertiū malū pcedit omnibz qd ex ipso oritur

vz Scandalizatio q. n. hoīes hoc vitio ori offensa proximi bestias nō fuat modū

nisi sibi nisi grauis nec alicui portat honorē multa scandala exinde exoriūt.

Itē ī sp̄u dolentes ori
q hoc vitio sic ī
ī sensu reprobum
z ors negro mātes.
Sexta Martini
Luther
vñ sexta nicolaitar
q ordinauit vsum
et gnitus.
Vl sexta luxuria

vñ t̄ sceptr̄ hēm? t amore filio dauid regis q̄ vt amōr luxurioso vi' op̄ssit filā
Regis tornar sororē suā. vt q̄ stupro sequūtr st multa mala q̄ ipē poste a t̄ qui
uio ab absalon̄ occisus ē. roboē de alisalō inimicus suus ē pr̄i z ēt mala morte pūit
stē grā 3ª. hinc q̄ pp raptū Dine filie Iacob a principis sichē filio. desolata fuit
Ciuitas sichē cū omi populo gladio. Ste h. Iudicū. 19. pp adulteriū vxoris sue
de leuite tribus st gladio plusq̄z xx. milia hoīm. Troia magna ētate vt
scribit frigius vates. propter raptū helene post bellū decēnale t̄ quo vt utriq; pte
tā grecor̄ q̄ troianor̄ multa milia gladio p̄ierūt tādē t̄mendio p̄ut t̄re stat̄ pa
no et hecuba regina cū q̄nquagīta filiis: o q̄t ciuitates z castra et regna deso
lata st pp amorē mulierū:

Certa g̃ plato dr̄ Abhominatio. Deus. n. oppositū istud vitiū sup oīa
alia summe odit et summe abhominatur: q̄d ps̄ tetig̃. ratiōe. p̄o roē p̄hibitas
nos. n. inuenit t̄ sacra scriptr̄ p̄ceptum. De q̄ deus fecerit tātā p̄hibitionē z
exterminiū: sic̄ fecit de luxuria q̄z nō solū papue nō nocētib⁹ sed ēt nō
nocētes. nō solū dicit deus nolo q̄ facias opus sed nolo q̄ de ipō cogites: ēt nō
solū volo q̄ desideres sed etiā q̄ ni' d' hoc videas q̄z xp̄s dic̄ t̄ etiā q°. nō q̄ videris
mulierē ad concupiscē dū ea et ct. ecc. 9 auth. fatue tue a mulier corrupta. ppt spem. n.
mulieres multi pereūt: Nō vult q̄ loquaris de ea ad ipsā. fornicatio nec i
nuditas nec nominet̄ i vobis sic decet scōs dei aut turpilogiū: Nō vult q̄ audias
honesta nūtos rabasiatas et cantilenas. ad malū p̄uocantia si ista ego deus nō vult
q̄ fiat et tactu honesto p̄ et ope. si p̄hibet videre a longe quāto mag tactum
a ppe. o quātū ego fetore dat deo hoc vitiū nr̄e mētis q̄ fetet et hominib⁹
putrescit. et bonus. p. ocat ego i hoc mūdo cogitādo loquēdo videndo audiēdo gu
stando tāgendo q̄ odiū dat deo fetore et st abhominabilem. 2º p̄hibet vic Abusoes o
quot abusoes ogt bestialitates gmittūt i hoc vitio quot pecca multiplicāt plusq̄
talis vitus ideo deo ē mag abhominabile. Nā 7. st principales spes luxurie
s. fornicatio simplr̄ q̄ ē soluti cū soluta q̄d fit cū meretrib⁹ z grubinis q̄ illos
q̄ dicūt nō ee pecc̄ est hug. 32. q. 4. c. Meretrices vbidū aug⁹. Meretrices esse
z ad meretrices accedere p̄hibet deus quare pu' venalis ē turpitudo. 2º ē adul
terij. q̄d ē alterius thori violatio. 3º ē incestus cū p̄sanguineis et affinib⁹ usq; ad
4ū gradū. o q̄t hodie fiūt nō pauc̄ cognatis nō sororib⁹. nr̄is filiab⁹ o mag⁹ abusio
nō fuerūt hoc tpe magnū nō bestie. 4º ē sacrilegiū. cū p̄sonis sacris clericis religi
osis. et monialib⁹ et q̄ patres cū matrib⁹ o q̄t hodie fiūt. In q̄ patriarchij hodie
sodo le matelle et lo diabolo ait possit meliꝰ luxuriat̄. 5º. stupri qui opp̄mit
tur p̄ violat̄ virginē sue p̄ximi z rapti seu fraudulēter. o q̄t puelle st
t̄ postibulo adusti. o q̄t vadūt ad meretri hodie violate q̄ filios generare et
occidere. 6º. ps̄t dr̄ inodaltes i matrimonio q̄ nō fuat̄ nisi modi
nales nisi boni. o q̄t abusoes hodie fiūt i matrimonio certe meretrices hodie
sores suos i suo matrimonio: q̄z q̄ nigat. 7º ē q̄ nature q̄d ē oīb⁹ pessimū
de q° dic̄ hug⁹ t̄ h. et adulteriū: Adulteriū malū vincit fornicatorem.

vincit amor et vicos vincus amor.

dicūt hic q̄ grubinarios

q̄t st meretrices domestice
quā nebule gmittūt illas
domos habitāt quā nō
ascēdūt ad stallā nec vertūt
t̄ alias mulieres.

sieo gremio mater pdat eor. sup q̄t sidera supbi montes poat tyrannis suis. vadant plerasq; viduas aīgs nuptas z filios q̄ suos

Venit aūt ab ītrosta penus ē. n. eū mīr q̄z eū aliena vxor gūber. ſz horū omz pessimus ē q̄t ḡ nūz fit. q̄t exorabilē fit ī murmure ſz exorabilior ī vxore. hoc autē ſt trias spēs. ſ. sodomū. gūrū nō fuat debitus finis. bestialitate q̄ nō fuat spēs z malitie q̄ g̃ eā ppriū manib se polluit. o q̄t ſt abusoēs huius vitij q̄ mutus eū oīb membris q̄s posset explicar ī q̄b uicit totus mūd⁹ ro deo ē sūme abhominabile ḡ pter q̄ punitus. q̄ p ritto alio pmanto deus ita crudelit punit mūdū sic p ysto. nā totū mūdū ī aqua diluuij submersit p hoc uitiū vt habet ī gen. ite sodomā et gomorā cū trib cīuit. omnis igne z sulphur iudicauit z delauit: ite taur⁹ vt nō lupu. ḡ nāz. octt vi. xix ī exod. plantz. c. clerici 1ª 32. q. 7. c. flagitia habet q deus p hoc uitiū sepe mittit pestē. z terremotū. vñ ordo q̄ venit ī dño ī alīs cuitatib tot pestilētie z tales iudicia certe p hoc vitiū. ſz q penus ē oēs tales trāgz posse obstinati mentes z desendit ī sūl la tpalia q ro ē ponā ignis et sulphur⁹ eterna. sic dī apo. q foris canes z adulteri nō intrabūt regnū dei nō possidebit. ops illo⁹ immundū bestialitatis luxurios spūs ī q̄etū fuis mundū. q̄t ī mone oppō vsū ē cū sepulturā plures. z q̄t ro ste demones ops postmittit. ops illo⁹ draconis q demonazant iudeā t gētā sperā q̄ ruspigerat cū amāte suo. ops ī q̄ada terra cū ros mortuus z ītā immundus luxuriosus adueniat ſt fuis mēi ut lux oppō vigilanter cū aure ītra horta nostra scūda clausa undiq; cumura psalterii legē repsset cor. ī medio Cornus niger apparuit et q⁹ admirātes illū ops cornuū circuīt. et ostū clause erat ſz statī apparuit omis a hui⁹ terribilē. q cū ipetu sup eū ruere fruct⁹ corpi illud asportauit: et q nudat ostendū p̄hibuit: finis.

¶ T erute la luxᵘ vrā dea.
Et fati mi⁹ factū p̄ighi nouc.
pur⁹ nō fia la sacra iudea.

¶ b or vesguādate al quāto ad pcatū.
ch sopra d mi⁹ mitte lacrim⁹ p̄ioc
z redundo ch lo diuino ben lassate.

¶ D ustrugi le richezze z le psone
La gola la luxᵘ et le gnāze
La femena col soco tiro se pone

¶ C ssuma el uerso z tāta mā ducea
ſ. lei mi par ch̄ el cel se sēn
Et t despegno l'altro dio gelosa.

¶ Et lo summo della humana gēn
Pur ch̄ l'altro uiuo el mal si gode
Fuō dosi el pecato carnalmēte.

¶ Da lei descēde fiera seruitute
che ligie ī pone ad ogni dōna grāde
Stādo sbertesti alla carnal salute

¶ O sieni testi o gp̄ati sotanni
Et ī lasso carnal cusi ne stāde
Et q̄ dio ne sapi trarne grauy

¶ P e nō ordini ad femina soctta
Et nō ne attēda la sua stolta bellezza
Ma vesguādate come dētro sia cotta

¶ M ira la mēte cō li occhy aperti
che allora p̄dera la bellezza
Di lei mirādo li sozi misteri

¶ L occhy falsi come la admaestra
Nel pāto p formar maior obstacolo
Trauīdo, gaua cō sussuri a dretta

(o quāto e vero ch̄ ad femina rede

nutrit tabule
ste p tegēt quas
nō timor ventj
refugiū p̄dere
nesciat ceresta
cernit z hinc
nbz pdij ītrat

c. sigēs. 56. dj.
Alie vere steri
tate phēt z no
dū nati hoīs hō
mirādū facunt
ḡ hyer.)

De Cōsummatōe seculi xpi q̄

Dic nobis q̄n hec erūt et q̄ sig⁹ ḡsummatōis seculi. Mt. 24.

Se fin mūdi hodie ꝑducāt volentes 3ª. Mest^ ꝓponūt / Civm p⁹ Mestenū 5º

Dubitatio
Appropiatio
Exemplificatio

let dubitoꝫ a nullas vtꝝ a nobis possit fieri duos hoīm iudicij vnus sat et ḡsummatōis seculi. Et q̄ Aliq̄ fuerūt a nobis sciēj tripliciter. ꝑ cognitionem nāle certā. 2º ꝑ reuelationē. 3º ꝑ reuelationem. Illud dr scire ꝑ cognitionem nāle. q̄n ꝑ sensū aliquē ꝓpinq⁹. q̄ vt dr ꝑtes cognitio certū habet a sensu. 2 nl ē i ih. illōn q̄n prius fuit i sensu.

vna nūla ꝑ eas venit i cognitionē essentiales finium.

Sz aut Duo sensus despiciendi. s. visus 2 auditus Tu n. scis nūc nec ꝑdicit q̄ oculis vides 2 auris audis. 2 sos ꝑ post hāc xl^as 2 pascha iterū Talco āno mutet alia q̄. 2ª pascha. et sic videris ꝑ expectā ānū iudicij dies 2 nescis. 2 hoc modo Dicit theologi. q̄ nō pot sciri ꝑ viā naturalē hoīm 2 dies iudicij 2 nullo ītellōn cre

ponūt tres ꝑclos
1ª. q̄nō pōt sciri vlla nāli.
2ª. q̄ nō sciē vla reuelāli.
3º q̄ sciē aliq⁹ nō ex ꝑpijs ꝑ reuelatas.

to et ab ab āgelis 2 sos q̄ sūt i ꝑadiso. 2 ꝑbāt hoc exꝑ. vōe. ꝑdestinatōis electoꝝ. Nec n. sup theol. i 2º sēn. dr. ꝑ 2 3ª. venient finis mūdi q̄n adipletus fuit nūs electorū. q̄ numerū oportet ꝓpleri maxº vt ꝓplēt ruinas āgelor. ipse i^d. ꝑs. iudicabit i natoth i plebit ruinas. q2 hec fuit vna ex cās ovationis hominū sin magnus 2º sm. Di. ꝑs. vñ i apoc. decimāthy sēs Martyrij et ꝑs nouem debent ad iudicū 2 mūdi cor sāguine exp effusū a Tyrānis sp. acceperūt a xº. expectate modicū donec adimpleat numer⁹ frēs vestroꝝ. hic aut numerus quātus sit 2 q̄n adipleat ꝑbabile no ē notū. q̄ ꝑdestinatos eligit 2 novit numerū certū q̄ excedit. vñ ḡs dēs i quada collecta. Deus cui soli cognitus ē numerus i supna ciuitate collocādus. ꝑ 2º tātre. q̄ uctatōis. Celū n. nūq̄ stup mouet 2 motus q̄ nobis cā ē dis motus 2 dis generatio tus et corruptus. ꝑ i dr iudicij q2 assabet dis generatio et corruptio 2 ro assabet Motus celoꝝ. q2 q̄ celū ḡscat nō ꝑot dr nisi a diuina voluntate sic fuit et ro eius motus. ꝑ q̄ sūt ista dr nisi nouit n⁹ deus. vñ i ꝑs dr voluntate eius q̄s nq̄ret.

3º ꝑbat. vōe tp̄ numeratis principū. n. et finis mūdi debet simil correspondere. dñ a ꝓpº et alt^ c. dr ego sū principiū 2 finis alpha. 2 o. et alex. et alos i 3. q̄ sū. alt^ tres

3º vōe dñi ꝓbāt q̄ nō ē ḡdus nec ē desiderū scire tp̄a determinata dr ergo q̄ nō

magistū q̄ dr q̄ Deus ē sperandus intelligibiles causa centrū ē vbiq⁹ circūferēs nō nusq̄ 6 cent. n. centrū finit lineas 2 ab eo dr lineę ducūt 2 sūt principiū /tm dr centrū principiū 2 origo sūt a deo. 2 dedeunt ea sūt finē. sic q̄ principiū mūdi sol

Deo sunt cognitus ad hoc ut finis correspondeat eius principio ipse dicit sola deo esse notus 2 nō alicui homini q2 et mūdi motio et eius ḡsumptio solū diuine ꝓtinet scīre 2 nō alicui creature. hāc vocē tegit Nico. de lyra. sicut p^ c. sup illo

Xpo qd dr ipse aptus i duc assertos nō ē vrū nosse tp̄a l nouīe tm q̄ ꝑ posuit i sua ꝓtate. ꝑ 2º dr. quod aliq̄ ꝑ sciri ꝑ reuelatorem sic Ysphete q̄ diuina reuelatorem nouerūt reducētū xp̄m 2 restaratorem i mūdo. 2 nos ꝑ reuelatorem x. sermō adductū autho ce venturū an dies iudicij sic legim⁹ i euangelio. 2 apo. ad tessall. 2. dr Reuelabit ille iniquus quē dns iesus interficiet spū oris sui 2

hoc nō nō ꝑt sciri a nobis dies iudicij vel tempus q2 dns iesus dr filius ho nūtatur alicui creature ꝑ sāto vel si voluisset reuelare reuelasset suis apīs.

Quia vt dr aug⁹ et aliq̄ dr. dies erūt abbreuiādi ut vltā adducta tp̄a debeat ꝓpleri quadrecta
anos q̄dā gigātes q̄dā nulle q̄ant fabulāt. Iaco aug⁹ i lib. de tp̄ mūdi dr x5 hui sicut
nobis ꝓmittunt q̄ adhuc corpis mōi i regnis terre q̄ si ꝑ dicunt mortui nulli
sancti surgūt iudicium dñi illis q̄ebis q̄ nūq̄ vixit dns nec dr ꝑ eos alios
dns q̄ tarde. Tertia dies nostro libro mobus dns q̄ resurr. et dic ille q̄ tp̄a adducta q̄ret

q erūt sui mei r seruitorij gḷy dīe ī cuāg⁹ dīa q hūa a pīe meo nata fm̄ vob⁹: ꝑt
trib⁹ dieb⁹ q̄ tribꝰ dt hoc Mt 24 et Marc. 13. Die nobiſq̄ hor erūt r q̄d ſignū
aduentꝰ tui r ꝯſummationis ſeculi. ꝑt Dr. Die aūt illo et hora nemo ſcit neq;
angelꝰ ī cło. niſi ſolus patꝫ: hoc aūt ordinauit Deus ad nrā vtilitatē ſīc r
Dns nr̄ ſaluator vt. s. ſp̄ūſſ̄ſſ̄ſſ̄

Sex etates.

1ª etas ab Ada usqz ad Noe
2ª a Noe usqz ad Abraã
3ª ab Abraã usqz ad Moysen
4ª a Moyse usqz ad David
5ª a David usqz ad Xm
6ª a Xo usqz ad finem.

etate sit mundus. Doc. sã Dionisius totũ tempus durationis mũdi in sex etates i Simi
litudinem etatis hois. vt patet Aug. de ciui. dei. libro xxii. cap. xxx. q. 4. c. Verum
pd autẽ etas hois ẽ istatia usqz ad 7. ãnos in q̃ puer nõdũ cognoscit q̃ in talis etas
q̃ q̃dmodo generat. l. pº C. de fal. monetã. In hac etate fuit mũdus ab ada usqz ad
Noe in q̃ etate durauit mũdus usqz ad dilũuiũ anos sic in pmis nulla hois cognitio
de lege scripta diuina p humana sz solũ sz solũ lege nãli uiuebãt hoies et hoc q̃tũ
p durabat nõ hoies domos nec uinea seu hac omnia etate dicũt hoc. 3. de gsolã. Step
hanus pro etas gtenta fidelib⁹ arma nec miser. p dictum lapidẽ fuerãt in ista solebat
scientia solueri gliãr. ut 2ª etas hois ẽ pcedenti q̃ durat usqz ad 14ª ãnũ
in nascentes in senes usqz ad vltũ. l. q̃ etate ff d' testibus. In hac etate adhuc
hõ puerus nõ hz multã malitiã in pcipit aliquã nocendi hz d' xp. nõ mũdi
In hac etate fuit mũdus a Noe usqz ad Abraã. usqz ad mille 2 70. ãnos sic
aug⁹. 5 q̃ etate expit domos edificare uineas arbores excercere. Tertia hois etas
ẽ adolescentia usqz ad 25. ãnos in q̃ hõ excrescit in cognitione. 2 predicta scripta 2 alia
gli Nostra dei in q̃ etate fuit mũdus ab abraã usqz ad Moysen. in q̃. lex hois date
fuit 2 scripte 2 artes nate. aliq̃ nostra. De deo habem ẽ p nouellatores fratres p Abraã
2 patriarchas. 4ª etas ẽ iuuentus usqz ad 50ª. ãnũ. in q̃ hõ magis efficit p exqui
sitã vsum et doctorat in artibus. In q̃ mũdus fuit a Moysi usqz ad David
in q̃. deus dedit legẽ Moysi 2 locuti ẽ ppheti 2 scripti nouellant p Abraã
2 deide in gnatia 2 posita in Italia creuit scripta in artibus diuinis 2 humanis 2 hoies
scientes ceperunt p totũ orbẽ. p quã scripti hoies magis efficiuntur in cognitione diuinor
rez 2 humanar. 5ª etas ẽ senectus usqz ad 80ª. ãnũ in q̃ hõ est valde pru
dens existens q 2 in stabilis ẽ predicta In hac etate fuit mũdus a dauid usqz ad
xpm aduentũ 2 predicatores apostolos in q̃ hoies scripturas efficiũtur scientes
2 stabiles et fuerunt in mũdo hoies scripturis illuminati 2 in artibus scientes. 6ª etas
ẽ decrepitus q̃ dicitur ab 80. ãno usqz ad finẽ vite 2 in ista etate hõ qui nullius
ad puerilẽ imbecillitatẽ et deficiunt ei uires nãles tremunt membra cadunt dentes
et totũ corp⁹ se paulatim disponit ad mortẽ. Et in hac etate Nũc stat mũdus.
q̃ nec alie etates pterierũt. Et autẽ mũdus fuit in decrepita etate hoc stat paulo
ad ver̃ p̃ q̃. tpe suo durabit nec sciam⁹ in quos fines seculoz deuenerit et 32. q.
4. c. Si ygnoret et nec in sua opta die. filioli Nunc nouissima hora est:
Cere malũ sig̃ q̃ Mũdus ãto deficiet q̃ ẽ in decrepita etate vix uidem⁹ hoc q̃ expedit
pp magnas ruinas terrarũ 2 verbũ vet q̃ cũ deficiat ois virtus in mundo 2 hoies fiũt
sic in pcedẽtes nullã virtutẽ habẽtes. nõ d' cor̃ post nũ apto ad thymo. Ego
cũ deficior et tunc⁹ nec repolietus restat. hec dicit q̃ ruinata sit cũ ista alia grue 2 mor
Secundũ sig̃m mortale ẽ calorus extranei qui. n. in firmo q̃ det calorẽ nãles
2 post in frigidatis q̃ dicũ Medici ẽ hic spiritus nr̃ nutriũ q̃ dicũ Aristo q̃ vita
nãlis q̃ sunt in calido 2 humido. p hoc de anima 3. tex. p. vbi dr̃ q̃ senectus ha
bebat q̃ etatis primos ãnos. cui q̃ spiritus vitalis calefactus

Duo hoies 70. ãnos
2 post mille 80.

paulo post eligit
2 senescit species
vitam.

calor mortuus. E. vñ videns q̃ ĩpcepe hoc mori fregisset pedes i manꝰ etiã vrpussꝰ.
Mũde pauperie quo stas putas ne cũ venit Medus fugã succat te calor. Duninj
amoris & q. ipe die luc. ii. Ignẽ veni mittẽ ĩ terrã & q̃ volo ñ ut ardeat. o mũde
mis cũ olio frigidꝰ frus E ĩ amoꝛ dei & proximj nr̃ nuriã q̃ ipe dic Cũ abũdauit frigꝰ
& tas refrigescet charitas multoꝝ. tpõ mãtrũ ĩ ignis ardebat ĩ q̃ pauor dei e
proximj boni & ami nra ꝓpꝛ libẽter exponebãt. zopa nr̃s hodie largius probat ꝑ
amoꝛ dei & proximi frigescit ĩ multis duinoꝝ duinus p̃ ꝓpꝛ. Hodie plus amãt filꝰ & una
mala femina & unus quatern' ꝑ dru & uxoꝛ & charitate xp̃i & sua & q̃ueꝝ
nõ ꝑ Jesup. ideo q̃ mittit simonia sacrilegia hominũ ĩ medio & sua & regnũ & bella
roꝝ mala q̃ exhibẽ ĩ calor duinj amoris. xp̃i. ideo possum' dicere q̃ mũdus ĩ ꝑpe
morte ¶ Tertiũ sign' mortale ẽ pulsus alteratꝰ q̃n. ii. pulsus ẽ multũ alteratus.
& multũ debilitatꝰ ĩ malũ signale. & mũdo dic deo lo po admittat vñ venit
Medus q̃ bon' pulsus ẽ q̃n vadit nisi fa. re. e. q̃n raro ãbalat. sic dicit Musin
q̃n cantat fa. fa. tunc bñ vadit. ꝑ q̃n vadit sic stomachando. s. Mi mi mi ipo
stea q̃ sit aliq̃ntulũ dicat mũdus est male sig'. vt si vadat lõte & debilꝰ q̃ vix pot
reperiꝛ. o Mũde pauperie quo sta & pulso tuo. : pulsus mũdi ẽ fides vñ fides
Dic Aug' dicũ ꝙponit ex duabꝰ sillabis & dic a facio & dico ideo ĩ hoc q̃d dicis et credis fides
o sta male q̃ sã pulsus tuus nõ rapit ĩte q̃ fides in̄ fuit ideo a te. ꝓbat hoc
& experiẽtia q̃ in fides sit habẽti actio & actus. sic̃ fides manuũ
artis & sic in hodie nullũ opus fidei fiat a fabris ꝑ magã opã ifidelitã vñ d. sac.
Dicit dic corꝑ suũ spũ mortuũ ẽ ista & fides sin̄ opis mortua ẽ ꝑ bñ pulsus tuus
mhi Aliud dic i Mi Mi: & venit & rapto nõ hospes ab hospite tuus. o mũde signale
in fides fuit & nõ remãsit i sic filiꝰ ꝑditꝰ. q̃ ꝑ totũ orbẽ vera fides ꝙ descrit
& recte & credẽte parũ remãsit. ꝙtra hoc. & nigromantia & superstitio & hodie regnãt
& mũdo & quã plus credit Diabolo q̃ deo. & mus q̃ ad magos & incantatores & pestiferos
sic ad oracula. vñ ꝙ dic Mt 24. Cũ venerit filius hoĩs putas ne inveniat fidẽ
& terrã. ¶ Quart' sig' & omis sensus amissio q̃n. ii. ĩfirmꝰ amittit visũ auditũ loq̃lã & gustũ
& tactũ & sig' mortale. Isti. ii. sũt legati & pseudoprophetes mortis. o Mũde quo stas amissis oĩb
sensibꝰ ꝙ amisit visũ. q̃ vno videt ꝓcul dubio amisit. & lingã diaboli & xp̃i & eterni & eterne
pceptoꝛis. vñ vñ Sap. ii. dic exterminat eos malicia oculi & sapho. ꝙ. Ambabꝰ ut vni q̃ & eis
pceptaueriꝛ Aliq̃s. ii. exterminat pulsus auditus aliq̃s sensibꝰ aliq̃s sensoꝛ lingã. ita ut
veritatis lucẽ videre nõ possit vñ Jo. ꝙ. dic lux ĩ tenebris lucet & tenebre eã nõ comprehẽdẽrũt
Amiserũt et hoĩs auditũ nõ. ii. auditũ dei verboꝝ & spiritualiũ & ꝓdicatoꝝ. q̃ surdi
fecit. eo dic ps nunq̃ bñ & recte audiẽs et dns ẽ & talibꝰ. ꝓ ꝙ di. Verumtamen &
venisti ut pãdi manꝰ meas & nõ fuit q̃ aspiceret Despexisti oculũ & sensũ meũ & vim
patres meas mystice ꝓ ¶ Et misereat tuꝰ cui⁹ membꝝ & multũ q̃ nõ sentiũt
flagella & tribulationes et correptiones dei q̃bꝰ graviter tot ãnis affligit hoĩs
peste fame & bello & duplo malo et & serratis suis cossumit nõ et sentiũt pũsu
ras & sic̃ q̃ vendentes bñ sentiũt miserias & si ssima pũ pereut pẽe. Quid dic Judi
tha. & talibꝰ hyeꝛ. s. q̃ssimꝰ eos nõ doluerit et vulnerauit unde desperatiõ
& ꝙ 23. Vulnerauerũt me. s. peccata & nõ doluerũt tetigerũt me & nõ senserũ.

hur ꝓtinde ꝓsequamur
tales & mors & ꝓ oculis nr̃is vide & barbatus. s. & flagellet

mors & la pestilẽs & la
clamitãs

duo sillabe ifamãs hõi
dñi fides vera & falsa
& bona & dicta.

q̃ & quattuor pestes vel mala pes
nõ ꝓnũciãt ut si dicat̃ ꝑ

hodie q̃ tempestates & fames & pestilẽs & bellũ & aeris & aque & terre & ignis & bestiarũ & hominũ & serpentũ & fluminũ & famis & pestilẽtie & bellorũ & signorũ & prodigiorũ & mortalitatis & omnium malorum & penarum & tribulationum & angustiarum & tentationum & persecutionum & captivitatis & mortis & omnium malorum & penarum & tribulationum & angustiarum & tentationum & persecutionum & captivitatis & mortis

Amisterit et loqla qz nō ey mr of ad laudā dñi et sues būpetes ni et gsitey volūt
pcata sua. nr loquit ihs exortatoria ad bonū sz oēp aliqd malū dicūt vt blasphe
mias detractiōes a inimicas. ō būt pōt dici d ypēs os hūt z nō loquēt aures hūt
z nō audiēt. amisterit et adorati qz nō sinterit adorē exēplar suū qtot
bona fecerit q deo rōne sua. sz bn sētit adorē mali te rō stati sequēt
nares hūt nō adorabūt z qā sing oīa possimus dicim ē q amisterit gustū odor
spūalis qb aīa refic. qz ihs dei audīt volūt rōne qā ad salutē aīe pūnet ore
nūt rōne corpis ō nolūt applicis māducāt q ē aīe aīe. et talib dic apls. ad cor. p.
Talis ho nō pcipit q sūt spūs dei. vñ Deutr 8 z Mat 4. dē nō in solo pāe
vivet ho sz ot oī vbo qd pcedit ex ore dei et qq'at Cibus mēbr ē sms dei
q qñ lāguescēte stomaco rejcit. qñ audit sms i vētre memorie nō retinet
qz sps g' alimēta nō retinet hūc pfectū salutis desiderat. O Mūde tu es spūalis
qz aīa nullū in stomaco retinere potes: sā verūt ihs qñ pdicāt paulꝰ ad thi
moteū Cor. n. ihs oī sensū ostinā nō sūstinebūt z auersūr. qdē audiūt
aūt ad fabulas aūt gdēt: Qñti dign mortis ē d mēbro. Dolozabo qñ
cui ifirm dolet vnū mēbrū nō ē periculū sz qñ nō ho mēbro nō sit dolozato z
pegrto elli spūali. O Mūde qñ stas aīa nō ē i te alqd mēbrū sanū. bn pōt
dr. dns i d. qd scribit ēsa. d xpo. Aplīa pdestinatis ad thēc capitis ar vidimꝰ
sic ē venturꝰ. Que sit mēbra tua. Mūdi nre Mūdi hūt mēbra oīa spūalr sic nrīs
materialr. Nā Capt Mūdi sūt prelati et Reges. frontes sūt pau
pes et Barones magni q stat sup Reges. Oculi mūdi sūt Religiosi z clerici:
Os mūdi sūt Doctores rpōdentes: Aures sūt Studentes. Collū mūdi
sūt Capitanei z rectores q sustinā ādministrāt. Pectus Mūdi sūt Nobiles
Brachia mūdi sūt artifices. Stomacus q pōt nūdus laborat sūt Cossilia
rij regubatores reipūc. Venter mūdi sūt vocātes Matrimonio rp q' mlti
plicat genꝰ humanū. Gābe mūdi sūt mercatores q undiq; diuitias pollente
q acq̄rōt bona tēporalia. Pedes mūdi sūt Rustici z agricole q semp terrā
colūt: o quō stabūt sma ātiqtis oīa ista mēbra q oēs studebāt q minor des
offectū caute sua sūt pcedū exercitū. cū mēbra ālegrīa Nūc aūt oīa ifirma
ta sūt oēs. n. delinquerūt sunt nō ē q faciat bonū nō ē vsq ad vnum
O Mūde qnō stat capt tuū z quātū dolet z qnō ē vulnerātū rpn capt Dolet cete
ra mēbra lāguūt O qñt stat prelati z pastores ēc sūt lupi rapaces. Gymnasia
supbi z cupidi rēgūnt dr. dēt monstrēt z cruciūt. et ihs q̄ dñs hyer. 34
Vos pastoribꝰ q dissipastis et dispersistis oves mee et nō visitastis eas. Reges et
z principes hodie. Nō rectores populoꝝ sūt sz oppressores Nō duces sz tyranni Nō legum
observatores sz ministri z conculcatores violatores. ptrum d q' sz mēbro. et dqz
statu dr corrupti sūt i studiis suis nō ē q faciat bonū. z hyer 6. n gybeth
vsq ad sacerdotē nūsti peccauit dolū. z mūr et dispersa ē. i. o. est dr ostia. q.
Nō ē misericors nō ē mīa nō ē misericors. Nō ē scīa dei i terra. Nō maledicit

Post sūt Nobiles
brachia artifices
stomach. Cossilia
venter matrimoij.
Gābe mercatores
Pedes rusticj.

Capt plani
Colla Reges frōs nobiles
oculi religiosi
Os doctores
Aures studētes
Nasus sūt pueri

homicidiū furtū. adulteriū ac nūdatā | nūdauerūt sup̄ terrā. ꝛc̄ unde
p̄ncm. ¶ Protinus ꝛrupit uenerūt priores in ciuitatē
Omē metus fugere pudor uerū q̄ fides q̄
Ira furor uesanus furandiq; dolique
Insidiæq; et uis amor sceleratus habendi
Uenit ex rapto. Nō hospes ab hospite tutus
Nō socer a genero fratrū quoq; gratia rara ē.
Imminet exitio uir coniugis ille nouerca.
Stetuit aūt cū eis patres ingressi ꝛ domos nostr̄ sacer proles. hīc Hugo refert
ponet ut abusoes q̄ in signa q̄s nūdus erat ꝙ fuit cū uenit ad ꝛp̄.
2 ſt ſſm.

X p̄ianus sine fide.
Populus sine dilectione
Heres sine prudentia
Iuuenes sine pudicitia

Diuites sine misa
Pauper sine papa
Mulieres sine uerecundia
Matrimonium sine honestate

Clerici sine sanctitate
Religiosi sine obseruantia
Prelati sine dilectione
Principes sine iustitia

-5. hec. dē X
sūt sine nūdi gñi.
nūt i ipsis libris dey
q̄n p̄. subuerst nūdā
i 1295. 5 vndē dicit
Ug multa nuditas
homi uitat sug terrā
nig. uid hic p̄ſa

Ecce matrimonium q̄ sodes dñi ſſa sūt reputat i mūdo hīc Ber. declarat ꝙ suo
tēpore q̄d mitto post q̄ sodiero nos tres. Ibi ascendit hoc a sacerdotib. Iustitia a principib
Consilium a senioribus. Diligentia a plat. Reuerentia a ſſb dñis. Timor a seruientib. Fides a proposito
Studium a scolaribus. doctrina a magistris Obedientia a ciuib. grauitas a senib
fortitudo a militib. Ueritas a mercatorib. Bonitas a artifib. Uirtus a nobilib.
Largitas a diuitib. patientia a pauperib. castitas a cōiugatis. honestas a uiduis. pudicitia a uirginib. hec dicit ibi ab epō excōicari. flagellari. q̄ ille erit dicit ſſm ſſ sign
Mortis. Alig alia sig q̄ssig assignauit epō i euāg apostol. et doctoribus q̄
dicit ibi pterierūt. Nō ipe tria sig assignauit debēt p̄dēt aūt adue nō mutuo ſſi
nūt mūdi. ſſd Maxima tribulatio tūc dicit fuit. ꝛq. Surget gens i gentē. et regnū
adu. ꝛſſ. et erūt pestilētie hic ſſmus i eternum. q̄ hora hec aūt dicit ſuit ſſ dolorus.
hoc idē fuit ibi dicit q̄d ultima tribulatio multo tribulationib. p̄cessit. q̄ nulla mala | grauis tribulatio
q̄ p̄cessit idē tūc mala q̄ sequūt. Multo ꝛ debēt mala p̄cedere ut malū | dñi nostri ihu
ualeat sui sui iudicii. ¶ 23 Et abundabit dies iniquitatis. tūc aut dicit abūdauit iniquitas ni
si frigescat charitas multoꝝ q̄d sodes mūdi. et dicit 33 et 5 hereticos fidei q̄ pseudoprophetas
Dicit ꝛ. Surgēt pseudo ꝛ pseudo q̄phete et dabūt q̄digna ꝛſſ magna ita ut si possibile
fuit et electi. dicit hoc aūt uidim⁹ adimpleri q̄ multi pseudo q̄phete i mūdo
surrexerūt q̄ fidē xp̄i destruxerūt q̄ q̄ totū oriēte sic Arrius Sergius Nestorius.
Manicheus ultimo q̄phet⁹ machometh. q̄ 5 occidentales destruxerūt fidē xp̄i mul
ti sūt hodie totā grecia albaniā q̄ destruxit adhuc q̄ pauci i illis ptib⁹ reputāt hodie
q̄ sūt christi. nō reputāt xp̄i catholici nisi pauci in Italia et pte hispanie et
alemannie q̄ ppter p̄ceptū ſſi sūt dicti. cū multa ia q̄ nūtiata q̄leta
sūt. dubiū nō ē q̄n ꝛ sequāt p̄cepta q̄ restat. Nō ꝛſſa ꝛ scripturas
q̄ aliq dixerūt cū nūtii alii q̄ cū nascerūr o mūde p̄sumpte cū ēm fuit ꝛſſ.

3° ꝓbat exẽplificatiue. seu Similitudẽ qñ mundus deꝓstructꝰ fuit ꝑ dilu
Dilunij quã pot ꝓfis Mt 24. 2 luc 17. di. sicut. n. erat ꝑ diebꝰ noe ita
Dilunij comedentes 2 bibentes nubentes nupcijs tradebãt. usq; ꝙ̃ eũ dies ꝑ q̃ intrauit
Noe ꝙ̃ archa 2 nõ cognouerũt donec venit dilunũ / ita erit aduentus filij
hoīs. sicut n. homines tẽpoꝛe noe ĩredebãt eũ ꝓdicãte de dilunio futuro. 2 fabꝛicante
arcã. 2 q2 noe stetit ꝙ̃ cẽtũ ãnos ad edificandã arcẽ quãto duꝛauit stabat ad
uenientẽ dilunũ. ita magis ĩredulꝰ erãt 2 ꝙ̃ noe uehemẽtiꝰ ꝓdicabat ĩ mꝰ
obstinati erãt ꝙ̃ ad audiendũ ludos choꝛos 2 lasciuias uel sceleꝛa. Et cũ expleuisset
desiderabilẽ plunia dilunij. cõpleta arrigant ꝑplateas ĩ uenerũt domos 2 ubi cõsueꝛ
et lupanaꝛia ingrediebãt 2 ꝛursũ ꝙ̃ aquã ascẽderãt solaria ꝙ̃ aptis ĩtabatꝰ
ab ꝙ̃ q̃ domꝰ cũ aquæ sue fluctus 2 solaria ascẽdent ipi ascẽdere festi
nãt hoīes sancteꝰ q̃ tã multos ãnos ꝓdicante ꝛ iudicẽ uenturũ ale uictũ deinde
but ꝓdicatoꝛes ne uideꝛ ipsũ ad multos ãnos euenũ alq̃ uite mꝰ. ꝛpl' abstiꝛ
nath ĩ ad̃ pectus q̃ cauebãt 2 sic ex inopinato dies iudicij aduenit 2 q̃.

(Seq̃ fuit iudeꝰ)

Vidit deus q̃ multa malicia. hoīs. esset ĩ terra. 2 cõcepta cogitatio hoīs
ĩ tota esset ad mala oĩ tpe ꝙ̃ penitet ĩ q̃ fecit hoīem 2 deliberatione hoīs 2 ꝓpositũ.

Ciꝑ 9.

Dne iesꝰ xp̃e noster 2 q̃ nobis debuit ꝓpitari omnia ista mala q̃ mundus
quatit et vexat. eo q̃ oĩ ꝛi 2 nobis nõ obtẽ. quia ĩ ꝓpe q̃ ingressꝰ
is domũ cognitoꝛis illud ꝓ loco suo debet ꝓmittere cã mũdũ 2 no illis uanis
stoꝛ q̃bꝰ prius steteꝛat ne ea ꝛobꝛ ꝛigoꝛ q̃ prius ꝓfeꝛat. hoc et nobis
tacitis 2 nulla ꝛ scripturis sacꝛis ꝓmissis ꝓpe mũdus ipe ꝛuꝛe sicut labeꝛe
ꝓstratꝰ ꝓfeꝛat. Nõ bene mitrẽ dies seminũ tãta ꝛbꝛũ copia est.
ne fructibꝰ esset ꝛeꝛẽ dies solida fluctãta ẽ. Nõ nec uita ꝑsta ꝓfectus
2 hic pomoꝛ et fructuũ tãta ꝓfeꝛtilitas: Minus auri 2 argẽti gꝛoꝛ
opes ꝓpꝛiet. 2 effodiũt minus maꝛmoꝛ ꝛupe ꝙ̃ Deꝓfeꝛat ac deꝓmat
quotidie ĩ agꝛis agꝛicola ‖ Miles ĩ castꝛis. iustitia ĩ foꝛo. ĩ ecclia
ꝓtia 2 ĩ moꝛib disciplina Putas ne tu tãta ꝓsit ꝛi stꝛenuꝰ
Rom̃ exstitit. quãta prius potuit nouꝰ 2 uegetꝰ iuuenis uolliꝰ
Nimiũ ꝙ̃ tedet me ẽ ꝙ̃ q̃ ĩ ꝛetrõ uita

(Nim' d' effossis ĩ fratꝛũ
mõtib; eruũt maꝛmoꝛ
ꝛupe. Nim' mꝛ)

(Ne austꝛ metalla 2
pauꝑes ueñ.)

Deus magni ꝓdicatoꝛis obmutuerũt
ĩ quoda ꝛisio q̃ sic mundo ꝛegꝛediebat
cui uni dixit q̃ uadis dixit ille rudo mahometi ꝓdicat. 2 Tu 2 ego romã dixit ille audax nitꝛ
ꝓdicta ꝙ̃ ꝓnostica d' roma. q̃ appellat a petro babullo timeo ne uideam' aliquã magnã
ruinã alio ꝙ̃. timeo ne sim' ꝓpe finẽ mũdi cui alii dixit. possum' ne sic finẽ
mundi dixit ille rudo q̃ solꝰ deꝰ nouit 2 alii uoluntates. dixit ille. nõ possum' ꝛ nec ꝙ̃
aliquas q̃ uestꝛas dixit. credo q̃ sic ducat ne aliquas deus. cogitatio q̃ mundi ẽ ĩ hoīes
ĩtime descripta datur in ege deo. deo q̃ auscultat. pulsus. 2 colloq̃ nõ hõ. etc.
dixit ego deo q̃ auscultat pulsus q̃ 2 ꝛes ꝓfecto.

ꝓtia hic d' diluuio q̃ ꝓbat ꝓtia ꝓ exẽplificatiue. ꝙ̃

S. Bern.

vid latus ī pm°

~~1475~~ ~~131~~ 307

Q Or Contritum et humiliatū deus nō despicies ps°

De Virtute Contritois · 3ª Magt: pª ē Contritois diffio d'

Diffinitio
Obligatio
Fructificatio

qua dicit Magr ēt doc. ī 4. di. 17. Contritio ē dolor voluntarie assumptus p̄ peccatis cum ꝓposito confitēdi et satisfaciendi. ꝑ cuius declaratōē sciendū q̄ duplex ē dolor scz naturalis et sensualis: Dolor sensualis ē q̄dā passio ī corne q̄ dr lesōis sensus ī ptē sensitiua et ista dolor essentialr nō ē meritū nec ēt ē ī viris pnē necessarius q̄ dolor sensibilis et lacrimarū nō ē semp ī ptāte hois solet ēt ista dolor sensibilis ee pfectē meritus effectus Alius ē dolor rationalis seu mētalis q̄ntū ad ē q̄ ē q̄dā mesta displicētia et tristitia de peccatis ex ꝑsideratōē diuine offensē. et talis dolor ē necessarius ad meritorē imo essētialr ipā meritū: Ratio autē quare deus voluit meritorē ēē ī dolore nāli magis q̄ ī sensuali scm doc. ꝓpos tho. et Richū ē q̄ semp et omī tēpore Displicētia partis q̄ ē dolor rationalis ē ī ptate hois cui stat voluntas actus Voluntas autē hois ē libera usq; ad mortē et dr 2° phisi. 2 aug' dē Nihil magis ē ī ptāte hois q̄ ipa voluntas. hmōi autem Dolorē sensibilē ī oratōe et lacrimas nō ē semp ī hois ptāte. 2 iō nolunt deus ad ī possibile nos obligare. Ad ea iō ē q̄ sicut peccatū ītrauit ꝑ actū voluntatis seu applacitū: ita ꝑ actū voluntatis meritū. s. displicētē deleatur et remittat. q̄. crisp. dē et ponit exē ē nrō. Iu. li. vj. Vnūquodq; ꝑ quascūq; cās nascit ꝑ eas dē dissoluit: Sz q̄ritur Doc. q̄ sit Differētia inter Attritionē et meritorē cū ēt attritio dicat Displicētia peccati vt. q. Videt Differētia assignari. pª ē q̄ pīncipū attritois ē timor seruilis: sz pīncipium meritois ē timor filialis seu amor. et ideo ꝑ attritionē nō remittit peccm. sed bñ ꝑ meritorē iō q̄ attritio ē a grā gratis data 2 a timore ꝓcedit q̄ stat cū peccō mortali sz meritio ē ab amore 2 grā gratū faciēte q̄ tollit 2 expellit peccm. 2ª dra ē ꝙ Attritio ē dolor et displicētia magnus peccatis sz nō ad omnia q̄s q̄s nō hz voluntatē oīa pcta et magna et minima vitandi sz aliqua grauia. Cōtritio iō ē dolor oīm peccm 2 ꝓpositū oīa et ꝑticularia 2 magna derelinquendi: vñ Richs vbi. s. ponit exēpla. clarca. et. tho. et. dicētes. q̄ sic ī mālibus et corporalibus. attritio ēt dnī q̄ aliquo modo ꝑtis sit minuta sz nō ꝑfecta/ meritio nō q̄ desinit ꝑtes simit et ꝑfectē minute sit. sic ī mālibus dr Dueū q̄d nō edat tactui: et i dr frangi q̄d nō ꝑtes magnas: et i dr minui q̄d diuidi et ī minimas 2 sic ī pulueres nō redigat: ita ī spiritualibus. Dr Cor hois durum q̄s dui diuine ī primatū sit tāgibile nō redit sz insistit ꝓpositō de ī affectu peccādi vel. 2. scm Duritiā sua et cor impenitens thesaurizat sibi ira ī die iusti iudicij dei. frangi nō dr q̄n a peccō aliquali ī repit videri q̄s nus nō dū plene totalr ad Deū sit Conuersus.

Corrodiū

Q. dā scolaris studio ī hebdomada sācte ī aut ad q̄sdā ꝓpria 2 ꝑsonas q̄sdam ꝓfectus dei et q̄sdam de bono disposit Rx. vid q̄ sit q̄ ponitur nus forsse malū dicē q̄sdam hoc nō suffert sz oportet q̄ sis vñ q̄sdā dē ille nostro q̄d sit meritio vitalē a te declarari. Rx. q̄sdam theologi faciūt differētiā ī tā attritionis 2 meritionis 2 hoc declarant dicē studiosi velle scire si ista meritio ē necessaria ad necessitatē pīncipii 2 ad vitā q̄ sic tribus modis q̄b auditus dicē studiosi posset nr vitare ista frustratiōē dicē. sz theologi ī super ores alias

Ysa. d. David: sps attribus satus: et nō corpus: eo nūcio solum q̄a legim. ī nubibus de nre. ī.

Ysa. d. Ps: cor attritū et nō atteritum.

Contri⁹ dr̃ qñ ī eo dextenit totalr affectus pcrandj hre tra ꝑs ꝓ. ecclpla-
p⁹ ē. et grano ītegro et duro nō pot fieri panis: et gratñ paruum tritu fit pa-
nis paruñ sapidꝰ. ꝑs et bñ gminuto fit panis saporosꝰ z delicatꝰ. ita ꝺ corde
duro nō fit panis et q⁹ deus possit cōmedēr et corde attrito fit panis ī sapidꝰ
ꝑs et gminuto totalr ꝓ. gtritoꝝ fit panis dr̃ zāgelor. q solus offert ī sacri
ficiñ. 2ª cp⁹ et semñ salto ī terrā dura parñ attritā. vl bñ gminutā.
3ª cp⁹ et spē aromatica dura ꝶ attrita z gminuta qz qñ ē bñ pulueriata
piper z alia aromata dat magnñ odorē alīs nō: ita dra attritiꝰ z gtritꝰ.
sic ois̄ pessimñ ē cor durñ. et q⁹ dr̃ scripꝝ. cor durñ. male habet ī manifestō.
Quia igr̃ gdutōes requirr̃ ad ueram gritatñ ſm rectā z sc. ī 4ª. p⁹ ē dolor
oriꝰ peccatoꝝ ꝓteritoꝝ: 2ª ē ꝓpositñ nūꝰ amplꝰ aliquod pr̃ē gmittendi
3ª ē ꝓpositñ ois̄ pcta sua sacerdoti gfitēdi: 4ª. firmñ ꝓpositñ satisfaciēdi q
Deo et ꝓxo et peccatis suis ſm suā possibilitatē. 5ª ē Recta ītentio. s. ois̄
velle facēr amor dei ut acquirat sua grā. assā do ab eius offensa. z nō ti
mor pēn qz sic nō ēet vera gritio ymo dutissꝫ adeo necessā q si mea de
fieret ſm gdos doc. nō ēet vera gritio

Vel ponne. et prīa. f. 14.

T ſm dictū alīs gclusit q ponit T hanc. co. sus. p⁹ ꝓte.

IRCA secundā Considerandū. 5. de eius obligatiōe. ponit gclusio q
nulla virtus ē pcrori adeo necessā sic gritio: p⁹ ꝓbat vō oppositū dr̃. n.
ꝑs. li. d. xvi. principiū. omnē corruptiōle simplr. corrūpit ꝓ aduersū sui gñis
ps nrā. nā frigus nō corrūpit nisi ꝓ calorē sic glaties z nix z cetera a calido dissol
uūt. hmc 2. ethi. de medicina hñt fieri ꝓ gñā. vbi ē hñt q virtus z virtuosa
ex casdē causis gñō nō acquirit gnaīr et corrūpit eāī igr̃ pcta ītrant
aīaꝫ ꝓ gplacētiā et displicentiā sic gñā gplacētia et tristitia delectatoꝝ q⁹. nō
potest pcrum corrūpi et aīa expelli nisi ꝓ gritiā q nō a ē ut dicit̄ z q nō
dr̃ displicentia ꝓ pcta gnuiſſe eāī igr̃ pcta sic ītrinsica aīē nō nocebūt
nullo nō potent omnī n ꝓ medium gratiā q ē gritio sicut prīa. ꝓ quā acq̄r
Dei grā q ē vera nēc. 2⁰ ꝓbat vō quoꝝ. nullus. n. peccatōr potest
gratiā dei dimittī nisi prius quertat z vultat ad deū ex toto corde. recognoscēs
errorē suū qz hoc videns et ī offensis horribus gñis: sz aīa pctōr ꝓ q⁹
pct⁹ sit auersus a deo cui formalr pct⁹ n a sit sz auersio a deo. solū
ꝓ virtutē gritiꝰ ad Deū gñat z nō ꝓ alia virtutē cō dicit Dns Joel.
2⁰. gultemini ad me ī toto corde vestro etc. et ego gdeor ad vos. 3ª ꝓbat
vō bñ sanctus mā. n beatitudo essentiat ī dei visiōe ab ītellectū mōr. ī prima. ꝑs
ꝙ deus nō pot videri ab anima q ē macula peccati nisi prius ꝑ purgatiꝰ
fuerit ab ōi sorde. dicē. n a⁵ ī cui⁹ nō nisi effluuiū nō ītrabit ī
civitatē et so. ī apoc. Nihil coīquinatū ītrabit ī. d. et nugē ī p⁹ sonī dicē
sūmū bonū solū a purgatissimis oculis armis Mēs. n. humanā atq; ī
tā excellēti luce nō figit ni ꝑ fuerint fidei pri⁹ emūdat: sz aīa nō pot

vel ī pone ē et prīa vbi hñt gsto. dicē q de potētia ordi nata dei nō mittit pcta. sm prīa volūtaria q ē ꝙ ita

Vel nulla offensa vl culpa mittit sm gra: sz gra dei nō dat nisi ponenti errorē suū.

vel pone de prīa f. 16. q°

ita.

ita nō. post separatiōē mētis cōiūct ī deū magis ī sanē ꝑs dei nō pot nisi ad
a purgatissimos oculos nulla mā cōiq pot nisi mundū a pcto nisi gritio.

vel nulla culpa mittit sm penā nulla mā pena pot aliqua mitti nisi pp voluntariā sz ī hoc solū ē prīa voluntaria

purgñ a pcō ñ ꝓ grām dei grā nūr nō dar nisi ꝑmittāb; et grātis gō
gracio ē nōiā. vñ n. aug⁹. li° de ꝑ. dñi. Sm odo culpe nūq̄ datur
ī fruct⁹ grē. Qđ aūt hoc sit ueꝝ. sic ꝓbat dñs. n. g̃ 3. et ata q Sē
sus nō decipit circa ꝓpm obiectū. sc̄ manet debitus exercit⁹ stātis: q sit
dispositio organi dispositio obiecti et dispositio medij: ꝑ hoc regula
nā ad hoc q potentia nisiua aliquod obiectū comprehendat ut puta ali
quā ymaginē b figuraū trāi reg̃ūr. 3. q oculus sit sanus et nō crus
p turbidus ītē q ymago sit ꝓpinqua et nō nimis remota ab oculo et q
medietas aeris sit clara et lucida et nō umbrosa ītēr potentiā nisiuā
et ipm obiectū seu ipam ymaginē. alr ꝑsuppo sitis duo a simili quod hoc q
unus deus videat tria sunt nōia 3. q oculi aūt q sunt ītellectus et uolūtas.
sūt sani et nō infirmi. s. q ītellect⁹ careat omi falsitate et hereſi et uolūtas
careat omi inordinato amore. Sili oportet q obiectū ipius aūt qđ est
deus sit ipi aūt ꝓpinqū ꝑ similitudinē uolūtatis et nō remotū: ītē q
ītēr nūm et deū sit quodā medium lucidū et splēdidū qđ ē grā ita
ta qua mediāte aīa deū uidere possit q si deficiat una et ꝑ duas dispo
sitionis. ꝑpositū ē q nīa uidebit deū. O magister precor ꝙro a te si nīa tua
hēt istas dispositiones. ꝑ utrū oculi aīe tue sint mundi aīa tua ī
re ꝛ. tue no. q. Denigrata ē sup carbones aīa tua. fatetur tua. 2°. ꝙro a te
nūq̄d tu sis ꝓpinqus deo. obiecto aūt tue ꝛ deus q deus ē a te. infinitus
longe sic dicit scriptura. Longe ē aūt deus ab impijs 3°. ꝙro utrū medium ītē
nūm tuū et deus sit lucidū. et ītē. q ē tenebrosissimus ꝛ distans dicit ī
tranos 3. Opposuisti t nubē. s. peccati ne trānsiret oratio | deo nos peccatores
ꝑ ualeāt uidere deū ꝛ acquirere beatitudinē mundate oculos uros ꝑ lacrimas pe
nitentie. dr. n. ut. 5. bti mūdo corde qm deū uidebunt. esa p°. lauamini
et mundi estote. sic g° Ministri mīe principū omnes ministratores officii laudis
et ab īmūditia se expurgāt alioqn abomnt deus eos uidere īmundos ītē et
nos si cupim⁹ ad palatiū regis eterni accedere ad ministrandū sibi debemus
nos mundare ꝛ lauare ab oī peccō alr nos repellent dr. 1. d. esa 65. Prope
a me ꝛnō appropiquet mihi q ī mūdus es. ideo et ministri altaris qui
lauāt manus omnes ad altare accedūt ut ostendat q munda ossa ad deum
debet accedere ps. Lauabo inter innocentes. tu. Ubi deus ꝑcepit Moysi duci ꝛ apparitores
filios aaron ad fores tabnaculi testimonii. lotos aqua ꝛ deus uestibus sacris
et mundis ut ministret mihi. gregē uolūt trāire ī templū dei ī ꝑ ad ipsū os esse lotos
ab oī īmūditie ꝛ uestibus sacris ꝛ mundis ī duros. alr nūq̄ deus uideri poterunt
nec ī sua palatiū trāire. vñ aug⁹ die ī ps° et uere culpa. Et si omnes
sacri mundi sūt ī ingressu dei tri si uel minimū ꝑ leue pcm a nobis facti ues
ne displicent statim ex ipso diuine ingressus ēt ecclo tonitrū et ocm gtem

quā possidēt amitterēt. ꝑ. 1ª. Rursꝰ ī ꝙ. dī. 16ō. dīc̄ gehedēdo qꝛ si ꝙ
ārī nulla ārma staret cū gplacentia pi vinus pcrati inemalis cantū nulle
ārma staret gꝛ nō viderēt facē dy. gᵒ mltō mag si nō hēt dispūctā pcra
ti inemalis q ī ptūtū ē grauꝫ pcrō venaly. 4ᵒ ꝓbat Ratiōe Defensiōis.
vnusqsq; n mūrōs obstiss ī alīq̄ ciuitate tēpe tmoꝛ se defendēdi q̄ām pōt
ne cadat ī manus inimicoꝝ sz videm⁹ q̄n ciuitas ē obstissa nō cō bīa tuta
cū ille hostis possēt aquā ꝓhibere ut ī ciuitate nō thet Nā sepes ē ferro
circūd. vt arma armis ꝛpugnat: pōt. n. hō cētū sagitte ꝛ bōbarde ruta
cuncto vallatꝰ sz cordis ārdētia potu desiccatꝰ sit dīu nō pōt: Sitꝫ aūa viua
q̄ ō ī vita ꝙstituī mltis ptīs obsissa ab hostib⁹ malignis vñ dīc̄ Ber. Dum mi
hi facūa quo me vertā vndiq; bella vndiq; tela volāt. cōcio nō ē tuta a
tergo aq̄ ꝙ vitrēis. qa ꝙ lacrimas extinguūt tētatōes diabolice ꝛ nūa reſonillatus
ī audītū et sīti: hīs ō assūnt exercēt virtutes ꝛ nequit se nūa defendere
et ꝙ fugāt a diabolum ꝓtāt vñ pōt deo dicī aūa mea sīt terra sīa aq̄
tibi. Psal hui⁹ Iudith 7ᵒ. vbi cū holofernes obsideret betuliā n valuit ꝙ
ymmo quousq; Ciuitas abūdauit aqua: ꝛ prosiliēs ſſterranea cunctis fon
tibus et ſce Ciuitas plena ē aq̄ ꝛ tuē filij ſrl' terreti statuerūt Cui
tatē tradī holofernj sic aūa nra q̄ ē ciuitas dei ab holoferne diabolo
alr capi nō pōt ni primū aq̄ ꝙcipitet. ergē sī aūa nō pōt sitī ipa
leder diabolus studet obturare cunctis. s. intellectum voluntatē ꝛ memoriam
vt nō cognita pcta sua ne ī lacrimas ꝙcipitet: sz bonus Iesus.
dy quotidie lacrimis ꝙpōs aquā sua reſonillat sic ꝓcedat dō di. pec
cata nī lacrimis de ac nostr dñi Dñi nī vbi ē Deus tuus vbi dīc Cassiodor
Refectus ē cibus auget roborato sensum. absoluto pctō restituto mētū
et lacrimis culpat. ¶ Secūdo ꝓbat ꝙ ista auctoritas by. Mt qui apte
hyeri 23. Iherō ꝙcurr ꝓpiquamus ī vōs regnū celoꝝ: luc. 13. Nisi pe
ꝛ tuā penitētiā vegetans oēs simul pibat. Iosue. 2. Sūdite verba vra ꝛ nō ne
stimeta vra. ꝓv. Nisi ꝙ ūsi fuerit gladiū suū vibrabit. Esa. 9. ¶
Ad quē cognitiōē nisi aūa pauꝑ cultū et ꝙtritū ssū. ber. Sūm ꝙtritū
pcrati sūm dolōr culpe sūm displicētia iniquitatis ꝛ sūm amaritudinē
pteritē vite nūqꝫ requiē celestis grā nī remissio pcrōm. Aug⁹ ad fe
licitatē ꝛpositū ¶ ipse dicit ē oēs q̄ tā voluntatis sue arbitrio ꝙstituūt
est nō accidat ad patriā fidelīū nisi cū penitrat pteritē vite nouā
vitā grē ī qua nō pōt. Iohēs 8. c dīc Deus pctōrēm. Scīt
damnum viam malam vram. et omnia scelera vestra ꝙtra spōsum
estis et displicebit vobis ꝙ ī vīa. et sequit qz ego dñs accipiā vos cum
odōre suauitatis vobis. Aug⁹ ad ītētū. Quid gaudebis te unquā esse or
turū nisi prius odia radicitus te fuisse ꝓfessa. Iohē 4 pcm. 31. 3.

ē. sūt plēs dē. Reste penitēs q̄ q̄d sordis hī oportet ut ablu
salūt lacrimis nīs. ℔ sat's durus cui nīs doloūs omis carnis re
q̄rit declarat. ℔ sīat si culpabilis Dnēū. q̄ defluat dānū tempor
℣ morte omiā et doloūs p̄ctā lacrimis nīs ostēdit. Iq̄ aūt ista ver
sūt nobis sup oīa nīa ad salutē patet q̄ ℣m doc. nullus sacramēti rōne
ner aliq̄d bonū sīm ipā suffitūr ℣ ꝑsunt ad salutē. nō ne mag⁹ est vi
bus bapt̄mi. ℣ q̄ūis oīa pcta remittāt̄ z tūte necessitat̄ q̄ dē dē q̄ nemo pōt in
trare i regnū dei ni sūt renatus ex aq̄ z spū. Io. 3. tū nīsi ē necessē q̄ baptis
q̄ sīm q̄rito nō valet ad remissōm p̄ctōr q̄ fuēt baptizāt̄ q̄ de
sup̄ctā nō dolūt et ℣m tūc non recipiūt sacrūm ℔ nō effectū sacrmti. z
tū q̄rito posset salvāē Iudeū ℣ pagānū. si baptiz̄ desiderant z hī nō possūt.
hī quāt necessē ē q̄fessio sīm q̄ adulti p̄ctā nō remittūt q̄ ꝑ
et dē tho. sacrdos nemīē absolvit a pcto ni prius de absolvit ℣ q̄rito
tōr z nec dz absolvē illū q̄ dyplicāt̄ vera nō hī et pcto. c. q̄ ℣ dz
ex de pe z remiss. hī quāt necessē ē sacrūz eucharistie. et q̄ dē
dūs Io. C. Nisi māducaūs carnē filij hois nō habebūs vitam
i vobis et m̄ sīm q̄rito vt dē apostol⁹ sumit i ꝓcessū z dōmin⁹ dē
q̄rito sīm illo suffitat i tūc q̄ hīi nō pōt. Nūq̄d magnus thesaurus
dulgētiar remissio ℣ quā oīa pcta remittūt q̄n plenarie q̄ relūt et
sūt q̄rito ē n̄ opāt q̄ ꝑfecta dē vel penitētia et q̄fessio. Nō ne mā
gna ē virtus elemosīe ℣ quā pcta remittūt ℣ pegrinatio ℣ dco. ℣
et Mauricē cui sūt q̄rito pcta et valet. dicēt apls ad cor. et si
dedero corp⁹ meū ut ardā charitatē aūt nō habuero nichil mihi p̄dest. Iam
nō ē sup oīa nīa ē xp̄i passio ℣ salutē mūdi z magis ē ipsius vite
sīm q̄ulis salvāē pōt. et ℣ q̄ūis oīa mūdi pcta remittūt. hī q̄
rito ē meg nīa q̄ pmo pōt adulti pctōr sūt q̄rito non
opāt salutē n̄ remissōm rēs sic salutē ipsi Iudei obstinate sunt
pctōr q̄rito. Ideo ipe capiēs librū ysaye i synagogā Iudeoz
docēbat et c. sp̄s. c. vbi dē sps dñi sup me. eo q̄ unxit me
ad annūtiādū mānsuetis misit me. vt medear q̄rito corde cōtritorum
captiuis redēptōē. ꝑ patet q̄ nō ē pastorum mihi salvare sūt ℣ pcta
q̄rito z fidei nostē vētus. ecce q̄ dē patet q̄ rito em et sup oīa
alia nobis nīa. ꝑbat et q̄to nīa aligh simulitudo z ꝛo complet
vidēm⁹ n. q̄ illa terra effert sterilis ad q̄tā nō pōt aq̄ irrigatiōis aduc
et ibi ꝑdicat labor cultuūe q̄ nō fructus valet ꝑducere ꝑ tribulos z spinas

307.

137

nichil q̄ dest pctōr sīm q̄rito. aliq̄n bonū op̄ cho

et q̄ nūq̄ sterilis fuerit pōt absol
uēē q̄ sūpē mūt legam ꝑ sterilis
ē fuder ē sterilis. q̄ fuder z nīa nō absol
uēē
et m̄ q̄rito salvat sīm
q̄fessōē ē cām nīs

q̄ dūgr̄ humido et si alt̄ fenestros aſ arbores ꝓducat efficiūt̄ ſilvestres z
fructus careū ſꝫ nutrimēt̄ ſ̄r̄ q̄ terr̄ multo t̄p̄ꝰ ſtat ſuū ꝓmittit ꝓmes z
ſerp̄ētes multiplicāt̄ t̄ntū q̄ ſemina decipiūt̄ z aer ex hoc infect̄ Sic
aūt mūd̄ ſuū aq̄a lacrimaꝝ et gemitus eſt vas t̄ſtructuosū germinās et ꝓ
ducēs p̄ſtigias pessimas et malas cogitatiōes et ſi t̄rr̄a ꝓducat fructus bōs
cogitatiōes nō ꝓcurrunt ad debitā maturatiōē effectū · et ſi mūd̄ tp̄ē ſtetisset
ſuū aq̄ lacrimaꝝ ꝓpūlſas ewisset t̄ra ꝓmes z t̄ mūdane voluptatis ſor
pēt̄es q̄ aurarū et cupiditatū · et cuius ſrigidatē ex q̄bus infect̄ aer q z
mala ſpūa postea volat ꝓ aēm t̄ infect audiētes. Ideo dicit̄ ad eccl̄am
caloris nō gemitū anima mea ſic t̄rra ſuū aq̄ tibi · ſ· ſterilis z infructuosa ſū.
Cuius figr̄ Josue 15 vbi dr̄ q̄ ſuadēte Othoniele aſce xor ſua vt aq̄
patrē ſuū ꝓcurar̄ q̄ dederat ei possessorē arētē ſuū aq̄ z ꝓ q̄ ſterile
Caleph aūt p̄ eius dedit illi ſrigidū ſuperius et ſterile. Othoniel
.n. q t̄ ſtat ſignū denotat ratiōis ſuadētū ſue humū q̄t ſuadet aū
vt ducat exē ex nostrū arcētū ē ſuade p̄ti tuo .i. x̄o vt aliud tibi ꝓ
mittat. Caleph t̄rſtat ōē ex z ſ̄gt x̄o ꝓ alio ordiū ē mutō expōu
tator. ad q̄s ego dr̄ ea dimitt̄ vt dabit ſ̄ ſrigidū ſuperius et ſterile
ſuperius ꝓ gemitatiōē xp̄i et ſterile ꝓ gſideratiōē ſterilis ſrigātes
ex nrīs ad fructū vite eterne ſic exponit gg̃ ingresso ipē .hi. dauid pōt
mutat durissimā cordis nr̄i ꝓ lacrimaꝝ gemitū ex quib̄ ꝫ ſuperiā ja
cobus ex lapidē z dabo vobis ex carnēū z ideo ait ſuper eos et hoc a
Deo p̄ suo quer̄ q̄ ſuū lacrima grauissimū potuit eis gr̄az dare. Ite
ꝓculosū valde ē ſtimarāt mag̃ magnosas ꝓfecer̄ ita ſtimerāt labore
metuēs t̄rrioris calestis ſ̄ ideo primū potest̄ ingressio ē ꝓculo nūdi
vñ ei tale q̄ ſ̄ patet ſcitiū tuū fontē ad illū magna alacritate decli
nat et ꝓſtrat̄ totis hilaris postea tradit. z iter ꝓfecit ſpūalē ecclām ꝑ ap̄o
ſtolū vatem z ꝓpheta h̄ dēt̄s ꝓ desertū huius mūdi arentis ad patriā
celestē t̄ qua via ꝓ estū tentatiōis et diaboli ſuccedit totū corp̄ z ulteriora
aūt q̄ t̄ndū nisi et ſ̄gnat aq̄ lacrimaꝝ aūt moriēt ꝓ ostensū per
cath. ſic dr̄ ezech̄ Ita q̄ p̄tenuit xp̄ūs morit̄ · et ꝓmittit assumpta ſe
ad mortē ethnica ſeſtiat ſ̄ ꝓſtrat̄ dulcedū lacrimaꝝ hilariter ꝓfe
ꝓ viā tenuit dei z mādatoꝝ et dōis ꝓfecit ad patriā · ro ꝑ dicit
Potabis nos dñe vino q̄ cōpūctiōis z lacrimaꝝ duabus nobis i mēſura.
Reg̃ hinc exo. 17. vbi legit q̄ ſitiēt̄ populū ſr̄l. Moyses ꝓcuſſit
petra i deſerto Oreb. potauit aq̄s largissimas z post modū debellato ſuma
lech ꝓfecit ad nostrū dei vbi ait deo fonte ad fonte loquitur est ꝑ Moi
ſen q̄ t̄ſtat̄ assūpti et aſſ t̄ſlegit̄ fidelis dñs q̄ ex eg̃ baptiſ
assumet adeo t̄ſtēū ad opus q̄ tendit ex oīb̄ mūdi ad ꝓmiſſa
ne ꝓmiſſis vite eterne nos adeo ꝓmiſſis ꝓ deſerto huius mundi. vast

|gre ouo. q ⁊ītrsitat ſtoꝝ q vita ꝓſ mūdi ſuꝝ ē ⁊ arida deuoc
⁊ ſāctē ꝑ mītes diaboli ⁊ītrus i ītrdia Tuē aut terra ꝑ ſtus rugo
ſeu pena ⁊ ſtuꝰ aq̄ q̄ vr ꝑ gītrū mollis et lacrimas emittit
vq; aīa ꝑ ſtā ſtrā ſtruat bellādo ſugat Anichū diabolū ⁊ꝓue
nit ad nōtē ſmai q̄ relſtudo ītpretat. ⁊ ad vſoēm dei ⁊ gte plātū
ecclē aīa hāc vrtutē ſuā ꝺ q̄r. Legē ert ī li° d ꝓpetuly rexuu
ꝑ ē q̄da arus q̄ vocat Anus ꝓdulſ ob ī ſignē rus pulcritudīē ruuſ
pene ſt mirabilis ecclē ut nullꝰ color ert deſit rox adeo dulaſq; ī boē grā
dū et deuotū aduert hec anus ſtā ut capm ſuū plāgit ⁊ gemit ī ſſo
labilt. donec lb'tā donet. Aīa mā ē anus ꝓdiſſor dei gratie ⁊ būſti
tus adornata q̄ q̄ē ē ecclīa ꝑ lāgus pecū debet plorare ꝑ dolorem ꝺ
ds Tyſolabilt donec libens vīt hyeū die luſtū ſac ꝑ vnigenitū plātū ſuū
cū. ⁊ Marcheſ ſtrā plātū velud Dauid ⁊ luſtū ſtruuit. Aliam ſi . . .

esa 59 qſi volumbe medi
tates gemem⁹.

mulitudīē poſt ꝓꝰ ꝑ ꝓpetuly ut q̄ Serpes ſentēt ſi. grauī morbo l' ſa
nie aggrauatū pīmus duly abſtinet a cibo et ſeiunet ut ſic pelly euſſa
alg; ⁊ carnē reduceret Deinde guſtata quadā herba amariſſima ſtat
gutur ad vomitū ⁊ reuocat totū veneū qd erat ī ſuo ītrmitatē
Tandē ut cute rigida mollefiat ī aq̄ ſi. balneat ⁊ humectat ⁊ poſtea ſtruc
augustū ſozamū ⁊ cū quadā violēta ītrāſilit ponit ſe deuoluat ⁊ ſic
ſole expoſit ſe dſtrat. ⁊ ī carnē ſuſtinet nouā cute reparat ſūq; ꝓꝑ q̄ uidly
poſtea (clau) videt ⁊ audit ⁊ intellegit ⁊ ſuuenſcat. ad hoc ꝓpoſuit deꝰ xᵒ
ann xᵒ ecclīe prudētes ſiē ꝓfectes ſpūalt aīa ꝑ ꝓpetuū venenū ītrima ds
pᵒ. ꝑ abſtinētiā carnis ꝓpriſſimā domitū deinde guſtātē herbā amariſſimā
.ſ. ꝓpetuū penitū ſiē ecclīa ert. tep penit. p.o. ā. me. ī amari
tudīē aīe mee. ⁊ poſtea ꝑ ꝓpetuū eneruē ⁊ poſtea balneat ſe. lacrimis ꝓpriis
dulcis ⁊ ſic ītrat ſtrictū ſtrāmē. ī nā mirabilis ē q̄ ds dr ann 7. penitate
ꝑ āguſtū portā ⁊ ſic deponit veterē ꝓſuetudīē ⁊ reducit nouū hoīem
ſiē dr Io. 12. Iudicium nouū habet q̄ ſpūs dei creatus ⁊ decide arredē
ad pfectū ſuū. ⁊ ꝺ q̄ dr ego ſū lux mūdi ⁊ ecclīe illuminabit ⁊ ſanabit
ht. ſic q̄ ſanat ꝓtinus ardet. Legē ert ī hyſtoria romanoꝝ q̄ ti
tus. ſuꝰ q̄ naſcatur vertet ī craſtū hyeroſolimā audiſſe ineſtimabē puīē ſuē
et totus ſenatus voluntate edifly dignū hoīe ſublimatū tanto affectu ē gaudio q̄
ſubito membra corporis ſuſtinere deſtituta ex aptōe uenaꝝ ⁊ delitie ordis
aīa cuius membra ꝓſtm ſt quaſi ꝑ q̄da nerue prudēt.ᵃ cum egritudīe nimo groſſes
ingſcuit ſi alq̄s eſt tam ſtumes q̄ ei' ñ audire nō poſſit ⁊ intellegit q̄da
ſcripta ad eo tm exoſſū q̄ ſua aīa nullꝰ cū nominat audebat. ſed cum
eā venit et ſtatim die. mīa laudatiſſimā aīe ecclīe Tūc ſi pmittat ſuā ineſtimabilē
et dapſiles adimplet mādatū q̄ ecclīe ut nullꝰ ad pfectū tā obdēs ſſumat.
Tūc ſponſa illā hoīem ⁊ ſpeciali magiſtrā ad mīa ſolle cū ⁊ ſuauiter a dimittit
ſuis venerēter q̄ tm ſſumat ſuis ſuā mag̃ ame ſi mādauit illā omnib⁹ ſuis.

Quit et hor ī pm° et pma 22 vbi dē pulcra

ꝓuitoriby ſꝫ cū ntꝯ ſibi ꝓnunt ſꝫ mag ſcio ſnimo ſuiret ī ātū
ſtatēſty ē ſra ꝙ ōſt vene nſtrūde ſt et ocā cuſ mēbra gſtedam
xp̄ſtē ſanat q° ſtus ē ut ſnimo ille ad ꝑſtnā mūtā ſuā reuoret
exq̄ ſmilitudē ꝑꝫ q̄ ꝙ vult a x̄ mōdo ſanat ō ſuus ꝓtat q̄ ꝙ ꝙplē
tā ſt ꝓduct mag. rap̄ uen nenit rſpm ad illata nrā q ꝙ dyſpl
cētā ꝙmū rosmīgat cām ḡpſtnā: Ctꝰ ꝛ illo ſnore nobly
ꝙ mortuꝰ ē ꝙſus cū ōſty ſeruanty tū appꝛat cui à Moracho
dr̄ ſt dānatā q nō ſcat lacrimas gritus ꝛ illas lacrimas ꝗs oſē
dat ī ḡſtpōē fuerāt ꝓp dolorē mortꝰ ꝛ amiſſoꝝ ſuō mīe mūdalꝰ.
vid ch̄ alaſ exēpla ī ꝓmero ꝛ ꝓma /

QUARTA 3ª. fructus ḡtuoſ ꝑſtruunt tū ad ꝓmū ꝛ. fructꝰ
explicāt. ꝓmꝰ dr̄ miſeratoꝝ q ā ꝙ ꝓcē mortua ꝙ dei grām q ē cuſa mē
miſeratōꝝ q dat ſolū ꝙ ꝓmā ḡritenā ꝛ ideo cā opa ſua ſt meritoria ꝙ
ſtā vite etne q ꝓcē erāt nulli⁹ meriti ꝛq plus ē opa mortificata chā
remiſſāt ſcē dicit theologi ī ꝙ. ſēn. / 2ꝰ fructꝰ dr̄ reſtitutoꝝ q oēſ
virtutes amiſſe reſtituūt vt fides ſpes ꝛcharitas ī deū q ſūt dr̄ grā ſt ītormes
ꝛ et virtutes. morales: vñ arbo. dē. pmā ē res optima q oēſ deſtructa reuo
cat ꝙſtātā hor ghat exo. ſcē ar. vētus auferēt nubes ſol⁹ lumē nob reſtituit
ita ḡritio tāq remouet ꝓhibet robſtaculū. ſ. culpā peccati reſtituit nobis
lumē grē dey ſꝫ oī dr̄ grā oēſ virtutes ītēdūt et reformāt / 3ꝰ fructꝰ dr̄
ꝓtroptatoꝝ. q ꝓſtra ſit ꝓtropꝰ totius theſauri eccie militātis ꝛ aulgethay
ſanctoꝝ ꝛ opā nrā q ſunt ī horto mādo. oī ſit mēbrū corpoꝝ ī. ꝓ. ſꝫ di
ꝓtropꝰ ego ſū oī tuū hūte et cuſtodiētā mādata tua: vñ ſuꝰ dē. Credē
dū ꝛ fideī ꝓtus oppoſitar credēt ꝙ oēſ ch̄ totius eccie et ordēſ ꝛ opa ſuſti
te ꝛ miſeredē ſeruarūt ꝛcongruo ſēti mortē ſtā ad gaſdoꝝ. / 4ꝰ dr̄
remiſſoꝝ q ſm doc. ī ꝙ. ꝛpōnē ſco. nullus ē ꝓcēſ adeo magnū ſt ꝙ ui
rā ḡritionē nō remittat. ꝛ poſſit cē dolor adeo ītenſꝰ ꝙ nō ſolū culpa
ſꝫ et oēſ pena remittat ſcē ārūt doc. ī ḡritionē mādabā cui dicꝰ
ī adiū. hoc ītenuittꝰ nbꝫ ꝓcrā tuā / ſꝫ Dixi ḡfitebō adūſū mi
miſtrā meā dnō ītā vnus ī ꝓcē ꝓcīt mcy. vbi dē Caſſiodoꝝ
Magꝰ doc mꝛ q ad ſolū ḡmiſſam remittē ꝓcīta nō dū ꝓmittē ꝙ
mūtat cor ꝛdus remittē ī corde. exꝰ dauid cui dixō Nathā Dñs trā
ſtulit a te ꝓcīt tuū: hyero ſola lacrima cordis expūgunt / grā
ſperny quā nō tota aſa nō expūgnent oranty / 5ꝰ dr̄ fructꝰ / ꝛcōſi
atiōis. q ꝛ cū ꝓcor hāt gratiā cū deo cui ꝛgrat cū gpr ofīā cū ꝓxō ꝙ ꝓxīs
ꝙ tribuly oēſ regulat. et ideo deus libat cū ab oī guerra ꝛ ab oēſ tribula
tiōſ mūdi ꝛ ab oēſ malis q nouit ꝓfūdā ſcē dē ꝙ Ezech. dꝙtus gehenā
dū nō tota cordi vro ꝛfrate vob cor nouū ꝛ ſpm nouū ꝛ nō ꝓiciā vob
ī remiſſōē ꝓcōꝝ. / 6ꝰ dr̄ acceptatoꝝ q nihil pōt ꝓcēſ ḡ dō

sit mag accepti qz precor reliquie plus ē q placet q spir̄s tui reliquas
qz sc̄s tuos amor ocij Stadi Besancij donasset. qz spūalia st meliora ssp
tēporalib. ad qrt a te cor tuū ydoneū dicit. fiat tibi m̄ cor tuū sic mag
placet q sanct mag tua t pnia qz sc̄s tuos corpora qz sanctus ⁊ fidelis ad 173.
nū ingrabilis ē oīb corporib. c. cū tpe mittas ep̄o et pe. et remis. Ite si
aīe sarracenor gdam ad fidē. qz ep̄e dic qd ydest hoī si mūdū vniuss
lucret etc. Mag plus placet deo q cū grā q cū tanta salus aīe tue
qz si totū mūdū cū suis diuitijs haberet. Ite si fratres minor abstinētia
q̄ gramaticā tpus qz sc̄s ip̄e de pe. di. 3. c nihil. Nihil ydest hoc corrupt
minor vita religios qz fuit nisi mag ab nigrant retrahat. Ite gratis
qz q ydeo multe ecclie ponunt qz sūt dantur martyrū deo nō placet
nō placet q placet qz si fratres celebrāt multi missas ⁊ sanctua. qz sacri
fic deo spūs ⁊ tribulat. Sacrū. Si cū sacrificij sacrificiū nullū manet deo
offerri pot qz q ī mortē sacrificat innocētē suū. et nig̃ reliquat nigrate
sua. qz ea ⁊ gūste possidet gaudet tota celestis curia sic dū xps ī
cruce gaudiū ē ī celo sup. vno peccatore pnīam egētes. Ultio ⁊ gratuita
p̄destinatio regnū celestis glie. vñ penitēti latroni xps hodie mecum
eris ī paradiso. qz ī pet⁹ ī magdalena ī illo hr̄mita q ithphat ingressū silue
ī sarapanit ⁊ ⁊ pnīa ⁊ gratiā accepit ⁊ ⁊ illū ⁊ modicū pagnū cū
capt reptū fuit post mitos annos ī q̄ erat ad corpus ⁊ cū gratuite ī
morte dei ⁊ q misit ideo deus ab eterno hanc ⁊ elegit baptā.
vas ī prosp⁹ ⁊ sine ⁊ pnīa. ⁊ q. p⁹ ⁊ etc. Vñ mag ī suave laude
pnīe ⁊ gratuite dic. Pnīa ī medicamētū vulnerū spes salutis ⁊ qm
peccatis salūt ⁊ qm deus ad misc inclinat. Dū aut pnīa fratres
fiet fidelis p petrū lacrimas oculi et corporis. nūqd nō lauat mundo
petrus a p⁹ respicit. nūqd nō maria veniā meruit. nūqd nō mortua
lacrimis sanat. nūqd nō Cananea et audit. nūqd nō lazarus ad
vitā revocat. Lacrimas q̄ fletū tua lacrimis ⁊ corde petrus vocem
tua ⁊ flendo precē tua. sm̄ q̄ tactū ⁊ qm ad lacrimā et fletū qm̄ fui
mus ad oīa aud oculi O ⁊ pctōr qz sca ad misericordiā ⁊ dicūt Tu specie
lacrimarū es tu stimulus ⁊ qm deus ad bonū inclinat. Ite ignis ⁊ q et
Deus fortiter purgat O ⁊ pctōr sca sūt qui ad ultra nō valet baptismus
sm q^ ad iudicū nr̄ pōnes dū recipit sūt ī structuosa ē oīs ostensio vel
structuosa causa ⁊ dicūt naturalia ⁊ qm naufragi nūtē pōt ad portum
salutis ⁊ ag salutis ⁊ qm se pctōr dignū ē vera ī stabilis ⁊ qm
ad paradisū ⁊ meruit. Mag Deo laus.